

आनन्दाश्रमसंस्कृतग्रन्थावलिः १^३

ग्रन्थाङ्कः ४९

महामुनिश्रीमद्व्यासप्रणीतं

वायुपुराणम् ।

एतत्पुस्तकमानन्दाश्रमस्थपण्डितैः सपाठान्तर-
निर्देशं संशोधितम् ।

तच्च

हरि नारायण आपटे

इत्यनेन

पुण्याख्यपत्तने

आनन्दाश्रममुद्रणालये

आयसाक्षरैर्मुद्रयित्वा

प्रकाशितम् ।

शालिवाहनशकाब्दाः १८२७

स्विस्ताब्दाः १९०९

(अस्य सर्वेऽधिकारा राजशासनानुमारेण स्थायचीकृताः)

मूल्यं

किंमत ७ रुपये

११

आदर्शपुस्तकोल्लेखपत्रिका ॥

अथैतस्य वायुपुराणस्य पुस्तकानि यैः परहितैकपरतया संस्करणार्थं प्रदत्तानि तेषां नामादीनि पुस्तकानां संज्ञाश्च कृतज्ञतया प्रदर्शयन्ते—

(क.) इति संहितम्—कलिकत्तास्थं मुद्रितम् ।

(ख.) इति संहितम्—बटोदरग्रामनिवासिनां रा. रा. 'वाण्यासा० मैराळ' इत्येतेषाम् ।

(ग.) इति संहितम्—पुण्यपत्तननिवासिनां रा. रा. 'तात्यासा० खानगीवाले' इत्येतेषाम् ।

(घ.) इति संहितम्—रा. रा. 'भिवराव माधवराव पोतनीस' इत्येतेषाम् ।

(ङ.) इति संहितम्—संस्थान मिरजपळास्थं रा. रा. 'गङ्गाधर गोविन्द पटवर्धन' इत्येतेषाम् ।

समाप्तेयमादर्शपुस्तकोल्लेखपत्रिका ।

अथ वायुपुराणान्तर्गताध्यायस्थविषयानुक्रमः ।

मङ्गलाचरणम् । वृक्षक्षत्रे सूतस्याऽऽगमनम् ।
 ऋषीणां सूतं प्रति पुराणध्वनविषयकः
 प्रश्नः । सूतोत्पत्तिकथनम् । सूतधर्मनिरूपणम् ।
 व्यासोत्पत्तिप्रकारवर्णनम् । ऋषिभूतसंवादे
 वायुऋषिसंवादः । ब्रह्माण्डासुत्पत्तिनिरूपणम् ।
 एतत्पुराणगतकथानामनुक्रमः । आद्यपादाध्यय-
 नस्य फलनिरूपणम् ... ..
 विश्वसृजां सत्तनिरूपणम् । नैमिषारण्यस्य नैमिष-
 मित्यभिधायाः कारणाभिधानम् । विश्वामित्र-
 वशिष्ठयोर्वैरनिरूपणम् । मृगयासंचारिणः पुरुवरसो
 हिरण्ययज्ञवाट आगमनम् । यज्ञवाटं हर्तुकामस्य
 पुरुवरसः कुशवज्रैर्नाशादिवर्णनम् । सत्तनिरूपणम्
 प्रजापतिसृष्टिवर्णनम् । ... ..
 पुराणलक्षणम् । प्रक्रियादिपादचतुष्टयनिरूपणम् ।
 भूतसर्गकथनम् । ब्रह्मादिपदानामवयवार्थाभि-
 धानम् । अहंकारादीनामुत्पत्तिः । पञ्चमहाभूतानां
 तद्गुणानां च निरूपणम् । प्राकृतसर्गवर्णनम् । हिर-
 ण्यगर्भस्य जन्मनिरूपणम् ... ..
 ईशस्य दिनस्वरूपकथनम् । परमेशस्य रात्रिस्वरूप-
 वर्णनम् । क्षीयमानगुणेश्वो ब्रह्मादिदेवानामु-
 त्पत्तिः । वाराहकल्पाभिधानम् ... ..
 वाराहकल्पवर्णनम् । पृथिव्युद्धरणप्रकारवर्णनम् । अवि-
 द्योत्पत्तिनिरूपणम् । प्राकृतवैकृतसर्वाणां कथनम्
 वक्त्रादिभ्यो ब्राह्मणादिवर्णानामुत्पत्तिवर्णनम् ...
 प्रतिसाधिकीर्तनम् । हिरण्यगर्भस्य रूपवर्णनम् । कल्प-
 लक्षणम् ... ..
 पृथिवीसंनिवेशादिवर्णनम् । कृत्वादिगुणानां निरूपणम् ।
 मानससृष्टिनिरूपणम् । युग्मधर्माणामभिधानम् ।
 प्रादेशादीनां लक्षणम् । ओषध्यादीनामुत्पत्तिनिरू-
 पणम् । पृथिविदोहनादग्नीहोत्रादिधान्यानां प्रादुर्भावः ।
 ब्राह्मणादिवर्णानां धर्माभिधानम् । आश्रमधर्मनिरू-
 पणम् ... ..
 देवादिमृष्टिकथनम् । पित्रादीनां सभवं । पक्षिगणादी-
 नामुत्पत्तिप्रकारवर्णनम् । ब्रह्मणः सक्ताशाङ्गवादि-
 मानसपुत्राणामुत्पत्तिः । रुद्रोत्पत्तिवर्णनम् । देवीनां
 नामनिरूपणम् । ब्राह्मणादिवर्णानामुत्पत्तिस्थाना-
 भिधानम् ... ..
 स्वायम्भुवमनुवंशवर्णनम् । स्वायम्भुवात्प्रियव्रतोत्तान-
 पादयोः उत्पत्तिः । आकूतिप्रसूतोत्पत्तिनिरूपणम् ।

दक्षप्रसूत्यां धन्वादिदुहितृणां जननम् । भद्रादीनां
 धर्मादिरुतं पत्नीत्वेन सप्रहणम् । धर्ममर्गवर्णनम् ।
 तामससर्गाभिधानम् । दत्तरुद्रोत्पत्तिनिरूपणम् ।
 माहेश्वरयोगवर्णनम् । प्राणायामलक्षणम् । प्राणा-
 यामादीनां फलकथनम् १०
 प्राणायामस्य शान्त्यादिप्रयोजनानां निरूपणम् ।
 १ प्राणायामादीनां लक्षणम् । प्राणायामदोषाभिधा-
 नम् । प्राणायामदोषापनुत्तये चिकित्सानिरूपणम् ।
 योगप्रवृत्तिलक्षणम् ११
 योगोपसर्गनिरूपणम् १२
 योगेश्वर्यनिरूपणम् १३
 २ गर्भोत्पत्तिप्रकारवर्णनम् १४
 ३ प्राशुपतयोगनिरूपणम् १५
 शौचाचारलक्षणम् । भिक्षवर्याभिधानम् । भिक्षुवतानां
 कथनम् । भिक्षुनियमाः । मुक्कलक्षणम् १६
 परमाश्रमविधिरुच्यते १७
 यतिप्रायश्चित्तविधिः । पापस्य त्रैविध्यबोधनम् । योग-
 प्रशंसा । अतोपमतापक्रमे भिक्षुणां प्रायश्चित्तम् ।
 स्त्रीगमनादिविषये यतीनां प्रायश्चित्तम् । रेतःपाते
 भिक्षुणां प्रायश्चित्तम् १८
 ४ अरिष्टनिरूपणम् १९
 ओंकारप्राप्तिरूपणम् २०
 कल्पानां निरूपणम् । मन्वन्तराणां कालसंख्याभिधा-
 नम् । वाराहादिकल्पानामभिधानम् २१
 ५ कल्पसंख्यानिरूपणम् २२
 माहेश्वरावतारयोगः २३
 शेषपर्यङ्के शयानस्य विष्णोर्ब्रह्मणा सह संवादः ।
 ब्रह्मण उदरे विष्णुकृतसप्तद्वीपावलोकनवर्णनम् ।
 विष्णोरुदरे ब्रह्मणः प्रवेशः । विष्णोर्नाभिकमळा-
 ब्रह्मणः प्रादुर्भावः । ब्रह्मण उपकण्ठे शिवस्याऽऽग-
 मनम् । प्रसङ्गाच्छिवमहिमवर्णनम् । विष्णुकृत-
 शिवस्तवननिरूपणम् २४
 शंकराद्ब्रह्मविष्णोर्वैरप्राप्तिनिरूपणम् । प्रसङ्गाच्छि-
 वविष्णोर्वैरकथनम् । मधुकैटभोत्पत्तिवर्णनम् ।
 विष्णुजिष्णुकृतो मधुकैटभयोर्वैरः । ब्रह्मणः सक्ता-
 शादेकादशरुद्रोत्पत्तिः । भृगवादिमानसपुत्राणामुत्प-
 त्तिनिरूपणम् २५
 ६ स्वरोत्पत्तिनिरूपणम् २६

नीललोहितस्य नामभंप्राप्तिशरणाभिधानम् । अप्सु
मूत्रपुरिषादिकरणे निषेधनिरूपणम् । छायादिपु
पुरीषाद्युत्सर्गे निषेधकथनम् । महादेवतनुवर्णनम्
ऋषिसर्गनिरूपणम् । मार्कण्डेयोत्पत्तिकथनम् । आग्नि-
रसः सकाशात्सिनीवाल्यादीनामुत्पत्तिः । अत्रैरन-
सूयायां सत्यनेत्रादिपुत्राणां जननम् । षष्टिसहस्राणां
वालखिल्यानामुत्पत्तिः ... ..
आग्निवंशवर्णनम् । स्वाहापुत्राणां कथनम् । देवादीना-
मग्न्याभिधानम् । हव्यवाहनपुत्राणां कथनम् । पाव-
कामिपुत्राणां निरूपणम् ... ..
पितृवंशवर्णनम् । आग्निष्वात्ता बहिपद इतिभेदेन पितृ-
णां द्विविध्यबोधनम् । हिमवतो मेनायां मेनाकोत्प-
त्तिनिरूपणम् । दक्षकृतसत्यपमानवर्णनम् । अपमा-
नात्सत्या देहत्यागः । सतीदेहत्यागध्वषणात्संजात-
कोपशंकरादक्षस्य शापः । वैवस्वतेऽन्तरे हिमवतो
मेनायां सतीजन्मकथनम् । प्रचेतसः सकाशादक्ष-
जन्मनिरूपणम् । दक्षयज्ञवर्णनम् । यज्ञविध्वंसनाय
वीरभद्रोत्पत्तिः । वीरभद्रकृतदक्षयज्ञध्वंसवर्णनम् ।
वीरभद्रादक्षास्व वरप्राप्तिः । दक्षकृतशिषस्तुति-
निरूपणम् । ज्वरोत्पत्तिवर्णनम् । शिवस्तुतेः फल-
श्रुतिनिरूपणम् ... ..
देववंशवर्णनम् । देवयोनीनामभिधानम् । कालावस्था-
निरूपणम् । संवत्सरादीनां निरूपणम् ... ..
ग्रणवविनिश्चयः । युगधर्माणां निरूपणम् । युगप्रमाणा-
भिधानम् । प्रक्रियादिपादचतुष्टयस्य युगसंख्यया
साम्यकथनम् । एतत्पुराणसंख्यानिरूपणम् ... ..
स्वायम्भुववंशवर्णनम् । सप्तद्वीपनिवेशनादिप्रकारवर्ण-
नम् । नाभेः सर्गनिरूपणम् ... ..
जम्बूद्वीपवर्णनम् । वर्षपर्वतानां निरूपणम् । इलावृतादि-
वर्षाणां कथनम् । ब्रह्मण उत्पत्तिवर्णनम् । मेरुपर्वत-
वर्णनम् । ब्रह्मसमावर्णनम् । इन्द्राद्यष्टलोकपालानां
महाविमानानां वर्णनम् ... ..
मेरुमूलस्थाऽऽयामनिरूपणम् । मर्यादापर्वतानामभिधा-
नम् । जम्बुनदीवर्णनम् । केतुमालद्वीपवर्णनम् ...
चैत्ररयादिदेवार्काडनकानां निरूपणम् । अरुणोदादिस-
रसां कथनम् । शीतान्तादिपर्वतानां निरूपणम् ...
भुवनविन्यासः । श्रीसरःसरोवर्णनम् । श्रीवनादीनां
निरूपणम् । करयपाधमवर्णनम् । एकशिलाया भूमे-
वर्णनम् ... ..
उदुम्बरवनवर्णनम् । कर्दमस्याऽऽश्रमवर्णनम् । चित्त-
स्थल्यादीनां वर्णनम् । किशुवनवर्णनम् । बृहस्प-
तेराश्रमवर्णनम् । शुक्राश्रमादीनां निरूपणम् ...
शीतान्तादिपर्वतानां वर्णनम् । पारिजातवनवर्णनम् ।
महानीलजैलवर्णनम् । करञ्जादिपर्वतानां वर्णनम् ।

सप्तर्षीणामाश्रमनिरूपणम् । श्वेनोदरादिपर्वतानां
तत्रस्थपुरादीनां च वर्णनम् ३९
देवकूटस्थपाक्षिराजभवनवर्णनम् । कालकेयदेत्यानां नग-
रवर्णनम् । आरुचराक्षसानां पुरवर्णनम् । महादे-
वस्य भूतवटायासवर्णनम् ४०
कैलासवर्णनम् । पुष्पकवर्णनम् । पद्मादिनिधीनां निरूप-
णम् । मन्दाकिन्या वर्णनम् । महामाल्यादियक्षाणां
निरूपणम् । रुद्रस्याऽऽक्रीडभूमीनां वर्णनम् । शर-
वणस्थाननिरूपणम् । मृरुण्डाद्यध्याश्रमाणां निरू-
पणम् । विष्ण्वादिदेवतानां स्थानाभिधानम् ।
पृथिव्या आकारनिरूपणम् ४१
आकाशगङ्गावर्णनम् । ४२
गण्डिकावर्णनम् । भद्राश्वस्थितमुलपर्वतानां निरूप-
णम् । जनपदानां निरूपणम् । महानदां नामाभिधा-
नम् । भद्राश्वस्थजनानामायुधप्रमाणकथनम् ... ४३
केतुमालवर्णनम् । केतुमालस्थकुलपर्वताभिधानम् ।
तत्रस्थजनपदानां निरूपणम् । कम्बलादिनदीनां
प्रतिपादनम् ४४
भारतवर्षवर्णनम् । इन्द्रद्वीपादिभेदेन भारतवर्षस्य नव
भेदाः । महेन्द्रादिकुलपर्वतानां निरूपणम् । भारत-
वर्षस्थजनपदानामभिवानम् । ४५
किंपुरुषादिवर्षाणां वर्णनम् ४६
कैलासवर्णनम् । चैत्ररयवनानिरूपणम् । मानससरोवर्ण-
नम् । गङ्गाया उत्पत्तिः । नलिन्यादिभेदेन गङ्गायाः
सप्त प्रवाहाः । तत्प्रवाहवर्णनं च ४७
जम्बूद्वीपान्तर्गताद्वीपादीनां कथनम् । अगस्त्यभ-
वनवर्णनम् । लङ्कावर्णनम् । मोरुवर्णनम् । वराह-
पर्वतवर्णनम् ४८
प्रक्षद्वीपवर्णनम् । गोमेदकादिपर्वतानां निरूपणम् ।
प्रक्षद्वीपस्थवर्षाणामभिधानम् । शात्मलद्वीपवर्णनम् ।
कुक्षद्वीपवर्णनम् । श्रौचद्वीपस्य विस्तारवर्णनम् ।
शालद्वीपनिरूपणम् । सुक्षुमार्यादिनदीनां कथनम् ।
समुद्रादिशब्दानां यौगिकार्थाभिवानम् ४९
अतलादीनां वर्णनम् । सूर्याचन्द्रसुसोर्गतिनिरूपणम् ।
भूलोकादीनां निरूपणम् । ज्योतिर्गणप्रचारस्य
प्रमाणनिरूपणम् । सूर्ये खादितुमिच्छतां मन्देह-
राक्षसानां गायत्र्यभिमुखितजलप्रक्षेपेण नाश
इत्यादिकथनम् । प्रातस्तनादिकालानां निरूपणम् ।
पितृयाणमार्गः । देवयानमार्गाभिधानम् । विष्णुपद-
निरूपणम् ५०
ज्योतिष्प्रचारः । मेघेभ्यो जलवर्षणप्रकारनिरूपणम् ।
घनानां त्रैविध्यबोधनम् । सूर्यरथस्य संनिवेश-
वर्णनम् ५१
सूर्यरथस्याधिष्ठातृदेवतानां निरूपणम् । सूर्याद्यानां

गतिनिरूपणम् । सोमरथवर्णनम् । यन्वादि सज्ज-
काना चन्द्राश्चानामभिधानम् । सोमकलना
बुद्धिधयविषये कारणाभिधानम् । स्वर्मान्वादिप्र-
हाणा रथवर्णनम् । शिशुमारवर्णनम् ...
वैद्युताद्यग्नीना लक्षणम् । प्रहाणा प्रकृतिनिरूपणम् ।
सूर्यमहिमवर्णनम् । सूर्यादिप्रहाणा मण्डलप्रमा-
णनिरूपणम् । विशाखादिषु सूर्यादिप्रहाणामुपत्ति-
रितिनिरूपणम् । ज्योतिर्गणविचिन्तने पञ्च हेतवः
ऋषिसूतसवादे वसिष्ठकार्तिकेयसवादः । वसिष्ठकृत
कार्तिकेयस्तुतिः । वैलासशिखरवर्णनम् । कण्डो-
लिमान जिज्ञासमानायाः पार्वत्या शकर प्रति
प्रश्नः । कालकूटविशालान्नेयिधिवतां ब्रह्मादि-
देवाना शकरोपसण्डे गमनं ब्रह्मादिदेवकृतस्तु-
तिनिरूपणं च देवप्रार्थनया शकरकृतविषयान-
वर्णनम् । सुराणकृतनीलकण्ठस्तवामिधानम् ।
एतदध्यायस्य फलश्रुतिः ...
ब्रह्माविष्णुकृताशीवाल्लङ्घनवर्णनम् । तदन्तर्ज्ञानाय
ब्रह्माविष्णोर्गमनानिरूपणम् । अनधिगतलिङ्गान्त-
ब्रह्मकृतशिवस्तुतिः । स्तुतिप्रीतशक्राद्ब्रह्मावि-
ष्णोर्वैराग्यानि वर्णनम् । एतस्तवपाठस्य फलाभि-
धानम् ...
सोमादित्याभ्या सहैलस्य सयोगनिरूपणम् । सौम्या-
दिपितृजार्त्तानामभिधानम् । सवत्सरादियुगा-
त्मकाना निरूपणम् । सूर्यधीर्देवाऽऽप्यायित-
सोमतनुवर्णनम् । इक्ष्वादिपर्वणा निरूपणम् ।
मासश्राद्धमुजा पितृणामभिधानम् । कर्मभ्रष्टाना
गतिनिरूपणम् ...
निमेषादिकालनिरूपणम् । कृतादियुगामभिधानम् ।
तत्परिमाणनिरूपणम् । मन्वन्तरसख्याभिधानम् ।
त्रेतायुगधर्मनिरूपणम् । यज्ञप्रवृत्तिनिरूपणम्...
युगधर्माभिधानम् ...
दिव्यमानुषभावाना निरूपणम् । शर्मादीना लक्षणम् ।
यज्ञलक्षणम् । दयादीना लक्षणाभिधानम् । ऋषि-
जातीना निरूपणम् । बाढादित्यवर्णनम् । मू-
ललक्षणम् ...
वेदविभागकथनम् । जनककृताश्वमेधे याज्ञवल्क्यस्य
ऋषिभिः सह सवादः । ततो याज्ञवल्क्येन पराभूत-
ऋषिगणे सविवादियोगैः शास्त्रस्य याज्ञवल्क्य-
शाखाप्राश इत्यादिकथनम् । वाल्मिकेश्वरदर्शनाद्व्या-
घ्राना मुचिनिरूपणम् ...
शाखाभदनिरूपणम् । ऋगादीना संख्याभिधानम् ।
अष्टादशविद्याना कथनम् । ब्रह्मर्ष्यादीना लक्षणम् ।
मन्वन्तराणां सत्यानिरूपणम् । मन्वन्तरप्रति-
सप्तमलक्षणम् । प्रजापतिवशानुकीर्तनम् ...

स्वायम्भुवादिमनुना सर्गनिरूपणम् । पृथुजन्मकथनम् ।
मूनमागप्रयोदशपत्तिवर्णनम् । सुतमागवाभ्यामनु-
पमगवदेशयोर्दानवर्णनम् । पृथिवीदोहननिरूपणम् ६२
५२ पृथोर्यशोवर्णनम् । पृथिवीदोहने वस्तुविशेषाणा
दोग्धादीना च क्रमनिरूपणम् । पृथुवशानुकीर्तनम् ।
दक्षजन्मकथनम् ... ६३
वेवस्वतसर्गवर्णनम् ... ६४
५३ भृगुवादीनामुपत्तिनिरूपणम् । शुक्रोत्पत्तिकथनम् ।
तत्पुत्राणामभिधानम् । इन्द्रकृतवरुणिपुत्राणा
नाशः । भृगुवशवर्णनम् । अङ्गिरसो वशनिरूपणम् ।
मारीचवशकथनम् । नारदजन्माभिधानम् ।
दक्षवशनिरूपणम् ... ६५
भृगुवशकथनम् । सोमवशनिरूपणम् । रौद्रादिदिनमु-
हूर्ताना निरूपणम् । जारद्ववादिस्थानाना कथनम् ।
धानादिद्वादशादित्यानामभिधानम् । एकादश
रुद्राणा कथनम् । ब्रह्मादिदेवाना तनुवर्णनम् । ब्रह्मा-
दीनामशावतारनिरूपणम् । प्रसन्नाद्वामनावतारवर्ण-
नम् । योगेश्वरमहिमवर्णनम् ... ६६
नक्षत्राणां सकाशादावृत्तादिपुत्राणामुत्पत्तिः । जयाख्य-
हरदानामुत्पत्तिवर्णनम् । रुचैरजितायामजिताख्य-
मानसपुत्राणा जनिनिरूपणम् । प्रसन्नादिरण्या-
क्षहिरण्यकशिपोर्जन्मकथनम् । तदपत्याना निरु-
पणम् । क्षितिगर्भस्तेन्द्रकृतसप्तधा छेदनवर्णनम् ।
मरुताद्युत्पत्तिकथनम् ... ६७
दनुवशवर्णनम् । दनोः प्रधानपुत्राणामभिधानम् ।
एकाक्षादिदनुपुत्राणा निरूपणम् ... ६८
५६ मानेयारख्यदेवगन्धर्वादीना निरूपणम् । गन्धर्वदुहितृणा
कथनम् । चित्राहदादिगन्धर्वाणामभिधानम् ।
त्रिनरगणप्रतिपादनम् । मेनकाद्यप्सरस्तामभिधानम् ।
पर्वतनारदयोः सभूतिकथनम् । विनतावशवर्ण-
नम् । राक्षसादीना सर्गनिरूपणम् । एतदध्यायस्य
पठनफलम् ... ६९
सोमादीनामाधिपत्यकथनम् । कश्यपाद्वत्पारासितसत्तक-
पुत्रयोदशपत्तिस्तद्वशवर्णनं च । वैश्रवणोत्पत्तिरथ-
नम् । रावणकुम्भकर्णादीना जन्माभिधानम् । यातु-
धानादिराक्षसजातीना निरूपणम् । अत्रिवशानु
कीर्तनम् । दत्तात्रेयादीनामुपत्तिनिरूपणम् । द्वैपा-
यनादरण्या शुक्रजन्मकथनम् । मुरिध्रवआदीना-
शुक्रपुत्राणा निरूपणम् ... ७०
५९ पितृमर्गनिरूपणम् । श्राद्धदानप्रशस्ता । ऋषिसूतसवादे
शुश्रूषुत्पत्तिस्वादः । वैरजादीनामुत्पत्तिकथनम् ।
श्राद्धावरणे कारणाभिधानम् । योगिन्यः श्राद्धदाने
महाफलम् । तदलाभे ब्रह्मचार्यादीना निरु-
पणम् ... ७१

पितृगणानां निरूपणम् । प्रसङ्गान्मेनोत्पत्तिकथनम् ।
 हिमवतः सकाशान्मेनाथां मेनाकोत्पत्तिः । अपर्णा-
 दिकन्यानां जन्मकथनम् । अपर्णादिकन्यानां
 महादेवादिकृतं पत्नीत्वेन ग्रहणम् । रतिकाले विघ्नं
 कुर्वतोऽमरपर्णायाः शापः । शरवणे कार्तिकेयोत्प-
 त्तिनिरूपणम् ७२
 अच्छोदसरोवर्णनम् । अग्निध्यात्तादिपितृणां तत्क-
 न्यानां च निरूपणम् । पितृप्रसादादिधर्मप्राप्तिनि-
 रूपणम् ७३
 पितृपात्राणामभिधानम् । पितृस्थाननिरूपणम् । सप्ता-
 धिर्मन्त्रजपस्य फलकथनम् ७४
 बलिपात्राणां कीर्तनम् । पितृभ्यो माल्यादिदानाल-
 क्ष्यादिप्राप्तिनिरूपणम् । पितृभ्योऽन्नदानम् । पिण्ड-
 दानविधिनिरूपणम् । धाद्वे वर्जनीयानि । धाद्वक-
 र्त्तनियमाः । होममन्त्राणामभिधानम् । यज्ञियवृ-
 क्षाणां निरूपणम् ७५
 विश्वदेवानामुत्पत्तिः । ब्रह्मणः सकाशाद्विश्वदेवानां वर-
 प्राप्तिः । पञ्चमहायज्ञानां कर्तव्यत्वेन बोधनम् ।
 शूद्रस्य पञ्चयज्ञकरणेऽभ्यनुज्ञा । अम्रथादिपु पिण्ड-
 प्रक्षेपविधिकथनम् । ब्राह्मणविसर्जनम् ७६
 अमरकण्टकादिस्थानविशेषेषु पिण्डदानात्फलविजयबो-
 धनम् । पुष्करादितीर्थेषु धाद्व्याचरणारिपितृणां
 मक्षयतृप्तिः । अजतुह्वादितीर्थादिषु धाद्वदानात्पु-
 ष्याधिक्यकथनम् । कालञ्जरादिदेशेषु धाद्व्याचरणा-
 त्फलानन्त्याभिधानम् । कनकनन्त्यादितीर्थानां
 निरूपणम् । अग्रहधानादयस्तीर्थफलमाजो न भव-
 न्तीत्यादिनिरूपणम् ७७
 धाद्वोपादेयानि । धाद्वेऽपासनीयानि । प्रसङ्गाद्व्यशु-
 द्विनिरूपणम् । शौचाचारादिविधिकथनम् ७८
 धाद्वे ब्राह्मणपरीक्षणम् । मृताशौचजननाशौचयोरभि-
 धानम् । शौचाचाराविधिकथनम् । पुण्यादिद्रव्याणां
 शुद्धिः । आवसनविधिः । पङ्क्तिपावनानां निरूपणम्
 धाद्वे वर्ज्यमाद्व्याणामभिधानम् । धाद्वोच्छिष्टाश-
 दाने दोषनिरूपणम् । सवनादीनां प्रशंसा ७९
 पितृदेवयज्ञानां नानाविधदानानां निरूपणं तद्दानफल-
 कथनं च ८०
 अष्टधाधाद्वफलनिरूपणम् । तिथिविशेषे धाद्वफलव-
 र्णनम् ८१
 नक्षत्रविशेषे धाद्वफलनिरूपणम् ८२
 पितृभूमिगायनद्रव्याणामभिधानम् । गयाधाद्वफलनिरू-
 पणम् । मध्यरात्रिदितीर्थविशेषे धाद्वफलवर्णनम् ।
 गयावर्षे रावर्षमित्रादीनुरित्य पिण्डपातने मित्रा-
 दीनां मोक्षः । रिश्वदेवपुत्रोत्सर्गस्य फलमभिधानम् ।
 धाद्वैशान्तानां प्रवेशनम् । अथादाहानां निरू-

पणम् । वेदपारगादिब्राह्मणानां लक्षणम् । एत-
 न्नाद्वकल्पस्य पठनफलम् । वेदकार्यापेक्षया पितृ-
 कार्यस्य महत्त्वबोधनम् ८३
 वरुणवंशवर्णनम् । त्वष्टुकल्पतिकथनम् । मार्तण्ड इति-
 संज्ञायाः कारणाभिधानम् । मार्तण्डवंशानिरूपणम् ।
 संज्ञाकृतवद्वारुणप्रहणप्रकारवर्णनम् । संज्ञातो-
 यमस्य शापः । अश्विनीसुतयोर्जन्मकथनम् ८४
 वैवस्वतमनुवंशवर्णनम् । नवानामिक्ष्वाकादिपुत्राणां
 निरूपणम् । इत्योत्पत्त्यभिधानम् । सुद्युम्नस्य स्त्रीभावे
 कारणाभिधानम् ८५
 वैवस्वतमनुवंशाभिधानम् । स्वरमण्डलवर्णनम् ।
 पङ्कजादिस्वराणां निरूपणम् । गान्धारग्रामिकाणां
 कथनम् । मूर्धनालक्षणाभिधानम् । स्वरदेवतानां
 निरूपणम् ८६
 गीतालकारनिर्देशः । वर्णानां रोहणावरोहाभिधानम् ।
 स्थापन्यादिभेदेन चतुर्णामलंकाराणां निरूपणं तल-
 क्षणाभिधानं च । अलंकारप्रयोजनकथनम् ।
 अलंकाराद्वाग्देव्यतिकथनम् ८७
 वैवस्वतमनुवंशवर्णनम् । इक्ष्वाकुवंशानिरूपणम् । कुवला-
 श्रुतधुन्धुदैत्यस्य वधः । ददाध्यादिकुवलाश्वपुत्रा-
 णामभिधानम् । मांधातुवंशवर्णनम् । त्रिशङ्का-
 ह्यानम् । हरिश्चन्द्रजन्मकथनम् । हरिश्चन्द्रवंशानि-
 रूपणम् । सगरतोत्पत्तिः । सगरकृतहयमेधयज्ञवर्ण-
 नम् । कपिलकृतः सगरपुत्राणां नाशः । तदुद्धरणाय
 गङ्गानयनवर्णनम् । भगीरथवंशवर्णनम् । श्रीराम-
 चरितवर्णनम् ८८
 निमिर्वंशवर्णनम् । जनकजन्मनिरूपणं तद्वंशवर्णनं च
 सीताया उत्पत्तिकथनम् । कुशध्वजवंशानिरूपणम् ८९
 सोमजन्मकीर्तनम् । सोमकृतराजसूययज्ञवर्णनम् ।
 ताराहरणादिवर्णनम् । सोमपुत्रस्य सुवस्य जन्मादि-
 कथनम् । सोमजन्मश्रवणफलम् ९०
 सोमवंशानुकीर्तनम् । पुङ्गवस्य आह्वयनम् । गन्धर्वद-
 त्तवरस्य पुरुरवसो गन्धर्वलोकप्राप्तिः । आङ्गुराशु-
 र्वशीपुत्राणां कथनम् । भृगुवंशान्निरूपणं परशुरामो-
 त्पत्तिकथनं च । विश्वामित्रस्य वंशवर्णनम् । दान-
 प्रशंसा ९१
 अयोर्वंशवर्णनम् । प्रसङ्गाद्वन्मन्त्रयुत्पत्तिकीर्तनम् ।
 धन्वन्तरौवष्णुतो वरप्रदानम् । वाराणस्यां शंकरा-
 वासस्य कारणाभिधानम् । वाराणस्यां निवृत्त्युत्पत्तिः ।
 दिवोदासवंशवर्णनम् । दानवीः सह रजस्युद्धवर्णनम् ।
 रजिपुत्रकृतः शक्रपराजयः । मरुप्रसादादिन्द्रस्य
 स्वयदोषलब्धिनिरूपणम् ९२
 सोमवंशवर्णनम् । नहुषवंशाभिधानम् । ययातिपरि-
 तम् । तण्डितभयकथनम् ९३

शापः । शापमुक्तये धर्मव्रतायास्तपश्चाचरणवर्ण-
नम् । धर्मव्रताया देवेभ्यो वरप्राप्तिः ... १०७
शिलाभाहात्म्यम् । समतीर्थवर्णनम् । यमादिभ्यो बलि-
प्रदानम् । भरताश्रमे आद्वचरणादक्षय्यफल-
प्राप्तिः । अभ्युद्यन्तकादिगिरिषु पिण्डदानात्पि-
तृणां ब्रह्मपुरप्राप्तिः । कपिलायां स्नात्वा पिण्डदाना-
त्पितृणां मुक्तिः । गृध्रकूटादिषु पिण्डदानाच्छिवलो-
कप्राप्तिः । मोक्षपदे पिण्डदानात्स्वर्गावाप्तिः ।
भस्मकूटे पिण्डदानाद्विष्णुलोकावाप्तिः । ... १०८
गदाधराख्यानम् । गदाधुरकृत ब्रह्मणे स्वास्थिदान-
वर्णनम् । विश्वकर्मकृतं तदस्थिगदानिर्माणम् । ब्रह्म-
पुत्रस्य हेतीनशाचरस्य देवीर्भोजनेन्द्रपदारो-
हणादिकीर्तनम् । तद्गदया विष्णुकृतो हेतिराक्ष-
सस्य वधः । सगदस्य हरेर्गयासुरशिरःशिलायां
संस्थितिः । प्रभासादिपर्वतानां निरूपणम् ।
शिलाया गायत्र्यादिदेवतानां स्थितिनिरूपणम् ।
हेतिराक्षसस्य विष्णुपुरे गमनम् । ब्रह्मादिदेवकृता
गदाधरस्तुतिः । विष्णोः सकाशाद्ब्रह्मणो वरप्राप्तिः ।
आदिगदाधरदर्शनस्य फलकथनम् । शिवकृतगदा-
धरस्तोत्रानुकीर्तनम् । गदाधरपूजनस्य फलनि-
रूपणम् ... १०९
गयायात्राभिधानम् । गयां गन्तुमुद्यतस्थानुष्ठाननिरूप-
णम् । गयां प्राप्य प्रेतपर्वते आद्वसपादनार्थं कन्य-
बाहादिदेवतानां प्रार्थना । प्रेतशिलायां पञ्चगव्येन
तत्स्थानशोधनम् । पितृणां कुशेष्वावाहनादिकथ-
नम् । सप्तानां गोत्राणामनुकीर्तनम् । पिण्डदान-
विधिः । पितृकार्ये गदाधरप्रार्थना ... ११०

उत्तरमानसतीर्थे पितृमुत्सर्गं स्नानादिविधिकथनम् ।
कनकलादित्तीर्थवर्णनम् । पञ्चतीर्थवर्णनम् । मतङ्ग-
वाण्यां स्नात्वा मतङ्गेशनिष्ठे आद्वचरणम् ।
ब्रह्ममरसि पिण्डदानात्पितृणां मुक्तिः । यमादिभ्यो
बलिदानम् । रुद्रपदादिषु पिण्डदानां शिवपुरादि-
प्राप्तिः । कदम्बपदे पिण्ड दातुमुद्यते भारद्वाजे
पदमुद्रिय शुक्लरुष्णहस्तयोर्निगमनम् । पिण्डदानो-
द्यतेन रामेण सह स्वर्गतस्य दशरथस्य संभाषणम् ।
रामाय दशरथस्य वरदानम् । विष्णुपदे भीष्मकृत-
पिण्डदानानुकीर्तनम् । गदालोलतीर्थे पिण्डदाना-
त्पितृणां ब्रह्मलोकावाप्तिः । अक्षयवटे आद्वचर-
णान्महाफलम् । गयातीर्थपुरोधसे षोडशकदान-
निरूपणम् । अक्षयवटप्रार्थनामन्त्रः ... १११
गयराजस्य यज्ञवर्णनम् । विष्णवादिदेवेभ्यो गयराजस्य
वरप्राप्तिकथनम् । गयस्य विष्णुलोकावाप्तिः ।
पितृभिः सह विशालस्य संभाषणम् । पितृदत्तव-
रस्य विशालस्य स्वर्गं प्रति गमनम् । गयायां पिण्ड-
दानात्प्रेतानां मुक्तिः । गायत्र्यादितीर्थार्थं स्नानदा-
नादिभ्यः पितृणां मुक्तिः । विशालायां भरताश्र-
मादौ च पिण्डदानात्पिण्डदस्य कुलशतोद्धारः ।
दशाश्वमेधिकादितीर्थादिषु पिण्डदानात्पितृणां स्व-
र्गादिलोकावाप्तिः । मरीचः शकराद्वरप्राप्तिः ।
युधिष्ठिरकृतपिण्डदानात्पाण्डोः शाश्वतपदप्राप्ति-
वर्णनम् । मतङ्गपदादौ आद्वदानात्पितृणां ब्रह्मलोकः ।
गयाख्यानस्य पठनपाठनफलम् । ... ११२

ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

श्रीमद्देवायनमुनिप्रणीतम्

वायुपुराणम् ।

तत्र प्रक्रियापादे

प्रथमोऽध्यायः ।

अनुक्रमणिका ।

- *नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् । देवीं सरस्वतीं व्यासं ततो जयमुदीरयेत् ॥ १
- जयति पराशरसूनुः सत्यवतीहृदयनन्दनो व्यासः ।
यस्याऽऽस्यकमलगलितं वाङ्मयममृतं जगत्पिबति ॥ २
- प्रपद्ये देवमीशानं शाश्वतं ध्रुवमव्ययम् । महादेवं महात्मानं सर्वस्य जगतः पतिम् ॥ ३
- ब्रह्माणं लोककर्तारं सर्वज्ञमपराजितम् । प्रभुं भूतभविष्यस्य सांप्रतस्य च सत्पतिम् ॥ ४
- ज्ञानमप्रतिमं यस्य वैराग्यं च जगत्पतेः । ऐश्वर्यं चैव धर्मश्च सहसिद्धं चतुष्टयम् ॥ ५
- य इमान्पश्यते भावान्नित्यं सदसदात्मकान् । आविशन्ति पुनस्तं वै क्रियाभावार्थमीश्वरम् ॥ ६
- लोककृल्लोकतत्त्वज्ञो योगमास्थाय तत्त्ववित् । असृजत्सर्वभूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ ७
- तमर्जं विश्वकर्माणं चित्पतिं लोकसाक्षिणम् । पुराणारूपानजिज्ञासुर्व्रजामि शरणं प्रभुम् ॥ ८
- ब्रह्मवायुमहन्द्रेभ्यो नमस्कृत्य समाहितः । ऋषीणां च वरिष्ठाय वसिष्ठाय महात्मने ॥ ९
- तन्नप्ते चातियशसे जातूकर्णा(ण्यां)य चर्पये । वसिष्ठैर्यैव शुचये कृष्णद्वैपायनाय च ॥ १०
- पुराणं संप्रवक्ष्यामि ब्रह्मोक्तं वेदसंमितम् । धर्मार्थन्यायसंगुक्तैरागमैः सुविभूषितम् ॥ ११
- असीमकृष्णे विक्रान्ते राजन्येऽनुपमत्विपि । प्रशासतीमां धर्मेण भूमिं भूमिपसत्तमे ॥ १२
- ऋषयः संशितात्मानः सत्यव्रतपरायणाः । ऋजवो नष्टरजमः शान्ता दान्ता जितेन्द्रियाः ॥ १३
- धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे दीर्घसत्रं तु ईजिरे । नद्यास्तीरे ह्यपद्रव्याः पुण्यायाः शुचिरोद्यतः ॥ १४
- दीक्षितास्ते यथाशास्त्रं नमिषारण्यगोचराः । द्रष्टुं तान्स महाबुद्धिः सूतः पौराणिकोत्तमः ॥ १५
- लोमानि दर्पयांचक्रे श्रोतॄणां यत्सुभाषितैः । कर्मणा प्रथितस्तेन लोकेऽस्मिद्धोमहर्षणः ॥ १६
- तपःश्रुताचारनिधेर्वेदव्यासस्य धीमतः । शिष्यो बभूव मेधावी त्रिषु लोकेषु विश्रुतः ॥ १७

* एतच्छ्लोकद्वयं रा. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु नास्ति ।

१ रा. घ. 'मैत्रयस' । २ घ. 'मिद्धिव' । ३ रा. घ. 'ध भाराभा' । ४ क. 'दाय च शु' । ५ रा. ग. घ. ङ. 'मू. आशी' । ६ रा. ग. घ. ङ. 'जन्यनु' । ७ रा. 'ना धर्मवाणिनाम् । क' ।

पुराणवेदो ह्यखिलस्तस्मिन्सम्यक्प्रतिष्ठितः । (*भारती चैव विपुला महाभारतवर्धिनी ॥ १८
 धर्मार्थकाममोक्षार्थाः कथा यस्मिन्प्रतिष्ठिताः ।) सूक्ताः सुपरिभाषाश्च भूमावोपधयो यथा ॥ १९
 स ताव्यायेन सुधियो न्यायविन्मुनिपुंगवान् । अभिगम्योपसंसृत्य नमस्कृत्य कृताञ्जलिः ॥ २०
 तोषयामास मेधावी प्रणिपातेन तानृषीन् । ते चापि सत्रिणः प्रीताः ससदस्या महौजसः ॥ २१
 तस्मै साम च पूजां च यथावत्प्रतिपेदिरे । अथ तेषां पुराणस्य शुश्रूषा समपद्यत ॥ २२
 दृष्ट्वा तैमतिविश्वस्तं विद्वांसं लोमहर्षणम् । तस्मिन्सत्रे गृहपतिः सर्वशास्त्रविशारदः ॥ २३
 इङ्गितैर्भावमालक्ष्य तेषां सूतमचोदयत् । त्वया सूत महाबुद्धिर्भगवान्ब्रह्मवित्तमः ॥ २४
 इतिहासपुराणार्थं व्यासः सम्यगुपासितः । दुदोह वै मतिं तस्य त्वं पुराणाश्रयां कथाम् ॥ २५
 एषां च ऋषिमुख्यानां(णां) पुराणं प्रति धीमताम् । शुश्रूषाऽस्ति महाबुद्धे तच्छ्रावयितुमर्हसि ॥
 सर्वे हीमे महात्मानो नानागोत्राः सपागताः । स्वान्स्वान्वंशान्पुराणैस्तु शृणुर्व्रह्मवादिनः ॥ २७
 सपुत्रान्दीर्घसत्रेऽस्मिंश्चावयेथा मुनीनथ । दीक्षिष्यमाणैरस्माभिस्तेन प्रागसि संस्मृतः ॥ २८
 इति संनोदितः सूतः प्रत्युवाच शुभां गिराम् । श्लक्ष्णां च न्यायसंयुक्तां यां ब्रूयाल्लोमहर्षणः ॥ २९

सूत उवाच—

पूतोऽस्म्यनुगृहीतश्च भवद्भिरभिनोदितः । पुराणार्थं पुराणज्ञैः सत्यव्रतपरायणैः ॥ ३०
 स्वधर्म एव सूतस्य सद्भिर्दृष्टः पुरातनैः । देवतानामृषीणां च राज्ञां चामिततेजसाम् ॥ ३१
 वंशानां धारणं कार्यं श्रुतानां च महात्मनाम् । इतिहासपुराणेषु दिष्टा ये ब्रह्मवादिभिः ॥ ३२
 न हि वेदेष्वधीकारः कश्चित्सूतस्य दृश्यते । वैज्यस्य हि पृथोर्यज्ञे वर्तमाने महात्मनः । ३३
 सुत्यायामभवत्सूतः प्रथमं वर्णवैकृतः । ऐन्द्रेण हविषा तत्र हविः पृक्तं बृहस्पतेः ॥ ३४
 जुहावेन्द्राय देवाय ततः सूतो व्यजायत । प्रमादात्तत्र संजज्ञे प्रायश्चित्तं च कर्मसु ॥ ३५
 शिष्यहव्येन यत्पृक्तमभिभूतं गुरोर्हविः । अधरोत्तरचारेण (+जज्ञे तद्वर्णवैकृतः ॥ ३६
 यच्च क्षत्रात्समभवद्ब्राह्मणावरयोनितः । ततः पूर्वेण साधर्म्यात्तुल्यधर्मा प्रकीर्तितः ॥ ३७
 मध्यमो ह्येव सूतस्य धर्मः क्षत्रोपजीवनम् । रथनागाश्वचरितं जघन्यं च चिकित्सितम् ॥ ३८
 तत्स्वधर्ममहं पृष्टो भवद्भिर्व्रह्मवादिभिः । कस्मात्सम्यङ्न विब्रूयां पुराणमृषिपूजितम् ॥ ३९
 पितृणां मानसी कन्या वासवी समपद्यते । अपध्याता च पितृभिर्मत्स्ययोनौ बभूव सा ॥ ४०
 अरणीव हुताशस्य निमित्तं यस्य जन्मनः । तस्यां जातो महायोगी व्यासो वेदविदां वरः ४१
 तस्मै भगवते कृत्वा नमो व्यासाय वेधसे । पुरुषाय पुराणाय भृगुर्वैक्यप्रवर्तिने ॥ ४२
 मानुषच्छब्रूपाय विष्णवे प्रभविष्णवे । जातमात्रं च यं वेद उपतस्थे ससंग्रहः ॥ ४३
 धर्ममेव पुरस्कृत्य जातूकर्ण्यदवाप तम् । मतिं मन्थानमाविध्य येनासौ श्रुतिसागरात् ॥ ४४
 प्रकाशं जनितो लोके महाभारतचन्द्रमाः । वेदद्रुमश्च यं प्राप्य सशाखः समपद्यत ॥ ४५
 भूमिकालगुणान्प्राप्य बहुशाखो यथा द्रुमः । तस्मादहमुपश्रुत्य पुराणं ब्रह्मवादिनः ॥ ४६

* धनुर्ध्रिहान्तर्गतग्रन्थो च, पुस्तके नास्ति । + धनुर्ध्रिहान्तर्गतग्रन्थो ग, पुस्तके नास्ति ।

१ ग. ग. 'वर्धिनी' । २ रा. द. 'संग्रह न' । ३ ख. 'तत्पूर्ववि' । घ. 'तत्प्रतिवि' । ४ ख. ग. घ. 'द. 'स्मि-
 न्सारोऽध्याय मो मुनीन् । दी' । ५ क. 'सूतस्तेषां मुनिभिः पुरा । पुराणा' । ६ ख. घ. 'श्रुतेन च म' । ७ रा. द. दृष्टा ।
 ८ स. घ. द. 'हृतम् । य' । ९ घ. 'त । पातिता सा च वि' । १० ख. घ. द. 'वास्यार्थव' ।

(अनुक्रमणिका)

सर्वज्ञात्सर्ववेदेषु पूजितादीप्ततेजसः । पुराणं संप्रवक्ष्यामि यदुक्तं मातरिश्वना ॥	४७
पृष्टेन मुनिभिः पूर्वं नैमिषीर्यैर्महात्मभिः । महेश्वरः परोऽव्यक्तश्चतुर्बाहुश्चतुर्मुखः ॥	४८
अचिन्त्यश्चाप्रमेयश्च स्वयंभूर्हेतुरीश्वरः । अव्यक्तं कारणं यैश्चनित्यं सदसदात्मकम् ॥	४९
महदादिविशेषान्तं सृजतीति विनिश्चयः । अण्डं हिरण्यं चैव बभूवामतिमं ततः ॥	५०
अण्डस्याऽऽवरणं चाद्भिरपामपि च तेजसा । वायुना तैत्स नभसा नभो भूतादिनाऽऽवृतम् ५१	
भूतादिर्महता चैव) अव्यक्तेनाऽऽवृतो महान् । अतोऽत्र विश्वदेवानामृषीणां चोपवर्णितम् ॥ ५२	
नदीनां पर्वतानां च प्रादुर्भावोऽत्र शस्यते । मन्वन्तराणां सर्वेषां कल्पानां चोपवर्णनम् ॥ ५३	
कीर्तनं ब्रह्मक्षत्रस्य ब्रह्मजन्म च कीर्त्यते । अतो ब्रह्मणि सृष्ट्वं प्रजासर्गोपवर्णनम् ॥ ५४	
अवस्थाश्चात्र कीर्त्यन्ते ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः । कल्पानां वत्सरं चैव जगतः स्थापनं तथा ॥ ५५	
शयनं च हरेरत्र पृथिव्युद्धरणं तथा । संनिवेशः पुरादीनां वर्णाश्रमविभागशः ॥ ५६	
वृक्षाणां वृहसंस्थानां सिद्धीनां च विनाशनम् । योजनानां पथां चैव संचरं बहुविस्तरम् ॥ ५७	
स्वर्गे स्थानविभागं च मर्त्यानां शुभचारिणाम् । वृक्षाणांमोषधीनां च वीरुथां च प्रकीर्तनम् ५८	
वृक्षनारकिकीटत्वं मर्त्यानां परिकीर्तनम् । *देवतानामृषीणां च द्वे सृती परिकीर्तिते ॥ ५९	
अन्नादीनां तनूनां च सृजनं त्यजनं तथा । प्रथमं सर्वशास्त्राणां पुराणं ब्रह्मणा स्मृतम् ॥ ६०	
अनन्तरं च वक्त्रेभ्यो वेदास्तस्य विनिःसृताः । अङ्गानि धर्मशास्त्रं च व्रतानि नियमास्तथा ६१	
पशूनां पुरुषाणां च संभवः परिकीर्तितः । तथा निर्वचनं प्रोक्तं कल्पस्य च परिग्रहः ॥ ६२	
नव सर्गाः पुनः प्रोक्ता ब्रह्मणो बुद्धिपूर्वकाः । त्रयोऽन्ये बुद्धिपूर्वास्तु ततो लोकानकल्पयत् ६३	
ब्रह्मणोऽव्ययवेभ्यश्च धर्मादीनां समुद्भवः । ये द्वादश प्रसूयन्ते प्रजाकल्पे पुनः पुनः ॥ ६४	
कल्पयोरन्तरं प्रोक्तं प्रतिसंधिश्च यस्तयोः । तमोमार्गोऽमृतत्वाच्च ब्रह्मणोऽधर्मसंभवः ॥ ६५	
तथैव शतरूपीयाः संभवश्च ततः परम् । प्रियव्रतोत्तानपादौ प्रसूत्याकूतयश्च ताः ॥ ६६	
कीर्त्यन्ते धुतपाप्मानो येषु लोकाः प्रतिष्ठिताः । रुचेः प्रजापतेश्चोर्ध्वमाकृत्या मिथुनोद्भवः ॥ ६७	
प्रसूत्यामपि दक्षस्य कन्यानां प्रभवस्ततः । दाक्षायणीषु चाप्यूर्ध्वं श्रद्धाद्यासु महात्मनाम् ॥ ६८	
धर्मस्य कीर्त्यते सर्गः सात्त्विकस्य सुखोदयः । तथाऽधर्मस्य हिंसायां तामसोऽशुभलक्षणः ॥ ६९	
महेश्वरस्य सत्यां च प्रजासर्गः प्रकीर्तितः । निरामयं च ब्रह्माणं तादृशं कीर्तितं पुनः ॥ ७०	
योगं योगनिधिः प्राह द्विजानां मुक्तिकाङ्क्षिणाम् । अवतारश्च रुद्रस्य महाभाग्यं तथैव च ॥ ७१	
त्रैवेदिका कथा वाऽपि सैवादः परमो महान् । ब्रह्मनारायणाभ्यां च यत्र स्तोत्रं प्रकीर्तितम् ७२	
स्तुतस्ताभ्यां स देवैस्तुतोऽपि भगवाञ्जिहवः । प्रादुर्भावोऽथ रुद्रस्य ब्रह्मणोऽङ्गे महात्मनः ॥ ७३	
कीर्त्यते नामहेतुश्च यथाऽरोदीन्महामनाः । रुद्रादीनि यथा ह्यष्टौ नामान्यामोत्स्वयंभुवः ॥ ७४	

* इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके ।

१ ख. घ. ड. 'तुर्व्यूह' । २ ख. घ. ड. 'यत्तन्नि' । ३ क. 'तस्य न' । ४ ख. ग. ड. 'नृ' । अन्तर्मावश्च दे' ।
 ५ ड. 'वर्णनम् । की' । ६ ख. ग. घ. 'णितः । न' । ७ क. 'सिद्धानां' । ८ ख. ग. घ. ड. 'पथ' । ९ क. 'नां भुवि चा' ।
 १० ग. घ. ड. 'णामाप' । ११ ड. 'गती' । १२ ख. घ. 'ते । अन्तादी' । ग. ड. 'ते । अन्तादी' । १३ क. 'प्रजाः
 क' । १४ क. 'त्रावृत' । १५ ख. 'पायां सं' । १६ ग. ड. 'कस्तु सु' । १७ ग. घ. ड. 'कीर्तन' । १८ क. 'दिकां
 कया चापि ।

यथा च तैव्याप्तिमिदं त्रैलोक्यं सचराचरम् । भृग्वादीनामृषीणां च प्रजासर्गोपवर्णनम् ॥ ७५
 *वशिष्टस्य च ब्रह्मर्षेयत्र गोत्रानुकीर्तनम् । अग्नेः प्रजायाः संभृतिः स्वाहायां यत्र कीर्तिताः ॥
 पितृणां द्विप्रकाराणां स्वधायास्तदनन्तरम् । पितृवंशप्रसङ्गेन कीर्त्यते च महेश्वरात् ॥ ७७
 दक्षस्य शापः सत्यर्थे भृग्वादीनां च धीमताम् । प्रतिशापश्च रुद्रस्य दक्षादद्भुतकर्मणः ॥ ७८
 प्रतिषेधश्च वैरस्य कीर्त्यते (+दोषदर्शनात् । मन्वन्तरप्रसङ्गेन कालज्ञानं च कीर्त्यते ॥ ७९
 प्रजापतेः कर्दमस्य कन्या या शुभलक्षणा । प्रियव्रतस्य पुत्राणां कीर्त्यते) यत्र विस्तरः ॥ ८०
 तेषां नियोगो द्वीपेषु देशेषु च पृथक्पृथक् । स्वायंभुवस्य सर्गस्य ततश्चाप्यनुकीर्तनम् ॥ ८१
 उक्तो नाभेर्निसर्गश्च रजसश्च महात्मनः । द्वीपानां ससमुद्राणां पर्वतानां च कीर्तनम् ॥ ८२
 वर्षाणां च नदीनां च तद्भेदानां च सर्वशः । द्वीपभेदसहस्राणामन्तर्भेदश्च सप्तसु ॥ ८३
 विस्तरान्मण्डलांश्चैव जम्बुद्वीपसमुद्रयोः । प्रमाणं योजनाग्रेण कीर्त्यते पर्वतैः सह ॥ ८४
 हिमवान्हेमकूटस्तु निषधो मेरुरेव च । नीलः श्वेतः शृङ्गवांश्च कीर्त्यन्ते वर्षपर्वताः ॥ ८५
 तेषामन्तरविष्कम्भा उच्छ्रायायामविस्तराः । कीर्त्यन्ते योजनाग्रेण ये च तत्र निवासिनः ॥ ८६
 भारतादीनि वर्षाणि नदीभिः पर्वतैस्तथा । भूतैश्चोपनिविष्टानि गतिमद्भिर्ध्रुवैस्तथा ॥ ८७
 जम्बुद्वीपादयो द्वीपाः समुद्रैः सप्तभिर्वृताः । ततश्चाऽऽप्यमयी भूमिलोकालोकश्च कीर्त्यते ॥ ८८
 अण्डस्यान्तस्त्वमे लोकाः सप्तद्वीपा च मेदिनी । भूरादयश्च कीर्त्यन्ते वरणैः प्राकृतैः सह ॥ ८९
 सर्वं च तत्प्रधानस्य परिमाणैकदेशिकम् । सव्यासपरिमाणं च संक्षेपेणैव कीर्त्यते ॥ ९०
 सूर्याचन्द्रमसोश्चैव पृथिव्याश्चाप्यशेषतः । प्रमाणं योजनाग्रेण सांप्रतैरभिमानिभिः ॥ ९१
 महेंद्राद्याः सभाः पुण्या मानसोत्तरमूर्धनि । अत ऊर्ध्वं गतिश्चोक्ता स्वर्गस्यालातचक्रवत् ॥ ९२
 नागवीथ्यजवीथ्योश्च लक्षणं परिकीर्त्यते । काष्ठयोर्लेखयोश्चैव मण्डलानां च योजनैः ॥ ९३
 लोकालोकस्य संख्याया अहो विपुवतस्तथा । लोकपालाः स्थिताश्चोर्ध्वं कीर्त्यन्ते ये चतुर्दिशम्
 पितृणां देवतानां च पन्थानौ दक्षिणोत्तरौ । गृहिणां न्यासिनां चोक्तौ रजःसत्त्वसमाश्रयात् ॥ ९५
 कीर्त्यते च पदं विष्णोर्धर्माद्या यत्र धिष्ठिताः । सूर्याचन्द्रमसोश्चारा ग्रहाणां ज्योतिषां तथा ॥ ९६
 कीर्त्यते ध्रुवसामर्थ्यात्प्रजानां च शुभाशुभम् । ब्रह्मणा निर्मितः सौरः स्यन्दनोऽर्धवशात्स्वयम्
 कीर्त्यते भगवान्येन प्रसर्पति दिवि स्वयम् । स रथोऽधिष्ठितो देवैरादित्यैर्ऋषिभिस्तथा ॥ ९८
 (गन्धर्वैरप्सरसोभिश्च ग्रामणीसर्पराक्षसैः । अपां सारमयश्चेन्द्रोः कीर्त्यते च रथस्तथा) ॥ ९९
 वृद्धिक्षयौ च सोमस्य कीर्त्यते सूर्यकारितौ । सूर्यादीनां स्यन्दनानां भुवादेव प्रकीर्तनम् ॥ १००
 कीर्त्यते शिशुमारश्च यस्य पुच्छे ध्रुवः स्थितः । तारारूपाणि सर्वाणि नक्षत्राणि ग्रहैः सह ॥ १०१
 निवासा यत्र कीर्त्यन्ते देवानां पुण्यकारिणाम् । सूर्यरश्मिसहस्रे च वर्षशीतोष्णनिःस्रवः ॥ १०२
 प्रविभागश्च रश्मीनां नामतः कर्मतोऽर्थतः । परिमाणगती चोक्ते ग्रहाणां सूर्यसंश्रयात् ॥ १०३
 यथा चाऽऽशु विपात्मासा शंभोः कण्ठस्य नीलता । ब्रह्मप्रसादितस्याऽऽशु विपादः शूलपाणिनः ॥

* इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके । + धनुर्ध्वान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति । † धनुर्ध्वान्तर्गतग्रन्थः ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ख. ग. घ. नियोगा । २ ग. 'रथवतः । नि' । ३ ख. ग. घ. ह. श्वेतश्च शृङ्गी च वी' । ४ ख. घ. ह. जम्बुद्वी' । ५ ह. 'प्रमाणस्य । ६ ख. घ. ह. 'भिः । मादे' । ७ ग. घ. ह. 'वि क्षयः । स ।

(अनुक्रमिका)

स्तूयमानः सुरैर्विष्णुः स्तौति देवं महेश्वरम् । लिङ्गोद्भवकथां पुण्यां सर्वपापप्रणाशिनीम् ॥ १०५
 विश्वरूपात्प्रधानस्य परिणामोऽयमद्भुतः । पुरुरवस ऐलस्य माहात्म्यानुप्रकीर्तनम् ॥ १०६
 पितॄणां द्विप्रकाराणां तर्पणं चामृतस्य वै । ततः पर्वाणि कीर्त्यन्ते पर्वणां चैव संधयः ॥ १०७
 स्वर्गलोकगतानां च प्राप्तानां चाप्यधोगतिम् । पितॄणां द्विप्रकाराणां श्राद्धेनानुग्रहो महान् ॥ १०८
 युगसंख्या प्रमाणं च कीर्त्यते च कृतं युगम् । त्रेतायुगे चापकर्षाद्वार्तायाः संप्रवर्तनम् ॥ १०९
 * वर्णानामाश्रमाणां च संख्यानां च प्रवर्तनम् । वर्णानामाश्रमाणां च संस्थितिर्धर्मतस्तथा ॥ ११०
 यज्ञप्रवर्तनं चैव संवादो यत्र कीर्त्यते । ऋषीणां वसुना सार्धं वसोश्वाधः पुनर्गतिः ॥ १११
 मशानां दुर्वचस्त्वं च स्वायंभुवमृते मनुम् । प्रशंसा तपसश्चोक्ता युगावस्थाश्च कृत्स्नशः ॥ ११२
 द्वापरस्य कलेश्चात्र संक्षेपेण प्रकीर्तनम् । देवतिर्यङ्मनुष्याणां प्रमाणानि युगे युगे ॥ ११३
 कीर्त्यन्ते युगसामर्थ्यात्परिणाहोच्छ्रयायुषः । शिष्टादीनां च निर्देशः प्रादुर्भावश्च कीर्त्यते ॥ ११४
 (+ मन्त्राणां ब्राह्मणानां च लक्षणं परिकीर्तितम् । ईश्वराणामृषीणां च मनोः पितृगणस्य चैव) ॥
 (* वेदस्य तद्विजातानां मन्त्राणां च प्रकीर्तनम् । शाखानां परिमाणं च वेदव्यासादिशब्दनम्
 मन्वन्तराणां संहारः संहारान्ते च संभवः । देवतानामृषीणां च मनोः पितृगणस्य च ॥) ११७
 न शक्यं विस्तराद्वक्तुमित्युक्तं च समासतः । मन्वन्तरस्य संख्या च मानुषेण प्रकीर्तिता ॥ ११८
 मन्वन्तराणां सर्वेषामेतदेव च लक्षणम् । अतीतानागतानां च वर्तमानेन कीर्त्यते ॥ ११९
 तथा मन्वन्तराणां च प्रतिसंधानलक्षणम् । अतीतानागतानां च प्रोक्तं स्वायंभुवेऽन्तरे ॥ १२०
 मन्वन्तरत्रयं चैव कालज्ञानं च कीर्त्यते । मन्वन्तरेषु देवानां प्रजेशानां च कीर्तनम् ॥ १२१
 दक्षस्य चापि दौहित्राः प्रियाया दुहितुः सुताः । ब्रह्मादिभिस्ते जनिता दक्षेणैव च धीमता ॥
 सावर्ण्याद्याश्च कीर्त्यन्ते मनवो मेरुमाश्रिताः । ध्रुवस्योत्तानपादस्य प्रजासर्गोपवर्णनम् ॥ १२३
 पृथुर्नो वाऽपि वैन्त्येन भूमेर्दोहप्रवर्तनम् । पात्राणां पयसां चैव वंशानां च विशेषणम् ॥ १२४
 ब्रह्मादिभिः पूर्वमेव दुग्धा चैव वसुंधरा । दशभ्यस्तु प्रचेतोभ्यो मौरिषायां प्रजापतेः ॥ १२५
 दक्षस्य कीर्त्यते जन्म सोमस्यांशेन धीमतः । भूतभव्यभवेशत्वं महेन्द्राणां च कीर्त्यते ॥ १२६
 मन्वादिका भविष्यन्ति आख्यानैर्बहुभिर्वृताः । वैवस्वतस्य च मनोः कीर्त्यते सर्गविस्तरः ॥ १२७
 देवस्य महतो यज्ञे वारुणीं विश्रतस्तनुम् । ब्रह्मशुक्रात्समुत्पत्तिर्भृग्वादीनां च कीर्त्यते ॥ १२८
 विनिवृत्ते प्रजासर्गे चाक्षुषस्य मनोः शुभे । दक्षस्य कीर्त्यते सर्गो ध्यानाद्वैवस्वतेऽन्तरे ॥ १२९
 नारदः प्रियसंबादो दक्षपुत्रान्महाबलान् । नाशयामास शापाय आत्मनो ब्रह्मणः सुतः ॥ १३०
 ततो दक्षोऽमृजत्कन्यैर् वीरिण्यामेव विभ्रुताः । कीर्त्यते धर्मसर्गश्च कश्यपस्य च धीमतः ॥ १३१
 अत उर्ध्वं ब्रह्मणश्च विष्णोश्चैव भवस्य च । एकत्वं च पृथक्त्वं च विशेषत्वं च कीर्त्यते ॥ १३२
 ईशत्वाच्च यथा शर्मा जाता देवाः स्वयंभुवा । मरुत्प्रसादो मरुतां दित्या देवाश्च संभवाः ॥ १३३

* इदमर्थं नास्ति ख. घ. ड. पुस्तकेषु । + धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रत्ययः क. पुस्तके नास्ति । x धनुश्चिह्नान्तर्गत नास्ति घ. पुस्तके ।

* १ क. "कथा पुण्या सर्वपापप्रणाशिनी । वि" । २ क. कृते युगे । ३ ख. ग. ड. च । गोत्राणां लक्षणानां च वर्णानां च प्र" । ४ क. "नाऽपि च वै" । ५ ख ग घ मार्यायां च प्र" । ६ फा. "वादी द" । ७ ख. घ. "या वैरि" । ८ ग घ. ड. ईशित्वा । ९ ग. ड. "ता जया दे" । १० क. देवाशस" ।

कीर्त्यन्ते मरुतां चाथ गणास्ते सप्तसप्तकाः । देवत्वं पितृवाक्येन(ण) वायुस्कन्धेन चाऽऽश्रयः ॥
 दैत्यानां दानवानां च गन्धर्वोरगरक्षसाम् । सर्वभूतपिशाचानां पशूनां पक्षिवीरुधाम् ॥ १३५
 उत्पत्तयश्चाप्सरसां कीर्त्यन्ते बहुविस्तराः । समुद्रसंयोगकृतं जन्मैरावतहस्तिनः ॥ १३६
 वैनतेयसमुत्पत्तिस्तथा चास्याभिपेचनम् । भृगूणां विस्तरश्चोक्तस्तथा चाङ्गिरसामपि ॥ १३७
 कश्यपस्य पुलस्त्यस्य तथैवात्रेर्महात्मनः । पराशरस्य च मुनेः प्रजानां यत्र विस्तरः ॥ १३८
 देवतानामृषीणां च प्रजोत्पत्तिस्ततः परम् । तिस्रः कन्याः प्रकीर्त्यन्ते यासु लोकाः प्रतिष्ठिताः
 पितृदौहित्रनिर्देशो देवानां जन्म चोच्यते । विस्तरस्ते भगवतः पञ्चानां सुमहात्मनाम् ॥ १४०
 इलाया विस्तरश्चोक्त आदित्यस्य ततः परम् । विकुक्षिचरितं चोक्तं धुन्धोश्चैव निर्वर्णनम् ॥ १४१
 बृहद्वलान्तसंक्षेपादिस्वाकाद्याः प्रकीर्तिताः । निम्यादीनां क्षितीशानां यावज्जहनुगणादिति ॥
 कीर्त्यते विस्तरो यश्च ययातेरपि भूपतेः । यदुवंशसमुद्देशो हैहयस्य च विस्तरः ॥ १४३
 क्रोष्टोरनन्तरं चोक्तस्तथा वंशस्य विस्तरैः । ज्यामघस्य च माहात्म्यं प्रजासर्गश्च कीर्त्यते ॥ १४४
 देवावृधस्य त्वर्कस्य वृष्णेश्चैव महात्मनः । (*अनमित्रान्वयश्चैव विष्णोर्[+दिव्याभिशंसनम् ॥ १४५
 विवस्वतोऽथ संप्राप्तिर्मणिरत्नस्य धीमतः । युधाजितः प्रजासर्गः कीर्त्यते च महात्मनः) ॥ १४६
 कीर्त्यते चान्वयः श्रीमान्राजर्षेर्देवर्मादुपः । पुनश्च जन्म चाप्युक्तं चरितं च महात्मनः ॥ १४७
 कंसस्य चापि दौरात्म्यमेकान्तेन समुद्भवः । वासुदेवस्य देवक्यां विष्णोर्जन्म प्रजापतेः ॥ १४८
 विष्णोरनन्तरं चापि प्रजासर्गोपवर्णनम् । देवासुरे समुत्पन्ने विष्णुना स्त्रीवधे कृते ॥ १४९
 संरक्षता शक्रवधं शापः प्राप्तः पुरा भृगोः । भृगुश्चोत्थापयामास दिव्यां शुक्रस्य मातरम् ॥ १५०
 देवानामसुराणां च सङ्ग्रामाद्वादर्शाद्भुताः । नारसिंहप्रभृतयः कीर्त्यन्ते प्राणनाशनाः ॥ १५१
 शुक्रेणाऽऽराधनं स्थाणोर्धीरेण तपसा कृतम् । वरदानप्रलुब्धेन यत्र शर्वस्तवः कृतः ॥ १५२
 अनन्तरं विनिर्दिष्टं देवासुरविचेष्टितम् । जयन्त्या सहै सक्ते तु यत्र शुके महात्मनि ॥ १५३
 असुरान्मोहयामास शुक्ररूपेण बुद्धिमान् । बृहस्पतिस्तु ताञ्जुक्रः शशाप सुमहाद्युतिः ॥ १५४
 उक्तं च विष्णुमाहात्म्यं विष्णोर्जन्मादिशब्दनम् । तुर्वसुः शुक्रदौहित्रो देवयान्यां यदोरभूत् ॥
 अनुद्बुध्यस्तथा पूरुर्ययातितनया नृपाः । अत्र वंश्या महात्मानस्तेषां पार्थिवसत्तमाः ॥ १५६
 कीर्त्यन्ते यत्र कात्स्नर्येन भूरिद्रविणतेजसैः । कुशिकस्य च विप्रपेः सम्यग्यो धर्मसंश्रयः ॥ १५७
 वार्हस्पत्यं तु सुरभिर्यत्र शापमिहानुदत् । कीर्तनं जहनुवंशस्य शंतनोर्कीर्यशब्दनम् ॥ १५८
 भविष्यतां तथा राज्ञामुपसंहारशब्दनम् । अनागतानां सप्तानां मनूनां स्त्रीपवर्णनम् ॥ १५९
 भौमस्यान्ते कैलियुगे क्षीणे संहारवर्णनम् । परार्ध्यपरयोश्चैव लक्षणं परिकीर्त्यते ॥ १६०
 ब्रह्मणो योजनाग्रेण परिमाणविनिर्णयः । नैमित्तिकः प्राकृतिकस्तथैवाऽऽत्यन्तिकः स्मृतः ॥ १६१

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ घ. ड. चाऽऽश्रयाः । २ दै । ३ क. 'स्तरात् । स' । ४ ख. ग. घ. ड. 'स्तरं ते भ' । ५ ख. घ. 'र. । याम-
 घस्य । ६ क. यृष्टे' । ७ क. घ. अधिमि' । ८ घ. विविशोपमनुप्रा' । ९ क. विविशोपमनुप्रा' । १० क. 'मीयुपः ।
 ११ ख. ग. 'न्ते स्यात्समु' । १२ ड. 'न्ते सप्तमु' । १३ क. 'शायुताः । १४ ख. ड. 'त्र शार्व' । १५ ख. घ. 'ह युक्ते ।
 १६ ड. 'ह शक्ते । १७ क. 'न्ते दीर्घयशसो भू' । १८ घ. ड. 'स. । असिजस्य । १९ ग. घ. ड. 'धयाः । वा' । २०
 'धयात् । वा' । २१ ख. क्ली पाते क्षी' । २२ ख. घ. 'रशब्दनम् ।

(अनुक्रमणिका)

त्रिविधः सर्वभूतानां कीर्त्यते प्रतिसंचरः । अनावृष्टिर्भास्कराच्च घोरः संवर्तकोऽनलः ॥ १६२
 मेघी ह्येकार्णवं वायुस्तथा रात्रिर्महात्मनः । संख्यालक्षणमुद्दिष्टं ततो ब्राह्मं विशेषतः ॥ १६३
 भूरादीनां च लोकानां सप्तानामुपवर्णनम् । कीर्त्यन्ते चात्र निरयाः पापानां रौरवादयः ॥ १६४
 ब्रह्मलोकोपरिष्ठात्तु शिवस्य स्थानमुत्तमम् । यत्र संहारमायान्ति सर्वभूतानि संक्षये ॥ १६५
 सर्वेषां चैव सत्त्वानां परिणामविनिर्णयः । ब्रह्मणः प्रतिसंसर्गे सर्वसंहारवर्णनम् ॥ १६६
 अष्टरूप्यमतः प्रोक्तं प्राणस्याष्टकमेव च । गतिश्चोर्ध्वमधश्चोक्ता धर्माधर्मसमाश्रयात् ॥ १६७
 कल्पे कल्पे च भूतानां महतामपि संक्षयः । प्रसंख्याय च दुःखानि ब्रह्मणश्चाप्यनित्यता ॥ १६८
 दौरात्म्यं चैव भोगानां परिणामविनिर्णयः । दुर्लभत्वं च मोक्षस्य वैराग्यादोपदर्शनम् ॥ १६९
 व्यक्ताव्यक्तं परित्यज्य सत्त्वं ब्रह्मणि संस्थितम् । नानात्वदर्शनाच्छुद्धं ततस्तदैभिर्वर्तते ॥ १७०
 ततस्तापत्रयातीतो नीरूपाख्यो निरञ्जनः । आनन्दो ब्रह्मणः प्रोक्तो न विभेति कुतश्चन ॥ १७१
 कीर्त्यते च पुनः सर्गो ब्रह्मणोऽन्यस्य पूर्ववत् । कीर्त्यते ऋषिर्वंशश्च सर्वपापप्रणाशनः ॥ १७२
 इतिकृत्यसमुद्देशः पुराणस्योपवर्णितः । कीर्त्यन्ते जगतो ह्यत्र सर्वप्रलयविक्रियाः ॥ १७३
 प्रवृत्तयश्च भूतानां निवृत्तीनां फलानि च । प्रादुर्भावो वैशिष्ट्यस्य शक्तेर्जन्म तथैव च ॥ १७४
 सौदासान्निग्रहस्तस्य विश्वामित्रकृतेन च । पराशरस्य चोत्पत्तिरदृश्यत्वं यथा विभोः ॥ १७५
 जज्ञे पितॄणां कन्यायां व्यासश्चापि यथा मुनिः । शुकस्य च तथा जन्म सह पुत्रस्य धीमतः ॥ १७६
 पराशरस्य प्रद्वेषो विश्वामित्रकृतो यथा । वैशिष्ट्यसंभूतश्चाग्निर्विश्वामित्रजिघांसया ॥ १७७
 संतानहेतोर्विभुना चीर्णः स्कन्देन धीमता । दैवेन विधिना विप्र विश्वामित्रहितैषिणा ॥ १७८
 एकं वेदं चतुष्पादं चतुर्धा पुनरीश्वरः । यथा विभेद भगवान्व्यासः सर्वान्स्वबुद्धितः ॥ १७९
 तस्य शिष्यैः प्रशिष्यैश्च शाखाभेदाः पुनः कृताः । प्रयोगैः पद्मैर्गुण्यैश्च यथा पृष्टः स्वयंभुवा ॥ १८०
 पृष्टेन चानुपृष्टास्ते मुनयो धर्मकाङ्क्षिणः । देशं पुण्यमभीप्सन्तो विभुना तद्धितैषिणा ॥ १८१
 सुनाभं दिव्यरूपाख्यं सत्याङ्गं शुभविक्रमम् । अनौपम्यमिदं चक्रं वर्तमानमतन्द्रिताः ॥ १८२
 पृष्टतो यात नियतास्ततः प्राप्स्यथ यद्धितम् । गच्छतो धर्मचक्रस्य यत्र नेमिर्विशीर्यते ॥ १८३
 पुण्यः स देशो मन्तव्य इत्युवाच तदा प्रभुः । उक्त्वा चैवमृषीन्ब्रह्मा हृदयत्वमगात्पुनः ॥ १८४
 गङ्गागर्भसमाहारं नैमिपेयत्वमेव च । ईजिरे चैव सन्नेन मुनयो नैमिपे तदा ॥ १८५
 मृते शरद्वति तथा तस्य चोत्थापनं कृतम् । ऋषयो नैमिपेयास्तु श्रद्धया परया पुनः ॥ १८६
 निःसीमां गामिमां कृत्वा कृत्वा राजानमाहरन् । यथाविधि यथाशास्त्रं तमातिथ्यैरैर्पूजयन् ॥ १८७
 प्रीतं चैव कृतातिथ्यं राजानं विधिवत्तदा । अन्तर्धानगतः क्रूरः स्वर्भानुरसुरोऽहरत् ॥ १८८
 अर्जुनसंश्रुतं चापि नृपमैदं यथा पुरा । गन्धर्वसहितं दृष्ट्वा कलापग्रामवासिनम् ॥ १८९
 संनिपातः पुनस्तस्य यथा धंज्ञे महर्षिभिः । दृष्ट्वा हिरण्मयं सर्वं यज्ञे वस्तु महात्मनाम् ॥ १९०

१ ड. 'मेदात्म' । २ ड. 'सद्वयया च' । ३ ख. ग. घ. 'दतिव' । ४ ख. ग. घ. 'तो निरु' । ५ ग. ड. 'वसिष्ठ' । ६ ख. ड. यज्ञे । ७ ख. ग. घ. ड. यथा । ८ ग. ड. वसिष्ठ । ९ ख. ग. घ. ड. 'वादानुप्रहात् । त' । १० ख. ग. घ. ड. 'शिष्यप्र' । ११ ड. 'पद्मगलीले' । १२ ख. ग. घ. 'इगुलीये' । १३ ख. पृष्टप्रवाहाशास्ते । १४ ग. घ. 'नुशास्तास्ते' । १५ ख. घ. निःसीमां गामिमां कृत्वा कृत्वा रा । १६ ड. 'रपायन्' । १७ क. 'तं तथा कृ' । १८ घ. ड. 'नुशास्तुहितं' । १९ ख. 'सस्तुहित' । ग. 'समुहित' । २० घ. ड. जज्ञे ।

तदा वै नैमिषेयाणां सत्रे द्वादशवार्पिके । यथा विवदमानास्तु ऐडः संस्थापितस्तु तैः ॥ १९१
जनयित्वा त्वरण्यान्त ऐडपुत्रं यथायुपम् । समापयित्वा तत्सत्रमायुषं पर्युपासते ॥ १९२
एतत्सर्वं यथावृत्तं व्याख्यातं द्विजसत्तमाः । ऋषीणां परमं चात्र लोकतत्त्वमनुत्तमम् ॥ १९३
ब्रह्मणा यत्पुरा प्रोक्तं पुराणं ज्ञानमुत्तमम् । अवतारश्च रुद्रस्य द्विजानुग्रहकारणात् ॥ १९४
तथा पाशुपता योगाः स्थानानां चैव कीर्तनम् । लिङ्गोद्भवस्य देवस्य नीलकण्ठत्वमेव च ॥ १९५
कथयते यत्र विप्राणां वायुना ब्रह्मवादिना । धन्यं यशस्वमायुष्यं सर्वं पापप्रणाशनम् ॥ १९६
कीर्तनं श्रवणं चास्य धारणं च विशेषतः । अनेन हि क्रमेणेदं पुराणं संप्रचक्ष्यते ॥ १९७
सुखमर्थः समासेन महानप्युपलभ्यते । तस्मात्किञ्चित्समुद्दिश्य पश्चाद्वक्ष्यामि विस्तरम् ॥ १९८
पादमाद्यमिदं सम्यग्योऽधीयीत जितेन्द्रियः । तेनाधीतं पुराणं तत्सर्वं नास्त्यत्र संशयः ॥ १९९
यो विद्याच्चतुरो वेदान्साङ्गोपनिषदो द्विजः । न चेत्पुराणं संविद्यान्नैव स स्याद्विचक्षणः ॥ २००
इतिहासपुराणाभ्यां वेदं समुपवृंहयेत् । विभेत्यल्पश्रुताद्वेदो मामयं भैहरिष्यति ॥ २०१
अभ्यसन्निममध्यायं साक्षात्प्रोक्तं स्वयंभुवा । आपदं प्राप्य मुच्येत यथेष्टां प्राप्नुयाद्भक्तिम् ॥ २०२
यस्मात्पुरा ह्यनन्तीदं पुराणं तेन तत्स्मृतम् । निरुक्तमस्य यो वेद सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २०३
नारायणः सर्वमिदं विश्वं व्याप्य प्रवर्तते । तस्यापि जगतः स्रष्टुः स्रष्टा देवो महेश्वरः ॥ २०४

अतश्च संक्षेपमिदं शृणुष्व महेश्वरः सर्वमिदं पुराणम् ।

स सर्गकाले च करोति सर्गं संहारकाले पुनराददीत ॥

२०५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रक्रियापादेऽनुक्रमणिकाकथन नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

अथ द्वितीयोऽध्यायः ।

द्वादशवार्पिकसत्रनिरूपणम् ।

प्रत्यनुवन्पुनः सूतमृषयस्ते तपोधनाः । कुत्र सत्रं समभवत्तेषामद्भुतकर्मणाम् ॥ १
कियन्तं चैव तत्कालं कथं च समवर्तत । आचक्षुः पुराणं च कथं तेभ्यः प्रभञ्जनः ॥ २
आचक्षुः विस्तरेणेदं परं कौतूहलं हि नः । इति संनोदितः सूतः प्रत्युवाच शुभं वचः ॥ ३
शृणुष्व यत्र ते धीरा ईजिरे सत्रमुत्तमम् । यावन्तं चाभवत्कालं यथा च समवर्तत ॥ ४
सिद्धसमाणा विश्वं हि यत्र विश्वसृजः पुरा । सत्रं हि ईजिरे पुण्यं सहस्रं परिवत्सरान् ॥ ५
तपोमृदपतिर्यत्र ब्रह्मा ब्रह्माऽभवत्स्वयम् । इलाया यत्र पत्नीत्वं शामित्रं यत्र बुद्धिमान् ॥ ६
मृत्युश्चक्रे महातेजास्तस्मिन्सत्रे महात्मनाम् । विबुधा ईजिरे तत्र सहस्रं प्रतिवत्सरान् ॥ ७
भ्रमतो धर्मचक्रस्य यत्र नेमिरशीर्यत । कर्मणा तेन विख्यातं नैमिषं मुनिपूजितम् ॥ ८
यत्र सा गोमती पुण्या सिद्धचारणसेविता । रोहिणी सुपुत्रे तत्र तर्तः सौम्योऽभवत्सुतः ॥ ९

प्रणोदितश्च वंशार्थं स च तानब्रवीत्प्रभुः । शिष्यः स्वयंभुवो देवः सर्वप्रत्यक्षदृग्दर्शी ॥ ३८
 अणिमादिभिरष्टाभिरैश्वर्यैः समन्वितः । तिर्यग्योन्यादिभिर्धर्मैः सर्वलोकान्विभर्ति यः ॥ ३९
 सप्तस्कन्धादिकं शश्वत्प्लवते योजनाद्वरः । विषये' नियता यस्य संस्थिताः सप्तका गणाः ॥ ४०
 व्यूहांस्रयाणां भूतानां कुर्वन्त्यथ महाबलः । तेजसश्चाप्युपधमानं दधातीमं शरीरिणम् ॥ ४१
 प्राणाद्या वृत्तयः पञ्च करणानां च वृत्तिभिः । प्रेर्यमाणाः शरीराणां कुर्वते यास्तु धारणम् ॥ ४२
 आकाशयोनिर्द्विगुणः शब्दस्पर्शसमन्वितः । तैजसप्रकृतिश्चोक्तोऽप्ययं भावो मनीषिभिः ॥ ४३
 तत्राभिपानी भगवान्वायुश्चातिक्रियात्मकः । वातारणिः समाख्यातः शब्दशास्त्रविशारदः ॥ ४४
 भारत्या श्लक्ष्णया सर्वान्मुनीन्प्रह्लादयन्निव । पुराणज्ञः सुमनसः पुराणाश्रययुक्तया ॥ ४५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते द्वादशवापकसत्रनिरूपण नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२४९

अथ तृतीयोऽध्यायः ।

प्रजापतिसृष्टिकथनम् ।

सूत उवाच—

महेश्वरायोत्तमवीर्यकर्मणे सुरर्षभायामितबुद्धितेजसे ।
 सहस्रसूर्यान्लवर्चसे नमस्त्रिलोकसंहारविस्मृत्ये नमोः ॥ १
 प्रजापतील्लोकनमस्कृतांस्तथा स्वयंभुरुद्रप्रभृतीन्महेश्वरान् ।
 भृगुं मरीचिं परमेष्ठिनं मनुं रजस्तमोषर्ममथापि कश्यपम् ॥ २
 वशिष्ठदत्तात्रिपुलस्त्यकर्दमान्कचि विवस्वन्तमथापि च क्रतुम् ।
 मुनिं तथैवाङ्गिरसं प्रजापतिं प्रणम्य मूर्ध्ना पुलहं च भावतः ॥ ३
 तथैव चु(च?)क्रोधनमेकविंशतिं प्रजाविष्टुद्ध्याऽर्पितकार्यशासनम् ।
 पुरातनानप्यपरांश्च शाश्वतांस्तथैव चान्यान्सगणानवस्थितान् ॥ ४
 (*मनुंश्च सर्वानखिलानवस्थितां) स्तथैव चान्यानपि धैर्यशोभिनः ।
 मुनीन्बृहस्पत्युशनःपुरोगमांस्तपःशुभाचारैर्ऋषीन्दयान्वितान् ॥ ५
 प्रणम्य वक्ष्ये कर्त्तृपापनाशिनीं प्रजापतेः सृष्टिमिमामनुत्तमाम् ।
 सुरेशदेवर्षिगणैरलंकृतां शुभामतुल्याममदामृषिप्रियाम् ॥ ६
 प्रजापतीनामपि चोल्बणार्चिषां (+विशुद्धवाग्बुद्धिशरीरतेजसाम्) ।
 तपोभृतां ब्रह्मादिनादिकालिर्को प्रभूतमाविष्कृतपौरुषश्रियम् ॥ ७
 श्रुतौ स्मृतौ च प्रसृतामुदाहृतां परां पराणामनिलमकीर्तिताम् ।
 समासवन्धैर्निर्गन्तैर्यथातथं विशब्दनेनापि मनःप्रहर्षिणीम् ॥ ८

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो य, पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गत मास्ति क, पुस्तके ।

१ ग. घ. ड. 'ये वियतो व' । २ स. घ. ड. 'रिणाम् । प्रा' । ३ ग. ड. 'रदे । आ' । ४ ख. ड. 'क्षण्य-
 न्तर्वा' । ५ ग. घ. ड. पुनः । ६ स ग घ ड. 'दंमं रुचि' । ७ ग ड. 'रदधीन्द' । घ. 'रनिधीन्द' । ८ ड.
 'लिरालना' । ९ स. 'पुरादिदे' । १० स. 'मुद्धिवा' । ११ स. ग ड. 'लिर्को प्र' । १२ स. ग. ड. 'भियाम्' ।
 १३ ड. 'यं यमा' ।

(प्रजापतिसृष्टिकथनम्)

यस्यां च ब्रह्मा प्रथमा प्रवृत्तिः प्राधानिकी चैश्वरकारिता च ।

यत्तत्समृतं कारणमप्रमेयं ब्रह्म प्रधानं प्रकृतिप्रसूतिः ॥

९

आत्मा गुहा योनिरथापि चक्षुः क्षेत्रं तथैवामृतमक्षरं च ।

शुक्रं तपः सत्त्वमभिप्रकाशं तैद्याष्टि नित्यं पुरुषं द्वितीयम् ॥

१०

तमप्रमेयं पुरुषेण युक्तं स्वयंभुवा लोकपितामहेन ।

उत्पादकत्वाद्भजसोऽतिरेकात्कालस्य योगान्नियमावधेश्वरः ॥

११

क्षेत्रज्ञयुक्तान्निपतान्विकाराल्लोकस्य संतानविवृद्धिहेतून् ।

प्रकृत्यवस्था सुपुत्रे तथाऽष्टौ संकल्पमात्रेण महेश्वरस्य ॥

१२

देवासुराद्रिद्रुमसागराणां (ऋगन्धर्वयक्षोरगमानुपाणाम् ।)

मनुप्रजेशर्षिपितृद्विजानां पिशाचयक्षोरगराक्षसानाम् ॥

१३

ताराग्रहार्कर्क्षनिशाचराणां मासर्तुसंवत्सरराज्यर्हानाम् ।

दिक्कालयोगादियुगायनानां वनौषधीनामपि वीरुधां च ॥

१४

जलौकसामप्सरसां पशूनां विद्युत्तारिन्मेघविहङ्गमानाम् ।

यत्सूक्ष्मं यद्भुवि यद्वियत्स्थं यत्स्थावरं यत्र यदस्ति किञ्चित् ॥

१५

सर्वस्य तस्यास्ति गतिर्विभक्तिराग्रहणो यावदियं प्रसूतिः ।

छन्दांसि वेदाः सक्वचो यजूंषि सामानि सोमश्च तथैव यज्ञः ॥

१६

आजीव्यमेषां यदभीप्सितं च देवस्य तस्यैव च वै प्रजानाम् ।

वैवस्वतस्यास्य मनोः पुरस्तात्संभूतिरुक्ता प्रसवश्च तेषाम् ॥

१७

येषामिदं पुण्यकृतां प्रसूत्या लोकत्रयं लोकनमस्कृतानाम् ।

सुरेशदेवर्षिमनुप्रधानमापूरितं चोपरिभूषितं च ॥

१८

रुद्रस्य शापात्पुनरुद्भवश्च दक्षस्य चाप्यत्र मनुष्यलोके ।

वासः क्षितौ वा न्यिमाद्भवस्य दक्षस्य चात्र प्रतिशपलाभः ॥

१९

मन्वन्तराणां परिवर्तनानि युगेषु संभूतिविकल्पनं च ।

अपित्वमर्षस्य च संप्रवृद्धिर्यथा युगादिष्वपि चेत्तदत्र ॥

२०

ये द्वापरेषु प्रथयन्ति वेदान्वयासाश्च तेऽत्र क्रमशो निबद्धाः ।

कल्पस्य संख्या भुवनस्य संख्या ब्रह्मस्य चाप्यत्र दिनस्य संख्या ॥

२१

अण्डोद्भिज्जंस्वेदजरायुजानां धर्मात्मनां स्वर्गनिवासिनां वा ।

ये यातनास्थानगताश्च जीवास्तर्केण तेषामपि च प्रमाणम् ॥

२२

आत्यन्तिकः प्राकृतिकश्च योऽयं नैमित्तिकश्च प्रतिसर्गहेतुः ।

बन्धश्च मोक्षश्च विशिष्य तत्र प्रोक्ता च संसारगतिः परा च ॥

२३

* धनुश्चिह्नान्तर्गत नास्ति क पुस्तके । + 'अण्डोद्भिज्ज' इत्यपि प्रयोगः ।

१ घ. बुद्ध्या । २ क 'सूति । आ' । ३ ख. गृह । ग. गुहा । ४ क. 'मतिप्र' । ५ ख. ग. ड. तद्दृष्टि । ६ ख. ग. ड. तदप्र । ७ ख. ग. घ. ड. 'हेतुम् । प्र' । ८ ख. घ. 'हाणाम्' । ९ ख. घ. ड. 'ना नानी' । १० ख. 'विभाग आत्र' । ११ क. प्रजापतेः । १२ क 'प्रधीनामा' । १३ ख. ग. घ. ड 'पविभूषण च । १४ ख. ग. आश्रयस्य । १५ ख. ग. घ. ड. 'ना च । ये । १६ ख. ग. घ. ड परं ।

प्रकृत्यवस्थेषु च कारणेषु या च स्थितिर्या च पुनः प्रवृत्तिः ।

तच्छास्त्रयुक्त्या स्वमतिप्रयत्नात्समस्तमाविष्कृतधीधृतिभ्यः ॥

विप्रा ऋषिभ्यः समुदाहृतं यद्यथातथं तच्छृणुतोच्यमानम् ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रक्रियापादे सृष्टिप्रकरणे नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२७३

अथ चतुर्थोऽध्यायः ।

सृष्टिप्रकरणम् ।

ऋषयस्तु ततः श्रुत्वा नैमिषारण्यवासिनः । प्रत्यूचुस्ते ततः सर्वे सूरतं पर्याकुलेक्षणाः ॥ १
भवान्वै वंशकुशलो व्यासात्प्रत्यक्षदर्शिवान् । तस्मात्त्वं भवनं कृत्स्नं लोकस्यामुष्य वर्णय ॥ २
यस्य यस्यान्वया ये ये तांस्तानिच्छाम वेदितुम् । तेषां पूर्वविस्मृष्टिं च विचित्रां तां प्रजापतेः ॥ ३
असकृत्परिपृष्टस्तैर्महात्मा लोमहर्षणः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च कथयामास सत्तमः ॥ ४

लोमहर्षण उवाच—

प्रेष्टां चैतां कथां दिव्यां श्रद्धणां पापप्रणाशिनीम् । कथ्यमानां मया चित्रां बह्वर्थां श्रुतिसंमताम्
यश्चेर्मा धारयोनित्यं शृणुयाद्वाऽप्यभीक्ष्णशः । श्रावयेच्चापि विप्रेभ्यो यतिभ्यश्च विशेषतः ॥ ५
शुचिः पर्वसु युक्तात्मा तीर्थेष्वायतनेषु च । दीर्घमायुरवामोति स पुराणानुकीर्तनात् ॥ ७
स्ववंशधारणं कृत्वा स्वर्गलोके महीयते । विस्तारावयवं तेषां यथाशब्दं यथाश्रुतम् ॥ ८
कीर्त्यमानं निबोधध्वं सर्वेषां कीर्तिवर्धनम् । धन्यं यशस्यं शशुघ्नं स्वर्ग्यमायुर्विवर्धनम् ॥ ९
कीर्तनं स्थिरकीर्तीनां सर्वेषां पुण्यकारिणाम् । सर्गश्च मतिसर्गश्च वंशो मन्वन्तराणि च ॥ १०
वंशयानुचरितं चेति पुराणं पञ्चलक्षणम् । कल्पेभ्योऽपि हि यः कल्पः शुचिभ्यो नियतः शुचिः
पुराणं संप्रवक्ष्यामि माहृतं वेदसंगितम् । प्रबोधः प्रलयश्चैव स्थितिरुत्पत्तिरेव च ॥ १२
प्रक्रिया प्रथमः पादः कथ्ययस्तुपरिग्रहः । उपोद्घातोऽनुपद्गश्च उपसंहार एव च ॥ १३
धर्म्यं यशस्यमायुष्यं सर्वपापप्रणाशनम् । एवं हि पादाश्चत्वारः समासात्कीर्तिता मया ॥ १४
वक्ष्याम्येतान्पुनस्तांस्तु विस्तरेण यथाक्रमम् । तस्मै हिरण्यगर्भाय पुरूषायेश्वराय च ॥ १५
अर्जाय प्रथमायैव विशिष्टाय प्रजात्मने । ब्रह्मणे लोकतन्त्राय नमस्कृत्वा स्वयंभुवे ॥ १६
महदाद्यं विशेषान्तं सर्वरूप्यं सलक्षणम् । पञ्चप्रमाणं पदधेतं पुरुषार्थाधिष्ठितं नुतम् ॥ १७
असंशयात्प्रवक्ष्यामि भूतसर्गमनुत्तमम् । अव्यक्तं कारणं यत्तु नित्यं सदसदात्मकम् ॥ १८
प्रधानं प्रकृतिं चैव यमाहुस्तत्त्वचिन्तकाः । गन्धर्वर्णरसदीप्तं शब्दस्पर्शविवर्जितम् ॥ १९
अनाद्यं ध्रुवमक्षरं नित्यं स्वात्मन्यवस्थितम् । जगद्योनिं महद्भूतं परं ब्रह्म सनातनम् ॥ २०
विप्रदं सर्वभूतानामव्यक्तमभवत्किल । अनाद्यन्तमजं सूक्ष्मं त्रिगुणं प्रभवोप्ययम् ॥ २१
असंमितमविशेषं ब्रह्माग्रे समवर्तत । तस्याऽऽत्मना सर्वमिदं व्याप्नोतीत्तमोमयम् ॥ २२

१ स. घ. द. 'प्रमथला' । २ स. 'प्रभावान' । ३ क. 'दर्शना' । ग. 'दर्शना' । त. ' । ४ स. ग. 'प्यामि
वे' । ५ ग. 'शृष्टि' । ६ स. घ. द. 'पादां य' । ७ स. ग. घ. द. 'प्रदाद' । ८ क. 'मन्त्राय' । ९ स. 'रहस्य स्व' ।
१० स. 'महर्षयः प्र' । ११ क. स. ग. द. 'वक्ष्य' ।

(सृष्टिप्रकरणम्)

गुणसाम्ये तदा तस्मिन्गुणभावे तमोमये । सर्गकाले प्रधानस्य क्षेत्रज्ञाधिष्ठितस्य वै २३
 गुणभावाद्वाच्यमानो महान्मादुर्बभूव ह । सूक्ष्मेण महता सोऽथ अव्यक्तेन समावृतः ॥ २४
 सत्त्वोद्विक्तो महानग्रे सत्त्वमौत्रं प्रकाशकम् । मनो महान्श्च विज्ञेयो मनस्तत्कारणं स्मृतम् ॥ २५
 लिङ्गमौत्रसमुत्पन्नः क्षेत्रज्ञाधिष्ठितस्तु सः । धर्मादीनां तु रूपाणि लोकतत्त्वार्थहेतवः ॥ २६
 महान्तु सृष्टिं कुरुते नोद्यमानः सिसृक्षया । मनो महान्मतिर्वह्ना भूवुद्धिः ख्यातिरीश्वरः ॥ २७
 प्रज्ञा चित्तिः स्मृतिः संविद्विपुरं चोच्यते बुधैः । मनुते सर्वभूतानां यस्माच्चेष्टाफलं विभुः ॥ २८
 सौ(सू)क्ष्मत्वेन विवृद्धानां तेन तन्मन उच्यते । तत्त्वानामर्गप्रजो यस्मान्महान्श्च परिमाणतः ॥ २९
 शोपेभ्योऽपि गुणेभ्योऽसौ महानिति ततः स्मृतः । विभर्ति मानं मनुते विभागं मन्यतेऽपि च ॥
 पुरुषोपभोगसंबन्धात्तेन चासौ मतिः स्मृतः । बृहत्त्वाद्बृंहणत्वाच्च भावानां सलिलाश्रयात् ३१
 यस्माद्बृंहयते भावान्ब्रह्मा तेन निरुच्यते । आपूरयित्वा यस्माच्च कृत्स्नान्देहाननुग्रहैः ॥ ३२
 तत्त्वभावांश्च नियतांस्तेन भूरिति चोच्यते । बुध्यते पुरुषश्चात्र सर्वभावान्हिताहितान् ॥ ३३
 यस्माद्वोषयते चैव तेन बुद्धिर्निरुच्यते । ख्यातिः प्रत्युपभोगश्च यस्मात्संवर्तते ततः ॥ ३४
 भोगस्य ज्ञाननिष्ठत्वात्तेन ख्यातिरिति स्मृतं । ख्यायते तद्गुणैर्वाऽपि नामादिभिस्नेकशः ॥ ३५
 तस्माच्च महतः संज्ञा ख्यातिरित्यभिधीयते । साक्षात्सर्वं विजानाति महात्मा तेन चेश्वरैः ॥ ३६
 तस्माज्जाता ग्रहाश्चैव प्रज्ञा तेन स उच्यते । ज्ञानादीनि च रूपाणि क्रतुकर्मफलानि च ॥ ३७
 चिनोति यस्माद्भोगार्थं तेनासौ चित्तिरुच्यते । वर्तमानान्यतीतानि तथा चानागतान्यपि ॥ ३८
 स्मरते सर्वकार्याणि तेनासौ स्मृतिरुच्यते । कृत्स्नं च विन्दते ज्ञानं तस्मान्माहात्म्यमुच्यते ॥ ३९
 तस्माद्विन्देर्विदश्चैव संविदित्यभिधीयते । विद्यते स च सर्वस्मिन्सर्वं तस्मिन्श्च विद्यते ॥ ४०
 तस्मात्संविदिति प्रोक्तो महान्वै बुद्धिर्मत्तरैः । ज्ञानाच्च ज्ञानमित्याह भगवाञ्ज्ञानसंनिधिः ॥ ४१
 द्वंद्वानां विपुरीर्भावादिपुरं प्रोच्यते बुधैः । सर्वेशत्वाच्च लोकानामवश्यं च तथेश्वरः ॥ ४२
 बृहत्त्वाच्च स्मृतो ब्रह्मा भूतत्वाच्च उच्यते । क्षेत्रक्षेत्रज्ञविज्ञानादेकत्वाच्च स कः स्मृतः ॥ ४३
 यस्मात्पुरुषनुशेते च तस्मात्पुरुष उच्यते । नोत्पादितत्वात्पूर्वत्वात्स्वयंभूरिति चोच्यते ॥ ४४
 पर्यायवाचकैः शब्दैस्तत्त्वमाद्यमनुत्तमम् । व्याख्यातं तत्त्वभावज्ञैरेवं सद्भावचिन्तकैः ॥ ४५
 महान्सृष्टिं विकुरुते चोद्यमानः सिसृक्षया । संकर्षोऽध्यवसायश्च तस्य हेतुद्वयं स्मृतम् ॥ ४६
 धर्मादीनि च रूपाणि लोकतत्त्वार्थहेतवः । त्रिगुणस्तु स विज्ञेयः सत्त्वरजसतामसः ॥ ४७
 त्रिगुणाद्रजसोद्विक्तादहंकारस्ततोऽभवत् । महता चाऽऽवृतः सर्गो भूतादिविकृतस्तु सः ॥ ४८
 तस्माच्च तमसोद्विक्तादहंकारादजायत । भूततन्मात्रसर्गस्तु भूतादिस्तामसस्तु सः ॥ ४९
 भूतादिस्तु विकुर्वाणः शब्दमात्रं ससर्ज ह । (+आकाशं) शुषिरं तस्मादुद्विक्तं शब्दलक्षणम् ॥ ५०

+ धनुर्विद्वान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति ।

१ क. 'ग. घ. ड. 'माने म' । २ क. 'मात्रप्र' । ३ घ. ड. 'ज्ञेय एतत्का' । ४ ख. ग. घ. ड. 'मात्र
 समुत्पन्न क्षेत्र' । ५ ख. ग. घ. ड. 'चोद्यमानः' । ६ क. 'ज्ञा पूर्वुद्धिः' । ७ घ. ड. 'विधिधाना' । ८ ड. 'मप्रयो य' ।
 ९ ख. ग. घ. ड. 'भ्यो गुणतत्त्वभ्यो म' । १० घ. 'तः' । सख्यायते गुणैर्वा । ११ ख. घ. ड. 'नानादे' । १२ घ.
 घ. सख्या । १३ ख. घ. ड. 'रः' । यस्माज्जातगुहा चैव । १४ क. 'द्विदेविदश्चै' । १५ ख. घ. ड. 'द्विमात्रैः' ।
 १६ ख. घ. ड. 'भाव विपु' । १७ ख. घ. ड. 'त्वाद्भाव' । १८ ख. घ. ड. 'स्यो व्यय' । १९ ख. घ.
 ड. 'वृद्धि' । २० ख. घ. ड. 'दिर्वायत' ।

आकाशं शब्दमात्रं तु भूतादिश्चाऽऽवृणोत्पुनः । शब्दमात्रं तदाकाशं स्पर्शमात्रं ससर्ज ह ॥५१॥
 *वलवाञ्जायते वायुः स वै स्पर्शगुणो मतः । आकाशं शब्दमात्रं तु स्पर्शमात्रं समावृणोत् ॥५२॥
 वायुश्चापि विकुर्वाणो रूपमात्रं ससर्ज ह । ज्योतिरुत्पद्यते वायोस्तद्रूपगुणमुच्यते ॥ ५३॥
 स्पर्शमात्रं तु वै वायो रूपमात्रं समावृणोत् । ज्योतिश्चापि विकुर्वाणं रसमात्रं ससर्ज ह ॥ ५४॥
 संभवन्ति ततो ह्यापः पश्चात्तापै रसात्मिकाः । रसमात्रास्तु ता ह्यापो रूपमात्राभिरावृणोत् ५५॥
 आपो रसान्विकुर्वत्यो गन्धमात्रं ससर्जिरे । संघातो जायते तस्मात्तस्य गन्धो गुणः स्मृतः ५६॥
 रसमात्रं तु तत्तोयं गन्धमात्रं समावृणोत् । तस्मिंस्तास्मिंस्तु तन्मात्रा तेन तन्मात्रता स्मृता ॥५७॥
 अविशेषवाचकत्वादविशेषास्ततः स्मृताः । अशान्तघोरमूढत्वादविशेषास्ततः पुनः ॥ ५८॥
 भूततन्मात्रसर्गोऽयं विज्ञेयस्तु परस्परात् । वैकारिकादहंकारात्सत्त्वोद्रिक्तात्तु सात्त्विकात् ॥ ५९॥
 वैकारिकः स सर्गस्तु युगपत्संप्रवर्तते । बुद्धीन्द्रियाणि पञ्चैव पञ्च कर्मेन्द्रियाण्यपि ॥ ६०॥
 साधकानीन्द्रियाणि स्युर्देवा वैकारिका दश । एकादशं मनस्तत्र देवा वैकारिकाः स्मृताः ॥६१॥
 श्रोत्रं त्वक्चक्षुषी जिह्वा नासिका चैव पञ्चमी । शब्दादीनामवाप्त्यर्थं बुद्धियुक्तानि वक्ष्यते(?) ६२॥
 पादौ पायुरपस्थश्च हस्तौ वाग्दशमी भवेत् । गतिर्विसर्गो ह्यानन्दः शिल्पं वाक्यं च कर्म च ६३॥
 आकाशं शब्दमात्रं च स्पर्शमात्रं समाविशत् । द्विगुणस्तु ततो वायुः शब्दस्पर्शात्मकोऽभवत् ६४॥
 रूपं तथैव विशतः शब्दस्पर्शगुणानुभौ । त्रिगुणस्तु ततश्चाग्निः स शब्दस्पर्शरूपवान् ॥ ६५॥
 स शब्दस्पर्शरूपश्च रसमात्रं समाविशत् । तस्माच्चतुर्गुणा ह्यापो विज्ञेयास्ता रसात्मिकाः ॥ ६६॥
 स शब्दस्पर्शरूपेषु गन्धस्तेषु समाविशत् । संयुक्ता गन्धमात्रेण आचिन्वन्तो महीमिमाम् ॥ ६७॥
 तस्मात्पञ्चगुणा भूमिः स्थूलभूतेषु दृश्यते । शान्ता घोराश्च मूढाश्च विशेषास्तेन ते स्मृताः ॥६८॥
 परस्पराणुप्रवेशाद्धारयन्ति परस्परम् । भूमेरन्तस्त्विदं सर्वं लोकालोकघनावृतम् ॥ ६९॥
 विशेषा इन्द्रियग्राह्या नियतत्वाच्च ते स्मृताः । गुणं पूर्वस्य पूर्वस्य प्राप्नुवन्त्युत्तरोत्तरम् ॥ ७०॥
 तेषां यावच्च यद्यच्च तत्तत्तावद्गुणं स्मृतम् । उपलभ्य शुचेर्गन्धं केचिद्वायोरनैपुणात् ॥ ७१॥
 पृथिव्यामेव तद्विद्यादेषां वायोश्च संश्रयात् । (+एतेसप्त महावीर्या नानाभूताः पृथक्पृथक् ॥७२॥
 नाशक्नुवन्प्रजाः स्रष्टुमसमागम्य कृत्स्नशः । ते समेत्य महात्मानो ह्यन्योन्यस्यैव संश्रयात् ॥७३॥
 पुरुषाधिष्ठितत्वाच्च अव्यक्तानुग्रहेण च । महदादयो विशेषान्ता अण्डमुत्पादयन्ति ते ॥ ७४॥
 (= एककालं समुत्पन्नं जलघट्टबुदबच्च तत् । विशेषेभ्योऽण्डमभवद्बृहत्तदुदकं च यत् ॥ ७५॥
 तत्तस्मिन्कार्यकरणं संसिद्धं ब्रह्मणस्तदा । प्राकृतेऽण्डे विबुद्धे सन्क्षेत्रतो ब्रह्मसंज्ञितः ॥ ७६॥
 [=स वै शरीरी प्रथमः स वै पुरुष उच्यते) । आदिकर्ता च भूतानां ब्रह्माऽग्रे समवर्तत ॥७७॥
 हिरण्यगर्भः सोऽग्रेऽस्मिन्प्रादुर्भूतश्चतुर्मुखः । सर्गे च प्रतिसर्गे च क्षेत्रज्ञो ब्रह्मसंज्ञितः ॥ ७८॥
 करणैः सह सृज्यन्ते प्रत्याहारे त्यजन्ति च । भजन्ते च पुनर्देहानसमाहारसंधिषु ॥ ७९॥
 हिरण्यमयस्तु यो मेरुस्तस्योत्खं तन्महात्मनः । गर्भोदकं समुद्राश्च जराद्यस्थीनि पर्वताः ॥ ८०॥

* इदमर्थं ह. पुस्तके नास्ति । + धनुर्बिहान्तर्गतग्रन्थो ह. पुस्तके नास्ति । - धनुर्बिहान्तर्गतग्रन्थो ह. पुस्तके नास्ति । = एतद्विहान्तर्गतग्रन्थः ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'वाः । शब्दः स्पर्शश्च रूपश्च गन्धस्तेषां स' । २ क. 'न्यन्ति स' । ३ ख. घ. 'न य पूर्वग्रन्थ' ।

(सृष्टिप्रकरणम्)

तस्मिन्नण्डे त्विमे लोका अन्तर्भूतास्तु सप्त वै । सप्तद्वीपा च पृथिवी समुद्रैः सह सप्तभिः ॥ ८१
 पर्वतैः सुमहद्भिश्च नदीभिश्च सहस्रशः । अन्तस्तस्मिन्स्त्विमे लोका अन्तर्विश्वमिदं जगत् ॥ ८२
 चन्द्रादित्यौ सनक्षत्रौ सग्रहौ सह वायुना । लोकालोकं च यत्किञ्चिच्चाण्डे तस्मिन्समर्पितम् ८३
 अद्भिर्दशगुणाभिस्तु बाह्यतोऽण्डं समावृतम् । आपो दशगुणा ह्येवं तेजसा बाह्यतो वृताः ॥ ८४
 तेजो दशगुणेनैव बाह्यतो वायुनाऽऽवृतम् । वायुर्दशगुणेनैव बाह्यतो नभसाऽऽवृतः ॥ ८५
 आकाशेन वृतो वायुः खं च भूतादिनाऽऽवृतम् । भूतादिर्मदता चापि अव्यक्तेन वृतो महान् ८६
 एतैरावरणैरण्डं सप्तभिः प्राकृतेर्वृतम् । एताश्चाऽऽवृत्य चान्योन्यमष्टौ प्रकृतयः स्थिताः ॥ ८७
 प्रसर्गकाले स्थित्वा च ग्रसन्त्येताः परस्परम् । एवं परस्परौत्पन्ना धारयन्ति परस्परम् ॥ ८८
 आधाराधेयभावेन विकारैश्च विकारिणः । अव्यक्तं क्षेत्रमुद्दिष्टं ब्रह्मा क्षेत्रज्ञ उच्यते ॥ ८९
 इत्येव प्राकृतः सर्गः क्षेत्रज्ञाधिष्ठितस्तु सः । अद्युद्भिपूर्वं प्रागासीत्प्रादुर्भूता तद्विद्यथा ॥ ९०
 एतद्विरण्यगर्भस्य जन्म यो वेद तत्त्वतः । आयुष्मान्कीर्तिमान्धन्यः प्रजावांश्च भवत्युत ॥ ९१
 निवृत्तिकामोऽपि नरः शुद्धात्मा लभते गतिम् । पुराणश्रवणान्नित्यं सुखं च क्षेममाप्नुयात् ॥ ९२

इति धीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रक्रियापादे सृष्टिप्रकरणकथनं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—३६५

अथ पञ्चमोऽध्यायः ।

सृष्टिप्रकरणम् ।

+लोमहर्षण उवाच—

यैद्विसृष्टेस्तु संख्यातं मया कालान्तरं द्विजाः । एतत्कालान्तरं ज्ञेयमहर्षे पारमेश्वरम् ॥ १
 रात्रिस्त्वेतावती ज्ञेया परमेशस्य कृत्स्नशः । अहस्तस्य तु या सृष्टिः प्रलयो रात्रिरुच्यते ॥ २
 अहश्च विद्यते तस्य न रात्रिरिति धारणा । उपचारः प्रक्रियते लोकानां हितकाम्यया ॥ ३
 (प्रजाः प्रजानां पतय ऋषयो मुनिभिः सह । ऋषीन्सनत्कुमाराख्यान्ब्रह्मसायुज्यमैः सह ४
 इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च महाभूतानि पञ्च च ।) तन्मात्रा इन्द्रियगणो बुद्धिश्च मनसा सह ॥ ५
 अहस्तिष्ठन्ति ते सर्वे परमेशस्य धीमतः । अहरन्ते प्रलीयन्ते रात्र्यन्ते विश्वसंभवः ॥ ६
 स्वात्मन्यवस्थिते सत्त्वे त्रिकारे प्रतिसंहते । सार्धैर्मै(म्यै)णावतिष्ठते प्रधानपुरुषाबुधौ ॥ ७
 तमःसत्त्वगुणावेतौ समत्वेन व्यवस्थितौ । अत्रोद्भित्तौ प्रसूतौ च तौ तथा च परस्परम् ॥ ८
 गुणसाम्ये लयो ज्ञेयो वैषम्ये सृष्टिरुच्यते । तिलेषु वा यथा तैलं घृतं पयसि वा स्थितम् ॥ ९
 तथा तमसि सत्त्वे च रजोऽव्यक्ताश्रितं स्थितम् । उपास्य रजनीं कृत्स्नां परां माहेश्वरीं तदा ॥
 अहर्मुखे प्रवृत्ते च परैः प्रकृतिसंभवः । क्षोभयामास योगेन परेण परमेश्वरः ॥ ११

* इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके । + सूत उवाचेति घ. पुस्तके । † धनुर्ध्वान्तर्गतं नास्ति द. पुस्तके ।

१ क. 'पृथ्वीयं स' । २ द. 'तौ मृताः' । ३ क. 'वायोर्दे' । ४ क. 'वृत्तम्' । आ. । ५ क. 'रस्य वि' । ६ स. ग. घ. द. 'काले च न' । ७ घ. 'यदि मृ' । ८ द. 'धारिणा' । ९ ख. ग. घ. द. 'त्मन्येव' । १० क. 'सहते' । ११ ग. 'धर्म्येण' । घ. 'धर्म्येण विति' । १२ ख. ग. घ. द. 'तौ' । १३ ग. 'परस्परौ' । १४ क. 'पुरः' ।

प्रधानं पुरुषं चैव प्रविश्याण्डं महेश्वरः । प्रधानोत्क्षोभ्यमाणान्तु रजो वै समवर्तते ॥ १२
 रजः प्रवर्तकं तत्र बीजेष्वपि यथा जलम् । गुणवैषम्यमासाद्य प्रसूयन्ते ह्यधिष्ठिताः ॥ १३
 गुणेभ्यः क्षोभ्यमाणेभ्यस्त्रयो देवा विजज्ञिरे । आश्रिताः परमा गुह्याः सर्वात्मानः शरीरिणः ॥
 रजो ब्रह्मा तमो ह्यग्निः सत्त्वं विष्णुरजायत । रजःप्रकाशको ब्रह्मा स्रष्टृत्वेन व्यवस्थितः ॥ १५
 अतमःप्रकाशकोऽग्निस्तु कालत्वेन व्यवस्थितः । सत्त्वप्रकाशको विष्णुरौदासीन्ये व्यवस्थितः ॥
 एत एव त्रयो लोका एत एव त्रयो गुणाः । एत एव त्रयो वेदा एत एव त्रयोऽग्नयः ॥ १७
 परस्पराश्रिता ह्येते परस्परमनुव्रताः । परस्परेण वर्तन्ते धारयन्ति परस्परम् ॥ १८
 अन्योन्यमिधुना ह्येते ह्यन्योन्यमुपजीविनः । क्षणं वियोगो न ह्येषां न त्यजन्ति परस्परम् ॥ १९
 ईश्वरो हि परो देवो विष्णुस्तु महतः परः । ब्रह्मा तु रजसोद्विक्तः सर्गायेह प्रवर्तते ॥
 परश्च पुरुषो ज्ञेयः प्रकृतिश्च परा स्मृता ॥ २०

अधिष्ठितोऽसौ हि महेश्वरेण प्रवर्तते चोद्यमानः समन्तात् ।

अनुप्रवर्तन्ति महान्तैमेव चिरस्थिताः स्वे विषये प्रियत्वात् ॥ २१

प्रधानं गुणवैषम्यात्सर्गकाले प्रवर्तते । ईश्वराधिष्ठितोत्पूर्वं तस्मात्सदसदौत्पत्तिकात् ॥ २२
 ब्रह्मा बुद्धिश्च मिथुनं गुणपत्संवभूवतुः । तस्मात्तमोव्यक्तमयः क्षेत्रज्ञो ब्रह्मसंज्ञितः ॥ २३
 ('संसिद्धः कार्यकरणैर्ब्रह्माऽग्रे समवर्तते । तेजसा प्रथमो धीमानव्यक्तः संप्रकाशते ॥ २४
 स वै शरीरी प्रथमः कारणत्वे व्यवस्थितः ।) = अर्प्रतीयेन ज्ञानेन ऐश्वर्येण च सोऽन्वितः २५
 धर्मेण चाप्रतीयेन वैराग्येण समन्वितः । तस्येश्वरस्याप्रतिघं ज्ञानं वैराग्यलक्षणम् ॥ २६
 धर्मैश्वर्यकृता बुद्धिर्ब्राह्मी जज्ञेऽभिमानिनः । अव्यक्ताज्जायते चास्य मनसा च यदिच्छति ॥ २७
 वशीकृतत्वाद्वैगुण्यात्सुरेशत्वात्स्वभावतः । चतुर्मुखस्तु ब्रह्मत्वे कालत्वे चान्तकोऽभवत् ॥ २८
 सहस्रमूर्धा पुरुषस्तिष्ठोऽवस्थाः स्वयंभुवः । [*सत्त्वं रजश्च ब्रह्मत्वे कालत्वे च रजस्तमः ॥ २९
 सात्त्विकं पुरुषत्वे च गुणवृत्तिः स्वयंभुवः] । लोकान्सृजति ब्रह्मत्वे कालत्वे संक्षिपत्यपि ॥ ३०
 पुरुषत्वे ह्युदासीनस्तिष्ठोऽवस्थाः प्रजापतेः । ब्रह्मा कमलगर्भाभः कालो जात्याऽञ्जनप्रभः ॥ ३१
 पुरुषः पुण्डरीकाक्षो रूपं तत्परमात्मनः । योगेश्वरः शरीराणि करोति विकरोति च ॥ ३२
 नानाकृतिक्रियारूपनामवृत्तिः स्वलीलया । त्रिधा यद्वर्तते लोके तस्मात्त्रिगुण उच्यते ॥ ३३
 चतुर्धा प्रविभक्तत्वाच्चतुर्व्यूहः प्रकीर्तितः । यदाप्नोति यदादत्ते यच्चास्ति(त्ति)विषयं प्रति ॥ ३४
 त(य)चास्य सततं भावस्तस्मादात्मा निरुच्यते । ऋषिः सर्वगतत्वाच्च शरीराद्यात्स्वयं प्रभुः ३५
 स्वामित्वमस्य तत्सर्वं विष्णुः सर्वप्रवेशनात् । भगवान्भगसद्भावाद्भागो राणस्य शासनात् ॥ ३६
 परश्च तु प्रकृष्टत्वादचनादोपिति स्मृतः । सर्वज्ञः सर्वविज्ञानात्सर्वः सर्व यतस्ततः ॥ ३७
 नराणामयनं यस्मात्तेन नारायणः स्मृतः । त्रिधा विभज्य स्वात्मानं त्रैलोक्यं संप्रवर्तते ॥ ३८

* अयं श्लोको नास्ति ड. पुस्तके । + इदमर्थं नास्ति क पुस्तके । † धनुर्ध्विहान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।
 = इदमर्थं नास्ति घ पुस्तके । × एतच्चिह्नान्तर्गतो ग्रन्थो नास्ति छ घ पुस्तके ।

१ ड. 'धानक्षो' । २ घ 'नाक्षो' । ३ क 'न्त एव' । ४ घ ड. 'ता पूर्व त' । ५ घ ड. 'दात्मिका' । ६ घ 'प्रतिघे' । ७ ग. ड. 'स्वलील' । ८ घ 'राधालय' । ग. 'राधात्मय' । घ 'राधातय' । ड. 'राधालय' । ९ रा. घ. ड. 'स्य यत्त' ।

(सृष्टिप्रकरणम्)

सृजते ग्रसते चैव बीक्षते च त्रिभिस्तु यत् । अग्रे हिरण्यगर्भः स प्रादुर्भूतश्चतुर्मुखः ॥ ३९
 आदित्वाच्चाऽऽदिदेवोऽसावजातत्वादजः स्मृतः । पाति यस्मात्प्रजाः सर्वाः प्रजापतिरतः स्मृतः
 देवेषु च महान्देवो महादेवस्ततः स्मृतः । सर्वेशत्वाच्च लोकानामवश्यत्वाच्चेश्वरः ॥ ४१
 बृहच्चाच्च स्मृतो ब्रह्मा भूतत्वाद्भूत उच्यते । (*क्षेत्रज्ञः क्षेत्रविज्ञानाद्भिः सर्वगतो यतः ॥ ४२
 यस्मात्पुन्यनुशेते च तस्मात्पुरुष उच्यते । नोत्पादितत्वात्पूर्वत्वात्स्वयंभूरिति स स्मृतः) ॥ ४३
 इज्यत्वादुच्यते यज्ञः कविर्विक्रान्तदर्शनात् । क्रमणः क्रमणीयत्वाद्गणकस्याभिपालनात् ॥ ४४
 आदित्यसंज्ञः कपिलस्त्वग्रजोऽग्निरिति स्मृतः । हिरण्यमस्य गर्भोऽभूद्धिरण्यस्यापि गर्भजः ॥ ४५
 तस्माद्धिरण्यगर्भः स पुराणेऽस्मिन्निरुच्यते । स्वयंभुवो निवृत्तस्य कालो वर्षाग्रजस्तु यः ॥ ४६
 न शक्यः परिसंख्यातुमपि वर्षशतैरपि । कल्पसंख्यानिवृत्तस्तु पराख्यो ब्रह्मणः स्मृतः ॥ ४७
 तावच्छेषोऽस्य कालोऽन्यस्तस्यान्ते प्रतिसृज्यते । कोटिकोटिसहस्राणि अन्तर्भूतानि यानि वै ॥
 समतीतानि कल्पानां तावच्छेषाः परास्तु ये । यस्त्वयं वर्तते कल्पो वाराहं तं निबोधत ॥ ४९
 प्रथमः सांप्रतस्तेषां कल्पोऽयं वर्तते द्विजाः । तस्मिन्स्वायंभुवाद्यास्तु मनवः स्युश्चतुर्दश ॥ ५०
 अतीता वर्तमानाश्च भविष्या ये च वै पुनः । तैरियं पृथिवी सर्वा सप्तद्वीपा समन्ततः ॥ ५१
 पूर्णं युगसहस्रं वै परिपालया नरेश्वरैः । प्रजाभिस्तपसा चैव तेषां शृणुत विस्तरम् ॥ ५२
 मन्वन्तरेण चैकेन सर्वाण्येवान्तराणि वै । भविष्याणि भविष्यैश्च कल्पः कल्पेन चैव ह ॥ ५३
 अतीतानि च कल्पानि सोदकानि सहान्वयैः । अनागतेषु तद्वच्च तर्कः कार्यो विजानता ॥ ५४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रक्रियापादे प्रकृतिकोमणो नाम पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४१९

अथ षष्ठोऽध्यायः ।

सृष्टिप्रकरणम् ।

भूत उवाच—

आपो ह्यग्रेः समभवन्नष्टेऽग्नौ पृथिवीतले । सान्तरालैकलीनेऽस्मिन्नेष्टे स्थावरजद्रूपे ॥ १
 एकार्णवे तदा तस्मिन्ने प्राज्ञायत किञ्चन । तदा सै भगवान्ब्रह्मा सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ २
 सहस्रशीर्षा पुरुषो रुक्मवर्णोऽह्यतीन्द्रियः । ब्रह्मा नारायणाख्यः स सुष्वाप सलिले तदा ॥ ३
 सत्त्वाद्देकात्मबुद्धस्तु शून्यां लोकमुदीक्ष्य सः । इमं चोदाहरन्त्यत्र श्लोकं नारायणं प्रति ॥ ४
 आपो नारा वै तनव इत्येषां नाम शुश्रुम । अप्सु शेते च यत्तस्मात्तेन नारायणः स्मृतः ॥ ५
 तुल्यं युगसहस्रस्य नैशं कालमुपास्य सः । शर्वर्यन्ते प्रकुरुते ब्रह्मत्वं सर्गकारणात् ॥ ६
 ब्रह्मा तु सलिले तस्मिन्वायुर्भूत्वा तदा चरन् । निशायामिव खद्योतः प्रावृद्धकाले ततस्ततः ॥ ७
 ततस्तु सलिले तस्मिन्निज्ञायान्तर्गतां महीम् । अनुपानादसंपूढो भूमेरुद्धरणं प्रति ॥ ८
 अकरोत्स तनुं ह्यन्यां कल्पादिषु यथा पुरा । ततो महात्मा मनसा दिव्यं रूपमचिन्तयत् ॥ ९

* धनुर्दिहान्तर्गतग्रन्थो ह. पुस्तके नास्ति ।

* १ ख. ड. वीक्ष्यते । २ ग. घ. ड. 'तिरिति स्मृत' । ३ ख. ग. घ. ड. 'ज्ञं ह्यचिद्विक्रान्त' । ४ ख. घ. ड. न
 प्रज्ञां ५ ग. समभवन्न' । ६ ख. घ. ड. भवति ब्रह्मा । ७ ख. 'स्वादिवतात्प्र' । ८ क. ग. 'रत्न । नि' । ९ क.
 नु स्वयं ।

सलिलेनाऽऽप्लुतां भूमिं दृष्ट्वा स तु समन्ततः । किं नु रूपं महत्कृत्वा उद्धरेयमहं महीम् ॥ १०
 जलक्रीडासु रुचिरं वाराहं रूपमस्मरत् । अधृष्यं सर्वभूतानां वाङ्मयं धर्मसंज्ञितम् ॥ ११
 दशयोजनविस्तीर्णं शतयोजनमुच्छ्रितम् । नीलमेघप्रतीकाशं मेघस्तनितनिस्वनम् ॥ १२
 महापर्वतवर्ष्माणं श्वेतं तीक्ष्णोग्रदंष्ट्रिणम् । विद्युदग्निप्रकाशाक्षमादित्यसमतेजसम् ॥ १३
 पीनवृत्तायतस्कन्धं सिंहविक्रान्तगामिनम् । पीनोन्नतकटीदेशं सुश्लक्ष्णं शुभलक्षणम् ॥ १४
 रूपमास्थाय विपुलं वाराहममितं हरिः । पृथिव्युद्धरणार्थाय प्रविवेश रसातलम् ॥ १५
 स वेदपाद्यूपदंष्ट्रः क्रतुवक्षोश्चितीमुखः । अग्निजिह्वा दर्भरोमा ब्रह्मशीर्षो(र्षा) महातपाः ॥ १६
 अहोरात्रेक्षणधरो वेदाङ्गश्रुतिभूषणः । आज्यनाशः(सः) क्षुवतुण्डः सामघोषस्वनो महान् ॥ १७
 सत्यधर्ममयः श्रीमान्धर्मविक्रमसंस्थितः । प्रायश्चित्तरथो घोरः पशुजानुर्महाकृतिः ॥ १८
 सद्भावन्नो होमलिङ्गः स्थानवीजी महौषधिः । वेद्यान्तरात्मा मन्त्रस्फिगाज्यस्पृक्सोमशोणितः ॥
 वेदस्कन्धो-हविर्गन्धो हव्यकव्यातिवेगवान् । प्राग्वंशकायो धृतिमान्नानादीक्षाभिरान्वितः ॥ २०
 दक्षिणाहृदयो योगी महासत्रमयो विभुः । उपाकर्मेष्टिरुचिरः पर्वग्यवित्तभूषणः ॥ २१
 नानाछन्दोगतिपथो गुह्योपनिषदांसनः । छायापत्नीसहायो वै मणिगृह्ण इवोच्छ्रितः ॥ २२
 भूत्वा यज्ञवराहो वै अपः स प्राविशैत्रभुः । (*अद्भिः संछादितामुर्वी स तामश्नन्मजापतिः ॥
 उपगम्योज्ज्वलाराऽऽशु अपस्ताश्च स विन्यसैन् । सामुद्रीर्वै समुद्रेषु नादेयीश्च नदीप्वथ ॥ २४
 रसातलतले) मग्रां रसातलतले गताम् । प्रभुलोकहितार्थाय दंष्ट्रयाऽभ्युज्जहार गाम् ॥ २५
 ततः स्वस्थानमानीय पृथिवीं पृथिवीकरः । मुमोच पूर्वं मनसा धारयित्वा धराधरः ॥ २६
 तस्योपरि जलौघस्य महती नौरिव स्थिता । चरितत्वाच्च देहस्य न मही याति विप्लवम् ॥ २७
 ततोद्धृत्य क्षितिं देवो जगतः स्थापनेच्छया । पृथिव्याः प्रविभागाय मनश्चक्रेऽभ्युजेक्षणः ॥ २८
 पृथिवीं तु समीकृत्य पृथिव्यां सोऽचिनोद्विरीन् । प्रायसैर्गे दह्यमानास्तु तदा संवर्तकाग्निना २९
 तेनाग्निना विशीर्णास्ते पर्वता भुवि सर्वशः । शैत्यादेकार्णवे तस्मिन्वायुनाऽऽपस्तु संहताः ॥ ३०
 निपिक्ता यत्र यत्राऽऽसंस्तत्र तत्राचलोऽभवत् । स्कन्नाचलत्वादचलाः पर्वभिः पर्वताः स्मृताः
 गिरयोऽन्तर्निगीर्णत्याचयनाच्च शिलोच्चयाः । ततस्तेषु विशीर्णेषु लोकोदधिगिरिप्वथ ॥ ३२
 विश्वकर्मा विभजते कल्पादिषु पुनः पुनः । ससमुद्रामिमां पृथ्वीं सप्तद्वीपां सपर्वताम् ॥ ३३
 भूराद्याश्चतुरो लोकान्पुनः सोऽथ प्रकल्पयत् । लोकान्प्रकल्पयित्वा च मजासर्गं ससर्ज ह ॥ ३४
 गङ्गा स्वयंभूर्भगवान्सिद्धसुर्विविधाः मजाः । ससर्ज सृष्टिं तैर्द्वीपां कल्पादिषु यथा पुरा ॥ ३५
 तस्याभिध्यायतः सर्गं तदा वै शुद्धिपूर्वकम् । मध्यान्समकालं वै प्रादुर्भूतस्तमोमयः ॥ ३६
 तमोमोहो महामोहस्तामिस्रो अ(द्य)न्धसंज्ञितः । अविद्या पञ्चपर्वपा प्रादुर्भूता महात्मनः ॥ ३७
 पञ्चर्षां चाऽऽधितः सर्गो ध्यायतः सोऽभिमानिनः । सर्वतस्तमसा चैव दीपः कुम्भवदावृतः ॥

* धनुर्ध्रान्तगंतमन्धो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. घ. किं नु रूपं । २ ग. भूतयः । ३ ग. घ. 'क्षामिती' । ४ क. 'रतो दो' । ५ क. घोका । ६ क.
 'तिः । छयंमग्रां हो । ७ ग. घ. द. 'विः । कादन्तरां' । ८ ग. घ. द. 'मर्यावतम्' । ९ द. गुप्तो' । १० ग.
 'दम्भः । ११ ग. द. 'वेदियः । १२ घ 'द्विभुः । १३ द. 'तद्व' । १४ क. घ. स्थिताः । १५ क.
 'का' । १६ ग. घ. 'तद्व' । १७ ग. घ. द. 'भा' ।

(सृष्टिप्रकरणम्)

वहिरन्तःप्रकाशश्च शुद्धौ निःसृज एव च । यस्मात्तैः संवृता बुद्धिर्मुख्यानि करणानि च ॥ ३९
 तस्मात्ते संवृतात्मानो नगा मुख्याः प्रकीर्तिताः । मुख्यसर्गं तथाभूतं ब्रह्मा दृष्ट्वा ह्यसाधकम् ४०
 अप्रसन्नमनाः सोऽथ ततो न्यासोऽभ्यमन्यत । तस्याभिध्यायतस्तत्र तिर्यक्स्रोतोऽभ्यवर्तते ॥ ४१
 तस्मात्तिर्यग्व्यवर्तन्त तिर्यक्स्रोतस्ततः स्मृतम् । तमोबहुत्वात्ते सर्वे ह्यज्ञानबहुलाः स्मृताः ॥ ४२
 उत्प्रेथग्राहिणश्चापि ते^१ ध्यानाद्भ्यानमानिनः । तिर्यक्स्रोतस्तु दृष्ट्वा वै द्वितीयं विश्वमीश्वरः ॥ ४३
 (*अहंकृता अहंमाना अष्टाविंशद्विधात्मकाः । एकादशेन्द्रियविधा नवधा चोदयस्तथा ॥ ४४
 अष्टौ च तारकाद्याश्च तेषां शक्तिविधाः स्मृताः ।) अन्तःप्रकाशस्ते सर्व आवृताश्च बहिः पुनः ॥
 यस्मात्तिर्यग्व्यवर्तन्त तिर्यक्स्रोताः स उच्यते । (+तिर्यक्स्रोतश्च दृष्ट्वा वै द्वितीयं विश्वमीश्वरः ४६
 अभिप्रायमयोद्धतं दृष्ट्वा सर्वं तथाविधम् । तस्याभिध्यायतो नित्यं सार्विकः समवर्तते) ॥ ४७
 ऊर्ध्वस्रोतास्तृतीयस्तु स चैवोर्ध्वं व्यवस्थितः । यस्माद्व्यवर्ततोर्ध्वं तु ऊर्ध्वस्रोतास्ततः स्मृतः ४८
 ते सुखप्रीतिबहुला वहिरन्तश्च संवृताः । प्रकाशा वहिरन्तश्च ऊर्ध्वस्रोतोद्भवाः स्मृताः ॥ ४९
 तेन वातादयो ज्ञेयाः सृष्टात्मानो व्यवस्थिताः । ऊर्ध्वस्रोतास्तृतीयो वै तेन सर्गस्तु स स्मृतः ॥
 ऊर्ध्वस्रोतःसु सृष्टेषु देवेषु स तदा प्रभुः । प्रीतिमानभवद्ब्रह्मा ततोऽन्यं सोऽभ्यमन्यत ॥ ५१
 ससर्गं सर्गमन्यं स साधकं प्रभुरीश्वरः । अथाभिध्यायतस्तस्य सत्याभिध्यायिनस्तदा ॥ ५२
 प्रादुर्बभूव चाव्यक्तादर्वाक्श्रोतः सुसाधकम् । यस्मादर्वाग्व्यवर्तते(?) ततोऽर्वाक्स्रोत उच्यते ५३
 ते च प्रकाशबहुलास्तमःसत्त्वरजोधिकाः । तस्मात्ते दुःखबहुला भूयो भूयश्च कारिणः ॥ ५४
 प्रकाशा वहिरन्तश्च मनुष्याः साधकाश्च ते । लक्षणैस्तारकाद्यैस्ते अपृथा च व्यवस्थिताः ॥ ५५
 सिद्धात्मानो मनुष्यास्ते गन्धर्वसहधर्मिणः । इत्येव तैजसः सर्गो ह्यर्वाक्स्रोताः प्रकीर्तितः ॥ ५६
 पञ्चमोऽनुग्रहः सर्गश्चतुर्धा स व्यवस्थितः । विपर्ययेण शक्त्या च तुष्ट्या सिद्ध्या तथैव च ॥ ५७
 विवृत्तं वर्तमानं च तेऽर्थं जानन्ति तत्त्वतः । भूतादिकानां सत्त्वानां पट्टः सर्गः स उच्यते ॥ ५८
 (*ते परिग्रहिणः सर्वे संविभागरताः पुनः । खादनाश्चाप्यशीलाश्च ज्ञेया भूतादिकास्तु ते) ५९
 विपर्ययेण भूतादिरशक्त्या च व्यवस्थितः । प्रथमो महतः सर्गो विज्ञेयो महतस्तु सः ॥ ६०
 तन्मात्राणां द्वितीयस्तु भूतसर्गः स उच्यते । वैकारिकस्तृतीयस्तु सर्व ऐन्द्रियकः स्मृतः ॥ ६१
 इत्येव प्राकृतः सर्गः संभूतो बुद्धिपूर्वकः । मुख्यसर्गश्चतुर्थस्तु मुख्या वै स्थावराः स्मृताः ॥ ६२
 तिर्यक्स्रोताश्च यः सर्गस्तिर्यग्योनिः स पञ्चमः । तथोर्ध्वस्रोतसां पट्टो देवसर्गस्तु स स्मृतः ॥ ६३
 (-तथाऽर्वाक्स्रोतसां सर्गः सप्तमः स तु मानुषः । अष्टमोऽनुग्रहः सर्गः सार्विकस्तामसस्तु सैः ॥
 पञ्चैते वैकृताः सर्गाः प्राकृतास्तु त्रयः स्मृताः । प्राकृतो वैकृतश्चैव कौमारो नवमः स्मृतः ॥ ६५
 प्राकृतास्तु त्रयः सर्गाः कृतास्ते बुद्धिपूर्वकाः) । बुद्धिपूर्वं प्रवर्तन्ते पदसर्गा ब्रह्मणस्तु ते ॥ ६६
 विस्तरानुग्रहं सर्गं कीर्त्यमानं निरोधत । चतुर्धाऽवस्थितः सोऽथ सर्वभूतेषु कृन्मन्तः ॥ ६७

* धनुर्ध्विहान्तर्गतमन्यो ग पुस्तके नास्ति । + धनुर्ध्विहान्तर्गतमन्यो द. पुस्तके नास्ति । X धनुर्ध्विहान्तर्गतं नास्ति क पुस्तके । - धनुर्ध्विहान्तर्गतमन्यो ग पुस्तके नास्ति ।

१ क. 'त । यस्मा' । २ ए ग. घ ड. 'त्यमना' । ४ ए ग घ. ड. 'ते ज्ञानाज्ञानमा' । ४ ए. घ 'दयस्त' ।
 ५ ए घ ड. 'क्षिप्या' । ६ क. ड. अत । ७ ए ग. घ. ड. 'स्रोतस्त' । ८ ए. ग ड. 'सत्ता र' । ९ ए. ग.
 घ. ड. 'कस्रोत प्र' । १० ए. ग. घ. ड. च । भूत च वर्त' । ११ ए. ड. य. । १२ ए. घ ड. 'र्गं कृता' ।

विपर्ययेण शक्त्या च तुष्ट्या सिद्ध्या तथैव च । स्थावरेषु विपर्यासस्तिर्यग्योनिषु शक्तिता ॥
 सिद्ध्यात्मानो मनुष्यास्तु तुष्टिर्देवेषु कृत्स्नशः । इत्येते प्राकृताश्चैव वैकृताश्च नव स्मृताः ॥ ६९
 सर्गाः परस्परस्याथ प्रकारा बहवः स्मृताः । अग्रे ससर्ज वै ब्रह्मा मानसानात्मनः समान् ॥ ७०
 सनन्दनं च सनकं विद्वांसं च सनातनम् । विज्ञानेन निवृत्तास्ते वैवर्तेन महौजसः ॥ ७१
 संबुद्धाश्चैव नानात्वादपविद्धास्त्रयोऽपि ते । असृष्टैव प्रजासर्गे प्रतिसर्गे गताः पुनः ॥ ७२
 तदा तेषु व्यतीतेषु तदाऽन्यान्साधकांश्च तान् । मानसानमृजद्ब्रह्मा पुनः स्थानाभिमानिनः ७३
 आभूतसंप्लवावस्थानामतस्तान्निबोधत । आपोऽग्निः पृथिवी वायुरन्तरिक्षं दिशस्तथा ॥ ७४
 स्वर्गं दिवः समुद्रांश्च नदाञ्जैलान्वनस्पतीन् । ओषधीनां तथाऽऽत्मानो ह्यात्मानो वृक्षवीरुधाम्
 लवाः काष्ठाः कलाश्चैव मुहूर्ताः संधिरान्यहाः । अर्धमासाश्च मासाश्च अयर्नाब्दयुगानि च ॥
 स्थानाभिमानिनः सर्वे स्थानारूपाश्चैव ते स्मृताः ॥ ७६

वक्त्राद्यस्य ब्राह्मणाः संप्रसूतास्तद्वक्षस्तः क्षत्रियाः पूर्वभागे ।

वैश्याश्चोर्वोर्यस्य पद्भ्यां च शूद्राः सर्वे वर्णा गात्रतः संप्रसूताः ॥ ७७

नारायणः परोऽव्यक्तादण्डमव्यक्तसंभवम् । अण्डाज्जज्ञे पुनर्ब्रह्मा लोकास्तेन कृताः स्वयम् ७८
 एष चः कथितः पादः समासाच्च तु विस्तरात् । अनेनाऽऽद्येन पादेन पुराणं संप्रकीर्तितम् ॥ ७९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रक्रियापादे सृष्टिप्रकरण नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४९८

समाप्तः प्रक्रियापादः ।

अथ सप्तमोऽध्यायः ।

प्रतिसंधिकीर्तनम् ।

+ सूत उवाच—

इत्येषं प्रथमः पादः प्रक्रियार्थः प्रकीर्तितः । श्रुत्वा तु संहृष्टमनाः काश्यपेयः सनातनः ॥ १

संबोध्य सूतं वचसा पप्रच्छाथोत्तरां कथाम् । अतः प्रभृति कल्पेन प्रतिसंधिं प्रचक्ष्व नः ॥ २

समतीतस्य कल्पस्य वर्तमानस्य चोभयोः । कल्पयोरन्तरं यच्च प्रतिसंधिर्यतस्तयोः ॥

एतद्वेदितुमिच्छाम अ(मो ह्य)त्यन्तकुशलोऽहसि ॥ ३

लोमहर्षण उवाच—

अत्र वोऽहं प्रवक्ष्यामि प्रतिसंधिश्च यस्तयोः । समतीतस्य कल्पस्य वर्तमानस्य चोभयोः ॥ ४

मन्वन्तराणि कल्पेषु येषु यानि च सुव्रताः । यथायं वर्तते कल्पो वाराहः संप्रतः शुभः ॥ ५

अस्मात्कल्पाद्य यः कल्पः पूर्वोऽतीतः सनातनः । तस्य चास्य च कल्पस्य मध्यावस्थां निबोधत

+ इदं नास्ति क पुस्तके ।

१ क. 'सिद्ध्यात्मा' । २ म. ग. घ. ङ. 'न समन' । ३ म. घ. 'ज्ञानविनिवृ' । ४ म. ङ. 'ने विनिवृ' । ५ म. 'न मुष्टिनामा य' । ६ म. 'नानि शु' । ७ ङ. 'प्रसूतस्त' । ८ घ. ग. घ. ङ. 'सीतिय' । ९ म. ङ. 'स्वतः प्र' । १० म. '८. एतुः । अ' । ११ घ. ङ. ङ. 'मयेऽय' ।

(प्रतिसंधिकीर्तनम्)

प्रत्याहते पूर्वकल्पे प्रतिसंधिं च तत्र वै । अन्यः प्रवर्तते कल्पो जनालोकात्पुनः पुनः ॥ ७
 व्युच्छिन्नात्प्रतिसंधेस्तु कल्पात्कल्पः परस्परम् । व्युच्छिद्यन्ते क्रियाः सर्वाः कल्पान्ते सर्वशस्तदा
 तस्मात्कल्पात्तु कल्पस्य प्रतिसंधिर्निगद्यते । मन्वन्तरयुगाख्यानामव्युच्छिन्नाश्च संघयः ॥ ८
 परस्पराः प्रवर्तन्ते मन्वन्तरयुगैः सह । उक्ता ये प्रक्रियार्थेन पूर्वकल्पाः समासतः ॥ ९
 तेषां परार्धकल्पानां पूर्वं ह्यस्मात्तु यः परः । आसीत्कल्पो व्यतीतो वै परार्धं न परस्तु सः ॥
 अन्ये भविष्या ये कल्पा अपरार्धाद्गुणीकृताः । प्रथमः सांप्रतस्तेषां कल्पोऽयं वर्तते द्विजाः ॥ १२
 यस्मिन्पूर्वः परार्धे तु द्वितीये पर उच्यते । एतावान्स्थितिकालस्य प्रत्याहारस्ततः स्मृतः ॥ १३
 अस्मात्कल्पात्तु यः पूर्व कल्पोऽतीतः सनातनः । चतुर्युगसहस्रान्ते अहोमन्वन्तरैः पुरा ॥ १४
 क्षीणे कल्पे तदा तस्मिन्दाहकाले ह्युपस्थिते । तस्मिन्कल्पे तदा देवा आसन्वैमानिकास्तु ये १५
 नक्षत्रग्रहतारास्तु चन्द्रसूर्यग्रहाश्च ये । अष्टाविंशतिरेवैताः कोट्यस्तु सुकृतात्मनाम् ॥ १६
 मन्वन्तरे तथैकस्मिन्चतुर्दशसु वै तथा । त्रीणि कोटिशतान्यासन्कीट्यो दिनवतिस्तथा ॥ १७
 अष्टाधिकाः सप्तशताः सहस्राणां स्मृताः पुरा । वैमानिकानां देवानां कल्पेऽतीते तु येऽभवन् ॥
 एकैकस्मिन्तु कल्पे वै देवा वैमानिकाः स्मृताः । अथ मन्वन्तरेष्वासंथतुर्दशसु वै दिवि ॥ १९
 देवाश्च पितरश्चैव मुनयो मनवस्तथा । तेषामनुचरा ये च मनुपुत्रास्तथैव च ॥ २०
 वर्णार्थमिभिरीड्याश्च तस्मिन्काले तु ये सुराः । मन्वन्तरेषु ये ह्यासन्देवलोके दिवौकसः ॥ २१
 ते तैः संयोजकैः सार्धं प्राप्ते संकालने तथा । तुल्यनिष्ठास्तु ते सर्वे प्राप्ते ह्याभूतसंघ्रवे ॥ २२
 ततस्तेऽवश्यभावित्वाद्वुद्ध्वा पर्यायमात्मनः । त्रैलोक्यवासिनो देवा (*इहस्थानाभिमानिनः
 स्थितिकाले तदा पूर्णे ह्यासन्ने पश्चिमेऽन्तरे । कल्पावसानिका देवा) स्तस्मिन्प्राप्ते ह्युपस्रवे ॥ २४
 तेनौत्सुक्यविपादेन त्यक्त्वा स्थानानि भावतः । महर्लोकाय संविग्रास्ततस्ते दधिरे मतिम् ॥ २५
 ते युक्ता उपपद्यन्ते महसि स्थैः शरीरकैः । विशुद्धिबहुलाः सर्वे मानसीं सिद्धिमास्थिताः ॥ २६
 तैः कल्पवासिभिः सार्धं महानासादितस्तु यैः । ब्राह्मणैः सत्रियैर्वैश्यैस्तद्भक्तैश्चापरैर्जनैः ॥ २७
 मत्वा तु ते महर्लोकं देवसंघाश्चतुर्दश । ततस्ते जनलोकाय सोद्वेगा दधिरे मतिम् ॥ २८
 विशुद्धिबहुलाः सर्वे मानसीं सिद्धिमास्थिताः । तैः कल्पवासिभिः सार्धं महानासादितस्तु यैः
 दशकृत्व इवाऽऽवृत्त्य तस्माद्गच्छन्ति स्वस्तपः । तत्र कल्पान्दश स्थित्वा सत्यं गच्छन्ति वै पुनः
 एतेन क्रमयोगेन(ण) यान्त्रि कल्पनिवासिनः । एवं देवयुगानां तु सहस्राणि परस्परात् ॥ ३१
 गतानि ब्रह्मलोकं वै अपरावर्तिनीं गतिम् । आधिपत्यं विना ते वै ऐश्वर्येण तु तत्समाः ॥ ३२
 भवन्ति ब्रह्मणस्तुल्या रूपेण विषयेण च । तत्र ते ह्यवतिष्ठन्ति(न्ते) प्रीतियुक्ताः प्रसंगमात् ॥ ३३
 आनन्दं ब्रह्मणः प्राप्य मुच्यन्ते ब्रह्मणा सह । अवश्यंभाविनाऽर्थेन प्राकृतेनैव ते स्वयम् ॥ ३४
 नानात्वेनाभिसंबद्धास्तदा तत्कालभाविनः । स्वंपतो बुद्धिपूर्वं हि यथा भवति जाग्रतः ॥ ३५
 तत्कालभावि तेषां तु तथा ज्ञानं प्रवर्तते । प्रत्याहारे तु भेदानां येषां भिन्नोभिसूक्ष्मणाम्(?) ३६

* धनुर्दिहान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. घ. 'त्याहते' । २ ख. घ. 'साधेस्तु' । ३ ड. 'स्य कल्पस्य प्र' । ४ क. 'सार्धेन' । ५ क. 'लथ प्र' ।

६ क. 'न्कोट्यादि' । ७ ख. ड. तु योऽभवत् । ए । ८ ख. ग. घ. ड. 'अमभि' । ९ क. 'संकल' । १० ग. ड.

भाविनः । ११ क. 'स्वरूपतो बुद्धिपूर्वं य' । १२ ख. ड. 'मानि सुष्मणा' । ग. 'मानि सूष्मणा' ।

तैः सार्धं प्रतिसृज्यन्ते कार्याणि^१ करणानि च । नानात्वदर्शनात्तेषां ब्रह्मलोकनिवासिनाम् ३७
 विनष्टस्वाधिकाराणां स्वेन धर्मेण तिष्ठताम् । ते तुल्यलक्षणाः सिद्धाः शुद्धात्मानो निरञ्जनाः ॥
 प्रकृतौ कारणातीताः स्वात्मन्येव व्यवस्थिताः । प्रख्यापयित्वा ह्यात्मानं प्रकृतिस्तेषु सर्वशः ३९
 पुरुषाव्यवहृत्वे(त्वे)न प्रतीता न प्रवर्तते । प्रवर्तिते पुनः सर्गे तेषां वा कारणं पुनः ॥ ४०
 संयोगे प्राकृते तेषां युक्तानां तत्त्वदर्शिनान् । अत्रापवर्गिणां तेषामपुनर्मार्गगामिना(णा)म् ॥ ४१
 अभावः पुनरुत्पत्तौ शान्तानामर्चिषामिव । ततस्तेषु गतेषु^२ त्रैलोक्यात्सुमहात्मसु ॥ ४२
 तैः सार्धं ये महर्लोकात्तदा नाऽऽसादितं जनाः । तच्छिष्टाश्चेह तिष्ठन्ति कल्पादेहमुपासते ॥ ४३
 गन्धर्वाद्याः पिशाचान्ता मानुषा ब्राह्मणादयः । पशवः पक्षिणश्चैव स्थावराः ससरीसृपाः ॥ ४४
 तिष्ठत्सु तेषु तत्कालं पृथिवीतलवासिषु । सहस्रं यत्तु रश्मीनां सूर्यस्येह विभासते ॥ ४५
 ते सप्तरश्मयो भूत्वा ह्येकैको जायते रविः । क्रमेणोत्तिष्ठमानास्ते त्रीँलोकान्प्रदहन्त्युत ॥ ४६
 जङ्गमं स्थावरं चैव नदीः सर्वाश्च पर्वतान् । पूर्वे शुष्का ह्यनाष्टष्ट्या सूर्यैस्तैश्च प्रधूपिताः ॥ ४७
 तदा ते विवशाः सर्वे निर्दग्धाः सूर्यरश्मिभिः । जङ्गमाः स्थावराः सर्वे धर्माधर्मात्मकास्तु वै ॥
 दग्धदेहास्ततस्ते वै गताः पापयुगात्यये । योन्या तया ह्यनिर्मुक्ताः शुभपापानुबन्धया ॥ ४९
 ततस्ते ह्युपपद्यन्ते तुल्यरूपा जने जनाः । विशुद्धिवहुलाः सर्वे मानसीं सिद्धिमास्थिताः ॥ ५०
 उपित्वा रजनीं तत्र ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः । पुनः सर्गे भवन्तीह ब्रह्मणो मानसीप्रजाः(?) ॥ ५१
 ततस्ते^३ पूर्वप्रवृत्तेषु जने त्रैलोक्यवासिषु । निर्दग्धेषु च लोकेषु तेषु सूर्यस्तु सप्तभिः ॥ ५२
 वृष्ट्या क्षितौ घ्रावितायां विशीर्णेज्वालयेषु च । समुद्राश्चैव मेघाश्च आपः सर्वाश्च पार्थिवाः ॥ ५३
 व्रजन्त्येकार्णवत्वं हि सलिलाख्यास्तदो^४श्रिताः । आगतागतिक तद्वै यदा तु सलिलं बहु ॥ ५४
 संछाद्येमां स्थितां भूमिमर्णवाख्या तदा च सा । आभान्ति यस्मान्नाऽऽभान्ति भासन्तो
 व्याप्तिदीप्तिषु ॥ ५५
 सर्वतः समनुष्ठाव्य तासां चाम्भो विभाव्यते । तदम्भस्तनुते यस्मात्सर्वा पृथ्वी समन्ततः ॥ ५६
 धातुस्तनोति विस्तारे तेनाम्भस्तनवः स्मृताः । अरमित्येष शीघ्रं तु निपातः कविभिः स्मृतः ॥
 एकार्णवे भवन्त्यापो न शीघ्रास्तेन ते नराः । तस्मिन्युगसहस्रान्ते संस्थिते ब्रह्मणोऽहनि ॥ ५८
 रजन्यां वर्तमानांषीं तावत्तत्सलिलात्मना । ततस्तु सलिले तस्मिन्नष्टेऽग्नौ पृथिवीतले ॥ ५९
 प्रशान्तवातेऽन्धकारे निरालोके समन्ततः । येनैवाधिष्ठितं हीदं ब्रह्मा स पुरुषः प्रभुः ॥ ६०
 विभागमस्य लोकस्य पुनर्वै कर्तुमिच्छति । एकार्णवे तदा तस्मिन्नष्टे साररजङ्गमे ॥ ६१
 तदा स भवति ब्रह्मा सहस्राक्षः सहस्रपात् । सहस्रशीर्षा पुरुषो रुक्मवर्णो र्द्यौतीन्द्रियः ॥ ६२
 ब्रह्मा नारायणारयस्तु मुप्याप सलिले तदा । सत्त्वोद्रेकात्प्रमुदस्तु शून्यं लोकमवेक्ष्य च ॥ ६३
 इमं चोदाहरन्त्यत्र श्लोकं नारायणं प्रति । आपो नारायणास्तनव इत्येषां नाम शुधुम ॥
 आपूर्य नाभिं तत्राऽऽस्ते तेन नारायणः स्मृतः ॥ ६४.

१ य. 'नि कार' । २ य. घ. 'ता । व्याख्या' । ३ य. 'हात्वे' । ४ य. द. 'रवे पु' । ५ य. द. 'ते नैषा' ।
 ६ य. 'नरापृती' । ७ य. 'दितो जन । त' । ८ य. ग. घ. द. 'इनान्स्पावराधिप' । ९ य. ग. घ. द. 'पूर्वगु' । १० य.
 ११ य. 'नराः प्र' । १२ य. 'स्तेषु प्र' । १३ य. 'परा' । १४ य. घ. द. 'मेघाध' । १५ य. ग. द. 'दाधुम' ।
 १६ य. 'सो याय' । १७ य. 'दग्ध' । १८ य. 'लो नारा' ।

(चतुराश्रमविभागः)

सहस्रशीर्षा सुमनाः सहस्रपात्महस्रचक्षुर्वदनः सहस्रभुक् ।

सहस्रबाहुः प्रथमः प्रजापतित्वयीपथे यः पुरुषो निरुच्यते ॥ ६६

आदित्यवर्णो भुवनस्य गोप्ता एको ह्यपूर्वः प्रथमं तुरापाद् ।

हिरण्यगर्भः पुरुषो महात्मा स पठ्यते वै तमसः परस्तात् ॥ ६७

कल्पादौ रजसोद्रिक्तो ब्रह्मा भूत्वाऽसृजत्प्रजाः । कल्पान्ते तमसोद्रिक्तः कालो भूत्वाऽग्रसत्पुनः
स वै नारायणाख्यस्तु सत्त्वोद्रिक्तोऽर्णवे स्वपन् । त्रिधा विभज्य चाऽऽत्मानं त्रैलोक्ये संवर्तत
सृजते ग्रसते चैव वीक्षते च त्रिभिस्तु तान् । एकार्णवे तदा लोके नष्टे स्थावरजङ्गमे ॥ ७०

चतुर्युगसहस्रान्ते सर्वतः सलिलावृते । ब्रह्मा नारायणाख्यस्तु अप्रकाशार्णवे स्वपन् ॥ ७१

चतुर्विधाः प्रजा ग्रस्त्वा ब्राह्मणां राज्यां महार्णवे । पश्यन्ति तं महर्लोकात्सुप्तं कालं महर्षयः ७२

भृगवादयो यथा सप्त कल्पे ह्यस्मिन्महर्षयः । (अतो विवर्तमानैस्तेर्महान्परिगतः परः ॥ ७३

गत्यर्थाद्विषयो धातो ना(र्ना)मनिर्वृत्तिरादितः । तस्माद्विपरत्वेन महान्स्तस्मान्महर्षयः ॥) ७४

महर्लोकस्थितैर्दृष्टः कालः सुप्तस्तदा च तैः । सत्याद्याः सप्त ये ह्यसप्तकल्पेऽतीते महर्षयः ॥ ७५

एवं ब्राह्मीषु रात्रीषु ह्यतीतासु सहस्रशः । दृष्टवन्तस्तथा ह्यन्ये सुप्तं कालं महर्षयः ॥ ७६

कल्पस्याऽऽदौ तु बहुशो यस्मात्संस्थाश्चतुर्दश । कल्पयामास वै ब्रह्मा तस्मात्कल्पो निरुच्यते ॥

स स्रष्टा सर्वभूतानां कल्पादिषु पुनः पुनः । व्यक्ताव्यक्तो महादेवस्तस्य सर्वमिदं जगत् ॥ ७८

इत्येष प्रतिसंधिर्वः कीर्तितः कल्पयोर्द्वयोः । सांप्रतातीतयोर्मध्ये प्रागवस्था बभूव या ॥ ७९

कीर्तिता तु समासेन कल्पे कल्पे यथा तथा । सांप्रतं ते प्रवक्ष्यामि कल्पमेतं निबोधत ॥ ८०

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रतिसंधिकीर्तन नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—५७८

अष्टमोऽध्यायः ।

चतुराश्रमविभागः ।

सूत उवाच—

तुल्यं युगसहस्रस्य नैशं कालमुपास्य सः । शर्वर्यन्ते प्रकुरुते ब्रह्मत्वं सर्गकारणात् ॥ १

ब्रह्मा तु सलिले तस्मिन्प्रायुर्भूत्वा तदा चरन् । अन्यकारे तदा तस्मिन्नष्टे स्थावरजङ्गमे ॥ २

जलेन समनुव्याप्ते सर्वतः पृथिवीतले । अविभागेन भूतेषु समन्तात्सुस्थितेषु तु ॥ ३

निशायामिव खद्योतः प्रावृत्काले ततस्ततः । तदाऽऽकाशे चरन्सोऽथ वीक्ष्यमाणः स्वयंभुवः ॥ ४

प्रतिष्ठाया ह्युपायं तु मार्गमाणस्तदा प्रभुः । ततस्तु सलिले तस्मिन्ज्ञात्वा ह्यन्तर्गतां महीम् ॥ ५

अनुमानात्तु संयुद्धो भूमेरुद्धरणं प्रति । चकारान्यां तनुं चैव पूर्वकल्पादिषु स्मृताम् ॥ ६

स तु रूपं वराहस्य कृत्वाऽपः प्राविशत्प्रभुः । अद्भिः संछादितामुर्वीं समीक्ष्याथ प्रजापतिः ॥ ७

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थ ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

उद्धृत्योर्वीमथाद्वास्तु अपस्तास्तु स विन्यसेन् । सामुद्रीस्तु समुद्रेषु नादेयीर्निम्नगास्वपि ॥ ८
 पार्थिवीस्तु स विन्यस्य पृथिव्यां सोऽचिनोद्विरीन् । प्राक्सर्गे दह्यमाने तु तदा संवर्तकाग्निना ९
 तेनाग्निना प्रलीनास्ते पर्वता भुवि सर्वशः । (*शैत्यादेकार्णवे तस्मिन्वायुनाऽऽपस्तु संहताः १०
 निषक्ता यत्र यत्राऽऽसंस्तत्र तत्राऽचलोऽभवत् । स्कन्नाचलत्वादचलाः पर्वभिः पर्वताः स्मृताः)
 गिरयोऽद्भिर्निगीर्णत्वाच्चयनाच्च शिलोच्चयाः । ततस्तु तां समुद्धृत्य क्षितिमन्तर्जलात्प्रभुः ॥ १२
 स्वस्थाने स्थापयित्वा च विभागमकरोत्पुनः । सप्त सप्त तु वर्षाणि तस्या द्वीपेषु सप्तसु ॥ १३
 विषमाणि समीकृत्य शिलाभिरचिनोद्विरीन् । द्वीपेषु तेषु वर्षाणि चत्वारिंशत्तथैव च ॥ १४
 तावन्तः पर्वताश्चैव वर्षान्ते समवस्थिताः । सर्गादौ संनिविष्टास्ते स्वभावेनैव नान्यथा ॥ १५
 सप्त द्वीपाः समुद्राश्च अन्योन्यैस्य तु मण्डलम् । संनिकृष्टाः स्वभावेन समावृत्य परस्परम् ॥ १६
 भूराख्याश्चतुरो लोकाश्चन्द्रादित्यौ ग्रहैः सह । पूर्वं तु निर्ममे ब्रह्मा स्थानानीमानि सर्वशः ॥ १७
 कल्पस्य चास्य ब्रह्मा वै ह्यसृजत्स्थानिनः पुरा । आपोऽग्निः पृथिवी वायुरन्तरिक्षं दिवं तथा ॥
 स्वर्गं दिशः समुद्राश्च नदीः सर्वाश्च पर्वतान् । ओषधीनां तथाऽऽत्मानमात्मानं वृक्षवीरुधाम् ॥
 लवाः का(वान्का)ष्ठाः कलाश्चैव मुहूर्तं संधिरान्यहम् । अर्धमासांश्च मासांश्च अयनाब्दयुगानि च
 स्थानाभिमानिनश्चैव स्थानानि च पृथक्पृथक् । स्थानात्मनः स सृष्ट्वा वै युगावस्थां विनिर्ममे ॥
 कृतं प्रेता द्वापरं चै कलिं चैव तथा युगम् । कल्पस्याऽऽदौ कृतयुगे प्रथमे सोऽसृजत्प्रजाः ॥ २२
 प्रागुक्ता या मया तुभ्यं पूर्वकालं प्रजास्तु ताः । तस्मिन्संवर्तमाने तु कल्पे दग्धास्तदाऽग्निना ॥
 अप्राप्ता यास्तपोलोकं जनलोकं समाश्रिताः । प्रवर्तन्ति(न्ते) पुनः सर्गे बीजार्थं ता भवन्ति हि ॥
 बीजार्थेन स्थितास्तत्र पुनः सर्गस्य कारणात् । ततस्ताः सृज्यमानास्तु संतानार्थं भवन्ति हि ॥
 धर्मार्थिकाममोक्षाणामिह ताः साध(धि)काः स्मृताः । देवाश्च पितरश्चैव ऋषयो मनवस्तथा ॥ २६
 ततस्ते तपसा युक्ताः स्थानान्यापूरयन्ति हि । ब्रह्मणो मानसास्ते वै सिद्धात्मानो भवन्ति हि ॥
 ये सङ्गाद्वेपयुक्तेन कर्मणा ते दिवं गताः । आवर्तमाना इह ते संभवन्ति युगे युगे ॥ २८
 स्वकर्मफलशेषेण ख्यार्ताश्चैव तथात्मिकाः । संभवन्ति जनाल्लोकात्कर्मसंशयवन्धनात् ॥ २९
 आशयः कारणं तत्र बोद्धव्यं कर्मणां तु सः । तैः कर्मभिस्तु जायन्ते जनाल्लोकाः शुभाशुभैः ॥
 गृह्णन्ति ते शरीराणि नानारूपैः योनिषु । देवाद्यस्थावरान्ते च उत्पद्यन्ते परस्परम् ॥ ३१
 तेषां ये यानि कर्माणि प्राक्सृष्टेः प्रतिपेदिरे । (+ तान्येव प्रतिपद्यन्ते सृज्यमानाः पुनः पुनः ॥
 हिंसाहिंसे मृदुकूरे धर्माधर्मे ऋतानृते । तद्भाविताः प्रपद्यन्ते तस्मात्तत्तस्य रोचते ॥ ३३
 कल्पेऽप्यासन्व्यतीतिषु रूपनामानि यानि च । तान्येवानागते काले प्रायशः प्रतिपेदिरे ॥ ३४
 + तस्मात्तु नामरूपाणि तान्येव प्रतिपेदिरे । पुनः पुनस्ते कल्पेषु जायन्ते नामरूपतः ॥ ३५

* धनुर्विद्वान्तर्गतप्रश्नो द. पुस्तके नास्ति । + धनुर्विद्वान्तर्गतप्रश्नो द. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं नास्ति य. पुस्तके ।

१ ग. द. 'स्तु भाष' । २ क. ख. घ. 'सह । ता' । ३ घ. 'मुद्रास्तु' । ४ ख. घ. निषिक्ता । ५ ख. ग. घ. द. 'न्यस्यन्तु' । ६ ग. ग. घ. द. घ. निषिक्ता । ७ घ. द. 'काले प्र' । ८ ग. घ. द. 'सिद्ध्याना' । ९ ग. द. 'ता' । १० ग. द. 'मिष्टा । ता' । ११ ग. द. 'न्यनाः । भा' । १२ ख. 'मन्तु ताः' । १३ घ. 'प्रागु यो' । १४ घ. द. 'सादे रसा' । ग. 'वपारसा' । १५ क. 'येन प्र' ।

(चतुराश्रमाविभागः)

ततः सर्वे ह्यवष्टब्धे मिसृसोर्वाङ्मणस्तु वै । प्रजास्ता ध्यायतस्तस्य सत्याभिध्यायिनस्तदा ॥ ३६
 मिथुनानां सहस्रं तु सोऽसृजद्रे मुखात्तदा । जनास्ते ह्युपपद्यन्ते सत्त्वोद्रिक्ताः सुचेतसः ॥ ३७
 सहस्रमन्यद्वक्षस्तो मिथुनानां ससर्ज ह । ते सर्वे रजसोद्रिक्ताः शुष्मिणश्चाप्यशुष्मिणः ॥ ३८
 सृष्ट्वा सहस्रमन्यत्तु द्वंद्वानामूतः पुनः । रजस्तपोभ्यामुद्रिक्ता ईहाशीलास्तु ते स्मृताः ॥ ३९
 पद्भ्यां सहस्रमन्यत्तु मिथुनानां ससर्ज ह । उद्रिक्तास्तमसा सर्वे निःश्रीका ह्यल्पतेजसः ॥ ४०
 ततो वै हर्षमाणास्ते द्वंद्वोत्पन्नास्तु प्राणिनः । अन्योन्या हृच्छयाविष्टा मैथुनायोपचक्रमुः ॥ ४१
 ततः प्रभृति कल्पेऽस्मिन्मिथुनोत्पत्तिरुच्यते । मासे(सि) मासे(स्या)र्तवं यद्यत्तत्तदासीद्धि योर्पिताम्
 तस्मात्तदा न सुपुत्रुः सेवितैरपि मैथुनैः । आयुषोऽन्ते प्रसूयन्ते मिथुनान्येव ते सकृत् ॥ ४२
 (*कुटंकाः कुविकोश्चैव उत्पद्यन्ते मुर्धोर्पिताः । ततः प्रभृति कल्पेऽस्मिन्मिथुनानां हि संभवः ४४
 ध्याते तु मनसा तासां प्रजानां जायते सकृत् ।) शब्दादिविषयः शुद्धः प्रत्येकं पञ्चलक्षणः ४५
 इत्येवं मानसी पूर्वं प्राक्सृष्टिर्षा प्रजापतेः । तस्यान्वर्वाये संभूता यैरिदं पुरितं जगत् ॥ ४६
 सरित्सरःसमुद्राश्च सेवन्ते पर्वतानपि । तदा नात्यम्बुशीतोष्णा युगे तस्मिंश्चरन्ति वै ॥ ४७
 † पृथ्वीरसोद्भवं नाम आहारं ह्याहरन्ति वै । ताः प्रजाः कामचारिण्यो मानसी सिद्धिमास्थिताः ॥
 धर्माधर्मौ न तास्वास्तां (+निर्विशेषाः प्रजास्तु ताः । तुल्यमायुः सुखं रूपं तासां तस्मिन्कृते युगे
 धर्माधर्मौ न तास्वास्तां) कल्पादौ तु कृते युगे । स्येन स्वेनाधिकारेण जज्ञिरे ते कृते युगे ५०
 चत्वारि तु सहस्राणि वर्षाणां दिव्यसंख्यया । आद्यं कृतयुगं प्राहुः संध्यानां तु चतुःशतम् ५१
 ततः सहस्रशस्तासु प्रजासु प्रथितास्वपि । न तासां प्रतिघातोऽस्ति न द्वंद्वं नापि च क्रमः ॥ ५२
 पर्वतोदधिसेविन्यो ह्यनिकेताश्च यास्तु ताः । विशोकाः सत्त्वबहुला एकान्तैः सुखितैः प्रजाः ॥ ५३
 ता वै निकामचारिण्यो नित्यं मुदितमानसाः । पशवः पक्षिणश्चैव न तदाऽऽसन्सरीसृपाः ॥ ५४
 नोद्भिज्जा नारकाश्चैव ते ह्यधर्मप्रसूतयः । न मूलफलपुष्पं च नाऽऽर्तवमृतवो न च ॥ ५५
 सर्वकामसुखः कालो नात्यर्थं ह्युष्णशीतता । (*मनोभिलपिताः कामास्तासां सर्वत्र सर्वदा ॥
 उत्तिष्ठन्ति पृथिव्यां वै ताभिर्ध्याता रसोत्थिताः) । बलवर्णकरी तासां सिद्धिः सा रोगनाशिनी
 असंस्कार्यैः शरीरैश्च प्रजास्ताः स्थिरयौवनाः । तासां विशुद्धात्संकल्पाज्जायन्ते मिथुनाः प्रजाः
 समं जन्म च रूपं च म्रियन्ते चैव ताः समम् । तदा सत्यमलोभश्च क्षमा तुष्टिः सुखं दमः ॥ ५९
 निर्विशेषास्तु ताः सर्वा रूपायुःशीलचेष्टितैः । अबुद्धिपूर्वकं वृत्तं प्रजानां जायते स्वयम् ॥ ६०
 अप्रवृत्तिः कृतयुगे कर्मणोः शुभपापयोः । वर्णाश्रमव्यवस्थाश्च न तदाऽऽसन्न संकरः ॥ ६१
 अनिच्छाद्वेषयुक्तास्ते वर्तयन्ति परस्परम् । तुल्यरूपायुषः सर्वा अधमोत्तमवर्जिताः ॥ ६२
 सुखमाया ह्यशोकाश्च उत्पद्यन्ते कृते युगे । नित्यप्रहृष्टमनसो महासत्त्वा महाबलाः ॥ ६३

* धनुर्ध्विहान्तर्गतमन्यो ग. पुस्तके नास्ति । † इदमर्थं नास्ति ५. पुस्तके । + धनुर्ध्विहान्तर्गतमन्यः ख.
 य. पुस्तकयोर्नास्ति । × धनुर्ध्विहान्तर्गतमन्यः ख. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. घ. ड. 'न्योन्यह' । २ घ. ड. 'स्मिन्मैथु' । ३ ड. 'मिति । त' । ४ ख. घ. ड. 'टका कु' । ५ ख.
 ड. 'का श्वेव' । ६ ड. 'सूयताम् । त' । ७ घ. 'सूयः । त' । ८ ख. ड. 'क्षगम् । इ' । ९ क. मनसा । १० घ. 'वायस' ।
 १० ड. 'स्वार्स सह' । ११ ख. ड. च क्रमः । १२ ड. 'नवदुःखः प्र' । १३ घ. 'विनाः प्र' । १४ ग. घ. ड.
 'सोद्विताः । १५ क. 'शेवाः कृताः ।

लाभालाभौ न तास्वास्तां मित्रामित्रे प्रियाप्रिये । मनसा विषयस्तासां निरीहाणां प्रवर्तते ॥ ६४
 न लिप्सन्ति हि ताऽन्योन्यं नानुगृह्णन्ति चैव हि । ध्यानं परं कृतयुगे त्रेतायां ज्ञानमुच्यते ॥ ६५
 प्रवृत्तं द्वापरे यज्ञं (ज्ञो) दानं कलियुगे वरम् । सत्त्वं कृतं रजस्वेता द्वापरं तु रजस्तपौ ॥ ६६
 कलौ तमस्तु विज्ञेयं युगवृत्तवशेन तु । कालः कृते युगे त्वेष तस्य संख्यां निबोधत ॥ ६७
 चत्वारि तु सहस्राणि वर्षाणौ तत्कृतं युगम् । संध्यांशौ तस्य दिव्यानि शतान्यष्टौ च संख्यया
 तदा तासां वभूवाऽऽयुर्न च क्लेशविपत्तयः । ततः कृतयुगे तस्मिन्संध्यांशे हि गते तु वै ॥ ६९
 पादावशिष्टो भवति युगधर्मस्तु सर्वशः । संध्यायामप्यतीतायामन्तकाले युगस्य तु ॥ ७०
 पादतथावशिष्टे तु संध्याधर्मो युगस्य तु । एवं कृते तु निःशेषे मिद्धिस्त्वन्तर्दधे तदा ॥ ७१
 तस्यां च सिद्धौ भ्रष्टायां मानस्यामभवत्ततः । सिद्धिरन्या युगे तस्मिन्नेतायामन्तरे कृता ॥ ७२
 सर्गादौ या मयाऽष्टौ तु मानस्यो वै प्रकीर्तिताः । अष्टौ ताः क्रमयोगेन (ण) सिद्धयो यान्ति संक्षयम्
 कल्पादौ मानसी द्वेष्टा सिद्धिर्भवति सा कृते । मन्वन्तरेषु सर्वेषु चतुर्युगविभागशः ॥ ७४
 वर्षाश्रमाचारकृतः कर्मसिद्धोद्भवः स्मृतः । संध्या कृतस्य पादेन संध्यापादेन चांशतः ॥ ७५
 कृतसंध्यांशका ह्येते त्रींस्त्रीन्पादान्परस्परान् । हसन्ति युगधर्मैस्ते तपःश्रुतबलायुषैः ॥ ७६
 ततः कृतांशे क्षीणे तु वभूव तदनन्तरम् । त्रेतायां युगमन्यत्तु कृतांशमृषिसत्तमाः ॥ ७७
 तस्मिन्क्षीणे कृतांशे तु तच्छिष्टासु प्रजास्विह । कल्पादौ (*संप्रवृत्तायास्त्रेतायाः प्रमुखे तदा ॥
 प्रणश्यति तदा सिद्धिः कालयोगेन नान्यथा । तस्यां सिद्धौ मनष्टायामन्या सिद्धिरवर्तत ॥ ७९
 अंशं सौहृदये) प्रतिगते तदा मेघात्मना तु तौ । मेघेभ्यः स्तनयित्तुभ्यः प्रवृत्तं वृष्टिसर्जनम् ८०
 सकृदेव तथा वृष्ट्या संयुक्ते पृथिवीतले । प्रादुरासंस्तदा तासां वृक्षास्तु गृहसंस्थिताः ॥ ८१
 सर्वमत्युपभोगस्तु तासां तेभ्यः प्रजायते । वर्तयन्ति हि तेभ्यस्तास्त्रेतायुगमुखे प्रजाः ॥ ८२
 ततः कालेन महता तासामेव विपर्ययात् । रागलोभात्मको भावस्तदा ह्याकस्मिकोऽभवत् ॥ ८३
 यत्तद्भवति नारीणां जीवितान्ते तदाऽऽर्तवम् । तदा तद्वै न भवति पुनर्युगवलेन तु ॥ ८४
 तासां पुनः प्रवृत्तं तु मासे मासे तदार्तवम् । ततस्तेनैव योगेन वर्ततां मिथुने तदा ॥ ८५
 तासां तत्कालभावित्वान्मासि मास्युपगच्छताम् । अकाले ह्यार्तवोत्पत्तिर्गर्भोत्पत्तिरजायत ॥ ८६
 विपर्ययेण तासां तु तेन कालेन भाविना । प्रणश्यन्ति ततः सर्वे वृक्षास्ते गृहसंस्थिताः ॥ ८७
 तनस्तेषु मनष्टेषु विभ्रान्ता व्याकुलेन्द्रियाः । अभिध्यायन्ति तां मिद्धि सत्याभिध्यायिनस्तदा
 प्रादुर्बभूवुस्तासां चैव वृक्षास्ते गृहसंस्थिताः । वस्त्राणि च प्रमृयन्ते फलान्याभरणानि च ॥ ८९
 तेष्वेव जायते तासां गन्धवर्णरसान्वितम् । अमाक्षिकं महावीर्यं पुटके पुटके मधु ॥ ९०
 तेन ता वर्तयन्ति स्म सुखे त्रेतायुगस्य वै । हर्षेणुष्टास्तया सिद्धया प्रजा चैव विगतज्वराः ॥ ९१
 पुनः कालान्तरेण पुनर्लोभावृतास्तु ताः । वृक्षांस्तान्पर्यगृह्णन्त मधु वा माक्षिकं बलात् ॥ ९२

* अनुविद्वान्तर्गतप्रश्नो ग. पुटके नास्ति ।

१ प. प्रवृत्ते । २ ग. 'लो गु ५' । ३ ग. प. द. त्रेता वि' । ४ द. तदा । ५ क. 'प्रतिष्टेयु म' । ६ ग. 'मे कलि' । ७ ग. 'ज्ञो' । ८ ग. प. द. 'लो गु' । ९ ग. द. 'मिद्धि' । १० ग. 'लो मोक्षी' । ११ ग. 'प्रतिष्ठा' । १२ ग. 'लो गु' । १३ ग. प. द. 'लो गु' । १४ ग. प. द. 'लो गु' । १५ ग. 'लो गु' । १६ ग. 'लो गु' ।

(चतुराश्रमविभागः)

तासां तेनापचारेण पुनर्लोककृतेन वै । प्रनष्टा मधुना सार्धं कल्पवृक्षाः कचित्कचित् ॥ ९३
 तस्यामेवात्पशिष्टायां संध्याकालवशात्तदा । प्रावर्तन्त तदा तासां द्वंद्वान्यभ्युत्थितानि तु ॥ ९४
 शीतवातातपैस्तीव्रैस्ततस्ता दुःखिता भृशम् । द्वंद्वैस्ताः पीड्यमानास्तु चक्रुरावरणानि च ॥ ९५
 कृत्वा द्वंद्वप्रतीकारं निकेतानि हि भेजिरे । पूर्वं निकामचारास्ते अनिकेताश्रया भृशम् ॥ ९६
 यथायोग्यं यथाप्रीतिं निकेतेष्ववसन्त्युनः । मरुधन्वसु निम्नेषु पर्वतेषु नदीषु च ॥ ९७
 संश्रयन्ति च दुर्गाणि धन्वानं शाश्वतोदकम् । यथायोगं यथाकामं समेषु विपमेषु च ॥ ९८
 आरब्धास्ते निकेता वै(न्वै) कर्तुं शीतोष्णवारणम् । ततः संस्थापयामास खेटानि च पुराणि च
 ग्रामांश्चैव यथाभागं तथैवान्तःपुराणि च । तासामायामविष्कम्भान्संनिवेशान्तराणि च ॥ १००
 चक्रुस्तदा यथाप्रज्ञं (*मित्रा मित्राऽऽत्मनोऽङ्गुलैः । मनोर्धानि प्रमाणानि तदा प्रभृति चकिरे
 यथाङ्गुलप्रदेशांस्त्रीन्द्वस्तकिष्कुधनूपि च । दश त्वङ्गुलपर्वणि) (+प्रदेशः संज्ञितस्तु तैः ॥ १०२
 अष्टाङ्गुलः प्रदेशिन्या व्यासः प्रादेश उच्यते । तालः स्मृतो मध्यमया गोकर्णश्चाप्यनामया ॥
 कनिष्ठया वितस्तिस्तु द्वादशाङ्गुल उच्यते । रत्निरङ्गुलपर्वणि) संख्यया त्वेकाविंशतिः ॥ १०४
 चतुर्विंशतिभिश्चैव हस्तः स्यादङ्गुलानि तु । किष्कुः स्मृतो द्विरत्निस्तु द्विचत्वारिंशदङ्गुलम्(?) ॥
 चतुर्हस्तं धनुर्दण्डो नालिकायुगमेव च । धनुःसहस्रे द्वे तत्र गव्यूतिस्तैर्विभाव्यते ॥ १०६
 अष्टौ धनुःसहस्राणि योजनं तैर्निरुच्यते । एतेन योजनेनैव संनिवेशस्ततः कृतः ॥ १०७
 चतुर्णामेव दुर्गाणां स्वसमुत्थानि त्रीणि तु । चतुर्थं कृत्रिमं दुर्गं तस्य वक्ष्याम्यहं विधिम् ॥ १०८
 सौधोच्चवप्रकारं सर्वतश्चातकावृतम् । तदेकं स्वस्तिकद्वारं कुमारीपुरमेव च ॥ १०९
 स्रोतसीसंहतद्वारं निखातं पुनरेव च । हस्ताष्टौ च दश श्रेष्ठा नवाष्टौ वाऽपरे मताः ॥ ११०
 खेटानां नगराणां च ग्रामाणां चैव सर्वशः । त्रिविधानां च दुर्गाणां पर्वतोदकबन्धनम् ॥ १११
 त्रिविधानां च दुर्गाणां विष्कम्भायाममेव च । योजनानां च विष्कम्भमष्टभागार्धमायतम् ॥ ११२
 परमार्धार्धमायामं प्रागुदकप्रवणं पुरम् । छिन्नकर्णं विकर्णं तु व्यञ्जनं कृतसंस्थितम् ॥ ११३
 वृत्तं हीनं च दीर्घं च नगरं न प्रशस्यते । चतुरस्रार्जवं दिक्स्थं प्रशस्तं वै* पुरं पुरम् ॥ ११४
 चतुर्विंशतिरायं तु हस्तानष्टशतं परम् । अत्र मध्यं प्रशंसन्ति हस्वोत्कृष्टविवर्जितम् ॥ ११५
 अथ किष्कुशतान्यष्टौ प्राहुर्मुख्यं निवेशनम् । नगरार्धविष्कम्भं खेटं ग्रामं ततो बहिः ॥ ११६
 नगरायोजनं खेटं खेटाङ्गामोऽर्धयोजनम् । द्विकोशं परमा सीमा क्षेत्रसीमा चतुर्धनुः ॥ ११७
 विंशद्दन्तूपि विस्तीर्णो दिशां मार्गस्तु तैः कृतः । विंशद्दन्तुर्ग्राममार्गः सीमामार्गो दशैव तु ॥ ११८
 धनूपि दश विस्तीर्णः श्रीमात्राजपथः स्मृतः । नृवाजिरथनागानामसंवाधः सुसंचरः ॥ ११९
 धनूपि चैव चत्वारिंशाखारध्यास्तु तैः कृताः । गृहरथ्योपरथ्याश्च द्विकाश्चाप्युपरथ्यकाः ॥ १२०
 घण्टापथश्चतुष्पादस्त्रिपदं च गृहान्तरम् । वृत्तिमार्गास्त्वर्धपदं प्राग्वंशः पदिकः स्मृतः ॥ १२१

* धनुर्ध्विहान्तर्गतप्रत्ययः क. पुस्तके नास्ति । + धनुर्ध्विहान्तर्गतप्रत्ययो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'दा । वर्ततां तु त' । २ ख. घ. ङ. 'द्वस्तु मुनि' । ३ ख. घ. 'योग्यं य' । ४ क. भृ-
 त्स्य प्र' । ५ ख. ग. 'द्वगुणं' । ६ ङ. 'म् । स्तवकं । ७ ख. ग. 'स्तिकं द्वा' । ८ क. च । 'श्रोतसीन्द त' । ९ क.
 'दक्षप्रवरं पु' । १० क. 'वै परं पर' । ११ क. 'मुख्यनि' । १२ ख. ग. घ. ङ. 'तोऽर्धतः । न' ।
 १३ ख. 'धपाद' ।

अवस्करं परीक्षां पदमात्रं समन्ततः । कृतेषु तेषु स्थानेषु पुनश्चकुरुर्गृहाणि वै ॥ १२२
यथा ते पूर्वमासान्वै वृक्षास्तु गृहसंस्थिताः । तथा कर्तुं समारब्धाश्चिन्तयित्वा पुनः पुनः १२३
वृक्षाश्चैव गताः शाखा न ताश्चैव परागताः । अत ऊर्ध्वं गताश्चान्या एवं तिर्यग्गताः पुरा १२४
धुंद्वाऽन्विष्यंस्तथा न्यायो वृक्षशाखा यथा गताः । तथा कृतास्तु तैः शाखास्तस्माच्छा-
लास्तु ताः स्मृताः ॥ १२५
एवं प्रसिद्धाः शाखाभ्यः शालाश्चैव गृहाणि च । (*तस्मात्ता वै स्मृताः शालाः शालात्वं चैव
तासु तत् ॥ १२६
प्रसीदति मनस्तासु मनैः प्रसादयन्ति ताः ।) तस्माद्गृहाणि शालाश्च प्रासादाश्चैव संज्ञिताः १२७
कृत्वा द्वंद्वोपघातास्तान्वातोपायमचिन्तयन् । नष्टेषु मधुना सार्धं कल्पवृक्षेषु वै तदा ॥ १२८
विषादव्याकुलास्ना वै प्रजास्तृष्णाक्षुधात्मिकाः । ततः प्रादुर्बभौ तासां सिद्धिस्त्रेतायुगे पुनः ॥
वार्तार्थिर्साधिकाऽप्यन्या वृत्तिस्तासां हि कामतः । तासां वृष्ट्युदकानीह यानि निम्नैर्गतानि तु ॥
+वृष्ट्या तदभवत्स्रोतः खातानि निम्नगाः स्मृताः । एवं नद्यः प्रवृत्तास्तु द्वितीये वृष्टिसर्जने १३१
ये परस्तादपां स्तोका आपन्नाः पृथिवीतले । अपां भूमेश्च संयोगादोपध्यस्तासु चाभवन् ॥ १३२
पुष्पमूलफलिन्यस्तु ओपध्यस्ताः मज्जिरे । अफालकृष्टाश्चानुष्मा ग्राम्यारण्याश्चतुर्दश ॥ १३३
ऋतुपुष्पफलाश्चैव वृक्षा गुल्माश्च जज्ञिरे । प्रादुर्भावश्च त्रेतायां वार्तायामौषधस्य तु ॥ १३४
तेनौषधेन वर्तन्ते प्रजास्त्रेतायुगे तदा । ततः पुनरभूत्तासां रागो लोभश्च सर्वशः ॥ १३५
अवश्यंभाविनाऽर्थेन त्रेतायुगवशेन तु । ततस्ताः पर्यगृह्णन्त नदीक्षेत्राणि पर्वतान् ॥ १३६
वृक्षान्गुल्मौषधीश्चैव प्रसह्य तु यथाबलम् । सिद्धात्मानस्तु ये पूर्वं व्याख्याताः प्रोक्तृते मया १३७
ब्रह्मणा मानवास्ते वा उत्पन्ना योजनादिह । शान्ताश्च शुष्मिणश्चैव कर्मिणो दुःखिनस्तदा १३८
ततः प्रवर्तमानास्ते त्रेतायां जज्ञिरे पुनः । ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा द्रोहिजनास्तथा १३९
भाविताः पूर्वजातीषु कर्मभिश्च शुभाशुभैः । इतस्तेभ्यो बला ये तु सत्यशीला ब्रह्मिंसकाः १४०
वीतलोभा जितात्मानो निवसन्ति स्म तेषु वै । प्रतिगृह्णन्ति कुर्वन्ति तेभ्यश्चान्येऽल्पतेजसः १४१
तेषां कर्माणि कुर्वन्ति तेभ्यश्चैवाबलास्तु ये । परिचर्यास्व(सु)वर्तन्ते तेभ्यश्चान्येऽल्पतेजसः १४२
एवं विप्रतिपन्नेषु प्रपन्नेषु परस्परम् । तेन दोषेण तेषां ता ओपध्यो मपतां तदा ॥ १४३
भेनेष्टा हियमाणा वै मुष्टिभ्यां सिकता यथा । अग्रसद्भ्युगबलाद्ग्राम्यारण्याश्चतुर्दश ॥ १४४
फलं गृह्णन्ति पुष्पैश्च पुष्पं पत्रैश्च याः पुनः । ततस्तासु प्रनष्टासु विभ्रान्तास्ताः प्रजास्तदा १४५

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति । + एतदर्थस्थाने “ वृष्ट्या निम्ना निरभवत्स्रोतःखातानि निम्नगा”
इति ख. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ ख. ग. ङ. “वार प” । २ घ. ते सर्वमासान्वै । ३ ख. ग. घ. वृक्षाश्चैव । ४ ख. ग. घ. ङ. वृक्षाऽन्विष्यं
तथा न्याया वृ । ५ ख. ग. घ. ङ. गता । त । ६ घ. शाखात्वं । ७ ग. घ. “न. प्रासादयन्ति ताः । ८ ख. घ. ङ.
‘साधकाऽप्यन्या वृत्तिस्ता’ । ९ ख. ङ. वृक्षगु । १० ङ. वश्यभा । ११ घ. ‘वितार्थे’ । १२ क. ‘सह्यं तु’ । १३ ग.
घ. ङ. सिद्धात्मा । १४ क. ख. ग. घ. प्रादुर्बभौ । १५ ख. घ. ङ. ‘द्विणी मा । १६ ख. ‘मा यज’ । घ. ‘द. ‘मा
येज’ । १७ ङ. द्रोहिज’ । १८ ख. घ. ‘वितापु’ । १९ घ. प्रवृत्ता । २० ख. २ । संज्ञिता । २१ ख. ग. घ. ङ. ‘ध
६ छैः प’ ।

(चतुराश्रमविभागः)

स्वयंभुवं प्रभुं जग्मः क्षुधाविष्टाः प्रजापतिम् । वृत्तार्थमभिलिप्सन्त आदौ त्रेतायुगस्य तु ॥१४६॥
 ब्रह्मा स्वयंभूर्भगवान्ज्ञात्वा तासां मनीषितम् । युक्तं प्रत्यक्षदृष्टेन दर्शनेन विचार्य च ॥ १४७॥
 ग्रस्ताः पृथिव्या ओषध्यो ज्ञान्वा प्रत्यदुहत्पुनः । कृत्वा वन्सं सुमेरुं तु दुदोह पृथिवीमिमाम् ॥
 दुग्धेयं गौस्तदा तेन बीजानि पृथिवीतले । जज्ञिरे तानि बीजानि ग्राम्यारण्यास्तु ताः पुनः ॥
 ओषध्यः फलपाकान्ताः सप्तसप्तदशास्तु ताः । ब्रीहयश्च यवार्थेव [॥*गोधूमा अणवस्तिलाः ॥
 (+प्रियंगवो ह्यदाराश्च कारूपाश्च सैवी(ती)नकाः । मापा मुद्गा मसूराश्च निष्पावाः सकुलत्थकाः
 औढक्यश्चणकाश्चैव सप्तसप्तदशाः स्मृताः । इत्येता ओषधीनां तु ग्राम्याणां जातयः स्मृताः ॥
 ओषध्यो यज्ञियाश्चैव] ग्राम्यारण्याश्चतुर्दश । ब्रीहयः सयवा मापा गोधूमा अणवस्तिलाः) ॥१५३॥
 प्रियंगुसप्तमा ह्येते अष्टमी तु कुलत्थिका । श्यामाकास्त्वथ नीवारा जर्तिलाः सगवेधुकाः ॥१५४॥
 कुरुविन्दा वेणुयवास्तथा मर्कटकाश्च ये । ग्राम्यारण्याः स्मृता ह्येता ओषध्यस्तु चतुर्दश ॥१५५॥
 उत्पन्नाः प्रथमा ह्येता आदौ त्रेतायुगस्य तु । अकालकृष्टा ओषध्यो ग्राम्यारण्यास्तु सर्वशः ॥
 दृक्षा गुल्मलता वल्ली वीरुधस्तृणजातयः । मूलैः फलैश्च रोहिण्यो गृह्णन्पुष्पैश्च जायते(?) ॥१५७॥
 पृथ्वी दुग्धा तु बीजानि यानि पूर्वं स्वयंभुवा । ऋतुपुष्पफलास्ता वै ओषध्यो जज्ञिरे त्विह ॥
 यदा प्रसृष्टा ओषध्यो न प्ररोहन्ति ताः पुनः । ततः स तासां वृत्त्यर्थं वार्तोपायं चकार ह १५९॥
 ब्रह्मा स्वयंभूर्भगवान्देष्टुं सिद्धिं तु कर्मजाम् । ततः प्रभृत्यथौषध्यः कृष्टपच्यस्तु जज्ञिरे ॥१६०॥
 संसिद्धायां तु वार्तायां ततस्तासां स्वयंभुवा । मर्यादाः स्थापयामास यथारब्धाः परस्परम् ॥
 ये वै परिग्रहीतारस्तासामांशान्विधात्मकाः । इतरेषां कृतत्राणाः स्थापयामास सत्रियान् ॥१६२॥
 उपतिष्ठन्ति ये तान्वै यावन्तो निर्भयास्तथा । सत्यं ब्रह्म यथा भूतं भुवन्तो ब्राह्मणैश्च ते १६३॥
 ये चान्येऽप्यवलास्तेषां वैशंसं कर्म संस्थिताः । कीर्त्तयन्ति स्म पृथिव्यां प्रागतन्द्रिताः
 वैश्यानेव तु तानाहुः कीर्त्तयन्ति सन्निधायकान् । शोचन्तश्च द्रवन्तश्च परिचर्यासु ये रताः ॥१६५॥
 निस्तेजसोऽल्पवीर्याश्च शूद्रास्तानव्रवीत्तु सः । तेषां कर्माणि धर्माश्च ब्रह्मा तु व्यदधात्प्रभुः ॥
 संस्थितौ^१ प्राकृतायां तु चातुर्वर्णस्य सर्वशः । पुनः प्रजास्तु ता मोर्होत्तान्धर्मान्तानपालयन् ॥
 वर्णधर्मैरजीवन्त्यो व्यरुध्यन्त परस्परम् । ब्रह्मा तमर्थं ब्रूध्वा^२ याथातथ्येन वै प्रभुः ॥ १६८॥
 सत्रियाणां वलं दण्डं युद्धमाजीवमादिशत् । याजर्नोऽन्यापनं चैव तृतीयं च प्रतिग्रहम् ॥ १६९॥
 ब्राह्मणानां विभुस्तेषां कर्माण्येतान्यथाऽऽदिशत् । पाशुपाल्यं वाणिज्यं च कृषिं चैव विशां ददौ
 शिल्वाजीवं भृतिं चैव शूद्राणां व्यदधात्प्रभुः । सामान्यानि तु कर्माणि ब्रह्मक्षत्रविशां पुनः ॥
 यजनाध्ययनं दानं सामान्यानि तु तेषु^३ । कर्माजीवं ततो दत्त्वा तेभ्यश्चैव परस्परम् ॥ १७२॥
 लोकान्तरेषु स्थानानि तेषां सिद्ध्याऽर्द्धदात्प्रभुः । प्राजापत्यं ब्राह्मणानां स्मृतं स्थानं क्रियावताम्

* एतद्विद्वान्तर्गतग्रन्थो द. पुस्तके नास्ति । + धनुर्विद्वान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

- १ ख. ग. घ. ङ. 'रजस' । २ ख. 'सचीन' । ३ ख. ग. 'आठक्य' । ४ ख. 'व साणसप्तद' । ५ ख. घ. 'विन्दो वे' । ६ ख. ग. ङ. 'यम ह्ये' । ७ ख. ग. घ. ङ. 'वृक्षगुल्मलतावल्त्यो वी' । ८ ख. घ. ङ. 'श्च गाः फलम् । पृ. १ ग. घ. ङ. 'वन्दह- सि' । १० ख. 'मासास्त्वयात्मिका' । ११ ङ. 'सन्वयात्मिका' । १२ ङ. 'णास्तु ये । ये । घ. 'णास्तु ते । १३ क. 'वैश्यस' । १४ घ. 'नाश ना' । १५ ङ. 'साध्यास' । १६ ङ. 'ती प्रकृता' । १७ ग. ङ. 'हान्यधर्मास्तानन्वया' । १८ ख. ङ. 'बुद्ध्या' । १९ घ. ङ. 'तु यथा त' । २० ख. ग. घ. ङ. 'नाध्ययनं' । २१ ख. ग. घ. ङ. 'दे' । २२ क. 'ददम' ।

स्थानमैन्द्रं क्षत्रियाणां सङ्ग्रामेष्वपलायिनाम् । वैश्यानां भारुतं स्थानं स्वधर्मपुण्यजीविनाम् १७४
 गान्धर्वं शूद्रजातीनां प्रतिचारेण तिष्ठताम् । स्थानान्येतानि वर्णानां व्यत्याचारवर्ता स्वयम् ॥
 ततः स्थितेषु वर्णेषु स्थापयामास चाऽऽश्रमान् । गृहस्थो ब्रह्मचारित्वं वानप्रस्थं सभिक्षुकम् ॥
 आश्रमाश्चतुरो ह्येतान्पूर्वमास्थापयत्प्रभुः । वर्णकर्माणि ये कोचत्तेषामिह न कुर्वते ॥ १७५
 कुतः कर्माक्षितिं माहुराश्रमस्थानवासिनः । ब्रह्मा तान्स्थापयामास आश्रमान्नाम नामतः १७६
 निर्देशार्थं ततस्तेषां ब्रह्मा धर्मानर्भोपेत । मस्यानानि च तेषां वै यमांश्च नियमांश्च ह ॥ १७७
 चातुर्वर्ण्यात्मकः पूर्वं गृहस्थैश्चाऽऽश्रमः स्मृतः । त्रयाणामाश्रमाणां च प्रतिष्ठा योनिरेव च १७८
 यथाक्रमं प्रवक्ष्यामि यमैश्च नियमैश्च ते । दाराग्रयोऽथाऽऽतिथेय इज्याश्राद्धक्रियाः प्रजाः १७९
 इत्येष वै गृहस्थस्य समासाद्धर्मसंग्रहः । दण्डी च मेखली चैव ह्यधःशायी तथा जटी ॥ १८०
 गुरुशुश्रूषणं भैक्ष्यं विवर्धये ब्रह्मचारिणः । चीरपत्राजिनानि स्मृधान्यमूलफलौपधम् ॥ १८१
 उमे संध्ये वगाहश्च होमश्चारण्यवासिनाम् । आसन्नमैसले भैक्षमस्त्येयं शौचमेव च ॥ १८२
 अप्रमादोऽव्यवायश्च दया भूतेषु च क्षमा । अक्रोधो गुरुशुश्रूषा सत्यं च दशमं स्मृतम् ॥ १८३
 दशलक्षणको ह्येष धर्मः प्रोक्तः स्वयंभुवा । भिक्षोर्व्रतानि पञ्चात्र पञ्चैवोपव्रतानि च ॥ १८४
 आचारशुद्धिर्विनयः शौचं चाप्रतिकर्म च । सम्यग्दर्शनमित्येवं पञ्चैवोपव्रतान्यपि ॥ १८५

ध्यानं समाधिर्मनसेन्द्रियाणां सत्कारैर्भैक्ष्यमथोपगम्य ।

मौनं पवित्रोपचितैर्विमुक्तिः परिव्रजेजो धर्ममिमं वदन्ति ॥

१८६

सर्वे ते श्रेयसे प्रोक्ता आश्रमा ब्रह्मणा स्वयम् । सत्याजैवं तपः क्षान्तिर्योगेज्या दम्पूर्विका ॥
 वेदाः साक्षाश्च यज्ञाश्च व्रतानि नियमाश्च ये । न सिध्यन्ति प्रदुष्टस्य भावदोष उपागते ॥ १९०
 बहिः कर्माणि सर्वाणि प्रसिध्यन्ति कदाच न । अन्तर्भावप्रदुष्टस्य कुर्वतोऽपि पराक्रमान् ॥ १९१
 सर्वस्वमपि यो दद्यात्कलुषेणान्तरात्मना । न तेन धर्मभाक् स स्याद्भाव एवात्र कारणम् ॥ १९२
 एवं देवाः सपितर ऋषयो मनवस्तथा । तेषां स्थानममुष्मिस्तु संस्थितानां प्रचक्षते ॥ १९३
 अष्टाशीतिसहस्राणि ऋषीणामूर्ध्वरेतसाम् । स्मृतं तु तेषां तत्स्थानं तदेव गुरुवासिनाम् ॥ १९४
 सप्तर्षीणां तु यत्स्थानं स्मृतं तद्वै दिवौकसाम् । प्राजापत्यं गृहस्थानां न्यासिनां ब्रह्मणः क्षैयम् ॥
 योगिनाममृतं स्थानं नानाधीनां न विद्यते । स्थानान्याश्रमिणां तानि ये स्वधर्मे व्यवस्थिताः ॥
 चत्वार एते पन्थानो देवयाना विनिर्मिताः । ब्रह्मणा लोकतन्त्रेण आद्ये मन्वन्तरे भुवि ॥ १९७
 पन्थानो देवयानाय तेषां द्वारं रविः स्मृतः । तथैव पितृयानानां चन्द्रमा द्वारमुच्यते ॥ १९८
 एवं वर्णाश्रमाणां वै विभागे कृते तदा । यदाऽस्य न व्यवर्तन्त प्रजा वर्णाश्रमात्मिकाः ॥ १९९
 ततोऽन्या मानसीः सोऽथ जेतामध्येऽसृजत्प्रजाः । आत्मनः स्वशरीराच्च तुल्याश्चैवाऽऽत्मना तु वै
 तस्मिन्नेतायुगे त्वाद्ये मध्यं मासे क्रमेण तु । ततोऽन्या मानसीस्तत्र प्रजाः स्रष्टुं प्रचक्रमे ॥ २०१

१ ख. "लायनम्" । २ ख. ग. घ. ङ. "रित्रं वा" । ३ ख. ग. ङ. "ते । कृतक" । ङ. "ते । कृतवर्णाक्षि" ।
 ४ ङ. "भावतः । प्र" । ५ ख. ग. घ. "यतः । प्र" । ६ ख. "स्थत्वाऽऽश्र" । ग. घ. "स्थत्वाश्र" । ७ ख. ग. घ. ङ.
 ट. "८ क. "याद्वै प्र" । ९ ख. ग. घ. ङ. "मुशले" । १० क. घ. "द्विनियमः शौचं य प्र" । ११ ख. ग. ङ. "भैक्षम" ।
 १२ ख. ग. घ. ङ. "प्रजे धर्ममिदं च" । १३ ख. ग. ङ. "वेदात्यामथ य" । घ. "वेदात्यामथ य" । १४ क. क्षयः ।
 १५ ङ. "वजातभि" ।

(देवादिसृष्टिकथनम्)

ततः सत्त्वरजोद्रिक्ताः प्रजाः सोऽथासृजत्प्रभुः । धर्मार्थकाममोक्षाणां वार्तायाश्चैव साधिकाः ॥
 देवश्च पितरश्चैव प्रपयो मनवस्तथा । युगानुरूपा धर्मेण यैरिमा विचिताः प्रजाः ॥ २०३
 उपस्थिते तदा तस्मिन्प्रजाधर्मे स्वयंभुवः । अभिदध्यौ प्रजाः सर्वा नानारूपास्तु मानसीः २०४
 पूर्वोक्ता या मया तुभ्यं जनलोकं समाश्रिताः । कल्पोऽनीते तु ते ह्यासन्देवाद्यास्तु प्रजा इह २०५
 ध्यायतस्तस्य ताः सर्वाः संभूत्यर्थमुपस्थिताः । मन्वन्तरक्रमेणेह कनिष्ठे प्रथमे मताः ॥ २०६
 रूपात्याऽनुबन्धैस्तैस्तस्तु सर्वाधिरिह भाविताः । कुशलाकुशलप्रायैः कर्मभिस्तैः सदा प्रजाः २०७
 तत्कर्मफलशेषेण उपपृथ्वाः प्रजज्ञिरे । देवासुरपितृत्वैश्च पशुपक्षिसरीसृपैः ॥ २०८
 दृष्टनारकिक्कीटत्वैस्तैर्भावैरुपस्थिताः । आधीनार्थं प्रजानां च आत्मनो वै विनिर्ममे ॥ २०९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते चतुराश्रमाविभागकथन नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७८७

अथ नवमोऽध्यायः ।

देवादिसृष्टिकथनम् ।

सूत उवाच—

ततोऽभिध्यायतस्तस्य जज्ञिरे मानसी(स)प्रजाः । तच्छरीरसमुत्पन्नैः कार्यैस्तैः कारणैः सह ॥ १
 क्षेत्रज्ञाः समवर्तन्त गात्रेभ्यस्तस्य धीमतः । ततो देवासुरपितृन्मौनव च चतुष्टयम् ॥ २
 सिसृक्षुरम्भांस्येतांश्च स्वात्मना समयूयुजत् । युक्तात्मनस्ततस्तस्य ततो मात्रा स्वयंभुवा ॥ ३
 तमभिध्यायतः सर्गं प्रयत्नोऽभूत्प्रजापतेः । ततोऽस्य जघनात्पूर्वमसुरा जज्ञिरे सुताः ॥ ४
 असुः प्राणः स्मृतो विप्रैस्तज्जन्मानस्ततोऽसुराः । यया सृष्टाः सुरास्तन्वा तां तनुं स व्यपो(पौ)हत ॥ ५
 साऽपविद्धा तनुस्तेन (*सद्यो रात्रिरजायत । सा तपोबहुला यस्मात्ततो रात्रिस्त्रियामिका ॥ ६
 आवृतास्तमसा रात्रौ प्रजास्तस्मात्स्वयंभुवः । दृष्ट्वा सुरास्तु देवेशस्तनुमन्यामपद्यत ॥ ७
 अव्ययैकां सत्त्वबहुलां ततस्तां सोऽभ्ययूयुजत् । ततस्तां युज्जतस्तस्य मियमासीत्प्रभोः किल ८
 ततो मुखे समुत्पन्ना दीव्यतस्तस्य देवताः । यतोऽस्य दीव्यतो जातास्तेन देवाः प्रकीर्तिताः ९
 धातुर्दिवीति यः प्रोक्तः ऋषिद्वयां स विभाव्यते । तस्यां तन्वां तु दिव्यायां जज्ञिरे तेन देवताः
 देवान्सृष्ट्वाऽथ देवेशस्तनुमन्यामपद्यत । †उत्सृष्टा सा तनुस्तेन सद्यो हस्तादजायत ॥ ११
 †तस्मादहःकर्मयुक्तो देवताः समुपासते । सत्त्वमात्रात्मिकां देवस्ततोऽन्यां सोऽभ्यपद्यत ॥ १२
 पितृवन्मन्यमानस्तान्पुत्रान्माध्यायत प्रभुः । पितरो ह्युपपक्षाभ्यां राज्यद्वोरन्तराऽसृजत् ॥ १३
 तस्मात्ते पितरो देवाः पुत्रत्वं तेन तेषु तत् । यया सृष्टास्तु पितरस्तां तनुं स व्यपो(पौ)हर्त ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो यः पुस्तके नास्ति । † इदमर्थं क. ख. पुस्तकयोर्नास्ति । + इदमर्थं नास्ति क. ख. ग. पुस्तकेषु ।

१ ख. साधकाः । २ ग. विनिताः । ३ घ. विविताः । ४ घ. 'भुवा । अ' । ५ घ. 'मुवात्पि' । ६ ख. 'यमा म' । ७ घ. 'स्यातानु' । ८ ख. घ. द. 'न्मानुषांश्च च' । ९ घ. 'सहयु' । १० क. ग. घ. मात्राः स्व' । ११ क. विप्रास्त' । १२ क. सः । १३ ग. घ. 'यं स्युत । द' । १४ ख. 'व्यक्तं सा च बहुला तत' । १५ घ. द. 'तनु । साऽ' ।

साऽपविद्धा तनुस्तेन) सद्यः संध्या प्र(ह्म)जायत । तस्माद्दृष्टु देवानां रात्रिर्था साऽऽमुरी स्मृता
 तयोर्मध्ये तु वै पैत्री या तनुः मा गरीयसी । तस्माद्देवासुगः सर्व ऋपयो मनवस्तथा ॥ १६
 ते युक्तास्तामुपामन्ते ब्रह्मणो मध्यमां तनुम् । ततोऽन्यां स पुनर्ब्रह्मा तनुं वै प्रत्यपद्यत ॥ १७
 रजोमात्रात्मिकायां तु मनसा सोऽसृजत्प्रभुः । रजःप्रायात्ततः सोऽथ मानसानसृजत्सुतान् १८
 मनसस्तु ततस्तस्य मानसा(स्यो) जज्ञिरे प्रजाः । [*दृष्ट्वा पुनः प्रजाश्चापि स्वां तनुं तामपी(पौ)हत
 साऽपविद्धा तनुस्तेन ज्योत्स्ना सद्यस्त्वजायत । तस्माद्भवन्ति संहृष्टा ज्योत्स्नाया उद्भवे प्रजाः]
 इत्येतास्तनवस्तेन व्यपविद्धा महात्मना । सद्यो राज्यहनी चैव संध्या ज्योत्स्ना च जज्ञिरे ॥ २१
 ज्योत्स्ना संध्या तथाऽहश्च सत्त्वमात्रात्मकं स्वयम् । तमोमात्रात्मिका रात्रिः सा वै तस्मात्रियामिका
 तस्माद्देवा दिव्यतैन्वा हृष्टाः सृष्टा मुखात्तु वै । यस्मात्तेषां दिवा जन्म बलिनस्तेन ते दिवा ॥
 तन्वा यदसुरात्रात्रौ जघनादसृजत्प्रभुः । प्राणेभ्यो-रात्रिजन्मानो ह्यमह्ना निशि तेन ते ॥ २४
 एतान्येव भविष्याणां देवानामसुरैः सह । पितॄणां मानवानां च अतीतानामतेषु वै ॥ २५
 मन्वन्तरेषु सर्वेषु निमित्तानि भवन्ति हि । ज्योत्स्ना राज्यहनी संध्या चत्वार्याभासितानि वै ॥
 भान्ति यस्मात्ततोऽभा(म्भां)सि भाशब्दोऽयं मनीषिभिः । व्याप्तिदीप्त्या निगदितः पुनश्चाऽऽह
 प्रजापतिः ॥ २७

सोऽम्भांस्येतानि दृष्ट्वा तु देवदानवमानवान् । पितॄंश्च वाऽसृजत्सोऽन्यानात्मनो विधुधान्पुनः २८
 तामुत्कृत्य तनुं कृत्वा ततोऽन्यामसृजत्प्रभुः । मूर्तिं रजस्तमःप्रायां पुनरेवाभ्ययुजत् ॥ २९
 अन्धकारे क्षुधाविष्टस्ततोऽन्यां सृजते पुनः । तेन सृष्टाः क्षुधात्मानस्तेऽम्भांस्यादातुमुद्यताः ॥ ३०
 अम्भांस्येतानि रक्षाम उक्तवन्तश्च तेषु च । राक्षसास्ते स्मृता लोके क्रोधात्मानो निशाचराः ॥
 येऽब्रुवन्क्षिणुमोऽम्भांसि तेषां हृष्टाः परस्परम् । तेन ते कर्मणा यज्ञा गुह्यकाः क्रूरकर्मिणः ॥ ३२
 रक्षणे पालने चापि धातुरेष विभाव्यते । य एष क्षितिधातुर्वै क्षयणे संनिरुच्यते ॥ ३३
 तान्दृष्ट्वा ह्यप्रियेणास्य केशाः शीर्यन्त(ः) धीमतः । शीतोष्णाश्चोच्छ्रिता धूर्ध्वं तदाऽरोहन्त तं प्रभुम्
 हीना मच्छिरसो व्याला यस्माच्चैवापसर्पिताः । (+व्यालात्मानः स्मृता व्याली हीनत्वादहयः
 स्मृताः ॥ ३५

पन्नत्वात्पन्नगाश्चैव सर्पाश्चैवापसर्पिणः ।) तेषां पृथिव्यां निलयाः सूर्याचन्द्रमसोरधः ॥ ३६
 तस्य क्रोधोद्भवो योऽसावग्निगर्भसुदारुणः । स तु सर्पसहोत्पन्नानाविवेश विषात्मकान् ॥ ३७
 सर्पान्सृष्ट्वा ततः क्रोधात्क्रोधात्मा(त्म)नो विनिर्ममे । वर्णेन कपिशेनोगास्ते भूताः पिशिताशनाः
 भूतत्वात्ते स्मृता भूताः पिशाचाः पिशिताशनोर्द । धयन्तो गास्ततस्तस्य गन्धर्वा जज्ञिरे तर्दो ॥
 धयतीत्येष धातुर्वै पानार्थे परिपठ्यते । पिबन्तो जज्ञिरे गास्तु गन्धर्वास्तेन ते स्मृताः ॥ ४०

* एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतश्लोको न दृश्यते ख. ग घं पुस्तकेषु ।

१ घ. प्रयम् । २ ख. दिवा तन्वा दृष्ट्वा सृ । ग. दिव्यतत्त्वदृष्टाः सृ । घ. दिवा तन्वा दृष्टासृ । ड. दिवात-
 त्वादृष्टान्मृष्टा । ३ क. 'तत्त्वा ह' । ४ ख ग घ ड. जतुनः । प्रा । ५ क. सर्वेषां । ६ ख विविधातुनः । घ. 'विवि-
 धान्पु' । ७ ख. घ. ड. 'तोऽन्यां प्राप्य स प्रभुः' । ८ ख. वै । ग घ ये । ड. ते । ९ ड. 'कर्मण' । १० ख. ग.
 'वैक्षिपाणे' । घ. 'वैक्षिपणे' । ११ क. 'लादीन' । १२ ड. 'पांथाप्यु' । १३ क. च. 'त' । घनो गा' । १४ क.
 'दा । ध्याय' । १५ क. ग. 'वै यात्रार्थे' ।

(देवादिसृष्टिकथनम्)

अष्टास्वेतासु सृष्टासु देवयोनिषु स प्रभुः । ततः स्वच्छन्दतोऽन्यानि वयांसि वयसोऽसृजत् ४१
 छाद्यतस्तानि च्छदांसि वयसोऽपि वयांस्यपि । शून्यान्ष्टुत्वा तु देवो वै सृजत्पक्षिगणानपि ४२
 मुखतोऽजान्तसर्जाय वक्षसश्च वयोऽसृजत् । गाथैवायोदराद्ब्रह्मा पार्श्वभ्यां च विनिर्ममे ॥ ४३
 पक्षां चाश्वान्समातङ्गाञ्चरभान्गवयान्मृगान् । उग्रानश्वतरांश्चैव ताश्चान्पाथैव जातयः ॥ ४४
 ओषध्यः फलमूलानि रोमतस्तस्य जक्षिरे । एवं पशोपशूः सृष्ट्वा न्ययुज्जत्सोऽध्वरे प्रभुः ॥ ४५
 तस्मादादौ तु कल्पस्य त्रेतायुगमुखे तदा । गौरजः पुरुषो मेघो ह्यश्वोऽश्वतरगर्दभौ ॥ ४६
 एतान्प्राम्यान्पशूनाद्दुरारण्यांश्च निबोधत । श्वापदा द्विखुरो हस्ती वानरः पक्षिपञ्चमाः ॥ ४७
 चन्द्रकाः पशवः सृष्टाः सप्तमास्तु सरीसृपाः । गायत्रं वरुणं चैव त्रिवृत्सौम्यं रथंतरम् ॥ ४८
 अग्निष्टोमं च यज्ञानां निर्ममे मथमान्मुखात् । छन्दांसि त्रैष्टुभं कर्म स्तोमं पञ्चदशं तथा ॥ ४९
 बृहत्साममथोक्थं च दक्षिणात्सोऽसृजन्मुखात् । (*सामानि जगती छन्दःस्तोमं पञ्चदशं तथा ॥
 वैरूप्यमतिरात्रं च पश्चिमादसृजन्मुखात् ।) एकविंशमथर्वाणमाप्तोर्यामाणमेव च ॥ ५१
 अनुष्टुभं सवैराजमुत्तरादसृजन्मुखात् । विद्युतोऽशनिमेघांश्च रोहितेन्द्रधनूंषि च ॥ ५२
 वयांसि च ससर्जाऽऽदौ कल्पस्य भगवान्प्रभुः । उद्यावचानि भूतानि गात्रेभ्यस्तस्य जक्षिरे ५३
 घृक्षणस्तु प्रजासर्गे सृजतो हि प्रजापतेः । सृष्ट्वा चतुष्टयं पूर्वं देवामुरपितृन्प्रजाः ॥ ५४
 ततः सृजति भूतानि स्यावराणि चराणि च । यज्ञान्पिशाचान्गन्धर्वास्त्र्यम्बवाप्सरसां गणान् ॥
 नरर्किनररसांसि वयःपशुमृगोरगान् । अव्ययं च व्ययं चैव यदिदं स्याणुजद्गमम् ॥ ५६
 तेषां ये यानि कर्माणि प्राक्सृष्ट्यां प्रतिपेदिरे । तान्येव प्रतिपद्यन्ते सृज्यमानाः पुनः पुनः ॥ ५७
 हिंसाहिंसे मृदुकूरे धर्माधिर्भावृतानृते । तद्भाविताः प्रपद्यन्ते तस्मात्तत्तस्य रोचते ॥ ५८
 महाभूतेषु नानात्वमिन्द्रियार्थेषु मूर्तिषु । विनियोगं च भूतानां धातैव व्यदधात्स्वयम् ॥ ५९
 केचित्पुरुषकारं तु प्राहुः कर्म च मानवाः । दैवमित्यपरे विभाः स्वभावं दैवचिन्तकाः ॥ ६०
 पौरुषं कर्म दैवं च फलवृत्तिस्वभावतः । न चैकं न पृथग्भावमधिकं न तयोर्विदुः ॥ ६१
 एतदेवं(कं) च नैकं च न चोभे न च वाऽप्युभे । कर्मस्थान्विषयान्मूयुः सत्त्वस्याः समदर्शिनः
 नाम रूपं च भूतानां कृतानां च प्रपद्यन्तम् । वेदशब्देभ्य एवाऽऽर्शं निर्ममे स महेश्वरः ॥ ६३
 ऋषीणां नामधेयानि याश्च वेदैर्षु दृष्टयः । शर्वर्ष्यन्ते प्रसूतानां तान्येवास्य दधाति सः ॥ ६४
 यथर्तावृत्तुलिङ्गानि नानारूपाणि पर्यये । दृश्यन्ते तानि तान्येव तथा भावा युगादिषु ॥ ६५
 एवंविधामु सृष्टासु ब्रह्मणाऽव्यक्तजन्मना । शर्वर्ष्यन्ते महदयन्ते सिद्धिमाश्रित्य मानमीम् ॥ ६६
 एवं भूतानि सृष्टानि चराणि स्यावराणि च । यदाऽत्य ताः प्रजाः सृष्टा न व्यवर्धन्त धीमनः
 अथान्यान्मानसान्पुत्रान्सहजानात्मनोऽसृजत् । भृगुं पुरुस्त्वं पुरुहं क्रतुमाद्विरमं तथा ॥ ६८
 मरीचिं दक्षमग्निं च वसिष्ठं चैव मानसम् । नव ब्रह्माण इत्येते पुराणे निधेयं गताः ॥ ६९
 तेषां ब्रह्मात्मकानां वै सर्वेषां ब्रह्मवादिनाम् । ततोऽसृजन्पुनर्भक्ता रुद्रं रोपात्ममंगरम् ॥ ७०

* धनुर्धराः शर्वर्ष्यन्ते यः पुनर्भक्तः नास्ति ।

१ स. य. द. 'ति । पशुमृगान् । २ ग. ग. य. द. 'मृदुकूरे रोमतस्तस्य' । ३ ग. 'जाः । मृदुकाः । ४ द. 'जाः । भर्ष्यन्ते । ५. 'जाः । उग्रान् । ६ य. छन्दः पक्षिगणान्पि । ७ ग. द. 'म. मम' । ८ य. 'धर्म' । ९ य. 'देव' । १० स. य. 'सु. मृद' । ११ द. 'मानसमंगरम्' । १२ य. य. 'नि. म्प्रासते यरा' । १३ य. य. द. 'यवेः मजाः । ते' ।

संकल्पं चैव धर्मं च पूर्वेषामपि पूर्वजः । अग्रे ससर्ज वै ब्रह्मा मानसानात्मनः समान् ॥ ७१
 सनन्दनं ससनकं विद्वांसं च सनातनम् । सनत्कुमारं च विभुं सनकं च सनन्दनम् ॥ ७२
 न ते लोकेषु सज्जन्ते निरपेक्षाः सनातनाः । सर्वे ते ह्यागतज्ञाना वीतरागा विमत्सराः ॥ ७३
 तेष्वेवं निरपेक्षेषु लोकवृत्तानुकारणात् । हिरण्यगर्भो भगवान्परमेष्ठी ह्यचिन्तयत् ॥ ७४
 तस्य रोषात्समुत्पन्नः पुरुषोऽर्कसमद्युतिः । अर्धनारीनरवपुस्तेजसा ज्वलनोपमः ॥ ७५
 सर्वे तेजोमयं जातमादित्यसमतेजसम् । विभजाऽऽत्मानमित्युक्त्वा तत्रैवान्तरधीयत ॥ ७६
 एवमुक्त्वा द्विधा भूतः पृथक्स्त्री पुरुषः पृथक् । स चैकादशधा जज्ञे अर्धमात्मानमीश्वरः ॥ ७७
 तेनोक्तास्ते महात्मानः सर्वे एव महात्मना । जगतो बहुलीभावमधिकृत्य हितैषिणः ॥ ७८
 लोकवृत्तान्तहेतोर्हि प्रयतध्वमतन्द्रिताः । विश्वं विश्वस्य लोकस्य स्थापनाय हिताय च ॥ ७९
 एवमुक्तास्तु रुरुर्दुर्दुबुधश्च समन्ततः । रोदनाद्भवणाच्चैव रुद्रा नाम्नेति विश्रुताः ॥ ८०
 यैर्हि व्याप्तमिदं सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् । तेषामनुत्तरा लोके सर्वलोकपरायणाः ॥ ८१
 नैकनागायुतबला विक्रान्ताश्च गणेश्वराः । तत्र या सा महाभागा शंकरस्यार्धकायिनी ॥ ८२
 प्रागुक्ता न मया तुभ्यं स्त्री स्वयंभोर्मुखोद्भवा । कायार्धं दक्षिणं तस्याः शुक्रं वामं तथाऽसितम् ॥
 आत्मानं विभजस्वेति सोक्ता देवी स्वयंभुवा । सा तु प्रोक्ता द्विधा भूता शुक्ला कृष्णा च वै द्विजाः
 तस्या नामानि वक्ष्यामि शृणुध्वं सुसमाहिताः । स्वाहा स्वधा महाविद्या मेधा लक्ष्मीः सरस्वती
 औपर्णा चैर्कपर्णा च तथा स्यादैव पाटला । उमा हैर्मवती पृष्ठी कल्याणी चैव नामतः ॥ ८६
 रुपातिः प्रज्ञा महाभागा लोके गौरीति विश्रुता । विश्वरूपमथाऽऽर्यायाः पृथग्देहविभावनात् ॥
 शृणु संक्षेपतस्तस्या यथावदनुपूर्वशः । प्रकृतिर्नियता रौद्री दुर्गा भद्रा प्रमाथिनी ॥ ८८
 कालरात्रिर्महामाया रेवती भूतनायिका । द्वापरान्तविकारेषु देव्या नामानि मे शृणु ॥ ८९
 गौतमी कौशिकी आर्या चण्डी कात्यायनी सती । कुमारी यादवी देवी वरदा कृष्णपिङ्गला ॥
 पार्श्वर्ध्वजा शूलधरा परमब्रह्मचारिणी । माहेन्द्री चेन्द्रभगिनी वृषकैर्न्यैकवासिनी ॥ ९१
 अपराजिता बहुभुजा प्रगल्भा सिंहवाहिनी । एकांनंता(शा) दैत्यहनी माया महिर्पर्मोदिनी ॥ ९२
 अमोघा विन्ध्यनिलया विक्रान्ता गणनायिका । देवीनामविकाराणि इत्येतानि यथाक्रमम् ९३
 भद्रकाल्यास्तवोक्तानि देव्या नामानि तत्त्वतः । ये पठन्ति नरास्तेषां विद्यते न पराभवः ॥ ९४
 अरण्ये प्रान्तरे वाऽपि पुरे वाऽपि गृहेऽपि वा । रक्षामेतां प्रयुञ्जीत जले वाऽपि स्थलेऽपि वा ॥
 व्याघ्रकुम्भीरचौरेभ्यो भूतस्याने विशेषतः । आधिप्यपि च सर्वासु(र्वेषु) देव्या नामानि कीर्तयेत्
 अर्भकग्रहभूतैश्च पूतनामातृभिः सदा । अभ्यर्दितानां बालानां रक्षामेतां प्रयोजयेत् ॥ ९७
 महादेवी कुले द्वे तु प्रज्ञा श्रीश्च प्रकीर्त्यते । आभ्यां देवीसहस्राणि यैर्व्याप्तमखिलं जगत् ॥ ९८
 साऽष्टजद्यवसायं तु धर्मं भूतसुखावहम् । संकल्पं चैव कल्पादौ जज्ञिरेऽव्यक्तयोर्नितं ॥ ९९
 मानसश्च रुचिर्नाम विज्ञेयो ब्रह्मणः सुतः । प्राणात्स्वादसृजदक्षं चक्षुर्भ्यां च मरीचिर्नमः ॥ १००

१ घ. 'रं चतुरं स' । रा. द. 'रं चरितु सन' । २ रा. द. 'कपराहणाः' । घ. 'कपरा गणाः' । ३ क. 'फा
 तु म' । ४ क. ग. घ. ङ. सा तस्रोक्ता । ५ घ. ग. घ. द. अवर्णा । ६ रा. ग. घ. द. 'कवर्णा' । ७ घ. द. 'देकपा' ।
 ८ घ. दिनवती । ९ घ. द. 'नायका' । १० रा. यदित्यर्थः । ११ रा. ग. घ. द. 'नपारी य' । १२ रा. घ. द. 'कन्य-
 वसायसा । भ' । १३ ग. 'सगा । भ' । १४ क. 'कानसा' । १५ द. 'मर्दिनी' । १६ रा. घ. भूतं शु' । १७ घ. 'निजः ।
 मा' । १८ क. 'विद्यम् । भू' ।

(मन्वन्तरवर्णनम्)

भृगुस्तु हृदयाज्जज्ञे ऋषिः सलिलजन्मनः । शिरसोऽङ्गिरसं चैव श्रोत्रादत्रिस्तथैव च ॥ १०१
 पुलस्त्यं च तथोदानाग्र्यानाञ्च पुलहं पुनः । समानजं वशिष्ठं तु अपानान्निर्ममे क्रतुम् ॥ १०२
 अभिमानात्मकं भद्रं निर्ममे नीललोहितम् । इत्येते ब्रह्मणः पुत्राः प्राणजा द्वादश स्मृताः ॥ १०३
 इत्येते मानसाः पुत्रा विज्ञेया ब्रह्मणः सुताः । भृगवादयस्तु ये सृष्टा नैवैते ब्रह्मवादिनः ॥ १०४
 गृहमेधिनः पुराणास्ते धर्मस्तैः प्राक्प्रवर्तितः । द्वादशैते प्रवर्तन्ते सह रुद्रेण वै प्रजाः ॥ १०५
 ऋभुः सनत्कुमारस्तु द्वावेतावूर्ध्वरेतसौ । पूर्वोत्पन्नौ पुरा तेभ्यः सर्वेषामपि पूर्वजौ ॥ १०६
 व्यतीते प्रथमे कल्पे पुराणे लोकसाधकौ । वैराजे तावुभौ लोके तेजः संक्षिप्य चाऽऽस्थितौ ॥
 तावुभौ योगधर्माणावारोप्याऽऽत्मानमात्मनि । प्रजाधर्मं च कामं च वर्तयेतां महौर्जसौ ॥ १०८
 यथोत्पन्नस्तथैवेह कुमार इति चोच्यते । तस्मात्सनत्कुमारोऽयमिति नामास्य कीर्तितम् ॥ १०९
 तेषां द्वादश ते वंशा दिव्या देवगुणान्विताः । क्रियावन्तः प्रजावन्तो महर्षिभिरलंकृताः ॥ ११०
 इत्येष करणोद्भूतो लोकान्स्त्रष्टुं स्वयंभुवः । महदादिविशेषान्तो विकारः प्रकृतेः स्वयम् ॥ १११
 चन्द्रसूर्यप्रभालोको ग्रहनक्षत्रमण्डितः । नदीभिश्च समुद्रैश्च पर्वतैश्च समावृतः ॥ ११२
 पुरैश्च विविधाकारैः प्रीतैर्जनपदैस्तथा । तस्मिन्ब्रह्मवनेऽव्यक्ते ब्रह्मा चरति शर्वरीम् ॥ ११३
 अव्यक्तबीजप्रभवस्तस्यैवानुग्रहोत्थितः । बुद्धिस्कन्धमयश्चैव इन्द्रियाङ्कुरकोटरः ॥ ११४
 महाभूतप्रशाखश्च विशेषैः पत्रवांस्तथा । धर्माधर्मसुषुप्पस्तु सुखदुःखफलोदयः ॥ ११५
 आजीवः सर्वभूतानामयं वृक्षः सनातनः । एतद्ब्रह्मवनं चैव ब्रह्मवृक्षस्य तस्य ह ॥ ११६
 अव्यक्तं कारणं यत्तु नित्यं सदसदात्मकम् । इत्येषोऽनुग्रहः सर्गो ब्रह्मणः प्राकृतस्तु यः ॥ ११७
 मुरुवाद्यस्तु पद्सर्गा वैकृता बुद्धिपूर्वकाः । त्रैलोक्ये समवर्तन्त ब्रह्मणस्तेऽभिमानिनः ॥ ११८
 सर्गाः परस्परस्याथ कारणं ते बुधैः स्मृताः । दिव्यौ सुपर्णौ सयुजौ सशाखौ पटविद्रुमौ ॥
 एकस्तु यो द्रुमं वेत्ति नान्यः सर्वात्मनस्ततः ॥ ११९

द्यौर्मूर्धानं यस्य विर्भाः स्तुवन्ति खं नाभिर्वै चन्द्रसूर्यौ च नेत्रे ॥

दिशः श्रोत्रे चरणौ चास्य भूमिः सोऽचिन्त्यात्मा सर्वभूतप्रसूतिः ॥ १२०

वक्राक्षस्य ब्राह्मणाः संप्रसूता यद्वक्षस्तः क्षत्रियाः पूर्वभागे ॥

वैश्याश्चोरोर्यस्य पद्भ्यां च शूद्राः सर्वे वर्णा गात्रतः संप्रसूताः ॥ १२१

महेश्वरः परोऽव्यक्तादण्डमव्यक्तसंभवम् । अण्डाज्जज्ञे पुनर्ब्रह्मा येन लोकाः कृतास्त्वमे ॥ १२२

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते देवादिसृष्टिवर्णनं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

आदितः श्लोकानां सप्तषट्काः—९०८

अथ दशमोऽध्यायः ।

मन्वन्तरवर्णनम् ।

सूत उवाच—

एवं भूतेषु लोकेषु ब्रह्मणा लोककर्मणा । यदा ता न प्रवर्तन्ते प्रजाः केनापि हेतुना ॥ १

१ क. 'द्वि तथै' । २ ड. 'दशाः स्मृ' । ३ क. ख. न चैते । ४ ख. ग. घ. ङ. 'त्यन्नाः पु' । ५ ख. घ. ङ. 'वर्जैः । व्य' । ६ क. ग. 'जसा । य' । ७ ड. 'दिव्यदे' । ८ ड. 'चरितश' । ९ ख. घ. 'मत्सपु' । १० ख. घ. ङ. 'तानां प्रसपु' । ११ क. ग. 'द्वयलं चै' । १२ ख. घ. ङ. 'काल्ये स' । १३ ग. घ. ङ. 'प्रा भुवन्ति । १४ क. नाभि वै च' ।

संकल्पं चैव धर्मं च पूर्वेषामपि पूर्वजः । अग्रे ससर्ज वै ब्रह्मा मानसानात्मनः समान् ॥ ७१
सनन्दनं ससनकं विद्वांसं च सनातनम् । सनत्कुमारं च विभुं सनकं च सनन्दनम् ॥ ७२
न ते लोकेषु सज्जन्ते निरपेक्षाः सनातनाः । सर्वे ते ह्यागतज्ञाना वीतरागा विमत्सराः ॥ ७३
तेष्वेवं निरपेक्षेषु लोकवृत्तानुकारणात् । हिरण्यगर्भो भगवान्परमेष्ठी ह्यचिन्तयत् ॥ ७४
तस्य रोषात्समुत्पन्नः पुरुषोऽर्कसमद्युतिः । अर्धनारीनरवपुस्तेजसा ज्वलनोपमः ॥ ७५
सर्वं तेजोमयं जातमादित्यसप्ततेजसम् । विभजाऽऽत्मानमित्युक्त्वा तत्रैवान्तरधीयत ॥ ७६
एवमुक्त्वा द्विधा भूतः पृथक्स्त्री पुरुषः पृथक् । स चैकादशधा जज्ञे अर्धमात्मानमीश्वरः ॥ ७७
तेनोक्तास्ते महात्मानः सर्व एव महात्मना । जगतो बहुलीभावमधिकृत्य हितैषिणः ॥ ७८
लोकवृत्तान्तहेतोर्हि प्रयतध्वमतन्द्रिताः । विश्वं विश्वस्य लोकस्य स्थापनाय हिताय च ॥ ७९
एवमुक्तास्तु रुद्रबुध्नुवुश्च समन्ततः । रोदनाद्भवणाच्चैव रुद्रा नाप्नेति विश्रुताः ॥ ८०
यैर्हि व्यासमिदं सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् । तेषामनुत्तरा लोके सर्वलोकेपरायणाः ॥ ८१
नैकनागायुतवला विक्रान्ताश्च गणेश्वराः । तत्र या सा महाभागा शंकरस्यार्धकायिनी ॥ ८२
प्रागुक्ता न मया तुभ्यं स्त्री स्वयंभोर्मुखोद्भवा । कायार्धं दक्षिणं तस्याः शुक्रं वामं तथाऽसितम् ॥
आत्मानं विभजस्वेति सोक्ता देवी स्वयंभुवा । सा तु प्रोक्ता द्विधा भूता शुक्ला कृष्णा च वै द्विजाः
तस्या नामानि वक्ष्यामि शृणुध्वं सुसमाहिताः । स्वाहा स्वधा महाविद्या मेधा लक्ष्मीः सरस्वती
अपर्णा चैर्कर्णार्णा च तथा स्यादैव पाटला । उमा हैर्मवती पृष्ठी कल्याणी चैव नामतः ॥ ८६
रूपातिः प्रज्ञा महाभागा लोके गौरीति विश्रुता । विश्वरूपमथाऽऽर्यायाः पृथग्देहविभावनात् ॥
शृणु संक्षेपतस्तस्या यथावदनुपूर्वशः । प्रकृतिर्नियता रौद्री दुर्गा भद्रा प्रमाथिनी ॥ ८८
कालरात्रिर्महामाया रेवती भूतनायिका । द्वापरान्तविकारेषु देव्या नामानि मे शृणु ॥ ८९
गौतमी कौशिकी आर्या चण्डी कात्यायनी सती । कुमारी यादवी देवी वरदा कृष्णपिङ्गला ॥
धार्ह्यध्वजा शूलधरा परमब्रह्मचारिणी । माहेन्द्री चेन्द्रभगिनी वृषकैर्न्यैकवासिनी ॥ ९१
अपराजिता बहुभुजा प्रगल्भा सिंहवाहिनी । एकांनंता(शा) दैत्यहनी माया महिषमैदिनी ॥ ९२
अमोघा विन्ध्यनिलया विक्रान्ता गणनायिका । देवीनामविकाराणि इत्येतानि यथाक्रमम् ९३
भद्रकाल्यास्तवोक्तानि देव्या नामानि तत्त्वतः । ये पठन्ति नरास्तेषां विद्यते न पराभवः ॥ ९४
अरण्ये प्रान्तरे वाऽपि पुरे वाऽपि गृहेऽपि वा । रक्षामेतां प्रयुञ्जीत जले वाऽपि स्थलेऽपि वा ॥
व्याघ्रकुम्भीरर्चारेभ्यो भूतस्थाने विशेषतः । आधिप्यपि च सर्वासु(र्वेषु) देव्या नामानि कीर्तयेत्
अर्धकग्रहभूतैश्च पूतनामातृभिः सदा । अभ्यर्दितानां बालानां रक्षामेतां प्रयोजयेत् ॥ ९७
महादेवी कुले द्वे तु प्रज्ञा श्रीश्च प्रकीर्त्यते । आभ्यां देवीसहस्राणि यैर्व्याप्तमखिलं जगत् ॥ ९८
साऽष्टजह्नवसायं तु धर्मं भूतसुखावहम् । संकल्पं चैव कल्पादौ जज्ञिरेऽव्यक्तयोर्निर्तः ॥ ९९
मानसश्च रुचिर्नाम विज्ञेयो ब्रह्मणः सुतः । प्राणात्स्वादसृजदक्षं चक्षुर्भ्यां च मरीचिर्नमः ॥ १००

१ प. 'रं चणुदं तं' । रा. द. 'रं चरितु सन' । २ रा. द. 'कपराङ्गनाः' । प. 'कपरा गणाः' । ३ क. 'का
तु म' । ४ क. रा. प. द. ता तशोक्ता । ५ रा. ग. प. द. अवर्णा । ६ रा. ग. प. द. 'कवर्णा' । ७ घ. द. 'देव्या' ।
८ घ. दिमवती । ९ घ. द. 'नायका' । १० रा. चरिर्ध्व' । ११ रा. ग. प. द. 'लपारी प' । १२ रा. घ. द. 'कन्य-
कशासला । अ' । १३ ग. 'तया । अ' । १४ क. 'कानता' । १५ द. 'मर्दनी' । १६ रा. घ. भूतं शु' । १७ घ. 'विजः ।
गा' । १८ क. 'क्षिप्त' । भू' ।

(मन्वन्तरवर्णनम्)

भृगुस्तु हृदयाज्जज्ञे ऋषिः सलिलजन्मनः । शिरसोऽङ्गिरसं चैव श्रोत्रार्दत्रिस्तथैव च ॥ १०१
 पुलस्त्यं च तथोदानाध्यानाच्च पुलहं पुनः । समानजं वशिष्ठं तु अपानान्निर्ममे क्रतुम् ॥ १०२
 अभिमानात्मकं भद्रं निर्ममे नीललोहितम् । इत्येते ब्रह्मणः पुत्राः प्राणजा द्वादश स्मृताः ॥ १०३
 इत्येते मानसाः पुत्रा विज्ञेया ब्रह्मणः सुताः । भृगवादयस्तु ये सृष्टा नैवैते ब्रह्मवादिनः ॥ १०४
 गृहमेधिनः पुराणास्ते धर्मस्तैः प्राक्प्रवर्तितः । द्वादशैते प्रवर्तन्ते सह रुद्रेण वै प्रजाः ॥ १०५
 ऋभुः सनत्कुमारस्तु द्वावेतावूर्ध्वरेतसौ । पूर्वोत्पन्नौ पुरा तेभ्यः सर्वेषामपि पूर्वजौ ॥ १०६
 व्यतीते प्रथमे कल्पे पुराणे लोकसाधकौ । वैराजे तावुभौ लोके तेजः संक्षिप्य चाऽऽस्थितौ ॥
 तावुभौ योगधर्माणावारोप्याऽऽत्मानमात्मनि । प्रजाधर्मं च कामं च वर्तयेतां महौर्जसौ ॥ १०८
 यथोत्पन्नस्तथैवेह कुमार इति चोच्यते । तस्मात्सनत्कुमारोऽयमिति नामास्य कीर्तितम् ॥ १०९
 तेषां द्वादश ते वंशा दिव्या देवगुणान्विताः । क्रियावन्तः प्रजावन्तो महर्षिभिरलंकृताः ॥ ११०
 इत्येष करणोद्भूतो लोकान्तरं स्वयंभुवः । महदादिविशेषान्तो विकारः प्रकृतेः स्वयम् ॥ १११
 चन्द्रसूर्यप्रभालोको ग्रहनक्षत्रमण्डितः । नदीभिश्च समुद्रैश्च पर्वतैश्च समावृतः ॥ ११२
 पुरैश्च विविधाकारैः प्रीतैर्जनपदैस्तथा । तस्मिन्ब्रह्मवनेऽव्यक्ते ब्रह्मा चरति शर्वरीम् ॥ ११३
 अव्यक्तबीजप्रभवस्तस्यैवानुग्रहोत्थितः । बुद्धिस्कन्धमयश्चैव इन्द्रियाङ्कुरकोटरः ॥ ११४
 महाभूतप्रशास्त्रश्च विशेषैः पत्रवांस्तथा । धर्माधर्मसुपुष्पस्तु सुखदुःखफलोदयः ॥ ११५
 आजीवः सर्वभूतानामयं वृक्षः सनातनः । एतद्ब्रह्मवनं चैव ब्रह्मवृक्षस्य तस्य ह ॥ ११६
 अव्यक्तं कारणं यत्तु नित्यं सदसदात्मकम् । इत्येषोऽनुग्रहः सर्गो ब्रह्मणः प्राकृतस्तु यः ॥ ११७
 मुख्यादयस्तु पट्सर्गा वैकृता बुद्धिपूर्वकाः । त्रैकौले समवर्तन्त ब्रह्मणस्तेऽभिमानिनः ॥ ११८
 सर्गाः परस्परस्याथ कारणं ते बुधैः स्मृताः । दिव्यौ सुपर्णौ सयुजौ सशाखौ पटविद्रुमौ ॥
 एकस्तु यो क्रुमं वेत्ति नान्यः सर्वात्मनस्ततः ॥ ११९

द्यौर्मूर्धानं यस्य विभ्रौः स्तुवन्ति त्वं नाभिर्वै चन्द्रसूर्यौ च नेत्रे ॥

दिशः श्रोत्रे चरणौ चास्य भूमिः सोऽचिन्त्यात्मा सर्वभूतप्रसूतिः ॥ १२०

वक्राक्षस्य ब्राह्मणाः संप्रसूता यद्वक्षस्तः क्षत्रियाः पूर्वभागे ॥

वैश्याश्चोरोर्यस्य पद्भ्यां च शूद्राः सर्वे वर्णा गात्रतः संप्रसूताः ॥ १२१

महेश्वरः परोऽव्यक्तादण्डमव्यक्तसंभवम् । अण्डाज्जज्ञे पुनर्ब्रह्मा येन लोकाः कृतास्त्वमे ॥ १२२

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते देवादिपृथिव्यर्णनं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—९०८

अथ दशमोऽध्यायः ।

मन्वन्तरवर्णनम् ।

सुत उवाच—

एवं भूतेषु लोकेषु ब्रह्मणा लोककर्तृणा । यदा ता न प्रवर्तन्ते प्रजाः केनापि हेतुना ॥ १

१ क. 'दत्रि तथै' । २ ड. 'दशाः स्मृ' । ३ क. ख. न चैते । ४ ख. ग. घ. ङ. 'त्यन्नाः पु' । ५ ख. घ. ङ. 'वजैः । च्य' । ६ क. ग. 'जसा । य' । ७ ड. 'दिव्यदे' । ८ ड. 'चरितश' । ९ ख. घ. 'मंसपु' । १० ख. घ. ङ. 'तानां ब्रह्मवृ' । ११ क. ग. 'क्षयल चै' । १२ ख. घ. ङ. 'काल्ये स' । १३ ग. घ. ङ. 'प्रा भुवन्ति । १४ क. नाभि वै च' ।

तमोमात्रावृतो ब्रह्मा तदाप्रभृति दुःखितः । ततः स विदधे बुद्धिमर्थनिश्चयगामिनीम् ॥ २
 अथाऽऽत्मनि समस्ताक्षीत्तमोमात्रां नियामिकाम् । राजसत्त्वं पराजित्य वर्तमानं स धर्मतः ॥ ३
 तप्यते तेन दुःखेन शोकं चक्रे जगत्पतिः । तमश्च व्यनुदत्तस्माद्रजस्तमसमावृणोत् ॥ ४
 तत्तमः प्रतिर्नृत्तं वै मिथुनं स व्यजायत । अधर्माधरणाञ्जज्ञे हिंसा शोकादजायत ॥ ५
 ततस्तस्मिन्समुद्भूते मिथुने चरणात्मनि । ततश्च भगवानासीत्प्रीतैश्चैवमशिश्रियत् ॥ ६
 स्वां तनुं स ततो ब्रह्मा तामपो(र्षा)ददभास्वराम् । द्विधाऽकरोत्स तं देहमर्धेन पुरुषोऽभवत् ॥ ७
 अर्धेन नारी सा तस्य शतरूपा व्यजायत । प्राकृतां भूतधार्त्रीं तां कामान्वै सृष्टवान्विभुः ॥ ८
 सा दिवं पृथिवीं चैव महिम्ना व्याप्य धिष्टिता । ब्रह्मणः सा तनुः पूर्वा दिवमावृत्य तिष्ठति ९
 या त्वर्धात्सृजते नारी शतरूपा व्यजायत । सा देवी नियुतं तप्त्वा तपः परमदुश्चरम् ॥ १०
 भर्तारं दीप्तयज्ञसं पुरुषं प्रत्यपद्यत । स वै स्वायंभुवः पूर्वं पुरुषो मनुरुच्यते ॥ ११
 तस्यैकसप्ततियुगं मन्वन्तरमिहोच्यते । लब्ध्वा तु पुरुषः पत्नीं शतरूपामयोनिजाम् ॥ १२
 तथा स रमते सार्धं तस्मात्सा रतिरुच्यते । प्रथमः संप्रयोगः स कल्पादौ समवर्तत ॥ १३
 विराजमसृजद्ब्रह्मा सोऽभवत्पुरुषो विराट् । सै सभ्रादसौ सरूपात्तु वैराजस्तु मनुः स्मृतः ॥ १४
 स वैराजः प्रजासर्गः स सर्गे पुरुषो मनुः । वैराजात्पुरुषाद्वैराच्छतरूपा व्यजायत ॥ १५
 प्रियव्रतोत्तानपादौ पुत्रौ पुत्रवतां वरौ । कन्ये द्वे च महाभागे याभ्यां जाताः प्रजास्त्विमाः १६
 देवी नाम्ना तथाऽऽकूतिः प्रसूतिश्चैव ते शुभे । स्वायंभुवः प्रसूतिं तु दक्षाय व्यसृजत्प्रभुः ॥ १७
 (+प्राणो दक्षस्तु विज्ञेयः संकल्पो मनुरुच्यते । रुचेः प्रजापतेश्चैव आकूतिं प्रत्यपादयत् ॥ १८
 आकूत्यां मिथुनं जज्ञे मानसस्य रुचेः शुभम्) । यज्ञश्च दक्षिणा चैव यमकौ संवभूवतुः ॥ १९
 यज्ञस्य दक्षिणायां च पुत्रा द्वादश जज्ञिरे । यामा इति समाख्याता देवाः स्वायंभुवेऽन्तरे २०
 यमस्य पुत्रा यज्ञस्य तस्माद्यामास्तु ते स्मृताः । अजिताश्चैव शुकाश्च गणौ द्वौ ब्रह्मणः स्मृतौ २१
 यामाः पूर्वं परिक्रान्ता यतः संज्ञा दिवौकसः । स्वायंभुवसुतायां तु प्रसूत्या लोकमातरः ॥ २२
 तस्यां कन्याश्चतुर्विंशदक्षस्त्वजनयत्प्रभुः । सर्वास्ताश्च महाभागाः सर्वाः कमललोचन्यः ॥ २३
 योगपत्न्यश्च ताः सर्वाः सर्वास्ता योगमातरः । *सर्वाश्च ब्रह्मवादिन्यः सर्वा विश्वस्य मातरः ॥
 श्रद्धा लक्ष्मीर्धृतिस्तुष्टिः पुष्टिर्मेधा क्रिया तथा । बुद्धिर्लज्जा वपुःशान्तिः सिद्धिः कीर्तिस्त्रयोदशी
 पत्न्यर्थे प्रतिजग्राह धर्मो दाक्षायणीः प्रभुः । द्वाराण्येतानि चैवास्य विहितानि स्वयंभुवा ॥ २६
 ताभ्यः शिष्टा यंवीयस्य एकादश सुलोचनाः । ख्यातिः सत्यश्च संभूतिः स्मृतिः प्रीतिः ॥ २७
 संनतिश्चानमूया च ऊर्जा स्वाहा स्वधा तथा । तास्ततः प्रत्यपद्यन्त पुनरन्ये महर्षयः ॥ २८
 रुद्रो भृगुर्मरीचिश्च अङ्गिराः पुलहः क्रतुः । पुलस्त्योऽत्रिर्वशिष्ठश्च पितरोऽग्निस्तथैव च ॥ २९
 सती भवाय प्रायच्छत्ख्यातिं च भृगवे तथा । मरीचये च संभूतिं स्मृतिमाङ्गिरसे ददौ ॥ ३०
 प्रीतिं चैव पुलस्त्याय क्षमां चै पुलहाय च । क्रतवे संनतिं नाम अनमूयां तथाऽत्रये ॥ ३१

+ धनुर्ध्वान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति । * इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ स. ग. द. 'स्तद्य स' । २ द. 'नुप्र वै' । ३ ग. द. 'स्त्रीतिथे' । घ. 'स्त्रीतिथेनम्' । ४ घ. 'तरात्रि ता' ।
 स 'तरात्री' । ५ क. 'सप्तमानस' । ६ घ. 'भ्राद मातरुणां तु वै' । ७ द. 'द्वाराण्य' । घ. 'भ्रादद्या सरूपा तु वै' । ८ ग.
 घ. 'भुवोऽन्त' । द. 'भुवान्त' । ९ घ. ग. घ. 'न्ता येऽन्तः स' । १० ल. यथा य' । ग. द. यधीय' । घ. यवीयस्य ।

(मन्वन्तरवर्णनम्)

ऊर्जा ददौ वसिष्ठाय स्वाहां वै ह्यग्रे ददौ । स्वधां चैव पितृभ्यस्तु तास्वपत्यानि वक्ष्यते(?) ॥
 एते सर्वे महाभागाः प्राज्ञाः स्वानुष्ठिताः स्थिताः । मन्वन्तरेषु सर्वेषु यावदाभूतसंप्लवम् ॥ ३३
 श्रद्धा कामं विजज्ञे वै दर्पो लक्ष्मीसुतः स्मृतः । धृत्यास्तु नियमः पुत्रस्तुष्ट्याः संतोष उच्यते ३४
 पुष्ट्या लाभः सुतश्चापि मेधापुत्रैः श्रुतस्तथा । क्रियायास्तु नयः प्रोक्तो दण्डः समय एव च ३५
 बुद्धेर्वोधः सुतश्चापि अपमादश्च तावुभौ । लज्जाया विनयः पुत्रो व्यवसायो वैयोः सुतः ॥ ३६
 क्षेमः शान्तिसुतश्चापि सुखं सिद्धेर्व्यजायत । यशः कीर्तिः सुतश्चापि इत्येते धर्मसूतवः ॥ ३७
 कामस्य हर्षः पुत्रो वै देव्यां रत्यां व्यजायत । इत्येष वै सुखोदकः सर्गो धर्मस्य कीर्तितः ॥ ३८
 जज्ञे हिंसा त्वधर्माद्वै निकृतिश्चानृतावुभौ । निकृत्यनृतयोर्जज्ञे भयं नरक एव च ॥ ३९
 माया च वेदना चापि मिथुनद्वयमेतयोः । भयाज्जज्ञेऽथ सा माया मृत्युं भूतापहारिणम् ॥ ४०
 वेदनायास्ततश्चापि दुःखं जज्ञेऽर्थं रौरवात् । मृत्योर्व्याधिर्जरा शोकः क्रोधोऽमूया च जज्ञिरे ॥
 दुःखान्तराः स्मृता ह्येते सर्वे चाधर्मलक्षणार्हाः । नैषां भार्याऽस्ति पुत्रो वा सर्वे ह्यनिधनाः स्मृताः
 इत्येष तामसः सर्गो जज्ञे धर्मनियामकः । प्रजाः सृजेति व्यादिष्टो ब्रह्मणा नीललोहितः ॥ ४३
 सोऽभिध्याय सतीं भार्यां निर्ममे ह्यात्मसंभवान्नानाधिकान्न च हीनांस्तान्मानसानात्मनः समान्
 सहस्रं हि सहस्राणामसृजत्कृत्तिवासंसाम् । तुल्याश्चैवाऽऽत्मनः सर्वे रूपतेजोबलश्रुतैः ॥ ४५
 पिङ्गलान्सनिपङ्गांश्च सकर्षद्वान्विलोहितान् । विर्वसान्हरिकेशांश्च दृष्टिघ्नांश्च कपालिनः ॥ ४६
 बहुरूपान्विरूपांश्च विश्वरूपांश्च रूपिणः । रथिनो वारिणश्चैव चर्मिणश्च वरूथिनः ॥ ४७
 सहस्रशतबाहुंश्च दिव्यान्भौमान्तरिक्षगान् । स्थूलशीर्षानष्टदंष्ट्रानुद्विजिह्वांस्रिलोचनान् ॥ ४८
 अन्नादान्पिशितादांश्च आज्यपान्सोमपांस्तथा । मेदूपांश्चातिकापांश्च शितिकण्ठोग्रमन्यवः ॥ ४९
 सोर्षासङ्गतलत्रांश्च धन्विनो ह्युपवर्णिमणैः । आसीनान्धावतश्चैव जृम्भिनश्चैव धिष्ठितान् ॥ ५०
 अध्यापिनोऽथ जपतो युञ्जतो ध्यायतस्तथा । ज्वलतो वर्पतश्चैव द्योतमानान्प्रधूपितान् ॥ ५१
 बुद्धान्बुद्धतमांश्चैव ब्रह्मिष्ठार्जुभदर्शनान् । नीलग्रीवान्सहस्राक्षान्सर्वाश्चाथ क्षपाचरान् ॥ ५२
 अदृश्यान्सर्वभूतानां महायोगान्महौजसः । रुदतो द्रवतश्चैव एवं युक्तान्सहस्रशः ॥ ५३
 अयातयामानसृजद्बुद्गरूपान्सुरोत्तमान् । ब्रह्मा दृष्ट्वाऽब्रवीदेतान्मा स्नाक्षीरीदृशीः प्रजाः ॥ ५४
 सृष्टव्या नाऽऽत्मनस्तुलया प्रजा नैवाधिकास्त्वया । अन्याः सृज त्वं भद्रं ते (*प्रजा वै मृत्युसंयुताः
 नाऽऽरप्स्यन्ते हि कर्माणि प्रजा विगतमृत्यवः । एवमुक्तोऽब्रवीदेनं नाहं मृत्युसमन्विताः ॥ ५६
 प्रजाः स्मृश्यामि भद्रं ते) स्थितोऽहं त्वं सृज प्रजाः । एते ये वै मया सृष्टा विरूपा नीललोहिताः
 सहस्राणां सहस्रं तु आत्मनोपमनिश्चिताः । एते देवा भविष्यन्ति रुद्रा नाम महाबलाः ॥ ५८
 पृथिव्यामन्तरिक्षे चै रूद्रनाम्ना प्रतिश्रुताः । शतरुद्रसमाम्नाता भविष्यन्तीह यज्ञियाः ॥ ५९

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

१ क. ख. प्रज्ञाः । २ घ. धृतेस्तु । ३ घ. 'त्रः शुभस्तु' । ४ क. वयुः सु । ५ ग. ह. सिद्धिर्व्य' । ६ स. ग. घ. 'ज्ञे तु री' । ७ क. 'धित्रराः शोकाः क्रो' । ८ क. 'णाः । तेषां । ९ क. ख. 'गता । तु' । १० ख. ग. घ. 'स्नानानि' । ११ ख. ग. ह. 'पक्षिभि' । १२ ख. ग. ह. 'विषाणान्' । १३ क. 'व धर्मि' । १४ ख. 'सोपस' । १५ ख. 'मिणाम् । आ' । १६ ख. ग. ह. 'जृन्मतथै' । १७ ख. ग. 'ध्यायिनोऽ' । १८ ग. 'ष्टाश्रुतद' । १९ घ. च ये च रुद्राः प्र' । २० ख. ह. रुद्रा ना' ।

यज्ञभाजो भविष्यन्ति सर्वे देवयुगैः सह । मन्वन्तरेषु ये देवा भविष्यन्तीह च्छन्दजाः ॥ ६०
 तैः सार्धमिज्यमानास्ते स्थास्यन्तीह(हा) युगक्षयात् । एवमुक्तस्तदा ब्रह्मा महादेवेन धीमता ६१
 प्रत्युवांच तदा भीमं हृष्यमाणः प्रजापतिः । एवं भवतु भद्रं ते यथा ते व्याहृतं प्रभो ॥ ६२
 ब्रह्मणा समनुज्ञाते सदा सर्वममूर्त्तिकल । ततः प्रभृति देवेशो न प्रासूयत वै प्रजाः ॥ ६३
 ऊर्ध्वरेताः स्थितः स्थाणुर्यावदाभूतसंस्तुवम् । यस्माच्चोक्तं स्थितोऽस्मीति ततः स्थाणुरिति स्मृतः
 ज्ञानं वैराग्यमैश्वर्यं तपः सत्यं क्षमा धृतिः । स्रष्टृत्वमात्मसंबोधस्त्वधिष्ठातृत्वमेव च ॥ ६५
 अथ यानि दशैतानि नित्यं तिष्ठन्ति शंकरे । सर्वान्देवानृषींश्चैव समेतानसुरैः सह ॥ ६६
 अत्येति तेजसा देवो महादेवस्ततः स्मृतः । अत्येति देवानैश्वर्याद्वलेन च महासुरान् ॥
 ज्ञानेन च मुनीन्सर्वान्योगोद्भूतानि सर्वशः ॥ ६७

ऋषय ऊचुः—

योगं तपश्च सत्यं च धर्मं चापि महामुने । माहेश्वरस्य ज्ञानस्य साधनं च प्रचक्ष्व नः ॥ ६८
 येन येन च धर्मेण गतिं प्राप्स्यन्ति वै द्विजाः । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि योगं माहेश्वरं प्रभो ॥ ६९

वायुरुवाच—

पञ्च धर्माः पुराणे तु रुद्रेण समुदाहृताः । माहेश्वर्यं यथा प्रोक्तं रुद्रैरक्लिष्टकर्मभिः ॥ ७०
 आदित्यैर्वसुभिः साध्यैरन्विभ्यां चैव सर्वशः । मरुद्भिर्भृगुभिश्चैव ये चान्ये विबुधा लयाः ॥ ७१
 यमशुक्रपुरोगैश्च पितृकालान्तकैस्तथा । एतैश्चान्यैश्च बहुभिस्ते धर्माः पर्युपासिताः ॥ ७२
 ते वै प्रक्षीणकर्माणः शारदाम्बरनिर्मलाः । उपासते मुनिगणाः संधायाऽऽत्मानमात्मनि ॥ ७३
 गुरुप्रियहि ते युक्ता गुरुणां वै प्रियेप्सवः । विमुच्य मानुषं जन्म विहरन्ति च देववर्त ॥ ७४
 माहेश्वरेण ये प्रोक्ताः पञ्च धर्माः सनातनाः । तान्सर्वान्क्रमयोगेन(ण) उच्यमानान्निबोधत ॥ ७५
 प्राणायामस्तथा ध्यानं प्रत्याहारोऽथ धारणा । स्मरणं चैव योगेऽस्मिन्पञ्च धर्माः प्रकीर्तिताः ७६
 तेषां क्रमविशेषेण लक्षणं कारणं तथा । प्रवक्ष्यामि तैसा तत्त्वं यथा रुद्रेण भाषितम् ॥ ७७
 प्राणायामगतिश्चापि प्राणस्याऽऽयाम उच्यते । स चापि त्रिविधः प्रोक्तो मन्दो मध्योत्तमस्तथा
 प्राणानां च निरोधस्तु स प्राणायामसंज्ञितः । प्राणायामप्रमाणं तु मात्रा वै द्वादश स्मृताः ॥ ७९
 मन्दो द्वादशर्मांस्तु उद्धाता द्वादश स्मृताः । मध्यमश्च द्विरुद्धातश्चतुर्विंशतिर्भात्रिकः ॥ ८०
 उत्तमस्तन्निरुद्धातो मात्राः पद्त्रिंशदुच्यते । स्वेदकम्पविपादानां जननो ह्युत्तमः स्मृतः ॥ ८१
 इत्येतन्निविधं प्रोक्तं प्राणायामस्य लक्षणम् । प्रमाणं च समासेन लक्षणं च निबोधत ॥ ८२
 सिंहो वा कुञ्जरो वाऽपि तथाऽन्यो वा मृगो वने । गृहीतः सेव्यमानस्तु मृदुः समुपजायते ॥ ८३
 (तथा प्राणो दुराधर्षः सर्वेषामकृतात्मनाम् । योगतः सेव्यमानस्तु स एवाभ्यासतो व्रजेत्) ८४
 स चैव हि यथा सिंहः कुञ्जरो वाऽपि दुर्बलः । कालान्तरवशाद्योगोद्भूतस्य परिमर्दनात् ॥ ८५

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. 'ज्ञातं स' । २ ख. घ. 'न्योगोद्भू' । ३ ख. ग. घ. ड. च । ४ ख. ड. 'त' । माहे' । ५ ख. घ. ड. 'क्रमं वि' । ६ ख. घ. ड. यथा । ७ ख. 'णायामनि' । घ. ड. 'णायाननि' । ८ ख. घ. ड. 'स्तु प्रा' । ९ ख. घ. ड. 'मस्तु सं' । १० क. 'मात्रास्तु' । ११ ख. 'मातृकः' । ग. घ. ड. 'मातृकाः' । उ' । १२ ग. घ. 'श उच्यते' । १३ घ. 'गा गम्यन्ते परिमर्दनाः' । ५' । १४ ख. ड. 'र्दनाः' । प' ।

(पाशुपतयोगः)

परिधाय मनो मन्दं वश्यत्वं चाधिगच्छति । परिधाय मनोदेवं तथा जीवति मारुतः ॥ ८६
 वश्यत्वं हि यथा वायुर्गच्छते योगमास्थितः । तदा स्वच्छन्दतः प्राणं नयते यत्र चेच्छति ॥ ८७
 यथा सिंहो गजो वाऽपि वश्यत्वादवतिष्ठते । अभयाय मनुष्याणां मृगेभ्यः संप्रवर्तते ॥ ८८
 यथा परिचितश्चायं वायुर्वै विश्वतोमुखः । परिधायमानः संरुद्धैः शरीरे किल्विषं दहेत् ॥ ८९
 प्राणायामेन युक्तस्य विप्रस्य नियतात्मनः । सर्वे दोषाः प्रणश्यन्ति सत्त्वस्थश्चैव जायते ॥ ९०
 तर्पांसि यानि तप्यन्ते त्रैतानि नियमाश्च ये । सर्वयज्ञफलं चैव प्राणायामश्च तत्समः ॥ ९१
 अद्विन्तुं यः कुशाग्रेण मासि मासि समश्रुते । संवत्सरशतं साग्रं प्राणायामं च तत्समम् ॥ ९२
 प्राणायामैर्देहेदोषान्धारणाभिश्च किल्विषम् । मत्स्याहारेण विषयान्ध्यानेनानीश्वरान्गुणान् ॥ ९३
 सस्माद्युक्तः सदा योगी प्राणायामपरो भवेत् । सर्वपापविर्गुद्धात्मा परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ ९४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते पाशुपतयोगे मन्वन्तरादिवर्णनं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१००२

अथैकादशोऽध्यायः ।

पाशुपतयोगः ।

+वायुरुवाच—

एकं महान्तं दिवसमहोरात्रमथापि वा । अर्धमासं तथा मासमयनाब्दयुगानि च ॥ १
 महायुगसहस्राणि ऋषयस्तपसि स्थिताः । उपासते महात्मानः प्राणं दिव्येन चक्षुषा ॥ २
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि प्राणायामप्रयोजनम् । फलं चैव विशेषेण यथाऽऽह भगवान्प्रभुः ॥ ३
 प्रयोजनानि चत्वारि प्राणायामस्य विद्धि वै । शान्तिः प्रशान्तिर्दोषिश्च प्रसादश्च चतुष्टयम् ॥ ४
 घोराकारशिवानां तु कर्मणां फलसंभवम् । स्वयंकृतानि कालेन इहामुत्र च देहिनाम् ॥ ५
 पितृमातृप्रदुष्टानां ज्ञातिसंवन्धिसंकरैः । क्षपणं हि कपायाणां पापानां शान्तिरुच्यते ॥ ६
 लोभमानात्मकानां हि पापानामपि संयमः । इहामुत्र हितार्थाय प्रशान्तिस्तप उच्यते ॥ ७
 सूर्येन्दुग्रहताराणां तुल्यस्तु विषयो भवेत् । ऋषीणां च प्रसिद्धानां ज्ञानविज्ञानसंपदाम् ॥ ८
 अतीतानागतानां च दर्शनं सांप्रतस्य च । बुद्धस्य समतां यान्ति दीप्तिः स्यात्तप उच्यते ॥ ९
 *इन्द्रियाणीन्द्रियार्थार्थाश्च मनः पञ्च च मारुतान् । प्रसादयति येनासौ प्रसाद इति संश्रितः ॥ १०
 इत्येष धर्मः प्रथमः प्राणायामश्चतुर्विधः । (†संनिर्कृष्टफलो ज्ञेयः सद्यःकालप्रसादजः ॥ ११
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि प्राणायामस्य लक्षणम् । आसनं च यथा तत्त्वं युञ्जतो योगमेव च ॥ १२
 ओंकारं प्रथमं कृत्वा चन्द्रसूर्यौ नमस्य च । आसनं स्वस्तिकं कृत्वा पद्ममर्षासनं तथा ॥ १३
 समजानुरेकजानुरुत्तानः सुस्थितोऽपि च । समो दृढासनो भूत्वा संहत्य चरणानुभौ ॥ १४

+ ख. पुस्तके सूत उवाचेति पाठः । * इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके । † यनुचिद्वान्तर्गतग्रन्थो द. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. घ. 'ऊनो यो' । २ ख. घ. द. 'स्थाय' । ३ घ. 'दः शरीरं कि' । ४ ख. द. 'रीरं कि' । ५ ख. घ. द. 'पश्यन्ते' । ६ ख. 'विनिर्मुक्तः प' । ७ द. 'यं यदस्य योगतः । भ' । ८ ख. ग. 'दार्ढ्य' । ९ घ. 'लो प्रसा' । १० ख. ग. घ. 'कृष्टः फ' । ११ ख. घ. घा ।

यज्ञभाजो भविष्यन्ति सर्वे देवयुगैः सह । मन्वन्तरेषु ये देवा भविष्यन्तीह च्छन्दजाः ॥ ६०
 तैः सार्धमिज्यमानास्ते स्थास्यन्तीह(हा) युगक्षयात् । एवमुक्तस्तदा ब्रह्मा महादेवेन धीमता ६१
 प्रत्युवाच तदा भीमं हृष्यमाणः प्रजापतिः । एवं भवतु भद्रं ते यथा ते व्याहृतं प्रभो ॥ ६२
 ब्रह्मणा समनुज्ञाते सदा सर्वमभूत्किल । ततः प्रभृति देवेशो न मासूयत वै प्रजाः ॥ ६३
 ऊर्ध्वरेताः स्थितः स्थाणुर्यावदाभूतसंप्लवम् । यस्माच्चोक्तं स्थितोऽस्मीति ततः स्थाणुरिति स्मृतः
 ज्ञानं वैराग्यमैश्वर्यं तपः सत्यं क्षमा धृतिः । स्रष्टृत्वमात्मसंबोधस्त्वधिष्ठातृत्वमेव च ॥ ६५
 अथ यानि दशैतानि नित्यं तिष्ठन्ति शंकरे । सर्वान्देवानृषींश्चैव समेतानसुरैः सह ॥ ६६
 अत्येति तेजसा देवो महादेवस्ततः स्मृतः । अत्येति देवानैश्वर्याद्वलेन च महासुरान् ॥
 ज्ञानेन च मुनीन्सर्वान्योगोद्भूतानि सर्वशः ॥ ६७

ऋषय ऊचुः—

योगं तपश्च सत्यं च धर्मं चापि महामुने । माहेश्वरस्य ज्ञानस्य साधनं च प्रचक्ष्व नः ॥ ६८
 येन येन च धर्मेण गतिं प्राप्स्यन्ति वै द्विजाः । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि योगं माहेश्वरं प्रभो ॥ ६९

वायुर्वाच—

पञ्च धर्माः पुराणे तु रुद्रेण समुदाहृताः । माहेश्वर्यं यथा प्रोक्तं रुद्रैरलिष्टकर्मभिः ॥ ७०
 आदित्यैर्वसुभिः साध्यैरश्विभ्यां चैव सर्वशः । मरुद्भिर्भृगुभिश्चैव ये चान्ये विबुधा लयाः ॥ ७१
 यमशुक्रपुरोगैश्च पितृकालान्तकैस्तथा । एतैश्चान्यैश्च बहुभिस्ते धर्माः पर्युपासिताः ॥ ७२
 ते वै प्रक्षीणकर्माणः शारदाम्बरनिर्मलाः । उपासते मुनिगणाः संधायाऽऽत्मानमात्मनि ॥ ७३
 गुरुमिषहिते युक्ता गुरुणां वै प्रियेप्सवः । विमुच्य मानुषं जन्म विहरन्ति च देववर्त्त ॥ ७४
 माहेश्वरेण ये प्रोक्ताः पञ्च धर्माः सनातनाः । तान्सर्वान्क्रमयोगेन(ण) उच्यमानान्निबोधत ॥ ७५
 प्राणायामस्तथा ध्यानं प्रत्याहारोऽथ धारणा । स्मरणं चैव योगेऽस्मिन्पञ्च धर्माः प्रकीर्तिताः ७६
 तेषां क्रमविशेषेण लक्षणं कारणं तथा । प्रवक्ष्यामि तथा तत्त्वं यथा रुद्रेण भाषितम् ॥ ७७
 प्राणायामगतिश्चापि प्राणस्याऽऽयाम उच्यते । स चापि त्रिविधः प्रोक्तो मन्दो मध्योत्तमस्तथा
 प्राणानां च निरोधस्तु स प्राणायामसंज्ञितः । प्राणायामप्रमाणं तु मात्रा वै द्वादश स्मृताः ॥ ७९
 मन्दो द्वादशमात्रस्तु उद्घाता द्वादश स्मृताः । मध्यमश्च द्विरुद्धातश्चतुर्विंशतिमात्रिकः ॥ ८०
 उत्तमस्तत्रिरुद्धातो मात्राः पटत्रिंशदुच्यते । स्वेदकम्पविषादानां जनूनो ह्युत्तमः स्मृतः ॥ ८१
 इत्येतत्रिविधं प्रोक्तं प्राणायामस्य लक्षणम् । प्रमाणं च समासेन लक्षणं च निबोधत ॥ ८२
 सिंहो वा कुञ्जरो वाऽपि तथाऽन्यो वा मृगो वने । गृहीतः सेव्यमानस्तु मृदुः समुपजायते ॥ ८३
 (*तथा प्राणो दुराधर्षः सर्वेषामकृतात्मनाम् । योगतः सेव्यमानस्तु स एवाभ्यासतो ब्रजेत्) ८४
 स चैव हि यथा सिंहः कुञ्जरो वाऽपि दुर्बलः । कालान्तरवशाद्योगोद्भूतम्यते परिमर्दनात् ॥ ८५

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. 'ज्ञातं स' । २ ख. घ. 'न्योगोद्भू' । ३ ख. ग. घ. ड. च । ४ ख. ड. 'त' । माहे' । ५ ख. घ. ड. 'कर्म वि' । ६ ख. घ. ड. यथा । ७ ख. 'णायामनि' । घ. ड. 'णायामनि' । ८ ख. घ. ड. 'स्तु प्रा' । ९ ख. घ. ड. 'मस्तु स' । १० क. 'मात्रास्तु' । ११ ख. 'मात्रकः' । ग. घ. ड. 'मात्रकाः' । उ' । १२ ग. घ. 'स उच्य' । १३ घ. 'गा गम्यन्ते परिमर्दनाः' । प' । १४ ख. ड. 'र्दनाः' । प' ।

(पाशुपतयोगः)

परिधाय मनो मन्दं वश्यत्वं चाधिगच्छति । परिधाय मनोदेवं तथा जीवति मारुतः ॥ ८६
 वश्यत्वं हि यथा वायुर्गच्छते योगमास्थितः । तदा स्वच्छन्दतः प्राणं नयते यत्र चेच्छति ॥ ८७
 यथा सिंहो गजो वाऽपि वश्यत्वादवतिष्ठते । अभयाय मनुष्याणां मृगेभ्यः संप्रवर्तते ॥ ८८
 यथा परिचितश्चायं वायुर्वै विश्वतोमुखः । परिधेयायमानः संरुद्धैः शरीरे किल्बिषं दहेत् ॥ ८९
 प्राणायामेन युक्तस्य विप्रस्य नियतात्मनः । सर्वे दोषाः प्रणश्यन्ति सत्त्वस्थश्चैव जायते ॥ ९०
 तर्पासि यानि तप्यन्ते त्रैतानि नियमाश्च ये । सर्वयज्ञफलं चैव प्राणायामश्च तत्समः ॥ ९१
 अश्विन्कुं यः कुशाग्रेण मासि मासि समश्रुते । संवत्सरशतं साग्रं प्राणायामं च तत्समम् ॥ ९२
 प्राणायामैर्दहेद्दोषान्धारणाभिश्च किल्बिषम् । प्रत्याहारेण विषयान्ध्यानेनानीश्वरान्गुणान् ॥ ९३
 तस्माद्युक्तः सदा योगी प्राणायामपरो भवेत् । सर्वपापविशुद्धात्मा परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ ९४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रीक्षे पाशुपतयोगे मन्वन्तरादिवर्णनं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१००२

अथैकादशोऽध्यायः ।

पाशुपतयोगः ।

+वायुरुवाच—

एकं महान्तं दिवसमहोरात्रमथापि वा । अर्धमासं तथा मासमयनाब्दयुगानि च ॥ १
 महायुगसहस्राणि ऋषयस्तपसि स्थिताः । उपासते महात्मानः प्राणं दिव्येन चक्षुषा ॥ २
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि प्राणायामप्रयोजनम् । फलं चैव विशेषेण यथाऽऽह भगवान्प्रभुः ॥ ३
 प्रयोजनानि चत्वारि प्राणायामस्य विद्धि वै । शान्तिः प्रशान्तिर्दीप्तिश्च प्रसादश्च चतुष्टयम् ॥ ४
 घोराकारशिवानां तु कर्मणां फलसंभवम् । स्वयंकृतानि कालेन इहामुत्र च देहिनाम् ॥ ५
 पितृपातृप्रदुष्टानां ज्ञातिसंबन्धिसंकरैः । क्षपणं हि कषायाणां पापानां शान्तिरुच्यते ॥ ६
 लोभमानात्मकानां हि पापानामपि संयमः । इहामुत्र हितार्थाय प्रशान्तिस्तप उच्यते ॥ ७
 सूर्येन्दुग्रहताराणां तुल्यस्तु विषयो भवेत् । ऋषीणां च प्रसिद्धानां ज्ञानविज्ञानसंपदाम् ॥ ८
 अतीतानागतानां च दर्शनं सांप्रतस्य च । बुद्धस्य समतां यान्ति दीप्तिः स्यात्तप उच्यते ॥ ९
 *इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च मनः पञ्च च मारुतान् । प्रसादयति येनासौ प्रसाद इति संज्ञितः ॥ १०
 इत्येव धर्मः प्रथमः प्राणायामश्चतुर्विधः । (†संनिर्कृष्टफलो ज्ञेयः सद्यःकालप्रसादजः ॥ ११
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि प्राणायामस्य लक्षणम् । आसनं च यथा तत्त्वं युञ्जतो योगमेव च ॥ १२
 ओंकारं प्रथमं कृत्वा चन्द्रसूर्यौ नमस्य च । आसनं स्वस्तिकं कृत्वा पद्ममर्धासनं तथा ॥ १३
 सूर्मजानुरेकजानुरुत्तानः सुस्थितोऽपि च । समो दृढासनो भूत्वा संहृत्य चरणान्बुधौ ॥ १४

+ अ. पुस्तके सूत उवाचेति पाठः । * इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके । † धनुर्ब्रह्मान्तर्गतग्रन्थो द. पुस्तके नास्ति ।

१ स. घ. 'च्छतो यो' । २ स. घ. द. 'रिधाय' । ३ घ. 'द. शरीर कि' । ४ स. द. 'रीर कि' । ५ स. घ. द. पश्यन्ते । ६ स. 'विनिर्मुक्तः प' । ७ द. 'ण सम्यग् योगतः । अ' । ८ स. ग. 'यार्थश्च' । ९ घ. 'यो प्राप्ता' । १० स. ग. घ. 'कृष्टः फ' । ११ स. घ. वा ।

संवृतास्योऽवबद्धास्त उरो विष्टभ्य चाग्रतः । पार्ष्णिभ्यां वृषणौ छाद्य तथा प्रजननं यतः ॥ १५
किंचिदुन्नामितशिराः शिरो ग्रीवां तथैव च । संप्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वं दिशश्चानवलोकयन् ॥ १६
तमः प्रच्छाद्य रजसा रजः सत्त्वेन च्छादयेत् । ततः सत्त्वस्थितो भूत्वा योगं युञ्जन्समाहितः ॥
इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च मनः पञ्च समारुतान् । निगृह्य समवायेन) प्रत्याहारमुपक्रमेत् ॥ १८
यस्तु प्रत्याहरेत्कामान्कूर्मोऽङ्गानीव सर्वतः । तथाऽऽत्मरतिरेकस्थः पश्यत्यात्मानमात्मनि ॥ १९
पूरयित्वा शरीरं तु सबाह्याभ्यन्तरं शुचिः । आकण्ठनाभियोगेन प्रत्याहारमुपक्रमेत् ॥ २०
कलामात्रस्तु विज्ञेयो निमेषोन्मेष एव च । तथा द्वादशमात्रस्तु प्राणायामो विधीयते ॥ २१
धारणाद्वादशायामो योगो वै धारणाद्वयम् । तथा वै योगयुक्तश्च ऐश्वर्यं प्रतिपद्यते ॥ २२
वीक्षते परमात्मानं दीप्यमानं स्वतेजसा । प्राणायामेन युक्तस्य विप्रस्य नियतात्मनः ॥ २३
सर्वे दोषाः प्रणश्यन्ति सत्त्वस्थश्चैव जायते । एवं वै नियताहारः प्राणायामपरायणः ॥ २४
जित्वा जित्वा सदा भूमिमारोहेत्तु सदा मुनिः । अजिता हि महाभूमिर्दोषानुत्पादयेद्ब्रह्म ॥ २५
विवर्धयति संमोहं न रोहेदजितां ततः । नालेन तु यथा तोयं यन्नेनैव बलान्वितः ॥ २६
आपिवेत प्रयत्नेन तथा वायुं जितश्रमः । नाभ्यां च हृदये चैव कण्ठे उरसि चाऽऽनने ॥ २७
नासाग्रे तु तथा नेत्रे भ्रुवोर्मध्येऽथ मूर्धनि । किंचिदूर्ध्वं परस्मिन् धारणा परमा स्मृता ॥ २८
प्राणपानसमारोधात्प्राणायामः स कथ्यते । मनसो धारणा चैव धारणेति प्रकीर्तिता ॥ २९
निवृत्तिर्विषयाणां तु प्रत्याहारस्तु संज्ञितः । सर्वेषां समवाये तु सिद्धिः स्याद्योगलक्षणा ॥ ३०
तयोत्पन्नस्य योगस्य ध्यानं वै सिद्धिलक्षणम् । ध्यानयुक्तः सदा पश्येदात्मानं सूर्यचन्द्रवत् ॥ ३१
सत्त्वस्थानुपपत्तौ तु दर्शनं तु न विद्यते । अदेशकालयोगस्य दर्शनं तु न विद्यते ॥ ३२
अग्न्यभ्यासे वने वाऽपि शुष्कपर्णचये तर्था । जन्तुव्याप्ते श्मशाने वा जीर्णगोष्ठे चतुष्पथे ॥ ३३
सशब्दे सभये वाऽपि चैत्यबल्मीकसंचये । उदपाने तथा नद्यां न चाऽऽध्मातः कदाचन ॥ ३४
शुधाविष्टांस्तथाऽप्रीता न च व्याकुलचेतसः । युञ्जीत परमं ध्यानं योगी ध्यानपरः सदा ॥ ३५
एतान्दोषान्विनिश्चित्य प्रमादाद्यो युनक्ति वै । तस्य दोषाः प्रकुप्यन्ति शरीरे विघ्नकारकाः ॥ ३६
जडत्वं बधिरत्वं च मूकत्वं चाधिगच्छति । अन्धत्वं स्मृतिलोपश्च जरा रोगस्तथैव च ॥ ३७
एते दोषाः प्रकुप्यन्ति अज्ञानाद्यो युनक्ति वै । तस्माज्ज्ञानेन शुद्धेन योगी युञ्जेत्समाहितः ॥ ३८
अप्रमत्तः सदा चैव न दोषान्प्राशुयात्कचित् । तेषां चिकित्सां वक्ष्यामि दोषाणां च यथाक्रमम्
यथा गच्छन्ति ते दोषाः प्राणायामसमुत्थिताः । स्निग्धां यवागूमत्युष्णां भुक्त्वा तत्रावधारयेत्
एतेन क्रमयोगेन(ण) वातगुल्मं प्रशाम्यति । गु(ड)दावर्तप्रतीकारमिदं कुर्याच्चिकित्सितम् ॥ ४१
भुक्त्वा दधि यवागूं वा वायुरूर्ध्वं ततो व्रजेत् । वायुग्रन्थिं ततो भित्त्वा वायुदेशे प्रयोजयेत् ॥ ४२
तथाऽपि न विशेषः स्याद्धारणां मूर्ध्नि धारयेत् । युञ्जानस्य तनुं तस्य सत्त्वस्थस्यैव देहिनः ॥ ४३
गु(ड)दावर्तप्रतीघाते एतत्कुर्याच्चिकित्सितम् । सर्वगात्रप्रक्रमेण(ण) सपारब्धस्य योगिनः ॥ ४४
इमां चिकित्सां कुर्वीत तर्था संपद्यते सुखी । मनसो पर्वतं किंचिद्विष्टम्भीकृत्य धारयेत् ॥ ४५

१ क. घ. ड. वृषणे । २ ख. ग. 'मुपाक' । ३ ख. घ. 'मात्रा तु वि' । ४ ख. ग घ ड. वीक्ष्यते । ५ ख. घ. 'स्वस्थार्थे' । ६ ख. ग. घ. ड. 'लाघिनः । आ' । ७ ख. ग. ड. बले । ८ ख. 'था । यन्तु' । ९ ग. घ. वाप्यां । १० क. न बाधातः । ११ घ. 'विष्टस्तथाऽशान्तो न । ड. 'विष्टस्तथा श्रान्तो न । १२ क. ग. तस्य । १३ क. घ. ड. तया । १४ क. 'सा यद्यत ।

(योगोपसर्गकथनम्)

षरोद्धात उरःस्थानं कण्ठदेशे च धारयेत् । त्वचोऽवधाते तां वाचि वाधिर्यं श्रोत्रयोस्तथा ॥
 जिह्वास्थाने तृपार्तस्तु औग्रेः स्नेहांश्च तन्तुभिः । फलं वै चिन्तयेद्योगी ततः संपद्यते सुखी ॥ ४७
 क्षये कुष्ठे सकीलासे धारयेत्सर्वसाच्चिकीम् । यस्मिन्वास्मिन्नजोदेशे तस्मिन्नुक्तो विनिर्दिशेत् ॥
 यौगोत्पन्नस्य विप्र(घ्न)स्य इदं कुर्याच्चिकित्सितम् । वंशकीलेन मूर्धानं धारयान(ण)स्य ताडयेत् ॥
 मूर्ध्नि कीलं प्रतिष्ठाप्य काष्ठं काष्ठेन ताडयेत् । भयभीतस्य सा संज्ञा ततः प्रत्यागमिष्यति ॥ ५०
 अथ वीं लुप्तसंज्ञस्य हस्ताभ्यां तत्र धारयेत् । प्रतिलभ्य ततः संज्ञां धारणां मूर्ध्नि धारयेत् ५१
 श्लिग्धमल्पं च भुञ्जीत ततः संपद्यते सुखी । अमानुषेण सत्त्वेन यदा बुध्यति योगवित् ॥ ५२
 दिवं च पृथिवीं चैव वायुमग्निं च धारयेत् । प्राणायामेन तत्सर्वं दह्यमानं वशी भवेत् ॥ ५३
 अथापि प्रविशेद्देहं ततस्तं प्रतिषेधयेत् । ततः संस्तभ्य योगेन धारयान(ण)स्य मूर्धनि ॥ ५४
 प्राणायामाग्निना दग्धं तत्सर्वं विलयं व्रजेत् । कृष्णसर्पापराधं तु धारयेद्धृदयोदरे ॥ ५५
 महो जनस्तपः सत्यं हृदि कृत्वा तु धारयेत् । विपस्य तु फलं पीत्वा विशल्यां धारयेत्ततः ५६
 सर्वतः सनगां पृथ्वीं कृत्वा मनसि धारयेत् । हृदि कृत्वा समुद्रांश्च तथा सर्वांश्च देवताः ॥ ५७
 सहस्रेण घटानां च युक्तः स्नायीत योगवित् । उदके कण्ठमात्रे तु धारणां मूर्ध्नि धारयेत् ॥ ५८
 प्रतिस्रोतोविपाविष्टो धारयेत्सर्वगात्रिकीम् । शीर्णोऽर्कपत्रपुटकैः पिवेद्दल्मीकमृत्तिकां ॥ ५९
 चिकित्सितविधिर्ह्येष विश्रुतो योगनिर्मितः । व्याख्यातस्तु समासेन योगदृष्टेन हेतुना ॥ ६०
 श्रुत्वतो लक्षणं विद्धि विपस्य कथयेत्कचित् । अथापि कथयेन्मोहात्तद्विज्ञानं प्रलीयते ॥ ६१
 तस्मात्प्रवृत्तिर्योगस्य न वक्तव्या कथंचन ॥ ६२

सत्त्वं तथाऽऽरोग्यमलोलुपत्वं वर्णमभा सुस्वरसौम्यता च ।

गन्धः शुभो मूत्रपुरीषमल्पं योगप्रवृत्तिः प्रथमा शरीरे ॥

६३

आत्मानं पृथिवीं चैव ज्वलन्तीं यदि पश्यति । कृत्वाऽन्यं विशते चैव विद्यात्सिद्धिमुपस्थिताम्

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते पाशुपतयोगो नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०६६

अथ द्वादशोऽध्यायः ।

योगोपसर्गकथनम् ।

सूत उवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि उपसर्गा यथा तथा । प्रादुर्भवन्ति ये दोषा दृष्टतत्त्वस्य देहिनः ॥ १
 मानुष्यान्विविधान्कामान्कामयेत क्रैतुं स्त्रियः । विद्यादानफलं चैव उपसृष्टस्तु योगवित् ॥ २
 अग्निहोत्रं हविर्यज्ञभेदं तत्प्रतपनं तथा । मायाकर्म धनं स्वर्गमुपसृष्टस्तु काङ्क्षति ॥ ३
 एषु कर्मसु युक्तस्तु सोऽविद्यावशपागतः । उपसृष्टं तु जानीयाद्बुद्ध्या चैव वितर्जयेत् ॥ ४
 नित्यं ब्रह्मपरो युक्त उपसर्गात्प्रमुच्यते । जितप्रत्पुपसर्गस्य जितश्वासस्य देहिनः ॥ ५

१ ख. ग. श्रोत्रिये तथा । २ घ. द. अग्निस्ते । ३ द. 'स्मिन्योगो वि' । ४ घ. द. वाऽलुप्त । ५ ख. घ. शीर्णकथं । ग. शीर्णकं । ६ द. शीर्णके प । ६ ग. घ. द. कुन्तं । ७ ख. घ. द. कृतान्यावि । ८ ग. घ. 'स्थितम्' । ९ ख. ग. घ. द. क्रतुभिः । १० क. 'तत्प्रायतनं' ।

उपसर्गाः प्रवर्तन्ते सात्त्वराजसतामसाः । प्रतिभा श्रवणे चैव देवानां चैव दर्शनम् ॥ ६
 भ्रमावर्तश्च इत्येते सिद्धिलक्षणसंज्ञिताः । विद्या काव्यं तथा शिल्पं सर्ववाचोक्तानि तु ॥ ७
 विद्यार्थाश्चोपतिष्ठन्ति भ्रमावस्यैव लक्षणम् । शृणोति शब्दाञ्छ्रोतव्यान् योजनानां शतादपि ॥ ८
 सर्वज्ञश्च विधिज्ञश्च योगी चोन्मत्तवद्भवेत् । यक्षराक्षसगन्धर्वान्वीक्षते दिव्यमानुषान् ॥ ९
 वेत्ति तांश्च महायोगी उपसर्गस्य लक्षणम् । देवदानवगन्धर्वानृपींश्चापि तथा पितॄन् ॥ १०
 प्रेक्षते सर्वतश्चैव उन्मत्तं तं विनिर्दिशेत् । भ्रमेण भ्राम्यते योगी चोद्यमानोऽन्तरात्मना ॥ ११
 भ्रमेण भ्रान्तबुद्धेस्तु ज्ञानं सर्वं प्रणश्यति । (*वार्ता नाशयते चित्तं चोद्यमानोऽन्तरात्मना ॥ १२
 वर्तनाक्रान्तबुद्धेस्तु सर्वं ज्ञानं प्रणश्यति) । प्रावृत्य मनसा शुक्लं पटं वा कम्बलं तथा ॥ १३
 ततस्तु परमं ब्रह्म क्षिप्रमेवानुचिन्तयेत् । तस्माच्चैवाऽऽत्मनो दोषांस्तूपसर्गानुपस्थितान् ॥ १४
 परित्यजेत मेधावी यदीच्छेत्सिद्धिमात्मनः । ऋपयो देवगन्धर्वा यक्षोरगमहासुराः ॥ १५
 उपसर्गेषु संयुक्ता आवर्तन्ते पुनः पुनः । तस्माद्युक्तः सदा योगी लघ्वाहारो जितेन्द्रियः ॥ १६
 तथा सुप्तः सुसूक्ष्मेषु धारणां मूर्ध्नि धारयेत् । ततस्तु योगयुक्तस्य जितनिद्रस्य योगिनः ॥ १७
 उपसर्गाः पुनश्चान्ये जायन्ते प्राणसंज्ञकाः । पृथिवीं धारयेत्सर्वा ततश्चापो ह्यनन्तरम् ॥ १८
 ततोऽग्निं चैव सर्वेषामाकाशं मन एव च । ततः परां पुनर्बुद्धिं धारयेद्यत्नतो यती ॥ १९
 सिद्धीनां चैव लिङ्गानि दृष्ट्वा दृष्ट्वा परित्यजेत् । पृथ्वीं धारयमाणस्य मही सूक्ष्मा प्रवर्तते ॥ २०
 +आत्मानं मन्यते नित्यं पृथ्वीगन्धश्च जायते । अपो धारयमाणस्य आपः सूक्ष्मा भवन्ति हि ॥ २१
 शीता रसाः प्रवर्तन्ते सूक्ष्मा ह्यमृतसंनिभाः । तेजो धारयमाणस्य तेजः सूक्ष्मं प्रवर्तते ॥ २२
 (*आत्मानं मन्यते तेजस्तद्भावमनुपश्यति । = वायुं धारयमाणस्य वायुः सूक्ष्मः प्रवर्तते ॥ २३
 आत्मानं मन्यते वायुं वायुवन्मण्डलं भ्रमेत् । आकाशं धारयमाणस्य व्योम सूक्ष्मं प्रवर्तते ॥ २४
 पश्यते मण्डलं सूक्ष्मं घोषश्चास्य प्रवर्तते । (आत्मानं मन्यते नित्यं वायुः सूक्ष्मः प्रवर्तते ॥ २५
 तथा मनो धारयतो मनः सूक्ष्मं प्रवर्तते । मनसा सर्वभूतानां मनस्तु विशते हि सः ॥ २६
 बुद्ध्या बुद्धिं यदा युजेत्तदा विज्ञाय बुध्यते । एतानि सप्त सूक्ष्माणि विदित्वा यस्तु योगवित् ॥
 परित्यजति मेधावी स बुद्ध्या परमं व्रजेत् । यस्मिन्यस्मिंश्च संयुक्तो भूत ऐश्वर्यलक्षणे ॥ २८
 तत्रैव सङ्गं भजते तेनैव प्रविनश्यति । तस्माद्विदित्वा सूक्ष्माणि संसक्तानि परस्परम् ॥ २९
 परित्यजति यो बुद्ध्या स परं प्राप्नुयाद्विजः । दृश्यन्ते हि महात्मानं ऋपयो दिव्यचक्षुषः ॥ ३०
 संसक्ताः सूक्ष्मभावेण ते दोषास्तेषु संज्ञिताः । तस्मान्न निश्चयः कार्यः सूक्ष्मेष्विह कदाचन ॥ ३१
 ऐश्वर्याज्जायते रागो विरागं ब्रह्म चोच्यते । विदित्वा सप्त सूक्ष्माणि षडङ्गं च महेश्वरम् ॥
 प्रधानं विनियोगज्ञः परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ ३२

३२

* धनुर्धनान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । X धनुर्धनान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति । = इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । (इदमर्थं ख. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु नास्ति ।

१ ख. 'सिद्धल' । २ क. 'वापृता' । ३ ख. ङ. 'न्ति प्रातिमस्ये' । ४ घ. 'प्रतिभास्येव' । ५ ख. ग. 'नवीक्ष्यन्ते' ।
 ६ ङ. 'स्तु ज्ञानं सर्वं प्र' । ७ ख. 'सर्वज्ञा' । ८ ख. ग. घ. ङ. 'येत प्रयत्नतः' । 'सि' । ९ घ. 'पृथ्वीं ग' । १० ख. ङ. 'स्य चाऽऽपः' । घ. 'स्य त्वापः' । ११ क. ख. 'हि' । शीता । १२ क. 'लं प्रसो' । आ' । १३ ख. ग. घ. ङ. 'यया' ।
 १४ ख. ग. 'धुषा' । १५

(योगैश्वर्यनिरूपणम्)

सर्वज्ञता तृप्तिरनादिवोधः स्वतन्त्रता नित्यमलुप्तगतिः ।

अनन्तशक्तिश्च विभोर्विधिज्ञाः पडाहुरज्ञानि महेश्वरस्य ॥

३३

नित्यं ब्रह्मधनो युक्त उपसर्गैः प्रमुच्यते । जितश्वासोपसर्गस्य जितरागस्य योगिनः ॥ ३४

एकां वहिः शरीरेऽस्मिन्धारणा सार्वकामिकी । विशेषदा द्विजो युक्तो यत्र यत्रार्पयेन्मनः ॥ ३५

भूतान्याविशते वाऽपि त्रैलोक्यं चापि कम्पयेत् । एतया प्रविशेदेहं हित्वा देहं पुनस्तिवह ॥ ३६

मनो द्वारं हि योगानामादित्यं च विनिर्दिशेत् । आदानादिक्रियाणां तु आदित्य इति चोच्यते

एतेन विधिना योगी विरक्तः सूक्ष्मवर्जितः । प्रकृतिं समतिक्रम्य रुद्रलोके महीयते ॥ ३८

(*ऐश्वर्यगुणसंप्राप्तं ब्रह्मभूतं तु तं प्रभुम् । देवस्थानेषु सर्वेषु सर्वतस्तु निवर्तते) ॥ ३९

पैशाचेन पिशाचांश्च राक्षसेन च राक्षसान् । गान्धर्वेण च गन्धर्वान्कौबेरेण कुबेरजान् ॥ ४०

इन्द्रमैन्द्रेण स्थानेन सौम्यं सौम्येन चैव हि । प्रजापतिं तथा चैव प्राजापत्येन साधयेत् ॥ ४१

ब्राह्मं ब्राह्मेन(ण) चाप्येवमुपासन्नयते प्रभुम् । तत्र सक्तस्तु उन्मत्तस्तस्मात्सर्वं प्रवर्तते ॥ ४२

नित्यं ब्रह्मपरो युक्तः स्थानान्येतानि वै त्यजेत् । असज्जमानः स्थानेषु द्विजः सर्वगतो भवेत् ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते योगोपसर्गनिरूपणं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—११०९

अथ त्रयोदशोऽध्यायः ।

योगैश्वर्यनिरूपणम् ।

वायुरुवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि ऐश्वर्यगुणविस्तरम् । येन योगविशेषेण सर्वलोकानतिक्रमेत् ॥ १

तत्राष्टगुणमैश्वर्यं योगिनां समुदाहृतम् । तत्सर्वं क्रमयोगेन(ण) उच्यमानं निबोधत ॥ २

अणिमा लघिमा चैव गहिमा प्राप्तिरेव च । प्राकाम्यं चैव सर्वत्र ईशित्वं चैव सर्वतः ॥ ३

वशित्वमथ सर्वत्र यत्र कामावसायिता । तच्चापि विविधं ज्ञेयमैश्वर्यं सार्वकामिकम् ॥ ४

सावद्यं निरवद्यं च सूक्ष्मं चैव प्रवर्तते । सावद्यं नाम यत्तत्त्वं पञ्चभूतात्मकं स्मृतम् ॥ ५

निरवद्यं तर्था नाम पञ्चभूतात्मकं स्मृतम् । इन्द्रियाणि पुनश्चैव अहंकारश्च वै स्मृतम् ॥ ६

तत्र सूक्ष्मप्रवृत्तस्तु पञ्चभूतात्मकं पुनः । इन्द्रियाणि मनश्चैव बुद्ध्यहंकारसंज्ञितः ॥ ७

तथा सर्वमयं चैव आत्मस्याख्यातिरेव च । संयोग एव विविधः सूक्ष्मेष्वेव प्रवर्तते ॥ ८

पुनरष्टगुणस्यापि तेष्वेवायं प्रवर्तते । तस्य रूपं प्रवक्ष्यामि यथाऽऽह भगवान्प्रभुः ॥ ९

त्रैलोक्ये सर्वभूतेषु जीवस्यानियतः स्मृतः । अणिमा च यथाव्यक्तं सर्वं तत्र प्रतिष्ठितम् ॥ १०

त्रैलोक्ये सर्वभूतानां दुष्प्राप्यं समुदाहृतम् । तर्थापि भवति प्राप्यं प्रथमं योगिनां बलात् ॥ ११

* धनुर्धनान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'शक्तिं च विभोर्विदित्वा प' । २ ख. घ. ङ. 'नादिन्द्रियाणा' । ३ ख. ङ. 'तर्तयेत् । वै'

४ ख. घ. ङ. 'तर्तयेत् । नि' । ५ ख. ग. घ. ङ. 'सर्वलोक' । ६ क. ग. 'ये सर्व' । ७ क. 'म तत्त' । ८ घ. यय ।

९ क. 'णि मन' । १० क. 'वृत्त तु प' । ११ क. 'हितम् । त' । १२ ख. ग. घ. ङ. 'गुणव्यापि' । १३ ख. ङ. 'कथय' । १४ ख. ग. घ. ङ. 'वास्तव म' ।

लम्बनं पुवनं योगे रूपमस्य सदा भवेत् । शीघ्रं सर्वभूतेषु द्वितीयं तत्पदं स्मृतम् ॥ १२
 त्रैलोक्ये सर्वभूतानां प्राप्तिः प्राकाम्यमेव च । महिमा चापि यो यस्मिंस्तृतीयो योग उच्यते ॥ १३
 त्रैलोक्ये सर्वभूतेषु त्रैलोक्यमगमं स्मृतम् । प्रकामान्विषयान्भुङ्क्ते न च प्रतिहतः कश्चित् ॥ १४
 त्रैलोक्ये सर्वभूतानां सुखदुःखे प्रवर्तते । ईशो भवति सर्वत्र प्रविभागेन योगवित् ॥ १५
 वश्यानि चैव भूतानि त्रैलोक्ये सचराचरे । भवन्ति सर्वकार्येषु इच्छतो न भवन्ति च ॥ १६
 * यत्र कामावसापित्वं त्रैलोक्ये सचराचरे । इच्छया चेन्द्रियाणि स्पृर्भवन्ति न भवन्ति च ॥ १७
 शब्दः स्पर्शो रसो गन्धो रूपं चैव मनस्तथा । प्रवर्ततेऽस्य चेच्छातो न भवन्ति तथेच्छया ॥ १८
 न जायते न म्रियते भिद्यते न च च्छिद्यते । न दह्यते न मुह्येत हीयते न च लिप्यते ॥ १९
 न क्षीयते न क्षरति न खिद्यति कदाचन । क्रियते चैव सर्वत्र तथा विक्रियते न च ॥ २०
 अगन्धरसरूपस्तु स्पर्शशब्दविवर्जितः । अन्नर्णो ह्यस्वरश्च तथा वर्णस्य कर्हिचित् ॥ २१
 भुङ्क्तेऽथ विषयाश्चैव विषयैर्न च युज्यते । ज्ञात्वा तु परमं सूक्ष्मं सूक्ष्मत्वाच्चापवर्गकः ॥ २२
 व्यापकस्त्वपवर्गाच्च व्यापित्वात्पुरुषः स्मृतः । पुरुषः सूक्ष्मभावात्तु ऐश्वर्ये परतः स्थितः ॥ २३
 गुणान्तरं तु ऐश्वर्यं सर्वतः सूक्ष्म उच्यते । ऐश्वर्यमर्पतीयाति प्राप्य योगमतुत्तमम् ॥
 अपवर्गं ततो गच्छेत्सूक्ष्मं परमं पदम् ॥ २४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते योगेश्वर्यनिरूपणं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—११३३

अथ चतुर्दशोऽध्यायः ।

पाशुपतयोगनिरूपणम् ।

वायुरुवाच—

न चैवमागतो ज्ञानाद्रागात्कर्म समाचरेत् । राजसं तामसं वाऽपि भुक्त्वा तत्रैव युज्यते ॥ १
 तथा सुकृतकर्मा तु फलं स्वर्गे समश्नुते । तस्मात्स्थानात्पुनर्भ्रष्टो मानुष्यमनुपच्यते ॥ २
 तस्माद्ब्रह्म परं सूक्ष्मं ब्रह्म शाश्वतमुच्यते । ब्रह्म एव हि सेवेत ब्रह्मैव परमं सुखम् ॥ ३
 परिश्रमस्तु यज्ञानां महताऽर्थेन वर्तते । भूयो मृत्युवशं याति तस्मान्मोक्षः परं सुखम् ॥ ४
 अथ वै ध्यानसंयुक्तो ब्रह्मयज्ञपरायणः । न सं स्याद्व्यापितुं शक्यो मन्वन्तरशतैरपि ॥ ५
 दृष्ट्वा तु पुरुषं दिव्यं विश्वारूढं विश्वरूपिणम् । विश्वपादशिरोग्रीवं विश्वेशं विश्वभावनम् ॥ ६
 विश्वगन्धं विश्वमाल्यं विश्वाम्बरधरं प्रभुम् ॥

गोभिर्मही संयतते पतत्रिणं महात्मानं परममर्तिं वरेण्यम् ।

कविं पुराणमनुशासितारं सूक्ष्माच्च सूक्ष्मं महतो महान्तम् ॥ ७

* न दह्यतेऽथ श्लोकः ख. घ. पुस्तकयोः ।

(पाशुपतयोगनिरूपणम्)

योगेन पश्यन्ति न चक्षुषा तं निरिन्द्रियं पुरुषं रुक्मवर्णम् ।

अलिङ्गितं पुरुषं रुक्मवर्णं सलिङ्गितं निर्गुणं चेतनं च ॥

नित्यं सदा सर्वगतं तु शौचं पश्यन्ति युक्त्या ह्यचलं प्रकाशम् ।

तद्भावितस्तेजसा दीप्यमानः अ(नो ह्य) पाणिपादोदरपार्श्वजिहः ॥

अतीन्द्रियोऽद्यापि सुसूक्ष्म एकः पश्यत्यचक्षुः स शृणोत्यकर्णः ।

नास्यास्त्यबुद्धं न च बुद्धिरस्ति स वेद सर्वं न च वेदवेद्यः ॥

तमाहुरग्न्यं पुरुषं महान्तं सचेतनं सर्वगतं सुसूक्ष्मम् ॥

तमाहुर्मनयः सर्वे लोके प्रसवधर्मिणीम् । प्रकृते सर्वभूतानां युक्ताः पश्यन्ति चेतसा ॥

सर्वतःपाणिपादान्तं सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम् । सर्वतःश्रुतिमैलोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ॥

युक्ता योगेन चेशानं सर्वतश्च सनातनम् । पुरुषं सर्वभूतानां तस्माद्ध्याता न मुञ्चति ॥

(+ भूतात्मानं महात्मानं परमात्मानमव्ययम् । सर्वात्मानं परं ब्रह्म तदै ध्यात्वा न मुञ्चति ॥)

पवनो हि यथा ग्राहो विचरन्सर्वमूर्तिषु । पुरि शेते तथोऽग्रे च तस्मात्पुरुष उच्यते ॥

अथ चेष्टतधर्मास्तु सविशेषैश्च कर्मभिः । ततस्तु ब्रह्म योन्या वै शुक्रशोणितसंयुतम् ॥

स्त्रीपुमांस(पुंसयोः)प्रयोगेण जायते हि पुनः पुनः । ततस्तु गर्भकाले तु कललं नाम जायते ॥

कालेन कलनं(कं) चापि बुद्बुदश्च प्रजायते । मृत्पिण्डस्तु यथा चक्रे चक्रावर्तेन पीडितः ॥

इस्ताभ्यां क्रियमाणस्तु विश्वत्वमुपगच्छति । एवमात्मास्थिसंयुक्तो वायुना समुदीरितः ॥

जायते मानुषस्तत्र यथा रूपं तथा मनः । वायुः संभवते तेषां वातात्संजायते जलम् ॥

जलात्संभवति प्राणः प्राणाच्छुक्रं विवर्धते । रक्तमङ्गाद्ययस्त्रिंशच्छुक्रभागाश्चतुर्दश ॥

भागतोऽर्धपलं कृत्वा ततो गर्भे निषेव्यते । ततस्तु गर्भसंयुक्तः पञ्चभिर्वायुभिर्वृतः ॥

पितुः शरीरात्पत्यङ्गं रूपमस्योपजायते । ततोऽस्य मातुराहारात्पीतलीढमवेक्षितम् ॥

नाभिः स्रोतःप्रवेशेन प्राणाधारो हि देहिनाम् । नव मासान्परिकृष्टः संवेष्टितशिरोधरः ॥

वेष्टितः सर्वगोत्रैश्च अयर्थापक्रमागतः । नवमासोपितश्च योनिच्छिद्रादवाह्मुत्सः ॥

ततस्तु कर्मभिः पापैर्निरयं प्रतिपद्यते । असिपत्रवनं चैव शालमन्त्रीछेदभेदयोः ॥

तत्र निर्भर्त्सनं चैव तथा शोणितभोजनम् । एतास्तु यातना योराः कुम्भीर्पाकमुदुःसदाः ॥

यथा ह्यपस्तु विच्छिन्नाः स्वरूपमुपपान्ति वै । तस्माच्छिन्नाश्च भिन्नाश्च यातनास्थानमागताः ॥

एवं जीवस्तु तैः पापैस्तप्यमानः स्वयंकृतैः । प्राप्नुयात्कर्मभिः शेषं दुःखं वा यदि चेन्नरम्(द) ॥

एकेनैव तु गन्तव्यं सर्वमन्युनिवेशनम् । एकेनैव च योक्तव्यं तस्मात्सुकृतमाचरेत् ॥

न घेनं प्रस्थितं कश्चिद्रच्छन्तमनुगच्छति । यदेनेन कृतं कर्म तदेनेमनुगच्छति ॥

+ अनुविधान्तर्गम्यमो य. पुनर्दे नास्ति ।

१ ग. घ. 'मुनोत्तम' । २. 'मुने' । ३ ग. 'न' वापानवेद्रापुरतो प्रकृतिम् । अवेगता सर्वगता मूला ३ ।

४ घ. द. 'निमर्दके' । ५ घ. ग. 'हृदये' । ६ ग. द. 'मादृश्ये' य । ७ घ. ग. घ. द. 'मु मावसे' । ८ ग.

घ. द. 'वेद' । ९ घ. 'वेद' । १० घ. द. 'मादृश्यते' । ११ घ. ग. द. 'मादृश्य' । १२ घ.

'वेदने' । १३ घ. ग. घ. 'वेदोद' । १४ घ. ग. घ. द. 'वेदोद' । १५ घ. ग. घ. द. 'वेदोद' । १६ घ. ग. 'वेदोद' ।

घ. द. 'वेदोद' ।

ते नित्यं यमविषये विभिन्नदेहाः क्रोशन्तः सततमनिष्टसंयोगैः ।

शुष्यन्ते परिगतवेदनाशरीरा बद्धीभिः सुभृशमधर्मयातनाभिः ॥

३३

कर्मणा मनसा वाचा यदभीक्ष्णं निषेव्यते । तत्प्रसह्य हरेत्पापं तस्मात्सुकृतमाचरेत् ॥

३४

चादृग्जातानि पापानि पूर्वं कर्माणि देहिनः । संसारं तामसं तादृक्पद्विधं प्रतिपद्यते ॥

३५

मानुष्यं पशुभावं च पशुभावान्मृगो भवेत् । मृगत्वात्पक्षिभावं तु तस्माच्चैव सरीसृपः ॥

३६

सरीसृपत्वादृच्छेदोऽस्थावरत्वं न संशयः । स्थावरत्वं पुनः प्राप्तो यावदुन्मिषते नरः ॥

३७

कुलालचक्रवद्भ्रान्तस्तत्रैव परिकीर्तितः । इत्येवं हि मनुष्यादिः संसारे स्थावरान्तिके ॥

३८

विज्ञेयस्तामसो नाम तत्रैव परिवर्तते । सात्त्विकश्चापि संसारो ब्रह्मादिः परिकीर्तितः ॥

३९

पिशाचान्तः स विज्ञेयः स्वर्गस्थानेषु देहिनाम् । ब्राह्मे तु केवलं सत्त्वं स्थावरे केवलं तमः ॥ ४०

चतुर्दशानां स्थानानां मध्ये विष्टम्भकं रजः । मर्मसु च्छिद्यमानेषु वेदनार्तस्य देहिनः ॥

४१

ततस्तु परमं ब्रह्म कथं विप्रः स्मरिष्यति । संस्कारात्पूर्वधर्मस्य भावनायां भ्रानो(णो)दितः ॥

मानुष्यं भजते नित्यं तस्मान्नित्यं समादधेत् ॥

४२

इति श्रीमहापुराणे वायुब्रह्मे पाशुपतयोगनिरूपण नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—११७५

अथ पञ्चदशोऽध्यायः ।

पाशुपतयोगनिरूपणम् ।

वायुरुवाच—

चतुर्दशविधं ह्येतद्वुद्ध्वा संसारमण्डलम् । तथा समारभेत्कर्म संसारभयपीडितः ॥

१

ततः स्मरति संसारं चक्रेण परिवर्तितः । तस्मात्तु सततं युक्तो ध्यानतत्परयुञ्जकः ॥

२

तथा समारभेद्योगं यथाऽऽत्मानं स पश्यति । एष आद्यः परं ज्योतिरेष सेतुरनुत्तमः ॥

३

विष्टदो ह्येष भूतानां न संभेदश्च शाश्वतः । तदेनं सेतुमात्मानमग्निं वै विश्वतोमुखम् ॥

४

हृदिस्थं सर्वभूतानामुपासीत विधानवित् । हुत्वाऽष्टाबाहुतीः सम्यक्शुचिस्तद्गतमानसः ॥

५

वैश्वानरं हृदिस्थं तु यथावदनुपूर्वशः । अपः पूर्वं सकृत्प्राश्य तूष्णीं भूत्वा उपासते ॥

६

प्राणायेति ततस्तस्य प्रथमा ह्याहुतिः स्मृता । अपानाय द्वितीया तु समानायेति चापरा ॥

७

उदानाय चतुर्थीति व्यानायेति च पञ्चमी । स्वाहाकारैः परं हुत्वा शेषं भुङ्क्ते कामतः ॥

८

अपः पुनः सकृत्प्राश्य ज्याचम्य हृदयं स्पृशेत् । ॐ प्राणानां ग्रन्थिरस्यात्मा रुद्रो ह्यात्मा विशान्तकः

स रुद्रो ह्यात्मनः प्राणा एवमाप्याययेत्स्वयम् । त्वं देवानामपि ज्येष्ठ उग्रस्त्वं चतुरो वृषाः ॥ १०

मृत्युघ्नोऽसि त्वमस्मभ्यं भद्रमेतद्धृतं हविः । एवं हृदयमालभ्य पादाङ्गुष्ठे तु दक्षिणे ॥

११

विश्राव्य दक्षिणं पाणिं नाभिं वै पाणिना स्पृशेत् । ततः पुनरुपस्पृश्य चाऽऽत्मानमभिसंस्पृशेत्

१ ग. घ. ड. 'हरन्योऽन्य त' । २ ख. घ. 'तु' । यथापि वातिगन्धत्यापूर्वक' । ग. 'तु' । यथाऽपि वाऽतिगन्धः

स्यात्पूर्वधर्मणि । ३ ख. ग. घ. ड. 'स सो वै यद्वि' । ४ ख. ग. घ. ड. 'रिवर्तते । इ' । ५ क. 'रान्तके' । ६ ख. ग.

घ. ड. 'वस्यापि' । ७ क. ग. प्रतोदितः । ८ ख. ग. घ. ड. 'पद' । ९ ग. घ. 'भ्य रुद्र' ।

(शौचाचारलक्षणनिरूपणम्)

- * अक्षिणी नासिका श्रोत्रे हृदयं शिर एव च । द्वावात्मानाबुभावेतौ प्राणापानाबुदाहृतौ ॥ १३
 वयोः प्राणोऽन्तरात्माऽस्य बाह्योऽपानोऽस्त उच्यते । अन्नं प्राणस्तथाऽपानं मृत्युर्जीवितमेव च ॥
 अन्नं ब्रह्म च विज्ञेयं प्रजानां प्रसवस्तथा । अन्नाद्भूतानि जायन्ते स्थितिरन्नेन चेप्पते ॥ १५
 वर्धन्ते तेन भूतानि तस्मादन्नं तदुच्यते । तदेवाग्नौ हुतं ह्यन्नं भुज्जते देवदानवाः ॥ १६
 गन्धर्वयक्षरक्षांसि पिशाचाश्चान्नमेव हि ॥ १७

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते पशुपतयोगनिरूपणं नाम पञ्चदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—११९२

अथ षोडशोऽध्यायः ।

शौचाचारलक्षणनिरूपणम् ।

वायुरुवाच—

- अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि शौचाचारस्य लक्षणम् । यदनुष्ठाय शुद्धात्मा प्रेत्य स्वर्गं हि चाऽऽप्नुयात्
 उदकार्थी तु शौचानां मुनीनामुत्तमं पदम् । यस्तु तेष्वप्रमत्तः स्यात्स मुनिर्नावसीदति ॥ २
 मानावमानौ द्वावेतौ तावेवाऽऽहुर्विषामृते । अवमानं विषं तत्र भानस्त्वमृतमुच्यते ॥ ३
 यस्तु तेष्वप्रमत्तः स्यात्स मुनिर्नावसीदति । गुरोः भियहिते युक्तः स तु संवत्सरं वसेत् ॥ ४
 नियमेष्वप्रमत्तस्तु यमेषु च सदा भवेत् । प्राप्यानुज्ञां ततश्चैव ज्ञानागमनमुत्तमम् ॥ ५
 अविरोधेन धर्मस्य विचरेत्पृथिवीमिमाम् । चक्षुष्पूतं ब्रजेन्मार्गं वस्त्रपूतं जलं पिबेत् ॥ ६
 सत्यपूतां वदेद्वाणीमिति धर्मानुज्ञासनम् । आतिथ्यं श्राद्धयज्ञेषु न गच्छेद्योगवित्कचित् ॥ ७
 एवं ह्यहिसको योगी भवेदिति विचारणौ । वह्नौ विधूमे व्यह्नौ सर्वस्मिन्भुक्तवज्जने ॥ ८
 विचरेन्मतिर्मान्योगी न तु तेष्वेव नित्यशः । यथैवमवमन्यन्ते यथा परिभवन्ति च ॥ ९
 युक्तस्तथाऽऽचरेद्भैक्षं सतां धर्ममदूषयन् । भैक्षं चरेद्गृहस्थेषु यथाचारगृहेषु च ॥ १०
 श्रेष्ठा तु परमा चेयं वृत्तिरस्योपदिश्यते । अत ऊर्ध्वं गृहस्थेषु शालीनेषु चरेद्विजः ॥ ११
 श्रद्धधानेषु दान्तेषु श्रोत्रियेषु महात्मसु । अत ऊर्ध्वं पुनश्चापि अदुष्टपतितेषु च ॥ १२
 भैक्षचर्यां त्रिवर्णेषु जघन्या वृत्तिरुच्यते । भैक्षं यत्रागं तत्र वा पयो यावकमेव च ॥ १३
 फलमूलं विषकं वा पिण्याकं शक्तितोऽपि वा । इत्येते च मया प्रोक्ता योगिनां मिद्विवर्धनाः ॥
 आहारास्तेषु सिद्धेषु श्रेष्ठं भैक्षमिति स्मृतम् । अन्विन्दुं यः कुशाग्रेण मासे मासे समश्रुते ॥ १५
 न्यायतो यस्तु भिक्षेन स प्रोक्ताद्विगिष्यते । योगिनां चैव सर्वेषां श्रेष्ठं चान्द्रायणं स्मृतम् ॥ १६
 एकं द्वे त्रीणि चत्वारि शक्तितो वा समाचरेत् । अस्तेयं ब्रह्मचर्यं च अलोभस्त्याग एव च ॥ १७
 ब्रतानि चैव भिक्षुणामहिमा परमोर्ध्वता । अक्रोधो मुक्तशुद्ध्या राजमाहारलाघवम् ॥ १८
 नित्यं स्वाध्याय इत्येते नियमाः परिकीर्तिताः । धीजयोनिर्गुणपुनैर्दः कर्मभिरेव च ॥ १९

* * इदमर्थं नास्ति रा. घ. पुस्तकयोः ।

* १ घ. व. २ घ. हि विन्दति । उ. ३ घ. नाम तस्य । ४ घ. द. लुगी त्रि. घ. मुदत्रि. ५ घ. घ.
 द. 'ना । नन्दे वि. ६ घ. ग. घ. द. 'मान्भेक्षं न । ७ घ. रा. भिक्षय । द. भैक्षं पर गृहे । ८ घ. द. 'वा विर. ९ ग.
 घ. द. 'मार्पता ।

यया द्विप इवारण्ये मनुष्याणां विधीयते । प्राप्यते वाऽचिरादेवाङ्कुशेनैव निवारितः ॥ २०
एवं ज्ञानेन शुद्धेन दग्धवीजो ह्यकल्मषः । विमुक्तवन्धः शान्तोऽसौ मुक्त इत्यभिधीयते ॥ २१

वेदैस्तुल्याः सर्वयज्ञक्रियास्तु यज्ञे जप्यं ज्ञानिनामाहुरत्रयम् ।

ज्ञानाज्ज्ञानं सङ्गरागव्यपेतं तस्मिन्प्राप्ते शाश्वतस्योपलब्धिः ॥

२२

दमः शमः सत्यमकल्मषत्वं मौनं च भूतेष्वखिलेष्वथाऽऽर्जवम् ।

अतीन्द्रियज्ञानमिदं तथाऽऽर्जवं प्राहुस्तथा ज्ञानविशुद्धे तत्त्वाः ॥

२३

समाहितो ब्रह्मपरोऽप्रमादी शुचिस्तथैवाऽऽत्मरतिर्जितेन्द्रियः ।

समामुयुर्योगमिमं महधियो महर्षयश्चैवमनिन्दितामलाः ॥

२४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते शौचाचारलक्षणनिरूपण नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१२१६

अथ सप्तदशोऽध्यायः ।

परमाश्रमविधिकथनम् ।

वायुरुवाच—

आश्रमत्रयमुत्सृज्य प्राप्तस्तु परमाश्रमम् । अतः संवत्सरस्यान्ते प्राप्य ज्ञानमनुत्तमम् ॥ १

अनुज्ञाप्य गुरुं चैव विचरेत्पृथिवीमिमाम् । सारभूतमुपासीत ज्ञानं यैज्ज्ञेयसाधकम् ॥ २

इदं ज्ञानमिदं ज्ञेयमिति यैस्तृपितश्चरेत् । अपि कल्पसहस्रायुर्नैव ज्ञेयमवाप्नुयात् ॥ ३

त्यक्तसङ्गो जितक्रोधो लघ्वाहारो जितेन्द्रियः । पिपाय वृद्ध्या द्वाराणि ध्याने श्रेवं मनो दधेत् ॥ ४

शून्येष्वेवावकाशेषु गुहासु च वने तथा । नदीनां पुलिने चैव नित्यं युक्तः सदा भवेत् ॥ ५

घाग्दण्डः कर्मदण्डश्च मनोदण्डश्च ते त्रयः । यस्यैते नियता दण्डाः स त्रिदण्डी व्यवस्थितः ॥ ६

अवस्थितो ध्यानरतिर्जितेन्द्रियः शुभाशुभे हित्य च कर्मणी उभे ॥ ७

इदं शरीरं प्रविमुच्य शास्त्रतो न जायते म्रियते वा कदाचित् ॥ ८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते परमाश्रमविधिकथन नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१२२४

अथाष्टादशोऽध्यायः ।

यतिप्रायश्चित्तविधिकथनम् ।

वायुरुवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि यतीनामिह निश्चयम् । प्रायश्चित्तानि तत्त्वेन यान्यकामकृतानि तु ॥ १

अथ कामकृतेऽप्याहुः सूक्ष्मधर्मविदो जनाः । पापं च त्रिविधं प्रोक्तं बाह्यतःकायसंभवम् ॥ २

१ घ. ड. 'मन्थनः शा' । २ ख. ग. घ. ड. 'खिल तथाऽऽ' । ३ ख. ग. घ. ड. 'द्वुद्धयः । स' । ४ घ. 'नै ज्ञेयमि' । ५ ख. ड. 'यथाय सा' । ६ ख. ग. घ. ड. 'द ज्ञेयमि' । ७ क. 'यस्तुति' । ८ ख. ड. 'विधाय ।

(अरिष्टनिरूपणम्)

सततं हि दिवा रात्रौ येनेदं वर्धते जगत् । न कर्माणि न चाप्येष तिष्ठतीति परा श्रुतिः ॥ ३
क्षणमेव प्रयोज्यं तु आयुपस्तु विधारणात् । भवेद्धीरोऽप्रमत्तस्तु योगो हि परमं बलम् ॥ ४
न हि योगात्परं किञ्चिन्नराणामिह दृश्यते । तस्माद्योगं प्रशंसन्ति धर्मयुक्ता मनीषिणः ॥ ५
अविद्यां विधया तीर्त्वा प्राप्यैश्वर्यमनुत्तमम् । दृष्ट्वा परापरं धीराः परं गच्छन्ति तत्पदम् ॥ ६
व्रतानि यानि भिक्षूणां तथैवोपव्रतानि च । एकैकापक्रमे तेषां प्रायश्चित्तं विधीयते ॥ ७
उपेत्य तु स्त्रियं कामात्प्रायश्चित्तं विनिर्दिशेत् । प्राणायामसमायुक्तं कुर्यात्सातपथं तथा ॥ ८
ततश्चरति निर्देशं कृच्छ्रस्यान्ते समाहितः । पुनराश्रमपागम्य चरेद्भिक्षुरतन्द्रितः ॥ ९
न म(न)र्मयुक्तं वचनं हिनस्तीति मनीषिणः । तथाऽपि च न कर्तव्यः प्रसङ्गो ह्येष दारुणः ॥ १०
अहोरात्राधिकः कश्चिन्नास्त्यधर्म इति श्रुतिः । हिंसां ह्येषा परा सृष्टा देवैर्तमुनिभिस्तथा ॥ ११
यदेतद्रविणं नाम प्राणा ह्येते बहिश्चराः । स तस्य हरति प्राणान्यो यस्य हरते धनम् ॥ १२
एवं कृत्वा स दुष्टात्मा भिन्नवृत्तो व्रताक्षुतः । भूयो निर्वेदमापन्नश्चरेच्चान्द्रायणं व्रतम् ॥ १३
विधिना शास्त्रदृष्टेन संवत्सरमिति श्रुतिः । ततः संवत्सरस्यान्ते भूयः प्रक्षीणकल्मषः ॥ १४
भूयो निर्वेदमापन्नश्चरेद्भिक्षुरतन्द्रितः । अहिंसा सर्वभूतानां कर्मणा मनसा गिरा ॥ १५
अकामादपि हिंसेत यदि भिक्षुः पशून्मृगान् । कृच्छ्रातिकृच्छ्रं कुर्वीत चान्द्रायणमथापि वा ॥ १६
स्कन्देदिन्द्रियदौर्बल्यात्स्त्रियं दृष्ट्वा यतिर्यदि । तेन धारयितव्या वै प्राणायामास्तु षोडश ॥ १७
दिवा स्कन्नस्य विप्रस्य प्रायश्चित्तं विधीयते । (अत्रिरात्रमुपवासश्च प्राणायामशतं तथा ॥ १८
रात्रौ स्कन्नः शुचिः स्नातो द्वादशैव तु धारणाः । प्राणायामेन शुद्धात्मा विरैजा जायते द्विजः
एकान्नं मधु मांसं वा ह्यामश्राद्धं तथैव च । अभोज्यानि यतीनां च मत्स्यक्षलवणानि च ॥ २०
एकैकातिक्रमे तेषां प्रायश्चित्तं विधीयते) । प्राजापत्येन कृच्छ्रेण ततः पापात्ममुच्यते ॥ २१
व्यतिक्रमाच्च ये केचिद्वाङ्मनःकायसंभ्रमम् । सद्भिः सह विनिश्चित्य यद्भूयुस्तत्समाचरेत् ॥ २२

विशुद्धबुद्धिः समलोष्टकाञ्चनः समस्तमूर्तेषु चरन्समाहितः ॥

स्थानं ध्रुवं शाश्वतमव्ययं सतां परं स गत्वा न पुनर्हि जायते ॥ २३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते यतिप्रायश्चित्तविधिखण्डे नामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥

आदितेः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१२४७

अधेक्षोनादिशोऽध्याय ।

अरिष्टनिरूपणम् ।

वायुखाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि अरिष्टानि निबोधत । येन ज्ञानविशेषेण मृत्युं पश्यति चाऽऽत्मनः ॥ १
अरुन्धतीं ध्रुवं चैव सोमच्छायां महापथम् । यो न पश्येत्स नो जीवेन्नरः संवत्सरात्परम् ॥ २
अरश्मिवन्तमादित्यं रश्मिवन्तं च पावकम् । यः पश्येन्न च जीवेत मासादेकादशात्परम् ॥ ३

* धनुर्दिहान्तर्गतग्रन्थो यः पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. वेष्टयते । २ ख. ग. घ. ङ. 'वेद्धोरोऽ' । ३ ख. ग. घ. ङ. 'तन्मयं प्र' । ४ ख. ग. घ. ङ. 'रणा । प्रा' । ५ ख. 'इतो जा' । ६ ख. घ. 'भवा । स' । ग. ङ. 'भवा । स' ।

वमेन्मूर्जं करीपं वा सुवर्णं रजतं तथा । मत्स्यमथ वा स्वमे दश मासान्स जीवति ॥ ४
अग्रतः पृष्ठतो वाऽपि खण्डं यस्य पदं भवेत् । पांशुले कर्दमे वाऽपि सप्त मासान्स जीवति ॥ ५
काकः कपोतो गृध्रो वा निलीयेद्यस्य मूर्धनि । कक्ष्यादो वा खगः कश्चित्पन्मासान्नाविधत्ते ॥ ६
बैधेद्यायसपद्मीभिः पांशुवर्षेण वा पुनः । छायां वा विकृतां पश्येच्चतुः पञ्च स जीवति ॥ ७
अनैत्रे विद्युतं पश्येदक्षिणां दिशमाश्रिताम् । उदकेन्द्रधनुर्वाऽपि त्रयो द्वौ वा स जीवति ॥ ८
अप्सु वा यदि वाऽऽदर्शे आत्मानं यो न पश्यति अशिरस्कं तथाऽऽत्मानं मासादूर्ध्वं न जीवति
शवगन्धि भवेद्वात्रं वशा(सा)गन्धि ह्यापि वा । मृत्युर्युपस्थितस्तस्य अर्धमासं स जीवति ॥ १०
(यस्य वै स्नातमात्रस्य हृत्पादं वाऽवगुप्यति धूमो(मं) वा मस्तकोन्नेये(त्पश्ये)दशाहं न स जीवति)
संभिन्नो मारुतो यस्य गर्भस्थानानि कुन्तति । अग्निः स्पृष्टो न मृत्युर्युपस्थितः ॥ १२
प्राक्षवानरयुक्तेन स्थेनाऽऽशां तु दक्षिणाम् । गायत्र्यथ व्रजेत्स्वमे ॥ १३
कृष्णाम्बरधरा ज्यामा गायन्ती वाऽर्थं चाङ्गना । यत्रयेदक्षिणामाशां स्वमे सोऽपि न ॥ १४
छिद्रं वासश्च कृष्णं च स्वमे यो विभृयान्नरः । भयं वा अवणं दृष्ट्वा विद्यान्मृत्युर्युपस्थितः ॥ १५
आ मस्तकतलायस्तु निमज्जेत्पङ्कसागरे । दृष्ट्वा तु तादृशं स्वमे सद्य एव न जीवति ॥ १६
भस्माङ्गारांश्च केशांश्च नदीं शुष्कां भुजंगमान् । पश्येद्यो दशरात्रं तु न स जीवेत् तादृशः ॥ १७
कृष्णैश्च विकटैश्चैव पुरुषैरुद्यतायुधैः । पापाणैस्ताड्यते स्वमे यः सद्यो न स जीवति ॥ १८
सूर्योदये प्रत्युपासी प्रत्यक्षं यस्य वै शिवा । क्रोशन्ती संमुखाऽभ्येति स गतायुर्भवेन्नरः ॥ १९
यस्य वै स्नातमात्रस्य हृदयं पीड्यते भृशम् । जायते दन्तहर्षश्च तं गतायुपमादिशेत् ॥ २०
भूपो भूयः श्वसेद्यस्तु रात्रौ वा यदि वा दिवा । दीपगन्धं च नो वेत्ति विद्यान्मृत्युमुपस्थितम्
रात्रौ चेन्द्रायुधं पश्येदिवा नक्षत्रमण्डलम् । परनेत्रेषु चाऽऽत्मानं न पश्येन्न स जीवति ॥ २२
नेत्रमेकं स्वयेद्यस्य कर्णौ स्यानाच्च भ्रश्यतः । नासा च वक्रा भवति स द्वेयो गतजीवितः ॥ २३
यस्य कृष्णा खरा जिह्वा पङ्कमासं च वै मुखम् । गण्डे क्षिपिटके रक्ते तस्य मृत्युर्युपस्थितः ॥ २४
मुक्तकेशो हसन्त्रैव गायन्त्यश्च यो नरः । याम्पाशाभिमुखो गच्छेत्तदन्तं तस्य जीवितम् ॥ २५
यस्य स्वेदसमुद्भूताः श्वेतसर्पपसंनिभाः । स्वेदा भवन्ति हसकृत्तस्य मृत्युर्युपस्थितः ॥ २६
उष्ट्रा वा रासभा वाऽपि मुक्ताः स्वमे रथेऽशुभाः । यस्य सोऽपि न जीवेत् दक्षिणाभिमुखो गतः
द्वे चात्र परमे रिष्टे एतैर्दूषं परं भवेत् । योषं न शृणुयात्कर्णे ज्योतिर्नेत्रे न पश्यति ॥ २८
अन्त्रे यो निपतेत्स्वमे द्वारं चास्यै न विधत्ते । न चोत्तिष्ठति यः श्वभ्रातृदन्तं तस्य जीवितम् ॥

ऊर्ध्वा च दृष्टिर्न च संप्रतिष्ठा रक्ता पुनः संपरिवर्तमाना ।

मुखस्य चोष्मा शुषिरा च नाभिरत्पुष्णमूत्रो विषमस्थ एव ॥

दिवा वा यदि वा रात्रौ प्रत्यक्षं योऽभिहन्यते । तं पश्येद्य हन्तारं स हतस्तु न जीवति ॥ ३१
आग्निप्रवेशं कुरुते स्वमान्ते यस्तु मानवः । स्मृतिं नोपलभेद्यापि तदन्तं तस्य जीवितम् ॥ ३२
यस्तु मायरेणं शुक्रं स्वकं पश्यति मानवः । रक्तं कृष्णमपि स्वमे तस्य मृत्युर्युपस्थितः ॥ ३३

• धनुर्विद्वान्तर्गतग्रन्थः क. घ. पुस्तकयोगांस्ति ।

१ रा. ग. घ. ङ. 'अ पुरी' । २ ङ. 'वद्रे द्वादश' । ३ ङ. 'नक्षत्रि' । ४ रा. 'हृदय पाव' । ५ रा. 'पात्य-
स्वेर' । ६ घ. ङ. 'य वाऽऽ' । ७ क. ग. 'जो शिपुय' । ८ रा. ग. घ. 'रा । नर' । ९ ङ. 'ताड्यते' । १० रा. ग. घ.
'भूयन्ते' । ११ ग. घ. ङ. 'दे वाऽऽ' । १२ स. ग. घ. ङ. 'तद्वृष' । १३ रा. ग. घ. ङ. 'रथ निषिद्धे' ।

(ओंकारप्राप्तिलक्षणनिरूपणम्)

अरिष्टसूचिते देहे तस्मिन्काल उपागते । त्यक्त्वा भयविषादं च उद्वेगेष्वबुद्धिमान्नरः ॥ १४
 मार्ची वा यदि वोदीची दिशं निष्क्रम्य वै शुचिः । समेऽतिस्थावरे देशे विविक्ते जनवर्जिते ॥ १५
 उदङ्मुखः प्राङ्मुखो वा स्वस्थः स्वाचान्त एव च । स्वस्तिकोपनिविष्टश्च नमस्कृत्वा (त्य) महेश्वरम् ॥
 समं (मं) कायशिरोप्रीवं धारयेन्नावलोकयेत् । यथा दीपो निवातस्थो नेह ते सोपमा स्मृता ॥ १७
 प्रागुदक्प्रवणे देशे तस्माद्युज्जीत योगवित् । (+ कामं वितर्कं प्रीतिं च सुखदुःखे उभे य(त)या ॥
 निगृह्य मनसा सर्वं शुक्लध्यानमनुस्मरेत्) । प्राणे च रमते नित्यं चक्षुषोः स्पर्शने तथा ॥ १९
 श्रोत्रे मनसि बुद्धौ च तथा वक्षसि धारयेत् । कालधर्मं च विज्ञाय समूहं चैव सर्वशः ॥ ४०
 द्वादशाध्यात्म इत्येवं योगधारणमुच्यते । शतमष्टशतं वाऽपि धारणां मूर्ध्नि धारयेत् ॥ ४१
 न तस्य धारणायोगाद्वायुः सर्वं प्रवर्तते । ततस्त्वापूरयेद्देहमोंकारेण समाहितः ॥ ४२
 अथोंकारमयो योगी न क्षरेत्स्वक्षरी भवेत् ॥ ४३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्तेऽरिष्टनिरूपणं नामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१२९०

अथ विंशोऽध्यायः ।

ओंकारप्राप्तिलक्षणनिरूपणम् ।

वायुरुवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि ओंकारप्राप्तिलक्षणम् । एष त्रिमात्रो विज्ञेयो व्यञ्जनं चात्र सस्वरम् ॥ १
 प्रथमा वैद्युती मात्रा द्वितीया तामसी स्मृता । तृतीया निर्गुणा विद्यान्मात्रामक्षरगामिनीम् ॥ २
 ग(गा)न्धर्वीति च विज्ञेया गान्धारस्वरसंभवा । पिपीलिकासमस्पर्शा प्रयुक्ता मूर्ध्नि लक्ष्यते ॥ ३
 तथा प्रयुक्तमोंकारं प्रति निर्वाति मूर्धनि । तथोंकारमयो योगी क्षरेत्स्वक्षरी भवेत् ॥ ४
 मणवो धनुः शरो ह्यात्मा ब्रह्म तल्लक्ष्यमुच्यते । अग्रमत्तेन वेदव्यं शरवत्तन्मयो भवेत् ॥ ५
 ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म गुहायां निहितं पदम् । ओमित्येतन्नयो वेदास्त्रयो लोकास्त्रयोऽग्रयः ॥ ६
 विष्णुक्रमास्त्रयस्त्वेते ऋक्सामानि यजूंषि च । मात्राश्चात्र चतस्रस्तु विज्ञेयाः परमार्थतः ॥ ७
 तत्र युक्तश्च यो योगी तस्य सालोक्यतां व्रजेत् । अकारस्त्वक्षरो ज्ञेय उकारः स्वरितः स्मृतः ॥ ८
 मकारस्तु पुतो ज्ञेयस्त्रिमात्र इतिसंज्ञितः । अकारस्त्वथ भूर्लोक उकारो भुव उच्यते ॥ ९
 सव्यञ्जनो मकारश्च स्वर्लोकश्च विधीयते । ओंकारस्तु त्रयो लोकाः शिरस्तस्य त्रिविष्टपम् ॥ १०
 भुवनान्तं च तत्सर्वं त्रौक्षं तत्पदमुच्यते । मात्रापदं रुद्रलोको ह्यमात्रस्तु शिवं पदम् ॥ ११
 एवं ध्यानविशेषेण तत्पदं समुपांसते । तस्माद्ध्यानरतिर्नित्यममात्रं हि तदक्षरम् ॥ १२
 उपास्यं हि प्रयत्नेन शान्तं पदमिच्छता । हस्वा तु प्रथमा मात्रा ततो दीर्घा त्वनन्तरम् ॥ १३
 ततः पुतवती चैव तृतीया उपदिश्यते । एतास्तु मात्रा विज्ञेया यथावदनुपूर्वशः ॥ १४
 यावच्चैव तु शक्यन्ते धार्यन्ते तावदेव हि । इन्द्रियाणि मनो बुद्धिं ध्यायन्नात्मानि यः सदा ॥ १५

+ धनुर्ब्रह्मन्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. द. उच्यते । २ ख. घ. दिशा । ३ क. 'तीया निर्गुणी वि' । ४ क. 'न वेदव्यं श' । ५ म.
घ. द. ब्राह्मणं ।

(कल्पनिरूपणम्)

उत्पन्नस्तु यथा नादो गन्धर्वा यत्र चोत्थिताः । ऋषभस्तु ततः कल्पो ज्ञेयः पञ्चदशो द्विजाः ३३
 ऋषभो यत्र संभूतः स्वरो लोकमनोहरः । पैङ्गस्तु षोडशः कल्पः षड्जना यत्र चर्पयः ॥ ३४
 शिशिरश्च वसन्तश्च निदाघो वर्ष एव च । शरद्धेमन्त इत्येते मानसा ब्रह्मणः सुताः ॥ ३५
 उत्पन्नाः पैङ्गसंसिद्धाः पुत्राः कल्पे तु षोडशे । यस्माज्जातैश्च तैः षड्भिः सद्योजातो महेश्वरः
 तस्मात्समुत्थितः पैङ्गजः स्वरस्तूदधिसंनिभः । ततः सप्तदशः कल्पो मार्जालीय इति स्मृतः ३७
 मार्जालीयं तु तत्कर्म यस्माद्ब्राह्मणकल्पयत् । ततस्तु मध्यमो नाम कल्पोऽष्टादश उच्यते ॥ ३८
 यस्मिंस्तु मध्यमो नाम स्वरो धैवतपूजितः । उत्पन्नः सर्वभूतेषु मध्यमो वै स्वयंभुवः ॥ ३९
 ततस्त्वेकोनविंशस्तु कल्पो वैराजकः स्मृतः । वैराजो यत्र भगवान्मनुर्वै ब्रह्मणः सुतः ॥ ४०
 तस्य पुत्रस्तु धर्मात्मा दधीचिर्नाम धार्मिकः । प्रजापतिर्महातेजा बभूव त्रिदेशेश्वरः ॥ ४१
 अकामयत गायत्री यजमानं प्रजापतिम् । तस्माज्जज्ञे स्वरः स्निग्धः पुत्रस्तस्य दधीचिनः ॥ ४२
 सतो विंशतिमः कल्पो निषादः परिकीर्तितः । प्रजापतिस्तु तं दृष्ट्वा स्वयंभूषभवं तदा ॥ ४३
 विरराम प्रजाः स्रष्टुं निषादस्तु तपोऽतपत् । दिव्यं वर्षसहस्रं तु निराहारो जितेन्द्रियः ॥ ४४
 तमुवाच महातेजा ब्रह्मा लोकपितामहः । ऊर्ध्वबाहुं तपोग्लानं दुःखितं क्षुत्पिपासितम् ॥ ४५
 निपीदित्यब्रवीदेनं पुत्रं शान्तं पितामहः । तस्मान्निषादः संभूतः स्वरस्तु स निषादवान् ॥ ४६
 एकविंशतिमः कल्पो विज्ञेयः पञ्चमो द्विजाः । प्राणोऽपानः समानश्च उदानो व्यान एव च ४७
 ब्रह्मणो मानसाः पुत्राः पञ्चैते ब्रह्मणः समाः । तैस्त्वर्थवादिभिर्पुर्तैर्वाग्भिरिष्टो महेश्वरः ॥ ४८
 यस्मात्परिगतैर्गीतः पञ्चभिस्तैर्महात्मभिः । स्वरस्तु पञ्चमः स्निग्धस्तस्मात्कल्पस्तु पञ्चमः ॥ ४९
 द्वाविंशस्तु तथा कल्पो विज्ञेयो मेघवाहनः । यत्र विष्णुर्महाबाहुर्मैथी भूत्वा महेश्वरम् ॥ ५०
 दिव्यं वर्षसहस्रं तु अवहत्कृत्तिवाससम् । तस्य निश्चसमानस्य भाराक्रान्तस्य वै मुखात् ॥ ५१
 निर्जगाम महाकायः कालो लोकप्रकालनः । यस्त्वयं पठ्यते विप्रैर्विष्णुर्वै कश्यपात्मजः ॥ ५२
 त्रयोविंशतिमः कल्पो विज्ञेयश्चिन्तकस्तथा । प्रजापतिसुतः श्रीमांश्चित्तिश्च मिथुनं च तौ ॥ ५३
 ध्यायतो ब्रह्मणश्चैव यस्माच्चिन्ता समुत्थिता । तस्मात्तु चिन्तकः सोवै (कोऽसौ) कल्पः प्रोक्तः
 स्वयंभुवा ॥ ५४
 चतुर्विंशतिमश्चापि ह्यकूतिः कल्प उच्यते । आकूतिश्च तथा देवी मिथुनं संवभूव ह ॥ ५५
 प्रजाः स्रष्टुं तथाऽऽकूतिं यस्मादौह प्रजापतिः । तस्मात्स पुरुषो ज्ञेय आकूतिः कल्पसंज्ञितः ५६
 पञ्चविंशतिमः कल्पो विज्ञातिः परिकीर्तितः । विज्ञातिश्च तथा देवी मिथुनं संप्रसूयते ॥ ५७
 ध्यायतः पुत्रकामस्य मनस्यध्यात्मसंज्ञितम् । विज्ञातं वै समासेन विज्ञातिस्तु ततः स्मृतः ॥ ५८
 षड्विंशस्तु ततः कल्पो मन इत्यभिधीयते । देवी च शंकरी नाम मिथुनं संप्रसूयते ॥ ५९
 प्रजा वै चिन्तमानस्य स्रष्टुकामस्य वै तदा । यस्मात्प्रजासंभवनादुत्पन्नस्तु स्वयंभुवा ॥ ६०

१ क. 'दत्त द्वि' । २ ख. प. 'पङ्गस्तु' । ३ ख. घ. ड. 'पङ्गर्व' । ४ ख. घ. ड. 'स्मादौ' । ५ ख. ग. घ. ड. 'पङ्गः' । ६ ग. घ. 'मै तस्माद्भू' । ७ घ. ड. 'मो द्वी स्व' । ८ ग. ड. 'स्त्वेकाग्रि' । ९ ख. ड. 'स्मादौश्वरः' । १० ड. 'पञ्चभिः' । ११ क. 'काशनः' । १२ ख. घ. 'चित्तिश्च' । १३ ख. ड. 'स्नाय चि' । १४ ख. घ. 'भुवः' । १५ ख. घ. ड. 'दासीत्वयंभुवः' । १६ क. 'यते' । १७ घ. 'ध्या' । १८ ख. ड. 'क्षित' । १९ ख. घ. 'न्तयान' । २० ख. घ. ड. 'भुवः' । २१ ख. घ. ड. 'भुवः' । २२ ख. घ. ड. 'भुवः' । २३ ख. घ. ड. 'भुवः' । २४ ख. घ. ड. 'भुवः' । २५ ख. घ. ड. 'भुवः' । २६ ख. घ. ड. 'भुवः' । २७ ख. घ. ड. 'भुवः' । २८ ख. घ. ड. 'भुवः' । २९ ख. घ. ड. 'भुवः' । ३० ख. घ. ड. 'भुवः' । ३१ ख. घ. ड. 'भुवः' । ३२ ख. घ. ड. 'भुवः' । ३३ ख. घ. ड. 'भुवः' । ३४ ख. घ. ड. 'भुवः' । ३५ ख. घ. ड. 'भुवः' । ३६ ख. घ. ड. 'भुवः' । ३७ ख. घ. ड. 'भुवः' । ३८ ख. घ. ड. 'भुवः' । ३९ ख. घ. ड. 'भुवः' । ४० ख. घ. ड. 'भुवः' । ४१ ख. घ. ड. 'भुवः' । ४२ ख. घ. ड. 'भुवः' । ४३ ख. घ. ड. 'भुवः' । ४४ ख. घ. ड. 'भुवः' । ४५ ख. घ. ड. 'भुवः' । ४६ ख. घ. ड. 'भुवः' । ४७ ख. घ. ड. 'भुवः' । ४८ ख. घ. ड. 'भुवः' । ४९ ख. घ. ड. 'भुवः' । ५० ख. घ. ड. 'भुवः' । ५१ ख. घ. ड. 'भुवः' । ५२ ख. घ. ड. 'भुवः' । ५३ ख. घ. ड. 'भुवः' । ५४ ख. घ. ड. 'भुवः' । ५५ ख. घ. ड. 'भुवः' । ५६ ख. घ. ड. 'भुवः' । ५७ ख. घ. ड. 'भुवः' । ५८ ख. घ. ड. 'भुवः' । ५९ ख. घ. ड. 'भुवः' । ६० ख. घ. ड. 'भुवः' ।

तस्मात्प्रजासंभवनाद्भावनासंभवः स्मृतः । सप्तविंशतिमः कल्पो भावो वै कल्पसंज्ञितः ॥ ६१
 पौर्णमासी तथा देवी मिथुनं समपद्यत । प्रजा वै स्रष्टुकामस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ ६२
 ध्यायतस्तु परं ध्यानं परमात्मानमश्वरम् । अग्निस्तु मण्डली भूत्वा रश्मिजालसमावृतः ॥ ६३
 भुवं दिवं च विष्टभ्य दीप्यते स महावपुः । ततो वर्षसहस्रान्ते संपूर्णे ज्योतिर्मण्डले ॥ ६४
 आविष्टया सहोत्पन्नमपश्यत्सूर्यमण्डलम् । यस्माददृश्यो भूतानां ब्रह्मणा परमेष्ठिना ॥ ६५
 दृष्टस्तु भगवान्देवः सूर्यः संपूर्णमण्डलः । सर्वे योगाश्च मन्त्राश्च मण्डलेन सहोत्थिताः ॥ ६६
 यस्मात्कल्पो ह्ययं दृष्टस्तस्मात्तं दर्शमुच्यते(?) । यस्मान्मनसि संपूर्णो ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ ६७
 पुरा वै भगवान्सोमः पौर्णमासी ततः स्मृता । तस्मात्तु पर्वदैशे वै पौर्णमासं च योगिभिः ॥ ६८
 उभयोः पक्षयोर्योज्यमात्मनो हितकाम्यया । दर्शं च पौर्णमासं च ये यजन्ति द्विजातयः ॥ ६९
 न तेषां पुनरावृत्तिर्ब्रह्मलोकात्कदाचन । योऽनाहिताग्निः प्रयतो वीराध्वानं गतोऽपि वा ॥ ७०
 समाधाय मनस्तीव्रं मन्त्रमुच्चारयेच्छनैः । त्वमग्रे रुद्रो असुरो महो दिवस्त्वं शर्पो मारुतं पृक्ष ईशिषे
 त्वं पाशगन्धर्वशिषं पूषा विधत्तपासिना । इत्येव मन्त्रं मनसा सम्यगुच्चारयेद्विजः ॥ ७२
 अग्निं प्रविशते यस्तु रुद्रलोकं स गच्छति । सोमश्चाग्निस्तु भगवान्कालो रुद्र इति श्रुतिः ॥ ७३
 तस्माद्यः प्रविशेदग्निं स रुद्रोऽन्नं निर्वर्तते । अष्टाविंशतिमः कल्पो बृहदित्यभिसंज्ञितः ॥ ७४
 ब्रह्मणः पुत्रकामस्य स्रष्टुकामस्य वै प्रजाः । ध्यायमानस्य मनसा बृहत्साम रथंतरम् ॥ ७५
 यस्मात्तत्र समुत्पन्नो बृहत्तः सर्वतोमुखः । तस्मात्तु बृहत्तः कल्पो विज्ञेयस्तत्त्वचिन्तकैः ॥ ७६
 अष्टाशीतिसहस्राणि योजनानां प्रमाणतः । रथंतरं तु विज्ञेयं परमं सूर्यमण्डलम् ॥ ७७
 तस्मादण्डं तु विज्ञेयमभेद्यं सूर्यमण्डलम् । यत्सूर्यमण्डलं चापि बृहत्साम तु भिद्यते ॥ ७८
 भित्त्वा चैनं द्विजा यान्ति योगात्मानो दृढव्रताः । संघातमुपनीताश्च अन्ये कल्पा रथंतरे ॥ ७९
 इत्येतत्तु मया प्रोक्तं चित्रमध्यात्मदर्शनम् । अतः परं प्रवक्ष्यामि कल्पानां विस्तरं शुभम् ॥ ८०

* जिह्वे स्तुहि(?) जगत्त्रितयैकनाथं नारायणं परमकारुणिकं सदैव ।

माचीनकर्षणिगडार्गलबन्धमुक्त्यै अन्यः पुराणुरुपादपरोऽस्त्युपायः ॥ ८१

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते कल्पनिर्णय नामैकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१४१०

अथ द्वाविंशोऽध्यायः ।

कल्पसंख्यानिरूपणम् ।

ऋषय ऊचुः—

अत्यद्भुतामिदं सर्वं कल्पानां ते महामुने । रहस्यं वै समाख्यातं मन्त्राणां च प्रकल्पनम् । १
 न तवाविदितं किंचिद्विषु लोकेषु विद्यते । तस्माद्विस्तरतः सर्वाः कल्पसंख्या ब्रवीहि नः ॥ २

* ख पुस्तक प्रवाय श्मशो नान्यादर्शगुस्तनेषु ।

१ ख. ग. घ. ङ. सप्तावि । २ ग. घ. ङ. ले । अवि । ३ ख. ग. घ. ङ. 'द्वौ वै । ४ क. 'योज्येष्टमा'
 ५ घ. 'त्व वातेरुणैर्यासि शक्यित्व पूषा धीतधामाऽसि न त्मनाः । इ' । ङ. 'त्व वातेर्यासि शक्यराय त्व पूषाधीतधा-
 माऽसितन्मनाः । इ' । ६ ग. 'सिनाः । इ' । ७ ख. घ. ङ. 'रथन्दिजा । अ' । ८ ङ. 'स्मृति । ९ घ. 'स्माद्य प्र'
 १० ख. 'ल्पो विज्ञेयः सत्त्वचिन्तकै' । अष्टाशीतिसहस्राणि बृह' । ११ ङ. 'स्य द्यु' । १२ ङ. 'दत्तमर्ग' । १३ ख. घ.
 ङ. 'स्यानि यो' । १४ ख. ङ. 'रयान्त' ।

(कल्पसंख्यानिर्णयणम्)

वायुरुवाच—

अत्र वः कथयिष्यामि कल्पसंख्यां यथा तथा । युगाग्रं च वर्षाग्रं तु ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ३
 एकं कल्पसहस्रं तु ब्रह्मणोऽब्दः प्रकीर्तितः । एतदष्टसहस्रं तु ब्रह्मणस्तद्युगं स्मृतम् ४
 एकं युगसहस्रं तु सवनं तत्प्रजापतेः । सवनानां सहस्रं तु द्विगुणं त्रिवृतं तथा ॥ ५
 ब्रह्मणः स्थितिकालस्य चैतत्सर्वं प्रकीर्तितम् । तस्य संख्यां प्रवक्ष्यामि पुरस्ताद्वै यथाक्रमम् ६
 अष्टाविंशतिर्ये कल्पा नामतः परिकीर्तिताः । तेषां पुरस्ताद्वक्ष्यामि कल्पसंज्ञां यथाक्रमम् ७
 रथंतरस्य साम्रस्तु उपरिष्टान्निबोधत । कल्पान्ते नामधेयानि मन्त्रोत्पत्तिश्च यस्य यौ ॥ ८
 एकोनविंशकः कल्पो विज्ञेयः श्वेतलोहितः । यस्मिंस्तत्परमं ध्यानं ध्यायतो ब्रह्मणस्तथा ९
 श्वेतोष्णीपः श्वेतमाल्यः श्वेताम्बरधरः शिखी । उत्पन्नस्तु महातेजाः कुमारः पावकोपमः १०
 भीमं मुखं महारौद्रं सुयोरं श्वेतलोहितम् । दीप्तं दीप्तेन वपुषा महास्यं श्वेतवर्चसम् ११
 तं दृष्ट्वा पुरुषः श्रीमान्ब्रह्मा वै विश्वतोमुखः । कुमारं लोकधातारं विश्वरूपं महेश्वरम् १२
 पुराणपुरुषं देवं विश्वात्मा योगिनां वैरम् । ब्रह्मन्दे देवदेवेशं ब्रह्मा लोकपितामहः १३
 हृदि कृत्वा महादेवं परमात्मानमीश्वरम् । सद्योजातं ततो ब्रह्म ब्रह्मा वै समचिन्तयत् १४
 ज्ञात्वा मुमोच देवेशो हृष्टो हासं जगत्पतिः । ततोऽस्य पार्श्वतः श्वेता ऋषयो ब्रह्मवर्चसः १५
 प्रादुर्भूता महात्मानः श्वेतमाल्यानुलेपनाः । सुनन्दो नन्दकश्चैव विश्वनन्दोऽथ नन्दनः १६
 क्षिप्यास्ते वै महात्मानो यैस्तु ब्रह्म ततो वृतम् । तस्याग्रे श्वेतवर्णाभिः श्वेतनामा महामुनिः १७
 विजज्ञेऽथ महातेजा यस्माज्जज्ञे नरस्त्वसौ तत्र ते ऋषयः सर्वे सद्योजातं महेश्वरम् १८
 तस्माद्विश्वेश्वरं देवं ये प्रपद्यन्ति वै द्विजाः । प्राणायामपरा युक्ता ब्रह्मणि व्यवसायिनः १९
 ते सर्वे पापनिर्मुक्ता विमला ब्रह्मवर्चसः । ब्रह्मलोकमतिक्रम्य ब्रह्मलोकं व्रजन्ति च ॥ २०

वायुरुवाच—

तत्स्त्रिंशत्तमः कल्पो रक्तो नाम प्रकीर्तितः । रक्तो यत्र महातेजा रक्तवर्णमधारयत् २१
 ध्यायतः पुत्रकामस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः । प्रादुर्भूतो महातेजाः कुमारो रक्तविग्रहः २२
 रक्तमाल्याम्बरधरो रक्तनेत्रः प्रतापवान् । स तं दृष्ट्वा महादेवं कुमारं रक्तवाससम् २३
 ध्यानयोगं परं गत्वा बुबुधे विश्वमीश्वरम् । स तं प्रणम्य भगवान्ब्रह्मा परमयन्त्रितः २४
 वामदेवं ततो ब्रह्मा ब्रह्मात्मकं व्यचिन्तयत् । एवं ध्यातो महादेवो ब्रह्मणा परमेष्ठिना २५
 मनसा प्रीतियुक्तेन पितामहमथाब्रवीत् । ध्यायता पुत्रकामेन(ण) यस्मात्तेऽहं पितामहः २६
 दृष्टः परमया भक्त्या ध्यानयोगेन सत्तम । तस्माद्व्यानं परं प्राप्य कल्पे कल्पे महातपाः २७
 वेत्स्यसे मां महासस्व लोकधातारमीश्वरम् । एवमुक्त्वा ततः शर्वः अ(र्वस्त्व)दृष्ट्वासं मुमोच ह २८
 ततस्तस्य महात्मानश्चत्वारश्च कुमारकाः । संवभूर्ब्रह्मात्मानो विरेजुः शुद्धयुद्धयः ॥ २९
 चिरजश्च विर्बाहुश्च विशोको विश्वभावनः । ब्रह्मण्या ब्रह्मणस्तुल्या वीरा-अध्यवसायिनः ॥३०

१ घ. ड. 'एकक' । २ ग. तु 'त्रिगु' । ३ घ. तु 'त्रियुग' । ४ घ. 'सज्ञा य' । ५ रा. ग. घ. ड. 'रूपान्त-
 ना' । ६ घ. 'सा' । ७ क. 'नविश' । ८ क. 'चिरम्' । ९ रा. ग. घ. ड. 'यस्मिन्' । १० घ. 'रमायते' । ११ क. 'प्रपद्यन्ति' । १२ ग. घ. 'रक्त व' । १३ रा. ड. 'बुध' । १४ घ. 'देव्य' । १५ घ. 'महामेव व्य' । १६ घ. 'मह' । १७ घ. 'चिरज' । १८ क. 'बाह्व' ।

रक्ताम्बरधराः सर्वे रक्तमाल्यानुलेपनाः । रक्तभस्मानुलिप्ताङ्गा रक्तास्या रक्तलोचनाः ॥ ३१
 ततो वर्षसहस्रान्ते ब्रह्मण्या व्यवसायिनः । गृणन्तश्च महात्मानो ब्रह्म तद्वामदैविकम् ॥ ३२
 अनुग्रहार्थं लोकानां शिष्याणां हितकाम्यया । धर्मोपदेशमखिलं कृत्वा ते ब्राह्मणाः स्वयम् ॥
 पुनरेव महादेवं प्रविष्टा रुद्रमव्ययम् । येऽपि चान्ये द्विजश्रेष्ठा युञ्जाना वाममीश्वरम् ॥ ३४
 प्रपद्यन्ति महादेवं तद्भक्तास्तत्परायणाः । ते सर्वे पापनिर्मुक्ता विमला ब्रह्मवर्चसः ॥
 रुद्रलोकं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ३५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते कल्पसह्यानिरूपणं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१४४५

अथ त्रयोविंशोऽध्यायः ।

माहेश्वरावतारयोगः ।

वायुरुवाच—

एकत्रिंशत्तमः कल्पः पीतवोसा इति स्मृतः । ब्रह्मा यत्र महातेजाः पीतवर्णत्वमागतः ॥ १
 ध्यायतः पुत्रकामस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः । प्रादुर्भूतो महातेजाः कुमारः पीतवस्त्रवान् ॥ २
 पीतगन्धानुलिप्ताङ्गः पीतमाल्यधरो युवा । पीतयज्ञोपवीतश्च पीतोष्णीपो महाभुजः ॥ ३
 तं दृष्ट्वा ध्यानसंयुक्तं ब्रह्मा लोकेश्वरं प्रभुम् । मनसा लोकधातारं च वन्दे परमेश्वरम् ॥ ४
 ततो ध्यानगतस्तत्र ब्रह्मा माहेश्वरीं पराम् । अपश्यद्वा विरूपां च महेश्वरमुखच्युताम् ॥ ५
 चतुष्पदां चतुर्वक्त्रां चतुर्हस्तां चतुस्तनीम् । चतुर्नेत्रां चतुर्गृह्णां चतुर्दंष्ट्रां चतुर्मुखीम् ॥ ६
 द्वात्रिंशलोकसंयुक्तामीश्वरीं सर्वतोमुखीम् । स तां दृष्ट्वा महातेजा महादेवीं महेश्वरीम् ॥ ७
 पुनराह महादेवः सर्वदेवनमस्कृतः । मतिः स्मृतिर्बुद्धिरिति गायमानः पुनः पुनः ॥ ८
 एष्टेहीति महादेवीं सोत्तिष्ठत्प्राञ्जलिर्भृशम् । विश्वमावृत्य योगेन जगत्सर्वं वशी कुरु ॥ ९
 अधोवाच महादेवो रुद्राणी त्वं भविष्यसि । ब्राह्मणानां हितार्थाय परमार्थं भविष्यसि ॥ १०
 अथैनां पुत्रकामस्य ध्यायतः परमेष्ठिनः । प्रददौ देवदेवेशश्चतुष्पादां महेश्वरीम् ॥ ११
 ततस्तां ध्यानयोगेन विदित्वा परमेश्वरीम् । ब्रह्मा लोकनमस्कार्यः प्रपद्य तां महेश्वरीम् ॥ १२
 गायत्रीं तु ततो रौद्रीं ध्यात्वा ब्रह्मा सुयन्त्रितः । इत्येतां वैदिकीं विद्यां रौद्रीं गायत्रीमार्पिताम् ॥
 जपित्वा तु महादेवीं रुद्रलोकनमस्कृताम् । प्रपन्नस्तु महादेवं ध्यानयुक्तेन चेतसा ॥ १४
 ततस्तस्य महादेवो दिव्यं योगं पुनः स्मृतम् । ऐश्वर्यं ज्ञानसंपात्तिं वैराग्यं च ददौ पुनः ॥ १५
 अथादृष्ट्वा संमुचे भोषणं दीप्तमीश्वरः । ततोऽस्य सर्वतो दीप्ताः प्रादुर्भूताः कुमारकाः ॥ १६
 पीतमाल्याम्बरधराः पीतगन्धविलेपनाः । पीतोष्णीपशिराश्चैव पीतास्याः पीतमूर्धजाः ॥ १७
 ततो वर्षसहस्रान्त उपित्वा विमलौजसः । योगात्मानस्तैतः स्नाता ब्राह्मणानां हितैषिणः ॥ १८

१ क 'दैवक' । २ ग. घ. ङ. ते प्रहर्षा स्व' । ३ ग. ङ. 'ष्टा युञ्जाना । ४ ग. ङ. 'वशिष्ट' । ५ ख. ग. घ. ङ. 'नाय इ' । ६ घ. 'शान्ति' । ७ क. 'मार्प' । ८ ख. ग. घ. ङ. 'पद्यतां । ९ ख. 'यन्त्रिपिठिता' । ग. ङ. 'यन्त्रिपी-
 टिता' । घ. 'यन्त्रपिठिता' । १० क. स्मृत । ऐ' । ११ ख. ग. घ. ङ. 'श्वरम् । त' । १२ ख. ग. घ. ङ. 'तत्त-
 रगन्धते' । १३ ख. ग. 'रातो म्नाना प्रा' ।

(माहेश्वरावतारयोगः)

धर्मयोगवल्लोपेता ऋषीणां दीर्घसन्निभाम् । उपदिश्य तु ते योगं प्रविष्टा रुद्रमीश्वरम् ॥ १९
एवमेतेन विधिना प्रपन्ना ये महेश्वरम् । अन्येऽपि नियतात्मानो ध्यानयुक्ता जितेन्द्रियाः ॥ २०
ते सर्वे पापमुत्सृज्य विरजा ब्रह्मवर्चसः । प्रविशन्ति महादेवं रुद्रं ते त्वपुनर्भवाः ॥ २१

वायुरुवाच—

ततस्तस्मिन्गते कल्पे पीतवर्णे स्वयंभुवः । पुनरन्यः प्रवृत्तस्तु सितकल्पो हि नामतः ॥ २२
एकार्णवे तदा वृत्ते दिव्ये वर्षसहस्रके । सप्तकामः प्रजा ब्रह्मा चिन्तयामास दुःखितः ॥ २३
तस्य चिन्तयमानस्य पुत्रकामस्य वै प्रभोः । कृष्णः समभवद्वर्णो ध्यायतः परमेष्ठिनः ॥ २४
अथापश्यन्महातेजाः प्रादुर्भूतं कुमारकम् । कृष्णवर्णं महावीर्यं दीप्यमानं स्वतेजसा ॥ २५
कृष्णाम्बरैरधरोष्णीयं कृष्णयज्ञोपवीतिनम् । कृष्णेन मौलिना युक्तं कृष्णस्रगनुलेपनम् ॥ २६
स तं दृष्ट्वा महात्मानममरं घोरमन्त्रिणम् । ववन्दे देवदेवेशं विश्वेशं कृष्णपिङ्गलम् ॥ २७
प्राणायामपरः श्रीमान्हृदि कृत्वा महेश्वरम् । मनसा ध्यानसंयुक्तं प्रपन्नस्तु यतीश्वरम् ॥ २८
अघोरेति ततो ब्रह्मा ब्रह्म एवानुचिन्तयत् । एवं वै ध्यायतस्तस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ २९
मुमोच भगवान् रुद्रः अर्द्रस्त्वदृहासं महास्वनम् । अथास्य पार्श्वतः कृष्णाः कृष्णस्रगनुलेपनाः ॥
चत्वारस्तु महात्मानः संवभ्रुवः कुमारकाः । कृष्णाः कृष्णाम्बरैरधरोष्णीयाः कृष्णास्याः कृष्णवाससः
तैश्चादृहासः सुमहान्द्वन्द्वकारश्चैव पुष्कलः । नमस्कारश्च सुमहान्पुनः पुनरुदीरितः ॥ ३२
ततो वर्षसहस्रान्ते योगात्तत्पारमेश्वरम् । उपासित्वा महाभागाः शिष्येभ्यः प्रददुस्ततः ॥ ३३
योगेन योगसंपन्नाः प्रविश्य मनसा शिवम् । अमलं निर्गुणं स्थानं प्रविष्टा विश्वमीश्वरम् ॥ ३४
एवमेतेन योगेन ये चाप्यन्ये द्विजातयः । स्मरिष्यन्ति विधानज्ञा गन्तारो रुद्रमव्ययम् ॥ ३५
ततस्तस्मिन्गते कल्पे कृष्णरूपे भयानके । अन्यः प्रवर्तितः कल्पो विश्वरूपस्तु नामतः ॥
विनिवृत्ते तु संहारे पुनः सृष्टे चराचरे । ब्रह्मणः पुत्रकामस्य ध्यायतः परमेष्ठिनः ॥ ३७
प्रादुर्भूता महानादा विश्वरूपा सरस्वती । विश्वपाल्याम्बरधरं विश्वयज्ञोपवीतिनम् ॥ ३८
विश्वोष्णीयं विश्वगन्धं विश्वस्थानं महाभुजम् । अथ तं मनसा ध्यात्वा युक्तात्मा वै पितामहः
ववन्दे देवमीशानं सर्वेशं सर्वगं मभुम् । ओमीशान नमस्तेऽस्तु महादेव नमोऽस्तु ते ॥ ४०
एवं ध्यानगतं तत्र प्रणमन्तं पितामहम् । उवाच भगवानीशः प्रीतोऽहं ते किमिच्छसि ॥ ४१
ततस्तु प्रणतो भूत्वा चाग्निः स्तुत्वा महेश्वरम् । (* उवाच भगवान् ब्रह्मा भीतः प्रीतेन चेतसा
यदिदं विश्वरूपं ते विश्वगं विश्वमीश्वरम् ।) एतद्वेदितुमिच्छामि कश्चायं परमेश्वरः ॥ ४३
कैषा भगवती देवी चतुष्पादा चतुर्मुखी । चतुःशृङ्गी चतुर्वक्त्रा चतुर्दन्ता चतुःस्तनी ॥ ४४
चतुर्हस्ता चतुर्नेत्रा विश्वरूपा कथं स्मृता । किं नामैषेया कोऽस्यात्मा किंवीर्या वाऽपि कर्मतः ॥

* धनुर्विहान्तर्गत ग्रन्थः ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ख. ग. निहिता । २ ग. घ. ह. 'वर्णं स्व' । ३ ग. घ. ह. 'हस्तिके' । ४ ख. ग. प्रभो । ५ क. 'स्वरो' । ६ ह. 'स्व' । ७ ख. ग. 'म्बरधरोऽस्यः कृष्णा' । ८ ग. घ. ह. 'नृदु' । ९ ख. घ. ह. 'हस्त तु यो' । १० ख. सर्वेश । ११ ख. ग. घ. 'मू' । उर्मा । १२ ख. ग. घ. ह. 'मनेश को' । १३ ख. ग. घ. ह. 'र्या चापि' ।

महेश्वर उवाच—

रहस्यं सर्वमन्त्राणां पावनं पुष्टिवर्धनम् । शृणुष्वैतत्परं गुह्यमादिसर्गे यथातथम् ॥ ४६
अयं यो वर्तते कल्पो विश्वरूपस्त्वसौ स्मृतः । यस्मिन्भवादयो देवाः पदत्रिंशन्मनवः स्मृताः
ब्रह्मस्थानमिदं वाऽपि यदा प्राप्तं त्वया विभो । तदाप्रभृति कल्पश्च त्रयस्त्रिंशत्तपो ह्ययम् ॥ ४७
शतं शतसहस्राणामतीता ये स्वयंभुवः । पुरस्तात्तव देवेश ताञ्छृणुष्व महामुने ॥ ४८
आनन्दस्तु स विज्ञेय आनन्दे त्वे महातपैः । गालव्यगोत्रतपसा मम पुत्रस्त्वमागतः ॥ ४९
त्वेयि योगश्च सांख्यं च तपो विद्याविधिः क्रिया । ऋतं सत्यं च यद्रह्य अहिंसा संततिक्रमाः ॥
ध्यानं ध्यानवपुः शान्तिर्विद्याऽविद्या मतिर्धृतिः । कान्तिः शान्तिः स्मृतिर्मेधा लज्जा शुद्धिः
सरस्वती । तुष्टिः पुष्टिः क्रिया चैव लज्जा शान्तिः प्रतिष्ठिता ॥ ५३
पद्मिंशत्तद्वृणा ह्येषा द्वात्रिंशत्सरसंज्ञिता । प्रकृतिं विद्धि तां ब्रह्मस्त्वत्प्रसूतिं महेश्वरीम् ॥ ५४
सैषा भगवती देवी तत्प्रसूतिः स्वयंभुवः । चतुर्मुखी जगद्योनिः प्रकृतिर्गौः प्रकीर्तिता ॥
प्रधानं प्रकृतिं चैव यदाहुस्तत्त्वचिन्तकाः ॥ ५६

अजामेतां लोहितां शुक्लकृष्णां विश्वं संप्रसृजमानां सुरूयाम्

अजोऽहं वै बुद्धिमान्विश्वरूपां गायत्रीं गां विश्वरूपां हि बुबुध्वा ॥ ५७

एवमुक्त्वा महादेवः अ(वस्त्व)दृढासमथाकरोत् । बेलितास्फोटितरवं कदाकहनदं तथा ॥ ५८
ततोऽस्य पार्श्वतो दिव्याः सर्वरूपाः कुमारकाः । जटी मुण्डी शिखण्डी च अर्धमुण्डश्च जज्ञिरे
ततस्ते तु यथोक्तेन योगेन सुमहौजसः । दिव्यं वर्षसहस्रं तु उपासित्वा महेश्वरम् ॥ ६०
धर्मोपदेशं नियतं कृत्वा योगमयं दृढम् । शिष्टानां नियतात्मानः प्रविष्टा रुद्रमीश्वरम् ॥ ६१

वायुरुवाच—

ततो विस्मयमापन्नो ब्रह्मा लोकपितामहः । प्रपन्नस्तु महादेवं भक्तियुक्तेन चेतसा ॥
उवाच वचनं सर्वं श्वेतत्वं ते कथं विभो ॥ ६२

भगवानुवाच—

श्वेतः कल्पो यदा ह्यासीदहं श्वेतस्ततोऽभवम् । श्वेतोष्णीपः श्वेतमाल्यः श्वेताम्बरधरः शिवः ॥ ६३
श्वेतास्थिमांसरोमा च श्वेतत्वक्श्वेतलोहितः । तेन नाम्ना च विख्यातः श्वेतकल्पस्तदा घसौ
मत्पुत्रसादाद्य देवेशः श्वेताङ्गः श्वेतलोहितः । श्वेतवर्णा तदा ह्यासीद्वायुत्री ब्रह्मसंज्ञिता ॥ ६५
यस्मिन्निदं च देवेश त्वया गुह्ये पदे स्थितः । विज्ञातः स्वेन तपसा सयोजातः सनातनः ॥
सयोजोऽस्तेति ब्रह्मतद्वत्तं चैव प्रकीर्तितम् ॥ ६६
तस्मादुत्पत्त्यापन्नं ये चेत्स्पन्ति द्विजातयः । तत्सर्पापं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ६७

१ ग. ले. घ. ट. 'नृमुखा' । २ क. ट. पद्विंश । ३ क. 'दं चापि' । ४ क. 'न्दते मह' । ५ ग. घ. ट. 'पद' । ६ ग. घ. ट. 'मन्त्राते' । ७ ग. घ. ट. 'पद' । ८ ग. घ. ट. 'पद' । ९ ग. घ. ट. 'पद' । १० ग. घ. ट. 'पद' । ११ ग. घ. ट. 'पद' । १२ ग. घ. ट. 'पद' । १३ ग. घ. ट. 'पद' । १४ ग. घ. ट. 'पद' । १५ ग. घ. ट. 'पद' । १६ ग. घ. ट. 'पद' । १७ ग. घ. ट. 'पद' । १८ ग. घ. ट. 'पद' । १९ ग. घ. ट. 'पद' । २० ग. घ. ट. 'पद' । २१ ग. घ. ट. 'पद' । २२ ग. घ. ट. 'पद' । २३ ग. घ. ट. 'पद' । २४ ग. घ. ट. 'पद' । २५ ग. घ. ट. 'पद' । २६ ग. घ. ट. 'पद' । २७ ग. घ. ट. 'पद' । २८ ग. घ. ट. 'पद' । २९ ग. घ. ट. 'पद' । ३० ग. घ. ट. 'पद' । ३१ ग. घ. ट. 'पद' । ३२ ग. घ. ट. 'पद' । ३३ ग. घ. ट. 'पद' । ३४ ग. घ. ट. 'पद' । ३५ ग. घ. ट. 'पद' । ३६ ग. घ. ट. 'पद' । ३७ ग. घ. ट. 'पद' । ३८ ग. घ. ट. 'पद' । ३९ ग. घ. ट. 'पद' । ४० ग. घ. ट. 'पद' । ४१ ग. घ. ट. 'पद' । ४२ ग. घ. ट. 'पद' । ४३ ग. घ. ट. 'पद' । ४४ ग. घ. ट. 'पद' । ४५ ग. घ. ट. 'पद' । ४६ ग. घ. ट. 'पद' । ४७ ग. घ. ट. 'पद' । ४८ ग. घ. ट. 'पद' । ४९ ग. घ. ट. 'पद' । ५० ग. घ. ट. 'पद' । ५१ ग. घ. ट. 'पद' । ५२ ग. घ. ट. 'पद' । ५३ ग. घ. ट. 'पद' । ५४ ग. घ. ट. 'पद' । ५५ ग. घ. ट. 'पद' । ५६ ग. घ. ट. 'पद' । ५७ ग. घ. ट. 'पद' । ५८ ग. घ. ट. 'पद' । ५९ ग. घ. ट. 'पद' । ६० ग. घ. ट. 'पद' । ६१ ग. घ. ट. 'पद' । ६२ ग. घ. ट. 'पद' । ६३ ग. घ. ट. 'पद' । ६४ ग. घ. ट. 'पद' । ६५ ग. घ. ट. 'पद' । ६६ ग. घ. ट. 'पद' । ६७ ग. घ. ट. 'पद' । ६८ ग. घ. ट. 'पद' । ६९ ग. घ. ट. 'पद' । ७० ग. घ. ट. 'पद' । ७१ ग. घ. ट. 'पद' । ७२ ग. घ. ट. 'पद' । ७३ ग. घ. ट. 'पद' । ७४ ग. घ. ट. 'पद' । ७५ ग. घ. ट. 'पद' । ७६ ग. घ. ट. 'पद' । ७७ ग. घ. ट. 'पद' । ७८ ग. घ. ट. 'पद' । ७९ ग. घ. ट. 'पद' । ८० ग. घ. ट. 'पद' । ८१ ग. घ. ट. 'पद' । ८२ ग. घ. ट. 'पद' । ८३ ग. घ. ट. 'पद' । ८४ ग. घ. ट. 'पद' । ८५ ग. घ. ट. 'पद' । ८६ ग. घ. ट. 'पद' । ८७ ग. घ. ट. 'पद' । ८८ ग. घ. ट. 'पद' । ८९ ग. घ. ट. 'पद' । ९० ग. घ. ट. 'पद' । ९१ ग. घ. ट. 'पद' । ९२ ग. घ. ट. 'पद' । ९३ ग. घ. ट. 'पद' । ९४ ग. घ. ट. 'पद' । ९५ ग. घ. ट. 'पद' । ९६ ग. घ. ट. 'पद' । ९७ ग. घ. ट. 'पद' । ९८ ग. घ. ट. 'पद' । ९९ ग. घ. ट. 'पद' । १०० ग. घ. ट. 'पद' ।

(महाश्वरावतारयोगः)

यदाऽहं च पुनस्त्वासं लोहितो नाम नामतः । स भक्तृतेनैव वणन कल्पो वै लोहितः स्मृतः ॥ ६८
 तदा लोहितमांसास्थिलोहितक्षीरसंनिभा । लोहिताक्षस्तनवती गायत्री गौः प्रकीर्तिता ॥ ६९
 ततोऽस्य लोहितत्वेन वर्णस्य च विपर्यये । वामत्वाच्चैव योगस्य वामदेवत्वमागतः ॥ ७०
 तथापि हि महासत्त्वं त्वयाऽहं नियतात्मना । विज्ञातः श्वेतवर्णेन तस्माद्दर्शितः स्मृतः ॥
 ततोऽहं वामदेवेति ख्यातिं यातो महीतले ॥ ७१
 ये चापि वामदेवत्वं ज्ञास्यन्तीह द्विजातयः । विज्ञाय चेमां रुद्राणीं गायत्रीं मातरं विभो ॥ ७२
 सर्वपापाविनिर्मुक्तो विरजा ब्रह्मवर्चसः । रुद्रलोकं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ७३
 यदा तु पुनरेवायं कृष्णवर्णो भयानकः । भक्तृतेन च वर्णेन मत्कल्पः कृष्ण उच्यते ॥ ७४
 तत्राहं कालसंकाशः कालो लोकमकांशनः । विज्ञातोऽहं त्वया ब्रह्मन् घोरो घोरपराक्रमः ॥
 तस्माद्घोरस्त्वमापन्नं ये मां वेत्स्यान्ति भूतले । तेषामघोरः शान्तश्च भविष्याम्यहमवपयः ॥ ७५
 तस्माद्विश्वत्वमापन्नं ये मां पश्यन्ति भूतले । तेषां शिवश्च सौम्यश्च भविष्यामि सदैव तु ॥ ७७
 तस्माच्च विश्वरूपो वै कल्पोऽयं समुदाहृतः । विश्वरूपा तथा चैवं सावित्री समुदाहृता ॥ ७८
 सर्वरूपास्तथा चै मे संवृत्ता मम पुत्रकाः । चत्वारस्ते समारूपाताः पादा वै लोकसंमताः ॥ ७९
 तस्माच्च सर्ववर्णत्वं प्रजात्वं मे भविष्यति । सर्वभक्ष्या च मेध्या च वर्णतश्च भविष्यति ॥ ८०
 मोक्षो धर्मस्तथाऽर्थश्च कामश्चेति चतुष्टयम् । तस्माद्वेत्ता च वेद्यं च चतुर्धा वै भविष्यति ॥ ८१
 भूतग्रामाश्च चत्वार आश्रमाश्चतु(त्वा)स्तथा । धर्मस्य पादाश्चत्वारश्चत्वारो मम पुत्रकाः ॥ ८२
 तस्माच्चतुर्युगावस्थं जगद्वै सचराचरम् । चतुर्धाऽवस्थितं चैव चतुष्पादं भविष्यति ॥ ८३
 भूर्लोकोऽथ भुवर्लोकः स्वर्लोकोऽथ महस्पथा । जनस्तपश्च शान्तश्च रुद्रलोकस्ततः परम् ॥ ८४
 (+ अष्टाक्षरः स्मृतो लोकः स्थाने स्थाने तदक्षरम् । भुवं दिवं परं चैव पादाश्चत्वार एव च ॥
 भूर्लोकः प्रथमः पादो, भुवर्लोकस्ततः परम् ।) स्वर्लोको हि तृतीयस्तु चतुर्लु मरः स्मृतः ॥
 तत्र लोकः परं स्थानं परं तद्योगिनां स्मृतम् ॥ ८६
 निर्पपा निरदंकाराः कामक्रोधविवर्जिताः । ब्रह्मयन्ते तद्दिदो युक्ता ध्यानतत्परपुञ्जकाः ॥ ८७
 यस्माच्चतुष्पदा दृष्टा त्वया दृष्टा सरस्वती । तस्माच्च पञ्चवः सर्वे भविष्यन्ति चतुष्पदाः ॥
 तस्माच्चैषां भविष्यन्ति चत्वारो वै पयोधराः ॥ ८८
 सोमश्च मन्त्रसंयुक्तो यस्मान्मम मुखान्न्युतः । जीवः प्राणभृतां ब्रह्मन्सर्वः पीत्वा स्तनैर्धृतम् ॥
 तस्मात्सोममयं त्रैतदमृतं चैव संग्रहितम् । चतुष्पादा भविष्यन्ति श्वेतत्वं चास्य तेन तैर् ॥ ९०
 यस्माच्चैवं क्रिया भूत्वा द्विपादा वै महेश्वरी । दृष्टा पुनस्त्वया चैषा सावित्री लोकभाविनी ॥
 तस्माद्वै द्विपदाः सर्वे द्विम्ननाथ नराः स्मृताः ॥ ९१

+ अनुविद्वान्तर्गतमन्यः क. ग. पुण्ड्रियोर्न हि ।

महते । २. त. 'निरपपा ये न दन्तो लो' । ३. य. 'निरपपा ये' । ४. य. 'तः स्तेन व' । ५. य. ग. द. 'निरपपा' । ६. य. 'निरपपा' । ७. य. 'निरपपा' । ८. य. 'निरपपा' । ९. य. 'निरपपा' । १०. य. 'निरपपा' । ११. य. 'निरपपा' । १२. य. 'निरपपा' । १३. य. 'निरपपा' । १४. य. 'निरपपा' । १५. य. 'निरपपा' । १६. य. 'निरपपा' । १७. य. 'निरपपा' । १८. य. 'निरपपा' । १९. य. 'निरपपा' । २०. य. 'निरपपा' । २१. य. 'निरपपा' । २२. य. 'निरपपा' । २३. य. 'निरपपा' । २४. य. 'निरपपा' । २५. य. 'निरपपा' । २६. य. 'निरपपा' । २७. य. 'निरपपा' । २८. य. 'निरपपा' । २९. य. 'निरपपा' । ३०. य. 'निरपपा' । ३१. य. 'निरपपा' । ३२. य. 'निरपपा' । ३३. य. 'निरपपा' । ३४. य. 'निरपपा' । ३५. य. 'निरपपा' । ३६. य. 'निरपपा' । ३७. य. 'निरपपा' । ३८. य. 'निरपपा' । ३९. य. 'निरपपा' । ४०. य. 'निरपपा' । ४१. य. 'निरपपा' । ४२. य. 'निरपपा' । ४३. य. 'निरपपा' । ४४. य. 'निरपपा' । ४५. य. 'निरपपा' । ४६. य. 'निरपपा' । ४७. य. 'निरपपा' । ४८. य. 'निरपपा' । ४९. य. 'निरपपा' । ५०. य. 'निरपपा' । ५१. य. 'निरपपा' । ५२. य. 'निरपपा' । ५३. य. 'निरपपा' । ५४. य. 'निरपपा' । ५५. य. 'निरपपा' । ५६. य. 'निरपपा' । ५७. य. 'निरपपा' । ५८. य. 'निरपपा' । ५९. य. 'निरपपा' । ६०. य. 'निरपपा' । ६१. य. 'निरपपा' । ६२. य. 'निरपपा' । ६३. य. 'निरपपा' । ६४. य. 'निरपपा' । ६५. य. 'निरपपा' । ६६. य. 'निरपपा' । ६७. य. 'निरपपा' । ६८. य. 'निरपपा' । ६९. य. 'निरपपा' । ७०. य. 'निरपपा' । ७१. य. 'निरपपा' । ७२. य. 'निरपपा' । ७३. य. 'निरपपा' । ७४. य. 'निरपपा' । ७५. य. 'निरपपा' । ७६. य. 'निरपपा' । ७७. य. 'निरपपा' । ७८. य. 'निरपपा' । ७९. य. 'निरपपा' । ८०. य. 'निरपपा' । ८१. य. 'निरपपा' । ८२. य. 'निरपपा' । ८३. य. 'निरपपा' । ८४. य. 'निरपपा' । ८५. य. 'निरपपा' । ८६. य. 'निरपपा' । ८७. य. 'निरपपा' । ८८. य. 'निरपपा' । ८९. य. 'निरपपा' । ९०. य. 'निरपपा' । ९१. य. 'निरपपा' । ९२. य. 'निरपपा' । ९३. य. 'निरपपा' । ९४. य. 'निरपपा' । ९५. य. 'निरपपा' । ९६. य. 'निरपपा' । ९७. य. 'निरपपा' । ९८. य. 'निरपपा' । ९९. य. 'निरपपा' । १००. य. 'निरपपा' ।

यस्माच्चैवमजा भूत्वा सर्ववर्णा महेश्वरी । दृष्टा त्वया महासत्त्वा सर्वभूतधरा परा ॥ ९२
 तस्मात्तु विश्वरूपत्वमजानां वै भविष्यति । अजश्चैव महातेजा विश्वरूपो भविष्यति ॥ ९३
 अमोघरेताः सर्वत्र मुखे चास्य हुताशनः । *तस्मात्सर्वगतो मेध्यः पशुरूपी हुताशनः ॥ ९४
 तपसा भावितात्मानो ये वै द्रक्ष्यन्ति वै द्विजाः । ईशित्वे च शिवत्वे च सर्वगं सर्वतः स्थिरमा ॥
 रजस्तमोविनिर्मुक्तास्त्यक्त्वा मानुष्यकं भुवि । मत्समीपं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ९६
 इत्येवमुक्तो भगवान्ब्रह्मा रुद्रेण वै द्विजाः । प्रणम्य प्रयतो भूत्वा पुनराह पितामहः ॥ ९७

ब्रह्मोवाच—

भगवन्देवदेवेश विश्वरूपो(प) महेश्वरः(र) । इमास्तव महादेव तनवो लोकवन्दिताः ॥ ९८
 विश्वरूप महासत्त्व कस्मिन्काले महाभुज । कस्यां वा युगसंभूत्यां द्रक्ष्यन्ति त्वां द्विजातयः ॥
 केन वा तत्त्वयोगेन ध्यानयोगेन केन वा । तनवस्ते महादेव शक्या द्रष्टुं द्विजातिभिः ॥ १००

भगवानुवाच—

तपसा नैव योगेन दानधर्मफलेन वा । न तीर्थफलयोगेन क्रतुभिर्वा सदक्षिणैः ॥ १०१
 न वेदाध्यापनैर्वाऽपि न वित्तेन निवेदनैः । शक्योऽहं मानुषैर्द्रष्टुमृते ध्यानात्परं न हि ॥ १०२
 साध्यो नारायणश्चैव विष्णुस्त्रिभुवनेश्वरः । भविष्यतीह नाम्ना तु वाराहो नाम विश्रुतः ॥ १०३
 चतुर्बाहुश्चतुष्पादश्चतुर्नेत्रश्चतुर्मुखः । तदा संवत्सरो भूत्वा यज्ञरूपो भविष्यति ॥

पदङ्गश्च त्रिशीर्षश्च त्रिस्थानस्त्रिशरीरवान् ॥ १०४

कृतं त्रेता द्वापरं च कलिश्चैव चतुर्युगम् । एतस्य पादाश्चत्वारः अ(रथा)ङ्गानि क्रतवस्तथा ॥ १०५
 भुजाश्च वेदाश्चत्वारः क्रतुः संधिमुखानि च । द्वे मुखे द्वे च अयने नेत्राश्च चतुरस्तथा ॥ १०६

शिरांसि त्रीणि पर्वाणि फाल्गुन्यापादकृत्तिकाः । दिव्यान्तरिक्षभौमानि त्रीणि स्थानानि
 यानि तु ॥ संभवः प्रलयश्चैव आश्रमौ द्वौ प्रकीर्तितौ ॥ १०७

स यदा कालरूपाभो वराहत्वे व्यवस्थितः । भविष्यति यदा साध्यो विष्णुर्नारायणः प्रभुः ॥

तदा त्वमपि देवेश चतुर्वक्त्रो भविष्यसि । ब्रह्मलोकनमस्कार्यो विष्णुर्नारायणः प्रभुः ॥ १०९

एकार्णवे पुत्रे चैव शयानं पुरुषं हरिम् । यदा द्रक्ष्यसि देवेश ध्यानयुक्तं महामुनिम् ॥ ११०

तदा वां मम योगेन मोहितौ नष्टचेतसौ । अन्योन्यस्पर्धनौ रात्रावविज्ञाय परस्परम् ॥ १११

एकैकस्योदरस्थांस्तु दृष्ट्वा लोकांश्चराचरान् । विस्मयं परमं गत्वा ध्यानाद्बुद्ध्वा तु मानुषौ ॥ ११२

ततस्त्वं पद्मसंभूतः पद्मनाभः सनातनः । पद्माङ्कितस्तदा कल्पे ख्यातिं यास्यसि पुष्कलाम् ॥

ततस्तेस्मिस्तदा कल्पे वाराहे सप्तमे प्रभोः । पुनर्विष्णुर्महातेजाः कालो लोकप्रकालनः

मनुर्ववस्वतो नाम तव पुत्रो भविष्यति ॥ ११४

* इदमर्थं नास्ति घ. क. पुस्तकयोः ।

॥ ११८

१ स. घ. प्रजाः । २ स. घ. च वक्षित्वे । ३ स. ग. घ. भुजः । क. ४ स. ग. घ. व्यापन्ये । ५ स. ग. घ. 'गिन्वात्तद' । ६ स. ग. 'योऽऽसद' । ७ स. घ. क. 'दाध्ययने' । ८ घ. 'न न वे' । ९ 'न विवे' । १० स. 'यत्रिपी-
 १० स. ग. घ. क. 'स्त्रातो' द्विज । ११ स. घ. 'स्त्रा' स. १२ स. ग. घ. 'य चत्पारो वेदा क्रो' । घ. 'य' घ. क. 'तस-
 १३ घ. 'पुरातना । शि' । १४ स. ग. घ. 'विज्ञा । दि' । १५ स. ग. घ. क. 'व्यति । प्र' । १६ स.

(माहेश्वरावतारयोगः ।)

तदा चतुर्युगावस्थे कल्पे तस्मिन्पुर्णान्तके । भविष्यामि शिखायुक्तः श्वेतो नाम महामुनिः ॥
 द्विषवच्छिखरे रम्ये छागले पर्वतोत्तमे । चतुःशिष्याः शिवे युक्ता भविष्यन्ति तदा मम ॥
 श्वेतश्चैव शिखश्चैव श्वेताश्वः श्वेतलोहितः । चत्वारस्ते महात्मानो ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥
 ततस्ते ब्रह्मभूयिष्ठा दृष्ट्वा ब्रह्मगतिं पराम् । तत्समीपं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभाम् ॥ ११८
 पुनस्तु मम देवेशो द्वितीयद्वापरे प्रभुः । प्रजापतिर्यदा व्यासः सत्यो नाम (* भविष्यति ॥ ११९
 तदा लोकहितार्थाय सुतारो नाम नामतः । भविष्यामि कलौ तस्मिँल्लोकानुग्रहकारणात् ॥
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्या नाम नामतः) । दुन्दुभिः शतरूपश्च ऋचीकः केतुमांस्तथा ॥
 प्राप्य योगं तथा ज्ञानं ब्रह्म चैव सनातनम् । रुद्रलोकं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ १२२
 तृतीये द्वापरे चैव यदा व्यासस्तु भार्गवः । तदा ह्यहं भविष्यामि दमनस्तु युगान्तिके ॥ १२३
 तत्रापि च भविष्यन्ति चत्वारो मम पुत्रकाः । विशोकश्च विकेशश्च विशापः श्यापनाशनः ॥
 तेऽपि तेनैव मार्गेण योगोक्तेन महीजसः । रुद्रलोकं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ १२५
 चतुर्थे द्वापरे चैव यदा व्यासोऽग्निराः स्मृतः । तदाऽप्यहं भविष्यामि सुहोत्री नाम नामतः ॥
 तत्रापि मम सत्पुत्राश्चत्वारश्च तपोधनाः । १२६
 भविष्यन्ति द्विजश्रेष्ठा योगात्मानो दृढव्रताः । सुपुत्रो बर्मुखश्चैव कुर्दमो वुरतिप्रमः ॥ १२७
 प्राप्य योगगतिं सूक्ष्मां विमला दग्धकिल्बिषाः । तेऽपि तेनैव मार्गेण गमिष्यन्ति न संशयः ॥
 पञ्चमे द्वापरे चैव व्यासस्तु सविता यदा । तदा चापि भविष्यामि कञ्जो नाम महातपाः ॥ १२९
 अनुग्रहार्थं लोकानां योगात्मा नैककर्मकृत् । चत्वारस्तु महाभागा विरजाः शुद्धयोनयः ॥ १३०
 पुत्रा मम भविष्यन्ति योगात्मानो दृढव्रताः । सनः सनन्दनश्चैव प्रभुर्यस्य सनातनः ॥ १३१
 श्वेतुः सनत्कुमारश्च निर्ममा निरहंकृताः । मत्समीपं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ १३२
 परिषर्ते पुनः षष्ठे मृत्युर्न्यासो यदा विभुः । तदाऽप्यहं भविष्यामि लोकाक्षिर्नाम नामतः ॥ १३३
 शिष्याश्च मम ते दिष्या योगात्मानो दृढव्रताः । भविष्यन्ति महाभागाश्चत्वारो लोकसंमताः ॥
 सुधामा विरजश्चैव शङ्खपादश्च एव च । योगात्मानो महात्मानस्ते सर्वे दग्धकिल्बिषाः ॥ १३५
 तेऽपि तेनैव मार्गेण गमिष्यन्ति न संशयः । सप्तमे परिषर्ते तु यदा व्यासः शतक्रतुः ॥ १३६
 बिभुर्नाम महातेजाः पूर्वमासीच्छतक्रतुः । तदाऽप्यहं भविष्यामि कलौ तस्मिन्पुर्णान्तिके ॥ १३७
 जैगीषव्येति विरूपातः सर्वेषां योगिनां धरः । तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति युगे तदा १३८
 सारस्वतः सुमेधश्च वसुवाहः सुधाहनः । तेऽपि तेनैव मार्गेण ध्यानयुक्तिं समाश्रिताः ॥ १३९
 भविष्यन्ति महात्मानो रुद्रलोकपरायणाः । वसिष्ठश्चाष्टमे व्यासः [+ परिषर्ते भविष्यति ॥ १४०
 कपिलश्चाऽऽसुरिश्चैव तथा पञ्चशिखो मुनिः । चाग्वन्दिश्च महायोगी सर्व एव महीजसः] ॥ १४१
 तप्य माहेश्वरं योगं ध्यानिनो दग्धकल्मषाः । मत्समीपं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ १४२

* अनुविद्वान्तर्गतमन्यो ग. पुस्तके नास्ति । + अनुविद्वान्तर्गतमन्यो ग. पुस्तके नास्ति ।

१. 'लोकिके' । २. अ. व. 'श्वेतः श्वेतश्च' । अं. 'श्वेतः श्वेतश्च' । ३. 'मन्द' । पुं. ४. अ. ग. 'रुद्रो' । ५. 'मि मरु' । ६. 'दुर्लभं' । ७. अ. ग. 'श्वेत' । ८. अ. व. 'लः' । 'लाम' । ९. अ. व. 'विभु' । १०. अ. व. 'विभु' । ११. अ. 'नेपथ' । ग. व. व. 'नेपथ' ।

परिवर्तेऽथ नवमे व्यासः सारस्वतो यदा । तदा चाहं भविष्यामि ऋषभो नाम नामतः ॥ १४३
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति महौजसः । पराशरश्च मार्ग्यश्च भार्गवो ह्यङ्गिरास्तथा ॥ १४४
 भविष्यन्ति महात्मानो ब्राह्मणा वेदपारगाः । सर्वे तपोबलोत्कृष्टाः शापानुग्रहकोविदाः ॥ १४५
 तेऽपि तेनैव मार्गेण योगोक्तेन तपस्विनः । ध्यानमार्गे समासाद्य गमिष्यन्ति तथैव ते ॥ १४६
 दशमे द्वापरे व्यासस्त्रिधामा नाम नामतः । भविष्यति यदा विप्रास्तदाऽहं भविता पुनः ॥ १४७
 हिमवच्छिखरे रम्ये भृगुतुङ्गे नगोत्तमे । नाम्ना भृगोस्तु शिखरं तस्मात्तच्छिखरं भृगुः ॥ १४८
 तत्रैव मम ते पुत्रा भविष्यन्ति दृढव्रताः । बलवन्धुर्निरा(र)मित्रः केतुशृङ्गस्तपोधनः ॥ १४९
 योगात्मानो महात्मानो ध्यानयोगसमन्विताः । रुद्रलोकं गमिष्यन्ति तपसा दग्धकल्मषाः ॥
 एकादशे द्वापरे तु तिष्ठव्यासो भविष्यति । तदाऽप्यहं भविष्यामि गङ्गाद्वारे कलेधुरि ॥ १५१
 उग्रा नाम महानादास्तत्रैव मम पुत्रकाः । भविष्यन्ति महौजस्काः सुवृत्ता लोकविश्रुताः ॥ १५२
 लम्बोदरश्च लम्बश्च लम्बाक्षो लम्बकेशकः । प्राप्य माहेश्वरं योगं रुद्रलोकाय संस्थिताः ॥
 तेऽपि तेनैव मार्गेण गमिष्यन्ति परां गतिम् ॥ १५३
 द्वादशे परिवर्ते तु शततेजा महामुनिः । भविष्यति महासत्त्वो व्यासः कविवरोत्तमः ॥ १५४
 ततोऽप्यहं भविष्यामि अत्रिर्नाम युगान्तिके । हैमकं वनमासाद्य योगमास्थाय भूतले ॥ १५५
 अत्रापि मम ते पुत्रा भस्मस्नानानुलेपनाः । भविष्यन्ति महायोगा रुद्रलोकपरायणाः ॥ १५६
 सर्वज्ञः समबुद्धिश्च साध्यः सर्वस्तथैव च । रुद्रलोकं गमिष्यन्ति ध्यानयोगपरायणाः ॥ १५७
 त्रयोदशे पुनः प्राप्ते परिवर्ते क्रमेण तु । धर्मो नारायणो नाम व्यासस्तु भविता यदा ॥ १५८
 तदाऽप्यहं भविष्यामि वालिर्नाम महामुनिः । वालि(ल)खिल्याश्रमे पुण्ये पर्वते गन्धमादने ॥
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति तपोधनाः । सुभामा काश्यपश्चैव वसिष्ठो विरजास्तथा ॥ १६०
 महायोगबलोपेता विमलौ ऊर्ध्वरेतसः । तेनैव योगमार्गेण गमिष्यन्ति न संशयः ॥ १६१
 यदा व्यासः सुरक्षस्तु पर्यायश्च चतुर्दश । तत्रापि पुनरेवाहं भविष्यामि युगान्तिके ॥ १६२
 षंशे त्वङ्गिरसः श्रेष्ठो गौतमो नाम योगवित् । तस्माद्भविष्यते पुण्यं गौतमं नाम तद्वनम् ॥ १६३
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति कलौ तथा । अत्रिरुग्रतपाश्चैव श्रावणोऽर्थ सविष्ट(ष्ट)कः ॥ १६४
 योगात्मानो महात्मानो ध्यानयोगपरायणाः । तेऽपि तेनैव मार्गेण रुद्रलोकनिवासिनः ॥ १६५
 ततः प्राप्ते पञ्चदशे परिवर्ते क्रमागते । आरुणिस्तु यदा व्यासो द्वापरे भविता प्रभुः ॥ १६६
 तदाऽप्यहं भविष्यामि नाम्ना वेदशिरा द्विजाः । तत्र वेदशिरा नाम अस्त्रं तत्पारमेश्वरम् ॥ १६७
 भविष्यति महावीर्यं वेदशीर्षश्च पर्वतः । हिमवत्पृष्ठमाश्रित्य सरस्वत्या नगोत्तमे ॥ १६८
 तदाऽपि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति तपोधनाः । कुणिश्च कुणिबाहुश्च कुशरीरः कुनेत्रकः ॥ १६९
 योगात्मानो महात्मानो ब्रह्मिष्ठाश्चोर्ध्वरेतसः । तेऽपि तेनैव मार्गेण रुद्रलोकं गतास्तु ते ॥ १७०
 ततः षोडशमे चापि परिवर्ते क्रमागते । व्यासस्तु संजयो नाम भविष्यति तदा प्रभुः ॥ १७१
 तदाऽप्यहं भविष्यामि गोकर्णो नाम नामतः । [*तस्माद्भविष्यते पुण्यं गोकर्णं नाम तद्वनम् ॥ १७२

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ० पुस्तके नास्ति ।

३७३

१७५

तत्रापि गम ने पुत्रा भविष्यन्ति महोजसः । सुतो दीक्षायणिश्चैव केतुमार्त्तं चक्रस्तथा ॥ १९६

१ क. नश्यो । २ ग. द. गुण्यो । ३ क. गिद्विसे । ४ क. 'द्वयायो' । ५ ग. द. 'नो निर्दिमा नि' । ६ य. ग. पै द. हाट्टे म' । ७ क. 'दोने पे' । ८ क. वर्ते य' । ९ ग. नाम । १० ग. ग. प. द. 'वस्य' । ११ ग. प. 'मा भाट' । १२ क. 'त्यः कर्तुः' । १३ प. 'आ ध्यायन्ता नि' । १४ द. 'ध्यायन्तो नि' । १५ द. 'ध्यायन्ता' । १६ य. द. 'पिसे म' ।

योगात्मानो महात्मानो नियता ह्यूर्ध्वरेतसः । परमं योगमास्थाय रुद्रं प्राप्तास्तदाऽनघाः ॥
 द्वाविंशे परिवर्ते तु व्यासः शुक्रायनो यदा । तदाऽप्यहं भविष्यामि वाराणस्यां महामुनिः ॥
 नाम्ना वै लाङ्गली भीमो यत्र देवाः सवासयाः । द्रक्ष्यन्ति मां कलौ तस्मिन्नवतीर्णि इलायुधम् ॥
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति सुधार्मिकाः । तृत्याचिर्मधुपिङ्गाक्षः श्वेतकेतुस्तथैव च ॥ २००
 तेपि माहेश्वरं योगं प्राप्य ध्यानपरायणाः । विराजा ब्रह्मभूयिष्ठा रुद्रलोकाय संस्थिताः ॥
 परिवर्ते त्रयोविंशे तृणविन्दुर्यदा मुनिः । व्यासो भविष्यति ब्रह्मा तदाऽहं भविता पुनः ॥
 श्वेतो नाम महाकायो मुनिपुत्रः सुधार्मिकः ॥ २०१
 तत्र कालं जरिष्यामि तदा गिरिवरोत्तमे । तेन कालंजरो नाम भविष्यति स पर्वतः ॥ २०४
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति मर्हजसः । ऊंसिजो वृहद्वैवथ्यश्च देवलः कविरेव च ॥
 प्राप्य माहेश्वरं योगं रुद्रलोकं गता हि ते ॥ २०५
 परिवर्ते चतुर्विंशे ऋक्षो व्यासो भविष्यति । तत्राहं भविता ब्रह्मन्कलौ तस्मिन्युगान्तिके ॥
 शूली नाम महायोगी नैमिषे योगिवन्दिता ॥ २०६
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति तपस्विनः । शालिहोत्रोऽग्निवेशश्च युवनाश्वः शरद्वसुः ॥
 तेऽपि योगवलोपेता रुद्रं यास्यन्ति सुव्रताः ॥ २०७
 पञ्चविंशे पुनः प्राप्ते परिवर्ते यथाक्रमम् । वसिष्ठस्तु यदा व्यासः शक्तिर्नाम भविष्यति ॥ २०८
 तदाऽप्यहं भविष्यामि दण्डी मुण्डीश्वरः प्रभुः । कोटिवर्षं समासाद्य नगरं देवपूजितम् ॥ २०९
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति क्रमागताः । योगात्मानो महात्मानः सर्वे ते ह्यूर्ध्वरेतसः ॥ २१०
 छगलः कुम्भकर्पाक्ष्यः कुम्भश्चैव प्रवाहुकः । प्राप्य माहेश्वरं योगं गमिष्यन्ति तथैव ते ॥ २११
 षड्विंशे परिवर्ते तु यदा व्यासः पराशरः । तदाऽप्यहं भविष्यामि सहिष्णुर्नाम नामतः ॥
 पुण्यं रुद्रवटं प्राप्य कलौ तस्मिन्युगान्तिके ॥ २१२
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति सुधार्मिकाः । उलूको वैद्युतश्चैव शर्वको ह्याश्वलायनः ॥
 प्राप्य माहेश्वरं योगं गन्तारस्ते तथैव हि ॥ २१३
 सप्तविंशतिमे प्राप्ते परिवर्ते क्रमागते । जातूकण्यो यदा व्यासो भविष्यति तपोधनः ॥ २१४
 तदाऽप्यहं भविष्यामि सोमशर्मा द्विजोत्तमः । प्रभासं तीर्थमासाद्य योगात्मा लोकविश्रुतः ॥
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति तपोधनाः । अक्षपादः कणादश्च उलूको वत्स एव च ॥ २१६
 योगात्मानो महात्मानो विर्मलाः शुद्धबुद्धयः । प्राप्य माहेश्वरं योगं रुद्रलोकं ततो गताः ॥
 अष्टाविंशे पुनः प्राप्ते परिवर्ते क्रमागते । पराशरसुतः श्रीमान्विष्णुर्लोकप्रितामहः ॥ २१७
 यदा भविष्यति व्यासो नाम्ना द्वैपायनः प्रभुः । तदा पष्ठेनै चांशेन कृष्णः पुरुषसत्तमः ॥
 वसुदेवाद्यदुश्रेष्ठो वासुदेवो भविष्यति ॥ २१८

१ व. ग. 'स्तथाऽन' । २ ख घ ह. 'का भविष्यति' । ३ घ. 'द्रक्ष्यन्ति' । ४ ख असिजो । ग. भोमिजो । द. 'आसिजो' । ५ ख. ग. 'दुत्थिध' । ६ ख. द. 'ब्रह्मा क' । ७ ख. ग. घ. द. 'कर्णध कु' । ८ ख. 'पु' । ९ ख. 'पु' । १० ख. 'सर्वको' । ख घ. शर्मको । द. 'शर्वको' । ११ व. 'भासती' । १२ ख घ द. 'मला' । १३ ख. पूर्णः ।

(शार्वस्तवः)

तदा चाहं भविष्यामि योगात्मा योगमायया । (* लोकविस्मयनार्थाय ब्रह्मचौरिशरीरकः ॥
 इमंशाने मृतमुत्सृष्टं दृष्ट्वा लोकमनाथकम् । ब्राह्मणानां हितार्थाय प्रविष्टो योगमायया) ॥ २२०
 दिव्यां मेरुगुहां पुण्यां त्वया सार्धं च विष्णुना । भविष्यामि तदा ब्रह्मन्नकुली नाम नामतः ॥
 कायारोहणमित्येवं सिद्धक्षेत्रं च वै तदा । भविष्यति तु विख्यातं यावद्भूमिर्धरिष्यति ॥ २२२
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति तपस्विनः । कुशिकश्चैव गार्ग्यश्च मित्रको रुष्ट एव च ॥ २२३
 योगयुक्ता महात्मानो ब्राह्मणा वेदपारगाः । प्राप्य माहेश्वरं योगं विमला ह्यूर्ध्वरेतसः ॥
 रुद्रलोकं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ २२४
 इत्येतद्वै मया प्रोक्तमवतारेषु लक्षणम् । मन्वादिकृष्णपर्यन्तमष्टाविंशयुगक्रमात् ॥ २२५
 + भविष्यति तदा कल्पे कृष्णद्वैपायनो यदा । तत्र स्मृतिसमूहानां विभागो धर्मलक्षणम् ॥ २२६
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते माहेश्वरावतारयोगोनाम त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१६७१

अथ चतुर्विंशोऽध्यायः ।

शार्वस्तवः ।

वायुसूत्राच—

चत्वारि भारते वर्षे युगानि मुनयो विदुः । कृतं त्रेता द्वापरं च तिष्यं चेति चतुर्युगम् ॥ १
 एतत्सहस्रपर्यन्तमहर्ष्यद्ब्रह्मणः स्मृतम् । यामाद्यास्तु गणाः सप्त रोमवन्तश्चतुर्दश ॥ २
 सशरीराः श्रयन्ते स्म जनलोकं सहानुगाः । एवं देवेष्वतीतेषु महर्लोकाज्जनं तपः ॥ ३
 मन्वन्तरेष्वतीतेषु देवाः सर्वे महौजसः । ततस्तेषु गतेषूर्ध्वं सायुज्यं कल्पवासिनाम् ॥ ४
 समेत्य देवैस्ते देवाः प्राप्ते संकालने तदा । महर्लोकं परित्यज्य गणास्ते वै चतुर्दश ॥ ५
 भूतादिष्ववशिष्टेषु स्थावरान्तेषु वै तदा । शून्येषु तेषु ओकेषु महान्तेषु भुवादिषु ॥
 देवेष्वथ गतेषूर्ध्वं कल्पवासिषु वै जनर्षे ॥ ६
 तत्संहृत्य ततो ब्रह्मा देवर्षिमणदानवान् । संस्थापयति वै सर्वान्दाहवृष्ट्या युगक्षये ॥ ७
 योऽप्तीतः सप्तमः कल्पो मया वः परिकीर्तितः । समुद्रैः सप्तभिर्गाढमेकीभूतैर्महार्णवैः ॥
 आसीदेकार्णवं घोरमविभागं तमोमयम् ॥ ८
 माययैकार्णवे तस्मिंश्शङ्खचक्रगदाधरः । जीमूनाभोऽम्बुजाक्षश्च किरीटी श्रीपतिर्हरिः ॥ ९
 नारायणमुखोद्गीर्णः सोऽग्रमः पुरुषोत्तमः । अष्टबाहुर्महोरस्को लोकानां योनिरुच्यते ॥
 किमप्यचिन्त्यं युक्तात्मा योगमास्थाय योगवित् ॥ १०
 ऋणासदस्रकलितं तपप्रतिमवर्चसम् । महाभोगपतेर्भागमन्वास्तीर्य महोच्छ्रयम् ॥
 तस्मिन्महाति पर्यङ्के गते वै कनकमये ॥ ११
 एवं तत्र जयानेन विष्णुना प्रभविष्णुना । आत्मारामेण क्रीडार्थं सृष्टं नाभ्यां तु पद्मजम् ॥ १२

* धनुर्विद्वान्तर्गतग्रन्थः ग. घ. पुस्तकयोर्नास्ति । + इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ द. 'प्राणायामः' । २ ग. घ. द. लङ्गुली । ३ न. ग. घ. द. 'त्र धुनिः' । ४ ग. घ. द. 'मृ. शान्ति' । ५ घ. घ. द. 'महोदधौ सं' । ६ घ. 'सिन्धुरयोगात्मा' ।

शतयोजनविस्तीर्णं तरुणादित्यवर्चसम् । वज्रदण्डं महोत्सेधं लीलया प्रभविष्णुना ॥ १३
 तस्यैवं क्रीडमानस्य समीपं देवमीदृषः । हेमवज्राण्डजो ब्रह्मा रुक्मवर्णो ह्यतीन्द्रियः ॥
 चतुर्मुखो विशालाक्षः समागम्य यदृच्छया ॥ १४
 श्रिया युक्तेन नव्येन सुप्रभेण सुगन्धिना । तं क्रीडमानं पश्येन दृष्ट्वा ब्रह्मा तु भोजिवान् ॥ १५
 स विस्मयमथाऽऽगम्य शस्यसंपूर्णया गिरा । प्रोवाच को भवान् ज्ञेते आश्रितो मध्यमम्भसाम् ॥
 अथ तस्याच्युतः श्रुत्वा ब्रह्मज्ञस्तु शुभं वचः । उदतिष्ठत पर्यङ्गाद्विस्मयात्फुल्ललोचनः ॥ १७
 प्रत्युवाचोत्तरं चैव कियते यच्च किंचन । यस्मिन्तरिक्षं भूधैव परं पदमहं प्रभुः ॥ १८
 तमेवमुक्त्वा भगवान्विष्णुः पुनरथाब्रवीत् । कस्त्वं खलु समायातः समीपं भगवान्कुतः ॥
 कुतश्च भूयो गन्तव्यं कुत्र चा ते प्रतिश्रयः ॥ १९
 को भवान्विश्वगूर्तिस्त्वं कर्तव्यं किं च ते मया । एवं ब्रुवाणं वैकुण्ठं प्रत्युवाच पितामहः ॥ २०
 यथा भवांस्तथा चाहमादिकर्ता प्रजापतिः । नारायणसमाख्यातः सर्वं वै मयि तिष्ठति ॥ २१
 सविस्मयं परं श्रुत्वा ब्रह्मणा लोककर्तृणा । सोऽनुज्ञातो भगवता वैकुण्ठो विश्वसंभवः ॥ २२
 कौतूहलान्महायोगी प्रविष्टो ब्रह्मणो मुखम् । इमानष्टादश द्वीपान्सममुद्रान्सपर्वतान् ॥ २३
 प्रविश्य स महातेजाश्चातुर्वर्ण्यसमाकुलान् । ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्तान्सप्तलोकान्सनातनान् ॥ २४
 ब्रह्मणस्तूदरे दृष्ट्वा सर्वान्विष्णुर्षहायशाः । अहोऽस्य तपसो वीर्यं पुनः पुनरभाषत ॥ २५
 पर्यटन्विविधाष्टौकान्विष्णुर्नानाविधाश्रमांन् । ततो वर्षसहस्रान्ते नान्तं हि ददशे तदा ॥ २६
 तदाऽस्य वक्त्राक्षिष्णुस्य पद्मगेन्द्रादिकेतनः । अजातशत्रुर्षगरान्वितामहमथाब्रवीत् ॥ २७
 भगवन्नादिमध्यं च अन्तः कालदिशे न च । नाहमन्तं प्रपश्यामि ह्यदूरस्य तवानघ ॥ २८
 एवमुक्त्वाऽब्रवीद्भूयः पितामहमिदं हरिः । भवानप्येवमेवाद्य ह्यदूरं मम आश्रयाम् ॥
 प्रविश्य लोकान्पश्यैताननौपम्यान्दिजोत्तम ॥ २९
 मनःप्रहादनीं वशीं श्रुत्वा तस्याभिनन्द्य च । श्रीपतेरुदरं भूयः प्रविशेत् पितामहः ॥ ३०
 तानेव लोकान्गर्भस्थः पश्यन्सोऽचिन्त्यविक्रमः । पर्यटित्वाऽऽदिदेवस्य ददर्शान्तं न वै हरेः ॥ ३१
 ज्ञात्वाऽऽर्गं तस्य पितामहस्य द्वाराणि सर्वाणि पिधाय विष्णुः ।
 विभुर्मनः कर्तुमियेष चाऽऽशु सुखं प्रसुप्तोऽस्मि गदाजलौघे ॥ ३२
 ततो द्वाराणि सर्वाणि पिहितान्युपलक्ष्य तैः । सुक्ष्मं कृत्वाऽऽत्मनो रूपं नाभ्यां द्वारमधिन्दत ॥
 पद्ममूत्रानुमार्गेण ह्यनुगम्य पितामहः । उज्जहाराऽऽत्मनो रूपं पुष्कराब्जतुराननः ।
 विरराजारविन्दस्थः पद्मगर्भसमद्युतिः ॥ ३४
 एतस्मिन्नन्तरे ताभ्यामेकैकस्य तु कात्स्न्यतः । प्रवर्तमाने संहप मध्ये तस्यार्णवस्य तु ॥ ३५
 सूत उवाच—
 ततो ह्यपरिमेयात्मा भूतानां प्रभुरीश्वरः । शूलपाणिर्महादेवो हैमवीराम्बरच्छदः ॥
 आगच्छद्यत्र सोऽनन्तो नागभोगपतिर्हरिः ॥ ३६

(शर्वस्तमः)

शशिं विक्रमतस्तस्य पद्म्यामत्यन्तपीडिताः । उद्धृतास्तूर्णमाकाशे पृथुलास्तोयविन्दवः ॥

अत्युष्णाश्चातिशीताश्च वायुस्तत्र ववौ भृशम् ॥

३७

तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यं ब्रह्मा विष्णुमभाषत । अद्विन्दवो हि स्थूलोष्णाः कम्पते चाम्युजं भृशम्
एतं मे संशयं ब्रूहि किंचान्यत्त्वं चिकीर्षसि ॥

३८

एतदेवंविधं वाक्यं पितामहमुवाच ह्रस्वम् । श्रुत्वाऽप्रतिमकर्माऽऽह भगवानसुरान्तकृत् ॥

३९

किं नु खल्वत्र मे नाभ्यां भूतमन्यत्कृतालयम् । वदति प्रियमत्यर्थं विप्रियेऽपि च ते मया ॥४०

इत्येवं मनसा ध्यात्वा प्रत्युवाचेदमुत्तरम् । किं न्वत्र भगवांस्तस्मिन्पुष्करे जातसंभ्रमः ॥

४१

किं मया यत्कृतं देव यन्मां प्रियमनुत्तमम् । भाषसेऽपुरुषश्रेष्ठ किमर्थं ब्रूहि तत्त्वतः ॥

४२

एवं श्रुवाणं देवेशं लोकयात्रां तु तत्त्वंगाम् । प्रत्युवाचाम्युजाभास्कः ब्रह्मा वेदनिधिः प्रभुः ॥

४३

योऽसौ तवोदरं पूर्वं प्रविष्टोऽहं त्वदिच्छया । यथा ममोदरे लोकाः सर्वे दृष्टास्त्वया प्रभो ।

तथैव दृष्टाः कार्त्स्न्येन मया लोकास्तवोदरे ॥

४४

ततो वर्षसहस्रान्त उपावृत्तस्य मेऽनघ । नूनं मत्सरभावेन मां वशीकर्तुमिच्छता ॥

आशु द्वाराणि सर्वाणि घटितानि त्वया पुनः ॥

४५

ततो मया महाभाग संचिन्त्य स्वेन चेतसा । लब्धो नाभ्यां प्रवेशस्तु पद्मसूत्रादिनिर्गमः ॥

४६

मा भूते मनसोऽल्पोऽपि व्याघातोऽयं कथंचन । इत्येषाऽनुगतिर्विष्णोः कार्याणामपसर्गिणी ॥

यन्मयाऽनन्तरं कार्यं मयाऽध्यवसितं त्वयि । त्वां वा बाधितुकामेन क्रीडापूर्वं यदृच्छया ॥

आशु द्वाराणि सर्वाणि घटितानि मया पुनः ॥

४८

न तेऽन्यथाऽवमर्तव्यो मान्यः पूज्यश्च मे भवान् । सर्वं मर्षय कल्याण यन्मयाऽथ कृतं तत्र ॥

तस्मान्मयोच्यमानस्त्वं पद्मादवतर प्रभो ॥

४९

नाहं भवन्तं शक्नोमि सोढुं तेजोमयं गुहम् । स चोवाच वरं ब्रूहि पद्मादवतराम्यहम् ॥

५०

विष्णुर्वाच—

पुत्रो भव ममारित्र मुदं प्राप्स्यसि गोभनाम् । संत्यधनो महायोगी त्वमीड्यः प्रणवात्मकः ॥५१

अद्यप्रभृति सर्वेश चेतोष्णीषविभूषणः । पद्मयोनिरितीत्येवं ख्यातो नाम्ना भविष्यसि ॥

पुत्रो मे त्वं भव ब्रह्मन्सर्वलोकाधिप प्रभो ॥

५२

ततः स भगवान्ब्रह्मा वरं श्रेष्ठं किरीटिनः । एवं भवतु चेन्पुत्रत्वा प्रानात्मा गतमत्सरः ॥

५३

प्रत्यामन्नमथाऽऽर्योन्तं वालार्काभं महाननम् । भूतमत्यद्भुतं दृष्ट्वा नारायणमथाब्रवीत् ॥

५४

अप्रमेयो महावचनोऽदृष्टी व्यस्तशिरोरुहः । दशबाहुस्त्रिगूलाद्रो नयनैर्विभूतोमुखः ॥

५५

लोकप्रभुः स्वयं साक्षाद्विकृतो मुञ्जमेखली । मेहेणोर्ध्वेन महता नदमानोऽतिभस्वम् ॥

५६

कः खल्वेष पुनान्विष्णो तेजोराशिर्गदायुतः । व्याप्य सर्वा दिशो ह्यं च इत एवाभिवर्तनं ॥

१ ग. 'मृ' । एन्द्रग तदाऽऽह' । २ ग. ध. द. 'गोद्वन्' । धु' । ३ ग. ग. घ. द. 'वि' । इने । ४ ग. द.

विषय । ५ ग. ग. घ. 'नगम्' । प्र' । ६ ग. घ. 'दापु' । ७ क. 'त्यं चात्र' । ८ ग. ग. घ. द. 'न्य' । ना । ९ क.

'मा' । ग. घ. द. 'ननन्त' । १० ग. घ. घ. द. 'द' । ११ क. ग. 'यान' । १२ घ. 'मेद' ।

१३ ग. घ. 'मि' । १४ ग. 'गत' । १५ ग. 'मि' । १६ ग. 'मि' । १७ ग. 'मि' ।

नैवमुक्तो भगवान्विष्णुर्ब्रह्माणमब्रवीत् । पञ्चयां तलनिपातेन यस्य विक्रमतोऽणवे ॥
 वेगेन महताऽऽकाने व्यधिनाश्च जलाजवाः ॥ ६८
 छटाभिर्विश्रुताऽत्यर्थं सिन्धवे पद्ममभवः । घ्राणजेन च घातेन कम्पमानं त्वया सह ॥
 दौर्ध्र्यते महापद्मं स्वच्छन्दं मम नाभिजम् ॥ ६९
 स एष भगवानीशो ह्यनादिश्रान्तकृदिभुः । भवानहं च स्तोत्रेण ह्युपतिष्ठाव गोध्वजम् ॥ ७०
 ततः क्रुद्धोऽम्बुजाभास्कं ब्रह्मा प्रोवाच केशवम् । न भवान्नूनमात्मानं लोकानां योनिमुत्तमम् ॥
 ब्रह्माणं लोककर्तारं मां च वेत्ति सनातनम् । कोऽयं भोः शंकरो नाम ह्यावयोर्व्यतिरिच्यते ॥
 तस्य तत्क्रोधजं वाक्यं श्रुत्वा विष्णुरभाषते । मा मैवं वद कल्याण-परिवादं महात्मनः ॥ ७१
 मायायोगेश्वरो धर्मो दुराधर्पो वरपदः । हेतुरस्यात्र जगतः पुराणः पुरुषोऽव्ययः ॥ ७२
 जीवः स्रलेप जीवानां ज्योतिरेकं प्रकाशते । बालक्रीडनकैर्देवः क्रीडते शंकरः स्वयम् ॥ ७३
 प्रधानमव्ययं ज्योतिरव्यक्तं प्रकृतिस्तमः । अस्य चैतानि नामानि नित्यं प्रसवधर्मिणः ॥
 यः कः स इति दुःस्वार्तैर्मृश्यते यतिभिः शिवः ॥ ७४
 एष वीजी भवान्वीजमहं योनिः सनातनः । एवमुक्तोऽथ विश्वात्मा ब्रह्मा विष्णुमभाषत ॥ ७५
 भवान्योनिरहं वीजं कथं वीजी महेश्वरः । एतन्मे सूक्ष्ममव्यक्तं संशयं छेत्तुमर्हसि ॥ ७६
 ज्ञात्वा चैवं समुत्पत्तिं ब्रह्मणा लोकैतन्निना । इदं परमसादृश्यं प्रश्नमभ्यवदद्भरिः ॥ ७७
 अस्मान्महत्तरं गुह्यं भूतमन्यन्न विद्यते । महतः परमं धाम शिवमध्यात्मिनां पदम् ॥ ७८
 द्वैधीभावेन चाऽऽत्मानं प्रावृष्टस्तु व्यवस्थितः । निष्कलः सूक्ष्ममव्यक्तः सकलश्च महेश्वरः ॥
 अस्य मायाविधितस्य अगम्यगमनस्य च । पुरा लिङ्गं भवद्वीजं प्रथमं त्वादिसर्गिकम् ॥ ७९
 मयि योनौ समायुक्तं तद्वीजं कालर्ययात् । हिरण्यमपपरं तद्योन्यामण्डमजायत ॥ ८०
 शतानि दश वर्षाणामण्डं चाप्सु मनिष्ठितम् । अन्ते वर्षसहस्रस्य वायुना तद्विधा कृतम् ॥ ८१
 कपालमेकं धौर्जज्ञे कपालमपरं क्षितिः । उल्लवं तस्य महोत्सेधं योऽसौ कनकपर्वतः ॥ ८२
 ततस्तस्मात्प्रवृद्धात्मा देवो देववरः प्रभुः । हिरण्यगर्भो भगवानहं जज्ञे चतुर्भुजः ॥ ८३
 (* ततो वर्षसहस्रान्ते वायुना तद्विधा कृतम् ।) अतारार्केन्दुनक्षत्रं शून्यं लोकमवेक्ष्य च ॥
 कोऽयं मन्त्रेत्यभिध्याते कुमारस्तेऽभवंस्तदा ॥ ८४
 भिद्यदर्शनास्तु तनवो(पा) येऽतीताः पूर्वजास्तव । भूयो वर्षसहस्रान्ते तत एवाऽऽत्मजास्तव ॥
 भवनानलसंकाशाः पञ्चपत्रायतेक्षणाः ॥ ८५
 श्रीमान्सनत्कुमारस्तु ऋतुश्चैवोर्ध्वरेतसौ । सनातनश्च सतकस्तथैव च सनन्दनः ॥
 उत्पन्नः समकालं ते बुद्ध्याऽतीन्द्रियदर्शनाः ॥ ८६
 उत्पन्नाः प्रतिघात्मानो जगदुश्चैतदेव हि । नारप्स्यन्ते च कर्माणि तापत्रयविवर्जिताः ॥ ८७
 अल्पसौरुषं बहुलेशं जराशोकसमन्वितम् । जीवितं मरणं चैव संभवं च पुनः पुनः ॥ ८८

* इदमर्थनास्ति ख ग. घ. पुस्तकेषु ।

१ ख. द सिच्यते । २ ख. ग. घ. ड. भो । ३ ख. 'योगेन्धतो धर्मो' । घ. 'योगेन्धनीव' । ४ ख. घ. 'रा' पुनः । ५ ख. 'ककर्वणा' । ६ ख. ग. घ. ड. 'विमज्य व्य' । ७ ग. ड. 'यमित्रे' । ८ घ. ड. 'ऋमध्वे' । ९ क । अत्य सौल्य धः ।

[illegible]

सुचारुचारुकेशाय र्ध्वचक्षुःशिराय च । नमः पशूनां पतये गोवृपेन्द्रध्वजाय च ॥	१०६
प्रजापतीनां पतये सिद्धानां पतये नमः । (* दैत्यदानवसंवातां रक्षसां पतये नमः ॥	१०७
गन्धर्वाणां च पतये यक्षाणां पतये नमः) । गरुडोरगसर्पाणां पक्षिणां पतये नमः ॥	१०८
गोकर्णाय च गोष्ठाय शङ्कुकर्णाय वै नमः । वराहायाप्रमेयाय रक्षोधिपतये नमः ॥	१०९
नमोऽप्सरणां पतये गणानां पतये नमः । अम्भसां पतये चैव तेजसां पतये नमः ॥	११०
नमोऽस्तु लक्ष्मीपतये श्रीमते ह्रीमते नमः । बलावलसमुद्भाय ह्यक्षोभ्यक्षोभणाय च ॥	१११
दीर्घशृङ्गैकशृङ्गाय वृषभाय ककुब्धिने । नमः स्थैर्याय वेपुषे तेजसे सुप्रभाय च ॥	११२
भूताय च भविष्याय वर्तमानाय वै नमः । सुवर्चसेऽथ वीराय शूराय ह्यतिगाय च ॥	११३
वरदाय वरेण्याय नमः सर्वगताय च । नमो भूताय भव्याय भवाय महते तथा ॥	११४
सर्वाय महतेऽजाय नमः सर्वगताय च । जनाय च नमस्तुभ्यं तपसे वरदाय च ॥	११५
नमो वन्द्याय गोक्षाय जनाय नरकाय च ॥	११६
भवाय भजमानाय ईष्टाय याजकाय च । अभ्युदीर्णाय दीप्ताय तत्त्वाय निर्गुणाय च ॥	११७
नमः पाशाय हस्ताय नमः स्वाभरणाय च । हुताय अपहुताय प्रहुतमाशिताय च ॥	११८
नमस्त्विष्टाय मूर्ताय ह्यग्निष्टोमत्विजाय च । (+नम ऋताय सत्याय भूताधिपतये नमः)	११९
सदस्याय नमश्चैव दक्षिणावभृताय च । अहिंसायाथ लोकानां पशुमन्त्रोपधाय च ॥	१२०
नमस्तगिष्मन्ताय त्र्यम्बकाय सुगन्धिने । नमोऽस्त्विन्द्रियपतये परिहाराय स्रग्विणे ॥	१२१
विश्वाय विश्वरूपाय विश्वतोक्षिमुखाय च । सर्वतःपाणिपादाय रुद्रायाप्रभिताय च ॥	१२२
नमो हव्याय कव्याय हव्यकव्याय वै नमः । नमः सिद्धाय मेध्याय चेष्टार्थे त्वय्ययाय च ॥	१२३
सुवीराय सुधोराय ह्यक्षोभ्यक्षोभणाय च । सुमेधसे सुप्रजाय दीप्ताय भास्कराय च ॥	१२४
नमो नमः सुपर्णाय तपनीयनिभाय च । विरूपाक्षाय त्र्यक्षाय पिङ्गलाय महौजसे ॥	१२५
दृष्टिनाय नमश्चैव नमः सौम्येक्षणाय च । नमो घूम्राय श्वेताय कृष्णाय लोहिताय च ॥	१२६
पिशिताय पिशङ्गाय पीताय च निषङ्गिणे । नमस्ते सविशेषाय निर्विशेषाय वै नमः ॥	१२७
(=नम इज्याय पूज्याय चोपजीव्याय वै नमः । नमः क्षेम्याय वृद्धाय वत्सलाय नमो नमः ॥)	१२८
नम क्रन्ताय सत्याय सत्यासत्याय वै नमः ॥)	१२९
नमो वै पञ्चवर्णाय मृत्युघ्नाय च मृत्यवे । नमः श्यामाय गौराय कद्रवे रोहिताय च ॥	१३०
(† नमः क्रान्ताय सन्ध्याभ्रवर्णाय बहुरूपिणे ।) नमः कपालहस्ताय दिग्ब्रह्माय कपर्दिने ॥	१३१
अप्रमेयाय शर्वाय हवध्याय वराय च । पुरस्तात्पृष्ठतश्चैव विभ्रान्ताय कुशानवे ॥	१३२
दुर्गाय महते चैव रोधाय कपिलाय च । अर्कप्रभशरीराय बलिने रंहसाय च ॥	१३३

* भनुविद्वान्तर्गतप्रत्ययः क. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं ग. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु नास्ति । = आस्तिप्रत्ययानि इद-
मर्थं दर्शयते ग. घ. ङ. पुस्तकेषु । महासंध्याभ्रवर्णाय चादृष्ट्याय दक्षिणे । † भनुविद्वान्तर्गतप्रत्ययः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'ध्वचक्षुः शि' । २ ख. घ. ङ. 'य क्रुताय' । ३ ङ. 'भवाय' । ४ ग. घ. ङ. । दुग्गाय ।
५ ख. ग. 'तप्रणि' । ६ घ. 'रिणादाय' । ७ ग. ङ. 'दाणाय' । ८ ख. ग. ङ. 'दाय प्रतिभाय' । घ. 'दाय प्र' । ९ ख. ग.
ङ. 'य शान्दयाय' । १० ङ. 'न वै नमः' । न । ११ घ. 'दिक्कामाय' । १२ क. 'चित्राणाय' । १३ ङ. न । 'अदमर्श' ।
१४ ख. ग. घ. 'गर्गसाय' ।

(शर्वस्तवः)

पिनाकिने प्रसिद्धाय स्फीताय प्रसृताय च । सुमेधसेऽक्षमालाय दिग्वासाय शिखण्डिने ॥ १३२
 चित्राय चित्रवर्णाय विचित्राय धराय च । चेकितानाय तुष्टाय नमस्त्वनिहिताय च ॥ १३३
 नमः शान्ताय शान्ताय वज्रसंहननाय च । रक्षोघ्नाय मखघ्नाय शितिकण्ठोर्ध्वरेतसे ॥ १३४
 अरिहाय कृतान्ताय त्रिगुणाय धराय च । समोदाय प्रमोदाय इरिण्यायैव ते नमः ॥ १३५
 प्रणवप्रणवेशाय भक्तानां शर्मदाय च । मृगन्याधाय दक्षाय दक्षयज्ञहराय च ॥ १३६
 सर्वभूताय भूनाय सर्वेशातिशयाय च । पुरभेत्रे च शान्ताय सुगन्धायै वरेष्वै ॥ १३७
 पृष्णो दन्तविनाशाय भगनेत्रान्तकाय च । कणादाय वरिष्ठाय कामाद्बद्धनाय च ॥ १३८
 रवेः करालचक्राय नागेन्द्रदमनाय च । दैत्यानामन्तकापाथो दिव्याक्रन्दकराय च ॥ १३९
 श्मशानरतिनित्याय नमस्तुभ्यम्बकधारिणे । नमस्ते प्राणपालायै धवमालाधराय च ॥ १४०
 महीणशोभैर्विविधैर्भूतैः परिप्लुताय च । नरनारीशरीराय देव्याः प्रियकराय च ॥ १४१
 जटिने दण्डिने तुभ्यं व्यालयज्ञोपवीतिने । नमोऽस्तु नृत्यशीलायै वाद्यनृत्यप्रियाय च ॥ १४२
 मन्यवे गीतशीलाय सुगीर्तिं गायते नमः । कर्टककराय भीमाय चोग्ररूपधराय च ॥ १४३
 विभीषणाय भीमाय भगप्रमथनाय च । सिद्धसंघातगीताय महाभागाय वै नमः ॥ १४४
 नमो मुक्ताट्टहासाय श्वेद्वितास्फोटिताय च । नदते कूर्दते चैव नमः प्रमुदिताय च ॥ १४५
 नमोऽद्भुताय स्वपते धावते प्रस्थिताय च । ध्यायते जृम्भते चैव तुर्दते द्रवते नमः ॥ १४६
 चलते क्रीडते चैव लम्बोदरशरीरिणे । नमस्कृताय कम्पाय मुण्डाय विकैराय च ॥ १४७
 नम उन्मत्तवेपाय किंकिणीकाय वै नमः । नमो विकृतवेपाय क्रूरोग्रामर्पणाय च ॥ १४८
 अपमेयाय दीप्ताय दीप्तये निर्गुणाय चै । नमः प्रियाय वादाय मुद्रामणिधराय च ॥ १४९
 (नमस्तोकाय तनवे गुणैरमतिमाय च । नमो गैर्णाय गुह्यायै गम्याय गमनाय च ॥) १५०
 लोकधात्री त्विर्यं भूमिः पादौ सज्जनसेवितौ । सर्वेषां सिद्धयोगानामधिष्ठानं तवोदरम् ॥ १५१
 मध्येऽन्तरिक्षं विस्तीर्णं तारारण्यविभूषितम् । तारापथ इवाऽऽभासति श्रीमान्धारस्तत्रोरसि ॥ १५२
 दिशा दक्ष भुजोस्ते वै केयूराद्बद्धभूषिताः । विस्तीर्णपरिणाहश्च नीलाम्बुदचयोपमः ॥ १५३
 कण्ठस्ते शोभते श्रीमान्हेमसूत्रविभूषितः । दंष्ट्राकरालदुर्धर्मनौपम्यं सुखं तव ॥ १५४
 पद्ममालाकृतोष्णीपं शीर्षेणै शोभते कथम् । दीप्तिः सूर्ये वपुश्चन्द्रे स्थैर्यं भूर्धनिलो वले ॥ १५५

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः स. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ड. 'नाम्न्याय प्र' । २ ख. 'य चित्रवर्म' । ग. घ. 'य चित्रवर्म' । ड. 'य चित्रवर्म' ।

३ क. च । समो । ४ क. 'रिण्यायै' । ५ ख. ग. घ. ड. 'पुरवेत्ताय शा' । ६ ख. घ. 'य वरेष्वै' । ७ क. ख. घ. 'रेशवे' ।

८ रेखे । ९ क. 'वे पुरवेन्तस्वरूपाय' । १० ख. ग. घ. ड. 'च कामदा' । ११ ग. घ. 'लवङ्गनाय' । १२ ख. ग.

घ. ड. 'मस्तुल्मक' । १३ ख. ग. घ. ड. 'य धनमा' । १४ ख. ग. घ. ड. 'रिप्लुता' । १५ ड. 'नृत्यशीलाय चोपनृत्यप्रि' ।

ख. ग. 'नृत्यशी' । १६ ख. ग. घ. 'य चोपनृ' । १७ क. 'वे शति' । १८ क. 'गीतिगा' । १९ ख. ग. घ. ड. 'ट्टहास' ।

२० ख. ग. घ. ड. 'चोपेप्रप्रतरा' । २१ घ. ड. 'तिऽयस्थि' । २२ ख. ग. ड. 'ददते' । घ. 'वदते' । २३ ख. चलने ।

२४ ख. ग. घ. ड. 'कटाय' । २५ ख. घ. ड. 'गीताय' । २६ ख. घ. ड. 'च' । वादप्रि । २७ ड. 'मुगाय' । २८ क. ख. 'य

अगम्यामम' । २९ ख. घ. 'सिद्धियो' । ३० ख. घ. ड. 'जास्तुभ्य के' । ३१ घ. ड. 'य शिरो यैः शो' । ३२ ख. घ. 'ह.

ह. 'ले' । तीक्ष्णमते. प्र' ।

तैक्ष्ण्यमग्नौ प्रभा चन्द्रे खे शब्दः शैत्यमप्सु च । असरोत्तमनिष्प(स्फ)न्दान्गुणानेतान्विदुर्बुधाः ॥
 जपो जैष्यो महायोगी महादेनो महेश्वरः । पुरेशयो गुहावासी खेचरो रजनीचरः ॥ १५६
 तपोनिधिर्गुहगुर्नन्दनो नन्दिवर्धनः । हयशीर्षो धराधाता विधाता भूतिवाहनः ॥ १५७
 बोद्धव्यो बोधनो नेता धूर्वहो दुष्प्रकम्पकः । बृहद्रथो भीमकर्मा बृहत्कीर्तिर्धनंजयः ॥ १५८
 घण्टाम्रियो ध्वजी छत्री पताकाध्वजिनीपतिः । कवची पट्टिशी शङ्खी पाशहस्तः परश्वभृत् ॥
 अगस्त्वमनघः शूरो देवराजारिर्मर्दनः । त्वां प्रसाद्य पुराऽस्माभिर्द्विपन्तो निर्हता युधि ॥
 अग्निस्त्वं चार्णवान्सर्वान्पिबन्नेव न तृप्यसे । क्रोधागारः प्रसन्नात्मा कामहा कामदः प्रियः ॥
 ब्रह्मण्यो ब्रह्मचारी च गोघ्नस्त्वं शिष्टपूजितः । वेदानामव्ययः कोशस्त्वया यज्ञः प्रकल्पितः ॥
 हव्यं च वेदं वहति वेदोक्तं हव्यवाहनः । प्रीते त्वयि महादेव वयं प्रीता भवामहे ॥ २६२

भवानीशोऽनादिमान्धामराशिर्ब्रह्मा लोकानां त्वं कर्ता त्वादिसर्गः ।

सांख्याः प्रकृतिभ्यः परमं त्वां विदित्वाऽक्षीर्णध्यानास्ते न मृत्युं विशन्ति ॥ १६३

योगेन त्वां ध्यानिनो नित्ययुक्ता ज्ञात्वा भोगान्संत्यजन्ते पुनस्तान् ॥

चेऽन्ये मर्त्यास्त्वां प्रपन्ना विशुद्धास्ते कर्मभिर्दिव्यभोगान्भजन्ते ॥ १६४

अप्रमेयस्य सत्त्वस्य यथा विशः स्वशक्तितुः । कीर्तिनं तव माहात्म्यमपारं परमात्मनः ॥

शिवो नो भव सर्वत्र योऽसि सोऽसि नमोऽस्तु ते ॥ १६५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते शार्वस्तवी नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१८३६

अथ पञ्चविंशोऽध्यायः ।

मधुकैटभोत्पत्तिविनाशवर्णनम् ।

भूत उवाच—

संपिबन्निव तौ दृष्ट्वा मधुपिङ्गायतेक्षणः । प्रहृष्टवदनोऽत्यर्थमभवच्च स्वकीर्तनात् ॥ १

उमापतिर्विरूपाक्षो दक्षयज्ञविनाशनः । पिनाकी खण्डपरशुर्भूतमान्तस्त्रिलोचनः ॥ २

ततः स भगवान्देवः श्रुत्वा वाक्यामृतं तयोः । जानन्नपि महाभागः प्रीतिपूर्वमथाब्रवीत् ॥ ३

कौ भवन्तौ महात्मानौ परस्परद्वितैपिणौ । समेतावम्बुजाभाक्षौ तस्मिन्धोरे जलप्लवे ॥ ४

तावूचतुर्महात्मानौ संनिरीक्ष्य परस्परम् । भगवन्किञ्च तथ्येन विज्ञातेन त्वया विभो ॥ ५

कुत्र वा सुखमानन्त्यमिच्छौ चैरमृते त्वया ॥ ६

* तयोस्तद्वचनं श्रुत्वा ह्यभिनन्द्यानुमान्य च । उवाच भगवान्देवो मधुरश्लक्ष्णया गिरा ॥ ७

भो भो हिरण्यगर्भ त्वां त्वां च कृष्ण वदाम्यहम् ॥ ८

* इदमर्थे नास्ति क. पुस्तके ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'मविष्मन्दा' । २ घ. जाप्यो । ३ ग. घ. ङ. 'ताकी ध्व' । ४ घ. 'मध्यग को' । ५ ख. घ. 'शिवेष्टो' । ६ घ. ङ. 'त्य इत्याऽऽदि' । ७ ग. घ. 'रमत्वा' । ८ घ. 'णिषामास्ते' । ९ घ. ङ. 'शुद्धा. स्व. क' । १० घ. 'च । आपि' । ११ ख. घ. घ. ङ. 'ग. क्रीडापू' । १२ घ. प्रभो । १३ घ. 'च्छावो वा मृ' । १४ ख. ग. ङ. 'चाक्षु' ।

(मधुकैटभोत्पत्तिविनाशवर्णनम्)

- प्रीतोऽहमनया भक्त्या शाश्वताक्षरयुक्त्या । भवन्तौ माननीयौ वै मम हर्षतरावुभौ ॥ १
- युवाभ्यां किं ददाम्यत्र वराणां वरमुत्तमम् ॥ ७
- तेनैवमुक्ते वचने ब्रह्माणं विष्णुरब्रवीत् । ब्रूहि ब्रूहि महाभाग वरो यस्ते विवक्षितः ॥ ८
- भजाकामोऽस्म्यहं विष्णो पुत्रमिच्छामि धूर्वहम् । ततः स भगवान्ब्रह्मा वरेप्सुः पुत्रलिप्सया ९
- अथ विष्णुरुवाचेदं प्रजाकामं प्रजापतिम् । वीरमपतिमं पुत्रं यत्त्वमिच्छसि धूर्वहम् ॥ १०
- पुत्रत्वेनाभियुङ्क्ष्व त्वं देवदेवं महेश्वरम् । स तस्य वाक्यं संपृज्य केशवस्य पितामहः ॥ ११
- ईशानं वरदं रुद्रमभिवाद्य कृताञ्जलिः । उवाच पुत्रकामस्तु वाक्यानि सह विष्णुना ॥ १२
- यदि मे भगवान्प्रीतः पुत्रकामस्य नित्यशः । पुत्रो मे भव विश्वात्मन्स्वतुल्यो वाऽपि धूर्वहः ॥ १३
- नान्यं वरमहं वद्रे प्रीते त्वयि महेश्वर । तस्य तां मार्थनां श्रुत्वा भगवान्भगनेत्रहा ॥ १४
- निष्कलमयममायं च बाढमित्यब्रवीद्विचः । यदा कार्यसमारम्भे कस्मिंश्चित्तत्र सुव्रत ॥ १५
- अनिष्यत्तौ च कार्यस्य क्रोधस्त्वां समुपैष्यति । आत्मैकादश ये रुद्रा विहिताः प्राणहेतवः ॥ १६
- सोऽहमेकादशात्मा वै शूलहस्तः सहानुगः । कृपिर्मित्रो महात्मा वै ललाटाद्भविता तदा ॥ १७
- प्रसादमतुलं कृत्वा ब्रह्मणस्तादृशं पुरा । विष्णुं पुनरुवाचेदं ददामि च वरं तव ॥ १८
- स होवाच महाभागो विष्णुर्भवमिदं वचः । सर्वमेतत्कृतं देव परितुष्टोऽसि मे यदि ॥
- त्वयि मे सुप्रतिष्ठाऽस्तु भक्तिरम्बुदवाहने ॥ १९
- एवमुक्तस्मृतो देवः समभाषत केशवम् । विष्णो गृणु यथा देव प्रीतोऽहं तत्र शाश्वत ॥ २०
- प्रकाशं चाप्रकाशं च जद्रूपं स्यावरं च यत् । विश्वरूपमिदं सर्वं रुद्रनारायणान्मयम् ॥ २१
- अहमग्निर्भवान्सोमो भवान्रात्रिरहं दिनम् । भवानृतमहं सत्यं भवान्क्रतुरहं फलम् ॥ २२
- भवान्ज्ञानमहं ज्ञेयं यज्जपित्वा सदा जनाः । मां विशन्ति त्वयि प्रीते जनाः सुकृतकारिणः ॥
- आद्याभ्यां सहिता चैव गतिर्नान्या युगक्षये ॥ २३
- आत्मानं प्रकृतिं विद्धि मां विद्धि पुरुषं शिवम् । भवानर्धशरीरं मे त्वहं तत्र तथैव च ॥ २४
- वामपाश्वे महन्मह्यं श्यामं श्रीवत्सलक्षणम् । त्वं च वामेतरं पाश्वे त्वहं वै नीललोहितः ॥ २५
- त्वं च मे हृदयं विष्णो तव चाहं हृदि स्थितः । भवान्सर्वस्य कार्यस्य कर्ताऽहमधिदैवतम् ॥ २६
- तदेहि स्वस्ति ते वत्स गमिष्याम्यम्बुदर्भम् । एवमुक्त्वा गतो विष्णोर्देवोऽन्तर्धानमीश्वरः ॥ २७
- ततः सोऽन्तर्हिते देवे संप्रहृष्टस्तदा पुनः । अश्वेन शयने भूयः मयिदयान्तर्जले हरिः ॥ २८
- तं पश्यं पद्मगर्भाभं पद्माक्षः पद्ममंभवः । संप्रहृष्टमना ब्रह्मा भजे ब्राह्मं तदामनम् ॥ २९
- अथ दीर्घेण कालेन तत्राप्यप्रतिमावुभौ । महाबलौ महासत्तौ भ्रातरौ मधुकैटभौ ॥ ३०
- (+नृत्पदं तरुणाकारं दीप्तिशाली तपशालिनी । कन्यायामामनुर्वारौ हगन्नाविव निभयौ ॥
- वधञ्जतुश्च पत्राणि तावुभौ मधुकैटयौ) ॥ ३१
- ऊचनुर्धेव वचनं भेदयो वै नौ भविष्यामि । एवमुक्त्वा तु तौ तस्मिन्मन्त्ररानं गतावुभौ ॥ ३२

+ मधुविहगन्तव्यप्रसङ्गः क. पुस्तके नास्ति ।

१ घ. 'ननी ददा म' । २ द. 'नमसीह' । ३ रा. ग. घ. सर्वं मय २३ ४ घ. द. 'हनः । ए' ।
 ५ रा. ग. घ. द. 'म' । तुल्यं कनेते वारो ता' । ६ ग. घ. द. 'प्रम' । ७ घ. ८ घ. 'यो देवो' । ८ घ. द.
 'जल ह' । ९ ग. नदी । १० रा. 'पद्मि । ए' ।

दारुणं तु तयोर्भावं ज्ञात्वा पुष्करसंभवः । माहात्म्यं चाऽऽत्मनो बुद्ध्वा विज्ञातुमुपचक्रमे ॥
कर्णिकाघटनं भूयो नाभ्यजानाद्यदा गतिम् । ततः स पद्मनालेन अवतीर्य रसातलम् ॥
कृष्णाजिनोत्तरासङ्गं ददृशेऽन्तर्जले हरिम् ॥

३४

स च तं बोधयामास विबुद्धं चेदमब्रवीत् । भूतेभ्यो मे भयं देव त्रायस्वोत्तिष्ठ शं कुरु ॥
ततः स भगवान्विष्णुः सप्रहासमरिंदमः । न भेतव्यं न भेतव्यमित्पुवाच मुनिः स्वयम् ॥
यस्मात्पूर्वं त्वया चोक्तं भूतेभ्यो मे महद्भयम् । तस्माद्भूतादिवायैस्तौ दैत्यौ त्वं नाशयिष्यसि ॥
भूर्भुवः स्वस्ततो देवं विविशुस्तमयोनिजम् । ततः प्रदक्षिणं कृत्वा तमेवाऽऽसीनमागतम् ॥
गते तस्मिंस्ततोऽनन्त उद्गीर्य भ्रातरौ मुखात् । विष्णुं जिष्णुं च प्रोवाच ब्रह्माणमभिरक्षताम् ॥
मधुकैटभयोर्ज्ञात्वा तयोरागमनं पुनः ॥

३५

चक्राते रूपसादृश्यं विष्णोर्जिष्णोश्च सत्तमौ । कृतसादृश्यरूपौ तौ तावेवाभिमुखौ स्थितौ ॥
ततस्तौ प्रोचतुर्दैत्यौ ब्रह्माणं दारुणं वचः । अस्माकं युध्यमानानां मध्ये वै प्राश्निको भव ॥
ततस्तौ जलमाविश्य संस्तम्भ्यापः स्वमायया । चक्रतुस्तुमुलं युद्धं यस्य येनेप्सितं तदा ॥
तेषां तु युध्यमानानां दिव्यं वर्षशतं गतम् । न च युद्धमदोत्सेको ह्यन्योन्यं संन्यवर्तत ॥
लक्षणद्वयसंस्थानाद्रूपवन्तौ स्थितेर्द्धितौ । सादृश्याद्वाकुलमना ब्रह्मा ध्यानमुपागमत् ॥
स तयोरन्तरं बुद्ध्वा ब्रह्मा दिव्येन चक्षुषा । पद्मकेसरजं सूक्ष्मं बबन्ध कवचं तयोः ॥

४५

आपेक्षलं च गात्रं च ततो मध्रमुदाहरत् ॥
जपतस्त्वभवत्कन्या विश्वरूपसमुत्थिता । पद्मेन्दुवदनप्ररूपा पद्महस्ता शुभा सती ॥
तां दृष्ट्वा व्यथितौ दैत्यौ भयाद्दर्णविवर्जितौ ॥
ततः प्रोवाच तां कन्यां ब्रह्मा मधुरया गिरा । कीदृजं त्वमवगन्तव्या ब्रूहि सत्यमनिन्दिते ॥
साम्ना संपूज्य सा कन्या ब्रह्माणं प्राञ्जलिस्तदा । मोहिनीं विद्धि मां मायां विष्णोः संदेशकारिणीम्
त्वया संकीर्त्यमानाऽहं ब्रह्मन्प्राप्ता त्वरायुता । अस्याः प्रीतमना ब्रह्मा गौणं नाम चकार ह ॥
मया च व्याहृता यस्मात्त्वं चैव समुपस्थिता । महाव्याहृतिरित्येव नाम ते विचारिष्यति ॥
उत्थिता च शिरो भित्त्वा सावित्री तेन चोच्यते । ऐंकोनंशास्तु यस्मात्त्वमनेकांशा भविष्यसि ॥
गौणानि तावदेनानि कर्मजान्यपराणि च । नापानि ते भविष्यन्ति मत्प्रसादान्छुभानने ॥
ततस्तौ पीड्यमानौ तु वरमेनमवाचताम् । अनादृतं नौ मरणं पुत्रत्वं च भवेत्तव ॥
तथेत्युक्त्वा ततस्तूर्णमनयद्यमसादनम् । अनयत्कैटभं विष्णुं जिष्णुश्चाप्यनयन्मधुम् ॥
एवं तौ निहतौ दैत्यौ विष्णुना जिष्णुना सह । प्रीतेन ब्रह्मणा चाथ लोकानां हितकाम्यया ॥
पुत्रत्वमीशेन यथा ह्यात्मा दत्तो नियोधत । विष्णुना जिष्णुना सार्धं मधुकैटभयोस्तथा ॥
संपराये व्यतिक्रान्ते ब्रह्मा विष्णुमभाषत ॥

५६

१ य बुद्ध्वा । २ स ग. घ. ट. गतिः । ३ य 'य विबुद्ध' । ४ घ. 'वयैस्तु दे' । ५ स 'नाद्रूपवाधेष्टितो
मिर्त' । ग. 'नाद्रूपवाधेष्टितेद्विती' । सा । घ. 'नाद्रूपवाधेष्टितेद्विती' । सा । ङ. 'नाद्रूपवाधेष्टितेद्विती' । सा ।
६ य 'दर' । ग. 'दर' । घ. 'दर' । ट. 'दर' । ७ स. ग. ङ. 'मेलक च गात्रेण त' । ८ स. ग. घ. का च त्व' । ९ ग. घ. ङ. गौण्य ।
१० स. ग. घ. तासां नृप' । ११ य. ट. 'काप्राप्ता तुयस्नात्त्वमनेकांशा भ' । १२ ग. ट. अमादृत । स. अमादृत ।
१३ स. ग. घ. ट. 'म' । विनयात्के ।

(मधुकैटभोत्पात्तावनाशवर्णनम्)

अथ वर्षशतं पूर्णं समयः प्रत्युपस्थितः । संक्षेपसप्तत्रिंशोरं स्वस्थानं यामि चाप्यहम् ॥ ५७
 स तस्य वचसा देवः संहारमकरोत्तदा । महीं निस्थावरां कृत्वा प्रकृतिस्थांश्च जङ्गमान् ॥ ५८
 यदि गोविन्द भद्रं ते क्षिप्रं ते यादसां प्रति । ग्रही यत्करणीयं स्यान्मया ते लक्ष्मिवर्धन* ॥ ५९
 वादं शृणु त्वं हेमाभ पद्मयोने वचो मम । प्रसादो यस्त्वया लब्ध ईश्वरात्पुत्रलिप्सया ॥ ६०
 तं तथा सफलं कृत्वा मत्तोऽभूद्वृणो भवान् । चतुर्विधानि भूतानि सृज त्वं विसृजस्व च ॥ ६१
 अवाप्य संज्ञां गोविंदात्पद्मयोनिः पितामहः । प्रजाः स्रष्टुमनास्तेपे तप उग्रं ततो मेहत् ॥ ६२
 तस्यैवं तप्यमानस्य न किञ्चित्समवर्तत । ततो दीर्घेण कालेन दुःखात्क्रोधो व्यवर्धत ॥ ६३
 सक्रो(तत्क्रो)धा विष्टनेत्राभ्यामपतन्नश्रुविन्दवः । ततस्तेभ्योऽश्रुविन्दुभ्यो वातपित्तकफात्मकाः ॥
 महोभोगा महासत्त्वाः स्यस्तिकैरभ्यलंकृताः । प्रकीर्णकेशाः सर्पास्ते प्रादुर्भूता महाविपाः ॥ ६५
 सर्पास्तथाऽग्रजान्दृष्ट्वा ब्रह्माऽऽत्मानमनिन्दत । अहो धिक्त्तपसा मह्यं फलमीदृशकं यदि ॥
 लोकवैनाशिकी जज्ञे आदावेव प्रजा मम ॥ ६६
 तस्य तीव्राऽभवन्मूर्छा क्रोधामर्षसमुद्भवा । मूर्छाभितापेन तदा जहौ प्राणान्मजापतिः ॥ ६७
 तस्याप्रतिमवीर्यस्य देहात्कारुण्यपूर्वकम् । आत्मैकादश ते रुद्राः प्रोद्भूता रुदतस्तथा ॥
 रोदनात्खलु रुद्रास्ते रुद्रत्वं तेन तेषु तत् ॥ ६८
 ये रुद्राः खलु ते प्राणा ये प्राणास्ते तदात्मकाः । प्राणाः प्राणभृतां ज्ञेयाः सर्वभूतेष्ववस्थिताः ॥
 अत्युग्रस्य महत्त्वस्य साधुना चरितस्य च । तस्य प्राणान्ददौ भूयस्त्रिशूली नीललोहितः ॥
 ललाटात्पद्मयोनिस्तु प्रभुरेकादशात्मकः ॥ ७०
 ब्रह्मणः सोऽर्द्रदात्प्राणानात्मजः स तदा प्रभुः । महृष्टवदनो रुद्रः किञ्चित्प्रत्यागतासवम् (?) ॥
 अभ्यभाषत्तदा देवो ब्रह्माणं परमं वचः ॥ ७१
 उपपाचस्व मां ब्रह्मन्स्मर्तुमर्हसि चाऽऽत्मनः । मां च वेत्थाऽऽत्मजं रुद्रं प्रसादं कुरु मे प्रभो ॥
 श्रुत्वा त्विदं वचस्तर्ष्य प्रभूतं च मनोगतम् । पितामहः प्रसन्नात्मा नेत्रैः फुल्लाम्बुजमभैः ॥ ७३
 ततः प्रत्यागतप्राणः स्निग्धगम्भीरया गिरा । उवाच भगवान्ब्रह्मा शुद्धजाम्बूनदप्रभः ॥ ७४
 भो भो वद महाभाग आनन्दयसि मे मनः । को भवान्विश्वमूर्तिस्त्वं स्थित एकादशात्मकः ॥
 एवमुक्तो भगवता ब्रह्मणाऽनन्ततेजसा । ततः प्रत्यवदद्भूतो ह्यभिवाद्याऽऽत्मजैः सह ॥ ७६
 यत्ते वरमहं ब्रह्मन्याचितो विष्णुना सह । पुत्रो मे भव देवेति त्वत्तुल्यो वाऽपि धूर्वहः ॥ ७७
 लोकेषु विधुतः कार्यं सर्वैर्विश्वात्मसंभवैः । विपादं त्यज देवेश लोकांस्त्वं स्रष्टुमर्हसि ॥ ७८
 एवं स भगवानुक्तो ब्रह्मा भीतमना भवत् । रुद्रं प्रत्यवदद्भूतो लोकान्ते नीललोहितम् ॥ ७९
 साहाय्यं मम कार्यार्थं प्रजाः सृज मया सह । बीजी त्वं सर्वभूतानां तत्प्रपन्नस्तथा भव ॥
 वाढमित्येव तां वाणीं प्रतिजग्राद शंकरः ॥ ८०

* अथ स्थले विष्णुवार्त्तनि य पुनर्कः ।

१ रा. ग. घ. ङ. सक्षिपेयं प्र' । २ क. सितस्ते यादसां यनिः । प्र' । ३ ग. 'सां पतिन् । प्र' । ४ घ. ङ. जगन् । ५ घ. 'हमाभा । ६ ग. ग. घ. ङ. रुद्रा शुरासमन्तोऽद्यास्त' । ७ ग. घ. ङ. 'ददत्ता' । ८ ग. ङ. 'त्व रा-
 प्रभूतं मे' । ९ घ. 'त्य स्वप्रभूतं मे' । १० रा. ग. घ. ङ. 'तर्कः' मे' । ११ रा. ग. घ. ङ. 'गंद । रो' । १२ ग. 'तो
 गवांनि मृतानि तत् तपस तथा नवान् । मा' । ग. 'जी सर्वानि भूतानि तत् प्रपन्नं तथा भवान् । वा' । घ. 'जी सर्वानि
 भूतानि तत् प्रपन्नं तथा भवान् । मा' ।

ततः स भगवान्ब्रह्मा कृष्णाजिनविभूषितः । मनोऽग्रे सोऽमृजदेवो भूतानां भारणां ततः ॥
 जिह्वां सरस्वतीं चैव ततस्तां विश्वरूपिणीम् ॥ ८१
 भृगुमद्विरसं दक्षं पुलस्त्यं पुलहं ऋतुम् । वसिष्ठं च महातेजाः ससृजे सप्त मानसान् ॥ ८२
 पुत्रानात्मसमानन्यान्सोऽमृजद्विश्वसभवान् । तेषां भूयोऽनुमार्गेण गावो वज्राद्विजज्ञिरे ॥ ८३
 ओंकारप्रमुखान्वेदानभिर्मान्याश्च देवताः । एवमेतान्यथा प्रोक्तान्ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ ८४
 दक्षाद्यान्मानसान्पुत्रान्प्रोवाच भगवान्प्रभुः । प्रजाः सृजत भद्रं वो रुद्रेण सह रथिता ॥ ८५
 अनुगम्य महात्मानं प्रजानां पतयस्तदा । वयमिच्छामहे देव प्रजाः स्रष्टुं त्वया सह ॥
 ब्रह्मणस्त्वेव संदेशस्तव चैव महेश्वरं ॥ ८६
 तैरेवमुक्तो भगवान्रुद्रः प्रोवाच तान्प्रभुः । ब्रह्मणश्चाऽऽत्मजा मम प्राणान्मृक्ष्य च वै सुराः ॥ ८७
 कृत्वाऽग्रजोऽग्रजानेतान्ब्राह्मणानात्मजान्मम । ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्तान्सप्त लोकान्ममा(दा)त्मकान्
 भवन्तः स्रष्टुर्महन्ति वचनान्मम स्वस्ति वः ॥ ८८
 तेनैवमुक्ताः प्रत्युच्च रुद्रमाद्यं त्रिशलिनम् । यथाऽऽज्ञापयसे देव तथा तद्वै भविष्यति ॥ ८९
 अनुमान्य महादेवं प्रजानां पतयस्तदा । ऊचुर्दक्षं महात्मानं भर्वाञ्ज्येष्ठः प्रजापतिः ॥
 त्वां पुरस्कृत्य भद्रं ते प्रजाः स्रक्ष्यामहे वयम् ॥ ९०
 एवमस्त्विति वै दक्षः प्रत्यपद्यत भाषितम् । तैः सह स्रष्टुमारेभे प्रजाकामः प्रजापतिः ॥
 सर्गरिथते ततः स्थाणौ ब्रह्मा सर्गमथामृजत् ॥ ९१
 अथास्य सप्तमेऽतीते कल्पे वै संवभूवतुः । ऋभुः सनत्कुमारश्च तपोलोकनिवासिनौ ॥
 ततो महर्षीनन्यान्स मानसान्सृजत्प्रभुः ॥ ९२

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते मधुकेटभोत्पत्तिविनाशवर्णन नाम पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥

• आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१९२८

अथ षट्त्रिंशोऽध्यायः ।

स्वरोत्पत्तिनिरूपणम् ।

सूत उवाच—

अहो विस्मयनीयानि रहस्यानि महामते । त्वयोक्तानि यथातत्त्वं लोकानुग्रहकारणात् ॥ १
 तत्र वै संशयो मह्यमवतारेषु शूलिनः । किं कारणं महादेवः कालं प्राप्य सुदारुणम् ॥
 हित्वा युगानि पूर्वाणि अवतारं करोति वै ॥ २
 आस्मिन्मन्वन्तरे चैव प्राप्ते वैवस्वते प्रभो । अवतारं कथं चक्रे एतदिच्छामि वेदितुम् ॥ ३
 न तेऽस्त्यविदितं किञ्चिदिह लोके परत्र च । भक्तानामुपदेशार्थं विनयात्पृच्छतो मम
 कथयस्व महाप्राज्ञ यदि श्राव्यं महामते ॥ ४

१ न ग, घ, ङ 'मस्तेन सोऽ' । २ घ ङ. 'मानाथ' । ३ स ग घ ङ महेश्वर । ४ स घ ङ 'र' ।
 तेनैव । ५ ग घ, ङ 'सप्ता वाऽऽत्मजा मम प्राणाऽह वो दद' सुराः । ६ घ 'सप्ता वाऽऽत्म' । ७ ग ङ 'णा वाऽऽत्म' ।
 ८ स, घ, ङ: 'द्रोह्य' मि । ९ ङ, घ, ङ. 'वाज्येष्ठ' । १० क, घ ङ, 'मतम् । सो' ।

(स्वरोत्पत्तिनिर्गमणम्)

लोमश उवाच—

एवं पृष्ठोऽथ भगवान्वायुर्लोकहिते रतः । इदमाह महातेजा वायुर्लोकनमस्कृतः ॥ ५
 एतद्भूतमं लोके यन्मां त्वं परिपृच्छसि । तत्सर्वं शृणु गाधेप उच्यमानं यथाक्रमम् ॥ ६
 पुरा ह्येकार्णवे वृत्ते दिव्ये वर्षसहस्रके । सप्तशतमः प्रजा ब्रह्मा चिन्तयामास दुःखितः ॥ ७
 तस्य चिन्तयमानस्य प्रादुर्भूतः कुमारकः । दिव्यगन्धः सुधापेक्षी दिव्यां श्रुतिमुदीरयन् ॥ ८
 अशब्दस्पर्शरूपां तामगन्धां रसवर्जिताम् । श्रुतिं मुदीरयन्देवो यामविन्दच्चतुर्मुखः ॥ ९
 ततस्तु ध्यानसंयुक्तस्तप आस्थाय भैरवम् । चिन्तयामास मनसा त्रितयं को न्वयं त्विति ॥ १०
 तस्य चिन्तयमानस्य प्रादुर्भूतं तदक्षरम् । अशब्दस्पर्शरूपं च रसगन्धविवर्जितम् ॥ ११
 अयोक्तृमं स लोकेषु स्वमूर्तिं चापि पश्यति । ध्यायन्वै स तदा देवमर्थेन पश्यते पुनः ॥ १२
 तं श्वेतमथ रक्तं च पीतं कृष्णं तदा पुनः । वर्णस्थं तत्र पश्येत् न स्त्री न च नपुंसकम् ॥ १३
 तत्सर्वं सुचिरं ज्ञात्वा चिन्तयन् हि तदक्षरम् । तस्य चिन्तयमानस्य कण्ठादुत्तिष्ठतेऽक्षरः ॥ १४
 एकमात्रो महाघोषः श्वेतवर्णः सुनिर्मलः । स ओंकारो भवेद्देवः अ(दो ह्य)क्षरं वै महेश्वरः ॥ १५
 ततश्चिन्तयमानस्य त्वक्षरं वै स्वयंभुवः । प्रादुर्भूतं तु रक्तं तु स देवः प्रथमः स्मृतः ॥ १६
 ऋग्वेदं प्रथमं तस्य त्वग्निमीले पुरोहितम् । एतां दृष्ट्वा ऋचं ब्रह्मा चिन्तयामास वै पुनः ॥ १७
 तदक्षरं महातेजाः किमेतदिति लोककृत् ॥ १८
 तस्य चिन्तयमानस्य तस्मिन्नेव महेश्वरः । द्विमात्रमक्षरं जज्ञे ईशित्वेन द्विर्मात्रिकम् ॥ १९
 ततः पुनर्द्विमात्रं तु चिन्तयामास चाक्षरम् । प्रादुर्भूतं च रक्तं तच्छेदने गृह्य सा यजुः ॥ २०
 इषे त्योर्जेत्वा वायवः स्य देवो वः सविता ऋपुनः । ऋग्वेद एकमात्रस्तु द्विर्मात्रस्तु यजुः स्मृतः
 ततो वेदं द्विमात्रं तु दृष्ट्वा चैव तदक्षरम् । द्विमात्रं चिन्तयन् ब्रह्मा त्वक्षरं पुनरीश्वरः ॥ २१
 तस्य चिन्तयमानस्य ओंकारः संवभूव ह । ततस्तदक्षरं ब्रह्मा ओंकारं समचिन्तयत् ॥ २२
 अथापश्यत्ततः पीतामृचं चैव समुत्थिताम् । + अग्न आयाहि वीतये शृणानो हव्यदातये ॥
 ततस्तु स महातेजा दृष्ट्वा वेदानुपस्थितान् । चिन्तयित्वा च भगवांस्रिसंख्यं यत्रिरक्षरम् ॥
 त्रिवर्णं यत्त्रिपवणमोकारं ब्रह्मसंज्ञितम् ॥ २४
 ततश्चैव त्रिसंयोगात्त्रिवर्णं तु तदक्षरम् । (१ लक्ष्यालक्ष्यप्रदृश्यं च संहितं त्रिदिवं त्रिकम् ॥ २५
 त्रिमात्रं त्रिपदं चैव त्रियोगं चैव शाश्वतम् ।) तस्मात्तदक्षरं ब्रह्मा चिन्तयामास वै प्रभुः ॥ २६
 तस्मात्तदक्षरं सोऽथ ब्रह्म रूपं स्वयंभुवः । चतुर्दशमुखं देवं पश्यते दीप्तितेजसम् ॥
 तमोकारं स कृत्वाऽऽदौ विज्ञेयः स स्वयंभुवः ॥ २७

१ पुनरिति पद नास्ति स. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु । + इदमर्थं नास्ति स. पुस्तके । १ धनुर्धदान्तर्गतमन्त्रो य. पुस्तके नास्ति ।

१ घ. 'मदप्य उ' । २ घ. 'बन्धुनर्तो' । ३ स. ग. घ. ङ. 'दुष्पन्नम लोक म' । ४ ग. घ. ङ. 'हमिहे ।
 ५ ग. घ. 'य किं त्वय । ६ स. घ. शत्य । ७ ङ. 'मो रूप स' । ८ ङ. वाऽरि । ९ ग. घ. तथा देवमर्थेन प' ।
 १० स. ग. घ. वा । ११ ज. घ. 'जः । स्त्री' । १२ ग. घ. ङ. 'देवेय अ' । १३ घ. 'प्रवे न' । १४ घ. 'नात्रक । त' ।
 १५ ग. ङ. 'दिव । त' । १६ स. ग. घ. ङ. 'स तु' । १७ ङ. 'मात्र तु यजु. स्मृतम् । त' । १८ ग. घ.
 ङ. 'ये रतस्तु । १९ स. ग. ङ. 'दो ह्यो य' ।

चतुर्मुखमुखात्तस्मादजायन्त चतुर्दश । नानावर्णाः स्वरा दिव्यमाद्यं तच्च तदक्षरम् ॥
तस्माद्विषाष्टिर्वर्णा वै अकारमभवाः स्मृताः ॥ २८

ततः साधारणार्थाय वर्णानां तु स्वयंभुवः । अकाररूपं आदौ तु स्थितः स प्रथमः स्वरः ॥ २९

ततस्तेभ्यः स्वरेभ्यस्तु चतुर्दश महामुखाः । मनवः संप्रसूयन्ते दिव्या मन्वन्तरेश्वराः ॥ ३०

चतुर्दशमुखो यश्च अकारो ब्रह्मसंज्ञितः । ब्रह्मकल्पः समारूपातः सर्ववर्णः प्रजापतिः ॥ ३१

मुखात्तु प्रथमात्तस्य मनुः स्वायंभुवः स्मृतः । अकारस्तु स विज्ञेयः श्वेतवर्णः स्वयंभुवः ॥ ३२

द्वितीयात्तु मुखात्तस्य (* आकारो वै मुखः स्मृतः । नाम्ना स्वरोचिपो नाम वर्णः पाण्डुर उच्यते

तृतीयात्तु मुखात्तस्य) इकारो यजुषां वरः । यजुर्मयः स चाऽऽदित्यो यजुर्वेदो यतः स्मृतः ॥ ३४

ईकारः स मनुर्ज्ञेयो रक्तवर्णः प्रतापवान् । ततः क्षत्रं प्रवर्त्तत तस्माद्रक्तस्तु क्षत्रियः ॥ ३५

चतुर्थात्तु मुखात्तस्य उकारः खर उच्यते । वर्णतस्तु स्मृतस्ताम्रः स मनुस्तामसः स्मृतः ॥ ३६

पञ्चमात्तु मुखात्तस्य ङकारो नाम जायते । पीतको वर्णतश्चैव मनुश्चापि चरिष्णवः ॥ ३७

ततः षष्ठान्मुखात्तस्य औकारः कपिलः स्मृतः । वरिष्ठश्च ततः षष्ठो विजयः स महातपाः ॥

सप्तमात्तु मुखात्तस्य सूतो वैवस्वतो मनुः । ऋकारश्च स्वरस्तत्र वर्णतः कृष्ण उच्यते ॥ ३९

अष्टमात्तु मुखात्तस्य ऋकारः श्यामवर्णतः । श्यामाक्षरसवर्णश्च ततः सावर्णिरुच्यते ॥ ४०

मुखात्तु नवमात्तस्य लृकारो नवमः स्मृतः । धूम्रो वै वर्णतश्चापि धूम्रश्च मनुरुच्यते ॥ ४१

दशमात्तु मुखात्तस्य लृकारः प्रभुरुच्यते । समश्चैव सर्ववर्णश्च बभौ सावर्णिको मनुः ॥ ४२

मुखादेकादशात्तस्य एकारो मनुरुच्यते । पिशङ्गो वर्णतश्चैव पिशङ्गो वर्ण उच्यते ॥ ४३

द्वादशात्तु मुखात्तस्य ऐकारो नाम उच्यते । पिशङ्गो भस्मवर्णाभः पिशङ्गो मनुरुच्यते ॥ ४४

त्रयोदशान्मुखात्तस्य औकारो वर्ण उच्यते । (+पञ्चवर्णसमायुक्तं औकारो वर्ण उत्तमः ॥ ४५

चतुर्दशमुखात्तस्य औकारो वर्ण उच्यते । कर्कुरो वर्णतश्चैव मनुः सावर्णिरुच्यते ॥) ४६

इत्येते मनवश्चैव स्वरा वर्णाश्च कल्पितः । विज्ञेया हि यथातत्त्वं स्वरतो वर्णतस्तथा ॥ ४७

परस्परसवर्णाश्च स्वरा यस्माद्धृता हि वै । तस्मात्तेषां सवर्णत्वादन्वयस्तु प्रकीर्तितः ॥ ४८

सवर्णाः सदृशाश्चैव यस्माज्जातास्तु कल्पजाः । तस्मात्प्रजानां लोकेऽस्मिन्सवर्णाः सर्वसंघयः ॥

भविष्यन्ति यथाशैलं वर्णाश्च न्यायतोऽर्थतः । अभ्यासात्संघयश्चैव तस्माज्ज्ञेयाः स्वरा इति ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते स्वरोत्पत्तिर्नाम षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१९७८

* धनुर्ध्विहान्तगतग्रन्थो घ पुस्तके नास्ति । + धनुर्ध्विहान्तगतग्रन्थ ख ग. घ. पुस्तकेषु नास्ति ।

१ ख. घ. 'पमादौ । २ क. 'रे स्वराः । ड. 'रोस्थिरा । ३ ख. घ. ड. 'नुज्ञेयो । ४ ख. ग. घ. ड. 'द्रक्षास्तु
त्रिपया । ५ ख. ग. घ. ड. 'स्य ऋका' । ६ ख. 'स्य उका' । ड. 'स्यमका' । ७ ख. ड. 'विज्ञेयः ।
'क. ततो । ८ ख. ग. घ. ड. 'ऋकारः । ९ घ. 'रो मनुर्गुच्य' । १० ख. 'स्य उका' । ग. 'स्य ओङ्कारो । घ. 'स्य उका' ।
११ ड. 'ऋ ओङ्कारो वर्ण उच्यते । १२ ख. 'स्व ओङ्कारो । १३ ड. 'कर्मन्धुन' । १४ ख. ग. घ. ड. 'लज्जाः । वि' ।
१५ घ. 'वसिष्ठः ।

(महादेवतनुवर्णनम्)

अथ सप्तविंशोऽध्यायः ।

महादेवतनुवर्णनम् ।

ऋषय ऊचुः—

अस्मिन्कल्पे त्वया चोक्तः प्रादुर्भावो महात्मनः । महादेवस्य रुद्रस्य साधकैर्मुनिभिः सह ॥ १

सुत उवाच—

उत्पत्तिरादिसर्गस्य मया प्रोक्ता समासतः । विस्तरेणास्य वक्ष्यामि नामानि तर्नुभिः सह ॥ २

पत्नीषु जनयामास महादेवः सुतान्वहून् । कल्पेऽष्टमे व्यतीते तु यस्मिन्कल्पे तु तच्छृणु ॥ ३

कल्पादौ चाऽऽत्मनस्तुल्यं सुतं प्रध्यायतः प्रभोः । प्रादुरासीत्ततोऽङ्केऽस्य कुमारो नीललोहितः ॥ ४

तं दधे सुस्वरं घोरं निर्दहन्निव तेजसा ॥ ५

दृष्ट्वा रुदन्तं सहसा कुमारं नीललोहितम् । किं रोदिषि कुमारेति ब्रह्मा तं प्रत्यभाषत ॥ ६

सोऽब्रवीदेहि मे नाम प्रथमं वै पितामह । रुद्रस्त्वं देव नाम्नाऽसि इत्युक्तः सोऽरुदत्पुनः ॥ ७

किं रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं पुनरब्रवीत् । नाम देहि द्वितीयं मे इत्युवाच स्वयंभुवम् ॥ ८

भवस्त्वं देव नाम्नाऽसि इत्युक्तः सोऽरुदत्पुनः । किं रोदिषीति तं ब्रह्मा प्रत्युवाचाथ शंकरम् ॥ ९

तृतीयं देहि मे नाम इत्युक्तः प्रत्युवाच तम् । शिवस्त्वं देव नाम्नाऽसि इत्युक्तः सोऽरुदत्पुनः ॥ १०

किं रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं पुनरब्रवीत् । चतुर्थं देहि मे नाम इत्युवाच स्वयंभुवम् ॥ ११

पञ्चमं देहि मे नाम इत्युक्तः सोऽरुदत्पुनः । किं रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं पुनरब्रवीत् ॥ १२

पञ्चमं देहि मे नाम इत्युक्तः प्रत्युवाच तम् । ईशस्त्वं देव नाम्नाऽसि इत्युक्तः सोऽरुदत्पुनः ॥ १३

किं रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं पुनरब्रवीत् । षष्ठं मे नाम देहीति इत्युवाचाथ तं प्रभुम् ॥ १४

भीमस्त्वं देव नाम्नाऽसि इत्युक्तः सोऽरुदत्पुनः । किं रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं पुनरब्रवीत् ॥ १५

मत्तमं देहि मे नाम इत्युक्तः प्रत्युवाच तम् । उग्रस्त्वं देव नाम्नाऽसि इत्युक्तः सोऽरुदत्पुनः ॥ १६

किं रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं पुनरब्रवीत् । अष्टमं देहि मे नाम त्वं विभो पुनरब्रवीत् ॥ १७

महादेवस्तु नाम्नाऽसि इत्युक्तां विरराम ह ॥ १८

लब्ध्वा नामानि चैतानि ब्रह्मणो नीललोहितः । प्रोवाच नाम्नामेतेषां स्थानानि प्रदिशेति ह ॥ १९

ततोऽभि सृष्टास्तनय एषां नाम्नां स्वयंभुवा । सूर्यो मही जलं वह्निर्वायुराकाशमेव च ॥ २०

दाक्षितो ब्राह्मणश्चन्द्र इत्येते ब्रह्मधातवः । तेषु पूज्यश्च वन्द्यः स्याद्रुद्रस्तान्न हिनस्ति वै ॥ २१

ततोऽब्रवीत्पुनर्ब्रह्मा तं देवं नीललोहितम् । द्वितीयं नामधेयं ते मया प्रोक्तं भवेति यत् ॥ २२

एतस्याऽऽपो द्वितीया ते तनुर्नाम्ना भविष्यति ॥ २३

इत्युक्ते यत्स्थितं तस्य शरीरस्थ रसात्मकम् । तद्विवेश तनस्तोयं तस्मादापो भवः स्मृतः ॥ २४

यस्माद्भवन्ति भूतानि ताभ्यस्ता भावयन्ति च । भवनाद्भावनाद्यैश्च भूतानां संभवः स्मृतः ॥ २५

१८. कनुभिः । २. ल. ग. घ. ङ. 'लोपन्येष्वतीतेषु य' । ३. ल. ग. ङ. मे । ४. ङ. 'वाच स्वयंभुवम्' । ५. ग. घ. ङ. च । ६. क. 'भूतानि' । ७. ल. 'तो विभो' । ग. घ. ङ. 'तो निम' । ८. ग. घ. ङ. ङ. 'त्युक्तीति' । ९. ग. घ. ङ. 'स्मृतः' ।

१८. ल. ग. घ. ङ. 'स्मृतः' ।

(ऋषिपुत्रानुकीर्तनम्)

वैश्वानरीक्षितानां तु या स्थितिर्नक्षत्रादिनाम् । तनुग्र्यात्मिका सा तु तेनोग्रो दीक्षितः स्मृतः ॥
 यष्टु संकल्पकं तस्य प्रजास्विह समं स्थितम् । सा तनुर्मानसी तस्य चन्द्रमाः प्राणिषु स्थितः ॥
 नवो नवो भवति हि जायमानः पुनः पुनः । नीयते यो यथाकामं पितृभिः सह ॥
 महादेवोऽमृतात्माऽसौ शम्भयश्चन्द्रमाः स्मृतः ॥ ४८

तस्य या मयमा नाम्ना तनु रौद्री प्रकीर्तिता । पत्नी सुरचला तस्य पुत्रस्तस्याः शनैश्वरः ॥ ४९
 भवस्य या द्वितीया तु तनुरापः स्मृता तु वै । तस्योपाऽत्र स्मृता पत्नी पुत्रश्चाप्युशना स्मृतः ॥
 शर्वस्य या तृतीया तु नाम भामस्तनुः स्मृता । पत्नी तस्य विकेशोति पुत्रश्चाङ्गारकः स्मृतः ॥
 ईशानस्य चतुर्थस्य स्वर्गतस्य च या तनुः । तस्य पत्नी शशा नाम पुत्रश्चास्य मनोजवः ॥ ५२
 (नाम्ना पशुपतेर्या तु तनुरग्निर्द्विजैः स्मृता । तस्य पत्नी स्मृता स्वाहा स्कन्दश्चापि सुतः स्मृतः
 नाम्ना पशुस्य या भीमा तनुराकाश उच्यते ।) दिशः पत्न्यः स्मृतास्तस्य स्वर्गश्चास्य सुतः स्मृतः
 उग्रा तनुः सप्तमी या दीक्षितवर्माक्षणेः स्मृता । दीक्षा पत्नी स्मृता तस्य संतानः पुत्र उच्यते ॥
 नोम्नाऽष्टमस्य महतस्तनुर्या चन्द्रमाः स्मृतः । पत्नी तु रोहिणी तस्य पुत्रश्चास्य वृधः स्मृतः ॥
 इत्येतास्तनवस्तस्य नामभिः परिकीर्तिताः । तैस्तु वन्द्या नमस्याश्च प्रतिनाम तनूषु वै ॥ ५७
 भोक्तैः सूर्येऽप्सु पृथिव्यां वाय्वग्निव्योभदीक्षितैः । तथा च वै चन्द्रमासि तनुभिर्नामभिः सह ॥
 प्रजावानेति सौयुज्यमीश्वरस्य नरो हि सः ॥ ५८

इत्येतद्वो मयाऽऽख्यातं गुह्यं भीमस्य तत्रशः । शं नोऽस्तु द्विपदे नित्यं शं नोऽस्तु च चतुष्पदे
 एतत्प्रोक्तं निदानं वस्तूनां नामभिः सह । महादेवस्य देवस्य भृगोस्तु गृणुत प्रजाः ॥ ६०

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रोते महादेवतनुवर्णनं नाम सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२०३८

अथाष्टाविंशोऽध्यायः ।

ऋषिपुत्रानुकीर्तनम् ।

सूत उवाच—

भृगोः ख्यातिर्विजज्ञेऽथ ईश्वरौ सुखदुःखयोः । शुभाशुभप्रदातारौ सर्वप्राणभृतामिह ॥
 देवौ धाताविधातारौ मन्वन्तरविचारिणौ ॥ १
 तयोर्ज्येष्ठा तु भगिनी देवी श्रीलोकभाविनी । सा तु नारायणं देवं पतिमासाद्य शोभनम् ॥
 नारायणात्मजौ सीध्वी बलोत्साहौ व्यजायत ॥ २
 तस्यास्तु मानसाः पुत्रा ये चान्ये दिव्यचारिणः । ये वहन्ति विमानानि देवानां पुण्यकर्मणाम्
 द्वे तु कन्ये स्मृते भार्ये विधातुर्धातुरेव च । आयतिर्नियतिश्चैव तयोः पुत्रौ दृढव्रतौ ॥ ४

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ह पुस्तके नास्ति ।

* १ ख घ 'स्य वायुस्तस्या' । २ ग घ ङ नाम्नोऽष्ट' । ३ ख ङ स्मृता । ४ ख ग घ ङ तासु वन्धो
 नमस्यश्च । ५ क मके । ख घ. भक्ति । ६ क. 'क्षित । त' । ७ ख ग घ ङ सायोज्य' । ८ ख च । प्रजा ।
 पतिर्वतिथे ।

पाण्डुश्चैव मृकण्डुश्च ब्रह्मकोशौ सनातनौ । मनस्विन्यां मृकण्डेश्च मार्कण्डेयो बभूव ह ॥
 सुतो वेदशिरास्तस्य मूर्धन्यायामजायत । पीवर्यो वेदशिरसः पुत्रा वंशकराः स्मृताः ॥
 मार्कण्डेया इति ख्याता ऋषयो वेदपारगाः ॥ ६
 पाण्डोश्च पुण्डरीकायां द्युतिमानात्मजोऽभवत् । उत्पन्नौ द्युतिमन्तश्च सृजवानश्च तावुभौ ॥ ७
 तयोः पुत्राश्च पौत्राश्च भार्गवाणां परस्परम् । स्वायंभुवेऽन्तरेऽतीते मरीचेः शृणुन प्रजाः ॥ ८
 पत्नी मरीचेः संभूतिर्विजज्ञे साऽऽत्मसंभवम् । प्रजापतेः पूर्णमासं कन्याश्चेमा निबोधते ॥
 कुष्टिः पृष्टिस्त्वपा चैव तथा चापंचितिः शुभा ॥ ९
 पूर्णमासः सरस्वत्यां द्वौ पुत्रावुदपादयत् । विरजं चैव धर्मिष्ठं पर्वसं चैव तावुभौ ॥ १०
 विरजस्याऽऽत्मजो विद्वान्सुधामा नाम विश्रुतः । सुधामसुत(तो) वैराजः प्राच्यां दिशि समाश्रितः
 लोकपालः सुधर्मात्मा गौरीपुत्रः प्रतापवान् । पर्वसः सर्वगणानां प्रविष्टः स महायशः ॥ १२
 पर्वसः पर्वसायां तु जनयामास वै सुतौ । यज्ञवामं च श्रीमन्तं स्रुतं काश्यपमेव च ॥
 तयोर्गोत्रकरौ पुत्रौ तौ जार्ता धर्मनिश्चितौ ॥ १३
 स्मृतिश्चाङ्गिरसः पत्नी जज्ञे तावात्मसंभवौ । पुत्रौ कन्याश्चतस्रश्च पुण्यास्ता लोकविश्रुताः ॥
 सिनीवाली कुहूश्चैव राका चानुमतिस्तथा । तथैव भरताग्निं च कीर्तिमन्तं च तावुभौ ॥ १५
 अग्नेः पुत्रं तु पर्जन्यं संहृती सुपुत्रे प्रभुम् । हिरण्यरोमा पर्जन्यो मारीच्यामुदपादयत् ॥
 आभूतसंप्लवस्थायी लोकपालः स वै स्मृतः ॥ १६
 जज्ञे कीर्तिमतश्चापि धेनुका तावकल्पपौ । वैरिष्ठं धृतिमन्तं चाप्युभावङ्गिरसां वरौ ॥ १७
 तयोः पुत्राश्च पौत्राश्च येऽतीता वै सहस्रशः । अनसूयाऽपि जज्ञे तान्पश्चाऽऽत्रेयानकल्मषान् ॥
 कन्यां चैव धुतिं नाम माता शङ्खपदस्य या । कर्दमस्य तु या पत्नी पुलहस्य प्रजापतेः ॥ १९
 सत्यनेत्रश्च हव्यश्च आपोमूर्तिः शैवीश्वरः । सोमश्च पञ्चमस्तेषामासीत्स्वायंभुवेऽन्तरे ॥
 यामेऽतीते सहातीताः पश्चाऽऽत्रेयाः प्रकीर्तिताः ॥ २०
 तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च त्रिणा वै महात्मना । स्वायंभुवेऽन्तरे यामे शतशोऽथ सहस्रशः ॥ २१
 मरिच्यो पुलस्त्यभार्यायां दत्तालिस्तत्सुतोऽभवत् । पूर्वजन्तानि सोऽगस्त्यः स्मृतः स्वायंभुवेऽन्तरे
 मध्यमो देवबाहुश्च विनीतो नाम ते त्रयः ॥ २२
 स्वसा यवीयसी तेषां सैद्वती नाम विश्रुता । पर्जन्यजननी शुभ्रा पत्नी तम्रेः स्मृता शुभा ॥
 पालत्यस्य ऋषेयापि प्रीतिपुत्रस्य धीमतः । दत्तालेः सुपुत्रे पत्नी सृजद्व्यादीन्वह्मुतान् ॥
 पालस्तथा इति विख्याताः स्मृताः स्वायंभुवेऽन्तरे ॥ २४
 तौ तु सुपुत्रे पुत्रान्पुलहस्य प्रजापतेः । ते चाग्निर्चतस्रः सर्वे येषां कीर्तिः प्रतिष्ठिता ॥ २५

१ रा. ग. घ. 'द. एतेन मा' । २ य. 'ण्डेय इ' । ३ क. 'जायते पू' । ४ रा. 'त' । ५ 'पिबृष्टिस्त्रिपा' । ६ 'त' ।
 ७ 'न' । ८ 'विश्रुति' । ९ ग. 'धर्मिष्ठः' । १० 'परति' । ११ य. 'विजयं श्री' । १२ रा. ग. घ. 'धामागु' । १३
 १४ 'धुति' । १५ ग. घ. 'ताम्रे वै श्री' । १६ रा. घ. 'मुदती' । १७ ग. घ. 'दयया' । १८ 'जा' । १९ रा. ग. घ. 'द'
 २० 'श्री' । २१ ग. घ. 'सत्येश' । २२ य. घ. 'तौ श्री' । २३ रा. घ. 'देवीता' । २४ रा. घ. 'मा'
 २५ 'देव' । २६ ग. घ. 'य' । २७ रा. घ. 'मा' । २८ य. 'मा' । २९ रा. घ. 'ते' । ३० 'पितामहे' ।

(अग्निवंशवर्णनम्)

कर्दमश्चाम्बररीषश्च सहिष्णुश्चेति ते त्रयः । ऋषिर्धनकपीवांश्च शुभा कन्या च पीवरी ॥ २६
 कर्दमस्य श्रुतिः पत्नी आत्रेय्यजनयत्सुतान् । पुत्रं शङ्खपदं चैव कन्यां काम्यां तथैव च ॥ २७
 स वै शङ्खपदः श्रीमाल्लोकपालः प्रजापतिः । दक्षिणस्यां दिशि रतः काम्यां दत्त्वा प्रियव्रते ॥
 काम्या प्रियव्रताष्टमे स्वायंभुवसमान्सुतान् । दशकन्याद्वयं चैव यैः क्षत्रं सम्प्रवर्तितम् ॥ २९
 पुत्रो धनकपीवांश्च सहिष्णुर्नाम विश्रुतः । यशोधारी विजज्ञे वै कौमदेवः सुमन्यैर्मा ॥ ३०
 ऋतोः ऋतुसमः पुत्रो विजज्ञे संततिः शुभा । तेषां भार्याऽस्ति पुत्रो वा सर्वे ते ह्यूर्वरेतसः ॥
 पथ्येतानि सहस्राणि वालखिल्या इति श्रुताः । ३१
 अरुणस्याग्रतो यान्ति परिवार्य दिवाकरम् । आभूतसंस्तुवात्मर्षे पतङ्गसहचारिणः ॥ ३२
 स्वसारौ तु यवीयस्यौ पुण्यात्मसुमती च ते । पर्यसस्य क्षुपे ते वै पूर्वमासमुतस्य वै ॥ ३३
 र्जजायां तु वसिष्ठस्य पुत्रा वै सप्त जज्ञिरे । ज्वायसी च स्वसा तेषां पुण्डरीका सुमध्यमा ॥ ३४
 जननी सा द्युतिमतः पाण्डोस्तु महिषी प्रिया । अस्यां त्विमे यवीयांसो वासिष्ठाः सप्त विश्रुताः
 रजःपुत्रोऽर्धवाहुश्च सवनश्चाधनश्च यः । सुतपाः शुक्र इत्येते सर्वे सप्तर्षयः स्मृताः ॥ ३६
 रजसो वाऽप्यजनयन्मार्कण्डेयी यशस्विनी । प्रतीच्यां दिशि रीजन्यं केतुमन्तं प्रजापतिम् ॥ ३७
 गोत्राणि नामभिस्तेषां वासिष्ठानां महात्मनाम् । स्वायंभुवेऽन्तरेऽतीतास्त्वग्नेस्तु शृणुत प्रजाः ॥
 इत्येव ऋषिसर्गस्तु सानुबन्धः प्रकीर्तितः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या चाप्यग्नेस्तु शृणुत प्रजाः ॥ ३९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते ऋषिश्शानुवर्तिन नामाष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२०७७

अधोनात्रिंशोऽध्यायः ।

अग्निवंशवर्णनम् ।

योऽसावग्निरभिमानी ह्यासीत्स्वायंभुवेऽन्तरे । ब्रह्मणो मानसः पुत्रस्तस्मात्स्वाहा व्यजायत ॥ १
 पावकैः पवमानश्चैव पावमानश्च यः स्मृतः । शुचिः शौरस्तु विज्ञेयः स्वाहापुत्रास्त्रयस्तु ते ॥ २
 निर्मथ्यपवमानस्तु शुचिः शौरस्तु यः स्मृतः । पावका वैद्युताश्चैव तेषां स्थानानि यानि वै ॥ ३
 पवमानात्मजश्चैव कव्यवाहन उच्यते । पावकात्सहरक्षस्तु हव्यवाहः शुचेः सुतः ॥ ४
 देवानां हव्यवाहोऽग्निः पितॄणां कव्यवाहनः । सहरक्षोऽसुराणां तु त्रयाणां तु त्रयोऽग्नयः ॥ ५
 एतेषां पुत्रपोत्रास्तु चत्वारिंशन्नरैव तु । वक्ष्यामि नामतस्तेषां प्रविभागं पृथक्पृथक् ॥ ६
 वैद्युतो लौकिकाग्निस्तु प्रथमो ब्रह्मणः सुतः । ब्रह्मादनाग्निस्तत्पुत्रो भरतो नाम विश्रुतः ॥ ७

१ रा. ड. 'विर्वन' । २ ख. 'धो वनवपीनश्च' । घ. 'धो वनवपीनश्च' । ड. 'धो वनवपीनश्च' । ३ ख. ग. घ. ड.

'शोधराय' । ४ ख. घ. ड. 'मद च सु' । ५ क. 'धिमः' । ऋ. 'मा' । ६ गं घ. ड. 'मा' । ७ ग. घ. सप्तति ।

८ ख. पुण्याज्यास्त सुती । ९ ग. 'ण्यासमुमती' । घ. 'ण्यासमुमती' । १० ख. ग. ड. 'अस्यास्त्वमे' । ११ घ. ड.

रानान । १२ घ. 'वः पाव' । १३ ख. घ. ड. 'य शुचिरग्निश्च' । १४ ग. ड. 'वि. शौर' । १५ ख. ग. घ. ड. 'वक्र-

स' । १६ ख. ग. घ. ड. 'ते' । १७ ख. ग. घ. ड. 'पोत्र तु च' ।

वैश्वानरमुखस्तस्य महः काव्यो ह्यपां रसः । अमृतोऽथर्वणात्पूर्वं मथितः पुष्करोदधौ ॥
सोऽथर्वा लौकिकाग्निस्तु दध्यङ्गोऽथर्वणः सुतैः ॥

अथर्वा तु भृगुर्ज्ञेयोऽप्यङ्गिराऽथर्वणः सुतैः । तस्मात्स लौकिकाग्निस्तु दध्यङ्गोऽथर्वणो मतः
अथ यः पवमानोऽग्निनिर्मन्थ्यः कविभिः स्मृतः । स ज्ञेयो गार्हपत्योऽग्निस्ततः पुत्रद्वयं स्मृतम्
शंस्यस्त्वाहवनीयोऽग्निर्यः स्मृतो हव्यवाहनः । द्वितीयस्तु सुतः प्रोक्तः शुक्रोऽग्निर्यः प्रणीयते
तथा सभ्यावसथ्यौ वै शंस्यस्याग्नेः सुताबुधौ । शंस्यास्तु षोडश नदीश्चकमे हव्यवाहनः ॥
योऽसावाहवनीयोऽग्निरभिपानी द्विजैः स्मृतः ॥

कावेरीं कृष्णवेणीं च नर्मदां यमुनां तथा । (*गोदावरीं वितस्तां च चन्द्रभागामिरावतीम्) ॥ ११
विपाशां कौशिकीं चैव शतद्रुं सरयुं तथा । सीतां सरस्वतीं चैव हादिनीं पावनीं तथा) ॥ १२
तासु षोडशधाऽऽत्मानं प्रविभज्य पृथक्पृथक् । आत्मानं व्यदधात्तासु धिष्णीष्वथ बभूव सः ॥
धिष्ण्यादव्यभिचारिण्यस्तासूत्पन्नास्तु धिष्ण्यः । धिष्णिषु जज्ञिरे यस्माद्धिष्ण्यस्तेन कीर्तिताः
इत्येते वै नदीपुत्रा धिष्णीष्वेव विजज्ञिरे । तेषां विहरणीया ये उपस्थेयाश्च येऽग्नयः ॥
ताञ्जृणुध्वं समासेन कीर्त्यमानान्यथा तथा ॥

ऋतुः प्रवाहणोऽग्नीध्रः पुरस्ताद्धिष्णयोऽपरे । विधीयन्ते यथास्थानं सौत्येऽहि सवनक्रमात् ॥
अनिर्देश्यान्यत्राच्यानामग्नीनां शृणुत क्रमम् । सम्राडाग्निः कृशानुर्यो द्वितीयोत्तरवेदिकः ॥ १९
सम्राडाग्निः स्मृतो ह्यष्टौ उपतिष्ठन्ति तान्द्विजाः । अधस्तात्पर्षदन्यस्तु द्वितीयः सोऽत्र दृश्यते ॥
प्रतद्वोचै नभो नाम चत्वारि स विभाव्यते । ब्रह्मज्योतिर्वसुर्नाम ब्रह्मस्थाने स उच्यते ॥ २१
[+ हव्यसूर्याद्यसंसृष्टः शामित्रे स विभाव्यते । विश्वस्याय समुद्रोऽग्निर्वह्न्यस्थाने स कीर्त्यते ॥
(× ऋतुधामा च सुज्योतिरौदुम्बर्या स कीर्त्यते । ब्रह्मज्योतिर्वसुर्नाम ब्रह्मस्थाने स उच्यते)] ॥

अजैकपादुपस्थेयः स वै शालामुखीयकः । अनुद्देश्योऽप्यहिर्बुध्नः सोऽग्निर्गृहपतिः स्मृतः ॥ २४
शंस्यस्यैव सुताः सर्वे उपस्थेया द्विजैः स्मृताः । ततो विहरणीयाश्च वक्ष्याम्यष्टौ तु तत्सुत्थम् ॥
ऋतुप्रवाहणोऽग्नीध्रस्तत्रस्था धिष्णयोऽपरे । विधीयन्ते यथास्थानं सौत्येऽहि सवनक्रमात् ॥
पौत्रैर्यस्तत्सुतो ह्यग्निः स्मृतो यो हव्यवाहनः । शान्तिश्चाग्निः प्रचेतास्तु द्वितीयः संत्य उच्यते ॥
तथाऽग्निर्विश्वदेवस्तु ब्रह्मस्थाने स उच्यते । अवधुरच्छायाकस्तु भुवः स्थाने विभाव्यते ॥ २८
वैशीराग्निः सवीर्यस्तु नैष्ठीयः संविभाव्यते । अष्टमस्तु वपरतिस्तु मार्जालीयः प्रकीर्तितः
धिष्ण्या विहरणीया ये सौम्येनोऽऽज्येन चैव हि । तयोर्गः पावको नाम स जापां गर्भं उच्यते

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो द. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो द. पुस्तके नास्ति । × धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति ।

१ द. काव्यामपारं । २ घ. 'व्योमपां रसः' । ३ ख. ग. 'अथाय' । ४ ख. ग. घ. द. स्मृत । ५
द. स्मृत । ६ क. 'र्वणः सुतः' । ७ ख. ग. घ. द. 'मानस्तु निर्म' । ८ ख. ग. घ. द. यथा । ९ ख. ग. घ. द. 'तावद्यौ' । १०
१० क. धिष्ण्यो दिव्यः । ११ ख. घ. विधीयन्ते । ग. द. विद्विद्यन्ते । १२ ख. 'स' । १३ ख. 'स' । १४ ख. 'स' । १५
सो । १६ ख. ग. द. 'भाष्यते' । १७ ख. ग. 'अनुद्देश्यो' । १८ ख. घ. 'स' । १९ ख. 'स' । २० ख. 'स' । २१
प्रवाहणोमी' । २२ ख. ग. घ. द. विधीयन्ते । २३ ख. 'स' । २४ ख. 'स' । २५ ख. 'स' । २६ ख. 'स' । २७
'वस्पुर' । २८ ग. घ. 'वः स्वाच्छ विभाव्यते' । २९

(दक्षशापवर्णनम्)

अग्निः सोऽवभृथो ज्ञेयः सम्यक्प्राप्याप्सु हूयते । हृच्छयस्तत्सुतोऽग्निर्जठरे यो नृणां स्थितः ॥
 अन्युमाञ्जाठरस्याग्नेर्विद्वानग्निः सुतः स्मृतः । परस्परौच्छ्रितः सोऽग्निर्मूर्तानीह विमुर्महान् ॥ ३२
 पुत्रः सोऽग्नेर्मन्युमतो घोरः संवर्तकः स्मृतः । पिबन्नपः स वमति समुद्रे बद्धवामुत्तः ॥ ३३
 समुद्रवासिनः पुत्रः सहरक्षो विभोऽन्यते । सहरक्षसुतः क्षामो गृह्णाणि स दहेऽनृणाम् ॥ ३४
 क्रव्यादोऽग्निः सुतस्तस्य पुरुषानत्ति यो मृतान् । इत्येते पावकस्याग्नेः पुत्रा शैवं प्रकीर्तिताः ॥
 ततः शुचेस्तु यैः सौरेर्गन्धर्वैरसुरावृतैः । मथितो यस्त्वरण्यां वै सोऽग्निरग्निः समिध्यते ॥ ३५
 आयुर्नामाऽथ भगवान्पशौ यस्तु प्रणीयते । आयुषो महिमान्पुत्रः स शावान्नामतः सुतः ॥ ३६
 पाकपक्षेऽपि भिमानी सोऽग्निस्तु सवनः स्मृतः । पुत्रश्च सवनस्याग्नेरद्भुतः स महायशः ॥ ३७
 विविचिस्त्वद्भुतस्यापि पुत्रोऽग्नेः स महान्स्मृतः । प्रायश्चित्तेऽथ भीमानां हुतं भुङ्क्ते हविः सदा
 विविचेस्तु सुतोऽर्को योऽग्निस्तस्य सुतास्त्वमे । अनीकवान्वासृजंवाश्च रक्षोहा पितृकृतथा ॥
 सुरभिर्वसुरत्नादौ प्रविष्टो यश्च रुक्मवान् ॥ ४०
 शुचेरग्नेः मजा शेषा बह्वस्तु चतुर्दश । इत्येते बह्वयः प्रोक्ताः प्रणीयन्तेऽध्वरेषु ये ॥ ४१
 आदिसर्गेऽतीता वै यामैः सह सरोत्तमैः । स्वायंभुवेऽन्तरे पूर्वमग्रयस्तेऽभिमानिनः ॥ ४२
 एते विहरणीयास्तु चेतनाचेतनेष्विह । स्थानाभिमानिनो लोके प्रागासन्हव्यवाहनाः ॥ ४३
 काम्यनैमित्तिकाजस्रेष्वेते कर्मस्ववस्थिताः । पूर्वमन्वन्तरेऽतीते शुक्लैर्यामैः सुतैः सह ॥
 देवैर्महात्माभिः पुण्यैः प्रथमस्यान्तरे मनोः ॥ ४४
 इत्येतानि मयोक्तानि स्थानानि स्थानानि च । तैरेव तु प्रसंख्यातमतीतानागतेष्वपि ॥ ४५
 मन्वन्तरेषु सर्वेषु लक्षणं जातवेदमाम् । सर्वे तपस्विनो ह्येते सर्वे क्षत्रभृथास्तथा ॥
 भोजानां पतयः सर्वे ज्योतिष्मन्तश्च ते स्मृताः ॥ ४६
 स्वारोचिपादिषु ज्ञेयाः सावर्ण्यन्तेषु मत्सु । मन्वन्तरेषु सर्वेषु नानारूपप्रयोजनैः ॥ ४७
 वर्तन्ते वर्तमानश्च देवैरिह महाग्रयः । अनागतैः सुरैः सार्धं वर्तन्तेऽनागताग्रयः ॥ ४८
 त्र्येप विनयोऽग्नीनां मया प्रोक्तो यथातथम् । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च पितॄणां वक्ष्यते ततः ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्तेऽग्निवर्णने नामोत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२१२६

अथ त्रिंशोऽध्यायः ।

दक्षशापवर्णनम् ।

एतेषां

वैद्यतो

सूत उवाच—

सृजतः पुत्रान्पूर्वे स्वायंभुवेऽन्तरे । अम्भांसि जज्ञिरे तानि मनुष्यासुरदेवताः ॥ १
 शोधराव न्यमानस्य जज्ञिरे पितरोऽस्य वै । तेषां निरर्गः प्रागुक्तो विस्तरस्तस्य वक्ष्यते ॥ २

८ ख पुण्यो-

राजान् । १२ ख ग. घ. ङ. 'तः । सद्यसा । २ क. 'ताना ह । ३ ग. 'द. 'महन् । पु. । ४ ग. घ. ङ. 'भाष्यते । ५ ग. 'स । १६ ग. 'सु । १६ ख. ग. घ. ङ. 'हान्त । ७ ख. घ. ङ. 'वैरापुरावृत । म. । ८ घ. 'न. शशा । ९ ख. ङ. ' । १० ख. ङ. 'जग्द' । ११ ख. ग. घ. ङ. 'तोताः सु । १२ ख. घ. ङ. 'मताना ।

देवासुरमनुष्याणां दृष्ट्वा देवोऽभ्यभाषत । पितृवन्मन्यमानस्य जज्ञिरे चोपयक्षिताः ॥ १
 मध्वादयः पट्टवस्तान्पितृन्परिचक्षते । ऋतवः पितरां देवा इत्येषा वैदिकी श्रुतिः ॥ ४
 मन्वन्तरेषु सर्वेषु द्यतीतानामतेष्वपि । एते स्वायंभुवे पूर्वमुत्पन्ना ह्यन्तरे शुभे ॥ ५
 अग्निष्वात्ताः स्मृता नाम्ना तथा वह्निपदश्च वै । अयज्वानस्तथा तेषामासन् वै गृहमेधिनः ॥
 अग्निष्वात्ताः स्मृतास्ते वै पितरोऽनादिताग्रयः ॥
 यज्वानस्तेषु ये ह्यासन्पितरः सोमपीथिनः । स्मृता वह्निपदस्ते वै पितरस्त्वग्निर्होत्रिणः ॥
 ऋतवः पितरो देवाः शास्त्रेऽस्मिन्निश्चयो मतः ॥
 मधुमाधवौ रसौ ज्ञेयौ शुचिशुक्रौ तु शुष्मिणौ । नभश्चैव नभस्यश्च जीवावेतावुदाहृतौ ॥ ८
 इषश्चैव तथोर्जश्च सुधावन्तावुदाहृतौ । सह(हा)श्चैव सहस्यश्च मनुपुमन्तौ तु तौ स्मृतौ ॥
 तप(पा)श्चैव तपस्यश्च घोरावेतौ तु शैशिरौ ॥ ९
 कालावस्थास्तु पदतेषां मासाख्या वै व्यवस्थिताः । त इमे ऋतवः प्रोक्ताश्चेतनाचेतनास्तु वै ॥
 ऋतवो ब्रह्मणः पुत्रा विज्ञेयांस्तेऽभिमानिनः । मासार्धमासस्थानेषु स्थानं च ऋतवोर्तवाः ॥
 स्थानानां व्यतिरेकेण ज्ञेयाः स्थानाभिमानिनः । अहोरात्रं च मासाश्च ऋतवश्चायनानि च ॥ १६
 संवत्सराश्च स्थानानि कालावस्थाभिमानिनः । निमेषाश्च कलाः काष्ठा मुहूर्ता वै दिनक्षपाः ॥
 एतेषु स्थानिनो ये तु कालावस्थास्ववस्थिताः । तन्मयत्वात्तदात्मानस्तान्वक्ष्यामि निबोधत ॥
 पर्वण्यास्तिथयः संध्या पैक्षा मासार्धसंज्ञिताः । निमेषाश्च कलाः काष्ठा मुहूर्ता वै दिनक्षपाः ॥
 द्वार्धमासौ मासस्तु द्वौ मासाश्चतुर्दश ॥ १५
 ऋतुत्रयं चाप्ययनं द्वेऽयने दक्षिणोत्तरे । संवत्सरः सुमेकस्तु स्थानान्वेगानि स्थानिनाम् ॥ १६
 ऋतवः सुमेकपुत्रा विज्ञेया द्वाष्टथा तु पद । ऋतुपुत्राः स्मृताः पञ्च प्रजास्त्वार्तवलक्षणाः ॥ १७
 यस्माच्चैवाऽऽर्तवेयास्तु जायन्ते स्थाणुजज्ञमाः । आर्तवाः पितरश्चैव ऋतवश्च पितामहाः ॥ १८
 सुमेकास्तु प्रसूयन्ते म्रियन्ते च प्रजातयः । तस्मात्स्मृतः प्रजानां वै सुमेकः प्रपितामहः ॥ १९
 स्थानेषु स्थानिनो ह्येते स्थानात्मानः प्रकीर्तिताः । तदाख्यास्तन्मयत्वाच्च तदात्मानश्च ते स्मृताः
 प्रजापतिः स्मृतो यस्तु स तु संवत्सरो मतः । संवत्सरः स्मृतो ह्यग्निर्ऋतमित्युच्यते द्विजैः ॥
 ऋतास्तु ऋतवो यस्माज्जज्ञिरे ऋतवस्ततः । मासाः पट्ऋतवो ज्ञेयास्तेषां पञ्चाऽऽर्तवाः सुताः
 द्विपदां चतुष्पदां चैव पक्षिसंसर्पतामपि । स्थावराणां च पञ्चानां पुष्पं कालार्तवं स्मृतम् ॥ २३
 ऋतुत्वमार्तवत्वं च पितृत्वं च प्रकीर्तितम् । इत्येते पितरो ज्ञेया ऋतवंश्चाऽऽर्तवाश्च ये ॥ २४
 सर्वभूतानि तेभ्योऽथ ऋतुकालाद्विजज्ञिरे । तस्मादेतेऽपि पितर आर्तवा इति नः श्रुतम् ॥ २५
 मन्वन्तरेषु सर्वेषु स्थिताः कालाभिमानिनः । स्थानाभिमानिनो ह्येते तिष्ठन्तीह प्रसूयमात् ॥ २६
 अग्निष्वात्ता वह्निपदः पितरो द्विविधाः स्मृताः । जज्ञाते च पितृभ्यस्तु द्वे कन्ये लोकविधुते ॥

* इदमर्थो नास्ति क. पुस्तके ।

१ ग. 'स्मृतिः' । २ रा. ग. 'पक्षमा' । ३ ग. घ. द. 'क्षयाः' । ४ ग. 'संवत्सरे' । ५ घ. 'तपस्तुमे' ।
 ६ ग. 'सुमेक' । ७ द. 'सुमे पु' । ८ ग. 'णाः' । ९ तस्मा' । १० रा. घ. 'वेभ्यस्तु' । ११ ख. घ. द. 'स्त समत्ता' । १२ ख.
 घ. 'ऋतुमि' ।

(दक्षशापवर्णनम्)

मेना च धारिणी चैव याभ्यां विश्वमिदं धृतम् । पितरस्ते निजे कन्ये धर्मार्थं प्रददुः शुभे ॥
ते कृमे ब्रह्मवादिन्यौ योगिन्यौ चैव ते उभे ॥ २८

अग्निष्वात्तास्तु ये मोक्तास्तेषां मेना तु मानसी । धारणी मानसी चैव कन्या बर्हिषदां स्मृता
मेरोस्तु धारणी नाम पत्न्यर्थं व्यसृजञ्जुमाम् । पितरस्ते बर्हिषदः स्मृता ये सोमपीथिनः ॥
अग्निष्वात्तास्तु तां मेनां पत्नीं हिमवते ददुः । स्मृतास्ते वै तु दौहित्रास्तदौहित्रान्नियोधत ॥ ३१
(+मेना हिमवतः पत्नी मेनाकं साऽन्वसूयत । गङ्गा सरिद्वरा चैव पत्नी यौ लवणोदधेः ॥

मेनाकस्यानुजः क्रौञ्चः क्रौञ्चद्वीपा यतः स्मृतः) ॥ ३२

मेरोस्तु धारणी पत्नी दिव्यौषधिसमन्वितम् । मन्दरं सुषुवे पुत्रं तिस्रः कन्याश्च विश्रुताः ॥ ३३

थेला च नियतिश्चैव तृतीया चाऽऽयतिः पुनः । धानुश्चैवाऽऽयतिः पत्नी विधातुनियतिः स्मृता
स्वायंभुवंऽन्तरे पूर्वं तयोर्वै कीर्तिताः प्रजाः । सुषुवे सागराद्वेला कन्यामेकामनिन्दिताम् ॥ ३५

सावर्णिना च सामुद्री पत्नी प्राचीनवर्हिषः । सवर्णा साऽथ सामुद्री दश प्राचीनवर्हिषः ॥

सर्वे प्रचेतसो नाम धनुर्वेदस्य पारगाः ॥ ३६

तेषां स्वायंभुवो दक्षः पुत्रत्वे जज्ञिवान्प्रभुः । व्यम्बकस्याभिशापेन चाश्रुपस्यान्तरे मनोः ॥ ३७

एतच्छ्रुत्वा ततः सूतमपृच्छच्छांशपायनः । उत्पन्नः स कथं दक्षो ह्यभिशापाद्भवस्य तु ॥

चाश्रुपस्य त्रये पूर्णं तयाः तृप्तिं पृच्छताम् ॥ ३८

इत्युक्तः कथयामास सूतो दक्षाश्रितां कथाम् । शांशपायनमामन्त्र्य व्यम्बकाच्छापकारणम् ॥

दक्षम्याऽऽसन्सुता दृष्ट्वा कन्या याः कीर्तिता मया । स्वेभ्यो गृहेभ्यो ह्यानाय्य ताः पिताऽभ्यर्चयन्तु
ततस्त्वभ्यर्चिताः सर्वे न्यवमंस्ताः पितुर्गृहे ॥ ४०

तामां ज्येष्ठा सती नाम पत्नी या व्यम्बकस्य वै । नाऽऽजुहावाऽऽत्मजां तां वै दक्षो रुद्रमभिद्विपत्
अक्रोत्स नतिं दधे न कदाचिन्महेश्वरः । जामाता श्वशुरे तस्मिन्स्वभ्रातृवासे जसि स्थितः ॥ ४२

ततो ज्ञात्वा सतीगर्वाः सर्वसुः प्राप्ताः पितुर्गृहम् । जगाम साऽप्यनादृता सती तत्स्वं पितुर्गृहम्
भ्राताभ्यो हीनां पिता चक्रे सत्याः पूजामसंप्रताम् ॥ ४३

ततोऽब्रवीत्पिता पितरं देवी कोप्रादपि ता । यवीपसीभ्यो जयायसीं किंतु पूजामिषां प्रभो ॥
असंप्रतावशाप कृतवानासु गीर्हिताम् ॥ ४४

अहं ज्येष्ठा वरिष्ठा हि नै त्वमत्कर्तुमहेभि । एवमुक्तोऽब्रवीदेनां दक्षः संरक्तलोचनः ॥ ४५

त्वं तु ज्येष्ठा वरिष्ठा च पूज्यां बाला मदा मम । तासां ये चैव भर्तारस्ते मे बहुमताः सदा ॥

ब्रह्मि, न तपिष्ठाश्च भटायोगाः सुधाभिकाः । गुणैश्चैवाधिकाः श्लाघ्याः सर्वे ते व्यम्बकात्सति
वसिष्ठोऽग्निः पुलस्त्यश्च अहिराः पुलहः क्रतुः । भृगुर्मरीचिश्च तथा श्रेष्ठो जामातृसो मम ॥ ४८

तस्याऽऽन्मा म च ते शर्वो भक्ता चानि हिरे रादा । तेन त्वां न वृभूतापि प्रतिहृन्दो हि मे भवः
इत्युवाच तदा दक्षः संप्रमृदेन चेतसा । शापार्थमात्मनश्च ये चोक्ताः परमर्षयः ॥ ५०

+ धनुर्धितान्तर्गतमन्त्रो व. पुस्तके नास्ति । * इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ क. दुर्गे । २ ख. 'सा कोटिपदा' । ३ ख. 'स्वयं व्यम्बकस्युगा' । ४ घ. 'दुः' । उपज्ञा. गृहाणा
ये तर्हि । ५ ग. 'सा' । ६ घ. 'द. ज्येष्ठा नि' । ७ घ. 'द. 'मन्त्र' । ८ व. 'रासः' । ९ ख. 'ग. घ. द. भन्ता' ।
१० घ. 'वै ११ ख. 'ग. घ. द. 'मन्त्र' । ११ द. 'वेदा' ।

ममोत्पत्तिं विना नैव बुद्ध्या वेदोऽस्मदर्थः । अद्वयः अनेनैवैवास्तुतः न विना ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

मदयेनात्रमानं सती दुःखादुपविता । अर्धद्वयं देवी नमस्तुभ्यै ॥

यथाहर्षोऽप्यहं हृदिहैव भावता । तत्रैव हर्षोऽहं भावता वाचिनी हुतः ॥

गच्छेयं वदन्तर्नायं अमलहृत्पुत्र वदतः ॥

दैत्राय सदासीना दुष्टाऽऽनानं सदाद्वे । धान्यान्म वाऽऽद्वेयी धान्यां सतमाऽऽननः

दत्त आश्रयिणमुद्येन दातुना समुदीरितः । सर्वश्रेण्यां विनिःसृत्य बहिषेस्य चकार ताम् ॥

रक्षयश्च नियमं मत्वा देवाभ्य शृणुमः । संवादं च नयोर्विद्वा पायातथ्येनः संकरः ॥

दशम्याय श्रुतीनां च बुद्धौ मगवान्मयुः ॥

यस्याद्वयमना दृष्टं मन्दुके नाम सा मनी । प्रमत्तायेनगः सर्वाः स्वसुता भवन्ति ॥ ५७

महामादिकप्यमं प्राप्य पुनरुचं मरुतयः । उत्पन्नान्ते द्वितीये च मम यदे खयोनिजाः ॥

इदं वै ब्रह्मणा गीतं चाश्रुगम्यान्तरं मनोः । श्रमिव्याहृत्य च कृषीन्द्रिसमभ्यगमत्पुनः ॥ ५२

अविना चाक्षुषा गता चाक्षुषस्य सप्तत्वे । प्राचीनवर्द्धिः पौत्रः पुत्रश्चैव प्रचेतसः ॥

दत्त इत्येष नास्तीति त्वं पार्थाय जनयिष्यसि । कन्यायां शशिनां चैव प्राप्ते वै चाक्षुषेऽन्तरे ॥

दश उवाच—

अहं नशापि न विघ्नमाचरिष्यामि दुर्मते । धर्मार्थकामयुक्तेषु कर्मस्विह पुनः पुनः ॥ ६२

यस्माच्च मन्त्रे शुक्लमृग्याहवनामि । तस्मान्मार्गं सुर्येण न त्वां बध्यन्ति वै द्विजाः ॥

पृथ्वाऽऽहृतिं ततः कुर अपस्तपस्यन्ति कर्मसु । इदं वत्स्यसि तथा दिवं हित्वाऽऽयुगभ्यात् ॥

२५५ पञ्चानन—

सर्वपापक लोकानां भूर्लोकस्तथादिकथ्यते । तमहं धारयिष्यामि निदेशात्परमेष्ठिनः ॥ ६५

अस्यां क्षितौ घृता लोकाः सर्वे तिष्ठन्ति. मांस्कराः । तानहं धारयामीह सततं न तवाऽऽज्ञया॥

नानुर्यण्यं हि देवानां ते नाप्येकत्र भुञ्जते । नाहं तैः सह भोक्ष्यामि ततो दास्यन्ति ते पृथक् ॥

ततो देवैः स नैः सार्धं नञ्जयते पृथगिञ्जयते ॥ ६७

ततोऽपि च्यावृतो दक्षो रुद्रेणामितनेजसा । स्वायंभुवेऽन्तरे त्यक्त्वा उत्पन्नो मानुषोऽपि ह ॥ ६८

ज्ञात्वा दृष्ट्वापि दशं ज्ञानानामीश्वरं प्रभुम् । दशो नाम महायज्ञः सोऽयजद्देवतैः सह ॥ ६९

अथ देवी सती या तु प्राप्त वैवस्वतेऽन्तरे । मनायां तामुमां देवीं जज्ञयामास शैलराट् ॥ ५०

सा तु दयां सती पृथ ततः पश्चादुगाऽभवत् । सहव्रता भवस्येपा न तया युज्यते भवः ॥
 लज्जान्विता विभंगभावं पश्यन्त्यन्तेदिवा ॥

यावाद्दृष्टात् सस्थातु प्रभुमन्वन्तराख्यह ॥ ७१
 गार्गीर्न कदाप्यं देवी गथाऽदितिमनमया । साधयं नारायणं श्रीम्त सधमन्तं शची गथा ॥ ७२

गिरिषां क्रीडां रुचिः सर्पं वृषिपुं चाप्यरुन्धती । नैतास्त विजहत्येतान्मर्तन्नेव्यः कथंचन ॥

विष्णुं कातां रात्रिः सूर्यं वासिष्ठं चाज्यहृन्वता । न तास्तु विजहस्यतां न मृन्दव्यः कथञ्चन ॥
आधर्तमानकल्पेण पुनर्जायन्ति तैः सह ॥ ७३ ॥

आधितमानकल्पं पुनर्जायन्ता तः सह ॥

(दक्षशापवर्णनम्)

एवं प्राचेतसो दक्षो जज्ञे वै चाक्षुषेऽन्तरे । प्राचीनवर्हिषः पौत्रः पुत्रश्चैव प्रचेतसः ॥ ७४

दशभ्यस्तु प्रचेतोभ्यो मार्पायां च पुनर्नृपः । जज्ञे रुद्राभिशापेन द्वितीयमिति नः श्रुतम् ॥ ७५

भृगवादयस्तु ते सर्वे जज्ञिरे वै महर्षयः । आद्ये त्रेतायुगे पूर्वं मनोर्वैवस्वतस्य ह ॥

देवस्य महतो यज्ञे वारुणी विश्रतस्तनुम् ॥ ७६

इति सानुशयो आसीत्तयोर्जात्यन्तरागतः । प्रजापतेस्तु दक्षस्य ज्यम्बकस्य च धीमतः ॥ ७७

तस्माच्चानुशयः कार्यो वैरिष्विह कदाचन । जात्यन्तरगतस्यापि भावितस्य शुभाशुभैः ॥

जन्तुं न मुञ्चति ख्यातिस्तैश्च कार्यं विजानता ॥ ७८

ऋषय ऊचुः—

प्राचेतसस्य दक्षस्य कथं वैवस्वतेऽन्तरे । विनाशमगमत्सूत ह्यमेधः प्रजापतेः ॥ ७९

देव्यो मृत्युं कृतं मत्वा क्रुद्धं सर्वात्मकं मभुम् । कथं प्रासादयदसः स यज्ञः साधितः कथम् ॥

एतद्वेदितुमिच्छामस्तन्नो मूहि यथातथम् ॥ ८०

ऋसूत उवाच—

पुरा मेरोर्दिजश्रेष्ठाः सृष्टं त्रैलोक्यविश्रुतम् । ज्योतिष्कं नाम सावित्रं सर्वरत्नविभूषितम् ॥ ८१

अप्रमेयमनाधृष्यं सर्वलोकनमस्कृतम् । तस्मिन्देवो गिरिश्रेष्ठे सर्वधातुविभूषिते ॥

पर्यङ्क इव विभ्राजन्नुगविष्टो बभूव ह ॥ ८२

शैलराजगुप्ता चास्य नित्यं पार्श्वस्थिताऽभवत् । आदित्याश्च महात्मानो वसवश्चापितौजसः ८३

तथैव च महात्मानावद्विर्नो भिषजां वरौ । तथा वैश्रवणो राजा शुभ्रकैः परिवारितः ॥ ८४

यक्षाणागोश्वरः श्रीमान्कैलासनिलयः प्रभुः । उपासते महात्मानमुशना च महामुनिः ॥

सनत्कुमारममुखास्ते चैव परमर्षयः ॥ ८५

अद्विरःममुखाश्चैव तथा देवर्षयोऽपेर । विश्वावसुश्च गन्धर्वस्तथा नारदपर्वतो ॥ ८६

अप्सरोगणसंधाथ समाजम्पुरनेकजः । वरौ शिवः मुखो चापुर्नानागन्धर्वहः शुचिः ॥ ८७

सर्वतुङ्गमुपोषेताः पुष्पवन्तां द्रुमास्तथा । तथा विद्याधराश्चैव सिद्धाश्चैव तपोधनाः ॥ ८८

महादेवं पशुपतिं पशुदासन्ति तत्र वै । भूतानि च तथाऽन्यानि नानारूपधराण्यथ ॥ ८९

राक्षसाश्च महार्शदाः पिशाचाश्च महाबलाः । बहुस्त्वभरा हृष्टा नानामदरणोद्यताः ॥ ९०

देवस्यानुचरास्तथ नम्युर्वधानैरुपमाः । नन्दीश्वरश्च भगवान्देवस्यानुपते स्थितः ॥ ९१

मयूष उर्वालनं शूलं दीप्यमानं स्वनेजसा । गङ्गा च सरितां श्रेष्ठा सर्वनीर्यजन्तोऽप्यथ ॥

पर्युदासत नं देवस्त्वपिणी द्विजमणमाः ॥ ९२

एवं न भगवांस्तथै दीप्यमानः सुगर्भाभिः । देवैश्च सुमहाभागिर्षदस्तेनो द्यामभिनः ॥ ९३

पुनः दिमरनः पृष्ठे दक्षो वै यज्ञमारभत् । गङ्गाक्षरे श्रुते देवे स्नापयितुमिषेविते ॥ ९४

॥ इति वायुपुराणे दक्षशापवर्णनम् ॥

ततस्तस्य मेखे देवाः शक्रतुपुरोगमाः । गमनाय समामम्य बुद्धिपापदिरे तदा ॥ ९९
 स्वैर्विमानैर्महात्मानो ज्वलद्भिर्ज्वलनप्रभाः । देवस्यानुमतेऽगच्छन्गङ्गाद्वार इति श्रुतिः ॥ १००
 गन्धर्वाप्सरसाकीर्णं नानाद्रुमलतावृतम् । ऋपिसंघैः परिवृतं दक्षं धर्मभृतां वरम् ॥ १०१
 पृथिव्यामन्तरिक्षे वा ये च स्वर्लोकवासिनः । सर्वे प्राञ्जलयो भूत्वा उपतस्थुः प्रजापतिम् ॥
 आदित्या वसवो रुद्राः साध्याः सहस्रमरुद्गणैः । जिष्णुना सहिताः सर्वे आगता यज्ञभागिनः ॥
 उष्मपाः सोमपाश्चैव आज्यपा धूमपास्ता । अश्विनौ पितरश्चैव आगता ब्रह्मणा सह ॥ १०२
 एते चान्ये च बहवो भूतग्रामास्तथैव च । जरायुजाण्डजाश्चैव स्वेदजोद्भिज्जकास्तथा ॥ १०३
 आहूता मञ्जतः सर्वे देवाश्च सह पत्निभिः+ । विराजन्ते विमानस्था दीप्यमाना इवाग्नयः ॥
 तान्दृष्ट्वा मनुमाविष्टो दधीचो वाक्यमब्रवीत् । अपूज्यपूजनं चैव पूज्यानां चाप्यपूजने ॥
 नरः पापमवाप्नोति महद्वै नात्र संशयः ॥ १०४

दक्ष उवाच—

सन्ति मे बहवो रुद्राः शूलहस्ताः कपर्दिनः । एकादशावस्थगता नान्यं वोषि महेश्वरम् ॥ १०५

दधीच उवाच—

सर्वेषामेकमङ्गोऽयं येनेशो न निमञ्चितः । यथाऽहं शंकरादूर्ध्वं नान्यत्पदयामि दैवतम् ॥

तथा दक्षस्य विपुलो यज्ञोऽयं न भाविष्यति ॥ १०६

दक्ष उवाच—

एतन्मखेशाय सुवर्णपात्रे हविः समस्तं विधिमन्नपूतम् ।

विष्णोर्नयाम्यप्रतिमस्य सर्वं प्रभोर्विभोर्ह्यहवनीयनित्यम् ॥ १०७

गतास्तु देवता ज्ञात्वा शैलराजसुता तदा । उवाच वचनं साध्वी देवं पशुपतिं तदा ॥ १०८

उमोवाच—

भगवन्क गता ह्येते देवाः शक्रपुरोगमाः । झहि तत्त्वेन तत्त्वज्ञ संशयो मे महानयम् ॥ १०९

महेश्वर उवाच—

दक्षो नाम महाभोगे प्रजानां पतिरुत्तमः । हयमेधेन यजते तत्र यान्ति दिवौकसः ॥ ११०

देव्युवाच—

यज्ञमेतं महाभाग किमर्थं न गतोऽसि वै । केन वा प्रतिपेधेन गमनं प्रतिपिध्यते ॥ १११

महेश्वर उवाच—

सुरैरेव महाभागे सर्वमेतदनुष्ठितम् । यज्ञेषु मम सर्वेषु न भाग उपकल्पितः ॥ ११२

पूर्वोपायोपपन्नेन मार्गेण चरवर्णिनि । न मे गुराः प्रयच्छन्ति भागं यज्ञस्य धीमतः ॥ ११३

+ आर्य. प्रयोगः ।

१ ग. म. ड. मय । २ ख. ग. घ. ड. 'दा । तौर्वे' । ३ घ. ड. च । ४ ग. विष्णुना । ५ ख. ग. ड. 'य सह-
 संस्वेदजोद्भिजैः । आ' । ६ घ. 'व सह सस्वेदजोद्भिजैः । भा' । ७ ख. घ. ड. 'प्राचैव' । ८ रा. 'थीविस्था' । ९ क. 'वै
 निमञ्चिता देवा येन ईशो नि' । १० ख. घ. यया । ११ क. 'शे शूर सु' । १२ क. 'विभो ह्य' । १३ ख. ग. घ. ड.
 पतिम् । १४ क. ग. 'भागोत्र' । १५ ख. ग. घ. ड. 'रुद्र म' । १६ ख. घ. ड. पतंतः ।

(दक्षशापवर्णनम्)

देव्युवाच—

भगवन्सर्वदेवेषु मभावोभ्यधिको गुणैः । अजेंयश्चाप्यधृष्यश्च तेजसा यशसा श्रिया ॥ ११४

अनेन तु महाभाग प्रतिपेधेन भागतः । अतीव दुःखमापन्ना वेपथुश्च ममानघ ॥ ११५

किं नाम दानं नियमं तपो वा कुर्यामिहं येन पतिर्गमाद्य ।

लभेत भागं भगवानचिन्त्यो यज्ञस्य चार्धमथ वा तृतीयम् ॥ ११६ ॥

एवं ब्रुवाणां भगवानचिन्त्यः पत्नीं प्रहृष्टः क्षुभितामुवाच ।

न वेत्ति देवेशि कृशोदराङ्गि किं नाम युक्तं वचनं तत्रेदम् ॥ ११७ ॥

अहं हि, जानामि विशालनेत्रे ध्यानेन सर्वं हि वदन्ति सन्तः ।

तवाद्य मोहेन महेन्द्रदेवो लोकत्रयं सर्वथा सम्पूढम् ॥ ११८ ॥

मामध्वरे संसितारः स्तुवन्ति रथंतरे(रं) साम गायन्ति गेयम् ।

मा ब्राह्मणा ब्रह्मसन्ने यजन्ते ममाध्वर्यवः कल्पयन्ते च भागम् ॥ ११९

देव्युवाच—

सुप्राकृतोऽपि भगवान्सर्वस्त्रीजनसंसदि । स्तौति गोपायते वाऽपि स्वमात्मानं न संशयः ॥ १२०

भगवानुवाच—

नाऽऽत्मानं स्तौमि देवेशि पश्य त्वमुपगच्छ च । यं स्मृस्यामि वरारोहे भागार्थं वरवर्णिनि ॥

एवमुक्त्वा तु भगवान्पत्नीं प्राणैरपि प्रियाम् । सोऽसृजद्भगवान्वक्त्राद्भूतं क्रोधाग्निसंनिभम् ॥

सहस्रशीर्षं देवं च सहस्रचरणेक्षणम् । सहस्रमुद्वरवरं सहस्रशरपाणिनम् ॥ १२३

शङ्खचक्रगदापाणिं दीप्तकार्मुकधारिणम् । परश्वसिधरं देवं महारौद्रं भयावहम् ॥ १२४

घोररूपेण दीप्यन्तं चन्द्रार्धकृतभूषणम् । वसानं चर्म वैयाघ्रं महारुधिरनिस्रवम् ॥ १२५

दंष्ट्राकरौलं विभ्रान्तं महावक्त्रं महोदरम् । विद्युज्जिह्वं प्रलम्बाष्ट्रं लम्बकर्णं दुरासदम् ॥ १२६

कुलिशोद्योतितकरं भाभिर्ज्वलितमूर्धजम् । ज्वालामालापरिक्षिप्तं मुक्तादामविमूषितम् ॥ १२७

तेजसा चैव दीप्यन्तं युगान्तमिव पावकम् । आकर्णदारितास्यान्तं चतुर्दंष्ट्रं भयानकम् ॥ १२८

महाबलं महातेजं महापुरुषमीश्वरम् । विश्वदृष्टृमहाकायं महान्यग्रोधमण्डलम् ॥

युगपच्चन्द्रशतवर्दीप्यन्तं मन्मथाश्रितम् ॥ १२९

चतुर्महास्यं सिततीक्ष्णदण्डं महोग्रतेजोवर्लपौरुषाढ्यम् ॥

युगान्तसूर्याग्निसहस्रभासं सहस्रचन्द्रामलकान्तकान्तम् ॥

प्रदीप्तसर्वोपविमन्दराभं सुभेरुक्कैलासदिमाद्रितुल्यम् ॥ १३०

युगाकर्षं महावीर्यं चारुनासं महाननम् । प्रचण्डगण्डं दीप्ताक्षमग्निज्वालाविलाननम् ॥ १३१

मृगेन्द्रकृत्तिवसनं महाभुजगवेष्टितम् । उष्णीषिणं चन्द्रवरं कचिदुग्रं कचिन्ममम् ॥ १३२

नानारुसुममूर्धानं नानागन्धानुलेपनम् । नानारत्नविचित्राङ्गं नानाभरणभूषितम् ॥ १३३

१ क. 'वानधि' । घ. 'वादाधि' । २ क. नामतः । ३ ग. घ. ट. नदेवम् । ४ क. 'न्तः' । न वा । ५ घ. 'प्रहृष्टः' । ६ ग. ट. 'म्' । प्रमाध्वः । ७ ग. ट. 'म्' । भद्राक्षणे म । ८ य. 'म्' । आत्राक्षणे म । घ. 'म्' । आत्राक्षणे म । ९ क. 'न्ते' । माधः । १० क. 'न' । अग्रः । ११ ग. घ. ट. गोपयो । १२ स. घ. 'रागवि' । १३ अ. घ. ट. 'ष्ठे' । स्वत्पदः । १४ क. 'तुद्वरं' । १५ घ. ग. घ. ट. 'रं' । १६ क. 'द्वारः' । १७ क. 'लके' ।

कर्णिकारस्रजे दीप्तं क्रोधाद्वान्तलोचनम् । कचिद्वत्यति चित्राङ्गं कचिद्वदाति सुस्वरम् ॥ १३४
 कचिद्वधायति युक्तात्मा कचित्स्थूलं प्रमार्जति । कचिद्वायति विश्वात्मा कचिद्रौति सुहृर्मुहुः ॥
 ज्ञानं वैराग्यमैश्वर्यं तपः सत्यं क्षमा धृतिः । प्रभुत्वमात्मसंबोधो आधिष्ठानगुणैर्युतः ॥ १३५
 जानुभ्यामवर्ति गत्वा प्रणतः प्राञ्जलिः स्थितः । आज्ञापय त्वं देवेश किं कार्यं करवाणि ते
 तमुवाचाऽऽक्षिप मखं दक्षस्येह महेश्वरः । देवस्यानुमोते भुत्वा वीरभद्रो महाबलः ॥
 प्रणम्य शिरसा पादौ देवेशस्य उमापतेः ॥ १३६
 ततो बन्धात्प्रमुक्तेन सिंहेनेवेह लीलया । देव्या मन्युकृतं पत्वा इतो दक्षस्य स क्रतुः ॥ १३७
 मन्युना च महाभीर्मा भद्रकाली महेश्वरी । आत्मनः सर्वसाक्षित्वे तेन सार्धं सहानुगा ॥ १३८
 स एव भगवान्कुब्जः प्रेतावासकृतालयः । वीरभद्र इति ख्यातो देव्या मन्युप्रमार्जकः ॥ १३९
 सोऽसृजद्रोमकूपेभ्यो रौद्रान्नाम गणेश्वरान् । रुद्रानुगा महावीर्या रुद्रवीर्यपराक्रमाः ॥ १४०
 रुद्रस्यानुचराः सर्वे सर्वे रुद्रसमप्रभाः । ते निपेतुस्ततस्तूर्णं शतशोऽथ सहस्रशः ॥ १४१
 ततः किलाकिलाशब्द आकाशं पूरयन्निव । तेन शब्देन महता त्रस्ताः सवे दिवौकसः ॥ १४२
 पर्वताश्च व्यशीर्षन्त कम्पते च वसुंधरा । मेरुश्च घूर्णते विप्राः अभ्यन्ते वरुणालयाः ॥ १४३
 अग्रयो नैव दीप्यन्ते न च दीप्यति भास्करः । ग्रहा नैव प्रकाशन्ते नक्षत्राणि न तारकाः ॥
 ऋषयो नाभ्यभाषन्त न देवा न च दानवाः । एवं हि तिभिरीभूते निर्दहन्ति विमानिताः ॥
 सिंहनादं प्रमुञ्चन्ते घोररूपा महाबलाः । प्रभञ्जन्ते परे घोरा यूपानुत्पाटयन्ति च ॥ १४४
 प्रमर्दन्ति तथा चान्ये विनृत्यन्ति तथाऽपरे । आधावन्ति प्रधावन्ति वायुवेगा मनोजवाः ॥
 चुर्ण्यन्ते यज्ञपात्राणि यागस्याऽऽयतनानि च । शीर्षमाणानि दृश्यन्ते तारा इव नभस्तलात् ॥
 दिव्यान्नपानभक्षाणां राशयः पर्वतोपमाः । क्षीरनद्यस्तथा चान्या घृतपायसकर्दमाः ॥
 मधुमण्डोदका दिव्याः खण्डशर्करवालुकाः ॥ १४५
 पद्मसान्निवहन्त्यन्या गुह्यं कृत्या मनोरमाः । उच्चावचानि मांसानि भक्ष्याणि विविधानि च ॥
 पानकानि च दिव्यानि लेहं चोष्यं तथाऽपरे । भुञ्जते विविधैर्वक्त्रैर्विलुण्ठन्ति (भक्षिपन्ति च
 रुद्रकोपान्महाकायाः कालाग्निसदृशोपमाः । सुरसैन्यानि मर्दन्तो भीषयन्ति) च सर्वशः ॥
 क्रीडन्ति विविधाकाराश्चिक्षिपुः सुरयोपितः ॥ १४६
 रुद्रकोपमयुक्तास्तु सर्वदेवैः सुरक्षितम् । तं यज्ञमहनञ्शीघ्रं रुद्रकल्पाः समीपतः ॥ १४७
 चक्रुरन्ये तथा नादान्सर्वभूतभयंकरान् । छित्त्वा शिरोऽन्ये यज्ञस्य विनदन्ति भयंकराः ॥ १४८
 दक्षो दक्षपतिश्चैव देवो यज्ञपतिस्तथा । मृगरूपेण चाऽऽकाशे प्रपलायेतुमारुधत् ॥ १४९
 वीरभद्रोऽप्रमेयात्मा ज्ञात्वा तस्य बलं तदा । अन्तरिक्षगतस्याऽऽशु चिच्छेदास्य शिरो मूढान् ॥

* धनुर्ध्वान्तर्गतप्रत्ययः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. ड. दिव्यं । २ ग. ड. 'स्वनम्'
 प. ड. 'मत्तं ध्रु' । ३ ख. घ.
 'द्विगुण्या' । ४ क. च । य.
 'द्विगुण्या' । ५ ख. ग.

क. 'भो अधिष्ठाने' । ६ ख. घ. 'नैर्यतः' । ७ ग.
 चुर्णन्ते । ८ ग. घ. ड. 'याज्याभाय' । ९ ख. ग.
 १० ख. घ. विदुमन्ति । ११ ख. घ.

• (दक्षशपवर्णनम्)

दक्षः प्रजापतिश्चैव नष्टः संभ्रान्तचेतनः । क्रुद्धेन वीरभद्रेण शिरः पादेन पीडितम् ॥
जराभिभूततीव्रात्मा निपपात महीतले ॥

१५९

त्रयस्त्रिंशद्देवतानां ताः कोट्यो विमलात्मिकाः । पाशेनाग्निबलेनाऽऽशु वद्धाः सिंहबलेन च ॥
ततो जग्मुर्महात्मानं सर्वे देवा महाबलम् । प्रसीद भगवन् रुद्र भृत्यानां मा क्रुधः प्रभो ॥ १६१
ततो ब्रह्मादयो देवा दक्षश्चैव प्रजापतिः । ऊचुः प्राञ्जलयो भूत्वा कथ्यतां को भवानिति ॥

वीरभद्र उवाच—

न च देवो न चाऽऽदित्यो न च भोक्तुमिहाऽऽगतः । नैव द्रष्टुं हि देवेन्द्राच्च च कौतूहलान्वितः ॥
दक्षयज्ञविनाशार्थं संप्राप्तं विद्धि मामिह । वीरभद्रं इति ख्यातं रुद्रकोपाद्विनिर्गतम् ॥ १६४
भद्रकाली च विज्ञेया देव्याः क्रोधाद्विनिर्गता । प्रेषिता देवदेवेन यज्ञान्तिकामिहाऽऽगता ॥
शरणं गच्छ राजेन्द्र देवं तं त्वमुपापतिम् । वरं क्रोधोऽपि रुद्रस्य वरदानं न देयतः ॥ १६६
वीरभद्रवचः श्रुत्वा दक्षो धर्मभृतां वरः । तोषयामास देवेशं शूलपाणिं महेश्वरम् ॥ १६७
मैदुष्टे यज्ञवाटे तु विद्रुतेषु द्विजातिषु । तारामृगर्भये दीप्ते रौद्रे भीममहानले ॥ १६८
शूलनिर्भिन्नवर्धनैः कूर्जद्भिः परिचारकैः । निखातोत्पाटितैर्युष्मैरपविद्धैर्यतस्ततः ॥ १६९
चत्पतद्भिः पतद्भिश्च गृध्रैरामिषगृध्रुभिः । पक्षपातविनिर्धूतैः शिवाशतनिनादितैः ॥ १७०
प्राणापानौ संनिरुध्य ततः स्थानेन यत्नतः । विचायं सर्वतो दष्टिं बहुदृष्टिरामित्राजित् ॥ १७१
सहसा देवदेवेशस्त्यगिकुण्डोदुगर्गतैः । चण्डमूर्यसदस्यस्य तेजः संवर्तकोपमम् ॥ १७२
ग्रहस्य चैनं भगवानिदं वचनमब्रवीत् । नष्टस्तेऽज्ञानतो दक्ष प्रीतिस्ते मायि सांप्रतम् ॥ १७३
स्मितं कृत्वाऽब्रवीद्वाक्यं ब्रूहि किं करवाणि ते । श्रावितं च समाख्याय देवानां गुरुभिः सह ॥
तमुवाचाञ्जलिं कृत्वा दक्षो देवं प्रजापतिः । भीतिशङ्कितवित्रस्तः सवाण्यवदनेक्षणः ॥ १७५
यादि प्रसन्नो भगवान्पादि वाऽहं तव भियः । यदि वाऽहमनुग्राह्यो यदि देवो वरो मम ॥ १७६
यैर्हृषं भक्षितं पीतमशितं यच्च नाशितम् । चूर्णीकृतं चापविद्धं यज्ञमभारमीदृशम् ॥ १७७
दीर्घकालेन महता प्रयत्नेन च संचितम् । तन्न मिथ्या भवेन्मह्यं वरमेतं वृणोम्यहम् ॥ १७८
तथाऽस्त्वित्याह भगवान्भगवनेत्रहरो हरः । धर्माध्यक्षं महादेवं व्यसंतं वै प्रजापतिः ॥ १७९
जानुभ्यामवार्त्तं गत्वा दक्षो लब्ध्वा भवाद्वयम् । नाम्नापष्टमहत्सेन स्तुतवान्पृथग्भयजम् ॥ १८०

दक्ष उवाच—

नमस्ते देवदेवेश देवारिचलसूदन । देवेन्द्र शरणं त्रेष्ट देवदानवपूजित ॥ १८१
सहस्राक्षं विरूपाक्षं त्र्यक्षं यक्षाधिपतिम् । सर्वतः पाणिर्पादस्त्वं सर्वतोक्षिनिरोपुखः ॥
सर्वतःश्रुतिपाण्डोके सर्वानावृत्य निष्ठासि ॥ १८२

१ क. 'य विनश्यो आ' । २ रा. ग. घ. ङ. 'दग. । वृ' । ३ म. ग. ङ. तत्र ऊर्ध्व' । ४ रा. ग. घ. ङ. 'श्रुति' । ५ ङ. 'गत. । स' । ६ रा. ग. घ. ङ. 'वर्तः । व' । ७ म. ग. घ. ङ. 'प्रसि' । ८ रा. ग. 'मयं दीप्ते दीप्ते रौ' । ९ म. 'मयं यज्ञे दीप्ते रौद्रे महावरो । शू' । १० ङ. 'ये यज्ञे दीप्ते रौद्रे म' । ११ रा. घ. 'य दक्षवरो' । १२ रा. घ. 'इमापतिः । य' । १३ घ. 'तः । निमम् । १४ क. 'पदम्' । १५ म. ग. घ. ङ. 'विने च । १६ म. 'भीतः श' । १७ क. 'मृगमय' । १८ म. 'सुग' । १९ घ. 'च च' । २० रा. घ. ङ. 'सर्व' । २१ ङ. 'पदास' । २२ म. घ. 'दृगम् । म' । २३ घ. 'वि' । २४ म. घ. 'गामार्त्तं निष्ठासि । श' ।

संवत्सरस्त्वमृतवो मांसो मांसार्द्धमेव च । कलाकाष्ठानिमेपाश्च नक्षत्राणि युगा ग्रहाः ॥ २३३
 वृषाणां क्रुद्धं त्वं हि गिरीणां शिखराणि च । सिंहो मृगाणां पततां ताक्ष्योऽनन्तश्च भोगिनाम्
 क्षीरोदो ह्युदधीनां च यन्त्राणां धनुरेव च । वज्रं प्रहरणानां च व्रतानां सत्यमेव च ॥ २३५
 इच्छा द्वेषश्च रागश्च मोहः क्षामो दमः शमः । व्यवसायो धृतिर्लोभः कामक्रोधौ जयाजयौ ॥
 त्वं गदी त्वं शरी चापि खट्वाङ्गी भुर्भरी तथा । छेत्ता भेत्ता प्रहर्ता च त्वं नेतोऽप्यन्तको मतः ॥
 दशलक्षणसंयुक्तो धैर्मोऽर्थः काम एव च । इन्द्रः समुद्राः सरितः पल्वलानि सरांसि च ॥ २३८
 लतार्वली तृणौषध्यः पशवो मृगपक्षिणः । द्रव्यकर्मगुणारम्भः कालपुष्पफलप्रदः ॥ २३९
 आदिर्ध्वान्तश्च मध्यश्च गायत्र्याङ्गार एव च । हरितो लोहितः कृष्णो नीलः पीतस्तथाऽरुणः ॥
 कद्रुश्च कपिलश्चैव कपोतो मेचकस्तथा । सुवर्णरेता विख्यातः सुवर्णश्चाप्यतो मतः ॥ २४१
 सुवर्णनामा च तथा सुवर्णमिय एव च । (* त्वमिन्द्रोऽथ यमश्चैव वरुणो धनदोऽनलः ॥ २४२
 सर्पफुल्लश्चित्रभानुश्च स्वर्भानुर्भानुरेव च । होत्रं होता च होमस्त्वं हुतं च प्रहुतं प्रभुः ॥ २४३
 सुपर्णश्च तथा ब्रह्मा यजुषां शतरुद्रियम् । पवित्राणां पवित्रं च मङ्गलानां च मङ्गलम् ॥ २४४
 गिरिः स्तोकस्तथा वृक्षो जीवः पुङ्गव एव च) । सखं त्वं च रजैस्त्वं च तमश्च प्रजनं तथा ॥
 प्राणोऽपानः समानश्च उदानो व्यान एव च । उन्मेषश्चैव मेषश्च तथा जृम्भितमेव च ॥ २४६
 लोहितर्तङ्गो गदी दंष्ट्री महावक्त्रो महोदरैः । शुचिरोमा हरिश्चमश्चूर्ध्वकेशस्त्रिलोचनः ॥ २४७
 गीतवादित्रनृत्याङ्गो गीतवादनकप्रियः । मत्स्यो जलो जलो जलयो जवः कालः कली कलः ॥
 विकालश्च सुकालश्च दुःकालैः कालनाशनः । मृत्युश्चैव क्षयोऽन्तश्च क्षमापायकरो हरः ॥ २४९
 संवर्तकोऽन्तकश्चैव संवर्तकबलाहकौ । वटो घटीको घण्टीको चूडालो लवलो वैली ॥ २५०
 ब्रह्मकालोऽग्निकश्च दण्डी मुण्डी च दण्डधृक् । चतुर्युगश्चतुर्वेदश्चतुर्होत्रश्चतुष्पथः ॥ २५१
 चतुराश्रमवेत्ता च चातुर्वर्ण्यकरश्च ह । क्षराक्षरमियो धूर्तोऽगौर्गयोऽगण्यगणाधिपैः ॥ २५२
 रक्तभौल्याम्बरधरो गिरिशो गिरिकप्रियः । शिल्पीशः शिल्पिनां, श्रेष्ठः सर्वशिल्पप्रवर्तकः ॥
 भगनेत्रान्तकश्चन्द्रः पूष्णो दन्तविनाशनः । + स्वाहा स्वधा वषट्कार नमस्कार नमोऽस्तु ते ॥
 गूढावर्तश्च गूढश्च गूढमतिनिषेवितौ ॥ २५४
 तरणस्वारकश्चैव सर्वभूतसुतारणः । धाता विधाता सत्त्वानां निधातौ धारणो धरः ॥ २५५

* धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रश्नं ख. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थे नास्ति क. पुस्तके ।

१ क. मासा मासा । २ ख. युगम् । ग. ड. युगम् । ३ ख. ह. च । त्वमेव चेच्छा द्वेषश्च रागो मोहः क्षमः शमः । घ. च । त्वमेव चेच्छा द्वेषश्च रागो मोहः क्षमा शम । ४ ख. ग. घ. ड. ता मन्ता मनो म । ५ ख. ग. घ. ड. धर्मार्थः । ६ ख. ग. घ. ड. वन्यस्तृणी । ७ क. ग. लुपुण । ८ ख. ड. ध्वान्तं च मध्य च गा । ९ घ. ड. मितिन्द्रश्च य । १० ग. ड. भु. । धैर्मोऽर्थं त । घ. भु. । धैर्मोऽर्थं त । ११ ग. घ. ड. गिरिकोपेन्दुको वृ । १२ घ. जीवमुद्र । १३ घ. त्वं च त्वं रजश्चैव त । १४ ड. जख त्व त । १५ ख. घ. ड. पक्ष निमेषश्च धुतं जृ । १६ ख. ग. घ. ड. तामाङ्गो द । १७ ख. ग. र. । मुचीरो । १८ घ. ड. ख दुःकालः । १९ क. ल. कल । २० घ. ड. शी कटः । २१ क. यतम् । २२ घ. मुण्डश्रिद । ड. मुण्डश्रिदण्डभृत् । २३ ख. ग. गण्यगण्यो गणा । ड. गण्यगण्यो । २४ क. प. । दशधमा । २५ घ. गिरिको । २६ ख. ग. ड. मालाम् । २७ ग. ड. ता । तार । २८ ख. घ. ना विता । २९ ड. ता धर ।

(दक्षशापवर्णनम्)

तपो ब्रह्म च सत्यं च ब्रह्मचर्यमथाऽऽर्जवम् । भूतात्मा भूतकृद्भूतो भूतभव्यभवोद्भवः ॥ २५६
 भूर्भुवस्वरितिशैव तैथोत्पत्तिर्महेश्वरः । ईशानोद्दीक्षणः शान्तो दुर्दान्तो दन्तनाशनः ॥ २५७
 ब्रह्मावर्त सुरावर्त कामावर्त नमोऽस्तु ते । कामविम्बनिहर्ता च कर्णिकाररजःप्रियः ॥ २५८
 सुखचन्द्रो भीममुखः सुमुखो दुर्मुखो मुखः । चतुर्मुखो बहुमुखो रणे ह्यभिमुखः सदा ॥ २५९
 हिरण्यगर्भः शकुनिर्महोर्दधिः परो विराट् । अधर्महा महादण्डो दण्डधारो रणप्रियः ॥ २६०
 गौतमो गोमंतारश्च गोवृषेश्वरवाहनः । * धर्मकृद्दर्मस्रष्टा च धर्मो धर्मविदुत्तमः ॥ २६१
 त्रैलोक्यगोप्ता गोविन्दो मानदो मान एव च । तिष्ठस्थिरश्च स्थाणुश्च निष्कम्पः कम्प एव च ॥
 दुर्वारणो दुर्विपदो दुःसहो दुरतिक्रमः । दुर्धरो दुष्प्रकम्पश्च दुर्विदो दुर्जयो जयः ॥ २६३
 शशः शशाङ्कः जयनः शीतोष्णं दुर्जराऽथ तद् । आधयो व्याधयश्चैव व्याधिहा व्याधिगश्च ह
 सन्नो यज्ञो मृग व्याधो व्याधीनामाकरोऽकरः । शिखण्डी पुण्डरीकाक्षः पुण्डरीकावलोकनः ॥
 दण्डधरः सदण्डश्च दण्डमुण्डविभूषितः । विषपोऽमृतपश्चैव सुरापः क्षीरसोमपः ॥ २६६
 मर्धुपश्चाज्यपश्चैव सर्वपश्चमहाबलः । वृषोऽश्ववाहो वृषभस्तथा वृषभलोचनः ॥ २६७
 वृषभश्चैव विख्यातो लोकानां लोकसत्कृतः । चन्द्रादित्यौ चक्षुषी ते हृदयं च पितामहः ॥
 अग्निरापस्तथा देवो धर्मकर्मप्रसाधितः ॥ २६८
 न ब्रह्मा न च गोविन्दः पुराण ऋषयो न च । माहात्म्यं वेदितुं शक्ता याथातथ्येन ते शिव ॥
 या मूर्तयः सुसूक्ष्मास्ते न मह्यं यान्ति दर्शनम् । ताभिर्मो सततं रक्ष पिता पुत्रभिर्वासरम् ॥
 रक्ष मां रक्षणीयोऽहं तवानघ नमोऽस्तुते । भक्तानु कम्पी भगवान्भक्तश्चाहं सदा त्वयि ॥ २७१
 यः सहस्राण्यनेकानि पुंसामाहत्य दुर्दशः । तिष्ठत्येकः समुद्रान्ते स मे गोप्ताऽस्तु नित्यशः ॥
 यं विनिद्रा जितश्वासाः सत्त्वस्थाः समदर्शिनः । ज्योतिः पश्यन्ति युञ्जानास्तस्मै योगात्मने नमः
 संभक्ष्य सर्वभूतानि युगान्ते समुपस्थिते । यः ज्ञेते जलमध्यस्थस्तं प्रपद्येऽप्सु शायिनम् ॥ २७४
 प्रविश्य वदने राहोर्धः सोमं ग्रसते निशि । ग्रसत्यर्कं च स्वर्मानुर्मुत्वा सोमाग्निरेव च ॥ २७५
 येऽद्भुष्टमात्राः पुरुषा देहस्थाः सर्वदेहिनाम् । रक्षन्तु ते हि मां नित्यं नित्यमाप्याययन्तु माम् ॥
 ये चाप्युत्पतिता गर्भादधोभागगताश्च ये । तेषां स्वाहाः स्वधाश्चैव आप्नुवन्तु स्वदन्तु च ॥ २७७
 ये न रोदन्ति देहस्थाः प्राणिनो रोदयन्ति च । हर्षयन्ति च हृषयन्ति नमस्तेभ्यस्तु नित्य ॥
 ये समुद्रे नदीदुर्गे पर्वतेषु गुहासु च । वृक्षमूलेषु गोष्ठेषु कान्तारगहनेषु च ॥ २७८
 चतुष्पथेषु रथेषां च त्वरेषु सभासु च । † हस्त्यश्वरथशालासु जीर्णोद्यानारूपेषु च ॥ २७९

* इदमर्थं नास्ति रा. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु । † धनुर्ध्वान्तर्गतग्रन्थः क. ख. घ. पुस्तकेषु नास्ति

१ रा. ग. घ. ङ. ब्रह्मा । २ क. ग. ङ. 'रितर्थ' । ३ ख. ग. घ. तया ह्यभिर्म' । ४ क. 'नो योक्ष्यणः ।
 ५ ग. ङ. 'वर्त. गु' । ६ रा. ग. घ. ङ. 'स्वविनिर्हन्ता क' । ७ घ. 'सुमरतया । हि' । ८ रा. ग. घ. ङ. 'दधिपति-
 विराट्' । ९ ग. घ. ङ. 'हावृक्षो दे' । १० ख ग घ. ङ. गोतपो गोम' । ११ घ 'प्रदानघ' । १२ ख. 'न्दो गोमा' ।
 मार्ग' । ग. 'न्दो गोमार्गोमार्ग' । घ. 'न्दो गोमार्गोमार्ग' । ङ. 'न्दो गोविन्दोऽमार्ग' । १३ ख. घ. ङ. नि.हम्पः ।
 १४ ख. घ. ङ. 'रोदुः प्रक' । १५ क. लं सुवरा' । १६ रा. ग. घ. ङ. 'रुद्ररथविनाशनः । वि' । घ. 'रुद्ररथ-
 दण्डधर रुद्ररथविनाशनः । वि' । १७ घ. 'विगर्भगर्भ' । १८ रा. ग. घ. ङ. 'विगर्भगर्भ' । १९ ग. ङ. 'विगर्भ-
 १० रा. ग. घ. ङ. 'विगर्भगर्भ' । २० रा. ग. घ. ङ. 'विगर्भगर्भ' । २१ ग. ङ. 'विगर्भगर्भ' । २२ ग. ङ. 'विगर्भगर्भ' ।

संवत्सरस्त्वमृतवो मांसो मांसार्द्धमेव च । कलाकाष्ठानिमेपाश्च नक्षत्राणि युगा ग्रहाः ॥ २३३
 वृषाणां क्रुद्धं त्वं हि गिरीणां शिखराणि च । सिंहो मृगाणां पततां ताक्षर्योऽनन्तश्च भोगिनाम्
 क्षीरोदो ह्युदधीनां च यन्त्राणा धनुरेव च । वज्रं प्रहरणानां च व्रतानां सत्यमेव च ॥ २३५
 इच्छा द्वेषश्च रागश्च मोहः क्षामो दमः शमः । व्यवसायो धृतिलोभः कामक्रोधौ जयाजयौ ॥
 त्वं गदी त्वं शरी चापि खट्वाङ्गी भुर्भरी तथा । छेत्ता भेत्ता प्रहर्ता च त्वं नेताऽप्यन्तको मतः ॥
 दशलक्षणसंयुक्तो धैर्मोऽर्थः काम एव च । इन्द्रः समुद्राः सरितः पल्वलानि सरांसि च ॥ २३८
 लतार्वली तृणौषधयः पशवो मृगपक्षिणः । द्रव्यकर्मगुणारम्भः कालपुष्पाफलप्रदः ॥ २३९
 आदिर्धान्तश्च मध्यश्च गायत्र्याङ्कार एव च । हरितो लोहितः कृष्णो नीलः पीतस्तथाऽरुणः ॥
 कद्रुश्च कपिलश्चैव कपोतो मेचकस्तथा । सुवर्णरेता विख्यातः सुवर्णश्चाप्यतो मतः ॥ २४१
 सुवर्णनामा च तथा सुवर्णमिय एव च । (* त्वमिन्द्रोऽथ यमश्चैव वरुणो धनदोऽनलः ॥ २४२
 चत्कुलश्चिन्नभानुश्च स्वर्भानुर्भानुरेव च । होत्रं होता च होमस्त्वं हुतं च महृतं प्रभुः ॥ २४३
 सुपर्णश्च तथा ब्रह्मा यजुषां शतरुद्रियम् । पवित्राणां पवित्रं च मङ्गलानां च मङ्गलम् ॥ २४४
 गिरिः स्तोकस्तथा वृक्षो जीवः पुङ्गव एव च) । सत्त्वं त्वं च रजस्त्वं च तमश्च प्रजनं तथा ॥
 प्राणोऽपानः समानश्च उदानो व्यान एव च । उन्मेषश्चैव मेपश्च तथा जृम्भितमेव च ॥ २४६
 लोहिर्ताङ्गो गदी दंष्ट्री महावक्त्रो महोर्दरः । शुचिरोमा हरिश्चमश्रुर्वर्केशस्त्रिलोचनः ॥ २४७
 गीतवादित्रनृत्याङ्गो गीतवादनकप्रियः । मत्स्यो जलो जलो जल्यो जवः कालः कली कलः ॥
 विकालश्च मुकालश्चैव दण्डकालः कालनाशनः । मृत्युश्चैव क्षयोऽन्तश्च क्षमापायकरो हरः ॥ २४९
 संवर्तकोऽन्तश्चैव गतिकबलाहकौ । वटो घटीको घण्टीको चूडालो लवलो बेली ॥ २५०
 कलनाय च कल्पाय शङ्खी मुण्डी च दण्डधृक् । चतुर्थमथतुर्वदश्चतुर्होत्रश्चतुष्पथः ॥ २५१
 उग्राय च नमो नित्यं नर्पण्यकरश्च ह । क्षराक्षरप्रियो धूर्तोऽग्नौष्योऽगण्यगणाधिपः ॥ २५२
 विशीपणाय भीष्माय त्रिगिरिशो गिरिकप्रियः । शिल्पीशः शिल्पिनां श्रेष्ठः सर्वशिल्पमयः कः ॥
 कटकटाय चण्डाय पूष्णो दन्तविनाशनः । + स्वाहा स्वधा वषट्कार नमस्कार नमोऽस्तु ते ॥
 वरगन्धमालमूत्रश्च गृध्रप्रतिनिषेवितौ ॥ २५४
 नमो रक्ताक्षश्चैव सर्वभूतसुतारणः । धाता विधाता सत्त्वानां निधातो धारणो धर ॥ २५५
 अघोररूपकः

पञ्चपञ्चसुभूतेषु दिशासु विदिशासु च) । चन्द्रार्कयोर्मध्यगता ये च चन्द्रार्कराशिमण्ड ॥ २८०
 रसातलगता ये च ये च तस्मात्परंगताः । नमस्तेभ्यो नमस्तेभ्यो नमस्तेभ्यश्च नित्यशः ॥ २८१
 सूक्ष्माः स्थूलाः कृशा ह्रस्वा नमस्तेभ्यस्तु नित्यशः ॥ २८२
 सर्वस्त्वं सर्वगो देव सर्वभूतपतिर्भवान् । सर्वभूतान्तरात्मा च तेन त्वं न निमन्त्रितः ॥ २८३
 त्वमेव चेज्यसे यस्माद्यज्ञैर्विविधदाक्षिणैः । त्वमेव कर्ता सर्वस्य तेन त्वं न निमन्त्रितः ॥ २८४
 अथ वा मायया देव मोहितः सूक्ष्मया त्वया । एतस्मात्कारणाद्वाऽपि तेन त्वं न निमन्त्रितः ॥
 प्रसीद मम देवेश त्वमेव शरणं मम । त्वं गतिस्त्वं प्रतिष्ठा च न चान्याऽस्ति न मे गतिः ॥
 स्तुत्वैवं स महादेवं विरराम प्रजापतिः । भगवानपि सुप्रीतः पुनर्दक्षमभाषत ॥ २८७
 परितुष्टोऽस्मि ते दक्ष स्तवेनानेन सुव्रत । बहुनाऽत्र किमुक्तेन मत्सर्मापं गमिष्यसि ॥ २८८
 अथैनमव्रवीद्वाक्यं त्रैलोक्याभिपतिर्भवः । कृत्वाऽऽश्वासकरं वाक्यं वाक्यज्ञो वाक्यमाहृतम् ॥
 दक्ष दक्ष न कर्तव्यो मन्युर्विघ्नमिमं प्रति । अहं यज्ञहा न त्वन्यो दृश्यते तत्पुरा त्वया ॥ २९०
 भूयश्च तं वरमिमं मत्तो गृह्णीष्व सुव्रत । प्रसन्नवदनो भूत्वा त्वमेकाग्रमनाः शृणु ॥ २९१
 अश्वमेधसहस्रस्य वाजपेयशतस्य च । प्रजापते मत्प्रसादात्फलभागी भविष्यसि ॥ २९२
 वेदान्पडङ्गानुद्धृत्य सांख्यान्योगांश्च कृत्स्नशः । तपश्च विमुलं ऽपत्त्रा दुःश्वरं देवदानवैः ॥ २९३
 अथैर्दशार्धसंयुक्तैर्गूढमप्राज्ञनिर्मितम् । वर्णाश्रमकृतैर्धर्मैर्विपरीतं क्वचित्समम् ॥ २९४
 श्रुत्यैरध्यवसितं पशुपाशविमोक्षणम् । सर्वेषामाश्रमाणां तु मया पाशुनते व्रतम् ॥
 उत्पादितं शुभं दक्ष सर्वपापविमोक्षणम् ॥ २९५
 अस्य चीर्णस्य यत्सम्यक्फलं भवति पुष्कलम् । तदस्तु ते महाभाग मानसस्त्यज्यतां ज्वरः ॥
 एवमुक्त्वा महादेवः सपत्नीकः सहानुगः । अदर्शनमनुप्राप्तो दक्षस्यामितविक्रमः ॥ २९७
 अवाप्य च तदा भागं यथोक्तं ब्रह्मणा भवः । ज्वरं च सर्वधर्मज्ञो बहुधा व्यभजत्तदा ॥
 शान्त्यर्थं सर्वभूतानां शृणु-त्वं तत्र वै द्विजाः ॥ २९८
 शीर्षाभिषिक्तापो नागानां पर्वतानां शिखारुजः । आतां तु नीलिकां विद्यान्निर्मोकं भुजगेष्वपि ॥
 खौरकः सौरभेयाणाम्परः पृथिवीतले । इभानामपि धर्मज्ञं दृष्टिप्रत्यवरोधनम् ॥ ३००
 रन्ध्रोद्धूतं तथाऽश्वानां शिखोज्जेदश्च बर्हिणाम् । नेत्ररागः कोकिलानां ज्वरः प्रोक्तो महात्मभिः
 र्भजानां पित्तभेदश्च सर्वेषामिति नः श्रुतम् । शुकानामपि सर्वेषां हिमिका प्रोच्यते ज्वरः ॥
 शार्दूलेष्वपि वै विप्राः शमो ज्वर इहोच्यते ॥ ३०२
 मानुषेषु तु सर्वज्ञं ज्वरो नामैष कीर्तितः । मरणे जन्मानि तथा मध्ये च विशते सदा ॥ ३०३
 एतन्माहेश्वरं तेजो ज्वरो नाम सुदारुणः । नमस्यश्चैव मान्यश्च सर्वपाणिभिराश्वरः ॥ ३०४
 इमां ज्वरोत्पत्तिमदीनमानसः पठेत्सदा यः सुसमाहितो नरः ॥
 विमुक्तरोगः स नरो मुदा युतो । लभेत् कामान्स यथा मनीषितान् ॥ ३०५

१ ख. ग. ड. 'आस्यक' । घ. 'आस्यपर' । २ ख. ग. ड. 'ज्ञानस्तुभ्य दृष्टमेतत्पुरा मया' । ३ ख. ग. घ. 'लानुज' । ड. 'लाभुज' । अ. ' । ४ ख. नीलिका । ख. ग. घ. ड. पीरक । ५ ख. ग. घ. ड. 'ले' । शुभा । ६ ख. ग. घ. ड. 'न्ध्रोद्धूत' । ७ ख. 'नेत्रराग' । ८ ख. घ. ड. 'अश्वाना' । ९ ख. ग. ड. 'हिमिका' । घ. 'हिमिका' । १० ख. ग. सर्वेषु । ११ घ. 'नीषिता' ।

(देववशवर्णनम्)

दक्षप्रोक्तं स्तवं चापि कीर्तयेद्यः शृणोति वा । नाशुभं प्राप्नुयान्ति चिद्दोषं चाऽऽयुरवाप्नुयात् ॥
 यथा सर्वेषु देवेषु वरिष्ठो योगवान्हरः । तथा स्तवो वरिष्ठोऽयं स्तवानां ब्रह्मनिर्मितः ॥ ३०७
 यशोराज्यसुखैश्वर्यवित्तायुर्धनकाङ्क्षिभिः । स्तोतव्यो भक्तिमास्थाय विद्याकामैश्च यत्नतः ॥
 व्याधितो दुःखितो दीनश्चौरत्रस्तो भयार्दितः । राजकार्यनियुक्तो वा मुच्यते महतो भयात् ॥
 अनेन चैव देहेन गणानां स गणाधिपः । इह लोके सुखं प्राप्य गण एवोपपद्यते ॥ ३१०
 न च यक्षाः पिशाचा वा न नागा न विनायकाः । कुर्युर्विघ्नं गृहे तस्य यत्र संस्तूयते भवः ॥
 शृणुयाद्वा इदं नारी सुभक्त्या ब्रह्मचारिणी । पितृभिर्भर्तृपक्षाभ्यां पूज्या भवति देववत् ॥ ३१२
 शृणुयाद्वा इदं सर्वं कीर्तयेद्वाऽप्यभीक्ष्णशः । तस्य सर्वाणि कार्याणि सिद्धिं गच्छन्त्यविघ्नतः ॥
 मनसा चिन्तितं यच्च यच्च वाचाऽप्युदाहृतम् । सर्वं संपद्यते तस्य स्तवनस्यानुकीर्तनात् ॥ ३१४
 देवस्य सगुहस्याथ देव्या नन्दीश्वरस्य तु । वलिं विभवतः कृत्वा दमेन नियमेन च ॥ ३१५
 ततः सै शैलको गृहीयान्नामान्याशु यथाक्रमम् । ईप्सिताल्लेभतेऽत्यर्थं कामान्भोगाश्च मानवः ॥
 मृतश्च स्वर्गमाप्नोति स्त्रीसहस्रपरीवृतः ॥ ३१६

सर्वकर्मसु युक्तो वा युक्तो वा सर्वपातकैः । पठन्दक्षकृतं स्तोत्रं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥

मृतश्च गणसालोक्यं पूज्यमानः सुरासुरैः ॥ ३१७

वृषेव विधियुक्तेन विमानेन विराजते । आभूतसंघवस्थायी रुद्रस्यानुचरो भवेत् ॥ ३१८

इत्याह भगवान्बयासः पराशरमुतः प्रभुः । नैतद्वेदयते कश्चिन्नेदं श्राव्यं तु कस्यचित् ॥ ३१९

अतैव तत्परमं गुह्यं येऽपि स्युः पापकारिणः । वक्ष्या स्त्रियश्च शूद्राश्च रुद्रलोकमवाप्नुयुः ॥ ३२०

श्रावयेद्यस्तु विप्रेभ्यः सदा पर्वसु पर्वसु । रुद्रलोकमवाप्नोति द्विजो वै नात्र संशयः ॥ ३२१

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते दक्षप्रोक्तस्तवो नाम त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥

आदितः श्लोकानां सप्तस्यङ्काः—२४४७

अथैकत्रिंशोऽध्यायः ।

देववशवर्णनम् ।

सूत उवाच—

इत्येषा समनुज्ञाता कथा पापमर्णाशिनी । या दक्षमधिकृत्येह कथा शर्वादुपागता ॥ १

पितृवंशप्रसङ्गेन कथा ह्येषा प्रकीर्तिता । पितृणामनुपूर्व्येण देवान्वक्ष्याम्यतः परम् ॥ २

त्रेतायुगमुखे पूर्वमासन्स्वायंभुवेऽन्तरे । देवा यामा इति ख्याताः पूर्वं ये यज्ञसूनवः ॥ ३

अजिता ब्रह्मणः पुत्रा जिता जिदजिताश्च ये । पुत्राः स्वायंभुवस्यैते शुक्रनाम्ना तु मानसाः ॥ ४

वृत्तिमन्तो गणा ह्येते देवानां तु त्रयः स्मृताः । छन्दोगास्तु त्रयस्त्रिंशत्सर्वे स्वायंभुवस्य ह ॥ ५

यदुर्ययातिर्द्वौ देवौ दीपयः स्रवसो मतिः । विभासश्च क्रतुश्चैव मजातिर्विशतो एतिः ॥ ६

* १ ग. घ. च । २ ख. घ. दीर्घमायुः । ३ घ. सुभगा । ४ क. सौगुको गृ । ५ ग. शैलको । ६ ख. घ. ह.

सुतप्रभुः । ६ घ. 'णाशनी । ७ घ. ह. 'नी । यदक्षो. ८ ख. ग. घ. ह. 'त्रा अजत्वाजितास्तु ये । ९ ग. ह. 'साः ।

द्विषिम' । १० ख. ग. ह. 'स वै स्वा' ।

वायसो मङ्गलश्चैव यामा द्वादश कीर्तिताः । [अभिमन्युरुग्रदृष्टिः समयोऽथ शुचिश्रवाः ॥

केवलो विश्वरूपश्च सुपक्षो मधुपस्तथा ॥

तुरीयो निर्हयश्चैव युक्तो ग्रावाजिनस्तु ते । यमिनो विश्वदेवाय यविष्ठोऽमृतवानपि ॥

अजिरो विभुर्विभावश्च मूलिकोऽथ दिदेहकः । अतिशृणो वृहच्छुक्रो देवा द्वादश कीर्तिताः ॥

आसन्स्वायंभुवस्यैते अन्तरे सोमपायिनः । त्विषिमन्तो गणा ह्येते वीर्यवन्तो महाबलाः ॥ १०

तेषामिन्द्रः सदा ह्यासीद्विश्वभुक्प्रथमो विभुः । असुरा ये तदा तेषामासन्दायादवान्धवाः ॥

सुपर्णयक्षगन्धर्वाः पिशाचोरगराक्षसाः । अष्टौ ते पितृभिः सार्धं नासत्या देवयोनयः ॥ १२

स्वायंभुवेऽन्तरेऽतीताः प्रजास्त्वासां सहस्रशः । प्रभावरूपसंपन्ना आयुषा च बलेन च ॥ १३

विस्तरादिह नोच्यन्ते मा प्रसङ्गो भवत्विह । स्वायंभुवो निसर्गश्च विज्ञेयः सांप्रतं यनुः ॥ १४

अतीते वर्तमाने न दृष्टो वैवस्वतेन सः । प्रजाभिर्देवताभिश्च ऋषिभिः पितृभिः सह ॥ १५

तेषां सप्तर्षयः पूर्वमासन्ये तान्निबोधत । भृग्वज्जिरा मरीचिश्च पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ १६

अत्रिश्चैव वसिष्ठश्च सप्त स्वायंभुवेऽन्तरे । अग्नीध्रश्चातिवाहुश्च मेधा मेधातिथिर्वसुः ॥ १७

उपोतिष्मान्द्युतिमान्हव्यः सवनः पुत्र एव च । मनोः स्वायंभुवस्यैते दशै पुत्रा महौजसः ॥ १८

वायुप्रोक्ता महासत्त्वा राजानः प्रथमेऽन्तरे । सासुरं तत्सगन्धर्वं सयक्षोरगराक्षसम् ॥

सपिशाचमनुष्यं च सुपर्णाप्सरसां गणम् ॥ १९

नो शक्यमानुष्येण वक्तुं वर्षशतैरपि । बहुत्वान्नामधेयानां संख्या तेषां कुले तथा ॥ २०

चा वै व्रजकुलारूपास्तु आसन्स्वायंभुवेऽन्तरे । कालेन बहुनाऽतीता अयनाब्दयुगक्रमैः ॥ २१

ऋषय उचुः—

क एष भगवान्कालः सर्वभुतापहारकः । कस्य योनिः किमादिश्च किं तत्त्वं स किमात्मैजः २२

किमस्य चक्षुः का श्रुतिः के चास्यावयवाः स्मृताः किनामधेयः कोऽस्यात्मा एतत्प्रमूढे पृच्छताम्

सूत उवाच—

श्रूयतां कालसंज्ञावः श्रुत्वा चैवावधार्यताम् । सूर्ययोनिर्निमेषादिः संख्याचक्षुः स उच्यते ॥

श्रुतिरस्य त्वहोरात्रे निमेषावयवश्च सः । संवत्सरशतं त्वस्य नाम चास्य कलात्मकम् ॥

सांप्रतानागतातीतकालात्मा स प्रजापतिः ॥ २५

पथानां प्रविभक्तानां कालावस्थां निबोधत । दिनार्धमासमासैस्तु ऋतुभिस्त्वयनैस्तथा ॥ २६

संवत्सरस्तु प्रथमो द्वितीयः परिवत्सरः । इद्वत्सरस्तृतीयस्तु चतुर्थश्चानुवत्सारः ॥ २७

वत्सरः पञ्चमस्तेषां कालैः स युगसंज्ञितः । तेषां तु तत्त्वं वक्ष्यामि कीर्त्यमानं निबोधत ॥ २८

ऋतुभिस्तु यः प्रोक्तः स तु संवत्सरो मतः । आदित्येयस्त्वऽसौ सारः कालाभिः परिवत्सरः

* धनुर्धनान्तर्गतप्रत्ययः स ग. घ पुस्तके पुनरहितः ।

१. घ. द. 'इयक्षे' । २. द. 'प्रवृष्टिः' । ३. द. 'गुरुक्षो' । ४. क. 'हेयुषे' । ५. द. 'ते' । जनिमा विश्वदेवाश्च । ६. द. 'तु' । ७. घ. द. 'यमन्तो' । ८. घ. ग. घ. द. 'पितृरो' । ९. ग. घ. द. 'यो ताः पि' । १०. घ. 'जानुक्तः' । ११. 'त तु' । १२. घ. द. 'तीतो' । १३. ग. द. 'अग्ने' । १४. घ. द. 'विष्णो' । १५. घ. द. 'सकः' । १६. घ. द. 'रिवगा' । १७. घ. 'नीतिम' ।

(देववशाजर्णनम्)

शुलुकृष्णा गतिध्यापि अपां सारमयः खगः । स उदावत्तरः सोमः पुराणे निश्चयो मतः ॥ ३०

यधायं तपते लोकास्तनुभिः सप्तसप्तभिः । आशु कर्ता च लोकस्य स वायुरिति वत्सरः ॥ ३१

अहंकाराद्बुद्धदुः सद्भूतो ब्रह्मणस्त्रयः । स रुद्रो वत्सरस्तेषां विजज्ञे नीललोहितः ॥

तेषां हि तत्त्वं वक्ष्यामि कीर्त्यमानं निबोधत ॥

३२

अद्रमत्यद्भुतं योग त्कालात्म प्रपितामहः । ऋक्सामयजुषां योनिः पञ्चानां पुतिरीश्वरः ॥ ३३

सोऽग्निर्यजुश्च सोमश्च स भूतः स प्रजापतिः । प्रोक्तः संवत्सरश्चेति सूर्यो योनिर्मनीषिभिः ॥

यस्मात्कालविभागानां मासर्त्ययनयोरपि । ग्रहनक्षत्रशीतोष्णवर्षायुःकर्मणां तथा ॥

योजितः प्रविभागानां दिवसानां च भास्करः ॥

३५

वैकारिकः प्रसन्नात्मा ब्रह्मपुत्रः प्रजापतिः । एकेनैकोऽथ दिवसो मासोऽथर्तुः पितामहः ॥ ३६

आदित्यः सविता भानुजर्विनो ब्रह्मसत्कृतः । प्रभवध्याव्ययश्चैव भूतानां तेन भास्करः ॥ ३७

ताराभिमानो विज्ञेयस्तृतीयः परिवत्सरः । सोमः सर्वोपधिपतिर्यस्मात्स प्रपितामहः ॥ ३८

आजीवः सर्तभूतानां योगक्षेमकृदीश्वरः । अवेक्षमाणः सततं विभर्ति जगदंशुभिः ॥ ३९

तिथीनां पर्वसंधीनां पूर्णिमादर्शयोरपि । योनिर्निशाकरो यश्च योऽमृतात्मा प्रजापतिः ॥ ४०

तस्मात्स पितृमानसा । ऋग्यजुश्छन्दसात्मवः । प्राणापानसमानाद्यैर्व्यानोदानात्मकैरपि ॥ ४१

कर्मभिः प्राणिना लोके सर्वचेष्टामवर्तकः । प्राणापानसमानानां वायूनां च मवर्तकः ॥ ४२

पञ्चानां चेन्द्रियमनोबुद्धिस्मृतिजलात्मनाम् । समानकालकरणः त्रियाः संपादयन्निव ॥ ४३

सर्वात्मा सर्वलोकानामावहः प्रवहादिभिः । विधाता सर्वभूतानां क्षमी नित्यं प्रभञ्जनः ॥ ४४

योनिस्त्रेष्पां भूमेरवेश्चन्द्रममथ यः । वायुः प्रजापतिर्भूतं लोकात्मा प्रपितामहः ॥ ४५

प्रजापतिमुखैर्देवैः सम्यगिष्टफलार्थीभिः । त्रिमिरेव कपालैस्तु अम्बकैरोपधिक्षये ॥

इज्यते भगवान्यस्मात्तस्माज्ज्यम्बक उच्यते ॥

४६

गायत्री चैव त्रिष्टुप्च जगती चैव या स्मृता । ज्यम्बका नामैतः प्रोक्ता योनयः सप्तनस्य ताः ॥

ताभिरेकत्वभूताभिस्त्रिविधाभिः स्ववीर्यतः । त्रिषाधनपुरोडाशस्त्रिकपालः स वै स्मृतः ॥ ४८

इत्येतत्पञ्चवर्षं हि युगं प्रोक्तं मनीषिभिः । यच्चैव पञ्चात्मा वै प्रोक्तः संवत्सरो द्विजैः ॥

सैकं षट्कं विज्ञेयं मध्वादीनृपः किल ॥

४९

ऋनुपुरार्तवः पञ्च इति सर्गः समासतः । इत्येष पवमानो वै प्राणिना जीवितानि तु ॥

५०

नदीवेगसमायुक्तं कालो धावति संहरन् । अहोरात्रकरस्तस्मात्स वायुरभवत्पुनः ॥

५१

एते प्रजानां पतयः प्रधानाः सर्वदेहिनाम् । पितरः सर्वलोकानां लोकात्मानः प्रकीर्तिताः ॥ ५२

ध्यायतो ब्रह्मणो वक्त्राद्बुद्धसमभवद्भवः । ऋषिर्विप्रो महादेवो भूतात्मा प्रपितामहः ॥

५३

ईश्वरः सर्वभूतानां प्रणवायोपपन्नते । आत्मवेशेन भूतानामद्भुतत्यद्भुतसम्भवः ॥

५४

अग्निः संवत्सरः सूर्यश्चन्द्रमा वायुरेव च । युगाभिमानो कालात्मा नित्यं संक्षेपकृद्भिषुः ॥

उन्मादकोऽनुग्रहकृत्स इद्वत्सर उच्यते ॥

५५

वायसो मङ्गलश्चैव यामा द्वादश कीर्तिताः । [अभिमन्युरग्रेदृष्टिः समयोऽथ शुचिश्रवाः ॥

केवलो विश्वरूपश्च सुपक्षो मधुपस्तथा ॥

७

तुरीयो निर्हयश्चैव युक्तो ग्रावाजिनस्तु ते । यमिनो विश्वदेवाद्यं यविष्ठोऽमृतवानपि ॥

८

अजिरो विभुर्विभावश्च मूलिकोऽथ दिदेहकः । अतिशृणो वृहच्छुक्रो देवा द्वादश कीर्तिताः ॥

आसन्स्वायंभुवस्यैते अन्तरे सोमपायिनः । त्विषिमन्तो गणा ह्येते वीर्यवन्तो महाबलाः ॥ १०

तेषामिन्द्रः सदा द्यासीद्विश्वभुवप्रथमो विभुः । असुरा ये तदा तेषामासन्दायादवान्धवाः ॥

सुपर्णयक्षगन्धर्वाः पिशाचोरगराक्षसाः । अष्टौ ते पितृभिः सार्धं नासत्या देवयोनयः ॥ १२

स्वायंभुवेऽन्तरेऽतीताः प्रजास्त्वासां सहस्रशः । प्रभावरूपसंपन्ना आयुषा च धलेन च ॥ १३

विस्तरादिह नोच्यन्ते मा प्रसङ्गो भवत्विह । स्वायंभुवो निसर्गश्च विज्ञेयः संप्रति मनुः ॥ १४

अतीते वर्तमाने न दृष्टो वैवस्वतेन सः । प्रजाभिर्देवताभिश्च ऋषिभिः पितृभिः सह ॥ १५

तेषां सप्तर्षयः पूर्वमासन्ये तान्निबोधत । भृग्वङ्गिरा मरीचिश्च पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ १६

अत्रिश्चैव वसिष्ठश्च सप्त स्वायंभुवेऽन्तरे । अग्नीध्रश्चातिवाहुश्च मेधा मेधातिथिर्वसुः ॥ १७

ज्योतिष्मान्द्युतिमान्द्रव्यः सवनः पुत्र एव च । मनोः स्वायंभुवस्यैते दशै पुत्रा महौजसः ॥ १८

वायुप्रोक्ता महासत्त्वा राजानः प्रथमेऽन्तरे । सासुरं तत्सगन्धर्वं सयक्षोरगराक्षसम् ॥

सपिशाचमनुष्यं चैव सुपर्णाप्सरसां गणम् ॥

१९

नो शक्यमानुषव्येण वक्तुं वर्षशतैरपि । बहुत्वान्नामधेयानां संख्या तेषां कुले तथा ॥ २०

या वै प्रजकुलारूपास्तु आसन्स्वायंभुवेऽन्तरे । कालेन बहुनाऽतीता अयनाब्दयुगक्रमैः ॥ २१

ऋषय उचुः—

क एष भगवान्कालः सर्वभूतापहारकः । कस्य योनिः किमादिश्च किं तत्त्वं स किमात्मैजः ॥ २२

किमस्य चक्षुः का मूर्तिः के चास्यावयवाः स्मृताः किनामधेयः कोऽस्यात्मा एतत्प्रब्रूहि पृच्छताम्

सुत उवाच—

श्रूयतां कालसद्भावः श्रुत्वा चैवावधार्यताम् । सूर्ययोनिर्निमेषादिः संख्याचक्षुः स उच्यते ॥

मूर्तिरस्य त्वहोरात्रे निमेषावयवश्च सः । संवत्सरशतं त्वस्य नाम चास्य कलात्मकम् ॥

संप्रतानागतातीतकालात्मा स प्रजापतिः ॥ २५

पञ्चानां प्रविभक्तानां कालावस्थां निबोधत । दिनार्धमासमासैस्तु ऋतुभिस्त्वयनैस्तथा ॥ २६

संवत्सरस्तु प्रथमो द्वितीयः परिवत्सरः । इद्वत्सरस्तृतीयस्तु चतुर्थश्चानुवत्साष्टः ॥ २७

वत्सरः पञ्चमस्तेषां कालः स युगसंज्ञितः । तेषां तु तत्त्वं वक्ष्यामि कीर्त्यमानं निबोधत ॥ २८

ऋतुरभिस्तु यः प्रोक्तः स तु संवत्सरो मतः । आदित्येयस्त्वऽसौ सारः कालाभिः परिवत्सरः

* धनुषिद्वान्तर्गमनम्. स ग. ग. पुस्तकेषु नास्ति ।

१. य. द. 'इयधे' । २. द. 'प्रवृत्तिः' । ३. द. 'गुदसो' । ४. क. 'हेयधे' । ५. द. 'ते । जनिमा विभदेता' ।

१. ग. ग. य. द. 'विमन्तो' । २. य. ग. य. द. 'विमरो र' । ३. ग. य. द. 'श्री मा. वि' । ४. य. द. 'गुपयन्त्यमरो' ।

५. द. 'ज तु । भ' । ६. य. य. द. 'हीतो य' । ७. ग. द. 'अयोप्रा' । ८. 'गुपयन्त्यमरो' ।

९. 'गुपयन्त्यमरो' । १०. द. 'ले वृत्ति' । ११. ग. य. द. 'समः । कि' । १२. द. 'न' । १३. य. 'न' । १४. य. 'न' ।

(देववसनपण्यम्)

शुक्लकृष्णा गतिश्चापि अपां सारमयः स्वगः । स इदावत्सरः सोमः पुराणे निश्चयो मतः ॥ ३०
यथायं तपते लोकास्तनुभिः सप्तसप्तभिः । आशु कर्ता च लोकस्य स वायुरिति वत्सरः ॥ ३१

अहंकाराद्बुद्धद्रुद्रः सद्भूतो ब्रह्मणस्त्रयः । स रुद्रो वत्सरस्तेषां विजग्रे नीललोहितः ॥

तेषां हि तत्त्वं वक्ष्यामि कीर्त्यमानं निबोधत ॥

अद्भुतस्यद्भुतसंगो त्कालात्म प्रपितामहः । ऋक्सामयजुषां योनिः पञ्चानां पतिरीश्वरः ॥ ३२

सोऽग्निर्मजुश्च सोमश्च स भूतः स प्रजापतिः । प्रोक्तः संवत्सरश्चेति सूर्यो योनिर्मनीषिभिः ॥

यस्मात्कालविभागानां मासर्त्तव्यनयोरपि । ग्रहनक्षत्रशीतोष्णवर्षायुःकर्मणां तथा ॥

योजितः प्रविभागानां दिवसानां च भास्करः ॥

वैकारिकः प्रसज्जात्मा ब्रह्मपुत्रः प्रजापतिः । एकेनैकोऽथ दिवसो मासोऽथर्तुः पितामहः ॥ ३३

आदित्यः सविता भानुजर्बिनो ब्रह्मसत्कृतः । प्रभवञ्चाव्ययश्चैव भूतानां तेन भास्करः ॥ ३४

ताराभिमानो विज्ञेयस्तृतीयः परिवत्सरः । सोमः सर्वोपधिपतिर्यस्मात्स प्रपितामहः ॥ ३५

आजीवः सर्वभूतानां योगक्षेमकुदीश्वरः । अवेक्षमाणः सततं विभर्ति जगदंशुभिः ॥ ३६

तिथीनां पर्वसंधीनां पूर्णिमादर्शयोरपि । योनिर्नैशाकरो यश्च योऽमृतात्मा प्रजापतिः ॥ ३७

तस्मात्स पितृमानसा । ऋग्यजुश्छन्दसात्मवः । प्राणापानसमानाद्यैर्व्यानिदानात्मकैरपि ॥ ३८

कर्मभिः प्राणिनां लोके सर्वचेष्टाप्रवर्तकः । प्राणापानसमानानां वायूनां च प्रवर्तकः ॥ ३९

पञ्चानां चेन्द्रियमनोबुद्धिस्मृतिजलात्मनाम् । समानकालकरणः क्रियाः संपादयन्निव ॥ ४०

सर्वात्मा सर्वलोकानामावहः प्रवहादिभिः । विधाता सर्वभूतानां शमी नित्यं प्रभञ्जनः ॥ ४१

योनिरग्रेरपां भूपरेवेश्वन्द्रममश्च यः । वायुः प्रजापतिर्भूतं लोकात्मा प्रपितामहः ॥ ४२

प्रजापतिमुखैर्देवैः सम्यगिष्टफलायैभिः । त्रिभिरेव कपालैस्तु अम्बकैरोपभिक्षये ॥

इज्यते भगवान्यस्मात्तस्माद्यम्बक उच्यते ॥

गायत्री चैव त्रिष्टुप् जगती चैव या स्मृता । त्र्यम्बका नामैतः प्रोक्ता योनयः सवनस्य ताः ॥

ताभिरेकत्वभूताभिस्त्रिविधाभिः स्वीर्यतः । त्रिसाधनपुरोडाशस्त्रिकपालः स वै स्मृतः ॥ ४४

इत्येतत्पञ्चवर्षं हि युगं प्रोक्तं मनीषिभिः । यच्चैव पञ्चात्मा वै प्रोक्तः संवत्सरो द्विजैः ॥

सैकं पदकं विज्ञेयं मध्वादीनृपः तिल ॥

ऋतुपुत्रातैवः पञ्च इति सर्गः समाप्तः । इत्येव पञ्चमानो वै प्राणिनां जीवितानि तु ॥

नदीवेगसमायुक्तं कालो धावति संहरन् । अहोरात्रकरस्तस्मात्स वायुरभवत्पुनः ॥

एते प्रजानां पतयः प्रघाताः सर्वदेहिनाम् । पितरः सर्वलोकानां लोकात्मानः प्रकीर्तिताः ॥ ५२

ध्यायतो ब्रह्मणो वक्त्राद्बुद्धन्समभवद्भवः । ऋषिर्विभो महादेवो भूतात्मा प्रपितामहः ॥ ५३

ईश्वरः सर्वभूतानां प्रणवायोपपन्नते । आत्मवेशेन भूतानामद्भुतस्यद्भुतसंभवः ॥ ५४

अग्निः संवत्सरः सूर्यश्चन्द्रमा वायुरेव च । युगभिमानो कालात्मा नित्यं संसेपकृद्भिः ॥

१ ख ग ड 'दुराते' । २ ख ग ड 'वा सत्त्व' । ३ घ 'या सत्त्व प्रव' । ४ क 'योऽग्निर्म' । ५ घ 'ना
वि' । ६ ख ग ड 'आत्मा व' ।

रुद्राविष्टो भगवता जगत्यस्मिन्स्वतेजसा । आश्रयाश्रयसंयोगात्तनुभिर्नामभिस्तथा ॥ ५६
 ततस्तस्य तु वीर्येण लोकानुग्रहकारकम् । द्वितीयं भद्रसंयोगं शतं तस्यैककारकम् ॥ ५७
 देवत्वं च पितृत्वं च कालत्वं चास्य यत्परम् । तस्माद्वै सर्वथा भद्रस्तेद्विन्दिरभिपूज्यते ॥ ५८
 पतिः पतीनां भगवान्प्रजेशानां मनापतिः । भवनः सर्वभूतानां सर्वेषां नीललोहितः ॥
 ओषधीः प्रतिसंधत्ते रुद्रः क्षीणाः पुनः पुनः ॥ ५९
 इत्येषां यदपत्यं वै न तच्छक्यं प्रमाणतः । बहुत्वात्परिसंख्यातुं पुत्रपौत्रमनन्तकम् ॥ ६०
 इमं वंशं प्रजेशानां महतां पुण्यकर्मणाम् । कतिर्यान्स्थिरकतिर्निर्नामहर्ता सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ६१
 इति धीमहापुराणे वायुप्रोक्ते देववशरणेन नामैकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२५०८

अथ द्वाविंशोऽध्यायः ।

युगधर्माः ।

वायुरुवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि प्रणवस्य विनिश्चयम् । ओंकारमक्षरं ब्रह्म त्रिवर्णं चाऽऽदितः स्मृतम् ॥ १
 यो यो यस्य यथा वर्णो विहितो देवतास्तथा । ऋचो यजुषि सामानि वायुरभिस्तथा जलम् ॥ २
 तस्मात्तु अक्षरादेव पुनरन्ये प्रजङ्गिरे । चतुर्दश महान्मानो देवानां ये तु देवताः ॥ ३
 तेषु सर्वगतश्चैव सर्वगः सर्वयोगवित् । अनुग्रहाय लोकानामादिमध्यान्त उच्यते ॥ ४
 सप्तर्षयस्तथेद्रा ये देवाश्च पितृभिः सह । अक्षराभिः सृताः सर्वे देवदेवान्महेश्वरात् ॥ ५
 इहामुत्र हितार्थाय वदन्ति परमं पदम् । पूर्वमेव मयोक्तस्ते कालस्तु युगसंज्ञितः ॥ ६
 कृतं श्रेता द्वापरं च युगादिः कलिना सह । परिवर्तमानैस्तैरेव भ्रममाणेषु चक्रवत् ॥ ७
 देवतास्तु तदोद्दिष्टाः कालस्य वशमागताः । न शक्नुवन्ति तन्मानं संस्थापयितुमात्मना ॥ ८
 तदा ते बाण्यता भूत्या आदौ मन्वन्तरस्य वै । ऋणयश्चैव देवाश्च इन्द्रश्चैव महातपाः ॥ ९
 समाधाय मनस्तीव्रं सहस्रं परिवारसरान् । प्रपन्नास्ते महादेवं भीताः कालस्य वै तदा ॥ १०
 कथं हि कालो देवेशश्चतुर्मुक्तिश्चतुर्मुखः । कोऽस्य विद्यान्महादेव अगाधस्य महेश्वर ॥ ११
 अथ दृष्ट्वा महादेवस्तंतु कालं चतुर्मुखम् । न श्रेतम्यपिपि प्राह को वः कामः प्रदीयताम् ॥ १२
 तत्करिष्याम्यहं सर्वं न ह्याऽयं परिभ्रमः । उवाच देवो भगवान्स्वर्थं कालः सुदुर्जयः ॥ १३
 यदेतस्य मुखं श्रेतं चतुर्जिह्वं हि लक्ष्यते । एतत्कृतयुगं नाम तस्य कालस्य वै मुखम् ॥
 असौ देवः सुरश्रेष्ठो ब्रह्मा वैवस्वतो मुखः ॥ १४
 यदेतद्वक्तवर्णमं तृतीयं वः स्मृतं मया । त्रिजिह्वं लेलिहानं तु एतज्ज्रेता युगं द्विजाः ॥ १५

* नात्राध्ययपरिसमाप्तिः, पुस्तके । + जलमित्यन्तेऽध्यायपरिममाप्तिर्देवमेव। पुस्तके ।

१ स. ग. ट. 'स्मृत्यानुनि' । २ स. ग. घ. ङ. 'स्तद्विद्भि' । ३ घ. ट. भावनः । ४ स. ग. घ. 'जंवाऽऽदि' ।
 ५ ग. 'म्' । ६ ग. घ. 'त' । ७ स. ग. घ. 'ह' । 'दायं लो' । ८ स. ग. घ. 'ततो द्वि' । ९ स. 'नित नाऽऽमान' । १० स. ङ.
 'न तेन्ना' । ११ घ. 'नितोत्तमान' । १२ ग. ङ. 'देवमु' । १३ घ. 'वै विभनोमु' । १४ घ. 'द्वितीय' ।

. (युगधर्माः)

अत्र यज्ञप्रवृत्तिस्तु जायते हि महेश्वरात् । ततोऽत्र इज्यते यज्ञस्तिस्रो जिह्वास्त्रयोऽग्रयः ॥

इष्टं चैवाग्रयो विपाः कालजिह्वा प्रवर्तते ॥

यदेतद्वै मुखं भीमं द्विजिह्वं रक्तपिङ्गलम् । द्विपादोऽत्र भविष्यामि द्वापरं नाम तद्भुगम् ॥ १७

यदेतत्कृष्णवर्णाभिं तुरीयं रक्तओचनम् । एकजिह्वं पृथु इयामं लेलिहानं पुनः पुनः ॥ १८

ततः कलियुगं घोरं सर्वलोकभयंकरम् । कल्पस्य तु मुखं द्वेतच्चतुर्थं नाम भीषणम् ॥ १९

न मुखं नापि निर्वाण तस्मिन्भवति वै युगे । कालग्रस्ता प्रजा चापि युगे तस्मिन्भविष्यति २०

ब्रह्मा कृतयुगे पूज्यस्त्रेतायां यज्ञ उच्यते । द्वापरे पूज्यते विष्णुरहं पूज्यश्चतुर्वर्षि ॥ २१

ब्रह्मा विष्णश्च यज्ञश्च कालस्यैव कलास्त्रयः । सर्वेष्वेव हि कालेषु चतुर्मुर्तिर्महेश्वरः ॥ २२

अहं जनो जनयिता वः कालः कालप्रवर्तकः । युगकर्ता तथा चैव परं परंपरायणः ॥ २३

तस्मात्कलियुगं प्राप्य लोकानां हितकारणात् । अभयार्थं च देवानामुभयोर्लोकयोरपि ॥ २४

तदो भव्यश्च पूज्यश्च भविष्यामि सुरोत्तमाः । तस्माद्भयं न कार्यं च कालं प्राप्य महोजसः ॥ २५

एवमुक्तास्ततः सर्वा देवता ऋषिभिः सह । प्रणम्य शिरसा देव पुनरुचुर्जगत्पतिम् ॥ २६

देवर्षय ऊचुः—

महादेवा महाकायो महावीर्यो महाद्युतिः । भीषणः सर्वभूतानां कथं कालश्चतुर्मुखः ॥ २७

महादेव उवाच—

एव कालश्चतुर्मुर्तिश्चतुर्दंष्ट्रश्चतुर्मुखः । लोकसंरक्षणार्थाय अतिक्रामति सर्वशः ॥ २८

नासाध्यं विद्यते चास्य सर्वस्मिन्सचराचरे । कालः सृजति भूतानि पुनः संहरति कर्मात् ॥ २९

सर्वे कालस्य वशमा न कालः कस्यचिद्वशे । तस्मात्तु सर्वभूतानि कालः कलयते सदा ॥ ३०

विक्रमस्य पदान्यस्य पूर्वोक्तान्येकमसतिः । तानि मन्वन्तराणीह परिवृत्तयुगक्रमात् ॥ ३१

एतं पदं परिक्रम्य पदानामेकमसतिः । यदा कालः प्रक्रमते तदा मन्वन्तरक्षयः ॥ ३२

एवमुक्त्वा तु भगवान्देवर्षिपितृदानवान् । नमस्कृत्य तैः सर्वैस्त्वैवान्तरधीयत ॥ ३३

एवं स कालो भगवान्देवर्षिपितृदानवान् । पुनः पुनः संहरते समते च पुनः पुनः ॥ ३४

अतो मन्वन्तरे चैव देवर्षिपितृदानवैः । पूज्यते भगवानीशो भयात्कालस्य तस्य वै ॥ ३५

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कलां कुर्यान्पुनो द्विजः । प्रपन्नम्य महादेवं तस्य पुण्यफलं महत् ॥ ३६

तस्माद्देवा दिवं गन्वा अवर्तार्य च भूतले ॥ ३६

ऋषयश्चैव देवाश्च कलिं प्राप्य सुदारुणम् । तत्र इच्छन्ति भूयिष्ठं कर्तुं धर्मपरायणाः ॥ ३७

अपतारान्कलिं प्रप्य रुग्णोति च पुनः पुनः ॥ ३७

एवं कालान्तरे सर्वे येऽर्तिता वै रुहस्यशः । वैवस्वतेऽन्तरे तस्मिन्देवराजपयस्तथा ॥ ३८

देवापिः पार्ष्णी राजा मनुश्चैवाक्रुश्र्वजाः । महायोगवन्द्योपेताः कालान्तरमुपामते ॥ ३९

क्षीणे कलियुगे तस्मिन्विद्यते त्रेतायुगे कृते । मत्स्योपधेयस्य मार्त्ये भावो व्रतायुगे पुनः ॥ ४०

शोकाणां क्षत्रियाणां च भविष्यान्ते प्रकीर्तिताः ॥ ४०

१ ग. नृ द जनेता । २ ग. ग य द. वाय्वा । ३ ग. ९. यता । न. । ४ ग. य. द. दा । इज्यते
 पूर्. । ५ ग. दा इज्यते । ६ ग. द. ९. धीम । ७ य द. ९. केकाद स. । ८ द. गहने । ९ ग. क्षणात् ।
 १० ग. रुहस्यशः । ११ द. रुहस्यशः । १२ ग. य द. रुहस्यशः । १३ ग. ग य द. रुहस्यशः ।

द्वापरान्ते प्रतिष्ठन्ते क्षत्रिया ऋषिभिः सह । कृते त्रैतायुगे चैव तथा क्षीणे च द्वापरे ॥ ४१
 [* ब्रह्मक्षत्रस्य चोच्छेदा द्विजार्थाय कलौ स्मृताः । एवमेतेषु सर्वेषु युगेषु क्रमशस्तथा ॥ ४२
 सप्तर्षिभिस्तथा सार्धं संतानार्थं युगे युगे । एवं क्षत्रस्य चोच्छेदाः संबन्धाद् द्विजैः स्मृताः] ॥
 + नराः पातकिनो ये वै वर्तन्ते ते कलौ स्मृताः ॥ ४३
 मन्वन्तराणां सप्तानां सान्तानार्था धृतिः स्मृतिः । एवमेतेषु सर्वेषु युगक्षयक्रमस्तथा ॥ ४४
 परस्मरं युगानां च ब्रह्मक्षत्रस्य चोद्भवः । यथा वै प्रकृतिस्तेभ्यः प्रवृत्तानां यथाक्षयम् ॥ ४५
 जामदग्नयेन रामेण क्षत्रे निरवशेषिते । क्रियन्ते कुलटाः सर्वाः क्षत्रियैर्वसुधाधिपैः ॥
 दिवंगतानहं तुभ्यं कीर्तयिष्ये निबोधत ॥ ४६
 ष्ण्डमिक्ष्वाकुवंशस्य प्रकृतिं परिचक्षते । राजानः श्रोणिबन्धास्तु तथाऽन्वे क्षत्रिया भुवि ॥ ४७
 ऐहवंशेऽथ संभूतास्तथा चेक्ष्वाकवो वृषाः । तेभ्य एव शतं पूर्णं कुलानामभिषेचितम् ॥ ४८
 तावदेव तु भोजानां विस्तरः द्विगुणः स्मृतः । भोजं तु त्रिशतं क्षत्रं चतुर्धा तत्रथादिशम् ॥ ४९
 तेष्वतीतास्तु राजानो भुवतस्तान्निबोधत । शतं वै प्रतिविन्ध्यानां हैहयानां तथा शतम् ॥ ५०
 धार्तराष्ट्रास्त्वेकशतमशीतिर्जनमेजयाः । शतं वै ब्रह्मदत्तानां कुलानां वीथिणां शतम् ॥ ५१
 ततः शतं तु पौलानां शतं काशिकुशादयः । तथाऽपरं सहस्रं तु येऽतीताः शशविन्दवः ॥
 ईजानास्तेऽध्वमेधैस्तु सर्वे निघृतदक्षिणैः ॥ ५२
 [* एवं राजर्षयोऽतीताः शतशोऽथ सहस्रशः । मनोर्वैवस्वतस्येह वर्तमानेऽन्तरे शुभे ॥ ५३
 पुनरुक्तबहुत्वाच्च न शक्यं विस्तरेण तु ।] एवं संक्षेपतः प्रोक्ता न शक्या विस्तरेण तु ॥
 वक्तुं राजर्षयः कृत्स्ना येऽतीतास्त्रैर्गुणै सह ॥ ५४
 एते ययातिवंशस्य बभूवुर्वशवर्धनाः । कीर्तिता ह्युतिमन्तस्ते ये लोकान्वारयन्ति वै ॥ ५५
 लभन्ते च वरान्यश्च दुर्लभान्ब्रह्मलौकिकान् । आयुः पुत्रा धनं कीर्तिरैश्वर्यं भूतिरेव च ॥ ५६
 धारणाच्छ्रवणाच्चैव पञ्चवर्गस्य धीमताम् । तथोक्ता लौकिकाश्चैव ब्रह्मलोकं व्रजन्ति वै ॥ ५७
 चत्वार्याहुः सहस्राणि वर्षाणां च कृतं युगम् । तस्य तावच्छती संध्या संध्यांशश्च तथाविधः ॥
 कृते वै प्रक्रियापादश्चतुःसाहस्र उच्यते । तस्माच्चतुःशतं संध्या संध्यांशश्च तथाविधः ॥ ५९
 त्रेता त्रीणि सहस्राणि संख्यया मुनिभिः सह । तस्यापि त्रिशती संध्या संध्याशस्त्रिशतः स्मृतः
 अनुपङ्गपादस्त्रेतां पात्रिंसाहस्रस्तु संख्यया । द्वापरे द्वे सहस्रे तु वर्षाणां संप्रकीर्तितम् ॥ ६१
 तस्यापि द्विशती संध्या संध्यांशो द्विशतस्तथा । उपोद्घातस्तृतीयस्तु द्वापरे पाद उच्यते ॥ ६२
 कालिं वर्षसहस्रं तु माऽऽहुः संख्याविदो जनाः । तस्यापि शतिका संध्या संध्यांशः शतमेव च
 संहारपादः संख्यातयतुर्थो वै कैलास युगे । ससंध्यानि सहांशानि चत्वारि तु युगानि वै ॥ ६४
 एतद्वादशसाहस्रं चतुर्युगमिति स्मृतम् । एवं पादः सहस्राणि श्लोकानां पञ्चपञ्च च ॥ ६५
 संध्यासंध्यांशकैरेव द्वे सहस्रे तथाऽपरं । एवं द्वादशमाहस्रं पुराणं ऋषयो विदुः ॥ ६६

* धनुर्विद्वन्मन्त्रधन्यः क. पुस्तकं नास्ति । + इदमर्थं नास्ति स. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु । * अनुविद्वान्-
 मन्त्राणां क. पुस्तकं नास्ति । - इदमर्थं नास्ति क. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ य. 'यो सनातनं भू' । घ. द. 'नो सनातनं भू' । २ ग. ग. घ. ङ. 'जवम् । य' । ३ क. 'तां यया ।
 ४ द. 'दिशम् । ते' । ५ स. ग. घ. ङ. 'तीना. गनानां' । ६ ग. घ. ङ. 'द्विजा' । ७ स. घ. 'ग' । यथोक्तो लोक-
 * ८ । ९ ग. घ. ङ. 'इदम्' । १० द. 'नदीनि भू' । ११ ग. घ. ङ. 'नदीनि' । १२ स. घ. ङ. 'मनिर्गुण' ।

(स्वायम्भुववंशवर्णनम्)

यथा वेदश्चतुष्पादश्चतुष्पादं तथा युगम् । यथा युगं चतुष्पादं विधाना विहितं स्वयम् ॥
चतुष्पादं पुराणं तु ब्रह्मणा विहितं पुरा ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते युगधर्मनिरूपणं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ ३२

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२५८५

अथ त्रयविंशोऽध्यायः ।

स्वायम्भुववंशवर्णनम् ।

सूतउवाच-

मन्वन्तरेषु सर्वेषु अतीतानागतेष्विह । तुल्याभिमानिनः सर्वे जायन्ते नामरूपतः ॥ १
देवाश्च विविधा ये च तस्मिन्मन्वन्तरेऽधिपाः । ऋषयो मनवश्चैव सर्वे तुल्याभिमानिनः ॥ २
महर्षिसर्गः प्रोक्तो वै वंशे स्वायम्भुवस्य तु । विस्नरेणानुपूर्व्या च कीर्त्यमानं निबोधत ॥ ३
मनोः स्वायम्भुवस्याऽऽसैन्यं पौत्रास्तु तत्समाः । यैरियं पृथिवी सर्वा सप्तद्वीपैः समन्विता ॥ ४
सप्तमुद्रां करवती प्रतिवर्षं निवेशिता । स्वायम्भुवेऽन्तरे पूर्वपाद्ये त्रेतायुगे तदा ॥ ५
प्रियव्रतस्य पुत्रैस्तैः पौत्रैः स्वायम्भुवस्य तु । प्रजासर्गतपोयोगैस्त्रैरियं विनिवेशिता ॥ ६
प्रियव्रतात्मजोऽवन्तो वीर्यात्कन्या व्यजायत । कन्या सा तु महाभागा कर्दमस्य प्रजापतेः ॥ ७
कन्ये द्वे शतपुत्राश्च सप्तारुक्षिश्च ते जमे । तयोर्वै भ्रातरः शूराः प्रजारतिममा दश ॥ ८
अग्नीध्रश्च वपुष्माश्च मेघा मेघातिथिर्विभुः । ज्योतिष्मान्द्युतिमान्हव्यः सर्वानः सर्व एव च ॥ ९
प्रियव्रतोऽभिषिच्यैतान्सप्तमसु पार्थिवान् । द्वीपेषु तेषु धर्मेण द्वीपांस्तांश्च निबोधत ॥ १०
जम्बूद्वीपेश्वरं चक्रे अग्नीध्रं तु महाबलम् । पुष्यद्वीपेश्वरश्चापि तेन मेघातिथिः कृतः ॥ ११
शाल्मली तु वपुष्मन्तं राजानमभिषिक्तवान् । ज्योतिष्मन्तं कुशद्वीपे राजानं कृतवान्प्रभुः ॥ १२
द्युतिमन्तं च राजानं क्रौञ्चद्वीपे समादिशत् । शाकद्वीपेश्वरं चापि हव्यं चक्रे प्रियव्रतः ॥ १३
पुष्कराधिपतिं चापि सवनं कृतवान्प्रभुः । पुष्करे सवनस्यापि महावीतः सुतोऽभवत् ॥ १४
धौतकिश्चैव द्वावेतौ पुत्रौ पुत्रवतां वरौ ॥ १५
महावीतं स्मृतं वर्षे तस्य नाम्ना महात्मनः । नाम्ना तु धातकेथापि धातकीसुखं उच्यते ॥ १६
हव्यो व्यजनयत्पुत्राञ्चाकद्वीपेश्वरान्प्रभुः । जलदं च कुमारं च सुकुमारं मणीचकम् ॥ १७
वसुमोदं सुमोदाकं सप्तमं च महाभुमम् ॥ १८
जलदं जलदस्याथ वर्षे प्रथममुच्यते । कुमारस्य च कुमारं द्वितीयं पण्क्तिर्नितम् ॥ १९
सुकुमारं तृतीयं तु सुकुमारस्य कीर्तितम् । मणीचकस्य चतुर्थं मणीचकमिहोच्यते ॥ २०

१ ख. ग. घ. ङ. 'वायुशविषा' । २ क. 'यो मानवाये' । ३ ग. 'सप्त पी' । घ. 'निते पुत्रा' । ४ ग. ग. घ. ङ. 'भामपशमना' । छ. ५ ग. ग. नो. यी. ६ ख. ग. घ. 'रानक' । ७ क. 'पुत्राश्च' । ८ ख. ग. घ. 'प्रियव्रतादुध मे' । ९ ख. छेदनः । १० ग. घ. 'न. पुत्र ए' । ११ ख. ग. घ. ङ. 'ध्र. सुमो' । १२ ख. घ. ङ. 'धातुकि' । १३ ख. ग. ङ. 'वीर्य' । १४ ख. ग. घ. 'दं सुमो' । १५ 'द सप्तमो' ।

- वसुमोदस्य वै वर्षं पञ्चमं वसुमोदकम् । मोदकस्य तु मोदाकं वर्षं षष्ठं प्रकीर्तितम् ॥ १९
- महाद्रुमस्य नाम्ना तु सप्तमं तु महाद्रुमम् । एषां तु नामभिस्तानि सप्तवर्षाणि तत्र वै ॥ २०
- क्रौञ्चद्वीपेश्वरस्यापि पुत्रा द्युतिमतस्तु वै । [*कुशला मनुगश्चोष्णः पीवरश्चान्धकारकः ॥
मुनिश्च दुन्दुभिश्चैव सुता द्युतिमतस्तु वै ॥] २१
- तेषां स्वनामभिर्देशाः क्रौञ्चद्वीपाश्चयाः शुभाः । उष्णश्चोष्णः स्मृतो देशः पीवरस्यापि पीवरः
अन्धकारकदेशस्तु अन्धकारश्च कीर्त्यते । मुनेस्तु मुनिदेशो वै दुन्दुभेर्दुन्दिभिः स्मृतः ॥
- एते जनपदाः सप्त क्रौञ्चद्वीपे तु भास्वराः ॥ २३
- ज्योतिष्मतः कुशद्वीपे सप्तैते सुमहौजसः । उद्भिदो वेणुमाश्चैव स्वैरथो लवणो धृतिः ॥
- षष्ठः प्रभाकरश्चैव सप्तमः कपिलः स्मृतः ॥ २४
- उद्भिदं प्रथमं वर्षं द्वितीयं वेणुमण्डलम् । तृतीयं स्वैरथाकारं चतुर्थं लवणं स्मृतम् ॥ २५
- पञ्चमं धृतिमर्द्धं षष्ठं वर्षं प्रभाकरम् । सप्तमं कपिलं नाम कपिलस्य प्रकीर्तितम् ॥ २६
- तेषां द्वीपाः कुशद्वीपे तत्सनामान एव तु । आश्रमाचार्युक्ताभिः प्रजाभिः समलंकृताः ॥ २७
- शाल्मस्येश्वराः सप्त पुत्रास्ते तु वपुष्मतः । श्वेतश्च हरितश्चैव जीमूतो रोहितस्तथा ॥
- वैद्युतो मानसश्चैव सुप्रभः सप्तमस्तथा ॥ २८
- श्वेतस्य श्वेतदेशस्तु रोहितस्य च रोहितः । जीमूतस्य च जीमूतो हरितस्य च हरितः २९
- वैद्युतो वैद्युतस्यापि मानसस्यापि मानसः । सुप्रभः सुप्रभस्यापि सप्तैते देशपालकाः ॥ ३०
- सप्तद्वीपे तु वक्ष्यामि जम्बूद्वीपादनन्तरम् । सप्त मेधातिथेः पुत्राः पुशद्वीपेश्वरा नृपाः ॥ ३१
- ज्येष्ठः शान्तभयस्तेषां सप्तवर्षाणि तानि वै । तस्माच्छान्तैर्भयाच्चैव शिशिरस्तु सुखोर्दयः ॥
- आनन्दश्च ध्रुवश्चैव क्षेमकश्च शिवस्तथा ॥ ३२
- तानि तेषां सनामानि सप्तवर्षाणि भागशः । निवेशितानि तैस्तानि पूर्वं स्वायंभुवेऽन्तरं ॥ ३३
- मेधातिथेस्तु पुत्रैस्तैः सप्तद्वीपनिवासिभिः । वर्णाश्रमाचार्युक्ताः पुशद्वीपे प्रजाः कृताः ॥ ३४
- पुशद्वीपादिकेष्वेव शाकद्वीपान्तरेषु वै । ज्ञेयः पञ्चसु धर्मो वै वर्णाश्रमनिर्भागशः ॥ ३५
- मुखमायुश्च कृत्वा च बलं धर्मश्च नित्यशः । पञ्चस्वेतं तु द्वीपेषु सर्वं साधारणं स्मृतम् ॥ ३६
- सप्तद्वीपपरिक्रान्तं जम्बूद्वीपं निबोधत । अग्नीध्रे ज्येष्ठदायार्द्रं कन्यापुत्रं महाबलम् ॥
- मिथ्यव्रतोऽभ्यपिञ्चत्तं जम्बूद्वीपेश्वरं नृपम् ॥ ३७
- तस्य पुत्रा यभुर्गार्ह प्रजापतिर्सौमंजसः । ज्येष्ठो नाभिरिति रथैतस्तस्य किम्पुरुषोऽनुजः ॥ ३८
- हरिवर्षस्तृतीयस्तु चतुर्थोऽभूदित्यावृतः । रम्यः स्यात्पञ्चमः पुत्रो हरिणान्पुत्रोऽच्युते ॥ ३९
- पुरुस्तु सप्तमस्तेषां भद्राश्चो लष्टमः स्मृतः । नवमः केतुमार्जस्तु तेषां देशानिबोधत ॥ ४०

* धनुर्ध्रान्तर्गतान्यः स. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ रा. 'मरुतः' । २ रा. ग. घ. द. 'शः' । प्रशद्वी' । ३ क. 'जम्बू' । ४ रा. ग. घ. 'जाः सप्तद्वी' ।
५ क. 'नामुगाधि' । ६ रा. घ. द. 'द्विपम्' । आ' । ७ रा. घ. 'नन्दं च शिवं नैव क्षेमकं च ध्रुवं तथा' । ग. द. 'मन्दं
च ध्रुवं नैव क्षेमकं च शिवं तथा' । ८ घ. द. 'पूर्व स्मा' । ९ रा. घ. द. 'स्त्री. प्रशद्वी' । १० रा. गतः । मु' । घ. द.
'भगः' । गु' । ११ रा. ग. घ. द. 'म' । प्रशद्वी' । परिपश्यते ज' । १२ रा. द. 'र्द्रं काम्ययु' । १३ रा. ग. घ. द. 'समा
गताः प्रजे' । १४ द. 'स्यातो नाभेः किम्पु' । १५ घ. 'शो दिग्मा' । १६ रा. ग. घ. द. 'ते' । भुवस्तु । १७ रा. ग.
द. 'तत्र ते' ।

(स्वायम्भुवशवर्णनम्)

- नाभेस्तु दक्षिणं वर्षं हिमाहं तु पिता ददौ । हेमकूटं तु यद्वर्षं ददौ किं पुरुषाय तत् ॥ ४१
- नैपथं यत्स्मृतं वर्षं हरिवर्षाय तददौ । मेन्यमं यत्सुमेरोस्तु स ददौ तदिलावृते ॥ ४३
- नीलं तु यत्स्मृतं वर्षं रम्गायैतत्पिता ददौ । श्वेतं यदुत्तरं तम्पात्पित्रा दत्तं हरिण्मते ॥ ४२
- यदुत्तरं शृङ्गवतो वर्षं तत्कुरवे ददौ । वर्षं माल्यवतं चापि भद्राश्वाय न्यवेदयेत् ॥ ४४
- गन्धमादनवर्षं तु केतुमाले न्यवेदयत् । इत्येतानि महान्तीह नव वर्षाणि भागशः ॥ ४५
- अग्नीध्रस्तोपु सर्वेषु पुत्रांस्तानभ्यपिञ्चत । यथाक्रमं स धर्मात्मा ततस्तु तपसि स्थितः ॥ ४६
- इत्येतैः सप्तभिः कृत्स्नाः सप्तद्वीपा निवेशिताः । प्रियव्रतस्य पुत्रैस्तैः पौत्रैः स्वायम्भुवस्य तु ॥ ४७
- यानि किम्पुरुषाद्यानि वर्षाण्यष्टौ शुभानि तु । तेषां स्वभावतः सिद्धिः सुखभागा ह्ययत्नतः ॥
- विपर्ययो न तेष्वस्ति जरामृत्युभयं न च । धर्माधर्मा न तेष्वास्तां नोत्तमाधममव्ययाः ॥
- न तेष्वस्ति युगावस्था क्षेत्रेऽप्येव तु सर्वशः ॥ ४९
- नाभेर्हि सर्वं वक्ष्यामि हिमाहं तन्निबोधत । नाभिस्त्वज्जायन्पुत्रं मरुदेव्यां महाद्युतिः ॥
- ऋषभं पार्थिवश्रेष्ठं सर्वक्षत्रस्य पूर्वजम् ॥ ५०
- ऋषभाञ्जरतो जज्ञे रीरः पुत्रशतप्रजः । सोऽभिपिन्त्यार्थं भानः पुत्रं प्र ब्राज्यमसितः ॥ ५१
- हिमाहं दक्षिणं वर्षं भरताय न्यवेदयत् । तस्मात्तञ्जरतो वर्षं तस्य नाम्ना विदुर्बुधाः ॥ ५२
- भरतस्याऽऽत्मजो विद्वान्सुमतिर्नाम धार्मिकः । बभूव तस्मिन्तद्राज्यं भरतः संन्ययोजयत् ॥
- पुत्रसंक्रामितश्रीको वनं राजा निवेश सैः ॥ ५३
- तैजसस्तत्सुतश्चापि भजापतिरमित्रजिह्व । तैजसस्याऽऽत्मजो विद्वानिन्द्रद्युम्न इति श्रुतः ॥ ५४
- परमेष्ठा सुनैस्वाथ निधने तस्य शोभनः । प्रतीहारीः कुले तस्य नाम्ना जज्ञे तदन्वयात् ॥
- प्रतिहर्तेति विख्यातो जज्ञे तस्यापि धीमतः ॥ ५५
- उज्ज्वला प्रतिहर्तुस्तु भुवस्तस्य सुतः स्मृतः । उद्गीथस्तस्य पुत्रोऽभ्युत्थैर्वाविश्वापि तत्सुतः ॥ ५६
- मेनावेस्तु विभुः पुत्रः पृथुस्तस्य सुतो मतः । पृथोश्चापि सुतो नक्तो नक्तस्यापि गैयः स्मृतः ॥
- गैयस्य तु नरः पुत्रो नरस्यापि सुतो विराट् । विराट्सुतो महार्यो धीमांस्तस्य सुतोऽभवत् ॥
- धीमतश्च महान्पुत्रो महत्तश्चापि भौवनः । भौवनस्य सुतस्त्वष्टा अरिजस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ५७
- अरिजस्य रजः पुत्रः शतजिद्रजमा माः । तस्य पुत्रगतं त्रामीद्राज नः सर्व एव ते ॥ ६०
- विश्वर्ज्योनिष्प्रधाना यैस्तैरिमा वर्धिताः प्रजाः । तैरिदं भारतं वर्षं (*मर्त्यखण्डं कृतं पुरा ॥
- तेषां वंशप्रसूतैस्तु भुक्तेयं भाग्यती धमा । कृन्त्रेतादियुक्तानि युगाख्यान्येकममृनिः ॥ ६२
- येऽतीतास्तैर्युगैः प्रमर्त्य राजानस्ते तदन्वयाः । स्वायम्भुवेऽन्तरे पूर्वे) शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ६३

* धनुर्ध्वान्तर्गतग्रन्थो ड पुस्तके नास्ति ।

१ रा. 'माद तु । २ रा. घ. 'त दिरण्' । ३ म. द. 'हवातो । ४ ग. घ. द. 'इत्या सप्तद्वीपा निवेशिताः ।
 प्रि' । ५ रा. घ. 'सुतिम् । ऋ' । ६ रा. घ. क. 'यऋषभः पु' । ७ क. स. 'तेजस्तु मुन' । ८ क. 'त । तेज' । ९ क.
 'तथापि । १० क. घ. 'दारकु' । ११ रा. द. 'हर्तेस्तु । १२ ग. ग. द. 'प्रस्तावि' । घ. 'प्रस्तायना' । १३ रा. ग.
 द. 'प्रस्तावे' । १४ द. गजः । १५ द. गजस्य । १६ घ. भरतः । १७ घ. अरिजस्य । १८ घ. 'उदातिप्रधानान्ने धीर्' ।
 १९ ग. ग. 'पद्मीमहातिरम् । ते । घ. 'सर्वाप्रधानानि' । से ।

एष स्वायंभुवः सर्गो येनेदं पूरितं जगत् । ऋषिभिर्देवतैश्चापि पितृगन्धर्वराक्षसैः ॥ ६४
यक्षभूतपिशाचैश्च गनुष्यमृगपक्षिभिः । तेषां सृष्टिरियं लोकि युगैः सैव विवर्तते ॥ ६५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते स्वायम्भुववंशानुगीतं नाम त्रयविंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२६४०

अध्वंशुत्तमशोऽध्यायः ।

जम्बूद्वीपवर्णनम् ।

ऋषय ऊचुः—

एवं प्रजासन्निवेशं श्रुत्वा च ऋषिपुंगवः । पप्रच्छ निपुणः सूतं पृथिव्यायामविस्तरौ ॥ १
कति द्वीपाः समुद्रा वा पर्वताश्च कति प्रभो । कियन्ति चैव वर्षाणि तेषु नद्यश्च काः स्मृताः ॥
महाभूतप्रमाणं च लोकालोकौ तथैव च । पर्यायपारिमाण्यं च गतिश्चन्द्रार्कयोस्तथा ॥
[* एतत्प्रब्रूहि नः सर्वं विस्तरेण यथा तथा ॥ ३

सूत उवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि पृथिव्यायामविस्तरम् । संख्यां चैव समुद्राणां द्वीपानां चैव विस्तरम् ॥
यावन्ति चैव वर्षाणि तेषु नद्यश्च याः स्मृताः । महाभूतप्रमाणं च लोकालोकौ तथैव च ॥
पर्यायपारिमाण्यं च गतिश्चन्द्रार्कयोस्तथा] ॥ ५
द्वीपभेदसहस्राणि सप्तस्वन्तर्गतानि वै । न शक्यन्ते प्रमाणेन वक्तुं वर्षशतैरपि ॥ ६
सप्तद्वीपं तु वक्ष्यामि चन्द्रार्दित्यग्रहेः सह । येषां मनुष्यास्त्वेकं प्रमाणानि प्रचक्षते ॥ ७
अचिन्त्याः खलु ये भावा न तांस्त्वेकं भावयेत् । प्रकृतिभ्यः परं यच्च तन्मित्यं च प्रचक्ष्य(क्ष)ते
नववर्षं प्रवक्ष्यामि जम्बूद्वीपं यथा तथा । विस्तरान्मण्डलाच्चैव योननैस्तन्निबोधत ॥ ९
शतमेकं सहस्राणां योजनानां प्रमाणतः । नानाजनपदाकीर्णैः पुरैश्च विविधैः शुभैः ॥ १०
सिद्धचारणगन्धर्वपर्वतैरुपशोभितम् । सर्वधातुनिबद्धैश्च शिलाजालसमुद्भवैः ॥
पर्वतप्रभवाभिश्च नदीभिः पर्वतैस्तथा ॥ ११
जम्बूद्वीपः पृथुः श्रीमान्सर्वतः परिवारितः । नवभिश्चाऽऽवृतः सर्वैर्भुवनैर्भूतभावनैः ॥
(+ लावणेन समुद्रेण सर्वतः परिवारितः ॥) १२
जम्बूद्वीपस्य विस्तारात्समेन तु गमंततः । प्रागायताः सुपर्वाणि पंक्तिं वर्षपर्वताः ॥
अवगाढा उभयतः समुद्रौ पूर्वपश्चिमौ ॥ १३
हिमपापथ हिमयान्हेमवृद्धश्च हेमवान् । तरुणादित्यवर्णाभो ह्यैरण्यो निषधः स्मृतः ॥ १४
चानुवर्णस्तु सावर्णो मेरुश्चोद्यतमः स्मृतः । गुणाकृतिप्रमाणश्च चतुरस्रः समुच्छिन्नः ॥ १५
नानावर्णस्तु पार्श्वेषु प्रजापतिगुणान्वितः । नाभिवन्धनसंभूतो ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः ॥ १६

* भजुधरान्तर्गमन्थो घ. पतके नास्ति । + इदमर्थे नास्ति न घ. पुस्तकयोः ।

१ घ. 'द निष' । २ ग. ग. क. 'त्वा ये' । ३ घ. 'त्वा ये' । ४ घ. 'त्वा ये' । ५ घ. 'त्वा ये' । ६ घ. 'त्वा ये' । ७ घ. 'त्वा ये' । ८ घ. 'त्वा ये' । ९ घ. 'त्वा ये' । १० घ. 'त्वा ये' । ११ घ. 'त्वा ये' । १२ घ. 'त्वा ये' । १३ घ. 'त्वा ये' । १४ घ. 'त्वा ये' । १५ घ. 'त्वा ये' । १६ घ. 'त्वा ये' ।

(जम्बूद्वीपवर्णनम्)

पूर्वतः इवेतवर्णोऽसौ ब्राह्मण्यं तस्य तेन तत् । पीतश्च दक्षिणेनासौ तेन वैश्यत्वमिष्यते ॥ १७

भृङ्गत्रनिभश्चासौ पश्चिमेन मर्द्दावलः । तेनास्य शूद्रता दृष्टा मेरोर्नानार्थकारणात् ॥ १८

पाण्डुवपुत्तरतस्तस्य रक्तवर्णं स्वभावतः । तेनास्य क्षत्रता च स्यादिति वर्णाः प्रकीर्तिताः ॥
व्यक्तः स्वभावतः प्राक्तो वर्णतः परिमाणतः ॥ १८

नीलश्च वैदूर्यमयः इवेतशृङ्गो हिरण्यमयः । मयूरवर्धवर्णस्तु शातकौम्भस्तु शूद्रवान् ॥ २०

एते पर्वतराजानः सिद्धचारणसेविताः । तेषामन्तरविष्कम्भो नवसाहस्र उच्यते ॥ २१

मध्ये त्विलावृतं यस्तु महामेरोः समन्ततः । नैव तु सहस्राणि विस्तीर्णः पर्वतस्तु सः ॥

मध्ये तस्य महामेरोर्निर्धूम इव पावकः ॥ २२

वेद्यर्थं दक्षिणं मेरोरुत्तरार्धं तथोत्तरम् । वर्षाणि यानि सप्तात्र तेषां ये वर्षपर्वताः ॥

द्वे द्वे सहस्रे विस्तीर्णा योजनानि समुच्छ्रयात् ॥ २३

जम्बूद्वीपस्य विस्तारात्तेषामायाम उच्यते । योजनानां सहस्राणि शते द्वे मध्यमौ गिरी ॥ २४

नीलश्च निपथश्चैव ताभ्यां हीनोस्तु येऽपरे । इवेतश्च हेमकूटश्च हिमवाञ्छृङ्गवांश्च यः ॥ २५

नवतिर्द्विविंशतिर्द्वौ सहस्राण्ययनास्तु ये । तेषां मध्ये जनपदास्नानि वर्षाणि सप्त वै ॥ २६

संपातविपमैस्तैस्तु पर्वतैरावृतानि च । संततानि नदीभिर्दरगम्यानि परस्परम् ॥

वसन्ति तेषु सत्त्वानि नानाजातीनि भागशः ॥ २७

इदं हेमवतं वर्षं भारतं नाम विश्रुतम् । हेमकूटं परं तस्मान्नाम्ना किंपुरुषं स्मृतम् ॥ २८

नैपथं हेमकूटं तु हरिवर्षं तदुच्यते । हरिवर्षात्परं चैव मेरोश्च तदिलावृतम् ॥ २९

इलावृतप(तात्पर्यं) नीलं रम्यकं नाम विश्रुतम् । रम्यात्परतरं श्वेतं विश्रुतं तद्विरण्यमयम् ॥

हिरण्यमयात्परं चापि शृङ्गवांस्तु कुरु स्मृतम् ॥ ३०

धनुःसंस्थे च विज्ञेये द्वे वर्षे दक्षिणोत्तरे । दीर्घाणि तत्र चत्वारि मध्यमं तदिलावृतम् ॥ ३१

अर्वाकूच निपथम्याथ वेद्यर्थं दक्षिणं स्मृतम् । परं नीलवतो यज्ञ वेद्यर्थं तु तदुत्तरम् ॥

वेद्यर्थं दक्षिणे त्रीणि वर्षाणि त्रीणि चोत्तरे ॥ ३२

तयोर्मध्ये तु विज्ञेयं मेरुमध्यमिलावृतम् । दक्षिणेन तु नीलस्य निपथम्योत्तरेण तु ॥ ३३

उदगायतो महार्जलो माल्यवाच्याम पर्वतः । योजनानां सहस्रो रुरानीलनिपथः यतः ॥

[*आयामनश्चतुर्विंशत्सहस्राणि प्रकीर्तितः ॥ ३४

तस्य मतीच्या विज्ञेयः पर्वतो गन्धमादनः । आर्योपादय विस्तारान्माल्यवानिनि विश्रुतः] ॥

परिमण्डलगोर्मध्ये मेरुरुत्तमपर्वतः । चतुर्वर्णः सुमौर्वणश्चतुरस्रः समुच्छ्रितः ॥ ३५

अव्यक्ता धातवः सर्वे समुत्पन्ना जलादयः ॥ ३६

अव्यक्ता तृपृथिवीपञ्च मेरुपर्वतकर्णिकम् । चतुष्पथं नैर्मुत्पन्नं व्यक्तं पञ्चगुणं गदत् ॥ ३७

* धन्विरान्नन्वमन्वः गन्धमादनः ।

१ स. घ. 'हावतः' । २ ग. 'वेद्य' । ३ ग. ग. द. 'विः' । ४ स. 'मेरु' । ५ ग. घ. 'नाथ ये' ।
६ ग. ग. घ. 'ते' । ७ न. च. 'सोत ता' । ८ स. ग. घ. द. 'हमह कु' । ९ क. 'सर्व' । १० घ. 'माननप'
विस्तार मा' । ११ ग. ग. द. 'मेरोस्त' । १२ घ. ग. द. 'मर्ता' । १३ स. द. 'सा शृङ्ग' । १४ ग.
'विष्णु' ।

ततः सर्वाः समुत्पन्ना वृत्तयो द्विजलगाः । नैरुक्तद्वारिजैः पुण्यैर्विविधैः प्रागुपार्जितैः ॥ ३८

कृतात्मभिर्विनीतात्मा महात्मा पुरुषोत्तमः । महादेवो महायोगी जगज्ज्येष्ठो महेश्वरः ॥

सर्वलोकगतोऽनन्तो ह्यमूर्तित्वादजायत ॥

३९

न तस्य प्राकृता मूर्तिर्मासमेदोस्थिसंभवा । योगाच्चैवेवरत्वाच्च सर्वोत्पत्ता(त्म)गत एव सः ॥ ४०

तन्निमित्तं समुत्पन्नं लोकपद्मं मनाननम् । कल्पजेष्वस्य तस्याऽऽदौ कालस्य गतिरीदृशी ॥ ४१

तस्मिन्मन्त्रे समुत्पन्नो देवदेवश्चर्मुखः । प्रजापतिपतिर्ब्रह्मा ईशानो जगतः प्रभुः ॥ ४२

तस्य बीजानिसर्गो हि पुष्करस्य यथार्थवत् । कृत्स्नः प्रजानिसर्गेण विस्तरेणेह कथ्यते ॥ ४३

यद्वज्रं वैष्णवं कार्यं ततस्तन्नाभितोऽभवत् । पद्माक्षोऽस्य समुत्पन्ना पृथिवी सवनद्रुमा ॥ ४४

तदस्य लोकपद्मस्य विस्तरेण प्रकाशितम् । वर्णमानं विभक्तिं क्रमशः शृणुत द्विजाः ॥ ४५

महाद्वीपास्तु विरुपाताश्चत्वारः पत्रसंस्थिताः । ततः कर्णिकमंस्थानो मेरुर्नाम महोदधेः ॥ ४६

नानार्धेषु पार्श्वेषु पूर्वतः श्वेत उच्यते । पीतं तु दक्षिणं तस्य शृङ्गं कृष्णं तथाऽपरम् ॥ ४७

उत्तरं तस्य रक्तं वै शोभिर्वर्णसमन्वितम् । मेरुस्तु शोभते शुभ्रा राजवत्स तु धिष्ठितः ॥ ४८

तरुणादित्यवर्णाभो विधूम इव पावकः । चतुरशीनिसाहस्रैस्तेष्वेन प्रकीर्तितः ॥ ४९

प्रविष्टः षोडशाधस्तादिस्तृतस्तावदेव तु । स शरावर्चितः पूर्वं द्वात्रिंशन्मूर्ध्नि विस्तृतः ॥ ५०

विस्ताराङ्गिगुणश्चास्य परिणाहः समन्ततः । [चतुःपट्टेन द्वात्रिंशन्मूर्ध्नि विस्तृतः] ॥ ५१

चत्वारिंशत्सहस्राणि योजनानां+] समन्ततः । अष्टाभिरधिकानि स्युःस्यस्ते मोनं प्रकीर्तितम् ॥

चतुःस्रेण मानेन परिणाहः समन्ततः ।] चतुःपट्टिः सहस्राणि योजनानां] विधीयते ॥ ५३

स पर्वतो महोन्मिद्वयो दिव्यौपधिसमन्वितः । भुवनैरावृतः सर्वो जातरूपमयैः शुभैः ॥ ५४

तत्र देवगणाः सर्वे गन्धर्वोरगरक्षमाः । शैलरुजैः प्रदृश्यन्ते शुभाश्चाप्सगर्भा गणाः ॥ ५५

रा तु मेरुः परिहृतो भुवनैर्भूतभार्विनैः । चत्वारो यस्य देशा वै नानापार्श्वेष्वधिष्ठिताः ॥ ५६

भद्राश्चो भरतश्चैव केतुमालश्च पश्चिमः । उत्तराः कुम्भश्चैव कृतपुण्यप्रतिश्रयाः ॥ ५७

कर्णिका तस्य पद्मस्य समन्तात्परिमण्डिता । योजनानां सहस्राणि नवतिः पद्मकीर्तिताः ॥

चत्वारश्चाप्यशीतिश्च अन्तरा(र)न्तरधिष्ठिताः ॥ ५८

त्रिंशत्तं च सहस्रं णि योजनानां द्वात्रिंशत् । तस्य केदारजालानि विष्णुर्नाम समन्ततः ॥ ५९

(अम्बुदीपवर्णनम्)

यद्यद्यस्य हि यत्पाद्वर्षं पर्वताधिगतेऽपि । तत्तदेवास्य वेदार्त्ता ब्रह्मेन वेदं कृत्स्नशः ॥	६४
मणिरत्नमयं चित्रं नानावर्णप्रभायुतम् । अनेकवर्णानिचयं सौवर्णमरुणमम् ॥	६५
कान्तं सहस्रपर्वाणं सहस्रोदकरुन्दरम् । सहस्रशतपत्रं तं विद्धि मेरुं नगोत्तमम् ॥	६६
मणिरत्नार्पितस्नग्धैर्मणिचित्रितवर्दिर्कः । सुवर्णमणिचित्राङ्गं तथा विद्रुमतोरणैः ॥	६७
विमानयानैः श्रीमद्भिः शतसंख्यैर्देवौकसाम् । प्रभादीयितरर्यन्तं मेरुं पर्वणि पर्वणि ॥	६८
तस्य पर्वसहस्रेऽस्मिन्नानाश्रयविभूषिते । सर्वदेवनिकायानि संनिविष्टान्यनेकशः ॥	६९
तमावसचोर्व्वतले देवदेवश्चतुर्मुखः । ब्रह्मा ब्रह्मविदां श्रेष्ठो वरिष्ठस्त्रिदिवौकसाम् ॥	७०
महाभुवनसंपूर्णैः सर्वैः कामैकलमदैः । महापुरसहस्रैस्तं दिक्ष्वनेकसमाकुलम् ॥	७१
तत्र ब्रह्मसभा रम्या ब्रह्मर्षिगणमेविता । नाञ्जा मनोवती नाम सर्वलोकेषु विश्रुता ॥	७२
तत्रेशानस्य देवस्य सहस्रादित्यवर्चमम् । महाविमानसंस्थस्य महिम्ना वर्तते सदा ॥	७३
तत्र सर्पिगणा देवाश्चतुर्वक्त्रस्य ते तदा । तदेव तेजसां राशिर्देवानां तत्र कीर्त्यते ॥	७४
तत्राऽऽस्ते श्रीपतिः श्रीमान्तद्विषाक्षः पुरंदरः । उपास्यमानस्त्रिदशैर्महायोगैः सुरर्षिभिः ॥	७५
तत्र लोकपतेः स्थानमादित्यसप्तवर्चमः । महेंद्रस्य महारौद्रः सर्वसिद्धैर्नमस्कृतम् ॥	७६
तमिन्द्रलोकं लोकस्य ऋद्ध्या परमया युतम् । दीप्यते त्वमरश्रेष्ठस्त्रिदशैर्नित्यसेवितम् ॥	७७
द्वितीयेऽप्यन्तरतटे वैदिश्ये पूर्वदक्षिणे । नानाधातुशतैश्चित्रैः सुरम्यमतितेजसम् ॥	७८
नैकरत्नार्थिततलमनेकस्तम्भसंयुतम् । जाम्बूनदकृतोद्यानं नानारत्नसुवेदिकम् ॥	७९
कूटागारैर्विनिक्षिप्तमनेकैर्मवनोत्तमैः । महाविमानं यथितं भास्वरं जातवेदसम् ॥	८०
सा हि तेजोवती नाम हुताशस्य महासभा । साक्षात्तत्र सुरश्रेष्ठः सर्वदेवमुखोऽनलः ॥	८१
शिखाशतसहस्राढ्या ज्वालामाली विभावसुः । स्तूयते हूयते चैव तत्र सर्पिगणैः सुरैः ॥	८२
अधिदेवकृतं विमैर्षिषेपः स तु उच्यते । सविभागं च तेजश्च सर्व ए(मे)व न संशयः ॥	८३
भोगान्तरमनुप्राप्त एकतेजोविभुः स्मृतः । पृथक्त्वं च हि युक्त्या तु कार्यकारणमिश्रितम् ॥	८४
तमर्षिं लोकलोकज्ञैस्तर्ह्यैस्तत्पराक्रमैः । महात्मभिर्महासिद्धैर्महाभार्गैर्नमस्कृतम् ॥	८५
तृतीयेऽप्यन्तरतटे एवमेव महासभा । वैवस्वतस्य विज्ञेया लोके ख्याता सुसंयमा ॥	८६
तथा चतुर्थदिग्देशे नैर्ऋत्याधिपतेः सभा । नाञ्जा कृष्णाङ्गना नाम विरूपाक्षस्य धीमतः ॥	८७
पञ्चमेऽप्यन्तरतटे एवमेव महासभा । वैवस्वतस्य विज्ञेया नाञ्जा शुभवती सती ॥	
उदकाधिपतेः ख्याता वरुणस्य महात्मनः ॥	
षोडशे तथा देशे षष्ठेऽन्तरतटे शिव । वायोगेन्द्रवती नाम सभा सर्वगुणोत्तरा ॥	८९
सप्तमप्यन्तरतटे नक्षत्राधिपतेः सभा । नाञ्जा महोदया नाम शुद्धवैदूर्यं वेदिका ॥	९०
तथाऽष्टमेऽन्तरतटे ईशानस्य महात्मनः । यतीरनी नाम सभा तप्तकाञ्चनसुषमा ॥	९१

१ ख. रणम् । वि० । २ य. ग. ड. 'यन्तो मरुः प' । ३ ख. ग. ड. 'पिता । त' । ४ ख. सर्वकामगुणे
सरेः । म० । ५ घ. ड. 'मणुषोत्तरी । म' । ६ क. 'हामुर' । ७ क. 'मान गस्थाप्य म' । ८ ख. 'मैत्रयश्चतुर्मुख
तद' । ९ य. घ. 'राजस' । ग. ड. 'राज' । १० । १० क. भास्वर । ११ य. 'तेजोमु' । १२ ड. 'द सगुराधिपते ।
म' । १३ य. घ. 'मिदेव' । १४ य. घ. 'ग तेजस्य एक ए' । १५ य. 'म' । द्विती० । १६ य. ग. यमा ।
१७ ग. ड. 'महोदया' । १८ य. ड. 'वैदूर्य' ।

महाविमानान्येतानि दिक्ष्वष्टासु शुभानि हि । अष्टानां देवमुख्यानामिन्द्रादीनां महात्मनाम् ॥२२
 ऋषिभिर्देवगन्धर्वैरप्सररोभिर्महोरगैः । सेवितानि महाभार्गरूपस्थानगतैः सदा ॥ २३
 नाकपृष्ठं दिवं स्वर्गमिति यैः परिपठ्यते । वेदवेदाङ्गविद्भिर्हि शब्दैः पर्यायवाचकैः ॥ २४
 तदेतत्सर्वदेवानामधिवासे कृतात्मनाम् । देवल्लोको गिरौ तस्मिन्सर्वश्रुतिषु गीयते ॥ २५
 नियमैर्विविधैर्धर्मैर्बहुभिर्नियतात्मभिः । पुण्यैरन्यैश्च विविधैर्नैकजातिशतार्जितैः ॥
 प्राप्नोति देवलोकं तं स स्वर्ग इति चोच्यते ॥ २६

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते जम्बूद्वीपवर्णन नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२७३६

अथ पञ्चविंशोऽध्यायः ।

जम्बूद्वीपवर्णनम् ।

सूत उवाच—

यत्तद्वै कणिकामूलमिति वै संपकीर्तितम् । तद्योजनसहस्राणां सप्ततीनामधः स्मृतम् ॥ १
 चत्वारिंशत्तथाऽष्टौ च सहस्राण्यत्र मण्डलम् । शैलैराजावृतं रम्यं मेरुमूलमिति श्रुतिः ॥ २
 तेषां गिरिसहस्राणामनेकेषु महोच्छ्रिताः । दिक्षु सर्वासु पर्यन्तैर्मर्यादाः पर्वताः स्मृताः ॥ ३
 निकुञ्जकन्दरनदीगुहानिर्भरशोभिताः । बहुप्रासादकटकैस्तटैश्च कुसुमोज्ज्वलैः ॥ ४
 नितम्बपुष्पमालौघैः सानुभिर्धातुर्मण्डितैः । शिखरैर्ह्रस्वकपिलैर्नैकमस्रवणावृतैः ॥
 शोभिता गिरयः सर्वे पुष्टै रत्नसमर्पितैः ॥ ५
 विहंगशतसंपुष्टैः कुञ्जैरनुपमैरपि । सिंहशार्दूलशरभैर्नैकैश्चामरवारणैः ॥
 नानावर्णाकृतिधरैः सेविता विविधैर्नगैः ॥
 सैसाश्वहरिकृष्णाङ्गमेकैकं दशपर्वतम् । बाह्यमाभ्यन्तरा ये तु त्रिवाहास्तु समाः स्मृताः ॥ ७
 जठरो देवकूटश्च पूर्वस्यां दिशि पर्वतौ । तौ दक्षिणोत्तरायामावानीलनिपधायतौ ॥ ८
 कैलासो हिमवांश्चैव दक्षिणोत्तरपर्वतौ । पूर्वपश्चादधोवतावर्णवान्तव्यवस्थितौ ॥ ९
 योऽसौ मेरुर्द्विजश्रेष्ठाः प्राशुः कनकपर्वतः । विष्णुर्धामं तस्य ब्रह्म्यामि तन्मे निगदतः शृणु ॥ १०
 महापादास्तु चत्वारो मेरोरथ चतुर्दिशम् । यधृतत्वाच्च चलति सप्तद्वीपवती मही ॥ ११
 दशयोजनसाहस्र आशमस्तेषु पठ्यते । देवगन्धर्वयक्षाणां नानारत्नोपशोभिताः ॥
 नैकनिर्भुरवप्राख्या रम्यकन्दरनिर्मिताः ॥ १२
 नितम्बपुष्पकैर्दम्बैः शोभिताश्चित्रसानवः । मनःशिलादरीभिश्च हरितालतलेस्तथा ॥ १३
 सुवर्णमणिचित्राभिर्गुहाभिश्च समन्ततः । शुद्धहिङ्गुन्दरुमरुगैः कौञ्चनैर्धातुर्मण्डितैः ॥ १४

१ ख. घ. द. 'देव पर्व' । २ ग. घ. द. 'जग' । ३ य. ग. 'लोकं नि' । ४ रा. ग. घ. द. 'पर्यन्तै-
 विवेकं' । ५ ग. द. 'लतालाव' । ६ ख. घ. द. 'मर्यादा' । ७ रा. घ. द. 'पुष्पमाला' । ८ रा. 'मण्डलं' । ९
 १ ख. घ. द. 'वै पृष्ठे' । १० ख. 'मिपृष्ठे' । ११ घ. द. 'रचारणैः' । १२ य. 'धर्मज्ञे' । १३ य. द. 'सप्तवाहवि-
 ष्णु' । १४ ग. घ. द. 'सौवर्ण्यमाला न च' । १५ ख. ग. घ. 'नैरिषा नानारत्नविभूषिता' । १६ ग. घ. द. 'कालाभ्या-
 को' । १७ ख. ग. घ. 'नाना' ।

(जम्बूद्वीपवर्णनम्)

- वरकाञ्चनचित्रैश्च मवालैः समलंकृताः । रुचिराः शतपर्वाणिः सिद्धवासा मुदन्विताः ॥ १५
- महाविमानैः श्रीमद्भिः समन्तात्परिदीपिताः ॥ १६
- पूर्वेण मन्दरो नाम दक्षिणे गन्धमादनः । विपुलः पश्चिमे पार्श्वे सुपार्श्वश्चोत्तरे स्मृतः ॥ १७
- तेषां सहस्रगृहेषु वज्रवैद्युद्वेदिकाः । शाखासहस्रकालिताः सुमूलाः सुप्रतिष्ठिताः ॥ १८
- स्निग्धैर्नर्लिर्धनैः पर्णैः संच्छन्नविविधाश्रयाः । अनेकैर्योजनोत्सेधाः सदा पुष्पफलोपगाः ॥ १९
- यक्षमन्धर्वसेव्याश्च सेविताः सिद्धचारणैः । महावृक्षाः समुत्पन्नाश्चत्वारो दीपकेतवः ॥ २०
- मन्दरस्य गिरेः शृङ्गे महावृक्षः स केतुराट् । आलम्ब्यशाखाशिखरः कन्दरश्चैव पादपः ॥ २१
- महाकुम्भप्रमाणैस्तु पुष्पैर्विकचकेसरैः । महागन्धैर्मनोह्रैश्च शोभितः सर्वकालजैः ॥ २२
- सहस्रमधिकं सोऽथ गन्धेनाऽऽपूर्येन्द्विजः । योजनानां सयन्नादैर् मन्दपारुतवीजितः ॥ २३
- चरकेतुरेव प्रथितो भद्राश्वो नाम यो द्विजाः । यत्र साक्षाद्दृष्योक्तेशः सिद्धसंघैर्वाहीयते ॥ २४
- तस्य रुद्रकदम्बस्य तदा श्वेतहरो हरिः । प्राप्तवानपरश्रुष्टः स तत्र सहितः पुरा ॥ २५
- तेन चाऽऽलोकितं सर्वं द्वीपं द्विषदनायकाः । यस्य नाम्ना समारूपातो भद्राश्वो नाम नामतः ॥ २६
- दक्षिणस्यापि शैलस्य शिखरे देवसेविता । जम्बूः सदा पुष्पफला सदा माल्योपशोभिता ॥ २७
- महामूलैर्षहास्कन्धैः स्निग्धवर्णैर्विभूषिता । नरैः सदापुष्पफलैः शाखाभिश्चोपशोभिता ॥ २८
- तस्या ह्यतिप्रमाणानि स्वादूनि च मृदूनि च । फलान्यमृतफलानि पतन्ति गिरिर्मूर्धनि ॥ २९
- तस्माद्गिरिचरप्रस्थोत्पुनः प्रस्थन्दवाहिनी । नदी जम्बूनदी नाम प्रवृत्ता मधुवाहिनी ॥ ३०
- तत्र जम्बूनदं नाम सुवर्णं ज्वलनप्रभम् । देवालंकारमतुलं जायते पापनाशनम् ॥ ३१
- देवदानवगन्धर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः । तत्पिबन्त्यमृतप्रखरं मधुं जाम्बूरसस्तवम् ॥ ३२
- स केतुर्दक्षिणे द्वीपे जम्बूलोकेषु विश्रुता । यस्या नाम्ना स विख्यातो जम्बूद्वीपः सनातनः ॥ ३३
- विपुलस्यापि शैलस्य पश्चिमस्य महात्मनः । जातः शृङ्गेऽतिसुमहानश्वत्थश्चैव पादपः ॥ ३४
- विलम्बिवरमालाढ्यः सुवर्णमणिवैदिकः । महाचस्कन्धविट्थो नैकसत्त्वगुणालयः ॥ ३५
- कुम्भप्रमाणैः सुस्वैदैः फलैः सर्वैर्लैः शुभैः । सकेतुः केतुमालानां देवगन्धर्वसेवितः ॥ ३६
- केतुमालेति च यथो तस्या नाम प्रकीर्तनम् । तन्निरोधत विमेन्द्रा निरुक्तं नाम कर्मनः ॥ ३७
- शीरोदमयने दृत्ते दैत्यपक्षे पराजिते । महासमरमर्मर्दवृक्षशोभविमर्दिता ॥ ३८
- सहस्रक्षेण विहिता माला तस्यै सुनानिता । तस्य स्कन्धे ममासेन्या गन्धस्थस्य वनस्पतेः ॥ ३९
- सा तर्ध्वमदागन्धा गम्लाना सर्वकार्मिकी । इज्यते सुमहाभागा विविधैः सिद्धचारणैः ॥ ४०
- तस्य केतोः सर्वो माला देवदत्ता विगमते । परनेनेरिता दिव्यं वाति गन्धं मनोरमम् ॥ ४१
- ताभ्यां नामाद्विनो द्वीपः पश्चिमे बहुविम्बरः । केतुमाल इति ख्यातो दिवि चेह च सर्वशा ॥ ४२
- स्वपार्श्वस्योत्तरे चापि शृङ्गे जातो महाद्रुमः । न्यग्रोधो विपुलस्कन्धोऽनैकयोजनमण्डलः ॥ ४३

१ ग. ह. 'देव्य' । २ घ. 'पितः स्मृ' । ३ ग. 'मु' । ४ ग. 'द्विजो देवा माला' । ५ क. 'गिरि' । ६ ग. ग. घ. 'स्निग्ध' । ७ ग. ग. घ. 'श्रेष्ठ' । ८ द. 'विते' । ९ ग. 'ता' । १० क. 'स' । ११ क. 'देवा' । १२ क. 'गिरि' । १३ क. 'गिरि' । १४ क. 'गिरि' । १५ क. 'गिरि' । १६ क. 'गिरि' । १७ क. 'गिरि' । १८ क. 'गिरि' । १९ क. 'गिरि' । २० क. 'गिरि' । २१ क. 'गिरि' । २२ क. 'गिरि' । २३ क. 'गिरि' । २४ क. 'गिरि' । २५ क. 'गिरि' । २६ क. 'गिरि' । २७ क. 'गिरि' । २८ क. 'गिरि' । २९ क. 'गिरि' । ३० क. 'गिरि' । ३१ क. 'गिरि' । ३२ क. 'गिरि' । ३३ क. 'गिरि' । ३४ क. 'गिरि' । ३५ क. 'गिरि' । ३६ क. 'गिरि' । ३७ क. 'गिरि' । ३८ क. 'गिरि' । ३९ क. 'गिरि' । ४० क. 'गिरि' । ४१ क. 'गिरि' । ४२ क. 'गिरि' । ४३ क. 'गिरि' ।

(भुवनविन्यास)

- १ शीतान्तश्च कुमुजश्च सुवीरश्चाचलोत्तमः । विकटो मणिशीलश्च वृषभश्चाचलोत्तमः ॥ १८
- २ महानीलोऽथ रुचकः सविन्दुर्मन्दरस्तथा । वेणुपांश्च सुमेधश्च निषधो देवपर्वतः ॥ १९
- ३ इत्येते पर्वतवरो अन्ये च गिरयस्तथा । पूर्वेण मन्दरस्यैते सिद्धवासा उदाहृताः ॥ २०
- ४ सरसो मानसस्येह दक्षिणा ये महाचलाः । ये कीर्तिता मया ते वै नामतस्तान्निबोधत ॥ २१
- ५ शैलस्त्रिशिखरश्चापि शिशिरश्चाचलोत्तमः । कलिङ्गश्च पतङ्गश्च रुचकश्चैव सानुमान् ॥ २२
- ६ ताम्रौभश्च विशाखश्च तथा श्वेतोदरो गिरिः । समूलो विषधारश्च रत्नधारश्च पर्वतः ॥ २३
- ७ एकशृङ्गो महामूलो गजशैलः पिशाचकः । पञ्चशैलोऽथ कैलासो हिमवांश्चाचलोत्तमः ॥ २४
- ८ इत्येते देवचरिता ह्युत्कृष्टाः पर्वतोत्तमाः । दिग्भागे दक्षिणे प्रोक्ता मेरोरमरवर्चसः ॥ २५
- ९ अपरेण सितोदस्य सरसो द्विजसत्तमाः । उत्तमा ये महाशैलास्तान्मवक्ष्ये यथाक्रमम् ॥ २६
- १० सुवक्त्राः शिखिशैलश्च कालो वैद्यपर्वतः । कपिलः पिङ्गलोऽरुद्रः सुरसश्च महाचलः ॥ २७
- ११ कुमुदो मधुमाश्चैव अञ्जनो मुकुटस्तथा । कृष्णश्च पाण्डरश्चैव सहस्रशिखरश्च ह ॥ २८
- १२ पारिजातश्च शैलेन्द्रस्त्रिशृङ्गश्चाचलोत्तमः । इत्येते पर्वतवरा दिग्भागे पश्चिमे स्मृताः ॥ २९
- १३ महाभद्रस्य सरस उत्तरेणापि श्रीमतः । ये मया पर्वताः प्रोक्तास्तान्वदिष्ये यथाक्रमम् ॥ ३०
- १४ शङ्कुकूटो महाशैलो वृषभो हंसपर्वतः । नागश्च कपिलश्चैव इन्द्रशैलश्च सानुमान् ॥ ३१
- १५ नीलः कनकशृङ्गश्च शतशृङ्गश्च पर्वतः । पुष्पको मेघशैलश्च विराजश्चाचलोत्तमः ॥ ३२
- १६ जारुधिश्चैव शैलेन्द्र इत्येते उत्तराः स्मृताः ॥ ३३
- १७ एतेषां शैलमुख्यानामन्तरेषु यथाक्रमम् । स्थालयोऽहन्तरद्रोण्यश्च सरांसि च निबोधत ॥ ३४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नाम पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२८१६

अथसप्तविंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

- १ शीतान्तस्याचलेन्द्रस्य कुमुजस्यान्तरेणं तु । द्रोण्यां विद्वत्सद्युष्टा नानासत्त्वनियेविताः ॥ १
- २ (* त्रियोजनशतायामा विस्तीर्णाः शतयोजनाः । सरसापलपानीपरम्यं तत्र सरोवरम् ॥ २
- ३ द्रोण्यायामप्रमाणस्तु पुण्डरीकैः सुगन्धिभिः) । सहस्रशतपत्रैर्हि महापर्जन्यैरलंकृतम् ॥ ३
- ४ महोरगैरभ्युपितं + महाभोगैर्दुरासदैः । देवदानवगन्धर्वैरुपस्पृष्टं जलं शुभम् ॥ ४
- ५ पुण्यं तच्छीसरो नाम प्रकाशं दिशि चेद्व च । प्रसन्नजलतपूर्णं शरण्यं सर्वदेहिनाम् ॥ ५

* धनुर्विहान्तर्गतमन्यो ह. पुस्तके नास्ति । + महाभोगैरित्यारभ्य सप्तचत्वारिंशोऽध्यायस्य षोडशश्लोक-
स्य अन्त्यपातो निवृत्तनीत्यन्तमन्य य. पुस्तके नास्ति ।

१ य. ह. 'य समे' । २ य. 'शिखर' । ३ य. ह. 'प्राग्निध' । ४ य. ह. 'वैद्य' । ५ ह. 'त । पर्वत' पिङ्गरो
६ य. 'ह. पिङ्गरो' । ७ क. 'रियात्रय' । ८ ह. 'पि. धीम' । ९ ग. 'स्य मुकुटस्यो' । १० य. 'न. च । दो' ।
११ य. 'द्रोणाचाप' । १२ य. 'द्रोणाचाप' । १३ य. 'द्रोणाया' ।

(भुवनविन्यास)

तीतान्तश्च कुमुजश्च सुवीरश्चाचलोत्तमः । विकटो मणिशीलश्च वृषभश्चाचलोत्तमः ॥	१८
हानीलोऽथ रुचकः सविन्दुर्मन्दरस्तथा । वेणुपार्थं सुमेधश्च निपधो देवपर्वतः ॥	१९
इत्येते पर्वतवरा अन्ये च गिरयस्तथा । पूर्वेण मन्दरस्यैते सिद्धवासा उदाहृताः ॥	२०
सरसो मानसस्येह दक्षिणा ये महाचलाः । ये कीर्तिता मया ते वै नामतस्तान्निबोधत ॥	२१
शैलसिंशिवरश्चापि शिशिरश्चाचलोत्तमः । कलिद्वश्च पतङ्गश्च रुचकश्चैव सानुमान् ॥	२२
ताम्राभश्च विशालश्च तथा श्वेतोदरो गिरिः । समूलो विषधारश्च रत्नधारश्च पर्वतः ॥	२३
एकगृहो महामूलो गजशैलः पिशाचकः । पञ्चशैलोऽथ कैलासो हिमवांश्चाचलोत्तमः ॥	२४
इत्येते देवचरिता ह्युत्कृष्टाः पर्वतोत्तमाः । दिग्भागे दक्षिणे प्रोक्ता मेरोरमरवर्चसः ॥	२५
अपरेण सितोदस्य सरसो द्विजसत्तमाः । उत्तमा ये महाशैलास्तान्मवक्ष्ये यथाक्रमम् ॥	२६
मुवक्षाः शिखिशैलश्च कालो वैदूर्यपर्वतैः । कपिलैः पिङ्गलो-रुद्रः सुरसश्च महाचलः ॥	२७
कुमुदो मधुपर्ध्वश्च अञ्जनो मुमुटस्तथा । कृष्णश्च पाण्डुरश्चैव सहस्रशिखरश्च ह ॥	२८
पारिजातश्च शैलेन्द्रसिंहशृङ्गश्चाचलोत्तमः । इत्येते पर्वतवरा दिग्भागे पश्चिमे स्मृताः ॥	२९
महाभद्रस्य सरस उत्तरेणार्पि श्रीमतः । ये मया पर्वताः प्रोक्तास्तान्बुद्धिप्ये यथाक्रमम् ॥	३०
शङ्खुकूटो महाशैलो वृषभो हंसपर्वतः । नागश्च कपिलश्चैव इन्द्रशैलश्च सानुमान् ॥	३१
नीलः कनकशृङ्गश्च शतशृङ्गश्च पर्वतः । पुष्पको मेघशैलश्च विराजश्चाचलोत्तमः ॥	३२
जारुधिश्चैव शैलेन्द्र इत्येते उत्तराः स्मृताः ॥	३३
एतेषां शैलमुख्यानामन्तरेषु यथाक्रमम् । स्थालयोऽहान्तरद्रोण्यश्च सरांसि च निबोधत ॥	३४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नाम पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२८१६

अथसप्तविंशोऽध्यायः ।

• भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

शीतान्तस्याचलेन्द्रस्य कुमुजस्यान्तरेणं तु । द्रोणो विहङ्गसघुष्ठा नानासत्त्वनिपेयिताः ॥	१
(* त्रियोजनशतायामा विस्तीर्णाः शतयोजनाः । सुरसामलपानीयरम्यं तत्र सरोवरम् ॥	२
द्रोणायामप्रमाणस्तु पुण्डरीकैः सुगन्धिभिः) । सहस्रगतपत्रैर्हि महापद्मैरलंकृतम् ॥	३
महोरगैरभ्युपितं + महाभोगैर्दुरासदैः । देवदानवगन्धर्वैरुपस्पृष्टं जलं शुभम् ॥	४
पुण्यं तच्छीसरो नाम प्रकाशं दिवि चेह च । मसन्नजलसपूर्णं शरभं सर्वदेहिनाम् ॥	५

* अनुविहङ्गान्तर्गतप्रम्यो ह पुस्तके नास्ति । + महाभोगैरित्यारभ्य सप्तचत्वारिंशाध्यायस्यषोडशश्लोक-
स्यब्रह्मपातो निवसतीत्यन्तप्रम्यं ख पुस्तके नास्ति ।

१ य ह 'य सम' । २ य 'शिखर' । ३ य ह 'आश्रय' । ४ य ह वैदूर्य । ५ य ह 'त' । पर्वत' विहङ्गो
ह' । ६ य 'ल' पितरो ह' । ७ य 'रिपाश्रय' । ८ य 'पि क्षीम' । ९ य 'स्य मुक्तवत्स्यो' । १० य 'य' य' । द्रो ।
११ य 'द्रोणाचापम्' । य 'द्रोणाचापम्' । य. 'द्रोणाचापम्' ।

- तत्र त्वेकं महापद्मं मध्ये पद्मवनस्य ह । कोटिपत्रप्रचारे तत्तरुणादित्यवर्चसम् ॥ ६
- नित्यं व्याकोशमजरं चाञ्जल्याच्चातिमण्डलम् । चारुकेशरजालाढ्यं मत्तपट्पटनादितम् ॥ ७
- तस्मिन्पद्मे भगवती साक्षाच्छ्रीनित्यमेव हि । लक्ष्म्याः पद्मं तदावासं मूर्त्तिमत्या न संशयः ॥ ८
- सरसस्तस्य पूर्वस्मिन्तीरे सिद्धनिपेविते । सदा पुष्पफलं रम्यं तत्र विल्ववनं महत् ॥ ९
- शतयोजनविस्तीर्णं त्रियोजनशतायतम् । अर्धक्रोशोच्चशिखरैर्महावृक्षैः सहस्रशः ॥ १०
- शाखासहस्रकलितैर्महास्कन्धैः समाकुलम् । फलैः सुवर्णसंकाशैर्हरितैः पाण्डुरैस्तथा ॥ ११
- अमृतस्वादुसदृशैर्भेरीमात्रैः सुगन्धिभिः । शीर्षमाणैः पतद्भिश्च कीर्णं भूमिर्निरन्तरा ॥ १२
- नाम्ना तच्छ्रीवनं नाम सर्वलोकेषु विश्रुतम् । गन्धर्वैः किन्नरैर्यक्षैर्महानागैश्च सेवितम् ॥ १३
- सिद्धैश्चैव समाकीर्णं नित्यं विल्वफलाशिभिः । विविधैर्भूतसंघैश्च नित्यमेव निपेवितम् ॥ १४
- तस्मिन्वने भगवती साक्षाच्छ्रीनित्यमेव हि । देवी संनिहिता तत्र सिद्धसंघैर्नमस्कृता ॥ १५
- विकङ्कस्याचलेन्द्रस्य मणिशैलस्य चान्तरे । शतयोजनविस्तीर्णं द्वियोजनशतायतम् ॥ १६
- विपुलं चम्पकवनं सिद्धचारणसेवितम् । पुष्पलक्ष्म्यावृतं भाति ज्वलन्तमिव नित्यदा ॥ १७
- अर्धक्रोशोच्चशिखरैर्महास्कन्धैः पलाशिभिः । प्रफुल्लशाखाशिखरैः पिञ्जरं भाति तदनम् ॥ १८
- द्विबाहुपरिणाहैस्तैस्त्रिहस्तायामविस्तरैः । मनःशिलाचूर्गनिभैः पाण्डुकेशरशालिभिः ॥ १९
- पुष्पैर्मनोहरैर्व्याप्तं व्याकोशैर्गन्धशालिभिः । विराजते वनं सर्वं मत्तभ्रमरनादितम् ॥ २०
- तद्वनं दानवैर्देवैर्गन्धर्वैर्यक्षराक्षसैः । किन्नरैरप्सरारोभिश्च महानागैश्च सेवितम् ॥ २१
- तत्राऽऽश्रमं भगवतः कश्यपस्य प्रजापतेः । सिद्धसाध्यगुणाकीर्णं नानाश्रुतिविभूषितम् ॥ २२
- महानीलकुमुज्जाभ्यामन्तरेऽप्यचलावध ॥ २२
- महानद्याः सुखायास्तु तीरे सिद्धनिपेविते । पञ्चाशद्योजनायामं त्रिंशद्योजनाविस्तरम् ॥ २३
- रम्यं तालवनं तद्धि अर्धक्रोशोच्चमस्तकम् ॥ २३
- महामूलैर्महासारैः स्थिरैरविरलैः शुभैः । कुमुदाञ्जनसंस्थानैः परिवृत्तैर्महाफलैः ॥ २४
- मृष्टगन्धरसोपेतैरुपेतं सिद्धसेवितम् ॥ २४
- माहेन्द्रस्य द्विपेन्द्रस्य तत्र वास उदाहृतः । पुराणतस्य भद्रस्य सर्वलोकेषु विश्रुतः ॥ २५
- वैष्णवन्तस्य शैलस्य सुपेधस्योत्तरेण च । सहस्रयोजनायामं विस्तीर्णं शतयोजनम् ॥ २६
- वृक्षगुल्मलतागुच्छैः सर्ववीरुद्धिरीरितम् । दुर्वाभस्तारमेवाथ सर्वसत्त्वविवर्जितम् ॥ २७
- तथा निषधशैलस्य देवशैलस्य चोत्तरे । सहस्रयोजनायामा शतयोजनविस्तरम् ॥ २८
- सर्वा ह्येकाशिला भूमिर्वृक्षवीरुद्विवर्जिता । आप्लुता पादमात्रेण ह्युदकेन समन्वता ॥ २९
- इत्येता दान्तरद्रोणो नानाकाराः प्रकीर्तिताः । मेरोः पूर्वेण विभेन्द्रा यथावदनुपूर्वजः ॥ ३०

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच —

अतः परं प्रवक्ष्यामि दक्षिणां दिशमाश्रिताः । या द्रोण्यः सिद्धचरिताः शृणु ता हनुपूर्वशः ॥ १
 शिशिरस्याचलेन्द्रस्य पतङ्गस्यान्तरेण च । श्लक्ष्णभूमिश्रिया युक्तं लतालिङ्गितपादपम् ॥ २
 पृथुशेषोच्चशिखरैः पादपैरुपशोभितम् । उदुम्बरवनं रम्यं पक्षिसंघनिपेक्षितम् ॥ ३
 पर्कविद्रुमसंकाशैर्मधुपूर्णैर्मनोरमैः । उवलितं तद्वनं भाति महाकुम्भोपमैः फलैः ॥ ४
 तत्सिद्धयक्षगन्धर्वाः किन्नरा उरगास्तथा । विद्याधराश्च मुदिता उपजीवन्ति नित्यशः ॥ ५
 प्रसन्नस्वादुसलिलास्तत्र नद्यो बहुदकाः । सुरसामलनोयास्ताः सराणि च समन्ततः ॥ ६
 तत्राऽऽश्रमं भगवतः कर्दमस्य प्रजापतेः । रम्यं सुरगणाकीर्णं सर्वतश्चित्रकाननम् ॥ ७
 समन्ताद्योजनगतं तद्वनं परिमण्डलम् ॥ ८
 ताम्रवर्णस्य शैलस्य पतङ्गस्यान्तरेण तु । शतयोजनविस्तीर्णं द्वियोजनशतायतम् ॥ ९
 तरुणादित्यसंकाशैः पुण्डरीकैः समन्ततः । सरसपत्रैर्विकचैर्हृदयपरं कृतम् ॥ १०
 तथा भ्रमरसंलानैः शतपत्रैः सुगन्धिभिः । प्रफुल्लैः शोभितजलं रक्तनीलैर्महोत्पलैः ॥ ११
 सरोवरं महापुण्यं देवदानवसेवितम् । महोरगैरधुपितं नीलजालैर्विभूषितम् ॥ १२
 तस्य मध्ये जनपदो ह्यायतः शतयोजनः । त्रिशद्भोजनविस्तीर्णो रक्तधानुर्विभूषितः ॥ १३
 तस्योपरि महोरध्या मांशुप्रकारतोरणा । नरनारीगणाकीर्णा स्फीता विभवविस्तरैः ॥ १४
 चलभीकृद्दर्शनैर्हर्मणिभक्तिविचित्रितैः । रत्नचित्रार्पिततलैः श्लक्ष्णचित्रोत्तरच्छदैः ॥ १५
 महाभवनमालाभिर्महामांशुभिरेक्षितैः । विद्याधरपुरं तत्र शोभते भ्राजयच्छुभम् ॥ १६
 विद्याधरपतिस्तत्र पुत्रोऽग्रा तत्र विश्रुतः । चित्रवेषधरः सूर्या महेन्द्रसदृशयुतिः ॥ १७
 दीप्तानां चित्रवेषाणां सूर्यप्रतिमतेजसाम् । विद्याधरसदृशाणापनेकेषां स राजराट् ॥ १८
 विशाखस्याचलेन्द्रस्य पतङ्गस्यान्तरेण च । सरसस्ताम्रवर्णस्य पूर्वे तीरे परिश्रुतम् ॥ १९
 पञ्चपुत्रेणैविद्धं सुशरां वर्णशोभितम् । सर्वकालफलं तत्र स्फीतं चाऽऽश्रमं महत् ॥ २०
 फलैः कनकसंकाशैर्महास्वदैः सुगन्धिभिः । महाकुम्भममाण्यथतनुशरैः समन्ततः ॥ २१
 गन्धर्वकिन्नरा यक्षा नागा विद्याधरास्तथा । पिबन्त्याम्ररसं तत्र सुस्वादु समुतोपमम् ॥ २२
 तत्राऽऽम्ररमपीतानां मुदितानां महात्मनाम् । श्रूयन्ते हृष्टतृप्तानां नादास्तस्मिन्महावने ॥ २३
 समूलस्याचलेन्द्रस्य वसुधारस्य चान्तरे । समासुरभिपूषाद्विद्या विद्वद्रूपशोभिता ॥ २४
 त्रिशयोजनविस्तीर्णा पञ्चाशद्योजनायता । तत्र विलस्यन्ती विद्याः शुद्धाः निम्नफल्गुदाः ॥ २५
 सुस्वादुर्विद्रुमनिभैः फलैर्वर्णैर्महोपमैः । शीर्षमाणैर्विशीर्णैश्च मल्लिखतश्चमृचिताः ॥ २६
 तां स्थलीमुपजीवन्ति यत्नगन्धर्वकिन्नराः । निद्धा नागाश्च पादुशः नित्यं चित्रकलाशिवः ॥ २७
 अन्तरे वसुधारस्य रत्नधारस्य चान्तरे । त्रिशयोजनविस्तीर्णमायनं शतयोजनम् ॥ २८
 सुगन्धं किञ्चिद्वनं नित्यं पुष्पितपादपम् । पुष्पलक्ष्म्याट्टनं भाति मदीप्तमिव सर्वतः ॥ २९

- यस्य गन्धेन दिव्येन वास्यते परिमण्डलम् । सप्रग्रं योजनशतं काननानि समन्ततः ॥ २९
- तत्सिद्धचारणगणैरप्सरोभिश्च सेवितम् । रम्यं तत्किशुकवनं जलाशयविभूषितम् ॥ ३०
- तत्राऽऽदित्यस्य देवस्य दीप्तमायतनं महत् । मामे मासेऽवतरति तत्र सूर्यः प्रजापतिः ॥ ३१
- तत्र कालस्य कर्तारं सहस्रांशुं सुरोचतमम् । सिद्धसंधा नमस्यन्ति सर्वलोकनमस्कृतम् ॥ ३२
- पञ्चकूटस्य शैलस्य कैलासस्यान्तरेण तु । पद्मत्रिशयोजनायाम् विस्तीर्णं शतयोजनम् ॥ ३३
- कुद्रसर्वैरनाधृष्यं सर्वतो हंसपाण्डुरम् । दुष्पारं सर्वसत्त्वानां दुर्गमं लोमहर्षणम् ॥ ३४
- इत्येता ह्यन्तरद्रोण्यो दक्षिणे परिकीर्तिताः । यथानुपूर्वमखिलाः सिद्धसंघनिषेविताः ॥ ३५
- पश्चिमायां दिशि तथा येऽन्तरद्रोणिर्विस्तराः । तान्वर्णयमानास्तत्त्वेन शृणुनेमान्विजोत्तमाः ॥ ३६
- अन्तराले गिरौ तस्मिन्सुवसःशिखिशैलयोः । समन्ताद्योजनशतमेकभूमं शिलातलम् ॥ ३७
- नित्यतप्तं महाघोरं दुःस्पर्शं रोमहर्षणम् । अगम्यं सर्वसत्त्वानामीश्वराणां सुदारुणम् ॥ ३८
- मध्ये तस्यां शिलास्थल्यया त्रिशयोजनमण्डलम् । ज्वालासहस्रकलिलं वह्निस्थानं सुदारुणम् ॥ ३९
- अनिन्धनस्तत्र सदा ज्वालागाली विभावसुः । ज्वलत्येव सदा देवः शश्वत्तत्र हुताशनः ॥ ४०
- अधिदेवकृते योऽसावन्नेर्भागो विधीयते । स तत्र ज्वलते नित्यं लोकसंवर्तकोऽनलः ॥ ४१
- अन्तरे शैलवरयोर्दोर्वा वाऽपि तयोः शुभाः । मौतुल्यस्थली तत्र ह्यायामादशयोजना ॥ ४२
- मधुव्यञ्जनसंस्थानैः सुरसैः कनकपत्रैः । फलैः परिणतैः सर्वा शोभिता सा महास्थली ॥ ४३
- तत्राऽऽश्रमं महापुण्यं सिद्धसंघनिषेवितम् । बृहस्पतेः प्रमुदितं सर्वकामगुणैर्युतम् ॥ ४४
- तथैव शैलवरयोः कुपुद्राञ्जनयोरपि । अन्तरे केमद्रोणिरनेकायामयोजना ॥ ४५
- द्विवाहुपारणाहस्तैस्त्रिहस्तायतविस्तृतैः । चन्द्राशुवर्णैर्व्याकोशैर्मत्तपदपदनादितैः ॥ ४६
- मधुसर्पैरजःपूक्तैर्महागन्धैर्मनोहरैः । श्वलं तद्वनं भाति कुमुदैः सर्वकालजैः ॥ ४७
- तत्र विष्णोः सुरगुरोर्दीप्तिगायतनं महत् । प्रकाशं त्रिषु लोकेषु सर्वलोकनमस्कृतम् ॥ ४८
- अन्तरे शैलवरयोः कृष्णपाण्डुरयोरपि । त्रिशयोजनविस्तीर्णं नवत्यायतयोजनाम् ॥ ४९
- श्लष्ममेकशिलं देशं वृक्षभीर्वादिवाजितम् । सुस्वगादमचारं च निम्नोन्नतविशर्जितम् ॥ ५०
- मध्ये तु सरसस्तस्य रम्या तु स्थलपद्मिनी । सहस्रपत्रैर्व्याकोशैश्च त्रयमात्रैरलंकृता ॥ ५१
- पुण्डरीकैर्महापद्मैश्चिर्गन्धशालाभिः । शतपत्रैश्च विकर्चैरुत्पलैर्नलिपत्रैः ॥ ५२
- मन्दोत्कटैर्भुकरैर्भ्रमरैश्च मन्दोत्कटैः । मृदुगद्गदकण्ठानां किनराणां च निस्वनैः ॥ ५३
- उपगीतपद्मखण्डादद्या विस्तीर्णा स्थलपद्मिनी । यक्षगन्धर्वचरिता सिद्धचारणसेविता ॥ ५४
- मध्ये तस्याश्च पद्मिन्याः पञ्चयोगनमण्डलः । न्यग्रोधो विपुलस्कन्धो क्षणेकाराहिमण्डितः ॥ ५५
- तत्र चन्द्रप्रभः श्रीमानूर्णचन्द्रनिभाननः । सहस्रवदनो देवो नीलवीर्यः सुरारिहा ॥ ५६
- पद्मपादयधरस्फल्पा महाभागोऽपराजितः । इज्यते यक्षगन्धर्वविद्याधरगणैस्तथा ॥ ५७
- तस्मिन्नायतने साक्षादनादिनिधनो हरिः । पद्मोद्गहारैर्विविधैरिज्यते सिद्धचारणैः ॥ ५८

१ य. द. "शोभितम्" । २ ग. घ. द. "मृ" । दु. पार । ३ घ. "न्तराद्रो" । ४ य. घ. द. "रालि" । ५ ग. द. "येनः" । अ. "वाऽपिजययो" । ६ घ. द. "वाऽपि जययो शुभा" । मा. "७ दमस्तु" । ८ घ. "तैः समु" । ९ ग. घ. द. "समि" । १० ग. घ. द. "दधव" । ग. द. "रम्यास्थ" । ११ घ. "रम्या जल" । १२ द. "स्तीर्णस्थ" । १३ ग. द. "वासु" ।

(भुवनविन्यासः)

सदनन्तसदो नाम सर्वलोकेषु त्रिश्रुतम् । पद्ममालावलम्बाभिर्मालाभिरुपशोभितम् ॥ ५९
 तथा सहस्रशिखरकुमुदस्यान्तरेण च । पञ्चाशद्योजनायामं त्रिशद्योजनविस्तरम् ॥
 इषुक्षेपोच्चशिखरं नानाविहगसेवितम् ॥ ६०
 महागन्धैर्महास्वादैर्गजदेहनिभैः फलैः । मधुस्रवैर्महावृक्षैरुपेतं तत्समन्ततः ॥ ६१
 तत्राऽऽश्रमं महापुण्यं देवर्षिगणसेवितम् । शुक्रस्य प्रथितं तत्र भास्वरं पुण्यकर्मणः ॥ ६२
 शङ्कुकूटस्य शैलस्य वृषभस्यान्तरेण च । परुषकस्थली रम्या ह्यनेकाय(यु)तयोजना ॥ ६३
 विल्वप्रमोर्णेश्च शुभैर्महास्वादैः सुगन्धिभिः । फलैः प्रकृष्यते भूमिः पुरुषैर्वृन्तविच्युतैः ॥ ६४
 तां स्थलीमुपजीवन्ति किनरोरगमाधवः । परुषकरसोन्मत्ता मानाढयास्तत्र चारणाः ॥ ६५
 कपिञ्जलस्य शैलस्य नागशैलस्य चान्तरे । द्वियोजनश्रुतायामा विस्तीर्णा शतयोजना ॥ ६६
 स्थली मनोहरा सा हि नानावनविभूषिता । नानापुष्पफलोपेता किनरोरगसेविता ॥ ६७
 द्राक्षावनानि रम्याणि तथा नागवनानि च । स्रग्भूवनखण्डानि नीलाशोकवनानि च ॥ ६८
 दाडिमानां च स्वादूनामशोटकवनानि च । अतसीतिलकानां च कदलीनां वनानि च ॥ ६९
 वदरीणां च स्वादूनां वनखण्डानि सर्वदाः । स्वादुशीताम्बुपूर्णाभिर्नदीभिः शोभितानि च ॥ ७०
 तथा पुष्पकशैलस्य महामेघस्य चान्तरे । पट्टियोजनविस्तीर्णा सा भूमिः शतमायता ॥ ७१
 समा पाणिनलप्रख्या काठिना पाण्डुरा घना । वृक्षगुल्मलतागुल्मैस्तृणैश्चापि विवर्णिता ॥ ७२
 वर्जिता विविधैः सत्त्वैर्नित्यमस्मिन्निराश्रया । सा काननस्थली नाम दारुणो रोमहर्षणा ॥ ७३
 महासरांसि च तथा महावृक्षास्तथैव च । महावनानि सर्वाणि कान्तानीमानि सर्वशः ॥ ७४
 सरसां च वनानां च स्थलीनां च प्रजापतेः । भुशुणां सरसां चैव संख्या तत्र न विद्यते ॥ ७५
 दश द्वादश सप्ताष्टौ विशत्रिंशच्च योजनाः । स्थल्यो द्रोण्यश्च विख्याताः सरांसि च वनानि च
 केचित्सन्ति महाघोराः श्यामाः पर्वतरुक्षयः । सूर्याशुजालैरसृष्टा नित्यं शीता दुरासदाः ॥
 तथा ह्यनलतप्तानि सरांसि द्विजसत्तमाः । शैलकुक्ष्यन्तरस्थानि सहस्राणि शतानि च ॥ ७८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नामाष्टाविंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२९२४

अथैवेनवर्तातेऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

अतः परं प्रवक्ष्यामि यस्मिन्मस्मिन्निग्लोचये । ये संनिविष्टा देवानां विविधानां गृहोत्तमाः ॥
 तत्र योऽसौ महाशैलः शीतान्तो नैकावेसरः । नैकधानुशतैश्चिभैर्नैकरत्नाकराकरः ॥
 नितम्बैः पुष्पसालम्बैर्नैकसत्त्वगुणालयः । महाह्रमणिचिनाभिर्ह्रमवैशैरलङ्कृतः ॥

१ घ. 'या सादृशजिह्वर कु' । २ घ. द. 'नानिः काशिरमे' । ३ घ. द. 'स्य चोत्तरे' । ४ घ. घ. द. 'नानि
 मदी' । ५ घ. 'नानि मोम' । ६ घ. 'नानि नाम' । ७ घ. 'ना च ता ह्यल' च प्र' । ८ घ. 'दुरासदा' । ९ घ. घ.
 द. 'स्थानां से' । १० घ. 'नानि' ।

नितम्बैः पट्पदोद्गीतैः प्रवालैर्हेमचित्रकैः । तटैः कुसुमसंकीर्णैर्मत्तभ्रमरनादितैः ॥	४
लतालम्बैश्चित्रैश्चित्रैर्धातुशतार्चितैः । सानुभी रत्नचित्रैश्च पुष्पाढ्यैश्च विभूषितः ॥	५
विमलस्वाद्युपानीयैर्नैकप्रस्रवणैर्युतः । निकुञ्जैः कुसुमोत्कीर्णैरनेकैश्च विभूषितः ॥	६
पुष्पोद्गुपवहाभिश्च स्रवन्तीभिरलंकृतः । किंनराचरिताभिश्च दरीभिः सर्वतस्ततः ॥	७
यक्षगन्धर्वचरितैरनेकैः कन्दरोदरैः । शोभितश्च सुखासेव्यैश्चित्रैर्गहनसंकटैः ॥	८
नानासत्त्वगणाकीर्णैः सुपानीयैः सुखाश्रयैः । नानापुष्पफलोपेतैः पादपैः समलंकृतः ॥	९
तस्मिन्गुहाश्रयाकीर्णैः अनेकोदरकन्दरे । क्रीडावनं महेन्द्रस्य सर्वकामगुणैर्युतम् ॥	१०
तत्र तद्देवराजस्य पारिजातवनं महत् । प्रकाशं त्रिषु लोकेषु गीयते श्रुतिनिश्चयात् ॥	११
तरुणादित्यसंकाशैर्महागन्धैर्मनोहरैः । पुष्पैर्भाति नगश्रेष्ठः सुदीप्त इव सर्वशः ॥	१२
समग्रं योजनशतं तं गन्धमनिलो ववौ । पारिजातकपुष्पाणां माहेन्द्रवननिर्गतः ॥	१३
वैवूर्यनालैः कमलैः सौवर्णैर्वज्रकेशरैः । सर्वगन्धजलोपेतैर्मत्तपट्पदनादितैः ॥	१४
व्याकोशैर्विकचैश्चापि शतपत्रैर्मनोहरैः । सुपङ्कजैर्महापत्रैर्वाप्यस्तत्र विभूषिताः ॥	१५
विरेजुरन्तरम्बुस्थाः सौवर्णमणिभूषिताः । परिस्पन्देक्षणा नित्यं मीनयूथाः सहस्रशः ॥	१६
कूर्मैश्चानेकसंस्थानैर्हमरत्नपरिष्कृतैः । चञ्चुर्यमाणैः सलिलैर्भाति चित्रं समन्ततः ॥	१७
नानावर्णैश्च शकुनैर्नानारत्नतनूरुहैः । सुवर्णपुष्पैश्चानेकैर्मणितुण्डैर्द्विजातिभिः ॥	१८
वलंगुस्वरैः सदोन्मत्तैः संपतद्भिः समन्ततः । शुशुभे तदनं रम्यं सहस्राक्षस्य धीमतः ॥	१९
मत्तभ्रमरसंनदादिविहङ्गानां च कूजितैः । नित्यमानन्दितवनं तस्मात्क्रीडावनं महत् ॥	२०
सुवर्णपाशैश्च नगैर्मणिमुक्तापुरस्कृतैः । मणिशृङ्गैर्कणापत्रैः पतद्भिश्च समन्ततः ॥	२१
शाखामृगैश्च चित्राङ्गैर्नानारत्नतनूरुहैः । नानावर्णप्रकारैश्च सत्त्वैरन्यैः समाकुलम् ॥	२२
मुञ्चन्ति पुष्पवर्षं च तत्र बाललता द्रुमाः । पारिजातकपुष्पाणां मन्दमारुतकम्पिताः ॥	२३
शयनासननिर्व्यूहैः स्तीर्णैः रत्नाविभूषितैः । विहारभूमयस्तत्र द्विजाः शक्रवने शुभाः ॥	२४
न च शीतो न चाप्युष्णो रविस्तत्र समः सदा ॥	२४
नित्यमुन्मादजननो मधुमाधवसंभवः । याति चाप्यनिलस्तत्र नानापुष्पाधिवासितः ॥	२५
नित्यं सङ्गमुखाढादी श्रमरुमविनाशनः ॥	२५
तस्मिन्निन्द्रवने शुभ्रे देवदानवपन्नगाः । यक्षराक्षसगुह्याश्च गन्धर्वाश्चापि तांजमः ॥	२६
विद्याधराश्च सिद्धाश्च किंनराश्च मुदा युताः । तथाऽऽप्सरोगणाश्चैव नित्यं क्रीडापरायणाः ॥	२६
तस्य पर्वतराजस्य पूर्वे पाश्वर्के महोचिनम् । कुमुदं (१) शैलराजानं नैकनिर्झरकन्दरम् ॥	२८
तस्य धातुविचित्रेषु कूटेषु बहुविस्तराः । अष्टौ पुर्या एतदीर्णाश्च दानवानां महात्मनाम् ॥	२९
वज्रके पर्वते चापि अनेकशिखरोदरैः । उदीर्णा राक्षसावामा नरनारीसमाकुलाः ॥	३०
नीलका नाम ते घोरा राक्षसाः कामरूपिणः । तत्र तेऽभिरता नित्यं महाबलपराक्रमाः ॥	३१

१ ग. घ. द. 'प्रसोद' । २ ग. 'तुमिभिर्भितैः' । ३ ग. द. 'पुटैः' । घ. 'नित्यैः' । ४ द. 'न-
कन्दरैः' । नां । ५ घ. 'पल्लवैः' । ६ घ. 'हरत्तमैः' । ७ घ. 'नैर्गदैः' । ८ ग. द. 'वैद्यैः' । ९ द. 'न्यमलैः' ।
१० ग. घ. द. 'विमलितु' । ११ घ. ग. 'वज्र' । १२ द. द. 'तिसृ' । १३ ग. द. 'द्वैः राक्षसीभि रन्ध्र' ।

(भुवनविन्यासः)

- महानीलेऽपि शैलेन्द्रे पुराणि दश पञ्च च । हयाननानां विख्याताः किंनराणां महात्मनाम् ॥ ३३
- देवसेनो महाबाहुर्वलमिन्द्रादयस्तथा । तत्र किंनरगजानो दश पञ्च च गर्विताः ॥ ३४
- सुवर्णपाश्र्वाः प्रायेण नानावर्णसमाकुलैः । विलम्बवेशैर्नगरैः शैलेन्द्रः सोऽभ्यलंकृतः ॥ ३५
- अतिदारुणा दृष्टिविषा ह्यग्निकोपा दुरासदाः । महोरगशतास्तत्र सुवर्णवशवर्तिनः ॥ ३६
- सुनागेऽपि महाशैले दैत्यावासाः सहस्रशः । हर्म्यमासादकलिलाः प्रांगुमाकारतोरणाः ॥ ३७
- वैष्णवन्ते महाशैले विद्याधरपुरत्रयम् । त्रिंशद्योजनविस्तीर्णं पञ्चाशद्योजनायतम् ॥ ३८
- उलूको रोमशश्चैव महानेत्रश्च वीर्यवान् । विद्याधरवरास्तत्र शक्रतुल्यपराक्रमाः ॥ ३९
- वैकङ्के शैलशिखरे ह्यन्तःकन्दरनिर्झरे । महोच्चगृहे रुचिरे रत्नधातुविचित्रिते ॥ ४०
- तत्राऽऽस्ते गारुडिर्नित्यमुरगारिर्दुरासदः । महाबायुजवध्रण्डः सुग्रीवो नाम वीर्यवान् ॥ ४१
- महाप्रमाणैर्विक्रान्तैर्महाबलपराक्रमैः । स शैलो ह्यवृतः सर्वैः पक्षिभिः पद्मगारिभिः ॥ ४२
- करञ्जेऽभिरतो नित्यं साक्षाद्भूतपतिः प्रभुः । वृषभाङ्को महादेवः शंकरो योगिनां प्रभुः ॥ ४३
- नानावेषधैरैर्भूतैः प्रमथैश्च दुरासदैः । करञ्जे सानवः सर्वे ह्यवकीर्णाः समन्ततः ॥ ४४
- वसुधारे वसुमतां वसूनाममितौजसाम् । अष्टावायतनान्याहुः पूजितानि महात्मनाम् ॥ ४५
- रत्नधातौ गिरिवरे सप्तर्षीणां महात्मनाम् । सप्ताश्रमाणि पुण्यानि सिद्धावासयुतानि च ॥ ४६
- महाप्रजापतेः स्थानं हेमशृङ्गे नगोत्तमे । चतुर्वक्त्रस्य देवस्य सर्वभूतनमस्कृतम् ॥ ४७
- गजशैले भगवतो नानाभूतगणावृताः । रुद्राः प्रमुदिता नित्यं सर्वभूतनमस्कृताः ॥ ४८
- सुमेधे धातुचित्राढ्ये शैलेन्द्रे पेयसंनिभे । नैकोदरदंरीवप्रनिकुञ्जैश्चोपशोभिते ॥ ४९
- आदित्यानां वसूनां च रुद्राणां चामितौजसाम् । तत्राऽऽयतनविन्यासा रम्पाश्चैवाश्विनोरपि ॥ ५०
- स्थानानि सिद्धैर्देवानां स्थापितानि नगोत्तमे । तत्र पूजापरा नित्यं यज्ञगन्धर्वकिंनराः ॥ ५१
- गन्धर्वनगरी स्फीता हेमकक्षे नगोत्तमे । अशीत्यमरपुर्याभा महाप्राकारतोरणा ॥ ५२
- सिद्धा ह्यपत्तना नाम गन्धर्वा युद्धशालिनः । येषामधिपतिर्देवो राजराजः कपिञ्जलः ॥ ५३
- अनले राक्षसावासाः पञ्चकूटेऽपि दानवाः । ऊर्जिता देवरिपवो महाबलपराक्रमाः ॥ ५४
- शतशृङ्गे पुरशते यक्षाणाममितौजसाम् । ताम्राभे काद्रवेयस्य तक्षकस्य पुरोत्तमम् ॥ ५५
- विशाखे पर्वतश्रेष्ठे नैऋतप्रदरीगुप्ते । गुहानिरतवासस्य गुहस्याऽऽयतनं महत् ॥ ५६
- श्वेतोदरे महाशैले महाभवनमण्डिते । पुरं गरुडपुत्रस्य सुनाभस्य महात्मनः ॥ ५७
- पिशाचके गिरिवरे हर्म्यमासादमण्डितम् । यज्ञगन्धर्वचरितं कुबेरभवनं महत् ॥ ५८
- हरिकूटे हरिर्देवः सर्वभूतनमस्कृतः । प्रभावात्तस्य शैलोऽसौ महानाभः प्रकाशते ॥ ५९
- कुमुदे किंनरावासा अञ्जने च महोरगाः । कृष्णं गन्धर्वनगरा महाभवनं शालिनः ॥ ६०
- पाण्डुरे चारुगिरिवरे महाप्राकारतोरणे । विद्याधरपुरं तत्र महाभवनशालिनम् (?) ॥ ६१
- सहस्रशिखरे शैले दैत्यानामुग्रकर्मणाम् । पुराणि समुदीर्णानां सहस्रं हेममालिनाम् ॥ ६२
- मुकुटे पद्मगावासा अनेकाः पर्वतोत्तमाः । पुष्पके वै मुनिगणा नित्यमेव मुदा युताः ॥ ६३

जाम्बूनदमयैः पद्मैर्गन्धस्पर्शगुणान्वितैः । नीलवैदूर्यपद्मैश्च गन्धोपेतैर्महोत्पलैः ॥ १५
 तथा कुमुदखण्डैश्च महापद्मैस्लंकृता । यक्षगन्धर्वनारीभिरप्सरामिष्य शोभिता ॥ १६
 देवदानवगन्धर्वैर्यक्षराक्षसपन्नगैः । उपस्पृष्टजला रम्या वापी मन्दाकिनी शुभा ॥ १७
 तथा अलकनन्दा च नन्दा च सरिता वरा । एतैरेव गुणैर्युक्ता नद्यो देवपिसेविताः ॥ १८
 तस्यैव शैलराजस्य पूर्वे कूटे परिश्रुताः । सहस्रयोजनायामास्त्रिशयोजनविस्तराः ॥ १९
 दश गन्धर्वनगराः समृद्ध्या परया युताः । महाभवनमालाभिरनेकाभिर्विभूषिताः ॥ २०
 सुबाहुहरिकेशाद्याश्चिपसेनजरादयः । दश गन्धर्वराजानो दीप्तवह्निपराक्रमाः ॥ २१
 तस्यैव पश्चिमे कूटे कुन्देन्दुसदृशप्रभे । नानाधालुशतैश्चित्रैः सिद्धदेवपिसेविते ॥ २२
 अशीतिषोजनायापं चत्वारिंशत्प्रविस्तरम् । एकैकयक्षभवनं महाभवनमालिनम् ॥ २३
 महायैशालयान्यत्र त्रिंशदाढ्यानि मे शृणु । मुदाऽथ परमर्द्ध्या च संयुक्तानि समन्ततः ॥ २४
 महामालिसुनेत्राद्यास्तथा मणिवरादयः । उदीर्णा यक्षराजानस्तत्र त्रिशत्सदा वभुः ॥ २५
 इत्येते कथिता यक्षा चायं प्रिसमतेजसः । येषामधिपतिर्देवः श्रीमान्वैश्रवणः प्रभुः ॥ २६
 तस्यैव दक्षिणे पार्श्वे हिमवत्यचलोत्तमे । निकुञ्जनिर्झरगुहानैकसानुदरीतटे ॥ २७
 अर्णवादण्वं यावत्पूर्वपश्चायतेऽचले । किनराणां पुरश्चतं निविष्टं वै क्वचित्क्वचित् ॥ २८
 नैकशृङ्गकलापस्य शैलराजस्य कुक्षिपु । नरनारीप्रमुदितं हृष्टपुष्टजनाकुलम् ॥ २९
 द्रुमसुग्रीवसैन्याद्या भगदत्तपुरःसराः । तत्र राजशतं तेषां दीप्तानां बलशालिनाम् ॥ ३०
 विवाहो यत्र रुद्रस्य महादेव्योमया सह । तपस्तप्तवती चैव यत्र देवी वराङ्गना ॥ ३१
 किरातरूपिणा चैव तत्र रुद्रेण क्रीडितम् । यत्र चैव कृतं ताभ्यां जम्बूद्वीपावलोकनम् ॥ ३२
 यत्र ताः संमुदा युक्ता नानाभूतगणैर्युताः । चित्रपुष्पफलोपेता रुद्रस्याऽऽक्रीडभूमयः ॥ ३३
 हृष्टा गिरिदरीयासाः कुशोदयो मनोरमाः । सुन्दर्यो यत्र किनर्यो रमन्ते स्म सुलोचनाः ॥ ३४
 विशालाक्षास्तथा यक्षा अन्याश्चाप्सरसां गणाः । गन्धर्वाश्चाङ्गशालिन्यो यत्र तत्र मुदा युताः ॥ ३५
 तत्रैवोमावनं नाम सर्वलोकेषु विश्रुतम् । अर्धनारीनरं रूपं धृतवान्यत्र शंकरः ॥ ३६
 तथा शरवणं नाम यत्र जातः पटाननः । यत्र चैव कृतोत्साहः क्रौञ्चशैलवनं प्रति ॥ ३७
 ध्वजापताकिनं चैव किङ्किणीजालमालिनम् । यत्र सिंहस्थं युक्तं कार्तिकेयस्य धीमतः ॥ ३८
 चित्रपुष्पनिकुञ्जस्य क्रौञ्चस्य च गिरेस्तटे । देवारिस्कन्दनः स्कन्दो यत्र शक्तिं विमुक्तवान् ॥ ३९
 यत्राभिषिक्तश्च गुहः सन्द्रोनेन्द्रैः सुरोत्तमैः । सेनापत्ये च दैत्यारिर्द्वादशार्कमतापवान् ॥ ४०
 भवसंघावकीर्णानि एतान्यन्यानि च द्विजाः । तत्र तत्र कुमारस्य स्थानान्यायुतनानि च ॥ ४१
 पाण्डुशिला नाम ह्यक्कीडा क्रौञ्चपातिनः । नानाभूतगणाकीर्णं पृष्ठे हिमवतः शुभे ॥ ४२
 पूर्वे तटे रम्ये सिद्धावासमुदाहृतम् । कलापग्राममित्येवं नाम्नाऽऽख्यातं मनीषिभिः ॥ ४३
 ४५ वासिष्ठस्य भरतस्य नलस्य च । विश्वागिरस्य विमर्षस्तर्पणोद्दालकस्य च ॥ ४४
 अन्येषां चोग्रतपसामृषीणां भावितात्मनाम् । हिमवत्पाश्र्वाभाणां च सदस्याणि शतानि च ॥ ४५

१ ड. 'वैदूर्य' । २ क. 'भी' तथा । तं । ३ ग. घ. ड. 'धा कनक' । ४ घ. ड. 'सप्त वि' । ५ घ. ड. 'यश'
 भयाव्यत्र । ६ घ. 'निवस' । ७ घ. ताः द्रुम' । ग. ड. ताः समु' । ८ घ. 'दाऽऽपिताः' । ९ क. 'यत्न ना' । १० ड.
 भयं ।

वैवस्वतस्य सोमस्य वायोनीगाधिपस्य च । सुपक्षे पर्वतचरे चत्वार्यायतनानि च ॥ ६१

गन्धर्वैः किन्नरैर्यक्षैर्नागाविद्याधरोत्तमैः । सिद्धैर्द्वैतपु स्थानेषु नित्यामिष्टः प्रपूज्यते ॥ ६४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नामैकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः — २९८८

अथ चत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच —

मर्षोदापर्वते शुभ्रे देवकूटे निबोधत । विस्तीर्णे गिरिरे तस्य कूटे गिरिवरस्य ह ॥ १
समन्ताद्योजनशतं महाभवनमण्डितम् । ज मक्षेत्रं सपणेश वैनतेयस्य धीमतः ॥ २
नैकैर्महापक्षिगणैर्गारुडैः शीघ्रविक्रमैः । संपूर्णवीर्यसंपन्नैर्मनैरगारिभिः ॥ ३
पक्षिराजस्य भवनं प्रथमं तन्महात्मनः । महावायुप्रवेगस्य शाल्मालिह्रीपवासिनः ॥ ४
तस्यैव चारुमूर्धस्तु कूटेषु च महर्षिषु । दक्षिणेषु विचित्रेषु सप्तस्वपि तु शोभिनः ॥ ५
[* संख्याभ्रौमाः समुदिता रुक्मप्राकारतोरणाः । महाभवनमालाभिः शोभिता देवानिर्मिताः ॥ ६
त्रिंशद्योजनविस्तीर्णाश्चत्वारिंशत्तमायताः । सप्त गन्धर्वनगरा नरनारीसमाकुलाः ॥ ७
आग्नेया नाम गन्धर्वा महाबलपराक्रमाः । कुबेरानुचरा दीप्तास्तेषां ते भवनोत्तमाः ॥ ८
तस्य चोत्तरकूटेषु भुवनस्य महागिरेः । हर्म्यप्रासादवद्धं च उद्यानवनशोभितम् ॥ ९
पुरमाशीविषैः पूर्णं महामाकारतोरणम्] । चादिव्रतनिर्धोपैरानन्दितवनान्तरम् ॥ १०
दुष्प्रसन्नमभिजाणां त्रिंशद्योजनमण्डलम् । नगरं सैहिकेषान्तामुदीर्णं देवविदिषार्भ ॥ ११
सिद्धदेवोपचरितं देवकूटे निबोधत ॥ १२
द्वितीये द्विजगार्हृणा मर्षादापर्वते शुभ्रे । महाभवनमालाभिर्नानावर्णाभिरावृतम् ॥ १३
सुवर्णमणिचित्राभिरनेकाभिरलंकृतम् । विशालरथ्यं दुर्धर्षं नित्यं प्रमुदितं शिवम् ॥ १४
नरनारीगणाकर्णं प्रांशुप्राकारतोरणम् । पट्टियोजनविस्तीर्णं शतयोजनमायतम् ॥ १५
नगरं कालकेयानाममुराणां दुरासदम् । देवकूटनटे रम्ये संनिविष्टं सुदुर्जयम् ॥ १६
महाभ्रचयसंकाशं सुनासं नाम विश्रुतम् ॥ १७
तस्यैव दक्षिणे कूटे विंशद्योजनविस्तरम् । द्विपट्टियोजनायामं हेमप्राकारतोरणम् ॥ १८
हृष्टपुष्पावल्लिप्तानामावीसाः कामरूपिणाम् । औत्कचानां प्रमुदितं राक्षसानां महापुरम् ॥ १९
मध्यमे तु महाकूटे देवकूटस्य वै गिरेः । सुवर्णमणिपापार्णश्चित्रः श्रुङ्गतरैः शुभैः ॥ २०
शाराशनसहस्राढ्यैर्नकारोहसमाकुलम् ॥ २१

* धनुर्विज्ञान्तर्गतप्रयोगे न. पुस्तके नास्ति ।

१ म. घ. 'मर्षः' । २ क. 'यादा' । ३ घ. 'च' । ४ घ. 'द' । 'मित' । 'त' । ५ घ. 'द' । 'आस्ता' । 'त' ।
६ घ. 'पु' । 'म' । 'क' । 'घ' । 'म' । 'दु' । 'प्र' । 'न' । ७ घ. 'म' । 'महा' । 'देव' । ८ घ. 'न' । 'म' । 'ना' । ९ घ. 'द' । 'ह' । 'द' ।
१० घ. 'द' । 'बा' । 'क' ।

वैवस्वतस्य सोमस्य वायोर्नागाधिपस्य च । सुपक्षे पर्वतवरे चत्वार्यायतनानि च ॥ ६१

गन्धर्वैः किन्नैर्यक्षैर्नागैर्विद्याधरोत्तमैः । सिद्धैर्देवैः स्थानेषु नित्यमिष्टः प्रपूज्यते ॥ ६४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नामैकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः — २२८८

अथ चत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

मर्षादापर्वते शुभ्रे देवकूटे निबोधत । विस्तीर्णे शिखरे तस्य कूटे गिरिवरस्य ह ॥ १
समन्ताद्योजनशते महाभवनमण्डितम् । ज पक्षेत्रं सपणेश वैनतेयस्य धीमतः ॥ २
नैकैर्महापक्षिगणैर्गर्गैः शीघ्रविक्रमैः । संपूर्णवीर्यसंपन्नैर्मनैरुगारिभिः ॥ ३
पक्षिराजस्य भवनं प्रथमं तन्महात्मनः । महावायुपतेरस्य शाल्मलिद्वीपवासिनः ॥ ४
तस्यैव चारुमूर्धस्तु कूटेषु च महर्षिषु । दक्षिणेषु विचित्रेषु सप्तस्वपि तु शोभिनः ॥ ५
[*संध्याभ्रैः समुदिता रुक्मपाकारतोरणाः । महाभवनमालाभिः शोभिता देवानिर्मिताः ॥ ६
त्रिंशद्योजनविस्तीर्णाश्चत्वारिंशत्तमायताः । सप्त गन्धर्वनगरा नरनारीसमाकुलाः ॥ ७
आद्येषा नाम गन्धर्वा महाबलपराक्रमाः । कुबेरानुचरा दीप्तास्तोषां ते भवनोत्तमाः ॥ ८
तस्य चोत्तरकूटेषु भुवनस्य महागिरेः । हर्म्यमासादवर्द्धं च उद्यानवनशोभितम् ॥ ९
पुरमाशीविषैः पूर्णं महापाकारतोरणम्] । वादित्रशतनिर्घोषैरानन्दितवनान्तरम् ॥ १०
दुष्प्रसह्यमभिघ्राणां त्रिंशद्योजनमण्डलम् । नगरं सैदिकेयानामुदीर्णं देवविद्विषार्भ ॥ ११
सिद्धदेवर्षिचरितं देवकूटे निबोधत ॥ १२
द्वितीये द्विजशार्ङ्गला मर्षादापर्वते शुभ्रे । महाभवनमालाभिर्नानावर्णाभिरावृतम् ॥ १३
सुवर्णमणिचित्राभिरनेकाभिरलंकृतम् । विशालरथ्यं दुर्धर्षं नित्यं प्रमुदितं शिवम् ॥ १४
नरनारीगणार्काण्यं प्रांशुपाकारतोरणम् । षष्टियोजनविस्तीर्णं शतयोजनमायतम् ॥ १५
नगरं कालकेयानामसुराणां वुरासदम् । देवकूटतटे रम्ये संनिविष्टं सुदुर्जयम् ॥ १६
महाभ्रचयसंकाशं सुनासं नाम विश्रुतम् ॥ १७
तस्यैव दक्षिणे कूटे त्रिंशद्योजनविस्तरम् । द्विषष्टियोजनायामं हेमपाकारतोरणम् ॥ १८
हृष्टेष्टुष्टावलितानामावर्षासाः कामरूपिणाम् । औत्कचानां प्रमुदितं राक्षसानां महापुरम् ॥ १९
मध्यमे तु महाकूटे देवकूटस्य वै गिरेः । सुवर्णमणिपापाण्यंश्चित्रैः श्लक्ष्णतरैः शुभैः ॥ २०
शास्ताशतसहस्राढ्यैर्नकारोदसमाकुलम् ॥ २१

* धनुर्ध्वान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ क. 'मज्ज' ग'. २ क. 'जोषा' प'. ३ घ. च. ४ घ. ह. 'मित.' स'. ५ घ. ह. 'भ्रास्ता.' स'.
६ घ. 'पु भर्' । ७ क. घ. क. 'म्' । दु प्र स'. ८ घ. 'म्' । महापदेव' । ९ घ. क. 'नाम ना' । १० ग. क. 'हृष्ट-
शिव' । ११ घ. ड. 'वायु का' ।

(भुवनविन्यासः)

नैकैर्विमानसंघातैः प्रेकामद्भिर्नगस्तलम् । सिद्धैरुपस्थितनला महापुण्यजला शिवा ॥	६
वायुना प्रेर्यमाणा च अनेकाभोगगामिनी । परिवर्तत्यहरहो य(हर्ष)धा सूर्यस्तथैव सा ॥	७
चत्वार्यशीतिप्रतता योजनानां समन्ततः । वेगेन कुर्वती मेरुं सा प्रयाता प्रदक्षिणम् ॥	८
विभिद्यमाना सलिलैस्तैजसेनानिलेन च । मेरोरुत्तरकूटेषु पतिताऽथ चतुर्ष्वपि ॥	९
मेरुकूटतटान्तेभ्य उत्कृष्टेभ्यो निर्वर्तिता । विकीर्यमाणसलिला चतुर्धा संसृतोदका ॥	१०
षष्टियोजनसाहस्रं निरालम्बनमम्बग्म् । निपपात महाभागा [मेरोस्तस्य चतुर्दिशम् ॥	११
सा चतुर्ष्वधितथैव महापादेषु शोभना । पुण्या मन्दरपूर्णे पतिता हि महानदी ॥	१२
पूर्वेणांशेन देवानां सर्वसिद्धैर्गणालयम् । सुवर्णचित्रकटकं नैकनिर्झरकन्दरम् ॥	१३
प्लावयन्ती सशैलेन्द्रं मन्दरं चारुकन्दरम् । वममतापत्रगर्भनेत्रैः स्फाटिकोदकैः ॥	१४
तथा चैत्ररथं रम्यं प्लावयन्ती प्रदक्षिणम् । प्रविष्टा ह्यम्बरनदी दक्षणोदमरोवरम् ॥	१५
अहणोदान्निटताऽथ शीतान्ते रम्यनिर्झरे । शैले सिद्धगणावासे निपपात सुगामिनी ॥	१६
सीता नाम महापुण्या नदीनां प्रवरा नदी । सा निकुञ्जनिरुद्धा तु अनेकाभोगगामिनी ॥	१७
शीतान्तशिखराद्गुहा मुकुञ्जे वरपर्वते । निपपात महाभागा तस्मादपि सुमञ्जसम् ॥	१८
तस्मान्माल्यवतं शैलं भावयन्ती वराणा । वैकुण्ठं समनुवाप्ता वैकुण्ठान्मणिपर्वतम् ॥	१९
मणिपर्वतान्नह्यशैलमृषभं नैरुकन्दरम् ॥	१९
एवं शैलसहस्राणि दारयन्ती महानदी । पतिताऽथ महाशैले जठरे सिद्धसेविते ॥	२०
तस्मादपि महाशैलं देवकूटं तरङ्गिणी । तस्य कुलिसमुद्रान्ता क्रमेण पृथिवीं गता ॥	२१
सैवं स्थलीसहस्राणि शैलराजशतानि च । वनानि च विचित्राणि सरांसि विविधानि च ॥	२२
प्लावयन्ती महाभागा] विस्फारेणवलोकता । नदीसहस्रानुगता प्रवृत्ता च महानदी ॥	२३
भद्रार्थं समहादीपं प्लावयन्ती वरायगा । प्रविष्टा क्षणं पूर्वं पूर्वं द्वीपे महानदी ॥	२४
दक्षिणेऽपि प्रपन्ना या शैलेन्द्रे गन्धमादने । चित्रैः प्रपातैर्विविधैर्नैकविस्फामितोदका ॥	२५
तद्गन्धमादनवगं नन्दनं देवनन्दनम् । प्लावयन्ती महाभागा प्रयाता सा प्रदक्षिणम् ॥	२७
नाम्ना ह्यलकनन्देति सर्वलोकेषु विद्युता । प्रविशत्युत्तरसरो मानसं देवमानसम् ॥	२७
मानसाच्छैलराजानं रम्यं त्रिशिरं गता । त्रिफटाच्छैलशिखरात्कलिहशिखरं गता ॥	२८
कलिहशिखराद्गुहा रुचके निपपात सा । रुचकात्रिपथं प्राप्ता ताम्राभं निपपादपि ॥	२९
ताम्राभशिखराद्गुहा गता श्वेतोदरं गिरिम् । तस्मात्समुच्चं शैलेन्द्रं वसुधारं च पर्वतम् ॥	३०
हंसकूटं गता तस्मादेवशृङ्गे ततो गता । तस्माद्गता महाशैलं ततश्चापि पिशाचकम् ॥	३१
पिशाचकाच्छैलवरात्पञ्चकूटं गता पुनः । पञ्चकूटाच्च कैलासं देवायासं शिलोच्चयम् ॥	३२
तस्य कुक्षिषु विश्रान्ता नैरुकन्दरमानुष । [हिमपत्युत्तमनदी निपपाताचलोत्तमे ॥	३३
सैवं शैलसहस्राणि दारयन्ती महानदी । स्थलीशतान्यनेकानि प्लावयन्त्यानुगामिनी ॥	३४
वनानां च सहस्राणि कन्दराणां शतानि च । प्लावयन्ती महाभागा प्रयाता दक्षिणोदधिम् ॥	३५

* यन्त्रविज्ञान्तर्गतप्रयोगो ह. पुस्तके नास्ति । + यन्त्रविज्ञान्तर्गतप्रयोगो य. पुस्तके नास्ति ।

तत्र नागपतिश्चण्डश्चण्डो नाम दुरासदः । शतशीर्षो महाभागो विष्णुचक्राङ्गचिह्नितः ॥
 इत्येवमष्टौ विज्ञेया विचित्रा देवपर्वताः ॥ ७१
 पुरैरायतनैः पुण्यैः पुण्योदैश्च सरोवरैः । सुवर्णपर्वतैर्नैकैस्तथा रजतपर्वतैः ॥ ७४
 नानारत्नप्रभासैश्च नैकैश्च मणिपर्वतैः । हरितालपर्वतैर्नैकैस्तथा दिङ्गुलकाञ्चनैः ॥ ७५
 शुद्धैर्मनःशिलाजालैर्भास्वरैररुणप्रभैः । नानाधातुविचित्रैश्च नैकैश्च मणिपर्वतैः ॥ ७६
 पूर्णा वसुमती सर्वा गिरिभिर्नैकविस्तरैः । नदीकन्दरशैलाढ्यैरनैकैश्चित्रसानुभिः ॥ ७७
 (* तेषु शैलसहस्रेषु नानावर्णेषु नित्यशः । दैत्यदानवगन्धर्वयक्षाणां च महालयैः ।)
 इत्येवमचलैर्धुक्तैर्दैत्यराक्षससाधुभिः । किन्नरोरगगन्धर्वैर्विचित्रैः सिद्धचारणैः ॥ ७९
 गन्धर्वैरप्सरामिश्च सेविता नैकविस्तराः । पुण्यकृद्भिः समाकीर्णाः कंसराकृतयो नगाः ॥ ८०
 गिरिजालं तु तन्मेरोः सिद्धलोकमिति स्मृतम् । चित्रं नानाश्रयोपेतं प्रचारं सुकृतात्मनाम् ॥
 नात्युग्रकर्मासिद्धानां प्रतिमा मध्यमाः स्मृताः । स हि स्वर्ग इति ख्यातः क्रमस्त्वेव प्रकीर्तितः ॥
 चतुर्म्हाद्वीपवती सेयमुर्वी प्रकीर्तिता । नानावर्णप्रमाणैर्हि नानावर्णवर्लैस्तथा ॥ ८३
 नानामह्यान्नपानैश्च नानाच्छादनभूषणैः ॥ प्रजाविकारैर्विविधैश्चित्रैरध्युपितैः सह ॥ ८४
 चत्वारो नैकवर्णाढ्या महाद्वीपाः परिश्रुताः । भद्राश्च भरताश्चैव केतुमालाश्च पश्चिमाः ॥
 उत्तराः कुरवश्चैव कृतपुण्यप्रतिश्रयाः ॥ ८५
 सैषा चतुर्म्हाद्वीपा नानाद्वीपसमाकुला । पृथिवी कीर्तिता कृत्स्ना पद्माकारा मया द्विजाः ॥ ८६
 तदेषा सान्तरद्वीपा सशैलवनकानना । पद्मेत्यभिहिता कृत्स्ना पृथिवी बहुविस्तरा ॥ ८७
 सत्रहसदनं लोकं सदेवासुरमानुषम् । त्रिलोकमिति विख्यातं यत्सत्त्वेर्व्यवहार्यते ॥ ८८
 चन्द्रादित्यावतप्तं यत्तज्जगत्परिणीयते । गन्धवर्णरसोपेतं शब्दस्पर्शगुणान्वितम् ॥ ८९
 तं लोकपञ्चं श्रुतिभिः पद्ममित्यभिधीयते । एष सर्वपुराणेषु क्रमः सुपरिनिश्चितः ॥ ९०
 शतैर्भीमहापुराणैश्चायुप्रोक्तेऽनुवहपादे भुवनविन्यासो नामैकवर्त्तारिशोऽध्यायः ॥ ९१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः — ३१०४

अथ द्विचरव रिशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच —

सरोवरेभ्यः पुण्योदा देवनद्यो विनिर्गताः । महीयतोऽया नद्यश्च ताः शृणुध्वं यथाक्रमम् ॥ १
 आकाशाम्भोनिधेयोऽसौ सोम इत्यभिधीयते । आधारः सर्वभूतानां देवानाममृताकरः ॥ २
 तस्मात्प्रवृत्ता पुण्योदा नदी ह्याकाशगामिनी । सप्तमेनानिलपथा प्रयाता विमलोदका ॥ ३
 सा ज्योतिषि निवर्तन्ती ज्योतिर्गणनिषेविता । ताराकोटिसहस्राणां नभसश्च समायता ॥ ४
 माहन्द्रेण गजेन्द्रेण आकाशपथयायिना । क्रीडिता ह्यन्तरतले या सा विक्षोभितोदका ॥ ५

* धनुश्चिह्नान्तगतग्रन्थः क. ग. ड. पुस्तकेषु नास्ति ।

१ ग. ड. 'निधिः सि' । २ क. 'र्णाया न' । ३ ग. ड. 'निष्ठिनः' ।

(भुवनविन्यासः)

- नैर्कैर्विमानसंघातैः प्रकामद्भिर्नगस्तलम् । सिद्धैरुपस्पृष्टजला महापुण्यजला शिवा ॥ ६
- वायुना मेर्यमाणा च अनेकाभोगगामिनी । परिवर्तत्यहरहो य(हर्ष)था सूर्यस्तथैव सा ॥ ७
- चत्वार्यशीतिपतसा योजनानां समन्ततः । वेगेन कुर्वती मेरुं सा प्रयाता प्रदक्षिणम् ॥ ८
- विभिद्यमाना सलिलैस्तैजसेनानिलेन च । मेरोरुत्तरकुट्टेषु पतिताऽथ चतुर्ष्वपि ॥ ९
- मेरुकूटतटान्तेभ्य उरुकूटभ्यो निर्वालिता । विकीर्यमाणसलिला चतुर्धा संसृतोदका ॥ १०
- षष्टिर्भोजनसाहस्रं निरालम्बनमम्बरम् । निपपात महाभागा [मेरोस्तस्य चतुर्दिशम् ॥ ११
- सा चतुर्ष्वभितथैव महापादेषु शोभना । पुण्या मन्दरपर्णे पतिता हि महानदी ॥ १२
- पूर्वेणांशेन देवानां सर्वसिद्धैर्गणालयम् । सुवर्णचित्रकटकं नैकनिर्झरकन्दरम् ॥ १३
- प्लावयन्ती सशैलेन्द्रं मन्दरं चाकन्दरम् । वमपतापशमनैरनेकैः स्फाटिकोदकैः ॥ १४
- तथा चैत्ररथं रम्यं प्लावयन्ती प्रदक्षिणम् । प्रविष्टा ह्यम्बरनदी ह्यहणोदसरोवरम् ॥ १५
- अहणोदान्निटत्ताऽथ शीतान्तो रम्यनिर्झरे । शैले सिद्धगणावासे निपपात सुगामिनी ॥ १६
- सीता नाम महापुण्या नदीनां प्रवरा नदी । सा निकुञ्जनिरुद्धा तु अनेकाभोगगामिनी ॥ १७
- शीतान्तगिरिराज्या मुकुञ्जे वरपर्वने । निपपात महाभागा तस्मादपि सुमञ्जसम् ॥ १८
- तस्मान्माल्यवतं शैलं भावयन्ती वराणां । वैरुहं समनुवासा वैरुहान्मणिपर्वतम् ॥ १९
- मणिपर्वतान्महाशैलमृषभं नैरुहकन्दरम् ॥ २०
- एवं शैलसहस्राणि दारयन्ती महानदी । पतिताऽथ महाशैले जठरे सिद्धसेविते ॥ २१
- तस्मादपि महाशैलं देवकूटं तरङ्गिणी । तस्य कृशिसमुद्रान्ता क्रमेण पृथिवीं गता ॥ २२
- सैवं स्थलीसहस्राणि शैलराजशतानि च । वनानि च विचित्राणि सरांसि त्रिविधानि च ॥ २३
- प्लावयन्ती महाभागा] विस्फारेष्ववलोकदा । नदीसहस्राणुगता प्रवृत्ता च महानदी ॥ २४
- भद्राभं समहादीपं प्लावयन्ती वरापगा । प्रविष्टा ह्यर्णवं पूर्वं पूर्वं द्वीपे महानदी ॥ २५
- दक्षिणेऽपि प्रपन्ना या शैलेन्द्रे गन्धमादने । वित्रैः प्रपातैर्विविधैर्नैकविस्फामितोदका ॥ २६
- तद्वामपदादनयनं नन्दनं देवनन्दनम् । प्लावयन्ती महाभागा प्रयाता सा प्रदक्षिणम् ॥ २७
- नाम्ना दालकनन्देति सर्वलोकेषु विधुता । प्रविशत्युत्तरसरो मानसं देवमानसम् ॥ २८
- मानसान्छैल्यराजानं रम्यं विशिष्यं गता । विफटाच्छैलशिखरात्कलिकुशिसरं गता ॥ २९
- कलिकुशिसरारुद्धा रुचकं निपपात सा । रुचकाभिपथं माता नाम्नाभं निपपादपि ॥ ३०
- नाम्नाभशिखरारुद्धा गता श्वेतोदरं गिरिम् । तस्मान्मुमुक्षुं शैलेन्द्रं वसुधारं च पर्वतम् ॥ ३१
- देवकूटं गता नन्दादेवशृङ्गे सती गता । तस्माद्रुवा महाशैलं तनयापि पिशाचकम् ॥ ३२
- पिशाचकाच्छैल्यवगात्पञ्चकूटं गता पुनः । पञ्चकूटाश्च कलामं देवावासं शिलोद्यमम् ॥ ३३
- तस्य कुशियु रिभ्रान्ता नैरुहकन्दरसानुषः । [नदिपपन्युनमनदी निपपाताचलोत्तमे ॥ ३४
- सैवं शैलसहस्राणि दारयन्ती महानदी] स्थलीशतान्यनेकानि प्लावयन्त्यानुगामिनी ॥ ३५
- वनानां च सरसाणि कन्दराणां शतानि च । प्लावयन्ती महाभागा प्रयाता दक्षिणोदधिम् ॥ ३६

• अत्र विमानसंघातयोः क. पु. १६ अ. ३३ । + भुवनविन्यासोऽयं य. पुस्तके नास्ति ।

१. द. प्रवरा नदी । २. य. 'विदित' । ३. य. 'द्वीप' । ४. य. 'देव' । ५. य. 'पिशाच' । ६. य. 'पिशाच' ।

रम्या योजनविस्तीर्णा शैलकुक्षिपु संवृता । या धृता देवदेवेन शंकरेण महात्मना ॥ ३६
 पावनी द्विजशार्दूल घोराणामपि पाप्मनाम् । शंकरस्याङ्गसंस्पर्शान्महादेवस्य धीमताः ॥
 द्विगुणं पवित्रसलिला सर्वलोके महानदी ॥ ३७
 अर्जुनैर्लं समस्ताश्च निर्गता बहुभिर्मुखैः । अथोऽन्येनाभिधानेन ख्याता नद्यः सहस्रशः ॥ ३८
 तस्माद्धिमवतो गङ्गा गता सा तु महानदी । एवं गङ्गेति नाम्ना हि प्रकाशा सिद्धसेविता ॥ ३९
 धन्यास्ते सत्तमा देशा यत्र गङ्गा महानदी । रुद्रसाध्यानिलादित्यैर्जुष्टतोया यशोवती ॥ ४०
 महापादं प्रवक्ष्यामि मेरोरपि हि पश्चिमम् । नानारत्नाकरं पुण्यं पुण्यकृद्धिर्निपेवितम् ॥ ४१
 विपुलं शैलराजानं विपुलोदरकन्दरम् । नितम्बकुञ्जकटकैर्विमलैर्मण्डितोदरम् ॥ ४२
 अपि या उयवकस्यैषा त्रिदशैः सेवितोदका । वायुवेगा गताभोगा लतेव भ्रामिता पुनः ॥ ४३
 मेरुकूटतटाद्वृष्टा महतैः स्वादितोदका । विस्तीर्यमाणसलिला निर्मलांशुकसंनिभा ॥ ४४
 तस्य कूटेऽम्बरनदी सिद्धचारणसेविता । प्रदक्षिणमथाऽऽवृत्त्य पतिता सांनुगामिनी ॥ ४५
 देवभ्राजं महाभ्राजं सर्वभ्राजं महावनम् । प्लावयन्ती महाभागा नानापुष्पाफलोदका ॥ ४६
 प्रदक्षिणं प्रकुर्वाणा नानावनविभूषिता । प्रविष्टा पश्चिमसरः सितोदं विमलोदकम् ॥ ४७
 सा सितोदाद्विनिष्क्रान्ता सुपक्षं पर्वतं गता । सुपक्षतस्तु पुण्योदात्ततो देवर्षिसेविता ॥ ४८
 सुपक्षकूटतटगा तस्माच्च संशितोदका । निपपात महाभागा रमण्यं शिखिपर्वतम् ॥ ४९
 शिखेश्व पर्वतोत्कङ्कं कङ्काद्वैदूर्यपर्वतम् । वैदूर्यात्कपिलं शैलं तस्माच्च गन्वमादनम् ॥ ५०
 तस्माद्विरिवरात्प्राप्ता पिञ्जरं वरपर्वतम् । पिञ्जरात्सरसं याता तस्माच्च कुमुदाचलम् ॥ ५१
 मधुपन्तं जनं चैव मुकुटं च शिलोचयम् । मुकुटाच्छैलशिखरात्कृष्णं याता महागिरिम् ॥ ५२
 कृष्णाच्छ्रेतं महाशैलं महानगानिपेवितम् । श्वेतात्सहस्राशेखरं शैलेन्द्रं पतिता पुनः ॥ ५३
 अनेकाभिः स्रवन्तीभिराप्यायितजला शिवा । एवं शैलसहस्राणि सादयन्ती महानदी ॥
 पारिजाते महाशैले निपपाताऽऽशुगामिनी ॥ ५४
 अनेकनिर्झरनदी गुहासानुषु राजते । तस्य कुक्षिपद्मेकासु भ्रान्ततोया तरङ्गिणी ॥ ५५
 व्याहृत्यमानसंवेगा गण्डशैलैरनेकशः । संविद्यमानसलिला गता च धरणीतले ॥ ५६
 केतुमालं महादीपं नानाम्लेच्छगणैर्युतम् । प्लावयन्ती महाभागा प्रयाता पश्चिमार्णवम् ॥ ५७
 सुवर्णाचित्रपार्श्वे तु सुपार्श्वेऽप्युत्तरे गिरौ । मेरोश्चित्रमहापादे महासंच्चनिपेविते ॥ ५८
 मेरुकूटतटाद्वृष्टा पवनेनेरितोदका । अनेकाभोगवैक्राद्री क्षिप्पर्मार्गे नभस्तले ॥ ५९
 षष्टियोजनसाहस्रे निरालम्बेऽम्बरे शुभे । विकीर्यमाणा मालेव निपपात महान्दी ॥ ६०
 एवं कूटतटैर्भ्रष्टा नैकैर्देवर्षिसेवितैः । विकीर्यमाणमालिला नैकपुष्पोदुपोत्कचा ॥ ६१
 नानारत्नवनोद्देशमरुणं सवितुर्धनम् । महावनं महाभागा प्लावयन्ती प्रदक्षिणम् ॥ ६२
 सरोपरं महापुण्यं महाभागनिपेवितम् । तत्राऽऽविवेश कल्याणी महाभद्रं सितोदका ॥ ६३

१ घ. 'पु विस्तृता' । २ ग. घ. 'लोहम्' । ३ क. ग. द. 'नुतल' । ४ द. 'भन्यान्ते' । ५ क. 'मनादित्र' ।
 ६ क. 'मनादित्र' । ७ क. 'परवती' । ८ घ. द. 'वेगता' । ९ ग. 'भोगल' । १० ग. घ. क. 'तेवमिल' भूमिता । ११
 ११ क. 'सा तु गा' । १२ द. 'दत्ता' । सा । १३ घ. द. 'तारका' काकादे । १४ ग. घ. 'दाना' । १५ ग. घ. क.
 'दत्ता' । १६ क. 'माना' । ग. द. 'माने' । १७ क. 'दिता' । १८ ग. घ. द. 'प्रादुर्भूत' । गानार ।
 १९ ग. घ. द. 'दम्' । २०

(भुवनविन्यासः)

भद्रसोमेति माम्ना हि महापारा महाजवा । महानदी महापुण्या महाभद्रा दिनिर्गता ॥	६४
नैकजिह्वारवमादया शङ्खकूटतटे तु सा । तत्र कूटे गिरितटे निपपाताऽऽशुगामिनी ॥	६५
शङ्खकूटतटाद्भ्रष्टा पपात वृषपर्वतम् । वृषपर्वतोद्गत्सगिरिं नागशैलं ततो गता ॥	६६
तस्मान्नीलं नगश्रेष्ठं संपाप्ता वर्षपर्वतम् । नीलात्कापिञ्जलं चैव इन्द्रनीलं च निम्नगा ॥	६७
ततः परं महानीलं हेमशृङ्गं च सा ययौ । हेमशृङ्गाद्रता श्वेतं श्वेताञ्च सुनगं ययौ	६८
सुनगाच्छतशृङ्गं च संपाप्ता सा महानदी । शतशृङ्गान्महाशैलं पुष्करं पुष्पमण्डितम् ॥	६९
पुष्कराञ्च महाशैलं द्विराजं सुमहाबलम् । घराहपर्वतं तस्मोन्मयूरं च शिलोच्चयम् ॥	७०
मयूराच्चैकशिखरं कन्दरोदरमण्डितम् । जातुर्धि शैलशिखरं निपपाताऽऽशुगामिनी ॥	७१
एवं गिरिसहस्राणि दारयन्ती महानदी । त्रिशृङ्गं शृङ्गकलिलं मर्यादापर्वतं गता ॥	७२
त्रिशृङ्गतटाविभ्रष्टा महाभागनिपेविता । मेरुकूटतटाद्भ्रष्टा पवनेनेरितोदका ॥	७३
वीरुधं पर्वतवरं पपात विमलोदका । प्लावयन्ती महाभाना प्रयाता पश्चिमार्णवम् ॥	७४
सुवैर्णभुवि पार्श्वे तु सुपार्श्वेऽप्युत्तरे गिरौ । मेरोश्चित्रे महापादे महासत्त्वनिपेविते ॥	७५
कन्दरोदरविभ्रष्टा तस्मादपि तरङ्गिणी । नैकभोगा पंपातोर्वी चित्रपुण्योर्द्वयोत्कचा ॥	७६
प्लावयन्ती प्रमुदिता उत्तरान्ता कुळञ्जिवा । महादीपस्य मध्येन प्रयाता सोत्तरार्णवम् ॥	७७
एवं तास्तु महानद्यश्चतस्रो विमलोदकाः । महागिरितटभ्रष्टाः संप्रयाताश्चतुर्दिशम् ॥	७८
तत्सेयं कथितप्राया पृथिवी बहुविस्तरा । मेरुशैलमहाकीर्णाऽविशैश्च सर्वतोदिशम् ॥	७९
चतुर्महादीपवती चतुराक्रीडकानना । चतुष्केतुमहावृक्षा चतुर्वरस्तरस्वती ॥	८०
चतुर्महाशैलवती चतुरोरगसंश्रया । अष्टोत्तरमहाशैला तथाऽष्टवरपर्वता ॥	८१

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नाम द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१३८५

अथ त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

गन्धमादनपार्श्वे तु स्फीता चोपरि गण्डिका । द्वात्रिंशतं सहस्राणि योजनैः पूर्वपश्चिमा ॥	१
अस्याऽऽयामश्चतुर्दशसहस्राणि प्रमाणतः । तत्र ते शुभकर्माणः केतुमालाः परिभ्रुताः ॥	२
तत्र काला नराः सर्वे महासत्त्वा महाबलाः । स्त्रियश्चोत्पलपनाभाः सर्वास्ताः प्रियदर्शनाः ॥	३
तत्र दिव्यो महावृक्षः पनसः पद्मसाश्रयः । ईश्वरो ब्रह्मणः पुत्रः कामचारी मनोजवः ॥	४
तस्य पीत्वा फलरसं जीवन्ति हि समायुतम् ॥	५
पार्श्वे माल्यवतश्चापि पूर्वे पूर्वा तु गण्डिका । आपामतोऽथ विस्ताराद्यथेवापरगण्डिका ॥	६

१ घ. क. जातुर्धि । २ क. ग. 'ता । विदद् प' । क. 'ता । विदद् प' । ३ घ. क. 'वर्ण भु' । ४ ग. क. 'कुर्वो-
रूप । प' । ५ क. 'दुचोक्ता प' । ६ ग. विपृष्ठा । ७ य. विदज्यास । ८ क. विमृष्ठा । ९ ग. घ. क. सरोवती ।
१० क. 'व्यस्तपा' । ११ क. 'वेता' । १२ । १३ ग. घ. क. 'न्ति वै यर्थायु' ।

रम्या योजनविस्तीर्णा शैलकुक्षिपु संवृता । या धृता देवदेवेन शंकरेण महात्मना ॥	३६
पावनी द्विजशार्दूल घोराणामपि पाप्मनाम् । शंकरस्याङ्गसंस्पर्शान्महादेवस्य धीमतः ॥	३७
द्विगुणं पवित्रसलिला सर्वलौके महानदी ॥	३८
अर्जुनैलं समस्ताच्च निर्गता बहुभिर्मुखैः । अथोऽन्येनाभिधानेन ख्याता नद्यः सहस्रशः ॥	३९
तस्माद्विमवतो गङ्गा गता सा तु महानदी । एवं गङ्गेति नाम्नौ हि प्रकाशा सिद्धसेविता ॥	४०
धन्यास्ते सत्तमा देशा यत्र गङ्गा महानदी । रुद्रसाध्यानिलादित्यैर्जुष्टोया यशोवती ॥	४१
महापादं प्रवक्ष्यामि मेरोरपि हि पश्चिमम् । नानारत्नाकरं पुण्यं पुण्यकृद्भिर्निपेक्षितम् ॥	४२
विपुलं शैलराजानं विपुलोदरकन्दरम् । नितम्बकुञ्जकटकैर्विमलैर्मण्डितोदरम् ॥	४३
अपि या उयवकस्यैषा त्रिदशैः सेवितोदका । वायुरेगा गताभौगा लतेव भ्रामिता पुनः ॥	४४
मेरुकूटतटाद्वृष्टा महतैः स्वादितोदका । विस्तीर्यमाणसलिला निर्मलांशुकसंनिभा ॥	४५
तस्य कूटेऽम्बरनदी सिद्धचारणसेविता । प्रदक्षिणमथाऽऽवृत्त्य पतिता सांनुगामिनी ॥	४६
देवभ्राजं महाभ्राजं सर्वभ्राजं महावनम् । प्लावयन्ती महाभागा नानापुष्पाफलोदका ॥	४७
प्रदक्षिणं प्रकुर्वाणा नानावनविभूषिता । प्रविष्टा पश्चिमसरः सितोदं विमलोदकम् ॥	४८
सा सितोदाद्विनिष्क्रान्ता सुपक्षं पर्वतं गता । सुपक्षतस्तु पुण्योदात्ततो देवर्षिसेविता ॥	४९
सुपक्षकूटतटगा तस्माच्च संशितोदका । निपपात महाभागा रमण्यं शिखिपर्वतम् ॥	५०
शिखेश्व पर्वतोत्कङ्कं कङ्काद्वैदूर्यपर्वतम् । वैदूर्यात्कपिलं शैलं तस्माच्च गन्धमादनम् ॥	५१
तस्माद्विरिवरात्प्राप्ता पिञ्जरं वरपर्वतम् । पिञ्जरात्सरसं याता तस्माच्च कुमुदाचलम् ॥	५२
मधुपन्तं जनं चैव मुकुटं च शिलोच्चयम् । मुकुटाच्छैलशिखरात्कृष्णं याता महागिरिम् ॥	५३
कृष्णाच्छ्रेतं महाशैलं महानगानिपेक्षितम् । श्वेतात्सहस्राशेखरं शैलेन्द्रं पतिता पुनः ॥	५४
अनेकाभिः स्रवन्तीभिराप्यायितजला शिवा । एवं शैलसहस्राणि सादयन्ती महानदी ॥	५५
पारिजाते महाशैले निपपाताऽऽशुगामिनी ॥	५६
अनेकनिर्झरनदी गुहासानुषु राजते । तस्य कुक्षिष्वनेकासु भ्रान्ततोया तरङ्गिणी ॥	५७
व्याहन्त्यमानसंवेगा गण्डशैलैरनेकशः । संविद्यमानसलिला गता च धरणीतले ॥	५८
केतुमालं महाद्वीपं नानाम्लेच्छगणैर्युतम् । प्लावयन्ती महाभागा प्रयाता पश्चिमार्णवम् ॥	५९
सुवर्णचित्रपार्श्वे तु सुपार्श्वेऽप्युत्तरे गिरौ । मेरोश्चित्रमहापादे महासत्त्वनिपेक्षिते ॥	६०
मेरुकूटतटाद्वृष्टा पवनेनरितोदका । अनेकाभोगैर्वैक्राङ्गी क्षिप्यमौगे नभस्तले ॥	६१
षष्टियोजनसाहस्रे निरालम्बेऽम्बरे शुभे । विकीर्यमाणा मालेव निपपात महान्दी ॥	६२
एवं कूटतटैर्भ्रष्टा नैकैर्देवर्षिसेवितैः । विकीर्यमाणसलिला नैकपुष्पोद्बुपोत्कचा ॥	६३
नानारत्नवनोद्देशमरण्यं सवितुर्यनम् । महावनं महाभागा प्लावयन्ती प्रदक्षिणम् ॥	६४
सरोवरं महापुण्यं महाभागानिपेक्षितम् । तत्राऽऽविवेश कल्याणी महाभद्रं सितोदका ॥	६५

१ घ. 'पु विस्तृता' । २ ग. घ. 'लोचनम्' । ३ क. ग. ट. 'मुद्राल' । ४ ड. 'अन्यान्ये' । ५ क. 'भ्रान्तिप्र' ।
 ६. 'भ्रा वै प्र' । ७ क. 'यशस्वती' । ८ घ. ड. 'वेगगता' । ९ ग. 'भोगल' । १० ग. घ. क. 'तेवनिलभ्रामिता' । मे ।
 ११ क. 'सा तु गा' । १२ ड. 'दका' । सा । १३ घ. ड. 'तारकाक काकादे' । १४ ग. घ. 'हानाग' । १५ ग. घ. क.
 'वैक्राङ्गी' । १६ क. 'मानान' । ग. क. 'मानेन' । १७ ड. 'विता' । वि । १८ ग. घ. ड. 'प्लोद्गमोत्कचा' । नानार ।
 १९ ग. घ. क. 'दकम्' । भ ।

• (भुवनविन्यासः)

समृद्धराष्ट्रं स्फीतं च नानाजनपदाकुलम् । नानादृशवनोद्देशं नानानगसुवेष्टितम् ॥ १३

नरमारीगणाकीर्णं नित्यं प्रमुदितं शिवम् । बहुधान्यवनोपेतं नानानृपतिपालितम् ॥

उपेतं कीर्तनशतैर्नानारत्नाकराकरम् ॥ ३४

तस्मिन्देहे समाख्याता हेमशङ्खदलप्रभाः । महाकाया महावीर्याः पुरुषाः पुरुषर्षभाः ॥ ३५

संभारणं दर्शनं च समस्थानोपसेवनम् । देवैः सह महाभागाः कुर्वते तत्र वै भजाः ॥ ३६

दश वर्षसहस्राणि तेषामायुः प्रकीर्तितम् । धर्माधर्मविशेषश्च न तेष्वस्ति महात्मसु ॥

आदिता सत्यवाक्यं च प्रकृत्यैव हि वर्तते ॥ ३७

ते भवन्त्या शंकरं देवं गौरीं परमवैष्णवीम् । इज्यापूजानमस्कारांस्ताभ्यां नित्यं प्रयुज्यते ॥ ३८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नाम त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—३२२३

अथ भुवनविन्यासोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

निसर्ग एव विख्यातो भद्राश्वानां यथार्थवत् । शृणुध्वं केतुमालानां विस्तरेण प्रकीर्तनम् ॥ १

निषधस्याचलेन्द्रस्य पश्चिमस्य महात्मनः । पश्चिमेन हि यत्तत्र दिक्षु सर्वासुं कीर्तितम् ॥ २

कुलाचलानां सप्तानां नदीनां च विशेषतः । तथा जनपदानां च विस्तरं श्रोतुमर्ह्य ॥ ३

विशालः कम्बलः कुण्डो जयन्तो हरिपर्वतः । श्रमशोको वर्धमानश्च सप्तेन कुलपर्वताः ॥ ४

तेषां प्रसूतिरन्येऽपि पर्वता बहुविस्तराः । कोटिकोटिशता ज्ञेयाः शनशोऽथ सहस्रशः ॥ ५

तैर्विमिश्रा जनपदा नानाजातिसमाकुलाः । नानाप्रकारविशेषास्त्वनैकनृपपालिताः ॥ ६

ते नामधेयैर्विक्रान्ता विविधाः प्रथिता भुवि । अध्यासिता जनपदैः कीर्तनैश्च विभूषिताः ॥ ७

[+ तेषां सनामधेयानि राष्ट्राणि विविधानि च । गिर्यन्तरनिविष्टानि समेषु विषमेषु च ॥ ८

यथेह कथिताः पौरा गोमर्जुण्यकपोतकाः] । तत्सुखो भ्रमरा यथा माहेयाचलकूटकाः ॥ ९

सुमौलाः स्तावकाः क्रौञ्चाः कुष्णाङ्गमणिपुञ्जकाः । कूटकम्बलपौष्पीयाः समुद्रान्तरकास्तथा ॥ १०

करम्भवाः कुचाः श्वेताः सुवर्णकटकाः शुभाः । श्वेताङ्गाः कुष्णापादाश्च विदेहाः कपिलकर्णिकाः ॥ ११

अत्याकरालगण्डवाला हीनानां वनपातकाः । महिमाः कुम्भदाभाश्च कालपाटाः सहोत्तकाः ॥ १२

धुनकाता मरानाता वनासगजभूमिकाः । करञ्जमञ्जरा चारुः किष्किण्डीपाण्डुभूमिकाः ॥ १३

कुवेरा भूमजा जैत्रा वज्रा राजीवकोकिलाः । वाचाङ्गाश्च मराङ्गाश्च मधौरेयाः सूर्यकाः ॥ १४

• इदमर्थं गच्छति यः पुराणके । + यन्नुपिह स्तम्भान्मन्त्रो यः पुनरुक्ते नाम्नि ।

१ ग. घ. ड. 'नरपत्तनम्' । २ ग. घ. ड. 'श्री भद्रमविन' । ३ घ. ड. सो. ४ घ. ड. 'द्रायाः क' । ५ घ. 'आ भ्राम' । ६ घ. 'नियुक्त' । ७ घ. ड. 'श्वेताः' । ८ ग. घ. ड. 'देव' । ९ ग. वि. ड. 'क' । घ. 'किटा' । घ. 'विष्ट' क' । १० ग. घ. 'का' । 'आरा' । घ. 'का' । 'आरा' । ११ ग. घ. ड. 'मरान' । १२ घ. 'पुष्पाणा' । १३ घ. 'नृपा' ।

भद्राश्वास्तत्र विज्ञेया नित्यं मुदितमानसाः । भद्रं सालवनं तत्र कालाञ्जराश्च महाद्रुमाः ॥ ६
तत्र ते पुरुषाः श्वेता महासत्त्वा महाबलाः । स्त्रियः कुमुदवर्णाभाः सुन्दर्यः प्रियदर्शनाः ॥ ७
चन्द्रप्रभाश्चन्द्रवर्णाः पूर्णचन्द्रनिभाननाः । चन्द्रशीतलर्गोन्मयश्च स्त्रियश्चोत्पलगन्धिकाः ॥ ८
दश वर्षसहस्राणि तेषामायुर्निरामयम् । कालाञ्जस्य रसं पीत्वा सर्वदा स्थिरयौवनाः ॥ ९

अपय ऊचुः—

प्रमाणं वर्णमायुश्च याथातथ्येन कीर्तितम् । चतुर्णामपि द्वीपानां समौसाद्य तु विस्तरात् ॥ १०

सूत उवाच—

भद्राश्वानां यथा चिह्नं कीर्तितं कीर्तिवर्धनाः । तच्छृणुध्वं तु कात्स्न्येन पूर्वमिद्वैरुदाहृतम् ॥ ११
देवकूटस्य सर्वस्य मथितस्येह यत्परम् । पूर्वेण दिक्षु सर्वासु यथावच्च प्रकीर्तितम् ॥ १२
कुलाचलानां पद्मानां नदीनां च विशेषतः । तथा जनपदानां च यथादृष्टं यथाश्रुतम् ॥ १३
सैवालो वर्णमालाग्रः कोरञ्जश्चाचलोत्तमः । श्वेतवर्णश्च नीलश्च पञ्चैते कुलवर्जताः ॥ १४
तेषां प्रसूतिरन्येऽपि पर्वता बहुविस्तराः । कोटिकोटिः क्षितौ ज्ञेयाः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ १५
तैर्विमिश्रा जनपदैर्नानासत्त्वसमाकुलाः । नानाप्रकारजानीयास्त्वनेकनृपपालिताः ॥ १६
नामधेयैश्च विक्रान्तैः श्रीमद्भिः पुरुषर्षभैः । अध्यासिता जनपदाः कीर्तनीयाश्च शोभिताः ॥ १७
तेषां तु नामधेयानि राष्ट्राणि विविधानि च । गिर्यन्तरनिविष्टानि समेषु विपमेषु च ॥ १८
तथा सुमङ्गलाः शुद्धाश्चन्द्रकान्ताः सुनन्दनाः । ब्रजका नीलमालेयाः सौवीरा विजयस्थलाः ॥ १९
महास्थलाः सुकामाश्च महाकेशाः सुर्मूर्धजाः । वीरैरहाः सोपसङ्गाः परिवायाः पराचकाः ॥ २०
संभवता महानेजाः सैवालास्तनपास्तथा । कुमुदाः शाकमुण्डाश्च उरःमङ्कीर्णभौमकाः ॥ २१
मोदका वत्सकाश्चैका वारोहो हारवामकाः । शङ्करुया भाविमन्द्राश्च उत्तरा हैमभौमकाः ॥ २२
कुण्डभौमाः सुभौमाश्च महाभौमाश्च कीर्तिताः । एते चान्ये च विख्याता नानाजनपदा मया ॥ २३
ते पिवन्ति महापुण्यां महागङ्गां महानदीम् । आदौ त्रैलोक्यविख्याता शीता शीताम्बुवाहिनी ॥ २४
तथा च हंसवसतिर्महाचक्रा च निज्जगा । चक्रा ववत्रा च कौन्धी च सुरसा चापगोचरा ॥ २५
शाखावती चेन्द्रनदी मैघा मङ्गारवाहिनी । कावेरी हरितोया च सोमावर्त्ता शतहदा ॥ २६
पनमाला वसुमती पम्पा पम्पावती शुभा । सुवर्णा पञ्चवर्णा च तथा पुण्या वपुष्मती ॥ २७
मणिवर्मा सुवर्मा च मल्लमागा शिलाशिनी । कुण्डतोया च पुण्योदा तथा नामपदी शुभा ॥ २८
शैवालिनी मणितटा सौरोदा चारुणावती । तथा विष्णुपदी चैव महापुण्या महानदी ॥ २९
हिरण्यवाहिनीला च स्कन्दमाला सुरावती । वामोदा च पताका च वेताली च महानदी ॥ ३०
पता गङ्गा महानद्यो नायिकाः परिकीर्तिताः । धुद्रनद्यस्त्वसंख्याताः शतशोऽथ सदस्रशः ॥ ३१
पूर्वद्वीपस्य वाहिन्यः पुण्यवत्स्यश्च कीर्तिताः । कीर्तनेनापि चैतासां पूनः स्यादिति मे मतिः ॥

१ ग. भद्राश्व । २ ग. भद्राश्व । ३ ग. भ. "लाञ्जरा महाद्रुमाः । त" । ४ ग. घ. क. महासत्त्वा महा । ५ क. "लाञ्जरा । ६ क. "मथितं न तु । ७ क. "श्वेता । ८ क. "लाया कोरञ्जश्चाचलोत्तमाः । श्वे" । ९ घ. क. "पदा नास्त" । १० ग. घ. क. "न्ता शतस्रशः । म" । ११ क. "श्रीते" । १२ घ. "मूर्धजाः । १३ घ. क. "तर्जना सो" । १४ क. "संभवता मे" । १५ ग. घ. "हा हरिता" । १६ क. "राह हरिता" । १७ ग. क. "कुण्डभौ" । १८ क. "वर्णा" । १९ ग. क. "ली वेदा" । २० घ. क. "मोदा" । २१ ग. घ. क. "पदा पी" ।

(भुवनविन्यासः)

समृद्धराष्ट्रं स्फीतं च नानाजनपदादुलम् । नानावृक्षवनोद्देशं नानानगसुवेष्टितम् ॥ ३३
 नरभारीगणाकीर्णं नित्यं प्रमुदितं शिवम् । बहुधान्यवनोपेतं नानानृपतिपालितम् ॥
 उपेतं कीर्तनशतैर्नानारत्नाकराकरम् ॥ ३४
 तस्मिन्देसे समारुपाता हेमशङ्खदलप्रभाः । महाकाया महावीर्याः पुरुषाः पुरुषर्षभाः ॥ ३५
 संभाषणं दर्शनं च समस्थानोपसेवनम् । देवैः सह महाभागाः कुर्वते तत्र वै प्रजाः ॥ ३६
 दश वर्षसहस्राणि तेषामायुः प्रकीर्तितम् । धर्माधर्मविशेषश्च न तेष्वस्ति महात्मसु ॥
 अहिंसा सत्यवाक्यं च प्रकृत्यैव हि वर्तते ॥ ३७
 ते भवन्त्या शंकरं देवं गौरौ परमवैष्णवीम् । इज्यापूजानमस्कारांस्ताभ्यां नित्यं प्रयुजते ॥ ३८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नाम त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥

भादितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—३२२३

अथ चतुर्धत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

निसर्ग एष विख्यातो भद्राश्वानां यथार्थवत् । शृणुध्वं केतुमालानां विस्तरेण प्रकीर्तनम् ॥ १
 निपयस्याचलेन्द्रस्य पश्चिमस्य महात्मनः । पश्चिमेन हि यत्तत्र दिक्षु सर्वासुं कीर्तितम् ॥ २
 कुलाचलानां सप्तानां नदीनां च विशेषतः । तथा जनपदानां च विस्तरं श्रोतुमर्हथ ॥ ३
 विशालः कम्बलः कुण्डो जयन्तो हरिपर्वतः । अशोको वर्षमानश्च सप्तमे कुलपर्वताः ॥ ४
 तेषां प्रसूतिरन्येऽपि पर्वता बहुविस्तराः । कोटिकोटिशता ज्ञेयाः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ५
 तैर्विमिश्रा जनपदा नानाजातिसमाकुलाः । नानाप्रकारविशेषास्त्वनैकनृपपालिताः ॥ ६
 ते नामधेयैर्विज्ञान्ता विविधाः प्रथिता भुवि । अध्यासिता जनपदैः कीर्तनैश्च विभूषिताः ॥ ७
 [+ तेषां सनामधेयानि राष्ट्राणि विविधानि च । गिर्यन्तरनिविष्टानि समेषु विपमेषु च ॥ ८
 यथेह कथिताः पौरा गोगर्ज्ज्वलकपोतकाः] । तत्सुखौ भ्रमरा यथा माहेयाचलशूटकाः ॥ ९
 सुमौलाः स्तावकाः क्रौञ्चाः कुण्डाङ्गमणिपुञ्जकाः । शूटकम्बलमौपीयाः समुद्रान्तरकास्तथा ॥
 कर्मभवाः कुचाः श्वेतौः सुवर्णकटकाः शुभाः । श्वेताङ्गाः कुण्डापादाश्च विदेः कपिलकर्णिकाः
 अल्पाकरालगण्डवाला हीनानी वनपातकाः । महिषाः कुमुदाभाश्च कल्पाटाः सहोत्तकाः ॥
 मुनकास्त मरानास्त वनासगजभूमिकाः । करजमञ्जमा चारुः किण्टिण्टीपाण्डुभूमिकाः ॥ १३
 कुमेरा भूमजा जैङ्गा वज्रा राजीवकोकिलाः । वानाङ्गाश्च मराङ्गाश्च मधौरेयाः सुरेचकाः ॥ १४

* इदमर्थं भादितं य पुस्तके । + धनुर्ध्वं न्तर्गतमर्थो य, पुस्तके नास्ति ।

१ ग. य. ह. 'नरपतनम्' । २ ग. य. ह. 'सि यत्तत्र विप' । ३ य. ह. गौरा । ४ य. ह. 'त्रिभुवाः क' ।
 ५ य. ह. 'या भ्राम' । ६ य. 'निपुण' । ७ य. ह. 'इदं' । ८ ग. य. ह. 'केडट' । ९ ग. विदा क' । य. विदा । १०
 विन्दः क' । ११ ग. य. 'वा' । जरा । १२ 'का' । जरा । १३ ग. य. ह. 'नामान' । १४ य. पुष्पग ।
 १५ य. जहता ।

पित्तलाः काचलाश्चैव श्रवणा मत्तकासिकाः । गोदावा वकुला वाङ्गा वङ्गकामोदकाः कलाः ॥
 ते पिबन्ति महाभागाः प्रथमां तु महानदीम् । सुवर्णां पुण्यसलिलां महानागनिपेविताम् ॥ १६
 कम्बलां तामसीं श्यामां सुमेधां वैकुलां नदीम् । विकीर्णां शिखिमालां च तथा दर्भावतीमपि ॥
 भद्रानदीं शुक्रनदीं पलाशां च महानदीम् । भीमां प्रभञ्जनां काश्चीं पुण्यां चैव कुशावतीम् ॥
 दक्षां शाकवतीं चैव पुण्योदां च महानदीम् । (* चन्द्रावतीं सुमूलां च ऋषभां चाऽऽपगोत्तमाम्
 नदीं समुद्रमालां च तथा चम्पावतीमपि । एकाक्षां पुष्कलां वाह्यां सुवर्णां नन्दिनीमपि ॥ २०
 कालिन्दीं चैव पुण्योदां भारतीं च महानदीम् । सीतोदापातिकां ब्राह्मीं विशालां च महानदीम्)
 पीवरीं कुम्भकारीं च रुपां चैवापगोत्तमाम् । महिषीं मानुषीं दण्डां तथा नदनदीं शुभाम् ॥ २२
 एताश्चान्याश्च पीयन्ते बह्व्यो हि सरितोत्तमाः + । देवर्षिसिद्धचरिताः पुण्योदाः पापहाः शुभाः ॥
 नानाजनपदास्फीतं महापगाविभूषितम् । नानारत्नौघसंपूर्णं नित्यं प्रमुदितं शिवम् ॥ २४
 उदीर्णं धनधान्याढ्यैर्नरवासैः समन्ततः । संनिविष्टं महाद्वीपं पश्चिमं सुकृतात्मनाम् ॥
 निसर्गः केतुमालानामेष यः परिकीर्तितः ॥ २५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नाम चतुधत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—३२३८

अथ पञ्चचत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

शशिपायन उवाच—

पूर्वापरौ समाख्यातौ द्वौ देशौ नस्त्वया प्रभो । उत्तराणां च वर्षाणां दक्षिणानां च सर्वशः ॥
 आचक्ष्व नो यथातथ्यं ये च पर्वतवासिनः ॥ १

सूत उवाच—

दक्षिणेन तु श्वेतस्य नीलस्यैवोत्तरेण तु । वर्षं रमणकं नाम जायन्ते तत्र मानवाः ॥ २
 सर्वर्तुकामदाः सत्त्वा शरादुर्गन्धवार्जिताः । शुक्लाभिजनसंपन्नाः सर्वे च प्रियदर्शनाः ॥ ३
 तत्रापि सुमहान्दिव्यो न्यग्रोधो रोहिणो महान् । तस्य पीत्वा फलरसं पिबन्तो वर्तयन्त्युत ॥
 दशं वर्षसहस्राणि शतानि दश पञ्च च । जीवन्ति ते महाभागाः सदा हृष्टा नरोत्तमाः ॥ ५
 उत्तरेण तु श्वेतस्य शृङ्गसाहस्य दक्षिणे । वर्षं हिरण्यतं नाम यत्र हिरण्यती नदी ॥ ६
 महाबलाः सुतेजस्का जायन्ते तत्र मानवाः । सर्वर्तुकामदाः सत्त्वा धनिनः प्रियदर्शनाः ॥ ७
 एकादश सहस्राणि वर्षाणां तेऽमितौघसः । आयुष्ममाणं जीवन्ति शतानि दश पञ्च च ॥ ८
 तस्मिन्वर्षे मरुत्क्षो सकुचः पद्मनाथयः । तस्य पीत्वा फलरसं तत्र जीवन्ति मानवाः ॥ ९
 श्रीणि शृङ्गवतः शृङ्गाण्युच्छ्रितानि महान्ति, च । एकं यणिमयं तेषामेकं चैव हिरण्ययम् ॥
 सर्वरत्नमयं चैकं भवन्नैरुपशोभितम् ॥ १०

* धनुर्विहान्तर्गतग्रन्थो यः, पुस्तके नास्ति । + आर्षोऽयं पाठः ।

१ ग. द. "तनाः का" । २ ग. द. "सवासि" । ३ ग. द. "सुवर्णां पु" । ४ ग. द. "महाना" । ५ ग. "दावमपि" ।
 ६ ग. "दावमपि" । ६ क. ग. "न्यादेन" । ७ ग. "वैशंपायन" ।

(भुवनविन्यासः)

- उत्तरस्य समुद्रस्य समुद्रान्ते च दक्षिणे । कुर्यस्तत्र तदूर्ध्वं पुण्यं सिद्धनिपेक्षितम् ॥ ११
- तत्र वृक्षा मधुफला नित्यं पुष्पफलोपमाः । वृक्षाणि च प्रसूयन्ते फलेष्वाभरणानि च ॥ १२
- सर्वकामफलास्तत्र केचिद्वृक्षा मनोरमाः । गन्धवर्णरसोपेतं प्रसरन्ति मधूक्षमम् ॥ १३
- अपरे क्षीरिणो नाम वृक्षास्तत्र मनोरमाः । ये क्षरन्ति सदा क्षीरं पङ्क्तं द्रवमृतोपमम् ॥ १४
- सर्वा मणिमयी भूमिः सूक्ष्मकाञ्चनवालुका । सर्वतः सुखसंस्पर्शा निष्पङ्का नीरुमा शुभा ॥ १५
- देवलोकाद्युतास्तत्र जायन्ते मानवाः शुभाः । शुक्लाभिजनसंपन्नाः सर्वे च स्थिरयौवनाः ॥ १६
- मिथुगानि प्रसूयन्ते स्त्रियश्चातिमनोहराः । ते च तं क्षीरिणं वृक्षं पिवन्ति द्रवमृतोपमम् ॥ १७
- मिथुनं जायते सद्यः समं चैव विवर्धते । समं शीलं च रूपं च स्त्रियन्ते चैव ते समम् ॥ १८
- अन्योन्यमनुरक्ताश्च चक्रवाकसधर्मिणः । अनामया ह्यशोकाश्च नित्यं सुखनिपेक्षिणः ॥ १९
- त्रयोदश सहस्राणि शतानि दशपञ्च च । जीवन्ति ते महावीर्या न चान्यस्त्रीनिपेक्षिणः ॥ २०
- कुरुणामपि चैतेषां शृणुष्वं विस्तरेण तु । भारुधेः शैलराजस्याप्युत्तरेणोत्तरस्य हि ॥
- दिक्षु सर्वासु यद्यत्र कीर्त्यमानं विबोधत ॥ २१
- अनेकदन्तरदरीगुहानिर्झरमण्डितौ । नैककुञ्जवनोपेतौ चित्रधातुविभूषितौ ॥ २२
- अनेकधातुकसिलौ सर्वधातुविभूषितौ । पुष्पमूलफलोपेतौ सिद्धचारणसेवितौ ॥ २३
- द्वाचस्पेतौ सुमहान्तावुच्छिन्नौ कुलपर्वतौ । ताभ्यां कूटशतैर्नैकैस्तद्दीपमुपसेवितम् ॥ २४
- चन्द्रकान्तश्च शैल्यर्थः सूर्यकान्तश्च सानुमान् । ययोर्मध्येन सा याता भद्रसीमा महानदी ॥ २५
- सहस्रशश्च नद्योऽन्याः प्रसन्नसुरसोदकाः । पर्याप्तोदाः कुरुणां हि स्नानपानावगाहनैः ॥ २६
- तथाऽन्याः क्षीरमाहिन्यो महानद्यः सहस्रशः । मधुमेरेयमाहिन्यो घृतवाहिन्य एव च ॥ २७
- दध्नः शतहृदाश्चान्यास्ततः स्वाद्वन्नपर्वताः । अमृतस्वावुकल्पपाणि फलानि विविधानि च ॥ २८
- गन्धवर्णरसादयानि मूलानि च फलानि च । पञ्चगोलर्नगानानि महागन्धानि सर्वशः ॥ २९
- नानावर्णप्रकाराणि पुष्पाणि च सहस्रशः । उपभोगसहस्राणि भद्राणि च महान्ति च ॥ ३०
- गन्धवर्णरसादयानि रसोपेतानि सर्वशः । तमालागुरुगन्धानां चन्दनानां वनानि च ॥ ३१
- भ्रमरैरुपगीतानि प्रफुल्लानि सदैव च । वृक्षगुल्मलतादयानि वनानि सुसुखानि च ॥ ३२
- पद्मदैरुपगीतानि द्विगैश्चान्यैर्द्विजोत्तमाः । पद्मोत्पलवनादयानि सरांसि च सहस्रशः ॥ ३३
- भक्ष्यमालयसमृद्धाश्च बहुमालयानुत्पन्नाः । मनोरमुर्ध्वधित्रैः पक्षिसंघैर्निरूजिताः ॥ ३४
- शयनासनोपभोगाश्च अनैकगुणविस्तराः । विहारभूमयो रम्याः सर्वर्तुषु सुखप्रदाः ॥ ३५
- आक्रीडाः सर्वतः स्फीता मणिहेमपरिप्लवताः । शिलागृहा वृक्षगृहा वरेण्याः कदलीगृहाः ॥ ३६
- ततागृहसहस्राणि सुमुखानि समन्ततः । शुद्धशङ्खदलाभानि भूमिवेद्यमनानि च ॥ ३७
- तपनीपगवाक्षाणि मणिजालान्तराणि च । सुवर्णमणिचिप्राणि सदैव निपुलानि च ॥ ३८
- महावृक्षसहस्राणि वरेण्यानि च सर्वशः । नानाकाराणि वासांनि सूक्ष्माणि सुमुखानि च ॥
- मृदङ्गवेणुपणववीणाद्या बहुविस्तराः । फलन्ति कल्पवृक्षाणां सहस्राणि शतानि च ॥ ४०

१ क. 'य हावे' । २ क. 'मंयतीति' । ३ क. 'तोरण हि' । ४ ग. घ. ड. 'प्रसूयन्ति' । ५ क. ग. 'वित' । भ.
६ घ. ड. 'नगानि' । ७ घ. ड. 'समर्थाणि भ' । ८ ग. घ. ड. 'मुपागमप्रसन्नहेतुभेद' । ९ घ. ड. 'श रम्य' ।
१० घ. ड. 'सुखा' । ११ ग. ड. 'निपेक्षन्ते' । १२ ग. घ. 'नि रम्य' ।

सर्वत्रैव तथोद्यानं सर्वत्रैव हि तत्पुरम् । सर्वद्वीपमुदितं नरनारीसमाकुलम् ॥

प्रवाति चानिलस्तत्र नानापुष्पाधिवासितः ॥

४१

नित्यमङ्गमुखाल्हादस्तस्मिन्दीपे श्रमापहे । तत्र स्वर्गपरिभ्रष्टा जायन्ते हि नराः सदा ॥

भोमं तदपि हि स्वर्गं तत्रापि च गुणोत्तमम् ॥

४२

चन्द्रकान्ता नरवराः श्यामौष्काः पूर्वकूलजाः । श्यामावदाताः सुखिनः सूर्यकान्ता वराः मजाः

तस्मिन्देशे नराः श्रेष्ठा देवसत्त्वपराक्रमाः । सदा विहारिणः सर्वे कामवृत्त्या सुवर्चसः ॥

४४

बलयाङ्गदकेयूरहारकुण्डलभूषिताः । स्रग्विणश्चित्रमुकुटाश्चित्राच्छादनवाससः ॥

४५

अजीर्णयौवनधराः सुप्रियाः प्रियदर्शनाः । मजा वर्षसहस्राणि जीवन्ति सुबहून्युत ॥

४६

न ताः प्रसवधर्मिण्यो न वंशधर्मयो विधिः । मिथुनं जायते वृक्षादुपक्षमपनीदृशम् ॥

४७

सामान्यविभवाः सर्वे ममत्वपरिवर्जिताः । न तत्र विद्यते धर्मो नाधर्मः संप्रवर्तते ॥

४८

न व्याधिर्न जरा तत्र न दुर्मेधा न च क्लमः । पूर्णे काले विनश्यन्ति जलबुद्बुद्बवश्च ते ॥

४९

एवमत्यन्तसुखिनः सर्वदुःखविवर्जिताः । रक्ता धर्मं न पश्यन्ति दुःखाद्धर्मोऽभिजायते ॥

५०

उत्तराणां कुरूणां तु पार्श्वे क्षेत्रं तु दक्षिणे । समुद्रमूर्धिमालाढ्यं नानास्वरविभूषितम् ॥

५१

पञ्चयोजनसाहस्रमतिक्रम्य सुरालयम् । चन्द्रद्वीपमिति ख्यातं चन्द्रमण्डलसंस्थितम् ॥

५२

सहस्रयोजनानां तु सर्वतःपरिमण्डलम् । नानापुष्पफलोपेतं समृद्ध्या परया युतम् ॥

५३

शतयोजनविस्तीर्णमुच्छ्रितं तावदेव तु ॥

५४

तस्य मध्ये गिरिवरः सिद्धचारणसेवितः । चन्द्रतुल्यममैः कान्तैश्चन्द्राकारैः सुलक्षणैः ॥

५५

भेतवैदूर्यकुमुदैश्चित्रोऽसौ कुमुदप्रभः । अनेकचित्रकोद्यानो नैकनिर्झरकन्दरः ॥

५६

महासानुदरीकुञ्जैर्विविधैः समलंकृतः ॥

५७

तस्माच्छैलान्महापुण्या चन्द्रांशुविमलोदका । भवहत्युत्तमनदी चन्द्रावर्णा तरङ्गिणी ॥

५८

तत्र चन्द्रमसः स्थानं नक्षत्राधिपतेर्वरम् । सदाऽवतरते तत्र चन्द्रमा ग्रहनायकः ॥

५९

तत्र चन्द्रमसो नाम्ना शैलः स तु परिश्रुतः । चन्द्रद्वीपं महाद्वीपं प्रकाशं दिवि चेह च ॥

६०

तत्र चन्द्रमतीकाशाः पूर्णचन्द्रनिभाननाः । चन्द्रकान्ताः मजाः सर्वा विमलाश्चन्द्रदैवताः ॥

६१

अत्यन्तधार्मिकाः सौम्याः सत्यसंधाः सुतेजसः । मजास्तत्र सदाचारा दशवर्षशतायुषः

६२

पथिमेन तु द्वीपस्य पश्चिमस्य प्रकीर्तितम् । चतुर्योजनसाहस्रं समतीत्य महोदधिम् ॥

६३

दशयोजनसाहस्रं समन्तात्परिमण्डलम् । द्वीपं भद्राकरं नाग नानापुष्पोपशोभितम् ॥

६४

मभूतधनधोऽन्याढ्यमनेकनृपपालितम् । नित्यं प्रमुदितं स्फीतं महाशैलैश्च शोभितम् ॥

६५

तत्र भद्रासनं पायोर्नानारत्नैश्च मण्डितम् । तत्र विग्रहान्नायुः सदा पर्वसु पूज्यते ॥

६६

तपनीयसुवर्णाभास्तपनीयविभूषिताः । विराजन्तेऽगारमरुपास्तत्र चित्राम्बरस्रजः ॥

६७

वीर्यवन्तो महाभागाः पञ्चवर्षशतायुषः । सत्यसन्धा मुदा युक्ताः मजास्ता वायुदैवताः

६८

मून उवाच—

एवमेव नित्यमोऽयं वर्षाणां भारते यगे हिष्टः परमतत्त्वज्ञैर्भूयः किं कीर्तयामि ते ॥

१७

१ ग. घ. द. 'हिमाली तस्मिन्' । २ ग. घ. द. 'माङ्गलः पूर्वकूलजाः' । ३ ग. घ. 'स्मिन्दीपे ग' । ४ ग. घ. 'प्रशुभोर्व' । ५ द. 'मतीका' । ६ घ. दु. 'पमो न जा' । ७ ग. घ. 'देवैर्मुमुदैश्चित्रोऽसौकुमुदप्रभै' । ८ ग. घ. 'नानाभागा' । ९ ग. घ. 'नानाज' । १० ग. घ. द. 'मुदे' । ११ ग. घ. 'पान्मु' । भा' ।

(भुवनावेन्यासः)

आख्यातं त्वेवमृषयः सूतपुत्रेण धीमता । उत्तरश्रवणे भूयः पप्रच्छुस्तदनन्तरम् ॥

६८

• ऋषय उचुः—

यदिदं भारतं वर्षं यस्मिन्स्वायंभुवादयः । चतुर्दशैते मनवः प्रजासर्गे भवन्त्युत ॥

६९

एतद्वेदितुमिच्छामस्त्वन्नो निगद सत्तम । एतच्छुन्वा वचस्तेषामब्रवील्लोमहर्षणः ॥

७०

पौराणिकस्तदा सूत ऋषीणां भावित्मनाम् । एतद्विस्तरतो भूयस्तानुवाच समाहितः ॥

७१

सूत उवाच—

निसर्ग एष विरूपातः कुरूणां तु यथार्थवत् । भारतस्य तु वक्ष्यामि निसर्गं तं निबोधत ॥ ७२

पुण्यतीर्थे हिमवतो दक्षिणस्यातलस्य हि । पूर्वपश्चायतस्यास्य दक्षिणेन द्विजोत्तमाः ॥

७३

तथा जनपदानां च तिस्तरं श्रोतुमर्हथ । अत्र वो वर्णयिष्यामि वर्षेऽस्मिन्भारते प्रजाः ॥

७४

देदे तु मध्यमं चित्रं शुभाशुभफलोदयम् । उत्तरं यत्समुद्रस्य हिमवदक्षिणं च यत् ॥

७५

वर्षं यद्भारतं नाम यत्रैवं भारती प्रजा । भरणाच्च प्रजानां वै मनुर्भरत उच्यते ॥

निरुक्ताचनार्चैव वर्षं तद्भारतं स्मृतम् ॥

७६

ततः स्वर्गश्च मोक्षश्च मध्यश्चान्तश्च गम्यते । न खल्वन्यत्र मर्त्यानां भूमौ कर्म विधीयते ॥

७७

भारतस्यास्य वर्षस्य नव भेदाः प्रकीर्तिताः । समुद्रान्तरिता ज्ञेयास्ते त्वगम्याः परस्परम् ॥

७८

इन्द्रद्वीपः कसेरुश्च ताम्रवर्णी गभस्तिमान् । नागद्वीपस्तथा सौम्यो गन्धर्वस्तथ वारुणः ॥

७९

अयं तु नवमस्तेषां द्वीपः सागरसंवृतः । योजनानां सहस्रं तु द्वीपोऽयं दक्षिणोत्तरम् ॥

८०

आयतो ह्याकुमारिवयादागङ्गाप्रभवश्च वै । तिर्यगुत्तरविस्तीर्णः सहस्राणि नवैव तु ॥

८१

द्वीपो ह्युपनिविष्टोऽयं म्लेच्छैरन्तेषु नित्यशः । पूर्वं किराता ह्यस्यान्ते पश्चिमे यवनाः स्मृताः ॥

ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्यश्च मध्ये शूद्राश्च भागशः । इज्यायुद्धवणिज्याभिर्वर्तयन्तो व्ययस्थिताः ॥

तेषां संव्यवहारोऽयं वर्तते तु परस्परम् । धर्मार्थकामसंयुक्तो वर्णानां तु स्वकर्मसु ॥

८४

संकल्पपञ्चमार्तां तु आश्रमाणां यथाविधि । इह स्वर्गापवर्गार्थं प्रवृत्तिर्येषु मानुषी ॥

८५

यस्त्वयं नवमो द्वीपस्तिर्यगायत उच्यते । कृत्स्नं जयति यो ह्येनं स सम्राडिह कीर्त्यते ॥

८६

अयं लोकस्तु वै सम्राडन्तरीक्षो विराट्स्मृतः । स्वराडन्यः स्मृतो लोकः पुनर्वक्ष्यामि विस्तरम्

सप्त चारिमन्सुपर्वाणो विश्रुताः कुलपर्वताः । महेन्द्रो मलयः सक्षः शुक्तिमानृक्षपर्वतः ॥

विन्ध्यश्च पारियात्रश्च रुमैते कुलपर्वताः ॥

८८

तेषां सहस्रशश्चान्ये पर्वतास्तु समीपगाः । अभिजाताः सर्वगुणा विपुलाश्चिरमानवः ॥

८९

मन्दरः पर्वतश्चेष्टो वैहारो ददुरस्तथा । कोलादलः ससुरसो मनाको वैद्युतस्तथा ॥

९०

पानथमो नाम गिरिस्तथा पाण्डुरपर्वतः । गन्तुमस्थः कृष्णगिरिर्गोधनो गिरिरेव च ॥

९१

पुण्यगिर्पृज्जयन्तौ च शैलो रैवतकस्तथा । श्रीपर्वतश्च कारुश्च कृत्स्नो गिरिस्तथा ॥

९२

अन्ये तेभ्यः परिज्ञाता हस्याः स्वरोपजीविनः । तैर्विमिश्रा जनपदा और्म्यम्लेच्छाश्च नित्यशः

पीयन्ते यैरिमा नद्यो गङ्गा सिन्धुमरस्वती । शतद्रुश्चन्द्रभागा च यमुनो सरयुस्तथा ॥

९४

इरावती वितस्ता च विपाशा देविका कुहूः । गोमती धुतपापा च वैहङ्गा च दण्डनी ॥

९५

कौशिकी च वृतीया तु निधीरा गण्डकी तथा । इशुर्लोहित इत्येता हिमरत्नपादानिःश्रुताः ॥

१ म. ह. 'दुत' व. २ म. इ. नेन्योऽयं. ३ म. इ. नागो र्दे. ४ म. इ. ना र्दे. ५ म. इ. र्दे.

वेदस्मृतिर्वेदवती वृत्रघ्नी सिन्धुरेव च । वर्णाशा चन्दना चैव सतीरा महती तथा ॥ ९७
 पेरा चर्मण्वती चैव विदिशा वेत्रवत्यपि । शिप्रा ह्यवन्ती च तथा पारियात्राधयाः स्मृताः ॥ ९८
 शोणो महानदथैव नर्मदा सुमहाद्रुपा । मन्दाकिनी दशार्णा च चित्रकूटा तथैव च ॥ ९९
 तमसा पिप्पला श्रोणी करतोया पिशाचिकी । नीलोत्पला विपाशा च जम्बुला बालुवाहिनी
 सितेरजा शुक्तिमती मरुणा त्रिदिवा क्रमात् । ऋक्षपादात्प्रसूतास्ता नद्यो मणिनिर्भोदकाः ॥
 तापी पयोष्णी निर्वन्ध्या मद्रा च निषधा नदी । वेन्वा वैतरणी चैव शितिबाहुः सुमुदती ॥
 तोया चैव महागौरी दुर्गा चान्तशिला तथा । विन्ध्यपादप्रसूताश्च नद्यः पुण्यजलाः शुभाः ॥
 गोदावरी भीमरथी कृष्णा वैष्णथ वज्रला । तुङ्गभद्रा सुमयोगा कावेरी च तथाऽऽपगा ॥
 दक्षिणापथनद्यस्तु सहापादाद्देविः स्मृताः ॥ १०४
 कृतमाला ताम्रवर्णा पुष्पजात्युत्पलावती । मलयाभिजानास्ता नद्यः सर्वाः शतजलाः शुभाः
 त्रिसामा ऋतुकूल्या च इक्षला त्रिदिवा च या । लाङ्गूलिनी वेशधरा महेन्द्रतनयाः स्मृताः ॥
 ऋषीका सुकुमारी च मन्दगा मन्दवाहिनी । कृपा पलाशिनी चैव शुक्तिमत्प्रभवाः स्मृताः ॥
 सर्वाः पुण्याः सरस्वत्याः सर्वा गङ्गाः समुद्रगाः । विश्वस्य मातरः सर्वा जगत्पापहराः स्मृताः
 तासां नद्युपनद्योऽपि शतशोऽथ सहस्रशः । तास्तिवमे कुरुपाश्चालाः शाल्याश्चैव सजाङ्गलाः ॥
 शूरसेना मद्रकारा बोर्धाः शतपथेश्वरैः । वत्साः किसल्याः कुल्याश्च कुन्तलाः काशिकोशलाः
 अर्थपाश्च तिलङ्गाश्च मगधाश्च वृकैः सह । मध्यदेशा जनपदाः प्रायशोऽपि प्रकीर्तिताः ॥ १११
 (*सहास्य चोत्तरार्धे तु यत्र गोदावरी नदी । पृथिव्यामिह कृतलायां स प्रदेशो मनोरमः ॥
 [+तत्र गोवर्धनो नाम सुरराजेन निर्मितः] । रामप्रियार्थं स्वर्गोऽयं वृक्षा आपधयस्तथा ॥
 भरद्वाजेन मुनिना तत्प्रियार्थेऽवतारिताः । अन्तःपुरवनोद्देशस्तेन जज्ञे मनोरमः] ॥ ११४
 बाहीका धातृधानाश्च आभीराः कालतोयकाः । अपरीताश्च शूद्राश्च पेंहवाश्चर्मखण्डिकाः ॥ ११५
 गान्धारा यवनाश्चैव सिन्धुसौवीरमद्रकाः । शका हदाः कुलिन्दाश्च परिता हारपुरिकाः ॥
 रमटा रङ्गकटका कैकया दशमानिकाः । क्षत्रियोपनिवेशाश्च वैश्यशूद्रकुलानि च ॥ ११७
 काम्बोजा दरदाश्चैव वर्वराः मिथलौकिकैः । पौनाश्चैव तुपाराश्च पहवा बाह्यतोदराः ॥ ११८
 आत्रेयाश्च भरद्वाजाः प्रस्थलाश्च कसेरुकाः । लम्पाकैः स्तेनैश्चैव पौडिका जुहुडैः सह ॥ ११९
 भयगाश्चालिमद्राश्च किरातानां च जातयः । तोमरा हम्भमार्गाश्च काश्मीरास्तङ्गगास्तथा ॥ १२०
 खलिकीश्चाहुकाश्चैव पूर्णदूर्वास्तथैव च । एते देशा ह्युदीच्याश्च प्राच्यान्देशान्नबोधत ॥ १२१
 अन्ध्रवाकाः सुजरका अन्तर्गिरिवहिर्गिराः । तथा मवङ्गवङ्गेर्यामालेंदा मालवार्त्तनः ॥ १२२

* धनुर्ध्वान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति । + धनुर्ध्वान्तर्गतग्रन्थो य पुस्तके नास्ति ।

१ ग. घ. द. 'सतीरा महती त' । २ व. द. 'पारा' । ३ घ. द. 'शिप्रा' । ४ घ. द. 'गुरहा' । ५ घ. द. 'का' ।
 नितीर' । ६ घ. द. 'जा मुक्ति' । ७ घ. 'सा । क्र' । ८ घ. 'निर्वन्ध्या' । ९ घ. 'वेन्वा' । १० ग. द. 'शिनिवा' ।
 ११ क. 'चर्मणी पु' । १२ घ. द. 'नि । कृपा' । १३ घ. द. 'धाः सह' । १४ ग. 'किसट्याः' । ५ द. 'विषज्याः' ।
 १५ क. 'जय पार्थिव' । १६ घ. 'राद्र तु' । १७ क. 'वाहवा' । १८ घ. द. 'पहलवा' । १९ ग. 'पुनिन्दा' । २० क. 'मेत्तपाद' ।
 २१ द. 'वाः । र्थिना' । २२ द. 'कास्तानकाश्च' । २३ ग. 'नराथ' । ४ घ. 'नमार्थ' । २४ घ. द. 'शूडिका' ।
 २५ द. 'वा बाहु' । २६ घ. 'या मलद्रा मल' । २७ ग. 'लवा म' ।

(भुवनविन्यास)

ब्रह्मोत्तराः प्रावेजया भार्गवा गेषधकाः । प्राञ्ज्योतिषाश्च मुण्डाश्च विदेहास्तान्नालिकाः ॥
माला मगधगोविन्दाः प्राच्यां जनपदाः स्मृताः ॥ १२३

अथापरे जनपदा दक्षिणापथवासिनः । पाण्ड्याश्च केरलाश्चैव चौल्याः कुल्यास्तथैव च ॥ १२४

सैतुका मूषिकाश्चैव कुमना वनवासिकाः । महाराष्ट्रा माहेपकाः कलिङ्गाश्चैव सर्वशः ॥ १२५

अ(आ)भीराः सहचैपीका आटव्याश्च वराश्च ये । पुलिन्दा विन्ध्यमूलीका वैदर्भा दण्डकैः सह

पौनिका पौनिकाश्चैव अस्मका भोगवर्धनाः । नैर्णिकाः कुन्तला अन्ध्रा उद्भिदा नलकालिकाः

दाक्षिणात्याश्च वै देशा अपरांस्तान्निबोधत । सर्पाकाराः कोलवना दुर्गाः कालीतकैः सह ॥

पुल्याश्च सुरालाश्च रूपास्तापसैः सह । तथा तुरसिताश्चैव सर्वे चैव परेश्वराः ॥ १२९

नौसिक्वयाश्च ये चान्ये ये वै चान्तरन्मदाः । भानुकच्छाः समाहेयाः सहसा शान्तैरपि ॥

कच्छीयाश्च सुराष्ट्राश्च आनर्ताश्चार्बुदैः सह । इत्येतैः संपरीताश्च शृणुध्वं विन्ध्यवासिनः ॥ १३१

मालवाश्च करुपाश्च रोकलाश्चोत्कलैः सह । उत्तमार्णा दक्षार्णाश्च भोजाः किष्किन्धकैः सह ॥

तोसलाः कोसलाश्चैव त्रैपुरा वैदिकास्तथा । तमुरास्तुम्बुराश्चैव पद्मसुरा निषधैः सह ॥ १३३

अनूपास्तुण्डिकेराश्च वीतिहोत्रा ह्यवन्तयः । एते जनपदाः सर्वे विन्ध्यपृष्ठनिवासिनः ॥ १३४

अतो देशान्प्रवक्ष्यामि पर्वताश्रयिणश्च ये । निगर्दरा हंसमार्गाः क्षुरणास्तङ्गणाः खेसाः ॥ १३५

कुशमावरणाश्चैव हूणा दर्वाः सहैदकाः । त्रिगर्ता मालवाश्चैव किरातास्तामसैः सह ॥ १३६

चत्वारि भारते वर्षे युगानि कवयो विदुः । कृतं त्रेता द्वापरं च कलिश्चेति चतुष्टयम् ॥

तेषां निसर्गं वक्ष्यामि उपरिष्टान्निबोधत ॥ १३७

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नाम पञ्चचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ३३८५

अथ षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

(* सूत उवाच)

एतच्छ्रुत्वा तु ऋषय उत्तरं पुनरेव ते । शुश्रूषवा मुदा युक्ताः पप्रच्छुर्लोमहर्षणम् ॥ १

ऋषय ऊचुः—

यद्य किंपुरुष वर्षे हरिवर्षे तथैव च । आचक्ष्व नो यथा तत्त्वं कीर्तितं भारतं त्वया ॥ २

पृष्टस्त्विदं यथा विप्रैर्गथाप्रश्नं विशेषतः । उवाच मुनिनिर्दिष्टं पुगणं विहितं यथा ॥ ३

सूत उवाच—

शुश्रूषा यत्र वो विप्रास्तन्मृणुध्वं मुदा युताः । प्रश्नखण्डः किंपुरुषे सुमहासुन्दनोपमः ॥ ४

*इदं नास्ति ग घ, ङ, पुस्तकेषु ।

१ घ, ङ, 'उमिनर्ध' । २ घ, ङ, 'रत्करा' । ३ ङ, 'नासिकाया' । ४ घ, 'सिकाया' । ५ क, 'य वैशान्त' ।
६ घ, ङ, 'भारत' । ७ क, 'य अत' । ८ घ, 'तैश्चपरान्ताश्च' । ९ ङ, 'तै ह परान्ताश्च' । १० घ, ङ, 'रा नैव' । ११ घ, ङ, 'अनुया' । १२ घ, 'गार्ः कुलास्त' । १३ घ, 'गार्ः कुलास्त' । १४ घ, 'असा' । १५ घ, 'ह स्वमा' । १६ घ, 'कुप्रा' ।
१७ ङ, 'वो, सुदुहा' । १८ घ, 'दुहा' ।

(भुवनविन्यासः)

ब्रह्मोपेशाचा यक्षाश्च सर्वे हैमवताः स्मृताः । हैमकूटे तु गन्धर्वा विज्ञेयाः साप्सरोगणाः ॥ ३३

माला मगस्तु निपथे शेषवासुकितक्षकाः । महामेरौ त्रयस्त्रिंशद्भूमन्ते यज्ञियाः सुराः ॥

अथापरे जगत्त्रये सिद्धब्रह्मर्षयोऽमलाः ॥

सैतुका मूपिकाश्चेनां च श्वेतपर्वत उच्यते । शृङ्गवान्पर्वतः श्रेष्ठः पितृणां प्रतिसंचरः ॥

अ(आ)भीराः सह्याभागस्थितेषु वै । भूतान्युपनिविष्टानि गतिमन्ति ध्रुवाणि च ॥

पौनिका मौनिकाश्चैव गते देवमानुषी । न शक्या परिसंख्यातुं श्रद्धेयाऽनुभूयता ॥

दाक्षिणात्याश्च वै देशा रूपा वायुश्रोक्ते भुवनविन्यासो नाम पञ्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥

पुलेयाश्च सुरालाश्च रूपसाः

नौसिंख्याश्च ये चान्ये आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः — ३४२२

कच्छीयाश्च सुराष्ट्राश्च आनत

मालवाश्च कक्षपाश्च रोकलाश्चोः अथ सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ।

तोसलाः कोसलाश्चैव त्रैपुरा वैदिकाः भुवनविन्यासः ।

अनूपास्तुंषिकेराश्च वीतिहोत्रा ह्यवन

अतो देशान्मवक्ष्यामि पर्वताश्रयिणश्चर्वतः । तस्मिन्निवसति श्रीमान्कुबेरः सह राक्षसैः ॥

कुंशमावरणाश्चैव हृणा दर्वाः सहैरुपः ॥

चत्वारि भारते वर्षे युगानि कव्यशुभम् । मन्दं नास्ती कुमुदन्तं शरदम्बुदसंनिभम् ॥

तेषां निसर्गं वक्ष्यामि उपरिष्ठाकिनी शुभा । दिव्यं च नन्दनं तत्र तस्यास्तीरे महद्वनम् ॥

इति श्रीमहापुराणे ४७ गिरिम् । सुरधातुमयं चित्रं सुवर्णं पर्वतं प्रति ॥

श्री रत्नसंनिभः । तस्य पादे महद्दिव्यमच्छोदं नाम तत्सरः ॥

श्रीदा नाम निम्नगा । तस्यास्तीरे महद्दिव्यं वनं चैत्ररथं स्मृतम् ॥

निम्नगाः सहानुगः । यक्षसेनापतिः कूरगुह्यकैः परिवारितः ॥

निम्नगाच्छोदिका तथा । महीमण्डलमध्येन प्रविष्टे ते महोदधिम् ॥

पां शिवसत्त्वौषधिं गुरुम् । मनः शिलामयं दिव्यं पिशाङ्गं पर्वतं प्रति ॥

(* सूतस्तु गिरिः सूर्यप्रभो महान् । तस्य पादे महद्दिव्यं लोहितं नाम तत्सरः ॥

एतच्छ्रुत्वा तु भवति लोहित्यः सदनो महान् । देवारण्यं विशोकं च तस्य तीरे महावनम् ॥

ऋष निवसति यक्षो मणिवरो वशी । सौम्यैः सुधार्मिकैश्चैव गुह्यकैः परिवारितः ॥

यद्य किंपक्षिणे पाद्वे कूरसत्त्वौषधं गिरिम् । वृत्रकोयात्किलोत्पन्नमञ्जनं त्रिककुं प्रति ॥

पृष्ठस्त्रिभुजस्तत्र सुमहान्वैद्यतो गिरिः । तस्य पादे सरः पुण्यं मानसं मिद्धसेवितम् ॥

भवते पुण्या सरयूलोकभावनी । तस्यास्तीरे वनं दिव्यं वैभ्राजं नाम विश्रुतम् ॥

शुश्रूषा चिरस्तत्र मदेतृतनयो वशी । भैरवैवातो निवसति राक्षसोऽनन्तविक्रमः ॥

क्षचरैर्यौरैर्यातुधानशतैर्वृतः ॥

१ घ. 'सहस्रान्ते' । २ क. 'न्ते याज्ञिका' । सु. ३ ड. 'तिवसेर' । ४ क. 'नुषी' । न । ५ ड. 'पते' । द' ।

अ. ६. 'न सरस्तुदधिग' । घ. 'न्त सरस्तुदधिसंयुतम्' । त' । ७ व. 'महादिव्य' । ८ ग. घ. ड. 'मणिमद' । ९ ग.

१०. 'पृष्ठे' । १० ड. 'विगिरिम्' । म' । ११ ड. 'वदुं प्र' । १२ 'ते' । १३ ड. 'द्विपे' ।

अपरेण तु कैलासान्मुख्यसत्त्वोपाधिं गिरिम् । अरुणं पर्वतश्रेष्ठं रुक्मधातुमयं मति ॥ १७
 भवस्य दयितः श्रीमान्पर्वतो मेघसंनिभः । शतकुम्भमयैः शुभ्रैः शिलाजालैः समावृतः ॥ १८
 शतसंख्यैस्तापनीयैः शुङ्गादिवमिवोल्लिखन् । सञ्जवान्स महादिव्यो वर्गशैलो हिमाचितः ॥ १९
 तस्मिन्गिरौ निवसति गिरिशो धूम्रलोहितः । तस्य पादात्प्रभवति शैलोदं नाम तत्सरः ॥ २०
 तस्मात्प्रभवते दिव्या शैलोदा नाम निम्नगा । सा चक्षुःशीतयोर्मध्ये प्रविष्टा लवणोदधिम् २१
 तस्यास्तीरे वनं दिव्यं विश्रुतं सुरभीति वै । अस्त्युत्तरेण कैलासाच्छिवसत्त्वोपाधौ गिरिः ॥ २२
 गौरो नाम गिरिस्तत्र हरितालमयः शुभः । हिरण्यशृङ्गः सुमहान्दिव्यो मणिमयो गिरिः ॥ २३
 तस्य पादे महादिव्यं शुभं काञ्चनवालुकम् । रम्यं बिन्दुसरो नाम यत्र यतो भगीरथः ॥ २४
 गङ्गानिमित्तं राजपिरुवास बहुलाः समाः । दिवं यास्यन्ति मे पूर्वं गङ्गातोयपरिप्लुताः ॥ २५
 तत्र त्रिपथगा देवी प्रथमं तु प्रतिष्ठिता । सोमपादप्रसूता सा सप्तधा प्रतिपद्यते ॥ २६
 यूपी मणिमयास्तत्र चितयश्च हिरण्यमयाः । तत्रेष्टा तु गतः शैत्रं शक्रः सर्वैः सुरैः सह ॥ २७
 दिवि च्छायापथो यस्तु अनुनक्षत्रमण्डलम् । दृश्यते भास्वरो रात्रौ देवी त्रिपथगा तु सा ॥ २८
 अन्तरिक्षं दिवं चैव भावयन्ती भुवं गता । भवोत्तमाङ्गे पतिता संरुद्धा योगमायया ॥ २९
 तस्या ये विन्दवः केचित्कुद्धायाः पतिताः क्षितौ । कृतं विन्दुसरस्तत्र ततो विन्दुसरः स्मृतम् ॥
 ततो निरुद्धा देवी सा भवेन स्मयता किल । चिन्तयामास मनसा शंकरक्षेपणं प्रति ॥ ३१
 भित्त्वा विशामि पातालं स्रोतसाऽऽगृह्य शंकरम् । ज्ञात्वा तस्या अभिप्रायं क्रूरं देव्याश्चिकीर्षितम्
 तिरोभावयितुं बुद्धिरासीदङ्गेषु तां नदीम् । तस्या बलेपं तं बुद्ध्या नद्याः क्रुद्धस्तु शंकरः ॥
 निरुध्य तु शिरस्येनां वेगेन पतितां भुवि ॥ ३३
 एतस्मिन्नेव काले तु दृष्ट्वा राजानमग्रतः । धमनीसंततं क्षीणं सुधापस्मितेन्द्रियम् ॥ ३४
 अनेन तोपितश्चाहं नद्यर्थं पूर्वमेव हि । बुद्ध्याऽस्य वरदानं तु कोपं नियतवांस्तु सः ॥ ३५
 ब्रह्मणो हि वचः श्रुत्वा प्रतिज्ञाधारणं प्रति । ततो विसर्जयामास संरुद्धां स्वेन तेजसा ।
 नदौ भगीरथस्यार्थं तपसोग्रेण तोपितः ॥ ३६
 ततो विसर्ज्यमानायाः स्रोतस्तत्सप्ततां यतम् । व्रजः प्राचीमभिमुखं प्रतीचीं व्रज एव तु ॥ ३७
 नद्याः स्रोतस्तु गङ्गायाः प्रत्यपद्यत सप्तधा । नलिनी हादिनी चैव पावनी चैव प्राग्गता ॥ ३८
 सीता चक्षुश्च सिन्धुश्च प्रतीचीं दिशमाश्रिताः । सप्तमी त्वनुगा तासां दाक्षिणेन भगीरथम् ॥
 तस्माद्भागीरथी या सा प्रविष्टा लवणोदधिम् । सप्तैता भावयन्तीह दिपाहं वर्षमेव तु ॥ ४०
 प्रसूताः सप्त नद्यस्ताः शुभा बिन्दुसरोद्भवाः । नानादेशान्भावयन्त्यो म्लेच्छप्रायाश्च सर्वशः ॥
 उपगच्छन्ति ताः सर्वा यतो वर्षति वासवः । सिरिन्धान्कुन्तलांश्चीनान्वर्वरान्यवसान्द्रुहान् ॥
 रुपाणांश्च कुणिन्दांश्च अङ्गलोकवराश्च ये । कृत्वा द्विधा सिन्धुमरुं सीताऽगात्प्रश्चिमोदधिम् ॥
 अथ चीनमरुथैव तद्गणान्सर्वमूलिकान् । सान्ध्रांस्तुपारांस्तम्पाकान्पह्वान्दरदाञ्जुकान् ॥
 एताञ्जनपदाश्चक्षुः प्रावयन्ती गतोदधिम् ॥ ४४
 दरदांश्च सकाशमीरान्गान्धारान्वरपान्हदान् । शिवपौरानिन्द्रहासान्वदातींश्च विसर्जयान् ॥ ४५

(भवनविन्यासः)

सैन्धवानरन्ध्रकरकान्ध्रमैराभीररोहकान् । शुनामुखांश्चोर्ध्वमनून्सिद्धचारणसेवितान् ॥ ४६
 गन्धर्वान्किन्नरान्यक्षानरक्षोविद्याधरोरगान् । कलापग्रामकांश्चैव पारंदान्सीगणान्वसन् ॥ ४७
 किरातांश्च पुलिन्दांश्च कुरुन्सभरतानपि । पञ्चालकाशिमात्स्यांश्च मगधाङ्गास्तथैव च ॥ ४८
 ब्रह्मोत्तरांश्च वङ्गांश्च तामलितांस्तथैव च । एताञ्जनपदानार्यान्गङ्गा भावयते शुभान् ॥ ४९
 ततः प्रतिहता विन्ध्ये प्रविष्टा दक्षिणोदधिम् । ततश्चाऽऽह्लादिनी पुण्या प्राचीनाभिमुखी ययौ ॥
 प्लावयन्त्युपभोगांश्च निषादानां च जातयः । धीवरानृषिकांश्चैव तथा नीलमुखानपि ॥ ५१
 केरलान्तुष्टकर्णांश्च किरातानपि चैव हि । कालोदरान्विवर्णांश्च कुर्मरान्स्वर्णभूषितान् ॥ ५२
 सा मण्डले समुद्रस्य तिरोभूताऽनुपूर्वतः । ततस्तु पावनी चैव प्राचीमेव दिशं गता ॥ ५३
 भूपथांश्चावयन्तीह इन्द्रघुम्नसरोऽपि च । तथा खरापथांश्चैव इन्द्रशङ्कुपथानपि ॥ ५४
 मध्येनोद्यानभंकरान्कुथमावरणान्ययौ । इन्द्रदीपसमुद्रे तु प्रविष्टा लवणोदधिम् ॥ ५५
 ततश्च नलिनी चागात्प्राचीमाक्षां जवनेन तु । तोमरींश्चावयन्तीह हंसमार्गान्सिद्धकान् ॥ ५६
 पूर्वान्देशांश्च सेवन्ती भिक्षा सा बहुया गिरीन् । कर्णमावरणांश्चैव प्राप्य चाश्वमुखानपि ॥
 सिकतापर्वतमरुन्गत्वा विद्याधरान्ययौ । नेमिमण्डलकोष्ठे तु प्रविष्टा सा महोदधिम् ॥ ५८
 तासां नद्युपनद्यश्च शतशोऽथ सदृशशः । उपगच्छन्ति ताः सर्वा यतो वर्षति वासवः ॥ ५९
 वैद्योकसायास्तीरे तु वने सुरभिविश्रुते । हरिशृङ्गे तु वसन्ति विद्वान्कौबेरको वशी ॥ ६०
 यज्ञापेतः स सुमहानमितौजाः सुविक्रमः । तत्राऽऽगस्त्यैः परिवृतो विद्वद्भिर्वक्षराक्षसैः ॥
 कुबेरानुचरा ह्येते चत्वारस्तत्समाः स्मृताः ॥ ६१
 एवमेव तु विज्ञेया ऋद्धिः पर्वतवासिनाम् । परस्परेण द्विगुणा धर्मतः कामतोऽर्थतः ॥ ६२
 हेमकुटंस्य पृष्ठे तु सायनं नाम तत्सरः । मनस्विनी प्रभवति तस्माज्ज्योतिष्मती च सा ॥ ६३
 अवगतेह ह्ययतः समुद्रौ पूर्वपार्श्वयौ । सरो विष्णुपदं नाम निपये पर्वतोत्तमे ॥ ६४
 तस्माद्भूय प्रभवति गान्धर्वी नैर्त्तवली च या । मेरोः पश्चात्प्रभवति हृदश्चन्द्रप्रभो महान् ॥ ६५
 तत्र जाम्बूनदी पुण्या यस्यां जाम्बूनदं शुभम् । पयोदं तु सरो नीले सुशुभ्रं पुण्डरीकवत् ॥ ६६
 पुण्डरीका पयोदा च तस्मान्नद्या विनिर्गते । श्वेतात्मभवते पुण्यं सरस्तत्तरसानसम् ॥ ६७
 ज्योत्स्ना च मृगकान्ता च तस्माद्दे संवभूवतुः । ध्रुवत्सरैः पुण्यं च पद्ममीनद्विजाकुलम् ॥ ६८
 कल्पवृक्षसमाकीर्णं मधुवत्सर्वतः सुखम् । रुद्रकान्तमिति ख्यातं निर्मितं तद्भवेन तु ॥ ६९
 अन्ये चाप्यत्र विख्यताः पद्ममीनद्विजाकुलाः । नार्ज्जुना हृदा जया नाम द्वादशोदधिसंनिभाः ॥
 तेभ्यः शोन्ती च माध्वी च द्वे नद्या मयभूवतुः । यानि किंपुरुषाद्यानि तेषु देवो न वर्षति ॥
 उद्भिज्जान्युदकान्यत्र प्रवहन्ति सरिद्धराः । ऋषभो दुन्दुभिश्चैव धुम्नश्चैव महागिरिः ॥ ७२
 पूर्वायता महाभागा निम्नगा लवणाम्भसि । चन्द्रकङ्कुस्थया प्राणो महानग्निः शिशोच्चयः ॥
 उद्गयाता उदीच्यान्ती अवगाढा महोदधिम् ॥ ७३

१ घ. 'गन्धर्व' । २ ख. घ. ड. 'मैराभी' । ३ ख. घ. ड. 'मरान्तिन्युरेतान्निषेवते' । गं । ४ ख. ड. 'रिदा-
 स्ताङ्गा' । ५ ख. ग. घ. ड. भा । तं । ६ ख. घ. ड. 'मिगुणा य' । ७ ख. ग. घ. 'ला नोटक' । ८ ख. ग. घ. ड.
 'मार्गस्य' । ९ क. 'यान्माव' । १० क. 'मस्कारा' । ११ क. 'रान्माव' । १२ ख. ग. घ. 'वत्सोक्त' । १३ क. तु
 'वारिमु' । १४ ख. तु 'अक्षेदता' । १५ ख. ग. घ. ड. 'गाडे ह्यु' । १६ क. 'मन्वली' । १७ ख. घ. ड. 'रः भूरय प' ।
 ग. 'रः प्रकुम्प प' । १८ क. 'आमराज' । १९ क. 'आपता च' । २० घ. 'दिक्ष्या ने देवता' । २१ ग. ड. 'न्ना
 देवताऽऽप म' ।

सोमरुथ वराहश्च नारदश्च महीधरः । प्रतीचीमायतास्ते वै प्रविष्टा लवणोदधिम् ॥ ७४
 वक्रो बलाहकश्चैव मैनाकश्चैव पर्वतः । आयतास्ते महाशैलाः समुद्रं दक्षिणं मति ॥
 * चन्द्रमैनाकयोर्मध्ये विदिशं दक्षिणं मति ॥ ७५
 तत्र संवर्त्तको नाम सोऽग्निः पिबति तज्जलम् । नाम्ना समुद्रपः श्रीमानैर्विः स बडवामुखः ॥
 द्वादशैते प्रविष्टा हि पर्वता लवणोदधिम् । महेन्द्रभूयवित्रस्ताः पक्षच्छेदभयात्तदा ॥
 यदेतद्दृश्यते चन्द्रे श्वेते कृष्णशशङ्कति ॥ ७७
 भारतस्य तु वर्षस्य भेदास्ते नव कीर्तिताः । इहोदितस्य दृश्यन्ते तथाऽन्येऽन्यत्र नोदिते ॥
 उत्तरोत्तरमेतेषां वर्षेषु द्विद्वयं ते गुणैः । आरोग्यायुष्यमाणाभ्यां धर्मतः कामतोऽर्थतः ॥ ७९
 समन्वितानि भूतानि गुणैरेनैस्तु भार्गवः । वसन्ति नानाजातीनि तेषु वर्षेषु तानि वै ॥
 इत्येषाऽधारयत्सर्वं पृथ्वी विश्वं जगत्स्थितौ ॥ ८०

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नामसप्तवत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ३५०२

अष्टादशवारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

दक्षिणेनापि वर्षस्य भारतस्य निबोधत । दशयोजनसाहस्रं समतीत्य महार्णवम् ॥ १
 धीष्येव तु सहस्राणि योजनानां समायतम् । अतस्त्रिभागाविस्तीर्णं नानापुष्पफलोदयम् ॥ २
 विद्युत्सन्तं महाशैलं तत्रैकं कुलपर्वतम् । येन कटतटैर्नैर्कैस्तद्वीपं समलंकृतम् ॥ ३
 मसन्नस्वादुसलिलास्तत्र नद्यः सहस्रशः । वाप्यस्तस्य तु द्वीपस्य प्रवृत्ता विमलोदकाः ॥ ४
 तस्य शैलस्य च्छिद्रेषु विस्तीर्णेष्वायतेषु च । अनेकेषु संमृद्धानि नानाकाराणि सर्वशः ॥ ५
 नरनारीसमादयानि मुदितानि महान्ति च । तेषां तलप्रवेशानि सहस्राणि शतानि च ॥ ६
 पुराणि संनिविष्टानि पर्वतान्तर्गतानि च । सुसंवद्धानि चान्योन्यमेकद्वाराणि तान्यथ ॥ ७
 दीर्घश्चन्द्रधरात्मनो नीला मेघसमप्रभाः । जातमात्राः प्रजास्तत्र अशीतिपरमायुषः ॥ ८
 शाखामृगसधर्माणः फलमूलाशिनस्तथा । गोधर्माणो ह्यनिर्दिष्टाः शौचाचारविवर्जिताः ॥ ९
 तद्वीपं तादृशैः पूर्णं मनुजैः क्षुद्रमानुषैः । एवमेतेऽन्तरद्वीपा व्याख्याता अनुपूर्वशः ॥ १०
 विंशत्रिंशच्च पञ्चाशत्पञ्चशीतिः शतं तथा । सहस्रमपि चाप्युक्तं योजनानां समन्ततः ॥ ११
 विस्तीर्णाश्चाऽऽयताश्चैव नानासत्त्वसमाकुलाः । बहिर्णद्वीपवर्गाणि क्षुद्रद्वीपाः सहस्रशः ॥ १२

* इदमेव नस्ति घ. पुस्तके ।

१ क 'म'। वक्रो । २ क 'क्षिणा प्र' । ३ ख 'कृष्ण श' । ४ क 'कृतिः । भा' । ५ स. घ. 'मुद्रिच्यते' ।
 ६ ग. ड. 'गश' । व' । ७ ग. ड. 'जात नि' । ८ क. 'स्थिता । इ' । स. ड. 'स्थिता । इ' । ९ ख ग. घ. 'श' ।
 प. विन्यस्तस्यद्वी' । ड. 'श' । पायिनस्तस्यद्वी' । १० ख सहस्राणि । ११ ग. घ. ड. 'घा तिल' । १२ ख. नीलमे' ।
 १३ ग. ड. 'जै क्षुद्रमा' ।

। (भुवनविन्यासः)

- जम्बूद्वीपदेशास्तु षडन्ये विविधाश्रयाः । अत्र द्वीपाः समाख्याता नानारत्नाकराः क्षितौ ॥ १४
- अङ्गद्वीपं यमद्वीपं मलयद्वीपमेव च । *शङ्खद्वीपं कुशद्वीपं वराहद्वीपमेव च ॥ १४
- अङ्गद्वीपं निबोध त्वं नानासंघममाकुलम् । नानाम्लेच्छगणाकीर्णं तद्वीपं बहुविस्तरम् ॥ १५
- हेमविद्रुमपुष्पाणां रत्नानामाकरं क्षितौ । नदीशैलवनैश्चित्रं संनिभं लवणाम्भसा ॥ १६
- तत्र चक्रगिरिर्नाम नैकनिर्झरकन्दरः । तत्र सा तु दरी चास्य नानासंघसमाश्रया ॥ १७
- स मध्ये नागदेशस्य नैकदेशो महागिरिः । कोटिभ्यां नागनिलयं प्राप्तो नन्दनदीपतिम् ॥ १८
- यमद्वीपमिति प्रोक्तं नानारत्नाकराचितम् । (+तत्राणि द्युतिमान्नाम पर्वतो धातुमण्डितः ॥ १९
- समुद्रगानां(णां) प्रभवः प्रभवः काञ्चनस्य तु ॥ २०
- तथैव मलयद्वीपमेवमेव सुमन्दृतम् ।) मणिरत्नाकरं स्फीतमाकरं कनकस्य च ॥ २०
- आकरं चन्दनानां च समुद्राणां तथाऽऽकम् । नानाम्लेच्छगणाकीर्णं नदीपर्वतमण्डितम् ॥ २१
- तत्र श्रीमांस्तु मलयः पर्वतो रजनाकरः । महामलय इत्येवं विख्यातो वरपर्वतः ॥ २२
- द्वितीयं मन्दरं नाम प्रथितं च सदा क्षितौ । +नानापुष्पफलोपेतं रम्यं देवर्षिसेवितम् ॥ २३
- अगस्त्यभवनं तत्र देवासुरनमस्कृतम् ॥ २४
- तथा काञ्चनपादस्य मलयस्यापरस्य हि । निकुञ्जैस्तणसोमाङ्गैराश्रयं पुण्यसेवितम् ॥ २४
- नानापुष्पफलोपेतं स्वर्गादपि विशिष्यते । तत्रादतरते स्वर्गः सदा पर्वसु पर्वसु ॥ २५
- तथा त्रिभुवननिलये नानाधातुविभूषिते । अनेकयोजनोत्सेधे चित्रसानुदरीगृहे ॥ २६
- तस्य कूटतटे रम्ये हेमप्राकारतोरणा । निर्युहबलभी चित्रा हर्म्यमासादमालिनी ॥ २७
- शतयोजनविस्तीर्णा शिशदायामयोजना । नित्यप्रमुदिता स्फीता लङ्का नाम महापुरी ॥ २८
- सा कामरूपिणां स्थानं राक्षसानां महात्मनाम् । आवासां बलहसानां तद्विद्यादेवविद्विषाम् ॥ २९
- मानुषाणामसंवाधा ह्यगम्या सा महापुरी ॥ २९
- तस्य द्वीपस्य वै पूर्वे तीरे नन्दनदीपतेः । गोकर्णनाभेयस्य शंकरस्याऽऽलयं महत् ॥ ३०
- तथैकराज्यं विज्ञेयं शङ्खद्वीपसमास्थितम् । शतयोजनविस्तीर्णं नानाम्लेच्छगणालयम् ॥ ३१
- तत्र शङ्खगिरिर्नाम धौतशङ्खदलप्रभः । नानारत्नाकरः पुण्यः पुण्यकृद्भिर्निषेवितः ॥ ३२
- शङ्खनागा महापुण्या यस्मात्प्रभवते नदी । यत्र शङ्खमुखो नाम नागराजः कृतालयः ॥ ३३
- तथैव कुमुदद्वीपं नानापुष्पयोषशोभितम् । नानाग्रामसमाकीर्णं नानारत्नाकरं शिवम् ॥ ३४
- कुमुदा नाम महाभागा दुष्टचित्तनिवर्हणी । महादेवस्य भगिनी प्रभाभिस्ताभिरिज्यते ॥ ३५
- तथा वराहद्वीपे च नानाम्लेच्छगणाकुले । नानाजातिममाकीर्णं नानाधिष्ठानपत्तने ॥ ३६
- धनधान्ययुते स्फीते धर्मिष्ठजनसंकुले । नदीशैलवनैश्चित्रैर्वह्नुपुष्पफलोपगैः ॥ ३७
- वराहपर्वतो नाम तत्र रम्यः शिलोच्चयः । अनेककन्दरद्वरीगुहानिर्झरशोभितः ॥ ३८
- तस्मात्सुरसपानीया पुण्यतीर्थतरङ्गिणी । वाराही नाम वरदा प्रवृत्ता स्म महानदी ॥ ३९
- वागहरूपिणे तत्र विष्णवे प्रभविष्णवे । अनन्यदेवतास्तस्मै नमस्कुर्वन्ति वै प्रजाः ॥ ४०

* इदमर्थं नास्ति ख. पुस्तके । + धनुर्ध्वान्तर्गतप्रन्थो द. पुस्तके नास्ति । X इदमर्थं नास्ति क. ख ग. पुस्तकेषु ।

१ ग. घ. द. वर्षप । २ ग. घ. निर्युह । ३ ख. घ. 'कर्ण' नाम देवस्य । ४ ग. द. 'म' स्वस्य ५ क. ख. ग. य. पुण्योप । ६ क. 'रत्नाकर' । ७ ख. 'निबोधनी' । म. । ८ ख. ग. य. द. 'स्मात्तर' । ९ क. 'सादरा' स । १० क. 'नितिविष' । ११ ख. 'दे' विज्ञा ।

एवं पठेते कथिता अनुद्वीपाः समन्ततः । भारतद्वीपदेशो वै दक्षिणे बहुविस्तरः ॥ ४१
 एवमेकमिदं वर्षं बहुद्वीपमिहोच्यते । समुद्रजलसंभिन्नं खण्डं खण्डाकृतं स्मृतम् ॥ ४२
 एवं चतुर्ष्वहाद्वीपः सान्तरद्वीपमण्डितः । सानुद्वीपः समारुयातो जम्बूद्वीपस्य विस्तरः ॥ ४३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भवनविन्यासो नामाष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ३५४५

अथैतेनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ।

भवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

पुस्तद्वीपं प्रवक्ष्यामि यथावदिह संग्रहात् । शृणुतेमं यथातत्त्वं ध्रुवतो मे द्विजोत्तमाः ॥ १
 जम्बूद्वीपस्य विस्ताराद्विगुणस्तस्य विस्तरः । विस्तारात्रिगुणश्चास्य परिणाहः समन्ततः ॥ २
 तेनाऽऽवृतः समुद्रोऽयं द्वीपेन लवणोदकः ॥ ३
 तत्र पुण्या जनपदाश्चिराच्च म्रियते प्रजा । कुत एव हि दुर्भिक्ष्यं जराव्याधिभयं कुतः ॥ ४
 तत्रापि पर्वताः शुभ्राः सप्तैव मणिभूषणाः । रत्नाकरास्तथा नद्यस्तासां नामानि वक्ष्यते (चम्यहम्)
 पुस्तद्वीपादिषु त्वेषु सप्त सप्तसु सप्तसु । ऋज्वायताः प्रतिदिशं निविष्टाः पर्वताः सदा ॥ ५
 पुस्तद्वीपे तु वक्ष्यामि सप्तद्वीपान्महाचलान् । गोमेदकोऽत्र प्रथमः पर्वतो मेघसंनिभः ॥ ६
 ख्यायते तस्य नाम्ना वै वर्षं गोमेदकं तु तत् ॥ ७
 द्वितीयः पर्वतश्चन्द्रः सर्वोपधिसमन्वितः । अग्निभ्याममृतस्यार्थे ओषध्यस्तत्र संस्थिताः ॥ ८
 तृतीयो नारदो नाम दुर्गशैलो महोच्छ्रयः । तत्राचले समुत्पन्नौ पूर्वं नारदपर्वतौ ॥ ९
 चतुर्थस्तत्र वै शैलो दुन्दुभिर्नाम नामतः । शब्दमृत्युः पुरा तस्मिन्दुन्दुभिस्ताडितः सुरैः ॥ १०
 रज्जुदारो रज्जुमयः शाल्मलश्चासुरान्तकृत् ॥ ११
 पञ्चमः सोमको नाम देवैर्यत्रामृतं पुरा । संभृतं च हृतं चैव मातुरर्थे गरुत्मता ॥ १२
 षष्ठस्तु सुमना नाम स एवर्षभ उच्यते । हिरण्याक्षो वराहेण तस्मिञ्छैले निषिद्धितः ॥ १३
 वैभ्राजः सप्तमस्तत्र भ्राजिष्णुः स्फाटिको महान् । यस्माद्विभ्राजतेऽर्वाभिर्बैभ्राजस्तेन स स्मृतः
 तेषां वर्षाणि वक्ष्यामि नामतस्तु यथाक्रमम् । गोमेदं प्रथमं वर्षं नाम्ना शान्तैर्भयं स्मृतम् ॥ १४
 चन्द्रस्य शिखरं नाम नारदस्य सुखोदयम् । आनन्दं दुन्दुभेर्वर्षं सोमकस्य शिवं स्मृतम् ॥ १५
 शैलकमृपभस्यापि वैभ्राजस्य ध्रुवं तथा ॥ १६
 एतेषु देवगन्धर्वाः सिद्धाश्च सह चारणैः । विहरन्ति रमन्ते च दृश्यमानास्तु तैः सह ॥ १७
 तेषां नद्यश्च सप्तैव प्रतिवर्षं समुद्रगाः । नामतस्ताः प्रवक्ष्यामि सप्त गङ्गा महानदीः ॥ १८
 (*अनुत्ता सुतस्यैव निष्पापा मुदिता क्रतुः । अमृता सुकृता चैव सप्तैताः सरितां वराः) ॥
 अभिगच्छन्ति ता नद्यस्ताभ्यथान्याः सहस्रशः । बहूदकाश्चैव न्यस्यो यतो वर्षति वासवः ॥ १९

* भनुधिद्वान्तर्गतप्रत्ययः क. पुस्तके नास्ति ।

(भुवनविन्यासः)

ताः पिबन्ति सदा हृष्टा नदीर्जनपदास्तु ते । शुभाः शान्तवहाश्चैव प्रमोदा ये च ते शिवाः ॥
 आनन्दाश्च भुजाश्चैव क्षेमकाश्च शिवैः सह । वर्णाश्रमाचारयुक्ताः प्रजास्तेष्वथ सर्वशः ॥ २०
 सर्वेष्वरोगाः सुवल्गाः प्रजास्त्वामयवर्जिताः । अधःसर्पिणी न तेष्वस्ति तथैवोत्सर्पिणी न च
 ने तत्रास्ति युगावस्था चतुर्गुणकृता कंचित् । त्रेतायुगसमः कालः सर्वदा तत्र वर्तते ॥ २२
 पुष्पद्वीपादिषु ज्ञेयः पञ्चस्वनेषु सर्वशः । देशस्यानुविधानेन कालस्यानुविधाः स्मृताः ॥ २३
 पञ्च वर्षसहस्राणि तेषु जीवन्ति मानवाः । सुरूपाश्च सुवेषाश्च अरोगा बलिनस्तथा ॥ २४
 सुखमायुर्वलं रूपमारोग्यं धर्म एव च । पुष्पद्वीपादिषु ज्ञेयं शाकद्वीपान्तर्केषु च ॥ २५
 पुष्पद्वीपः पृथुः श्रीमान्सर्वतोऽधनधान्यवान् । दिव्यौषधिफलोपेतः सर्वौषधिवनस्पतिः ॥ २६
 आवृतः पशुभिः सर्वैर्ग्राणा(स्या)रण्यैः सहस्रशः । जम्बूद्वीपेण संख्यातस्तस्य मध्ये द्विजोत्तमाः ॥
 पुष्पो नाम महावृक्षस्तस्य नाम्ना स उच्यते ॥ २७
 स तत्र पूज्यते स्थाणुर्मध्ये जनपदस्य हि । स चापीश्वरसोद्देशः पुष्पद्वीपसमावृतः ॥ २८
 पुष्पद्वीपस्य चैवेह वैपुल्याद्विस्तरेण तु । इत्येष संनिवेशो वः पुष्पद्वीपस्य कीर्तितः ॥
 आनुपूर्व्या समासेन शाल्मलं तं निबोधत ॥ २९
 ततस्तृतीयं द्वीपानां शाल्मलं द्वीपमुत्तमम् । शाल्मलेन समुद्रस्तु द्वीपेनेश्वरसोदकः ॥
 पुष्पद्वीपस्य विस्ताराद्विगुणेन समावृतः ॥ ३०
 तत्रापि पर्वताः सप्त विज्ञेया रत्नयोनयः । रत्नाकरास्तथा नद्यस्तेषु वर्षेषु सप्तसु ॥ ३१
 प्रथमः सूर्यसंकाशः कुमुदो नाम पर्वतः । सर्वधातुमयैः शृङ्गैः शिलाजालसमुद्गतैः ॥ ३२
 द्वितीयः पर्वतस्तस्य उन्नतो नाम विश्रुतः । हरितालमयैः शृङ्गैर्दिवमावृत्य तिष्ठति ॥ ३३
 तृतीयः पर्वतस्तस्य बलाहक इति श्रुतः । जाल्यञ्जनमयैः शृङ्गैर्दिवमावृत्य तिष्ठति ॥ ३४
 चतुर्थः पर्वतो द्रोणो यत्रौषधो महाबलाः । विशल्यकरणी चैव मृतसंजीवनी तथा ॥ ३५
 कङ्कस्तु दशमस्तत्र पर्वतः सुप्रहोदयः । दिव्यपुष्पफलोपेतो वृक्षवीरुत्समावृतः ॥ ३६
 षष्ठस्तु पर्वतस्तत्र महिषो मेघसंनिभः । यस्मिन्सोऽग्निर्निवसति महिषो नाम वारिजः ॥ ३७
 सप्तमः पर्वतस्तत्र ककुशाञ्चाम् भाष्यते । तत्र रत्नान्यनेकानि स्वयं वर्णयति वासवः ॥
 प्रजापतिमुपाढाय प्राजापत्ये विधिः स्वयम् ॥ ३८
 इत्येते पर्वताः सप्त शाल्मले मणिभूषिताः । तेषां वर्षाणि वक्ष्यामि सप्तैव तु शुभानि वै ॥
 कुमुदात्प्रथमं श्वेतर्मुन्नतस्य तु लोहितम् ॥ ३९
 बलाहकस्य जूमीतं द्रोणस्य दग्धं स्मृतम् । कङ्कस्य वैद्युतं नाम महिषस्य तु मानसम् ॥ ४०
 ककुदः सुप्रभं नाम सप्तैतानि तु सप्तधा । वर्षाणि पर्वताश्चैव नदीस्तेषु निबोधत ॥ ४१
 पानीतोया वितृणा च चन्द्रा शुक्रा विमोचनी । निवृत्तिः सप्तमी तासां प्रतिवर्षं तु ताः स्मृताः
 तासां समीपगाथान्याः शतशोऽथ सहस्रशः । अशक्याः परिमंख्यातुं श्रदेयास्तु बुभूषता ॥
 इत्येष संनिवेशो वः शाल्मलस्यापि कीर्तितः । पुस्तवृक्षेण संख्यातस्तस्य मध्ये महाद्रुमः ॥ ४२

- शाल्मलिविष्णुलस्कन्धस्तस्य नाम्ना स उच्यते । शाल्मलिस्तुसमुद्रेण सुगोढेन समन्ततः ॥
विस्ताराच्छाल्मलस्यैव समेन तु समन्ततः ॥ ४५
- उत्तरेषु तु धर्मज्ञा द्वीपेषु जृणुत भजाः । यथाश्रुतं यथान्यायं ब्रुवतो मे निबोधत ॥ ४६
- कुशद्वीपं प्रवक्ष्यामि चतुर्थं तं समासतः । सुरोदकः परिवृतः कुशद्वीपेन सर्वतः ॥ ४७
- सप्तैव गिरयस्तत्र वर्ण्यमानान्निबोधत । शाल्मलस्य तु विस्ताराद्विगुणेन समन्ततः ॥ ४८
- कुशद्वीपे तु विज्ञेयः पर्वतो विद्रुमोच्चयः । द्वीपस्य प्रथमस्तस्य द्वितीयो हेमपर्वतः ॥ ४९
- तृतीयो घुतिमाश्राम जीमूतसदृशो गिरिः । चतुर्थः पुण्ड्रवान्नाम पञ्चमस्तु कुशेशयः ॥ ५०
- षष्ठो हरिगिरिर्नाम सप्तमो मन्दरः स्मृतः । मन्दा इति ह्येषां नाम मन्दरो दारणादपाम् ॥ ५१
- तेषामन्तरविष्कम्भो द्विगुणः परिवारितः । उद्भिदं प्रथमं वर्षं द्वितीयं वेणुमण्डलम् ॥ ५२
- तृतीयं स्वैरथाकारं चतुर्थं लवणं स्मृतम् । पञ्चमं घृतिमद्वर्षं षष्ठं वर्षं प्रभाकरम् ॥
- सप्तमं कपिलं नाम सप्तैते वर्षपर्वताः ॥ ५३
- एतेषु देवान्धर्वाः प्रभासु जगदीश्वराः । विहरन्ति रमन्ते च दृश्यमानास्तु वर्षशः ॥ ५४
- न तेषु दृश्यवः सन्ति स्लेच्छजात्यस्तथैव च । गौरमायो जनः सर्वः कृपाञ्च श्रियते तथा ॥ ५५
- तत्रापि नद्यः सप्तैव धृतपापाः शिवास्तथा । पवित्रा संततिश्चैव घुतिगर्भा यद्भी तथा ॥ ५६
- अन्यास्तांभ्योऽपरिज्ञाताः शतशोऽथ सहस्रशः । अभिगच्छन्ति ताः सर्वा यतो वर्णति वामनः ॥
- घृतोदेन कुशद्वीपो बाह्यतः परिवारितः । विज्ञेयः स तु विस्तारात्कुशद्वीपसमेन तु ॥ ५८
- इत्येष संनिवेशो वः कुशद्वीपस्य वर्णितः । क्रौञ्चद्वीपस्य विस्तारं वक्ष्याम्यहमतः परम् ॥ ५९
- कुशद्वीपस्य विस्ताराद्विगुणः स तु वै स्मृतः । घृतोदकसमुद्रो वै क्रौञ्चद्वीपेन सेदृतः ॥ ६०
- तस्मिन्द्वीपे नगश्रेष्ठः क्रौञ्चस्तु प्रथमो गिरिः । क्रौञ्चात्परो वामनको वामनादन्धकारकः ॥ ६१
- अन्धकारात्परश्चापि दिवावृतः पर्वतः । दिवावृतः परश्चापि दिविन्दो गिरिरुच्यते ॥ ६२
- दिविन्दात्परतश्चापि पुण्डरीको महागिरिः । पुण्डरीकात्परश्चापि प्रोच्यते दुन्दुभिस्वनः ॥ ६३
- एते रत्नमयाः सप्त क्रौञ्चद्वीपस्य पर्वताः । बहवक्षफलोपेता नानावृक्षलताकुलाः ॥ ६४

(भुवनविन्यासः)

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि शाकद्वीपस्य यो विधिः । शाकद्वीपस्य कृत्स्नस्य यथावदिह निश्चयात् ॥
 शृणुध्वं वै यथातत्त्वं श्रुत्वो मे यथार्थवत् ॥ ७४
 श्रीश्वद्वीपस्य विस्ताराद्विगुणस्तस्य विस्तरः । परिवार्य समुद्रं स दधिमण्डोदकं स्थितः ॥ ७५
 तत्र पुण्या जनपदाश्चिराच्च त्रियते जनः । कुत एव तु दुर्भिक्षं जराव्याधिभयं कुतः ॥ ७६
 तत्रापि पर्वताः शुभ्राः सप्तैव परिभूषिताः । रत्नाकरास्तथा नद्यस्तासां नामानि मे शृणु ॥ ७७
 देवर्षिगन्धर्वयुतः प्रथमो मेरुरुच्यते । प्रागायतः ससौवर्ण उदयो नाम पर्वतः ॥ ७८
 तत्र मेघास्तु वृष्ट्यर्थं प्रभवन्ति च यान्ति च । तस्यापरेण सुमहाञ्जलधारो महागिरिः ॥ ७९
 तस्मान्नित्यमुपादत्ते वासवः परमं जलम् । ततो वर्षं प्रभवति वर्षाकाले प्रजास्विह ॥ ८०
 तस्यापरे रैवतको यत्र नित्यं प्रतिष्ठितः । रेवती दिवि नक्षत्रं पितामहकृतो गिरिः ॥ ८१
 तस्यापरेण सुमहाञ्ज्यामो नाम महागिरिः । तस्माच्छयापत्वमापन्नाः प्रजाः पूर्वमिमाः किल ॥
 तस्यापरेण रजतो महानस्तो गिरिः स्मृतः । तस्यापरेणाऽऽम्बिकेयो दुर्गः शैलो हिमान्वितः ॥
 आम्बिकेयात्परो रम्यः सर्वोपधिसमन्वितः । स चैव केशरीत्युक्तो यतो वायुः प्रवायति ॥ ८४
 शृणुध्वं नामतस्तानि यथावदनुपूर्वशः । उदयस्योदयं वर्षं जलदं नाम विश्रुतम् ॥ ८५
 द्वितीयं जलधारस्य सुकुमारमिति स्मृतम् । रैवतस्य तु कौमारं ज्यामन्य तु मणीचकम् ॥ ८६
 अस्तस्यापि शुभं वर्षं विज्ञेयं कुसुमोत्तरम् । आम्बिकेयस्य मोदाकं केसरेषु महाद्रुमम् ॥ ८७
 द्वीपस्य परिमाणं च ह्रस्वदीर्घत्वमेव च । शाकद्वीपेन विरुपातस्तस्य मन्वे वनस्यतिः ॥
 शाको नाम महावृक्षस्तस्य पूजां प्रयुञ्जते ॥ ८८
 एतेन देवगन्धर्वाः सिद्धाश्च सह चारणैः । विहरन्ति रमन्ते च दृश्यमानाश्च तैः सह ॥ ८९
 तत्र पुण्या जनपदाश्चातुर्वर्णसमन्विताः । तेषु नद्यश्च सप्तैव प्रतिवर्षं समुद्रगोः ॥
 विद्धि नौलक्ष(म्ना च) ताः सर्वा गङ्गास्ताः सप्त ग स्मृताः ॥ ९०
 प्रथमा सुकुमारीति गङ्गा शिवजला तथा । अनुतप्ता च नास्त्रैव नदी संपरिकीर्तिता ॥ ९१
 कुमारी नामतः सिद्धा द्वितीया सा पुनः सती । नन्दा च पार्वती चैव तृतीया परिकीर्तिता ॥
 शिवेति का चतुर्थी स्यान्निदिवा च पुनः स्मृता । इक्षुश्च पञ्चमी ज्ञेया तथैव च पुनः क्रतुः ॥
 धेनुका च मृता चैव षष्ठी संपरिकीर्तिता । एताः सप्त महागङ्गाः प्रतिवर्षं शिवोदकाः ॥
 भावयन्ति जनं सर्वं शाकद्वीपनिवासिनम् ॥ ९४
 अनुगच्छन्ति तास्त्वन्या नदीर्नद्यः सहस्रतः । बहुदकपरिस्त्रावा यतो वर्गानि वासवः ॥ ९५
 तासां तु नामधेयानि परिमाणं तथैव च । न शयं परिसंरुणानुं पुण्यास्ताः सरिदुत्तमाः ॥
 ताः पियन्ति सदा हृष्टा नदीर्जनपदास्तु ते । ९६
 शोणपायनं विस्तीर्णो द्वीपोऽसौ चक्रसंस्थितः । नदीजलैः प्रतिच्छिन्नः पर्वतैश्चाभ्रमनिर्भरः ॥ ९७
 सर्वधानुविचित्रैश्च मणिविद्रुमभूषितैः । पुरैश्च विविधाकारैः स्फोटितैर्जनपदैर्गणैः ॥ ९८
 वृक्षैः पुष्पफलोपैः समन्ताद्जनधान्यवान् । क्षीरोदेन समुद्रेण सर्वतः परिवारितः ॥
 शाकद्वीपस्तु विस्तारात्समेन तु समन्ततः ॥ ९९

तस्मिन्नुपदाः पुण्याः पर्वतान्तरिते शुभाः । वर्णाश्रमसमाकीर्णा देशास्ते सप्त वै स्मृताः ॥
 न संकरश्च तेष्वस्ति वर्णाश्रमकृतः कश्चित् । धर्मस्य चाव्यभोचारादेकान्तमुखिताः प्रजाः ॥
 न तेषु लोभो माया वा ईर्ष्याऽमूयाऽधृतिः कुतः । विपर्ययो न तेष्वस्ति एतत्स्वाभाविकं स्मृतम्
 करोत्पत्तिर्न तेष्वस्ति न दण्डो न च दण्डकाः । स्वधर्मेणैव धर्मज्ञास्ते रक्षन्ति परस्परम् ॥
 एतावदेव शक्यं वै तस्मिन् द्वीपे निवासिनाम् । पुष्करं सप्तमं द्वीपं प्रवक्ष्यामि निबोधत ॥ १०४
 पुष्करेण तु द्वीपेन वृतः क्षीरोदको वहिः । शाकद्वीपस्य विस्ताराद्विगुणेन समन्ततः ॥ १०५
 पुष्करे पर्वतः श्रीमामेक एव महाशिलः । चित्रैर्मणिमयैः शैलैः शिखरैस्तु समुच्छ्रितैः ॥ १०६
 द्वीपस्य तस्य पूर्वार्धे चित्रसानुः स्थितो महान् । परिमण्डलसहस्राणि विस्तीर्णः पञ्चविंशतिः ॥
 ऊर्ध्वं चैव चतुस्त्रिंशत्सहस्राणि समाचितः । द्वीपार्धस्य परिस्तोमः पर्वतो मानसोत्तमः ॥ १०८
 स्थितो वेलासपीपे तु नवचन्द्र इवोदितः । योजनानां सहस्राणि ऊर्ध्वं पञ्चाशदुच्छ्रितः ॥ १०९
 तावदेव स विस्तीर्णः सर्वतःपरिमण्डलः । स एवं द्वीपपश्चार्धे मानसः पृथिवीधरः ॥ ११०
 एक एव महासानुः संनिवेशाद्विधा कृतः । स्वाद्दुदकेनोदधिना सर्वतः परिवारितः ॥ १११
 पुष्करद्वीपविस्ताराद्विस्तीर्णोऽसौ समन्ततः । तस्मिन् द्वीपे स्मृतौ द्वौ तु पुण्यौ जनपदौ शुभौ ॥
 अभितो मानसस्याथ पर्वतस्यानुमण्डलौ ॥ ११२
 महावीतं तु यद्वर्षं बाह्यतो मानसस्य तत् । तस्यैवाभ्यन्तरे यत्तु धातकीखण्डमुच्यते ॥ ११३
 दश वर्षसहस्राणि तत्र जीवन्ति मानवाः । आरोग्यमुखभूयिष्ठा मानसी सिद्धिमास्थिताः ॥ ११४
 सममायुश्च रूपं च तस्मिन् वर्षद्वये स्थितम् । अधमोक्षमौ न तेष्वस्तां तुल्यास्ते रूपशीलतः ॥
 न तत्र बन्धको मेर्ष्या न स्तेया(यं) न भयं तथा । निग्रहो न च दण्डोऽस्ति न लोभो न परिग्रहः
 सत्यानृतं न तत्रास्ति धर्माधर्मौ तथैव च । वर्णाश्रमाणां वार्त्ता वा पाशुपाल्यं वणिक्क्रिया ॥
 त्रयी विद्या दण्डनीतिः शुद्ध्या ज्ञानमेव च । वर्षद्वये सर्वमेतत्पुष्करस्य न विद्यते ॥ ११८
 न तत्र नद्यो वर्षं च शीतोष्णं वा न विद्यते । दृष्टिज्जान्युदकान्यत्र गिरिप्रश्र(स)वणानि च ॥
 उत्तराणां कुरूणां च तुल्यकालो जनः सदा । सर्वत्र सुमुखस्तत्र जराकृमविवर्जितः ॥ १२०
 इत्येव धातकीखण्डे महावीते तथैव च । आनुपूर्व्याद्विधिः कृत्स्नः पुष्करस्य प्रकीर्तितः ॥ १२१
 स्वाद्दुदकेनोदधिना पुष्करः परिवारितः । विस्तरान्मण्डलाच्चैव पुष्करस्य तथैव च ॥ १२२
 एवं द्वीपाः समुद्रैस्तु सप्त सप्तभिरावृताः । द्वीपस्यानन्तरो यस्तु समुद्रंस्तत्समस्तु सः ॥ १२३
 एनं द्वीपसमुद्राणां वृद्धिर्ज्ञेया परस्परात् । अपां चैव समुद्रेकात्समुद्रा इति संज्ञिताः ॥ १२४
 ऋषयो निवसन्त्यस्मिन्मजा यस्माच्चतुर्विधाः । तस्माद्वर्षमिति प्रोक्तं प्रजानां सुखदं तु तत् ॥
 ऋष इत्येव ऋषिणो वृषः शक्तिप्रबन्धने । रतिप्रबन्धनातिसिद्धं वर्षत्वं तेन तेषु तत् ॥ १२६
 शुक्लपक्षे चन्द्रवृद्धौ समुद्रः पूर्यते सर्दा । प्रक्षीयमाणे वह्नुले क्षीयतेऽस्तमिते स्वमे ॥ १२७
 आपूर्यमाण उदधिः स्वत एवाभिपूर्यते । ततोऽपक्षीयमाणेऽपि स्वात्मनैवापकृष्यते ॥ १२८

१ ख. 'रिताः शु' । २ ड. 'धरः स' । ३ ग. ग. घ. 'रे सर्व' । ४ ग. घं. ड. 'धे मित' । ५ ख. ग. घ. ड. 'वाः । भोगाः शु' । ६ क. 'निक्रिया । त्र' । ७ ख. 'पाशित्पमे' । ८ घ. ड. पा' । ९ क. खण्डो म' । १० क. 'द्रस्तु समन्ततः । ए' । ११ ग. घ. ऋषि दे' । १२ क. ऋषयो वृ' । १३ क. 'ने । इ' । १४ क. ड. तदा । १५ ख. ड. 'हुतः क्षी' । ग. 'हुतः क्षी' ।

- अण्डस्यास्य समन्तात्तु संनिविष्टो घनोदधिः । समन्ताद्येन तोयेन धार्यमाणः स तिष्ठति ॥
 बाह्यतो घनतोयस्य तिर्यगूर्ध्वानुपण्डलम् । धार्यमाणं समन्तात्तु तिष्ठते घनतेजसा ॥ १५४
 अयोगुडनिभो वह्निः समन्तान्मण्डलाकृतिः । समन्ताद्घनवातेन धार्यमाणः स तिष्ठति ॥
 घनवातस्तथाऽऽकाशं धारयाणस्तु तिष्ठति ॥ १५५
 भूतादिष्व तथाऽऽकाशं भूताद्यं चाप्यसौ महान् । महान्व्याप्तो ह्यनन्तेन अव्यक्तेन तु धार्यते ॥
 अनन्तमपरिव्यक्तं दशधा सूक्ष्म एव च । अनन्तमकृतात्मानमनादिनिधनं च तत् ॥ १५६
 अतीत्य परतो घोरमनालम्बमनामयम् । नैकयोजनसाहस्रं विप्रकृष्टं तमोवृतम् ॥ १५७
 तम एव निरालोकममर्यादभेदेशिकम् । देवानामप्यविदितं व्यवहारविवर्जितम् ॥ १५८
 तमसोऽन्ते च विख्यातमाकाशान्ते च भास्वरम् । मर्यादायामतस्तस्य शिवस्याऽऽयतनं महत् ॥
 त्रिदशानामगम्यं तु स्थानं दिव्यमिति श्रुतिः । महतो देवदेवस्य मर्यादायां व्यवस्थितम् ॥ १५९
 चन्द्रादित्यानंतस्तास्तु ये लोकाः प्रथिता वयैः । ते लोका इत्यभिहिता जगतश्च न संशयः ॥ १६०
 रसातलवलात्मस सप्तोर्ध्वतलाः सितौ । सप्त स्कन्धास्तथा वायोः सप्तह्यसदना द्विजाः ॥ १६१
 आपातान्नादिवं यावदत्र पञ्चविधा गतिः । ममाणमेतज्जगत एष संसारसागरः ॥ १६२
 अनाद्यन्ता प्रयात्येवं नैकजातिसमुद्भवा । विचित्रा जगतः सा वै प्रवृत्तिरनवस्थिता ॥ १६३
 यथैतज्जातिकं नाम तिसैर्गयहुविस्तरम् । अतीन्द्रियैर्महाभागैः सिद्धैरपि न लक्ष्यते ॥ १६४
 पृथिव्यां चामिवायूनां महत्तमस्तथा । ईश्वरस्य तु देवस्य अनन्तस्य द्विजोत्तमाः ॥ १६५
 क्षयो वा परिमाणं वा अन्तो वाऽपि न विद्यते । अनन्त एष सर्वत्र सर्वस्थानेषु पठ्यते ॥
 तस्य चोक्तं मया पूर्वं तस्मिन्नामानुकीर्तने ॥ १६६
 य एष शिवनाम्ना हि तद्रः कात्स्न्येन कीर्तितम् । स एष सर्वत्र गतः सर्वस्थानेषु पूज्यते ॥
 भूगौ रसातले चैव आकाशे पवनेऽनले । अर्णवेषु च सर्वेषु दिवि चैव न संशयः ॥ १६७
 तथा तपमि विज्ञेय एष एव महाश्रुतिः । अनेकधा विभक्ताहो महायोगी महेश्वरः ॥
 सर्वलोकेषु लोकेश इज्यते बहुधा प्रभुः ॥ १६८
 एवं परस्परोत्पन्ना धार्यन्ते च परस्परान् । आधाराधेयभावेन विकारास्ते विकारिणः ॥ १६९
 पृथ्व्यादधो विकारास्ते परिच्छिन्नाः परस्परम् । परस्पराविकाशैव प्रविष्टाश्च परस्परम् ॥ १७०
 यस्माद्विष्टाश्च तेऽन्योन्यं तस्मात्सर्वैर्यमुपागताः । मोगासन्धविशेषास्तु विशेषान्योन्यवेशनात् ॥
 पृथिव्याद्याश्च वाय्वन्ताः परिच्छिन्नास्त्यस्तु ते ।
 गुणाश्चमसारेण परिच्छेदो विशेषतः । शेषाणां तु परिच्छेदः सौक्ष्म्यान्नेह विभाव्यते ॥ १७१
 भूतैर्भ्यः परतस्तेर्भ्यो ह्यालोकः परतः स्मृतः । भूतान्यालोक आकाशे परिच्छिन्नानि सर्वशः ॥
 पात्रे मयि पात्राणि यथैवान्तर्गतानि तु । भवन्त्यन्योन्यहिनानि परस्परतमाश्रयात् ॥
 तथा ह्यालोक आकाशे भेदास्त्वन्तर्गता मताः ॥ १७२
 कृत्स्नान्येतानि चत्वारि अन्योन्यस्याधिकानि तु । यावदेतानि भूतानि तावदुत्पत्तिरुच्यते ॥ १७३

(ज्योतिष्प्रचारः)

जम्बूनामिह संस्कारो भूतेष्वन्तर्गतो मतः । मत्प्राख्याय च भूतानि कार्योत्पत्तिर्न विद्यते ॥ १७९
तस्मान्परिमिता भेदाः स्मृताः कार्यात्मकास्तु ते । करणात्मकास्तथैव स्युर्भेदा ये महदादयः ॥
इत्येष संनिवेशो वो मया प्रोक्तो विभागज्ञः । सप्तद्वीपसमुद्राया याथातथ्येन वै द्विजाः ॥ १८०
विस्तारान्मण्डलाच्चैव प्रसंख्यातेन चैव हि । वैश्वरूपं प्रधानस्य परिमाणैकदेशिकम् ॥ १८१
अधिष्ठानं भगवतो यस्य सर्वमिदं जगत् । एवं भूतगणाः सप्त संनिविष्टाः परस्परम् ॥ १८२
एतावान्संनिवेशस्तु मया शक्यः प्रभाषितुम् । एतावदेव श्रोतव्यं संनिवेशे तु पार्थिव ॥ १८३
सप्त प्रकृतयस्त्वेता धारयन्ति परस्परम् । तास्वैल्लप्ररिमाणेन प्रसंख्यातुमिहोच्यते ॥
असंख्येयाः प्रकृतयस्तिर्यग्ध्वमथश्च याः ॥ १८४
तारकासंनिवेशश्च यावद्विष्यं तु मण्डलम् । मर्यादासंनिवेशस्तु भूमेस्तदनुमण्डलम् ॥
अतः परं प्रवक्ष्यामि पृथिव्यां वै द्विजोत्तमाः ॥ १८५

इति भीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नामैकोनविंशत्योऽध्यायः ॥ ५९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—३६३१

अथ पञ्चाशोऽध्यायः ।

ज्योतिष्प्रचारः ।

सूर उवाच—

अथः प्रमाणमर्थं च वर्णयमानं निबोधत । पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पञ्चमम् ॥
अनन्तधातवो ह्येते व्यापकास्तु प्रकीर्तिताः ॥ १
जननी सर्वभूतानां सर्वभूतधरा धरा । नानाजनपट्टाकीर्णा नानाधिष्ठानपत्तना ॥ २
नानानदनद्रीगैला नैवजातिसमाकुल्या । अनन्ता गीयते देवी पृथिवी बहुविस्तरा ॥ ३
नदीनदसमुद्रस्यास्तथा शृङ्गाश्रयाः स्थिताः । पर्वताकाशसंस्थाश्च अन्तर्भूमिगताश्च याः ॥ ४
आपोऽनन्ताश्च विज्ञेयास्तथाऽग्निः सर्वलौकिकः । अनन्तः पट्यते चैव व्यापकः सर्वसंभवः ॥ ५
तथाऽऽकाशमनालम्ब्यं रम्यं नानाश्रयं स्मृतम् । अनन्तं प्रथितं सर्वं वायुश्चाऽऽकाशसंभवः ॥ ६
आपः पृथिव्यामुदके पृथिवी चोपरि स्थिता । आकाशश्चापरमधः पुनर्भूमिः पुनर्जलम् ॥ ७
पृथ्वन्तमन्तोऽनन्तस्य भौतिकस्य न विद्यते । पुरा सुरैरेभिहितं निश्चितं तु निबोधत ॥ ८
भूमिर्जलमथाऽऽकाशमिति ज्ञेया परम्परा । स्थितिरेषा तु विज्ञेया सप्तमेऽस्मिन्मन्त्रले ॥ ९
दशयोजनमाहर्षमेतन्मौलं रमानलम् । साधुभिः परिविख्यातमेकैकं बहुविस्तरम् ॥ १०
मथममन्तलं चैव सुनलं तु ततः परम् । ततः परतरं विद्यादितलं बहुविस्तरम् ॥ ११
ततो मथमन्तलं नाम परतश्च महातलम् । श्रीतलं च ततः प्राऽऽद्भुः पातालं सप्तमं स्मृतम् ॥ १२
कुण्डलीयं च प्रथमं भूमिभागं च कीर्तितम् । पाण्डुभीमं द्वितीयं तु बृवीयं रक्तमृत्तिकम् ॥ १३

१ स. ह. 'रदा पञ्चम्' । २ स. म. 'श वा पाण' । ३ स. प. 'दि । विष्' । ४ स. ह. 'द्वि । म' ।

५ स. म. 'तत्तं प' । ६ स. म. ह. 'दिवा नै' । ७ स. 'ने मन्त्र' । ८ स. 'ते । दुष' । ९ स. प. 'दि । वि' ।

१० ह. 'रदि । म' ।

- पातभौमं चतुर्थं तु पञ्चमं शर्करातलम् । पष्ठं शिलामयं चैव सौवर्णं सप्तमं तलम् ॥ १४
- अथैव तु तले ख्यातमसुरेन्द्रस्य मन्दिरम् । नमुचेरिन्द्रशत्रोर्हि महानादस्य चाऽऽलयम् ॥ १५
- पुरं च शार्ङ्गकर्णस्य कवचस्य च मन्दिरम् । निष्कुलादस्य च पुरं प्रहृष्टजनसंकुलम् ॥ १६
- राक्षसस्य च भीमस्य शूलदन्तस्य चाऽऽलयम् । लोहितौक्षकलिङ्गानां नगरं श्वापदस्य तु ॥ १७
- ननंजयस्य च पुरं माहेन्द्रस्य महात्मनः । कालियस्य च नागस्य नगरं कलसस्य च ॥ १८
- अथ पुरसहस्राणि नागदानवरक्षसाम् । तले ज्ञेयानि प्रथमे कृष्णभौमे न संशयः ॥ १९
- द्वितीयेऽपि तले विप्रा दैत्येन्द्रस्य सुवक्षसः । महाजम्भस्य च तथा नगरं प्रथमस्य तु ॥ २०
- तृतीयस्य कृष्णस्य निकुम्भस्य च मन्दिरम् । शङ्खारुण्यस्य च पुरं नगरं गोमुखस्य च ॥ २१
- राक्षसस्य च नीलस्य मेघस्य क्रथनस्य च । पुरं च कुर्कुपादस्य महोष्णीपस्य चाऽऽलयम् ॥ २२
- अथ पुरसहस्राणि नागदानवरक्षसाम् । कद्रुपुत्रस्य च पुरं तक्षकस्य महात्मनः ॥ २३
- अथ पुरसहस्राणि नागदानवरक्षसाम् । द्वितीयेऽस्मिंस्तले विप्राः पाण्डुभौमे न संशयः ॥ २४
- तृतीये तु तले ख्यातं महादस्य महात्मनः । अतुङ्गलादस्य च पुरं दैत्येन्द्रस्य महात्मनः ॥ २५
- नारकाख्यस्य च पुरं पुरं निगिरसस्तथा । शिशुमारस्य च पुरं हृष्टपुष्टजनाकुलम् ॥ २६
- अथ पुरसहस्राणि नागदानवरक्षसाम् । चतुर्थेऽस्मिंस्तले विप्राः पाण्डुभौमे न संशयः ॥ २७
- पञ्चमेऽपि तले ख्यातं महादस्य महात्मनः । अतुङ्गलादस्य च पुरं दैत्येन्द्रस्य महात्मनः ॥ २८
- नारकाख्यस्य च पुरं पुरं निगिरसस्तथा । शिशुमारस्य च पुरं हृष्टपुष्टजनाकुलम् ॥ २९
- अथ पुरसहस्राणि नागदानवरक्षसाम् । तृतीयेऽस्मिंस्तले विप्राः पीतभौमे न संशयः ॥ ३०
- चतुर्थे दैत्यसिंहस्य कालनेमेर्महात्मनः । गजकर्णस्य च पुरं नगरं कुर्जरस्य च ॥ ३१
- राक्षसेन्द्रस्य च पुरं सुपालेर्बहुविन्तरम् । मुञ्जस्य लोकनाथस्य वृकवत्कस्य चाऽऽलयम् ॥ ३२
- महद्योजनसाहस्रं बहुपक्षिसमाकुलम् । नगरं वैनतेयस्य चतुर्थेऽस्मिन् रसातले ॥ ३३
- अथ शर्कराभौमे बहुयोजनविस्तृते । विरोचनस्य नगरं दैत्यासिंहस्य धीमतः ॥ ३४
- दूर्यस्याग्निजिह्वस्य हिङ्ग्याक्षस्य चाऽऽलयम् । पुरं च विद्युज्जिह्वस्य राक्षसस्य च धीमतः ॥ ३५
- अथ पुरसहस्राणि नागदानवरक्षसाम् । पञ्चमेऽपि तथा ज्ञेयं शर्करानिलये सदा ॥ ३६
- तले दैत्यपतेः केसरेर्नगरोत्तमम् । सुपर्णैः पुलोन्नश्च नगरं महिषस्य च ॥ ३७
- राक्षसेन्द्रस्य च पुरमुत्क्रोशस्य महात्मनः ॥ ३८
- अथाऽऽस्ते सुरसापुत्रः शतशीर्षो मुदा युतः । कश्यपस्य सुतः श्रीमान्वासुकिर्नाम नागराद् ॥ ३९
- अथ पुरसहस्राणि नागदानवरक्षसाम् । षष्ठे तलेऽस्मिन् विख्याते शिलाभौमे रंसीतले ॥ ४०
- नगरमे तु तले ज्ञेयं पाताले सर्वपथिमे । पुरं चलेः प्रमुदितं नरनारीतमाकुलम् ॥ ४१
- असुराशीविषैः पूर्णमुद्धतैर्देवशत्रुभिः । मुचुकुन्दस्य दैत्यस्य तत्र वै नगरं महत् ॥ ४२

१ ड. 'यम तु । २ ख. 'शून्यद' । ३ अ. 'तास्यकलिङ्गाभ्या न' । ४ घ. 'तास्यकलिङ्गाभ्या न' । ५ ग. ड. 'तास्यकलिङ्गाभ्या न' । ६ घ. ड. 'लक्षस्य' । ७ फ. ख. 'सुरक्ष' । ८ ख. घ. ड. 'द्वारस्य' । ९ क. ग. 'कुर्कुपा' । १० घ. ड. 'नगराद्' । ११ ग. ड. 'कोपस्य' । १२ ख. 'मकुटस्य' । १३ ग. घ. 'वत्सस्य' । १४ ख. ड. 'वैद्य' । १५ ख. घ. ड. 'महि' । १६ क. 'ज. मुले' ।

(ज्योतिषप्रचारः)

अनेकौदतिपुत्राणां समुदीर्णैर्महापुरैः । तथैव नागनगरैर्ऋद्धिमहिः सृष्टस्तः ॥ ४३
 दैत्यानां दानवानां च समुदीर्णैर्महापुरैः । उदीर्णैराक्षसावासैरनेकैश्च समाकुलम् ॥ ४४
 पातालान्ते च विमेन्द्रा विस्तीर्णै बहुयोजने । आस्ते रक्तारविन्दाक्षो महात्मा ह्यजरामरः ॥ ४५
 भीतशहोदरवपुर्नोल्वासा महाभुजः । विशालभोगो घुतिमांश्चित्रमालाधरो वली ॥ ४६
 रुक्मशृङ्गावदातेन दीप्तास्येन विराजता । प्रभुर्मुखसहस्रेण शोभते वै स कुण्डली ॥ ४७
 स जिहामालया देवो लोलज्वालानलान्धिपा । ज्वालामालापरिक्षिप्तः कैलास इव लक्ष्यते ।
 स तु नेत्रसहस्रेण द्विगुणेन विराजता । बालसूर्याभिताम्रेण शोभते स्निग्धमण्डलः ॥ ४८
 तस्य कुन्देन्दुवर्णस्य अक्षमाला विराजते । तरुणादित्यमालेव श्वेतपर्वतमूर्धनि ॥ ४९
 जटाकरालो घुतिमांश्चक्ष्यते शयनासने । विस्तीर्ण इव मेदिन्यां सहस्रशिखरो गिरिः ॥ ५०
 महाभोगैर्महाभागैर्महानागैर्महावलैः । उपास्यते महातेजा महानागपतिः स्वयम् ॥ ५१
 स राजा सर्वनागानां शेषो नाम महाघुतिः । सा वैष्णवी ह्यदितनुर्मर्यादायां व्यवस्थिता ॥ ५२
 सप्तैवमेते कथिता व्यवहार्या रसातलाः । देवासुरमहानागराक्षसाध्युपिताः सदा ॥ ५३
 अतः परमनालोक्यमगम्यं सिद्धसाधुभिः । देवानामप्यविदितं व्यवहारविनञ्जितम् ॥ ५४
 पृथिव्ययम्बुवायूनां नभसश्च द्विजोत्तमाः । महत्त्वमेवमृषिभिर्वर्ण्यते नात्र संशयः* ॥ ५५
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि सूर्याचन्द्रमसोर्गतिम् । सूर्याचन्द्रमसावेतौ भ्रमन्तौ यावदेव तु ॥
 प्रकाशतः स्वभाभिस्तौ मण्डलाभ्यां समास्थितौ ॥ ५६
 सप्तानां च समुद्राणां द्वीपानां तु स विस्तरः । विस्तरार्थं पृथिव्यास्तु भवेदन्यत्र वाह्यतः ॥ ५७
 पर्यासपारिमाण्यं तु चन्द्रादित्यौ प्रकाशतः । पर्यासपारिमाण्येन भूमेस्तुल्यं दिवं स्मृतम् ॥ ५८
 अवति त्रीणिपाट्टीकान्यस्मात्सूर्यः परिभ्रमन् । अवधातुः प्रकाशाख्यां ह्यवनात्स रविः स्मृतः ।
 अतः परं प्रवक्ष्यामि प्रमाणं चन्द्रसूर्ययोः । महितत्वांश्चान्महीशब्दो ह्यस्मिन्वर्षे निपात्यते ॥ ५९
 अस्य भारतवर्षस्य विष्कम्भं तु सुविस्तरम् । मण्डलं भास्करस्याथ योजनानां निबोधत ॥ ६०
 नवयोजनसाहस्रो विस्तारो भास्करस्य तु । विस्तारात्रिगुथास्य परिणाहोऽथ मण्डलम् ॥ ६१
 विष्कम्भो मण्डलस्यैव भास्कराद्विगुणः शशी ॥ ६२
 अतः पृथिव्यां वक्ष्यामि प्रमाणं योजनैः सह । सप्तद्वीपसमुद्राया विस्तारो मण्डलं च यत् ॥ ६३
 इत्येतदिह मेख्यातं पुराणं परिमाणतः । तद्वक्ष्यामि प्रसंख्याय सांप्रतैरभिमानिभिः ॥ ६४
 अभिमानिव्यतीना ये तुल्यमास्ते सांप्रतैरिह । देवा ये वै ह्यतीतास्ते कृपैर्नामभिर्ग्व च ॥ ६५
 तस्मात्तु सांप्रतैर्देवैर्वक्ष्यामि वसुधातलम् । दिवस्तु संनिवेशो वै सांप्रतैरेव कुन्तलः ॥ ६६
 शतार्धकोटिर्विस्तारा पृथिवी कृत्स्नतः स्मृता । तस्या वाधप्रमाणेन मेरोर्वं चातुरन्तरम् ॥ ६७
 पृथिव्या वाधविस्तारो योजनाग्रात्मकीर्तिनः । मेरुमन्यात्मनिदिशं कोटिरैकातु सा स्मृता ॥ ६८
 तथा शतमहन्नाणि एकोननवतिः पुनः । पञ्चाशच्च महन्नाणि पृथिव्यावाध विम्बरः ॥ ७०

* परमनालोक्यमगम्यं सिद्धसाधुभिः ना. पुस्तके वतन ।

१ ग. 'द. नि । प. २. 'लोर्वतनुर्महते । ३. 'लोर्वतनुर्महते । ४. 'लोर्वतनुर्महते । ५. 'लोर्वतनुर्महते । ६. 'लोर्वतनुर्महते । ७. 'लोर्वतनुर्महते । ८. 'लोर्वतनुर्महते । ९. 'लोर्वतनुर्महते । १०. 'लोर्वतनुर्महते । ११. 'लोर्वतनुर्महते । १२. 'लोर्वतनुर्महते । १३. 'लोर्वतनुर्महते । १४. 'लोर्वतनुर्महते । १५. 'लोर्वतनुर्महते । १६. 'लोर्वतनुर्महते । १७. 'लोर्वतनुर्महते । १८. 'लोर्वतनुर्महते । १९. 'लोर्वतनुर्महते । २०. 'लोर्वतनुर्महते । २१. 'लोर्वतनुर्महते । २२. 'लोर्वतनुर्महते । २३. 'लोर्वतनुर्महते । २४. 'लोर्वतनुर्महते । २५. 'लोर्वतनुर्महते । २६. 'लोर्वतनुर्महते । २७. 'लोर्वतनुर्महते । २८. 'लोर्वतनुर्महते । २९. 'लोर्वतनुर्महते । ३०. 'लोर्वतनुर्महते । ३१. 'लोर्वतनुर्महते । ३२. 'लोर्वतनुर्महते । ३३. 'लोर्वतनुर्महते । ३४. 'लोर्वतनुर्महते । ३५. 'लोर्वतनुर्महते । ३६. 'लोर्वतनुर्महते । ३७. 'लोर्वतनुर्महते । ३८. 'लोर्वतनुर्महते । ३९. 'लोर्वतनुर्महते । ४०. 'लोर्वतनुर्महते । ४१. 'लोर्वतनुर्महते । ४२. 'लोर्वतनुर्महते । ४३. 'लोर्वतनुर्महते । ४४. 'लोर्वतनुर्महते । ४५. 'लोर्वतनुर्महते । ४६. 'लोर्वतनुर्महते । ४७. 'लोर्वतनुर्महते । ४८. 'लोर्वतनुर्महते । ४९. 'लोर्वतनुर्महते । ५०. 'लोर्वतनुर्महते । ५१. 'लोर्वतनुर्महते । ५२. 'लोर्वतनुर्महते । ५३. 'लोर्वतनुर्महते । ५४. 'लोर्वतनुर्महते । ५५. 'लोर्वतनुर्महते । ५६. 'लोर्वतनुर्महते । ५७. 'लोर्वतनुर्महते । ५८. 'लोर्वतनुर्महते । ५९. 'लोर्वतनुर्महते । ६०. 'लोर्वतनुर्महते । ६१. 'लोर्वतनुर्महते । ६२. 'लोर्वतनुर्महते । ६३. 'लोर्वतनुर्महते । ६४. 'लोर्वतनुर्महते । ६५. 'लोर्वतनुर्महते । ६६. 'लोर्वतनुर्महते । ६७. 'लोर्वतनुर्महते । ६८. 'लोर्वतनुर्महते । ६९. 'लोर्वतनुर्महते । ७०. 'लोर्वतनुर्महते । ७१. 'लोर्वतनुर्महते । ७२. 'लोर्वतनुर्महते । ७३. 'लोर्वतनुर्महते । ७४. 'लोर्वतनुर्महते । ७५. 'लोर्वतनुर्महते । ७६. 'लोर्वतनुर्महते । ७७. 'लोर्वतनुर्महते । ७८. 'लोर्वतनुर्महते । ७९. 'लोर्वतनुर्महते । ८०. 'लोर्वतनुर्महते । ८१. 'लोर्वतनुर्महते । ८२. 'लोर्वतनुर्महते । ८३. 'लोर्वतनुर्महते । ८४. 'लोर्वतनुर्महते । ८५. 'लोर्वतनुर्महते । ८६. 'लोर्वतनुर्महते । ८७. 'लोर्वतनुर्महते । ८८. 'लोर्वतनुर्महते । ८९. 'लोर्वतनुर्महते । ९०. 'लोर्वतनुर्महते । ९१. 'लोर्वतनुर्महते । ९२. 'लोर्वतनुर्महते । ९३. 'लोर्वतनुर्महते । ९४. 'लोर्वतनुर्महते । ९५. 'लोर्वतनुर्महते । ९६. 'लोर्वतनुर्महते । ९७. 'लोर्वतनुर्महते । ९८. 'लोर्वतनुर्महते । ९९. 'लोर्वतनुर्महते । १००. 'लोर्वतनुर्महते ।

पृथिव्या विस्तरं कृत्स्नं योजनैस्तन्निबोधत । तिस्रः कोट्यस्तु विस्तारः संख्यातः स चतुर्दिशम् ॥
 तथा शतसहस्राणामेकोनाशीतिरुच्यते । सप्तद्वीपसमुद्रायाः पृथिव्यास्त्वेष विस्तरः ॥ ७२
 विस्तरात्त्रिगुणं चैव पृथिव्यन्तस्य मण्डलम् । गणितं योजनान्नं तु कोट्यस्त्वेकादश स्मृताः ॥
 तथा शतसहस्रं तु सप्तत्रिंशाधिकानि तु । इत्येतद्वै प्रसंख्यातं पृथिव्यन्तस्य मण्डलम् ॥ ७३
 तारकासंनिवेशस्य दिवि यावद्धि मण्डलम् । पर्यासः संनिवेशस्य भूमेस्तावत्तु मण्डलम् ॥ ७४
 पर्यासपारिमाण्येन भूमेस्तुल्यं दिवं स्मृतम् । सप्तानामपि लोकानामेतन्मानं प्रकीर्तितम् ॥ ७५
 पर्यासपारिमाण्येन मण्डलानुगतेन च । सप्तर्षिपरि लोकानां छत्रवत्परिमण्डलम् ॥ ७६
 संस्थातिर्विहिता सर्वा येषु तिष्ठन्ति जन्तवः । एतदण्डकैटाहस्य प्रमाणं परिकीर्तितम् ॥ ७७
 अण्डस्यान्तस्त्वमे लोकाः सप्तद्वीपा च मेदिनी । भूर्लोकश्च भुवश्चैव तृतीयः स्वरिति स्मृतः ॥
 महर्लोको जनश्चैव तपः सत्यश्च सप्तमः ॥ ७८
 एते सप्त कृता लोकाश्छत्राकारा व्यवस्थिताः । स्वकैरावरणैः सूक्ष्मैर्धार्यमाणाः पृथक्पृथक् ॥
 दशभागाधिकाभिश्च ताभिः प्रकृतिभिर्विहिः । धार्यमाणा विशेपैश्च समुत्पन्नैः परस्परम् ॥ ८१
 अस्याण्डस्य समन्ताच्च संनिविष्टो घनोदधिः । पृथिवीमण्डलं कृत्स्नं घनतोयेन धार्यते ॥ ८२
 घनोदधिपरेणाथ धार्यते घनतेजसा । बाह्यतो घनतेजस्तु तिर्यग्ध्वं तु मण्डलम् ॥ ८३
 समन्ताद्धनवातेन धार्यमाणं प्रतिष्ठितम् । घनवातासथाऽऽकाशमाकाशं च महात्मना ॥ ८४
 भूतादिना वृतं सर्वं भूतादिर्महता वृतः । वृतो महाननन्तेन प्रधानेनाव्ययात्मना ॥ ८५
 पुराणि लोकपालानां प्रवक्ष्यामि यथाक्रमम् । ज्योतिर्गणप्रचारस्य प्रमाणं परिवक्ष्यते ॥ ८६
 मेरोः प्राच्यां दिशि तथा मानसस्यैव मूर्धनि । वैश्वोकसारा माहेन्द्री पुण्या हेमपरिष्कृता ॥ ८७
 दक्षिणेन पुनर्मेरोर्मानसस्यैव मूर्धनि । वैवस्वतो निवसति यमः संयमने पुरे ॥ ८८
 प्रतीच्यां तु पुनर्मेरोर्मानसस्यैव मूर्धनि । सुखा नाम पुरी रम्प्या वरुणस्याथ धीमतः ॥ ८९
 दिश्युत्तरस्यां मेरोस्तु मानसस्यैव मूर्धनि । तुल्या माहेन्द्रपूर्वा तु सोमस्यापि विभावरी ॥ ९०
 मानसोत्तरपृष्ठे तु लोकपालाश्चतुर्दिशम् । स्थिता धर्मव्यवस्थायै लोकसंरक्षणाय च ॥ ९१
 लोकपालोपरिष्ठात्तु सर्वतो दक्षिणाघने । काष्ठागतस्य सूर्यस्य गतिर्पा तां निबोधत ॥ ९२
 दक्षिणे प्रक्रमे सूर्यः क्षिप्तेषुरिव सर्पति । ज्योतिषां चक्रमादाय सततं परिगच्छति ॥ ९३
 मध्यमश्चामरावत्यां यदा भवति भास्करः । वैवस्वते संयमने उदर्यस्तत्र उच्यते ॥ ९४
 सुखायामर्धरात्रं च मध्यमः स्याद्रविर्यदा । सुखायामथ वारुण्यामुत्तिष्ठन्म तु दृश्यते ॥ ९५
 विभायामर्धरात्रं स्यान्माहेन्द्रायामस्तमेति च । तदा दक्षिणपूर्वपामपराहो विधीयते ॥ ९६
 दक्षिणापरदेश्यानां पूर्वाह्नः परिकीर्त्यते । तेषामपररात्रं च ये जना उत्तरापथे ॥ ९७
 देशा उत्तरपूर्वा ये पूर्वरात्रं तु तान्मति । एवमेवोत्तरेष्वर्को भवनेषु विराजते ॥ ९८

: (उद्योतिष्प्रचारः)

सुखायामथ वारुण्यां मध्याह्ने चार्यमा यदा । * विभावर्या सोमपुर्यामुत्तिष्ठति विभावसुः ॥
 राज्यर्धं चामरावत्यामस्तमेति यमस्य च । सोमपुर्या विभाव्यां तु मध्याह्ने स्वादिवाकरः ॥१००॥
 महेन्द्रस्यामरावत्यामुत्तिष्ठति यदा रविः । अर्धरात्रं संयमने वारुण्यामस्तमेति च ॥ १०१॥
 स शीघ्रमेति पर्येति भास्करोऽलातचक्रवत् । भ्रमन्वै भ्रममाणानि ऋक्षाणि गगने रविः ॥१०२॥

* एतदर्धस्थानेऽयं ग्रन्थः ख. पुस्तके वर्तते—विभावर्या सोमपुर्या भास्वर सूर्यसंज्ञितम् ॥१॥

नक्षत्रग्रहमोमाना प्रतिष्ठा योनिरेव च । ऋक्षचन्द्रग्रहाः सर्वे विज्ञेयाः सूर्यसंभवाः ॥ २ ॥

नक्षत्राधिपतिः सोमो ग्रहराजो दिवाकरः । शेषाः पञ्चग्रहा ज्ञेया ईश्वराः कामरूपिणः ॥ ३ ॥

पठ्यते चाभिरादित्य उदकचन्द्रमाः स्मृतः । शेषाणां प्रकृतिः सम्यग्वर्ण्यमाना निबोधत ॥ ४ ॥

सुरसेनापतिः इन्द्रः पठ्यतेऽङ्गारको ग्रहः । नारायणं बुधं प्राहुर्देव ज्ञानविशो बुधः ॥ ५ ॥

रुद्रो वैवस्वतः साक्षाद्यमो लोहप्रभुः स्वयम् । महाग्रहो द्विजश्रेष्ठो मन्दगामी शनैश्वरः ॥ ६ ॥

देवामुगुरु द्वौ तु भानुमन्तौ महाग्रहौ । प्रजापतिसुतावेतावुभौ शुक्रबृहस्पती ॥ ७ ॥

देवी महेन्द्रस्वनयोराधिपत्ये विनिमित्तौ । आदित्यमूत्रमखिलं त्रैलोक्यं नात्र संशयः ॥ ८ ॥

भवत्यस्यजगत्कुलं सदेवासुररमानुषम् । रुद्रेन्द्रोपेन्द्रचन्द्राणां विप्रेन्द्रास्त्रिदिवैकिकाम् ॥ ९ ॥

द्युतिर्द्युतिमता कृत्स्ना यतेजः सार्वलौकिकम् । सर्वात्मी सर्वलोकेशो मूर्धं परमदेवतम् ॥ १० ॥

ततः सजायते सर्वे तत्र चैव प्रलयते । भाषाभाषौ हि लोकानामादित्याभिः धृता पुरा ॥ ११ ॥

जगज्जयो ग्रहो विप्रा दीप्तिमान्सुग्रहो रविः । यत्र गच्छन्ति निधनं जायन्ते च पुनः पुनः ॥ १२ ॥

क्षणा मुहूर्ता दिवसा निशाः पक्षाश्च कृत्स्नशः । मासाः संवत्सराश्चैव ऋतवोऽब्दयुगानि च ॥ १३ ॥

तदादित्यादिते पेया कालसस्या न विद्यते । कालादिते न निगमो न दीक्षा नादिकम् ॥ १४ ॥

ऋतूनामविभागश्च पुष्पमूलफल कुतः । कुतः सस्याभिनिष्पत्तिर्गुणौषविगणादि वा ॥ १५ ॥

अभावो व्यवहाराणां देवानां दिवि चेह च । जगत्प्रतापनमृते भास्करो धारितस्करम् ॥ १६ ॥

स एव कालधामिष्व द्वादशात्मा प्रजापतिः । तपत्येव द्विजश्रेष्ठस्त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ १७ ॥

स एष तेजसां राशिः समस्तः सार्वलौकिकः । उत्तम मार्गमास्थाय धायोर्भाभिरिदं जगत् ॥ १८ ॥

पार्श्वमूर्ध्वमधश्चैव तापस्येव सर्वशः । रवे रश्मिसदृशं यत्प्राप्नुयात् समुदाहृतम् ॥ १९ ॥

तेषां श्रेष्ठाः पुनः सप्त रश्मयो ग्रहयोनयः । सुपुत्रो हरिकेशश्च विश्वकर्मा तथैव च ॥ २० ॥

विश्वश्रवाः पुनश्चान्यः संपदसुरतः परम् । शर्वावसु पुनश्चान्यः स्वरादन्यः प्रकीर्तितः ॥ २१ ॥

सुपुत्रा सूर्यरादिस्तु क्षीरं शशिनमेधयन् । तिर्यग्ध्वप्रचागोऽथ सुपुत्रः परिधीर्तितः ॥ २२ ॥

हरिकेशः पुरस्त्राद्या ऋक्षयोनिः प्रकीर्तितः । दक्षिणे विश्वकर्मा सु रश्मिर्वधयते बुधम् ॥ २३ ॥

विश्वश्रवास्तु यः पश्चाच्छुक्रयोनिः स्मृतो बुधैः । संपदस्तु यो रश्मिः सा योनिर्लहितस्य तु ॥ २४ ॥

पञ्चस्वर्यावर्तमूरश्मियोनिस्तु स बृहस्पतेः । शनैश्चर पुनश्चापि रश्मिरप्यायते स्वराट् ॥ २५ ॥

एव सूर्यप्रभावेण ग्रहनक्षत्रतारकाः । वर्धन्ते त्रिदिताः सर्वा विश्व चेद पुनर्जगन् ॥ २६ ॥

न क्षीयन्ते पुनस्तानि तस्मान्नक्षत्रता स्मृता । क्षेत्राण्येतानि च पूर्वमापतन्ति गम स्तिभिः ॥ २७ ॥

तेषां क्षेत्राण्येषाऽऽदते सूर्यो नक्षत्रतां ततः । तीर्गना सुहृतेनेह सुहृतान्ते गृहाश्रयाः ॥ २८ ॥

ताराणां तारका ह्येताः शुक्रवायव्य तारकाः । दिव्यानां पाण्ड्यानां च नैशानां चैव सर्वशः ॥ २९ ॥

भौतानां भिलमादित्यरतमसां तेजसां महान् । सुयतिस्य-दनाश्व धातुरेव विभाव्यते ॥ ३० ॥

सवनक्षतेजोऽप्या च तेनासौ सविता मतः । बह्वर्ध्वचन्द्र इत्येव रुद्रादने धातुरित्यते ॥ ३१ ॥

शुक्रत्वे चामृतत्वे च शीतत्वे च विभाव्यते । सूर्याचन्द्रमणोर्द्वये मण्डले भास्करे योगे ॥ ३२ ॥

ज्वलतेजोमये शुक्रे वृत्तमृत्मानिमे शुभे । घनतोयायकं तत्र मण्डलं शशिनः स्मृतम् ॥ ३३ ॥

घनतेजोमयं शुक्रं मण्डलं भास्करस्य तु । निशान्तिं सर्वदेवास्तु स्थानान्येतानि सर्वशः ॥ ३४ ॥

मन्वन्तरेषु सर्वेषु ऋतुसूर्यग्रहाश्रयाः । तानि देवगृहान्येव तदाद्यास्ते भवन्ति च ॥ ३५ ॥

एति सूर्योऽवेद्यस्या.....तिविभावसुः इति ॥

एवं चतुर्षु द्वीपेषु दक्षिणान्तेन सर्पति । उदयास्तमनेनारात्रुत्तिष्ठति पुनः पुनः ॥ १०३
 पूर्वाह्णे चापराह्णे तु द्वौ द्वौ देवालयौ तु सः । तपत्येकं तु मध्याह्णे तैरेव तु स रश्मिभिः ॥ १०४
 उदितो वर्धमानाभिरामध्याह्नं तपन्रविः । अतः परं हसन्तीभिर्गोभिरस्तं स गच्छति ॥ १०५
 उदयास्तमयाभ्यां हि स्मृते पूर्वापरे दिशौ । यावत्पुरस्तात्तिष्ठति तावत्पृष्ठे तु पार्श्वयोः ॥ १०६
 यत्रोद्यन्द्ध्यते सूर्यस्तेषां स उदयः स्मृतः । यत्र मणाशमायाति तेषामस्तः स उच्यते ॥ १०७
 सर्वेषामुत्तरे मेरुलोकालोकस्तु दक्षिणे । विदूरभावादर्कस्य भूमेर्लखावृतस्य च ॥
 द्वियन्ते रश्मयो यस्मात्तेन रात्रौ न दृश्यते ॥ १०८
 ग्रहनक्षत्रताराणां दर्शनं भास्करस्य च । उच्छ्रयस्य प्रमाणेन ज्ञेयमस्तमनोदयम् ॥ १०९
 शुक्लच्छायोऽग्निरापश्च कृष्णच्छाया च मेदिनी । विदूरभावादर्कस्य उद्यतस्य विरश्मिता ॥
 रक्ताभावो विरश्मित्वादृक्त्वाच्चाप्यनुष्णता ॥ ११०
 लेखयाऽवास्थितः सूर्यो यत्र यत्र तु दृश्यते । ऊर्ध्वं गतः सहस्रं तु योजनानां स दृश्यते ॥ १११
 प्रभा हि सौरी पादेन अस्तं गच्छति भास्करो । अग्निमाविशते रात्रौ तस्माद्दूरात्प्रकाशते ॥ ११२
 उदितस्तु पुनः सूर्यो हस्तमाग्नेयमाविशत् । संयुक्तो वह्निना सूर्यस्ततः स तपते दिवा ॥ ११३
 प्राकाश्यं च तथोष्णं च सूर्याग्नेयौ च तेजसी । परस्परानुप्रवेशादाप्यायेते दिवानिशम् ॥ ११४
 उत्तरे चैव भूम्यर्धे तथा तस्मिंश्च दक्षिणे । उत्तिष्ठति तथा सूर्ये रात्रिराविशते त्वपः ॥
 तस्मात्ताम्रा भवन्त्यापो दिवारात्रिप्रवेशनात् ॥ ११५
 अस्तं याति पुनः सूर्ये दिनं वै प्रविशत्यपः । तस्माच्छुक्लं भवन्त्यापो नक्तमहः प्रवेशनात् ॥
 एतेन क्रमयोगेन(ण) भूम्यर्धे दक्षिणोत्तरे । उदयास्तमनेऽर्कस्य अहोरात्रं विशत्यपः ॥ ११७
 दिनं सूर्यप्रकाशाख्यं तामसी रात्रिरुच्यते । तस्माद्व्यवस्थिता रात्रिः सूर्यावेक्ष्यमहः स्मृतम् ॥
 एवं पुष्करमध्येन यदा सर्पति भास्करः । व्यंशांशकं तु मेदिन्या मुहूर्तेनैव गच्छति ॥ ११९
 योजनाग्रान्मुहूर्तस्य इमां संख्यां निबोधत । पूर्णं शतसहस्राणामेकत्रिंशच्च सा स्मृता ॥ १२०
 पञ्चाशच्च तथाऽन्यानि सहस्राण्यधिकानि तु । मौहूर्तिकी गतिर्धेया सूर्यस्य तु विधीयते ॥ १२१
 एतेन गतियोगेन यदा काष्ठां तु दक्षिणाम् । पर्यागच्छेत्तदाऽऽदित्यो माये काष्ठन्तमेव हि ॥ १२२
 सर्पते दक्षिणायां तु काष्ठायां तन्निबोधत । नव कोट्यः प्रसंख्याता योजनैः परिमण्डलम् ॥ १२३
 तथा शतसहस्राणि चत्वारिंशच्च पञ्च च । अहोरात्रात्पतङ्गस्य गतिरेषा विधीयते ॥ १२४
 दक्षिणाद्विनिवृत्तोऽसौ विपुवस्थो यदा रविः । क्षीरादंस्प समुद्रस्य उत्तरान्तोदितश्चरन् ॥
 मण्डलं विपुवद्यापि? योजनैस्तन्निबोधत । तिस्रः कोट्यस्तु विस्तीर्णा विपुवद्यापि? सा स्मृता ॥
 तथा शतसहस्राणामशीत्येकाधिका पुनः । श्रवणे चोत्तरां काष्ठां चित्रभानुर्यदा भवेत् ॥
 शाकद्वीपस्य पृष्ठस्य उत्तरान्तोदितश्चरन् ॥ १२७
 उत्तरायां च काष्ठायां प्रमाणं मण्डलस्य च । योजनाग्रात्प्रसंख्याता कोटिरेका तु सा द्विजः ॥
 अग्नीतिर्नियुनानीह योजनानां तथैव च । अष्टपञ्चाशन्नं चैव योजनान्यधिकानि तु ॥ १२९

१ रा. ग. घ. 'स्मृतिः' । २ रा. घ. 'दिना' । रण । ३ रा. घ. 'तथोष्णं' च । ४ रा. मदा । मा' । ५ रा. ग. द. 'पूर्वो दिनमाविशते अतः' । ६ रा. 'रि' । 'त्रिंशत्' । ७ रा. घ. द. 'स्मृतम्' । ८ । ९ रा. 'गता दिवस' । १० रा. घ. दिवस' । ११ रा. ग. द. 'रश्मिर्न विपुवस्थापि' । स्मृताः । त' । १२ रा. 'रान्ता दिवस' । १३ रा. घ. घ. द. 'भटाय' ।

: (व्योतिष्यचारः)

नागवीध्युत्तरा वीथी अजवीथी च दक्षिणा । मूलं चैव तथाऽऽपादे ह्यजवीध्युदयास्त्रयः ॥

अभिजिन्पूर्वतः स्वातिर्नागवीध्युदयास्त्रयः ॥ १३०

काष्ठयोरन्तरं यच्च तदक्षये योजनैः पुनः । एतच्छतसहस्राणामेकत्रिंशोत्तरं शतम् ॥ १३१

त्रयस्त्रिंशधिकश्चान्ये त्रयस्त्रिंशच्च योजनैः । काष्ठयोरन्तरं ह्येतद्योजनाग्रात्पतिष्ठितम् ॥ १३२

काष्ठयोरैस्त्रयोऽथैव अन्तरे दक्षिणोत्तरे । ते तु वक्ष्यामि संख्याय योजनैस्तन्निबोधत ॥ १३३

एकैकमन्तरं तस्या नियुतान्येकसप्ततिः । सहस्राण्यतिरिक्ताश्च ततोऽन्या पञ्चसप्ततिः ॥ १३४

लेखयोः काष्ठयोश्चैव वाद्याभ्यन्तरयोः स्मृतम् । अभ्यन्तरं तु पर्येति मण्डलान्युत्तरायणे ॥ १३५

बाह्यतो दक्षिणे चैव सत्ततं तु यथाक्रमम् । मण्डलानां शतं पूर्णमशीत्यधिकमुत्तरम् ॥ १३६

* चरते दक्षिणे चापि तावदेव विभावसुः । प्रमाणं मण्डलस्याथ योजनाग्रान्निबोधत ॥ १३७

एकविंशद्योजनानां सहस्राणि सप्तासतः । शते द्वे पुनरप्यन्ये योजनानां प्रकीर्तिते ॥ १३८

एकविंशतिभिश्चैव योजनैरधिकैर्हि ते । एतत्प्रमाणमाख्यातं योजनैर्मण्डलं हि तत् ॥ १३९

विष्कम्भो मण्डलस्यैव तिर्यक्स तु विधीयते । प्रत्यहं चरते तानि सूर्यो वै मण्डलक्रमम् ॥ १४०

कुलालचक्रपर्यन्तो यथा शीघ्रं निवर्तते । दक्षिणे प्रक्रमे सूर्यस्तथा शीघ्रं निवर्तते ॥ १४१

तस्मात्प्रकृष्टां भूमिं च कालेनाल्पेन गच्छति । सूर्यो द्वादशभिः शीघ्रं मुहूर्तैर्दक्षिणोत्तरे ॥ १४२

त्रयोदशार्धमृक्षाणामहोऽनुचरते रविः । मुहूर्तैस्तावदृक्षाणि नक्तमष्टादशैश्चरन् ॥ १४३

कुलालचक्रमध्यस्तु यथा मन्दं प्रसर्पति । तथोदगयने सूर्यः सर्पते मन्दविक्रमः ॥ १४४

त्रयोदशार्धमर्धेन क्रक्षाणां चरते रविः । तस्माद्दीर्घेण कालेन भूमिर्मल्यं निगच्छति ॥ १४५

अष्टादशमुहूर्तैस्तु उत्तरायणपश्चिमम् । अहर्भवानि तच्चापि चरते मन्दविक्रमः ॥ १४६

त्रयोदशार्धमर्धेन क्रक्षाणां चरते रविः । मुहूर्तैस्तावदृक्षाणि नक्तमष्टादशैश्चरन् ॥ १४७

ततो मन्दतरं ताभ्यां चक्रं भ्रमति वै यथा । मृत्पिण्ड इव मल्यस्थो ध्रुवो भ्रमति वै तथा ॥

त्रिंशन्मुहूर्तनिवाऽऽहुरहोरात्रं ध्रुवो भ्रमन् । उभयोः काष्ठयोर्मध्ये भ्रमते मण्डलानि सः ॥ १४९

कुलालचक्रनाभिस्तु यथा तत्रैव वर्तते । ध्रुवस्तथा हि विज्ञेयस्तत्रैव परिवर्तते ॥ १५०

उभयोः काष्ठयोर्मध्ये भ्रमतो मण्डलानि तु । दिवा नक्तं च सूर्यस्य मन्दा शीघ्रा च वै गतिः ॥

उत्तरे प्रक्रमे त्रिन्दोर्दिवा मन्दा गतिः स्मृता । तथैव च पुनर्नक्तं शीघ्रा सूर्यस्य वै गतिः ॥

दक्षिणे प्रक्रमे चैव दिवा शीघ्रं विधीयते । गतिः सूर्यस्य नक्तं वै मन्दा चापि तथा स्मृता ॥

एवं गतिविशेषेण विभजन्ताव्यहानि तु । तथा विचरते मार्गं समेन विषमेण च ॥ १५४

लोकालोके स्थिता ये ते लोकपालाश्चतुर्दिगम् । अगस्त्यश्चरते तेषामुपरिष्ठाज्जवेन तु ॥

भजन्मन्त्रहोरात्रमेवं गतिविशेषणैः ॥ १५५

दक्षिणे नागवीद्यायां लोकालोकस्य चोत्तरम् । लोकसंतीरको ह्येष वैश्वानरपथाद्बहिः ॥ १५६

पृष्ठे यावत्प्रभा सां गी पुनस्तात्संप्रकाशते । पार्श्वयोः पृष्ठतस्तावन्नलोकालोकस्य सर्वतः ॥ १५७

* अत्राऽऽ मनेपदमावन् ।

१ ख. घ. ड. प्रकीर्तितम् । २ ख. ग. घ. ड. 'त । योजनानां सहस्राणि सप्तादश' । ३ घ. 'स्थित तिर्यक-
शतविधी' । ४ घ. 'भिः शैल्यान्मुहू' । ५ ख. ग. घ. ड. 'हर्तुं द' । ६ ख. ग. ड. 'मन्य नि' । ७ ख. ग. ड. 'हर्तुस्तु' ।
८ घ. ड. तु । ९ ग. मन्दशी' । १० घ. मन्दगतिस्तथा' । ११ ग. घ. ड. 'तावदो' । ख. 'तापको' ।

योजनानां सहस्राणि दशोर्ध्वं तूच्छतो गिरिः । प्रकाशश्चाप्रकाशश्च सर्वतः परिमण्डलः ॥ १५८

नक्षत्रचन्द्रसूर्याश्च ग्रहास्तारागणैः सह । अभ्यन्तरं प्रकाशन्ते लोकलोकस्य वै गिरेः ॥ १५९

एतोवानेव लोकस्तु निरालोकस्त्वतः परम् । लोकालोक एकधा तु निरालोकस्त्वनेकधा ॥ १६०

लोकालोकं तु संधत्ते यस्मात्सूर्यः परिग्रहम् । तस्मात्संध्येति तामाहुरुपाच्युष्योर्यदन्तरम् ॥ १६१

उषा रात्रिः स्मृता विमर्त्युष्टिश्चापि त्वहः स्मृतम् ॥ १६२

सूर्ये हि प्रसमानानां संध्याकाले हि रक्षसाम् । प्रजापतिनियोगेन शापस्तेषां दुरात्मनाम् ॥ १६३

अक्षयत्वं च देहस्य प्रापिता मरणं तथा ॥ १६४

तिस्रः कोट्यस्तु विख्याता मन्देहा नाम राक्षसाः । प्रार्थयन्ति सहस्रांशुमुदयेन्तं दिने दिने ॥ १६५

तापयेन्तो दुरात्मानः सूर्यमिच्छन्ति स्वादितुम् ॥ १६६

अथ सूर्यस्य तेषां च युद्धमासीत्सुदारुणम् । ततो ब्रह्मा च देवाश्च ब्राह्मणाश्चैव सत्तमाः ॥ १६७

संध्येति समुपासन्तः शेषयन्ति महाजलम् ॥ १६८

ओंकारब्रह्मसंयुक्तं गायत्र्या चाभिमन्त्रितम् । तेन दहन्ति ते दैत्या बज्रभूतेन वारिणा ॥ १६९

(*अग्निहोत्रे हूयमाने समन्ताद्ब्राह्मणाहुतिः । सूर्यज्योतिः सहस्रांशुः सूर्यो दीप्यति भास्करः) ॥ १७०

ततः पुनर्महातेजा महाद्युतिपराक्रमः । योजनानां सहस्राणि ऊर्ध्वमुत्तिष्ठते शतम् ॥ १७१

ततः प्रयाति भगवान्ब्राह्मणैः परिवारितः । बाणस्त्रिपैश्च मुनिभिः कृतार्थैः समरीचिभिः ॥ १७२

काष्ठा निमेषा दश पञ्च चैव त्रिंशच्च काष्ठा गणयेत्कलान्तम् ।

त्रिंशत्कलाश्चैव भवेन्मुहूर्तस्तैस्त्रिंशता राज्यहनी कृते ॥ १७३

हासवृद्धौ त्वहर्भागैर्दिवसानां यथाक्रमम् । संध्या पूर्णान्तु होसे वृद्धौ समा स्मृता ॥ १७४

केखाप्रभृत्यथाऽऽदित्ये त्रिमुहूर्तागते तु वै । प्रस्तनः स्मृतः कालो भार्गवस्त्वहः स पञ्चमः ॥ १७५

तस्मात्प्रातस्तनात्कालात्त्रिमुहूर्तस्तु संगवः । संध्याद्विमुहूर्तस्तु तस्मात्कालाच्च संगवात् ॥ १७६

तस्मान्मध्यदिनात्कालादपराह् इति ततः । अथ एव मुहूर्तास्तु तस्मात्कालाच्च मध्यमात् ॥ १७७

अपराह्णे व्यतीपाते कालः सार्धाह् चस्यते । दशपञ्च मुहूर्ताद्वै मुहूर्तास्त्रय एव च ॥ १७८

दशपञ्चमुहूर्तं च अहर्विषुवति स्मृतम् । + दशपञ्चमुहूर्ताद्वै रात्रिर्दिवमिति स्मृतम् ॥ १७९

वर्धते हसते चैव अयने दक्षिणोत्तरे । अहस्तु प्रसते रात्रिं रात्रिस्तु प्रसते त्वहः ॥ १८०

मेघरक्षसन्तयोर्मध्ये विर्धुनं तद्विभाष्यते । अहोरात्रं कलाश्चैव सप्त सोमः समञ्जते ॥ १८१

तथा + पञ्चदशाहानि पक्ष इत्यभिधीयते । द्वौ पक्षौ च भवेन्मासो द्वौ मांसावन्तरोद्वेष्टुः ? ॥ १८२

शाकदीपमपनं स्याद्वेऽयने वर्षमुच्यते ॥ १८३

सत्तरायां

अग्नीनिर्निष्ठे * यन्मुविह न्तर्गतप्रग्नः क. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं नास्ति अ. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ ग. ग. घ. ङ. 'पटम् । गे' । २ अ. ग. घ. ङ. 'तादेव' । ३ ग. घ. ङ. 'राज्यहर्ष' । ४ ग. घ. ङ. 'यन्ति दिने दिने' । ५ अ. ग. घ. ङ. 'सूर्य' । ६ अ. घ. ङ. 'स्मृतः' । ७ क. ग. 'यन्ति दिने दिने' । ८ ग. घ. ङ. 'संध्या' । ९ अ. ग. घ. ङ. 'दन्त दु' । १० अ. ग. घ. ङ. 'शियमिति' । ११ अ. ग. घ. ङ. 'तपयन्तं दु' । १२ अ. ग. घ. ङ. 'ह्रासवद्विष सा स्म' । १३ अ. ग. घ. ङ. 'गयाहः' । १४ अ. ग. घ. ङ. 'निमिषार्थे स' । १५ अ. ग. घ. ङ. 'ताहं दु' । १६ अ. घ. ङ. 'दुर्गता पिना' । १७ अ. घ. ङ. 'सारगु' । १८ अ. ग. घ. ङ. 'यमपनं द्वे रत्ने वर्षतोऽयने' । नि' ।

(ज्योतिष्प्रचारः)

निमेषादिकृतः कालः काष्ठाया दश पञ्च च । कलायास्त्रिंशतः काष्ठा मात्राशीतिद्वयात्मिका ॥
 शतमेकानकास्त्रिंशन्मात्रात्रिंशत्पटुत्तरा । द्विपट्टिभाक्त्रयोविंशन्मात्रायां च चला भवेत् ॥ १८०
 चत्वारिंशत्सहस्राणि शतान्यष्टौ च विद्युतिः । सप्ततिं चापि तत्रैव नवतिं विद्विनिश्चये ॥ १८१
 चत्वार्येव शतान्याहुर्विद्युतौ वैधसंयुगे । चरांशो ह्येषु विज्ञेयो नालिका चात्र कारणम् ॥ १८२
 संवत्सरादयः पञ्च चतुर्मानैविकल्पिताः । निश्चयः सर्वकालस्य युगमित्यभिधीयते ॥ १८३
 संवत्सरस्तु प्रथमो द्वितीयः परिवत्सरः । इद्वत्सरस्तृतीयस्तु चतुर्थश्चानुवत्सरः ॥
 पञ्चमो पत्सरस्तेषां कालस्तु परिसंज्ञितः ॥ १८४

विंशं शतं भवेत्पूर्णं पर्वणां तु रवेर्युगम् । एतान्यष्टादशस्त्रिंशदुदयो भास्करस्य च ॥ १८५
 ऋतवस्त्रिंशतः सौरा अयनानि दशैव तु । पञ्चत्रिंशच्छतं चापि पट्टिर्मासाश्च भास्करः ॥ १८६
 त्रिंशदेव त्वहोरात्रं स तु मासश्च भास्करः । एकपट्टिस्त्वहोरात्रा दतुरेको विभाष्यते ॥ १८७
 अहां तु त्र्यधिकाशीतिः शतं चाप्यधिकं भवेत् । मानं तच्चित्रभानोस्तु विज्ञेयं भुवनस्य तु ॥ १८८
 सौरसौम्यं तु विज्ञेयं नक्षत्रं सावनं तथा । नामान्येतानि चत्वारि यैः पुराणं विभाव्यते ॥ १८९
 श्वेतस्पोत्तरतश्चैव शृङ्गवान्नाम पर्वतः । त्रीणि तस्य तु शृङ्गाणि स्पृशन्तीव नभस्तलम् ॥ १९०
 तैश्चापि शृङ्गेवान्नाम सर्वतश्चैव विधृतः । एकमार्गश्च विस्तारो विष्कम्भश्चापि कीर्तितः ॥ १९१
 तस्य वै पूर्वतः शृङ्गं मध्यमं तद्विरण्मयम् । दक्षिणं राजतं चैव शृङ्गं तु स्फटिकप्रभम् ॥ १९२
 सर्वरत्नमयं चैकं शृङ्गमुत्तरमुत्तमम् । एवं कूटैस्त्रिभिः शैलः शृङ्गवानिति विधृतः ॥ १९३
 यत्तद्विषुवतं शृङ्गं तदर्कः प्रतिपद्यते । शरद्वसन्तयोर्मध्ये मध्यमां गतिमास्थितः ॥
 अहस्तुल्यमथो रात्रिं करोति तिमिरापहः ॥ १९४

हरिताश्च हया दिव्यास्ते नियुक्ता महारथे । अनुलिप्ता इवाऽऽभान्ति पद्मरक्तैर्गर्भस्तिभिः ॥ १९५
 मेघान्ते च कुलान्ते च भास्करोदयतः स्मृताः । मुहूर्ता दश पञ्चैव अहो रात्रिश्च तावती ॥ १९६
 कृत्तिकानां यदा सूर्यः मध्यमांशगतो भवेत् । विशाखानां तथा ज्ञेयश्चतुर्थीशे निशाकरः ॥ १९७
 विशाखायां यदा सूर्यश्चरतेऽशं तृतीयकम् । तदा चन्द्रं विजानीयात्कृत्तिकाशिरसि स्थितम् ॥
 विषुवन्तं तदा विद्यादेवमाहुर्बर्हस्पयः । सूर्येण विपुर्वं विद्यात्कालं सोमेन लक्षयेत् ॥ १९९
 समा रात्रिरहश्चैव यदा तद्विषुवद्भवेत् । तदा दानानि देवानि पितृभ्यो विपुवत्यपि ॥
 ब्राह्मणेभ्यो विशेषेण मुखमेतच्च दैवतम् ॥ २००

ऊनरात्राधिमासौ च कलाकाष्ठ मुहूर्तकाः । पौर्णमासी तथा ज्ञेया अमावास्या तथैव च ॥
 सिनीवाली कुक्ष्यैव राका चानुमतिस्तथा ॥ २०१

तपस्तपस्यौ मधुमाधवौ च शुक्रः शुचिश्चायनमुत्तरं स्यात् ।

नभो नभस्योऽथ ईपुः सहोर्जः सहःसहस्याविति दक्षिणं स्यात् ॥ २०२

१ ख. ग. ड. 'कोनिका' । २ ख विपुतः । घ. ड. 'वीपुतः' । ३ घ. ड. 'वद्वि' । ४ घ. ड. 'युतो द्वि' ।
 ५ ख. 'नवक' । ६ क. 'विश्व' । ७ ग. ड. 'त्रिंशं शतं' । ८ ख. घ. 'शतत' । ९ ख. ग. घ. ड. 'स्तराः त्रि' । १० ग.
 ड. 'भाष्यते' । ११ क. घ. नक्षत्रे । १२ ख. ग. घ. ड. शृङ्गेः स नगः शृङ्गवान्नाम त्रि' । १३ ड. 'वमते' । १४ घ.
 'गंस्य वि' । १५ क वै सर्व' । १६ क. ख. शैलेः । १७ घ. ड. 'तीक्ष्णमात्रेव' । १८ ख. ग. घ. ड. 'युवद्वि' ।
 १९ ख. घ. ड. 'इयः' ।

संवत्सरास्ततो ज्ञेयाः पञ्चाब्दा ब्रह्मणः सुताः । तस्मात्तु ऋतवो ज्ञेया ऋतवो ह्यन्तराः स्मृताः ॥
 तस्मादनुमुखा ज्ञेया अमावास्याऽस्य पर्वणः । तस्मात्तु विपुवं ज्ञेयं पितृदेवहितं सदा ॥ २०४
 एवं ज्ञात्वा न मुह्येत दैवे पित्र्ये च मानवः । तस्मात्स्मृतं प्रजानां वै विधुवत्सर्वगं सदा ॥ २०५
 आलोकन्तः स्मृतो लोको लोकान्तो लोक उच्यते । लोकपालाः स्थितास्तत्र लोकालोकस्य मध्यतः
 चत्वारस्ते महात्मानस्तिष्ठन्त्याभूतसंप्रवात् । सुधामा चैव वैराजः कर्दमः शैब्योऽप्युत्तमा ॥
 हिरण्यलोमा पर्जन्यः केतुर्मात्रजतश्च यः ॥ २०७
 निर्द्वेष्टा निरभीमाना निस्तत्रा निष्परिग्रहाः । लोकपालाः स्थिता ह्येते लोकालोके चतुर्दिशम् ॥
 उत्तरं यदगस्त्यस्य अजत्रीध्याश्च दक्षिणम् । पितृयाणः स वै पन्था वैश्वानरपथाद्बहिः ॥ २०९
 तत्राऽऽसते प्रजावन्तो मुनयो ह्यग्निहोत्रिणः । लोकस्य संतानकराः पितृयाणे पथि स्थिताः ॥
 भूतारम्भकृतं कर्म आशिषा ऋत्विगुच्यते । प्रारभन्ते लोककामास्तेषां पन्थाः स दक्षिणः ॥
 चलितं ते पुनर्धर्मं स्थापयन्ति युगे युगे । संतत्या तपसा चैव मर्यादाभिः श्रुतेन च ॥ २१२
 जायमानास्तु पूर्वं वै पश्चिमानां गृहेषु च । पश्चिमाश्चैव जायन्ते पूर्वेषां निधनेष्वपि ॥
 एवमावर्तमानास्ते तिष्ठन्त्याभूतसंप्रवात् ॥ २१३
 अष्टाशीतिसहस्राणि मुनीनां गृहमेधिनाम् । सवितुर्दक्षिणं मार्गं श्रिता ह्याचन्द्रतारकम् ॥
 क्रियावतां प्रसंख्येया ये श्मशानानि भेजिरे ॥ २१४
 लोकसंव्यवहारेण भूतारम्भकृतेन च । इच्छाद्वेषप्रकृत्या च मैथुनोपगमेन च ॥ २१५
 तथा कायकृतेनेह सेवनाद्विषयस्य च । एतैस्तैः कारणैः सिद्धाः श्मशानानि हि भेजिरे ॥
 प्रजैपिणस्ते मुनयो द्वापरेष्विह जज्ञिरे ॥ २१६
 नागधीश्वयुतरे यच्च सप्तर्षिभ्यश्च दक्षिणम् । उत्तरः सवितुः पन्था देवयानस्तु स स्मृतः ॥
 यत्र ते वासिनः सिद्धा विमला ब्रह्मचारिणः । सततं ते जुगुप्सन्ते सस्मान्मृत्युर्जितस्तु तैः ॥
 अष्टाशीतिसहस्राणि तेषामप्यूर्ध्वरेतसाम् । उदक्पन्थानमर्ष्यन्ः श्रिता ह्याभूतसंप्रवात् ॥ २१९
 (*ते प्रसङ्गात् लोकस्य मैथुनस्य तु वर्जनात् । इच्छाद्वेषनिवृत्त्या च भूतारम्भविर्जनात्
 पुष्टिश्च कामसंयोगाच्छब्दादेर्दोषदर्शनात्) ॥ २२०
 इत्येतैः कारणैः शब्दैस्तेऽमृतत्वं हि भेजिरे । आभूतसंप्रवस्थानममृतत्वं विभाव्यते ॥ २२१
 ब्रह्मैवयस्थितिकालोऽयमपुनर्पार्श्वगामिनः । ब्रह्महत्याश्वमेधाभ्यां पुण्यपापकृतोऽपरम् ॥
 आभूतसंप्रवृत्तौ तु क्षीयन्तेऽर्धरेतसः ॥ २२२
 ऊर्ध्वोत्तरमृषिभ्यस्तु ध्रुवो यत्रास्ति वै स्मृतम् । एतद्विष्णुपदं दिव्यं तृतीयं व्योम्नि भास्वरम् ॥
 तत्र गत्वा न शोचन्ति तद्विष्णोः परमं पदम् । धर्मं भुवाद्यास्तिष्ठन्ति यत्र ते लोकसाधकाः ॥
 इति श्रीमदापुराणे वायुप्रोक्ते ज्योतिषप्रचारो नाम पञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—३८५४

• धनुर्धरा नर्मतमन्यः क. ग. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ क. ग. द. 'स्मृतम्' । २ क. द. 'गृहेषु' । ३ क. 'शैब्योऽप्युत्तमा' । ४ घ. द. 'पातया' । ५ क. 'मुन्याः' । ६ घ. द. 'विष्णोः' । ७ घ. क. 'विष्णोः' । ८ घ. ग. घ. द. 'नापयो' । ९ ग. ग. घ. द. 'मिनाम्' । १० ग. घ. द. 'नर्म' । ११ ग. ग. घ. द. 'यत्र स वै भुवा' । १२ ।

: (ज्योतिष्प्रचारः)

अथैकपञ्चाशोऽध्यायः ।

ज्योतिष्प्रचारः ।

• सूत उवाच—

स्वायंभुवे निसर्गे तु व्याख्यातान्युत्तराणि तु । भविष्याणि च सर्वाणि तेषां वक्ष्याम्यनुक्रमम् ॥
एतच्छ्रुत्वा तु मुनयः पप्रच्छुर्लोमहर्षणम् । सूर्याचन्द्रमसोश्चारं ग्रहाणां चैव सर्वशः ॥ २

ऋषय ऊचुः—

भ्रमन्ते कथमेतानि ज्योतीषि दिवि मण्डलम् । तिर्यग्ब्रूहेन सर्वाणि तथैवासंकरेण च ॥
कथं भ्रामयते तानि भ्रमन्ति यदि वा स्वयम् ॥ ३
एतद्देदितुमिच्छामस्तन्नो निगद सत्तम । भूतसंमोहनं त्वेतच्छ्रोतुमिच्छा प्रवर्तते ॥ ४

सूत उवाच—

भूतसंमोहनं ह्येतद्ब्रूवतो मे निबोधत । प्रत्यक्षमपि दृश्यं यत्तत्संमोहयते मजाः ॥ ५
योऽसौ चतुर्दिशं पुच्छे शैशुमारे व्यवस्थितः । उत्तानपादपुत्रोऽसौ मेढीभूतो ध्रुवो दिवि ॥ ६
स हि भ्रमन्भ्रामयते चन्द्रादित्यौ ग्रहैः सह । भ्रमन्तमनुगच्छन्ति नक्षत्राणि च चक्रवत् ॥ ७
ध्रुवस्य मनसा चासौ सर्पते भगणः स्वयम् । सूर्याचन्द्रमसौ तारा नक्षत्राणि ग्रहैः सह ॥ ८
वातानीकमप्यैर्वन्धैर्ध्रुवे बद्धानि तानि वै । तेषां योगश्च भेदाश्च कालचारस्तथैव च ॥ ९
अस्तोदयौ तथोत्पाता अयने दक्षिणोत्तरे । विपुवद्ब्रह्मवर्णाश्च ध्रुवात्सर्वं प्रवर्तते ॥ १०
वर्षा घर्मो हिमं रात्रिः संध्या चैव दिनं तथा । शुभाशुभं प्रजानां च ध्रुवात्सर्वं प्रवर्तते ॥ ११
ध्रुवेणाधिकृतांश्चैव सूर्योपावृत्य तिष्ठति । तदेष दीप्तकिरणः स कालाग्निर्दिवाकरः ॥ १२
परिवर्तक्रमाद्विषा भाभिरालोकयन्दिशः । सूर्यः किरणजालेन वायुयुक्तेन सर्वशः ॥ १३
जगतो जलमादत्ते कृत्स्नस्य द्विजसत्तमाः ॥ १४
आदित्यपीतं सूर्योमेः सोमं संक्रमते जलम् । नाडीभिर्वायुयुक्ताभिर्लोकधातुनं प्रवर्तते ॥ १५
यत्सोमात्स्रवते सूर्यं तदभ्रेर्ध्रुवतिष्ठते । मेघा वायुनिघातेन विसृजन्ति जलं भुवि ॥ १६
एवमुत्सिष्यते चैव पतते च पुनर्जलम् । न नाशमु(ऽ)दकस्यास्ति तदेव परिवर्तते ॥ १७
संधारणार्थं भूतानां मायैषा विश्वनिर्मिता । अनया मायया व्याप्तं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ १८
विश्वेशो लोककृदेवः सहस्रांगुः प्रजापतिः । धाता कृत्स्नस्य लोकस्य प्रभुर्विष्णुर्दिवाकरः ॥ १९
सार्वभौमिकमम्भो वै यत्सोमाक्षर्यं सञ्चुतम् । सोमाधारं जगत्सर्वमेतत्तत्त्वं प्रकीर्तितम् ॥ २०
सूर्याकुण्ठं निस्त्रवते सोमाच्छीतं प्रवर्तते । शीतोष्णवीर्यौ द्वावेतौ युक्तौ धारयतौ जगत् ॥ २१
सोमाधारा नदी गङ्गा पवित्रा विमलोदका । सोमपुत्रपुरोगाश्च महानद्यो द्विजोत्तमाः ॥ २२
सर्वभूतशरीरेषु आपो ह्यर्जुनगताश्च याः । तेषु संदह्यमानेषु जङ्गमस्थावरेषु च ॥
धूमभूतास्तु ता आपो निष्क्रामन्तीह सर्वशः ॥

१ ख ग घ. 'भुवनि' । २ क. ड. 'च्छे शिशु' । ३ क. मेढी भू' । ४ ख ग घ. 'ते ज्योतिषा गणः । सु' ।
५ ख ग घ. 'र्याग्नि. सो' । ६ ख ग घ. ड. 'लोकधा' । ७ क. 'सूर्यतरेष्व' । ८ 'ध्रुवेव तिष्ठति । मे' । ९ क.
'म' । नान प्रचारमुदकं तं । १० क. 'र । सर्व' । ११ क. 'मिस्र भूत' । १२ ख ग घ ट च दत्ता यः । १३ घ
ड 'यते ज' । १४ ख घ 'नुधेता' । ग. ड. 'नुगृता' ।

आकृष्येते यदा तौ वै ध्रुवेण समधिष्ठितौ । तदा सोऽभ्यन्तरं सूर्यो भ्रमते मण्डलानि तु ॥ ७४
अशीतिमण्डलशतं काष्ठयोरुभयोश्चरन् । ध्रुवेण मुच्यमानाभ्यां रश्मिभ्यां पुनरेव तु ॥ ७५
तथैव बाह्यतः सूर्यो भ्रमते मण्डलानि तु । उद्वेष्टयन्स वेगेन मण्डलानि तु गच्छति ॥ ७६

इति धीमहापुराणे वायुप्रोक्तेऽनुपमपादे ज्योतिषप्रचारो नामैकपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—३९३०

अथ द्विपञ्चाशोऽध्यायः ।

ज्योतिषप्रचारः ।

सूत उवाच—

स रथोऽधिष्ठितो देवैरादित्यैर्ऋषिभिस्तथा । गन्धर्वैरप्सरारोभिश्च ग्रामणीसर्वराक्षसैः ॥ १
एते वसन्ति वै सूर्ये द्वौ द्वौ मासौ क्रमेण तु । धाताऽर्यमा पुलस्त्यश्च पुलहश्च मजापतिः ॥ २
उरगो वासुकिश्चैव संकीर्णारश्च तावुभौ । तुम्बुरुर्नारदश्चैव गन्धर्वौ गायतां वरौ ॥ ३
ऋतुस्थल्यप्सरारश्चैव तथा वै पुञ्जिकस्थला । ग्रामणी रथकृच्छश्च तथोर्जश्चैव तावुभौ ॥ ४
रक्षो हेतिः महेतिश्च यातुधानाबुदाहृतौ । मधुमाधवयोरेष गणो वसति भास्करे ॥ ५
वासन्तौ ग्रिष्मकौ मासौ मित्रश्च वरुणश्च ह । ऋषिरत्रिर्वशिष्ठश्च तक्षको रम्भ एव च ॥ ६
मेनका सहजान्या च गन्धर्वौ च इहा हहः । रथस्वनश्च ग्रामण्यौ रथचित्रश्च तावुभौ ॥ ७
पौरुषेयो वधश्चैव यातुधानाबुदाहृतौ । एते वसन्ति वै सूर्ये मासयोः शुचिक्रयोः ॥ ८
ततः सूर्ये पुनस्त्वन्या निवसन्तीह देवताः । इन्द्रश्चैव विवस्वाश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥ ९
एलापेर्णस्तथा सर्पः शङ्खपालश्च तावुभौ । विश्वावसृग्रसेनौ च मातश्चैवारुणश्च ह ॥ १०
प्रम्लोचेति च विरुपाक्षो निम्लोचेति च ते उभे । यातुधानस्तथा सर्पो व्याघ्रः श्वेतश्च तावुभौ
नभोनभस्ययोरेष गणो वसति भास्करे ॥ ११
शरदृतौ पुनः शुभ्रा वसन्ति मुनिदेवताः । पर्जन्याश्चाथ पूषा च भरद्वाजः सगौतमः ॥ १२
विश्वावसुश्च गन्धर्वास्तथैव सुरभिश्च यः(या) । विश्वाची च घृताची च उभे ते शुभलक्षणे ॥ १३
नाग ऐरावतश्चैव विभुतश्च घनंजयः । सेन(ना)जिच्च सुपेणश्च सेनानीग्रामिणीश्च तौ ॥ १४
आपो वातश्च तावेतौ यातुधानाबुभौ स्मृतौ । वसन्त्येते तु वै सूर्ये मासयोश्च इषोर्जयोः ॥ १५
हैमन्तिकौ तु द्वौ मासौ वसन्ति तु दिवाकरे । अंशो भगश्च द्वावेतौ कश्यपश्च ऋतुश्च ह ॥ १६
भुजङ्गश्च महापद्मः सर्पः कर्कोटकस्तथा । चित्रसेनश्च गन्धर्व ऊर्णागुश्चैव तावुभौ ॥ १७
उर्वशी विमचिच्चित्तश्च तथेवाप्सरसौ शुभे । तार्क्ष्यश्चारिष्टनेमिश्च सेनानीग्रामिणीश्च तौ ॥ १८
विष्णुस्फूर्जश्च तावुभौ यातुधानाबुदाहृतौ । सहै चैव सहस्ये च वसन्त्येते दिवाकरे ॥ १९
ततः क्षीररथोश्चापि मासयोर्निवसन्ति वै । त्वष्टा विष्णुर्जमदग्निर्विद्वामित्रस्तथैव च ॥ २०
काद्रवेयी यथा नागौ कम्बलाश्वतरावुभौ । गन्धर्वो घृतराष्ट्रश्च सूर्यवर्चास्तथैव च ॥ २१

(ज्योतिष्प्रचारः)

तिलोत्तमाप्सरश्चैव देवी रम्भा मनोरमा । ऋतजित्सत्यजिच्चैव ग्रामण्यौ लोकविश्रुतौ ॥ २२
 ब्रह्मोपेतस्तथा दक्षो यज्ञोपेतश्च स स्मृतः । एते देवा वसन्त्यर्के द्वौ मासौ तु क्रमेण तु ॥ २३
 स्थानाभिमानिनो ह्येते गुणा द्वादश सप्तकाः । सूर्यमाप्याययन्त्येते तेजसा तेज उत्तमम् ॥ २४
 भ्रथितैस्तैर्वचोभिस्तु स्तुवन्ति मुनयो रविम् । गन्धर्वाप्सरसश्चैव गीतनृत्यैरुपासते ॥ २५
 ग्रामणीयक्षभूतास्तु कुर्वते भीमसंग्रहम् । सर्पा वहन्ति सूर्यं च यातुधाना * नुयान्ति च ॥
 बालखिल्या नयन्त्यस्तं परिचार्योदयाद्रविम् ॥ २६
 एतेषामेव देवानां यथावीर्यं यथातपः । यथायोगं यथासत्यं यथाधर्मं यथावलम् ॥ २७
 यथा तपत्यसौ सूर्यस्तेषां सिद्धस्तु तेजसा । इत्येते वै वसन्तीह द्वौ द्वौ मासौ दिवाकरे ॥ २८
 ऋषयो देवगन्धर्वाः पन्नगाप्सरसां गणाः । ग्रामण्यश्च तथा यक्षा यातुधानाश्च भूयशः ॥ २९
 एते तपन्ति वर्पन्ति भान्ति वान्ति सृजन्ति च । भूतानामशुभं कर्म व्यपोहन्तीह कीर्तिताः ॥ ३०
 मानवानां शुभं ह्येते हरन्ति दुरितात्मनाम् । दुरितं हि प्रचाराणां व्यपोहन्ति कचित्कचित् ॥ ३१
 विमानेऽवास्थिता दिव्ये कामगा वातरंहसः । एते । स हैव सूर्येण भ्रमन्ति दिवसानुगाः ॥ ३२
 वर्पन्तश्च तपन्तश्च ह्यादयन्तश्च वै मजाः । गोपायन्ति तु भूतानि सर्वाणीहाऽऽमनुक्षपात् ॥ ३३
 स्थानाभिमानिनामेतत्स्थानं मन्वन्तरेषु वै । अतीतानागतानां वै वर्तन्ते सांप्रतं तु ये ॥ ३४
 एवं वसन्ति वै सूर्ये सप्तकास्ते चतुर्दिशम् । चतुर्दिशसु सर्गेषु गणा मन्वन्तरेषु च ॥ ३५

ग्रीष्मे हिमं च वर्षासु च मुञ्चमानो धर्मं हिमं च वर्षं च दिनं निशां च ।

कालेन गच्छत्यृतुवशात्परिवृत्तरश्मिर्देवान्पितृंश्च मनुजांश्च स तर्पयन्वै ॥ ३६

ग्रीणाति देवानमृतेन सूर्यः सोमं सुपुम्नेन विवर्धयित्वा ।

शुक्रे तु पूर्णं दिवसक्रमेण तं कृष्णपक्षे विवृधाः पिवन्ति ॥ ३७

पीतं तु सोमं द्विकलावशिष्टं कृष्णपक्षे रश्मिभिस्तं क्षरन्तर्म् ।

स्वधामृतं तत्पितरः पिवन्ति देवाश्च सौम्याश्च तथैव कव्यम् ॥ ३८

सूर्येण गोभिस्तु समुद्धृताभिरद्भिः पुनश्चैव समुद्धृताभिः ।

वृष्ट्याऽतिवृद्धाभिरथौषधीभिर्मर्त्याः क्षुधं त्वक्पानैर्जयन्ति ॥ ३९

अमृतेन वृत्तिस्त्वर्धमासं सुराणां मांसार्धतृप्तिः स्वधया पितृगाम् ।

अन्नेन शश्वत्तु दधाति मर्त्याः सूर्यः स्वयं तच्च विभर्ति गोभिः ॥ ४०

अयं हरिस्तैर्हरिभिस्तुरंगैर्मैरयन्दि चापो हरतीति रश्मिभिः ।

विसर्गकाले विसृजंश्च ताः पुनर्विभर्ति शश्वत्सविता चराचरम् ॥ ४१

हरिर्हरिर्द्भिर्हियते तुरङ्गमैः पिवत्यथापो हरिभिः सहस्रधा ।

ततः प्रमुञ्चत्यपि तास्त्वसौ हरिः समुह्यमानो हरिभिस्तुरंगमैः ॥ ४२

इत्येष एकचक्रेण सूर्यस्तुर्णं रथेन तु । भद्रैस्तैरक्षतैरश्वैः सर्पतेऽसौ दिवि क्षंये ॥ ४३

* अत्र संधिरार्यः ।

१ ख. घ. ङ. भीससं । २ ख. ग. घ. सूर्यशः । ३ ख. ग. घ. ङ. 'ताना च शु' । ४ ग. घ. हसि । ए ।
 ५ ख. घ. ङ. 'तुर्दिश । च' । ६ क. 'म् । सुधा' । ७ ग. ङ. मास सुधा तु स्व' । ८ ख. ग. घ. ङ. अयन्हरि' ।
 ९ ख. ग. घ. ङ. रक्षैर' । १० ख. ग. घ. ङ. भवः ।

तेन चाभ्राणि जायन्ते स्थानमत्राम्भसां स्मृतम् । आर्कं तेजो हि भूतेभ्यो ह्यादत्ते रश्मिभिर्जलम्
समुद्राद्वायुसंयोगाद्बहन्त्यापो गभस्तपः । यतस्त्वृत्तुवशात्काले परिवर्तो दिवाकरः ॥

यच्छत्यपो हि मेघेभ्यः शुक्लाः शुक्लगभस्तिभिः ॥ २४

अभ्रस्थाः प्रपतन्त्यापो वायुना समुदीरिताः । सर्वभूतहितार्थाय वायुंभिश्च समन्ततः ॥ २५

ततो वर्षति पण्यासान्सर्वभूतविद्वदये । वायव्यं स्तनितं चैव वैद्युतं चाग्निसंभवम् ॥ २६

मेघनाच मिहेर्धातोर्मघत्वं व्यञ्जयन्ति च । न भ्रश्यन्ति यतस्त्वापस्तदभ्रं कवयो विदुः ॥ २७

मेघानां पुनरुत्पत्तिविधा यो निरुच्यते । आग्नेया ब्रह्मजाश्चैव पक्षणाश्च पृथग्विधाः ॥

त्रिधा घनाः समारुपातास्तेषां वक्ष्यामि संभवम् ॥ २८

आग्नेयास्त्वर्णजाः शोकास्तेषां तस्मात्प्रवर्तनम् । शीतदुर्दिनवाता ये स्वगुणास्ते व्यवस्थिताः २९

महिषाश्च वराहाश्च मत्तमातङ्गगामिनः । भूत्वा धरणिमभ्येत्य विचरन्ति रमन्ति च ॥ ३०

जीमूता नाम ते मेघा एतेभ्यो जीवसंभवाः । विष्णुदुण्विहीनाश्च जलधाराविलम्बिनः ॥ ३१

मूका घना महाकाया औबहस्य वशान्तुगाः । क्रोशमानाश्च वर्षन्ति क्रोशार्थादपि वा पुनः ॥ ३२

पर्वताग्रनितम्बेषु वर्षन्ति च रमन्ति । बलाकागर्भदाश्चैव बलाकागर्भधारिणः ॥ ३३

ब्रह्मजा नाम ते मेघा ब्रह्मनिश्वातसंभवाः । ते हि विष्णुदुणोपेताः स्तनयन्ति स्वनभियाः ॥ ३४

तेषां शब्दप्रणादेन भूमिः स्वाङ्गरुहोद्भवा । राक्षी रक्षाभिपिक्ते च पुनर्यौवनपश्चुते ॥

ते ध्विर्यं प्रीतिमासक्ता भूतानां जीवितोद्भवा ॥ ३५

जीमूता नाम ते मेघा येभ्यो जीवस्य संभवाः । द्वितीयं यवहं वायुं मेघास्ते तु समाश्रिताः ॥

एते योजनमात्राश्च सार्धाध्वान्निष्कृतादपि । दृष्टिर्गस्तथा तेषां धारासौराः प्रकीर्तिताः ॥

पुष्करावर्तका नाम ये मेघाः पक्षसंभवाः ॥ ३७

शक्रेण पक्षाश्छिन्ना ये पर्वतानां महौजसाम् । कामयानां प्रवृद्धानां भूतानां शिवमिच्छताः ॥ ३८

पुष्करा नाम ते मेघा बृहन्तस्तोषमत्सराः । पुष्करावर्तकास्तेन कारणेनेह शब्दिताः ॥ ३९

नानारूपधराश्चैव महाघोरतराश्च ते । कल्पान्तदृष्टेः स्रष्टारः संवर्ताग्नेर्नियामकाः ॥ ४०

वर्षन्त्येते युगान्तेषु तृतीयास्ते प्रकीर्तिताः । अनेकरूपसंस्थानाः पूरयन्तो गहीतलम् ॥

वायुं परं वहन्तः स्युराश्रिताः कल्पसाधकाः ॥ ४१

यान्यस्याण्डकपालस्य प्राकृतस्याभवंस्तदा । तस्माद्ब्रह्मा समुत्पन्नश्चतुर्भुजः स्वयंभुवः ॥

तान्येवाण्डकपालस्य सर्वे मेघाः प्रकीर्तिताः ॥ ४२

तेषामाप्यायनं घ्नमः सर्वेषामविशंपतः । तेषां श्रेष्ठस्तु पर्जन्यश्चत्वारश्चैव दिग्गजाः ॥ ४३

गजानां पर्यंतानां च मेघानां भोगिभिः सह । कुलमेकं पृथग्भूतं योनिरेका जलं स्मृतम् ॥ ४४

पर्जन्यो दिग्गजाश्चैव हेमन्ते शीतसंभवाः । तुषारदृष्टिं वर्षन्ति सर्वसस्यविद्वदये ॥ ४५

श्रेष्ठेः परिवहो नाम तेषां वायुरपाथयः । योऽसौ विभर्ति भगवान्नाह्मामाकाशगोचराम् ॥

दिङ्वाप्तजलां पुण्यां त्रिधा स्वर्गपथे स्थिताम् ॥ ४६

१ घ. म. द. 'भूमिः' । घ. 'युग्मैः' । २ द. 'आवह' । ३ ख. घ. द. 'सज्जामि' । ४ ग. घ. द. 'मातृपा' । ५ घ. द. 'सारः प्र' । ६ घ. द. 'तितः' । पुं । ७ ख. ग. घ. द. 'पावहन्ते' । ८ यं. ग. घ. द. 'मातृनि' । ९ ख. घ. द. 'यष्ट' । १० घ. द. द. 'व्यापनिज' । ११ घ. 'यो विदो ए' । १२ ग. 'घ. द. धारता' ।

: (ज्योतिष्प्रचारः)

तस्याविष्यन्दजं तोयं दिग्गजाः पृथुभिः करैः । शीकरं संपुञ्चन्ति नीहार इति स स्मृतः ॥ ४७

दक्षिणेन गिरियोऽसौ हेमकूट इति स्मृतः । उदाग्धिमवतः शैलादुत्तरस्य च दक्षिणे ॥

पुण्ड्रं नाम समाख्यातं नगरं तत्र वै स्मृतम् ॥

१८

तस्मिन्निपतितं वर्षं यत्तु पारसमुद्भवं । ततस्तदावहो वायुर्हिमैशैलात्समुद्बहन् ॥

आनयत्यात्मयोगेन सिध्वमानो महागिरिम् ॥

४९

हिमवन्तमतिक्रम्य वृष्टिशेषं ततः परम् । इहाभ्येति ततः पश्चादपरान्तविष्टद्वये ॥

५०

मेघावा(चाऽऽ)प्यायनं चैव सर्वमेतत्पकीर्तितम् । सूर्य एव तु वृष्टीनां स्रष्टा समुपदिश्यते ॥ ५१

ध्रुवेणाऽऽवेष्टितः सूर्यस्ताभ्यां वृष्टिः प्रवर्तते । ध्रुवेणाऽऽवेष्टितो वायुर्वृष्टिं संहरते पुनः ॥ ५२

ग्रहान्निःसृत्य सूर्यास्तु कृत्स्नं नक्षत्रमण्डले । वारस्यान्ते विशत्यर्कं ध्रुवेण परिवेष्टितम् ॥ ५३

अतः सूर्यरथस्याय संनिवेशं निबोधत । संस्थितेनैकचक्रेण पञ्चारेण त्रिनैभिना ॥ ५४

हिरण्यमेन भगवान्पर्वणा तु महौजसा । नष्टवर्त्माऽन्धकारेण पट्टकारैकनेमिना ॥

चक्रेण भास्वता सूर्यः स्यन्दनेन प्रसर्पति ॥

५५

दशयोजनसाहस्रो विस्तारायामतः स्मृतः । द्विगुणोऽस्य रथोपस्थादीपादण्डप्रमाणतः ॥ ५६

स तस्य ब्रह्मणा सृष्टो रथो ह्यर्थवशेन तु । असङ्गः काञ्चनो दिव्यो युक्तः परमगैर्हयैः ॥ ५७

छन्दोभिर्वाजिरूपास्तु यतः शुक्रस्ततः स्थितः । वरुणस्यन्दनस्यैह लक्षणैः सदृशस्तु सः ॥

तेनासौ सर्पति व्योम्नि भास्वता तु दिवाकरः ॥

५८

अथेमानि तु सूर्यस्य प्रत्यङ्गानि रथस्य तु । संवत्सरस्यावयवैः कल्पितानि यथाक्रमम् ॥ ५९

अहस्तु नाभिः सूर्यस्य एकचक्रः स वै स्मृतः । आराः पञ्चर्तवस्तस्य नेभिः षडृतवः स्मृताः ॥

रथनीडः स्मृतो ह्यन्दस्त्वयने कूवराबुधौ । मुहूर्ता बन्धुरास्तस्य शम्भ्या तस्य कलाः स्मृताः ॥

तस्य काष्ठाः स्मृता घोणा ईपादण्डः क्षणास्तु वै । निमेषाश्चानुकर्पोऽस्य ईपा चास्य लवाः स्मृताः ॥

रात्रिर्वरूथो धर्मोऽस्य ध्वज ऊर्ध्वः समुद्भूतः । युगाक्षकोटी ते तस्य अर्धकामाबुधौ स्मृतौ ॥

सप्ताश्वरूपाश्छन्दांसि बहन्ते वामतो ध्रुवम् । गायत्री चैव त्रिष्टुप्च अनुष्टुप्च जगती तथा ॥ ६४

पङ्क्तिश्च बृहती चैव उष्णिक्चैव तु सप्तमम् । अक्षे चक्रं निबद्धं तु ध्रुवे त्वक्षः समर्पितः ॥ ६५

सहचक्रो भ्रमत्यक्षः सहासौ भ्रमति ध्रुवः । अक्षः सहैव चक्रेण भ्रमतेऽसौ ध्रुवेरितः ॥ ६६

एवमर्थवशात्तस्य संनिवेशो रथस्य तु । तथा संयोगभागेन संसिद्धो भास्वरो रथः ॥ ६७

तेनासौ तरणिर्देवस्तरसा सर्पते दिवि । युगाक्षकोटिसंबद्धौ रश्मी द्वौ स्यन्दनस्य हि ॥ ६८

ध्रुवेण भ्रमतो रश्मी विचक्रयुगयोस्तु वै । भ्रमतो मण्डलानि स्युः खचरस्य रथस्य तु ॥ ६९

युगाक्षकोटी त्रे तस्य दक्षिणे स्यन्दनस्य तु । ध्रुवेण संगृहीते वै द्विचक्रश्चेतरज्जुवत् ॥ ७०

भ्रमन्तमनगच्छेतां ध्रुवं रश्मी तु ताबुधौ । युगाक्षकोटी ते तस्य वातोर्मा स्यन्दनस्य तु ॥ ७१

कीलासक्तो यथा रज्जुभ्रमते सर्वतोदिशम् । ह्रमन्तस्तस्य रश्मी तौ मण्डलेषुत्तरायणे ॥ ७२

वर्धते दक्षिणे चैव भ्रमतो मण्डलानि तु । ध्रुवेण संगृहीतौ तु रश्मी ॥ ७३

तेन चाभ्राणि जायन्ते स्थानमत्राम्भसां स्मृतम् । आर्कं तेजो हि भूतेभ्यो ह्यादत्ते रश्मिभिर्जलम्
समुद्राद्वायुसंयोगाद्बहन्त्यापो गभस्तयः । यतस्तद्वतुवशात्कालं परिवर्तो दिवाकरः ॥

यच्छत्यपो हि मेघेभ्यः शुक्लाः शुक्लगभस्तिभिः ॥

अभ्रस्थाः प्रपतन्त्यापो वायुना समुदीरिताः । सर्वभूतहितार्थाय वायुंभिश्च समन्ततः ॥

ततो वर्षति पण्यासान्सर्वभूतविवृद्धये । वायव्यं स्तनितं चैव वैद्युतं चाग्निसंभवम् ॥

मेहनाच्च मिहेर्धातोर्मैघत्वं व्यञ्जयन्ति च । न भ्रश्यन्ति यतस्त्वापस्तदभ्रं कवयो विदुः ॥

मेघानां पुनरुत्पत्तिस्त्रिविधा योनिरुच्यते । आमेया ब्रह्मजाश्चैव पक्षणाश्च पृथग्विधाः ॥

त्रिधा घनाः समाख्यातास्तेषां वक्ष्यामि संभवम् ॥

आग्नेयास्त्वर्णजाः प्रोक्तास्तेषां तस्मात्पवर्तनम् । शीतदुर्दिनचाता ये स्वगुणास्ते व्यवस्थिताः ॥

महिषाश्च वराहाश्च मत्तमातङ्गगामिनः । भूत्वा धरणिमभ्येत्य विचरन्ति रमन्ति च ॥

जीमूता नाम ते मेघा एतेभ्यो जीवसंभवाः । विद्युद्गुणविहीनाश्च जलधाराविलम्बिनः ॥

मूका घना महाकाया औवहस्य चशानुगाः । क्रोशमात्राश्च वर्षन्ति क्रोशार्थादपि वा पुनः ॥

पर्वताग्रनितम्बेषु वर्षन्ति च रमन्ति । बलाकागर्भदाश्चैव बलाकागर्भधारिणः ॥

ब्रह्मजा नाम ते मेघा ब्रह्मनिश्वाससंभवाः । ते हि विद्युद्गुणोपेताः स्तनयन्ति स्वनमियाः ॥

तेषां शब्दमणादेन भूमिः स्वाङ्गरुहोद्गमा । राक्षी रक्षाभिपिक्तेव पुनर्पौवनमभ्रुते ॥

तेष्विषं प्रीतिमासक्ता भूतानां जीवितोद्भवा ॥

जीमूता नाम ते मेघा येभ्यो जीवस्य संभवाः । द्वितीयं मवहं वायुं मेघास्ते तु समाश्रिताः ॥

एते योजनमात्राश्च सार्धाधार्निष्ठतादपि । दृष्टिसर्गस्तथा तेषां धारासौराः प्रकीर्तिताः ॥

पुष्करावर्तका नाम ये मेघाः पक्षसंभवाः ॥

शक्रेण पक्षाविलम्बा ये पर्वतानां महौजसाम् । कामगानां मृदुदानां भूतानां शिवमिच्छताः ॥

पुष्करा नाम ते मेघा बृहन्तस्तोयमत्सराः । पुष्करावर्तकास्तेन कारणेनेह शब्दिताः ॥

नानारूपधराश्चैव महाघोरतराश्च ते । कल्पान्तदृष्टेः स्रष्टारः संवर्तार्थेर्नियामकाः ॥

वर्षन्त्येते युगान्तेषु तृतीयास्ते प्रकीर्तिताः । अनेकरूपसंस्थानाः पूरयन्तो गहीतलम् ॥

वायुं परं वहन्तः स्युराश्रिताः कल्पसाधकाः ॥

यान्यस्याण्डकपालस्य प्राकृतस्याभवंस्तदा । तस्माद्ब्रह्मा समुत्पन्नशतुर्ध्वजः स्वयंभुवः ॥

तान्येवाण्डकपालस्य सर्वे मेघाः प्रकीर्तिताः ॥

तेषामाप्यायनं धूमः सर्वेषामविशेषतः । तेषां श्रेष्ठस्तु पर्जन्यश्चत्वारश्चैव दिग्गजाः ॥

गजानां पर्वतानां च मेघानां भोगिभिः सह । कुलमेकं पृथग्भूतं योनिरेका जलं स्मृतम् ॥

पर्जन्यो दिग्गजाश्चैव हेमन्ते शीतसंभवाः । तुषारदृष्टिं वर्षन्ति सर्वसस्यविवृद्धये ॥

श्रेष्ठेः परिवहो नाम तेषां वायुरपाश्रयः । योऽसौ विभर्ति भगवान्गङ्गासाकाशगोचराम् ॥

दिव्यमृतजलां पुण्यं त्रिधां स्वर्गपथे स्थिताम् ॥

१ रा. ग. द. 'दुर्दिनेः' ख. 'प. 'गुभनेः' त. '२ द. 'आयह' । ३ रा. घ. द. 'सज्जामि' । ४ रा. घ. द. 'मध्यर्ध' । ५ घ. द. 'सारः' प्र. '६ घ. द. 'तितः' । पु. '७ रा. ग. घ. द. 'परावहन्ते' रु. '८ रा. ग. घ. द. 'परावहन्ते' रु. '९ रा. घ. द. 'पठ' । १० द. ग. द. 'व्यापनिज' । ११ क. 'यो' गिया 'ए' । १२ ग. घ. द. 'पारसीप' ।

(ज्योतिष्प्रचारः)

तिलोत्तमाप्सरश्चैव देवी रम्भा मनोरमा । ऋतजित्सत्यजिचैव ग्रामण्यौ लोकविश्रुतौ ॥ २२
 ब्रह्मोपेतस्तथा दक्षो यज्ञोपेतश्च स स्मृतः । एते देवा वसन्त्यर्के द्वौ मासौ तु क्रमेण तु ॥ २३
 स्थानाभिमानिनो ह्येते गुणा द्वादश सप्तकाः । सूर्यमाप्याययन्त्येते तेजसा तेज उत्तमम् ॥ २४
 प्रथितैस्तैर्वचोभिस्तु स्तुवन्ति मुनयो रविम् । गन्धर्वाप्सरसश्चैव गीतनृत्यैरुपासते ॥ २५
 ग्रामणीयसभृतास्तु कुर्वते भीमसंग्रहम् । सर्पा वहन्ति सूर्यं च यातुधाना * नृपान्ति च ॥
 बालखिल्या नयन्त्यस्तं परिचार्योदयाद्रविम् ॥ २६
 एतेषामेव देवानां यथावीर्यं यथातपः । यथायोगं यथासत्यं यथाधर्मं यथाबलम् ॥ २७
 यथा तपत्यसौ सूर्यस्तेषां सिद्धस्तु तेजसा । इत्येते वै वसन्तीह द्वौ द्वौ मासौ दिवाकरे ॥ २८
 ऋषयो देवगन्धर्वाः पन्नगाप्सरसां गणाः । ग्रामण्यश्च तथा यक्षा यातुधानाश्च भूयशः ॥ २९
 एते तपन्ति वर्षन्ति भान्ति वान्ति सृजन्ति च । भूतानामशुभं कर्म व्यपोहन्तीह कीर्तिताः ॥ ३०
 मानवानां शुभं ह्येते हरन्ति दुरितात्मनाम् । दुरितं हि मचाराणां व्यपोहन्ति कचित्कचित् ॥ ३१
 विमानेऽवस्थिता दिव्ये कामगा वातरहंसः । एते । सहैव सूर्येण भ्रमन्ति दिवसानुगाः ॥ ३२
 वर्षन्तश्च तपन्तश्च ह्लादयन्तश्च वै मजाः । गोपायन्ति तु भूतानि सर्वाणीहाऽऽमनुक्षपात् ॥ ३३
 स्थानाभिमानिनामेतत्स्थानं मन्वन्तरेषु वै । अतीतानागतानां वै वर्तन्ते सांप्रतं तु ये ॥ ३४
 एवं वसन्ति वै सूर्ये सप्तकास्ते चतुर्दिशम् । चतुर्दिशसु सर्गेषु गणा मन्वन्तरेषु च ॥ ३५

ग्रीष्मे हिमे च वर्षासु च मुञ्चमानो धर्मं हिमं च वर्षं च दिनं निशां च ।

कालेन गच्छत्यृतुवशात्परिवृत्तरश्मिर्देवान्पितृंश्च मनुजांश्च स तर्पयन्वै ॥

प्रीणाति देवानमृतेन सूर्यः सोमं सुपुम्नेन विवर्धयित्वा ।

शुक्रे तु पूर्णं दिवसक्रमेण तं कृष्णपक्षे विबुधाः पिवन्ति ॥

पीतं तु सोमं द्विकलावशिष्टं कृष्णपक्षे रश्मिभिस्तं क्षरन्तर्म् ॥

स्वधामृतं तत्पितरः पिवन्ति देवाश्च सौम्याश्च तथैव कव्यम् ॥

सूर्येण गोभिस्तु समुद्धृताभिरद्भिः पुनश्चैव समुद्धृताभिः ।

वृष्याऽतिवृद्धाभिरधौपधीभिर्मर्त्याः क्षुधं त्वन्नपानैर्जयन्ति ॥

अमृतेन तृप्तिस्त्वर्धमासं सुराणां मांसार्धतृप्तिः स्वधया पितृणाम् ।

अन्नेन शश्वत्तु दधाति मर्त्याः सूर्यः स्वयं तच्च विभर्ति गोभिः ॥

अयं हरिस्तैर्हरिभिस्तुरंगमैरयन्दि चापो हरतीति रश्मिभिः ।

विसर्गकाले विसृजंश्च ताः पुनर्विभर्ति शश्वत्सविता चराचरम् ॥

हरिर्हरिर्द्भिर्हियते तुरङ्गमैः पिवत्यथापो हरिभिः सहस्रधा ।

ततः प्रमुञ्चत्यपि तास्त्वसौ हरिः समुह्यमानो हरिभिस्तुरंगमैः ॥

इत्येव एकचक्रेण सूर्यस्तूर्णं रथेन तु । भद्रैस्तैरक्षतैरथैः सर्पतेऽसौ

* अत्र सधिरार्यः ।

१ स. घ. ड. भीसधं । २ स. ग. घ. मुरयशः । ३ स. ग. घ. ड. 'तानां च शु' । ४ ग. घ. दृष्टि । ए' ।
 ५ स. घ. ड. 'तुर्दिश । च' । ६ क. 'म् । मुधा' । ७ ग. ड. मास सुग तु स्व' । ८ स. ग. घ. ड. अयन्हरि' ।
 ९ स. ग. घ. ड. रद्भै' । १० स. ग. घ. ड. भ्रवः ।

आकृष्येते यदा तौ वै ध्रुवेण समधिष्ठितौ । तदा सोऽभ्यन्तरं सूर्यो भ्रमते मण्डलानि तु ॥ ७४

अशीतिमण्डलगतं काष्ठयोरुभयोश्चरन् । ध्रुवेण मुच्यमानाभ्यां रश्मिभ्यां पुनरेव तु ॥ ७५

तपैव बाह्यतः सूर्यो भ्रमते मण्डलानि तु । उद्दृष्टयन्स वेगेन मण्डलानि तु गच्छति ॥ ७६

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्तेऽनुपङ्गपादे ज्योतिष्प्रचारो नामैकपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—३९३०

अथ द्विपञ्चाशोऽध्यायः ।

ज्योतिष्प्रचारः ।

सूत उवाच—

स रथोऽधिष्ठितो देवैरादित्यैर्ऋषिभिस्तथा । गन्धर्वैरप्सरोभिश्च ग्रामणीसर्पराक्षसैः ॥ १

एते वसन्ति वै सूर्ये द्वौ द्वौ मासौ क्रमेण तु । धाताऽर्यमा पुलस्त्यश्च पुलहश्च प्रजापतिः ॥ २

उरगो वासुकिश्चैव संकीर्णरश्च तावुभौ । तुम्बुरुर्नारदश्चैव गन्धर्वौ गायतां वरौ ॥ ३

ऋतुस्थल्यप्सराश्चैव तथा वै पुञ्जिकस्थला । ग्रामणी रथकृच्छ्रश्च तथोर्जश्चैव तावुभौ ॥ ४

रक्षो हेतिः प्रहेतिश्च यातुधानाबुदाहृतौ । मधुमाधवयोरेप गणो वसति भास्करे ॥ ५

वासन्तौ ग्रैष्मिकौ मासौ मित्रश्च वरुणश्च ह । ऋषिरत्रिर्वशिष्ठश्च तक्षको रम्भ एव च ॥ ६

मेनका सहजन्या च गन्धर्वौ च हहा हहूः । रथस्वनश्च ग्रामण्यौ रथवित्रश्च तावुभौ ॥ ७

पौरुषेयो वधश्चैव यातुधानाबुदाहृतौ । एते वसन्ति वै सूर्ये मासयोः शुचिक्रयोः ॥ ८

ततः सूर्ये पुनस्त्वन्या निवसन्तीह देवताः । इन्द्रश्चैव विवस्वांश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥ ९

प्लक्ष्मणस्तथा सर्पः शङ्खपालश्च तावुभौ । विश्वावसूग्रसेनौ च प्रातश्चैवारुणश्च ह ॥ १०

प्रम्लोचेति च विरुपाक्षा निम्लोचेति च ते उभे । यातुधानस्तथा सर्पो व्याघ्रः श्वेतश्च तावुभौ ॥ ११

नभोनभस्ययोरेप गणो वसति भास्करे ॥ १२

शरदृतौ पुनः शुभ्रा वसन्ति मुनिर्देवताः । पर्जन्याश्चाथ पूषा च भरद्वाजः सगौतमः ॥ १३

विश्वावसूश्च गन्धर्वास्तथैव सुरभिश्च यः(या) । विश्वाची च घृताची च उभे ते शुभलक्षणे ॥ १४

नाग ऐरावतश्चैव विभ्रुतश्च धनंजयः । सेन(ना)जिच्च सुपेणश्च सेनानीर्ग्रामिणीश्च तौ ॥ १५

आपो वातश्च तावेतौ यातुधानाबुभौ स्मृतौ । वसन्त्येते तु वै सूर्ये मासयोश्च इषोर्जयोः ॥ १६

हैमन्तिकौ तु द्वौ मासौ वसन्ति तु-दिवाकरे । अंशो भगश्च द्वावेतौ कश्यपश्च ऋतुश्च ह ॥ १७

भुवन्दश्च महापद्मः सर्पः कर्कोटकस्तथा । चित्रसेनश्च गन्धर्व ऊर्णापुश्चैव तावुभौ ॥ १८

उर्वशी विमचिच्च तथैवाप्सरसौ शुभे । तार्क्ष्यश्चरिष्ठनेमिश्च सेनानीर्ग्रामिणीश्च तौ ॥ १९

विष्णुस्फूर्जश्च तावुभौ यातुधानाबुदाहृतौ । सहे चैव सहस्ये च वमन्दयेते दिवाकरे ॥ २०

ततः शिशिरपोथापि मासयोर्निवसन्ति वै । त्वष्टा विष्णुर्जमदगिर्विश्वामित्रस्तथैव च ॥ २१

काद्वेयी यथा नागो कम्बलाश्वतरावुभौ । गन्धर्वो धृतराष्ट्रश्च सूर्यवर्चास्तथैव च ॥ २२

तावय-

'मासानि ० स. म. सवर्षे' । ४. सवर्षे' । २ म. ग. घ. ह. 'सवर्षे' । ३ ह. सवर्षे । आ' । ४ घ. 'मोय वै' । धारणाति' । ५ ग. ह. 'ताऽनुष्ठो' । ७ घ. ह. भुगत' ।

(ज्योतिषप्रचारः)

तिलोत्तमाप्सरश्चैव देवी रम्भा मनोरमा । ऋतजित्सत्यजिचैव ग्रामण्यौ लोकविश्रुतौ ॥	२२
ब्रह्मोपेतस्तथा दक्षो यज्ञोपेतश्च स स्मृतः । एते देवा वसन्त्यर्के द्वौ मासौ तु क्रमेण तु ॥	२३
स्थानाभिमानिनो ह्येते गुणा द्वादश सप्तकाः । सूर्यमाप्याययन्त्येते तेजसा तेज उत्तमम् ॥	२४
प्रथितैस्तैर्वचोभिस्तु स्तुवन्ति मुनयो रविम् । गन्धर्वाप्सरसश्चैव गीतवृत्तैरुपासते ॥	२५
ग्रामणीयक्षभूतास्तु कुर्वते भीमसंग्रहम् । सर्पा वहन्ति सूर्यं च यातुधाना * नुयान्ति च ॥	२६
बालखिलया नयन्त्यस्तं परिचार्योदयाद्रविम् ॥	२७
एतेषामेव देवानां यथावीर्यं यथातपः । यथायोगं यथासत्यं यथाधर्मं यथाबलम् ॥	२८
यथा तपत्यसौ सूर्यस्तेषां सिद्धस्तु तेजसा । इत्येते वै वसन्तीह द्वौ द्वौ मासौ दिवाकरे ॥	२९
ऋषयो देवगन्धर्वाः पन्नगाप्सरसां गणाः । ग्रामण्यश्च तथा यक्षा यातुधानाश्च भूयशः ॥	३०
एते तपन्ति वर्षन्ति भान्ति वान्ति सृजन्ति च । भूतानामशुभं कर्म व्यपोहन्तीह कीर्तिताः ॥	३१
मानवानां शुभं ह्येते हरन्ति दुरितात्मनाम् । दुरितं हि प्रचाराणां व्यपोहन्ति क्वचित्क्वचित् ॥	३२
विमानेऽवस्थिता दिव्ये कामगा वातरहेसः । एते । सहैव सूर्येण भ्रमन्ति दिवसानुगाः ॥	३३
वर्षन्तश्च तपन्तश्च ह्लादयन्तश्च वै प्रजाः । गोपायन्ति तु भूतानि सर्वाणीहाऽऽमनुक्षयात् ॥	३४
स्थानाभिमानिनामेतत्स्थानं मन्वन्तरेषु वै । अतीतानागतानां वै वर्तन्ते सांप्रतं तु ये ॥	३५
एवं वसन्ति वै सूर्ये सप्तकास्ते चतुर्दिशम् । चतुर्दशसु सर्गेषु गणा मन्वन्तरेषु च ॥	३६
ग्रीष्मे हिमं च वर्षासु च मुञ्चमानो धर्मं हिमं च वर्षं च दिनं निशां च ।	
कालेन गच्छत्यृतुवशात्परिवृत्तरश्मिर्देवान्पितृंश्च मनुजांश्च स तर्पयन्वै ॥	३७
प्रीणाति देवानमृतेन सूर्यः सोमं सुपुञ्जेन विवर्धयित्वा ।	
शुक्रे तु पूर्णं दिवसक्रमेण तं कृष्णपक्षे विबुधाः पिवन्ति ॥	३८
पीतं तु सोमं द्विकलावशिष्टं कृष्णपक्षे रश्मिभिस्तं क्षरन्तर्म् ।	
स्वधामृतं तत्पितरः पिवन्ति देवाश्च सौम्याश्च तथैव कव्यम् ॥	३९
सूर्येण गोभिस्तु समुद्धृताभिरद्भिः पुनश्चैव समुद्धृताभिः ।	
दृष्ट्वाऽतिदृष्ट्वाभिरथौषधीभिर्मर्त्याः क्षुधं त्वन्नपानैर्जयन्ति ॥	४०
मृतेन वृत्तिस्त्वर्धमासं सुराणां मांसार्थतृप्तिः स्वधया पितृणाम् ।	
अन्नेन शश्वज्ज दधाति मर्त्याः सूर्यः स्वयं तच्च विभर्ति गोभिः ॥	४१
अयं हरिस्तैर्हरिभिस्तुरंगैर्मरयन्दि चापो हरतीति रश्मिभिः ।	
विमर्गकाले विसृजंश्च ताः पुनर्विभर्ति शश्वत्सविता चराचरम् ॥	४२
हरिर्हरिर्द्भिर्हियते तुरङ्गमैः पिवत्यथापो हरिभिः सहस्रधा ।	
ततः प्रमुञ्चत्यपि तास्त्वसौ हरिः समुद्यमानो हरिभिस्तुरंगमैः ॥	४३
इत्येष एकचक्रेण सूर्यस्तुर्णं रथेन तु । मर्दस्तैरसतैरश्वैः सर्पतेऽसौ दिवि क्षये ॥	४४

* अत्र सधिरार्यः ।

१ रा. घ. ड. भीतसं । २ रा. ग. घ. मुरयसः । ३ रा. ग. घ. ड. 'गानां च शु' । ४ ग. घ. दसि । ५ रा. घ. ड. 'तुर्दिशं च' । ६ क. 'म' । गुप्ता । ७ ग. ड. मास सुरा तु स्व' । ८ ख. ग. घ. 'क' । अयन्हरि । ९ ग. ग. घ. ड. 'रश्मि' । १० रा. ग. घ. ड. धवः ।

- अहोरात्राद्रथेनाऽसौ एकचक्रेण तु भ्रमन् । सप्तद्वीपसमुद्रान्तं सप्तभिः सप्तभिर्हयैः ॥ ४४
- छन्दोभिरश्वरूपैस्तेर्यतश्चक्रं ततः स्थितैः । कामरूपैः सकृद्युक्तैरमितैस्तैर्मनोजवैः ॥ ४५
- हरितैरव्ययैः पिङ्गैरश्वरैर्ब्रह्मवादिभिः । अशीतिमण्डलगतं भ्रमन्त्यब्देन ते हयाः ॥ ४६
- चाह्वमभ्यन्तरं चैव मण्डलं दिवसक्रमत् । कल्पादौ संप्रयुक्तास्ते बहन्त्याभूतसंलघात् ॥
- आवृत्ता बालखिल्यैस्ते भ्रमन्ते रात्र्यर्होणि तु ॥ ४७
- प्रथितैर्वचोभिरग्नयैः स्तूयमानो महर्षिभिः । सेव्यते गीतवृत्त्यैश्च गन्धर्वैरप्सरोगणैः ॥
- पतङ्गः पतंगैश्चैर्भ्रममाणो दिवस्पतिः ॥ ४८
- वीथ्याश्रयाणि चरति नक्षत्राणि तथा क्षी । हासवृद्धी तथैवास्य रश्मीनां सूर्यवत्स्मृते ॥ ४९
- त्रिवैक्रोभयपार्श्वस्थो विज्ञेयः शशिनो रथः । अपां गर्भसमुत्पन्नो रथः साध्वः ससारथिः ॥
- शतारैश्च त्रिभिश्चकैर्युक्तः शुक्रैर्हयोत्तमैः ॥ ५०
- दशभिस्तु कृशैर्दिव्यैरसङ्गैस्तैर्मनोजवैः । सकृद्युक्ते रथे तस्मिन्बहन्ते चाऽऽयुगक्षपात् ॥ ५१
- संगृहीतो रथे तस्मिञ्ज्वेतचक्षुःश्रवास्तु वै । अश्वास्तमेकवर्णास्ते बहन्ते शङ्खवर्चसम् ॥ ५२
- ययुश्च त्रिमनाश्चैव वृषो राजीवलो हयः । अश्वो वामस्तुरण्यश्च हंसो व्योमी मृगस्तथा ॥ ५३
- इत्येते नामभिः सर्वे दश चन्द्रमसो हयाः । एते चन्द्रमसं देवं वहन्ति दिवसक्षपात् ॥ ५४
- देवैः परितृतः सोमः पितृभिश्चैव गच्छति । सोमस्य शुक्रपक्षादौ भास्करे पुरतः स्थिते ॥
- आपूर्यते पुरस्यान्तः सततं दिवसक्रमात् ॥ ५५
- देवैः पीतं क्षये सोममाप्याययति नित्यदा । पीतं पञ्चदशाहं तु रश्मिनैकेन भास्करः ॥ ५६
- आपूरयन्मुपुन्नेन भागं भागमहःक्रमात् । सुपुष्पाप्यायमानस्य शुक्रा वर्धन्ति वै कलाः ॥ ५७
- तस्माद्दसन्ति वै कृष्णे शुक्र आप्याययन्ति च । इत्येवं सूर्यवीर्येण चन्द्रस्याऽऽप्यायिता तनुः ॥
- पीर्णमास्यां स दृश्येत शुक्रः संपूर्णमण्डलः । एवमाप्यायितः सोमः शुक्रगणे दिनक्रमात् ॥ ५९
- ततो द्वितीयाममृति बहुलस्य चतुर्दशी । अपां सारमयस्येन्दो रसमात्रात्मकस्य च ॥
- पिवन्त्यमृमयं देवा मधु सौम्यं सुधामयम् ॥ ६०
- संभृतं चार्धमासेन अमृतं सूर्यतेजसा । भक्षार्धममृतं सौम्यं पीर्णमास्यामुपामते ॥ ६१
- एकरात्रं सुरैः सर्वैः पितृभिश्च महर्षिभिः । सोमस्य कृष्णपक्षादौ भास्कराभिमुखस्य च ॥
- प्रक्षीपते परस्यान्तः पीयर्माणः कलाः क्रमात् ॥ ६२
- (* त्रयश्च त्रिशतं चैव त्रयस्त्रिंशत्तथैव च । त्रयस्त्रिंशत्सहस्राथ देवाः सोमं पिबन्ति वै ॥ ६३
- इत्येतः पीयमानस्य कृष्णा वर्धन्ति वै कलाः) + क्षीयन्ते तस्मात्कृष्णे योः शुक्ले ह्याप्याययन्ति ताः
- एवं दिनक्रमातीति त्रिधुवास्तु निशाकरम् । पीत्वाऽर्धमासं गच्छन्ति अमावास्यां सुरोत्तमाः ॥
- पितरधोपतिष्ठन्ति अमावास्यां निशाकरम् ॥ ६५

* भनुविज्ञान्तर्गतमन्त्रः क. ग. पुस्तकयोर्नास्ति । + एतदर्थस्यात्र इदमर्थं वर्तते-क्षीयन्ति तस्मात्कृष्णा योः कृष्णा ह्याप्याययन्ति च ।

१ ग. द. 'शुक्रं गौ सप्तभिः । प. 'शुक्रं गौ सप्तभिः ग' । २ ग. य. क. 'तेरांजनरते' । ३ द. 'त्रयम् ।

४ ग. ग. य. द. 'हभिः तु । ५ ग. ग. द. 'त्रिवैक्रोभयपार्श्वो वि' । ६ क. ग. सौम्यः । ७ ग. य. 'रसाद्रम' ।

८ ग. य. द. 'ह्याप्याययन्ति' । ९ क. य. 'भाप्यम् । ग' । १० ग. द. 'भाप्यम् । ग' । ११ य. द. 'भाप्यम्' ।

१२ क. 'पितृ' । १३ य. य. द. 'मन्त्रः क' । १४ य. य. द. 'कुर्वन्ति निशाकरे । पि' ।

(ज्योतिष्प्रचारः)

तनः पञ्चदशे भागे किञ्चिच्छिष्टे कलान्मके । अपराह्णे पितृगणैर्जघन्यः पर्युतास्यते ॥ ६६
 पिबन्ति द्विकलं कालं शिष्टा तस्य तु या कला । निःसृतं तदमात्रास्यां गभस्तिभ्यः स्वधामृतम् ।
 तां स्वधां मासतृप्त्यै तु पीत्वा गच्छन्ति तेऽमृतम् ॥ ६६
 सौम्या बर्हिपदश्चैव अग्निष्वात्तास्तथैव च । कव्याश्चैव तु ये प्रोक्ताः पितरः सर्व एव ते ॥ ६७
 संवत्सरास्तु वै कव्याः पञ्चाब्दा ये द्विजैः स्मृताः । सौम्यास्तु ऋतवो ज्ञेया मासा बर्हिपदः स्मृताः
 अग्निष्वात्ता(त्त)र्तवश्चैव पितृसर्गा हि वै द्विजाः ॥ ६८
 पितृभिः पीयमानस्य पञ्चदशां कला तु वै । यावन्न क्षीयते तस्य भागः पञ्चदशरतु सः ॥ ६९
 अमावास्यां तदा तस्य अमृतमापूर्यते परम् । वृद्धिक्षयां वै पक्षादौ षोडश्यां शशिनः स्मृतौ ॥
 एवं सूर्यनिमित्तेषां क्षयवृद्धिर्निशाकरे । ताराग्रहाणां वक्ष्यामि स्वर्भानोश्च रथं पुनः ॥ ७१
 तोयतेजोमयः शुभ्रः सोमपुत्रस्य वै रथः । युक्तो ह्ययः शिशङ्गैस्तु अष्टाभिर्वातरंहसैः ॥ ७२
 सवर्णः सानुकर्पः सूतो दिव्यो रथे महान् । सोपासङ्गपताकस्तु सध्वजो मेघसंनिभः ॥ ७३
 भार्गवस्य रथः श्रीमांस्तेजसा सूर्यसंनिभः । पृथिवीसंभवैर्युक्तैर्नानावर्णैर्हयोत्तमैः ॥ ७४
 श्वेतः पिशङ्गः सारङ्गो नीलः पीतो विलोहितः । कृष्णश्च हरितश्चैव पृषतः पृश्निरेव च ॥
 दशभिस्तेर्षहाभागैररुशैर्वातिवेगितैः ॥ ७५
 अष्टाश्वः काञ्चनः श्रीमान्सोमस्यापि रथोऽभवत् । असद्वैलौहितैरश्वैः सर्वगैरभिसंभवैः ॥
 सर्पतेऽसौ कुमारो वै ऋजुर्वक्रानुचक्रगः ॥ ७६
 ततस्त्वाङ्गिरसो विद्वान्देवाचार्यो बृहस्पतिः । शोणैरश्वैः काञ्चनेन स्यन्दनेन प्रसर्पति ॥ ७७
 युक्तस्तु वाजिभिर्दिव्यैरष्टाभिर्वातिसंमितैः । नक्षत्रेऽब्दं निवसति सर्वगस्तेन गच्छति ॥ ७८
 ततः शनैश्चरोऽप्यश्वैः शबलैर्व्योमसंभवैः । काष्णायसं समारुह्य स्यन्दनं याति वै शनैः ॥ ७९
 स्वर्भानोस्तु तथैवाश्वाः कृष्णा ह्यष्टौऽमनोजवाः । रथं तमोमयं तस्य सकृन्मुक्ता वहन्त्युत ॥ ८०
 आदित्याग्निःसृगो राहुः सोमं गच्छति पर्वसु । आदित्यमेति सोमाच्च पुनः सौरेषु पर्वसु ॥ ८१
 अथ केतुरथस्याश्वा अष्टाष्टौ वातरंहसः । पलालधूमसंकाशाः शबला रासभारुणाः ॥ ८२
 एते वाहा ग्रहाणां वै मर्या प्रोक्ता रथैः सह । सर्वे ध्रुवनिबद्धास्ते प्रवद्धा वातरश्मिभिः ॥ ८३
 एते वै भ्राम्यमाणास्तु यथायोगं भ्रमन्ति वै । वायव्याभिरदृश्याभिः प्रवद्धा वातरश्मिभिः ॥
 परिभ्रमन्ति तद्गद्धाश्चन्द्रमूर्यग्रहा दिवि । भ्रमन्तमनुगच्छन्ति ध्रुवं ते ज्योतिषां गणाः ॥ ८५
 यथा नद्यदके नास्तु सलिलेन सङ्गृह्यते । तथा देवालया ह्येते उज्जन्ते वातरश्मिभिः ॥
 तस्मात्सर्वेण ईदृश्यन्ते व्योम्नि देवगणास्तु ते ॥ ८६
 यावत्पथैव तारास्तु तावन्तो वानरश्मयः । सर्वा ध्रुवनिबद्धास्ता भ्रमन्त्यो भ्राम्यन्ति तम् ॥
 तैलपीडाकरं चक्रं भ्रमद्भ्रामयते यथा । तथा भ्रमन्ति ज्योतीषि वातवद्भानि सर्वशः ॥ ८८

१ क. 'कलाफ' । २ रा. ग. घ. ङ कव्याः पञ्चाब्दा ये । ३ क. 'युक्तो नाना' । ४ क. ङ. पृश्निरे० । ५ ख.
 घ. ङ. 'मानुभोन' । ६ घ. 'वक्ष्यामि' । ७ ख. ग. घ. ङ. 'तुशतस्या' । ८ ग. ङ. 'याऽऽवन्तान्' । ९ ख. ग.
 ङ. 'दादयानक भ्रमन्तो भ्राम्यन्ति तम् । तं' ।

अलातचक्रवद्यान्ति वातचक्रेरितानि तु । यस्मान्ज्योतीषि वदते प्रवहंस्तेन स स्मृतः ॥ ८९
 एवं ध्रुवनियद्धाऽसौ सर्पते ज्योतिषां गणः । सैष तारामयो ज्ञेयः शिशुमारो ध्रुवो दिवि ।
 यदह्ना कुरुते पापं दृष्ट्वा तं निशि मुच्यते ॥ ९०
 यावत्त्यथैव तारास्ताः शिशुमाराश्रिता दिवि । तावन्त्येव तु वर्षाणि जीवन्त्यभ्यधिकानि तु ॥
 शाश्वतः शिशुमारोऽसौ विज्ञेयः प्रविभागशः । उत्तानपादस्तस्याथ विज्ञेयो ह्युत्तरो हनुः ॥
 यज्ञोऽधरस्तु विज्ञेयो धर्मो मूर्धानमाश्रितः । हृदि नारायणः साध्य(ध्या) अश्विनौ पूर्वपादयोः ॥
 वरुणश्चार्यमा चैव पश्चिमे तस्य सविथनी । शिशुः संवत्सरस्तस्य मित्रोऽपौने समाश्रितः ॥
 पुच्छेऽग्निश्च महेन्द्रश्च मरीचिः कश्यपो ध्रुवः । तारकाः शिशुमारश्च नास्तमेति चतुष्टयम् ॥ ९५
 नक्षत्रचन्द्रसूर्याश्च ग्रहास्तारागणैः सह । उन्मुखाभिमुखाः सर्वे चक्रीभूताश्रिता दिवि ॥ ९६
 ध्रुवेणाधिष्ठिताः सर्वे ध्रुवमेव प्रदक्षिणम् । प्रयान्तीह चरं श्रेष्ठं मेढीभूतं ध्रुवं दिवि ॥ ९७
 ध्रुवाग्निकश्यपानां तु वरश्चासौ ध्रुवः स्मृतः । एक एव भ्रमत्येष मेरुपर्वतमूर्धनि ॥ ९८
 ज्योतिषां चक्रमेतद्धि सदा कर्पत्यवाङ्मुखः । मेरुमालोकयत्येष प्रयातीह प्रदक्षिणम् ॥ ९९
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते ध्रुवचर्या नाम द्विपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५२ ॥

आदितः श्लोकानां सगण्यङ्काः—४०२९

अथ त्रिपञ्चाशोऽध्यायः ।

ज्योतिःसन्निवेशः ।

शार्शपायन उवाच—

एतच्छ्रुत्वा तु मुनयः पुनस्ते संशयान्विताः । पप्रच्छुरुत्तरं भूयस्तदा ते लोमहर्षणम् ॥ १

ऋषय ऊचुः—

यदेतदुक्तं भवता गृहाण्येतानि विश्रुतम् । कथं देवगृहाणि स्युः कथं ज्योतीषि वर्णय ॥ २

एतत्सर्वं समाचक्ष्व ज्योतिषां चैव निश्चयम् । श्रुत्वा तु वचनं तेषां तदा सूतः समाहितः ॥ ३

अस्मिन्नर्थे महोपायैर्बहुक्तं ज्ञानवृद्धिभिः । तद्वोऽहं संप्रवक्ष्यामि सूर्याचन्द्रमसोर्भवम् ॥

यथा देवगृहाणीह सूर्याचन्द्रमसोर्गृहम् ॥

अतःपरं त्रिविधाग्नैर्बक्ष्येऽहं तु समुद्रवम् । दिव्यस्य भौतिकस्याग्रेऽपान्नेः पार्थिवस्य च ॥ ५

ज्योतिषां तु रजन्यां वै ब्राह्मणोऽव्यक्तजन्मनः । [अव्याकृतमिदं त्वामीर्त्रशेन तममाऽऽतम्
 चतुर्भूतावशिष्टेऽस्मिन्पार्थिवः सोऽग्निरुच्यते । यथाऽऽदौ तपते सूर्ये शुचिरग्निस्तु स स्मृतैः] ॥

वैद्युतारुणस्तु विज्ञेयस्तेषां बक्ष्येऽथ लक्षणम् । वैद्युतो जाठरः सौरो द्यपां गर्भोऽस्योऽग्रयः ॥

तस्मादपः पिबन्सूर्यो गोभिर्हीन्यत्यसौ दिवि ॥

*अनुविद्वान्तर्गमन्यः स ग. पुस्तकयोर्नस्ति ।

१ य. घ. संपत्ते । २ वा. घ. द "ज्ञान स" । ३ क. "मेढीभू" । ४ य. द. "वि । अग्निप्रक" । ग. घ. "वि
 अग्निप्रक" । ५ य. घ. द. "वज्रेऽपयंती" । ६ ग. द. "श च" । ७ वा. "नि श्रुतम् । क" । ग. "नि श्रुतम् । क" ।
 य. "नि श्रुतम् । क" । ८ द. विद्वान् । ९ य. घ. द. "वै रजमा" । १० क. "हाप्रज्ञे" । ११ य. "गृहाः । अ" । १२ क.
 प्रे. । १३ द. "ग" । विद्वान्पुस्तकम् । १४ य. "स्ते तु स" ।

(ज्योतिःसंनिवेश)

वैद्युतेन समाधिष्टो वाक्षो नार्द्धिः प्रशाम्यति । मानवानां च कुक्षिस्थो नार्द्धिः शाम्यति पावकः
अविप्यान्वैरमः सोऽग्निः प्रभवो जाठरः स्मृतः । यथायं मण्डली शुक्रो निरुष्णा संपकाशते
प्रभा हि सौरी पादेन ह्यस्त्रं याति दिवाकरे । अग्निमाविशते रात्रौ तस्माद्दूरात्प्रकाशते ॥ ११
दध्यन्तं च पुनः सूर्यमौष्ण्यपाग्नेयमाविशत् । पादेन पार्थिवस्याग्नेस्तस्मादग्निस्तपत्यसौ ॥ १२
प्रकाशश्च तथौष्ण्यं च सौराग्नेये तु तेजसी । परस्परानुप्रवेगादाप्यायेते दिवानिशम् ॥ १३
उत्तरे चैव भूम्यर्धे तस्मादग्निश्च दक्षिणे । उत्तिष्ठति पुनः सूर्ये रात्रिराविशते त्वपः ॥
तस्मात्ताम्रा भवन्त्यापो दिवारात्रिप्रवेशनात् ॥ १४

अस्तं याति पुनः सूर्ये अर्धये प्रविशत्यपः । तस्मान्नक्तं पुनः शुक्ला आपो विशन्ति भास्करे ॥
एतेन क्रमयोगेन(ण) भूम्यर्धे दक्षिणोत्तरे । उदयास्तमये नित्यमहोरात्रं विशत्यपः ॥ १५
यथासौ तपते सूर्ये पिवन्नम्भो गभस्तिभिः । पार्थिवो हि विमिश्रोऽसौ दिव्यः शुचिरिति स्मृतः
सहस्रपादः सोऽग्निस्तु दैतः कुम्भनिभः शुचिः । आदत्ते तत्तु रश्मीनां सहस्रेण समन्ततः ॥
नादेयीश्चैव सामुद्रीः कौप्याश्चैव सधान्वनीः । स्थावरा जङ्गमाश्चैव यश्च सूर्यो हिरण्यमयः ॥
तस्य रश्मिसहस्रं तु वर्षशीतोष्णनिस्रवम् ॥ १६

तासां चतुःशता नाड्यो वर्षन्ति चित्रमूर्तयः । वन्दनाश्चैव वन्द्याश्च ऋतना नूननास्तथा ॥
अमृता नामतः सर्वा रश्मयो वृष्टिसर्जनाः ॥ १७

हिमवाहाश्च ताभ्योऽन्या रश्मयस्त्रिशताः पुनः । दृश्या मेध्याश्च घाह्याश्च छादिन्यो हिमसर्जनाः
चन्द्रास्ता नामतः सर्वाः पीताभास्तु गभस्तयः । शुक्लाश्च कर्कुभश्चैव गावो विश्वभृतस्तथा ॥
शुक्लास्ता नामतः सर्वास्त्रिशता धर्मसर्जनाः । समं विभन्ति ताभिस्तु मनुष्यपितृदेवताः ॥ १८
मनुष्यानौपधेनेह स्वधया च पितृनपि । अमृतेन सुरान्सर्वस्त्रीस्त्रिभिस्तर्पयत्यसौ ॥ १९
वसन्ते चैव ग्रीष्मे चैव स तैः सुतपते त्रिभिः । वर्षास्वथो शरदि च चतुर्भिः संपर्कयति ॥ २०
हेमन्ते शिशिरे चैव हिमं स मृजते त्रिभिः । ओषधीषु बलं धत्ते स्वधया च पितृनपि ॥
सूर्योऽमरत्वर्धमेतन्नयं त्रिषु नियच्छति ॥ २१

एवं रश्मिसहस्रं तुत्सौरं लोकार्थसाधकम् । भिद्यते ऋतुपासाद्य जलशीतोष्णनिस्रवम् ॥ २२
इत्येतन्मण्डलं शुक्रं भास्वरं सूर्यसंज्ञितम् । (नक्षत्रग्रहसोमानां प्रतिष्ठा योनिरेव च ॥
ऋक्षचन्द्रग्रहाः सर्वे विज्ञेयाः सूर्यसंभवाः ॥ २३

नक्षत्राधिपतिः सोमो ग्रहराजो दिवाकरः । शेषाः पञ्च ग्रहा शेषा ईश्वराः कामरूपिणः ॥ २४
पठ्यते चाग्निरादित्य उदकश्चन्द्रमाः स्मृतः । शेषाणां प्रकृतिं सम्यग्वर्णयमानां निबोधत ॥ २५
सुरसेनापतिः स्कन्दः पथ्यतेऽङ्गारको ग्रहः । नारायणं बुधं मातुर्देवं ज्ञानविदो विदुः ॥ २६

* धनुर्दिहान्तर्गमनग्रन्थः स पुस्तके नास्ति ।

१ द. नाग्निः प्र० । २ ग. ह नाग्निः शा० । ३ ग. घ ह पवनः सोऽग्निर्निःप्रजो जा० । ४ ख. भास्वरः ।
ग. भास्वराः । ५ ख. घ. द. युतकु० । ६ ख ग घ. द. नार्द्धिना । ७ ख. 'यौग्यश' । ८ ग घ. मेध्य । ९ ख.
ग. घ. 'धं हरादि' । १० ख. घ. शुक्राद्यः । ११ ख. घ. 'कुम्भादि' । १२ ख. घ. शुक्रात्मा । १३ ख. सर्वास्त्रिभिः ।
१४. द. च शतेः स तः । १५ ख ग घ. द. 'मृतेन्द्रियसिद्ध' । १६ ख. घ. द. जलच्छीतो० । १७ ख. 'सोम सोम्य-
सार्धय च । शौ' । १८ क ग. 'सर्धय' । १९ ख. घ. द. बुधाः ।

- रुद्रो वैवस्वतः सप्तोद्धर्मो लोके प्रभुः स्वयम् । महाग्रहो द्विजश्रेष्ठो मन्दगामी शनैश्चरः ॥ ३२
- देवासुरगुरु द्वौ तु भानुमन्तौ महाग्रहौ । प्रजापतिमुतावेतावुभौ शुक्रबृहस्पती ॥ ३३
- दैत्यो महेन्द्रश्च तयोराधिपत्ये विनिर्मितौ ॥ ३४
- आदित्यमूलमखिलं त्रिलोकं नात्र संशयः । भवत्यस्य जगत्कृत्स्नं सदेवासुरमानपम् ॥ ३५
- रुद्रेन्द्रोपेन्द्रचन्द्राणां विभेन्द्रास्त्रिदिवौकसाम् । घृतिर्घृतिमतां कृत्स्ना यत्तेजः सार्वलौकिकम् ॥ ३६
- सर्वात्मा सर्वलोकेशो मूलं परमदैवतम् । ततः संजायते सर्वं तत्र चैव प्रलीयते ॥ ३७
- भावाभावौ हि लोकानामादित्याग्निःसृगौ पुरा । जगज्ज्ञेयो ग्रहो विमा दीप्तिमान्मुग्रहो रविः । यत्र गच्छन्ति निघनं जायन्ते च पुनः पुनः । क्षणा मुद्गूर्णा दिवसा निशाः पक्षाश्च कृत्स्नशः ॥ ३८
- मासाः संवत्सराश्चैव ऋतवोऽब्दयुगानि च । ३९
- तदादित्यादौ तेषां कालसंख्या न विद्यते । कालादौ न निगमो न दीक्षा नाहिक्रमः ॥ ४०
- ऋतूनामविभागश्च पुष्पमूलफलं कुतः । कुतः सस्याभिनिष्पत्तिर्गुणौषधिगणादि वा ॥ ४१
- अभावो व्यवहाराणां देवानां दिवि चेह च । जगत्प्रतापनमृते भास्करं चारितस्करम् ॥ ४२
- स एव कालश्चाग्निश्च द्वादशात्मा प्रजापतिः । तपत्येष द्विजश्रेष्ठास्त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ ४३
- स एव तेजसां राशिः समस्तः सार्वलौकिकः । उत्तमं मार्गमास्थाय वायोर्भाभिरिदं जगत् ॥ ४४
- पार्श्वमूर्ध्वमधश्चैव तापयत्येष सर्वशः । ४५
- रवेराग्निमहत्तं यत्प्राज्ञया समुदाहृतम् । तेषां श्रेष्ठाः पुनः सप्त रज्जमयो ग्रहयोनयः ॥ ४६
- सुपुष्पा हरिकेशश्च विश्वकर्मा तथैव च । विश्वश्रवाः पुनश्चान्यः संयदसुरत परम् ॥ ४७
- अर्वाग्वसुः पुनश्चान्यो मया चात्र प्रकीर्तितः ॥ ४८
- सुपुष्पः सूर्यरश्मिस्तु क्षीणं शशिनमेधयन् । तिर्यग्मूर्ध्वर्ध्वचारोऽसौ सुपुष्पः परिकीर्त्यते ॥ ४९
- हरिकेशः पुरस्तादाद्या ऋक्षयोनिः प्रकीर्त्यते । दक्षिणे विश्वकर्मा तु रश्मिर्ध्वयते बुधम् ॥ ५०
- विश्वश्रवास्तु यः पश्चान्छुक्रयोनिः स्मृता बुधैः । संयदमुश्च यो रश्मिः सा योनिर्लोहितस्य तु ॥ ५१
- पष्ठस्त्वर्ग्वसु रश्मिर्योनिस्तु स बृहस्पतेः । शनैश्चरं पुनश्चापि रश्मिराप्यायते सराह ॥ ५२
- एवं सूर्यमभावेन ग्रहनक्षत्रतारकाः । वर्धन्ते विदिताः सर्वा विश्वं चेदं पुनर्जगत् ॥ ५३
- न क्षीयन्ते पुनस्तानि तस्माच्चक्षत्रता स्मृता ॥ ५४
- क्षेत्राण्येतानि वै पूर्वमापन्नानि गमस्तिभिः । तेषां क्षेत्राण्यथाऽऽदत्ते सूर्यो नक्षत्रेतां गतः ॥ ५५
- तीर्णानां सुकृतेनेह सुकृतान्ते ग्रहाश्चयान् । ताराणां तारका स्मृताः शुक्रन्याश्चैव तारकाः ॥ ५६
- द्विच्यानां पाथिवानां च नैशानां चैव सर्वशः । आदानानित्यगादित्यस्तपसां तेजसां महान् ॥ ५७
- मुच्यते स्पन्दनार्थे च धातुरेव विभाव्यते । सवनाच्चेजसोऽपि च तेनासौ सविता मतः ॥ ५८
- वर्धधन्द् इत्येव द्वाद्दने धातुरित्यने । शुक्रन्ये चामृतन्ये च शीतले न विभाव्यते ॥ ५९

१ रा. ग. घ. ङ. 'क्षयमी' लो'. २ क. लोके प्र'. ३ घ. ङ. 'भेष्टान'. ४ रा. घ. ङ. 'ती'. देवां म'. म. 'ती'. देवां म'. ५ घ. 'देवोन्म'. ६ रा. देवा'. ७ घ. ग. ङ. 'स्थान्यः स्वताह्वयः प्र'. ८ क. 'प्रनायाऽसी'. ९ घ. पुनर'च'द'. १० ग. 'भिः स की'. ११ रा. 'विदिता'. द'. १२ घ. घ. ङ. 'सूर्यो बु'. १३ क. च'व' १४ क. 'देव' म'. १५ रा. ग. घ. ङ. 'प्रतापत'. १६ ग. ङ. '—'

: (ज्योतिःसंनिवेशः)

सूर्याचन्द्रमसोर्दिव्ये मण्डले भास्वरे खगे । ज्वलत्तेजोमये शुक्ले वृत्तकुम्भनिभे शुभे ॥ ५६
 घनतोयात्मकं तत्र मण्डलं शशिनः स्मृतम् । घनतेजोमयं शुक्लं मण्डलं भास्करस्य तु ॥ ५७
 विशन्ति सर्वदेवास्तु स्थानान्येतानि सर्वशः । मन्वन्तरेषु सर्वेषु क्रतुसूर्यग्रहाश्रयाः ॥ ५८
 तानि देवगृहाण्येव तदारूपास्ते भवन्ति च ।) सौरं सूर्यो विशः स्थानं सौम्यं सोमस्तथैव च ॥
 शौक्रं शुक्रो विशः स्थानं षोडशार्चिः प्रतापवान् । बृहद्बृहस्पतिश्चैव लोहितं चैव लोहितः
 शानैश्वरं तथा स्थानं देवश्चैव शनैश्वरः ॥ ६०

आदित्यगर्भमययोगात्संप्रकाशात्मिकाः स्मृताः । नवयोजनसाहस्रो विष्कम्भः सवितुः स्मृतः
 त्रिगुणस्तस्य विस्तारो मण्डलं च प्रमाणतः । द्विगुणः सूर्यविस्ताराद्विस्तारः शशिनः स्मृतः ॥
 तुल्यस्तयोस्तु स्वर्भानुर्भूत्वाऽधस्तात्प्रसर्पति । उद्धृत्य पार्थिवच्छायां निर्मितो मण्डलाकृतिः ॥
 स्वर्भानोस्तु बृहत्स्थानं निर्मितं यत्तमोमयम् । आदित्यात्तच्च निष्क्रम्य सोमं गच्छति पर्वसु ॥
 आदित्यमेति सोमाच्च पुनः सोमं च पर्वसु । स्वर्भासा नुदते यस्मात्ततः स्वर्भानुरुच्यते ॥ ६५
 चन्द्रस्य षोडशो भागो भार्गवश्च विधीयते । विष्कम्भान्मण्डलाच्चैव योजनाग्रात्प्रमाणतः ॥ ६६
 भार्गवात्पादहीनस्तु विज्ञेयो वै बृहस्पतिः । बृहस्पतेः पादहीनौ कुजसौराबुधौ स्मृतौ ॥
 विस्तारान्मण्डलाच्चैव पादहीनस्तयोर्वुधः ॥ ६७

तारानक्षत्ररूपाणि वपुष्मन्तीह यानि वै । बुधेन समतुल्यानि विस्तारान्मण्डलादथ ॥ ६८
 प्रायशश्चन्द्रयोगीनि(णि) विद्यादक्षाणि तच्चविन् । तारानक्षत्ररूपाणि हीनानि तु परस्परम् ॥
 शतानि पञ्च चत्वारि त्रीणि द्वे चैव योजने । पूर्वापरनिकृष्टानि तारकामण्डलानि तु ॥
 योजनान्यर्धमात्राणि तेभ्यो हस्वं न विद्यते ॥ ७०

उपरिष्ठात्त्रयस्तेषां ग्रहा ये दुरैतर्पिणः । सौरोऽङ्गिराश्च वक्रश्च ज्ञेया मन्दविचारिणः ॥ ७१
 तेभ्योऽधस्तात्तु चत्वारः पुनरन्ये महाग्रहाः । सूर्यः सोमो बुधश्चैव भार्गवश्चैव शीघ्रगाः ॥ ७२
 यावन्त्यस्तारकाः कोट्यस्तावदक्षाणि सर्वशः । वीथीनां नियमाच्चैवर्षमार्गो व्यवस्थितः ॥
 गतिस्तास्त्रेव सूर्यस्य नीचोच्चत्वेऽयनक्रमात् । उत्तरायणमार्गस्थो यदा पर्वसु चन्द्रमाः ॥
 बौधं बौधोऽथ स्वर्भानुः स्वर्भानोः स्थानमास्थितः ॥ ७४

नक्षत्राणि च सर्वाणि नक्षत्राणि विशन्त्युत । गृहाण्येतानि सर्वाणि ज्योतींषि सुकृतात्मनाम् ॥
 कल्पादौ संप्रवृत्तानि निर्मितानि स्वयंभुवा । स्थानान्येतानि तिष्ठन्ति यावदाभूतसंप्लवम् ॥ ७६
 मन्वन्तरेषु सर्वेषु देवतायतनानि वै । अभिमानिनोऽवतिष्ठन्ति स्थानानि तु पुनःपुनः ॥ ७७
 अतीतैस्तु सहातीता भाव्या भाव्यैः सुरासुरैः । वर्तन्ते वर्तमानैश्च स्थानानि स्त्रैः सुरैः सह ॥
 अस्मिन्मन्वन्तरे चैव ग्रहा वैमानिकाः स्मृताः । ध्रुवस्वानदितेः पुत्रः सूर्यो वैवस्वतेऽन्तरे ॥ ७९
 त्विषिमान्धर्मपुत्रस्तु सोमदेवो वसुः स्मृतः । शुक्रो देवस्तु विज्ञेयो भार्गवोऽसुरं याजकः ॥ ८०
 बृहत्तेजाः स्मृतो देवो देवाचार्योऽङ्गिरःसुतः । बुधो मनोहरश्चैव त्विषिपुत्रस्तु स स्मृतः ॥ ८१

अभिधिकल्पात्संज्ञज्ञे युवाऽसौ लोहिताधिपः । नक्षत्रजडसंगागिन्यो दाक्षायण्यः स्मृतास्तु ताः ॥
 स्वर्भानुः सिंहिकापुत्रो भूतसंतापनोऽसुरः । सोमर्क्षग्रहसूर्ये तु कीर्तितास्त्वभिमानिनः ॥ ८३
 स्थानान्येतान्यथोक्तानि स्थानिन्यथैव देवताः । शुक्रमग्निमयं स्थानं सहस्रांशोर्विवस्वतः ॥ ८४
 सहस्रांशोस्त्वपः स्थानमम्मयं शुक्रमेव च । आप्यं श्यामं मनोज्ञस्य पञ्चरश्मेर्गृहं स्मृतम् ॥ ८५
 शुक्रस्याप्यम्मयं स्थानं सद्यः षोडशरश्मिवत् । नवरश्मेस्तु यूनो हि लोहितस्थानमम्मयम् ॥ ८६
 हरिश्वा(चाऽऽ)प्यं बृहन्नापि द्वादशांशोर्बृहस्पतेः । अष्टरश्मेर्गृहं प्रोक्तं कृष्णं ध्रुवस्य अम्मयम् ॥ ८७
 स्वर्भानोस्तामसं स्थानं भूतसंतापनालयम् । विज्ञेयास्तारकाः सर्वास्त्वम्मयास्त्वेकरश्मयः ॥ ८८
 आश्रयाः पुण्यकीर्तीनां सुशुक्लाश्चैव वर्णतः । घनतोयात्मिका ज्ञेयाः कल्पादौ वेदनिर्मिताः ॥
 उच्चत्वादृश्यते शीघ्रमभिव्यक्तैर्गर्भस्तिभिः । तथा दक्षिणमार्गस्थो नीवीवीथीसमाश्रितः ॥ ९०
 भूमिलेखावृतः सूर्यः पूर्णिमावास्थयोस्तथा । न दृश्यते यथाकालं शीघ्रमस्वमुपैति च ॥ ९१
 तस्मादुत्तरमार्गस्थो ह्यमावास्यां निशाकरः । दृश्यते दक्षिणे मार्गे नियमादृश्यते न च ॥ ९२
 ज्योतिषां गतियोगेन सूर्याचन्द्रमसाबुधौ । समानकालास्तमयौ विपुवत्सु समोदयौ ॥ ९३
 उत्तरासु च वीथीषु व्यन्तरास्तमयोदयौ । पौर्णि(पूर्णा)मावास्थयोर्ज्ञेयौ ज्योतिश्चक्रानुवर्तिनौ ॥
 दक्षिणायनमार्गस्थो यदा भवति रश्मिवान् । तदा सर्वग्रहाणां स सूर्योऽधस्तात्प्रसर्पति ॥ ९५
 विस्तीर्णं मण्डलं कृत्वा तस्योर्ध्वं चरते शशी । नक्षत्रमण्डलं कृत्वा सोमादूर्ध्वं प्रसर्पति ॥ ९६
 नक्षत्रेभ्यो बुधश्चोर्ध्वं बुधादूर्ध्वं बृहस्पतिः । तस्माच्छनैश्चरश्चोर्ध्वं तस्मात्सप्तर्षिमण्डलम् ॥
 ऋषीणां चैव सप्तानां ध्रुव ऊर्ध्वं व्यवस्थितः ॥ ९७
 द्विगुणेषु सहस्रेषु योजनानां शतेषु च । ताराग्रहान्तराणि स्युरपरिष्ठाद्यथाक्रमम् ॥ ९८
 ग्रहाश्च चन्द्रसूर्यौ तु दिवि दिव्येन तेजसा । नित्यमृक्षेपु युज्यन्ति गच्छन्ति नियमक्रमात् ॥
 ग्रहनक्षत्रसूर्यास्तु नीचोच्चमृद्ववस्थिताः । समागमे च भेदे च पश्यन्ति युगपत्प्रजाः ॥ १००
 परस्परस्थिता ह्येते युज्यन्ते च परस्परम् । असंकरेण विज्ञेयस्तेषां योगस्तु वै ध्रुवैः ॥ १०१
 इत्येष संनिवेशो वः पृथिव्यां ज्योतिषस्य च । द्वापानामुदधीनां च पर्वतानां तथैव च ॥ १०२
 वर्षाणां च नदीनां च ये च तेषु वसन्ति वै । एते चैव ग्रहाः पूर्वं नक्षत्रेषु समुत्थिताः ॥ १०३
 विवस्वानदितेः पुत्रः सूर्यो वै चाक्षुषेऽन्तरे । विशाखासु समुत्पन्नो ग्रहाणां प्रथमो ग्रहः ॥ १०४
 त्विषिमान्धर्मपुत्रस्तु सोमो विश्वावसुस्तथा । शीतरश्मिः समुत्पन्नः कृत्तिकासु निशाकरः ॥
 षोडशांशोर्भृगोः पुत्रः शुक्रः सूर्यादनन्तरम् । ताराग्रहाणां प्रवरस्तिष्णक्षेत्रे समुत्थितः ॥ १०६
 ग्रहश्चाङ्गिरसः पुत्रो द्वादशांशोर्बृहस्पतिः । फल्गुनीषु समुत्पन्नः सर्वासु च जगद्गुरुः ॥ १०७

* अत्राऽऽरमेपदं छन्दोनुरोधात् ।

१ कं. अ. अद्य श्या । २ ग. द. च । अप्यं । ३ घ. 'प्यं स्थानं म' । ४ ख. 'नं पत्र' । ५ रा. घ. द. रिचाप्यं । ६ क. ग. ध्रुवस्य । ७ घ. 'धीमुपाधि' । ८ ग. 'र्यः पौर्णि' । ९ क. ग. 'प्रतोस्त' । १० ख. ग. घ. द. सूर्यचन्द्रमसावृता । ११ घ. 'वर्तको' । १२ ख. द. 'तिर्को' । १३ ख. ग. घ. द. 'ध्रुवत्राद्' । १४ ख. घ. 'ज्यन्ते ग' । १५ घ. द. 'यनक' । १६ रा. च ते देव प' । १७ क. येषु ते । १८ ख. ग. घ. द. 'ते-
 ध्वे' । १९ घ. 'मुक्तिताः' । २० ख. घ. द. 'दशांश' ।

(नीलकण्ठस्तव)

नवाचिलोहिताङ्गस्तु प्रजापतिसुतो ग्रहः । आपादास्विह पूर्वासु समुत्पन्न इति श्रुतिः ॥ १०८
रेवतीष्वेव सप्तार्चिस्तथा सौरः शनैश्चरः । रेवतीषु समुत्पन्नौ ग्रहौ चन्द्रार्कमर्दनी ॥ १०९
पुते ताराग्रहाश्चैव बोद्धव्या भार्गवादयः । जन्मनक्षत्रपीडासु यान्ति वैगुण्यतां यतः ॥
(+ स्पृशन्ते तेन दोषेण ततस्ता ग्रहभक्तिषु) ॥ ११०
सर्वग्रहाणामेतपामादिरादित्य उच्यते । ताराग्रहाणां शुक्रस्तु केतूनां चैव धूमवान् ॥ १११
ध्रुवः कीलो ग्रहाणां तु विभक्तानां चतुर्दिशम् । नक्षत्राणां श्रविष्ठा स्यादयनानां तथोत्तरम् ॥
वर्षाणां चापि पञ्चानामाद्यः संवत्सरः स्मृतः । ऋतूनां शिशिरं चापि मासानां माघ एव च ॥
पक्षाणां शुक्लपक्षस्तु तिथीनां प्रतिपत्तथा । अहोरात्रविभागानामहर्थापि प्रकीर्तितम् ॥ ११४
मुहूर्तानां तथैवाऽऽदिर्मुहूर्तो रुद्रदैवतः । अक्ष्णोश्चापि निमेषादिः कालः कालविदो मतः ॥
श्रवणान्तं श्रविष्ठादि युगं स्यात्पञ्चवार्षिकम् । भानोर्गतिविशेषेण चक्रवत्परिवर्तते ॥ ११६
दिवाकरः स्मृतस्तस्मात्कालस्तं विद्धि चेश्वरम् । चतुर्विधानां भूतानां प्रवर्तकनिवर्तकः ॥ ११७
इत्येव ज्योतिषामेव संनिवेशोऽर्थनिश्चयात् । लोकसंव्यवहारार्थमीश्वरेण विनिर्मितः ॥ ११८
उत्पन्नः श्रवणेनासौ संक्षिप्तश्च ध्रुवे तथा । सर्वतोऽन्तेषु विस्तीर्णो वृत्ताकार इति स्थितिः ॥
बुद्धिपूर्वं भगवता कल्पादौ संप्रकीर्तितः । साधयः सोऽभिमानि च सर्वस्य ज्योतिषात्मकः ॥
विश्वरूपं प्रधानस्य परिणामोऽयमद्भुतः ॥ १२०
नैव शक्यं प्रसंख्यातुं याथातथ्येन केनचित् । गतागतं मनुष्येषु ज्योतिषां मांसचक्षुषा ॥
आगमादनुमानाच्च प्रत्यक्षादुपपत्तितः । परीक्ष्य निपुणं भक्त्या श्रद्धातव्यं विपश्चिता ॥ १२२
चक्षुः शब्दं जलं लेख्यं गणितं बुद्धिसत्तमाः । पञ्चैते हेतवो ज्ञेया ज्योतिर्गणविचिन्तने ॥ १२३

इति भीमहापुराणे वायुप्रोक्तेऽनुषङ्गपादे ज्योतिःसंनिवेशो नाम विपश्चिताशोऽध्यायः ॥ ५३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४१५२

अथ चतुष्पञ्चाशोऽध्यायः ।

नीलकण्ठस्तवः ।

ऋषय उचुः—

कस्मिन्देसे महापुण्यमेतदारुणानमुत्तमम् । वृत्तं ब्रह्मपुरोगाणां कस्मिन्काले महाद्युते ॥

एतदारुणाहि, नः सम्यग्यथावृत्तं तपोधनः ॥

सूत उवाच—

यथा श्रुतं मया पूर्वं वायुना जगदायुना । कथ्यमानं द्विजश्रेष्ठाः सन्ने वर्षसहस्रके ॥

नीलता येन कण्ठस्य देवदेवस्य शूलिनः । तदहं कीर्तयिष्यामि शृणुष्वं शंसितव्रताः ॥

+ इदमर्थं नास्ति स. घ. पुस्तक्या ।

१ क. 'हेहिनी' । २ स. ग. घ. ड. 'त्यस्य महाचन्द्रार्कमर्दनी' । ३ ड. 'चितः' । स. ४ स. ग. ड. 'धादिः प्र' । ५ स. घ. 'न्तं प्रतिष्ठा' । ६ स. ग. ड. 'कः' । ७ क. 'स्प. प्र' । ८ स. घ. 'वा मास' । ९ स. घ. 'समिन्' । १० घ. 'एव तद्विषय' ।

उत्तरे शैलराजस्य सरांसि सरितो हृदाः । पुण्योद्यानेषु तीर्थेषु देवतायतनेषु च ॥

गिरिशृङ्गेषु तुङ्गेषु गढोपवनेषु च ॥

देवभक्ता महात्मानो मुनयः शंसितव्रताः । स्तुयन्ति च महादेवं यत्र यत्र यथाविधि ॥

ऋग्यजुःसामवेदैश्च नृत्यगीतार्चनादिभिः । ओंकारं हुं नमस्करोरैरर्चयन्ति सदा शिवम् ॥

प्रवृत्ते ज्योतिषां चक्रे मध्यव्यासे दिवाकरे । देवता नियतात्मानः सर्वे तिष्ठन्ति तां कथाम् ॥

अथ नियमप्रवृत्ताश्च प्राणशेषव्यवस्थिताः ॥

नमस्ते नीलकण्ठाय इत्युवाच सदागतिः । तच्छ्रुत्वा भावितात्मानो मुनयः शंसितव्रताः ॥

बालखिल्येति विख्याताः पतङ्गसहचारिणः ॥

अष्टाशीतिसहस्राणि मुनीनामूर्ध्वरेतसाम् । तस्मात्पृच्छन्ति वै वायुं वायुपर्णाम्बुभोजनाः ॥

ऋषय ऊचुः—

नीलकण्ठेति यत्प्रोक्तं त्वया पवनसत्तम । एतद्गुह्यं पवित्राणां पुण्यं पुण्यकृतां वैराः ॥

तद्वये श्रोतुमिच्छामस्त्वत्प्रसादात्प्रभञ्जन । नीलता येन कण्ठस्य कारणेनाम्बिकापतेः ॥

श्रोतुमिच्छामहे सम्प्रवर्तव्यं वरत्राद्विशेषतः । यावद्वा नः प्रवर्तन्ते सार्थास्ताश्च त्वये रिताः ॥

वर्णस्थानगते वायौ वाग्बिधिः सम्प्रवर्तते । ज्ञानं पूर्वमथोत्साहस्त्वचो वायो प्रवर्तते ॥

स्वयि निर्घण्डमाने तु शेषा वर्णप्रवृत्तयः । यत्र वाचो निवर्तन्ते देहवन्धाश्च दुर्लभाः ॥

तत्रापि तेऽस्ति सद्भावः सर्वगस्त्वं सदाऽनिल । नान्यः सर्वगतो देवस्त्वद्वत्तेऽस्ति समीरण ॥

एष वै जीवलोकस्ते प्रत्यक्षः सर्वतोऽनिल । वेत्थ वाचस्पति देवं मनोनायकनीश्वरम् ॥

ब्रूहि तत्कण्ठदेशस्य किंकृता रूपविक्रिया । श्रुत्वा वाक्यं ततस्तेषामृषीणां भावितात्मनाम् ॥

प्रत्युवाच महातेजा वायुर्लोकनमस्कृतः ॥

वायुरुवाच—

पुरा कृतयुगे विभो वेदनिर्णयतत्परः । वसिष्ठो नाम धर्मात्मा मानसो वै मजार्पितेः ॥

पृच्छ कार्तिकेयं वै मयूरवरवाहनम् । महिषासुरनारीणां नयनाञ्जनतस्करम् ॥

महासेनं महात्मानं मेघस्तनितनिस्वनम् । उमापनः सहर्षेण वालकं छद्मरूपिणम् ॥

कौञ्जजीवितहर्तारं पार्यतीहृदि नन्दनम् । वसिष्ठः पृच्छते भक्त्या कार्तिकेयं महाबलम् ॥

वसिष्ठ उवाच—

नमस्ते हरनन्दाय उमागर्भे नमोऽस्तु ते । नमस्ते अग्निगर्भाय गङ्गागर्भे नमोऽस्तु ते ॥

नमस्ते शरगर्भाय नमस्ते कृत्तिकासुत । नमो द्वादशनेत्राय पद्मखाय नमोऽस्तु ते ॥

नमस्ते शक्तिहस्ताय दिव्यघण्टापताकिने । एवं स्तुत्वा महासेनं पृच्छ शिखिवाहनम् ॥

यदेतद्दृश्यते वैर्यं शुभं शुभ्राञ्जनममम् । तत्किमर्थं समुत्पन्नं कण्ठे कुन्देन्दुसमम् ॥

१ ख ग. घ ड 'वन्ति च । २ क. 'भि । ओंकारेण न' । ३ ख 'य ते नियमावृत्ता' । ४ घ. ड. 'यता' प्रा' । ५ घ ड. 'य' लक्षित । ६ घ 'वर' यद्व' । ड. वर त' । ७ ख. घ. ड. 'न्ते सर्वास्ता' । ८ ख. ग. ड. 'व्यतमा' । ९ ख घ तन । १० ख ग. ड. 'निल' । बे । ११ ख. ड. 'देहस्य' । १२ ख ग घ. ड. 'पतिः । प' । १३ ग. ग. घ ड. 'लवण' । १४ क. वर्ण । १५ घ ड. शुभ शु' । १६ 'न्दुसम' ।

(नीलकण्ठस्तवः)

एतदाप्ताय भक्ताय दान्ताय ब्रूहि पृच्छते । कथां मद्गलसंयुक्तां पवित्रां पापनाशिनीम् ॥

मत्प्रियार्थं महाभाग वक्तुमर्हस्यशेषतः ॥

श्रुत्वा वाक्यं ततस्तस्य वसिष्ठस्य महात्मनः । प्रत्युवाच महानेजाः सुरारिवलमूदनः ॥

शृणुष्व वदतां श्रेष्ठ कथ्यमानं वचो मम । समोत्सङ्गानिब्रिष्टेन मया पूर्वं यथा श्रुतम् ॥

पार्वत्या सह संवादः शर्वस्य च महात्मनः । तदहं कीर्तयिष्यामि त्वस्त्रियार्थं महामुने ॥

कैलासशिखरे रम्ये नानाधातुविचित्रिते । [*तरुणादित्यसंकाशे तप्तचामीकरप्रभे ॥

वज्रस्फटिकसोपाने चित्रपट्टशिलातले । जाम्बूनदमये दिव्ये नानाधातुविचित्रिते] ॥

नानाद्रुमलताकीर्णे चक्रवाकोपशोभिते ॥

षट्पदोद्गीतबहुले धारासंपातनादिते । मत्तक्रौञ्चमयूराणां नादैरुद्घुष्टकन्दरे ॥

अप्सरोगणसंकीर्णे किर्नरश्चोपशोभिते । जीवजीवकजातीनां वीरुर्द्विरुपशोभिते ॥

कोकिलारावमधुरे सिद्धचारणसेविते । सौरभेयीनिनादाढ्ये मेघस्तनितनिस्वने ॥

विनायकभयोद्दिग्धैः कुञ्जरैर्मुक्तकन्दरे । वीणावादित्रनिर्घोषैः श्रोत्रेन्द्रियमनोरमैः ॥

दोलालम्बितसंपाते वनितासंघसेविते । ध्वजैर्लम्बितदोलानां यष्टानां निनदाकुले ॥

मुखमर्दलवादिर्बर्बलिनां स्फोटितैस्तथा । क्रीडारवविचारणां निर्घोषः पूर्णमन्दिरे ॥

हासैः संत्रासजननैर्विकरालमुखैस्तथा । देहगन्धैर्विचित्रैश्च प्रक्रीडितगणेश्वरैः ॥

+ वज्रस्फटिकसोपानचित्रपट्टशिलातलैः । व्याघ्रभिदम्बमुखैश्चान्यैर्गजवाजिमुखैस्तथा ॥

विडालवदनैश्चोग्रैः क्रोष्टुकाकारमूर्तिभिः । हंसैर्दीर्घैः कृशैः स्थूलैर्लम्बोदरमहोदरैः ॥

ह्रस्वजह्वैश्च लम्बोष्ठैस्तालजङ्घ्यैस्तथा परैः । गोकर्णैरेककर्णैश्च महाकर्णैरकर्णकैः ॥

बहुपादैर्महापादैरेकपादैरपादकैः । बहुशीर्षैर्महाशीर्षैरेकशीर्षैरशीर्षकैः ॥

बहुनेत्रैर्महानेत्रैरेकनेत्रैरनेत्रकैः+ । एवंविधैर्महायोगी भूतैर्भूतपतिर्भूतः ॥

विशुद्धमुक्तामणिरन्तर्भूषिते शिलातले हेममये मनोरमे ।

सुखापविष्टं मदनाङ्गनाशनं प्रोवाच वाक्यं गिरिराजपुत्री ॥

देव्युवाच—

भगवन्भूतधव्येश गोदृषाङ्गिन्शामन । तव कण्ठे महादेव भ्राजतेऽम्बुदसंनिभम् ॥

नात्युत्खणं नातिशुभ्रं नीलाञ्जनचयोपमम् । किमिदं दीप्यते देव कण्ठे कामाङ्गनाशन ॥

को हेतुः कारणं किञ्च कण्ठे नीलत्वमीश्वर । एतत्सर्वं यथान्यायं ब्रूहि कौतूहलं हि मे ॥

श्रुत्वा वाक्यं ततस्तस्याः पार्वत्याः पार्वतीप्रियः । कथां मद्गलसंयुक्तां कथयामास शंकरः ॥

मध्यमानेऽमृते पूर्वं क्षीरोदे सुरदानवैः । अग्रे समुत्थितं तस्मिन्निर्षं कालानलप्रभम् ॥

तं दृष्ट्वा सुरसंघाश्च दैत्याश्चैव वरानने । विषण्णवदनाः सर्वे गतास्ते ब्रह्मणोऽन्तिकम् ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रत्ययः क. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । + नेत्रकैर्व्युत्तः बहुसंख्येतिवार्थः

* स्व. ग. घ. ड. पुस्तकेषु ।

१ क. ग. घ. 'दः सर्व' । २ ख. ग. घ. ड. 'ने मत्प्रि' । ३ ख. ग. घ. ड. 'समिधोपकाजते' । ४ ख. घ. ड. 'भयेनि' । ५ घ. 'द्विमकु' । ६ घ. ड. 'त्रिवलितास्फो' । ७ ड. 'विहारा' । ८ ख. ड. 'नकन्दरे' । ९ क. 'पट्टिशि' । १० ख. घ. ड. 'हस्तदीर्घदृशः' । ११ ख. ग. घ. ड. 'कैः' । बहुने । १२ ख. ग. ड. 'क' 'उ' 'म' । १३ ख. ग. घ. ड. 'द देव दीप्यन्त क' । १४ ख. ग. घ. ड. 'वा' ।

दृष्ट्वा सुरगणान्भीतान्ब्रह्मोवाच महद्युतिः । किमर्थं भीो महाभागा भीता उद्विगचेतसः ॥ ५१
 मयाऽष्टगुणमैश्वर्यं भवतां संप्रकल्पितम् । केन व्यावर्तितैश्वर्या यूयं वै सुरसत्तमाः ॥ ५२
 त्रैलोक्यस्येश्वरा यूयं सर्वे वै विगतज्वराः । प्रजासर्गे न सोऽस्तीह आज्ञां यो मे निर्वर्तयेत् ॥
 विमानगामिनः सर्वे सर्वे स्वच्छन्दगामिनः । अध्यात्मे चाधिभूते च आधिदैवे च नित्यशः ॥
 प्रजाः कर्मविपाकेन शक्ता यूयं प्रवर्तितुम् ॥ ५४
 तत्किमर्थं भयोद्विग्ना मृगाः सिंहादिता इव । किं दुःखं केन संतापः कुतो वा भयमागतम् ॥
 एतत्सर्वं यथान्यायं शीघ्रमाख्यातुमर्हथ ॥ ५५
 श्रुत्वा वाक्यं ततस्तस्य ब्रह्मणो वै महात्मनः । जघ्रस्ते ऋषिभिः सार्धं सुरदैत्येन्द्रदानवाः ॥
 सुरासुरैर्मथ्यमाने पार्थिवोर्ध्वा च महात्मभिः । भुजङ्गभृङ्गसंकाशं नीलजीमूतसंनिभम् ॥
 प्रादुर्भूतं विपं घोरं संवर्ताग्निसमप्रभम् ॥ ५७
 कालमृत्युरिवोद्भूतं युगान्तादित्यवर्चसम् । त्रैलोक्योत्सादिसूर्याभं प्रस्फुरन्तं समन्ततः ॥ ५८
 विपेणोत्तिष्ठमानेन कालानलसमत्विषा । निर्दग्धो रक्तगौराङ्गः कृतः कृष्णो जनार्दनः ॥ ५९
 दृष्ट्वा तं रक्तगौराङ्गं कृतं कृष्णं जनार्दनम् । भीताः सर्वे वयं देवास्तथामेव शरणं गताः ॥ ६०
 सुराणामसुराणां च श्रुत्वा वाक्यं पितामहः । प्रत्युवाच महातेजा लोकानां हितकाम्यया ॥
 शृणुध्वं देवताः सर्वे ऋषयश्च तपोधनाः । यत्तदग्रे समुत्पन्नं मथ्यमाने महोद्धौ ॥ ६२
 विपं कालानलप्रख्यं कालकूटेतिविश्रुतम् । येन प्रोद्भूतमात्रेण हतैः कृष्णो जनार्दनः ॥ ६३
 तस्य विष्णुरहं चापि सर्वे ते सुरपुङ्गवाः । नमस्कुरुवन्ति वै सोढुं वेगमन्ये तु शंकरात् ॥ ६४
 इत्युक्त्वा पद्मगर्भाभिः पद्मयोनिर्योनिजः । ततः स्तोतुं समारब्धो ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ ६५
 नमस्तुभ्यं विरूपाक्ष नमस्तेऽनेकचक्षुषे । नमः पिनाकहस्ताय वज्रहस्ताय वै नमः ॥ ६६
 नमस्त्रैलोक्यनाथाय भूतानां पतये नमः । नमः सुरारिसंहर्त्रे तापसाय त्रिचक्षुषे ॥ ६७
 ब्रह्मणे चैव रुद्राय विष्णवे चैव ते नमः । सांख्याय चैव योगाय भूतग्रामाय वै नमः ॥ ६८
 मन्मथाङ्गविनाशाय कालकालाय वै नमः । रुद्राय च सुरेशाय देवदेवार्थं ते नमः ॥ ६९
 कपर्दिने कैरालाय शंकराय कपालिने । विरूपायैकरूपाय शिवाय वरदाय च ॥ ७०
 त्रिपुरेन्द्राय चन्द्राय मातृणां पतये नमः । बुद्धाय चैव शुद्धाय गुक्ताय केवलाय च ॥ ७१
 नमः कमलहस्ताय दिग्वासाय शिखण्डिने । लोकत्रयविधात्रे चैव चन्द्राय वरुणाय च ॥ ७२
 अग्राय चैव चोग्राय विप्रायानेकचक्षुषे । रजसे चैव सत्त्वाय तमसेऽव्यक्तयोनये ॥ ७३
 नित्यायानित्यभाय नित्यानित्याय वै नमः । व्यक्ताय चैवाव्यक्ताय वै व्यक्ताव्यक्ताय वै नमः ७४

* ना लयं श्लोको घ. पुस्तके ।

१ घ. घ. इ. वै । २ ख. 'तयन् । वि' । ३ ख. ग. घ. इ. 'ताप कु' । ख. ग. घ. इ. सुरदैत्य' ।
 ४ ग. ग. घ. 'ने पयोऽस्मासि म' । ५ घ. 'शोऽस्मासि म' । ६ घ. 'मितद्विप्रम' । ७ क. 'स्तादि सू' । ८
 ख. ग. घ. 'न विरु' । ९ क. 'द्विःकृत' । १० क. 'कृत' । ११ ख. घ. इ. शृण्वन्तु दे' । १२
 क. 'कृत' । १३ ख. घ. इ. 'यैचासु' । १४ घ. इ. 'मथ्यप्र श' । १५ घ. 'नि हन्ते च सोमसूर्यामितेजसे । ब्र' ।
 १६ ख. घ. इ. 'य वपुरेताय' । १७ ख. घ. इ. 'यि रहसे' । क. 'य' । १८ ख. ग. घ. इ. कवीराय । १९ ख. ग. घ.
 इ. य हराय च । कपालिने विरूपाय शि' । २० ख. ग. घ. इ. 'रजसप्रप्रायमा' । २१ ख. ग. घ. इ. च रुद्रा' । २२
 २३ ख. ग. घ. इ. 'न्याय नित्याऽऽनित्याय नि' । २४ घ. 'व्यक्ता' ।

(नीलकण्ठस्तवः)

चिन्त्याय चैवाचिन्त्याय चिन्त्याचिन्त्याय वै नमः । भक्तानामार्तिनाशाय नरनारायणाय च ॥
 उमाप्रियाय शैर्वाय नन्दैचक्राङ्किनाय च । पक्षमासार्धमासाय नमः संवत्सराय च ॥ ७६
 बहुरूपाय पुण्डाय दण्डिनेऽथ वरूधिने । नमः कपालहस्ताय दिग्भासाय शिखण्डिने ॥ ७७
 रैवजिने रथिने चैव योषिने ब्रह्मचारिणे । ऋग्यजुःसामवेदाय पुरुषायेश्वराय च ॥
 इत्येवमादिचरितैस्तुभ्यं देव नमोऽस्तु ते ॥ ७८

श्रीमहादेव उवाच—

एवं स्तुत्वा ततो देवः प्राणिपत्य वरानने ॥

७९

ज्ञात्वा तु भक्तिं मम देवदेवो गङ्गाजलाप्लावितकेशदेशः ॥

सूक्ष्मोऽतियोगातिशयादचिन्त्यो न हि मृतो व्येक्तमुपैति चन्द्रः ॥ ८० ॥

एवं भगवता पूर्वं ब्रह्मणा लोककर्तृणा । स्तुतोऽहं विविधैस्तोत्रैर्वेदवेदाङ्गसंभवैः ॥ ८१

ततः प्रीतोऽहं तस्मै ब्रह्मणे सुमहात्मने । ततोऽहं सूक्ष्मया वाचा पितामहमथाब्रवम् ॥ ८२

भगवन्भूतभव्येश लोकनाथ जगत्पते । किं कार्यं ते मया ब्रह्मन्कर्तव्यं वद सुव्रत ॥ ८३

श्रुत्वा वाक्यं ततो ब्रह्मा प्रत्युवाचाम्बुजेश्वरः । भूतभव्यभवन्नाथ श्रूयतां कारणेश्वर ॥ ८४

सुरासुरैर्मध्यमाने पयोधावम्बुजेश्वर । भगवन्मेघमंकाञ्च नीलजीमूतसंनिभम् ॥ ८५

प्रादुर्भूतं विपं घोरं संवर्तामिसमप्रभम् । कालमृत्युरिवोद्धूतं युगान्तादित्यवर्चसम् ॥ ८६

त्रैलोक्योत्सादसूर्याभं विस्फुरन्तं समन्ततः । अग्रे समुत्थितं तस्मिन्विपं कालानलप्रभम् ॥ ८७

तं दृष्ट्वा तु वयं सर्वे भीताः संभ्रान्तचेतसः । तत्पिबस्व महादेव लोकानां हितकाम्यया ॥

भवानग्रयस्य भोक्ता वै भवांश्चैव वरः प्रभुः ॥ ८८

त्वामृतेऽन्यो महादेव विपं सोढुं न विद्यते । नास्ति कश्चित्पुमाञ्चर्कस्त्रैलोक्येषु च गीयते ॥

एवं तस्य वचः श्रुत्वा ब्रह्मणः परमेष्ठिनः । यादमित्येव तद्वाक्यं प्रतिगृह्य वरानने ॥ ८९

ततोऽहं पातुमारब्धो विपमन्तकसंनिभम् । पिबतो मे महाघोरं विपं सुरभयंकरम् ॥

कण्ठः समभवत्तूर्णं कृष्णो मे वरवर्णिनि ॥ ९०

तं दृष्ट्वात्पलपन्नाभं कण्ठे सक्तमिवोरगम् । तक्षकं नागराजानं लेलिहानमिव स्थितम् ॥ ९१

अथोवाच महातेजा ब्रह्मा लोकपितामहः । शोभसे त्वं महादेव कण्ठेनानेन सुव्रत ॥ ९२

ततस्तस्य वचः श्रुत्वा मया गिरिवरात्मजे । पश्यतां देवसंघानां दैत्यानां च वरानने ॥ ९३

यक्षगन्धर्वभूतानां पिशाचोर्मरैस्तसाम् । घृतं कण्ठे विपं घोरं नीलकण्ठस्ततो ददाम् ॥ ९४

तत्कालकूटं विपमुग्रतेजः कण्ठे मया पर्वतराजपुत्रि ।

निवेशयमानं सुरदैत्यसंघो दृष्ट्वा परं विस्मयमाजगाम ॥ ९५ ॥

ततः सुरगणाः सर्वे सदैत्योत्तराक्षसाः । ऊचुः प्राञ्जलयो भूत्वा मत्तमातङ्गगामिनि ॥ ९६

१ ख. ग. ड. 'य प्रियता' । २ ख. शैर्वाय । ३ ख. घ. 'नन्दिवक्त्राङ्कि' । ४ ख. ग. घ. ड. 'ध्वनिने रथिने चै' । ५ ख. ग. घ. ड. 'यतिने' । ६ क. 'स्तुतस्ततो देवैः प्र' । ७ ख. ग. घ. ड. 'देव ग' । ८ क. ख. ग. घ. ड. 'लास्फलितमुककेशः' । ९ घ. 'व्यक्तिम्' । १० ख. घ. ड. 'त्यभिरो' । ११ क. 'स्तादि नू' । १२ ख. ड. 'भू' । १३ ख. ड. 'व वेगं हो' । १४ ख. घ. ड. 'कामिपुत्रैरेषु विद्यते' । १५ ख. ग. घ. ड. 'गराज' ।

अहो बलं धीर्यपराक्रमस्ते अहो पुनर्योगबलं तथैव ।
 अहो प्रभुत्वं तव देवदेव गङ्गाजलास्फालिनमुक्तकेश ॥ ९७
 त्वमेव विष्णुश्चतुराननस्त्वं त्वमेव मृत्युवरदस्त्वमेव ।
 त्वमेव सूर्यो रजनीकरश्च त्वमेव भूमिः सलिलं त्वमेव ॥ ९८
 त्वमेव यज्ञो नियमस्त्वमेव त्वमेव भुतं भविता त्वमेव ।
 त्वमेव चाऽऽर्दिनिधनं त्वमेव स्थूलश्च सूक्ष्मः पुरुषस्त्वमेव ॥ ९९
 त्वमेव सूक्ष्मस्य परः परस्य त्वमेव वह्निः पवनस्त्वमेव ।
 त्वमेव सर्वस्य चराचरस्य लोकस्य कर्ता प्रलये च गोप्ता ॥ १००
 इतीदमुक्त्वा वचनं सुरेन्द्राः प्रगृह्य सोमं प्रणिपत्य मूर्ध्ना ।
 गता विमानैरनिगृह्यवेर्गर्भाहात्मनो मेरुमुपेत्य सर्वे ॥ १०१

इत्येतत्परमं गुह्यं पुण्यात्पुण्यतरं महत् । नीलकण्ठेति यत्प्रोक्तं विख्यातं लोकविश्रुतम् ॥ १०२
 स्वयं स्वयमुवा प्रोक्तां कथां पापप्रणाशनीम् । यस्तु धारयते नित्यमेतां ब्रह्मोद्भवां कथाम् ॥
 तस्याहं संप्रवक्ष्यामि फलं वै विपुलं महत् ॥ १०३
 विपं तस्य वरारोहे स्थावरं जङ्गमं तथा । गात्रं प्राप्य तु सुश्रोणि क्षिप्रं तत्प्रतिहन्यते ॥ १०४
 शमयत्यशुभं घोरं दुःस्वप्नं चापकर्षति । स्त्रीषु बल्लभतां याति सभायां पायिवस्य च ॥ १०५
 विवादे जयमाप्नोति युद्धे शूरत्वमेव च । गच्छंतः क्षेममध्वानं गृहे च नित्यसंपदः ॥ १०६
 शरीरभेदे बक्ष्यामि गतिं तस्य वरानने । नीलकण्ठो हरिच्छमश्रुः क्षशाङ्काद्वितमूर्धनः ॥ १०७
 त्र्यक्षस्त्रिशूलपाणिश्च वृषयानः पिनाकधृक् । नन्दितुल्यबलः श्रीमान्नन्दितुल्यपराक्रमः ॥ १०८
 विचरत्यधिरात्सर्वान्सर्वलोकान्ममाऽऽज्ञया । न हन्यते गतिस्तस्य अनिलस्य यथाऽम्बरे ॥
 मम तुल्यबलो भूत्वा तिष्ठत्याभूतसंभ्रवम् ॥ १०९
 मम भक्ता वरारोहे ये च शृण्वन्ति मानवाः । तेषां गतिं प्रवक्ष्यामि इह लोके परत्र च ॥ ११०
 ब्राह्मणो वेदमाप्नोति क्षत्रियो जयते महीम् । वैश्यस्तु लभते लाभं शूद्रः सुखमवाप्नुयात् ॥
 व्याधितो मुच्यते रोगाद्बद्धो मुच्येत बन्धनात् । गुर्विणी लभते पुत्रं कन्या विन्दति सत्पतिम्
 नष्टं च लभते सर्वमिह लोके परत्र च ॥ ११२
 गवां शतसहस्रस्य सम्यग्दत्तस्य यत्फलम् । तत्फलं भवति श्रुत्वा विभोर्दिव्यामिमां कथाम् ॥
 पादं वा यदि वाऽप्यर्धं श्लोकं श्लोकार्धमेव वा । यस्तु धारयते नित्यं रुद्रलोकं स गच्छति ॥
 + (इतिहासमेनं गिरिराजपुत्रि मया सुतुष्टेन तवाम्बुजेक्षणे ।
 निवेदितं पुण्यफलादियुक्तं मया च गीतं चतुराननेन) ॥ ११५

+ धनुर्ध्वान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख 'स्तेमहाबलोग' । घ. ड. स्ते महावपुर्यो । २ घ. 'कदेह । त्व' । ३ ख. ग. ड. 'व त्वमेव सू' । ४ क. 'व त्वमेव सू' । ५ ख. ग. 'स्य सूक्ष्मध्व' । ६ ख. परमस्त्व । ७ क. 'व्यमहत्तरम् । नी' । ८ ख. ग. 'विष्णुलोकेऽतिवि' । ९ क. 'विष्णुलोकेऽतिवि' । १० क. पुण्या । ११ क. च । ख. ग. ड. 'च्छतेक्षे' । १२ ख. ग. ड. 'स्यो नि' । १३ ख. घ. ड. गतिस्तस्य । १४ ख. घ. ड. 'ने । हरिच्छमश्रुर्नीलकण्ठः श' । १५ ख. घ. 'त्यक्षि-
 १६ ख. घ. 'तेपुत्रमे' ।

:(लिङ्गोद्भवस्तव)

कथामिमां पुष्पफलादियुक्तां निवेद्य देव्याः शशिवद्भर्षजः ।

वृषस्य पृष्ठेन सहोमया प्रभुर्जगाम किष्किन्धगुहां गुहमियः ॥

क्रान्तं मया पापहरं महापदं निवेद्य तेभ्यः प्रददौ ममञ्जनः ।

अधीत्य सर्वं त्वखिलं सलक्षणं जगाम आदित्यपथं द्विजोत्तमाः ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते नीलवण्डस्तोत्रे नाम चतुष्पञ्चाशाऽध्यायः ॥ ५४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४१५२

अथ पञ्चपञ्चाशाऽध्यायः ।

लिङ्गोद्भवस्तवः ।

ऋषय ऊचुः—

गुणकर्मप्रभावंश्च कोऽधिको वदतां वैरः । श्रोतुमिच्छामहे सम्पूर्णैश्वर्यगुणविस्तरम् ॥

सून उवाच—

अत्राप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनम् । महादेवस्य माहात्म्यं विभूतं च महान्मनः ॥

पूर्वं त्रैलोक्यत्रिजये विष्णुना समुदाहृतम् । बलिं बद्ध्वा महोजास्तु त्रैलोक्याधिपतिः पुरा ॥

मनष्टेषु च दैत्येषु महष्टे च शचीपतौ । अथाऽऽजुषुः प्रभुं द्रष्टुं सर्वे देवाः सन्नामवाः ॥

यत्राऽऽस्ते विश्वरूपात्मा क्षीरोदस्य समीपनः । सिद्धब्रह्मर्षयो यक्षा गन्धर्वाप्सरसां गणाः ॥

नागा देवर्षयश्चैव नद्यः सर्वे च पर्वताः । अभिगम्य महात्मानं स्तुवन्ति पुरुषं हरिम् ॥

त्वं याता त्वं च कर्ताऽस्य त्वं लोकान्सृजसि प्रभो । त्वत्प्रसादाच्च कल्याणं प्राप्तं त्रैलोक्यमव्ययम्

असुराश्च जिताः सर्वे बलिर्बद्धश्च वै त्वया ॥

एवमुक्तः सुरैर्विष्णुः सिद्धैश्च परमार्पिभिः । प्रत्युवाच ततो देवान्सर्वास्तान्पुरुषोत्तमः ॥

श्रूयतामभिधास्यामि कारणं सुरसत्तमाः । यः सृष्टा सर्वभूतानां कालः कालकरः प्रभुः ॥

येनहं ब्रह्मणा सार्धं सृष्टा लोकाश्च पायया । तस्यैव च प्रसादेन आदौ सिद्धत्वमागतम् ॥

पुरा तमसि चोव्यक्ते त्रैलोक्ये ग्रासिते मया । उदरस्थेषु भूतेषु लोकेऽहं शयितस्तदा ॥

सहस्रशीर्षो भूत्वाऽथ सहस्राक्षः सहस्रपात् । शङ्खचक्रगदापाणिः शयितो विमलेऽम्भासि ॥

एतस्मिन्नन्तरे दूरात्पश्यामि क्षमितमभम् । शतसूर्यमतीकाशं ज्वलन्तं स्वेन तेजसा ॥

चतुर्वक्त्रं महायोगं पुरुषं काञ्चनमभम् । कृष्णाजिनधरं देवं कण्ठहलुविभूषितम् ॥

निमेषान्तरमात्रेण प्राप्तोऽसौ पुरुषोत्तमः ॥

ततो मामब्रवीद्ब्रह्मा सर्वलोकनमस्कृतः । कस्त्वं कुतो वा किंचिद् तिष्ठसे वद मे विभो ॥

अहं कर्ताऽस्मि लोकानां स्वयंभूविश्वतोमुखः । एवमुक्तस्तदा तेन ब्रह्मणाऽहमुवाच तम् ॥

अहं कर्ता च लोकानां संहर्ता च पुनः पुनः । एवं संभाषमाणाभ्यां परस्परजयैषिणाम् ॥

उत्तरां दिशमास्थाय उर्वोला दृष्ट्वाऽप्यधिष्ठिता ॥

१ क 'सुत' । २ क 'तम' । ३ 'म वर' । ४ ग 'म्यगाश्चय गु' । ५ य 'व द' 'भुवे' । ६ स. ग. घ. ङ. महातेजाधिले' । ७ स 'द सिद्धा प्र' । ८ य 'द. देव' य । ९ ग. ङ. वरप्र' । १० क. यन हि म' । ११ क. घ. क. चायुक्ते । १२ ख ग घ ङ ज्वाला पर्यायविधित्वा । ज्वा' ।

ज्वालां ततस्तामालोक्य विस्मितौ च तदाऽनघाः । तेजसा चैव तेनाथ सर्वं ज्योतिष्कृतं जलम्
वर्धमाने तदा ब्रह्मावत्यन्तपरमार्द्धते । अतिदुद्राव तां ज्वालां ब्रह्मा चाहं च सत्वरौ ॥ १९
दिवं भूमिं च विष्टभ्य तिष्ठन्तं ज्वालमण्डलम् । तस्य ज्वालस्य मध्ये तु पश्योवो विपुलप्रभम् ॥
प्रादेशमात्रमव्यक्तं लिङ्गं परमदीपितम् । न च तत्काञ्चनं मध्ये न शैलं न च राजतम् ॥ २१
अनिर्देश्यमचिन्त्यं च लक्ष्यालक्ष्यं पुनः पुनः । महौजसं महाघोरं वर्धमानं भृशं तदा ॥
ज्वालामालायतं न्यस्तं सर्वभूतभयंकरम् ॥ २२

अस्य लिङ्गस्य योऽन्तं वै गच्छते मन्त्रकारणम् । घोररूपिणमत्यर्थं भिन्दन्तमिव रोदसी ॥ २३
ततो मामब्रवीद्ब्रह्मा अधो गच्छत्वतन्द्रितः । अन्तमस्य विजानीमो लिङ्गस्य तु महात्मनः ॥
अहमूर्ध्वं गमिष्यामि यावदन्तोऽस्य दृश्यते । तदा तौ समयं कृत्वा गतावूर्ध्वमथश्च ह ॥ २५
ततो वर्षसदृशं तु अहं पुनरधो गतः । न च पश्यामि तस्यान्तं भीतश्चाहं न संशयः ॥ २६
तथा ब्रह्मा च श्रान्तश्च न चान्तं तस्य पश्यति । समागतो मया सार्धं तत्रैव च महाम्भसि ॥
ततो विस्मयमापन्नावुभौ तस्य महात्मनः । मायया मोहितौ तेन नष्टसंज्ञौ व्यवस्थितौ ॥ २८
ततो ध्यानगतं तत्र ईश्वरं सर्वतोमुखम् । प्रभवं निधनं चैव लोकानां प्रभुमव्ययम् ॥ २९
ब्रह्माऽञ्जलिपुटो भूत्वा तस्मै शर्वाय शूलिने । महाभैरवनादाय भीमरूपाय दंष्ट्रिणे ॥
अव्यक्ताय महान्ताय नमस्कारं प्रकुर्महे ॥ ३०

नमोऽस्तु ते लोकसुरेश देव नमोऽस्तु ते भूतपते महान्त ॥

नमोऽस्तु ते शाश्वत सिद्धयोने नमोऽस्तु ते सर्वजगत्प्रतिष्ठ ॥ ३१

परमेष्ठि(ष्ठी) परं ब्रह्म अक्षरं परमं पदम् । श्रेष्ठस्त्वं वामदेवथ रुद्रः स्कन्दः शिवः प्रभुः ॥ ३२
त्वं यज्ञस्त्वं वषट्कारस्त्वर्षोकारः परं पदम् । स्वाहाकारो नमस्कारः संस्कारः सर्वकर्मणाम् ॥
स्वधाकारश्च जाप्यश्च ब्रह्मनि नियमास्तथा । वेदा लोकाश्च देवाश्च भगवानेव सर्वशः ॥ ३४
आकाशस्य च शब्दस्त्वं भूतानां प्रभवाव्ययम् । भूमेर्गन्धो रसश्चापां तेजोरूपं महेश्वर ॥ ३५
वायोः स्पर्शश्च देवेश वपुश्चन्द्रमम(मम)स्तथा । युयो ज्ञानं च देवेश गङ्गती वीजमेव च ॥ ३६
त्वं कर्ता सर्वभूतानां कालो मृत्युर्गमोऽन्तकः । त्वं धारयसि लोकांस्त्रिस्त्वमेव सृजसि प्रभो ॥ ३७
पूर्वेण वदनेन त्वमिन्द्रत्वं(स्त्वं) च प्रकाशसे । दक्षिणेन च वक्त्रेण लोकान्संक्षिप्यसि प्रभो ॥ ३८
पश्चिमेन तु वक्त्रेण वरुणत्वं करोषि वै । उन्मरेण तु वक्त्रेण सौम्यत्वं च व्यवस्थितम् ॥ ३९
रौजसे बहुधा देव लोकानां प्रभवार्थयः । आदित्या यमयो रुद्रा मरुतेश्चाश्विनीसुतौ ॥ ४०
साध्या विद्याधरा नागाधारणाश्च तपोधनाः । वाल्मीकिरपि महान्मानस्तपःसिद्धाश्च सुव्रताः ॥
त्वत्तः प्रसृता देवेश ये चान्ये नियतव्रताः । उमा सीता सिनीवाली कुङ्कर्णयन्त्रिरेव च ॥ ४२

१ ग. द. 'दुद्राव' । २ ग. प. 'अनिदु' । ३ क. 'त्यरः दि' । ४ ग. ग. घ. द. 'दियाव वि' । ५ ग. द. 'दक्षिणम्' । ६ ग. ग. घ. द. 'नय च वा' । ७ ग. ग. घ. द. 'पत्नी भीमो त' । ८ द. 'अरी ग' । ९ ग. घ. द. 'मृ गेष्टय वा' । १० ग. ग. घ. द. 'ध जय' । ११ ग. द. 'गरः वा' । १२ क. देवय य' । १३ ग. द. 'होयी' । १४ क. 'यमे प्र' । १५ ग. घ. द. 'मरे ग' । १६ ग. घ. द. 'स्थितः रा' । १७ ग. ग. घ. द. 'रमते' । १८ ग. द. 'वपु' । १९ ग. 'वपु' । २० ग. 'वपु' । २१ ग. ग. घ. द. 'वपु' । २२ ग. ग. घ. द. 'वपु' । २३ ग. ग. घ. द. 'वपु' । २४ ग. ग. घ. द. 'वपु' । २५ ग. ग. घ. द. 'वपु' । २६ ग. ग. घ. द. 'वपु' । २७ ग. ग. घ. द. 'वपु' । २८ ग. ग. घ. द. 'वपु' । २९ ग. ग. घ. द. 'वपु' । ३० ग. ग. घ. द. 'वपु' । ३१ ग. ग. घ. द. 'वपु' । ३२ ग. ग. घ. द. 'वपु' । ३३ ग. ग. घ. द. 'वपु' । ३४ ग. ग. घ. द. 'वपु' । ३५ ग. ग. घ. द. 'वपु' । ३६ ग. ग. घ. द. 'वपु' । ३७ ग. ग. घ. द. 'वपु' । ३८ ग. ग. घ. द. 'वपु' । ३९ ग. ग. घ. द. 'वपु' । ४० ग. ग. घ. द. 'वपु' । ४१ ग. ग. घ. द. 'वपु' । ४२ ग. ग. घ. द. 'वपु' ।

(लिङ्गोद्भवस्तवः)

लक्ष्मीः कीर्तिधृतिर्मया लज्जा क्षान्तिर्वपुः स्वधा । तुष्टिः पुष्टिः क्रिया चैवं वाचां देवी सरस्वती
त्वन्तः प्रसूता देवेश संध्या रात्रिस्तथैव च ॥ ४३

सूर्यायुतानामयुनप्रभाव नमोऽस्तु ते चन्द्रमहस्रगोचर ।

नमोऽस्तु ते पर्वतरूपधारिणे नमोऽस्तु ते सर्वगुणाकराय ॥ ४४

नमोऽस्तु ते पट्टिशरूपधारिणे नमोऽस्तु ते चर्मविभूतिधारिणे ।

नमोऽस्तु ते रुद्रपिनाकपाणये नमोऽस्तु ते शायकचक्रधारिणे ॥ ४५

नमोऽस्तु ते भस्मविभूषिताङ्ग नमोऽस्तु ते कामशरीरनाशन ।

नमोऽस्तु ते देव हिरण्यवातसे नमोऽस्तु ते देव हिरण्यवाहवे ॥ ४६

नमोऽस्तु ते देव हिरण्यरूप नमोऽस्तु ते देव हिरण्यनाभ ।

नमोऽस्तु ते नेत्रसहस्राक्षि नमोऽस्तु ते देव हिरण्यरेतः ॥ ४७

नमोऽस्तु ते देव हिरण्यवर्ण नमोऽस्तु ते देव हिरण्यगर्भ ।

नमोऽस्तु ते देव हिरण्यचीर नमोऽस्तु ते देव हिरण्यदायिने ॥ ४८

नमोऽस्तु ते देव हिरण्यमालिने नमोऽस्तु ते देव हिरण्यवाहिने ।

नमोऽस्तु ते देव हिरण्यवर्त्मने नमोऽस्तु ते भस्वनादनादिने ॥ ४९

नमोऽस्तु ते भैरववेगवेग नमोऽस्तु ते शंकर नीलकण्ठ ।

नमोऽस्तु ते दिव्यसहस्रबाहो नमोऽस्तु ते नर्तनवादनप्रिय ॥ ५०

एवं संस्तूयमानस्तु व्यक्तो भूत्वा महापतिः । भाति देवो महायोगी सूर्यकोटिमयप्रभः ॥ ५१

अभिभाष्यस्तदा हृष्टो महादेवो महेश्वरः । वक्त्रकोटिसङ्घेन ग्रसमान इवोम्बरम् ॥ ५२

एकग्रीवस्त्वेकजटो नानाभूषणभूषितः । नानारत्नावचित्राद्भो नानामाल्यानुलेपनः ॥ ५३

पिनाकपाणिर्भगवान्ष्टपभासनशूलधृक् । दण्डकृष्णाजिनधरः कपाली घोररूपधृक् ॥ ५४

व्यालयज्ञोपवीती च सुगणामभयंकरः । दुन्दुभिस्त्रननिर्घापपर्जन्यनिनदोपगः ॥

मुक्तो हासस्तदा तेन नभः सर्वमपूरयत् ॥ ५५

तेन शब्देन महता वयं भीता महात्मनः । तदोवाच महायोगी भीतोऽहं सुरसत्तमा ॥ ५६

पश्येतां च महामायां भयं सर्वं प्रमुच्यताम् । युवां प्रसूता गात्रेषु मम पूर्वं मनातनौ ॥ ५७

अयं मे दक्षिणो बाहुर्नस्मां लोकपितामहः । बाया बाहुश्च मे विष्णुर्नित्यं युद्धेषु निष्ठति ॥

भीतोऽहं युवयोः सम्यग्वरं दक्षि यथेप्सतम् ॥

ततः प्रहृष्टमनसीं प्रणतौ पादयोः पुनः । ऊचनुश्च महात्मानो पुनरेव तदाऽनयो ॥ ५८

यादि प्रीतिः समुत्पन्ना यदि देवो वरश्च नौ । भक्तिर्भवतु नो नित्यं त्वयि देव सुरेश्वर ॥ ५९

१ रा. ग. घ. ङ. 'य वा च दे' । २ क. 'भा च य' । ३ रा. घ. ङ. ते दिव्यसहस्रबाहो नमोऽस्तु ते । ४ रा. घ. ङ. ते दिव्यसहस्रबाहो । ५ रा. घ. ङ. ते भस्मविभूषिताङ्गे । ६ रा. घ. ङ. ते शायकचक्रधारिणे । ७ रा. घ. ङ. ते चर्मविभूतिधारिणे । ८ रा. घ. ङ. ते रुद्रपिनाकपाणये । ९ रा. घ. ङ. ते शायकचक्रधारिणे । १० रा. घ. ङ. ते भस्मविभूषिताङ्गे । ११ रा. घ. ङ. ते कामशरीरनाशने । १२ रा. घ. ङ. ते देव हिरण्यवातसे । १३ रा. घ. ङ. ते देव हिरण्यवाहवे । १४ रा. घ. ङ. ते देव हिरण्यरूप । १५ रा. घ. ङ. ते देव हिरण्यनाभ । १६ रा. घ. ङ. ते नेत्रसहस्राक्षि । १७ रा. घ. ङ. ते देव हिरण्यरेतः । १८ रा. घ. ङ. ते देव हिरण्यवर्ण । १९ रा. घ. ङ. ते देव हिरण्यगर्भ । २० रा. घ. ङ. ते देव हिरण्यचीर । २१ रा. घ. ङ. ते देव हिरण्यदायिने । २२ रा. घ. ङ. ते देव हिरण्यमालिने । २३ रा. घ. ङ. ते देव हिरण्यवाहिने । २४ रा. घ. ङ. ते देव हिरण्यवर्त्मने । २५ रा. घ. ङ. ते भस्वनादनादिने । २६ रा. घ. ङ. ते भैरववेगवेग । २७ रा. घ. ङ. ते शंकर नीलकण्ठ । २८ रा. घ. ङ. ते दिव्यसहस्रबाहो । २९ रा. घ. ङ. ते नर्तनवादनप्रिय । ३० रा. घ. ङ. एवं संस्तूयमानस्तु । ३१ रा. घ. ङ. व्यक्तो भूत्वा महापतिः । ३२ रा. घ. ङ. भाति देवो महायोगी । ३३ रा. घ. ङ. सूर्यकोटिमयप्रभः । ३४ रा. घ. ङ. अभिभाष्यस्तदा । ३५ रा. घ. ङ. हृष्टो महादेवो महेश्वरः । ३६ रा. घ. ङ. वक्त्रकोटिसङ्घेन । ३७ रा. घ. ङ. ग्रसमान इवोम्बरम् । ३८ रा. घ. ङ. एकग्रीवस्त्वेकजटो । ३९ रा. घ. ङ. नानाभूषणभूषितः । ४० रा. घ. ङ. नानारत्नावचित्राद्भो । ४१ रा. घ. ङ. नानामाल्यानुलेपनः । ४२ रा. घ. ङ. पिनाकपाणिर्भगवान्ष्टपभासनशूलधृक् । ४३ रा. घ. ङ. दण्डकृष्णाजिनधरः । ४४ रा. घ. ङ. कपाली घोररूपधृक् । ४५ रा. घ. ङ. व्यालयज्ञोपवीती च । ४६ रा. घ. ङ. सुगणामभयंकरः । ४७ रा. घ. ङ. दुन्दुभिस्त्रननिर्घापपर्जन्यनिनदोपगः । ४८ रा. घ. ङ. मुक्तो हासस्तदा तेन । ४९ रा. घ. ङ. नभः सर्वमपूरयत् । ५० रा. घ. ङ. तेन शब्देन महता । ५१ रा. घ. ङ. वयं भीता महात्मनः । ५२ रा. घ. ङ. तदोवाच महायोगी । ५३ रा. घ. ङ. भीतोऽहं सुरसत्तमा । ५४ रा. घ. ङ. पश्येतां च महामायां । ५५ रा. घ. ङ. भयं सर्वं प्रमुच्यताम् । ५६ रा. घ. ङ. युवां प्रसूता गात्रेषु । ५७ रा. घ. ङ. मम पूर्वं मनातनौ । ५८ रा. घ. ङ. अयं मे दक्षिणो बाहुर्नस्मां । ५९ रा. घ. ङ. लोकपितामहः । ६० रा. घ. ङ. बाया बाहुश्च मे । ६१ रा. घ. ङ. विष्णुर्नित्यं युद्धेषु । ६२ रा. घ. ङ. निष्ठति । ६३ रा. घ. ङ. भीतोऽहं युवयोः । ६४ रा. घ. ङ. सम्यग्वरं दक्षि । ६५ रा. घ. ङ. यथेप्सतम् । ६६ रा. घ. ङ. ततः प्रहृष्टमनसीं । ६७ रा. घ. ङ. प्रणतौ पादयोः । ६८ रा. घ. ङ. पुनः । ६९ रा. घ. ङ. ऊचनुश्च महात्मानो । ७० रा. घ. ङ. पुनरेव तदाऽनयो । ७१ रा. घ. ङ. यादि प्रीतिः । ७२ रा. घ. ङ. समुत्पन्ना । ७३ रा. घ. ङ. यदि देवो वरश्च नौ । ७४ रा. घ. ङ. भक्तिर्भवतु नो । ७५ रा. घ. ङ. नित्यं त्वयि देव । ७६ रा. घ. ङ. सुरेश्वर ॥ ५९

१ रा. ग. घ. ङ. 'य वा च दे' । २ क. 'भा च य' । ३ रा. घ. ङ. ते दिव्यसहस्रबाहो नमोऽस्तु ते । ४ रा. घ. ङ. ते दिव्यसहस्रबाहो । ५ रा. घ. ङ. ते भस्मविभूषिताङ्गे । ६ रा. घ. ङ. ते शायकचक्रधारिणे । ७ रा. घ. ङ. ते चर्मविभूतिधारिणे । ८ रा. घ. ङ. ते रुद्रपिनाकपाणये । ९ रा. घ. ङ. ते शायकचक्रधारिणे । १० रा. घ. ङ. ते भस्मविभूषिताङ्गे । ११ रा. घ. ङ. ते कामशरीरनाशने । १२ रा. घ. ङ. ते देव हिरण्यवातसे । १३ रा. घ. ङ. ते देव हिरण्यवाहवे । १४ रा. घ. ङ. ते देव हिरण्यरूप । १५ रा. घ. ङ. ते देव हिरण्यनाभ । १६ रा. घ. ङ. ते नेत्रसहस्राक्षि । १७ रा. घ. ङ. ते देव हिरण्यरेतः । १८ रा. घ. ङ. ते देव हिरण्यवर्ण । १९ रा. घ. ङ. ते देव हिरण्यगर्भ । २० रा. घ. ङ. ते देव हिरण्यचीर । २१ रा. घ. ङ. ते देव हिरण्यदायिने । २२ रा. घ. ङ. ते देव हिरण्यमालिने । २३ रा. घ. ङ. ते देव हिरण्यवाहिने । २४ रा. घ. ङ. ते देव हिरण्यवर्त्मने । २५ रा. घ. ङ. ते भस्वनादनादिने । २६ रा. घ. ङ. ते भैरववेगवेग । २७ रा. घ. ङ. ते शंकर नीलकण्ठ । २८ रा. घ. ङ. ते दिव्यसहस्रबाहो । २९ रा. घ. ङ. ते नर्तनवादनप्रिय । ३० रा. घ. ङ. एवं संस्तूयमानस्तु । ३१ रा. घ. ङ. व्यक्तो भूत्वा महापतिः । ३२ रा. घ. ङ. भाति देवो महायोगी । ३३ रा. घ. ङ. सूर्यकोटिमयप्रभः । ३४ रा. घ. ङ. अभिभाष्यस्तदा । ३५ रा. घ. ङ. हृष्टो महादेवो महेश्वरः । ३६ रा. घ. ङ. वक्त्रकोटिसङ्घेन । ३७ रा. घ. ङ. ग्रसमान इवोम्बरम् । ३८ रा. घ. ङ. एकग्रीवस्त्वेकजटो । ३९ रा. घ. ङ. नानाभूषणभूषितः । ४० रा. घ. ङ. नानारत्नावचित्राद्भो । ४१ रा. घ. ङ. नानामाल्यानुलेपनः । ४२ रा. घ. ङ. पिनाकपाणिर्भगवान्ष्टपभासनशूलधृक् । ४३ रा. घ. ङ. दण्डकृष्णाजिनधरः । ४४ रा. घ. ङ. कपाली घोररूपधृक् । ४५ रा. घ. ङ. व्यालयज्ञोपवीती च । ४६ रा. घ. ङ. सुगणामभयंकरः । ४७ रा. घ. ङ. दुन्दुभिस्त्रननिर्घापपर्जन्यनिनदोपगः । ४८ रा. घ. ङ. मुक्तो हासस्तदा तेन । ४९ रा. घ. ङ. नभः सर्वमपूरयत् । ५० रा. घ. ङ. तेन शब्देन महता । ५१ रा. घ. ङ. वयं भीता महात्मनः । ५२ रा. घ. ङ. तदोवाच महायोगी । ५३ रा. घ. ङ. भीतोऽहं सुरसत्तमा । ५४ रा. घ. ङ. पश्येतां च महामायां । ५५ रा. घ. ङ. भयं सर्वं प्रमुच्यताम् । ५६ रा. घ. ङ. युवां प्रसूता गात्रेषु । ५७ रा. घ. ङ. मम पूर्वं मनातनौ । ५८ रा. घ. ङ. अयं मे दक्षिणो बाहुर्नस्मां । ५९ रा. घ. ङ. लोकपितामहः । ६० रा. घ. ङ. बाया बाहुश्च मे । ६१ रा. घ. ङ. विष्णुर्नित्यं युद्धेषु । ६२ रा. घ. ङ. निष्ठति । ६३ रा. घ. ङ. भीतोऽहं युवयोः । ६४ रा. घ. ङ. सम्यग्वरं दक्षि । ६५ रा. घ. ङ. यथेप्सतम् । ६६ रा. घ. ङ. ततः प्रहृष्टमनसीं । ६७ रा. घ. ङ. प्रणतौ पादयोः । ६८ रा. घ. ङ. पुनः । ६९ रा. घ. ङ. ऊचनुश्च महात्मानो । ७० रा. घ. ङ. पुनरेव तदाऽनयो । ७१ रा. घ. ङ. यादि प्रीतिः । ७२ रा. घ. ङ. समुत्पन्ना । ७३ रा. घ. ङ. यदि देवो वरश्च नौ । ७४ रा. घ. ङ. भक्तिर्भवतु नो । ७५ रा. घ. ङ. नित्यं त्वयि देव । ७६ रा. घ. ङ. सुरेश्वर ॥ ५९

भगवानुवाच—

एवमस्तु महाभागौ सृजतां विविधाः प्रजाः । एवमुक्त्वा स भगवांस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ ६१
एवमेव मयोक्तो वः प्रभावस्तस्य योगिनः । तेन सर्वमिदं सृष्टं हेतुमात्रा वयं त्विह ॥ ६२
एतद्विरूपमज्ञातमव्यक्तं शिवसंज्ञितम् । अचिन्त्यं तददृश्यं च पश्यन्ति ज्ञानचक्षुषः ॥ ६३
[* तस्मै देवाधिपत्याय नमस्कारं प्रयुज्ज्वहे । येन सूक्ष्ममचिन्त्यं च पश्यन्ति ज्ञानचक्षुषः] ६४
महादेव नमस्तेऽस्तु महेश्वर नमोऽस्तु ते । सुरासुरवरश्रेष्ठ मनोहंस नमोऽस्तु ते ॥ ६५

सूत उवाच—

एतच्छ्रुत्वा गताः सर्वे सुराः स्वं स्वं निवेशनम् । नमस्कारं प्रयुज्जानाः शंकराय महात्मने ॥
इमं स्तवं पठेद्यस्तु ईश्वरस्य महात्मनः । कामाश्च लभते सर्वान्पापेभ्यस्तु विमुच्यते ॥ ६७
एतत्सर्वं सदा तेन विष्णुना प्रभविष्णुना । महादेवप्रभादेन उक्तं ब्रह्म सनातनम् ॥
एतद्गः सर्वमाख्यातं मया माहेश्वरं बलम् ॥ ६८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते लिङ्गोद्भवस्तोत्रे नाम पञ्चपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४३३८

अथ पट्पञ्चशोऽध्यायः ।

पितृवर्णनम् ।

शांशपायन उवाच—

अगात्कथममावास्यां मासि मासि दिवं नृपः । ऐहः पुरुरवाः सूत कथं वाऽतर्पयत्पितॄन् ॥ १

सूत उवाच—

तस्य चाहं प्रवक्ष्यामि प्रभावं शांशपायन । ऐहस्याऽऽदित्यसंयोगं सोमस्य च महात्मनः ॥ २
अपां सारमयस्येन्दोः पक्षयोः शुक्लकृष्णयोः । ह्यमष्टर्द्धी पितृमतः पक्षस्य च विनिर्णयः ॥ ३
सोमाद्यैवामृतमाक्षिः पितॄणां तर्पणतथा । कन्वाप्रेत्याऽऽत्तसोमानां पितॄणां चैव दर्शनम् ॥ ४
यथा पुरुरवाश्चैव स्तर्पयामास वै पितॄन् । एतत्सर्वं प्रवक्ष्यामि पक्षाणि च यथाक्रमम् ॥ ५
यदा तु चन्द्रसूर्यौ तौ नक्षत्रेण समागतौ । अमावास्यां निवसत एकर्षोर्त्रिकमण्डले ॥ ६
स गच्छति तदा द्रष्टुं दिवाकरनिशाकुरौ । अर्मावस्याममावास्यां मातामहपितामहौ ॥ ७
अभिषाद्य तदा तत्र कालापेशः प्रतीक्षन्ति(ते) ॥
असीदमानात्सोमाच्च पित्र्यं तत्परिस्तवात् । ऐहः पुरुरवा विद्वान्मासि मासि प्रयत्नतः ॥
उषाम्ने पितृमन्त्रं तं समोमं स दिवा स्थितः ॥ ८

* धनुर्विज्ञान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ घ. क. तमट् । २ घ. 'क्षुपा । म' । ३ घ. घ. क. 'पंगतया । ४ घ. 'शिवेक' । ५ घ. ग. घ. क. 'मि । म' । ६ घ. ग. घ. क. 'मावास्या' । ७ क. 'नीक्ष्यते । प्र' । ८ घ. घ. क. 'पित्र्यं' । ९ घ. ग. घ. क. 'विनि-
र्णय' ।

(पितृवर्णनम्)

द्विलवं कुहुमात्रं तु ते उभे तु विचार्य सः । सिनीवालीममाणेन सिनीवालीमुपासकः ॥ ९
 कुहुमात्रां कलां चैव श्रावोपास्ते कुहुं पुनः । स तदा भानुमत्येककालावेशी मपश्यति ॥ १०
 सुधामृतं कुतः सोमात्मस्रवेन्मासतृप्तये । दशभिः पञ्चभिश्चैव सुधामृतपरिस्रवैः ॥ ११
 कृष्णपक्षे तदा पीत्वा दुहमानं तथाऽशुभिः । सद्यः पक्षरता तेन सौम्येन मधुना च सः ॥ १२
 निर्वापणार्थं दत्तेन पित्र्येण विधिना नृपः । सुधामृतेन राजेन्द्रस्तर्पयामास वै पितॄन् ॥
 सौम्यां बर्हिषदः काव्या अग्निष्वात्तास्तथैव च ॥ १३
 ऋतुरग्निस्तु यः प्रोक्तः स तु संवत्सरो मतः । जज्ञिरे हृतवस्तस्मादतुभ्यश्चाऽऽर्तवार्ध ये ॥
 आर्तवर्धार्धमासारूपाः पितरो ह्यब्दसूनवः । ऋतुः पितामहा मासा ऋतुश्चैवाब्दसूनवः ॥ १५
 प्रपितामहास्तु वै देवाः पञ्चाब्दा ब्रह्मणः सुताः सौम्यास्तु सौम्यजा ज्ञेयाः काव्या ज्ञेयाः कवेः सुताः
 उपहृताः स्मृता देवाः सोमजाः सोमपास्तथा । आज्यपास्तु स्मृताः काव्यास्तृप्यन्ति पितृजातयः
 काव्या बर्हिषदश्चैव अग्निष्वात्ताश्च ते त्रिधा । गृहस्था ये च यज्वान ऋतुर्बर्हिषदो ध्रुवम् ॥ १८
 गृहस्थार्थापि यज्वानो अ(ह्य)ग्निष्वात्तास्तथाऽर्जवाः । अष्टकापतयः काव्याः पञ्चाब्दास्तान्निबोधत
 एषां संवत्सरो ह्यग्निः सूर्यस्तु परिवत्सरः । सोम इद्वत्सरः प्रोक्तो वायुश्चैवानुवत्सरः ॥ २०
 रुद्रस्तु वत्सरस्तेषां पञ्चाब्दा ये युगात्मकाः । लेखाश्चैवोष्मपाश्चैव दिवाकीर्त्याश्च ते स्मृताः ॥
 एते पिबन्त्यमावास्यां मासि मासि सुधां दिवि । तांस्तेन तर्पयामास यावदासीन्पुरुखाः ॥
 यस्मात्पस्रवते सोमान्मासि मासि निबोधत । तस्मात्सुधामृतं तद्वै पितॄणां सोमपायिनाम् ॥
 एवं तदमृतं सौम्यं सुधा च मधु चैव ह । कृष्णपक्षे यैर्था चेन्द्रोः कलाः पञ्चदश क्रमात् ॥ २४
 पिबन्त्यम्बुमयीर्देवास्त्रयस्त्रिंशत्तु छन्दनाः । पीत्वौ च मासं गच्छन्ति चतुर्दश्यां सुधामृतम् ॥ २५
 इत्येवं पीयमानस्तु देवतैश्च निशाकरः । समागच्छदमावास्यां भागे पञ्चदशे स्थितः ॥ २६
 सुषुम्नाप्यायितं चैव अमावास्यां यथाक्रमम् । पिबन्ति द्विकलं कालं पितरस्ते सुधामृतम् ॥ २७
 ततः पीतक्षये सांभे सूर्योऽस्तावेकरश्मिना । आप्यायैवत्सुषुम्नेन पितॄणां सोमपायिनाम् ॥ २८
 निःशेषायां कलायां तु सोममाप्याययत्पुनः । सुषुम्नाप्यायमानस्य भागं भागमहःक्रमात् ॥
 कलाः क्षीयन्ति ताः कृष्णाः शुक्लाश्चाऽऽप्याययन्ति तैर्म् ॥ २९
 एवं सूर्यस्य वीर्येण चन्द्रस्याऽऽप्यायिता तनुः । दृश्यते पौर्णमास्यां वै शुक्लः संपूर्णमण्डलः ॥
 संसिद्धिरेवं सोमस्य पक्षयोः शुक्रकृष्णयोः ॥ ३०
 इत्येष पितॄमान्सोमः स्मृत इद्वत्सरः क्रमात् । क्रान्तः पञ्चदशैः सार्धं सुधामृतपरिस्रवैः ॥ ३१
 अतः पर्वाणि ब्रूयामि पर्वणां संधयस्तथा । ग्रन्थिमन्ति यथा पर्वाणीशुवेणोर्भवन्त्युत ॥ ३२

१ ख. घ. ड. 'त्रत ते' । २ ख. घ. 'विकगपेक्षा' । ३ ख. ग. घ. 'मा ऊवद्वै मास' । ४ ख. ग. घ. क. 'पञ्च
 त' । ५ ख. घ. ड. 'निवेण य ह' । ६ ख. घ. क. 'इत्रान्वर्हिषदः काव्यानामि' । ७ ख. घ. ड. 'तुममि' । ८ ख. घ.
 क. 'पास्तथा । आ' । ९ घ. 'व्यामेयाः क' । १० ख. ग. घ. ड. 'व्याम्यस्ताः पि' । ११ ख. ग. घ. ड. 'अप्य-
 यत्वा' । १२ ख. 'कीर्त्यध' । १३ ख. घ. ड. यदा । १४ ख. ग. घ. ड. 'त्वाऽर्धमा' । १५ घ. ड. 'हृतवस्तैर्न
 निशाकरम् । क' । १६ ग. ड. 'पिबन्त' । १७ ख. ड. 'यन्तु सु' । १८ क. ग. घ. १९ ख. ग. घ. ड. 'तमर्क' ।

तथाऽर्धमासपर्वाणि शुक्लकृष्णानि वै विदुः । पूर्णमासास्ययोर्भेदैर्ग्रन्थिया संधयश्च वै ॥ ३३
 अर्धमासास्तु पर्वाणि तृतायाप्रभृतीनि तु । अग्रयाधानक्रिया यस्मात्क्रियते पर्वसंधिषु ॥ ३४
 (* सायाह्ने ह्यनुमत्याऽसौ द्वौ लवौ काल उच्यते । लवौ द्वावेव राकायाः कालो ज्ञेयोऽपराह्निकः
 + प्रतिपत्कृष्णपक्षस्य कालेऽतीतेऽपराह्निकः ।) सायाह्ने प्रतिपच्चैव स कालः पौर्णमासिकः ॥
 व्यतीपाते स्थिते सूर्ये लेखोर्ध्वं? तु युगान्तरे । युगान्तरोदिते चैव लेखोर्ध्वं? शशिनः क्रमात् ॥ ३७
 पौर्णमासे व्यतीपाते यदीक्षते परस्परम् । यस्मिन्काले सै सोमान्ते स व्यतीपात एव तु ॥ ३८
 कालं सूर्यस्य निर्देशं दृष्ट्वा संरूप्यं तु सर्पति । स वै पथं? क्रियाकालः कालात्सद्यो विधीयते ॥
 पूर्णेन्दोः पूर्णपक्षे तु रात्रिसंधिषु पूर्णिमा । * यस्मात्तामनुपश्यन्ति पितरो दैवतैः सह ॥
 तस्मादनुर्गतिर्नाम पूर्णिमा प्रथमा स्मृता ॥ ४०

अत्यर्थं भ्राजते यस्मान्पौर्णमास्यां निशाकरः । रज्जनाच्चैव चन्द्रस्य राकेति कवयो विदुः ॥ ४१
 अमा वसेतामृते तु यदा चन्द्रदिवाकरौ । एकां पञ्चदशी रात्रिममावास्या तैवः स्मृता ॥ ४२
 ततोऽपरस्यै तैर्व्यक्तः पौर्णमास्यां निशाकरः । यदीक्षते व्यतीपाते दिवा पूर्णो परस्परम् ॥
 चन्द्रार्कावपराह्णे तु पूर्णात्मानौ तु पूर्णिमा ॥ ४३

विच्छिन्नां ताममावास्यां पश्यन्त्येव समागतौ । अन्योन्यं चन्द्रमूर्धौ तौ यदा नदर्श उच्यते ॥ ४४
 द्वौ द्वौ लवावमावास्यां यः कालः पर्वसंधिषु । द्वयक्षरं कुतुमानं तु एवं कालस्तु स स्मृतः ॥
 नष्टचन्द्रोपमावास्या मध्यसूर्येण संगता ॥ ४५

दिवसार्धेन रौद्र्यर्थं सूर्यं प्राप्य तु चन्द्रमाः । सूर्येण सहसा भुक्तं मत्वा प्रातस्तनोत्सवौ ॥
 द्वौ कालौ संगमश्चैव मध्याह्ने निष्पतेद्विः ॥ ४६

प्रतिपच्छुक्लपक्षस्य चन्द्रमाः सूर्यमण्डलात् । निर्मुच्यमानयोर्मध्ये तयोर्मण्डलयोस्तु वै ॥ ४७
 स तदा ह्याहुतेः कालो दर्शस्य च वषट्क्रिया । एतद्वृत्तं ज्ञेयममावास्याऽस्य पर्वणः ॥ ४८

दिवा पर्वण्यमावास्यां क्षीणेन्दौ बहुले तु वै । तस्मादिवा ह्यमावास्यां वृज्जेऽगौ दिवाकरः ॥
 गृह्यते वै दिवा तस्मादमावास्यां दिविसंभैः ॥ ४९

कलानामपि वै तार्कां वदुमान्याजडात्मकैः । तिथीनां नामनेयानि विद्वद्भिः संज्ञितानि वै ॥
 दर्शयेतामथान्योन्यं सूर्याचन्द्रमसावुभौ । निष्क्रामत्यथ तैरेव क्रमशः सूर्यमण्डलात् ॥ ५०

* धनुर्दिशान्तर्गतप्रभवः क पुस्तकेषु । + इदमर्थं नास्ति रा. ग घ. पुस्तकेषु । × यस्य दिशारभ्य ततः
 स्मृतेत्यन्तग्रन्थस्य सम्बन्धः । रा घ ट. पुस्तकेषु वर्तते ।

१ रा. घ ट. 'दुः पौर्णिमा' । २ घ. ट. 'ममाव' । ३ रा. घ. ट. 'समीच्यान्तेऽनो व्य' । ४ रा. घ. ट.
 'न्याऽनु' । ५ घ. ट. 'पौर्णिमा' । ६ रा. घ. ट. 'मलीना' । ७ रा. घ. ट. 'तस्मात् रा वि' । ८ रा. घ. ट. 'सिं
 ते रदः प्री' । ९ रा. घ. ट. 'तस्मात् रा' । १० रा. घ. ट. 'स्यात्तत्' । ११ रा. घ. ट. 'क्षयः कुतुमानस्तु' ।
 १२ रा. घ. ट. 'अममावास्यामामध्याह्नात्तदने दि' । १३ रा. घ. ट. 'रात्रय च ग' । १४ क मुनि ।
 १५ रा. घ. ट. 'निशान्तविम' । १६ घ. 'जिह्वुर्द्वेन प' । १७ रा. घ. ट. 'नेन्दो' । १८ रा. घ. ट.
 'दिव क' । १९ रा. घ. ट. 'म' । २० रा. घ. ट. 'दि' । २१ रा. घ. ट. 'दि' ।

: (पितृवर्णनम्)

द्विलवेन ह्यहोरात्रं भास्करं स्पृशने शशी । स तदा ह्याहुतेः कालो दर्शस्य च वषट्क्रिया ॥ ५२
 कुहेति कोकिलेनोक्तो यः कालः परिचिह्नितः । तत्कालसंज्ञिता यस्मादमावास्या कुहूः स्मृता ॥
 सिनीवालीप्रमाणेन क्षीणशेषो निशाकरः । अमावास्यां विशत्यर्कं सिनीवाली ततः स्मृता ॥
 (* अनुमत्याः सराकायाः सिनीवाली कुहूस्तथा । एतासां द्विलवः कालः कुहूमात्रा कुहूस्तथा ॥
 इत्येष पर्वसंधीनां कालो वै द्विलवः स्मृतः ॥) ५५
 पर्वणः पर्वकालस्तु तुल्यो ये तु वषट्क्रिया । चन्द्रसूर्यव्यतीपाते उभे ते पूर्णिमे स्मृते ॥ ५६
 प्रतिपत्पञ्चदशयोश्च पर्वकालो द्विमात्रकः । कालः कुहूभिनीवालयोः समुद्रो द्विलवः स्मृतः ॥ ५७
 अर्काग्निमण्डले सोमे पर्वकालः कलाश्रयः । एवं स शुक्लशो वै रजन्याः पर्वसंधिषु ॥ ५८
 संपूर्णमण्डलः श्रीमांश्चन्द्रमा उपरज्यते । यस्मादाप्यायते सोमः पञ्चदश्यां तु पूर्णिमा ॥ ५९
 दशभिः पञ्चभिश्चैव कलाभिर्द्विमक्रमात् । तस्मात्कलाः पञ्चदशी सोमे नास्ति तु षोडशी ॥
 तस्मात्सोमस्य भवति पञ्चदश्यां षोडश्याः ॥ ६०
 इत्येते पितरो देवाः सोमपाः सोमवर्धनाः । आर्त्तवा ऋतवो यस्मात्ते देवो भावयन्ति च ॥ ६१
 अतः पितृन्प्रवक्ष्यामि मासश्राद्धभुजस्तु ये । तेषां गतिं च सत्त्वं च गतिं श्राद्धस्य चैव हि ॥ ६२
 न मृतानां गतिः शक्या विज्ञातुं पुनरागतिः । तपसाऽपि प्रसिद्धेन किं पुनर्गोसचक्षुर्वा ॥ ६३
 श्राद्धदेवान्पितृनेतान्पितरो लौकिकाः स्मृताः । देवाः सौम्याश्च यजमानः सर्वे चैव ह्ययोनिजाः
 देवास्ते पितरः सर्वे देवास्तान्भावयन्त्युत । मनुष्याः पितरश्चैव तेभ्योऽन्ये लौकिकाः स्मृताः ॥
 पिता पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः । यज्वानो ये तु सोमन सोमवन्तस्तु ते स्मृताः ॥ ६६
 ये यज्वानः स्मृतास्तेषां ते वै वहिपदः स्मृताः । कर्मस्तेतेषु युक्तास्ते तृप्यन्त्यादेहसंभरात् ॥ ६७
 अग्निष्वात्ताः तृमृतास्तेषां होमिनो याज्ययाजिनः । तेषां ते धर्मसाधर्म्यात्स्मृता सा योज्यैर्कौट्टिजैः
 ये वाऽप्याश्रमधर्मेण प्रख्यानेषु व्यवस्थिताः ॥ ६८
 अन्ते च नैव सीदन्ति श्रद्धायुक्तेन कर्मणा । ब्रह्मचर्येण तपसा यज्ञेन प्रजया च वै ॥ ६९
 श्रद्धया विद्यया चैव प्रदानेन च सप्तया । कर्मस्तेतेषु ये युक्ता भवन्त्यादेहपातनात् ॥ ७०
 देवैस्तैः पितृभिः सार्धं सूर्यैर्भक्तैः सोमपायकैः । स्वर्गना दिवि मोदन्ते पितृमन्तमुपासते ॥ ७१
 प्रजावतां प्रशंसैव स्मृता सिद्धा क्रियावताम् । तेषां नेवापदचान्नं तत्कुलीनैश्च वान्वयैः ॥ ७२
 मौलं श्राद्धभुजस्तृप्तिं लभन्ते सोमलौकिकाः । एते मनुष्याः पितरो मासि श्राद्धभुजस्तु ते ॥ ७३
 तेभ्योऽपरे तु ये चान्ये संकीर्णाः कर्मयोनिषु । श्रद्धाश्चाऽऽश्रमधर्मेभ्यः सर्वथास्मादाविर्जिताः
 भिन्नदेहा दुरात्मानः प्रेतभूता यमक्षये । स्वकर्मणि चोचन्ति यातनास्थानमागताः ॥ ७५
 दीर्घायुपातिशुष्काश्चैव विवर्णाश्च विश्रामसः । सुत्पिपासापरीताश्च विद्रवन्ति ततस्ततः ॥ ७६
 सरित्सरस्वद्वीपानि वापीश्चैव जलेप्सवः । पराक्षानि च लिप्सन्ते काल्यमानास्तनस्ततः ॥ ७७
 स्थानेषु पाच्यमानाश्च यातायातेषु तेषु वै । शाल्पन्यैश्चैतरण्यां च कुम्भीपाकेषु तेषु च ॥ ७८

* धनशिवान्नगर्तग्रन्थ क पुस्तके नास्ति ।

+ इदमर्थे नास्ति क. पुस्तके ।

१ रा. ग. घ. ङ. बालस्तु सममप्यते तं । २ क. घ. कुहूः । ३ ग. न घ ङ. 'प्राप्रतिपत्यन्त. प' । ४ क. कगप' । ५ रा. घ. 'वान्भाव' । ६ रा. ग. घ. ङ. 'पा । अग्रदेवति' । ७ ग. घ. 'ज्वानो ह्ययज्वानो हा' । ८ रा. ग. घ. ङ. 'यानि भवन्त्या' । ९ रा. घ. ङ. न नाव । १० रा. ग. घ. ङ. 'क्षयैः सोमपाज्ययै । स्व' । ११ ङ. स्मृता. कुहूः किं । १२ रा. ङ. निर्वापे दत्ताऽर्थ । १३ रा. ग. घ. ङ. मासत्रा' । १४ क. ङ. घे । १५ रा. ग. घ. ङ. 'य इममुनाय । १६ ङ. 'नि हा' । १७ क. 'न्ये य दना' । १८ घ. पु पत्त्य' । १९ 'पु जारयका' ।

अथायाहिः सदस्याणि वर्षाणां तु कृतं युगम् । नैव तावच्छरी मंधरा संख्यांशश्च तथाविधः ॥
 इतरामृ न संख्यासु संख्यांशेषु च न विभुः । एकापायेन यन्ने सदस्याणि श्रवःनि चै ॥ २४
 श्रवा श्रीणि सदस्याणि संख्यांशं परिकीर्त्यते । तस्यास्तु त्रिगुणी संख्या संख्यांशश्च तथाविधः ॥
 द्वापरं द्वे मर्त्यं तु युगमाहुर्मनीषिणः । तस्यापि त्रिगुणी संख्या संख्यांशः संख्या सप्तः ॥ २५
 कलिं वर्णमर्क्षं तु युगमाहुर्मनीषिणः । तस्योपेकशरी संख्या संख्यांशः संख्या सप्तः ॥ २६
 एषा द्वादशमाह्वी युगाख्या परिकीर्तिता । कृतं त्रेता द्वापरंश्च कलिमेव चतुष्टयम् ॥ २७
 अत्र संख्यांशः सृष्टा मानुषेण प्रमाणतः । कृतस्य तावद्द्वाराणि वर्षाणां तत्प्रमाणतः ॥ २८
 सदस्याणां श्रवान्यत्र चतुर्दश तु संख्यांशः । चत्वारिंशत्सदस्याणि कलिं कालयुगस्य तु ॥ २९
 अथ संख्यांशकालश्च कालेतिह विशेषतः । एवं चतुर्गुणः कालो विना संख्यांशकैः स्मृतः ॥
 निमुनान्येकपदविंशतिरंशानि तु तानि वै । चत्वारिंशद्गुणीणि चैव नियुतानि च संख्याया ॥
 विंशतिश्च सदस्याणि स संख्यांशश्चतुष्टये ॥ ३०
 यत्नं चतुर्गुणाख्या तु साधिका मेकसप्ततिः । कृतत्रेतादियुक्तौ सा मनोरन्तरमुच्यते ॥ ३१
 मन्वन्तरस्य संख्या तु वर्षाणि निबोधन । त्रिंशत्कोट्यस्तु वर्षाणां मानुषेण प्रकीर्तिताः ॥ ३२
 सापष्टिमेतासांस्यानि निमुनान्यधिकानि तु । विंशतिश्च सदस्याणि कालोऽयं संधिकं विना ॥
 मन्वन्तरस्य संख्या संख्याविंशद्द्विजः स्मृता । मन्वन्तरस्य कालोऽयं युगैः सार्धं प्रकीर्तितः ॥
 चतुर्गुणाख्यां नैव प्रथमं तत्कृतं युगम् । त्रेतांशश्चिष्टं पक्ष्याणि द्वापरं कलिमेव च ॥ ३३
 युगपरतमवेतागो द्विधा गर्भं न क्षपते । क्रमागतं मया क्षेत्रज्ञं प्रोक्तं युगद्वयम् ॥
 यन्मिथ्यामराज्ञेन पद्माकुलवाचनेन च ॥ ३४
 तत्र प्रेतायुगस्याऽऽशौ मनुः सप्तर्षयश्च ते । श्रौतं स्मार्तं च धर्मं च ब्रह्मणा च प्रोचोदितम् ॥ ३५
 द्वापरादिशेषसंयोगगुणयुगः सागसंशितम् । इत्यादिलक्षणं श्रौतं धर्मं सप्तर्षयोऽब्रुवन् ॥ ३६
 परम्परागतं धर्मं स्मार्तं चाऽऽचारलक्षणम् । वर्णाश्रमाचारयुगं मनुः स्वार्थभुवोऽब्रवीत् ॥ ३७
 सत्येन ब्रह्मचर्येण धृतेन तपसा च वै । तेषां सुतसप्तपसंमार्गेण क्रमेण तु ॥ ३८
 वात्सर्ग्याणां मनोभिराचार्ये प्रेताद्युगस्य तु । अष्टादिपूर्वकं तेषामक्रियापूर्वमेव च ॥ ३९
 अभिषेकास्तु ते मयास्तारकायैतिदृशीनः । आदिकल्पे तु देवानां मातृभूतास्तु ते स्वयम् ॥

* इयमर्थं सारित-क. पुरतमे । * अदितमर्थः पान द्वापरं मन्वात्तस्य वेदकालस्तु काले त्रिह विंशति शति रा. ग.
 थ. द. पुरतमे ।

१ ग. म. द. 'जा तादृशः' । २ रा. ग. घ. तस्य । ३ रा. ग. घ. द. 'च श्रीणि श्रीणि' । ४ रा. घ. 'क्षेण यु' ।
 ५ ग. घ. द. 'विषयि शरिवा स' । ६ रा. ग. द. 'परं न कलि चैव । घ. 'परं न कलि चैव चतुर्वेधम् । म' । ७ रा.
 द. 'तारा दृष्टा मा' । घ. 'तारा दृष्टा मा' । ८ रा. द. 'या पट्टिमेव स' । ग. घ. 'या । पट्टिमेव स' । ९ क. 'युगा' ।
 द. '१० रा. घ. द. 'तारा' । ११ ग. रा. घ. '१२ रा. ग. घ. 'यै पातं त' । १३ रा. ग. घ. द. 'तादृश' ।
 म' । १४ रा. ग. घ. 'प्रोदि' । १५ रा. ग. द. 'स' । १६ रा. ग. घ. 'स' । १७ रा. ग. घ. 'स' । १८ रा. ग. घ. 'स' ।

(यज्ञार्णनम्)

भेताशे त्वथ सिद्धीनामप्यासां च प्रवर्तनम् । आसन्मन्त्रा व्यतीतेषु ये कल्पेषु सहस्रशः ॥

ते मन्त्रा वै पुनस्तेषां प्रतिभाससमुत्थिताः ॥

४५

ऋचो यजूंषि सामानि मन्त्राश्चाथर्वणानि च । सप्तर्षिभिस्तु ते प्रोक्ताः स्मार्ते धर्मे मनुर्जगौ ॥

भेतादौ संहिता वेदाः केवला धर्मज्ञपतः । संरोधादायुषश्चैव व्यस्यन्ते द्वापरेषु ते ॥

४७

ऋषयस्तपसा देवाः कलौ च द्वापरेषु वै । अनादिनिरना दिव्याः पूर्वं सृष्टाः स्वयंभुवा ॥ ४८

सधर्माः सप्रजाः साक्षा यथाधर्मं युगे युगे । विक्रियन्ते समानार्था वेदवादा यथायुगम् ॥ ४९

आरम्भयज्ञाः सत्रस्य हविर्यज्ञा विशांपैतेः । परिचारयज्ञाः शूद्रास्तु जपयज्ञा द्विजोत्तमाः ॥ ५०

तदा प्रमुदिता वर्णास्त्रेतायां धर्मपालिताः । क्रियावन्तः प्रजावन्तः समृद्धाः सुखिनस्तथा ॥ ५१

ब्राह्मणाननुवर्तन्ते सत्रियाः सत्रियान्विशः । वैश्यानुवर्तिनः शूद्राः परस्परमनुव्रताः ॥ ५२

शुभाः प्रवृत्तयस्तेषां धर्मा वर्णाश्रमास्तथा । संकल्पितेन मनसा वार्त्ताक्तेन स्वकर्मणा ॥

भेतायुगे त्वविकलः कर्मरम्भः प्रसिध्यति ॥

५३

आयुर्मेधा बलं रूपामारोग्यं धर्मजीलना । सर्वमाधारणा ह्येते भेतायां वै भवन्त्युत ॥

५४

वर्णाश्रमव्यवस्थानं तेषां ब्रह्मा तथाऽकरोत् । पुनः प्रजास्तु ता मोहात्तान्धर्मान्न ह्यपालयन् ॥

परस्परविरोधेन मनं ताः पुनरन्वयुः । मनुः स्वायंभुवो हृष्टा यंश्चातथ्यं प्रजापतिः ॥ ५६

ध्यात्वा तु शतरूपायाः पुमान्त उदयादयत् । मियत्रोत्तानपादौ प्रथमं तौ महीपती ॥ ५७

ततः प्रभृति राजान उत्पन्ना दण्डधारिणः । प्रजानां रज्जनाच्चैव राजानस्त्वभवजृपाः ॥ ५८

प्रच्छन्नपापी ये जेतुमशक्या मनुजा भुवि । धर्ममन्धातनार्थाय तेषां शास्त्रे तपोमयाः ॥ ५९

वर्णानां प्रविभोगाश्च भेतायां संप्रकीर्तिताः । संहिताश्च ततो मन्त्रा ऋषिभिर्ब्राह्मणैस्तु ते ॥ ६०

यज्ञः प्रवर्तितश्चैव तदा ह्येवं तु देवतैः । यामैः शुक्रैर्जैश्चैव सर्वसंभारसंवृतैः ॥ ६१

सार्धं विश्वभुजा चैव देवेन्द्रेण महीजमा । स्वायंभुवेऽन्तरे देवैर्यज्ञास्ते प्राक्प्रवर्तिताः ॥ ६२

सत्यं जपस्तपो दानं भेतायां धर्म उच्यते । क्रिया धर्मश्च हवने सत्यधर्मः प्रवर्तते ॥ ६३

प्रजायन्ते ततः शृंग आयुष्यन्तो महायक्षाः । न्यस्तदृष्टमहाभागा यज्यानो ब्रह्मवादिनः ॥

पदपत्रायताक्षाश्च दृध्यस्ताः सुमंदिनाः । सिद्धान्तका महासत्त्वा मत्तमानङ्गाभिनः ॥ ६५

महाधनुर्धराश्चैव भेताया चक्रवर्तिनः । सर्वलक्षणसंभन्ना न्यग्रोधपरिमण्डलाः ॥ ६६

न्यग्रोधौ तौ स्मृतौ बहू देवाभ्यो न्यग्रोध उच्यते । व्यामनैरोच्छ्रयो यस्य सम उर्ध्वं तु देहिनः ॥

समुच्छ्रयपरीणाहो ज्ञेयो न्यग्रोधमण्डलः ॥

६७

चक्रं रथो मणिर्भार्या निर्भिन्ना मजास्तथा । सप्तातिगयरत्नानि सर्वेषां चक्रवर्तिनाम् ॥ ६८

चक्रं रथो मणिः सङ्गं धनुरन्तं च पञ्चमम् । केतनिधिश्च सप्तैते प्राणहीनाः प्रकीर्तिताः ॥ ६९

१ ग. प्रजापति । २ ग. घ. ह. शेषश्च । ३ ख. ग. य. ह. देवन्क । ४ क. विजीवन्त । ५ ग. घ. 'पते क. प' । ६ क. तथा । ७ ग. घ. ह. 'द्विकलः । ८ ग. घ. ह. पात्यत । ९ ग. ह. 'मन्त्रावर्ण' । १० ग. घ. 'यथातथ्य' । ११ ख. ग. घ. ह. 'पन्ते ये तु नृप' । १२ ख. ग. घ. 'भाग्य' । १३ ख. ग. घ. 'तित । १४ घ. 'व्यामैः शु' । १५ ख. घ. 'संवृतैः । १६ क. 'ते । व्यामनैरोच्छ्रयाद्यस्य । १७ ख. घ. 'रथो गजस्त' । १८ ख. ग. घ. 'होनि नभने । भ' ।

चत्वार्यहुः सहस्राणि वर्षाणां तु कृतं युगम् । तत्र तावच्छवी संध्या संध्यांशश्च तथाविधः ॥
 इतरासु च संध्यासु संध्यांशेषु च वै त्रिषु । एकापायेन वर्तन्ते सहस्राणि शतानि च ॥ २४
 त्रेता त्राणि सहस्राणि संख्यैव परिकीर्त्यते । तस्यास्तु त्रिशती संध्या संध्यांशश्च तथाविधः ॥
 द्वापरं द्वे सहस्रे तु युगमाहुर्मनीषिणः । तस्यापि द्विशती संध्या संध्यांशः संध्यया समः ॥ २५
 कलिं वर्षसहस्रं तु युगमाहुर्मनीषिणः । तस्योप्येकशती संध्या संध्यांशः संध्यया समः ॥ २७
 एषा द्वादशसाहस्री युगाख्या परिकीर्तिता । कृतं त्रेता द्वापरंश्च कलिवैव चतुष्टयम् ॥ २८
 अत्र संवत्सराः सृष्टा मानुषेण प्रमाणतः । कृतस्य तावद्वक्ष्यामि वर्षाणां तत्प्रमाणतः ॥ २९
 सहस्राणां शतान्यत्र चतुर्दश तु संख्यया । चत्वारिंशत्सहस्राणि कलिकालयुगस्य तु ॥ ३०
 *एवं संख्यातकालश्च कालेऽपिह विशेषतः । एवं चतुर्थयुगः कालो विना संध्यांशकः स्मृतः ॥
 +नियुतान्येकपद्विंशतिरंशानि तु तानि वै । चत्वारिंशत्त्रीणि चैव नियुतानि च संख्यया ॥
 विंशतिश्च सहस्राणि स संध्यांशश्चतुर्थे ॥ ३२
 एवं चतुर्थयुगाख्या तु साधिका लोकसप्ततिः । कृतत्रेतादियुक्तां सा मनोरन्तरमुच्यते ॥ ३३
 मन्वन्तरस्य संख्या तु वर्षाग्रेण निबोधन । त्रिंशत्कोट्यस्तु वर्षाणां मानुषेण प्रकीर्तिताः ॥ ३४
 सप्तपष्टिस्तथाऽन्यानि नियुतान्यधिकानि तु । विंशतिश्च सहस्राणि कालोऽयं संधिकं विना ॥
 मन्वन्तरस्य संख्यैषा संख्याविद्भिर्द्विजैः स्मृता । मन्वन्तरस्य कालोऽयं युगैः सार्धं प्रकीर्तितः ॥
 चतुःसहस्रयुक्तं वै प्रथमं तत्कृतं युगम् । त्रेतात्रिशष्टं वक्ष्यामि द्वापरं कलिमेव च ॥ ३७
 युगपत्समवेतार्थो द्विधा वक्तुं न शक्यते । क्रमागतं मया क्षेत्रचक्षुषं प्रोक्तं युगद्वयम् ॥
 ऋषिवंशमसद्गेन व्याकुलत्वस्यैव च ॥ ३८
 तत्र त्रेतायुगस्याऽऽदौ मनुः सप्तर्षयश्च ते । श्रौतं स्मार्तं च धर्मं च ब्रह्मणा च भवोदितम् ॥ ३९
 दाराग्निहोत्रसंयोगमृग्यजुःसाममज्ञितम् । इत्यादिलक्षणं श्रौतं धर्मं सप्तर्षयोऽब्रुवन् ॥ ४०
 परम्परागतं धर्मं स्पर्तिं चाऽऽचारलक्षणम् । वर्णाश्रमाचारयुतं मनुः स्वायंभुवोऽब्रवीत् ॥ ४१
 सत्येन ब्रह्मचर्येण श्रुतेन तपसा च वै । तेषां सुतप्तपसामार्येण क्रमेण तु ॥ ४२
 वर्षाणां मनोश्चैव आद्ये त्रेतायुगस्य तु । अत्रुद्धिपूर्वकं तेषामक्रियापूर्वमेव च ॥ ४३
 त्रयैरुपेक्ष्यतास्तु ते मन्त्रास्तारकाद्यनिदर्शनैः । आदिकल्पे तु देवानां प्रादुर्भूतास्तु ते स्वयम् ॥

सू० मर्म नास्ति-क. पुस्तके । +अस्मिन्नर्थेत्यान इदमर्थं सख्यातस्वेककालस्तु काले त्विह विशेषत इति ख. ग.
 श्रुतिव्यादिम् ।

१ ख. ग. 'णां तत्कृतं' । २ ख. ग. घ. तस्य । ३ ख. ग. घ. द. च त्रीणि त्रीणि । ४ ख. घ. 'लेख यु' ।
 नै । यातिनास्त' । ५-तिकु' सं । ६ ख. ग. द. 'पर च कलि चैव । घ. 'पर च कलि चैव चतुर्वधम् । भ' । ७ ख.
 'नियुतानामु' । ८ ख. द. 'भारतरो दृष्टो मा' । ९ ख. द. 'या दृष्टिचैव स' । ग. घ. 'या । दृष्टिचैव स' । १० क. 'युगः ।
 'शास्त्रमेकास्तु भ' । ११ ख. 'सं' । १२ क. साधिका । १३ ख. ग. घ. द. 'वै प्रादुर्भूतं त' । १४ ख. 'ग. घ. द. 'ताशिष्टं'
 १५ ग. घ. द. 'कालो यातनास्था' । १६ ख. ग. द. 'सहित' । घ. 'संयुत' । १७ घ. 'स्मार्तमात्रा' । १८ ख. ग. घ. द. 'युगै'
 १९ ख. ग. घ. 'तत्तद्ब्रह्मा' ।

(यज्ञवर्णनम्)

- भेषाद्ये त्वथ सिद्धीनामप्यासां च प्रवर्तनम् । आसन्मन्त्रा व्यतीतेषु ये कल्पेषु सहस्रशः ॥
 ते मन्त्रा वै पुनस्तेषां प्रतिभाससमुत्थिताः ॥ ४९
- ऋचो यजूंषि सामानि मन्त्राश्चार्धवर्णानि च । सप्तर्षिभिस्तु ते प्रोक्ताः स्मार्तं धर्मं मनुर्जगौ ॥
 त्रेतादौ संहिता वेदाः केवला धर्मशेषतः । संरोधादायुषश्चैव व्यस्यन्ते द्वापरेषु ते ॥ ५०
- ऋषयस्तपसा देवाः कलौ च द्वापरेषु वै । अनादिनिधना दिव्याः पूर्वं सृष्टाः स्वयंभुवा ॥ ५१
- सधर्माः सप्रजाः साङ्गा यथाधर्मं युगे युगे । विक्रियन्ते समानार्था वेदवादा यथायुगम् ॥ ५२
- आरम्भयज्ञाः सत्रम्य हविर्यज्ञा विशांपतेः । परिचारयज्ञाः शुद्रास्तु जपयज्ञा द्विजोत्तमाः ॥ ५३
- तदा ममुदिता वर्णास्त्रेतायां धर्मशालिताः । क्रियावन्तः प्रजावन्तः समृद्धाः सुखिनस्तथा ॥ ५४
- ब्राह्मणाननुवर्तन्ते क्षत्रियाः क्षत्रियान्विशः । वैश्यानुवर्तिनः शूद्राः परस्परमनुव्रताः ॥ ५५
- शुभाः प्रवृत्तयस्तेषां धर्मा वर्णाश्रमास्तथा । संकल्पितेन मनसा वाचोक्तेन स्वकर्मणा ॥ ५६
- त्रेतायुगे त्वविकलः कर्माश्रमः प्रतिधमति ॥ ५७
- आयुर्मेधा बलं रुरमारोग्यं धर्मशीलता । सर्वमाधारणा ह्येते त्रेतायां वै भवन्त्युत ॥ ५८
- वर्णाश्रमव्यवस्थानं तेषां ब्रह्मा तथाऽकरोत् । पुनः प्रजाम्नु ता मोहात्तान्धर्मान्न ह्यालयन् ॥ ५९
- परस्परविरोधेन मनुं ताः पुनरन्वयुः । मनुः स्वायंभुवो हृष्टा यथातथ्यं प्रजापतिः ॥ ६०
- ध्यात्वा तु शतरूपायाः पुमान्स उदपादयत् । प्रियव्रतोत्तानपार्दा प्रथमं तौ महीपती ॥ ६१
- ततः प्रभृति राजान उत्पन्ना दण्डधारिणः । प्रजानां रञ्जनाच्चैव राजानस्त्वभवन्नुपाः ॥ ६२
- प्रच्छन्नापी ये जेतुमशक्या मनुजा भुवि । धर्मसंस्थानार्थाय तेषां शास्त्रे तपोमयाः ॥ ६३
- वर्णानां प्रविर्भागाश्च त्रेतायां संप्रदीनिताः । संहिताश्च तनो मन्त्रा ऋषिभिर्ब्राह्मणैस्तु ते ॥ ६४
- यज्ञः प्रवर्तितश्चैव तदा देवं तु देवतैः । योमैः शुक्रैर्जैश्चैव सर्वमेभारसंयुतैः ॥ ६५
- सार्धं विश्वभुजा चैव देवेन्द्रेण मेधाजमा । स्वायंभुवेऽन्तरे देवैर्मेतास्ते प्राक्प्रवर्तिताः ॥ ६६
- सत्यं जपस्तपो दानं त्रेतायां धर्म उच्यते । क्रिया धर्मश्च हवते सत्यधर्मः प्रवर्तते ॥ ६७
- विप्रजायन्ते ततः शृग आयुष्यन्तो महाबलाः । न्यस्तदण्डमहाभागा यजमानो ब्रह्मवादिनः ॥ ६८
- पञ्चायताभाश्च दृष्टरस्ताः सूर्यमन्दिनाः । सिद्धान्तज्ञा महायक्षा मत्तमानद्गगाभिः ॥ ६९
- * इत्युक्तं च त्रेतायां चक्रवर्तिनः । सर्वलक्षणसंयुक्ता न्यग्रोऽयमिण्डलाः ॥ ७०
- तौ स्मृतौ ब्रह्म देवाभौ न्यग्रोऽय उच्यते । व्यामर्शोच्छ्रयो यस्य सम उर्ध्वं तु देहिनः ॥ ७१
- १ ग. घ. इ. एणादौ श्रेयो न्यग्रोऽयमण्डलः ॥ ७२
- १ ग. घ. इ. इत्यपि च भोग्या निर्विद्वता मजास्तथा । सप्तानिजयरत्नानि सर्वेषां चक्रवर्तिनाम् ॥ ७३
- १ ग. घ. इ. एता एता मां । घ. १० ग. घ. इ. एता एता धनूस्त्वं च पञ्चमम् । केतनिधिश्च सप्तैते प्राणदीनाः प्रकीर्तिताः ॥ ७४
- १ ग. घ. इ. एता एता मां । घ. १० ग. घ. इ. एता एता धनूस्त्वं च पञ्चमम् । केतनिधिश्च सप्तैते प्राणदीनाः प्रकीर्तिताः ॥ ७५

तदा । भ ।

१ ग. घ. इ. एता एता मां । घ. १० ग. घ. इ. एता एता धनूस्त्वं च पञ्चमम् । केतनिधिश्च सप्तैते प्राणदीनाः प्रकीर्तिताः ॥ ७५

१ ग. घ. इ. एता एता मां । घ. १० ग. घ. इ. एता एता धनूस्त्वं च पञ्चमम् । केतनिधिश्च सप्तैते प्राणदीनाः प्रकीर्तिताः ॥ ७५

१ ग. घ. इ. एता एता मां । घ. १० ग. घ. इ. एता एता धनूस्त्वं च पञ्चमम् । केतनिधिश्च सप्तैते प्राणदीनाः प्रकीर्तिताः ॥ ७५

१ ग. घ. इ. एता एता मां । घ. १० ग. घ. इ. एता एता धनूस्त्वं च पञ्चमम् । केतनिधिश्च सप्तैते प्राणदीनाः प्रकीर्तिताः ॥ ७५

१ ग. घ. इ. एता एता मां । घ. १० ग. घ. इ. एता एता धनूस्त्वं च पञ्चमम् । केतनिधिश्च सप्तैते प्राणदीनाः प्रकीर्तिताः ॥ ७५

१ ग. घ. इ. एता एता मां । घ. १० ग. घ. इ. एता एता धनूस्त्वं च पञ्चमम् । केतनिधिश्च सप्तैते प्राणदीनाः प्रकीर्तिताः ॥ ७५

भार्या पुरोहितश्चैव सेनानी रथकृच्च यः । मन्त्र्यश्चैव कलभश्चैव प्राणिनः संप्रकीर्तिताः ॥ ७०
 रत्नान्येतानि दिव्यानि संसिद्धानि महात्मनाम् । चतुर्दश विधेयानि सर्वेषां चक्रवर्तिनाम् ॥
 त्रिष्णोरंशेन जायन्ते पृथिव्यां चक्रवर्तिनः । मन्त्रन्तरेषु सर्वेषु अतीतानामतेषु वै ॥ ७१
 (* भूतभव्यानि यानीह वर्तमानानि यानि च । त्रेतायुगादिकेष्वत्र जायन्ते चक्रवर्तिनः ॥ ७२
 भद्राणीमानि तेषां वै भवन्तीह महीक्षिताम् ।) अद्भुतानि च चत्वारि बलं धर्मः सुखं धनम् ॥
 अन्योन्यस्याविरोधेन प्राप्यन्ते वै नृपैः समम् । अर्थो धर्मश्च कामश्च यशो विजय एव च ॥
 ऐश्वर्येणाणिमाद्येन प्रभुशक्त्या तथैव च । अग्नेन तपसा चैव ऋषीन्भिभवन्ति च ॥
 बलेन तपसा चैव देवदानवमानुषान् ॥ ७३
 लक्षणैश्चापि जायन्ते शरीरस्थैरमानुषैः । केशस्थिता ललाटोर्णा जिह्वा चाऽऽस्यप्रमार्जनी ।
 ताम्रप्रभोष्ठदन्तोष्ठाः श्रीवत्साथोर्ध्वरोमशाः ॥ ७४
 आजानुवाहवश्चैव जालहस्ता वृषोक्किनाः । न्यग्रोधपरिणाहाश्च सिंहस्कन्धाः सुमेहनाः ॥
 गजेन्द्रगतयश्चैव महाहनव एव च ॥ ७५
 पादयोश्चक्रमत्स्यौ तु शङ्खपद्मौ तु हस्तयोः । पञ्चाशीतिमहस्त्राणि ते भवन्त्यजरा नृपाः ॥ ७६
 असक्ता गतयस्तेषां घतस्त्रश्चक्रवर्तिनाम् । अन्तरिक्षे समुद्रे च पाताले पर्वतेषु च ॥ ७७
 इज्या दानं तपः सत्यं त्रेतायां धर्म उच्यते । तदा प्रवर्तते धर्मो वर्णाश्रमविभार्गशः ॥ ७८
 मर्यादास्थापनार्थं च दण्डनीतिः प्रवर्तते । हृष्टपुष्टाः प्रजाः सर्वा हरोगाः पूर्णमानसाः ॥ ७९
 एको वेदश्चतुष्पादस्त्रेतायुगविधौ स्मृतः । त्रीणि वर्षसहस्राणि तदा जीवन्ति मानवाः ॥ ८०
 पुत्रपौत्रसमाकीर्णा म्रियन्ते च क्रमेण तु । एष त्रेतायुगे धर्मस्त्रेतासंधौ निबोधत ॥ ८१
 त्रेतायुगस्वभावस्तु संध्यापादेन वर्तते । संध्यायां वै स्वभावस्तु युगपादेन तिष्ठति ॥ ८२

शांशपायन उवाच—

कथं त्रेतायुगमुखे यज्ञस्याऽऽसीत्प्रवर्तनम् । पूर्वं स्वायंभुवे सर्गे यथावत्तद्वीहि मे ॥ ८३
 अन्तर्हितायां संध्यायां सार्धं कृतयुगेन वै । कलारुयायां प्रवृत्तायां प्राप्ते त्रेतायुगे तदा ॥
 वर्णाश्रमव्यवस्थानं कृतवन्तश्च वै पुनः ॥ ८४
 संभारांस्तांश्च संभृत्य कथं यज्ञः प्रवर्तितः । एतच्छृन्वाऽयत्रीत्सुतः श्रुयंतां शांशपायन ॥ ८५
 यथा त्रेतायुगमुखे यज्ञस्याऽऽसीत्प्रवर्तनम् । ओषधांषु च जातासु प्रवृत्ते दृष्टिसर्जने ॥
 प्रतिष्ठितायां वार्तायां गृहाश्रमपुरेषु च ॥ ८६
 वर्णाश्रमव्यवस्थानं कृत्वा मन्त्राश्च संहिताम् । मन्त्रान्संयोजयित्वाऽथ इहामुत्रेषु कर्मसु ॥ ८७
 तथा विद्वद्भुविन्द्रस्तु यज्ञं प्रवर्तयत्तदा । देवैः सहितः सर्वैः सर्वसंभारसंभृतम् ॥ ८८

* धनुर्दिहान्तर्गतप्रयोगो ग. पुरतः नास्ति ।

(यज्ञवर्जनम्)

- अथाश्वमेधे वितते समाजन्मूर्धर्षयः । यजन्ते पशुभिर्मर्धेयैर्हुत्वा सर्वे समागताः ॥ ९३
- कर्मव्यग्रेषु ऋत्विक्षु सतते यज्ञकर्मणि । मंगगीतेषु तेष्वेवमागमेष्वर्थे सुस्वरम् ॥ ९४
- परिक्लान्तेषु लघुषु अध्वर्युवृषभेषु च । आलब्धेषु च मेघेषु तथा पशुगणेषु वै ॥ ९५
- दविष्यधौ हूयमाने देवानां देवहीतृभिः । आहूतेषु च देवेषु यज्ञभाजु महात्मसु ॥ ९६
- य इन्द्रियात्मका देवा यज्ञभाजस्तथा तु ये । तान्यजन्ते तदा देवाः कल्पादिषु भवन्ति ये ॥ ९७
- अध्वर्यवः प्रैषकाले व्युत्थिता ये महर्षयः । महर्षयस्तु तान्दृष्ट्वा दीनान्पशुगणान्स्थितान् ॥ ९८
- पप्रच्छुरिन्द्रं संभूय कोऽयं यज्ञविधिस्तव ॥ ९९
- अधर्मो चलवानेष हिसार्धमप्यसया तव । नेष्टुः पशुधम्येष तव यज्ञे सुरोत्तम ॥ १००
- अधर्मो धर्मधाताय प्रारब्धः पशुभिस्त्वया । नायं धर्मो ह्यधर्मोऽयं न हिसा धर्म उच्यते ॥ १०१
- आगमेन भवान्यज्ञं करोतु यदिहेच्छसि । विधिदृष्टेन यज्ञेन धर्मव्ययहेतुना ॥ १०२
- यज्ञवीजैः सुरश्रेष्ठ येषु हिसा न विद्यते ॥ १०३
- त्रिवर्षपरमं कालमुपितैर्प्ररोहिभिः । एष धर्मो महानिन्द्र स्वयंभुविहितः पुरा ॥ १०४
- एवं त्रिभुविन्द्रस्तु मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः । जङ्गमैः स्थावरैर्वेति कैर्यष्टव्यमिहोच्यते ॥ १०५
- ते तु खिन्ना विवादेन तत्त्वयुक्ता महर्षयः । संधाय वाक्यमिन्द्रेण पर्यच्छश्वेश्वरं वसुम् ॥ १०६

ऋषय ऊचुः—

- महामाज्ञ कथं दृष्टस्त्वया यज्ञविधिर्नृप । उत्तानपादे मग्नहि संशयं छिन्वि नः मभो ॥ १०७
- धुन्वा वाक्यं ततस्तेषामविचार्य चलातलम् । वेदशास्त्रमनुस्मृत्य यज्ञतत्त्वमुवाच ह ॥ १०८
- यथापदिष्टैर्यष्टव्यमिति होवाच पार्थिवः ॥ १०९
- यष्टव्यं पशुभिर्मर्धेरथ वीजैः फलेसाया । हिमास्वर्भावो यज्ञस्य इति मे दर्शयत्यसौ ॥ ११०
- यथेह संहितामन्त्रा हिमालिङ्गा महर्षिभिः । दर्शयेण तपसा युक्तैर्दर्शनैस्तारकादिभिः ॥ १११
- तत्प्रामाण्यान्मया चाक्तं तस्मान्मा मन्तुमर्हथ ॥ ११२
- यदि प्रमाणं तान्येष मन्त्रावाक्यानि(णि) वे दिजाः । तदा प्रावर्तन्तां यज्ञो हान्यथा नोऽनृतं वचः ॥ ११३
- एवं हृतोत्तरास्ते ये युक्तात्मानस्तपोधनाः ॥ ११४
- अथ भवनं दृष्ट्वा तमर्ध-वाग्यतो भव । मिथपावादी वृषो यस्मात्प्रविशेन रमातलम् ॥ ११५
- इत्युक्तमात्रे नृपतिः प्रविशेन रमातलम् । ऊर्ध्वगानी वसुर्धन्वा रमातलचरोऽभवत् ॥ ११६
- वसुधातलरामी तु तेन वाक्येन सोऽभात । धर्माणां संशयच्छेत्ता राजा वसुरथाऽऽगतः ॥ ११७
- तस्मान्न वाग्यमेकेन बहुज्ञेनापि संशयः । बहुद्वारस्य धर्मस्य सूक्ष्मादृष्टमागतिः ॥ ११८
- तस्मान्न निश्चयादरक्तं धर्मः शक्यस्तु नेनचित् । देवावृषीनुशादाय स्वायंभुवामने मनुम् ॥ ११९
- तस्मान्न हिमा धर्मस्य द्वारमुक्तं महर्षिभिः । ऋषिहोदिसदस्याणि कर्मभिः सौदिवं ययैः ॥ १२०

१ ग. ग. घ. कस्त्ययम् । २ ग. ग. घ. द. र्धेषु म । ३ क. 'य सत्वर' । ग. घ. द. 'य ताव' । ४ क. 'होदिस' । ५ ग. घ. द. से । ६ ग. ग. घ. 'अष्टु' सेष । ७ ग. ग. घ. द. 'य नो वद' । ८ क. द. घ. 'भवा' । ९ ग. ग. घ. द. 'मोना' । १० घ. द. 'ति यो दि' । ११ क. 'मार्ग' । ग. घ. द. 'अवश्यम्' । १२ घ. द. 'यदि' । १३

तस्मान्न दानं यज्ञं वा प्रशंसन्ति महर्षयः । [तुच्छं मूलं फलं शाकमुदपात्रं तपोधनाः ॥

एवं दत्त्वा विभवतः स्वर्गलोके प्रतिष्ठिताः ॥

११५

अद्रोहश्चाप्यलोभश्च दमो भूतदया तपः] । ब्रह्मचर्यं तथा सत्यमनुकोशः क्षमा धृतिः ॥

सनातनस्य धर्मस्य मूलमेतद्विरासदम् ॥

११६

धर्मपत्रात्मकां यज्ञस्तपश्चानुशनात्मकम् । यज्ञेन देवानामोति वैराग्यं तपसा पुनः ॥

११७

ब्राह्मण्यं कर्मसंन्यासाद्वैराग्यात्प्रेक्षते लयम् । ज्ञानात्प्राप्नोति कैवल्यं पञ्चैवा गतयः स्मृताः ॥

एवं विवादः सुमहान्यज्ञस्याऽऽसीत्प्रवर्तने । ऋषीणां देवतानां च पूर्वस्वायंभुवेऽन्तरे ॥

११८

ततस्ते ऋषयो दृष्ट्वाऽद्भुतं वर्त्म बलेन तु । वसोर्वाच्यमनादृत्य जग्मुस्ते वै यथागताः ॥

११९

गतेषु देवसंघेषु देवा यज्ञमर्वाप्नुयुः । श्रूयन्ते हि तपःसिद्धा ब्रह्मक्षत्रमया नृपाः ॥

१२०

प्रियव्रतोत्तानपादौ ध्रुवो मेधातिथिर्वसुः । रुमेधा विरजाश्चैव शङ्खपाद्रेज एव च ॥

प्राचीनवर्हिः पर्जन्यो हविर्धानादयो नृपाः ॥

१२१

एते चान्ये च बहवो नृपाः सिद्धा दिवं गताः । राजर्षयो महासत्त्वा येषां कीर्तिः प्रतिष्ठिता ॥

(* तस्माद्विशिष्यते यज्ञात्तपः सर्वेषु कारणैः । ब्रह्मणा तपसा सृष्टं जगद्विश्वमिदं पुरा ॥)

तस्मान्नात्येति तथैज्ञस्तपोमूलमिदं स्मृतम् । यज्ञप्रवर्तनं ह्येवमतः स्वायंभुवेऽन्तरे ॥

ततः प्रवृत्तिं यज्ञोऽयं युगैः सह च्यवर्तत ॥

१२२

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते यज्ञप्रवर्तनं नाम सप्तपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४५५७

अथाष्टपञ्चाशोऽध्यायः ।

चतुर्युगाख्यानम् ।

सूत उवाच—

अथ ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि द्वापरस्य विधिं पुनः । तत्र त्रेतायुगे क्षीणे द्वापरं प्रतिपद्यते ॥

१

द्वापरादौ प्रजानां तु सिद्धिस्त्रेतायुगे तु या । परिवृत्ते युगे तस्मिन्ततः सा संप्रणश्यति ॥

२

ततः प्रवर्तते तासां प्रजानां द्वापरे पुनः । लोभोऽधृतिर्वणिग्युद्धं तत्त्वानामविनिश्चयः ॥

३

संपेदश्चैव वर्णानां कार्याणां च विनिर्णयः । याभा वधः पणो दण्डो मदो दम्भोऽक्षमाऽवलम् ॥

एषां रजस्तमोयुक्ता प्रवृत्तिर्द्वापरे स्मृता ॥

४

* अनुविधान्तर्गतग्रन्थो द. पुस्तके नास्ति । + अनुविधान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ रा. ग. घ. उच्छं । २ रा. राज्यं तं । ग. घ. 'राजं तं' । ३ क. ग. घ. वैरत्यं । ४ रा. ग. घ. पूर्व । ५ ग. 'एवा इतं धर्मं व' । ग. घ. द. 'एवा हतयर्मं व' । ६ रा. घ. द. 'वाप्रवन् । ध्रु' । ७ रा. 'द्वय ए' । ८ रा. घ. 'द्वय-
स्तपःसि' । ९ क. 'यज्ञ मयो' । १० रा. ह्येतन्मतः । ग. घ. द. 'ह्येतम' । ११ क. 'णां चाति' । १२ क. 'व-
यसीषधेः पतोर्दण्डो' । १३ ग. घ. द. दम्भः क्ष' । १४ ग. घ. द. एवा ।

: (चतुर्गुणाद्यानम्)

आद्ये कृते न धर्मोऽस्ति त्रेतायां संपद्यते । द्वापरे व्याकुलो भूत्वा मण्डयति कलौ युगे ॥ ५
वर्णानां विपरिध्वंसः संकीर्त्यते तथाऽऽश्रमः । द्वैधमुत्पद्यते चैव युगे तस्मिञ्श्रुतौ स्मृतौ ॥ ६
द्वैधोच्छ्रान्तेः स्मृतेश्चैव निश्चयो नाधिगम्यते । अनिश्चयाधिगमनाद्धर्मतत्त्वं न विद्यते ॥

धर्मतत्त्वे तु भिन्नानां मतिभेदो भवेन्नृणाम् ॥

परस्परविभिन्नैस्तेदृष्टीनां विभ्रमेण च । अयं धर्मो ह्ययं नेति निश्चयो नाधिगम्यते ॥

कारणानां च वैकल्यात्कारणस्याप्यनिश्चयात् । मतिभेदे च तेषां वै दृष्टीनां विभ्रमो भवेत् ॥ ९

ततो दृष्टिविभिन्नैस्तैः कृतं शास्त्रकुलं त्विदम् । एको वेदश्चतुष्पादस्त्रेतास्त्रिह विधीयते ॥ १०

संरोधादायुषश्चैव दृश्यते द्वापरेषु च । वेदव्यासैश्चतुर्धा तु व्यस्यते द्वापरादिषु ॥ ११

ऋषिपुत्रैः पुनर्वेदा भिद्यन्ते दृष्टिविभ्रमैः । मन्त्रब्राह्मणविन्यासैः स्वरवर्णविपर्ययैः ॥ १२

संहिता ऋग्यजुःसाम्नां संहन्यन्ते श्रुतर्षिभिः । सामान्याद्वैकृताच्चैव दृष्टिभिर्नैः कचित्कचित् ॥ १३

ब्राह्मणं कल्पसूत्राणि मन्त्रप्रवचनानि च । अन्ये तु ग्रहितास्तीर्थैः केचित्तान्प्रत्यवस्थिताः ॥ १४

द्वापरेषु प्रवर्तन्ते भिन्नवृत्ताश्रमा द्विजाः । एकमाध्वर्यवं पूर्वमासीद्वैधं पुनस्ततः ॥ १५

सामान्यविपरीतार्थैः कृतं शास्त्रकुलं त्विदम् । आध्वर्यवस्य प्रस्तावैर्वहुधा व्याकुलं कृतम् ॥ १६

तथैवाध्वर्यवक्रकसाम्नां विकल्पैश्चाप्यसंक्षयैः । व्याकुलं द्वापरे भिन्नं क्रियते भिन्नदर्शनैः ॥ १७

तेषां भेदाः प्रभेदाश्च विकल्पैश्चाप्यसंक्षयाः । द्वापरे संप्रवर्तन्ते विनश्यन्ति पुनः कलौ ॥ १८

तेषां विपर्ययाश्चैव भवन्ति द्वापरे पुनः । अदृष्टिर्मरणं चैव तथैव व्याध्युपद्रवाः ॥ १९

बाह्मणः कर्मजैर्दुःखैर्निर्वेदो जायते पुनः । निर्वेदाज्जायते तेषां दुःखमोक्षविचारैणा ॥ २०

विचारणाच्च वैराग्यं वैराग्यादोपदर्शनम् । दोषाणां दर्शनाच्चैव द्वापरे ज्ञानसंभवः ॥ २१

तेषां च मानिनां पूर्वमाद्ये स्वायंभुवेऽन्तरे । उत्पद्यन्ते हि शास्त्राणां द्वापरे परिपन्थिनः ॥ २२

आयुर्वेदभिकल्पाश्च अङ्गानां ज्योतिषस्य च । अर्थशास्त्रविकल्पश्च हेतुशास्त्रविकल्पनम् ॥ २३

स्मृतिशास्त्रप्रभेदाश्च मस्थानानि पृथक्पृथक् । द्वापरेष्वभिर्वर्तन्ते मतिभेदास्तथा नृणाम् ॥ २४

मनसा कर्मणा वाचा कृच्छ्राद्वार्ता प्रसिध्यति । द्वापरे सर्वभूतानां कायक्लेशपुरस्कृता ॥ २५

लोभोऽधृतिर्वणिग्युद्धं तत्त्वानामविनिश्चयः । वेदशास्त्रप्रणयनं धर्माणां संकरस्तथा ॥ २६

द्वापरेषु प्रवर्तन्ते रागो लोभो वधस्तथा । वर्णाश्रमपरिध्वंसाः कामद्वेषौ तथैव च ॥ २७

पूर्णं वर्षसहस्रे द्वे पद्मायुस्तथा नृणाम् । निःशेषे द्वापरे तस्मिन्स्तस्य संध्या तु पादतः ॥ २८

प्रतिष्ठते गुणैर्हीनो धर्मोऽसौ द्वापरस्य तु । तथैव संध्यापादेन अंशस्तस्यावतिष्ठते ॥ २९

द्वापरस्य च वर्षे या तिष्ठस्य तु निबोधन । द्वापरस्यांशशेषे तु प्रतिपत्तिः कलेरतः ॥ ३०

१ क. च । २ ख. ग. घ. ङ. 'पादश्च धुनिस्मृत्त्योनिध' । ३ क. 'स्व निगद्य' । ४ ख. ग. घ. ङ. 'व व्यस्यते ।
५ ख. ग. घ. ङ. 'पु य वे । ६ ख. 'विभिस्तैः पुनर्भेदा भि' । घ. 'विभिस्तु पुनर्भेदा भि' ७ ख. ग. घ. ङ.
प्रस्थितास्त्वान्वे के' । ८ ख. ग. घ. 'मान्विता । ए' । ९ ख. ग. घ. ङ. 'मान्यादि' घ. 'मान्याद्विपरीतार्थे क' । १०
य भिमे । ११ ख. घ. ङ. भेदप्रतीभेदा वि' । १२ ख. ग. घ. 'इयन्ते पु' । १३ ख. ग. घ. ङ. 'यैयोत्पमा भ' ।
१४ ख. घ. 'दुःख मो' । १५ ख. घ. 'रणम् । वि' । १६ ख. घ. ङ. तेषामङ्गानि' । १७ ख. घ. ङ. 'स्याच्च अ' ।
१८ ख. ग. ङ. 'शास्त्रे वि' । १९ घ. 'द्वैधभेदाद्य प्र' । २० ख. ग. ङ. 'दाद्य प्र' । २१ ख. ग. घ. 'तिष्ठितैर्गुणै' ।
२२ घ. 'वर्तमान्यते । २३ ख. ग. घ. 'येषु प्र' ।

हिंसाऽसूयाऽनृतं माया वधश्चैव तपस्विनाम् । एते स्वभावास्तिष्ठस्य साधयन्ति च वै प्रजाः ॥
 एष धर्मः कृतः कृत्स्नो धर्मश्च परिहीयते । मनसा कर्मणा स्तुत्या वार्ता सिध्यति वा न वा ॥
 कलौ प्रमारको रोगः सततं शुद्धानि वै । अनाद्यष्टिभयं घोरं देशानां च विपर्ययः ॥ ३३
 न प्रमाणं स्मृतेरस्ति तिष्ये लोके युगे युगे । गर्भस्थो म्रियते कश्चिद्यौवनस्थस्तथाऽपरः ॥
 स्याद्विरे माध्यकौमारे म्रियन्ते वै कलौ प्रजाः ॥ ३४

अधार्मिकास्त्वनाचारा मोहकोपालपतेजसः । अनृतब्रुवाश्च सततं तिष्ये जायन्ति वै प्रजाः ॥ ३५
 दुरिष्टैर्दुरधीतैश्च दुराचारैर्दुरागमैः । विप्राणां कर्मदांपैस्तैः प्रजानां जायते भयम् ॥ ३६
 हिंसा माया तथेर्ष्या च क्रोधोऽसूयाऽक्षमाऽनृतम् । तिष्ये भवन्ति जन्तूनां रागो लोभश्च सर्वशः
 संक्षोभो जायतेऽत्यर्थं कलिमासाद्य वै युगम् । नाधीयन्ते तदा वेदा न यजन्ते द्विजातयः ॥
 उत्सीदन्ति नराश्चैव क्षत्रियाः सविशः क्रमात् ॥ ३८

शूद्राणामन्ययोनेस्तु संवन्धा ब्राह्मणैः सह । भवन्तीह कलौ तस्मिञ्शयर्नासनभोजनैः ॥ ३९
 राजानः शूद्रभूयिष्ठाः पापण्डानां प्रवर्तकाः । भ्रूणहत्याः प्रजास्तत्र प्रजा एवं प्रवर्तते ॥ ४०
 आयुर्मेधा बलं रूपं कुलं चैव प्रहीयते । शूद्राश्च ब्राह्मणाचाराः शूद्राचाराश्च ब्राह्मणाः ॥ ४१
 राजवृत्ते स्थिताश्चौराश्चैवृत्ताश्च पार्थिवाः । भृत्याश्च नष्टसुहृदो युगान्ते पर्युपस्थिते ॥ ४२
 अशीलिन्पोऽव्रताश्चापि स्त्रियो मद्यामिषप्रियाः । मायामात्रा भविष्यन्ति युगान्ते प्रत्युपस्थिते ॥
 भ्रापदप्रबलत्वं च गवां चैवाप्युक्षयः । साधूनां विनिवृत्तिश्च विद्यात्तस्मिन्कलौ युगे ॥ ४४

तदा सूक्ष्मो महोदको दुर्लभो दानमूलवान् । चतुराश्रमशैथिल्याद्धर्मः प्रविचलिष्यति ॥ ४५
 तदा ह्यल्पफला देवी भवेद्भूमिर्भिहीयसी । शूद्रास्तपश्चरिष्यन्ति युगान्ते प्रत्युपस्थिते ॥ ४६
 तदा ह्यैकाहिको धर्मो द्वापरे यश्च मासिकः । त्रेतायां वत्सरस्थश्च एकाहादतिरिच्यते ॥ ४७
 अरक्षितारो हर्तारो बलिभागस्य पार्थिवाः । युगान्तेऽपि भविष्यन्ति स्वरक्षणपरायणाः ॥ ४८

अक्षत्रियाश्च राजानो विशाः शूद्रोपजीविनः । शूद्राभियादिनः सर्वे युगान्ते द्विजसत्तमाः ॥ ४९
 यतयश्च भविष्यन्ति बहवोऽस्मिन्कलौ युगे । चित्रवर्षी तदा देवो यदा स्यात्तु युगक्षयः ॥ ५०
 सर्वे वाणिजकाश्चापि भविष्यन्त्यवमे युगे । (*शूद्राश्च यतिनश्चैव गृहवासास्तपस्विनः ॥
 लोलुपाः परदारेषु नष्टमार्गाः कलौ युगे ।) भयिष्ठं कूटमार्गैश्च पण्यं विक्रीयते जनैः ॥ ५१
 कुशीलचर्या पापण्डैर्दृष्टार्हैः समावृतम् । पुरुषार्थं बहुस्त्रीकं युगान्ते पर्युपस्थिते ॥ ५२
 बहुयाचनको लोको भविष्यति परस्परम् । कठ्यादनः कुर्यावयोऽनार्जवो नानसूयकः ॥ ५३
 न कृते मतिकर्ता च क्षीणो लोको भविष्यति । अगङ्गा चैव पतिते तद्युगान्तस्य लक्षणम् ॥ ५४
 नरशून्या वसुपती, शून्या चैव भविष्यति । मण्डलानि भवन्त्यत्र देशेषु नगरेषु च ॥ ५५
 अन्पोदका आल्पफला भविष्यन्ति वसुंधरा । गोप्ताश्चाप्यगोप्ताः प्रभविष्यन्त्यशासनाः ॥ ५६

* नास्त्ययं श्लोकः क. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ क. 'दर्शनं च' । २ क. 'ययम्' । न । ३ ग. ग. घ. ङ. 'विर्यं मा' । ४ ख. ग. घ. ङ. 'मित्रैः' । ५ क. 'तु' । ६ ख. ग. घ. ङ. 'नागने' । ७ ख. घ. 'सि' । ८ ग. घ. घ. 'हिमन्मते यु' । ९ क. 'नो भोगिनी तथा' । १० क. 'काहेतो' । घ. घ. 'काहेतो' । ११ क. 'काहेतो' । १२ ग. घ. घ. 'नृ' । १३ ग. घ. 'स्त' । १४ ख. 'अवधि' ।

(अतुष्टुगालयानम्)

हर्तारः पररत्नानां परदारमर्षकाः । कामान्मानो दुरात्मानो ह्यधर्मात्माहमप्रियाः ॥ ५७
 मनष्टेचेतनाः-पुंमो मृतकेशास्तु चूलिकाः । ऊनपोढशर्पाश्च (+प्रजायन्ते युगक्षये ॥ ५८
 शुक्रदन्ता जिनाक्षाश्च मुण्डाः कापायवामसः । शूद्रा धर्मं चरिष्यन्ति युगान्ते पर्युपस्थिते ॥ ५९
 सस्पचौरा भविष्यन्ति तथा चैलाभिपर्शनाः । चौराश्चौरस्य हर्तारो हर्तुहर्तार एव च ॥ ६०
 ज्ञानकर्षण्युपरते लोके निष्क्रियतां गते । कीटमूषिकसर्पाश्च) धर्मयिष्यन्ति मानवान् ॥ ६१
 सुमिक्षं क्षेममारोग्यं सामर्थ्यं दुर्लभं भवेत् । कौशिकाः मनिवत्स्यन्ति देशान्शुद्धयं विदितान् ॥
 दुःखेनाभिप्लुतानां च परमायुः शतं भवेत् । दृश्यन्ते न च दृशन्ते वेदाः कालयुगेऽखिलाः ॥
 उत्सीदन्ति तथा यज्ञाः केवला धर्मपीडिताः । कपायिणश्च निर्ग्रन्थास्तथा कापालिनश्च ह ॥ ६४
 वेदविक्रयिणश्चान्ये तीर्थविक्रयिणोऽपरे । वर्णाश्रमाणां ये चान्ये पापण्डाः पारपन्थिनः ॥ ६५
 उत्पद्यन्ते तथा ते वै संप्राप्ते तु कलौ युगे । नाधीयन्ते तदा वेदाः शूद्रा धर्माधिकोविदाः ॥ ६६
 यजन्ते नाश्वमेधेन राजानः शूद्रयोनयः । स्त्रीवधं गोवधं कृत्वा हत्वा चैव परस्परम् ॥
 उपहैन्युस्तदाऽन्योन्यं साधयन्ति तथा प्रजाः ॥ ६७
 दुःखमचारितोऽस्त्वयुर्देशात्सादः सरोगतौ । मोहो ग्लानिस्तथा सौख्यं तमोऽर्तं कलौ स्पृतम् ॥
 प्रजासु भ्रूणहत्या च अथ वै संप्रवर्तते । तस्मादायुर्वलं रूपं कलिं प्राप्य महीयते ॥
 दुःखेनाभिप्लुतानां वै परमायुः शतं नृणाम् ॥ ६९
 दृश्यन्ते नाभिदृश्यन्ते वेदाः कलियुगेऽखिलाः । उत्सीदन्ते तदा यज्ञाः केवला धर्मपीडिताः ॥
 तदा त्वल्पेन कालेन सिद्धिं यास्यन्ति मानवाः । धन्या धर्मं चरिष्यन्ति युगान्ते द्विजसत्तमाः ॥
 श्रुतिस्मृत्युदितं धर्मं ये चरन्त्यनसूयकाः । त्रेतायां वार्षिको धर्मो द्वापरे मासिकः स्मृतः ॥
 यथाशक्ति चरन्प्राज्ञस्तदह्ना प्राप्नुयात्कलौ ॥ ७२
 एषा कलियुगेऽवस्था संध्यांशं तु निबोध मे । युगे युगे तु हीयन्ते त्रींस्त्रीन्पारांश्च सिद्धयः ॥ ७३
 युगस्वभावात्संख्यास्तु तिष्ठन्तीषाम्स्तु पादशः । संध्यास्वभावाच्चांशेषु पादशस्ते प्रतिष्ठिताः ॥ ७४
 एवं संध्यांशके काले संप्राप्ते तु युगान्तिके । तेषां शास्ता ह्यमाधूना भृगूणां निधनोत्थितः ॥
 गोत्रेण वै चन्द्रमसो नाम्ना प्रभितिरुच्यते । माधवस्य तु सौंश्चेन पूर्वं स्वायंभुवेऽन्तरे ॥ ७६
 समाः स विंशतिं पूर्णाः पर्गटन्यै वसुंधराम् । आचक्य स वै सेना सवानिरथकुञ्जराम् ॥ ७७
 प्रगृहीतायुधैर्विभैः शतशोऽथ सहस्रशः । स तदा तैः परितुतो म्लेच्छान्दहन्ति सहस्रशः ॥ ७८
 स हत्वा सर्वगश्चैव राजस्तावत्शूद्रयोनिजान् । पापण्डान्स तनः सर्वान्निशेषान्कृतवान्प्रभुः ॥ ७९
 नात्यर्थं धार्मिका ये च तान्सर्वान्दहन्ति सर्वशः । वर्णव्यत्यासजातांश्च ये च तानुपजीविनः ॥ ८०
 उदीच्यान्मध्यदेशांश्च पार्वतीयांस्तथैव च । प्राच्यान्पृथ्वीच्यांश्च तथा विन्ध्यपृष्ठापरान्तिकान् ॥ ८१
 तथैव दाक्षिणात्यांश्च द्रविडान्सिंहलैः सह । गान्धारान्पारदांश्चैव पङ्गवान्प्रवनांस्तथा ॥ ८२

+ अनुविद्वान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके न स्ति ।

१ ग. घ. ड. 'दति तया यज्ञ. के' । २ ग. घ. ड. 'दित्य के' । ३ ग. घ. ड. 'हय तदा' । ४ ख. घ. ड. 'रताऽस्या' । ५ ख. 'ता इत्युत्प्रादिप्रवृत्ते च तमो' । ६ ग. ता । परस्परविरुद्धाय तमो' । ६ क. 'जातुभ्रूणहत्याधामय' । ७ ख. ड. 'दयन्ते' ।

तुषारान्वर्षरांश्चीनाङ्गुलिकान्दरदान्त्वमान् । लम्पाकानथ केनांश्च किरातानां च जाययः ॥ ८३
 प्रवृत्तेचक्रो बलवान्मन्त्रेच्छानामन्तर्हृद्भुः । अधृष्टः सर्वभूतानां च चाराथ वसुधाम् ॥ ८४
 भाषवस्य तु सोऽसेन देवस्य हि विजिज्ञिवान् । पर्वजन्मविधर्म्मश्च पवित्रिर्नम वीर्यवान् ॥ ८५
 गोत्रेण वै चन्द्रमसः पूर्वं कलियुगे प्रभुः । द्वाविंशत्युग्निने वीर्यवान् क्रान्ते विंशतिं समाः ॥ ८६
 विनिघ्नन्मर्म्मभूतानि मानवानि महसः । कृत्वा वीर्यायते ॥ तु पृथ्वीं केंद्रं कर्मणा ॥
 परस्परनिमित्तं कान्तेनाऽऽहंस्वके । तु ॥ ८७
 स सधयित्वा वृषल न्यायशस्तानधार्मिकान् । गङ्गा मुनिर्निघ्नां प्राप्ताः गङ्गानुगः ॥ ८८
 ततो व्यतीते तन्मिस्तु प्रमात्य सत्यमैगिके । उपायः तन्मिन्मन्त्रेच्छाश्चैव सहस्रशः ॥
 तत्र संस्थां गते बाले नम ते तु युगान्तिके । स्थिताः लपायविष्टामु प्रजास्विह काचकवित् ॥
 अमग्रहास्तस्ता नै लोकेष्टेष्टु वृन्दशः । उपहिंसन्ति चान्योन्यं प्रपद्यन्ते परस्परम् ॥ ९१
 अराजके युगवगान्संशये समुपस्थिते । प्रजासः ॥ वै तः ॥ सर्वः परस्परभूयादिताः ॥ ९२
 व्याकुलाश्च परिश्रान्तास्त्यक्त्वा दारान्मृगाणि दास्यान्माणान्ममेक्षन्तो निष्कारुण्यः सुदुःखिताः
 नष्टे श्रौते स्मृते धर्मे परस्परदत्तास्तदा । निर्मर्यादा निराक्रन्दा निस्त्रहा निष्पत्रयाः ॥ ९४
 नष्टे वीर्ये प्रतिहता हस्वकाः पञ्चविंशकाः । हित्वा दाराश्च पुत्रांश्च विषादव्याकुलेन्द्रियाः ॥ ९५
 अनावृष्टिहताश्चैव वार्तामु सृज । दुःखिताः । प्रत्यक्षांस्ताम्रिभवन्ते हि-वा जनपदान्स्कान् ॥
 सवितः सागरानूपांस्तेवन्ते पर्वतास्तादा । मधुमानैर्मूलकलैर्नियन्ति सुदुःखिताः ॥ ९७
 धीरैर्वस्त्राजिनधरा निष्पत्रा निष्परिग्रहाः । वर्णाश्रमपरिभ्रष्टाः संकरं घोरमास्थिताः ॥ ९८
 एता काष्ठाभनुप्रप्ता अल्पशेषाः प्रजास्तथा । जराभ्याश्चिन्ताविष्टा दुःखान्निर्वेदमागमन् ॥
 विचारणं तु निर्वेदात्साम्यावस्था विचारणात् । साम्यावस्थासु संवधः संवोधाद्दर्मशीलता ॥
 तासूपगमयुक्तासु कलिशिष्टासु वै स्वयम् । अहोरेकं तदा तासां युगं तु परिवर्तते ॥ १०१
 चिचसंमोहनं कृत्वा तासां तैः सप्तम तु तत् । भाविनोऽर्थस्य च बलात्ततः कृतमवर्तत ॥ १०२
 प्रवृत्ते तु पुनस्तस्मिंस्ततः कृतयुगं तु वै । उत्तमः कलिशष्टास्तु कार्तपुण्यः प्रजास्तदा ॥ १०३
 तिष्ठन्ति चेह ये सिद्धाः सुहृष्टा विचरन्ति च । सदा सप्तपयश्चैव तत्र ते च व्यवस्थिताः ॥
 ब्रह्मसन्नविशः शूद्रा वीजार्थे ये स्मृता इह । कलिजैः सह ते सर्वे निर्विशेषास्तदाऽभवन् ॥
 तेषां सप्तर्षयो धर्म्म कथयन्तीतरं च । वर्णाश्रमाचारयुक्तः श्रौतः स्मार्तो द्विधा तु सः ॥ १०६
 ततस्तेषु क्रियावत्सु वर्तन्ते वै प्रजाः कृते । श्रौतः स्मार्तः कृतानां तु धर्म्मः सप्तर्षिर्दर्शितः ॥
 तासु धर्म्मव्यवस्थार्थं तिष्ठन्तीहाऽऽयुगक्षयात् । मन्वन्तराधिकारेषु तिष्ठन्ति मुनयस्तु वै ॥ १०८
 यथा दासप्रदग्धेषु तृणेष्विह तपे ऋतौ । नवानां प्रथमं दृष्ट्वेतेषां मूले तु संभवः ॥ १०९

१ प. 'रत्नान्यामृश' । २ ख. ग. घ. 'सर्वभूतो व' । ३ ख. ग. घ. ड. 'मानव' । ४ ख. ग. घ. ड. 'वसुधे-
 हवि' । ५ ख. घ. 'जाति. स' । ६ ख. ग. घ. ड. 'रग वीजाव' । ७ ख. ग. घ. ड. 'कूरेण' । ८ फ. 'निष्ठा प्राप्ताः
 सु' । ९ क. 'रान्कूरा' । १० ख. ग. घ. ड. 'रपनाते' । ११ ख. ग. घ. ड. 'रयस्तु नि' । १२ ग. ड. 'वस्थां वि' ।
 १३ ख. ग. घ. ड. 'स्यात्मनो वो' । १४ ख. ग. ड. 'ष्टातु वै' । १५ घ. ड. 'रात्रस्तदा' । १६ क. घ. 'मुष्टा' । ड.
 'मुष्टा' । १७ ख. घ. ड. 'सप्तस' । १८ ख. ग. घ. 'श्रौतस्मार्तदत्त नो तु धर्म्म सप्तर्षिर्दर्शिते' । १९ तेषु ध' । २० ग. घ.
 ड. 'दत्ता तेषां' ।

(ऋषिलक्षणम्)

नथा कार्कशयुगानां तु कलिहोषिवह संभवः । एवं युगाद्युगस्येह संतानस्तु परस्परम् ॥
वर्तते ह्यव्यवच्छेदाद्यवन्मन्वन्तरक्षणः ॥

११०

सुखमायुर्वलं रूपं धर्मायौ काम एव च । युगेप्येतानि हीयन्ते त्रीणि पादक्रमेण तु ॥

१११

संसंध्याशेषु हीयन्ते युगानां धर्मसिद्धयः । इत्येव प्रतिसंधिर्वः कीर्तितस्तु मया द्विजाः ॥

११२

चतुर्युगानां(णां) सर्वेषामेतनैव प्रसाधनम् । एषां चतुर्युगावृत्तिरासहस्रात्मवर्तते ॥

११३

ब्रह्मणस्तदहः प्रोक्तं रात्रिश्च तावती स्मृता । अत्राऽऽर्जः । जडीभावो भूतानामायुःक्षयात् ॥

एतदेव तु सर्वेषां युगानां लक्षणं स्मृतम् । एषां चतुर्युगानां(णां) तु गणना लोकसप्ततिः ॥

क्रमेण परिवृत्ता तु मनोरन्तरमुच्यते ॥

११५

चतुर्युगे तथैकस्मिन्भवतीह यथाश्रुतम् । तथा चान्येषु भवति पुनस्तद्वै यथाक्रमम् ॥

११६

सर्गे सर्गे यथा भेदा उच्यन्ते तथैव तु । पञ्चविंशत्परिमिता न न्यूना नाधिकास्तथा ॥

११७

तथा कल्पयुगैः सार्धं भवन्ति समलक्षणाः । मन्वन्तराणां सर्वेषामेतदेव तु लक्षणम् ॥

११८

तथा युगान् परिवर्तनानि चिरप्रवृत्तानि युगसम्भवात् ।

तथा न संनिप्रति जीवलोकः सप्तोदयाभ्यां परिवर्तमानः ॥

इत्येतल्लक्षणं प्रोक्तं युगानां वै मयासतः । अतीतानागतानां वै सर्वमन्वन्तरेऽपिह ॥

१२०

अनागतेषु नदृश्यं तर्कः कार्यो विज्ञानता । मन्वन्तरेषु सर्वेषु अतीतानागापिह ॥

१२१

मन्वन्तरेण चैतेन सर्वाभ्येवान्तर्गताः । अथानागतानि विज्ञानीन्व कलो कलेन चैव हि ॥

अस्याभिमानिनः सर्वे नामरूपैर्नवन्त्यु । देवा ह्यविद्या ये च इह मन्वन्तरेश्वराः ॥

१२३

ऋषयो मनवश्चैव सर्वे तुल्याः मयाजनैः । एवं वर्णाश्रमाणां तु परिभागो युगे युगे ॥

१२४

युगस्वभावाच्च तथा विभक्ते वै यदा भूयः । वर्णाश्रमविभागाश्च युगानि युगसिद्धयः ॥

१२५

अनुपेक्षः समाख्यानः सृष्टिर्गतिनिश्रया । निस्तरेण ऽऽनुपेक्षं च स्थितिं वक्ष्ये युगेऽपिह ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते चतुर्युगव्याख्यान नामाष्टमोऽध्यायः । ५८ ॥

आदतः श्लोकानां ताम्रप्लङ्काः—४८८३

मनोरन्तरमुच्यते ।

सुखमायुर्वलम् ।

सूत उवाच—

युगेषु यास्तु जाग्रन्ते मजास्ता वै निवेद्यता । आसुरी सप्तगोत्राक्षपैशाची यक्षराक्षसी ॥

पश्मिन्युगे च नभूनिस्तासां यास्तु जावितम् ॥

विजाचामुरगन्धर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः । युगात्रे तु जीवन्ति ऋते मृत्युं वधेन ते ॥

१
२

• इदमत्राश्रितं च पुनरेकम् ।

१ म. ग. घ. द. 'मार्गः का' । २ म. ग. घ. 'सुखमायुर्वलम्' । ३ म. घ. द. 'निवेद्यता' । ४ ख. ड. गणिता । ५ ख. ग. घ. 'निवेद्यता' । ६ द. 'प्राप्तम्' । ७ म. घ. द. तथा ८ म. चिरं प्र । ९ ख. ग. द. हि युगवधि । १० ख. घ. भाग पु । ११ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । १२ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । १३ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । १४ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । १५ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । १६ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । १७ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । १८ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । १९ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । २० म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । २१ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । २२ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । २३ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । २४ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । २५ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । २६ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । २७ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । २८ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । २९ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ३० म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ३१ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ३२ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ३३ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ३४ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ३५ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ३६ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ३७ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ३८ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ३९ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ४० म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ४१ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ४२ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ४३ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ४४ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ४५ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ४६ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ४७ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ४८ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ४९ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ५० म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ५१ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ५२ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ५३ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ५४ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ५५ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ५६ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ५७ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ५८ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ५९ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ६० म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ६१ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ६२ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ६३ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ६४ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ६५ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ६६ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ६७ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ६८ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ६९ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ७० म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ७१ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ७२ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ७३ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ७४ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ७५ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ७६ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ७७ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ७८ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ७९ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ८० म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ८१ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ८२ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ८३ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ८४ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ८५ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ८६ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ८७ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ८८ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ८९ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ९० म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ९१ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ९२ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ९३ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ९४ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ९५ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ९६ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ९७ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ९८ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । ९९ म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' । १०० म. ग. घ. द. 'प्राप्तम्' ।

मनुष्याणां पशूनां च पक्षिणां स्थावरैः सह । तेषामायुः परिक्रान्तं युगधर्मेषु सर्वशः ॥ ३
 अस्थितिस्तु कलौ दृष्टा भूतानामायुपस्तु वै । परमायुः शतं त्वेतन्मुष्याणां कलौ स्मृतम् ॥ ४
 देवासुरप्रमाणाच्च सप्तसप्ताङ्गुलं ह्रस्वम् । अङ्गुलानां शतं पूर्णमष्टपञ्चाशदुत्तरम् ॥ ५
 देवासुरप्रमाणं तदुच्छ्रायं कलिजैः स्मृतम् । चत्वारश्चाप्यशीतिश्च कलिजैरङ्गुलैः स्मृतम् ॥ ६
 स्वेनाङ्गुलप्रमाणेन उन्मेषापादमस्तकम् । इत्येष मानुषोत्सेधो ह्यपतीह युगान्तिके ॥ ७
 सर्वेषु युगकालेषु अतीतानागतेष्विह । स्वेनाङ्गुलप्रमाणेन अष्टतालः स्मृतो नरः ॥ ८
 आपादैतो मस्तकं तु नवतालो भवेत्तु यः । मंदताजानुग्राहस्तु स सुरैरपि पूज्यते ॥ ९
 गवाश्वहस्तिनां चैव मण्डपस्थावरात्मनाम् । क्रमेण तेन योगेन हासटद्धी युगे युगे ॥ १०
 पद्ममत्स्यङ्गुलोत्सेधः पशूनां ककुदस्तु वै । अङ्गुलाष्टशतं पूर्णमुत्सेधः करिणां स्मृतः ॥ ११
 अङ्गुलानां सहस्रं तु चत्वारिंशाङ्गुलं विना । पञ्चाशतं हयानां च उत्सेधः शाखिनां स्मृतः ॥ १२
 मानुषस्य शरीरस्य संनिवेशस्तु यादृशः । तल्लक्षणस्तु देवानां दृश्यते तत्तदर्शनात् ॥ १३
 बुद्ध्याऽतिशययुक्तं च देवानां कायमुच्यते । देवानतिशयं च मानुषं कायमुच्यते ॥ १४
 इत्येते वै परिक्रान्ता भावा ये दिव्यमानुषाः । पशूनां पक्षिणां चैव स्थावराणां निबोधत ॥ १५
 गान्धर्वो ह्यजो महिषोऽश्वा हस्तिनः पक्षिणो नगाः । उपयुक्ताः क्रियास्वेते यज्ञियास्विह सर्वशः ॥ १६
 देवस्थानेषु जायन्ते तद्गवा एव ते पुनः । यथाशयोपभोगास्तु देवानां शुभमर्तयः ॥ १७
 तेषां रूपाङ्गुलीर्स्तेः प्रमाणैः स्थाणुगङ्गनैः । मनोज्ञैस्तत्त्वभावज्ञैः सुखिनो ह्युपेदिरे ॥ १८
 अतः शिष्टान्मवक्ष्यामि सतः सार्धंस्तथैव च । सदिति ब्रह्मणः शब्दस्तद्वन्तो ये भवन्त्युत ॥ १९
 सायुज्यं ब्रह्मणोऽत्यन्तं तेन सन्तः प्रचक्षते ॥ २०
 दशात्मके ये विषये कारणे चाष्टलक्षणे । न क्रुध्यन्ति न हृष्यन्ति जिवात्मानस्तु ते स्मृताः ॥ २१
 सामान्येषु च धर्मेषु तथा वैशेषिकेषु च । ब्रह्मक्षत्रावशो युक्ता यस्मात्तस्माद्विजातयः ॥ २२
 वर्णाश्रमेषु युक्तस्य स्वर्गगोमुखचारिणः । श्रौतस्मार्तस्य धर्मस्य क्षान्ताद्धर्मः स उच्यते ॥ २३
 विद्यायाः साधनात्साधुर्ब्रह्मचारी गुणोद्भूतः । क्रियाणां साधनाच्चैव गृहस्थः साधुरुच्यते ॥ २४
 साधनात्तपसोऽरण्ये साधुर्नैखानसः स्मृतः । यतमानो यतिः साधुः स्मृतो योगस्य साधनात् ॥ २५
 एवमाश्रमधर्माणां साधनात्साधनः स्मृतः । गृहस्थो ब्रह्मचारी च वानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः ॥ २६
 न च देवा न पितरां मुनयो न च मानवाः । अयं धर्मो ह्ययं नेति धर्मो भिन्नदर्शनाः ॥ २७
 धर्माधर्मानिह मोक्षां गच्छानेर्ना क्रियात्कर्मा । कुजलाकुरुलं कर्म धर्माधर्माविनि स्मृतौ ॥ २८
 [+धारणो धृतिरित्यर्थाद्भानोर्धर्मः प्रकीर्तितः । अवारणेऽपहृत्त्वे च अधर्म इति चाच्यते ॥ २८
 अष्टेष्टमापको धर्म आचार्यैरुपदिश्यते] । वृद्धा दलालुपाश्चैव आत्मवन्तो ह्यदम्भकाः ॥ २९
 मम्यग्विनीनां ऋजवस्तानाचार्यान्प्रचक्षते ॥ २९

+ धनुषिहान्तोऽतद्व्यासो यस्तुतये नास्ति ।

१ ग ग-ह यम १११ ॥ २ स-घ-घ-दाउम तययो न' । ३ स-घ-ह 'तेऽन्वयद्' । ४ स-घ-
 'वृज्जि' । ५ घ-ह-जावयोऽश्वा' । ६ ग घ-ह 'वा ह्यन्वयतेन' । ७ क-स- 'वदन्ते' । ८ 'ग ग-घ-ह-
 'नेतो मु' । ९ ह-ह-जावयो' । १० क 'वन्ते' मि ११ स 'नार्ये' धृतिरित्येव भावधर्म' । घ- 'नार्ये' धृतिरित्येव भावधर्म
 २८ अन्ते धृतिरित्येव भावधर्म' ।

: (ऋषिलक्षणम्)

स्वयमाचरते यस्मादाचारं स्थापयत्यपि । आचिनोति च शास्त्रार्थान्यमैः संनिर्यर्थ्युतः ॥ ३०
 पूर्वेभ्यो वेदयित्वेह श्रौतं सप्तर्षयोऽब्रुवन् । ऋचो यजूंषि सामानि ब्रह्मणोऽङ्गानि च श्रुतिः ॥
 मन्वन्तरस्यातीतस्य स्मृत्वाऽऽचारं पुनर्जगौ । तस्मात्स्मार्तः स्मृतो धर्मो वर्णाश्रमविभागकः ॥
 स एष द्विविधो धर्मः शिष्टाचार इहोच्यते । शेषशब्दाच्छिष्ट इति शिष्टाचारः प्रचक्ष्यते ॥ ३३
 मन्वन्तरेषु ये शिष्टा इह तिष्ठन्ति धार्मिकाः । मनुः सप्तर्षयश्चैव लोकसंतानकारणात् ॥
 धर्मार्थं ये च शिष्टो वै याथातथ्यं प्रचक्षते ॥ ३४
 मन्वादयश्च ये शिष्टा ये मया प्रागुदीरिताः । तैः शिष्टैश्चरितो धर्मः सम्पगेव युगे युगे ॥ ३५
 त्रयी चार्ता दण्डनीतिरिज्या वर्णाश्रमास्तथा । शिष्टैराचर्यते यस्मान्मनुना च पुनः पुनः ॥
 पूर्वैः पूर्वगतत्वाच्च शिष्टाचरः स शाश्वतः ॥ ३६
 दानं मत्स्यं तपोऽलोभो विद्येज्यामजनौ दया । अष्टौ तानि चरित्राणि शिष्टाचारस्य लक्षणम् ॥
 शिष्टा यस्माच्चरन्त्येनं मनुः सप्तर्षयश्च वै । मन्वन्तरेषु सर्वेषु शिष्टाचारस्ततः स्मृतः ॥ ३८
 विज्ञेयः श्रवणाच्छ्रुतः स्मरणात्स्मार्त उच्यते । इज्यावेदात्मकः श्रौतः स्मार्तो वर्णाश्रमात्मकः
 मत्स्यङ्गानि च वक्ष्यामि धर्मस्येह तु लक्षणम् ॥ ३९
 दृष्ट्वो प्रभृतमर्थं यः पृष्टो वै न निगूहति । यथा भूतप्रवादस्तु इत्येतत्सत्यलक्षणम् ॥ ४०
 ब्रह्मचर्यं जगो मौनं निराहारत्वमेव च । इत्येतत्तपसो मूलं सुधीरं तदुरासदम् ॥ ४१
 पशूनां द्रव्यहविषामृकृमामयजुषां तथा । ऋत्विजां दक्षिणानां च संयोगो यज्ञ उच्यते ॥ ४२
 आत्मनस्तर्षभूतेषु या हितायाहिनाय च । समा प्रवर्तते दृष्टिः कृत्स्ना ह्येषा दया स्मृता ॥ ४३
 अक्रुद्रेऽभिहृते वाऽपि नाऽऽक्रोशेद्यो न हन्ति वा । वाङ्मनःकर्माभिः क्षान्तिस्तितिक्षैषा क्षमा स्मृता
 स्वामिनाऽरक्ष्यमाणानामुत्सृष्टानां च सत्सु च । परस्वानामनादानमलोभ इह कीर्त्यते ॥ ४५
 मैथुनस्यासमाचांगे ह्यविन्तनमकलनम् । निवृत्तिर्ब्रह्मचर्यं तदच्छिद्रं दम उच्यते ॥ ४६
 आत्मार्थं वा परार्थं वा इन्द्रियाणीह यस्य वै । न मिथ्या संवर्तन्ते शमस्यैतत्तु लक्षणम् ॥ ४७
 दशात्मके यो विषये कारणे चाष्टलक्षणे । न क्रुध्येत्तु मतिहतः स जितात्मा विर्भाष्यते ॥ ४८
 यच्चदिष्टतमं द्रव्यं न्यायनोपागतं च यत् । तत्तद्गुणवते देयमित्येतदानलक्षणम् ॥ ४९
 दानं त्रिविधमित्येतत्कनिष्ठज्येष्ठमध्यमम् । तत्र नैःश्रेयसं ज्येष्ठं कनिष्ठं स्वार्थसिद्धौ ॥
 कारणैस्तसर्वभूतेभ्यः सुविभागस्तु बन्धुषु ॥ ५०
 धृतिस्मृतिभ्यां विहितो धर्मो वर्णाश्रमात्मकः । शिष्टाचाराविरुद्धश्च धर्मः सत्साधुसङ्गतः ॥
 अद्वेषो ह्यनिष्टेषु तथेष्टानभिनन्दनम् । प्रीतितापविषादेभ्यो विनिवृत्तिर्विरक्तता ॥ ५२
 संन्यासः कमणो न्यासः कृतानामकृतैः सह । कुशलाकुशलानां च प्रहाणं त्याग उच्यते ॥ ५३
 अव्यक्ताद्योऽविज्ञेयाश्च विकाराऽस्मिन्नचेतने । चेतनाऽचेतनान्यत्प्रविज्ञानं ज्ञानमुच्यते ॥ ५४

१ ख. ग. घ. ङ. 'ति शेषं शिष्टः प्रचक्षते । २ ख. घ. 'शान्ते वायुमामे प्र' । ३ क. 'वक्ष्यते । ४ ख. ग. 'हवा तु भू' । ५ क. ग. 'गो योग उ' । ६ ख. घ. ङ. च । प्रवर्तते सम' । ७ ख. घ. ङ. 'चार अचि' । ८ क. 'भाव्यते । ९ ख. घ. ङ. 'श्रेष्ठ' । १० ख. घ. ङ. 'न्यासस्वार्थभूतेभ्यः मधि' ।

- प्रत्यङ्गानां तु धर्मस्य इत्येतल्लक्षणं स्मृतम् । ऋषिभिर्धर्मतत्त्वज्ञैः पूर्वं स्वार्थभुवेऽन्तरे ॥ ५५
- अत्र वो वर्तयिष्यामि विधिर्मन्वन्तरस्य येः । इतरेतरवर्णस्य चातुर्वर्णस्य चैव हि ॥ ५६
- प्रतिमन्वन्तरं चैव श्रुतिरन्या विधीयते ॥ ५७
- ऋचो यजूंषि सामानि यथावत्प्रतिदैवतम् । आभूतसंप्लवस्थापि वर्ज्यकं शतरुद्रियम् ॥ ५८
- विधिर्होत्रं तथा स्तोत्रं पूर्ववत्संप्रवर्तते । द्रव्यं स्तोत्रं गुणस्तोत्रं कर्मस्तोत्रं तथैव च ॥ ५९
- चतुर्थमाभिजनिकं स्तोत्रमेतच्चतुर्विधम् ॥ ६०
- मन्वन्तरेषु सर्वेषु यथा देवा भवन्ति ये । प्रवर्तयति तेषां वै ब्रह्मा स्तोत्रं चतुर्विधम् ॥ ६१
- एवं मन्त्रगुणानां च समुत्पत्तिश्चतुर्विधा ॥ ६२
- अथर्वयजुषां साम्नां वेदेष्विह पृथक्पृथक् । ऋषीणां तप्यतामुग्रं तपः परमदुश्चरम् ॥ ६३
- मन्त्राः प्रादुर्बभूवुर्हि पूर्वमन्वन्तरेष्विह । परितोपाद्भवाद्दुःखात्सुखाच्छ्लोकाच्च पञ्चधा ॥ ६४
- ऋषीणां तपः कात्स्न्येन दर्शनेन यदृच्छया । ऋषीणां यद्विपत्तिं हि तद्रक्षन्ामीह लक्षणैः ॥ ६५
- अनीतानागतानां तु पञ्चधा ऋषिरुच्यते । अतस्तृषीणां वक्ष्यामि ह्यार्षस्य च समुद्भवम् ॥ ६६
- गुणसाम्ये वर्तमाने सर्वसंप्रलये तदा । अतिचारे तु देवानामतिदेशे तयोर्यथा ॥ ६७
- अबुद्धिपूर्वकं तद्वै चेतनार्थं प्रवर्तते । तेन ह्यबुद्धिपूर्वं तच्चेतनेन ह्यधिष्ठितम् ॥ ६८
- वर्तते च यथा तौ तु यथा मत्स्योदके उभौ । चेतनाधिष्ठितं तत्त्वं प्रवर्तति गुणान्मना ॥ ६९
- कारणत्वात्तथा कार्यं तदा तस्य प्रवर्तते । विषये विषयित्वाच्च ह्यर्थेऽर्थित्वात्तथैव च ॥ ७०
- कालेन प्रापणीयेन भेदास्तु कारणात्मकाः । संसिध्यन्ति तदा व्यक्ताः क्रमेण महदादयः ॥ ७१
- महत्तत्त्वाप्यहंकारस्तस्माद्भूतेन्द्रियाणि च । भूतभेदास्तु भेदेभ्यो जाज्ञरे ते परस्परम् ॥ ७२
- संसिद्धिकारणं कार्यं सद्य एव विवर्तते ॥ ७३
- यथोर्लुमुकस्तुतृन्ममेककालं प्रवर्तते । तथा विवृतः क्षेत्रज्ञः कालेनैकेन कर्मणा ॥ ७४
- यथाऽन्यकारे खद्योतः सहसा संप्रदृश्यते । तथा विवृतो ह्यव्यक्तात्खद्योत इव चोत्थणः ॥ ७५
- स महान्सशरीरस्तु यत्रैवाग्रे व्यवस्थितः । तत्रैव संस्थितो विद्वान्द्वारकालामुत्ते स्थितः ॥ ७६
- महांस्तु तमसः पारे बैलक्षण्याद्विभाव्यते । तत्रैव संस्थितो विद्वान्ममोऽन्त इति श्रुतिः ॥ ७७
- बुद्धिर्विवर्तमानस्य प्रादुर्भूता चतुर्विधा । ज्ञानं वैराग्यमैश्वर्यं धर्मश्चेति चतुष्टयम् ॥ ७८
- सांसिद्धिकान्यथैतानि सुप्रतीकानि तस्य वै । महतः सशरीरस्य वैवर्ण्यान्मिद्विरुच्यते ॥ ७९
- अत्र शेते च यत्पुण्या क्षेत्रज्ञानमथापि वा । पुण्यीशत्वाच्च पुरुषः क्षेत्रज्ञानार्थमुच्यते ॥ ८०
- क्षेत्रज्ञः क्षेत्रविज्ञानाद्भगवान्मतिरुच्यते । यस्माद्बुद्ध्याऽनु शेते ह तस्माद्बोधात्मकः स वै ॥ ८१
- सांसिद्धये परिगतं व्यक्ताव्यक्तमचेतनम् ॥ ८२

१ रा. ग. घ. पूर्व । २ रा. 'य' । तथैव चातुर्व' । घ. 'यः' । तथेतरस्य व' । ३ क. 'विस्थापि ध' ।
 ४ रा. ग. घ. 'णा तारकाद्येन' । ५ ग. घ. ड. 'अभिभावे तु' । ६ रा. घ. ड. तथा । ७ क. उभे । ८ रा. घ. ड. 'स्तु कर' । ९ य. घ. ड. 'कार्यकरण' । स' । १० रा. घ. 'तस्मात्तुष्टिस्तूष्णे' । ग. ड. 'तस्मात्तुष्टिस्तूष्णे' । ११
 घ. ड. 'यत्ते क्षे' । १२ रा. घ. घ. ड. 'नैतेन' । १३ रा. 'चोत्थणात्' । ग. 'चोत्थणत्' । ड. 'चोत्थणम्' । १४ रा.
 ग. घ. ड. 'विभुः' । १५ रा. ग. घ. 'श्रीधामि' । १६ रा. घ. 'तमदात्म्यता' । १७ रा. 'पुद्गला' । १८ घ. ड.
 'त उच्यते' । १९ क. 'ज्ञाना तु शे' ।

(ऋषिलक्षणम्)

एवं निवृत्तिः क्षेत्रज्ञा क्षेत्रज्ञेनाभिसंहिता । क्षेत्रज्ञेन परिज्ञातो भोग्योऽयं विषयस्त्विति ॥ ७८
 ऋषीत्येष गतो धातुः श्रुतो सत्ये तपस्यथ । एतन्संनिर्यतस्तस्मिन्ब्रह्मणा स ऋषिः स्मृतः ॥
 निवृत्तिसमकालं तु बुद्ध्याऽव्यक्तमृषिः स्वयम् । परं हि ऋषते यस्मात्परमोपस्ततः स्मृतः ॥ ८०
 गत्यर्थादपतेर्द्धातोर्नामनिवृत्तिरादितः । यस्मादेव स्वयंभूतस्तस्माच्च ऋषिता स्मृता ॥

ईश्वराः स्वयमुद्भूता मानसा ब्रह्मणः सुताः ॥ ८१

यस्माच्च हन्यते मानैर्महान्परिगतः पुरः । [यस्माऽहर्षन्ति ये धीरा महान्तं सर्वतो गुणैः ॥
 तस्मान्महर्षयः प्रोक्ता बुद्धेः परमदर्शिनः] ॥ ८२

ईश्वराणां शुभास्तेषां मानसा औरसाश्च ते । अहंकारं तमथैव त्यक्त्वा च ऋषितां गताः ॥ ८३

तस्माच्च ऋषयस्ते वै भूतादौ तच्चदर्शनाः । ऋषिपुत्रा ऋषीकास्तु मैथुनाद्गर्भसंभवाः ॥ ८४

तन्मात्राणि च सत्यं च ऋषन्ते ते महौजसः । सत्सर्पयस्तनस्ते वै परमाः सत्यदर्शनाः ॥ ८५

ऋषीणां च सुतास्ते तु विज्ञेया ऋषिपुत्रकाः । ऋषन्ति वै श्रुतं यस्माद्विशेषां चैव तत्त्वतः ॥

तस्माच्छ्रुतर्षयस्तेपि श्रुतस्य परिदर्शनात् ॥ ८६

अव्यक्तात्मा महात्मा चाहंकारात्मा तथैव च । भूतात्मा चेन्द्रियात्मा च तेषां तज्ज्ञानमुच्यते
 इत्येता ऋषिजातीस्तु नामभिः पञ्च वै शृणु ॥ ८७

भृगुर्वरीचिरग्निश्च अङ्गिराः पुलहः क्रतुः । मनुर्दक्षो वसिष्ठश्च पुलस्त्यश्चेति ते दश ॥

ब्रह्मणो मानसां ह्येत उद्भूताः स्वयमीश्वराः ॥ ८८

प्रवर्तत ऋषेर्पस्मान्महान्तस्मान्महर्षयः । ईश्वराणां सुतस्त्वेत ऋषयस्तान्निबोधत ॥ ८९

काव्यो बृहस्पतिश्चैव कश्यपश्चोशनास्तथा । उत्थो वामदेवश्च अयोज्यश्चौशिजस्तथा ॥ ९०

कर्दमो विश्रवाः शक्तिर्बालखिल्यस्तथैव धराः । इत्येव ऋषयः प्रोक्ता ज्ञानतो ऋषितां गताः ॥

ऋषिपुत्रानृषीकास्तु गर्भोत्पन्नान्निबोधत । वत्सरो नैग्रहूश्चैव भारद्वाजस्तथैव च ॥ ९२

बृहदुत्थः शरद्वार्थे अगस्त्यश्चौशिजस्तथा । ऋषिर्दार्ढ्यतमार्थैव बृहदुक्थः शरद्वतः ॥ ९३

वाजश्रवाः सुविश्वार्थे सुवाग्येषपरायणः । दधीचः शङ्खमार्थैव राजा वैश्रवणस्तथा ॥

इत्येत ऋषिकाः प्रोक्तास्ते सत्यादृषिता गताः ॥ ९४

ईश्वरा ऋषिकार्थैव ये चान्ये वै तथा स्मृताः । एते मन्त्रकृतः सर्वे कृत्स्नशस्तान्निबोधत ॥ ९५

भृगुः काव्यः प्रचेतास्तु दधीचो ह्यात्पवानपि । और्वोऽथ जमदग्निश्च विदः सारम्यतस्तथैव ॥

अद्विपेणो हरूपश्च भीतहव्यः सुमेधसः । वैन्यः पृथुर्दिवोदासः पेश्वोऽस्योगृत्ममात्रभः ॥

एकोनविंशदित्येत ऋषयो मन्त्रवादिनः ॥ ९७

* यदुपिस्तान्तमम यो य पुस्तके नस्ति ।

१ क. 'यत तस्मि' । २ ग ग घ ङ 'तः । निवृत्तम' । ३ ग. 'स्माद्यामायता । ४ स. ग. ङ. 'पन्तु ये ।
 ५ क. 'गान्तर' । ६ ग. ङ. 'वि' 'इत्यन्त क' । ७ ङ. 'समा' । ८ घ. 'य सर्वतः त' । ९ क. 'शिता । १० ।
 १० स. ग. घ. ङ. 'कश्यप' । ११ स. घ. ङ. 'पथवनस्त' । १२ स. 'या परे । १३ । ङ. 'यापरा । १४ । १५ ग. घ. ङ.
 नमर्ह । १६ घ. 'य भारद्वाजस्तथैव । १७ क. । १८ घ. 'तुजित्तय । १९ स. ङ. 'वित्तिय । २० ग. ङ. 'य स्यावा-
 ज्येव परातः । २१ । २२ ग. ग. ङ. 'य ऋषिकांश्च ये स्मृ । २३ स. घ. 'पि । ऊर्वो' । २४ घ. 'या । आद्विपे' ।
 २५ स. घ. ङ. 'यस्वयो' । २६ क. 'शारो' । २७ घ. 'ये' । २८ घ. 'ये' । २९ घ. 'ये' । ३० घ. 'या । आद्विपे' ।

अङ्गिरा-वेधतश्चैव भाद्राजोऽथ वाष्कलिः । तथोऽमृतस्तथा मार्ग्यः शनी संहतिरेव च ॥ ९८
 पुरुकुत्तरोऽथ मांधाता अम्बरीपस्तथैव च । युवनाश्वः पौरुकुत्तस्तसदस्युः सदस्युमान् ॥
 आहार्योऽथाजमीढश्च ऋपभो घालिरेव च । पृषदश्चो विरूपश्च कण्वश्चैवाथ मुद्गलः ॥ १००
 एतद्व्यश्च भरद्वाजस्तथा वाजश्रवा अपि । आयाप्यश्च मुँयित्तिश्च वामदेवस्तथैव च ॥ १०१
 औगजो बृहदुक्थश्च ऋषिदीर्घतर्पास्तथा । कक्षीवांश्च त्रयस्त्रिंशत्स्मृता अङ्गिरसो वराः ॥
 एते मन्त्रकृतः सर्वे काश्यपांस्तु निबोधन्ते ॥ १०२
 काश्यपश्चैव वत्सारो विभ्रमो रैभ्य एव च । असितो देवलश्चैव पडेते ब्रह्मवादिनः ॥ १०३
 अत्रिरर्चिसनश्चैव श्यामांवांश्चार्थे निष्ठुरः । बलगूँको मुनिर्धोमांस्तथा पूर्वातिथिश्च यः ॥
 इत्येते चात्रयः प्रोक्ता मन्त्रकारा मर्हन्त्यः ॥ १०४
 वसिष्ठश्चैव शक्तिश्च तथैव च पराशरः । चतुर्थे इन्द्रप्रेमतिः पञ्चमस्तु भरद्गुः ॥ १०५
 षष्ठस्तु गैत्रावरुणः कुण्डिनः सप्तमस्तथा । [* एते सप्तर्षयो विष्वा ब्रह्मक्षेत्रनिवासिनः ॥ १०६
 ब्रह्मक्षेत्रं महातीर्थं ब्रह्मणा निर्मितं पुरा । + कुरुक्षेत्रे पुण्यतमे पितामहनिषेविते ॥ १०७
 देवानां च ऋषीणां च मुनीनां तत्र सङ्गमः । ब्रह्मणा च कृतं मन्त्रं क दृष्टो व युदेवता ॥ १०८
 ऋषिगणैस्तदा प्रोक्तं न दृष्टो (दृष्टा) वायुदेवता । इति चिन्तयतां तेषामणुमात्रस्तु दृष्टवान् ॥
 दृष्टं पुरं च तत्राऽऽसीद्वायोर्नाम्ना पुरं परम् । [* अष्टादशसहस्राणि द्विजाः संस्थापितास्तदा
 शूद्रास्तद्विगुणास्तत्र स्थापिता मातरिश्वा । तानुवाच ततो देवो मातरिश्वा महाविभुः ॥ १११
 यूयं मद्भक्तिकर्तारो मन्त्रान्ना ख्यातिमाप्नुथ । द्रव्यं दूतं नु मर्त्येकं द्विजान्भजत भो द्विजाः ॥
 भवतां तु भविष्यन्ति गोत्राहो (ण्ये) कादशैव हि । विवाहकालोऽभिमतश्चत्वरस्तपनादरः ॥
 तत्राकोत्सासिदस्तास्तु रक्षयाः सुवलिनो नराः । तत्र स्नानं न पश्यन्ति यथाऽन्ये स विधिः शुभः
 गोत्रजायाश्च नैवेद्यं तथाकार्यं पृथक्पृथक् । चतस्रः सुभगास्तत्र कुर्युः कुण्डनमादरात् ॥ ११५
 एवमेष कुलाचारो भवतां कथितः कियान् । मर्जनेन च वापीयं भवज्वरविनाशिनी ॥
 अस्यां नान्याधिकारोऽस्ति मर्जने मर्त्यपुङ्गवाः । पद स्थानानि च मन्त्रान्ना दृष्ट्वा पूजो भवेन्नरः ।)
 तत्तीर्थं भुवि विख्यातं हनुमान्यत्र जीवितः । तत्रैव स्थापिता विष्वा वायुना ब्रह्मवादिना ॥
 देवत्रयाणामादेशाद्धर्मसंक्षणाय च । यत्र रुद्रः स्थिरश्चाऽऽसीद्विष्णुः सर्वासु मूर्तिमान् ॥ ११९
 र्वाडादिद्यश्च देवेशः स्थापितो वायुना तदा । कामदः सर्वदः सूर्यो मंभुरीशः प्रतापवान् ॥
 सहस्रकरसंयुक्तः सर्वायुषविभूषितः । रत्नादेवीयुतः श्रीमांस्त्रयाधारस्त्रयीमयः ॥ १२१
 सूर्यकुण्डं च तत्राऽऽसीद्ब्रह्मकुण्डमतः परम् । रुद्रकुण्डं हरेः कुण्डमेतत्कुण्डचतुष्टयम् ॥ १२२

* एते सप्तर्षय इत्यारभ्य विधेया ब्राह्मणस्य त्वित्यन्तमन्य क ग द पुस्तकेषु नास्ति । + इदं नै नास्ति
 य पुस्तके । * धनुर्दिडातर्गतमन्यः द्य पुस्तके नास्ति ।

१ म. ग. घ. द. 'हिरो वे' । २ ख. ग. घ. द. 'व भर' । ३ ग. घ. द. 'थानामृतथा' । ४ ख. घ. र्यः
 शनी । ग. द. र्यः 'शिनी' । ५ ख. ग. घ. संहति' । ६ ख. घ. सुचित्ति' । ७ म. च दग्लो य' । ८ ख. घ. द.
 तमास्त' । ९ क. 'द वाश' । १० ग. द. 'गावाश्चोऽथ तिष्ठिरः' । ११ घ. 'म तिष्ठिर' । १२ द. 'स्यापको' । १३ द.
 'दुर्गतिः' । १४ ख. 'प्रमितिः' । १५ घ. दृष्टो । १६ ख. 'तत्रैव दृष्टा' । १७ म. तत्र । १८ ख. 'वाश' ।

(महास्थानतीर्थवर्णनम्)

(* नव दुर्गाः स्थितास्तत्र क्षेत्रमंरक्षणाय च । इहद्वयं त्रिगुण्येषां तथा यज्ञचतुष्टयम्) ॥ १२३
 विवाहव्रतचूडासु करं तेषां प्रदीयते । आचारा विविधाः प्रोक्ता बाह्वानां प्रयत्नतः ॥ १२४
 तावन्नो द्विगुणाः शूद्रा यावन्तो ब्राह्मणाः स्मृताः । कुगरूपा द्विजाः पूर्वं मूर्तिमन्स्ताः स्थिताः
 मन्त्रैर्मन्त्राविदां श्रेष्ठैः कृता वै शास्त्रज्ञांस्तदैः । धात्रीरूपतडागानि देवतायतनानि च ॥ १२५
 धर्मशालाऽपि बहुला वायुस्थाने महापुरे । रत्नावती स्वर्गमयी गङ्गा चामृ-चादिनी ॥ १२६
 कलौ दृषद्गती नाम महापातकनाशिनी । वायुना स्थापितं ह्यतच्छासनं पादनाशनम् ॥ १२७
 सुनन्दनं वनं तत्र रम्यं राजर्षिभोजितम् । एतत्स्थानं मया प्रोक्तं सर्वेषां च समागतः ॥ १२८
 निरू(रु)पमाश्च ते विषा वायुना स्थापिताश्च ये । उरमां चैव देवेशि विधेया ब्राह्मणस्य तु ॥]
 (+ सुष्टुभ्रश्चाष्टमश्चैव नवमोऽथ बृहस्पतिः । दशमस्तु भरद्वाजो मन्त्रब्राह्मणकारकाः ॥ १२९
 एते चैव हि कर्तारो विधर्मध्वंमकारिणः) । लक्षणं ब्रह्मणश्चैतद्विहितं सर्वशाश्विनाम् ॥ १३०
 हेतुहितैः स्मृतो धात्रीर्षिर्ब्रह्मन्त्युदितं परैः । अथ वार्थपरिभाषेहि नोतेर्गतिकर्मणः ॥ १३१
 तथा निवचनं ब्रह्माक्षरार्थस्यावधारणम् । निन्दां तामाहुराचार्या यदोपाभिन्त्यते वचः ॥ १३२
 प्रपूर्वाचरन्ततेर्गतोः प्रशंसा गुणवत्तया । इदं त्विदमिदं नेदमित्यनिश्चित्य संशयः ॥ १३३
 इदमेव विधातव्यमित्ययं विधिरुच्यते । अन्यस्यान्यस्य चोक्तत्वाद्बुधाः परकृतिः स्मृता ॥
 यो ह्यत्यन्तरोक्तश्च पुराकल्पः स उच्यते । पुरा विक्रान्तवाचित्वात्पुराकल्पस्य कल्पना ॥ १३४
 मन्त्रब्राह्मणकल्पैस्तु निगमैः शुद्धिस्तैः । अनिश्चित्य कृतामाहुर्व्यवधारणकलौनाम् ॥ १३५
 यथा हीदं तथा तद्वै इदं वाऽपि तथैव तत् । इत्येव ह्युद्देशोऽयं दशमो ब्राह्मणस्य तु ॥ १३६
 इत्येतद्ब्राह्मणस्याऽदौ विहितं लक्षणं वृषैः । तस्य तद्वृत्तिरुद्दिष्टा व्याख्याऽप्यनुपदं द्विजैः ॥
 मन्त्राणां कलानं चैव विधिरुच्यते कर्मसु । मन्त्रो मन्त्रयतेर्धातोर्ब्राह्मणो ब्रह्मणोऽवनात् ॥ १३७
 अल्पाक्षरमसन्दिग्धं सारवद्विधितोमुत्तमम् । अस्तोभमनवद्यं च सूत्रं सूत्रविदो विदुः ॥ १३८

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रोक ऋषिलक्षण नामोत्पटपद्यायः ॥ ५९ ॥

आदितः श्लोकानां सप्तत्यष्टाः—४८२५

अथ पटपद्यायः ।

महास्थानतीर्थवर्णनम् ।

ऋषय ऊचुः—

ऋषयस्तद्वचः श्रुत्वा सूतर्षाहुः सुदुस्तरम् । कथं वेदाः पुरा व्यस्तास्तन्नो ह्येहि महामते ॥ १

सूत उवाच—

शपरे तु पुराट्ते मनोः स्वायंभुवेऽन्नरे । ब्रह्मा यनुमुवाचेदं तद्विद्विष्ये महामते ॥ २

* पञ्चविंशन्तर्गतप्रश्नो घ. पुस्तके नास्ति । + पञ्चविंशन्तर्गतप्रश्नः ग ग घ ङ. पुस्तकेषु नास्ति ।

१ घ. 'स्वो द्विजः पृ' । २ घ. 'येदाः' । ३ घ. 'मा च दशयेति वि' । ४ घ. 'न ब्राह्मणस्यैव' । ५ ग. घ. 'विद्वन्' । ६ ग. ग घ. ङ. तन् । ७ घ. ग. ङ. 'हेन क' । घ. 'हेन कर्मणा' । म' । ८ 'नोऽवना' । ९ घ. 'माहुरा' । १० घ. 'सु पट' । ११ ग. घ. ङ. 'दं वेदव्याप' ।

- परित्यजेत युगे नान स्वराशीर्षा द्विजावयः । नम्रता युगनोपेण मेवं चैव यथाक्रमम् ॥ १
- अथवायनं युगवशादल्पविष्टं हि दृश्यते । दृग्गमाद्वलभागेन तत्राशिष्टं कृतान्द्रितम् ॥ ४
- शीर्षं तेनां चलं वायवं मयं चैव प्रगच्छति । वेदवेदा हि कार्याः स्युर्मासुदेवविनाशनम् ॥ ५
- वेदे नाशमनुग्राप्ते यत्रां नाशं गमिष्यति । यज्ञे नष्टे देवनाशस्ततः सर्वं प्रणश्यति ॥ ६
- आद्यो वेदश्चतुष्पादैः शतमाहर्षमहितः । पुनरेकगुणः कृन्तो यज्ञो वै सर्वकामधुक् ॥ ७
- एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वा यन्तुर्लोकहिते रतः । वेदमेकं चतुष्पादं चतुर्धा व्यभजन्मसुः ॥ ८
- ब्रह्मणां वचनात्तात लोकानां हितकाम्यया । तदिदं वर्तमानेन युष्माकं वेदकलानम् ॥ ९
- यन्न्तरेण वक्ष्यामि व्यतीतानां प्रकल्पनम् । प्रत्यक्षेण परांशं वै तन्निर्वाचत सत्तमाः ॥ १०
- अस्मिन्पुगे कुनो व्यासः पाराशर्यः परंतपः । द्वितीयं इति ख्याते विष्णोरंशः प्रकीर्तितः ॥ ११
- ब्रह्मणा चोदितः सौमस्मिन्वेदं व्यस्तुं प्रचक्रमे । अत्र शिष्यान्स जग्राह चतुरो वेदकारणात् ॥ १२
- जैमिनिं च सुमन्तुं च वैशम्पायनमेव च । पैलं तेषां चतुर्थं तु पञ्चमं लोमहर्षणम् ॥ १३
- ऋग्वेदश्चावकं पैलं जग्राह विधिवद्विजम् । यजुर्वेदमवक्तारं वैशम्पायनमेव च ॥ १४
- जैमिनिं सामवेदार्थश्चावकं सोऽन्वययत् । तथैवार्थवेदस्य सुमन्तुमृषिसत्तमम् ॥ १५
- इतिहासपुराणस्य वक्तारं सम्यगेव हि । मां चैव प्रतिजग्राह भगवानीश्वरः प्रभुः ॥ १६
- एकं आसीद्यजुर्वेदस्तं चतुर्धा व्यकल्पयत् । चतुर्द्वौत्रमभूत्तस्मिन्नेन यज्ञप्रकलायत् ॥ १७
- आध्वर्यवं यजुर्भिस्तु ऋग्भिर्होत्रं तथैव च । उद्गाथं सामभिश्चवक्त्रे ब्रह्मत्वं चाप्यथर्वभिः ॥ १८
- ब्रह्मत्वमकारोयज्ञे वेदेनाध्वर्यवेन तु ॥ १८
- ततः स ऋचैर्बुद्ध्य ऋग्वेदं समकलायत् । होतृकं कल्पयते तेन यज्ञवाहं जगद्धितम् ॥ १९
- सामभिः सामवेदं च तेनोद्गात्रमरोचयत् । राजस्त्वथर्ववेदेन सर्वकर्मण्यकारयत् ॥ २०
- आख्यानैश्चाप्युपाख्यानैर्गार्गीभिः कुलकर्मभिः । पुराणसंहितां चक्रे पुराणार्थविशारदः ॥ २१
- यच्छिष्टं तु यजुर्वेदे तेन यज्ञमथायुजत् । युज्जानः स यजुर्वेद इति शास्त्रविनिश्चर्यः ॥ २२
- पदानामुद्धृतत्वाश्च यज्ञानि विपद्याणि वै । स तेनाद्धृन्वीर्यस्तु ऋत्विग्भिर्वेदपारगैः ॥ २३
- प्रयुज्यते बभूवेषस्तेन वा युज्यते तु सः ॥ २३
- ऋचो गृहीत्वा पैलस्तु व्यभजत्तद्विधा पुनः । द्विः कृत्वा संयुगे चैव शिष्याभ्यामददात्प्रभुः ॥ २४
- इन्द्रमथतपे चैकां द्वितीयां वाप्तलाय च । चतस्रः संहिताः कृत्वा वाष्कलिर्द्विजसत्तमः ॥ २५
- शिष्यान्ध्यापयामास शुभ्रपाभिरतान्हितान् ॥ २५
- बौध्दं तु मययां शाखां द्वितीयां प्रिषाठरम् । पाराशरं तृतीयां तु याज्ञवल्क्यार्थापराम् ॥ २६
- इन्द्रमथतिरेकां तु संहितां द्विजसत्तमः । अध्यापयन्महाभागं मार्कण्डेयं यशस्विनम् ॥ २७
- सत्यभवसगर्भं तु पुत्रं स तु महायशाः । सत्यश्रवाः सत्यदितं पुनरुध्यापयद्विजः ॥ २८

१ अ. ग. घ. ड. पुनं युगे तां । २ ग. घ. ड. मां । ३ अ. ग. । ४ लं वाशं मं । ५ प. वेदे । ६ द. मे देहि । ७ द. 'दः दयता' । ८ ग. ग. घ. ड. मयदे । पुं । ९ स. द. 'दायं धा' । १० ग. ग. घ. 'स्य वाशो-
वापयय' । ११ ग. घ. 'वयाऽऽशो' । १२ ग. भां विस्मययत् । १३ प. 'तु । नातु' । १४ द.
भीष्टम् । १५ अ. ग. घ. ड. 'वै यज्ञ' । १६ ग. घ. ड. 'यत्वं वराऽस्तन' । १७ ग. द. 'यानि द्विजसत्तमः' । पुं । १८
अ. घ. ड. । पारा । १९ अ. बोधं तु । ग. घ. ड. परम् । २० स. घ. ड. 'यत्वं तु' । २१ ग. द. द्विजम् ।

(महास्थानतीर्थवर्णनम्)

सोऽपि सैत्यतरं पुत्रं पुनरध्यापयद्विभुः । सत्यश्रियं महात्मानं सत्यधर्मपरायणम् ॥ २९
 अभवंस्तस्य शिष्या वै त्रयस्तु सुमहौजयः । सत्यश्रियेभ्यो विद्वांसः शास्त्रग्रहणतत्पराः ॥ ३०
 शौकल्यः प्रथमस्तेषां तस्मादन्यो रथान्तरः । वाष्कलिश्च भरद्वाज इतिशाखाप्रवर्तकाः ॥ ३१
 देवमित्रस्तु शाकल्यो ज्ञानाहंकारगर्वितः । जनकस्य स यज्ञे वै विनाशप्रगमाद्विजः ॥ ३२

शांशपायन उवाच—

कथं विनाशप्रगमतस मुनिर्ज्ञानगर्वितः । जनकस्याश्वमेधेन कथं वादो बभूव ह ॥ ३३
 किमर्थं चाभवद्वादः केन सार्धमथापि वा । सर्वमेतद्यथावृत्तमाचक्ष्व विदितं तव ॥ ३४
 ऋषीणां तु वचः श्रुत्वा तदुत्तरमथाब्रवीत् ॥ ३४

सूत उवाच—

जनकस्याश्वमेधे नु महानासीत्प्रमागमः । ऋषीणां तु सहस्राणि तत्राऽऽजगमुनेकशः ॥ ३५
 राजर्षेर्जनकस्याथ तं यज्ञं हि दिदृक्षवः ॥ ३५
 आगतान्ब्राह्मणान्दृष्ट्वा जिज्ञासाऽस्याभवत्ततः । को न्वेषां ब्राह्मणः श्रेष्ठः कथं मे निश्चयो भवेत्
 इति निश्चित्य मनसा वृद्धिं चक्रे जनाधिपः ॥ ३६
 गवां सहस्रपादाय सुवर्णमधिकं ततः । ग्रामान्नत्नानि दासांश्च मुनीन्प्राह नराधिपः ॥ ३७
 सर्वानहं प्रयन्नाऽस्मि शिरसा श्रेष्ठभागिनः ॥ ३७
 यदेतदाह्वनं वित्तं यो वः श्रेष्ठतमो भवेत् । तस्मै तद्वपनीतं हि विद्यावित्तं द्विजोत्तमाः ॥ ३८
 जनकस्य वचः श्रुत्वा मुनयस्ते श्रुत्वाऽपि दृष्ट्वा धनं महासारं धनवृद्ध्या जिघृक्षुर्वचः ॥ ३९
 आह्वयंचक्रुरन्योन्यं वेदज्ञानमदोऽवगाः ॥ ३९
 मनसा गतोचित्तास्ते ममेदं धनमिति युत । ममैवैतन्नैवेत्यन्यो ब्रूहि किं वा विवेकेल्प्यते ॥ ४०
 इत्येवं धनदोषेण वादांश्चक्रुर्नेकजः ॥ ४०
 तथाऽन्यस्तत्र वै विद्वान्ब्रह्मवादस्ततः कविः । याज्ञवल्क्यो महातेजास्तपस्वी ब्रह्मवित्तमः ॥ ४१
 ब्रह्मणोऽद्वात्समुत्पन्नो वाक्यं पौराच सुस्वरम् । जिघ्र्यं ब्रह्मविदां श्रेष्ठो धनमेतद्गृहाण भो ॥ ४२
 नयस्व च गृहं नत्न ममैतन्न त्र संशयः । सर्ववेदेऽप्यहं वक्ता नान्यः कश्चित्तु परतमः ॥ ४३
 यो वा न प्रीयते निमः ममेऽद्य न मा चिरम् ॥ ४३
 ततो ब्रह्मार्णवः शुभ्रः समुद्र इव संहरः । नानुवाच नतः सस्थो याज्ञवल्क्यो हमन्त्रि ॥ ४४
 क्रांष्टं मा वैर्षेयिदामो भवन्तः गलवादिनः । यदापदे यथायुक्तं जिज्ञासन्तः परस्परम् ॥ ४५
 ततोऽभ्युपागमस्तेषां वादा जगमुनेकशः । गदस्तथा शर्भरयः सूक्ष्मदर्शनमंभवः ॥ ४६
 लोके वेदे तथाऽन्यान्मे विद्यास्थानैरलंक्रताः । शापोत्तमगुणैर्युक्ता नृत्तैर्विर्वर्जनाः ॥ ४७
 वादाः समभवेस्तत्र धनहेतोर्मदान्मनाम् ॥ ४७

१ ग. गते परं । २ ग. ई 'यस्य वि' । ३ ग. घ. शान्त्यः । ४ घ. रथान्तरः । ५ स. घ. 'द्विजाः । शौ' ।
 ६ ग. 'विनाशप्रगमतस' । ७ ग. 'नि गमाज' । ८ ग. ग. द. दाक्षिणि । ९ क. वि. । धदया । १० क. ग. 'त' । ता ।
 ११ ग. द. 'प्रयाऽन्यस्य' । १२ ग. घ. द. 'दे यज्ञे' । १३ ग. ग. घ. द. 'वेदादिन' । १४ ग. घ. -
 'रातिनि' । १५ ग. ग. द. 'न्याय' ।

ऋषयस्त्वेकतः सर्वे याज्ञवल्क्यस्तथैकतः । सर्वे ते मुनयस्तेन याज्ञवल्क्येन धीमता ॥

एकैकशस्ततः पृष्टा नैवोत्तरमथाब्रुवन् ॥

४८

तान्विजित्य मुनीन्सर्वान्ब्रह्मराशिर्महाद्युतिः । शाकल्यमिति होवाच वादकर्तारमञ्जसा ॥ ४९

शाकल्य वद वक्तव्यं किं ध्यायन्नवतिष्ठसे । पूर्णस्त्वं जडमानेन वाताधमातो यथा दृष्टिः ॥ ५०

एवं स धर्षितस्तेन रोपात्ताम्रास्यलोचनः । प्रोवाच याज्ञवल्क्यं तं पैरुपं मुनिसंनिधौ ॥ ५१

स्वमस्मांस्तृणवत्कृत्वा तथैवेमान्द्विजोत्तमान् । विद्याधनं महासारं स्वयंग्राहं जिघृक्षसि ॥ ५२

शाकल्येनैवमुक्तं स याज्ञवल्कः समब्रवीत् । ब्रह्मिष्ठानां बलं विद्धि विद्यातत्त्वार्थदर्शनम् ॥ ५३

कामश्चार्थेन संवद्भस्तेनार्थं कामयामहे । कामप्रश्नयना विनाः कामप्रश्नान्वदामहे ॥ ५४

पणवैपोऽस्य राजर्षेस्तस्मान्नीतं धनं मया । एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य शाकल्यः क्रोधमूर्च्छितः ॥

याज्ञवल्क्यमथोवाच कामप्रश्नार्थवद्ब्रुवः ॥

५२

ब्रूहीदानीं मयोद्दिष्टान्कामप्रश्नान्यथार्थतः । ततः समभवद्वादस्तोर्ब्रह्मविदोर्भटान् ॥ ५३

सार्धं प्रश्नसदसं तु शाकल्यस्तमच्चचुरत् । याज्ञवल्क्योऽब्रवीत्सर्वानृषीणां गृण्यतां तदा ॥ ५४

शाकल्ये चापि निर्वोदे याज्ञवल्क्यस्तमब्रवीत् । प्रश्नमेकं ममापि त्वेवं वद शाकल्य कामिकम् ॥

सायः पणोऽस्य वादस्य अब्रुवन्मृत्युमात्रजेत् ॥

५८

अथ गजोर्दिनं प्रश्नं याज्ञवल्क्येन धीमता । शाकल्यस्तमब्रुवाय सद्यो मृत्युमवाप्नुयात् ॥ ५८

एवं मृतः स शाकल्यः प्रश्नव्याख्यानपीडितः । एवं वीदश्च सुमहानासीत्तेषां धनार्थिनाम् ॥

ऋषीणां मुनिभिः सार्धं याज्ञवल्क्यस्य चैव हि ॥

६०

यत्नैः पृष्टान्तु संप्रश्नाञ्जसतशोऽथ सदस्रतः । व्याख्यायं वै मुने तेषां प्रश्ननारं महौगतिः ॥ ६१

याज्ञवल्क्यो धनं गृह्य यशो विख्याप्य चाऽऽत्मनः । जगाम वै गृहं सैरेभ्यः शिष्येः पण्डितो वशी

देवशिष्यस्तु शाकल्यो महान्मा द्विजमत्तमः । चकार संहिताः पञ्च बुद्धिमान्पदवित्तमः ॥ ६३

तच्छिष्या अगवन् अमुदलो गालकस्तथा । खलीयश्च तथा मत्स्यः शाशुरेयैस्तु पञ्चमः ॥ ६४

प्रोवाच संहितास्त्रिस्तः शातुर्पुर्णस्थीतरः । निरुक्तं च पुनश्चक्रे चतुर्थं द्विजमत्तमः ॥ ६५

तस्य शिष्यास्तु चतस्रैः केनचो दालकिस्तथा । [* धर्मशर्मा देवशर्मा सर्वे व्रतधरा द्विजाः ॥

शाकल्ये तु मृते सर्वे ब्रह्मघ्नास्ते वभूविरे । तदा चिन्तां परां प्राप्य गतास्ते ब्रह्मणोऽन्तिकर्मु

ताञ्जान्वा चेतना ब्रह्मा मेयिनः पवने पुरे । तत्र गच्छत सूर्यं वः सद्यः पापं प्रणश्यति ॥ ६८

द्वादशार्कं नमस्कृत्य तथा वै बालुकेश्वरम् । एकादश तथा रुद्रान्वासुपुत्रं विशेषतः ॥

कुण्डे चतुष्टये स्नात्वा ब्रह्महत्यां तरिष्यथ ॥

६९

(प्रजापतिवशानुकीर्तनम्)

सर्वे शीघ्रतरा भूत्वा तत्पुरं समुपागताः । स्नानं कृतं विधानेन देवानां दर्शनं कृतम् ॥ ७०
 उत्तरं श्वरं नमस्कृत्य वाडवानां प्रसादतः । सर्वे पापविनिर्मुक्ता गतास्ते सूर्यमण्डलम् ॥ ७१
 तदा प्रभृति तर्त्तीर्थं जातं पातकनाशनम् । वायोः पुरं पवित्रं च वायुना निर्मितं पुरा ॥ ७२
 अञ्जनीगर्भसंभूतो हनुमान्पवनात्मजः । यदा जातो महादेव हनुमान्सत्यविक्रमः ॥
 तदैव निर्मितं तीर्थं वायुना ब्रह्मयोनिना ॥ ७३
 उर्व्या जातास्तु ये शूद्रा ब्राह्मणानां निवेदिताः । वृत्त्यर्थं ब्रह्मयज्ञार्थं करस्तेषु कृतो महान् ॥
 अनेन विधिना जातं विप्राणां शासनं महत् । गोघ्नो वाऽपि कृतघ्नो वा सुरापी गुरुतल्पगः ॥
 र्वाडादित्यं नमस्कृत्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ७५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त महास्थानतीर्थवेदशाखाप्रणयनवर्णनं नाम पष्ठऽध्यायः ॥ ६० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४९००

अथ पष्ठऽध्यायः ।

प्रजापतिवशानुकीर्तनम् ।

ऋषय ऊचुः—

भरद्वाजो याज्ञवल्क्यो गार्ग्यः साल्किस्तथा । धीमाञ्जितवलाकश्च नैगमश्च द्विजोत्तमः ॥ १
 वाष्कलिश्च भरद्वाजस्तिष्ठः प्रोवाच संहिताः । रथीतरो निरुक्तं च पुनश्चक्रे चतुर्थकम् ॥ २
 त्रयस्तस्याभनञ्जिप्या महात्मानो गुणान्विताः । धीमान्मन्दायनीयश्च पन्नगारिश्च बुद्धिमान् ॥
 तृतीयश्चाऽऽर्यवस्ते च तपसा संशितव्रताः ॥ ३
 भीतरागा * महातेजाः संहिताज्ञानपारगाः । इत्येते बह्वृचाः प्रोक्ताः संहिता यैः प्रवर्तिताः ॥ ४
 वैशम्पायनगोत्रोऽमौ यजुर्वेदं व्यकलयत् । पठशीतिस्तु येनोक्ताः संहिता यजुषा शुभाः ॥ ५
 गिद्येभ्यः मददौ ताश्च जगृहुस्ते विधानतः । एकस्तत्र परित्यक्तो याज्ञवल्क्यो महातपाः ॥
 पठशीतिश्च तस्यापि संहितानां विकल्पकाः ॥ ६
 सर्वेषामेव तेषां वै त्रिधा भेदाः प्रकीर्तिताः । त्रिधा भेदास्तु ते प्रोक्ता भेदेऽस्मिन्नवमे शुभे ॥ ७
 उदीच्या मध्यदेशाश्च प्राच्याश्चैव पृथग्विधाः । इयामायनिरुदीच्यानां प्रथानः संनभूय ह ॥ ८
 मध्यदेशमतिष्ठानामारुणिः प्रथमैः स्मृतः । आलम्बिगादिः प्राच्यानां त्रयोदश्यादयस्तु ते ॥ ९
 इत्येते चरकाः प्रोक्ताः संहितावादिनो द्विजाः । ऋषयस्त्वद्वचः श्रुत्वा सूर्तं जिज्ञासवोऽनुवन् ॥
 चरकाध्वर्यवः केन कारणं ब्रूहि तत्त्वतः । किञ्चीर्णं कस्य हेतोश्च चरकत्वं च भोजिरे ॥
 इत्युक्तः प्राह तेषां स चरकत्वं न भूयथा ॥ ११

* आश्वत्थानेन वचनम् ।

१ य. भरद्वाजो । २ य. सर्वपापैः । ३ य. स 'महत्' । ४ य. देवो ह । ५ य. तदैव । ६ य. पठशीति । ७ य. भरद्वाजो । ८ य. लवि मा । ९ य. लवि ग । १० य. स ग य 'आऽऽन' । ११ य. पवित्र ।

सूत उवाच—

कार्यमासीदपीणां च किञ्चिद्ब्राह्मणसत्तमाः । मेरुपृष्ठं समासाद्य तैस्तदा त्विति मन्त्रितम् ॥
यो नोऽत्र सप्तरात्रेण नाऽगच्छेद्विजसत्तमाः । स कुर्याद्ब्रह्मवध्यां वै समयो नः प्रकीर्तितः ॥ १३
ततस्ते सगणाः सर्वे वैशम्पायनवर्जिताः । प्रययुः सप्तरात्रेण यत्र संधिः कृतोऽभवत् ॥ १४
ब्राह्मणानां तु वचनाद्ब्रह्मवध्यां चकार सः । शिष्यान्थ समानीय स वैशम्पायनोऽब्रवीत् ॥ १५
ब्रह्मवध्यां चरध्वं वै मत्कृते द्विजसत्तमाः । सर्वे यूयं समागम्य ब्रूतं मैतद्धितं वचः ॥ १६

याज्ञवल्क्य उवाच—

अहमेव चरिष्यामि तिष्ठन्तु मुनयस्त्वमे । बलं चोत्थापयिष्यामि तपसा स्वेन भाषितः ॥ १७
एवमुक्तस्ततः क्रुद्धो याज्ञवल्क्यमथाब्रवीत् । उवाच यत्त्वयाऽधीतं सर्वं प्रत्यर्पयस्व मे ॥ १८
एवमुक्तः स रूपाणि यजुंषि प्रददौ गुरोः । रुधिरेण तथाक्तानि छर्दित्वा ब्रह्मावित्तमः ॥ १९
ततः स ध्यानमास्थाय सूर्यमाराधयद्विजाः । सूर्यब्रह्म यदुच्छिन्नं खं गत्वा प्रतितिष्ठति ॥ २०
ततो यानि गतान्यूर्ध्वं यजुंष्यादित्यमण्डलम् । तानि तस्मै ददौ तुष्टः सूर्यो वै ब्रह्मैरातये ॥
अश्वरूपाय मार्तण्डो याज्ञवल्क्याय धीमते ॥ २१
यजुंष्यऽधीयन्ते यानि ब्राह्मणा येन केन च । अश्वरूपाय दत्तानि ततस्ते वाजिनोऽभवन् ॥
ब्रह्महत्या तु यैर्थाणी चरणाच्चरकाः स्मृताः । वैशम्पायनशिष्यास्ते चरकाः समुदाहृताः ॥
इत्येते चरकाः प्रोक्ता वाजिनस्तान्निबोधत । याज्ञवल्क्यस्य शिष्यास्ते कण्ववैधेयशालिनः ॥
मध्यन्दिनश्च शापेयी विदिग्धश्चाप्य उदलः । ताम्रायणश्च वात्स्यश्च तथा गालवशैपिरी ॥
आटवी च तथा पैर्णी श्रीरणी सपरायणः ॥ २५
इत्येते वाजिनः प्रोक्ता दश पञ्च च संस्मृताः । शतमेकाधिकं कृत्स्नं यजुषां वै विकल्पकाः ॥
पुत्रमध्यापयामास सुमन्तुमथ जैमिनिः । सुमन्तुश्चापि सुत्थानं पुत्रमध्यापयत्प्रभुः ॥
सुकर्माणं सुतं सुत्वा पुत्रमध्यापयत्प्रभुः ॥ २७
स सदसमधीत्याऽऽशु सुकर्माऽप्यथ संहिताः । प्रोवाचाथ सहस्रस्य सुकर्मा सूर्यवर्चसः ॥ २८
अनध्यायेष्वधीयानांस्ताञ्जघान शतक्रतुः । प्रायोपवेशमकरोत्ततोऽसौ शिष्यकारणात् ॥ २९
क्रुद्धं दृष्ट्वा ततः शक्रो वरमस्मै ददौ पुनः । भाविनौ ते महावीर्यौ शिष्यावनलवर्चसौ ॥ ३०
अधीयानौ महाभाजौ सहस्रं संहितायुर्मा । ऐतौ सुरौ महाभागौ मा क्रुध्य द्विजसत्तम ॥ ३१
इत्युक्त्वा वासदः श्रीमान्सुकर्माणं यशस्विनम् । शान्तक्रोधं द्विजं दृष्ट्वा तत्रैवान्तरधीयत ॥ ३२
तस्य शिष्यो भवेद्भीमान्पौर्ण्यज्ञी द्विजसत्तमाः । हिरण्यनाभः कौशिल्यो द्वितीयोऽभून्नराधिपः ॥

(प्रजापतिवशानुकीर्तनम्)

अध्यापयन्तु पौण्ड्यञ्जी सहस्रार्थं तु संहिताः । ते नाञ्जोदीच्यसामान्याः शिष्याः पौण्ड्यञ्जिनः शुभाः
शतानि पञ्च कौशिल्यः संहितानां च वीर्यवान् । शिष्या हिरण्यनाभस्य स्मृतास्ते प्राच्यसामगाः ॥
लोकाक्षी कुथुमिश्चैव कुशीती लाङ्गलिस्तथा । पौण्ड्यञ्जिशिष्याश्चत्वारस्तेषां भेदान्विवोधत ॥ ३६

राणायनीयः सहितण्डिपुत्रस्तस्मादन्यो मूलचारी सुनिद्वान् ।

सकैतिपुत्रः सहसात्यपुत्र एतान्भेदान्वित्त लोकाक्षिणस्तु ॥

३७

त्रयस्तु कुथुमेः पुत्रा औरसो रसपासरः । भागवित्तिश्च तेजरवी त्रिविधाः कौथुमाः स्मृताः ॥

शौरिद्युः शृङ्गिपुत्रश्च द्रोवेतौ चरितव्रतौ । राणायनीयः सौमित्रिः सामवेदविशारदौ ॥ ३९

प्रोवाच संहितास्तिस्रः शृङ्गिपुत्रो महातपाः । चैलः प्राचीनयोगश्च सुरालश्च द्विजोत्तमाः ॥ ४०

प्रोवाच संहिताः पद् तु पाराशर्यस्तु कौथुमः । आसुगायणवैशाख्यौ वेदवृद्धपरायणौ ॥ ४१

प्राचीनयोगपुत्रश्च बुद्धिमांश्च पतञ्जलिः । कौथुमस्य तु भेदास्ते पाराशर्यस्य पद् स्मृताः ॥

लाङ्गलिः शालिहोत्रश्च पद्पद् प्रोवाच संहिताः ॥ ४२

भालुकिः कामहानिश्च जैमिनिर्लोमगायिनिः । कण्डुश्च कीहलश्चैव पडेते लाङ्गलाः स्मृताः ॥

एते लाङ्गलिनः शिष्याः संहिता यैः प्रसाधिताः ॥ ४३

तनो हिरण्यनाभस्य कृतशिष्यो नृपात्मजः । सोऽकरोच्च चतुर्विंशत्संहिता द्विपदां वरः ॥

प्रोवाच चैव शिष्येभ्यो येभ्यस्तांश्च निबोधत ॥ ४४

राईश्च महवीर्यश्च पञ्चमो बाहनस्तथा । तालकः पाण्डकश्चैव कालिको राजिकस्तथा ॥

गौतमश्चाजयस्तश्च सोमराजोऽपतत्ततः ॥ ४५

पृष्टन्नः परिकृष्टश्च उल्लखलक एव च । यवीयसश्च वैशालो अङ्गुलीयश्च कौशिकः ॥ ४६

सालिमञ्जरिसत्यश्च कापीयः कानिकश्च यैः । पाराशरश्च धर्मात्मा इति क्रान्तास्तुसामगाः ॥ ४७

सामगानां तु सर्वेषां श्रेष्ठौ द्वौ तु प्रकीर्तितौ । पौण्ड्यजिश्च कृतिश्चैव संहितानां विकल्पकौ ॥ ४८

अथर्वाणं द्विधा कृत्वा सुमन्तुरददाद्विजाः । कवन्धाय गुरुः कृत्स्नं स च विद्याद्यथाक्रमम् ॥ ४९

कवन्धस्तु द्विधा कृत्वा पथ्यायैकं पुनर्ददौ । द्वितीयं वेदस्पर्शाय स चतुर्थाऽकरोत्पुनः ॥ ५०

मोदो ब्रह्मवलश्चैव पिप्पलादस्तथैव च । शौण्ड्यायनिश्च धर्मज्ञश्चतुर्थस्तपनः स्मृतः ॥

वेदस्पर्शस्य चत्वारः शिष्यास्त्वेते दृढव्रताः ॥ ५१

पुनश्च त्रिविधं विद्धि पथ्यानां भेदमुत्तमम् । जाजलिः कुमुदादिश्च तृतीयः शौनकः स्मृतः ॥

शौनकस्तु द्विधा कृत्वा ददावेकं तु वैभ्रवे । द्वितीयां संहितां धीमान्सैन्धवायनसंज्ञिते ॥ ५३

सैन्धवो मुञ्जकेशाय भिन्ना सा च द्विधा पुनः । नक्षत्रकल्पो वैतानस्तृतीयः संहिताविधिः ॥

चतुर्थोऽद्विरसः कल्पः शान्तिकल्पश्च पञ्चमः ॥

५४

श्रेष्ठास्त्वथर्वणो ह्येते संहितानां विकल्पनाः । पदशः कृत्वा मयाऽप्युक्तं पुराणमृषिसत्तमाः ॥

१ रा ग घ. ड. 'यत्त पौण्ड्यजिः स' । २ क. नाज्योदी । ३ क. कौशिक्य । ४ ख. ग घ. ड. लोकाक्षिः ।
५ घ ग. औरसा । ६ ख. ग घ. ड. 'नीये सौ' । ७ ख घ. ड. 'पाः । चैल । ८ ग. घ. 'लिंगोत्रस्तु पड्यै प्रो' । ९
क. 'यिनः । क' १० क. वृद्धश्च । ११ ग. घ. 'दक्षमह' । १२ ग. ड. 'जायतन्ततः । १३ ग. घ. यः पारा' । १४
ग. घ. ड. पौण्ड्यविध । १५ क. पुनः । १६ क. ड. शौवाय' । ग. शौकाय' । १७ ख. ड. यन्त्रे ।

अत्रियः सुमतिर्धोमान्काश्यपो ह्यकृतव्रणः । भारद्वाजोऽग्निवर्चाश्च वशिष्ठो मित्रयुश्च यः ॥
 सावर्णिः सौमदत्तिस्तु सुशर्मा शांशपायनः ॥ ५६
 एते शिष्या मम ब्रह्मन्पुराणेषु दृढव्रताः । त्रिभिस्त्रिस्तः कृतास्त्रिस्तः संहिताः पुनरेव हि ॥
 काश्यपः संहिताकर्ता सावर्णिः शांशपायनः । सामिका च चतुर्थी स्यात्सा चैषा पूर्वसंहिता ॥
 सर्वास्ता हि चतुष्पादाः सर्वाश्चैकार्थवाचिकाः । पाठान्तरे पृथग्भूता वेदशाखा यथा तथा ॥
 चतुःसाहस्रिकाः सर्वाः शांशपायनिकामृते ॥ ५९
 लोमहर्षणिका मूलोस्ततः काश्यपिकाः पराः । सावर्णिकोस्तृतीयास्तां यजुर्वैक्यार्थपण्डिताः ॥
 शांशपायनिकाश्चान्या नोदनार्थविभूषिताः । सहस्राणि ऋचामष्टौ पद्शतानि तथैव च ॥ ६१
 एताः पञ्चदशान्याश्च दशान्या दशभिस्तथा । बालखिल्याः सहस्रैषाः ससावर्णाः प्रकीर्तिताः ॥
 अष्टौ साम सहस्राणि सामानि च चतुर्दश । आरण्यकं सहोमं च एतद्वायन्ति सामगाः ॥ ६३
 द्वादशैव सहस्राणि छन्द आध्वर्यवं स्मृतम् । यजुषां ब्राह्मणानां च तथा व्यासो व्यकल्पयत् ॥
 सग्राभ्यारण्यकं तत्स्यात्समघ्नकरणं तथा । अतः परं कथानां तु पूर्वा इति विशेषणम् ॥ ६५
 ग्राभ्यारण्यं समघ्नं च ऋग्ब्राह्मणयजुः स्मृतम् । तथा हारिद्रवीयाणां खिलान्युपखिलानि च ॥
 तथैव तैत्तिरीयाणां परबुद्धा इति स्मृतम् ॥ ६६
 द्वे सहस्रे शतेन्यूने वेदे वाजसनेयके । ऋग्गणः परिसंख्यातो ब्राह्मणं तु चतुर्गुणम् ॥ ६७
 अष्टौ सहस्राणि शतानि चाष्टावशीतिरन्यान्यधिकश्च पादः ॥
 एतत्प्रमाणं यजुषामृचां च सशुक्रियं साखिलयाज्ञवल्क्यम् ॥ ६८
 तथा चरणविर्याणां प्रमाणं संहितां गृणु । पद्साहस्रमृचामुक्तमृचः पद्विंशतिः पुनः ॥
 एतावदधिकं तेषां यजुः कामं विवेक्ष्यति ॥ ६९
 एकादश सहस्राणि दश चान्या दशोत्तराः । ऋचां दश सहस्राणि अशीतित्रिशतानि च ॥ ७०
 सहस्रमेकं मन्त्राणामृचामुक्तं प्रमाणतः । एतावद्भृगुविस्तारमन्यच्चाथर्विकं बहु ॥ ७१
 ऋचामथर्वणां पञ्च सहस्राणि विनिश्चयः । सहस्रमन्यद्विज्ञेयमपिभिर्विशतिं विना ॥ ७२
 एतदङ्गिरसा प्रोक्तं तेषामारण्यकं पुनः । इति संख्या प्रसंख्याता शाखाभेदास्तथैव च ॥ ७३
 कर्तारश्चैव शाखानां भेदे हेतुस्तथैव च । सर्वमन्वन्ततरेष्वेवं शाखाभेदाः समाः स्मृताः ॥ ७४
 प्राजापत्या ध्रुतिर्नित्या तद्विकल्पास्त्वमे स्मृताः । अनित्यभावाद्देवानां मन्त्रोत्पत्तिः पुनः पुनः ॥
 मन्वन्तराणां क्रियते सुराणां नामनिश्चयः । द्वापरेषु पुनर्भेदाः ध्रुवीनां परिकीर्तिताः ॥ ७६
 एवं वेदं तदा न्यस्य भगवानृषिसत्तमः । शिष्येभ्यश्च पुनर्दत्त्वा तपस्तप्तुं गतो वनम् ॥
 तस्य शिष्यप्रजिष्यैस्तु शाखाभेदास्त्वमे कृताः ॥ ७७
 अज्ञानि वेदाश्चत्वारो भीमांसा न्यायविस्तरः । धर्मशास्त्रं पुराणं च विद्यास्त्वेताश्चतुर्दश ॥ ७८
 आयुर्वेदो धनुर्वेदो गान्धर्वश्चैव ते त्रयः । अर्थशास्त्रं चतुर्थं तु विद्यास्त्वष्टादशैव तु ॥ ७९

११ क. ग. घ. 'सि गोम' । १२ ग. घ. द. 'ला तनः' । १३ ग. घ. द. 'विता प' । १४ ग. घ. द. 'विता प' । १५ द. 'नार्य वि' । १६ क. घ. ग. यथा । १७ ग. घ. द. 'दामा प्र' ।
 १८ क. 'दामा प्र' । १९ ग. घ. द. 'सि गोम' । २० ग. घ. द. 'विता प' । २१ ग. घ. द. 'विता प' । २२ ग. घ. द. 'विता प' । २३ ग. घ. द. 'विता प' । २४ ग. घ. द. 'विता प' । २५ ग. घ. द. 'विता प' । २६ ग. घ. द. 'विता प' । २७ ग. घ. द. 'विता प' । २८ ग. घ. द. 'विता प' । २९ ग. घ. द. 'विता प' । ३० ग. घ. द. 'विता प' ।

॥ (प्रजापतिवशानुर्भातिनम्)

ज्ञेया ब्रह्मर्षयः पूर्वतेभ्यो देवर्षयः पुनः । राजर्षयः पुनस्तेभ्य ऋषिप्रकृतयस्त्रयः ॥
तेभ्य ऋषिप्रकृतयो मुनिभिः संशितव्रतैः ॥

८०

कश्यपेषु वशिष्ठेषु तथा भृग्वङ्गिरोऽत्रिषु । पञ्चस्वेतेषु जायन्ते गोत्रेषु ब्रह्मवादिनः ॥
यस्माद्वपन्ति ब्रह्माणं तेन ब्रह्मर्षयः स्मृताः ॥

८१

धर्मस्याथ पुलस्त्यस्य क्रतोश्च पुलहस्य च । प्रत्यूषस्य प्रभासस्य कश्यपस्य तथा पुनः ॥
देवर्षयः सुतास्तेषां नामतस्तान्निबोधत । देवर्षी धर्मपुत्रौ तु नरनारायणाबुधौ ॥

८२

८३

बालखिलयः क्रतोः पुत्राः कर्दमः पुलहस्य तु । कुबेरश्चैव पौलस्त्यः प्रत्यूषस्याचलः स्मृतः ॥
पर्वतो नारदश्चैव कश्यपस्यात्मजाबुधौ । ऋपन्ति देवान्यस्मात्ते तस्माद्देवर्षयः स्मृताः ॥

८५

मानवे वैपये वंशे ऐहवंशे च ये नृपाः । ऐडा ऐक्ष्वाकनाभागा ज्ञेया राजर्षयस्तु ते ॥
ऋपन्ति रञ्जनायस्मात्प्रजा राजर्षयस्वतः । ब्रह्मलोकप्रतिष्ठास्तु स्मृता ब्रह्मर्षयो मताः ॥

८६

८७

देवलोकप्रतिष्ठाश्च ज्ञेया देवर्षयः शुभाः । इन्द्रलोकप्रतिष्ठास्तु सर्वे राजर्षयो मताः ॥
अभिजात्या च तपसा मन्त्रव्याहरणैस्तथा । एवं ब्रह्मर्षयः प्रोक्ता दिव्या राजर्षयस्तु ये ॥

८८

८९

देवर्षयस्तथाऽन्ये च तेषां वक्ष्यामि लक्षणम् । भूतभव्यभवज्ञानं सत्याभिव्याहृतं तथा ॥
संवुद्धास्तु स्वयं ये तु संवद्धा ये च वै स्वयम् । तपसेह प्रसिद्धा ये गर्भे यैश्च मनो[णो]दितम्

९०

९१

मन्त्रव्याहारिणो ये च ऐश्वर्यात्सर्वमाश्च ये । इत्येतं ऋषिभिर्युक्ता देवद्विजनुवास्तु ये ॥
एतान्भावानधीयाना ये चैत ऋषयो मताः । रसैते सप्तभिश्चैव गुणैः सप्तर्षयः स्मृताः ॥

९२

९३

दीर्घायुषो मन्त्रकृत ईश्वरा दिव्यचक्षुषः । बुद्धाः प्रत्यक्षधर्माणो गोम्रावर्नकाश्च ये ॥
पट्कर्माभिरता नित्यं शीलिनो गृहमेधिनः । तुल्यैर्व्यवहरन्ति स्म भेट्टैः कर्महेतुभिः ॥

९४

९५

अग्राम्यैर्वर्तयन्ति स्म रसैश्चैव स्वयंकृतैः । कुटुम्बिन ऋद्धिमन्तो बाह्यान्तरनिवासिनः ॥
कृतादिषु युगौख्येषु सर्वेष्वेव पुनः पुनः । वर्णाश्रमव्यवस्थानं क्रियन्ते प्रथमं तु वै ॥

९६

९७

प्राप्ते त्रेतायुगमुखे पुनः सप्तर्षयस्त्विह । प्रवर्तयन्ति ये वर्णानाश्रमाश्चैव सर्वशः ॥
तेषामेवान्वये वीरा उत्पद्यन्ते पुनः पुनः ॥

९९

जायमाने पिता पुत्रे पुत्रः पितरि चैव हि । एवं समेत्याविच्छेदाद्वर्तयन्त्यायुगक्षयात् ॥
अष्टाशीतिसहस्राणि प्रोक्तानि गृहमेधिनाम् ॥

९९

अर्थमगो दक्षिणा ये तु पितृर्षोणं समाश्रिताः । दारामिहोत्रिणस्ते वै ये प्रजाहेतवः स्मृताः ॥
गृहमेधिनां च संख्येयाः श्मशानान्याश्रयन्ति ते । अष्टाशीतिसहस्राणि निहिता उत्तरायणे ॥

१००

१०१

ये श्रूयन्ते दिवं प्राप्ता ऋषयो ह्यूर्ध्वरेतसः । मन्त्रब्राह्मणकर्तारो जायन्ते ह युगक्षये ॥
एवमावर्तमानास्ते द्वारेषु पुनः पुनः । कल्पनां भाष्यविद्यानां नानाशास्त्रकृतः क्षये ॥

१०३

+ क्रियते तैर्विवरणं त्रेतादौ संयुगे प्रभुः ॥
+ इदमर्थं नास्ति क. घ पुस्तकयोः ।

१ ख. घ 'या देवर्षे' । २ 'भ्यो ब्रह्मर्षे' । ३ ग. ड 'प्रभृत' । ४ ख. घ 'वर्षिष' । ५ घ. 'पञ्चाव' । ६ घ. 'वैयवे वै' । ७ ख. ग. ट 'त चारिष्ये' । ८ घ 'त वा ऋषे' । ९ सप्त ते । १० ख घ. बुद्ध । ११ क ग घ 'त्र प्रव' । १२ ग घ 'शालीना गृ' । १३ ख. ग. घ. ड. अट्टे । १४ ख. ग घ ड 'गान्वासु सर्वास्तेव' । १५ 'दाद्वर्षे' । १६ क घ ड 'यान स' । १७ ग ड. 'ये । क्रियते तैर्विवर्तयन्ति' । भ ।

भविष्ये द्वापरे चैव द्रौणिर्द्वैपायनः पुनः । वेदव्यासो ह्यतीतेऽस्मिन्भविता सुमहातपाः ॥ १०४
भविष्यन्ति भविष्येषु शाखाप्रणयनानि तु । तस्मै तद्ब्रह्मणा ब्रह्म तपसा प्राप्तमव्ययम् ॥ १०५
तपसा कर्म संप्राप्तं कर्मणा हि ततो यशः । यशसा प्राप्य सत्यं हि सत्येनाप्तो हि चाव्ययः ॥
अव्ययादमृतं शुक्रममृतात्सर्वमेव हि । ध्रुवमेकाक्षरमिदं स्वात्मन्येव व्यवस्थितम् ॥

बृहत्त्वादबृहद्व्याचैव तद्ब्रह्मेत्यभिधीयते ॥ १०७

प्रणवावस्थितं भूयो भूर्भुवः स्वरिति स्मृतम् । ऋग्यजुः सामार्थर्वणिं यत्तस्मै ब्रह्मणे नमः ॥ १०८

+जगतः प्रलयोत्पत्तौ यत्तत्कारणसंज्ञितम् । महतः परमं गुह्यं तस्मै सुब्रह्मणे नमः ॥ १०९

अर्गोधपारमक्षय्यं जगत्संमोहनालयम् । सप्रकाशमष्टिभिर्धा पुरुषार्थप्रयोजनम् ॥ ११०

सांख्यज्ञानवतां निष्ठा गतिः सर्गदमात्मनः । यत्तदव्यक्तममृतं प्रकृतिब्रह्म शाश्वतम् ॥ १११

प्रधानमात्मयोनिश्च गुह्यं सर्वं च शब्द्यते । अविभागस्तथा शुक्रमक्षरं बहुवाचकम् ॥

परमब्रह्मणे तस्मै नित्यमेव नमो नमः ॥ ११२

कृते पुनः क्रिया नास्ति कुत एवाकृतक्रिया । सकृदेव कृतं सर्वं यद्वै लोके कृताकृतम् ॥ ११३

श्रोतव्यं वै श्रुतं वाऽपि तथैवासाधुसाधुनाम् । ज्ञातव्यं चाथ मन्तव्यं स्पृष्टव्यं भोज्यमेव च ॥

द्रष्टव्यं चाथ श्रोतव्यं ज्ञातव्यं वाऽथ किंचन ॥ ११४

दर्शितं यदनेनैव ज्ञानं तद्वै सुरर्षिणाम् । यद्वै दर्शितवानेष कस्तदन्वेष्टुमर्हति ॥

सर्वाणि सर्वान्सर्वाश्च भगवानेव सोऽब्रवीत् ॥ ११५

यदा यत्क्रियते येन तदा तत्सोऽभिमन्यते । *येनेदं क्रियते पूर्वं तदन्येन विभावितम् ॥

यदा तु क्रियते किंचित्केन चिद्वैद्व्यायं क्वचित् । तेनैव तत्कृतं पूर्वं कर्तृणां प्रतिभाति वै ॥ ११७

विरक्तं चातिरिक्तं च ज्ञानाज्ञाने भियामिये । धर्माधर्मौ सुखं दुःखं मृत्युश्चामृतमेव च ॥

ऊर्ध्वं तिर्यग्धोभागस्तस्यैवाष्टकारणम् ॥ ११८

स्यायंभूतोऽथ ज्येष्ठस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः । प्रत्येकैविद्यं भवति त्रेतास्विह पुनः पुनः ॥ ११९

व्यस्यते द्वेकविद्यं तद्वापरेषु पुनः पुनः । ब्रह्मा चैतदुवाचाऽऽदौ तस्मिन्वैवम्बतेऽन्तरे ॥ १२०

आवर्तमाना ऋषयो युगाख्यासु पुनः पुनः । कुर्वन्नि संहिता ह्येते जायमानाः परस्परम् ॥

अष्टाशीतिसहस्राणि श्रुतर्षीणां स्मृतानि वै । ता एव संहिता र्णव आवर्तन्ते पुनः पुनः ॥ १२२

श्रिता दक्षिणपन्थानं ये श्मशानानि भेजिरे । युगे युगे तु ताः शाखर व्यस्यन्ते तैः पुनः पुनः

द्वापरेऽपिह सर्वेषु संहितैश्च श्रुतर्षिभिः । तेषां गोत्रेष्विमाः शाखा भवन्तीह पुनः पुनः ॥

ताः शाखास्तत्र कर्तारो भवन्तीह युगक्षयात् ॥ १२४

+ नास्त्यय श्लोक रा. घ. पुस्तकयोः । * इदमर्थस्थाने मयेदं क्रियते पूर्वं नतदन्वेन भाषितमात्र रा. घ. द. पुस्तकेषु ।

१ ग. घ. द. व्यासो ह्य । २ द. तपसा यमणा प्राप्तं कर्मणा वाऽपि तेजः । पुनश्च तेजसा सत्यं गत्येनाम्नोऽभि-
रव्ययम् । प्रसप्त प्रणमनं शुक्रममृतात्सर्वमेव हि । ३ घ. 'जगत्' प्राप्तं कर्मणा वाऽपि तपसा । पुनश्च तेजसा सत्यं
सत्येनाम्नो भिमन्यतम् । तासां कर्मणा प्राप्तं कर्मणामृतमुच्यते । ४ घ. 'धर्मरूपिणे' । ५ द. घ. 'गात्रापर' ।
६ रा. 'गतिगम' । ७ ग. द्वापरे । ८ घ. 'द्वैप शाखा' । ९ 'प्रष्टव्य' । १० ग. घ. द. प्राप्य । ११ घ. द.
'विता' । १२ द. घ. 'नमो' । १३ घ. 'मरे' । १४ घ. 'तिरक्त' । १५ ग. 'वैद्य' । १६ रा. 'क्षता'
१७ । १८ ग. घ. द. 'प्राप्त' ।

(प्रजापतिवशानुकीर्तनम्)

एवमेव तु विज्ञेयं व्यतीतानागतेष्विह । मन्वन्तरेषु सर्वेषु शाखाप्रणयनानि वै ॥ १२९
 अतीतेषु अतीतानि वर्तन्ते सांप्रतेषु च । भविष्याणि च यानि स्युर्वर्ण्यन्तेऽनागतेष्वपि ॥
 पूर्वेण पश्चिमं ज्ञेयं वर्तमानेन चोभयम् । एतेन क्रमयोगेन(ण)मन्वन्तरविनिश्चयः ॥ १३०
 एवं देवाश्च पितर ऋषयो मनवश्च ये । मन्त्रैः सहोर्ध्वं गच्छन्ति ह्यवर्तन्ते च तैः सह ॥ १३१
 जनलोकात्सुराः सर्वे पशुकल्पात्पुनः पुनः । पर्याप्तकाले संप्राप्ते संभूता नैव[ध]नस्य तु ॥ १३२
 अवश्यं भाविनाऽर्थेन संवध्यन्ते तदा तु ते । ततस्ते दोषवज्जन्म पश्यन्ते रागपूर्वकम् ॥ १३३
 निवर्तते तदा वृत्तिस्तेषामादोपदर्शनात् । एवं देवयुगानीह दश कृत्वा निवर्तते ॥ १३४
 जनलोकात्तपोलोकं गच्छन्तीहानिवर्तनम् । एवं देवयुगानीह व्यतीतानि सहस्रशः ॥
 निधनं ब्रह्मलोके वै गतानि मुनिभिः सह ॥ १३५
 न शक्यमानुपूर्वेण तेषां वक्तुं सविस्तरान् । अनादित्वाच्च कालस्य असंख्यानाच्च सर्वशः ॥
 मन्वन्तराण्यतीतानि यानि कल्पैः पुरा सह । पितृभिर्मुनिभिर्देवैः सार्धं सप्तर्षिभिश्च वै ॥
 कालेन प्रतिसृष्टानां युगानां च निवर्तनम् ॥ १३६
 एतेन क्रमयोगेन(ण)कल्पमन्वन्तराणि तु । सप्रजानि व्यतीतानि शतशोऽथ सहस्रशः ॥ १३७
 मन्वन्तरान्ते संहारः संहारान्ते च संभवः । देवतानामृषीणां च मनोः पितृगणस्य च ॥ १३८
 न शक्यमानुपूर्वेण वक्तुं वर्षशतैरपि । विस्तरस्तु निसर्गस्य संहारस्य च सर्वशः ॥
 मन्वन्तरस्य संख्या तु मानुषेण निबोधत ॥ १३९
 देवतानामृषीणां च संख्यानार्थविशारदैः । त्रिशत्कोट्यस्तु संपूर्णाः संख्याताः संख्यया द्विजैः
 सप्तपष्टिस्तथाऽन्यानि नियुतानि च संख्यया । विंशतिश्च सहस्राणि कालोऽयं सांधिकाद्विना ॥
 मन्वन्तरस्य संख्यैषा मानुषेण प्रकीर्तिता । वत्सरेणैव दिव्येन प्रवक्ष्याम्यन्तरं मनोः ॥ १४०
 अष्टौ शतसहस्राणि दिव्यया संख्यया स्मृतर्ध्व । द्विपञ्चाशत्तथाऽन्यानि सहस्राण्यधिकानि तु ॥
 चतुर्दशगुणो ह्येष काल आभूतसंस्तुतः । पूर्णं युगसहस्रं स्यात्तदहर्ब्रह्मणः स्मृतम् ॥ १४१
 तत्र सर्वाणि भूतानि दृग्धान्यादित्यरश्मिभिः । ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा सह देवार्पिदानवैः ॥
 प्रविशन्ति सुरश्रेष्ठं देवदेवं महेश्वरम् ॥ १४२
 स सृष्टा सर्वभूतानि कल्पादिषु पुनः पुनः । इत्येष स्थितिकालो वै मनोर्देवर्षिभिः सह ॥ १४३
 सर्वमन्वन्तराणां वै प्रतिसंधि निबोधत । युगाख्या या समुद्दिष्टा प्रागेवास्मिन्मर्षाऽनयाः ॥
 कृतत्रेतादिसंयुक्तं चतुर्युगमिति स्मृतम् । तदेकसप्ततिगुणं परिवृत्तं तु साधिकम् ॥
 मनोरेतमधीकारं प्रोवाच भगवान्मभुः ॥ १४४
 एवं मन्वन्तराणां तु सर्वेषामेव लक्षणम् । अतीतानागतानां वै वर्तमानेन कीर्तितम् ॥ १४५
 इत्येष कीर्तितः सर्गो मनोः स्वायंभुवस्य ह । प्रतिसंधिं तु वक्ष्यामि तस्य चत्वारस्य तु ॥
 मन्वन्तरं यथा पूर्वमृषिभिर्देवतैः सह । अवश्यं भाविनाऽर्थेन यथा तद्वै निवर्तते ॥ १४६

१ 'य. तेविह । पू. १२ य. ग य इ. 'योसहा' । ३ य. य. 'नैयन' । ४ य. य. 'वश्यमा' । ५
 य. य. 'श्रन्तो राजपु' । ६ य. य. 'रात् । अ. ७ क. 'य सोऽधिक निग' । य इ 'य सा' । ८ य. ९
 य. ६. 'मू. दार्प' । ९ ० 'तना' । १० क. 'मा तत्र' । ११ य. 'निग' । १२ क.

अस्मिन्मन्वन्तरे पूर्वं त्रैलोक्यस्येश्वरास्तु ये । सप्तर्षयश्च देवास्ते पितरो मनवस्तथा ॥

मन्वन्तरस्य काले तु संपूर्णे साधकास्तथा ॥

१५०

क्षीणाधिकाराः संवृत्ता बुद्ध्वा पर्यायमात्मनः । महर्लोकाय ते सर्वे उन्मुखा दधिरे गतिम् ॥

ततो मन्वन्तरे तस्मिन्प्रक्षीणा देवतास्तु ताः । संपूर्णे स्थितिकाले तु तिष्ठन्त्येकं कृतं युगम् ॥

उत्पद्यन्ते भविष्याश्च यावन्मन्वन्तरेश्वराः । देवताः पितरश्चैव ऋषयो मनुरेव च ॥

१५३

मन्वन्तरे तु संपूर्णे पद्यन्त्यद्वै कलौ युगे । संपद्यते कृतं तेषु कलिशिष्टेषु वै तदा ॥

१५४

यथा कृतस्य संतानः कलिपूर्वः स्मृतो बुधैः । तथा मन्वन्तरान्तेषु आदिर्मन्वन्तरस्य च ॥

१५५

क्षीणे मन्वन्तरे पूर्वं प्रवृत्ते चापरे पुनः । मुखे कृतयुगस्याथ तेषां शिष्टास्तु ये तदा ॥

१५६

सप्तर्षयो मनुश्चैव कालावेक्षास्तु ये स्थिताः । मन्वन्तरं प्रतीक्षन्ते क्षीयन्ते तपसि स्थिताः ॥

मन्वन्तरव्यवस्थार्थं संतत्यर्थं च सर्वशः । पूर्ववत्संप्रवर्तन्ते प्रवृत्ते वृष्टिसर्जने ॥

१५८

द्वन्द्वेषु संप्रवृत्तेषु उत्पन्नास्त्रौषधीषु च । प्रजासु च निकेतासु संस्थितासु क्वचित्क्वचित् ॥

१५९

वार्ताया तु प्रवृत्तायां सद्धर्म ऋषिभाविते । निरानन्दे गते लोके नष्टे स्थावरजङ्गमे ॥

१६०

अग्रामनगरे चैव वर्णाश्रमविवर्जिते । पूर्वमन्वन्तरे शिष्टे ये भवन्तीह धार्मिकाः ॥

सप्तर्षयो मनुश्चैव संतानार्थं व्यवस्थिताः ॥

१६१

प्रजार्थं तपता तेषां तपः परमदुश्चरम् । उत्पद्यन्तीह सर्वेषां निधनेष्विह सर्वशः ॥

१६२

देवासुराः पितृगणा मुनयो मनवस्तथा । सर्पा भूताः पिशाचाश्च गन्धर्वा यक्षराक्षसाः ॥

१६३

ततस्तेषां तु ये शिष्टाः शिष्टाचारान्प्रचक्षते । सप्तर्षयो मनुश्चैव आदौ मन्वन्तरस्य ह ॥

मारभन्ते च कर्माणि मनुष्या दैवतैः सह ॥

१६४

मन्वन्तरादौ प्रागेव त्रेतायुगमुखे ततः । पूर्व देवास्ततस्ते वै स्थिते धर्मे तु सर्वशः ॥

१६५

ऋषीणां ब्रह्मचर्येण गत्वाऽनृण्यं तु वै ततः । पितॄणां प्रजया चैव देवानामिज्यया तथा ॥

१६६

शत वर्षसहस्राणि धर्मे वर्णात्मके स्थिताः । त्रयो वार्ता दण्डनीतिं धर्मान्वर्णाश्रमांस्तथा ॥

स्थापयित्वाऽऽश्रमांश्चैव स्वर्गाय दधिरे मतीः ॥

१६७

पूर्वं देवेषु तेष्वेव स्वर्गाय प्रमुखाश्च । पूर्वं देवास्ततस्ते वै स्थिता धर्मेण कृत्स्नशः ॥

१६८

मन्वन्तरे परावृत्ते स्थानान्युत्सृज्य सर्वशः । मन्त्रैः सहोर्ध्वं गच्छन्ति महर्लोकमनाययम् ॥

१६९

विनिवृत्तविकारास्ते गान्धी सिद्धिमास्थिताः । अवेक्ष्यमाणा वशिनस्तिष्ठन्त्याभूतसंलुपम् ॥

ततस्तेषु व्यतीतेषु सर्वेष्वेतेषु सर्वदा । शून्येषु देवस्थानेषु त्रैलोक्ये तेषु सर्वशः ॥

उपस्थिता इहैवान्ये देवा ये स्वर्गवासिनः ॥

१७१

ततस्ते तपसा युक्ता स्थानान्पापूरयन्ति वै । सत्येन ब्रह्मचर्येण श्रुतेन च समन्विताः ॥

१७२

सप्तर्षीणां मनोश्चैव देवानां पितृभिः सह । निधनानीह पूर्वेषामादिना च भविष्यताम् ॥

१७३

तेषामन्यन्वर्तिन्येदं दृढं मन्वन्तरक्षयात् । एवं पूर्वानुपूर्वेण स्थितिरेषाऽनवस्थिता ॥

मन्वन्तरेषु सर्वेषु यावदाभूतमंलुपम् ॥

१७४

एवं मन्वन्तराणां तु प्रतिगगनगणम् । अनीतानागतानां तु प्रोक्तं म्यायंभुवेन तु ॥

१७५

(पृथिवीदोहनम्)

मन्वन्तरेष्वतीतेषु भविष्याणां तु साधनम् । एवमत्यन्तविच्छिन्नं भवत्याभृतसंस्तुवात् ॥ १७६

मन्वन्तराणां परिवर्तनानि एकान्ततस्तानि महर्गतानि ॥

महर्जनं चैव जनं तपश्च एकान्तगानि स्म भवन्ति सत्ये ॥ १७७

तस्मादिनां तत्र तु दर्शनेन नानान्वदृष्टेन च प्रत्ययेन ॥

सत्ये स्थितानीह तदा तु तानि प्राप्ते विकारे प्रतिसर्गकाले ॥ १७८

मन्वन्तराणां परिवर्तनानि मुञ्चन्ति सत्यं तु ततोऽपरान्ते ॥

ततोऽभियोगाद्विषमप्रमाणं विशन्ति नारायणमेव देयम् ॥ १७९

मन्वन्तराणां परिवर्तनेषु चिरमवृत्तेषु विधिस्वभावात् ॥

क्षणं रसं तिष्ठति जीवलोकः क्षयोदयाभ्यां परिवन्दमानः ॥ १८०

इत्युत्तमगणैश्चमृषिस्तनानां धर्मात्मनां दिव्यदृशां मनूनाम् ॥

वायुप्रणीतान्युपलभ्य दृश्यं दिव्यौजसा व्याससमामयोगैः ॥ १८१

सर्वाणि राजर्षिसुरर्षिप्रान्ति ब्रह्मर्षिदेवोरगवन्ति चैव ॥

सुरेशमस्रर्षिपितृप्रजैर्गुरुकानि सम्यक्परिवर्तनानि ॥ १८२

उदारवंशाभिजनपुत्रीनां प्रकृष्टमेधाभिसमेधितानां ॥

कीर्तिपुतिरुषातिभिरन्वितानां पुण्यं हि विरूपापनमीश्वराणाम् ॥ १८३

स्वर्गीयमेतत्परमं पवित्रं पुत्रीयमेतच्च परं रहस्यम् ॥

जप्यं महत्पर्यसु चैतदुत्तमं दुःस्वप्नशान्तिः परमायुषेयम् ॥ १८४

प्रजेशदेवर्षिमनुप्रयाना पुण्यप्रतूर्ति प्रथितामजस्य ॥

ममापि विरूपापनसंयमाय सिद्धिं जुषध्वं सुमहेशतत्त्वम् ॥ १८५

इत्येतदन्तरं प्रोक्तं मनोः स्वायंभुवस्य तु । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च भूयः किं वैर्णयान्यहम् ॥ १८६

इति धामदापुराणे वायुर्षे प्रजापतिवशानुकीर्तन नामैक्यष्टाध्यायः ॥ ६१ ॥

आदितः श्लोकांस्तं सम्पद्यद्वाः—६०८६

अथ द्विष्टाध्यायः ।

पृथिवीदोहनम् ।

शंशपायन उवाच—

तर्धमन्वन्तराणां तु ज्ञातुमिच्छामि तत्परतः । देवतानां च सर्वेषां ये च यस्यान्तरे मनोः ॥ १

सुत उवाच—

मन्वन्तराणि यानि स्युर्मतीतानागतानि ह । समामाद्विस्तराच्चैव सुततो वै नियोधनं ॥ २

स्वायंभुरो मनुः पूर्वं मनुः स्वामोचिपस्वर्गा । आत्तमस्नाममथैव नया रवतचाक्षुषी ॥ ३

पदेनो मनोऽनीता बह्मण्यष्टावनागतान् ॥

सावर्णाः पञ्चरोच्यश्च भौत्यो वैवस्वतस्तथा । वक्ष्याम्येतान्पुंरस्तास्तु मनोवैवस्वतस्य ह ॥ १
मनवः पञ्च येऽतीता मानवांस्तान्निबोधत । मन्वन्तरं मया चोक्तं क्रान्तं स्वायंभुवस्य ह ॥ २
अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि मनोः स्वारोचिपम्यञ्च । प्रजासर्गं समासेन द्वितीयस्य महात्मनः ॥ ३
* आसन्वै तुपिता देवा मनुस्वारोचिपेन्तरे । पारावताश्च विद्वांसो द्वावेव तु गणौ स्मृतौ ॥ ४
तुपितायां समुत्पन्नाः क्रतोः पुत्राः स्वारोचिपैः । पारावताश्च शिष्टाश्च द्वादशौ तौ गणौ स्मृतौ ॥
छन्दजाश्च चतुर्विंशद्वन्तास्ते वै तदा स्मृतौ ॥ ५
धैवस्य शोऽथ वामान्यो गांषा देवायनस्तथा । अजश्च भगवान्देवो दुरोणश्च महाबलः ॥ ६
आपश्चापि महाबहुर्महौजाश्चापि वीर्यवान् । चिकित्वाग्निभृतो यश्च अंशो यश्चैव पठ्यते ॥
x अजश्च द्वादशस्तेषां तुपिताः परिकीर्तिताः । इत्येते क्रतुपुत्रास्तु तदाऽऽसन्सोमपायिनः ॥ ११
प्रचेताश्चैव यो देवो विश्वदेवास्तथैव च । समञ्जो विश्रुतो यश्च अजिह्वाश्चारिमर्दनः ॥ १२
अजिह्मानमहीयानौ रिश्यावन्तौ तथैव च । अजोपौ च महाभागौ यवीयश्च महाबलः ॥ १३
होता यज्वा च इत्येते पराक्रान्ताः परावताः । इत्येता देवता ह्यासन्मनुस्वारोचिपेऽन्तरे ॥ १४
सोमपास्तु तदा हेताश्चतुर्विंशतिर्देवताः । तेषामिन्द्रस्तदा ह्यासीद्वैधश्च लोकविश्रुतः ॥ १५
ऊर्जो वसिष्ठपुत्रस्तु स्तम्भः काश्यप एव च । भार्गवश्च तदा द्रोणो ऋषभोऽङ्गिरसस्तथा ॥ १६
[+ पौलस्त्यश्चैव दत्तात्रिरात्रेयो निश्चलस्तथा । पौलहस्य च धावास्तु एते सप्तर्षयः स्मृताः] १७
चैत्रः कविरुतश्चैव कृतान्तो विश्रुतो रविः । बृहद्रुहो नवश्चैव शुभाश्चैते नव स्मृताः ॥ १८
मनोः स्वारोचिपस्यैते पुत्रा वंशकराः स्मृताः । पुराणे परिसंख्याता द्वितीयं चैतदन्तरम् ॥ १९
सप्तर्षयो मनुर्देवाः पितरश्च चतुष्टयम् । मूलं मन्वन्तरस्यैते तेषां चैवान्तरे प्रजाः ॥ २०
ऋषीणां देवतः पुत्राः पितरो देवसुनवः । ऋषयो देवपुत्राश्च इति शास्त्रविनिश्चयः ॥ २१
मनोः क्षत्रं विशिष्यैव सप्तर्षिभ्यो द्विजातयः । एतन्मन्वन्तरं प्रोक्तं समासाञ्च तु विस्तरात् ॥ २२
स्वायंभुवेन विस्तारो ज्ञेयः स्वारोचिपस्य तु । न शैक्यो विस्तरस्तस्य वक्तुं वर्षशतैरपि ॥
पुनरुक्तबहुत्वात् प्रजानां वै कुले कुले ॥ २३
तृतीयस्तथ पर्यायं औत्तमस्यान्तरे मनोः । पञ्चै देवगणाः प्रोक्तास्तान्वक्ष्यामि निबोधत ॥ २४
सुधामानश्च देवाश्च ये चान्ये वंशवर्तिनः । प्रतर्दनाः शिवाः सत्या गणा द्वादश वै स्मृताः ॥
सत्यो धृतिर्दमो दान्तः क्षमः क्षामो धृतिः शौचः । ईषोर्जाश्च तथा ज्येष्ठो वपुष्मांश्चैव द्वादश ॥
इत्येते नामभिः क्रान्ताः सुधामानस्तु द्वादश ॥ २५
सहस्रधारो विश्वात्मा शोमतारो वृद्धसुः । विश्वया विश्वकर्मा च मनस्वन्तो विराड्यंशाः ॥
ज्योतिश्चैव विभाव्यश्च कीर्तिमन्वंशकारिणः । अन्यानाराधितो देवो वसुधिष्णो विवस्वसुः ॥

* इदमर्थं नास्ति घ पुस्तके । x इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । + धनुर्ध्वान्तर्गतमन्यो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. द. पुनस्तास्तु म । २ ग. द. चोद्यका । ३ ख. ग. द. मनोः स्वा । ४ ख. ग. द. 'रे । परा' ।
५ ख. घ. 'षः । परा' । ६ ख. घ. 'ताः । वैधस्य । ७ ख. पदमा' । ग. घ. द. पदका' । ८ घ. तथा । ९ द. 'विकृत' ।
१० ख. घ. विश्रुतो । ११ क. 'व सुताथै' । १२ ख. 'नेषु परिस्था' । १३ ग. घ. द. शक्य । १४ ख. 'यि जल' ।
१५ क. 'व चैव' । १६ ख. घ. 'तिर्मदो दा' । १७ ख. स्मृतिः । १८ ख. घ. शतधारो । १९ ग. घ. द. 'व्यश' ।
२० ख. घ. 'धिते देशे व' । २१ ख. द. 'धितो वि' ।

(पृथिवीदोहनम्)

दिनक्रतुः सुधर्मा च धृतवर्मा यशस्विनः । केतुमांश्चैव इत्येते कीर्तितास्तु प्रमर्दनाः ॥	२८
इत्स्वरोऽहिदा चैव मनर्दनयशस्करौ । सुदानो वसुदानश्च सुमञ्जसविपाबुधौ ॥	२९
यत्तु बाहयतिश्चैव सुवित्तसुनयस्तथा । शिवा ह्येते तु विज्ञेया यज्ञिया द्वादशावरौः ॥	३०
संस्वानामपि नामानि निबोधत यथामतम् । दिक्पतिर्वाक्पतिश्चैव विश्वः शंभुस्तथैव च ॥	३१
स्वमृदीकोऽधिपश्चैव वर्चोधा मुह्यसर्वशः । वासवश्च रुद्राश्चैव क्षेपानन्दौ तथैव च ॥	३२
सत्या ह्येते परिक्रान्ता यज्ञिया द्वादशावराः । इत्येता देवता ह्यासन्नोत्तमस्यान्तरे मनोः ॥	३३
भजश्च परशुश्चैव दिव्यो दिव्यौषधिर्नयः । देवानुजभाप्रतिभो महोत्साहौशिजस्तथा ॥	३४
विनीतश्च सुकेतुश्च सुमित्रः सुबलः शुचिः । औत्तमस्य मनोः पुत्रास्त्रयोदश मर्हात्मनः ॥	
एते क्षत्रधनेतारस्तृतीयं चैतदन्तरम् ॥	
औत्तमो परिसंख्यातः सर्गः स्वरोचिषेण तु । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च तामसांस्तान्निबोधत ॥	
चतुर्थे त्वथ पर्याये तामसस्यान्तरे मनोः । [सत्योः स्वरूपाः सुप्रियो हरयश्चतुरो गणाः ॥ ३७	
पुलस्त्यपुत्रस्य सुतास्तामसस्यान्तरे मनोः] । गणस्तु तेषां देवानामेकैकः पञ्चविंशकः ॥	३८
इन्द्रियाणां शतं यदि मुनयः प्रतिजानते । सत्यमागास्तु शीर्ष्यण्यास्तमश्चैवाष्टमस्तथा ॥	
इन्द्रियाणि तदा देवा मनोस्तस्यान्तरे स्मृताः ॥	३९
तेषां च मभुदेवानां शिविरिन्द्रः प्रतापवान् । सप्तर्षयोऽन्तरे चैव तान्निबोधत सत्तमाः ॥	४०
काव्यो हर्षस्तथा चैव काश्यपः पृथुरेव च । आत्रेयश्चाग्निरित्येव ज्यांतिर्धामा च भार्गवः ॥	४१
पौलहो वनपीठश्च गोत्रवासिष्ठ एव च । चैत्रस्तथाऽपि पौलस्त्य ऋषयस्तामसेऽन्तरे ॥	४२
जनुर्घण्डस्तथा शान्तिर्नरः ख्यातिर्भयस्तथा । मियभृत्यो ह्यवसिश्च पृष्ठलोढो दृढोद्यतः ॥	
ऋतश्च ऋतबन्धुश्च तामसस्य मनोः सुताः ॥	४३
पञ्चमे त्वथ पर्याये मनोश्चारिष्णवेऽन्तरे । गणार्स्तु सुमपारुणानां देवतानां निबोधत ॥	४४
अमृतोत्पाभूतरजोविकुण्ठाः ससुमेधसः । चरिष्णोस्तु शुभाः पुत्रा वसिष्ठस्य प्रजापतेः ॥	
चतुर्दश च चत्वारो गणास्तेषां तु भास्वराः ॥	४५
स्वैमविप्रोऽग्निभासश्चैव मत्येतिष्ठामृतस्तथा । सुमतिर्वविरावश्च वाचिनोदःसवास्तथा ॥	४६
भैविराशी च वादश्चैव मातश्चेति चतुर्दश । अमृताभाः स्मृता ह्येते देवाश्चारिष्णवेऽन्तरे ॥	४७
मतिश्च सुमतिश्चैव ऋतसत्यौ तथैव च । आष्टतिर्विष्टतिश्चैव मदो विनय एव च ॥	४८

* धनुर्ध्वान्तर्गतमन्यो ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ग. घ. द. 'स्विजाः । के' । २ ख. द. प्रतर्दनाः । य इदर्शनाः । ३ क. 'भो । जन्तुवा' । ४ ख. ग. घ. द. 'समुने' । ५ ग. 'राः । पश्चाना' । ६ क. ख. सत्याना' । ७ ख. ग. घ. द. 'शः । राभश्चैव स' । ८ घ. 'हावलाः । ९ । ९. ग. द. 'त्याः सुतारः सुरिहा ह' । १० घ. क. कश्यपः । ११ क. ख. ग. 'तिधा' । १२ ग. द. 'र्गवाः । पी' । १३ क. गोत्रे वा' । १४ ख. च । चित्र' । १५ ख. 'रे । अनु घण्टुस्त' । घ. 'रे । अनुर्दण्ड' । १६ ग. द. 'घण्टस्त' । १७ घ. क. 'लोमदेपुपु' । इत्यथ कृत' । १८ ख. घ. क. 'स्तु ये स' । १९ ख. ग. घ. क. 'तामो भूतरजा वैकुण्ठः स' । २० क. स्वत्रि' । २१ ग. घ. 'य सत्यति' । २२ ख. द. 'नोदधवा' । २३ ख. घ. क. मतिरागी च । २४ ख. घ. क. 'य कृतश्चे' । ग. 'य शतश्चेति' । २५ ख. ग. घ. क. च । अनु' ।

- जेता जिष्णुः सहस्रैव द्युतिर्माञ्जवस्तथा । उत्पेतानीह नामानि आभूतरजसां विदुः ॥ ४९
- वृषभेता जयो भीमः शुचिर्दान्तो यशो दमः । नाथो विद्वानजेयश्च कृशो गौरो ध्रुवस्तथा ॥
- कीर्तितास्तु विकुण्ठा वै सुमेधास्तु निबोधत ॥ ५०
- मेधा मेधातिथिश्चैव सत्यमेधास्तथैव च । पृश्निमेधाल्पमेधाश्च भूयोमेधादयः प्रभुः ॥ ५१
- दीप्तिमेधा यशोमेधा स्थिरमेधास्तथैव च । सर्वमेधाश्चमेधाश्च प्रतिमेधाश्च यः स्मृतः ॥
- मेधावान्मेधहर्ता च कीर्तितास्तु सुमेधसः ॥ ५२
- विभुरिन्द्रस्तदा तेषामासीद्विक्रान्तपौरुषः । पौलस्त्यो वेदबाहुश्च यजुर्नामा च काश्यपः ॥ ५३
- हिरण्यरोमाङ्गिरसौ वेदश्रीश्चैव भार्गवः । ऊर्ध्वबाहुश्च वासिष्ठः पर्जन्यः पौलहस्तथा ॥
- सत्यनेत्रस्तथाऽऽत्रेया ऋषयो रैवतान्तरे ॥ ५४
- महापुराणसंभाव्यः प्रत्यङ्गपरहा शुचिः । बलबन्धुर्निरामित्रः केतुभृद्गो दृढव्रतः ॥
- चरिष्णवस्य पुत्रास्ते पञ्चमं चैतदन्तरम् ॥ ५५
- स्वारोचिपोत्तमश्चैव तामसो रैवतस्तथा । प्रियव्रतान्वया ह्येते चन्वारो मनवस्तथा ॥ ५६
- पष्ठे खल्वथ पर्याये देवा ये चाक्षुषेऽन्तरे । आद्याः प्रसूता भाव्याश्च पृथुकाश्च दिवौकसः ॥
- महानुभौवा लेखाश्च पञ्च देवगणाः स्मृताः ॥ ५७
- दिवौकसः सर्ग एव प्रोच्यते मातृनामभिः । अत्रेः पुत्रस्य नप्तार आरण्यस्य प्रजापतेः ॥
- गणश्च तेषां देवानामेकैको ह्यष्टकः स्मृतः ॥ ५८
- अन्तरीक्षो वसुहयो ह्यतिथिश्च प्रियव्रतः । श्रोता मन्ता सुमन्ता च आद्या ह्येते प्रकीर्तिताः ॥ ५९
- इषेनभद्रस्तथा पदयः पथ्यनेत्रो महायशः । सुमन्ताश्च सुवेताश्च रेवतः सुमन्तेतमः ॥
- द्युतिश्चैव महासत्त्वः प्रसूत्याः परिकीर्तिताः ॥ ६०
- विजयः सुजयश्चैव मनोद्यानौ तथैव च । सुमतिः सुपरिश्चैव विज्ञातोऽर्थपतिश्च यैः ॥
- भाव्या ह्येते स्मृता देवाः पृथुकास्तु निबोधत ॥ ६१
- अजिष्टः शाक्यनो देवो वानपृष्ठस्तथैव च । शांकरः सत्यधृष्णश्च विष्णुश्च निजयस्तथा ॥
- अजितश्च महाभागः पृथुकास्ते दिवौकसः ॥ ६२
- लेखास्तथा प्रवक्ष्यामि ध्रुवतो मे निबोधत । मनोजवः प्रघातस्तु प्रचेतास्तु महायशोः ॥ ६३
- पातो ध्रुवक्षिनिश्चैव अङ्गनश्चैव वीर्यवान् । अवनो बृहस्पतिश्चैव लेखाः संपरिकीर्तिताः ॥ ६४
- मनोजयो महावीर्यस्तेषामिन्द्रस्तदाऽभवत् । उन्नतो भार्गवश्चैव दधिष्मानङ्गिरः सुतः ॥ ६५
- सुभार्गो काश्यपश्चैव वसिष्ठो विरजस्तथा । अंतिमानश्च पौलस्त्यः सहिष्णुः पालदन्तथा ॥
- महुरानेय उत्पेते सप्त वै चाक्षुषेऽन्तरे ॥ ६६
- ऊरुः पूरुः शतघुम्नस्तपस्वी सत्यवाकृतिः । अग्निष्णुदतिरात्रश्च सद्युम्नश्चेति ते नव ॥ ६७

१ ग. घ. विष्णुः । २ क. 'मानसव' । ३ ख ग द. 'वृशगौ' । घ. 'वृशगौ' । ४ घ. 'वृशगौ' । ५ क. 'ग.'
 ६. 'विशो रे' । ७ घ. 'विभः' । ८ ग. 'विभः' । ९ ग. 'विभः' । १० ग. 'विभः' । ११ घ. 'विभः' । १२ ग. 'विभः' । १३ ग. 'विभः' । १४ ग. 'विभः' । १५ ग. 'विभः' । १६ ग. 'विभः' । १७ ग. 'विभः' । १८ ग. 'विभः' । १९ ग. 'विभः' । २० ग. 'विभः' । २१ ग. 'विभः' । २२ ग. 'विभः' । २३ ग. 'विभः' । २४ ग. 'विभः' । २५ ग. 'विभः' । २६ ग. 'विभः' । २७ ग. 'विभः' । २८ ग. 'विभः' । २९ ग. 'विभः' । ३० ग. 'विभः' । ३१ ग. 'विभः' । ३२ ग. 'विभः' । ३३ ग. 'विभः' । ३४ ग. 'विभः' । ३५ ग. 'विभः' । ३६ ग. 'विभः' । ३७ ग. 'विभः' । ३८ ग. 'विभः' । ३९ ग. 'विभः' । ४० ग. 'विभः' । ४१ ग. 'विभः' । ४२ ग. 'विभः' । ४३ ग. 'विभः' । ४४ ग. 'विभः' । ४५ ग. 'विभः' । ४६ ग. 'विभः' । ४७ ग. 'विभः' । ४८ ग. 'विभः' । ४९ ग. 'विभः' । ५० ग. 'विभः' । ५१ ग. 'विभः' । ५२ ग. 'विभः' । ५३ ग. 'विभः' । ५४ ग. 'विभः' । ५५ ग. 'विभः' । ५६ ग. 'विभः' । ५७ ग. 'विभः' । ५८ ग. 'विभः' । ५९ ग. 'विभः' । ६० ग. 'विभः' । ६१ ग. 'विभः' । ६२ ग. 'विभः' । ६३ ग. 'विभः' । ६४ ग. 'विभः' । ६५ ग. 'विभः' । ६६ ग. 'विभः' । ६७ ग. 'विभः' । ६८ ग. 'विभः' । ६९ ग. 'विभः' । ७० ग. 'विभः' । ७१ ग. 'विभः' । ७२ ग. 'विभः' । ७३ ग. 'विभः' । ७४ ग. 'विभः' । ७५ ग. 'विभः' । ७६ ग. 'विभः' । ७७ ग. 'विभः' । ७८ ग. 'विभः' । ७९ ग. 'विभः' । ८० ग. 'विभः' । ८१ ग. 'विभः' । ८२ ग. 'विभः' । ८३ ग. 'विभः' । ८४ ग. 'विभः' । ८५ ग. 'विभः' । ८६ ग. 'विभः' । ८७ ग. 'विभः' । ८८ ग. 'विभः' । ८९ ग. 'विभः' । ९० ग. 'विभः' । ९१ ग. 'विभः' । ९२ ग. 'विभः' । ९३ ग. 'विभः' । ९४ ग. 'विभः' । ९५ ग. 'विभः' । ९६ ग. 'विभः' । ९७ ग. 'विभः' । ९८ ग. 'विभः' । ९९ ग. 'विभः' । १०० ग. 'विभः' ।

(पृथिवीदोहनम्)

अभिपन्नुश्च दशमो नोदलेया मनोः सुताः । चाक्षुषस्य सुता ह्येते पष्टं चैव तदन्तरम् ॥ ६८
वैवस्वतेन संख्यातस्तस्य सर्गो महात्मनः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च कथितं मे मया द्विजाः ॥

ऋषय ऊचुः—

चाक्षुषस्य तु दायादः संभूतः कश्यपान्वये । तस्यान्ववाये येऽप्यन्ये तन्नो ब्रूहि यथातेधम् ॥ ६९

सूत उवाच—

चाक्षुषस्य निसर्गं तु समासाच्छ्रोतुमर्हथ । तस्यान्ववाये संभूतः पृथुर्वैन्यः प्रतापवान् ॥ ७१

प्रजानां पतयश्चान्ये दक्षः प्राचेतसस्तथा । उत्तानपादं जग्राह पुत्रमग्निः प्रजापतिः ॥ ७२

दैक्षकस्य तु पुत्रोऽस्य राजा ह्यासीत्प्रजापतेः । स्वायंभुवेन मनुना दत्तोऽग्रेः कारणं प्रति ॥ ७३

मन्वन्तरमथाऽऽसाद्य भविष्यं चाक्षुषस्य ह । पष्टं तदनुवक्ष्यामि ज्योद्वातेन वै द्विजाः ॥ ७४

उत्तानपादाचतुरा सृष्टता वित्तभाविनी । ऋषयस्य कन्या धर्मज्ञा सृष्टता नाम विश्रुता ॥ ७५

उत्पन्ना चाधिधर्मेण ध्रुवस्य जननी शुभा । धर्मस्य पत्न्यां लक्ष्यां वै उत्पन्ना सा शुचिस्मिता ॥

ध्रुवं च कीर्तिमन्तं च अयस्मन्तं वसुं तथा । उत्तानपादोऽजनयत्कन्ये द्वे च शुचिस्मिते ॥

मनस्विनीं सरां चैव तयोः पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥

ध्रुवो वर्षसहस्राणि दश दिव्यानि वीर्यवान् । तपस्तेपे निराहारः प्रार्थयन्निपुलं यशः ॥ ७६

त्रेतायुगे तु प्रथमे पौत्रः स्वायंभुवस्य सः । आत्मानं धारयन्योगात्प्रार्थयन्नुमहद्यगः ॥ ७८

तस्मै ब्रह्मा ददौ प्रीतो ज्योतिषां स्थानमुत्तमम् । आभूतसंपुत्रं हृद्यमस्तोदयविवर्जितम् ॥ ७९

तस्यातिमात्रामृद्धिं च महिमानं निरीक्ष्य ह । दैत्यासुराणां पाचार्यः श्लोकमप्युगता जगौ ॥ ८०

अहोऽस्य तपसो वीर्यमहो श्रुतमहो हुतम् । स्थिताः सप्तर्षयः कृत्वा यदेनमुपरि ध्रुवम् ॥

ध्रुवे दिवं समासक्तमीश्वरः स दिवस्पतिः ॥

ध्रुवात्पुष्टिं चैव भव्यं च भूमिः सा सुपुत्रे नृपौ । स्वां छायामाह वै पुष्टिर्भव नारी तु तां विभुः ॥

सत्याभिध्याहृते तस्य सद्यः स्त्री साऽभवच्छदा । दिव्यमंहननाच्छाया दिव्याभरणभूषिता ॥ ८३

छायायां पुष्टिराधत्त पञ्च पुत्रानकल्पमान । प्राचीनगर्भं वृषकं वृकं च वृहलं धृनिम् ॥ ८४

पत्नी प्राचीनगर्भस्य सुवर्चा सुपुत्रे नृपम् । नाज्जोदारधियं पुत्रमिन्द्रो यः पूर्वजन्मनि ॥ ८५

संवत्सरमहस्त्रान्ते सकृदाहारमाहरत् । एवं मन्वन्तरं युक्तमिन्द्रत्वं प्राप्तवान्विभुः ॥ ८६

उदारधेः सुतं भद्राऽजनयत्सा दिवंजयम् । रिपुं रिपुंजयं जज्ञे वराही सा दिवंजयात् ॥ ८७

रिपोराधत्त वृहती चाक्षुषं सर्वतेजसम् । + तस्य पुत्रो मनुर्विद्वान्ब्रह्मक्षत्रप्रवर्तकः ॥ ८८

व्यजीजनत्पुण्ड्रिण्यां वारुण्यां चोक्षुषं मनुम् । प्रजापतेरात्मजायामरण्यस्य महात्मनः ॥ ८९

+ चाक्षुषं नाम विख्यातं मनुं धर्मार्थकोविदम् । मनोरजायन्त दशं लङ्कायां शुभाः सुताः ॥

कन्यायां वै महाभोगैराजस्य प्रजापतेः ॥

९०

* इदमर्थं नास्ति क पुस्तके । + इदमर्थं नास्ति क पुस्तके । † इदमर्थं नास्ति क पुस्तके ।

१ घ. द. नाद्वले । २ ग. तथा । मु । ३ ख. ग. घ दत्तक । ४ ख. ग. घ. द. तुरः सृष्टताऽधत्तभामिनी ।
५ ग. घ. द. ते । स्वरा मनस्विनी चै । ६ ख. ग. घ. द. ते । ७ ख. घ. च धान्य च मृमिस्थौ सु । ग. द. च
धान्यं च मृमिस्थौ सु । ८ ख. घ. धर्मं वृ । ९ ख. घ. वृषकं वृ । १० ख. ग. घ. द. जयम् । रि । ११ ख. ग.
घ. द. रिपोराधत्त चो । १२ क. चाक्षुषो । १३ ख. घ. द. पतेः सुताया वै वीरगाय । १४ ख. घ. द. दश
लायां सुताः शुभाः । क । १५ ख. घ. द. नागपितृ ।

ऊरुः पुरुः शतघुम्नस्तपस्वी सत्यवाक्कविः । अग्निपुद्गतिरात्रश्च सुघुम्नश्चेति ते नव ॥

अभिमन्युश्च दशमो नद्वलायां मनोः सुताः ॥

ऊर्गोरजनयत्पुत्रान्पद्माश्रेयी महाप्रभातः । अङ्गं सुमनसं स्वार्तिं क्रतुर्मेघिरसं शिवम् ॥

अद्गात्सुनीथाऽपत्यं वै वेनमेकं व्यजायत । अपचारेण वेनस्य प्रकोपः सुपहानभूत् ॥

प्रजार्थमृषयस्तस्य ममन्थुर्दक्षिणं करम् । वेनस्य पाणौ मथिते संवभूव महोदृशः ॥

*वैन्यो नाम महीपालो यः पृथुः परिकीर्तितः ॥

स धन्वी कवची जातस्तेजसा प्रज्वलन्निव । पृथुर्वैन्यः सर्वलोकान्तरस्य सत्रपूर्वजः ॥

राजसूयाभिषिक्तानामांघ्र्यः स वसुधाधिपः । तस्य स्तवार्थमुत्पन्नौ निपुणौ सूतमागधौ ॥

तेनेयं गौर्महाराज्ञा दुग्धा सस्यानि धीमता । प्रजानां वृत्तिकामानां देवैर्ऋषिगणैः सह ॥

पितृभिर्दानवैश्चैव गन्धर्वैरप्सरोगणैः । सैर्वैः पुण्यजनेश्चैव वीरुद्भिः पर्वतैस्तथा ॥

तेषु तेषु तु पात्रेषु दुह्यमाना वसुंधरा । प्रादाद्यथेप्सितं क्षीरं तेन लोकांस्त्वधारयत् ॥

ऋषय ऊचुः—

विस्तरेण पृथोर्जन्म कीर्तयस्व महाप्रते । यथा महात्मना दुग्धा पूर्वं तेन वसुंधरा ॥

यथा देवैश्च नागैश्च यथा ब्रह्मर्षिभिः सह । यथा यक्षैः सगन्धर्वैरप्सरोगणैश्च पुरा ॥

+यथायथा च तैर्दुग्धा विधिना येन येन च ॥

तेषां पात्रविशेषांश्च दोग्धारं क्षीरमेव च । तथा वरसविशेषांश्च तत्राः प्रशूहि पृच्छताम् ॥

यस्मिंश्च कारणे पाणिर्वैनस्य मथितः पुरा । कुदैर्महर्षिभिः पूर्वं तत्सर्वं कथयस्व नः ॥

सून उवाच—

वैर्णयिष्यामि वो विमाः पृथोर्वैन्यस्य संभवम् । एकाग्राः श्रयताश्चैव शुश्रूषध्वं द्विजोत्तमाः ॥

नाशुचेर्नापि पापाय नाशिष्यायाहिताय च । वैर्णयेयमिमं पुण्यं नात्रताय कथंचन ॥

स्वर्ग्यं यशस्यमायुष्यं पुण्यं वेदैश्च संमितम् । रहस्यमृषिभिः प्रोक्तं शृणुयाद्योऽनसूयकः ॥

यश्चेमं श्रावयेन्मर्त्यः पृथोर्वैन्यस्य संभवम् । ब्राह्मणेभ्यो नमस्कृत्य न स शोचेत्कृताकृतम् ॥

गोप्ता धर्मस्य राजोऽसौ चभूवात्रिसप्तः प्रभुः ॥

अत्रिवंशसमुत्पन्नो ह्यज्ञो नाम प्रजापतिः । यस्य पुत्रीभवद्देवो नात्यर्थं धार्मिकस्तथा ॥

जातो मृत्युसुतायां वै सुनीथायां प्रजापतिः । स मातामहदोषेण वेनः कालात्मजात्मजः ॥

स धर्मं पृष्टतः कृत्वा कामालोभे व्यवर्तत । स्थाप्यैनं स्थापयामास धर्मापेतं स पार्थिवः ॥

वेदशास्त्राण्यतिक्रम्य ह्यधर्मे निरतोऽभवत् । निःस्वाध्यायवपदकाराः प्रजास्तस्मिन्प्रशासति ॥

आसन्न च पपुः सोमं हुनं यज्ञेषु देवताः ॥

* एतदर्थं स्थानेऽयं श्लोकः—“जनयित्वा पुन तस्य पृथुं प्रमितपोदयम् । अभवस्तत्रैव वै राजन्मुनयो मुदिताः प्रजाः” इति श. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु । + इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ग. घ. ङ. “वा कृतिः । २ ख. घ. ङ. भा । भ० । ३ ख. घ. ङ. “मैत्रनमोत्रिनम् । सुनीथामार्गवित्वादेन” । ४ ग. घ. ङ. “दादृष । ५ ग. घ. ङ. “स वै लो” । ६ ख. ग. ङ. “मार्गं स । ७ घ. ग. ङ. “सर्वे । ८ ‘घ. ग. घ. ङ. “जिरेन्यस्य । ९ ख. घ. ङ. “वर्तयि” । १० ख. ग. घ. ङ. “वर्तये” । ११ घ. वे०. “सुसंमत्तम् । १२ ख. घ. ङ. “आ स र” । १३ ख. ग. घ. “पत्नी स्था” । १४ ख. ग. घ. “पेता स ।

(पृथिवीदोहनम्)

- न यष्टव्यं न होतव्यमिति तस्य प्रजापतेः । आसीत्प्रतिज्ञा कुरेयं विनाशे प्रत्युपस्थिते ॥ १११
- अद्भुमिडयश्च पूडयश्च सर्वयज्ञे द्विजातिभिः । माये यज्ञो विधातव्यो मयि होतव्यमित्यपि ॥ ११२
- तपतिक्रान्तमर्गादिमाददानमसांपतम् । ऊर्चुर्महर्षयः सर्वे परीचिप्रमुखास्तथा ॥ ११३
- वयं दीक्षां प्रवक्ष्यामः संवत्सरशतान्बहून् । माऽधर्मं वेन कार्षीस्त्वं नैष धर्मः-सनातनः ॥
- निधने च प्रसूतोऽसि प्रजापतिरसंशयः ॥ ११४
- पालयिष्ये प्रजाश्चेति त्वया पूर्वं प्रतिश्रुतम् । तांस्तथा वादिनैः सर्वान्ब्रह्मर्षीन्ब्रवीत्तदा ॥
- स प्रहस्य तु दुर्बुद्धिरिदं वचनकोविदः । स्रष्टा धर्मस्य कश्चान्यः श्रोतव्यं कस्य वै मया ॥ ११५
- वीर्यश्रुततपःसन्धैर्मया वा कः समो भुवि । मैहात्मानमनूनं मां यूयं जानीत तत्त्वतः ॥ ११६
- प्रभैवः सर्वलोकानां धर्माणां च विशेषतः । इच्छन्दहेयं पृथिवीं प्लावयेयं जलेन वा ॥
- सृजेयं वा प्रमेयं वा नात्र कार्या विचारणा ॥ ११७
- यदा न शक्यते स्तम्भान्मानाञ्च भृशमोहितः । अनुनेतुं नृपे वेनस्ततः क्रुद्धा महर्षयः ॥ ११८
- निगृह्य तं महाबाहुं विस्फुरन्तं यथाऽनलम् । ततोऽस्य वामहस्तं ते ममन्धृशकोपिताः ॥ ११९
- तस्मान्ममध्यमानाद्दे जज्ञे पूर्वमभिर्भूतः । हृस्वोऽतिमात्रं पुरुषः कृष्णश्चापि तथा द्विजाः ॥ १२०
- स भीतः प्राञ्जलिश्चैव स्थितवान्व्याकुलेन्द्रियः । तपार्ते विह्वलं दृष्ट्वा निपीदेत्यमुवन्किल ॥
- निपादवंशकर्तोऽसौ बभूवानन्तविक्रमः । धीविरानसृजेत्सोऽपि वेनकल्मषसंभवान् ॥ १२१
- ये चान्ये विन्ध्यनिलयास्तुम्बुरां स्तुवराः खप्ताः । अधर्मरुचयश्चापि संभूता वेनकल्मषात् ॥
- पुनर्महर्षयस्तस्यै पाणिं वेनस्य दक्षिणम् । अरणीमिव संरम्भान्ममन्धुर्जातमन्यवः ॥ १२२
- पृथुतस्मात्समुत्पन्नः करास्फालनतेजसः । पृथोः करतलाद्वाऽपि यस्माज्जातः पृथुस्ततः ॥
- दीप्यमानः स्ववपुषा साक्षादग्निरिवोज्ज्वलन् ॥ १२३
- आद्यमर्षिं नाम धनुर्पृष्ठा महारवम् । शरांश्च विश्रद्रक्षार्थं कवचं च महाप्रभम् ॥ १२४
- तस्मैज्जातेऽथ भूतानि संप्रहृष्टानि सर्वशः । संपुत्पन्ने महाराज्ञि वेनश्च त्रिदिवं गतः ॥ १२५
- समुत्पन्नेन राजैर्षिः स सत्पुत्रेण धीमता । ऋत्रातः स पुरुषव्याघ्रः पुत्राभ्यो नरकात्तदा ॥
- तं नयश्च समुद्राश्च रत्नान्यादाय सर्वशः । अभिपेकाय तोयं च सर्व एवोपतस्थिरे ॥ १२६
- पितामहश्च भगवानग्निरिरोभिः सहामरैः । स्थावराणि च भूतानि जङ्गमानि च सर्वशः ॥ १२७
- समागम्य तदा नैव्यमभ्यपिबन्मरुधाधिपम् । महता राजराज्येन महाराजं महाद्युतिम् ॥ १२८
- सोऽभिषिक्तो महाराजां देवैरग्निरसः सुतैः । आदिराजो महाराजः पृथुर्न्ययः प्रतापवान् ॥
- पित्राऽपरञ्जितास्तस्य प्रजास्तेनानुरञ्जिताः । ततो राजेति नामास्य अनुरागादजायत ॥ १२९
- आपस्तस्तम्बिबुरे चास्य समुद्रमभियास्यतः । पर्वताश्च विशीर्यन्ते ध्वजमद्भ्य नाभवत् ॥ १३०

* एतदर्थस्थाने—“पुरुषव्याघ्रः पुनामो नरकात्प्रायतं ततः” इति क. पुस्तके ।

१ ख. घ. ङ. न दात । २ ख. ग. घ. ङ. “नेऽत्र प्र” । ३ ख. ग. घ. ङ. “नः पूर्वा” । ४ ख. ग. घ. ङ. “दा” ।
 वेनः प्र । ५ ख. मन्दारमानो बहू । ६ घ. ङ. “भवं स” । ७ ख. ग. घ. ङ. “द्युतिः” । ८ ख. ङ. पुत्रः स कृ ।
 ९ ख. घ. ङ. “जन्वाऽपि” । १० ग. “रा वनेतः” । ११ ग. घ. ङ. “मि विद्धि सान्वेन” । १२ ख. ग. ङ. “पान्। पु” ।
 १३ घ. स्य दक्षिण अरणीमिव । कर प्रसव सं । १४ ख. ग. घ. ङ. ममापेतुर्महाराज वे । १५ ख. द्युतिः । १६ ख.
 ग. घ. ङ. “स्तत्र प्र” ।

अकृष्टपच्या पृथिवी मिध्यन्त्वन्नानि चिन्तना । सर्वकामधुया गावः पुटके पुटके मधु ॥ १३६

एतस्मिन्नेव काले च यज्ञे पैतामहे शुभे । सूतः सुत्यां समुत्पन्नः सौत्येऽहनि महामतिः ॥

तस्मिन्नेव महायज्ञे जज्ञे मादोऽथ मागधः ॥

[*सामगेषु तु गायत्सु सुग्भाण्डे वैश्वदेवके । सामगाने समुत्पन्नस्तस्मान्मागध उच्यते]

ऐन्द्रेण हविषा चापि हविः पृक्तं बृहस्पतेः । जुहावेन्द्राय देवेन ततः सूतो व्यजायत ॥ १३८

प्रमादस्तत्र संजज्ञे प्रायश्चित्तं च कर्मसु । शिष्यहव्येन यत्पृक्तमभिभूतं गुरोर्हविः ॥

अधरोत्तरचारेण जज्ञे तद्वर्णवैकृतम् ॥

यच्च क्षत्रात्समभवद्ब्राह्मण्यं हीनयोनितः । सूतः पूर्वेण साधर्म्यात्तुल्यधर्मः प्रकीर्तितः ॥ १४०

मध्यमो ह्येष सूतस्य धर्मः संत्रोपजीवनम् । रथनागाश्च चरितं जघन्यं च चिकित्सितम् ॥ १४१

पृथोस्तवार्थं तौ तत्र समादूतौ सुरर्षिभिः । तावूचुर्मुनयः सर्वे स्तूयतामेष पार्थिवः ॥

कर्मतदनुकूलं वो पात्रं स्तोत्रस्य चाप्ययम् ॥

तावूचतुस्तदा सर्वास्तानृषीन्मूतमागधौ । आवां देवानृषींश्चैव प्रीणयावः स्वकर्मभिः ॥ १४३

न चास्य कर्म वै चिद्रो न तथा लक्षणं यशः । स्तोत्रं येनास्य कुर्यान्नो राजस्तेजस्विनो द्विजाः ॥

ऋषिभिस्तौ नियुक्तौ तु भविष्यैः स्तूयतामिति । दानधर्मरतो नित्यं सत्यवाक्संजितेन्द्रियः ॥

ज्ञानशीलो वदान्यस्तु संग्रामेष्वपराजितः ॥

यानि कर्माणि कृतवानृथुश्चापि महाबलः । तानि शीलेन वृद्धानि स्तुवद्भिः सूतमागधैः ॥

ततस्तवान्ते सुमीतः पृथुः प्रादात्प्रजेश्वरः । अतृपदेशं सूत्राय मगधान्मागधाय च ॥ १४७

तदा वै पृथिवीपालाः स्तूयन्ते सूतमागधैः । आशीर्वादैः प्रबोध्यन्ते सूतमागधवन्दिभिः ॥ १४८

तं दृष्ट्वा परमप्रीताः प्रजा ऊचुर्मुहर्षयः । एष वो वृत्तिदो वैन्यो भवत्विति नराधिपः ॥ १४९

ततो वैन्यं महाभागं प्रजाः समभिबुद्धुः । त्वं नो वृत्तिं विधत्स्वेति महर्षेर्वचनात्तदा ॥

सोऽभिबुद्धः प्रजाभिस्तु प्रजाहितचिकीर्षया ॥

धनुर्गृहीत्वा वाणांश्च वसुधामार्दयद्वली । अस्यार्दनभयत्रस्ता गौर्भूत्वा प्राद्वयन्मही ॥ १५१

तां पृथुर्नुरादाय द्रवन्तीमन्ववावत । सा लोकान्ब्रह्मलोकादीन्गत्वा वैन्यमयात्तदा ॥

ददर्श चाग्रतो वैन्यं कार्मुकोद्यतधारिणम् ॥

ज्वलद्भिर्विशिखैर्वाणैर्दीप्ततेजसमच्युतम् । महायोगं महात्मानं दुर्धर्ममरैरपि ॥

अन्वगन्ती तदा त्राणं वैन्यमेवान्वपद्यत । कृताञ्जलिपुटा देवी पूज्या लोकैस्त्रिभिः सदा ॥

उवाच वैन्यं नाधर्मं स्त्रीवधे परिपश्यसि । कथं धारयिता चासि प्रजा राजन्मया विना ॥ १५५

गयि लोकाः स्थिता राजन्मयेदं धार्यते जगत् । महते च विनश्येयुः प्रजाः पार्थिवस्तत्तमा ॥ १५६

न मामर्हमि वै हन्तुं श्रेयश्चेत्तं चिकीर्षसि । प्रजानां पृथिवीपाल नृणु चेदं वचो मम ॥ १५७

उपागतः समारब्धाः सर्वे मिध्यन्त्युपक्रमाः । दृत्वाऽपि मां न शक्तस्त्वं प्रजानां पालने नृप ॥

* धनुर्विद्वान्तर्गतप्रत्ययः कः पुस्तके नास्ति ।

१ ग. घ. ङ. 'ते तु यगतस्तस्य वै गमे । तौमे सूतः समुत्पन्नस्ततः सीते तदाऽहनि । तौ' २ रा. ग. घ. ङ. 'श्रेयं मनुयमे पुनर्गते तु मा' । ३ रा. ग. घ. ङ. 'साराणां' । ४ रा. ग. ङ. 'यथाश्च चाव नराधिपः । ता' । ५ रा. घ. ङ. 'मपरे' ।

(पृथिवीदोहनम्)

अन्नभूता भविष्यामि जटि कोपं महाद्युते । अवध्याश्च स्त्रियः प्राहुस्तिर्यग्योनिशतेष्वपि ॥

मत्तैव पृथिवीपाल धर्मं न त्यक्तुमर्हसि ॥

१५९

एवं बहुविधं वाक्यं श्रुत्वा राजा महामनाः । क्रोधं निगृह्य धर्मात्मा वसुं समिदमब्रवीत् ॥ १६०

एकस्यार्थाय यो हन्यादात्मनो वा परस्य वा । एकं प्राणं बहून्वाऽपि कामं न स्यास्ति पातकम्

यस्मिंस्तु निहते भद्रे लभन्ते बहवः सुखम् । तस्मिन्हते शुभे नास्ति पातकं चोपपातकम् ॥ १६२

सोऽहं प्रजानिमित्तं त्वां भविष्यामि वसुं वरं । यदि मे वचनं नाद्य करिष्यसि जगद्धितम् ॥

त्वां निहत्याद्य बाणेन मच्छासनराड्मुखीम् । अत्मानं प्रथयित्वेह धारयिष्याम्यहं प्रजाः ॥

सा त्वं वचनमासाद्य मम धर्मभृतां वरे । संजीवय प्रजा नित्यं शक्ता ह्यसि न संशयः ॥ १६५

दुहितृत्वं च मे मच्छ एवमेतं महद्भरम् । नियन्त्रे त्वां तु धर्मार्थं प्रयुक्तं धोरदर्शने ॥ १६६

प्रयुक्ता च ततो वैन्यमेवमुक्ता सती मही । एवमेतदहं राजन्विधास्यामि न संशयः ॥ १६७

वत्सं तु मम तं यच्छ क्षरयं येन वत्सला । समां च कुरु सर्वत्र मां त्वं धर्मभृतां वर ॥

यथा विष्यन्दमानं च क्षीरं सर्वत्र भावयेत् ॥

१६८

तत उत्सारयामास शिलाजालानि सर्वशः । धनुष्कोट्या ततो वैन्यस्तेन शैला विवर्धिनाः ॥

मन्वन्तरेष्वतीतेषु विपमाऽऽसीदुसुंधरा । स्वभावेनाभवस्तस्याः समानि विपमाणि च ॥ १७०

न हि पूर्वविसर्गे वै विपमे पृथिवीतले । प्रविभागः पुराणां वा ग्रामाणां वाऽपि विद्यते ॥ १७१

न सस्यानि न गोरक्षा न कृषिर्न वणिक्पथः । चाक्षुषस्यान्तरे पूर्वमेतदासीत्पुरा किल ॥

वैवस्वतेऽन्तरे तस्मिन्सर्वस्यैतस्य संभवः ॥

१७२

समत्वं पुत्री वाऽऽसीद्भूयस्तस्मिंस्तदेव हि । तत्र तत्र प्रजास्ता वै निवसन्ति स्म सर्वदा ॥ १७३

आत्मानान्पुनं तु प्रजानामभवत्किल । * कृच्छ्रेणैव तदा तासामित्येवमनुशुश्रुम ॥

प्राचीनवृत्तिं लोकेऽस्मिन्सर्वस्यैतस्य संभवः ॥

१७४

+ कृच्छ्रेण महता सोऽपि प्रनष्टास्त्रोषधीषु वै । स कल्पयित्वा वत्सं तु चाक्षुषं पनुभीश्वरः ॥

पृथुदोह सस्यानि स्रुतले पृथिवीं ततः ॥

१७५

सस्यानि तेन दुग्धानि(वै)न्येन तु वसुंधरी । मनुं च चाक्षुषं कृत्वा वत्सं पात्रे च भूमये ॥

तेनाग्नेन तदा ता वै वर्तयन्ते प्रजाः मदा ॥

१७६

ऋषिभिः स्तूयते वाऽपि पुनर्दुग्धा वसुंधरा । वत्सः सोमस्त्वभूतेषां दुग्धा चापि बृहस्पतिः ॥

पात्रमासीत्तु च्छन्दांसि गायत्र्यादीनि सर्वशः । क्षीरमासीत्तदा तेषां तपो ब्रह्म च शाश्वतम् ॥

पुनैः स्तुत्वा देवगणैः पुरंदरपुरोगमैः । सौवर्णं पात्रमादाय अमृतं ददुहे तदा ॥

तेनैव वर्तयन्ते च देवा इन्द्रपुरोगमाः ॥

१७७

* इदं न अस्ति क. पुस्तके । + इदं न अस्ति रा. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ घ. 'पि । न वेन्य' । २ ख. ङ. 'दे एधन्ते' । ३ ग. ङ. 'हि प्रजा धारयिता इत्यम्' । ४ । 'न घ' ।
 ५. 'चोय त्यध' । ६ ग. घ. ङ. 'र्शनम्' । ७. '६ ग. घ. ङ. पत्य । ८ ख. ग. घ. 'न मे क्षी' । ९ क. 'वे । स' ।
 १०. 'हि तर्गयित' । ११ ख. घ. 'विर्वितल' । १२. '११ क. 'राम्' । १३. '१२ ख. ग. घ. ङ. भूमे' । १४ ख घ.
 १५. 'नस्ततो दे' । १६ ख. 'व सुधाधारे तदाऽभवत्' । १७ ग. 'व दुग्धा पृथ्वीं सुधापयः । मदागैः पुनर्दुग्धयते च वसु-
 धरा । अन्तर्गुणप्रमाद' य विं । घ. ङ. 'द वि' ।

नामैश्च स्तुयते दुग्धा निम्नं शीतं नडा मही । तेषां च वासुकिर्दोग्धा काद्रवेण महीजसः ॥ १८०

नागानां वै द्विजश्रेष्ठ सर्पाणां चैव सर्वशः । तेनैव वर्तयन्त्युग्रा महाकाया महोद्वणाः ॥

तदाहारास्तदाचारास्तदीभोऽप्यु नदाश्रयाः ॥

आमपात्रे पुनर्दुग्धा त्वन्तर्धानमपि मही । वत्सं वैश्रवणं कृत्वा यज्ञैः पुण्यजनैस्तथा ॥

दोग्धोऽच जनुनाभस्तु पित्रा मणिवरस्य सः । यक्षात्मजो महातेजा वशी स सुमहाबलः ॥

तेन ते वर्तयन्तानि परमपिरुवाच ह ॥

राक्षसैश्च पिशाचैश्च पुनर्दुग्धा वसुंधरा । ब्रह्मोपेतस्तु दोग्धा वै तेषामासीत्कुबेरकः ॥

रक्षः सुपाली चन्द्रशङ्कीर काश्रमेव च । कपालपात्रे निर्दुग्धा अन्तर्धानं च राक्षसैः ॥

तेन क्षीरेण रक्षांसि वर्तयन्तीह सर्वशः ॥

[* राजते पात्रमादाय गिरिभिः स्तुयते मही । स्वधामृतं च पितृणामासीद्दोग्धाऽर्यमा तथा ॥

यसो वत्सोऽभवत्तेषां मासोऽपि तृप्तिस्तु सर्वदा ॥]

पद्मपात्रे पुनर्दुग्धा गन्धर्वैरप्सरोगणैः । वत्सं चित्ररथं कृत्वा शुचीन्गन्धांस्तथैव च ॥

तेषां विश्वावसुश्चासीद्दोग्धा पुत्रो मनेः शुचिः । गन्धर्वराजोऽतिबलो महात्मा सूर्यसन्निभः ॥

शैलैश्च अयने दुग्धा पुनर्दुग्धा वसुंधरा । तत्रौपथीर्मूर्तिमती रत्नानि विविधानि च ॥

वत्सस्तु हिमवांस्तेषां मेरुर्दोग्धा महागिरिः । पात्रे तु शैलमेवाऽऽसीत्तेन शैलः प्रतिष्ठितः ॥

सूयते वृक्षवीरुद्धिः पुनर्दुग्धा वसुंधरा । पलाशपात्रमादाय दुग्धं स्त्रिजमरोहणम् ॥

कामधुकपुष्पितः शैलः पक्षो वत्सो यशांसनी । सर्वकामदुग्धा दोधे पृथिवी भूतभाविनी ॥

सैषा धात्री विधात्री च धारणी च वसुंधरा । दुग्धा हितार्थं लोकानां ॥ इति ॥ अतम् ॥

धराचरस्य लोकस्य प्रणिः । नोनिरे । च ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते पृथिवीदीहन नाम द्विपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६२

आदितः श्लोकानां सप्तषट्काः—५२७९

अ १ द्विपष्ठितमोऽध्यायः ।

पृथुवशानुकीर्तनम् ।

सूत उवाच—

आसीदियं मुद्रान्ता मेदिनीवि परिश्रुता । तसु धारयते यस्माद्रसुधा तेन चोच्यते ॥

मधुर्हृदययोः पूर्वं मेदसा संपरिप्लुता । ततोऽभ्युपगमाद्राक्षः पृथिव्यस्य धीमतः ॥

इयं चाऽऽसीत्समुद्रान्ता मेदिनीवि परिश्रुता । दुहितृत्वमनुग्राप्ता पृथिवीत्युच्यते तत्त ॥

प्रथिता प्रविभक्ता च क्षोभिना च वसुंधरा । सस्याकरवती राज्ञा पत्न्याकरपालिनी ॥

चातुर्दशसमाकीर्णा रक्षिता तेन धीमता ॥

* मधुर्हृदययोः क म घ ङ पुस्तकेषु नास्ति ।

(पृथुवंशानुकीर्तनम्)

- एवंप्रभावो राजाऽऽमोदैन्यः स नृपसत्तमः । नमस्यश्चैव पुत्रश्च भूतप्रापेण सर्वशः ॥ ५
- ब्राह्मणैश्च महाभागैर्वैदेदाङ्गारगैः । पृथुरेव नमस्कार्यो ब्रह्मयोनिः सनातनः ॥ ६
- पार्थिवैश्च महाभागैः प्रार्थयद्भिर्पहवशः । आदिराजा नमस्कार्यः पृथुर्न्यः प्रतापवान् ॥ ७
- योधैरपि च सङ्ग्रामं प्रार्थयानैर्जयं युधि । आदिकर्ता नगराणां वै नमप्यः पृथुरेव हि ॥ ८
- यो हि योद्धा रणं याति कीर्तयित्वा पृथुं नृपम् । स घोररुद्रे सङ्ग्रामे क्षेपी तरति कीर्तिमान् ॥ ९
- वैदेवैरपि च राजर्षिवैश्यवृत्तिममास्थितैः । पृथुरेव नमस्कार्यो वृत्तिदाना महायशः ॥ १०
- एते वत्सविशेषाश्च दोग्धारः क्षीरमेव च । पात्राणि च मयोक्तानि सर्वाण्येव यथाक्रमम् ॥ ११
- ब्रह्मणा प्रथमं दुग्धा पुनः पृथ्वी महात्मना । वायुं कृत्वा तदा वत्सं बीजानि वसुधातले ॥ १२
- ततः स्वायंभुवे पूर्वं तदा मन्वन्तरे पुनः । वत्सं स्वायंभुवं कृत्वा दुर्धोऽऽग्नीध्रिग वै मही ॥
- मनौ स्वारोचिषे दुग्धा मही चित्रेण धीमता । [* मनुं स्वारोचिषं कृत्वा वत्सं सस्यानि वै पुरा
- उत्तमेऽनुत्तमेनापि दुग्धा देवभुजेन तु । मनुं कृत्वोत्तमं वत्सं सर्वसस्यानि धीमता ॥] १५
- पुनश्च पञ्चमे पृथ्वी तामसस्यान्तरे मनोः । दुग्धेयं तामसं वत्सं कृत्वा तु वज्रवधना ॥ १६
- चारिष्णवस्य देवस्य संप्राप्ते चान्तरे मनोः । दुग्धा मही पुराणेन वत्सं चारिष्णवं प्रति ॥ १७
- चाक्षुषेऽपि च संप्राप्त तदा मन्वन्तरे पुनः । दुग्धा मही पुराणेन वत्सं कृत्वा तु चाक्षुषम् ॥ १८
- चाक्षुषस्यान्तरेऽतीते प्राप्ते वैवस्वते पुनः । वैवस्वनेयं मही दुग्धा यथा ते कीर्तितं मया ॥ १९
- इतर्दुग्धा पुरा पृथ्वी व्यतीनेष्वन्तरेषु वै । देवादिभिर्मनुष्यैश्च तथा भतादिभिश्च या ॥ २०
- (+ एवं सर्वेषु विज्ञेया क्षतीतानागतेष्विह । देवा मन्वन्तरेष्वस्य पृथोस्तु शृणुत मजाः ॥ २१
- पृथोस्तु पुत्रौ विक्रान्तौ जज्ञातेऽन्तर्धिपालिनौ । शिखण्डिनी हविर्मानमन्वर्धानाश्च जायत ॥ २२
- हविर्धानान्पहाग्रेयी धिपणाऽजनयत्सुतान् । प्राचीनैर्वर्हिषं शुक्रं गयं कृष्णं व्रजाजिनौ ॥ २३
- प्राचीनवर्हिर्भगवान्महानासीत्प्रजापतिः । बलधुततपोवीर्यः पृथिव्यामेकराट्सौ ॥
- प्राचीनाग्राः कुशास्तस्य तस्मात्प्राचीनवर्हमौ ॥ २४
- समुद्रतनपायां तु कृतदारः स वै मधुः । महनस्तपसः पारे सवर्णायां प्रजापतिः ॥
- सवर्णाऽथत्त सामुद्री दश प्राचीनवर्हिषः) ॥ २५
- सर्वे मचेतसो नाम धनुर्वेदस्य पारगाः । अपृथग्धर्मचरणास्तेऽतप्यन्त महत्तपः ॥
- दश वर्षसहस्राणि समुद्रसलिलेशयाः ॥
- तपश्चरन्तु पृथिवीं मचेतसु महीरुहाः । अरक्ष्यमाणः खं वसुर्वधूनाय प्रजाक्षयः ॥ २७
- प्रत्याहते तदा तस्मिन्धातुपस्यान्तरे मनोः । नाशकन्मरुतो वातुं हनं खमभवद्द्रुमैः ॥
- दश वर्षसहस्राणि न शेकुश्चेष्टितुं मजाः ॥ २८
- तदुपधृत्य तपसा सर्वे युक्ताः मचेतसः । मुखेभ्यो वायुमग्निं च समृजुर्जातमन्यवः ॥ २९

* अनुविद्वान्तर्गतमन्यो इ. पुस्तके नास्ति । + धनुर्विद्वान्तर्गतमन्यो इ. पुरतरे नास्ति ।

१ घ. 'धैवद्विजं' । २ छ. ग. घ ङ. 'ह्वागन्तमामन्वर्हमौ' । ३ क. 'मिषा प्रधो' । ४ छ. घ. 'ये स विपा-
यिनौ इति' । ५ ग. घ. 'नद्विषा पुं' । ६ छ. ग. घ. 'क्रमाय वृष्ण प्रजाजि' । ७ क. पं. : 'स' । ८ छ. ग. घ.
'मोऽदस' । ९ छ. घ. ङ. 'सोऽन्वचेतसो नाम धनुर्वेदस्य पारगान्' । १० । ११ छ. ग. घ. ङ. 'ख एनहतेषु चारम व
म' । १२ क. 'मजा माव' ।

(वैवस्वतसर्गवर्णनम्)

अनन्ता नातिरिक्ताश्च सर्वे सर्गा विवस्वतः । आरोग्यायुः प्रमाणेन धर्मतः कामतोऽर्थतः ॥

एतन्नेव गुणानेति यः पठत्यनसूयकः ॥

५५

वैवस्वतस्य वक्ष्यामि सांप्रतस्य महात्मनः । समासाध्यासतः सर्गे ब्रुवतो मे निबोधत ॥

५६

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते पृथुर्वशानुकीर्तन नाम त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—५३३५

अथ चतुर्थाष्टितमोऽध्यायः ।

वैवस्वतसर्गवर्णनम् ।

सूत उवाच—

सप्तमे त्वथ पर्यागे मनोवैवस्वतस्य ह । मारीचात्कश्यपाद्देवा जज्ञिरे परमर्षयः ॥ १

आदित्या वसवो रुद्राः साध्या विश्वे मरुद्गणाः । भृगवोऽङ्गिरसश्चैव ह्यष्टौ देवगणाः स्मृताः ॥

आदित्या मरुतो रुद्रा विज्ञेयाः कश्यपात्मजाः । साध्याश्च वसवो विश्वे धर्मपुत्रास्त्रयो गणाः

भृगोस्तु भार्गवो देवो ह्यङ्गिरोऽङ्गिरसः सुतः । वैवस्वतेऽन्तरे ह्यस्मिन्नित्यं ते छन्दजाः सुराः ॥

ऋतेऽपि च गमिष्यन्ति महतः कालपर्ययात् ॥

एष मार्गस्तु मारीचो विज्ञेयः सांप्रतः शुभः । तेजस्वी सांप्रतस्तेषामिन्द्रो नाम्ना महाबलः ॥

अतीतानागता ये च वर्तन्ते ये च सांप्रतम् । सर्वे मन्वन्तरेन्द्रास्तु विज्ञेयास्तुल्यलक्षणाः ॥ ६

भूतभव्यभवन्नाथाः सहस्राक्षाः पुरंदराः । मघवन्तश्च ते सर्वे शृङ्गिणो वज्रपाणयः ॥

सर्वैः क्रतुशतेनेष्टं पृथक्शतगुणेन तु ॥

७

त्रैलोक्ये यानि सत्त्वानि गतिमन्त्यवलानि च । अभिभूयावतिष्ठन्ते धर्मार्चैः कारणैरपि ॥ ८

तेजसा तपसा बुद्ध्या बलश्रुतपराक्रमैः । भूतभव्यभवन्नाथा यथा ते प्रभविष्मवः ॥

एतत्सर्वं वक्ष्यामि ब्रुवतो मे निबोधत ॥

९

भूतं भव्यं भविष्यं तत्स्मृतं लोकत्रयं द्विजैः । भूर्लोकोऽयं स्मृतो भूमिरन्तरिक्षं भुवं स्मृतम् ॥

भव्यं स्मृतं दिवं ह्येतत्तेषां वक्ष्यामि साधनम् ॥

१०

ध्यायता पुत्रकामेण ब्रह्मणाऽग्रे विभाषितम् । भूरिति व्याहृतं पूर्वं भूर्लोकोऽयमभूत्तदा ॥ ११

भूसत्तायां स्मृतो धातुस्तथाऽसौ लोकदर्शने । भूतत्वादर्शनत्वाच्च भूर्लोकोऽयमभूत्ततः ॥

अतोऽयं मधयो लोको भूतत्वाद्भूद्विजैः स्मृतः ॥

१२

भूनेऽस्मिन्भवदित्युक्तं द्वितीयं ब्रह्मणा पुनः । भवत्युत्पद्यमानेन कालशब्दोऽयमुच्यते ॥ १३

भवनात्तु भुवर्लोको निरुक्तज्ञैर्निरुच्यते । अन्तरिक्षं भुवस्तस्माद्वितीयो लोक उच्यते ॥ १४

उत्पन्ने तु भुवर्लोके तृतीयं ब्रह्मणा पुनः । भव्येति व्याहृतं यस्माद्भव्यो लोकस्तदाऽभवत् ॥

अनागते भव्य इति शब्द एष विभाव्यते । तस्माद्भव्यो तृतीयो लोको नामतस्तु दिवं स्मृतम् ॥

स्वरित्युक्तं तृतीयोऽन्यो भाव्यो लोकस्तदाऽभवत् । भाव्य इत्येष धातुर्वै भाव्ये काले विभाव्यते

* इदमर्थं नास्ति क पुस्तके

भूरितीयं स्मृता भूमिरन्तरिक्षं भुवं स्मृतम् । दिवं स्मृतं तथा भाव्यं त्रैलोक्यस्यैव संग्रहः ॥ १८
 त्रैलोक्ययुक्तैर्व्याहारैस्त्रिस्रो व्याहृतयोऽभवन् । नार्थ इत्येव धातुर्वै धातुज्ञैः पालने स्मृतः ॥
 यस्माद्भूतस्य लोकस्य भव्यस्य भवतस्तदा । लोकत्रयस्य नाथास्ते तस्मादिन्द्रा द्विजैः स्मृताः
 प्रधानभूता देवेन्द्रा गुणभूतास्तथैव च । मन्वन्तरेषु ये देवा यज्ञभाजो भवन्ति हि ॥ २१
 यक्षगधर्वरक्षांसि पिशाचोरगदानवाः । माहिमानः स्मृता ह्येते देवेन्द्राणां तु सर्वशः ॥ २२
 देवेन्द्रा गुरवो नाथा राजानः पितरो-हि ते । रक्षन्तीषाः प्रजाः सर्वा धर्मेणेह सुरोत्तमाः ॥
 इत्येतल्लक्षणं प्रोक्तं देवेन्द्राणां सपासतः । सप्तर्षीन्संप्रवक्ष्यामि सांप्रतं ये दिवि स्थिताः ॥ २४
 गाधिजः कौशिको धीमान्विश्वामित्रो महातपाः । भार्गवो जमदग्निश्च ऊरुपुत्रः प्रतापवान् ॥
 बृहस्पतिसुतश्चापि भारद्वाजो महातपाः । औतथ्यो गौतमो विद्राञ्शरद्वाचाप धार्मिकः ॥ २६
 स्वायंभुवोऽत्रिर्भगवान्ब्रह्मकोशस्तु पञ्चमः । पृष्ठो वैशिष्ट्युत्रस्तु वसुमल्लोकविभुतः ॥ २७
 चत्सारः काश्यपश्चैव सप्तैते साधुसंपताः । एते सप्तर्षयः सिद्धा वर्तन्ते सांप्रतेऽन्तरे ॥ २८
 इक्ष्वाकुश्चैव नाभागो धृष्टः शर्यातिरेव च । नरिष्यन्तश्च विरुधातो नर्म उद्विष्ट एव च ॥ २९
 कश्यपश्च पृषधश्चैव वसुमान्नवमः स्मृतः । मनोर्वैवस्वतस्यैते नव पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥
 कीर्तिता वै मया ह्येते सप्तं चैतदन्तरम् ॥ ३०

इत्येवं वै मया पादो द्वितीयः कथितः द्विजाः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च भूयः किं वर्णयाम्यहम्

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते वैवस्वतसर्गवर्णनं नाम चतुषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—५३६६

इत्यनुषङ्गपादो द्वितीयः ।

अथोपोद्घातपादस्तृतीयः ।

अथ पञ्चषष्टितमोऽध्यायः ।

प्रजापतिवंशानुकीर्तनम् ।

अथ उच्यते—

श्रुत्वा पादं द्वितीयं तु क्रान्तं सूतेन धीमता । अतस्तृतीयं पप्रच्छ पादं वै शांशपायनः ॥ १
 पादः क्रान्तो द्वितीयोऽयमनुषङ्गेण यस्तस्या । तृतीयं विस्तरात्पादं सोपोद्घातं प्रकीर्तय ॥
 एवमुक्तोऽग्रवीत्सूतः महृष्टेनान्तरात्मना ॥ २

सूत उवाच—

कीर्तयिष्ये तृतीयं च सोपोद्घातं सविस्तरम् । पादं समुदयादिमा गदनो मे निबोधत ॥ ३
 मनोर्वैवस्वतस्येवं सांप्रतम्य महात्मनः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च निसर्गं शृणुत द्विजाः ॥ ४
 चतुर्युगैकसप्तत्या संख्यातः पूर्वमेव तु । सह देवगणैश्चैव ऋषिभिर्दानवैः सह ॥ ५

१ म. क. 'यपोपो' । २ म. घ. ड. 'गताक्षया' । म. । ३ क. 'छो वाशि' । ४ घ. ड. 'वतिष्ठ' । ५ क. म. 'पु. २०. ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००। १०१। १०२। १०३। १०४। १०५। १०६। १०७। १०८। १०९। ११०। १११। ११२। ११३। ११४। ११५। ११६। ११७। ११८। ११९। १२०। १२१। १२२। १२३। १२४। १२५। १२६। १२७। १२८। १२९। १३०। १३१। १३२। १३३। १३४। १३५। १३६। १३७। १३८। १३९। १४०। १४१। १४२। १४३। १४४। १४५। १४६। १४७। १४८। १४९। १५०। १५१। १५२। १५३। १५४। १५५। १५६। १५७। १५८। १५९। १६०। १६१। १६२। १६३। १६४। १६५। १६६। १६७। १६८। १६९। १७०। १७१। १७२। १७३। १७४। १७५। १७६। १७७। १७८। १७९। १८०। १८१। १८२। १८३। १८४। १८५। १८६। १८७। १८८। १८९। १९०। १९१। १९२। १९३। १९४। १९५। १९६। १९७। १९८। १९९। २००। २०१। २०२। २०३। २०४। २०५। २०६। २०७। २०८। २०९। २१०। २११। २१२। २१३। २१४। २१५। २१६। २१७। २१८। २१९। २२०। २२१। २२२। २२३। २२४। २२५। २२६। २२७। २२८। २२९। २३०। २३१। २३२। २३३। २३४। २३५। २३६। २३७। २३८। २३९। २४०। २४१। २४२। २४३। २४४। २४५। २४६। २४७। २४८। २४९। २५०। २५१। २५२। २५३। २५४। २५५। २५६। २५७। २५८। २५९। २६०। २६१। २६२। २६३। २६४। २६५। २६६। २६७। २६८। २६९। २७०। २७१। २७२। २७३। २७४। २७५। २७६। २७७। २७८। २७९। २८०। २८१। २८२। २८३। २८४। २८५। २८६। २८७। २८८। २८९। २९०। २९१। २९२। २९३। २९४। २९५। २९६। २९७। २९८। २९९। ३००। ३०१। ३०२। ३०३। ३०४। ३०५। ३०६। ३०७। ३०८। ३०९। ३१०। ३११। ३१२। ३१३। ३१४। ३१५। ३१६। ३१७। ३१८। ३१९। ३२०। ३२१। ३२२। ३२३। ३२४। ३२५। ३२६। ३२७। ३२८। ३२९। ३३०। ३३१। ३३२। ३३३। ३३४। ३३५। ३३६। ३३७। ३३८। ३३९। ३४०। ३४१। ३४२। ३४३। ३४४। ३४५। ३४६। ३४७। ३४८। ३४९। ३५०। ३५१। ३५२। ३५३। ३५४। ३५५। ३५६। ३५७। ३५८। ३५९। ३६०। ३६१। ३६२। ३६३। ३६४। ३६५। ३६६। ३६७। ३६८। ३६९। ३७०। ३७१। ३७२। ३७३। ३७४। ३७५। ३७६। ३७७। ३७८। ३७९। ३८०। ३८१। ३८२। ३८३। ३८४। ३८५। ३८६। ३८७। ३८८। ३८९। ३९०। ३९१। ३९२। ३९३। ३९४। ३९५। ३९६। ३९७। ३९८। ३९९। ४००। ४०१। ४०२। ४०३। ४०४। ४०५। ४०६। ४०७। ४०८। ४०९। ४१०। ४११। ४१२। ४१३। ४१४। ४१५। ४१६। ४१७। ४१८। ४१९। ४२०। ४२१। ४२२। ४२३। ४२४। ४२५। ४२६। ४२७। ४२८। ४२९। ४३०। ४३१। ४३२। ४३३। ४३४। ४३५। ४३६। ४३७। ४३८। ४३९। ४४०। ४४१। ४४२। ४४३। ४४४। ४४५। ४४६। ४४७। ४४८। ४४९। ४५०। ४५१। ४५२। ४५३। ४५४। ४५५। ४५६। ४५७। ४५८। ४५९। ४६०। ४६१। ४६२। ४६३। ४६४। ४६५। ४६६। ४६७। ४६८। ४६९। ४७०। ४७१। ४७२। ४७३। ४७४। ४७५। ४७६। ४७७। ४७८। ४७९। ४८०। ४८१। ४८२। ४८३। ४८४। ४८५। ४८६। ४८७। ४८८। ४८९। ४९०। ४९१। ४९२। ४९३। ४९४। ४९५। ४९६। ४९७। ४९८। ४९९। ५००। ५०१। ५०२। ५०३। ५०४। ५०५। ५०६। ५०७। ५०८। ५०९। ५१०। ५११। ५१२। ५१३। ५१४। ५१५। ५१६। ५१७। ५१८। ५१९। ५२०। ५२१। ५२२। ५२३। ५२४। ५२५। ५२६। ५२७। ५२८। ५२९। ५३०। ५३१। ५३२। ५३३। ५३४। ५३५। ५३६। ५३७। ५३८। ५३९। ५४०। ५४१। ५४२। ५४३। ५४४। ५४५। ५४६। ५४७। ५४८। ५४९। ५५०। ५५१। ५५२। ५५३। ५५४। ५५५। ५५६। ५५७। ५५८। ५५९। ५६०। ५६१। ५६२। ५६३। ५६४। ५६५। ५६६। ५६७। ५६८। ५६९। ५७०। ५७१। ५७२। ५७३। ५७४। ५७५। ५७६। ५७७। ५७८। ५७९। ५८०। ५८१। ५८२। ५८३। ५८४। ५८५। ५८६। ५८७। ५८८। ५८९। ५९०। ५९१। ५९२। ५९३। ५९४। ५९५। ५९६। ५९७। ५९८। ५९९। ६००। ६०१। ६०२। ६०३। ६०४। ६०५। ६०६। ६०७। ६०८। ६०९। ६१०। ६११। ६१२। ६१३। ६१४। ६१५। ६१६। ६१७। ६१८। ६१९। ६२०। ६२१। ६२२। ६२३। ६२४। ६२५। ६२६। ६२७। ६२८। ६२९। ६३०। ६३१। ६३२। ६३३। ६३४। ६३५। ६३६। ६३७। ६३८। ६३९। ६४०। ६४१। ६४२। ६४३। ६४४। ६४५। ६४६। ६४७। ६४८। ६४९। ६५०। ६५१। ६५२। ६५३। ६५४। ६५५। ६५६। ६५७। ६५८। ६५९। ६६०। ६६१। ६६२। ६६३। ६६४। ६६५। ६६६। ६६७। ६६८। ६६९। ६७०। ६७१। ६७२। ६७३। ६७४। ६७५। ६७६। ६७७। ६७८। ६७९। ६८०। ६८१। ६८२। ६८३। ६८४। ६८५। ६८६। ६८७। ६८८। ६८९। ६९०। ६९१। ६९२। ६९३। ६९४। ६९५। ६९६। ६९७। ६९८। ६९९। ७००। ७०१। ७०२। ७०३। ७०४। ७०५। ७०६। ७०७। ७०८। ७०९। ७१०। ७११। ७१२। ७१३। ७१४। ७१५। ७१६। ७१७। ७१८। ७१९। ७२०। ७२१। ७२२। ७२३। ७२४। ७२५। ७२६। ७२७। ७२८। ७२९। ७३०। ७३१। ७३२। ७३३। ७३४। ७३५। ७३६। ७३७। ७३८। ७३९। ७४०। ७४१। ७४२। ७४३। ७४४। ७४५। ७४६। ७४७। ७४८। ७४९। ७५०। ७५१। ७५२। ७५३। ७५४। ७५५। ७५६। ७५७। ७५८। ७५९। ७६०। ७६१। ७६२। ७६३। ७६४। ७६५। ७६६। ७६७। ७६८। ७६९। ७७०। ७७१। ७७२। ७७३। ७७४। ७७५। ७७६। ७७७। ७७८। ७७९। ७८०। ७८१। ७८२। ७८३। ७८४। ७८५। ७८६। ७८७। ७८८। ७८९। ७९०। ७९१। ७९२। ७९३। ७९४। ७९५। ७९६। ७९७। ७९८। ७९९। ८००। ८०१। ८०२। ८०३। ८०४। ८०५। ८०६। ८०७। ८०८। ८०९। ८१०। ८११। ८१२। ८१३। ८१४। ८१५। ८१६। ८१७। ८१८। ८१९। ८२०। ८२१। ८२२। ८२३। ८२४। ८२५। ८२६। ८२७। ८२८। ८२९। ८३०। ८३१। ८३२। ८३३। ८३४। ८३५। ८३६। ८३७। ८३८। ८३९। ८४०। ८४१। ८४२। ८४३। ८४४। ८४५। ८४६। ८४७। ८४८। ८४९। ८५०। ८५१। ८५२। ८५३। ८५४। ८५५। ८५६। ८५७। ८५८। ८५९। ८६०। ८६१। ८६२। ८६३। ८६४। ८६५। ८६६। ८६७। ८६८। ८६९। ८७०। ८७१। ८७२। ८७३। ८७४। ८७५। ८७६। ८७७। ८७८। ८७९। ८८०। ८८१। ८८२। ८८३। ८८४। ८८५। ८८६। ८८७। ८८८। ८८९। ८९०। ८९१। ८९२। ८९३। ८९४। ८९५। ८९६। ८९७। ८९८। ८९९। ९००। ९०१। ९०२। ९०३। ९०४। ९०५। ९०६। ९०७। ९०८। ९०९। ९१०। ९११। ९१२। ९१३। ९१४। ९१५। ९१६। ९१७। ९१८। ९१९। ९२०। ९२१। ९२२। ९२३। ९२४। ९२५। ९२६। ९२७। ९२८। ९२९। ९३०। ९३१। ९३२। ९३३। ९३४। ९३५। ९३६। ९३७। ९३८। ९३९। ९४०। ९४१। ९४२। ९४३। ९४४। ९४५। ९४६। ९४७। ९४८। ९४९। ९५०। ९५१। ९५२। ९५३। ९५४। ९५५। ९५६। ९५७। ९५८। ९५९। ९६०। ९६१। ९६२। ९६३। ९६४। ९६५। ९६६। ९६७। ९६८। ९६९। ९७०। ९७१। ९७२। ९७३। ९७४। ९७५। ९७६। ९७७। ९७८। ९७९। ९८०। ९८१। ९८२। ९८३। ९८४। ९८५। ९८६। ९८७। ९८८। ९८९। ९९०। ९९१। ९९२। ९९३। ९९४। ९९५। ९९६। ९९७। ९९८। ९९९। १०००।

(प्रजापतिवंशानुकीर्तनम्)

- पितृगन्धर्वयक्षैश्च रक्षोभूतगणैस्तथा । मानुषैः पशुभिश्चैव पक्षिभिः स्थावरैः सह ॥ ६
मन्वादिकं भविष्यान्तमाख्यानैर्वदुविस्तम् । वक्ष्ये वैवस्वतं सर्गं नमस्कृत्य विवस्वते ॥ ७
आद्ये मन्वन्तरेऽभीताः सगाः प्रावर्तकाश्च ये । स्वायंभुवेऽन्तरे पूर्णं सप्ताऽऽसन्त्ये महर्षयः ॥
चाक्षुषस्यान्तरेऽतीते प्राप्तं वैवस्वतं पुनः ॥ ८
दक्षस्य च ऋषीणां च भृगवादीनां महौजसाम् । शापान्महेश्वरस्याऽऽसीत्पादुर्भावो महात्मनाम्
भूयः सप्तर्षयस्ते च उत्पन्नाः सप्त मानसाः । पुत्रत्वे कल्पिताश्चैव स्वयमेव स्वयंभुवा ॥ १०
प्रजासंतानकृद्भिस्तेरुत्पद्यद्भिर्महात्मभिः । पुनः प्रवर्तितः सर्गो यथापूर्वं यथाक्रमम् ॥ ११
तेषां प्रसूतिं वक्ष्यामि विशुद्धज्ञानकर्मणाम् । समासव्यासयोगाभ्यां यथावदनुपूर्वशः ॥ १२
येषामन्वयसंभूतलोकोऽयं सचराचरः । पुनः स पूरितः सर्गो ग्रहनक्षत्रमण्डितः ॥ १३
एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य मुनीनां संशयोऽभवत् । ततस्तं संशयाभिष्टाः सूतं संशयनिश्चये ॥
सत्कृत्य परिप्रच्छुर्मुनयः सशितव्रताः ॥ १४

ऋषय ऊचः—

- कथं सप्तर्षयः पूर्वमुत्पन्नाः सप्त मानसाः । पुत्रत्वे कल्पिताश्चैव तन्नो निगद सत्तम ॥
ततोऽब्रवीन्महातेजाः सूतः पौराणिकः शुभम् ॥ १५

सूत उवाच—

- कथं सप्तर्षयः सिद्धा ये वै स्वायंभुवेऽन्तरे । मन्वन्तरं समासाद्य पुनर्वैवस्वतं किल ॥ १६
भवाभिगायात्संविद्धा ह्यमाप्तास्ते तदा तपः । उपपन्ना जने लोके सकृदागामिनस्तु ते ॥ १७
ऊचुः सर्वे ततोऽन्योन्यं जनलोकं महर्षयः । ऊचुरेव महाभागा वारुणे वितते कर्ता ॥ १८
सर्वे वयं प्रसूयामश्चाक्षुषम्यान्तरे मनोः । पितामहान्मजाः सर्वे ततः श्रेयो भविष्यति ॥ १९
स्वायंभुवेऽन्तरे शप्ताः सत्यार्थं ते भवेन तु । जज्ञिरे वै पुनस्ते ह जनलोकौदिवं गताः ॥ २०
देवस्य महतो यज्ञे वारुणो विभ्रतस्तनुम् । ब्रह्मणो जुहतः शुक्रमग्नौ पूर्वं प्रजेप्सया ॥
ऋषयो जज्ञिरे पूर्वं द्वितीयमिति नः श्रुतम् ॥ २१
भृगुगङ्गिरा मरीचिः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः । अत्रिश्चैव वसिष्ठश्च अष्टौ ते ब्रह्मणः सुताः ॥ २२
तथाऽस्य वितते यज्ञे देवाः सर्वे समागताः । यज्ञाङ्गानि च सर्वाणि वपद्कारश्च मूर्तिमान् ॥
मूर्तिमन्ति च सामानि यजुषि च सहस्रशः । ऋग्वेदश्चाभवत्तत्र पदक्रमविभूषितः ॥ २४
यजुर्वेदश्च वृत्ताढ्य ओंकारवदनोज्ज्वलः । स्थितो यज्ञार्थसंपृक्तसूक्तब्राह्मणमब्रवान् ॥ २५
सामवेदश्च वृत्ताढ्यः सर्वगेयपुरःसरः । विश्वायस्वादिभिः सार्धं गन्धर्वैः संभृतोऽभवत् ॥ २६
ब्रह्मवेदस्तथा पंरैः कृत्याविनिमिरन्वितः । मत्स्यद्विरसयांगैश्च द्विगरीरशिरोऽभवत् ॥ २७
लक्षणानि स्वरा स्तोभा निरुक्तस्वरभक्तयः । आश्रयस्तु वपद्कारो निग्रहमग्रहावपि ॥ २८
दीप्ता दीप्तिरिला देवी दिशः पदिशगीश्वराः । देवकन्याश्च पत्न्यश्च तथा मातर एव च ॥ २९
आयुः सर्वत एवैते देवस्य यजनो मुखे । मूर्तिमन्तः स्वरुरारुया वरुणस्य वपुर्भूतः ॥ ३०

स्वयंभुवस्तु ता दृष्ट्वा रेतः समपतद्भुवि । ब्रह्मर्षेर्भावभूतस्य विधानाच्च न संशयः ॥ ३१
 कृत्वा जुहावं स्रग्भ्यां च स्रवेण पग्निगृह्य च । आज्यवज्जुहु(ह)वांचक्रे मन्त्रवच्च पितामहः ॥ ३२
 ततः स जनयामास भूतग्रामं प्रजापतिः । तस्यार्वाङ्मतेजसस्तस्य यज्ञे लोकेषु तैजसम् ॥
 तमसा भावव्याप्यत्वं तथा सत्त्वं तथा रजः ॥ ३३
 सगुणात्तेजसो नित्यं आकाशे तमसि स्थितम् । तमसस्तेजसत्वाच्च सर्वभूतानि जाज्ञिरे ॥ ३४
 यदा तस्मिन्नजायन्त काले पुत्रास्तु कर्मजाः । आज्यस्थाल्यामुपादाय स्वशुकं हुतवांश्च ह ॥ ३५
 शुके हुतेऽथ तस्मिंस्तु प्रादुर्भूता महर्षयः । ज्वलन्तो वपुषा युक्ताः सप्त वै प्रसवैर्गुणैः ॥ ३६
 हुते चाग्नौ सकृन्शुके ज्वालाया निःसृतः कविः । हिरण्यगर्भस्तं दृष्ट्वा ज्वालां भिस्त्वा विनिःसृतम्
 भृगुस्त्वमिति होवाच यस्मात्तस्मात्स वै भृगुः ॥ ३७
 महादेवस्तथोद्भूतं दृष्ट्वा ब्रह्माणमब्रवीत् । ममैष पुत्रकामस्य दीक्षितस्य त्वयं प्रभोः ॥
 विजज्ञेऽथ भृगुर्देवो मम पुत्रो भवत्वयम् ॥ ३८
 तथेति समनुज्ञातो महादेवः स्वयंभुवा । पुत्रत्वे कल्पयामास महादेवस्तथा भृगुम् ॥
 वारुणा भृगवस्तस्मात्तदपत्यं च स प्रभुः ॥ ३९
 द्वितीयं तु ततः शुक्रमङ्गारेष्वपेतत्प्रभुः । अङ्गारेष्वङ्गिरोऽङ्गानि संहितानि ततोऽङ्गिराः ॥ ४०
 संभूतिं तस्य तां दृष्ट्वा ब्रह्मर्षिणा ब्रह्मणा सदैवैरुपतिः । तस्मादङ्गिरसश्चापि आग्नेया इति नः श्रुतम् ॥
 एवमस्तिवति सोऽप्युक्तो ब्रह्मणा सदसैरुपतिः । तस्मादङ्गिरसश्चापि आग्नेया इति नः श्रुतम् ॥
 षट्कृत्वस्तु पुनः शुके ब्रह्मणा लोकैकारिणा । हुते समभवन्तत्र षड्ब्रह्मण इति श्रुतिः ॥ ४३
 मरीचिः प्रथमस्तत्र मरीचिभ्यः समुत्थितः । क्रतौ तस्मिन्सुतो जज्ञे यतस्तस्मात्स वै क्रतुः ॥
 अहं तृतीय इत्यर्थस्तस्मादग्निः स कीर्त्यते । केशैश्च निशितैर्भूतः पुलस्त्यस्तेन स स्मृतः ॥ ४५
 केशैर्लम्बैः समुद्भूतस्तस्मात्तु पुलहः स्मृतः । वसुमध्यात्समुत्पन्नो वसुमान्वसुधाश्रयः ॥ ४६
 वशिष्ठ इति तत्त्वज्ञैः प्रोच्यते ब्रह्मवादिभिः । इत्येते ब्रह्मणः पुत्रा मानसाः षण्महर्षयः ॥ ४७
 लोकस्य संतानकरास्तैरिमा वर्धिताः प्रजाः । प्रजापतय इत्येवं पठ्यन्ते ब्रह्मणः सुताः ॥ ४८
 अपरे पितरो नाम एतैरेव महर्षिभिः । उत्पादिता ऋषिगणाः सप्त लोकेषु विश्रुताः ॥ ४९
 मारीचा भार्गवाश्चैव तथैवाङ्गिरसोऽपरे । पौलस्त्याः पौलहाश्चैव वाशिष्ठाश्चैव विश्रुताः ॥
 आत्रेयाश्च गणाः प्रोक्ताः पितॄणां लोकविश्रुताः ॥ ५०
 एते समासतस्तात पुरैव तु गुणास्त्रयः । अमृताश्च प्रकाशाश्च ज्योतिष्मन्तश्च विश्रुताः ॥ ५१
 तेषां राजा यमो देवो यमैर्विहतकल्मषः । अपरे प्रजानां पतयस्ताञ्शृणुध्वमतन्द्रिताः ॥ ५२
 कर्दमः कश्यपः शेषो विक्रान्तः सुश्रवास्तथा । बहुपुत्रः कुमारश्च विवस्वान्सशुचिश्रवाः ॥
 प्रचेतसोऽरिष्टनेमिर्बहुलश्च प्रजापतिः । इत्येवमादयोऽन्येऽपि बहवश्च प्रजेश्वराः ॥ ५४
 कुशोच्चगा वालखिल्याः संभूताः परमर्षयः । मनोजवाः सर्वगताः सार्वभौमाश्च तेऽभवन् ॥ ५५

१ ख. 'य सत्पुत्रं भवे' । २ घ. द. जज्ञे । ३ ख. घ. द. स्थितः । ४ ख. घ. युक्ता युक्ताः प्रसवैर्गुणैः ।
 ५ क. ख. घ. 'एता ब्रह्मणः' । ६ ख. घ. त्वया प्र' । ७ क. ख. घ. प्रभो' । ८ ख. घ. द. 'देव म' । ९ घ. 'विश्रुत
 त्व' । १० घ. 'द्विब्रह्मणः' । ११ क. ग. ग. द. 'सन्पतिः' । १२ द. 'कपारि' । १३ ख. ग. घ. षट्ब्रह्मण । १४ घ.
 'सुतिने' । क' । १५ ख. ग. घ. द. नञ् तास्मा' । १६ घ. 'शैले' । १७ ग. घ. 'गुणाश्च य' । १८ क. अत्र्याश्च ।

: (प्रजापतिवशानुकीर्तनम्)

जाता भस्मव्यपोहिन्या ब्रह्मर्षिगणसंमताः । वैखानसा मुनिगणास्तपःश्रुतपरायणाः ॥ ५६
 श्रोतोभ्यस्तस्य चौत्पन्नातन्विनौ रूपसंमितौ । विदुर्जन्माक्षरजसो विमला नेत्रसंभवाः ॥ ५७
 ज्येष्ठाः प्रजानां पतयः श्रोतोभ्यस्तस्य जज्ञिरे । ऋषयो रोमरूपेभ्यस्तथा स्वेदमलोज्जवाः ॥ ५८
 दारुणा हि रुते मासा निर्यासाः पक्षसंधयः । वत्सरा ये त्वहोरात्राः पितृ(ज्यं) ज्योतिश्च दारुणम्
 रौद्रं लोहितमित्याहुर्लोहितं कनकं स्मृतम् । तन्मैत्रमिति विज्ञेयं धूमश्च पशवः स्मृताः ॥ ६०
 येऽर्चिपस्तस्य ते रुद्रास्तथाऽऽदित्याः समुद्भवाः । अङ्गारेभ्यः समुत्पन्ना ज्योतिषो दिव्यमानुषाः
 आदिमानस्य लोकस्य ब्रह्मा ब्रह्मसमुद्भवः । सर्वकामदमित्याहुस्तत्र कन्यामुदाहरन् ॥ ६२
 ब्रह्मा सुरगुरुस्तत्र त्रिदशैः संप्रसीदति । इमे वै जनयिष्यन्ति प्रजाः सर्वाः प्रजेश्वराः ॥ ६३
 सर्वे प्रजानां पतयः सर्वे चापि तपस्विनः । तत्प्रसादादिमाल्लोकान्धारयेयुरिमाः क्रियाः ॥
 द्वंद्वं संवर्धयामास तत्र तेजो विवर्धनम् । देवेषु वेदविद्वांसः सर्वे राजर्षयस्तथा ॥ ६५
 वेदमन्त्रपराः सर्वे प्रजापतिगुणोज्जवाः । अनन्तं ब्रह्म सत्यं च तपश्च परमं भुवि ॥ ६६
 सर्वे हि व्रयमेते च तत्रैव प्रसवः प्रभो । ब्रह्म च ब्राह्मणाश्चैव लोकाश्चैव चराचराः ॥ ६७
 मरीचिमादितः कृत्वा देवाश्च ऋषिभिः सह । अपत्यानीह संचिन्त्य तेऽपत्यं कामयामहे ॥ ६८
 तस्मिन्पुत्रे महाभागा देवाश्च ऋषिभिः सह । एतद्दशसमुद्भूताः स्थानकालाभिमानिनः ॥ ६९
 न च तेनैव रूपेण स्थापयेयुरिमाः प्रजाः । युगादिनिधनार्थैव स्थापयेयुरिमाः प्रजाः ॥ ७०
 ततोऽब्रवील्लोकगुरुः परमित्यविचारयन् । एवं देवा विनिश्चित्य मया सृष्टा न संशयः ॥
 भवतां वंशसंभूताः पुनरेते महर्षयः ॥ ७१
 तेषां भृगोः कीर्तयिष्ये वंशं पूर्वं महात्मनः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च प्रथमस्य प्रजापतेः ॥
 भार्ये भृगोरप्रतिमे उत्तमेऽभिजने शुभे । हिरण्यकशिपोः कन्या दिव्या नाम परिश्रुता ॥
 पुलोमश्चापि पौलोमी दुहिता वरयणिनी ॥ ७३
 भृगोस्त्वजनपदिव्या काच्यं वेदविदां वरम् । देवासुराणामाचार्यं शुक्रं कविमुतं ब्रह्मम् ॥ ७४
 स शुक्रश्चोशना ख्यातः स्मृतः काच्योऽपि नामनः । पितॄणां मानसी कन्या सोमपानां यशस्विनी
 शुक्रस्य भार्या मोनाम विजज्ञे चतुरः सुतान् ॥ ७५
 ब्राह्मेण तेजसा युक्तः स जातो ब्रह्मवित्तमः । तस्यामेव तु चत्वारः पुत्राः शुक्रस्य जज्ञिरे ॥ ७६
 त्वष्टा वरुणी द्वावेतौ शण्डामर्कौ च ताघुर्भा । ते तदाऽऽदित्यसंकाशा ब्रह्मकल्पाः प्रभावनः ॥
 रञ्जनः पृथुरश्मिश्च त्रिदन्पस्य वृद्धद्विराः । चरुत्रिणः सुता येने ब्रह्मिष्ठाः सुरयाजकाः ॥ ७८
 इज्याधर्मविनाशार्थं मनुमेत्याभ्येयोजयन् । निरस्यमानं वै धर्मं दृष्ट्वेन्द्रो मनुमब्रवीत् ॥ ७९
 एतरेव तु कामं त्वां मापयिष्यामि याजनम् । भुत्वेन्द्रस्य तु तदाकथं तस्मादेशात्प्राकृतम् ॥ ८०
 निरोभूतेषु तेष्विन्द्रो धर्मपत्नीं च चेतनाम् । ग्रहेण मोचयित्वा तु ततः सोऽनुससार ताम् ॥ ८१

१ ग. घ द. 'हिन्यो प्र' । २ ग. ग घ द. 'जात' । भतोमान् । ३ ज. ग घ पित ज्यो । ४ ग घ.
 द. 'द्विर्भमश' । गै । ५ स. घ. 'रुद्रा प्र' । ६ स. घ द. 'न. मन्त्रमो' । ७ स. घ. द. 'वेयुर्दे' ।
 ८ द. 'नभेद' । ९ स. ग. द. 'देव वि' । १० घ 'निरस्य' । ११ द. 'मोचयित्वा' । १२ ग. घ.
 'मोचयित्वा' । १३ क. 'निरस्य' ।

तत इन्द्रविनाशाय यतमानान्यतीसु नान् । तत्राऽऽगतान्पुनर्दृष्ट्वा दुष्टानिन्द्रः महन्त्य(ण्य) तु ॥
 सुप्वाप देवदेवस्य वेद्यां वै दक्षिणे तनः ॥ ८२
 तेषां तु भैक्ष्यमाणानां तत्र शालाऽहैः सह । शीर्षाणि न्यपतंस्तानि खर्जुराण्यभवंस्ततः ॥ ८३
 एवं चरुत्रिणः पुत्रा इन्द्रेण निहताः पुरा । यज्ञेन्यां देवयानी च शुक्रस्य दुहिताऽभवत् ॥ ८४
 त्रिशिरा विश्वरूपास्तु त्वष्टुः पुत्रोऽभवन्महान् । * यशोधरायामुत्पन्नो वैरोचन्यां महायशाः ॥
 विश्वरूपातुजश्चापि विश्वकर्मा यमः स्मृतः ॥ ८५
 भृगोस्तु भृगवो देवा जज्ञिरे-द्वादशाऽऽत्मजाः । देव्यां तान्सुपुत्रे सर्वान्काव्यथैवोऽऽत्मजान्प्रभुः ॥
 भुवनो भावनश्चैव अन्यश्चान्यायतस्तथा । क्रतुः श्रवाश्च मूर्धा च व्यजयो व्यथुपश्च यः ॥
 प्रसवश्चाप्यजश्चैव द्वादशोऽधिपतिः स्मृतः ॥ ८७
 इत्येते भृगवो देवाः स्मृता द्वादश याज्ञिकाः । पौलोम्यजनयत्पुत्रं ब्रह्मिष्ठं वसिनं विभुम् ॥ ८८
 व्याधितः सोऽष्टमे मासि गर्भः क्रूरेण कर्मणा । च्यवनाच्यवनः सोऽर्थं चेतनस्तु भवेतसः ॥
 प्राचेतसाच्च्यवनक्रोधादध्वानं पुरुषादजः ॥ ८९
 जनयामास पुत्रौ द्वौ सुकन्यायां च भार्गवः । ओत्तमानं दधीचं च तादुधौ साधुसंमतौ ॥ ९०
 सारस्वतः सारस्वत्यां दधीचाच्चोपपद्यते । रुचीं पत्नीं महाभागा आत्मवानस्य नादुधी ॥ ९१
 तस्यै तूर्वोर्ऋषिर्जज्ञे ऊरु भित्वा महायशाः । और्वश्चाऽऽसीदुचीकस्तु दीप्ताग्निसंहशमभः ॥ ९२
 जमदग्निर्ऋचीकस्य सत्यवत्यां व्यजायत । भृगोश्चै चरुपर्याप्ते रौद्रवैष्णवयोस्तथा ॥ ९३
 जमनाद्वैष्णवस्याग्नेर्जमदग्निरजायत । रेणुका जमदग्नेस्तु शक्रतुल्यपराक्रमम् ॥
 ब्रह्मसूत्रमयं रामं सुपुत्रेऽमिततेजसम् ॥ ९४
 और्वस्याऽऽसीत्पुत्रशतं जमदग्निपुरोगमम् । तेषां पुत्रसहस्राणि भार्गवाणां परस्परांतै ॥ ९५
 ऋष्यन्तरेषु वै बाह्या बहवो भार्गवाः स्मृताः । वैत्सो विश्वोऽश्विषेणश्चै पाण्डः पथ्यः सशौनकः
 गोत्रेण सप्तमा ह्येते पक्षा ज्ञेयास्तु भार्गवाः ॥ ९६
 शृणुताङ्गिरसो वंशमग्नेः पुत्रस्य धीमतः । यस्यान्ववाये संभूता भारद्वाजाः सगौतमाः ॥
 देवाश्चाङ्गिरसो मुरुयास्त्वपुमन्तो महौजसः ॥ ९७
 मुरुया चैव मारीची कार्दमी च तथा स्वगद् । पथ्या च मानवी कन्या तिस्रो भार्यास्त्वथर्वणः
 इत्यंताऽङ्गिरसः पत्न्यस्तासु वक्ष्यामि संततिम् ॥ ९८
 अथर्वणस्तु दायादास्तासु जाताः कुलोद्भवाः । उत्पन्ना महता चैव तपसा भावितात्मेजाम् ॥
 वृहस्पतिः मुरुषार्या गौतमः सुपुत्रे स्वराट् । अरन्ध्यं वामदेवं च उत्थयमुशिजं तथा ॥ १००

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ प. प्रहय । २ घ. द. 'यश्च वेद्ये द' । ३ क. घ. महमा । ४ घ. जयन्त्या । ५ रा. घ. द. 'वानुजा' ।
 ६ ग. द. 'य वेद्ये तु प्र' । ७ रा. घ. 'तन तु प्र' । ८ ग. 'सः । प्रचेतसाच्यवने क्रो' । ग. 'सः । प्रचे' ।
 घ. 'सः । 'वतसा च्यवने क्रो' । द. 'म' प्रचेतसाच्यवने क्रो' । ९ रा. आमान । १० घ. ग. द. 'धीचोपपत्' ।
 ११ ग. रुचिः । १२ घ. 'स्य कर्षो' । १३ ग. घ. ऊरु भि' । १४ क. 'य रुचिपयां रो' । घ. द. 'य रुचि' ।
 १५ ग. 'द' । १६ ग. द. 'ममा' । १७ अ. ग. द. 'य दाह' । १८ अ. ग. द. 'मनः । व' ।

॥ (प्रजापतिवशानुकीर्तनम्)

धिष्णुः पुत्रस्तु पथ्यार्या संवर्तश्चैव मानसः । विचित्तश्च तथा यस्य शरद्वांश्चाप्युतथ्यजः ॥ १०१ ॥
 अश्विजो दीर्घतमा बृहदुत्थो वामदेवजः । धिष्णोः पुत्रः सुधन्वान ऋषभश्च सुधन्वेनः ॥ १०२ ॥
 रथकारः स्मृता देवा ऋषयो ये परिश्रुताः । बृहस्पतेर्भरद्वाजो विश्रुतैः सुमहायशाः ॥ १०३ ॥
 अङ्गिरसस्तु संवर्तो देवानङ्गिरसः शृणु । बृहस्पतेर्यवीर्यामां देवा ह्यङ्गिरसः स्मृताः ॥ १०४ ॥
 औरसाङ्गिरसः पुत्राः सुरूषार्या विजङ्गिरे । औदार्यायुर्दनुर्दक्षो दर्भः प्राणस्तथैव च ॥ १०५ ॥
 हविष्मांश्च हविष्णुश्च क्रतुः सत्यश्च ते दश ॥ १०६ ॥
 अयस्यस्तु उतथ्यश्च वामदेवस्तर्धोसिर्जः । भारद्वाजाः शाकृतिका गार्ग्यकान्वरथीतराः ॥ १०७ ॥
 मुद्गला धिष्णुवृद्धाश्च हरिता वायवस्तथा । तथा भाक्षा भरद्वाजा आर्षभाः किमयास्तथा ॥ १०८ ॥
 एते ह्यङ्गिरसः पक्षा विज्ञेया दश पञ्च च । ऋष्यन्तरेषु वै बाह्या बहवोऽङ्गिरसः स्मृताः ॥ १०९ ॥
 मारीचं परिवक्ष्यामि वंशमुत्तमपूरुषम् । यस्यान्ववाये संभूतं जगत्स्थावरजङ्गमम् ॥ ११० ॥
 मरीचिरापश्चक्रमे ताभिर्ध्यायन्मजेप्सया । पुत्रः सर्वगुणोपेतः प्रजावीन्सुरुचिर्दितिः ॥ १११ ॥
 संपूर्ज्यते प्रशस्तायां मनसा भाविता मभुः ॥ ११२ ॥
 आहूताश्च ततः सर्वा आपः समवसत्प्रभुः । तासु प्रणिहितात्मानमेकः सोऽजनयत्प्रभुः ॥ ११३ ॥
 पुत्रमप्रतिमञ्चास्त्राऽरिष्टनेमिः प्रजापतिः । पुत्रं मरीचं सूर्याभं बभौ वेशो व्यज्जिनत् ॥ ११४ ॥
 मध्यायन् हि सतां वाचं पुत्रार्थी सलिले स्थितः । सप्त वर्षसहस्राणि ततः सोऽप्रतिमोऽभवत् ॥ ११५ ॥
 कश्यपः सवितुर्विद्वांस्तेन स ब्रह्मणोः समः । मन्वन्तरेषु संवर्षु ब्रह्मणांऽंशेन जायते ॥ ११६ ॥
 कन्यानिमित्तमित्युक्ते दक्षेण कुपिताः प्रजाः । अपिवत्स तदा कश्यं कश्यं मद्यमिहोच्यते ॥ ११७ ॥
 * इहैकैकसा हि विज्ञेया वाङ्मनः कश्य उच्यते । कश्यं मद्यं स्मृतं विमैः कश्यपानां तु कश्यपः ॥
 करोति नाम यद्वाचो वाचं क्रमुदाहृतम् । दक्षाभिज्ञसः कुपिताः कश्यपस्तेन सोऽभवत् ॥
 तस्माच्च कश्यपेनोक्तो ब्रह्मणा परमेष्ठिनो । + तस्मादक्षः कश्यपाय कन्यास्ताः प्रत्यपद्यत ॥
 सर्वाश्च ब्रह्मवादिन्यः सर्वास्ता लोकमातरः ॥ ११८ ॥
 इत्येतमपिसर्गं तु पुण्यं यो वेद वाक्यम् । आयुष्मान्पुण्यवाञ्छुद्धः सुखभागोऽत्यनुत्तमम् ॥ ११९ ॥
 धारणाच्छ्रवणाद्यैव सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १२० ॥
 अथाब्रुवन्पुनः सर्वे मुनयो रोमहर्षणम् । विनिवृत्ते प्रजासर्गे पष्ठे वै चाक्षुस्य ह ॥ १२१ ॥
 निसर्गः संप्रवृत्तोऽयं मनोर्वैवस्यतस्य ह ॥ १२२ ॥

इत उवाच—

प्रजाः सृजेति व्यादिष्टः स्वयं दक्षः स्वयंभुवा । मसर्जं दक्षो भूतानि गतिमन्ति ध्रुवाणि च ॥
 उपस्थितेऽन्तरे ह्यस्मिन्मनोर्वैवस्यतस्य ह ॥ १२३ ॥

* इदमर्थं नास्ति इ. पुस्तके । + इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके ।

१ स. ग. ह. धिष्णुः । २ स. घ. धिष्णुः । ३ स. घ. धिष्णुः पु । ४ ग. घ. 'नवतः । ५ सं. घ. 'तः सम' । ६ स. घ. दक्षः प्रा । ७ दक्षः प्रा । ८ स. घ. द. प्रतः छ । ९ घ. 'वैशिजः । १० घ. घ. द. । जः । भर' । ११ घ. ह. रमां प । १२ घ. 'रथस्तथा । मा । १३ ग. घ. 'वान्मेरु' । १४ घ. 'उदमाविता तत्र मनसा माविता भुजः । का' । १५ उदर' प्र मनसा मनसा भा' । १६ घ. 'मरीचि सु' । १७ घ. नः स्मृतः । म । १८ क. स. 'पु मा' १९ स. ग. घ. 'सुखो दक्षेन कुपितः प्र । २० स. द. द. वद' । २१ घ. 'ह मे' । २२ 'ता म' । २३ स. ह. वाचा । २४ स. 'वा । देवान्पुण्यवाञ्छुद्धः क' ।

प्रजापतिवशानुकीर्तनम् ।

ततः प्रवृत्तो दक्षस्तु प्रजाः सृष्टुं चतुर्विधाः । जरायुजाण्डजाश्चैव उद्भिज्जाः स्वेदजास्तथा ॥ १२२ ॥
दश वर्षसहस्राणि तप्त्वा घोरं महत्तपः । संभावितो योगवलैरणिमाद्यैर्विशेषतः ॥ १२३ ॥

आत्मानं व्यभजच्छ्रीमान्मनुष्योरगराक्षसान् । * देवासुरसगन्धर्वान्दिव्यसंहननप्रजान् ॥

ईश्वरानात्मनस्तुत्यान् रूपद्रविणतेजसा ॥

१२४

तथैवान्यानि मुदितो गतिमन्ति ध्रुवाणि च । मानसान्येव भूतानि सिसृक्षुर्विविधाः प्रजाः ॥
ऋषीन्देवान्सगन्धर्वान्मनुष्योरगराक्षसान् । यक्षभूतपिशाचांश्च वयःपशुमृगांस्तथा ॥ १२५ ॥

यदाऽस्य मनसा सृष्टा न व्यवर्धन्त ताः प्रजाः । अपध्याता भगवता महादेवेन धीमता ॥
मैथुनेन च भावेन सिसृक्षुर्विविधाः प्रजाः । असिर्क्रौं चावहत्पर्नी वीरणस्य प्रजापतेः ॥ १२६ ॥

सुतां सुमहता युक्तां तपसा लोकधारिणीम् । यया धृतमिदं सर्वं जगत्स्थावरजङ्गमम् ॥ १२७ ॥
अत्राप्युदाहरन्तीमौ श्लोकौ प्राचेतसं प्रति । दक्षस्योद्ग्रहणं भार्यामसिर्क्रौं वीरणीं पैराम् ॥ १२८ ॥

कूपानां नियुतं दक्षः सर्पिणां साभिमानिनाम् । नदीगिरिषु सर्जस्ताः पृष्ठतोऽनुययौ प्रभुः ॥
तं दृष्ट्वा ऋषिभिः प्रोक्तं प्रतिष्ठास्यति वै प्रजाः । प्रथमोऽत्र द्वितीया तु दक्षस्येह प्रजापतेः ॥ १२९ ॥

तथाऽगच्छद्यथाकालं कूपानां नियुते तु सः । असिर्क्रौं वैरिणीं यत्र दक्षः प्राचेतसोऽवहत् ॥ १३० ॥
अथ पुत्रसहस्रं स वैरिण्याममृतौजसा । असिक्न्यां जनयामास दक्षः प्राचेतसः प्रभुः ॥ १३१ ॥

तांस्तु दृष्ट्वा महातेजाः स विवर्धयिष्वप्रजाः । देवर्षिः प्रियसंवादो नारदो ब्रह्मणः सुतः ॥
नाशाय वचनं तेषां शापायैवाऽऽत्मनीऽब्रवीत् ॥ १३२ ॥

यः स वै प्रोच्यते विप्रः कश्यपस्येति कृत्रिमः । दक्षशापभयाद्धीतो ब्रह्मर्षिस्तेन कर्मणा ॥
यः कश्यपसुतस्याथ परमेष्ठीं व्यजायत । मानसः कश्यपस्येह दक्षशापभयात्पुनः ॥ १३३ ॥

तस्मात्स कश्यपस्याथ द्वितीयं मानसोऽभवत् । स हि पूर्वममुत्पन्नो नारदः परमेष्ठिनः ॥ १३४ ॥
येन दक्षस्य पुत्रास्ते हर्यश्वा इति विश्रुताः । निन्दार्थं नाशिताः सर्वे विनष्टाश्च न संशयः ॥

तस्योद्यतस्तदा दक्षः क्रुद्धो नाशाय वै प्रभुः । ब्रह्मर्षिर्नैव पुरस्कृत्य याचितः परमेष्ठिना ॥
ततोऽभिसंधितं चक्रे दक्षस्तु परमेष्ठिना । कन्यायां नारदो मह्यं तव पुत्रो भवत्विति ॥ १३५ ॥

ततो दक्षः सुतां प्रादात्प्रियां वै परमेष्ठिने । तस्मात्स नारदो जज्ञे भूयः शान्तो भयादपि ॥
तदुपश्रुत्य विप्रास्ते जातकौतूहलाः पुनः । अपृच्छन्वदतां श्रेष्ठं सूतं तज्जार्थदर्शिनम् ॥ १३६ ॥

ऋषय ऊचुः—

कथं विनाशिताः पुत्रा नारदेन महात्मना । प्रजापतिसुतास्ते वै प्रजाः प्राचेतसात्मजाः ॥
स तथ्यं वचनं श्रुत्वा जिह्वासासंभवं शुभम् । प्रोवाच मधुरं वाक्यं तेषां सर्वगुणान्वितम् ॥
दक्षपुत्राश्च हर्यश्वा विवर्धयिष्वः प्रजाः । समागता महावीर्या नारदस्तानुवाच ह ॥ १३७ ॥

* एतदर्थस्यालोच्यं श्लोकः—देवासुरसगन्धर्वान्मनुष्योरगराक्षसान् । समनवानेतान्त्वर्वान्दिव्यसंहननप्रजान् ।
इति बा. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ ग. घ. ङ. 'व तथा स स्वेदजोद्भिजाः द' । ग. घ. ङ. 'व तथा स स्वेदजोद्भिजाः । द' । २ ग. घ. ङ. अमृशीणां । ३ बा. ग. ङ. पुनः । ४ बा. घ. ङ. 'रिपसमस्ताः । ५ बा. घ. ङ. मा न द्वि' । ६ बा. घ. ङ. 'तेन हः । ७ ग. घ. ङ. अमृशी । ८ बा. घ. ङ. 'याम् । ९ घ. ङ. 'याम् । १० घ. पूर्य' । ११ बा. घ. ङ. तेन । १२ घ. पुनः । १३ बा. ङ. शां तमया कः । घ. शान्तमयो ऋषिः ।

:(कश्यपीयप्रजासर्गः)

बालिशा बत यूयं वै न प्रजानीथ भूतलम् । अन्तर्मुखमथैव कथं स्रक्ष्यथ वै प्रजाः ॥ १४७

किं न्यमाणं तु मेदिन्याः स्रष्टव्यानि तथैव च । भविष्यामेह स्रष्टव्यं अन्यथा किं नु स्रक्ष्यथ ॥

अल्पं वाऽपि बहुर्वाऽ(वाऽ)पि तत्र दोषस्तु दृश्यते ॥ १४८

ते तु तद्वचनं श्रुत्वा प्रयाताः सर्वतोदिशम् । वायुं तु समनुप्राप्य गतास्ते वै पराभवम् ॥ १४९

अद्यापि न निवर्तन्ते भ्रमन्तो वायुमिश्रिताः । एवं वायुपथं प्राप्य भ्रमन्ते ते महर्षयः ॥ १५०

स्वेषु पुत्रेषु नष्टेषु दक्षः प्राचेतसः पुनः । वैरिण्यामेव पुत्राणां सहस्रमसृजत्प्रभुः ॥ १५१

प्रजा विवर्धयिषवः शबलाश्वाः पुनस्तु ते । पूर्वमुक्तं वचस्तत्र श्राविता नारदेन ह ॥ १५२

तच्छ्रुत्वा वचनं सर्वे कुमारस्ते महौजसः । अन्पोन्यमूचुस्ते सर्वे सम्यगाह महानृपिः ॥

भ्रातॄणां पदवी चैव गन्तव्या नात्र संशयः । १५३

ज्ञात्वा प्रमाणं पृच्छंयाश्च सुखं स्रक्ष्यामहे प्रजाः । ऋतेऽपि तेनैव मार्गेण प्रयाताः सर्वतोदिशम् ॥

अद्यापि न निवर्तन्ते समुद्रेभ्य इवाऽऽपगाः ॥ १५४

ततः प्रभृति वै भ्राता भ्रातुरन्वेषणे रतः । प्रयातो नश्यति तथो तन्न कार्यं विजानता ॥ १५५

नष्टेषु शबलाश्वेषु दक्षः क्रुद्धोऽभवद्विभुः । नारदं नाशमेहीति गर्भवासं वसेति च ॥ १५६

तथा तेष्वपि नष्टेषु महात्मसु पुरा किल । पष्टिकन्याऽसृजदक्षो वैरिण्यामेव विश्रुताः ॥ १५७

तास्तदा प्रतिजग्राह पत्न्यर्थे कश्यपः प्रभुः । धर्मः सोपस्तु भगवांस्तथैवान्ये महर्षयः ॥ १५८

इमां विमृष्टिं दक्षस्य कृत्स्नां यो वेद तत्त्वतः । आयुष्मान्कीर्तिमान्धन्यः प्रजावांश्च भवत्युत ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रजापतिवशमुक्तीर्तनं नाम पञ्चपष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—५८२५

अथ पट्पष्ठितमोऽध्यायः ।

कश्यपीयप्रजासर्गः ।

ऋषय ऊचुः—

देवानां दानवानां च दैत्यानां चैव सर्वशः । उत्पत्तिं विस्तरेणेह ब्रूहि वैवस्वतेऽन्तरे ॥ १

सूत उवाच—

धर्मस्य तावद्दक्ष्यामि निसर्गं तं निबोधत । अरुन्धती चसुर्यामी लम्बा भानुर्मरुत्वती ॥ २

संकलया च मुहूर्ता च साध्या विश्वा तथैव च । धर्मपत्न्यो दश त्वेता दक्षः प्राचेतसो ददौ ॥

साध्यां पुत्रास्तु धर्मस्य साध्यान्द्वादश जज्ञिरे । साध्या नाम महाभागाश्छन्दजा यज्ञभागिनः ॥

देवेभ्यस्तान्परान्देवान्देवज्ञाः परिर्चक्षते ॥

ब्रह्मेणो वै मुखात्सृष्टा जया देवाः प्रजेप्सया । सर्वे मन्त्रशरीरास्ते स्मृता मन्त्रन्तरेऽपि ह ॥ ४

५

* ददमर्धे नास्ति ख. ग. घ ङ पुस्तकेषु ।

१ ख. ग. ङ 'जा न च भू' । २ ङ दिशा । ३ ग. घ ङ तु नाशन प्रा' । ४ ख. घ. ङ. 'न्ते विस्तारा-
यामलिसव । त' । ५ ग. घ. ङ. 'यदा' । ६ ख. घ. ङ. 'क्षो विरि' । ७ घ 'न्या पनी तु ध' । ८ ङ

दर्शश्च पौर्णमासश्च वृहद्यश्च रथंतरम् । चित्तिश्चैव विचित्तिश्च आकूतिः कूतिरेव च ॥ ६
विज्ञाता चैव विज्ञातो मनो यज्ञश्च ते स्मृताः । नामान्येतानि तेषां वै जयानां प्रथितानि च ॥
ब्रह्मशापेन ते जाताः पुनः स्वायंभुवे जिताः । स्वारोचिषे वै तुषिताः सत्याश्चैवोत्तमे पुनः ॥ ८
तामैसे हरयो नाम वैकुण्ठा रैवतान्तरे । साध्याश्च चाक्षुषे नाम्ना छन्दजा जज्ञिरे सुराः ॥ ९
धर्मपुत्रा महाभागाः साध्या ये द्वादशामराः । पूर्वं स्म अनुसूयन्ते चाक्षुषस्यान्तरे मनोः ॥ १०
स्वारोचिषेऽन्तरेऽतीता देवा ये वै महौजसः । तुषिता नाम तेऽन्योन्यमूचुर्वा चाक्षुषेऽन्तरे ॥ ११
किञ्चिच्छिष्टे तदा तस्मिन्देवा वै तुषिताऽब्रुवन् । इतरेतरं महाभागान्वयं साध्यान्प्रविश्य वै ॥
मन्वन्तरे भविष्यामस्तन्नः श्रेयो भविष्यति ॥ १२
एवमुक्त्वा तु ते सर्वे चाक्षुषस्यान्तरे मनोः । तस्माद्द्वादश संभूता धर्मात्स्वायंभुवात्पुनः ॥ १३
नरनारायणौ तत्र जज्ञाते पुनरेव हि । विपश्चिदिन्द्रो यक्षाऽऽसीत्तथा सत्यो हरिश्च तौ ॥
स्वारोचिषेऽन्तरे पूर्वमास्तां तौ तुषितौ सुरौ ॥ १४
तुषितानां तु साध्यत्वे नामान्येतानि वक्ष्यते । मनोऽनुमन्ता प्राणश्च नरो यानश्च वीर्यवान् ॥
चित्तिर्हयो नयश्चैव हंसो नारायणस्तथा । प्रभवोऽथ विभुश्चैव साध्या द्वादश जज्ञिरे ॥ १५
स्वायंभुवेऽन्तरे पूर्वं ततः स्वारोचिषे पुनः । नामान्यासन्पुनस्तानि तुषितानां निबोधत ॥ १७
प्राणोऽपानस्तथोदानः समानो व्यान एव च । चक्षुः श्रोत्रं तथा प्राणः स्पर्शो बुद्धिर्मनस्तथा ॥
प्राणापानाबुदानश्च समानो व्यान एव च । नामान्येतानि पूर्वं तु तुषितानां स्मृतानि ह ॥ १९
वसोस्तु वसवः पुत्राः साध्यानां मनुजाः स्मृताः । धरो ध्रुवश्च सोमश्च आपश्चैवानलोऽनिलः ॥
मत्स्यश्च मभासश्च वसवोऽष्टौ प्रकीर्तिताः ॥ २०
धरस्य पुत्रो द्रविणो हुतहव्यवहस्तथा । ध्रुवपुत्रो भवो नाम्ना कालो लोकप्रकालनः ॥ २१
सोमस्य भगवान्वर्चा बुधश्च ग्रहबोधनः । रोहिण्यां तौ समुत्पन्नौ त्रिषु लोकेषु विभुतौ ॥ २२
धारोर्मिकलिलाश्चैव वयश्चन्द्रमसः सुताः । आपस्य पुत्रो वैतण्ड्यः शमः शान्तस्तथैव च ॥ २३
स्कन्दः सनत्कुमारश्च जज्ञे पादेन तेजसः । अग्निपुत्रः कुमारस्तु शरस्तम्बे व्यजायत ॥
तस्य शाखो विशाखश्च नैगमेयश्च पृष्ठजाः ॥ २४
आनिलस्य शिवा भार्या तस्याः पुत्रो मनोजवः । अविज्ञातगतिश्चैव द्वौ पुत्रावनिलस्य च ॥ २५
मत्स्यस्य विदुः पुत्र ऋषिर्नार्त्तां तु देवलः । द्वौ पुत्रौ देवलस्यापि क्षमावन्तौ मैत्रीषिणौ ॥ २६
वृहस्पतेस्तु भगिनी वरस्त्री ब्रह्मचारिणी । योगसिद्धा जगत्कृन्तुमसक्तां निचरत्पुन ॥ २७
प्रभामस्य तु या भार्या वसुनामष्टमस्य ह । विश्वकर्मा सुतस्तस्या जातः शिल्पिप्रजापतिः ॥
स कर्ता सर्वशिल्पानां त्रिदशानां चैव वर्धकः । भूषणानां च सर्वेषां कर्ता कारयिता च सः ॥
सर्वेषां च विमानानि देवतानां करोति सः । मानुषाश्चोपजीवन्ति यस्य शिल्पानि शिल्पिनः ॥

१ ख. ग. घ. ट. 'मुनो जि' । २ ग. ग. घ. ङ. 'मसा ह' । ३ ख. घ. ट. ह । ४ ख. ग. घ. ट. 'रो पान' ।
५ ग. घ. ङ. 'निर्व पु' । ६ ग. ट. 'अ नमोऽपान' । ७ ग. घ. ट. 'हयो रजरा' । ८ ग. घ. ट. 'अग्निः पुत्र' ।
मुत्तर्गं तु एवहा जने गुणवृत्तम् । तं । ९ ग. ग. घ. ट. 'नैव भोपय' । १० घ. ट. 'अऽय दे' । ११ ग. घ. ट. 'मन-
विन्दे' । १२ ख. ग. घ. ट. 'नी भूषण मन्वादिनी' । यो । १३ ख. ग. घ. 'साय रनिस्त' । १४ । १५ ख.
घ. 'दिता' । १६ ग. ग. घ. ट. 'ग भवत्' । मू ।

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

विश्वे(श्व)देवास्तु विश्वाया जज्ञिरे दश विश्रुताः । क्रतुर्दक्षः श्रवः सत्यः कालः कामो घृनिस्तथा
 कुरुशान्प्रभवांश्चैव रोचमानश्च ते दश । धर्मपुत्राः स्मृता ह्येते विश्वायां जज्ञिरे शुभाः ॥ ३२
 मरुत्वन्त्यां तु मरुतो भानवो भानुजाः स्मृताः । मुहूर्ताश्च मुहूर्तायां घोषं लम्बा व्यजायत ॥ ३३
 संकल्पायां तु संजज्ञे विद्वान्संकल्प एव च । नागवीथ्यस्तु जाम्ब्या च पथप्रयसमाश्रिताः ॥ ३४
 पृथिवीविषयं सर्वमर्हन्धत्यां व्यजायत । एष सर्गः समाख्यातो विद्वान्धर्मस्य शाश्वतः ॥ ३५
 मुहूर्ताश्चैव तिथ्यश्च पतिभिः सह सुव्रताः । नामतः संप्रवक्ष्यामि ब्रुवतो मे विबोधत ॥ ३६
 अहोरात्रविभागश्च नक्षत्राणि समोसतः । मुहूर्ताः सर्वनक्षत्रा अहोरात्रविदस्तथा ॥ ३७
 अहोरात्रकलानां तु पदशतीत्यधिका स्मृता । स्वर्गगतिविशेषेण सर्वेषु ऋतुमिच्छतः ॥ ३८
 ततो वेदविदश्चैतां तिथिमिच्छन्ति पर्वसु । अविशेषेषु कालेषु योज्यः स पितृदानर्तः ॥ ३९
 रौद्रः सार्वस्तथा मैत्रः पिण्ड्यवासव एव च । आप्योऽथ वैश्वदेवश्च ब्राह्मो मध्याह्नसंश्रितः ॥ ४०
 प्राजापत्यस्तथा ऐन्द्रस्तथेन्द्रो निर्ऋतिस्तथा । वारुणश्च तथाऽर्यम्णो भोगाध्यापि दिनाश्रिताः ॥
 एते दिनमुहूर्ताश्च दिवाकरविनिर्मिताः । शंकुच्छायाविशेषेण वेदितव्याः प्रमाणतः ॥ ४२
 अजाम्ब्याऽर्हर्षश्च पूषा हि यमदेवताः । आप्रेयश्चापि विज्ञेयः प्राजापत्यस्तथैव च ॥ ४३
 ब्रह्मसौम्यस्तथाऽऽदित्यो बार्हस्पत्योऽथ वैष्णवः । सावित्रोऽथ तथा त्वष्ट्रो वायव्यश्चेति संग्रहः
 एकरात्रिमुहूर्ताः स्युः क्रमोक्ता दश पञ्च च । इन्द्रोर्गत्युदया शेषा नालिकाः पादिकास्तथा ॥
 कालावस्थास्त्विमास्त्वेते मुहूर्ता देवताः स्मृताः ॥ ४५
 सर्वप्रज्ञाणां त्रीण्येव स्थानानि विहितानि च । दक्षिणोत्तरमध्यानि तानि विधाद्यथाक्रमम् ॥
 स्थानं जारद्वयं मध्ये तथैरावतमुत्तरम् । वैश्वानरं दक्षिणतो निर्दिष्टमिह तत्त्वतः ॥ ४७
 अभिनी कृत्तिका याम्या नागवीथिरिति स्मृता । पुण्योऽश्लेषापुनर्वसू वीथिरैरावती मता ॥
 तिस्रस्तु वीथयो ह्येता उत्तरो मार्ग उच्यते ॥ ४८
 पूर्वोत्तरे फाल्गुन्यौ च मघा चैर्वार्यमी स्मृता । हस्तचित्रे तथा स्वाती गोवीथीत्याभिशब्दिता ॥
 ज्येष्ठा विशाखाऽनुराधा वीथी जारद्वयो स्मृता । एतास्तु वीथयस्तिस्रो मध्यमो मार्ग उच्यते ॥
 मूलं चाऽऽषाढे द्वे चापि अजवीथ्यभिशब्दिता । श्रवणं च धनिष्ठा च गार्गी शताभिपक्तया ॥
 वैश्वानरी भाद्रपदे रेवती चैवं कीर्तिता । स्मृता वीथ्यस्तु तिस्रस्ता भोगो वै दक्षिणो बुधैः ॥
 सप्तविंशत्तु याः कन्या दक्षः श्रोमाय ता ददौ । सर्वा नक्षत्रनाम्न्यस्ता ज्योतिषे चैव कीर्तिताः ॥
 तासां पेत्यान्यभवन्दीप्तान्यामिततेजसा ॥ ५३
 यास्तु शेषास्तदा कन्याः प्रतिजग्राह कश्यपः । चतुर्दश महाभागाः सर्वास्ता लोकमातरः ॥ ५४

१ क. 'लो मरुत्वन्तो भ' । २ ग. प. क. च । नववीथ्यस्तु जाम्ब्या प' । ३ प. क. 'रावत्यामजा' ।
 ४ ग. ग. प. द. 'रत्रं वि' । ५ ग. प. क. 'माधितः' । ६ स. स्मृताः । ७ प. एवैकं तु भानिल्यदाः । त' । ८ स. ग.
 द. 'त नियताः' । त' । ९ प. 'तः' । १० स. 'दः संप्रस' । ११ प. 'पिथ्य वा' । १२ स. प. भाग्यव्या' ।
 १३ प. अजम' । १४ स. 'ती स्मृता' । १५ प. 'दे पन्तु' । १६ स. प. क. 'यार्भो स्मृ' । १७ स. ग. प. 'वि' 'वीथ्यो-
 र्पातिता' । १८ स. ग. प. 'व' 'य' 'य' । १९ ग. द. 'री मरुप' । २० क. मार्गे वै दक्षिणे बु' । २१ प. 'मन्यभवन्ती-
 मादीप्तान्यामिततेजसा' । दा' ।

अदितिर्दितिर्दनुः काला अरिष्टा सुरसा तथा । सुरभिर्विनता चैव ताम्रा क्रोधवशा इरा ॥

कैटुर्मुनिश्च धर्मज्ञः प्रजास्तासां निबोधत ॥

५५

चारिण्यवेऽन्तरेऽतीते ये द्वादश पुरोगमाः । वैकुण्ठा नाम ते साध्या बभूवुश्चाक्षुषेऽन्तरे ॥ ५६

उपस्थितेऽन्तरे ह्यस्मिन्पूनेवैवस्वतस्य ह । आराधिता ह्यदित्या ते समेत्याऽऽहुः परस्परम् ॥ ५७

एतामेव महाभागामदितिं संप्रविश्य वै । वैवस्वतेऽन्तरे ह्यस्मिन्योगादर्धेन तेजसः ॥ ५८

गच्छामः पुत्रतामस्यास्तन्नः श्रेयो भविष्यति । अदित्यास्तु प्रसूतानामादित्यत्वं भविष्यति ॥ ५९

एवमुक्त्वा तु ते सर्वे चाक्षुषस्याऽन्तरे मनोः । जज्ञिरे द्वादशाऽऽदित्या मारीचात्कश्यपात्पुनः ॥

शतक्रतुश्च विष्णुश्च जज्ञाते पुनरेव हि । वैवस्वतेऽन्तरे ह्यस्मिन्नरनारायणी सुरौ ॥ ६१

तेषामपि हि देवानां निधनोत्पत्तिरुच्यते । यथा सूर्यस्य लोकेऽस्मिन्नुदयास्तमयाद्युभौ ॥

प्रजापतेश्च विष्णोश्च भवस्य च महात्मनः ॥

६२

श्रेष्ठानुश्रविके यस्माच्छक्ताः शब्दादिलक्षणे । अष्टात्मकेऽणिमाद्ये च तस्मात्ते जज्ञिरे सुराः ॥ ६३

इत्येष विषये रागः संभूत्याः कारणं स्मृतम् । ब्रह्मशापेन संभूता जयाः स्वायंभुवे जिताः ॥ ६४

स्वाराचिषे वै तुपिताः सत्याश्चैवोत्तमे पुनः । तामसे हरयो देवा जाताश्चारिण्यवे तु वै ॥

वैकुण्ठाश्चाक्षुषे साध्या आदित्याः सांप्रते पुनः ॥

६५

घाताऽर्यमा च मित्रश्च वरुणोऽशो भगस्तथा । इन्द्रो विवस्वान्पूषा च पर्जन्यो दशमः स्मृतः ॥

ततस्त्वष्टा ततो विष्णुरजघन्योऽजघन्यजः । इत्येते द्वादशाऽऽदित्याः कश्यपस्य सुताः स्मृताः

सुरभी कश्यपाद्बुद्रानेकादश विजज्ञिरे । महादेवमसादेन तपसा भाविता सती ॥ ६८

अङ्गारकं तथा सर्पं निर्कडंति सदसस्पतिम् । अजैकपादिर्बुध्नमूर्ध्वकेतुं ज्वरं तथा ॥ ६९

भुवनं चेश्वरं मृत्युं कपालं चैव विश्रुतम् । देवानेकादशैतांस्तु रुद्रांस्त्रिभुवनेश्वरान् ॥

तपसा तेन महता सुरभी तानजीजनत् ॥

७०

ततो दुहितरावन्ये सुरभी द्वे व्यजायत । रोहिणी चैव रुद्राभा गौन्वारी च यशस्विनी ॥ ७१

रोहिण्यां जज्ञिरे कन्याश्चतस्रो लोकविश्रुताः । सुरूपा हंसकीला च भद्रा कामदुघा तथा ॥

सुप्वे कामदुघा तु सुरूपा तनयद्वयम् ॥

७२

हंसकीला नृमेहिषा भद्रार्यास्तु व्यजायत । विश्रुतास्तु महाभागा गन्धर्वा वाजिनः सुताः ॥

उच्चैःश्रवास्तदा जाताः खेचरास्ते मनोजवाः । श्वेताः शोणाः पिशङ्गाश्च सारङ्गा हरितार्जुनाः ॥

रुद्रा देवोपवाद्यास्ते गन्धर्वथोनयो हयाः ॥

७४

भूयो जज्ञे सुरभ्यास्तु श्रीमांश्चन्द्राभसुप्रभः । * वृषो दक्ष इति ख्यातः कण्ठेमणिदलप्रभः ॥ ७५

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ स. ग. घ. ड. 'दनुर्वाचा नाष्टानायुषतथा । २ स. घ. ड. 'ता ताम्रा मुनिः क्रोधव' । ३ क. 'कटुर्मु' ।
४ ग. घ. ड. 'दुर्मता च नागता प्र' । ५ स. ग. घ. ड. 'रिण्यावन्त' । ६ क. 'न चेतसः । स. 'न तेजसा । ग' ।
७ स. ग. घ. ड. 'स्तु भ्रे' । ८ स. ग. घ. ड. 'र्यायां प्र' । ९ स. ड. 'न वैश्वरं सृयु कपालं
ये' । १० स. ग. घ. ड. 'रभिस्तान' । ११ स. घ. ड. 'रभिर्दे व्य' । १२ स. ग. घ. ड. 'गान्धर्वो च ।
१३ स. ड. 'हंसकीली । ग. घ. 'हंसकीली । १४ स. ग. घ. ड. 'वै गोमदुघा तु । १५ क. 'वृषमृषीन्भ' । १६ घ.
'यास्तन्व जानयः । नि' । १७ क. 'सोना ।

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

संग्वी ककुद्गी द्युतिमानमृतालयमंभनः । सुरभ्यनुमते दत्तो ध्वजो माहेश्वरस्तु सः ॥ ७६
 इत्येने कश्यपसुता रुद्रादित्याः प्रकीर्तिताः । धर्मपुत्राः स्मृताः माध्या विश्वे च वसवस्तथा ॥
 अरिष्टनेमिपत्नीनामपत्यानीह पोडग । बहुपुत्रस्य विदुषश्चतस्रो विद्युतः स्मृताः ॥
 मत्स्यद्विरसजाः श्रेष्ठा ऋचो ब्रह्मर्षिमत्कृताः ॥ ७८
 कृशाश्वस्य तु देवर्षेर्देवप्रहरणाः स्मृताः । एते युगमहस्मान्ते जायन्ते पुनरेव हि ॥ ७९
 सर्वे देवगणा विनास्त्रयस्त्रिंशत्तु च्छन्दजाः । एतेषामपि देवानां निरोधोत्पत्तिरुच्यते ॥ ८०
 यथा सूर्यस्य लोकेऽस्मिन्नुदयास्तमयावुभौ । एते देवनिकायास्ते संभवन्ति युगे युगे ॥ ८१

ऋषय ऊचुः—

माध्याश्च वसवो विश्वे रुद्रादित्यास्तथैव च । अभिजात्या प्रभावैश्च कर्मभिश्चैव विश्रुताः ॥ ८२
 प्रजापतेश्च विष्णोश्च भवम्य च महात्मनः । अन्तरं ज्ञातुमिच्छामो यश्च येस्माद्विशिष्यते ॥ ८३
 यश्च यस्मात्प्रभवति यश्च यस्मिन्प्रतिष्ठितः । ज्यायान्यो मध्यमश्चैव कनीयान्यश्च तेषु वै ॥ ८४
 प्रधानभूतो यस्तेषां गुणभूतश्च तेषु यः । कर्मभिश्चाभिजात्या च प्रभावेण च यो महान् ॥
 एतत्प्रब्रूहि नः सर्वं त्वं हि वेत्थ यथायथम् ॥ ८५

सूत उवाच—

अत्र वो वर्णयिष्येऽहमन्तरं तेषु यत्स्मृतम् । यद्ब्रह्मविष्णुरुद्राणां शृणुष्व मे विवक्षतः ॥ ८६
 राजसी तामसी चैव सात्त्विकी चैव नाः स्मृताः । तेन्यः स्वयंभुवः प्रोक्ताः काले काले भवन्ति याः ॥
 एतासामन्तरं वक्तुं नैव शक्यं द्विजोत्तमाः । गुणवृद्धिनिर्वृद्धत्वाद्द्विधानुग्रहवन्धतः ॥ ८८
 प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च गुणवृद्धिमिह द्विजः । यथाशक्त्या प्रवक्ष्यामि तनूनां तन्निबोधत ॥ ८९
 [* ब्राह्मी तु राजसी तेषां कालाख्या तामसी स्मृता । सात्त्विकी पौरुषी चैव कर्म तासां निबोधत]
 एका तु कुरुते तासां राजसी सर्वतः प्रजाः । एका चैवार्णवस्या तु साऽनुगृह्णाति सात्त्विकी ॥
 एका सा क्षिपते काले तामसी प्रमते प्रजाः ॥ ९१
 रजसा तु समुद्रित्तो ब्रह्मा संभवते यदा । पुरुषाख्या तदा तस्य सात्त्विकी विनिवर्तते ॥ ९२
 यदा भवति कालान्मा उद्रेकात्तमस्तु सः । ब्रह्माख्या सा तदा त्वस्य राजसी विनिवर्तते ॥
 सत्तोद्रेकात्त पुरुषो यदा भवति स प्रभुः । कालाख्या सा तदा तस्य पुनर्न भवतीति वै ॥ ९४
 क्रमात्तस्य निवर्तन्ते रूपं नाम च कर्म च । त्रैलोक्ये वर्तमानस्य सर्गानुग्रहनिग्रहः ॥ ९५
 यदा भवति ब्रह्मा च तदा चान्तरमुच्यते । यदा च पुरुषो ब्रह्मा न चैव पुरुषस्तु सः ॥ ९६
 [+ यदा च पुरुषो भवति ब्रह्मा न भवते तदा । यदा भक्षश्च भवति हितदा न पुरुषस्तु सः ॥ ९७
 यदा भद्रो भवेत्पुरुषो ब्रह्मा न भवते तदा । यदा न भवति ब्रह्मा न चैव पुरुषस्तु सः] ९८

* धनुषिद्वान्तर्गतमन्यः क. पुस्तके नास्ति । + धनुषिद्वान्तर्गतमन्यः क. ख. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ग. ग. घ. २ 'दा यद्भुवो ब्रह्म' । ३ ग. ग. घ. द. 'ताः । शृणु' । ४ घ. द. च । ५ ग. घ. 'ताः' ।
 गुणः । ६ ग. द. सर्वदे । ७ ग. घ. द. 'य न भु' । ग. व न भुनम । प्र । ८ घ. घ. द. वनयि । ९ ग. घ. द. वनयि ।
 यिष्यन्ते अन्ते । १० ग. द. 'व' । तदन्तः । ११ ग. घ. तन्म । १२ क. 'वन्धता' । १३ ग. द. 'वृत्तिनि' । १४ घ. द. 'वृत्तिनि' । १५ घ. द. 'वृत्तिनि' । १६ ग. घ. द. यथा ।

मणिर्विभजते वर्णग्नित्तिवन्फट्टिके यथा । वैमल्यादाश्रयवशात्तद्वर्णः स्यात्तद्वर्जनः ॥ ९९
 तदा गुणवशात्तस्य स्यात्तद्वर्णमन्तरङ्गनम् । एकत्वे च पृथक्त्वे च प्रोक्तमेतन्नदर्शनम् ॥ १००
 एको भूत्वा यथा मेघः पृथक् भेदावतिष्ठते । रूपतो वर्णतश्चैव तथा गुणवशात्तु सः ॥ १०१
 भवत्येको द्विधा चैव त्रिधा मूर्तिविनाशनात् । एको ब्रह्माऽन्तकृच्चैव पुरुषश्चोक्तं ये त्रयः ॥ १०२
 एकस्यैताः स्मृतास्त्रिस्तनवस्तु स्वयंभुवः । ब्राह्मी च पौरुषी चैव अन्तकारी च ते त्रयः ॥
 तत्र या राजसी तस्य तनुः सा वै प्रजाकरी । या तामसी तु कालाख्या प्रजाक्षयकरी तु सा ॥
 सात्त्विकी पौरुषी या तु सौतुग्रहकरी स्मृता ॥ १०४
 राजस्या ब्रह्मणोऽंशेन मरीचिः कश्यपोऽभवत् । तामसी चान्तकृद्या तु तदंशेनाभवद्भवः १०५
 सात्त्विकी पौरुषी या सा तस्यांशो विष्णुरुच्यते । त्रैलोक्ये नाः स्मृतास्त्रिस्तनवस्तु स्वयंभुवः
 नानाप्रयोजनार्था हि कालोऽवस्थां करोति यः । ब्रह्मत्वेन प्रजाः सृष्ट्वा विष्णुत्वेनानुगृह्य च ॥
 वैष्णव्याऽनुगृहीतास्ता रौद्र्याऽनुग्रसते पुनः ॥ १०७
 एकः स्वयंभुवः कालस्त्रिभिर्स्त्रीभिर्वै करोति सः । सृजते चानुगृह्णाति प्रजाः संहरते तथा ॥ १०८
 इत्येताः कथितास्त्रिस्तनवस्तु स्वयंभुवः । प्राजापत्या च रौद्री च वैष्णवी चैव ताः स्मृताः ॥
 एका तनुः स्मृता वेदे धर्मशास्त्रे पुरातने । सांख्ययोगपैरैर्वैरैः पृथक्त्वैकत्वदर्शभिः ॥
 अभिजातप्रभावैर्जर्जपिभिस्तत्त्वदर्शभिः ॥ ११०
 एकत्वे च पृथक्त्वे च तासु भिन्नाः प्रजास्त्विह । इदं परमिदं नेति ब्रुवन्तो भिन्नदर्शनाः ॥ १११
 ब्रह्माणं कारणं केचित्केचित्प्राहुः प्रजापतिम् । केचिच्छिवं परत्वेन महुर्विष्णुं तथाऽपरं ॥
 अविज्ञानेन संसक्ताः सक्ता रत्यादिचेतसा । ११२
 तत्त्वं कालं च देशं च कार्याण्यावेक्ष्य तत्तरतः । कारणं च स्मृता ह्येता नानार्थैर्विह देवताः ॥
 एकं निन्दति यस्तेषां सर्वानेव स निन्दति । एकं प्रशंसमानस्तु सर्वानेव प्रशंसति ॥
 * एकं निन्दति यस्तेषां सर्वानेव स निन्दति । एकं यो वेत्ति पुरुषं तमाहुर्ब्रह्मवादिनम् ॥ ११४
 अद्वैपस्तु सदा कार्यो देवतासु विज्ञानता । न शक्यमीश्वरं ज्ञातुमैश्वर्येण व्यवास्थितम् ॥ ११५
 एकात्मा स त्रिधा भूत्वा संमोहयति यः प्रजाः । एतेषां च त्रयाणां तु विचरन्त्यन्तरं जनाः ॥
 जिज्ञासन्तः परीक्षन्तः संक्ता रूपाविचेतसः । इदं परमिदं नेति वदन्ति भिन्नदर्शिनः ॥ ११७
 यातुधानान्विशन्त्येताः पिशाचाश्चैव तान्नरान् । एकत्वेन पृथक्त्वेन स्वयंभर्व्यवनिष्ठते ॥ ११८
 गुणमात्रात्मिकाभिस्तु तनुर्भर्मोदयन्प्रजाः । तेष्वेकं यजते यस्तु स तदा यजते त्रयम् ॥ ११९
 तस्माद्देवास्त्रयो ह्येते नैरन्तर्ये व्यवस्थिताः । तस्मान्पृथक्त्वमेकैकत्वसंख्या संख्यागतागतम् ॥
 एकत्वं वा बहुत्वं वा तेषु को ज्ञातुमर्हति ॥ १२०
 यस्मात्सृष्ट्वाऽनुगृहीते ग्रसते चैवं ते प्रजाः । गुणात्मकत्वाच्चैकाल्ये तस्मादेकः स उच्यते ॥ १२१

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ग घ. ड. सा त्वनुग्रहस्य स्मृत् । २ स ग घ. ड. 'नार्था हि कालोऽवस्था क' । ३ ग घ. ड. स्वयं-
 भुवात्त्वैकै । ४ स घ. ड. एतास्तनव स्मृत् । ५ क ड. 'परे श्री' । ६ 'यौक्यायं द' ७ ड. रण्यदि । ८ स.
 घ. ड. 'तसः । त' । ९ स. ग. कार्यं च चक्ष्य । १० ग. शक्यता । ११ ग. घ. ड. 'स्वयंभि' । १२ स. ग. 'ति
 सभिर्वा भि' । घ. 'ति ब्रुवन्तो भिन्नदर्शना । या' । १३ घ. 'क्त्व स' । १४ स. ग. ड. 'व स प्र' ।

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

रुद्रं ब्रह्माणमिन्द्रं च लोकपालानृषीन्दनून् । देवं तमेकं बहुधा प्राहुर्नारायणं द्विजाः ॥ १२२
प्राजापत्या तनुर्या च तनुर्या चैव वैष्णवी । मन्वन्तरे च कल्पे च आवर्तन्ते पुनः पुनः ॥ १२३
अक्षेत्रज्ञो अ(ह्य)पि चाऽऽनेप्य विभजेदित्यनुग्रहात् । तेजसा यशसा बुद्ध्या श्रुतेन च बलेन च ॥
जायन्ते तत्समार्थैव तानपीह निबोधत ॥ १२४

राजस्या ब्रह्मणोऽजेन मरीचिः कश्यपोऽभवत् । तामस्यास्तस्य चांशेन कालात्मा रुद्र उच्यते
सारिक्क्या पुरुषांशेन यज्ञे विष्णुरभूत्तदा ॥ १२५

त्रिषु कालेषु तन्यैता ब्रह्मणस्तनवोऽशजाः । कालो भूत्वा पुनश्चासौ रुद्रः संहर्तते प्रजाः ॥ १२६
संप्राप्ते चैव कल्पान्ते सप्तरश्मिर्दिवाकरः । भूत्वा संवर्तकादित्यो लोकास्त्रीन्त तदा दहन् ॥ १२७

विष्णुः प्रजाऽनुगृह्णाति नामरूपविपर्ययैः । तस्यां तस्यामवस्थायां तत्तर्दुत्पाद्य कारणम् ॥ १२८
सर्वोद्दिक्ता तु या प्रोक्ता ब्रह्मणः पौरुषी तनुः । तस्यांशेन विजज्ञे स इह स्वार्थभुवेऽन्तरे ॥
आकृत्यां मनसो देव उत्पन्नः प्रथमे विभुः ॥ १२९

ततः पुनः स वै देवः प्राप्ते स्वारोचिषेऽन्तरे । तुपितायां समुत्पन्नो र्धजितस्तुपितैः सह ॥ १३०
औत्तमे चान्तरे चैव तुपितस्तु विदुः सं वै । वशवर्तिभिरुत्पन्नो वशवर्ती हरिः पुनः ॥ १३१

सत्यायामभवत्सत्यः सत्यैः सह सुरोत्तमैः । तामसस्यान्तरे चापि संप्राप्ते पुनरेव हि ॥
भार्यायां हरिभिः सार्धं हरिरेव बभूव ह ॥ १३२

चारिष्णवेऽन्तरे चापि हरिर्देवः पुनस्तु सैः । विकुण्ठायामजो जज्ञे ह्याभूतरजसैः सह ॥
वैकुण्ठः स पुनर्देवः संप्राप्ते चाक्षुषेऽन्तरे ॥ १३३

धर्मो नारायणः साध्यः सार्धः सह सुरैरभूत् । स तु नारायणः साध्यः प्राप्ते वैवस्वतेऽन्तरे ॥
मारीचात्कश्यपाद्रिष्णुरदित्यां संवभूव ह । त्रिभिः क्रमैरिमाँल्लोकाञ्जित्वा विष्णुरुक्तैर्मम ॥

मत्यपादयदिन्द्राय देवेभ्यर्धं स प्रभुः । इत्येतास्तनवस्तस्य व्यतीताः सप्त सप्तसु ॥
मन्वन्तरेष्वतीतेषु याभिः संरक्षिताः प्रजाः ॥ १३६

यस्माद्विष्टमिदं सर्वं वामनेनेह जायता । तस्मात्स वै स्मृतो विष्णुर्विशेषातोः प्रवेगनात् ॥ १३७
इत्येतद्ब्रह्मणश्चैव वामनस्य महात्मनः । एकत्वं च पृथक्त्वं च विशिष्टत्वं च कीर्तितम् ॥ १३८

देवतानामिहांशेन जायन्ते मास्तु देवताः । तामां तास्तेजसा बुद्ध्या श्रुतेन च बलेन च ॥
जायन्ते तत्समार्थैव ता वै तेषामनुग्रहात् ॥ १३९

यद्यद्विभूतिपत्सत्त्वं श्रीमद्भूजितमेव वा । तत्तदेवावगच्छन्त्वं विष्णोस्तेजोऽशसंभवम् ॥ १४०
स एवं जायतेऽंशेन केचिदिच्छन्ति मानवाः । ततोऽपरे भुवन्तीममन्यान्वांशेन जायते ॥ १४१

एवं विप्रदमामास्ते दृष्ट्वा तान्यैः भुवन्ति ह । यस्मान्न विद्यते भेदो मनसश्चेनसथ ह ॥
तस्मादनुग्रहास्तेषां क्षेत्रज्ञास्ते भवन्त्युत ॥ १४२

एकस्तु प्रभुमयस्या वै बहुधा भवनीश्वरः । भूत्या यस्माच्च बहुधा भवत्येवः पुनस्त मः ॥ १४३

• तान्निदिमर्ग म. पुस्तके ।

१३ ग. द. 'तेजो' । १४ ग. घ. द. 'दीव' क. '१ ग. द. 'रति' प्र. '४ क. ग. द. 'वि' । ५ क. ग. द. 'वै' । ६ क. 'दुर्गति' । ७ ग. क. घ. 'पञ्च' वि. '८ क. 'द्वितीया' । ९ ग. घ. द. 'ह्यायाः' । १० घ. द. 'रे' क. 'दि' । ११ ग. स. 'वैकुण्ठायामजो' । १२ ग. द. 'द्वे' । १३ क. घ. 'जाः' । तस्मात्

तस्मात्सुमनसो भेदाज्जायन्ते तेजसश्च ह । मन्वन्तरेषु सर्वेषु प्रजाः स्थावरजङ्गमाः ॥

सर्गादौ सकृदुत्पन्नास्तिष्ठन्तीह प्रशंसया ॥

१४४

प्राप्ते प्राप्ते तु कल्पान्ते रुद्रः संहरति प्रजाः । जायन्ते मोहयन्तोऽन्यानीश्वरा योगमायया ॥

ऐश्वर्येण चरन्तस्ते मोहयन्ति ह्यनीश्वराः । तस्मादोपपचारेषु युक्तायुक्तं न विद्यते ॥

१४५

भूतापवादिनो दुष्टा मध्यस्था भूतभाविनः । भूतापवादिनः शक्तास्त्रयो वेदाः प्रवादिनाम् ॥

* परीक्ष्य यो न गृह्णाति गृह्णाति च विपर्ययात् । दृढपूर्वश्रुतत्वाच्च प्रवादाश्चैव लौकिकात् ॥

चतुर्भिः कारणैरेभिर्यथातत्त्वं न विन्दति ॥

१४७

पूर्वमर्थान्तरे न्यस्ताः कालान्तरगता अपि । तेनान्यत्सन्तमप्यर्थं द्वेषान्न प्रतिपद्यते(?) ॥

१४८

दर्शानां द्रव्यभूतो यो गुणभूतस्तु तेषु यः । कर्मणां महतां कर्ता अभिजात्या च यो महान् ॥

श्रुतज्ञैः कारणैरेतैश्चतुर्भिः परिकीर्त्यते ॥

१४९

अशक्तरूपो जानाति देवताः प्रविभागशः । इमौ चोदाहरन्त्यत्र श्लोकौ योगेश्वरं प्रति ॥

१५०

आत्मनः प्रतिरूपाणि परेषां च सहस्रशः । कुर्याद्योगबलं प्राप्य तैश्च सर्वैः सहाऽऽचरेत् ॥

१५१

प्रागुयाद्विषयाश्चैव तथैवोग्रतपश्चरन् । संहरेच्च पुनः सर्वान्मूर्त्यतेजो गुणानिव ॥

१५२

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गुणनैरन्तर्ये कश्यपीयप्रजासर्गो नाम वक्ष्यतितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—५९७७

अथ समष्टितमोऽध्यायः ।

कश्यपीयप्रजासर्गः ।

ऋषय ऊचुः—

एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य नैमिषेयास्तपस्विनः । पप्रच्छुर्ऋषयः श्रेष्ठं वचनस्य यथाक्रमम् ॥

१

सप्तस्विह कथं देवा जाता मन्वन्तरेष्विह । इन्द्रविष्णुप्रधानास्ते आदित्यास्तु महौजसः ॥

एतत्प्रष्टुहि नः सर्वं विस्तराद्बोमहर्षण ॥

२

एवमुक्तस्तदा सूतो विनयी ब्रह्मवादिभिः । उवाच वदतां श्रेष्ठो यथा पृष्ठो महर्षिभिः ॥

३

सूत उवाच—

ब्रह्मणो वै मुखात्सृष्टा यथा देवाः प्रजेप्सया । सर्वे मन्त्रशरीरास्ते स्मृता मन्वन्तरेष्विह ॥

४

दर्शश्च पौर्णमासश्च बृहद्यच्च रथन्तरम् । आकूतः प्रथमस्तेषां ततस्त्वाकूतिरेव च ॥

५

वित्तिश्चैव सुवित्तिश्च आकूतिः कूतिरेव च । अधीष्टस्तु ततो ज्ञेयः अधीतिश्चैव तत्ततः ॥

विज्ञातिश्चैव विज्ञातो मनवो ये च द्वादश ॥

६

* इदमर्थं नास्ति क पुस्तके ।

१ इ. परिक्षयो । २ ग. रीक्षा यो । रीक्षया न । ३ ख. न्यस्ता कालान्तरगतामपि । घ. न्यस्ता कालोत्तरगतामपि । ४. न्यस्ता कालान्तरगतामपि । ५ क. दर्शानां । ६ क. मनसा । ६ ख. ग. घ. इ. सूर्यस्तेनगुं । ७ क. घ. इ. शिष्ट । ८ ख. इ. तिष्ठन्त्यते । वि० ।

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

७ ज्ञेयो द्वादशपुत्रश्च यश्चान्देन समाजयेत् । तं दृष्ट्वा चाब्रवीद्ब्रह्मा जया देवानसूयत ॥
 ८ दाराग्निहोत्रसंयोगमिज्यामारभतेति च । एवमुक्त्वा तु तं ब्रह्मा तत्रैवान्तरधीयत ॥
 ९ ततस्ते नाभ्यनन्दन्त तद्वाक्यं परमेष्ठिनः । सन्यस्येह तु कर्माणि वाङ्मनःकर्मजानि तु ॥
 १० यमेष्ट्वेवावतिष्ठन्ते दोषं दृष्ट्वा तु कर्मसु । क्षयातिशययुक्तं तु ते दृष्ट्वा कर्मणां फलम् ॥
 ११ जुगुप्सन्तः प्रसूर्तिं च निस्तन्द्रा निर्ममाऽभवन् । अजैस्त्वं काङ्क्षमाणास्ते विरक्ता दोषदर्शिनः ॥
 १२ अर्थं धर्मं च कामं च हित्वा ते वै व्यवस्थिताः । पौरुषं ज्ञानमास्थाय तेजः संक्षिप्य चाऽऽस्थिताः
 १३ तेषां च तमभिप्रायं ज्ञात्वा ब्रह्मा चुक्रोष ह । तानब्रवीत्तदा ब्रह्मा निरुत्साहान्मुरानथ ॥
 १४ प्रजार्थमिह यूयं वै प्रजासृष्टाऽस्मि नान्यथा । प्रसूयन्त्वं यजध्वं चेत्युक्तवानस्मि यत्पुरा ॥
 १५ यस्माद्वाक्यमनादृत्य मम वैराग्यमास्थिताः । जुगुप्समानाः स्वं जन्म संतर्ति नाभिनन्दथ ॥
 (+ कर्मणां च कृतो न्यासो ह्यमृतत्वाभिकाङ्क्षया । तस्माद्युयमनादृत्य सप्तकृत्वस्तु यास्यथ) ॥
 १६ ते जप्ता ब्रह्मणा देवा जयास्तं वै प्रसादयन् । क्षमास्माकं महादेव यदज्ञानात्कृतं विभो ॥
 १७ प्रणिपत्य सानुनयं ब्रह्मा तानब्रवीत्पुनः । लोके मयाऽननुज्ञातः कः स्वातन्त्र्यमिहार्हति ॥
 १८ मया परिगतं सर्वं कथमच्छन्दतो मम । प्रतिपत्स्यन्ति भूतानि शुभं वा यदि वाऽशुभम् ॥
 १९ लोके यदस्ति किञ्चिद्दे सैच्चासच्च व्यवस्थितम् । बुद्ध्यात्मना मया व्याप्तं को मां लोकेऽतिसंधयेत्
 २० भूतानां तर्कितं यच्च यद्याप्येषां विधारितम् । तथा विधारितं यच्च तत्सर्वं विदितं मम ॥
 २१ मया स्थितमिदं सर्वं जगत्स्थावरजङ्गमम् । आशामयेन तत्त्वेन कथं छेत्तुमिहोत्सहे ॥
 २२ यस्माच्चाहं विवृत्तो वै सर्गार्थमिह नान्यथा । इह कर्माण्यनारभ्य को मे छन्दादिमोक्षयते ॥
 २३ परिभाष्य ततो देवान्जयान्वै नष्टचेतसः । अब्रवीत्स पुनस्तान्वै धृतान्दण्डे प्रजापतिः ॥
 २४ यस्मान्मार्गमभिसंधाय संन्यासो वः कृतः पुरा । यस्मात्त विफलो यत्नो ह्यपारस्त्वेम यः कृतः ॥
 २५ भवितुंऽतः सुखोदको देवा भावेषु जायताम् ॥
 २६ आत्मच्छन्देन वो जन्म भविष्यति सरोत्तमाः । मन्वन्तरेषु संयुद्धाः पद्सु सर्वे गमिष्यथ ॥
 २७ वैवस्वतान्तेषु सुरास्तथा स्वायंभुवादिषु । तान्ज्ञात्वा ब्रह्मणा तत्र श्लोको गीतः पुरातनः ॥
 २८ त्रयीं विद्यां ब्रह्मचर्यं प्रसूर्तिं श्राद्धमेव च । यज्ञं चैव तु दानं च एषामेव तु कुर्वताम् ॥
 २९ स हि स्म विरजा भूत्वा वसतेऽन्यप्रशंसया ॥
 ३० स एवं श्लोकमुक्त्वा तु जयान्देवानथाब्रवीत् । वैवस्वतेऽन्तरेऽतीते मत्समीपमिहेष्यथ ॥
 ३१ ततो यूयं मया सार्धं सिद्धिं प्राप्स्यथ शाश्वतीम् । एवमुक्त्वा तु तान्ब्रह्मा तत्रैवान्तरधीयत ॥
 ३२ ततो देवास्तिरोभूत ईश्वरे ह्यकुतोभयाः । प्रपन्ना अणिमाद्यैश्च युक्ता योगवलान्विताः ॥
 ३३ ततस्तेषां तु यास्तन्वस्ताऽभवन्द्वादश हृदाः । जया इति समाख्याता जाताश्चोदधिसंनिभाः ॥

* एतदर्थस्यात्र इदमर्थम्—ज्ञेयो दशपुत्रः पश्चाच्छेन समाजयेत्यजोदति स्त ग. घ. ड. पुस्तकेषु । + नास्त्ययं श्लोको घ. पुस्तके ।

१ घ. 'गमिष्यामा' । २ ख. ग. घं. ड. 'इन्त दो' । ३ क. जल का । ४ ख. ड. प्रजाः सृष्टा जना । घ. प्रजाः सृष्टा प्रजाऽन्यथा । ५ क. 'स. ध्वं जयत्वा । ६ क. घ. 'हंसि । म' । ७ क. सत्वासत्त्वव्य' । ८ ख. ग. घ. ट. 'स कामादोके । ९ ग. 'मति स' । १० ख. घ. ड. 'ता वः सु' । ११ ख. घ. ड. सत्त्वा । १२ क. श्लोक दृष्ट्वा तु । १३ क. 'या देवा' । १४ घ. गति । १५ क. ग. ड. भयम् । प्र' । १६ ख. ग. घ. ड. 'ता कुर्वन्' ।

ततः स्वायंभुवे तस्मिन्सर्गे ते जज्ञिरे सुराः । अजितायां रुचेः पुत्रा अजिता द्वादशात्मकाः ॥
विधिश्च मुनयश्चैव क्षेमो नन्दोऽव्ययस्तथा । प्राणोऽपानः सुधामा च क्रतुशक्तिव्यवस्थिताः ॥
इत्येते मानसाः सर्वे अजिता द्वादश स्मृतौः ॥ ३४

ते च यज्ञे सुरैः सार्धं यज्ञभाजस्तदा स्मृताः । स्वायंभुवेऽन्तरे पूर्वं ततः स्वरोचिषे पुनः ॥
तुषितौ नाम ते ह्यासन्प्राणारूपा यज्ञियाँः सुराः । पुनस्ते तुषिता देवा उत्तमे त्वन्तरे स्वयम् ॥
तुषितायां समुत्पन्नाः पुनः पुत्राः स्वरोचिषः ॥ ३५

उत्तमस्य तु ते पुत्राः सत्यायां जज्ञिरे शुभाः । ततः सत्याः स्मृता देवा उत्तमे चान्तरे तदा ॥
अभवन् यज्ञभाजस्ते तृतीये द्वापरान्तरे । ते तु सत्याः पुनर्देवाः संप्राप्ते तामसेऽन्तरे ॥ ३६

हैर्पा ये तमसः पुत्रा जज्ञिरे द्वादशैव तु । हरयो नाम ते देवा यज्ञभाजस्तथाऽभवन् ॥ ३७
ततस्ते हरयो देवाः प्राप्ते चारिष्णवेऽन्तरे । वैकुण्ठायां ततस्ते वै चरिष्णोर्जज्ञिरे सुराः ॥
वैकुण्ठा नाम ते देवाः पञ्चमस्यान्तरे मनोः ॥ ४०

ततस्ते वै पुनर्देवा वैकुण्ठाः प्राप्य चाक्षुषम् । साध्यायां द्वादश सुता जज्ञिरे धर्मसूनवः ॥ ४१
ततस्ते वै पुनः साध्याः संक्षीणे चाक्षुषेऽन्तरे । उपस्थिते मनोः सर्गे पुनर्वैवस्वतस्य ह ॥ ४२

आद्ये त्रेतायुगमुखे प्राप्ते वैवस्वतस्य तु । अंशेन साध्यास्तेऽदित्या मारीचात्कश्यपापुनः ॥ ४३
जज्ञिरे द्वादशाऽऽदित्या वर्तमानेऽन्तरे पुनः । यदा त्वेते समुत्पन्नाश्चाक्षुषस्यान्तरे मनोः ॥ ४४
ततः स्वायंभुवे साध्या जज्ञिरे द्वादशामराः । एवमाद्या जयास्ते वै शापात्समभवेस्तदा ॥ ४५

य इमां सप्तसंभूतिं देवानां देवशासनात् । पठेद्यः श्रद्धया युक्तः प्रत्यवायं न गच्छति ॥ ४६
इत्येता भूतयः सप्त जयानां सप्तलक्षणाः । परिक्रान्ता मया चाद्य किं भूयः श्रोतुमिच्छथ ॥ ४७

अपय ऊचुः—

दैत्यानां दानवानां च गन्धर्वैरर्गैरससाम् । सर्पभूतपिशाचानां पशूनां पक्षिवीरुधाम् ॥
उत्पत्तिं निधनं चैव विस्तरात्कथयस्व नः ॥ ४८

एवमुक्तस्तदा सूत उवाच ऋषिसत्तमान् । दितेः पुत्रद्वयं जज्ञे कश्यपादिति नः श्रुतम् ॥ ४९
कश्यपस्याऽऽत्मजौ तौ वै सर्वेभ्यः पूर्वजौ स्मृतौ । सौत्येऽहन्यतिराग्रस्य कश्यपस्याऽऽश्वमेधिके ॥
हिरण्यकशिपुर्नाम प्रथमं द्यूतिगासनम् । दित्या गर्भाद्विनिःसृत्य तत्राऽऽसीनोऽचसंसदि ॥
हिरण्यकशिपुस्तस्मात्कर्मणा तेन स स्मृतः ॥ ५१

अपय ऊचुः—

हिरण्यकशिपोर्नाम जन्म चैव महात्मनः । प्रभावं चैव दैत्यस्य विस्तराद्ब्रूहि नः प्रभो ॥ ५२

सूत उवाच—

कश्यपस्याश्वमेधोऽभूत्पुण्यो वै पुष्करे पुरा । ऋषिभिर्देवनाभिश्च गन्धर्वैरुपशोभितः ॥ ५३
उत्कृष्टेनैव विधिना आख्यानादौ यथाविधि । आसनान्युपकृतानि काञ्चनानि तु पञ्च वै ॥

• अथ धीरायः ।

१ ग. 'ज्ञा नराः । २ ग. 'ज्ञा नराः । ३ ग. 'ज्ञा नराः । ४ ग. 'ज्ञा नराः । ५ ग. 'ज्ञा नराः । ६ ग. 'ज्ञा नराः । ७ ग. 'ज्ञा नराः । ८ ग. 'ज्ञा नराः । ९ ग. 'ज्ञा नराः । १० ग. 'ज्ञा नराः । ११ ग. 'ज्ञा नराः । १२ ग. 'ज्ञा नराः । १३ ग. 'ज्ञा नराः । १४ ग. 'ज्ञा नराः । १५ ग. 'ज्ञा नराः । १६ ग. 'ज्ञा नराः । १७ ग. 'ज्ञा नराः । १८ ग. 'ज्ञा नराः । १९ ग. 'ज्ञा नराः । २० ग. 'ज्ञा नराः । २१ ग. 'ज्ञा नराः । २२ ग. 'ज्ञा नराः । २३ ग. 'ज्ञा नराः । २४ ग. 'ज्ञा नराः । २५ ग. 'ज्ञा नराः । २६ ग. 'ज्ञा नराः । २७ ग. 'ज्ञा नराः । २८ ग. 'ज्ञा नराः । २९ ग. 'ज्ञा नराः । ३० ग. 'ज्ञा नराः । ३१ ग. 'ज्ञा नराः । ३२ ग. 'ज्ञा नराः । ३३ ग. 'ज्ञा नराः । ३४ ग. 'ज्ञा नराः । ३५ ग. 'ज्ञा नराः । ३६ ग. 'ज्ञा नराः । ३७ ग. 'ज्ञा नराः । ३८ ग. 'ज्ञा नराः । ३९ ग. 'ज्ञा नराः । ४० ग. 'ज्ञा नराः । ४१ ग. 'ज्ञा नराः । ४२ ग. 'ज्ञा नराः । ४३ ग. 'ज्ञा नराः । ४४ ग. 'ज्ञा नराः । ४५ ग. 'ज्ञा नराः । ४६ ग. 'ज्ञा नराः । ४७ ग. 'ज्ञा नराः । ४८ ग. 'ज्ञा नराः । ४९ ग. 'ज्ञा नराः । ५० ग. 'ज्ञा नराः । ५१ ग. 'ज्ञा नराः । ५२ ग. 'ज्ञा नराः । ५३ ग. 'ज्ञा नराः । ५४ ग. 'ज्ञा नराः । ५५ ग. 'ज्ञा नराः । ५६ ग. 'ज्ञा नराः । ५७ ग. 'ज्ञा नराः । ५८ ग. 'ज्ञा नराः । ५९ ग. 'ज्ञा नराः । ६० ग. 'ज्ञा नराः । ६१ ग. 'ज्ञा नराः । ६२ ग. 'ज्ञा नराः । ६३ ग. 'ज्ञा नराः । ६४ ग. 'ज्ञा नराः । ६५ ग. 'ज्ञा नराः । ६६ ग. 'ज्ञा नराः । ६७ ग. 'ज्ञा नराः । ६८ ग. 'ज्ञा नराः । ६९ ग. 'ज्ञा नराः । ७० ग. 'ज्ञा नराः । ७१ ग. 'ज्ञा नराः । ७२ ग. 'ज्ञा नराः । ७३ ग. 'ज्ञा नराः । ७४ ग. 'ज्ञा नराः । ७५ ग. 'ज्ञा नराः । ७६ ग. 'ज्ञा नराः । ७७ ग. 'ज्ञा नराः । ७८ ग. 'ज्ञा नराः । ७९ ग. 'ज्ञा नराः । ८० ग. 'ज्ञा नराः । ८१ ग. 'ज्ञा नराः । ८२ ग. 'ज्ञा नराः । ८३ ग. 'ज्ञा नराः । ८४ ग. 'ज्ञा नराः । ८५ ग. 'ज्ञा नराः । ८६ ग. 'ज्ञा नराः । ८७ ग. 'ज्ञा नराः । ८८ ग. 'ज्ञा नराः । ८९ ग. 'ज्ञा नराः । ९० ग. 'ज्ञा नराः । ९१ ग. 'ज्ञा नराः । ९२ ग. 'ज्ञा नराः । ९३ ग. 'ज्ञा नराः । ९४ ग. 'ज्ञा नराः । ९५ ग. 'ज्ञा नराः । ९६ ग. 'ज्ञा नराः । ९७ ग. 'ज्ञा नराः । ९८ ग. 'ज्ञा नराः । ९९ ग. 'ज्ञा नराः । १०० ग. 'ज्ञा नराः ।

(कश्यपीयप्रजासा ।)

कुंशपूतानि त्रीण्यत्र कूर्चः फलकमेव च । पुरुषात्त्रिजश्च चत्वारस्तेषां तान्युपकल्पयेत् ॥ ५५

शुभं तत्राऽऽयनं यत्तु होतुरर्थे प्रकल्पितम् । हिरण्यं तथा दिव्यं दिव्यास्तरंणसंस्तुतम् ॥ ५६

अन्तर्बत्नी दितिश्चैव पत्नीत्वं समुपागता । दश वर्षसहस्राणि गर्भस्तेस्या अवर्तत ॥ ५७

स तु गर्भो धिनिःसृत्य मातुर्वै उदरात्तदा । उपकृत्वासनं यत्तु होतुरर्थे हिरण्यम् ॥

निपसाद् स गर्भोऽत्र तत्राऽऽसीनः शशंस च ॥ ५८

आरुषौ न पञ्चमान्वेदान्महर्षिः काश्यपो यथा । तं दृष्ट्वा मुनयस्तस्य नामाकुर्वन्स्तु तद्विधम् ॥ ५८

हिरण्यकशिपुस्तस्मात्कर्मणा तेन विश्रुतः । हिरण्याक्षोऽनुजस्तस्य सिंहिका तस्य चानुजा ॥

राहोः सा जननी देवी विप्रचित्तेः परिग्रहः ॥ ६०

हिरण्यकशिपुर्देत्यश्चचार परमं तपः । शतं वर्षसहस्राणां निराहारो ह्यधःशिराः ॥ ६१

तं ब्रह्मा छन्दयामास दैत्यं तुष्टो वरेण तु । सर्वामरत्वं विमेशाः सर्वभूतेभ्य एव च ॥

योगाद्देवान्निर्जित्य सर्वदेवत्वमास्थितः ॥ ६२

दानवाश्चासुराश्चैव देवाः समा भवन्तु वै । मारुतेर्यन्महैश्वर्यमेष मे दीयतां वरः ॥ ६३

एवमुक्तोऽथ ब्रह्मा तु तस्मै दत्त्वा यथेप्सितम् । दत्त्वा तस्मै वरान्दिव्यांस्तत्रैवान्तरधीयत ॥

हिरण्यकशिपुर्देत्यः श्लोकैर्गोतः पुरातनैः ॥ ६४

राजा हिःप्यकशिपुर्वा यामाशां निषेवते । तस्यै तस्यै दिशे देवा नमर्थकुर्महर्षिभिः ॥ ६५

एवंमभावो दैत्येन्द्रो हिरण्यकशिपुर्द्विजाः । तस्याऽऽसीन्नरसिंहः स विष्णुर्मृत्युः पुरा किल ॥

नसैस्तु तेन निर्भिन्नानार्द्रशुष्का नखाः स्मृताः ॥ ६६

हिरण्याक्षमुताः पञ्च विक्रान्ताः सुमहाबलाः । उत्कुरः शकुनिश्चैव कालनाभस्तथैव च ॥ ६७

महानाभश्च विक्रान्तो भूतसंतापनस्तथा । हिरण्याक्षमुता ह्येते देवैरपि वुरामदाः ॥ ६८

तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च बौद्धेयः स गणः स्मृतः । शतं तानि सहस्राणि निहतास्तारकामये ॥ ६९

हिरण्यकशिपोः पुत्राश्चत्वारस्तु महाबलाः । भैरवादः पूर्वजस्तेषामर्तुंहादस्तथैव च ॥

संहादश्च हृदयैव हृदपुत्रान्निबोधत ॥ ७०

हादो निसुन्दश्च तथा हृदपुत्रौ बभूवतुः । सुन्दोपसुन्दौ विक्रान्तौ निसुन्दतनयाबुभौ ॥ ७१

ब्रह्मज्ञस्तु महावीर्यो मूकस्तु हृददायिनः । मारीचः सुन्दपुत्रस्तु ताडकामुपपद्यते ॥ ७२

ताडका निहता साऽथ राघवेण बलीयसा । मूको विनिहतश्चापि किराते सव्यसाचिना ॥ ७३

उत्पन्ना महता चैव तपसा भाविताः स्वयम् । तिस्रः कोट्यस्तु तेषां वै मणिवर्तनिवासिनाम् ॥

अनुहादसुतो वायुः मिनीवाली तथैव च । तेषां तु शतसाहस्रो गणो डालाहलः स्मृतैः ॥ ७४

१ ग. ड. 'ल्पयन्' । २ 'हु' । ३ घ. ड. 'दित्य' । ४ घ. 'सिंहकृत' । ५ ड. 'सन्स्यामवर्धत' । ६ ख. 'म्यान् प' । ७ क. 'प्रहात्' । ८ हि. '७ क. 'प्रेभ्य' स' । ९ ख. घ. ड. 'प्रेभ्य' स' । १० ग. ड. 'समम्' । ११ ख. घ. ड. 'शिपोर्देत्ये' श्लोकौ गीतः । १२ क. 'तस्यास्तस्या' दिशो दे' । १३ ख. ग. ड. 'धकु' सह' । १४ ख. ग. घ. ड. 'दैत्यस्तु हि' । १५ क. 'भिन्नस्तत' । १६ ग. 'वालेय' । १७ अ. घ. ड. 'त्वार' मुम्' । १८ ग. ड. 'प्रहात्' । १९ ख. घ. ड. 'निरा' । २० य. ड. 'निसुन्द' । २१ ख. घ. 'प्रथ' ना' । २२ घ. 'यम्' । २३ क. ग. घ. ड. 'त' । २४ 'वर्त' ।

विरोचनस्तु मांद्वादिः पञ्च तस्याऽऽत्मजाः स्मृताः । गवेष्टी कालनेमिश्च जम्भो वाष्कल एव च
 शंभुस्तु अनुजस्तेषां स्मृतोः प्रहादसूनवः ॥ ७६
 यथाप्रधानं वक्ष्यामि तेषां पुत्रान्दुरासदान् । शुम्भश्चैव निशुम्भश्च विष्वक्सेनो महौजसः ॥ ७७
 गवेष्टिनः सुता ह्येते जम्भस्य शतदुन्दुभिः । (* तथा दक्षश्च खण्डश्च चत्वारो जम्भसूनवः ॥ ७८
 विरोधश्च मनुश्चैव दक्षायुः कुशलीमुखः । वाष्कलस्य सुता ह्येते कालनेमिसुताञ्जशूणु ॥ ७९
 ब्रह्माजित्क्षत्रजिच्चैव देवान्तकनरान्तकौ । कालनेमिसुता ह्येते शंभोस्तु शृणुत प्रजाः ॥ ८०
 धनुको ह्यसिलोमा च नावलश्च सगोमुखः । गवाक्षश्चैव गोमांश्च शंभोः पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥ ८१
 विरोचनस्य पुत्रस्तु वलिरेकः प्रतापवान्) । वलेः पुत्रशतं जज्ञे राजानः सर्व एव ते ॥ ८२
 तेषां प्रधानाश्चत्वारो विक्रान्ताः सुमहावलाः । सहस्रबाहुर्ज्येष्ठस्तु बाणो द्रविणसंमतः ॥
 कुम्भनामो गर्दभाक्षः कुशिरित्येवमादयः ॥ ८३
 शकुनी पूतना चैव कन्ये द्वे तु वलेः सुते । वलेः पुत्राश्च पौत्राश्च शतजोऽथ सहस्रशः ॥ ८४
 बलियो नामविरुधातो गणो विक्रान्तपौरुषः । + बाणस्य चेन्द्रमनसो लौहित्यमुपपद्यते ॥ ८५
 दितिर्विनष्टपुत्रा वै तोषयामास कश्यपम् । स कश्यपः प्रसन्नात्मा सम्यगाराधितस्तथा ॥
 वरेण च्छन्दयामास सा च धत्ते वरं ततः । स तु तस्यै वरं प्रादात्प्रार्थितं भगवान्प्रभुः ॥
 किमिच्छेसीति चाप्युग्रो मारीचस्तामभाषत ॥ ८७
 मारीचं कश्यपं तुष्टं भर्तारं प्राञ्जलिस्तथा । हतपुत्राऽस्मि भगवन्नादित्यैस्तव सूनुभिः ॥ ८८
 शक्रहन्तारमिच्छेयं पुत्रं दीर्घतपोन्वितम् । अहं तपश्चरिष्यामि गर्भमाधातुमर्हसि ॥ ८९
 तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा मारीचः कश्यपस्तथा । प्रत्युवाच महातेजा दितिं परमदुःखिताम् ॥ ९०
 एवं भवतु भद्रं ते शुचिर्भव तपोधने । जनयिष्येति सत्पुत्रं शक्रहन्तारमाहवे ॥ ९१
 पूर्णं वपेशतं तावच्छुचिर्यदि भविष्यसि । पुत्रं त्रिलोकभैरमथ त्वं जनयिष्यसि ॥ ९२
 एवमुक्त्वा महातेजास्तया समवसत्प्रभुः । तामालिङ्ग्य त्रिभुवनं जगाम भगवानृषिः ॥ ९३
 गते भर्तारे सा देवी दितिः परमहर्षिता । कुशलं वनमामाद्य तपस्तेपे सुदारुणम् ॥ ९४
 तपस्तस्यां तु कुर्वत्यां परिचर्यां चकार ह । सहस्राक्षः सुरश्रेष्ठः परया गुणसंपदा ॥ ९५
 अग्निं समित्कुशं काष्ठं फलं मूलं तथैव च । न्यवेदयत्सहस्राक्षो यद्यान्यदपि किञ्चन ॥ ९६
 गात्रसंवाहनैश्चैव श्रमापनयनैस्तथा । शक्रः सर्वेषु लोकेषु दितिं परिचचार ह ॥
 एवमाराधिता शक्रमुवाचाथ दितिस्तथा ॥ ९७

* धनुर्ध्रान्तर्गतग्रन्थो ग पुस्तके नास्ति । + तस्मिन्गणे ह्येते देवाविश्रान्ते दुर्जयेऽमरैरित्यधिकं रा. पुस्तके ।

१ रा. ग. घ. ङ. 'स्यानुजाः । २ ग. घ. वेष्टी रा. । ३ रा. ग. घ. ङ. शंभुः पशोऽनु । ४ क. 'ताः ।
 प्राह्यादिगु । ५ रा. घ. 'धानान्वक्ष्या' । ६ घ. ङ. दक्षः गुण्ड । ७ क. 'थ प्रयस्तु ज' । ८ घ. 'व दक्षायुः शकुनी
 मु' । ९ रा. घ. ङ. य । १० रा. ङ. शुम्भनामो । ११ क. घ. 'स्य चन्द्र' । १२ रा. 'सो लौहित्यामु' । रा. घ.
 ङ. 'सो लौहित्यामु' । १३ रा. घ. ङ. 'स्तथा । व' । १४ क. 'छति मयि शूत्रे मा' । १५ रा. ग. ङ. 'हन्तार' ।
 १६ घ. गर्ज गानु नमाहे' । १७ रा. ग. ङ. 'प्यमि पुत्रं त्वं शक्रहन्ता' । १८ रा. घ. ङ. 'यसहस्र मे सु नि' ।
 १९ क. 'प्रचर' । २० ग. घ. ङ. 'शक्रा' । २१ रा. घ. ङ. 'गुण' ।

सप्तर्षयस्तथैवोर्ध्वमाधुवात्सप्तमस्तु यः । वातस्कन्धः परिवहस्तत्र तिष्ठन्तु मे सुताः ॥ १२०
 एतत्सर्वं चरन्त्येते काले काले ममाऽऽत्मजाः । त्वत्कृतेन च नाम्ना वै भवन्तु मरुतस्त्वमे ॥
 ततस्तेषां तु नामानि मातापुत्रौ प्रचक्रतुः । तत्कृते कर्मभिश्चैव मरुतो वै पृथक्पृथक् ॥ १२२
 सैवज्योतिस्तथाऽऽदित्यः सत्यज्योतिस्तथाऽपरः । तिर्यग्ज्योतिश्च सज्योतिर्ज्योतिष्मो न परस्तथा
 प्रथमस्तु गणः प्रोक्तो द्वितीयं मे निबोधत । ऋतजित्सत्यजिच्चैव सुपेणः सेनजित्तथा ॥ १२४
 सत्यमित्रोऽभिमित्रश्च हरिमित्रस्तथाऽपरः । गण एष द्वितीयस्तु तृतीयं मे निबोधत ॥ १२५
 ऋतः सत्यो ध्रुवो धर्ता विधर्ताऽथ विधारयः । ध्वान्तश्चैव धुनिश्चैव ह्यग्नौ भीमस्तथैव च ॥
 अभियुः साक्षिपश्चैवमाह्वयश्च गणः स्मृतः ॥ १२६
 ईदृक्चैव तथाऽन्यादृग्वादृक्च प्रतिकृत्तथा । ऋक्तथा समितिश्चैव संरम्भश्च तथा गणः ॥ १२७
 ईदृक्च पुरुषश्चैव अन्यादृक्षाच्च चेतसः । समितासमिदृक्षाच्च प्रतिदृक्षाच्च वै गणाः ॥ १२८
 (+मरुतिद्रसरैश्चैव तथा देवो दिशोऽपरः । यजुश्चैवानुदक्तामस्तथाऽन्यो मानुषीविशः ॥
 दैत्या देवाः समाख्याताः सप्तैते सप्तका गणाः ॥) १२९
 एते ह्येकोनपञ्चाशन्मरुतो नामतः स्मृताः । प्रसंख्यातास्तथा ताभ्यां दित्या चेन्द्रेण चैव हि १२९
 कृत्वौ तेषां तु नामानि दितिरिन्द्रमुवाच ह । वातस्कन्धं चरन्त्येते मम पुत्राश्च पुत्रक ॥
 विचरन्तु च भद्रं ते देवैः सह ममाऽऽत्मजाः ॥ १३०
 तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा सहस्राक्षः पुरंदरः । उवाच प्राञ्जलिर्भूत्वा मातर्भवतु तत्तथा ॥ १३१
 सर्वमेतद्यथोक्तं ते भविष्यति न संशयः । देवभूता महात्मानः कुमारः देवसंमताः ॥
 देवैः सह भविष्यन्ति यज्ञभाजस्तैवाऽऽत्मजाः ॥ १३२
 तस्मात्ते मरुतो देवाः सर्वे चेन्द्रानुजामराः । विज्ञेयाश्चामराः सर्वे दितिपुत्रास्तपस्विनः ॥ १३३
 एवं तौ निश्चयं कृत्वौ मानापुत्रौ तपोधनौ । जग्मतुस्त्रिदिवं हृष्टौ शंक्रोऽपि त्रिदिवं गतः ॥ १३४
 मरुतां हि शुभं जन्म कृणुयाद्यः पठेत वा । नाष्टृष्टिभयमामोति बह्वायुश्च भवत्युत ॥ १३५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपोद्गातपादे कश्यपीयप्रजासर्गो नाम सप्तपठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६२१२

अष्टपठितमोऽध्यायः ।

कश्यपीयप्रजासर्गः ।

सूत उवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि दनुपुत्रान्निबोधत । अभवन्दनुपुत्रास्तु वंशे खर्याता महामुराः ॥ १

+ धनुमिहान्तर्गतग्रन्थः क य पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ क. जा. । तत्र ते । २ ख. घ. द. सप्तज्योतिः । ३ ग. द. 'धनुज्योतिर्ज्यो' । ४ ख. घ. 'ध्यान्हरितस्त' ।
 ५ घ. 'मित्रधमित्रध दुरेभि' । ६ ख. द. 'श्रो त्यामित्रध दुरे मि' । ७ क. कृतः । ८ ख. ग. द. 'न्तध धुनितर्' ।
 ९ क. 'या । कृतया । १० क. प. गुता । ११ ख. द. 'रभस्तथा । १२ क. ध्रुवा १३ क. 'स्तथा ऽऽत्मा' । १४ ख.
 घ. द. 'ई पृथिपु' । १५ क. शरया । १६ ग. 'श्री रिपुधाभूदतजवर' । मं. १७ ख. घ. द. 'शरयाभूदतजवर' । मं.
 १८ घ. 'ह्याताः सहस्र' । विं.

(कस्यपीयप्रजासर्गः)

- विमचित्तिप्रधानास्ते शतं तीव्रपराक्रमाः । सर्वे लब्धवराश्चैव सुतप्ततपसस्तथा ॥ २
- सत्यसंधाः पराक्रान्ताः क्रूरा मायाविनश्यते । महाबलौ अपञ्चानो ह्यब्रह्मण्याश्च दानवाः ॥ ३
- कीर्त्यमानान्मया सर्वान्प्राधान्येन निबोधत ॥ ४
- द्विमुर्धा शङ्कुकर्णश्च तथा शङ्कुनिरामयः । शङ्कुकर्णो महाविश्वो गवेष्टिर्दुभिस्तथा ॥ ५
- अजामुखोऽथ भगवाञ्जिह्वलो वामनसस्तथा । मरीचिरक्षकश्चैव महागर्भोऽङ्गिरावृतः ॥ ६
- विशोभ्यश्च सुकेतुश्च सुवीर्यः सुहृदस्तथा । इन्द्रजिद्विश्वजिच्चैव तर्था सुरविमर्दनः ॥ ७
- एकचक्रः सुबाहश्च तारकश्च महाबलः । वैश्वानरः पुलोमा च प्रवीणोऽथ महाशिराः ॥ ८
- स्वर्भानुर्वृषपर्वा चैव मुण्डकश्च महासुरः । धृतराष्ट्रश्च सूर्यश्च चन्द्र इन्द्रश्च तापिनः ॥ ९
- सूक्ष्मश्चैव निचन्द्रश्च ऊर्णनाभो महागिरिः । असिलोमा सुकेशश्च सदश्च बलको दश ॥ १०
- तथा गगनमूर्धा च कुम्भैर्नाभो महोदरः । प्रेमोदाहश्च कुपथो हयग्रीवश्च वीर्यवान् ॥ ११
- असुरश्च विरूपाक्षः सुपथोऽथ महासुरः । अजो हिरण्यश्चैव शतपायुश्च शम्बरः ॥ १२
- शरभः शलभश्चैव सूर्याचन्द्रपसावुभौ । असुराणां सुरावेतौ सुराणां सार्पनाविभौ ॥ १३
- इति पुत्रा दनोर्विशे प्रधानाः परिकीर्तिताः । तेषामपरिसंख्येयं पुत्रपौत्राद्यनन्तकम् ॥ १४
- इत्येते त्वसुराः प्रोक्ता दैतेया दानवाश्च ये । स्वर्भानुस्तु स्मृतो दैत्यो ह्यनुभानुर्दनोः सुतः ॥ १५
- इमे तु वंशानुगता दनोः पुत्रास्तु ये स्मृताः ॥ १६
- एकाक्ष ऋषभोऽरिष्टः प्रैलम्बनरकावपि । इन्द्रवाधनकेशी च मेरुः शंखोऽथ धेनुकः ॥ १७
- गवेष्टिश्च गवाक्षश्च तालकेतुश्च वीर्यवान् । एते मनुष्यधैर्मस्तिं दनोः पुत्रा मया स्मृताः ॥ १८
- दैत्यदानवसंघर्षे जाता भीमपराक्रमाः । सिंहिकायामथोत्पन्ना विमचित्तिमुतास्त्वमे ॥ १९
- सैहिकेया इति ख्याताश्चतुर्दश महासुराः । शतैर्गालश्च बलवाक्यासः शाम्बस्तथैव च ॥ २०
- + अनुलोमः शुचिश्चैव वातापिश्च सितांशुकः । हरैकल्पः कालनाभो भौमश्च नरकस्तथा ॥ २१
- राहुर्ज्येष्ठस्तु तेषां वै चन्द्रसूर्यप्रमर्दनः । इत्येते सिंहिकापुत्रा देवैरपि दुरासदाः ॥ २२
- दारुणाभिजनाः क्रूराः सर्वे ब्रह्माद्विपश्च ते । दशान्यानि सहस्राणि सैहिकेयो गणः स्मृतः ॥ २३
- निहतो जामदग्न्येन भार्गवेण बलीयसा । स्वर्भानोस्तु प्रभा कन्या पुलोमोऽथ शची सुता ॥ २४
- उपदानधीयमस्यापि शर्मिष्ठा वार्षपर्वणी । पुलोमा कालिका चैव वैश्वानरसुते उभे ॥ २५
- प्रभाया नहुषः पुत्रो जयन्तश्च शचीसुतः । पुहं जज्ञेऽथ शर्मिष्ठा दुष्यन्तमुपदानवी ॥ २६
- वैश्वानरसुते ह्येते पुलोमाकालिके उभे । उभे ह्यपि तु ते कन्ये मारीचस्य परिग्रहे ॥ २७

+ एकदशेत्यान इदमर्थं ख ग घ ङ पुस्तकेषु ' इत्येता नमुचिथैव वातापी दमृयाजकः ' इति ।

१ ख. द. सत्यसत्या प । घ. सत्याः सत्यप । २ ख. घ. ङ. व । ३ ख. घ. द. 'लाक्ष य' । ४ ख. 'दुर्गनिराशयः' । ५ ख. घ. 'य मधवानादिभ्यो वामनस्त' । ६ घ. 'चिरिक्षवश्च' । द. 'विरिक्ष' । ७ घ. द. 'गार्ग्य-महाशिराः' । ख. 'स्व' । ११ ख. घ. द. 'च हुम्' । १२ ख. ग. द. 'ऊर्णना' । १३ घ. 'ममभानो म' । १४ ग. 'नादो म' । १५ ग. 'प्रमोदो' । ख. द. 'प्रमोदो' । १६ घ. 'मोदो' । १७ ग. द. 'ताः' । एषा । १८ ख. ग. घ. द. 'पौत्रमत' । १९ क. 'प्रमोदो' । २० ख. घ. द. 'पन्थास्तु' । २१ घ. 'स्तु दनो पुत्राजयः स्मृ' । २२ क ख घ. 'सहर्षे' । २३ ग. द. 'तारक' । २४ क. हरः क' । २५ घ. द. 'भीमयश्च' ।

ताभ्यां पुत्रसदृशाणि पट्टिर्दानवपुत्रवाः । चतुर्दश तथाऽन्यानि हिरण्यपुरवासिनाम् ॥ २६
 पौलोमाः कालकेयाश्च दानवाः सुमहावलाः । अवध्या देवतानां ते निहताः सन्वसाचिनाः ॥
 मयस्य जातौ ये पुत्राः सर्वे वीरपराक्रमाः । मायावी हुन्दुभिश्चैव वृषश्च महिषस्तथा ॥ २८
 बालिको वज्रकर्णश्च कन्या मन्दोदरी तथा । दैत्यानां दानवानां च सर्ग एष प्रकीर्तितः ॥ २९
 दनायुपायाः पुत्रास्तु स्मृताः पञ्च महावलाः । अक्षरुर्वलिजन्मौ च विरक्षश्च विषस्तथा ॥ ३०
 अरुरोस्तनयः क्रूरो धुन्धुर्नाम महासुरः । निहतः कुबलाश्वेन उत्तङ्कवचनात्किल ॥ ३१
 वलेः पुत्रौ महावीर्यौ तेजसाऽप्रतिमावुभौ । कुम्भिलश्चक्रवर्मा च स कर्णः पूर्वजन्मानि ॥ ३२
 विरक्षस्यापि पुत्रौ द्वौ कालकश्च वरश्च तौ । विषस्य त्वभवन्पुत्राश्चत्वारः क्रूरकर्षिणः ॥
 श्राद्धहा यज्ञहा चैव ब्रह्महा पशुहा तथा ॥ ३३
 क्रान्ता दनायुपापुत्रा वृत्रस्यापि निबोधत । जज्ञिरे श्वसनाद्घोराद्धृत्रस्येन्द्रेण युध्यतः ॥ ३४
 भर्तारो मनसा ख्याता राक्षसाः सुमहावलाः । शतं तानि सदृशाणि महेन्द्रानुचराः स्मृताः ॥
 सर्वे ब्रह्मविदः सौम्या धार्मिकाः सूक्ष्ममूर्तयः । प्रजास्यन्तर्गताः सर्वे निवसन्ति सुधार्मिकाः ॥
 दैत्यानां दानवानां च सर्ग एष प्रकीर्तितः । प्रवाह्यजनयत्पुत्रान्यज्ञे वै मायनोत्तमान् ॥ ३७
 सत्वनः सत्त्वात्मकश्चैव कलापश्चैव वीर्यवान् । कृतवीर्यो ब्रह्मचारी सुपाण्डुश्चैव सप्तमः ॥ ३८
 पनश्चैव तरण्यश्च सुचन्द्रो दशमस्तथा । इत्येते देवगन्धर्वा विज्ञेयाः परिकीर्तिताः ॥ ३९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपोद्घातपादे कश्यपीयप्रजासर्गो नामाष्टपटितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६१५१

अथ नवपटितमोऽध्यायः ।

कश्यपीयप्रजानर्ग ।

सूत उवाच—

गन्धर्वाप्सरसः पुण्या मौनेयाः परिकीर्तिताः । चित्रसेनोग्रमेनश्च ऊर्गायुरनघस्तथा ॥ १
 धृतगण्डः पुलोमा च सूर्यवर्चास्तथैव च । युगपत्तृणपत्कालिदितिश्चित्ररथस्तथा ॥ २
 त्रयोदंशो भ्रमिशिराः पर्जन्यश्च चतुर्दशः । कलिः पञ्चदशश्चैव नारदश्चैव षोडशः ॥
 इत्येते देवगन्धर्वा मौनेयाः परिकीर्तिताः ॥ ३
 चतुस्त्रिंशच्चवीयस्यस्तेषामप्सरसः शुभाः । अन्तेरा दारवत्या च मिथिमुल्गा सुरोत्तमा ॥ ४
 मिश्रकेशी तथा चाशी पैणिनी वाऽप्यलम्बुषा । मारीची पुत्रिका चैव त्रिद्युर्णा निलोत्तमा ॥
 अद्रिहा लक्षणा चैव देवी रम्भा मनोरमा । सुवगा च सुराङ्गुश्च पुर्णिता सुवनिष्ठिता ॥ ६
 पुण्डरीका सुगन्धा च सुदन्ता सुरसा तथा । हेमा शारदनी चैव सुवृत्ता कमला च या ॥ ७

१ रा. घ. ट. 'ता हेमायाः पुत्राः पञ्चमहापरा' । मा. २ घ. 'लक्षित्रा च' । ३ ट. 'य तुर' । ४ ग. घ. 'नार्याः प्रायेणः' । ५ ग. 'दत्ता दाशिशिराः' । ६ ट. 'दत्ता दाशिशिरा' । ७ घ. 'तो अलिशि' । ८ रा. 'ता' । ९ घ. 'त्रयलि' । ८ घ. 'भा' । १० ग. 'शक्तकाशवरा च' । ११ रा. 'न्तया दारकाश च' । १२ ग. 'न्तया दारकाश च' । १३ ग. 'जशिरा मु' । १४ ग. 'मिथि' । १५ ग. 'पैणिनी' । १६ घ. 'वा' । १७ घ. ट. 'मुल्गा' । मा. १८ रा. ट. 'ची पुत्रिका' । १९ ग. 'देवभरा मु' । २० घ. 'देवका' । २१ ग. '१२ १३' ।

(कञ्चपीयप्रजासर्गः)

सुभुजा हंसपादा च लौकिकयोऽप्सरसस्तथा । गन्धर्वाप्सरसो ह्येता मौनेयाः परिकीर्तिताः ॥ ८
 गन्धर्वाणां दुहितरो मया याः परिकीर्तिताः । (*तासां नामानि सर्वा मां कीर्त्यमानानि मे शृणु ॥
 सुयशा प्रथमा तासां गान्धर्वी तदनन्तरम् । विद्यावती चारुमुखी सुमुखी च वरानना) ॥ १०
 तत्रैव सुयशापुत्रा महाबलपराक्रमाः । प्रचेतसः सुता यक्षास्तेषां नामानि मे शृणु ॥ ११
 कम्बलो हरिकेशश्च कपिलः काञ्चनस्तथा । मेघमाली तु यक्षाणां गण एव उदाहृतः ॥ १२
 सुयशाया दुहितरथ तस्योऽप्सरसः स्मृताः । तासां नामानि वै सम्यग्ब्रुवतो मे निबोधत ॥ १३
 लोहेयी त्वभयज्ज्येष्ठा भरता तदनन्तरम् । कृशाङ्गी च विशाला च रूपेणाप्रतिमा तथा ॥ १४
 ताभ्योऽपरे यक्षगणाश्चत्वारः परिकीर्तिताः । उत्पादिता विशालेन विक्रान्तेन महात्मना ॥
 लोहेया भरतेयाश्च कृशाङ्गेयाश्च विश्रुताः । विशालेयाश्च यक्षाणां पुराणे प्रथिता गणाः ॥ १६
 इत्येतैरसुरैर्घोरैर्महाबलपराक्रमैः । नैकैर्यक्षगणैर्व्याप्ता लोका लोकविदां वराः ॥ १७
 गन्धर्वाश्चाथ बालेया विक्रान्तेन महात्मना । उत्पादिता महावीर्या महामन्धर्वनायकाः ॥ १८
 विक्रमौदार्यसंपन्ना महाबलपराक्रमाः । तेषां नामानि वक्ष्यामि यथावदनुपूर्वशः ॥ १९
 चित्राङ्गदो महावीर्यश्चित्रवर्मा तथैव च । चित्रकेतुर्महाभागः सोमदत्तोऽथ वीर्यवान् ॥
 तिस्रो दुहितरश्चैव तासां नामानि वक्ष्यते (मे शृणु) ॥ २०
 प्रथमा त्वमिका नाम कम्बला तदनन्तरम् । तथा वसुमती नाम रूपाणाप्रतिमौजसः ॥ २१
 ताभ्यः परे कुमारेण गणा उत्पादितास्त्रिमे । त्रयो गन्धर्वमुख्यानां (गणा) विक्रान्ता शुद्धदुर्मदाः ॥
 आग्नेयाः कम्बलेयाश्च तथा वसुमतीसुताः । तैर्गणैर्विविधैर्व्याप्तमिमं लोकं चराचरम् ॥ २३
 विद्यावन्तश्च तेनैव विक्रान्तेन महात्मना । उत्पादिता महाभागा रूपाविद्याधनेश्वराः ॥ २४
 तेषामुदीर्णवीर्याणां गन्धर्वाणां महात्मनाम् । नामानि कीर्त्यमानानि शृणुष्व मे विवक्षतः ॥ २५
 हिरण्यरोमा कपिलः सुलोमा मागधस्तथा । चन्द्रेकेतुश्च वै गाङ्गो गोदश्चैव महाबलः ॥ २६
 महविद्यावदातानां विक्रान्तानां तपस्विनाम् । इत्येवमादिर्हि गणो द्वे चान्ये च सुलोचने ॥ २७
 शिवा च सुमनाश्चैव ताभ्यामपि महात्मना । उत्पादिता विश्रवंसा विद्याचरणगोचराः ॥ २८
 शैवेयाश्चैव विक्रान्तास्तथा सौमनसा गणाः । एनैर्व्याप्तमिमं लोकं विद्याधरगणैस्त्रिभिः ॥ २९
 एभ्योऽनेकानि जातानि अम्बरान्तरचारिणाम् । लोके गणजनान्येव विद्याधरविचेष्टिताम् ॥
 अश्वर्मुख्याश्च तेनैव विक्रान्तेन महात्मना । उत्पादिता ह्यथमुखाः किनरास्तां निबोधत ॥ ३१
 समुद्रसेनः कालिन्दो महानेत्रो महाबलः । सुवर्णघोषः सुग्रीवो महाघोषश्च वीर्यवान् ॥ ३२
 इत्येवमादिर्हि गणः किनराणां महात्मनाम् । इयाननानां विद्वद्भिर्विस्तीर्णः परिकीर्त्यते ॥ ३३
 तथा समुत्थितेनैव विक्रान्तेन महात्मना । उत्पादिता नरमुखाः किनराः शाशपायनाः ॥ ३४
 हरिषेणः सुपेणश्च वारिषेणश्च वीर्यवान् । रुद्रत्तेन्द्रतौ च चन्द्रद्वन्द्वमहादुर्मौ ॥ ३५
 विन्दुश्च विन्दुसारश्च चन्द्रवंशश्च किनराः । इत्येते किनराः श्रेष्ठा लोके ख्याताः सुशोभनाः

* अनुविद्वान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके न स्ति ।

१ स. द. 'रम स्मृताः । ग' । २ स. 'ताः । अन्यादिव्या यु' । ३ स. द. 'रो मौनेयाः परिविभ्रुताः ।
 ४ स. घ. द. अश्वमुखी । ५ स. घ. द. हृणादा । ६ क. 'ने । लोकं' । ७ ग. घ. द. गङ्गो । ८ क. 'सुखाश्च ।
 ९ ग. घ. द. 'याऽधुनाहनेन' ।

नृत्यगीतप्रगल्भानामेतेषां द्विजसत्तमाः । लोके गणशतान्येव किंनराणां महात्मनाम् ॥ ३७
 यक्षा यक्षोपशान्तश्च लौहेया रूपशालिनी । दुहिता सुरविन्देति प्रकाशा सिद्धसंमता ॥ ३८
 उपायाकेतनस्याहि स्वयमुत्पादितो गणः । करालकेन भूतानां तेषां नामानि मे शृणु ॥ ३९
 भूता भूतगणैर्ज्ञेया आवेशकनिवेशकाः । * सुतौरः कालभवतानिर्देशकविदेशकाः ॥
 इत्येवमादिर्हि गणो भूमिगोजरकः स्मृतः ॥ ४०
 विज्ञेय इह लोकेऽस्मिन्भूतानां भूतनायकः । ये तूत्कृष्टा भवन्त्येषामम्बरान्तरचारिणाम् ॥
 वृक्षाग्रमात्रमाकाशं ते चरन्ति न संशयः ॥ ४१
 तत्रेमे देवगन्धर्वाः प्रायेण कथिता मया । देवोपस्थाननिरता विज्ञेयास्ते यशास्विनः ॥ ४२
 नारायणं सुरगुरं विरजं पुष्करेक्षणम् । हिरण्यगर्भं च तथा चतुर्वक्त्रं स्वयंभुवम् ॥ ४३
 शंकरं च महादेवमीशानं च जगत्प्रभुम् । इन्द्रपूर्वास्तथाऽऽदित्यान् रुद्रांश्च वसुभिः सह ॥ ४४
 उपतस्थुः सगन्धर्वा नृत्यगीतविशारदाः । त्रिदशाः सर्वलोकस्था निपुणा गीतवादिनः ॥ ४५
 हंसो ज्येष्ठः कनिष्ठोऽन्यो मध्यमौ च दहा हुहुः । चतुर्थो विषणश्चैव ततो वासिरुचिस्तथा ॥
 षष्ठस्तु तुम्बुरुस्तेषां ततो विश्वावसुः स्मृतः । इमाश्चाप्सरसो दिव्या विहिताः पुण्यलक्षणाः ॥
 सुषुप्तेऽष्टौ महाभागा वरिष्ठा देवपूजिताः । अनवद्यामनवशामन्वतां मदनमियाम् ॥
 अरूपां सुभगां भासीमरिष्ठाऽष्टौ व्रजयायत ॥ ४८
 मनोवती सुकेशा च तुम्बुरोस्तु सुते उभे । पञ्चचूडास्त्रिषा दिव्या दैविक्योऽप्सरसो दश ॥
 मेनका सहजन्या च पर्णिनी पुञ्जिकस्थला । घृतस्थला घृताची च विश्वाची पूर्वचीत्यपि ॥
 प्रम्लोचेत्यभिविख्याताऽनुम्लोचन्ती तथैव च ॥ ५०
 अनादिनिधनस्याथ जज्ञे नारायणस्य या । उर्रोः सर्वानवद्याङ्गी उर्वश्येकादशी स्मृता ॥ ५१
 मेनस्य मेनका कन्या ब्रह्मणो हृष्टचेतसः । सर्वाश्च ब्रह्मवादिर्न्यो महायोगाश्च ताः स्मृताः ५२
 गणा अप्सरसां रूपाताः पुण्यास्ते वै चतुर्दश । + आहूताः शोभयन्त्यश्च गणा ह्येते चतुर्दश ॥
 ब्रह्मणो मानसाः कन्याः शोभयन्त्यो मनोः सुताः । वेगयन्त्यस्त्वरिष्ठाया ऊर्जायाश्चाग्निसंभवाः ।
 (× आर्युष्मत्यश्च सूर्यस्य रश्मिजाताः सुभास्वराः । गर्भस्तेजश्च सोमस्य ज्ञेयास्ते कुरवः शुभाः ॥
 यज्ञोत्पन्नाः शुभा नाम ऋक्सामान्यास्तु बह्वयः) । वारिजा ह्यमृतोत्पन्ना अमृता नामतः स्मृताः
 वायूत्पन्ना सुदा नाम भूमिजाता भवास्तु वै । विद्युतश्च रुचो नाम भृत्योः कन्याश्च भैरवाः ॥
 शोभयन्त्यश्च कामस्य गणाः प्रोक्ताश्चतुर्दश । सेन्द्रोपेन्द्रैः सुरगणै रूपातिशयनिर्मिताः ॥ ५८

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । + एतदर्थस्यानेऽय प्रत्ययः—'आहूता शोभयन्त्यश्च वेगयन्त्यस्तथैव च । दुर्म-
 याथ युवत्यश्च तथा भेकुरयः शुभाः । बह्वयोऽयमतात्वेदां भुवश्च रुचयस्तथा । भैरवाः शोभयन्त्यश्च गणा ह्येते चतुर्दश'
 इति—ख. घ. पुस्तकयोः । × घनुधिहान्तर्गतप्रत्यय. क पुस्तके नास्ति ।

१ ग. घ. ड. यथा 'य' । २ ग घ ड. 'श्च लोहाया' । ३ ग. घ. ड. 'उपयाकित' । ४ ख. घ. घ. ड. 'भूतभू' ।
 ५ ड. 'तारका' । ६ ख. ड. 'कालि भवतानि' । ७ क. 'ये वरु' । ८ ख. ग. ड. 'ज्येष्ठा कनिष्ठाया म' । ९ ख. घ.
 ड. 'यो विषणश्च ततो वसु' । १० घ. 'न्यो ब्रह्मणो' ११ क. 'वन्त्यस्त्व' । १२ ख. 'सुर्नत्यश्च । ग. घ ड. 'युवत्यश्च ।
 १३ घ. ड. 'ता. शुभा.स्व' । १४ ख. ग. ड. 'भूतिजा' । १५ क. 'यन्य' कामगुणा ग' । १६ ख. ग. ड. 'ताः ।
 तिलातिर म ।

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

शुभरूपा महाभागा दिव्या नारी तिलोत्तमा । ब्रह्मणश्चाभिकुण्डाच्च देवनारी प्रभावती ॥

रूपयोवनसंपन्ना उत्पन्ना लोकविभ्रुता ॥

वेदीतलसमुत्पन्ना चतुर्वक्त्रस्य धीमतः । नाम्ना वेदवती नाम सुरनारी महाप्रभा ॥

तथा यमस्य दुहिता रूपयोवनशालिनी । वरहेपनिभा हेमा देवनारी सुलोचना ॥

इत्येते बहुसाहस्रं भास्वरा ह्यप्सरोगणाः । देवतानामृषीणां च पत्न्यस्ता मातरश्च ह ॥

सुगन्धाश्चम्पवर्णाश्च सर्वाश्चाप्सरसः समाः । संप्रयोगे तु कान्तेन माद्यन्ति मदिरां विना ॥

तासामाप्यायते स्पर्शादानन्दश्च विवर्धते ॥

(*पर्वते नारदे पूर्वं रेतः स्कन्धं प्रजापतेः । पर्वतस्तत्र संभूतो नारदश्चैव तावुभौ ॥

तयोर्यवीयसी चैव तृतीयाऽहन्धती स्मृता । देवरूपयो(?)मूर्यजन्म तस्मिन्नारदपर्वतौ) ॥

विनतायास्तु पुत्रौ द्वावरुणो गरुडश्च ह । पद्मविशक्तु स्वसारश्च यवीयस्यस्तु ताः स्मृताः ॥

गायत्र्यादीनि च्छन्दांसि सर्पणेयाश्च पक्षिणः । हव्यवाहानि सर्वाणि दिक्षु संनिहितानि च ॥

कण्डूर्नागसहस्रं वै चराचरमजीजनत् । अनेकशिरसां तेषां खेचराणां महात्मनाम् ॥

बहुधा नामधेयानां प्रायशस्तु निबोधत ॥

तेषां प्रधाननार्गाश्च शेषवासुकितक्षकाः । सर्कर्णोरश्च जम्भश्च अञ्जनो वामनस्तथा ॥

पेरावतमहापद्मौ कम्बलाश्वतरावुभौ । ऐलपत्रश्च शङ्खश्च कर्कोटकधनंजयौ ॥

महाकर्णो महानीलो धृतराष्ट्रबलाहकौ । कुमारः पुष्पदेन्तश्च सुमुखो दुर्मुखस्तथा ॥

शिलीमुखो दधिमुखः कालीयः शालिपिण्डकः । विन्दुपादः पुण्डरीको नागश्चापूरणस्तथा ॥

कपिलश्चाम्बरीपथश्च धृतपादश्च कच्छपः । महलादः पद्मचित्रश्च गन्धर्वोऽर्थ मनस्विकः ॥

नहुषः खररोमा च मणिरित्येवमादयः । काद्रवेया मया रूपाताः खशायास्तु निबोधत ॥

खशा विजङ्गे पुत्रौ द्वौ विभ्रुतौ पुरुषादकौ । उपेष्टं पश्चिमसंख्यायां पूर्वस्यां मनुजास्तथा ॥

विलोहितं विकर्णं च पूर्वं साऽञ्जनपत्सुतम् । चतुर्भुजं चतुष्पादं द्विर्धनं द्विधागतिम् ॥

सर्वाङ्गकेशं स्थूलाङ्गं तुङ्गनासं महोदरम् । स्थूलशीर्षं महाकर्णं मुञ्जकेशं मनोरंभम् ॥

हस्त्योष्ठं दीर्घजङ्घं च अश्वदंष्ट्रं महाहनुम् । रक्तजिह्वं जटाक्षं च स्थूलास्यं दीर्घनासिकम् ॥

गुह्यकं शितिकर्णं च महानग्दं महोमुखम् । एवंविधं खशा पुत्रं विजङ्गे साऽतिभीषणम् ॥

तस्यानुजं द्वितीयं तु खशा चैव व्यजायत । त्रिशीर्षं च त्रिपादं च त्रिहस्तं कृष्णलोचनम् ॥

ऊर्ध्वकेशं हरिच्छमश्रुं शिलासंहननं ददम् । हस्वकायं सुत्राहुं च महाकायं महाबलम् ॥

आकर्णदारितारस्थं च लम्बैश्रुं स्थूलनासिकम् । स्थूलोष्ठमष्टदंष्ट्रं च द्विजिह्वं शङ्कुकर्णकम् ॥

+ धनुर्ध्रिहान्तर्गतमन्यः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'आश्वतु' । २ ख. ग. घ. ङ. 'हिरा ना' । ३ ख. ङ. 'न्धा चाप्यनिष्पन्दा स' । ४ क. ग. 'ण । इत्येवा' । ५ ख. घ. ङ. 'नियता' । ६ ख. घ. वै धरावर' । ७ ख. घ. ङ. 'गाना शे' । ८ ग. 'काः । कर्णार-
 श्वय ज' । ९ क. 'कर्णार' । १० ख. 'भौ । एला' । ङ. 'भौ । एल' । ११ घ. ङ. 'कर्णो महानीलो धृ' । १२ ख. ङ.
 'पददृष्ट' । १३ ख. घ. ङ. 'या । शुर्नाम्' । १४ ख. ग. घ. ङ. 'विल्वपादः पुण्डरीकना' । १५ ख. घ. ङ. 'श्च तथा
 पायय क' । १६ क. 'श्च नमस्वि' । १७ ग. 'रमम् । ह' । १८ ख. ग. घ. ङ. 'स्थूलधरी' । १९ ख. 'क शङ्कु' ।
 २० ख. घ. ङ. 'हाशुत' । २१ ख. घ. ङ. 'विहस्त' । २२ ख. ङ. 'मन्त्रधृ' ।

पिङ्गलोद्धतनयनं जटिलं पिङ्गलं तथा । महाकर्णं महोरस्कं कैटिहीनं कुशोदरम् ॥

नैखिनं लोहितग्रीवं सा कनिष्ठं प्रसूयते ॥

८३

सद्यः प्रसूतमात्रौ तु विवृद्धौ च प्रमाणतः । उरभोगसमर्थाभ्यां शरीराभ्यामुपस्थितौ ॥

सद्योजानविवृद्धाङ्गौ मातरं पर्यभूषणम् ॥

८४

ज्यायांस्तयोस्तु यः कुरो मातरं सोऽभ्यर्क्यत । अवव्रीन्मातरायाहि भक्षार्थं शुभयाऽर्दितः ॥ ८५

न्यपेभ्रयत्पुनर्ह्येनं ज्यायांसं तु कनिष्ठकः । अवर्षित्सोऽसकृत्तं वै रक्षेमां मातरं स्वशाम् ॥

बाहुभ्यां परिगृह्येनं मातरं तां व्यमोचयत् ॥

८६

एतस्मिन्नेव काले तु मादुर्भूतस्तयोः पिता । तां दृष्ट्वा विकृताचारौ वसतां हीत्यभापत ॥

८७

तौ तु तं पितरं दृष्ट्वा बलवन्तौ त्वरान्वितौ । मातुरेव पुनश्चाङ्गे मलपेतां स्वमायया ॥

८८

अथावव्रीदपिर्भार्यामायाभ्यामुक्तवत्यसि । पूर्वमाचक्ष्व तत्त्वेन तथैवाऽऽभ्यां व्यतिक्रमम् ॥ ८९

मातुलं भजते पुत्रः पितृन्भजति कन्यका । यथाशीला भवेन्माता तथाशीलो भवेत्पुत्रः ॥ ९०

यद्वर्णा तु भवेद्भूमिस्तद्वर्णं मलिलं ध्रुवम् । मातृणां शीलदोषेण तथा शीलगुणैः पुनः ॥

विभिन्नास्तु प्रजाः सर्वास्तथा ख्यातिवशेन च ॥

९१

चलशीलादिभिस्तासामदितिर्धर्मतत्परा । गन्धशीला दितिश्चैव प्रवाच्ययनशालिनी ॥

धर्मशीलादिभिश्चैव प्रबोधवलशालिनी ॥

९२

गीतशीला तथाऽग्निशा मायाशीला दनुः स्मृता । विनता तु पुनर्देवी वैहायसगतिप्रिया ॥ ९३

तपोमयेन शीलेन सुरभिः समलंकृता । क्रोधशीला तथा क्रैदुः क्रोधेनासुखशीलका ॥ ९४

दनायुषायाः शीलं वै वैरानुग्रहलक्षणम् । त्वं च देवि महाभागे क्रोधशीला मताऽसि मे ॥ ९५

इत्येतानि स्वशीलानि स्वभावालोकनाट्टणां । कर्मतो यत्नतो बुद्ध्या रूयतो बलतस्तथा ॥

क्षमातश्चैव भिन्नानि भावितार्थवलेन च ॥

९६

गजः सत्त्वतयोवृत्तेर्विश्वरूपाः, स्वभावतः । मातुलं त्वन्नुयातास्ते पुत्रका गुणवृत्तिभिः ॥

९७

इत्येषमुक्त्वा भगवान्स्वशामप्रतिमां तदा । पुत्रावाहूय साम्ना वै चक्रे सोममभीतयः(?) ॥ ९८

ताभ्यां च यत्कृतं तस्यास्त्वदाचष्ट तदा स्वशा । मात्रा यथा समाख्यातं कर्म ताभ्यां पृथक्पृथक्

तेन धात्वर्थयोगेन तत्त्वदर्शी चकार ह ॥

९९

यक्ष इत्येव धातुर्न सादने कृपणे च सः । यक्षयत्युक्तवान्यस्मात्तस्माद्यक्षो भवत्ययम् ॥ १००

रक्ष इत्येव धातुर्नः पात्रने स विभाव्यते । उक्तवांश्चैव यस्मात्तु रक्ष मे मातरं स्वशाम् ॥

नाम्नाऽयं राक्षसस्तस्माद्भविष्यति तवाऽऽत्मजः ॥

१०१

स तदा तद्विशान्टष्ट्वा विज्ञाय तु तयोः पिता । तथा भाविनमर्थं च बुद्ध्या मातृकृतं तयोः ॥

* इदमर्थं नास्ति १ क. पुत्राये ।

१ ग. 'टिगद्विष्टकम् । म' । ग. द. 'टिलोद्धतिष्टकम् । म' । २ रा. घ. 'ह कस्या ही' ।
३ ग. द. 'गनिल' । ४ ग. 'य एव्य शेषाण्यतिष्टकम् । एव विधु पुमार ता' । ५ ग. घ. 'य सप्रसूयत । म' । ६ ग.
घ. द. 'ह' । प्रमाण गो । ७ रा. ग. घ. द. 'यस्य सत्त्व तद्व्याप्ति' । ८ ग. शीलशीला । ९ क. यदु. १० ग.
घ. 'न्या' । ११ ग. 'निमज्ज' । १२ द. 'वितर्क' । १३ ग. द. 'पुत्राय मे पु' । १४ ग. ग. 'गोमान' ।

(दृश्यपीत्यप्रनामर्ग)

तांबुभौ क्षुधितौ दृष्ट्वा विस्मितः परिमृग्य च । तयोः नाद्रिशदाहारं प्रजापतिरसृग्वसे ॥ १०३
 पितृ तौ क्षुधितौ दृष्ट्वा वरं चेम तयोर्देवौ । युवयोर्हस्तसंस्पर्शो नक्तमेव तु सर्वशः ॥ १०४
 नक्तादाराविहारौ च दिवास्वप्नोपभोगिनौ । नक्तं चैव बलीयांसौ दिवास्वप्नावुभौ युवाम् ॥
 मातरं रक्षतं चैव धर्मश्चैवानुशिष्यताम् । इत्युक्त्वा कश्यपः पुत्रौ तत्रैवान्तरधीयत ॥ १०६
 गते पितरि तौ वीरौ निसर्गादेव दारुणौ । विपर्ययेण वर्तन्तौ किमसौ प्राणिर्दिसकौ ॥ १०७
 महाबलौ महासत्त्वौ महाकायौ दुरासदौ । मायाविनौ च दृश्यौ तायन्तर्धानगतावुभौ ॥ १०८
 तौ कामरूपिणौ वीरौ विकृतिज्ञौ स्वभावतः । रूपानुरूपैराहारैः प्रभवेतामुभावपि ॥ १०९
 देवाभिरानृषीश्चैव गन्धर्वान्किन्नरानपि । पिशाचांश्च मनुष्याश्च पन्नगान्पक्षिणः पशून् ॥ ११०
 भक्षार्थमपि लिप्सन्तौ सर्वतस्तौ निशाचरौ । इन्द्रेण तु वैरौ चैव धृतौ दत्तवत्त्ववध्यताम् ॥ १११
 यक्षस्तु न कदाचिद्दे निशीथे लोककश्चिरम् । आहारं न परीप्सन् च शब्देनानुचचार ह ॥ ११२
 आमसाद पिशाचौ द्वौ जेतुचण्डौ च तावुभौ । पिद्वाक्षावूर्ध्वरोमाणौ वृत्ताक्षौ तु सुदारुणौ ॥
 असृज्यांसवसाहारौ पुरुषादौ महाबलौ । कन्याभ्यां महिनौ तौ तु ताभ्यां प्रियचिकीर्षया ॥ ११४
 द्वे कन्ये कामरूपिणौ तदाचारे च ते शुभे । आहारार्थमदन्तौ तौ कन्याभ्यां सहितावुभौ ॥
 तेऽपश्यन्राक्षसं तत्र कामरूपं महाबलम् । मुहमा संनिपाते तु दृष्ट्वा चैव परस्परम् ॥ ११६
 रक्षमाणौ ततोऽन्योन्यं परस्परजिघृक्षवः । पितरावचतुः कन्ये युवामानयतं द्रुतम् ॥ ११७
 जीवद्वाहं विगृह्यनं विस्फुरन्तं पदे पदे । ततः समभिसृज्यनं कन्ये जगृहतुस्तदा ॥
 गृहीत्वा हस्तयोस्ताभ्यागानीते पितृमंसादि ॥ ११८
 ताभ्यां कौ गृहीतं तं पिशाचावथ राक्षसम् । पृच्छतां कोऽसि कस्य त्वं स च सर्वमभाषत ॥
 तस्य कर्माभिनिज्ञातं ज्ञात्वा तौ राक्षसपुत्रौ । अजस्र खण्डं तस्यैते प्रत्यपादयतां सुने ॥
 तौ तुष्टौ कर्मणा तस्य कन्ये द्वे ददतुस्तु ते ॥ १२१
 पैशाचेन विराडेन सुदत्या बुद्ध्वाहनः । अजः खण्डश्च ताभ्यां तौ तदाश्रावयतां धनम् ॥ १२२
 इयं ब्रह्मधना नाम मम कन्या सत्योमिका । ब्रह्मसत्वधनादारा इति खण्डोऽभ्यभाषत ॥ १२३
 इयं जन्तुयना नाम कन्या सर्वाङ्गसुन्दरी । जन्तवोऽस्या धनादारास्तावथावयतां धनम् ॥
 सर्वाङ्गकेयी नाम्ना च कन्या जन्तुधना तथा । अकर्णान्ताऽप्यरोषा च कन्या ब्रह्मधना तु या ॥
 ब्रह्मधनं प्रमृता मी तत्त्वत्तां चैव कन्यका । एवं पिशाचकन्ये ते मिथुने द्वे प्रसूयताम् ॥
 तयोः प्रजाविमर्गं च द्रुततो मे निबोधत ॥ १२६
 देवप्रदेवृत्प्रधः(?) रोगेयो यथस्तथा । विस्फूर्जिथैव वातश्च आपो व्याघ्रन्तथैव च ॥ १२७
 सर्वथ राक्षस्य येने यातुधानात्मजा दश । सुगन्धानुचरा येने सह तेन भ्रमन्ति च ॥ १२८
 देवपुत्रस्तथा लघुदुःखोद्दीपे चारमजा । पाल्याश्च सुपाली च प्रदेवृत्तनयाज्जृणु ॥
 प्रदेवृत्तनयः श्रीमान्पुत्रोपा नामविधुनः ॥ १२९

१ ग. '३५५' । २ ग. द. 'वशे मे' । ३ क. 'तां गुर्व' । ४ स. 'द्वौ जाल्य' । ५ क. 'जन्तु च' । ६ ग. 'जन्तु च' । ७ ग. 'द्वौ जाल्य' । ८ ग. 'द्वौ जाल्य' । ९ ग. 'द्वौ जाल्य' । १० ग. 'द्वौ जाल्य' । ११ ग. 'द्वौ जाल्य' । १२ ग. 'द्वौ जाल्य' । १३ ग. 'द्वौ जाल्य' । १४ ग. 'द्वौ जाल्य' । १५ ग. 'द्वौ जाल्य' । १६ ग. 'द्वौ जाल्य' । १७ ग. 'द्वौ जाल्य' । १८ ग. 'द्वौ जाल्य' । १९ ग. 'द्वौ जाल्य' । २० ग. 'द्वौ जाल्य' । २१ ग. 'द्वौ जाल्य' । २२ ग. 'द्वौ जाल्य' । २३ ग. 'द्वौ जाल्य' । २४ ग. 'द्वौ जाल्य' । २५ ग. 'द्वौ जाल्य' । २६ ग. 'द्वौ जाल्य' । २७ ग. 'द्वौ जाल्य' । २८ ग. 'द्वौ जाल्य' । २९ ग. 'द्वौ जाल्य' । ३० ग. 'द्वौ जाल्य' । ३१ ग. 'द्वौ जाल्य' । ३२ ग. 'द्वौ जाल्य' । ३३ ग. 'द्वौ जाल्य' । ३४ ग. 'द्वौ जाल्य' । ३५ ग. 'द्वौ जाल्य' । ३६ ग. 'द्वौ जाल्य' । ३७ ग. 'द्वौ जाल्य' । ३८ ग. 'द्वौ जाल्य' । ३९ ग. 'द्वौ जाल्य' । ४० ग. 'द्वौ जाल्य' । ४१ ग. 'द्वौ जाल्य' । ४२ ग. 'द्वौ जाल्य' । ४३ ग. 'द्वौ जाल्य' । ४४ ग. 'द्वौ जाल्य' । ४५ ग. 'द्वौ जाल्य' । ४६ ग. 'द्वौ जाल्य' । ४७ ग. 'द्वौ जाल्य' । ४८ ग. 'द्वौ जाल्य' । ४९ ग. 'द्वौ जाल्य' । ५० ग. 'द्वौ जाल्य' । ५१ ग. 'द्वौ जाल्य' । ५२ ग. 'द्वौ जाल्य' । ५३ ग. 'द्वौ जाल्य' । ५४ ग. 'द्वौ जाल्य' । ५५ ग. 'द्वौ जाल्य' । ५६ ग. 'द्वौ जाल्य' । ५७ ग. 'द्वौ जाल्य' । ५८ ग. 'द्वौ जाल्य' । ५९ ग. 'द्वौ जाल्य' । ६० ग. 'द्वौ जाल्य' । ६१ ग. 'द्वौ जाल्य' । ६२ ग. 'द्वौ जाल्य' । ६३ ग. 'द्वौ जाल्य' । ६४ ग. 'द्वौ जाल्य' । ६५ ग. 'द्वौ जाल्य' । ६६ ग. 'द्वौ जाल्य' । ६७ ग. 'द्वौ जाल्य' । ६८ ग. 'द्वौ जाल्य' । ६९ ग. 'द्वौ जाल्य' । ७० ग. 'द्वौ जाल्य' । ७१ ग. 'द्वौ जाल्य' । ७२ ग. 'द्वौ जाल्य' । ७३ ग. 'द्वौ जाल्य' । ७४ ग. 'द्वौ जाल्य' । ७५ ग. 'द्वौ जाल्य' । ७६ ग. 'द्वौ जाल्य' । ७७ ग. 'द्वौ जाल्य' । ७८ ग. 'द्वौ जाल्य' । ७९ ग. 'द्वौ जाल्य' । ८० ग. 'द्वौ जाल्य' । ८१ ग. 'द्वौ जाल्य' । ८२ ग. 'द्वौ जाल्य' । ८३ ग. 'द्वौ जाल्य' । ८४ ग. 'द्वौ जाल्य' । ८५ ग. 'द्वौ जाल्य' । ८६ ग. 'द्वौ जाल्य' । ८७ ग. 'द्वौ जाल्य' । ८८ ग. 'द्वौ जाल्य' । ८९ ग. 'द्वौ जाल्य' । ९० ग. 'द्वौ जाल्य' । ९१ ग. 'द्वौ जाल्य' । ९२ ग. 'द्वौ जाल्य' । ९३ ग. 'द्वौ जाल्य' । ९४ ग. 'द्वौ जाल्य' । ९५ ग. 'द्वौ जाल्य' । ९६ ग. 'द्वौ जाल्य' । ९७ ग. 'द्वौ जाल्य' । ९८ ग. 'द्वौ जाल्य' । ९९ ग. 'द्वौ जाल्य' । १०० ग. 'द्वौ जाल्य' ।

वधपुत्रौ दुराचारौ विघ्नश्च क्षमनश्च ह । विद्युत्पुत्रो दुराचारो रुमनो नाम राक्षसः ॥
 स्फूर्जपुत्रा निकुम्भश्च क्रूरो वै ब्रह्मराक्षसः । वातपुत्रो विरागस्तु आपपुत्रस्तु जम्बुकः ॥ १३०
 व्याघ्रपुत्रो निरानन्दो जन्तुनां विघ्नकारकः । इत्येते वै पैराक्रान्ताः क्रूराः सर्वे तु राक्षसाः ॥
 कीर्तिता यातुधानास्तु ब्रह्मधानान्निबोधत । वैज्ञः पिता धुनिः क्षेमो ब्रह्मो पापोऽथ यज्ञहा ॥
 स्वाकोटकः कलिः सर्पो ब्रह्मधानात्मजा दश । स्वसारो ब्रह्मराक्षस्वस्तेषां चेमाः सुदारुणाः ॥
 रक्तकर्णा महाजिह्वाऽक्षया चैवोपहारिणी । ऐतेषामन्वये जाताः पृथिव्यां ब्रह्मराक्षसाः ॥ १३४
 श्लेष्मातकतरुष्वेते प्रायशस्तु कृतालयाः । इत्येते राक्षसाः क्रान्ता यक्षस्यापि निबोधत ॥ १३५
 चक्रमेऽप्सरसं यक्षः पञ्चस्थूलां क्रतुस्थलीम् । तां लिप्सुश्चिन्तयानश्च नन्दनं स चचार ह ॥
 वैभ्राजं सुराभिं चैव तथा चैत्ररथं च यत् । दृष्ट्वान्नन्दने तस्मिन्नप्सरोभिः सहासतीम् ॥ १३७
 नोपायं विन्दते तत्र तस्या लाभाय चिन्तयन् । दूषितः स्वेन रूपेण कर्मणा तेन दूषितः ॥ १३८
 ममोद्विजन्ते भूतानि भयार्थवृत्तस्य सर्वशः । तत्कथं नाम चार्चद्भिं प्राप्नुयामहमङ्गनाम् ॥ १३९
 दृष्ट्वोपायं ततः सोऽथ शीघ्रकारी व्यवर्तत । कृत्वा रूपं वसुरुचेर्गन्धर्वस्य तु गुह्यकः ॥
 ततः सोऽप्सरसां मध्ये तां जग्राह क्रतुस्थलीम् ॥ १४०
 बुद्ध्वा वसुरुचिं तं सा भावेनैवाभ्यवर्तत । संवृतः स तया सार्धं दृश्यमानोऽप्सरोगणैः ॥ १४१
 तत्र संसिद्धकरणः सद्यो जातः सुतोऽस्य वै । परिणाहोच्छ्रयैर्युक्तः सद्यो वृद्धो ज्वलज्जिह्वा ॥
 राजाऽहमिति नाभिर्हि पितरं सोऽभ्यभाषत । तत्रात्र जाते न भीतिः पिता तं प्रत्युवाच ह ॥
 मानाऽनुरूपो रूपेण पितृवीर्येण जायते । जाते स तस्मिन्हर्षेण स्वरूपं प्रत्यपद्यत ॥ १४४
 स्वभावं प्रतिपद्यन्ते वृद्धन्तो यक्षराक्षसाः । त्रियमाणाः प्रसुप्ताश्च क्रुद्धा भीताः प्रहर्षिताः ॥
 ततोऽब्रवीदप्सरसं स्मयमानः स गुह्यकः । गृहं मे गच्छ सुश्रोणि मपुत्रा वरवर्णिनी ॥ १४६
 उत्सुक्ता सदसा न च वृद्धा स्वं रूपमास्थितम् । विभ्रान्ताः प्राद्वन्भीताः क्रोधमानांप्सरोगणाः ॥
 गच्छन्तीस्त्वगच्छन्त्या पुनरातां सान्त्वयन्गिरा । गन्धर्वाप्सरसां मध्ये तां नीत्वा स न्यवर्तत ॥
 तां च वृद्धा मपुत्राणि गताप्साप्सरसां गणाः । यक्षाणां त्वं जनिनीति प्रोचुस्तां वै क्रतुस्थलीम् ॥
 ज ॥ ॥ ॥ पुत्रेण ततो यक्षः स्वमालयम् । न्यग्रोधरोहिणं नाम गुह्यका यत्र शरते ॥
 तस्मिन्निवासो यक्षाणां न्यग्रोधः सर्वतः प्रियः ॥ १५०
 यक्षो रजतनाभस्तु गुह्यकानां पितामहः । अनुहादस्य दैत्यस्य भद्रामतिवरां सुताम् ॥ १
 उपयेमे स भद्रायां यस्यां मणिवरो वशी ॥ १५१
 जज्ञे सा मणिभद्रं च शक्रतुल्यपराक्रमम् । तयोः पत्न्यौ भगिन्यौ तु क्रतुस्थल्यात्मजे शुभे ॥
 नाम्ना पुण्यजनी चैव तथा देवजनी च या । विजज्ञे मणिभद्राक्षु पुत्रान्पुण्यजनी शुभान् ॥
 सिद्धार्थं सूर्यतेजं च सुमन्तं नन्दनं तथा । कन्यकं यौनिकं चैव मणिदत्तं वसुं तथा ॥ १५४

१ रा. दृष्टो । २ रा. म. प. द. 'नन्दः सर्पो वै वि' । ३ क. 'परिका' । ४ रा. म. प. यज्ञे पि' । ५ रा. म. प. द. 'ह्योऽप्य' । ६ द. च. 'ह्योऽप्य' । ७ रा. म. द. 'वर्णां ग' । ८ रा. म. द. 'व्याघ्र' । ९ क. 'एतास्मान्' ।
 १० प. द. 'रति वै' । ११ रा. म. प. 'यादृशश्च' । १२ क. 'यं महमतं गन्ध' । १३ प. द. 'जाता नाम्नी' ।
 १४ रा. 'नो महन्तो' । १५ रा. 'एतन्ना विप्रस्या' गा' । १६ रा. प. द. 'भद्रं यो वक्ष्यामि वरो' । १७ रा. प. द. 'पति' ।

(कदयपीयप्रजामर्गः)

सर्वानुभूतं शङ्खं च पिङ्गाक्षं भीरुमेव च । तथा मन्दरशोभिं च पद्मं चन्द्रमभं तथा ॥ १५५
 मेघपूर्णं सुभद्रं च प्रयोतं च महोजसम् । धुतिमत्केतुपन्तौ च मित्रं मौलिसुदर्शनी ॥ १५६
 चत्वारो विंशतिश्चैव पुत्राः पुण्यजनाः शुभाः । जज्ञिरे मणिभद्रस्य ते सर्वे पुण्यलक्षणाः ॥
 तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च यक्षाः पुण्यजनाः शुभाः ॥ १५७
 विजज्ञे देवजननी पुत्रान्मणिवरात्मजात् । पूर्णभद्रं हेमरथं मणिमन्त्रिन्दिवर्धनौ ॥ १५८
 कुस्तुम्बुचं पिङ्गाक्षं स्थूलकर्णं महार्जयम् । श्वेतं च त्रिपुलं चैव पुण्यवन्तं भयावहम् ॥ १५९
 पद्मवर्णं सुनेत्रं च यक्षं बालं वक्रं तथा । कुमुदं क्षेमकं चैव वर्धमानं तथा दमम् ॥ १६०
 पद्मनाभं वराङ्गं च सुवीरं विजयं कृतिम् । पूर्णमासं हिरण्याक्षं सुरूपं चैवमादयः ॥ १६१
 पुत्रा मणिवरस्यैते यक्षा वै गुह्यकाः स्मृताः । सुरूपाश्च विरूपाश्च स्रग्बिणः प्रियदर्शनाः ॥ १६२
 तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोऽथ सहस्रशः ॥ १६३
 स्वशापास्त्वपरे पुत्रा राक्षसाः कामरूपिणः । तेषां यथा प्रधानान्वै वर्धमानान्निबोधत ॥
 लालाविः कुयनो भीमः सुमाली मधुरेव च । विस्फूर्जितो विद्युज्जिह्वो मातङ्गो धूम्रितस्तया ॥
 चन्द्रार्कः सुकरो बुधः कपिलोमः महासकः । क्रीडः परशुनाभश्च चक्राक्षश्च निशाचरः ॥ १६६
 विशिरीः शतदंष्ट्रश्च तुण्डैकेजश्च राक्षसः । यक्षश्चाकम्पनश्चैव दुर्मुखश्च शिलीमुखः ॥ १६७
 इत्येते राक्षसवरा विक्रान्ता गणरूपिणः । सर्वलोके चरास्ते तु त्रिदशानां समक्रमाः ॥ १६८
 सप्त चान्या दुहितरस्ताः शृणुष्व यथाक्रमम् । तासां च यः प्रजासर्गो येन चोत्पादिता गणाः ॥
 आलम्बा उत्कचा कृष्णा निर्ऋता कपिला शिवा । केशिनी च महाभागा भगिन्यः सप्त चाः स्मृताः
 ताभ्यो लोकामिषादथ इन्तारो युद्धदुर्मदाः । उदीर्णा राक्षसगणा इमे उत्पादिताः शुभाः ॥
 आलम्बेयो गणः क्रूर उत्कचेयो गणस्तथा । तथा कार्ण्येशवेया राक्षसा ह्युत्तमा गणाः ॥
 तथैव नैर्ऋतो नाम व्यम्बकानुचरेण ह । उत्पादितः प्रजासर्गो गगेश्वरचरेण तु ॥ १७३
 * उत्पादिता बलवता उदीर्णा यक्षराक्षसाः । विक्रान्ताः शौर्यसंपन्ना नैर्ऋता देवराक्षसाः ॥
 येषामधिपतिर्युक्तो नाम्ना ख्यातो विरूपकः ॥ १७४
 तेषां गणशतानेका उद्धतानां महात्मनाम् । प्रायेणानुचरन्त्येते शंकरं जगतः प्रभुम् ॥ १७५
 दैत्यराजेन कुम्भेन महाकाया महात्मना । उत्पादिता महावीर्या महाबलपराक्रमाः ॥ १७६
 कापिलेया महावीर्या उदीर्णा दैत्यराक्षसाः । कैम्पनेन च यक्षेण केशिन्यांस्ते परे जनाः ॥ १७७
 उत्पादिता बलवता उदीर्णा यक्षराक्षसाः । केशिनीदुहितुश्चैव नीलायाः क्षुद्रैर्मानसाः ॥ १७८
 आलम्बेयेन जनिता नैकाः सुरसिकेन हि । नैला इति समाख्याता दुर्जया घोरविक्रमाः ॥
 चरन्ति पृथिवीं कृत्स्नां तत्र ते देवलौकिकाः । बहुत्वार्थेव सर्गस्य तेषां वक्तुं न शक्यते ॥

* इदमर्थं नास्ति स. ग. घ. ड पुस्तकेषु ।

१ घ. 'शोभिं च । २ स. ग. घ. ड. 'निमान्के' । ३ स. ग. ड. 'मित्राभौ' । ४ घ. 'त्रान्मुचिवरात्मजात् ।
 ५ 'कुस्तुम्बुचं' । ६ ग. ड. 'हेमस्त' । ७ घ. 'स्त्वम्बरं' । ८ स. 'हमय' । ९ ललावी । १० स. ग.
 भक्ष' । ११ स. ग. ड. 'य निश चरः' । १२ स. 'स्तागुज' । १३ ग. ड. 'कोशः' । १४ स. ड. 'सः ।
 घ. 'वल्गु' । १५ घ. ड. 'न्या मय' । १६ क. 'महावता' । १७ ग. घ. ड. 'दे राक्षसाः ।

तस्यास्त्वपि च नीलाया विकचा नाम राक्षसी । दुहिता स्वभावविकचा मन्दसत्त्वपराक्रमा ॥
 तस्या अपि विरूपेण नैर्ऋतेनेह च प्रजाः । उत्पादिताः सुरा(ः)घोराः शृणु तांस्त्वनुपूर्वशः ॥ १८२
 दंष्ट्राकरालविकृता महाकर्णा महोद्गराः । हारका भीषकाश्चैव तथैव कामकाः परे ॥ १८३
 बैनकाश्च पिशाचाश्च बाहकाः प्राशकाः परे । भूमिराक्षसका ह्येते मन्दाः पुरुषविक्रमाः ॥ १८४
 चरन्त्यदृष्टपूर्वाश्च नानाकारा ह्यनेकशः । उत्कृष्टबलसया ये ते च वै खेचराः स्मृताः ॥ १८५
 लक्षमात्रेण चाऽऽकाशं स्वल्पाः स्वल्पं चरन्ति वै । एतैर्व्याप्तमिमं लोकं शतशोऽथ सहस्रशः ॥
 भूमिराक्षसकैः सर्वैरनेकैः क्षुद्रराक्षसैः । नानामकारैराक्रान्ता तानादेशाः समन्ततः ॥ १८७
 समासाभिहताश्चैव ह्यष्टौ राक्षसमातरः । अष्टौ विभागा ह्येषां हि विख्याता अनुपूर्वशः ॥ १८८
 भद्रका-निकराः केचिद्यज्ञनिष्पत्तिहेतुकाः(ः) । सहस्रशतसंख्याता मर्त्यलोकविचारिणः ॥ १८९
 पूतना मातृसामान्यास्तथा भूतभयंकराः । बालानां मानुषे लोके ग्रहा वैमानहेतुकाः ॥ १९०
 स्कन्दग्रहादयश्चैव आपकास्त्रासकादयः । कौमारास्ते तु विज्ञेया बालानां ग्रहवृत्तयः ॥ १९१
 स्कन्दग्रहविशेषाणां मायिकानां तथैव च । पूतनानामिभूतानां ये च लोकविनायकाः ॥ १९२
 सहस्रशतसंख्यानां मर्त्यलोकाविचारिणाम् । एवं गणशतान्येव चरन्ति पृथिवीमिमाम् ॥ १९३
 यक्षाः पुण्यजना नाम तथा ये केऽपि गुह्यकाः । यक्षा देवजनाश्चैव तथा पुण्यजनाश्च ये ॥ १९४
 गुह्यकानां च सर्वेषामगस्त्या ये च राक्षसाः । पौलस्त्या राक्षसा ये च विश्वामित्राश्च ये स्मृताः ॥
 यक्षाणां राक्षसानां च पौलस्त्यागस्तयश्च ये । तेषां राजा महाराजः कुबेरो ह्यलकाधिपः ॥
 यक्षा दृष्ट्वा पिवन्तीह नृणां मांसमसृग्बलाम् । रक्षांस्यनुप्रवेशेन पिशाचाः परिपीडनैः ॥ १९७
 सर्वलक्षणसंपन्नाः सैमक्षेत्राश्च देवतैः । भास्वरा बलवन्तश्च ईश्वराः कामरूपिणः ॥ १९८
 अनाभिधाप्या विक्रान्ताः सर्वलोकनमस्कृताः । सूक्ष्माश्चौजगिविनो मेध्या वरदा यज्ञियाश्च ये ॥
 देवानां तुल्यधर्माणां ह्यसुराः सर्वशः स्मृताः । त्रिभिः पादैस्तु गन्धर्वा देवैर्हीनाः प्रभावतः ॥
 गन्धर्वेभ्यस्त्रिभिः पादैर्हीना वै सर्वगुह्यकाः । प्रभावतुल्या यक्षाणां विज्ञेयाः सर्वराक्षसाः ॥
 ऐश्वर्यहीना यक्षेभ्यः पिशाचास्त्रिगुणं पुनः ॥ २०१
 एवं धनेन रूपेण आयुषा च बलेन च । धर्मेश्वर्येण बुद्ध्या च तपःश्रुतपराक्रमैः ॥ २०२
 देवासुरेभ्यो हीयन्ते श्रीन्पादान्वै परस्परम् । गन्धर्वाद्याः पिशाचान्ताथतप्तो देवयोनयः ॥ २०३

सूत उवाच—

अनः शृणु भद्रं वः प्रजाः क्रोधवशात्मकाः । क्रोधायां कन्यका जज्ञे द्वादश ह्यात्मसंभवाः ॥
 ता भार्याः पुलहस्याऽऽसन्नामतस्ता निबोधत ॥ २०४
 मृगी च मृगमन्दा च हरिभद्रा इरावती । भूता च कपिशा दंष्ट्रा निशा निर्ग्रा तथैव च ॥
 श्वेता चैव स्वरा चैव सुरसा चेति विश्रुताः ॥ २०५
 मृग्यास्तु हरिणाः पुष्पा मृगाथान्याः शशास्तथा । न्यङ्कराः शरभा ये च कुरवाः पृषताश्च ये ॥
 मृगराजा मृगमन्दाया गवयाश्चापरे तथा । महिषोष्ट्रवराहाश्च खड्गगौरिमुखास्तथा ॥ २०७

१ ख. घ. ड. 'जा' । विष्णवेन तस्यापि न' । २ ख. 'दे' । देवताका । घ. 'दे' । देवतायाः पि' । ३ ख. घ. ड. 'रा' । त्यासकाः । ४ ग. घ. 'पास्तु जा' । ५ ख. ग. घ. ड. 'तेरा वै' । ६ ग. ग. घ. ड. 'नानुभू' । ७ 'व्यतमा' । ८ ४ 'विश्रुति' । ९ ख. घ. ड. 'समाक्षे' । १० घ. 'रमृगदा' ।

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

हरेस्तु हरयः पुत्रा गोलाङ्गुलतरक्षवः । वानराः किनराश्चैव व्याघ्राः किंपुरुषास्तथा ॥

इत्येवमादयोऽन्येऽपि इरावत्या निबोधन ॥

२०८

* सूर्यस्याण्डकपाले द्वे समानीय तु भौवनः । हस्ताभ्यां पद्मिगृह्णाथ रथंतरमगायत ॥

२०९

साम्ना प्रसूयमानेन सद्य एव गजोऽभवत् । स प्रागच्छदिरावत्यै पुत्रार्थे स तु भौवनः ॥ २१०

इरावत्याः सुतो यस्मात्तस्मादैरावतः स्मृतः । देवराजोपवाहत्वात्प्रथमः स मतङ्गराट् ॥

शुभ्राभ्राभध्वतुर्दंष्ट्रः श्रीमानैरावतो गजः ॥

२११

अप्सजस्यैकपुलस्य सुवर्णाभस्य हस्तिजः । पङ्कदन्तस्य हि भद्रस्य औपवाहश्च वै वलः ॥ २१२

तस्य पुत्रोऽञ्जनश्चैव सुप्रतीकोऽथ वामनः । पद्मश्चैव चतुर्थोऽभूद्धस्तिनी चाभ्रमुस्तथा ॥ २१३

दिग्गजांस्तांश्च चत्वा(तु)रः श्वेताऽजनयताऽऽशुगान् । भद्रं मृगं च मन्दं च संकीर्णं चतुरः सुतान्

संकीर्णोऽप्यञ्जनो यस्तु उपवाहो यमस्य तु । भद्रो यः सुप्रतीकस्तु हरितः स ह्यपांपेतः ॥ २१५

पद्मो मन्दस्तु यो गौरो द्विपो ह्यलविलस्य सः । मृगः श्यामस्तु यो हस्ती उपवाहः स पावर्कः ॥

पद्मोत्तरस्तु यः पद्मो गजो वै वरुणो गणः । उपलेपनमेपश्च तस्याष्टौ जज्ञिरे सुताः ॥ २१७

उदग्रभावेनोपेता जायन्ते तस्य चान्वये । श्वेतवालनखाः पिङ्गा वर्ष्मवन्तो मतङ्गजाः ॥

मतङ्गजान्प्रवक्ष्यामि नागानन्यानपि क्रमात् ॥

२१८

कपिलः पुण्डरीकश्च सुमनाभो रथान्तरः । जातौ नाम्ना सुतौ ताभ्यां सुप्रतिष्ठप्रमर्दनौ ॥ २१९

शूलाः स्थूलाः शिरोदान्ताः शुद्धवालनखास्तथा । बलिनः शक्तिनश्चैव स्मृतान्त्वाकुलिका गजाः

पुष्पदन्तो वृहत्सामा पङ्कदन्तो दन्तपुष्पवान् । ताम्रवर्णी च तत्पुत्रः सहचारिविपाणितः ॥ २२१

अन्वये चास्य जायन्ते लम्बोष्ठाश्चारुदर्शिनः । श्यामाः सुदर्शनाश्चण्डा नानापीडायताननाः ॥

चामदेवोऽञ्जनश्यामः साम्नो जज्ञेऽथ वामनः । भार्या चैवाङ्गदा तस्य नीलवल्लभणौ सुतौ ॥

चण्डाश्चारुशिरोग्रीवा व्यूढोरस्कास्तरस्त्रिनः । नरैर्वद्धाः कुले तेषां जायन्ते विकृता गजाः ॥ २२३

सुप्रतीकस्तु रूपेण नास्त्यस्य सदृशो गजः । तस्य महारी संर्याती पृथुश्चित्तिमुतास्त ॥ २२५

पञ्चवो दीर्घतालवोष्ठाः सुविभक्तशिरोदराः । जायन्ते मृदुसंभूता वंशे तस्य मतङ्गजाः ॥ २२६

अञ्जनादञ्जना साम्नो विजज्ञे चाञ्जनावती । + एवं माता तपोश्चापि प्रथितायुरजः सुतौ ॥

महाविभक्तशिरसः स्निग्धजीमूनसंनिभाः । सुदर्शनाः सुवर्ष्माणः पद्माभाः परिमण्डलाः ॥

शूनाः पीतायतमुखा गजास्तस्यान्वयेऽभवन् ॥

२२८

जज्ञे चन्द्रमसः साम्नः पिङ्गला कुमुदद्युतिः । पिङ्गलायाः सुतौ तस्या महापद्मोर्मिमालिनौ ॥

समायवरदांश्चण्डांश्चण्डवलिनीदरान् । हस्तिपुद्गे भियान्नागान्वादि तस्य कुलोद्भवान् ॥ २३०

* इदमर्थं नास्ति यः पुस्तके । + एतदर्थं दत्त इदमर्थं 'पर्यायानां तयोश्चापि प्रथिताः पुत्रः सुतौ' इति ख.
य द. पुस्तकेषु ।१ ख. मयुः । ग. घ. मायुः । २ द. प्रत्यूष । ३ द. 'शो' व्यञ्ज । ४ ख. ह्यङ्गिडस्य । ५ ख. 'तरः
पद्म' फ. स गजो व द' । घ. द. 'तर. पद्म' को दिगन्तो वाह' । ६ ख. ग. घ. द. 'मिनः । अ. ' ।
७ ख. ग. घ. 'दर्शनाः । श्यामास्त्वग्दर्शनाश्चण्डा नानापीडाय' । ८ घ. 'पति' दृ' । ९ ख. ग. घ. द. 'जन सा' ।

एतान्देवासुरे युद्धे जयार्थं जगृहुः सुराः । कृतार्थैश्च विसृष्टास्नैः पूर्वोक्ताः प्रययुर्दिशः ॥ २३१
एतेषामन्वये जातान्विनीतांस्त्रिदशा ददुः । अङ्गाय लोमपादाय सूत्रकाराय वै द्विपान् ॥ २३२
द्विरदो द्विरदाभ्यां च हस्ताद्धस्ती करात्करी । वरणाद्वारणो दन्ती दन्ताभ्यां गर्जनाद्गजः ॥
कुञ्जरः कुञ्जचारित्वान्नागो नगविरोधतः । भैत्वा यातीति मातङ्गो द्विपो द्वाभ्यां पिबन्स्मृतः ॥
सामजः सामजातत्वादिति निर्वचनक्रमः ॥ २४४

एषां जिह्वापरावृत्तिरि(र)वाक्त्वं ह्यग्निशापजम् । बलस्यानवतो या तु या चैषां गूढमुक्ता ॥
उभयं दन्तिनामेतत्स्वयंभूसुरशापजम् ॥ २४५

देवदानवगन्धर्वाः पिशाचोरगराक्षसाः । कन्यासु जाता दिग्गमैर्नानासत्त्वास्ततो गजाः ॥
संभूतिश्च प्रभूतिश्च नागनिर्वचनं तथा । एतद्गजानां विज्ञेयं येषां राजा विभावसुः ॥ २३७

कौशिकाद्याः समुद्रात्तु गङ्गायास्तदनन्तरम् । अञ्जनस्यैकमूलस्य प्राच्यान्नागवर्गं तु तत् ॥ २३८
उत्तरा तस्य विन्ध्यस्य गङ्गाया दक्षिणं च यत् । गङ्गोद्भेदात्करूपेभ्यः सुप्रतीकस्य तदनम् ॥

अपरेणोत्कलाच्चैव ह्यावेदिभ्यश्च पञ्चमम् । ऐकभूवात्मजस्यैतद्वामनस्य वनं स्मृतम्(?) ॥ २४०
अपरेण तु लौहित्यमासिन्धोः पश्चिमेन तु । यमस्यैतद्वनं प्रोक्तमनुपर्वतमेव तत् ॥ २४१

भैर्तिविजज्ञे भूतांश्च रुद्रस्यानुचरान्प्रभो । स्थूलान्कृशांश्च दीर्घांश्च वामनान्द्वस्वकान्समान् ॥
लम्बकर्णान्प्रलम्बोष्ठांश्च लम्बजिह्वास्तनोदरान् । एकरूपान्विरूपांश्च लम्बस्फिक्स्थूलापिण्डिकान् ॥

सरोवरसमुद्रादिनदीपुलिनवासिनः । कृष्णान्गौरांश्च नीलांश्च श्वेतांश्च लोहितारुणान् ॥ २४४
वधून्चैव शबलान्धूमान्कद्रून्रोक्षसदारुणान् । मुञ्जकेशान्दृषीकेशान्सपर्यङ्गापेयीतिनः ॥ २४५

विश्वेष्टाक्षान्विरूपाक्षान्कृशाक्षानेकलोचनान् । बहुशीर्षान्विशिर्षांश्च एकशीर्षान्विशिर्षिकान् ॥
चण्डांश्च विकटांश्चैव विरोमान्रोगशांस्तथा । अन्धांश्च जटिलांश्चैव कुञ्जान्हेपकवामनान् ॥ २४७

सरोवरसमुद्रादिनदीपुलिनसेविनः । एककर्णान्महाकर्णाञ्जहङ्कुकर्णान्कर्णिकान् ॥ २४८
दंष्ट्रिणो नखिनश्चैव निर्दन्तांश्च द्विजिह्वकान् । एकहस्तान्द्विहस्तांश्च त्रिहस्तांश्चाप्यहस्तकान् ॥

एकपादान्द्विपादांश्च त्रिपादान्वहुपादकान् । महायोगान्महासत्त्वान्सुतपक्वान्महाबलान् ॥ २५०
सर्वप्रगानमतिघान्प्रह्लाजान्कामरूपिणः । घोरान्कूरांश्च मेध्यांश्च शिवान्पुण्यान्सवादिनः ॥ २५१

कुशहस्तान्महाजिह्वान्महाकर्णान्महाननान् । हस्तादांश्च सुखादांश्च शिरोदांश्च कपालिनः ॥ २५२
धन्विनो मुद्गरधरानसिशूलधरांस्तथा । दीप्तास्यान्दीप्तनेत्रांश्च चित्रमालयानुलेपनान् ॥ २५३

अन्नादान्पिशितादांश्च वदुरूपान्मुखकान् । रात्रितन्ध्याचरान्घोरान्कृचित्सौम्यान्दिवाचरान् ॥
नक्तंचरान्सुदुःप्रेक्ष्यान्घोरांस्तान्चैव निशाचरान् ॥ २५४

परस्वये च भवं देवं सर्वं ते गतमानसाः । नैषां भार्याऽस्ति पुत्रो वा सर्वं ते तृध्वरेतसः ॥ २५५
शतं तानि सदस्याणि भूतानागात्मयोगिनाम् । एते सर्वे महात्मानो भूत्याः पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥

कपिशो जज्ञे कृष्माण्डी कृष्माण्डाञ्जशिरे पुनः । मिथुनानि पिशाचानां वर्णेन कपिशेन च ॥
कपिशस्यान्पिश्याचान्ते सर्वं च पिशिताननाः ॥ २५७

१ ग. घ. द. 'महाजिह्वो' । २ घ. 'महाजिह्वो' । ३ ग. घ. 'महाजिह्वो' । ४ घ. 'महाजिह्वो' । ५ घ. 'महाजिह्वो' । ६ ग. घ. 'महाजिह्वो' । ७ घ. 'महाजिह्वो' । ८ घ. 'महाजिह्वो' । ९ घ. 'महाजिह्वो' । १० ग. घ. 'महाजिह्वो' । ११ घ. 'महाजिह्वो' । १२ घ. 'महाजिह्वो' । १३ घ. 'महाजिह्वो' । १४ घ. 'महाजिह्वो' । १५ घ. 'महाजिह्वो' । १६ घ. 'महाजिह्वो' ।

(कदयपीयप्रजासर्गः)

युग्मानि षोडशान्यानि वर्तमानास्तदन्वयाः । नामतस्तान्मवक्ष्यामि पुरुषादांस्तदन्वयान् ॥
छगन्त्रिछगली चैव वक्रो वक्रमुखी तथा । षोडशानां गणा चैव सूची सूचीमुखस्तथा ॥ २६९

कुम्भपात्रश्च कुम्भी च वज्रदंष्ट्रश्च दुन्दुभिः । उपचारोऽपचारश्च उलूखल उलूखली ॥ २६०
अनर्कश्च अनर्का च कुखण्डश्च कुखण्डिका । पाणिपात्रः पाणिपात्री पांशुः पांशुमती तथा ॥

नितुण्डश्च नितुण्डी च निपुणा निपुणस्तथा । छलादोच्छेपणा चैव प्रस्कन्दः स्कन्दिका तथा ॥
षोडशानां पिशाचानां गणाः प्रोक्तास्तु षोडश ॥ २६२

अजामुखा वक्रमुखाः पूरिणः स्कन्दिनस्तथा । विषादाङ्गारिकाश्चैव कुम्भपात्राः प्रैकुन्दकाः ॥
उपचारोलूखलिका हानर्काश्च कुखण्डिकाः । पाणिपात्राश्च नैतुण्डा ऊर्णाशा निपुणास्तथा ॥

सूचीमुखोच्छेपणादाः कूलान्येतानि षोडश । इत्येता ह्यभिजातास्तु कूप्माण्डानां प्रकीर्तिताः ॥
पिशाचास्ते तु विज्ञेयाः सकुल्या इति जज्ञिरे । वीभत्सं विकृताचारं पुत्रपौत्रमनन्तकम् ॥

अतस्तेषां पिशाचानां लक्षणं च निबोधत ॥ २६६

सर्वाद्वकेशो वृत्तारुया दंष्ट्रिणो नखिनस्तथा । तिर्यङ्गाः पुरुषादाश्च पिशाचास्ते ह्यधोमुखाः ॥
अकेशका ह्यरोमाणस्त्वग्वासश्चर्मवाससः । कूप्माण्डिकाः पिशाचास्ते तिलभक्षाः सदाभिपाः ॥

वक्राङ्गहस्तपादाश्च वक्रशीलागतास्तथा । ज्ञेया वक्रपिशाचास्ते वक्रगाः कामरूपिणः ॥ २६९
लम्बोदरास्तुण्डनाशा ह्रस्वकायशिरोभुजाः । नितुन्दकाः पिशाचास्ते तिलभक्षाः प्रियश्रवाः ॥

वामनाकृतयश्चैव वाचालाः घृतगामिनः । पिशाचानर्कमर्कास्ते वृक्षवासादनभिपाः ॥ २७१
ऊर्ध्वबाहूर्ध्वरोमाणे उद्धृत्ताश्च तथालयाः । मुञ्चन्ति पांशून्नेभ्यः पिशाचाः पांशवश्च ते ॥ २७२

धर्मेनीमन्तकाः शुष्काः श्मश्रुलाशीरवाससः । उपवीराः पिशाचाश्च श्मशानायतनास्तथा ॥ २७३
विष्टब्धाश्च महाजिह्वा लेलिहाना ह्यलूखलाः । हस्त्युष्टूलशिरसो विरेता वद्धपिण्डकाः ॥

पिशाचाः कुम्भपात्रास्ते अदृष्टान्नानि भुञ्जते । सुक्ष्मास्तु रोमशाः पिङ्गा दृष्टादृष्टाश्चरन्ति वै ॥
अयुक्ताश्च विशन्तीह निपुणास्ते पिशाचकाः । आकर्णदारितास्याश्च लम्बभ्रूस्थूलनासिकाः ॥

* शून्यागाराश्रयाः स्थूलाः पिशाचाः पूरणास्तु ते । हस्तपादाकान्तैर्गणा ह्रस्वकाः क्षितिदृष्टयः ॥
बालादास्ते पिशाचा वै सूतिकागृहसेविनः ॥ २७७

पृष्ठतःपाणिपादाश्च ह्रस्वका वातरंहसः । पिशितादाः पिशाचास्ते सङ्ग्रामे रुधिराशिनः ॥ २७८
नग्नका ह्यनिकेताश्च लम्बकेशाश्च पिण्डकाः । पिशाचाः स्कन्दिनस्ते वै अन्या उच्छेपणाशिनः ॥

षोडश जातयस्तेषां पिशाचानां प्रकीर्तिताः ॥ २७९
एवंविधान्पिशाचांस्तु दीनान्दृष्ट्वाऽनुकम्पया । तेभ्यो ब्रह्मा वरं प्रादात्कारुण्यादल्पचेतसः ॥
अन्तर्धानं प्रज्वास्तेषां कामरूपत्वमेव च ॥ २८०

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ख. ग. घ. 'ना रणा । २ ग. घ. ड. 'व्यगणकृत्' । ३ ख. घ. छ. 'निरुन्दश्च निरुन्दी च । ४ क. 'सा वक्रम्' । ५ ख. घ. ड. 'प्रकुन्द' । ६ ख. ड. 'पवीरो' । ७ ख. घ. ड. 'य वै तु' । ८ क. 'याः सकुल्या इ' । ९ ड. 'शा दत्ता' । १० ख. ग. ड. 'कैमार्का' । ११ क. 'ण ऊर्ध्ववृक्षास्तथा । १२ क. 'भतराः' । १३ क. 'सुदृष्ट' । १४ ख. घ. ड. 'रतोन्दद' । १५ ख. घ. ड. 'न्तरणा' । १६ ग. घ. ड. 'भ्रूश्चोपाण्डपिण्डिकाः' । १७ क. 'उच्छेपणाशि' । १८ ख. घ. ड. 'दशान्यास्तु जात्योऽयं पि' ।

उभयोः संधयोश्चार् स्थानान्वाजीवमेव च । गृहाणि यानि भग्नानि शून्यान्यल्पजनानि च ॥
विध्वस्तानि च यानि स्युरनाचारोपितानि च । असंसृष्टोपलिप्तानि संस्कारैर्वर्जितानि च ॥
राजमार्गोपरध्याश्च निष्कुटाश्चत्वरानि च । द्वाराण्यदालकाश्चैव निर्मपान्संक्रमास्तथा ॥ २८३
पथो नव्योऽथ तीर्थानि चैत्यवृक्षान्महापथान् । पिशाचा विनिविष्टा वै स्थानेष्वेतेषु सर्वशः ॥
अधार्मिका जनास्ते वै आजीवा विहिताः सुरैः । वर्णाश्रमाः संकरिकाः कारुशिल्पजनास्तथा ॥
अमृतोपमसत्त्वानां चौरविश्वासघातिनाम् । एतैरन्यैश्च बहुभिरन्यायोपार्जितैर्धनैः ॥
आरभन्ते क्रिया यास्तु पिशाचास्तत्र देवताः ॥ २८६

मधुमांसौदनैर्दद्यात् तिलचूर्णसुरासवैः । धूपैर्हारिद्रकृशरैस्तैलभेद्रगुडौदनैः ॥ २८७

कृष्णानि चैव चासांसि धूमाः सुमनसस्तथा । एवं युक्ताः सुबलपस्तेषां वै पर्वसंधिषु ॥
पिशाचानामनुज्ञाय ब्रह्मा सोऽधिपतिर्ददौ ॥ २८८

सर्वभूतपिशाचानां गिरिशं शूलपाणिनम् । दंष्ट्रां त्वजनयत्पुत्रान्व्याघ्रान्सिंहांश्च भामिनी ॥ २८९
द्विपिनश्च सुतास्तस्य व्यालेयाश्चाऽऽमिपाशिनः । क्रैपायाश्चापि कात्स्न्येन प्रजासर्गं निबोधत ॥
तस्या दुहितरः पञ्च तासां नामानि मे शृणु ॥ २९०

मीना माता तथा वृत्ता परिवृत्ता तथैव च । अनुवृत्ता तुं विज्ञेया तासां वै शृणुत प्रजाः ॥ २९१
सहस्रदन्ता मकराः पाठीर्नास्तिमिरोहिताः । इत्येवमादिर्हि गणो मैत्रो विस्तीर्ण उच्यते ॥ २९२
ग्राहाश्चतुर्विधा ज्ञेया तथोऽनुज्येष्टका अपि । निष्कांश्च शिशुमारार्थं मीनां व्यजनयत्प्रजाः ॥
वृत्ता कूर्मविकाराणि नैकानि जलचारिणाम् । तथा शङ्खविकाराणि जनयामास नैकशः ॥ २९४
गण्डूकानां विकाराणि अनुवृत्ता व्यजायत । ऐरणानां विकाराणि शम्भूकानां तथैव च ॥
तथा शुक्तिविकाराणि वराटककृतानि च । तथा शङ्खविकाराणि परिवृत्ता व्यजायत ॥ २९६
कालकूटविकाराणि जलौकविहितानि च । इत्येव हि ऋषेर्वशः पञ्च शाखाः प्रकीर्तिताः ॥ २९७
तिर्यग्धेतुकमाद्याहुर्वहुलं(?) वंशविस्तरम् । संस्वेदजविकाराणि यथा येभ्यो भवन्ति ह ॥ २९८
स्वस्तिपिकशरीरेभ्यो जायन्त्युत्पादका द्विजाः । मनुष्याः स्वेदमलजा उशना नाम जन्तवः ॥

[* तथा शिरसि चैले च यूकाः संस्वेदजाः स्मृताः । चन्द्रादित्याग्निताप्यां पृथिव्यां संप्रवन्ति ये ॥
तृणभेषजसिक्तायाः स्मृताः संस्वेदजन्तवः ।] नानापिपीलिकगणाः कीटका यद्धपादकाः ॥
शङ्खोपलविकाराणि कीलकाचारकाणि च । इत्येवमादिवहुलाः स्वेदजाः पार्थिवा गणाः ॥ ३०२
तथा यर्मादितस्तम्भस्त्वद्भ्यो वृष्टिभ्य एव च । नैका मृगशरीरेभ्यो जायन्ते जन्तवस्त्वमे ॥
मीनैकाः पिप्पला दंशास्तथा तित्तिरपुत्रिकाः । नीलचित्राश्च जायन्ते ह्यलका बहुविस्तराः ॥
जलजाः स्वेदजाश्चैव जायन्ते जन्तवस्त्वमे । काशतोपज्ज(ज)काः कांठानलदा बहुपादकाः ॥
निहला रामलार्थैव पिच्छलाः परिकीर्तिताः । इत्येवमादिर्हि गणो जलजः स्वेदजः स्मृतः ॥
सर्पिर्भ्यो मापनुद्रानां जायन्ते क्रमशस्तथा । विल्वजम्भाम्रपुणेभ्यः फलेभ्यश्चैव जन्तवः ॥ ३०७

* धनुर्दिहान्तर्गतमन्यः क. ग पुस्तके योर्नास्ति ।

१ घ. ट. 'जीमो विहितः शु' । २ रा. ग. द. 'मक्षपु' । ३ क. 'दृष्टा' । ४ क. 'राप्या व्या' । ५ क. 'क्रययथा' । ६ क. 'नास्तिमरो' । ७ रा. द. 'या ज्योतिष्पथा' । घ. 'या ज्योतिष्पथा' । ८ क. 'ध नाया व्य' । ९ रा. ग. घ. द. 'जागम्य' । १० रा. घ. 'शाखाः प्रकीर्तिताः' । नि. ११ रा. घ. द. 'नवा विपुला' । १२ क. 'यौदन' ।

(कश्यपायप्रजासर्गः)

मुहूर्तभ्यः पनसंभ्यश्च तण्डुलेभ्यस्तथैव च । तथा कोटरशुष्केभ्यो निहितेभ्यो भवन्ति हि ॥ ३०८
 अन्येभ्योऽपि च जायन्ते न हि तेभ्यश्चिरं-सदा । जन्तवस्तुरगादिभ्यो विषादिभ्यस्तथैव च ॥
 बह्व्यहानि निक्षिप्ते संभवन्ति च गोमये । जायन्ते कृमयो विषाः काष्ठेभ्यश्च घुर्णादयः ॥ ३१०
 क्रमा द्रुमाणां जायन्ते त्रिविधा नीलमक्षिकाः । तथा शुष्कविकारेभ्यः पुत्रिकाः प्रभवन्ति च ॥
 कालिका शतिकेभ्यश्च सर्पा जायन्ति सर्वशः । संस्वेदजाश्च जायन्ते वृश्चिकाः शुष्कगोमयात् ॥
 (* गोभ्यो हि महिषेभ्यश्च जायन्ते जन्तवः प्रभो । मत्स्यादयश्च त्रिविधा अण्डकुक्षौ विशेषतः ॥
 चैवीरिकाश्च जायन्ते तथा गोजाकुलानि च । तथाऽन्यानि च सूक्ष्माणि जलौकादीनि जातयः
 [+कपोतकुररादिभ्यः सूक्ष्मा यूकास्तथैव च । * तथैवान्येऽपि संख्याता अष्टापदकलीरकाः] ॥
 माक्षिकाणां विकाराणि जायन्ते जातयोऽपरे ।) प्रायेण तु वसन्त्यस्मिन्नुच्छिष्टोदककर्दमे ॥
 मशकानां विकाराणि भ्रमराणां तथैव च । तूणेभ्यः समजायन्त पुत्रिकाः पुत्रसप्तकाः ॥ ३१७
 मणिच्छेर्दास्तथा व्यालाः पोतजाः परिकीर्तिताः । शतवेरिविकाराणि करीषेभ्यो भवन्ति हि ॥
 एवमादिरसंख्यातो गणः संस्वेदजो मया । समासाभिहितो ह्येष प्राकर्मवशजः स्मृतः ॥ ३१९
 तथाऽन्ये नैर्ऋताः सत्त्वास्ते स्मृता उपमर्गजाः । पूतास्तु योनिजाः केचित्केचिदौत्पत्तिकाः स्मृताः
 प्रायेण देवाः सर्वे वै विज्ञेया ह्युत्पत्तिजाः । केचित्तु योनिजा देवाः केचिदेवानिमित्ततः ॥ ३२१
 तूलालांघ्रश्च कोलश्च शिवा कन्या तथैव च । अपत्यं सरमायास्तु गणा वै सरमादयः ॥ ३२२
 इयामश्च शबलश्चैव अर्जुनो हरितस्तथा । कृष्णो धूम्राणश्चैव तूलालावृश्च कद्रुकाः ॥ ३२३
 सुरमाऽथ विजज्ञे तु शतमेकं शिरोमृत्तम् । सर्पाणां तक्षको राजा नागानां चापि वासुकिः ॥
 तमोघड्गुल इत्येष गणः क्रोधवशात्मकः ॥ ३२४
 पुलहस्याऽऽत्मजात्सर्गस्ताम्रायास्तन्निबोधत । बह्व्यास्त्वभिविख्यातास्ताम्रायाश्च विजज्ञिरे ॥
 श्येनी भासी तथा क्रौञ्ची धृतराष्ट्री शुकी तथा । अरुणस्य भार्या श्येनी तु वीर्यवन्तौ महाबलौ
 संपाति च जटायु च प्रसूता पक्षिसत्तमा ॥ ३२६
 संपातिरजनत्पुत्रं कन्यामेकां तथैव च । जटायुपश्च ये पुत्राः काकगृध्राश्चकांजनः ॥ ३२७
 भार्या गरुत्मतश्चापि भासी क्रौञ्ची तथा शुकी । धृतराष्ट्री च भद्रा च तास्वपत्यानि वक्ष्यते (चम्पहम्) ॥
 शुकी गरुत्मतः पुत्रान्सुपुत्रे प्रद परिश्रुतान् । त्रिशिरं समुखं चैव बलं पृष्ठं महाबलम् ॥ ३२९
 विशङ्खनेत्रं समुखं सुखं सुरसं बलम् । एषा पुत्राश्च पौत्राश्च गरुडानां महात्मनाम् ॥ ३३०
 चतुर्दश सहस्राणि कुराणां पन्नगाशिनाम् । पुत्रपौत्रविसर्गाच्च तेषां वै वंशविस्तरः ॥ ३३१
 व्याप्तानि यानि देशानि (स्थानानि) तानि वक्ष्ये यथाक्रमम् । शालमलिद्वीपमखिलं देवकृतं च पर्वतम्

* धनुर्ध्वान्तर्गतग्रन्थो ५. पुस्तकं नास्ति । + धनुर्ध्वान्तर्गतग्रन्थ क. पुस्तके नास्ति । * इदमर्थं नास्ति
 इ. पुस्तके ।

१ ग. ड. 'न्ते किम्' । २ ख. यः । कृमीणां जायते केया विवि' । ३ ख. घ. ड. 'कागनि' । ४ ग. ड.
 भन्तकु' । ५ ग. ड. 'तः । चैवीरि' । ६ ग. लीवरा' । म' । ७ ख. ड. माक्षिकाणां । ८ ख. ग. ड. 'दास्तृणा व्या ।
 ९ क. ग. 'पि किरी' । १० ख. ड. 'लाघ भको' । ११ ख. 'व हलालावृ' । घ. 'बदुलालावृ' । ड. 'व इलालावृ' क.
 त्यवा । १२ क. 'रोमत' । १३ ख. ग. घ. ड. 'तः । पटुकन्या' । १४ ख. 'तिर्जनयत्वन्या द्विरदा. सप्तसांघ ये । ज' ।
 घ. 'तिर्जनयत्वन्या द्विरदा. सप्तसांघ ये । ज' । १५ ग. ग. ड. 'परापु' । १६ ग. ड. 'नि दिशास्तु ता ।

मणिमन्तं च शैलेन्द्रं सहस्रशिखरं तथा । पर्णमालं सुकेशं च शतशृङ्गं तथाऽचलम् ॥ ३३३
 कौरजं पञ्चशिखरं हेमकूटं च पर्वतम् । प्रचण्डवायुप्रभवैर्दीपितैः पद्मरागिभिः ॥ ३३४
 शैलजालानि व्याप्तानि गरुडैस्तैर्महात्मभिः । भासीपुत्राः स्मृता भासा उलूकाः काककुट्टाः ॥
 मयूराः कलविङ्काश्च कपोता लावन्तित्तिराः । * क्रौञ्ची वार्धीणसाञ्जयेनी कुररान्सारसान्वकान्
 इत्येवमादयोऽन्येऽपि क्रव्यादा ये च पक्षिणः । धृतराष्ट्री च हंसाश्च कलहंसाश्च भामिनी ॥ ३३७
 चक्रवाकाश्च विहगान्सर्वाश्चैवादकान्द्विजान् । एतानेव विजज्ञेऽथ पुत्रपौत्रमनन्तकम् ॥ ३३८
 गरुडस्याऽऽत्मजाः प्रोक्ता इरायाः शृणुत प्रजाः । इरा प्रजज्ञे कन्या वै तिस्रः कमललोचनाः ॥
 वनस्पतीनां पृक्षाणां वीरुधां चैव मातरः । लता चैवाथ वल्ली च वीरुधा चेति तास्तु वै ॥ ३३९
 लता वनस्पतीञ्जज्ञे ह्यपुष्पाण्पुलिनस्थितान् । युक्तान्पुष्पफलैर्वृक्षैर्लता वै संप्रसूर्यते ॥ ३४०
 अथ वल्ली तु गुल्मांश्च त्वक्सारस्तृणजातयः । वीरुधा तदपत्यानि वंशश्चात्र समाप्यते ॥ ३४१
 एते कश्यपदायादा व्याख्याताः स्थाणुजङ्गमाः । तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च यैरिदं पूरितं जगत् ॥
 इति सर्गकदेशस्य वीर्तितोऽवयवो भया । मारीचोऽयं प्रजासर्गः समासेन प्रकीर्तितः ॥
 न शक्यं व्यासतो वक्तुमपि वर्षशतैर्द्विजाः ॥ ३४३
 अदितिर्धर्मशीला तु बलशीला दितिः स्मृता । तपःशीला तु सुरभिर्मायाशीला दनुः स्मृता ॥
 [†मुनिश्च गन्धशीला वै प्राचाध्ययनशालिनी । गीतशीला त्वरिष्ठाऽथ क्रोधशीला खशा स्मृता]
 क्रूरशीला तथा कट्टुः क्रौञ्चश्च श्रुतिशालिनी । इरौऽनुग्रहशीला तु दनायुर्मक्षणे रता ॥ ३४६
 वाहशीला तु विनता ताम्रा वै पाशशालिनी । स्वभावा लोकमातृणां शीलान्येतानि सर्वशः ॥
 धर्मतः शीलतां पृच्छ्या क्षमया बलरूपतः । रजःसत्त्वतमोवृत्ता धार्मिकाधार्मिकास्तु वै ॥ ३४७
 मातृतुल्याश्चाभिजाताः कश्यपस्याऽऽत्मजाः प्रजाः । देवतासुरगन्धर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः ॥
 पिशाचाः पशवश्चैव मृगाः पतंगवीरुधः ॥ ३४८
 यस्मादाक्षायणीप्वेते जज्ञिरे मानुषीप्विह । मन्वन्तरेषु सर्वेषु तस्मान्छ्रेष्ठास्तु मानुषाः ॥ ३४९
 धर्मार्थकाममोक्षाणां मानुषाः साधकास्तु वै । ततोऽधःश्रोतंसस्ते वै उत्पद्यन्ते सुरासुराः ॥
 जायन्ते कार्यसिद्धयर्थं मानुषेषु पुनः पुनः । इत्येव वंशप्रभवः प्रमंख्यातस्तपस्विनाम् ॥ ३५०
 सुराणामसुराणां च गन्धर्वाप्सरसां तथा । यक्षरक्षःपिशाचानां सुपर्णोरमपक्षिणाम् ॥ ३५२
 व्यालानां शिखिनां चैव शोषधीनां च सर्वशः । कृमिकीटपतङ्गानां क्षुद्राणां जलजाश्च ये ॥
 पशूनां ब्राह्मणानां च श्रीमतां पुण्यलक्षणः ॥ ३५३
 आयुष्यश्चैव धन्यश्च श्रीमान्दितसुखान्वहः । श्रोतव्यश्चैव सनतं ग्राह्यश्चैवानमूयता ॥ ३५४
 इमं तु वंशं नियमेन यः पठेन्महात्मनां ब्राह्मणैश्चममदि ।
 अपत्यलाभं हि लभेत् पाकलं श्रियं धनं प्रेत्य च शोभनां गतिम् ॥ ३५५
 इति श्रीमहापुराणे गरुडोक्त उपोद्घातपादे कश्यपीयप्रजासर्गो नाम नवप्रश्नितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥
 आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६९०६

* एतदभेदभावे 'प्रोक्ता वार्धीणसाः इयेना कुरराः मारगा वसाः' इति रा. ग. घ. ङ. पुराणेषु ।

† भनुविहगान्मातृणां ग. पुनर्गते गति ।

१ ग. ङ. ना । लतापत्नीऽयं मु० ३३९ रा. घ. ङ. 'इरादपले द्वि' । ३ ग. ङ. 'वार्धी' य. मु. घ.

२ वदः मोक्षी च पु० । ४ ङ. 'रा महलक्ष्मी' ।

अथ सप्ततितमोऽध्यायः ।

ऋषिवशानुकीर्तनम् ।

सूत उवाच—

एवं प्रजामु सृष्टासु कश्यपेन महात्मना । प्रतिष्ठितासु सर्वासु स्थावरामु चरासु च ॥ १
 अभिपिच्यधिपत्येषु(?) तेषां मुख्यः प्रजापतिः । ततः क्रमेण राज्यानि व्यादेष्टुमुपचक्रमे ॥ २
 द्विजातीनां वीर्यां च नक्षत्राणां ग्रहैः सह । यज्ञानां तपसां चैव सोमं राज्येऽभ्यपेचयत् ॥ ३
 बृहस्पतिं तु विश्वेषां ददावद्विरसां पतिम् । भृगूणामधिपं चैव काव्यं राज्येऽभ्यपेचयत् ॥ ४
 आदित्यानां पुनर्विष्णुं वसूनामथ पावकम् । प्रजापतीनां दक्षं च मरुतामथ वासवम् ॥ ५
 दैत्यानामथ राजानं प्रेहादं दितिनन्दनम् । नारायणं तु साध्यानां रुद्राणां वृषभध्वजम् ॥ ६
 विप्रचित्तिं च राजानं दानवानामथाऽऽदिशत् । अपां तु वरुणं राज्ये राज्ञां वैश्रवणं पतिम् ॥ ७
 यक्षाणां राक्षसानां च पार्थिवानां धनस्य च ॥ ८
 वैवस्वतं पितॄणां च यमं राज्येऽभ्यपेचयत् । सर्वभूतपिशाचानां गिरिशं शूलपाणिनम् ॥ ९
 शैलानां हिमवन्तं च नदीनामथ सागरम् । गन्धर्वाणामधिपतिं चक्रे चित्ररथं तदा ॥ १०
 उद्ध्यैः श्रवसमन्वानां राजानं चाभ्यपेचयत् । मृगाणामथ शार्दूलं गोवृषं च चतुर्ण्यदाम् ॥ ११
 पक्षिणामथ सर्वेषां गरुडं पततां वरम् । गन्धानां मारुतं चैव भूतानामशरीरिणाम् ॥ १२
 शैवदाकाशवलानां च वायुं चलवतां वरम् । सर्वेषां दंष्ट्रिणां शेषं नागानामथ वासुकिम् ॥ १३
 सरीसृपाणां सर्पाणां नागानां चैव तक्षकम् । सागराणां नदीनां च मेघानां वर्षितस्य च ॥ १४
 आदित्यानामन्यतमं पर्जन्यमभिपिक्तवान् ॥ १५
 सर्वाप्सरोगणानां च कामदेवं तैथैव च । ऋतूनामथ मासानामार्तवानां तथैव च ॥ १६
 पक्षाणां च विपक्षाणां मुहूर्तानां च पर्वणाम् । कलाकाष्ठाप्रमाणानां गतेरयनयोस्तथा ॥ १७
 गणितस्याथ योगस्य चक्रे संवत्सरं प्रभुम् ॥ १८
 प्रजापतिर्वै रजसः पूर्वस्यां दिशि विश्रुतम् । पुत्रं नाम्ना सुधापानं राजानं सोऽभ्यपेचयत् ॥ १९
 पश्चिमस्यां(मायां) दिशि तथा रजसः पुत्रमच्युतम् । केतुमन्तं महात्मानं राजानं सोऽभ्यपेचयत् ॥ २०
 मनुष्याणामधिपतिं चक्रे वैवस्वतं मनुम् । तैरियं पृथिवी सर्वा सप्तद्वीपा सप्ततना ॥ २१
 यथाप्रदेशमत्रापि धर्मेण परिपाल्यते ॥ २२
 स्वार्थभुवेऽन्तरे पूर्वं ब्रह्मणा तेऽभिपेक्षिताः । नृपा ह्येतेऽभिपिच्यन्ते मनवो ये भवन्ति वै ॥ २३
 मन्वन्तरेऽप्यतीतेषु गता ह्येतेषु पार्थिवाः । एवमन्येऽभिपिच्यन्ते प्राप्ते मन्वन्तरे पुनः ॥ २४
 अतीतानागताः सर्वे स्मृता मन्वन्तरेऽश्वराः ॥ २५
 राजसूयेऽभिपिक्तश्च पृथुरेभिर्नरोत्तमैः । वेदवृष्टेन विधिना कृतो राजा प्रतापवान् ॥ २६
 एतानुत्पाद्य पुत्रांस्तु प्रजासंतानकारणात् । पुनरेव महाभागः प्रजानां पतिरीश्वरः ॥ २७
 कश्यपो गोत्रकामस्तु चचार परमं तपः । पुत्रौ गोत्रकरौ मशं भवेतामित्यचिन्तयत् ॥ २८

तस्य प्रध्यायमानस्य कश्यपस्य महात्मनः । ब्रह्मणोऽशौ सुतौ पश्चात्प्रादुर्भूतौ महौजसां ॥ २४
 वत्सारश्चासितश्चैव तावुभौ ब्रह्मवादिनौ । वत्सारान्निध्रुवो जज्ञे रैभ्यश्च स महायशाः ॥ २५
 रैभ्यस्य रैभ्या विज्ञेया निध्रुवस्य निबोधत । च्यवनस्य सुकन्यायां सुमेधाः समपद्यत ॥ २६
 निध्रुवस्य तु या पत्नी माता वै कुण्डपायिनाम् । असितस्यैकपर्णायां ब्रह्मिष्ठः समपद्यत ॥ २७
 शाण्डिल्यानां वचः श्रुत्वा देवलः सुमहायशाः । निध्रुवाः शाण्डिला रैभ्यास्त्रयः पश्चात्तु कश्यपाः
 चरमभृतयो देवा देवलस्य प्रजास्त्विमाः । चतुर्युगे त्वतिक्रान्ते मनोर्होऽहोदशे प्रजाः ॥
 अथावशिष्टे तस्मिंस्तु द्वापरे संभवर्तते ॥ २९
 मानसस्य च रिप्यन्तस्तस्य पुत्रो दमः किल । मानसस्तस्य दायादस्तृणविन्दुरिति श्रुतः ॥ ३०
 त्रेतायुगमुखे राजा तृतीये संवधूव ह । तस्य कन्या त्विडिविला रूपेणाम्बिताऽभवत् ॥
 पुलस्त्याय स राजर्षिस्तां कन्यां प्रत्यपादयत् ॥ ३१
 ऋषिरिडिविलायां तु विश्रवाः समपद्यत । तस्य पत्न्यथतप्तस्तु पौलस्त्यकुलवर्धनाः ॥ ३२
 बृहस्पतेर्वृहत्कीर्तिर्देवाचार्यस्य कीर्तिता । कन्यां तस्योपयेमे स नाम्ना वै देववर्णिनीम् ॥ ३३
 पुष्पोत्कटां च वाकां च सुते माल्यवतः स्थिते । कैकसी मालिनः कन्यां तासां तु शृणुत प्रजाः
 ज्येष्ठं वैश्रवणं तस्य सुपुत्रे देववर्णिनी । दिव्येन विधिना युक्तमार्षेणैव श्रुतेन च ॥
 राक्षसेन च रूपेण आसुरेण बलेन च ॥ ३५
 त्रिपादं सुमहाकायं स्थूलशीर्षं मेहातनुम् । अष्टदंष्ट्रं हरिच्छमश्रुं शङ्खकर्णं विलोहितम् ॥ ३६
 हस्वबाहुं प्रबाहुं च पिङ्गलं सुविभीषणम् । वैवर्तज्ञानसंपन्नं संबुद्धं ज्ञानसंपदा ॥ ३७
 एवंविधं सुतं दृष्ट्वा विश्वरूपधरं तथा । पिता दृष्ट्वाऽब्रवीत्तत्र कुबेरोऽयमिति स्वयम् ॥ ३८
 कुत्सायां कितिशब्दोऽयं शरीरं वेरमुच्यते । कुबेरः कुशरीरत्वान्नाम्ना तेन च सोऽङ्कितः ॥ ३९
 यस्माद्विश्रवसोऽपत्यं सादृश्याद्विश्रवा इव । तस्माद्विश्रवणो नाम नाम्ना लोके भविष्यति ॥ ४०
 ऋद्ध्यां कुबेरोऽजनयद्विधुतं नलकूबरम् । रावणं कुम्भकर्णं च कन्यां शूर्पणखां तथा ॥
 विभीषणचतुर्यास्तान्कैकस्यजनयत्सुतान् ॥ ४१
 शङ्खुकर्णो दशग्रीवः पिङ्गलो रक्तमूर्धजः । चतुष्पाद्विंशतिभुजो महाकायो महाबलः ॥ ४२
 जात्वाऽञ्जननिभो दंष्ट्री लोहितग्रीव एव च । राजसेनो यथा युक्तो रूपेण च बलेन च ॥ ४३
 सत्यबुद्धिर्दृढतनू राक्षसैरेव रावणः । निसर्गादारुणः क्रूरो रावणाद्रावणस्तु सः ॥ ४४
 हिरण्यकशिपुस्त्वासीत्स राजा पूर्वजन्मनि । चतुर्युगानि(णि) राजाऽत्र त्रयोदश स राक्षसः ॥ ४५
 ताः पञ्च कोट्यो वर्षाणामारुयाताः संख्यया द्विजैः । नियुतान्येकपट्टिश्च संख्या विद्मिरुदाहृताः ॥
 षष्टिं शतसहस्राणि वर्षाणां तु स रावणः । देवतानामृषीणां च घोरं कृत्वा प्रजागरम् ॥ ४७
 त्रेतायुगे चतुर्विंशे रावणस्तपसः क्षयात् । रामं दाशरथिं प्राप्य सगणः क्षयमीषिवान् ॥ ४८
 महोदरैः प्रहस्तश्च महापांशुः खरस्तथा । पुष्पोत्तदागाः पुत्रास्ते कन्या कुम्भीनसी तथा ॥ ४९
 त्रिशिरा दूषणधैव विद्युज्जिह्वश्च राक्षसः । कन्या दोसालिका चैव वाकायाः प्रसेवाः स्मृताः ॥

१ क. 'विलोका २' । २ ए. घ. क. 'पाः । च' । ३ ग. घ. द. 'पि रैडिविडो यस्यां वि' । ४ क. द. 'तितः' ।
 ५. ५. ए. 'दाहनु' । ६ ग. 'यत्सुन्दरं ने' । ७ क. 'नो जयय' । ख. घ. 'नोऽब्रवीत्' । ८ घ. द. 'सत्यबुद्धिर्दृढतनू' ।
 ९ ग. ग. द. 'नि । सा' । १० ख. ग. घ. द. 'इतम् । प' । ११ क. ग. द. 'प्र' । १२ ग. ग. घ. द. 'पयालि' ।
 १३ ग. घ. 'मयः स्मृतः' । १४

(ऋषिवशानुकीर्तनम्)

इत्येते क्रूरकर्माणः पौलस्त्या राक्षसा दश । दारुणाभिजनाः सर्वे देवैरपि दुरासदाः ॥ ५१
 सर्वे लब्धवराश्चैव पुत्रपौत्रसमन्विताः । यक्षाणां चैव सर्वेषां पौलस्त्या ये च राक्षसाः ॥ ५२
 आगस्त्यवैश्वामित्राणां क्रूराणां ब्रह्मरक्षसाम् । वेदाध्ययनशीलानां तपोव्रतनिषेविणाम् ॥ ५३
 तेषामैडाविलो राजा पौलस्त्यः सैन्यपिङ्गलः । इतरे वै यज्ञमुखास्तेन रक्षोगणास्त्रयः ॥ ५४
 यातुधाना ब्रह्मधाना वार्ताश्चैव दिवाचराः । निशाचरगणास्तेषां च वारः कविभिः स्मृताः ॥
 पौलस्त्या नैर्ऋताश्चैव आगस्त्याः कौशिकास्तथा । इत्येताः सप्त तेषां वै जातयो राक्षसाः स्मृताः
 तेषां रूपं प्रवक्ष्यामि स्वभावेन व्यवस्थितम् । वृत्तासाः पिङ्गलाश्चैव महाकाया महोदराः ॥ ५७
 अष्टदंष्ट्राः शङ्कुकर्णा ऊर्ध्वरोमाण एव च । आकर्णदारितास्याश्च मुञ्जधूमोर्ध्वमूर्धजाः ॥ ५८
 स्थूलशीर्षाः सिताभाश्च ह्रस्वैकाश्च प्रवाहुकाः । ताम्रास्या लम्बजिह्वा लम्बभ्रूस्थूलनासिकाः ॥
 नीलाङ्गा लोहितग्रीवां गम्भीराक्षा विभीषणाः । महाघोरस्वराश्चैव विकटा वदपिण्डकाः ॥
 स्थूलाश्च तुङ्गनासाश्च शिलासंहनना दृढाः । दारुणाभिजनाः क्रूराः प्रायशः क्षिप्तकर्मिणः ॥ ६१
 सकण्डलाङ्गदापीडा मुकुटोष्णीपधारिणः । विचित्रवस्त्राभरणश्चित्रस्रगनुलेपनाः ॥ ६२
 अन्नादाः पिशितादाश्च पुरुषादाश्च ते स्मृताः । इत्येतद्रूपसाधर्म्यं राक्षसानां बुधैः स्मृतम् ॥
 न सर्वस्तबलं बुद्धं यतो मायाकृतं हि तत् ॥ ६३
 पुलहस्य मृगाः पुत्राः सर्वे व्यालाश्च दंष्ट्रिणः । भूताः पिशाचाः सर्पाश्च भ्रमरा इस्तिनस्तथा ॥
 वानराः किन्नराश्चैव मण्किपुरुषास्तथा । येऽन्ये चैव परिक्रान्ता मायाक्रोधवशानुगाः ॥ ६५
 अनपत्यः क्रतुस्तस्मिन्स्मृतो वैवस्वतेऽन्तरे । न तस्य पुत्रः पौत्रो वा तेजः संक्षिप्य वा स्थितः ॥
 अत्रैवंशं प्रवक्ष्यामि तृतीयस्य प्रजापतेः । तस्य पत्न्यश्च सुन्दर्यो दशैवाऽऽसन्पतिव्रताः ॥ ६७
 भद्राश्वस्य घृताच्यां वै दशाप्सरसि सूनवः । भद्रा शूद्रा च यद्रा च शलदा मलदा तथा ॥ ६८
 वेला खला च सप्तैता या च गोचपला स्मृता । तथा मानरसा चैव रत्नकूटा च ता दश ॥
 आत्रेयवंशकृत्तासां भर्ता नाम्ना प्रभाकरः । भद्रायां जनयामास सोमं पुत्रं यशस्विनम् ॥ ७०
 स्वर्भानुना हते सूर्ये पतमाने दिवो महीम् । तपोभिभूते लोकेऽस्मिन्प्रभा येन प्रवर्तिता ॥ ७१
 स्वस्ति तेऽस्ति इति चोक्तः स पतन्निह दिवाकरः । ब्रह्मर्षेर्वचनात्तस्य न पपात दिवो महीम् ॥
 अत्रिश्रेष्ठानि गोत्राणि यश्चकार महत्तपोः । यज्ञेष्वग्निधनश्चैव सुरैर्यश्च प्रवर्तितः ॥ (?) ७३
 सता स्वजनपत्पुत्रानात्मतुल्याननामकान् । दश तास्वैव महता तपसा भावितप्रभाः ॥ ७४
 स्वस्त्यात्रेया इति ख्याता ऋषयो वेदपारगाः । तेषां विख्यातपुत्रसौ ब्रह्मिष्ठौ सुमहौजसौ ॥
 दत्तात्रेयस्तस्य ज्येष्ठो दुर्वासास्तस्य चानुजः । यवीयसी सुता तस्यामबला ब्रह्मवादिनी ॥
 अत्राप्युदाहरन्तीमं श्लोकं पौराणिकाः पुरा ॥ ७६
 अत्रेः पुत्रं महात्मानं शान्तात्मानमकल्मषम् । दत्तात्रेयं तनुं विष्णोः पुराणज्ञाः प्रचक्षते ॥ ७७

* एतदर्थस्थानेऽर्थपाः—प्रायोऽन्योयः परिक्रान्तो मशमोश यशान्वय इति ख. ग. प. द. पुस्तकेषु ।

१ घ. 'साः । अगस्त्याविधा' । २ क. 'मैत्रयि' । ३ घ. 'विद्यो रा' । ४ घ. 'द. सत्यपि' । ५ ख. घ. क. 'सप्तपदाः प्रवाहवः । ता' । ६ ख. द. 'मत्ते बले बुद्धी भुते मायाकृते तथा । पु' । ७ क. 'य यमकि' । ८ ग. घ. 'स्य पत्न्यः पुत्रो वा । ९ क. पाः । जज्ञे' । १० ख. 'क्षेत्रनिधनं चैव सुरैर्यश्च प्रवर्तितम् । स । य. क्षेत्रनिधनं बुधैः प्रवर्तितम् । स । ११ घ. द. 'तप्तमान' ।

- तस्य गोत्रान्वये जाताश्चत्वारः प्रार्थिता भुवि । श्यामाश्च मुद्गलाश्चैव बलारकमविष्टिराः ॥ ७८
- एते नृणां तु चत्वारः स्मृताः पक्षा महौजसाम् ॥ ७९
- कश्यपान्नारदश्चैव पर्वतोऽरुन्धती तथा । जङ्घिरे च त्वरुन्धत्यास्तान्निबोधत सत्तमाः ॥ ८०
- नारदस्तु वसिष्ठायारुन्धती मत्स्यपादयत् । ऊर्ध्वरेता महातेजा दक्षशापात्तु नारदः ॥ ८१
- पुरा देवासुरे तस्मिन्सङ्ग्रामे तारकामये । अनादृष्ट्या हते लोके व्यग्रे शके सुरैः सह ॥ ८२
- वसिष्ठस्तपसा धीमान्धारयामास वै प्रजाः ॥ ८३
- अन्नौषधं मूलफलमोषधीश्च प्रवर्तयन् । तास्तेन जीवयामास कारुण्यादौषधेन तु ॥ ८४
- अरुन्धत्यां वसिष्ठस्तु शक्तिमुत्पादयद्विजाः । सागरं जनयच्छक्तेरदृश्यन्ती पराशरम् ? ॥ ८५
- काली पराशराज्जङ्गे कृष्णद्वैपायनं प्रभुम् । द्वैपायनादरण्यां वै शुङ्को जङ्गे गुणान्वितः ॥ ८६
- उत्पद्यन्ते च पीवर्या पडिमे शुक्रसूनवः । भूरिश्रवा भैभुः शंभुः कृष्णो गौरश्च पञ्चमः ॥ ८७
- कन्या कीर्तिमती चैव योगमाता दृढव्रता । जननी ब्रह्मदत्तस्य पत्नी सा त्वैगुहस्य च ॥ ८८
- श्वेताः कृष्णाश्च गौराश्च श्यामा धूम्राः समूलिकाः । ऊष्मपा दारकाश्चैव नीलाश्चैव पराशराः ॥ ८९
- पाराशराणामष्टौ ते पक्षाः प्रोक्ता महात्मनाम् ॥ ९०
- अत ऊर्ध्वं निबोधध्वमिन्द्रमतिमसंभवम् । वसिष्ठस्य कपिञ्जल्यां घृताच्यां समपद्यत ॥ ९१
- कुंशीतियः समाख्यात इन्द्रमतिम उच्यते ॥ ९२
- पृथोः सुतायाः संभूतः पुत्रस्तस्याभवद्वसुः । उपमन्युः सुतस्तस्य यस्येमे उपमन्यवः ॥ ९३
- मित्रावरुणयोश्चैव कुण्डिनो ये परिश्रुताः । एकार्पेयास्तथैवान्ये वसिष्ठा नाम विश्रुताः ॥ ९४
- एते पक्षा वसिष्ठानां स्मृता एकादशैव तु ॥ ९५
- इत्येते ब्रह्मणः पुत्रा मानसा ह्यष्ट विश्रुताः । भ्रातरः सुमहाभागा येषां वंशाः प्रतिष्ठिताः ॥ ९६
- ग्रीष्मोऽकान्धारयन्तीमान्देवर्षिणा संकुलान् । तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ९७
- धैर्व्यासा पृथिवी सर्वा सूर्यस्येव गभस्तिभिः ॥ ९८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपोद्घातपाद ऋषिवशानुकीर्तन नाम सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६५९७

अथैकसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धप्रक्रियारम्भः ।

* एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य सूतस्य विदितात्मनः । उत्तरं परिपन्नलुः सूतपुत्रं द्विजातयः ॥ १

शंशपायन उवाच—

कथं द्वितीयमुत्पन्ना भवानी प्राक्सती तु याँ । आसीदाक्षायणी पूर्वमुपा कथमजायत ॥ २

मेनायां पितृकन्यायां जनयामास शैलराट् । के चैते पितरश्चैव येषां मेना तु मानसी ॥ ३

* एतस्मात्पूर्वं सूत उवाचेति स. पुस्तके ।

१ स. 'व' य-गुरुगणित्याः । ए' । ग. घ. 'व' वन्गुरुग' । २ द. 'जा यक्ष' । ३ घ. पृथुः । ४ घ. द. 'सप्त' । ५ ग. ग. घ. द. 'वाः उष्मादा दारिषा' । ६ ग. घ. द. 'कुलीनि' । ७ स. घ. छा ।

(आद्राक्रियारम्भः)

मैनाकश्चैव दौहित्रो दौहित्री च तथा ह्युग्रा । एकपर्णा तथा चैव तथा या चैकपाटला ॥ ४
 गङ्गा चैव सरिच्छ्रेष्ठा सर्वासां पूर्वजा तथा । पूर्वमेव मयोदितं शृणुष्व मम सर्वशः ॥ ५
 क एते पितरश्चैव वर्तन्ते क च वा पुनः । श्रोतुमिच्छामि भद्रं ते श्राद्धस्य च परं विधिम् ॥ ६
 पुत्राश्च ते स्मृताः केषां कथं च पितरस्तु ते । पितरः कथमुत्पन्नाः कस्य पुत्राः किमात्मकाः ॥ ७
 स्वर्गे तु पितरोऽन्ये ये देवानामपि देवताः । एवं वै श्रोतुमिच्छामि पितॄणां सर्गमुत्तमम् ॥
 यथावद्वत्तमस्माभिः श्राद्धं प्रीणाति वै पितॄन् ॥

यदर्थं ते न दृश्यन्ते तत्र किं कारणं स्मृतम् । स्वर्गे हि के तु वर्तन्ते पितरो नरके तु के ॥ ९
 अभिसंधाय पितरं पितुश्च पितरं तथा । पितुः पितामहं चैव त्रिषु पिण्डेषु नामनः ॥ १०
 कानि श्राद्धानि देवानि कथं गच्छन्ति वै पितॄन् । कथं च शक्तास्ते दातुं नरकस्थाः फलं पुनः
 के चेह पितरो नाम कान्यजामो वयं पुनः । देवा अपि पितॄन्स्वर्गे यजन्तेति हि नः शतम् १-
 एतदिच्छामि वै श्रोतुं विस्तरेण बहुश्रुतम् । स्पष्टाभिधानमर्थं वै तद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ ३
 ऋषीणां तु वचः श्रुत्वा सूतस्तत्त्वाथेदर्शिवान् । आचक्षते यथाप्रश्नं ऋषीणां मानसं ततः ॥ १४

सूत उवाच—

अत्र वो वर्णयिष्यामि यथाप्रश्नं यथाश्रुतम् । मन्यन्तरेषु जायन्ते पितरो देवसूनुवः ॥ १५
 अतीतानागते ज्येष्ठाः कनिष्ठा क्रमशस्तु ते । देवैः सार्धं पुराऽतीताः पितरो येऽन्तरेषु वै ॥
 वर्तन्ते सांपते ये तु तान् वै वक्ष्यामि निश्चयात् ॥ १६
 श्राद्धं चेषां मनुष्याणां श्राद्धमेव प्रवर्तते । देवानसृजत ब्रह्मा नायक्षन्निति वै पुनः ॥
 तमुत्सृज्य तदात्मानमसृजंस्ते फलार्थिनः ॥ १७
 ते शप्ता ब्रह्मणा मृता नष्टमंज्ञा भविष्यथ । न स्म किंचिद्विजानन्ति ततो लोको ह्यमुद्यत ॥ १८
 ते भूयः प्रणताः सर्वे याचन्ति स्म पितामहम् । अनुग्रहाय लोकानां पुनस्तानब्रवीत्पद्भुः ॥ १९
 प्रायश्चित्तं चरध्वं वै व्यभिचारो हि वैः कृतः । पुत्रान्स्वान्परितृच्छन् ततो ज्ञानमवाप्स्यथ ॥ २०
 ततस्ते स्वान्सुतांश्चैव प्रायश्चित्तजिघृक्षवः । अपृच्छन्संयतात्मानो विधिवच्च मिथो मिथः ॥ २१
 तेभ्यस्ते नियतात्मानः प्रशंसं सुरनेकधा । प्रायश्चित्तानि धर्मज्ञा चाख्यनःकर्मजानि तु ॥ २२
 ते पुत्राननुन्मीता लब्धसंज्ञा दिवौकसः । यूयं वै पितरोऽस्माकं ये वयं प्रतिबोधिताः ॥
 धर्मज्ञानं च कामश्च को वरो यः प्रदीयताम् ॥ २३

पुनस्तानब्रवीद्ब्रह्मा यूयं वै सत्यवादिनः । तस्माद्यदुक्तं युष्माभिस्तत्तथा न तदन्यथा ॥ २४
 उक्तं च पितरोऽस्माकमिति वै तनया स्वकाः । पितरस्ते भविष्यन्ति तेभ्योऽयं दीयतां वरः ॥
 तेनैव वचसा पुत्रा ब्रह्मणः परमेष्ठिनः । पुत्राः पितॄन्पुत्रमाजग्मुः पुत्रत्वं पितरः पुनः ॥ २६
 तामाचे पितरः पुत्राः पितृत्वं तेषु तस्मृतम् । एवं स्मृत्या पितॄन्पुत्रान्पुत्राथ पितरस्तु ॥
 व्याजहार पुनर्ब्रह्मा पितॄनात्मविट्पदे ॥ २७

यो यानिष्ठा पितॄन्श्राद्धे क्रियां कांचित्करिष्यति । राक्षसा दानशायैव फलं प्राप्स्यति तस्य तत्र
 श्राद्धे राण्यापितार्थेव पितरः सोमपच्ययम् । आप्यायमाना युष्माभिर्नर्भयिष्यन्ति तस्य ॥

तस्य गोत्रान्वये जाताश्चत्वारः प्रार्थिता भुवि । श्यामाश्च मुहुराश्चैव बलारकनविष्टिराः ॥

एते नृणां तु चत्वारः स्मृताः पक्षा महौजसाम् ॥

कश्यपाचारदश्चैव पर्वतोऽरुन्धती तथा । जज्ञिरे च त्वरुन्धत्यास्तात्रिवोधत सत्तमा ॥

नारदस्तु वसिष्ठायारुन्धतीं प्रत्यपादयत् । ऊर्ध्वरेता महातेजो दक्षशापात्तु नारदः ॥

पुरा देवासुरे तस्मिन्सङ्ग्रामे तारकामये । अनावृष्ट्या हते लोके व्यग्रे शके सुरैः सह ॥

वसिष्ठस्तपसा धीमान्धारयामास वै प्रजाः ॥

अन्नौषधं मूलफलमोषधीश्च प्रवर्तयन् । तास्तेन जीवयामास कारुण्यादौषधेन तु ॥

अरुन्धत्यां वसिष्ठस्तु शक्तिमुत्पादयद्विजाः । सागरं जनयच्छक्तेरदृश्यन्ती पराशरम् ? ॥

काली पराशराज्जज्ञे कृष्णद्वैपायनं प्रभुम् । द्वैपायनादरण्यां वै शुको जज्ञे गुणान्वितः ॥

उत्पद्यन्ते च पीवर्या पडिमे शुकसूनवः । भूरिश्रवा भैभुः शंभुः कृष्णो गौरश्च पञ्चमः ॥

कन्या कीर्तिमती चैव योगमाता दृढव्रता । जननी ब्रह्मदत्तस्य पत्नी सार्वभौमस्य च ॥

श्वेताः कृष्णाश्च गौराश्च श्यामा धूम्राः समूलिकाः । ऊष्मपा दारकाश्चैव नीलाश्चैव पराशराः ॥

पाराशराणामष्टौ ते पक्षाः प्रोक्ता महात्मनाम् ॥

अत ऊर्ध्वं निबोधध्वमिन्द्रप्रतिमसंभवम् । वसिष्ठस्य कपिञ्जल्यां घृताच्यां समपद्यत ॥

कुर्शातियः समाख्यात इन्द्रप्रतिम उच्यते ॥

पृथोः सुतायाः संभूतः पुत्रस्तस्याभवदसुः । उपमन्युः सुतस्तस्य यस्येमे उपमन्यवः ॥

मित्रावरुणयोश्चैव कुण्डिनो ये परिश्रुताः । एकार्पेयास्तथैवान्ये वसिष्ठा नाम विश्रुताः ॥

एते पक्षा वसिष्ठानां स्मृता एकादशैव तु ॥

इत्येते ब्रह्मणः पुत्रा भानसा ह्यष्ट विश्रुताः । भ्रातर सुमहाभागा येषां वंशाः प्रतिष्ठिताः ॥

त्रीहोतृकान्धारयन्तीमान्देवर्षिणः संकुलान् । तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोऽथ सहस्रशः ॥

यैर्व्याप्ता पृथिवी सर्वा सूर्यस्येव गभस्तिभिः ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपोद्घातपाद ऋषिविशानुकीर्तन नाम सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६५९७

अथैकसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धप्रक्रियारम्भः ।

* एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य सूतस्य विदितात्मनः । उत्तरं परिपमच्छुः सूतपुत्रं द्विजातयः ॥

शंशपायन उवाच—

कथं द्वितीयमुत्पन्ना भवानी मावसती तु यां । आमीदास्तापणी पूर्वमुपा कथमजापत ॥

मेनायां पितृकन्यायां जनयामास शैलराट् । के चैते पितरश्चैव येषां मेना तु मानसी ॥

* एतस्मात्पूर्वं सूत उवाचेति य. पुस्तके ।

तस्य गोत्रान्वये जाताश्चत्वारः प्रार्थिता भुवि । श्यामाश्च मुद्गलाश्चैव वलारकमविष्टिराः ॥ ७८
एते नृणां तु चत्वारः स्मृताः पक्षा महौजसाम् ॥ ७९
कश्यपान्नारदश्चैव पर्वतोऽरुन्धती तथा । जज्ञिरे च त्वरुन्धत्यास्तान्निबोधत सत्तमाः ॥ ८०
नारदस्तु वसिष्ठायारुन्धतीं मत्स्यपादयत् । ऊर्ध्वरेता महातेजो दक्षशापात्तु नारदः ॥ ८१
पुरा देवासुरे तस्मिन्सङ्ग्रामे तारकामये । अनादृष्ट्या हते लोके व्यग्रे शक्रे सुरैः सह ॥ ८२
वसिष्ठस्तपसा धीमान्धारयामास वै प्रजाः ॥ ८३
अन्नौषधं मूलफलमोषधीश्च प्रवर्तयन् । तास्तेन जीवयामास कारुण्यादौषधेन तु ॥ ८४
अरुन्धत्यां वसिष्ठस्तु शक्तिमुत्पादयद्विजाः । सागरं जनयच्छक्तेरदृश्यन्ती पराशरम् ? ॥ ८५
काली पराशराज्जज्ञे कृष्णद्वैपायनं प्रभुम् । द्वैपायनादरण्यां वै शुको जज्ञे गुणान्वितः ॥ ८६
उत्पद्यन्ते च पीवर्या पडिमे शुक्रसूनवः । भूरिश्रवा भूभुः शंभुः कृष्णो गौरश्च पञ्चमः ॥ ८७
कन्या कीर्तिमती चैव योगमाता दृढव्रता । जननी ब्रह्मदत्तस्य पत्नी सार्वभौमस्य च ॥ ८८
श्वेताः कृष्णाश्च गौराश्च श्यामा धूम्राः समूलिकाः । ऊष्मपा दारकाश्चैव नीलाश्चैव पराशराः ॥ ८९
पाराशराणामष्टौ ते पक्षाः प्रोक्ता महात्मनाम् ॥ ९०
अत ऊर्ध्वं निबोधध्वमिन्द्रप्रतिमसंभवम् । वसिष्ठस्य कपिञ्जल्यां घृताच्यां समपद्यत ॥ ९१
कुंशीतियः सपारुषात इन्द्रप्रतिम उच्यते ॥ ९२
पृथोः सुतायाः संभूतः पुत्रस्तस्याभवद्भुः । उपमन्युः सुतस्तस्य यस्येमे उपमन्यवः ॥ ९३
मित्रावरुणयोश्चैव कुण्डिनो ये परिश्रुताः । एकार्पेयास्तथैवान्ये वसिष्ठा नाम विश्रुताः ॥ ९४
एते पक्षा वसिष्ठानां स्मृता एकादशैव तु ॥ ९५
इत्येते ब्रह्मणः पुत्रा मानसा ह्यष्ट विश्रुताः । आतरः सुमहाभागा येषां वंशाः प्रतिष्ठिताः ॥ ९६
श्रीष्टोकान्धारयन्तीमान्देवर्षिणसंकुलान् । तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ९७
यैर्व्यासा पृथिवी सर्वा सूर्यस्येव गमस्तिभिः ॥ ९८

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रोत उपोद्घातपाद ऋषिवंशानुकीर्तन नाम सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६५९७

अथैकसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धप्रक्रियारम्भः ।

* एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य मृतस्य विदितात्मनः । उत्तरं परिपमच्छुः मृतपुत्रं द्विजातयः ॥ १

श्रीशपायन उवाच—

कथं द्वितीयमुत्पन्ना भवानी प्राक्सती तु यौ । आसीदाक्षायणी पूर्वमुपा कथमजायत ॥ २

मेनायां पितृकन्यायां जनयामास शैलराट् । के चैते पितरश्चैव येषां मेना तु मानसी ॥ ३

* एतस्मात्पूर्वं मृत उवाचति च. पुस्तके ।

तस्य गोत्रान्वये जाताश्चत्वारः प्रार्थिता भुवि । इयमाश्च मुद्रलाश्चैव बलारकमविष्टिराः ॥

एते नृणां तु चत्वारः स्मृताः पक्षा महौजसाम् ॥

कश्यपाङ्गारदश्चैव पर्वतोऽरुन्धती तथा । जङ्घिरे च त्वरुन्धत्यास्तान्निबोधत सत्तमाः ॥

नारदस्तु वसिष्ठायारुन्धतीं प्रत्यपादयत् । ऊर्ध्वरेता महातेजो दक्षशापात्तु नारदः ॥

पुरा देवासुरे तस्मिन्सङ्ग्रामे तारकामये । अनावृष्ट्या हते लोके व्यग्रे शके सुरैः सह ॥

वसिष्ठस्तपसा धीमान्धारयामास वै प्रजाः ॥

अन्नौषधं मूलफलमोषधीश्च प्रवर्तयन् । तास्तेन जीवयामास कारुण्यादौषधेन तु ॥

अरुन्धत्यां वसिष्ठस्तु शक्तिमुत्पादयद्विजाः । सागरं जनयच्छक्तेरदृश्यन्ती पराशरम् ॥

काली पराशराज्जज्ञे कृष्णद्वैपायनं प्रभुम् । द्वैपायनादरण्यां वै शुको जज्ञे गुणान्वितः ॥

उत्पद्यन्ते च पीवर्यां पण्डिते शुक्रसूनवः । भूरिश्रवा भूभुः शंभुः कृष्णो गौरश्च पञ्चमः ॥

कन्या कीर्तिमती चैव योगमाता दृढव्रता । जननी ब्रह्मदत्तस्य पत्नी सार्वभौमस्य च ॥

श्वेताः कृष्णाश्च गौराश्च क्षामा धूम्राः समूलिकाः । ऊष्मपा दारकाश्चैव नीलाश्चैव पराशराः ॥

पाराशराणामष्टौ ते पक्षाः प्रोक्ता महात्मनाम् ॥

अत ऊर्ध्वं निबोधध्वमिन्द्रप्रतिमसंभवम् । वसिष्ठस्य कपिञ्जल्यां घृताच्यां समपद्यत ॥

कुंशीतिथिः समारुषात् इन्द्रप्रतिम उच्यते ॥

पृथोः सुतायाः संभूतः पुत्रस्तस्याभवद्भुजः । उपमन्युः सुतस्तस्य यस्येमे उपमन्यवः ॥

मित्रावरुणयोश्चैव कुण्डिनो ये परिश्रुताः । एकार्पेयास्तथैवान्ये वसिष्ठा नाम विश्रुताः ॥

एते पक्षा वसिष्ठानां स्मृता एकादशैव तु ॥

इत्येते ब्रह्मणः पुत्रा मानसा ह्यष्ट विश्रुताः । आतरः सुमहाभागा येषां वंशाः प्रतिष्ठिताः ॥

त्रीष्टीकान्धारयन्तीमान्देवर्षिण्यसंकुलान् । तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोऽथ सहस्रशः ॥

यैर्व्याप्ता पृथिवी सर्वा सूर्यस्येव गभस्तिभिः ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपोद्घातपाद ऋषिधशानुकीर्तन नाम सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६५९७

अथैकसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धप्रक्रियारम्भः ।

* एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य सूतस्य विदितात्मनः । उत्तरं परिपमच्छुः सूतपुत्रं द्विजातयः ॥

शांशपायन उवाच—

कथं दितीयमुत्पन्ना भवानी प्रावसती तु यौ । आसीदाक्षायणी पूर्वमुपा कथमजायत ॥

मेनायां पितृकन्यायां जनयामास शैलराट् । के चैते पितरश्चैव येषां मेना तु मानसी ॥

* एतस्मात्पूर्वं सूत उवाचैति ए. पुस्तके ।

श्राद्धैराप्यायितः सोमो लोकानाप्याययिष्यति । कृत्स्नं सपर्वतवनं जङ्गमाजङ्गमैर्हतम् ॥ ३०

श्राद्धानि पुष्टिकामाश्च ये करिष्यन्ति मानवाः । तेभ्यः पुष्टिं प्रजाश्चैव दास्यन्ति पितरः सदा ॥

श्राद्धे येभ्यः प्रदास्यन्ति त्रीन्पिण्डान्नामगोत्रतः । सर्वत्र वर्तमानास्ते पितरः प्रपितामहम् ॥

तेषामाप्याययिष्यन्ति श्राद्धदानेन वै प्रजाः ॥

एवमाज्ञा कृता पूर्वं ब्रह्मणा परमेष्ठिना । तेनैतत्सर्वथा सिद्धं दानमध्ययनं तपः ॥

ते तु ज्ञानप्रदातारः पितरो वो न संशयः । इत्येते पितरो देवा देवाश्च पितरः पुनः ॥

अर्ण्यान्पितरो ह्येते देवाश्च पितरश्च ह ॥

एतद्ब्रह्मवचः श्रुत्वा सूतस्य विहितात्मनः । पप्रच्छुर्मुनयो भूयः सूतं तस्माद्यदुत्तरम् ॥

ऋषय ऊचुः—

कियन्तो वै पितृगणाः कस्मिन्काले च ते गणाः । वर्तन्ते देवप्रवरा देवानां सोमवर्धनाः ॥ ३६

सूत उवाच—

एतद्दोऽहं प्रवक्ष्यामि पितृसर्गमनुत्तमम् । शंयुः पप्रच्छ यत्पूर्वं पितरं वै बृहस्पतिम् ॥

बृहस्पतिमुपासीनं सर्वज्ञानार्थकोविदम् । पुत्रः शंयुरिमं प्रश्नं पप्रच्छ विनयान्वितः ॥

क एते पितरो नाम कियन्तः के च नामतः । समुद्भूताः कथं चैते पितृत्वं समुपागताः ॥

कस्माच्च पितरं पूर्वं यज्ञेऽयुज्यन्त नित्यशः । क्रियाश्च सर्वा वर्तन्ते श्राद्धपूर्वा महात्मनाम् ॥ ४०

कस्मै श्राद्धानि देयानि किं च दत्तं महाफलम् । केषु वाऽप्यक्षयं श्राद्धं तीर्थेषु च नदीषु च ॥

केषु वै सर्वमामोति श्राद्धं कृत्वा द्विजोत्तमः । कश्च कालो भवेच्छ्राद्धे विधिः कश्चानुवर्तते ॥ ४२

एतदिच्छामि भगवन्विस्तरेण यथातथम् । व्याख्यातुमानुपूर्व्येण यत्र चोदाहृतं मया ॥

बृहस्पतिरिदं सम्यगेवं पृष्ठो महामतिः । व्याजहाराऽऽनुपूर्व्येण प्रश्नं प्रश्नविदां वरः ॥

बृहस्पतिरुवाच ।

कथयिष्यामि ते तात यन्मां त्वं पारिपृच्छसि । विनयेन यथान्यायं गम्भीरं प्रश्नमुत्तमम् ॥

घौरन्तरीक्षं पृथिवीं नक्षत्राणि दिशस्तथा । सूर्याचन्द्रमसौ चैव तथाऽहोरात्रमेव च ॥

न बभूवुस्तदा तात तमोभूतमिदं जगत् । ब्रह्मैको दुश्चरं तत्र चचार परमं तपः ॥

शंयुस्तमवब्रीह्यः पितरं ब्रह्मवित्तमम् । सर्वदैव व्रतस्नातं सर्वज्ञानविदां वरम् ॥

कीदृशं सर्वभूतेशस्तपस्तेपे प्रजापतिः । एवमुक्तो बृहत्तेजा बृहस्पतिरुवाच तम् ॥

तेषां तपसां युक्तिस्तपोयोगमनुत्तमम् । ध्यायंस्तदा तद्भगवांस्तेन लोकानवामृजत् ॥

* एतच्छुभ्व्यानि ज्ञानानि लोकान्वेदांश्च कृत्स्नशः । योगमाविश्य तत्सृष्टं ब्रह्मणा योगचक्षुषा ॥ ५१

शांशपताः सांतानिका नाम यत्र तिष्ठन्ति भास्वराः । ते वैराजा इति ख्याता देवानां दिवि देवताः

कथं द्वितीयमुत्पत्तसा युक्तः पूर्वमेव तद्भा प्रभुः । देवानमृजत ब्रह्मा योगं युक्त्वा सनातनम् ॥

मेनार्या पितृकन्या इति ख्याताः शसत्त्वा महौजसः । सर्वकामप्रदाः पूज्या देवदानवमानवैः ॥

यमाख्याता गन्धर्वाश्चैलोक्यपूजिताः । अमूर्त्यस्त्वयस्तेषां चत्वारस्तु सुमूर्त्यः ॥

एवमूर्त्यः । तेषामधस्ताद्वर्तन्ते चत्वारः सूक्ष्ममूर्त्यः ॥

१ रा. 'व व-गुणगणविभिरेषा' । २ रा. 'ग. य. द. 'सर्व' लोकाः । ३ रा. 'नृपस्य' । लोके वर्तन्ति ते ह्यस्मिन्तेभ्यः पर्जन्यसंभवः ॥

४ रा. 'व व-गुणगणविभिरेषा' । ५ रा. 'ग. य. द. 'सर्व' लोकाः । ६ रा. 'नृपस्य' । लोके वर्तन्ति ते ह्यस्मिन्तेभ्यः पर्जन्यसंभवः ॥

(आद्वकल्पः)

आप्याययन्ति ते यस्मात्सोमं चान्नं च योगतः । ऊचुस्तान्वै पितृस्तस्माच्छोकानां लोकसत्तमाः ॥
 मनोजवाः स्वधाभक्षाः सर्वकामपरिच्छदाः । लोभमोहभयापेता निश्चिताः शोकवर्जिताः ॥ ६९
 एते योगं परित्यज्य प्राप्ता लोकान्सुदर्शनान् । दिव्याः पुण्या महात्मानो विषाप्मानो भवन्त्युत
 ततो युगसहस्रान्ते जायन्ते ब्रह्मवादिनः । मनिलम्ब्य पुनर्योगं मोक्षं गच्छन्त्यमूर्तयः ॥ ६१
 व्यक्ताव्यक्तं परित्यज्य महायोगवलेन वा । नश्यन्त्युल्लेखेन गगने क्षीणविद्युत्प्रभेन च ॥ ६२
 उत्सृज्य देहजातानि महायोगवलेन च । निराख्योपाख्यतां यान्ति सरितः सागरे यथा ॥ ६३
 क्रियया गुरुपूजाभिर्योगं कुर्वन्ति नित्यशः । ताभिराप्याययन्त्येते पितरो योगवर्धनाः ॥ ६४
 श्रद्धेः प्रीताः पुनः सोमं पितरो योगमास्थिताः । आप्याययन्ति योगेन त्रैलोक्यं येन जीवति ॥
 तस्माच्छ्लाघ्यानि देवानि योगिभ्यो यत्नतः सदा । पितॄणां हि वलं योगो योगात्सोमः प्रवर्तते
 सहस्रशस्तु विमान्वै भोजयेद्यावदागतान् । एकैस्तु योगवित्प्रीतः सर्वानर्हति तच्छृणु ॥ ६७
 कल्पितानां सहस्रेण स्नातकानां शनेन च । योगाचार्येण यद्भुक्तं त्रायते महतो भयात् ॥ ६८
 गृहस्थानां सहस्रेण वानप्रस्थशतेन च । ब्रह्मचारिसहस्रेण योगी ह्येको विशिष्यते ॥ ६९
 नास्तिको वा विकर्मा वा संकीर्णस्तस्करोऽपि वा । नान्यत्र कारणं दानं योगेष्वाह प्रजापतिः
 पितरस्तस्य तुष्यन्ति सुवृष्टेनैव कर्षकाः । पुत्रो वाऽप्यथ वा पौत्रो ध्यानिनं भोजयिष्यति ॥ ७१
 अलाभे ध्यानिभिर्भूणां भोजयेद्ब्रह्मचारिणौ । तदलाभेऽप्युदासीनं गृहस्थमपि भोजयेत् ॥ ७२
 यस्तिष्ठेदेकपादेन वायुभक्षः शतं समाः । ध्यानयोगी परस्तस्मादिति ब्रह्मानुशासनम् ॥ ७३
 सिद्धा हि विप्ररूपेण चरन्ति पृथिवीमिमाम् । तस्मादतिथिमार्यान्तमभिगच्छेत्कृताञ्जलिः ॥ ७४
 पूजयेच्चार्घ्यपायेन वेश्मना भोजनेन च । उर्वी सागरपर्यन्तां देवा योगेश्वराः सदा ॥
 नानारूपैश्चरन्त्येते प्रजा धर्मेण पालयन् ॥ ७५
 तस्माद्वाच वै दानं विप्रायातिथये नरः । प्रदानानि प्रवक्ष्यामि फलं चैषां तथैव च ॥ ७६
 अश्वमेधसहस्रेण राजसूयशतेन च । पुण्डरीकसहस्रेण योगिष्वावसथो वरम् ॥ ७७
 आद्य एव गणः प्रोक्तः पितॄणाममितीजसाम् । भावयन्सप्त कालान्वै स्थित एव गणः सदा ॥ ७८
 अत उर्ध्वं प्रवक्ष्यामि सर्वान्पितृगणान्पुनः । संततिं संस्थितिं चैव भावनां च यथाक्रमम् ॥ ७९
 इति श्रीमहापुराणे वायुः ॥ ७९ ॥ तत्पादे आद्वप्रक्रियारम्भो नामैकमसत्तितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६६७६

अथ द्विसप्ततितमोऽध्यायः ।

आद्वकल्पः ।

सूत उवाच—

मेधावतां श्रेष्ठाः स्वर्गे पितृगणाः स्मृताः । चत्वारो मूर्तिमन्तश्च त्रयस्तेषाममूर्तयः ॥
 लोकविसर्गं तु कीर्तयिष्ये निबोधत ॥

१ ख. पितृन्त्यस्मा । ग घ. ह. पितृन्त्यस्मा । २ क. भियं च कु. । ३ ख. घ. आर्द्धः । ४ ख. कस्तान्म-
 प्रवि. । ग. घ. ह. कस्तान्यो. । ५ कुरुकाः । ६ ख. घ. रिणाम् । त. । ७ ख. ग. घ. ह. भे सुदा. । ८ ख. यान्तं
 पूजयेद्य कु. । ९ क. पात्रेण वै. । १० ख. गिता आद्वभोजिनाम् । आ. ११ क ग. गगस्तदा । १२ ग. घ. ह. सुगं-
 १३ ग. घ. ह. लोमान्विम. ।

या वै दुहितरस्तेषां दौहित्राश्चैव ये स्मृताः । धर्ममूर्तिधरास्तेषां ये त्रयः परमा गणाः ॥ १
 नामानि लोकसर्गं च तेषां पश्ये समासतः । लोका विरजसो नाम्ना यत्र तिष्ठन्ति भास्वराः ॥
 अमूर्तयः पितृगणाः पुत्रास्ते वै प्रजापते । विरजस्य द्विजाः श्रेष्ठा वैराजा इति विश्रुताः ॥
 एष वै प्रथमः कल्पो वैराजानां प्रकीर्तितः ॥ ४
 तेषां तु मानसी कन्या मेना नाम महागिरेः । पत्नी हिमवतः शुभ्रा यस्यां मेनाकं उच्यते ॥ ५
 जातः सर्वोपधिधरः सर्वरत्नाकरात्मवान् । पर्वतः प्रवरः पुण्यः नौश्वस्तस्याऽऽत्मजोऽभवत् ॥ ६
 तिस्रः कन्यास्तु मेनाया जनयामास शैलराट् । अपर्णामेकपर्णा च तृतीयामेकपाटलाम् ॥ ७
 आश्रिते द्वे ह्यपर्णा तु अनिकेता तपोऽचरत् । न्यग्रोधमेकपर्णी तु पाटलामेकपाटला ॥
 शतं वर्षसहस्राणि दुश्चर देवदानवैः ॥ ८
 आहारमेकपर्णेन एकपर्णी समाचरत् । पाटलेनैव चैकेन विद्वान् यो देकपाटला ॥ ९
 पूर्णे पूर्णे सहस्रे द्वे आहार वै प्रचरतुः । एका तत्र निराहारा ता माता प्रत्यभापत ॥ १०
 निषेधयन्ती ह्युमेति माता स्नेहेन दुःखिता । सा तथोक्ता तथा देवी माता दुश्चरचारिणी ॥ ११
 उमेति सा महाभागा त्रिषु लोकेषु विश्रुता । तथेति नाम्ना तेनासौ निरुक्ता कर्मणा शुभा ॥ १२
 एतत्तु त्रिकुमारीकं जगत्स्थास्यति शाश्वतम् । एतासां तपसा दत्तं यावद्भूमिर्धारिष्यति ॥ १३
 तपःशरीरास्ताः सर्वास्तिस्रो योगवलान्विताः । देव्यस्ताः सुमहाभागाः सर्वाश्च स्थिरयौवनाः ॥
 सर्वाश्च ब्रह्मवादिन्यः सर्वाश्चैवोर्व्वरेतसः । उमा तासां वरिष्ठा च श्रेष्ठा च वरवर्णिनी ॥ १५
 महायोगवलोपिता महादेवमुपस्थिता । दन्तकाण्डोशनास्तस्याः पुत्रो वै भृगुनन्दनः ॥ १६
 असितस्यैकपर्णी तु पत्नी साध्वी दृढव्रता । दत्ता हिमवता तस्मै योगाचार्याय धीमते ॥
 देवलं सुपुत्रे सा तु ब्रह्मिष्ठ मानसं सुतम् ॥ १७
 यां चैतासां कुमारीणां तृतीया त्वेकपाटला । पुत्रं शतशिलाकस्य जैगीपव्यमुपस्थिता ॥ १८
 तस्यापि शङ्खलिखितौ स्मृतौ पुत्रावयोनिजौ । इत्येतां वै महाभागा कन्या हिमवतः शुभाः ॥
 रुद्राणी सा तु प्रवरां स्वगुणैरतिरिच्यते । अन्योन्यप्रीतिरनयोरुमाशंकरयोरथ ॥ २०
 श्लेष संसक्तयोर्ज्ञात्वा शङ्कितः किल वृत्रहा । ताभ्यां मैथुनसक्ताभ्यामपत्योद्भवभीरुणा ॥
 तयोः सकाशमिन्द्रेण प्रेषितो हव्यवाहनः ॥ २१
 अनयो रतिवित्रं च त्वमाचर हुताशन । सर्वत्र गत एव त्वं न दोषो विद्यते तदा ॥ २२
 इत्येवमुक्ते तु तथा वह्निना च तथा कृतम् । उमादहं समुत्सृज्य शुक्रं भूमौ विसर्जितम् ॥ २३
 ततो रुपितया देव्या शप्नोऽग्निः शाशपायन । इदं चोक्तवती वह्निं रोपगद्गदया गिरा ॥ २४
 यस्मान्प्रप्यवितृप्ताया रतिवित्रं हुताशन । कृतवानस्य कर्तव्यं तस्माच्चमसि दुर्मतिः ॥ २५
 यदेव विभूतं गर्भं रौद्रं शुभं महार्पणम् । गर्भं त्वं धारयस्वैवमेवा ते दण्डधारणं ॥ २६

१ ग घ ङ पा यस्त्रयः परमा गण । ना । २ ख घ ङ लोकस । ३ ख ग घ ङ 'स्यानुनो' । ४ घ.
 'ध्यावे' । ५ क 'योषितयादे' । ६ न घ ङ 'पगा तु' । ७ रा घ ङ या वै ता' । ८ ख 'ता प्रज्ञादि-य क' ।
 ९ ग घ ङ 'रा स्वगुणै' । १० क योषिया । ११ घ 'योस्तथा' । १२ 'ये' । १३ ख तव । १४ द प्रास्ते' । १५ क
 'मो' । य' । १६ ख निरुक्ता । १७ रा 'क तदा प्र' । १८ ग घ ङ 'प्रभुम्' । १९ रा 'णा' । शशाप रापादुद्राणी
 अ व' ।

(श्राद्धकल्पः)

- स शापरोषाद्गुद्राण्या अन्तर्गर्भो हुताशनः । बहुन्वर्पणान्गर्भं धारयामास वै द्विजाः ॥ २७
- स गङ्गामुपगम्याऽऽह श्रूयता सरिदुत्तमे । सुमहान्परिखेदो मे गर्भधारणकारणात् ॥ २८
- मद्वितार्थमिमं गर्भमतो धारय निम्नगे । मत्पसादाच्च खेदो वै मन्दस्तव भविष्यति ॥ २९
- तथेत्युक्त्वा तदा सा तु संमहृष्टा महानदी । तं गर्भं धारयामास दहमानेन तेजसा ॥ ३०
- साऽपि कृच्छ्रेण महतां खिद्यमाना महानदी । कालं प्रकृष्टं सुमहद्गर्भधारणतत्परा ॥ ३१
- तया परिगतं गर्भं कुक्षौ हिमवतः शुभे । शुभं शरवणं नाम चित्रं पुष्पितपादपम् ॥ ३२
- तत्र तं व्यसृजद्गर्भं दीप्यमानमिवानलम् ॥ ३३
- रुद्राग्निगङ्गातनयस्तत्र जातोऽरुणप्रभः । आदित्यशतसंकाशो महातेजाः प्रतापवान् ॥ ३४
- तस्मिञ्जाते महाभागे कुमारं जाह्नवीसुते । विमानयानैराकाशं पतत्रिभिरिषाट्टतम् ॥ ३५
- देवदुन्दुभयो नेदुराकाशे मधुरस्वराः । मुमुचुः पुष्पवर्षं च खेचैराः सिद्धचारणाः ॥ ३६
- जगुर्गन्धर्वमुखाश्च सर्वशस्तत्र तत्र ह । यक्षा विद्याधराः सिद्धाः किनराश्चैव सर्वशः ॥ ३७
- महानागसहस्राणि प्रवराश्च पतत्रिणः । उपतस्थुर्महाभागमाग्नेयं शंकरात्मजम् ॥ ३८
- प्रभावेण हतास्तेन दैत्यदानवराक्षसाः ॥ ३९
- सह सर्वापि भार्याभिरादावेवाग्निसंभवः । अभिषेकप्रयाताभिर्दृष्टो वर्ज्यं त्वरुन्धतीम् ॥ ४०
- ताभिः स वालार्कनिभो रौद्रः परिवृतः प्रभुः । स्निह्यमानाभिरत्यर्थं स्वकाभिरिव मातृभिः ॥ ४१
- युगपत्सर्वदेवीर्हि दिदृक्षुर्जाह्नवीसुतः । पण्मुखान्यसृजच्छ्रीमांस्तासां प्रीत्या महाद्युतिः ॥ ४२
- श्रीमान्कमलपत्राक्षस्तरुणादित्यसंनिभः । येन जातेन लोकानामाक्षेपस्तेजसा कृतः ॥ ४३
- तेन जातेन महता देवानामसहिष्णवः । रुन्दिता दानवगणास्तस्मात्स्कन्दः प्रतापवान् ॥ ४४
- कृत्तिकाभिस्तु यस्मात्स वर्धितः स पुरातनः । कार्तिकेय इति ख्यातस्तस्मादसुरसूदनः ॥ ४५
- जृम्भतस्तस्य दैत्यारेर्ज्वालामालाकुलात्तदा । मुखाद्विनिर्गता तस्य स्वशक्तिरपराजिता ॥ ४६
- कीडार्थं चैव स्कन्दस्य विष्णुना प्रभविष्णुना । गरुडादाति सृष्टौ हि पक्षिणौ हि प्रभद्रकौ ॥ ४७
- मयूरः कुक्कुटश्चैव पताका चैव वायुना । यस्य दत्ता सरस्वत्या महावीणा महास्वना ॥ ४८
- अजः स्वयमुवा दत्तो मेघो दत्तश्च शंभुना ॥ ४९
- मायाविहरणे निमा गिरौ क्रौञ्चे निपातिते । तारके चासुरवरे समुद्रीर्णे निपातिते ॥ ५०
- सेन्द्रोपेन्द्रैर्महाभागैर्देवैरग्निसुतः प्रभुः । सैनापत्येन दैत्यारिरभिपिक्तः प्रतापवान् ॥ ५१
- देवसेनापतिस्त्वेव पठ्यते नरनायकः । देवारिस्कन्दनः स्कन्दः सर्वलोकेश्वरः प्रभुः ॥ ५२
- प्रमथैर्विविधैर्देवैस्तथा भूतगणैरपि । मातृभिर्मित्रिणाभिश्च विनायकगणैस्तथा ॥ ५३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते सेना-युत्पत्तिश्च नाम द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६७२६

* नात्राध्यायपरिसमाप्ति क ख घ ङ पुस्तकेषु । परंतु कथासंगत्याऽयमेव पाऽ समीचीन इति प्रतिभाति ।

१ क ग ङ 'न चेतसा । २ ख ग घ ङ 'ता खेय' । ३ ग घ ङ 'त्वरम् । तं । ४ ग घ ङ 'चित्रप' । ५ क ग घ ङ खवरा । ६ क 'णि तदा तेन । ७ ख 'यनै । दे' ।

अथ त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ।

आद्धकल्पः ।

[*बृहस्पतिरुवाच—

लोकाः सोमपदा नाम मारीचेर्यत्र वै सुताः । पितरो दिवि वर्तन्ते देवास्तान्भावयन्ति वै ॥ १
 अग्निष्वात्ता इति ख्याताः सर्व एवामितौजसः । एतेषा मानसी कन्या अच्छोदा नाम निम्नगा
 अच्छोदं नाम तद्विष्यं सरो यस्याः समुच्छ्रितम् । अद्रिकाप्सरसा युक्तं विमानैर्धिष्ठितं दिवि ॥
 अमूर्तिमतश्च पितृन्ददृशे सा तु विस्मिता । पीडिताऽनेन दुःखेन वभूव वरवर्णिनी ॥ ४
 सा दृष्ट्वा पितरं वव्रे वसूनामन्तरिक्षगम् । अमावसुरिति ख्यातमायोः पुत्रं यशस्विनम् ॥ ५
 सा तेन व्यभिचारेण मनसः कामचारिणी । पतिकामा तदा सा च योगभ्रष्टा पपात ह ॥ ६
 सा त्वपश्यद्विमानानि पतन्ती सा दिवश्च्युता । त्रसरेणुप्रमाणानि तेष्वपश्यच्च तान्पितॄन् ॥ ७
 सुसूक्ष्मानपरित्यक्तानग्नीनुग्निष्विवाऽऽहितान् । त्रायध्वमित्युवाचाथ पतन्ती तानवाकिशराः ॥ ८
 तैरुक्ता सा तु मा भैपीरित्युक्ताऽधिष्ठिताऽभवत् । ततः प्रासादयत्सा वै पितॄस्तान्दीनया गिरा
 ऊचुस्ते पितरः कन्यां भ्रष्टैश्वर्या व्यतिक्रमात् । भ्रष्टैश्वर्या स्वदोषेण पतौसि त्वं शुचिस्मिते ॥
 यैः क्रियन्ते च कर्माणि शरीरैरिह दैवतैः । तैरेव तत्कर्मफलं प्राप्नुवन्तीह देवताः ॥ ११
 सद्यः फलन्ति कर्माणि देवत्वे मेत्य मानुषे । तस्मादमावसौ(मुं)त्वं(तिं) त्वं मेत्य प्राप्स्यसे फलम्
 इत्युक्तया वै पितरः पुनस्ते तु प्रसादिताः । ध्यान्वा प्रसादं संचक्रुस्तस्यास्ते त्वनुकम्पया ॥
 अवश्यंभाविनं दृष्ट्वा हर्षमूचुस्ततः सुराः । सोमपाः पितरः कन्या राज्ञश्चैव ह्यमावसोः ॥ १४
 उत्पन्नस्य पृथिव्यां तु मानुपत्वे महात्मनः । कन्या भूत्वा त्विमाल्लोकान्पुनः प्राप्स्यसि स्वानिति
 अष्टाविंशे भवित्री त्वं द्वापरे मत्स्ययोनिजा । अस्यैव राज्ञो दुहिता अद्रिकायां ह्यमावसोः ॥ १६
 पराशरस्य दायादमृषेस्त्वं जनयिष्यसि । स वेदमेकं विप्रपिथतुर्धा वै करिष्यति ॥ १७
 महाभिषस्य पुत्रौ द्वौ शंतनोः कीर्तिवर्धनौ । विचित्रवीर्यं धर्मज्ञं त्वमेवोत्पादयिष्यसि ॥ १८
 चित्राङ्गदं च राजानं तेजोवलगुणान्वितम् । एतानुत्पाद्य पुत्रास्त्वं पुनर्लोकानवाप्स्यसि ॥ १९
 व्यतिक्रमात्पितॄणां त्वं प्राप्स्यसे जन्म कुत्सितम् । तस्यैव राज्ञस्त्वं कन्या अद्रिकाया भविष्यसि
 कन्या भूत्वा ततश्च त्वमिमाल्लोकानवाप्स्यसि । एतमुक्ता तु दासेयी जाता सत्यवती तु सा ॥
 अद्रिकाया सुता मत्स्यां सुता जाता ह्यमावसोः । अद्रिकामत्स्यसंभूता गङ्गायामनुसगमे ॥ २२
 तस्य राज्ञो हि सा कन्या राज्ञो वीर्ये सदैव हि । विरजा नाम ते लोका दिवि रोचन्ति ते गणाः
 अग्निष्वात्ताः स्मृतास्तत्र पितरो भास्वरप्रभाः । तान्दानवगणा यक्षा रक्षोगन्धर्वकिन्नराः ॥ २४
 भूतसर्पपिशाचाश्च भावयन्ति फलार्थिनः । एते पुत्राः समाख्याताः पुलहस्य प्रजापतेः ॥ २६

* धनुर्विहान्तर्गतग्रन्थः क ग घ ङ पुस्तकेषु नास्ति ।

१ क 'तच्युता' । २ ख. ग घ ङ 'नृ' । छ सू' । ३ ग घ 'रित्तोऽधि' । ४ ग घ. 'तः प्रसा' ।
 ५ य ख तपसि । ६ ग ग घ ङ 'वन्ति स्म दे' । ७ ख. ग घ ङ 'कायाममा' । ८ ख 'ता रिधवास्त' ।
 ९ ङ. 'अ विरजो भा' ।

(आद्यकल्पः)

त्रय एते गणाः प्रोक्ता धर्ममूर्तिधराः शुभाः । एतेषां मानसी कन्या पीवरी नाम विश्रुता ॥ २६
योगिनी योगपत्नी च योगमाता तथैव च । भविता द्वापरं प्राप्य अष्टाविंशं तदैवं तु ॥ २७
पराशरकुलोद्भूतः शुको नाम महातपाः । श्रीमान्योगी महायोगी योगस्तस्माद्विजोत्तमाः ॥ २८
व्यासौदरण्यां संभूतो विधुप इव पावकः । स तस्यां पितृकन्यायां योगाचार्यान्परिश्रुतान् ॥ २९
कृष्णं गौरं प्रभुं शंभुं तथा भूरिश्रुतं च वै । कन्यां कीर्तिमतीं चैव योगिनीं योगमातरम् ॥ ३०
ब्रह्मदत्तस्य जननी महिषी त्वणुहस्य तु । एतानुत्पाद्य धर्मात्मा पुत्रान्योगमवाप्य च ॥ ३१
महायोगतपाश्चैव अपरावर्तिनीं गतिम् । आदित्यकिरणोपेतं त्वपुनर्भविमास्थितः ॥ ३२
सर्वव्यापी विनिर्मुक्तो भविष्यति महामुनिः । अमूर्तिमन्तः पितरो धर्ममूर्तिधरास्तु ये ॥ ३३
त्रय एते गणास्तेषां चत्वारोऽन्ये निबोधत । यान्वक्ष्यामि द्विजश्रेष्ठा मूर्तिमन्तो महार्जभाः ॥ ३४
उत्पन्नास्ते स्वधायास्तु कन्या ह्यग्नेः कवेः सुताः । पितरो देवलोकेषु ज्योतिर्भासिषु भास्वराः ॥
सर्वकामसमृद्धेषु द्विजास्तान्भावयन्त्युत । एतेषां मानसी कन्या गौर्नाम दिवि विश्रुता ॥ ३६
दत्तसेना कुमारेण शुक्रस्य महिषी प्रिया । एकत्रिंशच्च विख्याता भृगूणां कीर्तिवर्धनाः ॥ ३७
मरीचिगर्भास्ते लोकाः समावृत्य दिवि श्रुताः । एते ह्यग्निरसः पुत्राः साध्वैः सह विवर्धिताः ॥
उपहृताः स्मृतास्ते तु पितरो भास्वरा दिवि । तान्सात्रियगणान्दृष्ट्वा भावयन्ति फलार्थिनः ॥ ३९
एतेषां मानसी कन्या यशोदा नाम विश्रुता । पत्नी सा विश्वमहतः क्षुपा वै विश्वशर्मणः ॥
राजर्षेर्जननी देवी खट्वाङ्गस्य महात्मनः । यस्य यज्ञे पुरा गीता गार्थो दिव्यैर्महर्षिभिः ॥ ४१
अग्नेर्जन्म तथा दृष्ट्वा शाण्डिल्यस्य महात्मनः । यजमानं दिलीपं ये पश्यन्ति सुसमाहिताः ॥ ४२
सत्यव्रतं महात्मानं ते स्वर्गजयिनोऽमराः । आज्यपा नाम पितरः कर्दपस्य प्रजापतेः ॥ ४३
समुत्पन्नस्य पुलहादुत्पन्नास्तस्य वै पुनः । लोकेष्वेतेषु वर्तन्ते कामगेषु विहंगमाः ॥ ४४
एतान्वैश्यगणाः श्राद्धे भावयन्ति फलार्थिनः । एतेषां मानसी कन्या विरजा नाम विश्रुता ॥
ययातेर्जननी साध्वी पत्नी सा नहुषस्य तु । सुकाला नाम पितरो वसिष्ठस्य प्रजापतेः ॥ ४६
हिरण्यगर्भस्य सुताः शूद्रास्तान्भावयन्त्युत । मानसा नाम ते लोका वहन्ते यत्र ते दिवि ॥ ४७
एतेषां मानसी कन्या नर्मदा सरितां वरा । सा भावयति भूतानि दक्षिणापथगायिनी ॥ ४८
जननी त्रसदस्योर्हि पुरुकुत्सप्रसिग्रहः । एतेषामभ्युपगर्भान्मनुर्मन्वन्तरेश्वरः ॥ ४९
मन्वन्तरादौ श्राद्धानि प्रवर्तयति सर्वशः । पितृणामनुपूर्व्येण सर्वेषां द्विजसत्तमाः ॥ ५०
तस्मादिह स्वधर्मेण श्रौद्धं देयं तु श्रद्धया । सर्वेषां राजतैः पात्रैरपि वा रजतान्वितैः ॥ ५१
दत्तं स्वधां पुरोधाय तथा भीणाति ये पितृन् । सोमस्याऽऽप्यायनं कृत्वा गर्भैर्वैश्वतस्य च ॥
उदगायनं चैग्री च अश्वमेधं तदामुपात् । पितृन्भीणानि च भक्त्या पितरः भीणयन्ति तम् ॥
पितरः पुष्टिकापस्य प्रजाकामस्य वा पुनः । पुष्टिं प्रजां च स्वर्गं च प्रयच्छन्ति न संशयः ॥
देवकार्यादपि सदा पितृकार्यं विशिष्यते । देवताभ्यः पितृणां हि पूर्वमाप्यायनं स्मृतम् ॥ ५५

१ स. 'विशे एदे' । २ क. 'तं तु दत्तम्' । ३ ग. 'दायशा । श्री' । ४ क. 'तमः । व्या' ।
५ क. 'माशु' । ६ ग. घ. ड. 'प्रमान' । ७ ग. घ. ड. 'पितृणां' । ८ स. घ. द. 'तान् कृतान्' । ९ 'ना
द्व्येवमपि' । १० ग. घ. ड. 'विश्वशर्मणः' । ११ घ. 'दिलीपः' । १२ क. ग. घ. ड. 'विश्वशर्मणः' ।
१३ ग. 'पुत्रा' । १४ क. घ. ड. 'नामनी' । १५ ग. घ. ड. 'दे' । १६ घ. 'कन्या' । १७ ग. ड. 'चामा' ।

न हि योगगतिः सूक्ष्मा पितृणामपि तृतीयः । तपसा हि प्रसिद्धेन दृश्यन्ते मांसचक्षुषा ॥ ५८
 इत्येते पितरश्चैव लोका दुहितरश्च वै । दौहित्रा यजमानाश्च प्रोक्ता ये भावयन्ति तान् ॥ ५९
 चत्वारो मूर्तिमन्तश्च त्रयस्तेषाममूर्तयः । तेभ्यः श्राद्धानि सत्कृत्य देवाः कुर्वन्ति यत्नतः ॥ ६०
 भक्ताः प्राञ्जलयः सर्वे सेन्द्रास्तद्गतमानसाः । विश्वे च सिकताश्चैव पृश्निजाः शृङ्गिन(ण)स्तथा
 कृष्णाः श्वेतास्त्वजाश्चैव विधिवत्पूजयन्त्युत । प्रजास्तां वातरशनां दिवाकीर्त्यास्तथैव च ॥ ६२
 लेखाश्च मरुतश्चैव ब्रह्माद्याश्च दिवौकसः । अत्रिभृग्वङ्गिराद्याश्च ऋषयः सर्व एव च ॥ ६३
 यक्षा नागाः सुपर्णाश्च किनरा राक्षसैः सह । पितृस्त्वपूजयन्सर्वे नित्यमेव फलार्थिनः ॥ ६४
 एवमेते महात्मानः श्राद्धे सत्कृत्य पूजिताः । सर्वान्कामान्प्रयच्छन्ति शतशोऽथ सहस्रशः ॥
 हित्वा त्रैलोक्यसंसारं जरामृत्युभयं तथा । मोक्षं योगमथैश्वर्यं प्रयच्छन्ति पितामहाः ॥ ६६
 मोक्षोपायमथैश्वर्यं सूक्ष्मदेहाश्च देवताः । कृत्स्नं वैराग्यमानन्त्यं प्रयच्छन्ति पितामहाः ॥ ६७
 ऐश्वर्यं विहितं योगमथैश्वर्यं वित्तमुत्तमम् । योगैश्वर्यादृते मोक्षः कथं चिन्नोपपद्यते ॥ ६८
 अपक्षस्यैव गमनं गगने पक्षिणो यथा । वरिष्ठः सर्वधर्माणां मोक्षधर्मः सनातनः ॥ ६९
 विमानानां सहस्राणि युक्तान्यप्सरसां गणैः । सर्वकामप्रसिद्धानि प्रयच्छन्ति पितामहाः ॥ ७०
 मङ्गा पुष्टिः स्मृतिर्मेधा राज्यमारोग्यमेव च । पितृणां हि प्रसादेन प्राप्यते सुमहात्मनाम् ॥ ७१
 मुक्तावैदूर्यवासांसि वाजिनागायुतानि च । कोटिशश्चापि रत्नानि प्रयच्छन्ति पितामहाः ॥ ७२
 हंसवर्हिणयुक्तानि मुक्तावैदूर्यवन्ति च । किङ्किणीजालनदानि सदापुष्पफलानि च ॥
 श्रीत्या नित्यं प्रयच्छन्ति भैरव्याणां पितामहाः ॥ ७३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपोद्घातपादे श्राद्धकल्पो नाम त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६७९९

अथ चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पः ।

बृहस्पतिरुवाच—

सौवर्णं राजतं ताम्रं पितृणां पात्रमुच्यते । रजतं रजताक्तं वा पितृणां पात्रमुच्यते ॥ १
 रजतस्य कर्था वाऽपि दर्शनं दानमेव च । अनन्तमक्षयं स्वर्ग्यं पितृणां दानमुच्यते ॥ २
 पितृनेतेन दानेन सत्पुत्रास्तारयन्त्युत ॥ ३
 राजते हि स्वधा दुग्धा पात्रेऽस्मिन्पितृभिः पुरा । स्वधादायार्थमिस्तात् तस्मिन्दत्ते तदक्षयम्
 कृष्णाजिनस्य सानिध्यं दर्शनं दानमेव वा । रक्षोघ्नं ब्रह्मवर्चस्यं पितृस्तत्तद्वितारयेत् ॥ ४
 काश्चनं राजतं ताम्रं दौहित्रं कुतपस्तिलाः । वस्त्रं च पावनीयानि त्रिदण्डी योग एव च ॥ ५
 श्राद्धकर्मण्ययं श्रेष्ठो विधिर्वाहः सनातनः । आयुः कीर्तिः प्रजाश्चैव मङ्गास्ततिवर्धनः ॥ ६

१ ख. 'तृणां न पितृक्षयः' । तं । घ. 'तृणां च पितृक्षयः' । तं । २ ख. ग. द. 'तृप्तेऽपू' । ३ ख. 'देहे
 च ते स्थिताः' । कृ । ग. द. 'देहे च दे' । ४ क. 'मोक्षो ध' । ५ क. ख. 'त्मना । मु' । ६ ख. द. 'वेद्वे' । ७ द.
 'मानुषाणां' । ८ क. घ. 'वा चापि' । ९ ग. घ. द. 'त्रेःस्मपि' । १० घ. 'सद्वित' । ११ क. 'दण्डो यो' ।

(श्राद्धकल्पः)

- दिशि दक्षिणपूर्वस्यां विदिकस्थानं विशेषतः । सर्वतोऽरतिमात्रं तु चतुरस्रं सुसंहितम् ॥ ७
- वक्ष्यामि विधिवत्स्थानं पितॄणामनुशासनात् । धन्यमारोग्यमायुष्यं बलवर्णविवर्धनम् ॥ ८
- तत्र गर्तास्त्रयः कार्यास्त्रयो दण्डाश्च खादिराः । रतिमात्रास्तु ते कार्या रजतेन विभूषिताः ॥ ९
- ते वितस्तयायताः कार्याः सर्वतश्चतुरङ्गुलाः ॥ १०
- प्राग्दक्षिणमुखान्भूमौ स्थितानमुपिरांस्तथा । अद्भिः पवित्रपूताभिः पुत्रयेत्सततं शुचिः ॥ ११
- पायसां हजगव्येन शोधनं बर्हिरेव तु । तर्पणात्सततं ह्येवं तृप्तिर्भवति शाश्वती ॥ १२
- इह चामुत्र च श्रीमान्सर्वकर्मसमन्वितः । एवं त्रिपक्वणस्तातो योऽर्चयेत् पितॄन्सदा ॥ १३
- मन्त्रेण विधिवत्सम्पन्नमभ्यर्च्य फलं लभेत् ॥ १४
- तत्स्थापयेदमावास्यां (?) गर्ते भूचतुरङ्गुले । त्रिःसप्तसंज्ञांस्ते यज्ञास्त्रैलोक्यं धार्यते तु वै ॥ १५
- तस्य पुष्टिरथैश्वर्यमायुः संततिरेव च । विचित्रा भजते लक्ष्मीर्मोक्षं च लभते क्रमात् ॥ १६
- पाप्मापहं पावनीयमभ्यर्च्य फलं तथा । अभ्यर्च्य फलं ह्येतद्विज्ञैः सत्कृत्य पूजितम् ॥ १७
- मन्त्रं वक्ष्याम्यहं तस्मादमृतं ब्रह्मनिर्मितम् ॥ १८
- देवताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगिभ्य एव च । नमः स्वधायै स्वाहायै नित्यमेव भवन्त्युत ॥ १९
- आद्यावसाने श्राद्धस्य त्रिरावर्ते जपेत्सदा । पिण्डनिर्वपणे चैव जपेदेतत्समाहितः ॥ २०
- पितरः क्षिपमायान्ति राक्षसाः मद्रवन्ति च ॥ २१
- पितॄंस्तत्रिणु लोकेषु मन्त्रोऽयं तास्यत्युत । पठ्यमानः सदा श्राद्धे नियतं ब्रह्मवादिभिः ॥ २२
- राज्यकामो जपेदेनं सदा मन्त्रमतन्द्रितः । वीर्यशौचार्थसत्त्वं च श्रीरायुर्वलवर्धनम् ॥ २३
- प्रीयन्ते पितरो येन जप्येन नियमेन च । सप्ताचिपं प्रवक्ष्यामि सर्वकामपदं शुभम् ॥ २४
- अमूर्तानां समूर्तानां पितॄणां दीप्ततेजसाम् । नमस्यामि सदा तेभ्यो ध्यानिभ्यो योगचक्षुषः ॥ २५
- इन्द्रादीनां जनयितारो भृगुमारीचयोस्तथा । सप्तर्षीणां पितॄणां च तान्नमस्यामि कामदान् ॥ २६
- मन्वादीनां सुरेशानां सूर्याचन्द्रमसोस्तथा । तान्नमस्कृत्य सर्वान्वै पितॄन्कुशलदायकान् ॥ २७
- नक्षत्राणां चरादीनां पितॄनथ पितामहान् । द्यावापृथिव्योश्च तथा नमस्यामि कृताञ्जलिः ॥ २८
- देवर्षीणां जनयितृश्च सर्वलोकनमस्कृतान् । अभयस्य सदा द्यौतृन्नमस्येऽहं कृताञ्जलिः ॥ २९
- प्रजापतेः कश्यपाय सोमाय वरुणाय च । योगयोगेश्वरेभ्यश्च नमस्यामि कृताञ्जलिः ॥ ३०
- पितृगणेभ्यः सप्तभ्यो नमो लोकेषु सप्तसु । स्वयंभुवे नमश्चैव ब्रह्मणे योगचक्षुषे ॥ ३१
- एतदुक्तं सप्तैस्तपि ब्रह्मर्षिगणपूजितम् । पवित्रं परमं हेतच्छ्रीमद्रक्षोविनाशनम् ॥ ३२
- अनेन विधिना युक्तस्त्रीन्वराङ्गुलपते नरः । अन्नमायुः सुतांश्चैव ददते पितरो भुवि ॥ ३३
- भक्त्या परमया युक्तः श्रद्धधानो जितेन्द्रियः । सप्ताचिपं जपेद्यस्तु नित्यमेव समाहितः ॥ ३४
- सप्तर्षीपसमुद्रायां पृथिव्यामेकराट्भवेत् ॥ ३५

१ घ. 'स्थानानि' वेशयेत् । स. १. २ ख. ड. 'ने' निवेशयेत् । स. १. ३ क. घ. 'जा ह्याज' । ४ ग. ड. 'वाऽभि-
रेव च । त' । ५ क. ग. ड. 'देवताभ्यः' । ६ ख. ग. 'मः स्वाहायै स्वधायै नि' । ७ ख. घ. ड. 'यतैर्ब्रह्म' । ८ ख. ग.
'शौचाय' । ९ घ. 'योगिच' । १० घ. ड. 'क्षुपाम' । ११ ख. ग. घ. ड. 'जनेता' । १२ ख. घ. ड. 'तृणवर्णवेषु
च । न' । १३ ख. ग. ड. 'णां च वायव्ययोः पि' । य. 'णां च वेद्यतो पि' । १४ घ. 'दातुर्नम' । १५ ख. ग. घ. ड.
'सप्ताचिर्ब्रह्म' । १६ ख. ग. 'ददतः' ।

यत्किञ्चित्पच्यते गेहे भक्ष्यं वा भोज्यमेव च । अनिवेद्य न भोक्तव्यं तस्मिन्नायतने सदा ॥३१॥
क्रमशः कीर्तयिष्यामि बलिपात्राण्यतः परम् । येषु यच्च फलं प्रोक्तं तन्मे निगदतः शृणु ॥ ३२

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते श्राद्धकल्पो नाम चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—५९९०

अथ पञ्चसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पः ।

बृहस्पतिरुवाच—

पालाशं ब्रह्मवर्चस्यमश्वत्थे राज्यभार्वना । सर्वभूताधिपत्यं च प्लक्षे नित्यमुदाहृतम् ॥ १
(* पुष्टिकामं च न्यग्रोधं बुद्धिं प्रज्ञां धृतिं स्मृतिम् । रक्षोघ्नं च यशस्यं च काश्मर्यं पात्रमुच्यते ॥ २
सौभाग्यमुत्तमं लोके मैथुके समुदाहृतम् ।) फल्गुपात्रे च कुर्वाणः सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ३
परा ह्युतिरथो कर्तुः प्रकाश्यं च विशेषतः । विल्वे लक्ष्मीस्तथा मेधा नित्यमायुष्यमेव च ॥ ४
क्षेत्रारामतडागेषु सर्वसस्येषु चैव हि । वर्षेदजस्रं पर्जन्यो वेणुपात्रेषु कुर्वतः ॥ ५
एतेष्वेव सुपात्रेषु ये चैवाऽऽग्रयणं ददुः । सकृदप्यत्र यज्ञानां सर्वेषां फलमुच्यते ॥ ६
पितृभ्यो यस्तु माल्यानि सुगन्धीनि च सर्वशः । सदा दद्याच्छ्रिया युक्तः स विभाति दिवाकरः
गुग्गुलादींस्तथा धूपान्पितृभ्यो यः प्रयच्छति । स युक्तान्मधुसर्पिभ्यां सोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥
धूपं गन्धगुणोपेतं कान्तं पितृपरायणम् । लभते स्त्रीष्वपत्यानि इह चामुत्र चोभयोः ॥
दद्यादेव पितृभ्यस्तु नित्यमेव ह्यतन्द्रितः ॥ ९
दीपं पितृभ्यः प्रयतः सदा यस्तु प्रयच्छति । स लोकेऽप्रतिभं चक्षुः सदा च लभते शुभम् ॥ १०
तेजसा यशसा चैव कान्त्या चैव बलेन च । भुवि प्रकाशो भवति भ्राजते च त्रिविष्टपे ॥
अप्सरोग्भिः परिवृतो विमानाग्रे स मोदते ॥ ११
गन्धान्पुष्पाणि धूपांश्च दद्यादाज्याहुतींश्च वै । फलमूलनमस्कारैः पितॄणां प्रयतः शुचिः ॥
पूर्वं कृत्वा द्विजान्पश्चात्पूजयेदन्नसंपदा ॥ १२
श्राद्धकाले तु सततं वायुभृताः पितामहाः । आविशन्ति द्विजान्दृष्ट्वा तस्मादेतद्ब्रवीमि ते ॥ १३
वस्त्रैरन्नैः प्रदानैस्तैर्भक्ष्यपेयैस्तथैव च । गोभिरश्वैस्तथा ग्रामैः पूजयित्वा द्विजोत्तमान् ॥ १४
भवन्ति पितरः प्रीताः पूजितेषु द्विजातिषु । तस्मादन्नेन विधिवत्पूजयेद्विजसत्तमान् ॥ १५
सव्योत्तराभ्यां पाणिभ्यां कुर्यादुल्लेखनं द्विजः । प्रोक्षणं च तथा कुर्याच्छ्राद्धकर्मण्यतन्द्रितः ॥ १६
दर्भान्पिण्डास्तथा भक्ष्यान्पुष्पाणि त्रिविधानि च । गन्धदानमलंकारमेकैकं निर्वपेद्बुधः ॥ १७
पोषयित्वा जनं सम्यगश्वः स्यादुत्तरो द्विजः । अभ्यङ्गदर्भपिञ्जलैस्त्रिभिः कुर्याद्यथाविधि ॥

* धनुर्दिहान्तर्गतग्रन्थो ह पुस्तके नास्ति ।

(आद्रकलः)

अपसव्यं पितृभ्यश्च दद्यादन्नमनुत्तमम् । तानुचार्याथ सर्वेषां वृत्तार्थं सूत्रमेव च ॥ १९
 खण्डनं पेपैणं चैव तथैवोल्लेखनं तथा । सकृदेव हि देवानां पितॄणां त्रिभिरुच्यते ॥ २०
 एकं पवित्रं हस्तेन पितॄन्सर्वान्सकृत्सकृत् । चैलमन्त्रेण पिण्डेभ्यो दत्त्वा दर्शनजं हितम् ॥ २१
 सदा सर्पिस्त्रिलैर्युक्तांस्त्रीन्पिण्डान्निर्वपेद्भुवि । जानुं कृत्वा तथा सव्यं भूमौ पितृपरायणः ॥ २२
 पितृन्पितामहांश्चैव तथैव प्रपितामहान् । आहूय च पितॄन्माश्चान्पितृतीर्थेन यत्नतः ॥
 पिण्डान्परिक्षिपेत्सम्यगपसव्यमतन्द्रितः ॥ २३
 अन्नेनाद्रिश्च पुष्पैश्च भक्ष्यैश्चैव पृथग्विधैः । पृथङ्जातामहानां तु केचिदिच्छन्ति मानवाः ॥ २४
 त्रीन्पिण्डानानुपूर्व्येण साङ्गुष्ठान्पुष्टिवर्धनान् । जान्वन्तराभ्यां यत्नेन पिण्डान्दद्याद्यथाक्रमम् २५
 सव्योत्तराभ्यां पाणिभ्यां धर्मे मन्त्रे च पर्ययः । नमो वः पितरः शुष्मै सदा ह्येवमतन्द्रितः २६
 दक्षिणस्यां तु पाणिभ्यां प्रथमं पिण्डमुत्सृजेत् । नमो वः पितरः सौम्याः पठन्नित्यमतन्द्रितः २७
 सव्योत्तराभ्यां पाणिभ्यां धर्मे सर्वमतन्द्रितः । उल्लूखलस्य लेखायामुदपात्राद्य सेवनम् ॥ २८
 क्षौमसूत्रं नवं दद्याच्छोणं कार्पासिकं तथा । पत्रेण पितृसूत्रं च कौशेयं परिवर्जयेत् ॥ २९
 वर्जयेत्तदृशां यज्ञे यदप्यहर्तर्हस्रजाम् । न प्रीणन्ति तथैतानि दातुराप्यायतो भवेत् ॥ ३०
 श्रेष्ठमाहुस्त्रिकुदमज्जनं नित्यमेव च । कृष्णेभ्यश्च तिलेभ्यश्च यत्तैलं परिरक्षितम् ॥ ३१
 चन्दनागुरुणी चोभे तमालोशीरपन्नकम् । धूपं च गुग्गुलं श्रेष्ठं तुरुष्कं धूपमेव च ॥ ३२
 शुक्लाः सुमनसः श्रेष्ठास्तथा पद्मोत्पलानि च । गन्धवन्त्युपपन्नानि यानि चान्यानि कृत्स्नशः ॥
 जपासुमनसो भण्डीरूपकामकुरण्डकाः । पुष्पाणि वर्जनीयानि श्राद्धकर्मणि नित्यशः ॥ ३४
 यानि गन्धादपेतानि उग्रगन्धानि यानि च । वर्जनीयानि पुष्पाणि भूतिमन्विच्छता तदा ॥ ३५
 द्विजातयस्तथाऽन्विष्टा नियताः स्युरुदङ्मुखः । पूजयेद्यजमानस्तु विधिवदक्षिणामुखः ॥ ३६
 तेषामभिमुखो दद्याद्दर्भान्पिण्डांश्च यत्नतः । अनेन विधिना साक्षादर्चयेत्स्वान्पितामहान् ॥ ३७
 हरिता वै सपिञ्जलयः पुष्पैस्त्रिगधाः समाहिताः । रत्निमात्रप्रदानेन पितृतीर्थेन संस्थिताः ॥ ३८
 उपमूले तथा नीलाः प्रैस्तराग्रकुलोद्यमाः । तथा श्यामाकनीवारा दुर्वाराः समुदाहृताः ॥ ३९
 पूर्वं कीर्तितवाञ्छ्रेष्ठो बभूवाथ प्रजापतिः । तस्य बाला निपतिता भूमौ चाऽऽकाशमार्गतः ॥ ४०
 तस्मान्मेध्याः सैदा काशाः श्राद्धकर्मणि पूजिताः । पिण्डनिर्वपणं तेषु कर्तव्यं भूतिमिच्छता ४१
 प्रजापुष्टिर्द्युतिः कीर्तिः प्रज्ञाकान्तिसमन्विता । भवन्ति रुचिरा नित्यं विपाप्मानोऽधर्वजिताः ॥
 सकृदेवाऽऽस्तरेदर्भान्पिण्डार्थं दक्षिणामुखः । प्राग्दक्षिणाग्रनियतो विधिं चाप्यनुवक्ष्यति ॥ ४३
 न दीनो वाऽपि वा क्रुद्धो न चैवान्यमना नरः । एकाग्रमाधाय मनः श्राद्धं कुर्यात्सदा बुधः ॥

निहन्मि सर्वं यदमेध्यवद्भवेद्धताश्च सर्वेऽसुरदानवा मया ॥

रक्षांसि यक्षाश्च पिशाचसंघा हता मया यातुधानाश्च सर्वे ॥ ४५ ॥

१ ग. घ. ड. 'दञ्जनमुत्' । २ क. 'भू' । तमुच्चा' । ३ क. पोपणं । ४ घ. 'वृत्तार्थं स्यात्पितॄणां तृप्तिर्' ।
 ५ ख. घ. ट. 'दात्साणं' । ६ ख. ड. 'र्ण पदम्' । ७ ख. ग. ड. 'यद्यप्य' । ८ घ. 'वस्तुजम्' । न । ९ ख. तुश्रप्यायनं
 भ' । ग. घ. ड. 'तुश्राप्या' । १० ख. घ. ड. 'तिलैस्तेलं यत्नात्सु' । ११ क. उपगन्धीनि । १२ ख. ग. घ. ड. 'वर्जि-
 प्यन्ति' । १३ ख. 'पुष्पशुक्लाः स' । १४ ख. प्रत्यलानकु' । ग. प्रत्यारानकु' । घ. प्रत्यारामकु' । ड. प्रत्यारानकु' ।
 १५ क. ख. समाहा' । १६ क. प्रजाका' । १७ ख. घ. निवताः । भ' ।

* एतेन मन्त्रेण सुसंयतात्मा तां वै वेदीं सकृदुल्लिख्य धीरः ।

भूतिं शिवां हि ध्रुवामेच्छमानः क्षिपेद्विजातिर्दिशमुत्तरां गतः ॥ ४६ ॥

एवं पित्रे दृष्टमन्नं हि यस्य तस्यासुरा वर्जयन्तीह सर्वे ।

यस्मिन्देशे पठ्यते एष मन्त्रस्तं वै देशं राक्षसा वर्जयन्ति ॥ ४७ ॥

(+अन्नप्रकारान्नाशुचिः साधु वीक्षन्नचैवान्नं संस्पृशंश्चापि दद्यात् ।

पवित्रपाणिश्च भवेत्तथा हि सहस्रकृत्तस्य फलं समश्नुते ॥ ४८ ॥)

अनेन विधिना नित्यं श्राद्धं कुर्याद्विजः सदा । मनसा कारुक्षितं यद्यत्तत्तद्व्युः पितामहाः ४९

पितरो हृष्टमनसो रक्षांसि विमनांसि च । भवन्त्येवं कृते श्राद्धे नित्यमेव प्रयत्नतः ॥ ५०

शूद्राः श्राद्धे क्षीरचाशु(?)वल्वजास्तरवस्तथो । वारणाश्च लवाथैवै लववर्पाश्च नित्यशः ॥

एवमादीन्यथान्यानि तृणानि परिवर्जयेत् ॥ ५१

अञ्जनाभ्यञ्जनागन्धोर्मानुप्रलयनं(?)तथा । काशैः पुनर्भवैः कार्यं सर्वमेव फलं भवेत् ॥ ५२

काशाः पुनर्भवा ये च वैर्हणा उपवर्हणाः । अथ ते पितरो देवा देवाश्च पितरः पुनः ॥ ५३

पुष्पगन्धादिधूपानामेष मन्त्र उदाहृतः । आहृत्य दक्षिणायां तु होमार्थे विप्रयत्नतः ॥ ५४

अस्वर्ग्यं लौकिकं वाऽपि जुहुयात्कर्मसिद्धये । अन्तराधाय समिधं तथा होमो विधीयते ॥

समाहितेन मनसा प्रयताग्निः प्रयत्नतः ॥ ५५

अग्नये कव्यबोहाय स्वधा अङ्गिरसे नमः । सोमाय वै पितृमते स्वधा अङ्गिरसे नमः ॥

यमाय चैवाङ्गिरसे स्वधा नम इति ब्रुवन् ॥ ५६

इत्येते वै होममन्त्रा मन्त्राणामनुपूर्वशः । दक्षिणातोऽग्नये नित्यं सोमायान्तरतस्तथा ॥ ५७

एतयोरन्तरं नित्यं जुहुयाद्वै विवस्वते । उपचारं स्वधाकारं तथैवोल्लेखनं च यत् ॥ ५८

होमजप्ये नमस्कारः प्रोक्षणं च विशेषतः । अञ्जनाभ्यञ्जने चैव पिण्डसंवननं तथा ॥ ५९

अश्वमेधफलेनैव तत्स्मृतं मन्त्रपूर्वकम् । क्रियाः सर्वा यथोद्दिष्टाः प्रयत्नेन समाचरेत् ॥ ६०

बहुहव्यत्वमेवाग्नौ सुसभिद्धे विशेषतः । विधूमे लेहिहाने च होतव्यं कर्मसिद्धये ॥ ६१

अप्रबुद्धे सधूमे च जुहुयाद्यो हुताशने । यजमानो भवेदन्धः सोऽपुत्र इति नः श्रुतम् ॥ ६२

अल्पेन्धनो वा रूक्षो वा विस्फुलिङ्गश्च सर्वशः । ज्वालाधूमोऽप्यसव्यश्च स तु बह्निर्न सिद्धये ॥ ६३

दुर्गन्धश्चैव नीलश्च कृष्णश्चैव विशेषतः । भूमिं विगाहते यत्र तत्र विद्यात्पराभवम् ॥ ६४

अर्चिष्मान्पिण्डितशिखः सर्पिष्काञ्चनसंभवः । स्निग्धः प्रदक्षिणश्चैव बह्निः स्यात्कार्यसिद्धये ॥

नरनारीगणेश्वरपूजां प्राप्नोति शान्धतीम् । अक्षयाः पूजितास्तेन भवन्ति पितरोऽव्ययाः ॥

स्थाल्युदुम्बरपात्राणि फलानि समिधस्तथा । श्राद्धे चातिपवित्राणि मेध्योनीति विशेषतः ॥ ६७

पवित्रं वा द्विजश्रेष्ठ शुद्धये जन्मकर्मसु । पात्रेषु फलमुद्दिष्टं यन्मया श्राद्धकर्मणि ॥ ६८

तदेव कृत्स्नं विज्ञेयं समित्सु च यथाक्रमम् । कृत्वा समाहितं चित्तमग्नये वै करोम्यहम् ॥ ६९

* नास्त्यय श्लोकः क. पुस्तके । + धनुश्चिह्नातर्गतमन्त्रः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. पित्र्ये २ ख. ग. ङ. 'वा । वीर' । ३ घ. 'व बलव' । ४ ख. ग. ङ. लम्बावः । ५ ङ. 'न्धामनु' । ६ ख. 'मातुःप्रलेप' । ७ ख. ग. ङ. बर्हिण उपवर्हणः । अ' । ८ घ. 'क्षिण भागं हो' । ९ ख. घ. 'वाहनाय । १० क. 'पसेव्य' । ११ ख. ग. ङ. स्थाल्योद्' । १२ ख. ग. ङ. त्यानि च वि' ।

(आद्रकल्पः)

अनुज्ञातः कुरुष्वेति तथैव द्विजसत्तमैः । यत्नीमादाय पुत्रांश्च जुहुयाद्धव्यवाहनम् ॥ ७०
 समानपुष्पन्यग्रोधपुष्पाश्वत्थविकङ्कताः । उदुम्बरास्तथा विल्वचन्दना यज्ञियाश्च ते ॥ ७१
 सरलो देवदारुश्च शालश्च खदिरस्तथा । समिदर्थं प्रशस्ताः स्युरेते वृक्षा विशेषतः ॥ ७२
 ग्राम्याः कण्टकिनश्चैव यज्ञिया येन केन च । पूजिताः समिदर्थं तु पितॄणां वचनं तथा ॥ ७३
 समिद्धिः कल्कलेयाभिर्जुहुयाद्यो हुताशनम् । फलं यत्कर्मणस्तस्य तन्मे निगदतः शृणु ॥ ७४
 आपसं सर्वकामीयमश्वमेधफलं हि तत् । श्लेष्मातको नक्तमालः कपित्थः शाल्मलिस्तथा ॥ ७५
 नीलो विभीतकश्चैव वल्लीभिश्च तथैव च । शकुनेनानां निवासश्च वर्जयेच्च महीरुहान् ॥
 अपज्ञियाः स्मृता ये च वृक्षाश्चैव तु वर्जयेत् ॥ ७६
 स्वधेति चैव मन्त्रान्ते पितॄणां वचनं तथा । स्वाहेति चैव देवानां यज्ञकर्मण्युदाहृतम् ॥ ७७

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते आद्रकल्पो नाम पञ्चसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—६५५७

अथ यद्सप्ततितमोऽध्यायः ।

आद्रकल्पः ।

सूत उवाच—

देवाश्च पितरश्चैव तेभ्योऽन्ये पितरस्तथा । आथर्वणविधिर्ह्येष प्रत्युवाच बृहस्पतिः ॥ १
 पूजयेच्च पितॄन्पूर्वं देवांश्चापि विशेषतः । देवेभ्योऽपि पितॄन्पूर्वमर्चयन्तीह यन्नतः ॥ २
 दक्षस्य दुहिता रूपाता लोके विश्वेति नामतः । विधिना सा तु धर्मज्ञ दत्ता धर्माय धर्मतः ॥ ३
 तस्याः पुत्रा महात्मानो विश्वे देवा इति श्रुतिः ॥ ४
 प्रख्यातास्त्रिषु लोकेषु सर्वलोकनमस्कृताः । समस्तास्ते महात्मानश्चैरुरुग्रं महत्तपः ॥ ५
 हिमवच्छिखरे रम्ये देवगन्धर्वसेविते । सर्वाप्सरसोभिश्चरितं देवगन्धर्वसेवितम् ॥ ६
 शुद्धेन मनसा प्रीताः पितरस्तानथान्ब्रुवन् । वरं वृणीध्वं प्रीताः स्म कं कामं करवामहे ॥ ७
 एवमुक्ते तु पितृभिस्तदा त्रैलोक्यभावनः । मजानामधिपो ब्रह्मा विश्वानितीदमब्रवीत् ॥ ८

ब्रह्मोवाच—

महातेजा महादेवस्तपसा तैस्तु तापितः । तपसा तेन सुभीतः कं कामं विदधामि वः ॥ ९
 एवमुक्तास्तदा विश्वे ब्रह्मणा लोककर्तृणा । उच्युस्ते सहिताः सर्वे ब्रह्माणं लोकभाविनम् ॥ १०
 आद्धेऽस्माकं भवेदंशो ह्येष नः काङ्क्षितो वरः । प्रत्युवाच ततो ब्रह्मा तान्त्रै त्रिदिवपूजितान् ॥
 भविष्यत्येवमेवेति काङ्क्षितो वो वरस्तु यः । पितृभिस्तु तथेत्युक्त्वा एवमेतन्न संशयः ॥ ११
 सहास्माभिस्तु वो भाव्यं यत्किञ्चिक्रियते त्विह । अस्माकं कलियते आद्धे युष्मानग्रासनं ह वै ॥
 भविष्यति मनुष्येषु सत्यमेतद्ब्रवीमि ते । माल्यैर्गन्धैस्तथाऽग्नेन युष्मानग्रेऽर्चयिष्यति ॥ १२
 मदाता चेति युष्माकमस्माकं दास्यते ततः । विसर्जनमथास्माकं पूर्वं पश्चाच्च देवताः ॥ १३

- रक्षणं चैव श्राद्धस्य आतिथ्यं च विधिद्वयम् । भूतानां देवतानां च पितॄणां श्राद्धकर्मणि ॥
 एवं विधिकृतः(तं)सम्यक्सर्वमेतद्विष्यति ॥ १५
- एवं दत्त्वा वरं तेषां ब्रह्मा पितृगणैः सह । भूतानुग्रहकृद्देवः संचचार यथासुखम् ॥ १६
- वेदे पञ्च महायज्ञा नराणां समुदाहृताः । एतान्पञ्च महायज्ञान्निर्वपेत्सततं नरः ॥ १७
- यत्र यास्यन्ति दातारः संस्थानं वै निबोधत । निर्भयं निरहंकारं निःशोकं निर्व्यथकृमम् ॥
 ब्रह्मस्थानमवाप्नोति सर्वकामपुरस्कृतम् ॥ १८
- शूद्रेणापि प्रकर्तव्याः पञ्चैते मन्त्रवर्जिताः । अतोऽन्यथा तु यो भुङ्क्ते स ऋणं नित्यमश्नुते ॥ १९
- ऋणं च भुङ्क्ते पापात्मा यः पचेदात्मकारणात् । तस्मान्निर्वर्तयेत्पञ्च महायज्ञान्सदा बुधः ॥ २०
- नैवेद्यं केचिदिच्छन्ति जीवत्यपि प्रयत्नतः । उदकपूर्वं वलिं कुर्यादुदकुम्भं तथैव च ॥ २१
- वलिं सुविदितं कुर्यादुद्यादुच्चतरं क्षिपेत् । परशृङ्गगवां पूर्वं वलिं सूक्ष्मं समुत्क्षिपेत् ॥ २२
- न निवेद्यो भवेत्पिण्डः पितॄणां यस्तु जीवति । इष्टेनान्नेन भक्ष्यैश्च भोजयेत् यथाविधि ॥
 विधानं वेदाविहितमेतद्वक्ष्यामि यत्नतः ॥ २३
- देवदेवा महात्मानो ह्येतेऽपि पितरो ह्युत । इच्छन्ति केचिदाचार्याः पश्चात्पिण्डनिवेदनम् ॥ २४
- पूजनं चैव विप्राणां पूर्वमेव हि नित्यशः । तद्विधमर्थकुशलानित्युवाच बृहस्पतिः ॥ २५
- पूर्वं निवेदयेत्पिण्डं पश्चाद्विप्रांश्च भोजयेत् । योगात्मानो महात्मानः पितरो योगसंभवाः ॥
 सोममाप्याययन्त्येते पितरो योगमास्थिताः ॥ २६
- तस्माद्द्याच्छुचिः पिण्डान्योगिभ्यस्तत्परायणः । पितॄणां हि भवेदेतत्साक्षादिव हुतं हविः ॥ २७
- ब्राह्मणानां सहस्रेभ्यो योगी चाग्रासने यदि । यजमानं च भोक्तृश्च नौरिवाम्भसि तारयेत् ॥
 असतां प्रग्रहो यत्र सतां चैव विभार्जना । दण्डो देवकृतस्तत्र सद्यः पतति दारुणः ॥ २९
- हित्वाऽऽगमं सधर्माणं वालिशं यत्र भोजयेत् । आदिकर्म समुत्सृज्य दाता तत्र विनश्यति ॥ ३०
- पिण्डमग्नौ सदा दद्याद्भोगार्थी तु प्रयत्नतः । प्रजार्थी योऽपि ते दद्यान्मध्यमं तत्र पूर्वकम् ॥ ३१
- उत्तमां द्युतिमन्विच्छन्गोषु नित्यं प्रयच्छति । प्रज्ञां पूजां यशः कीर्तिं गोषु नित्यं प्रयच्छति ॥
 प्रार्थयन्दीर्घमायुश्च वायसेभ्यः प्रयच्छति । सौकुमार्यमथान्विच्छन्कुक्कुटेभ्यः प्रयच्छति ॥ ३३
- एवमेतत्समुद्दिष्टं पिण्डनिर्वपणात्फलम् । आकाशं शनयेद्वाऽपि स्थितोऽप्सु दक्षिणामुखः ॥
 पितॄणां स्थानमाकाशं दक्षिणा चैव दिग्भवेत् ॥ ३४
- एकं विप्राः पुनः प्राहुः पिण्डोद्धरणमग्रतः । अनुज्ञाते तु तैर्विप्रैर्वानमुद्दि(द्धि)यताभिति(?) ॥ ३५
- पुष्पाणां च फलानां च भक्ष्याणामन्नतस्तथा । अग्रमुद्धृत्य सर्वेषां जुहुयाज्जातवेदासि ॥ ३६
- भक्ष्यमन्नं तथा पथ्यमनुत्तमफलानि च । हुत्वा चाग्नौ ततः पिण्डान्निर्वपेदक्षिणामुखः ॥ ३७
- (अथैवस्वताय सोमाय हुत्वा पिण्डं निवेद्य सः । उदकानपनं कृत्वा पश्चाद्विप्रांश्च भोजयेत् ॥
 आनुपूर्व्यात्तथा विप्रान्भक्ष्यैरन्नैश्च शक्तितः) ॥ ३८

* धनुर्दिहान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके न स्ति ।

१ ख. सल्लभे । २ ख. ग. 'ह । पूजानु' । ३ ख. ग. घ. 'पि च क' । ४ ख. ग. घ. ह. वारं । ५ क. घ. 'जा सर्वमे' । ६ ख. घ. 'नता । द' । ७ क. वतये । ग. घ. ह. पतये । ८ क. स्थितो सुद' । ९ ख. ड. ए. छे । १० ख. 'दोद्धार' । ११ ख. ग. घ. ह. 'यमुरागानि क' । १२ ड. तोपयेत् । १३ ड. 'रप्रि. ह्वत्' ।

(आद्रकल्पः)

स्निग्धैर्भक्ष्यैः सुगन्धैश्च तर्पयेत् रसेस्तथा । एकाग्रः पर्गुपासीत प्रयतः प्राञ्जलिःस्थितः ॥

तत्परः श्रद्धानश्च कामानामोति मानवः ॥

३९

अक्षुद्रत्वं कृतज्ञत्वं दाक्षिण्यं सत्कृतं च यत् । ततो यज्ञं च दानं च प्रयच्छन्ति पितामहाः ॥४०

अतः परं विधिं सौम्यं भुक्तवत्सु द्विजातिषु । आनुपूर्व्येण विहितं तन्मे निगदतः शृणु ॥ ४१

प्रोक्ष्य भूमिमथोद्धृत्य पूर्वं पितृपरायणः । ततोऽत्र विकिरं कुर्याद्विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ ४२

स्वर्धा वाच्य ततो विप्रा विधिवद्भूरिदाक्षिणान् । अन्नशेषमनुज्ञाप्य सत्कृत्य द्विजसत्तमान् ॥

प्राञ्जलिः प्रयतश्चैव अनुगम्य विसर्जयेत् ॥

४३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते आद्रकल्पो नाम पद्मसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६९५१

अथ सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ।

आद्रकल्पः ।

बृहस्पतिरुवाच—

सकृदभ्यर्चिताः प्रीता भवन्ति पितरोऽव्ययाः । योगात्मानो महारूपानो विपाप्मानो महौजसः

मेत्य च स्वर्गलाभाय कामैश्वर्यं सुविस्तरम् । येषां चाप्यनुगृह्णन्ति मोक्षप्राप्तिकमेण तु ॥ २

तानि वक्ष्याम्यहं सौम्याः सरांसि सरितस्तथा । तीर्थानि चैव पुण्यानि देशाञ्चैलांस्तथाऽऽश्रमान्

पुण्यो यस्त्रिषु लोकेष्वमरकण्टकपर्वतः । पर्वतप्रवरः पुण्यः सिद्धचारणसेवितः ॥ ४

यत्र वर्षसहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च । तपः सुदुश्चरं तेपे भगवानङ्गिराः पुरा ॥ ५

यत्र मृत्योर्गतिर्नास्ति तथैवासुररससाम् । न भयं चैव वाऽलक्ष्मीर्यावद्भूमिर्धरिष्यति ॥ ६

तेजसा यशसा चैव भ्राजते स नगोत्तमः । शृङ्गमालयवतो नित्यं वह्निः संवर्तको यथा ॥ ७

मृदवश्च सुगन्धाश्च हेमाभाः प्रियदर्शनाः । शान्ताः कुशा इति रुधाताः पिवन्दक्षिणनर्मदाम् ॥

दृष्टवान्स्वर्गसोपानं भगवानङ्गिराः पुरा । अग्निहोत्रे महातेजाः प्रस्तरार्थकुशोत्तमान् ॥ ९

तेषु दर्भेषु पिण्डान्योऽमरकण्टकपर्वते । दद्यात्सकृदपि प्राज्ञस्तस्य वक्ष्यामि यत्फलम् ॥ १०

तद्भवत्यक्षयं श्राद्धं पितॄणां प्रीतिवर्धनम् । अन्तर्धानं च गच्छन्ति क्षेत्रमासाद्य नत्सदा ॥ ११

तत्र ज्वालोरसः पुण्यो दृश्यतेऽद्यापि सर्वशः । सशल्यानां च सत्त्वानां विशल्यकरणी नदी ॥

प्राज्ञक्षिणा तु सावर्ता वापी सा पर्वतोत्तमे । कलिङ्गदेशपार्श्वार्धे पितॄणां प्रीतिवर्धनम् ॥ १३

सिद्धक्षेत्रमृषिप्रेष्ठा यदुक्तं परमं भुवि । संपतो देवदैत्यानां श्लोकमप्युशना जगौ ॥ १४

धन्यास्ते पुरुषा लोके ये प्राप्यामरकण्टकम् । पितॄन्संतर्पयिष्यन्ति श्राद्धे पितृपरायणाः ॥ १५

अल्पेन तपसा सिद्धिं गमिष्यन्ति न संशयः । सकृदेवाचितास्तत्र स्वर्गममरकण्टके ॥ १६

महेन्द्रपर्वते रम्ये पुण्यं शक्रानिषेवितम् । तत्राऽऽरुह्य भवेत्प्रीतिः श्राद्धं चैव महत्फलम् ॥ १७

यिल्वाधः शिखरे युक्ता दिव्यं चक्षुः पर्वते । अदृश्यं चैव भूतानां देववचरते महीम् ॥ १८

१ क. विधिना त. २ ख. 'तोऽजवि' । ३ ख. ग. घ. ङ. विकरं । ४ ख. ग. 'राधे कु' । घ. 'रधे कु' ।

५ ख. 'लाग्रः पु' ।

सप्तगोदावरे चैव गोकर्णे च तपोवने । अश्वमेधफलं तत्र स्नात्वा च लभते नरः ॥ १९
 धूतपापस्थलं प्राप्य पूतः स्नात्वा भवेन्नरः । रुद्रस्तत्र तपस्तेपे देवदेवो महेश्वरः ॥ २०
 गोकर्णे वर्णितं विप्रैर्नास्तिकानां निदर्शनम् । अब्राह्मणस्य सावित्री पठतः संप्रणयति ॥ २१
 देवर्षिभवने शृङ्गे सिद्धचारणसेविते । आरुह्य तं तु नियमात्ततो यान्ति त्रिविष्टपम् ॥ २२
 दिव्यैश्चन्दनवृक्षैश्च पादपैरुपशोभितम् । आपश्चन्दनसंपृक्ता वहन्ति सततं यतः ॥ २३
 नदी प्रवर्तते ताभ्यस्ताम्रपर्णीति नामतः । योपेव समेदाखेदा दक्षिणं याति सागरम् ॥ २४
 नद्यास्तस्यास्तु या आपो मूर्च्छमाना महोदधौ । शङ्खा भवन्ति मुक्ताश्च जायन्ते शङ्खमुक्तिकाः ॥ २५
 सदकानयनं कृत्वा शङ्खमौक्तिकसंयुतम् । आधिभिर्व्याधिभिश्चैव मुक्ता यान्त्यमरावतीम् ॥ २६
 चन्दनेभ्यः प्रयुक्तानां शङ्खानां मौक्तिकस्य च । पापकर्तृनपि पितृस्तारयन्ति यथाश्रुति ॥ २७
 *चन्द्रतीर्थे वरे पुण्ये पुण्यकृद्भिर्निषेविते । चन्द्रतीर्थे कुमार्यां तु कावेर्यां प्रभवेऽक्षये ॥
 श्रीपर्वतस्य तीर्थेषु वैकृते च तथा गिरौ ॥ २८
 एकस्था यत्र दृश्यन्ते वृक्षा ह्यौशिरपर्वते । पौलाशाः खादिरा विल्वा प्लक्षाश्वत्यविकङ्कताः ॥
 एतद्धि मण्डलं सिद्धं यज्ञियं द्विजसत्तमाः । अस्मिन्मुक्त्वा जनोऽङ्गानि क्षिप्रं यात्यमरावतीम् ॥
 कर्माणि स्वप्रयुक्तानि सिध्यन्ति प्रभवात्यये । दुष्प्रसक्तानि पितृषु प्रयुक्तानि भवन्त्युत ॥ ३१
 पितृणां दुहिता पुण्या नर्मदा सरिता वरा । तत्र श्राद्धानि दत्तानि अक्षयाणि भवन्त्युत ॥ ३२
 माठरस्य वने पुण्ये सिद्धचारणसेविते । अन्तर्धानं न गच्छन्ति सक्तास्तस्मिन्महागिरौ ॥ ३३
 विन्ध्ये चैव गिरौ पुण्ये धर्माधर्मनिदर्शनम् । पापधारां न पश्यन्ति धारां पश्यन्ति साधवः ॥ ३४
 तस्यां तु दृश्यते पापं केषांचित्पापकर्मणाम् । स्पष्टा भवति सा धारा प्रायशः शुभकर्मणाम् ॥ ३५
 कोशलायां मतङ्गस्य वापी पापनिपूदनी । स्नातास्तस्यां दिवं यान्ति कामचारविहंगमाः ॥ ३६
 कुमारकोशलातीर्थे पर्वते पालपञ्जरे । पाण्डुकूले समुद्रान्ते पण्डारकवने तथा ॥ ३७
 विमले च विपापे च सत्कृत्य प्रभवेऽभयम् । श्रीवृक्षे गृध्रकूटे च जम्बूमार्गे च नित्यशः ॥ ३८
 असितस्यै गुरोः पुण्ये योगाचार्यस्य धीमतः । तत्रापि श्राद्धमानन्त्यमसितायां च नित्यशः ॥
 पुष्करेण्वक्ष्यं श्राद्धं तपश्चैव महाफलम् । महोदधौ प्रभासे च तस्मादेवं विनिर्दिशेत् ॥ ४०
 देविकायां वृषो नाम कूपः सिद्धनिषेवितः । समुत्पतन्ति तस्याऽऽपो गवां शब्देन नित्यशः ॥
 योगेश्वरैः सदा जुष्टः सर्वपापवहिष्कृतैः । दद्याच्छ्राद्धं तु यस्तस्मिन्स्तस्य वक्ष्यामि यत्फलम् ॥
 अक्षयं सर्वकामीयं श्राद्धं प्रीणाति वै पितृन् । जातवेदः शिला तत्र साक्षादग्नेः सनातनी ॥ ४३
 यस्त्वग्निं प्रविशेत्तत्र नाकपृष्ठे स मोदते । अग्निः शान्तः पुनर्जातस्तस्मिन्दत्तं तदक्षयम् ॥ ४४
 दशाश्वमेधिके तीर्थे तीर्थे पञ्चाश्वमेधिके । यथादिष्टं फलं तेषां क्रतूनां नात्र संशयः ॥ ४५
 रुपातं हयशिरो नाम तीर्थं सद्यो वरप्रदम् । श्राद्धं तत्र तदाऽक्षयं दत्त्वा स्वर्गं च मोदते ॥ ४६

* इदमर्थे नास्ति क. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ क. आपः स्वादनसः । २ क. 'महाखे' । ३ ख. घ. ङ. 'लशुक्ति' । ४ ख. ग. घ. 'क्षयम्' । ५ ख. ग. ङ. 'पलाशाः' । ६ ख. घ. ङ. 'सिद्धाय' । ७ ख. ग. घ. ङ. 'पु सुप्रयुक्ता भ' । ८ ख. ग. घ. ङ. 'पुण्याधर्माधर्मनिदर्शनीम्' । ९ धारा पापा न । १० ख. 'यः' । ११ क. न । १२ ग. 'रकुशिला' । १३ ख. 'न्ते पिण्डा' । १४ क. 'भये' । १५ ग. ङ. 'स्य गिरौ पु' । १६ ग. घ. ङ. 'जुष्ट स' । १७ ग. घ. ङ. 'कृतम्' । १८ द' ।

(आद्रकल्पः) .

श्राद्धं कुम्भे विमुञ्चन्ति ज्ञेयं पापनिषूदनम् । श्राद्धं तत्राक्षयं प्राक्तं जप्यहोमतपांसि च ॥ ४७
 अजतुङ्गे शुभे तीर्थे तर्पयेत्सततं पितॄन् । दृश्यते पर्वसु च्छाया यत्र नित्यं दिवौकताम् ॥
 पृथिव्यामक्षयं दत्तं नीरुजा यत्र पाण्डवाः ॥ ४८
 योगेश्वरैः सदा जुष्टं सर्वपापवह्निष्कृतैः । दद्याच्छ्राद्धं तु यस्तस्मिन्स्तस्य वक्ष्यामि यत्फलम् ॥ ४९
 अर्चितास्तेन वै साक्षाद्भवन्ति पितरः सदा । अस्मिन्लोकं वशी यः स्यात्प्रेत्य स्वर्गे स मोदते ॥
 मायशः प्रवरः पुण्यः शिवो नाम हृदस्तथा । तत्र व्याससरः पुण्यं दिव्यं ब्रह्मसरस्तथा ॥ ५१
 उज्जन्तः पर्वतः पुण्यो यस्मिन्योगेश्वरालयः । तत्रैव चाऽऽश्रमः पुण्यो वसिष्ठस्य महात्मनः ॥ ५२
 ऋग्यजुःसामशिरसैः कापोतः पुष्पसाह्वयः । आरुण्यातः पञ्चमो वेदो सृष्टा ह्येतेषु ब्रह्मणा ॥ ५३
 गत्वैतान्मुच्यते पापाद्विजो वह्निः सनातनः । श्राद्धं चाऽऽनन्त्यमेतेषु जप्यहोमतपांसि च ॥ ५४
 पुण्डरीके महातीर्थे पुण्डरीकसमं फलम् । ब्रह्मातीर्थे महातीर्थे अश्वमेधफलं लभेत् ॥ ५५
 सिन्धुसागरसंभेदे तथा पञ्चनदेऽक्षयम् । कीरकात्मा ततः पुण्यो मण्डवायां च पर्वते ॥ ५६
 देयं सप्तनदे श्राद्धं मानसे च विशेषतः । महाकूटे च वन्दे च गिरौ त्रिककुन्दे तथा ॥ ५७
 संध्यायां च महोदये दृश्यते महदद्भुतम् । अश्रद्धधानान्नाभ्येति साऽभ्येति च धृतव्रतान् ॥ ५८
 जातवेदःशिला तत्र साक्षाद्दग्धेः सनातनी । श्राद्धानि चाग्निकार्यं च तत्र कुर्यात्सदाऽक्षयम् ॥
 संश्रयित्वैकमेकेन सायाह्नं प्रति नित्यशः । तस्मिन्देये सदा श्राद्धं पितॄणामक्षयार्थिना ॥ ६०
 कृतात्मा चाऽकृतात्मा वा यत्र विज्ञायते नरः । स्वर्ग्यमार्गप्रदं नाम तीर्थं सद्योवरपदम् ॥
 वैराण्युत्सृज्य तस्मिन्स्तु दिवं सप्तर्षयो गताः ॥ ६१
 अद्यापि तानि दृश्यन्ते वैराण्येव गतानि तु । स्नात्वा स्वर्गमवाप्नोति तस्मिन्स्तीर्थोत्तमे नरः ॥
 रूपातमायतनं तत्र नन्दिसिद्धनिषेवितम् । नेन्द्रीश्वरस्य या मूर्तिर्दुराचारैर्न दृश्यते ॥ ६३
 दृश्यन्ते काञ्चना यूपाः संचिप्ये (दृष्टे) भास्करोदये । कृत्वा प्रदक्षिणं तांस्तु गच्छन्त्यन्तर्हिता दिवम्
 सर्वतश्च कुरुक्षेत्रं सुतीर्थं च विशेषतः । पुण्यं सनत्कुमारस्य योगेशस्य महात्मनः ॥
 कीर्त्यते च तिलान्दत्त्वा पितॄणां वै सदाऽक्षयम् ॥ ६४
 ओजसे चाक्षयं श्राद्धं धर्मराजनिवेशने । श्राद्धं दत्तमर्मावस्यां विधिना च यथाक्रमम् ॥ ६५
 पुनः संनिहितानां वै कुरुक्षेत्रे विशेषतः । अर्चयेद्वा पितॄन्स्तत्र सत्पुत्रस्त्वनुषो भवेत् ॥ ६६
 विनशने सरस्वत्यां पुक्ष्मश्रवणे तथा । व्यासतीर्थे सरस्वत्यां त्रिपुक्षे च विशेषतः ॥ ६७
 देयमोङ्कारपवने श्राद्धमक्षयमिच्छता । सर्वतश्चैव गङ्गायां मैनाके च नगोत्तमे ॥ ६८
 यमुनाप्रभवे चैव सर्वपापैः प्रमुच्यते । अत्युष्णाश्चातिशीताश्च आपस्तत्र निदर्शनम् ॥ ६९
 यमस्य भगिनी पुण्यं मार्तण्डदुहिता तथा । तत्राक्षयं तदा श्राद्धं पितृभिः पूर्वकीर्तितम् ॥ ७०
 ब्रह्मतुङ्गहृदे स्नात्वा सद्यो भवति ब्राह्मणः । तस्मिन्नि श्राद्धयान्त्यं जप्यहोमतपांसि च ॥ ७१

* एतदर्थस्यानेऽयं पाठः ख. पुस्तके—' तस्मिन्देये तथा श्राद्धं पितॄणामक्षयार्थिनाम् ' इति ।

१ ख. ज पदो । २ ख. घ. ड. 'सः कपो' । ३ ख. घ. ड. 'ह्यानपशमावेदाः सृष्टा ह्ये' । ४ ड. 'कुम्भे त' ।
 ५ ग. ड. 'द्वनयो' । ६ ख. ग. घ. ड. 'दग्धिः सनातनः । श्रा' । ७ ख. 'याहे प्र' । ८ ख. घ. ड. 'स्वर्गमा' । ९ ख. घ.
 ड. 'नन्देश्व' । १० ख. ड. 'संचिप्ये' । ११ क. 'न ते तु ग' । १२ ख. ग. ड. 'क्षयान् । ओ' । १३ घ. 'निषेवणे । श्रा' ।
 १४ ख. घ. ड. 'मावास्या' । १५ ख. ग. घ. ड. 'श्रेयं वि' । १६ क. 'ता वक्ष्येये वि' । १७ क. घ. 'प्रदा तु' ।

स्थाणुभूतश्चरंस्तत्र वसिष्ठो वै महातपाः । अद्यापि यत्र दृश्यन्ते पादपा मणिचर्चिताः ॥ ७२
 तुला तु दृश्यते यत्र धर्माधर्मप्रदर्शिनी । यया वै तुलितं विप्रैस्तीर्थानां फलमुत्तमम् ॥ ७३
 पितृणां दुहिता योगा गन्धकालीति विश्रुता । चतुर्थो ब्रह्मणश्चांशः पराशरकुलोद्भवः ॥ ७४
 व्यस्य त्वेकं चतुर्धा तु वेदं धीमान्महापुनिः । महायोगं महात्मानं यो व्यासं जनयिष्यति ॥ ७५
 अच्छोदकं नाम सरो यत्राच्छोदा समुच्छ्रिता । मत्स्ययोनौ पुनर्जाता नियोगाद्वारणेन तु ॥ ७६
 तस्या यत्राऽऽश्रयः पुण्यः पुण्यकृद्भिर्निषेवितः । सकृदत्तं तु वै श्राद्धमक्षयं समुदाहृतम् ॥
 तस्यां योगसमाधाने दत्तं युगपदुद्भवेत् ॥ ७७
 कुवेरतुङ्गे व्यामोचे व्यासतीर्थे तथैव च । पुण्यः स ब्राह्मणो दद्याच्छ्राद्धमानन्त्यमक्षयम् ॥ ७८
 सिद्धैस्तु सेविता नित्यं दृश्यते नाकृतात्मभिः । अनिवर्तनं तु नन्दायां वेद्यां प्रागुत्तरे(?)दिशि ॥
 सिद्धक्षेत्रं तु वै जुष्टं यत्प्राप्य न निवर्तते । महालये पदं न्यस्तं महादेवेन धीमता ॥ ८०
 देव्यालये तपस्तप्त्वा एकपादेन ईश्वरः । नीहारश्च युगं दिव्यमुमातुङ्गे स्थितं जलम् ॥ ८१
 उमातुङ्गे भृगोस्तुङ्गे ब्रह्मतुङ्गे महालये । कौद्रवत्यां च शाण्डिल्यां गुहायां वामनस्य च ॥ ८२
 गत्वा चैतानि पूतः स्याच्छ्राद्धमक्षयमेव च । जपो होमस्तथा ध्यानं यत्किञ्चित्सुकृतं भवेत् ८३
 ब्रह्मचर्यं यजन्ते वै गुरुभक्ताः शतं समाः । एवमादीनि सद्यस्तां स्नात्वा प्राप्नोति सत्फलम् ॥
 कुमारधारा तत्रैव दृष्टा पापप्रणाशनी । यानासनं च तत्रैव सद्यः स्याद्यत्प्रदृश्यते ॥ ८५
 शैलकीर्तिपुराभ्यासे कामानाप्नोति पुष्कलान् । अर्हस्यः सर्वभूतानां देववचरते महीम् ॥ ८६
 कौश्यपस्य महातीर्थं कालसर्पिरिति श्रुतम् । तत्र श्राद्धानि देयानि नित्यमक्षयमिच्छता ॥ ८७
 अक्षयं तु भवेच्छ्राद्धं शालग्रामसमन्ततः । दृष्ट्या न दृश्यते तत्र प्रत्यक्षमकृतात्मनाम् ॥ ८८
 प्रत्यादेशो ह्यशिष्टानां शिष्टानां च निवेशनम् । तत्र चैव हृदे पुण्ये दिव्यो वै नागराद्यतः ॥ ८९
 पिण्डं गृह्णाति हि सतां न गृह्णात्यसतां हि सः । अतिमर्दुर्भुजैर्भोक्तुमन्नं न शक्यते(?) ॥ ९०
 प्रत्यक्षं दृश्यते धर्मस्तीर्थयोरनयोर्द्वयोः । देवदारुवने चापि चारयेस्तं निदर्शनम् ॥ ९१
 विधूतानि तु पापानि दृश्यन्ते सुकृतात्मनाम् । भागीरथ्यां प्रयागे च नित्यमक्षयमुच्यते ॥ ९२
 कालञ्जरे दशार्णायां नैमिषे फुरजाङ्गले । वाराणस्यां नगर्यां तु देयं श्राद्धं तु यत्नतः ॥ ९३
 तस्यां योगेश्वरो नित्यं तत्तस्यां दत्तमक्षयम् । दत्तार्चौ चैतेषु पूतः स्याच्छ्राद्धमानन्त्यमेव च ॥ ९४
 जपो होमस्तथा ध्यानं यत्किञ्चित्सुकृतं भवेत् । लौहित्ये वैतरण्यां वै स्वर्णवेद्यां तथैव च ॥ ९५
 सकृदेव समुद्रान्ते दृश्यते पुण्यकर्मभिः । गङ्गायां धर्मपृष्ठे च सरसि ब्रह्मणस्तथा ॥ ९६
 गयायां गृध्रकूटे च श्राद्धं दत्तं महाफलम् । हिमं च ऋषतते तत्र समन्तात्पञ्चयोजनम् ॥ ९७
 भरतस्याऽऽश्रमे पुण्येऽरण्यं पुण्यतमं स्मृतम् । मतङ्गस्य पदं तत्र दृश्यते मांसचक्षुषा ॥ ९८

* अत्राऽऽश्रमेणदमार्थम् ।

१ रा. ग. घ. गाङ्गन्धः । २ ख. घ. लोद्धवः । ३ व्यः । ४ ख. ग. घ. द. 'मोघे व्या' । ५ ग. घ. द. 'ननीश्व' ।
 ६ ग. घ. कारद्वयां शा' । ७. कारद्वयां शा' । ८ ख. घ. द. 'ति यत्नतः' । ९ ख. दृष्टा । १० ग. शैलः की' ।
 ११ घ. 'कीर्तिः पु' । १२ ख. 'दृश्यं स' । १३ घ. कश्यपस्य । १४ ग. द. 'प्राप्ते सं' । १५ ग. घ. द. 'पि धार' ।
 १६ घ. द. 'त्यं तस्यां दत्तमया' । १७ ख. घ. द. 'त्वा चैतानि पू' । १८ क. च । तयो' । १९ क. ग. द. गयायां ।
 २० ख. घ. द. 'प्ये रन्ध्रं पु' ।

(आद्रकल्पः)

रुंयापितं धर्मसर्वस्वं लोकस्यास्य निदर्शनम् । एवं पञ्चवनं पुण्यं पुण्यकृद्भिर्निषेवितम् ॥
यस्मिन्पाण्डुविशालेति तीर्थं सद्यो निदर्शनम् ॥

९९

तुलामानैस्तथा चापैः शास्त्रैश्च विविधैस्तथा । उन्मज्जन्ति तथा लभे ये वै पापकृतो जनाः ॥
तृतीयायां तथा पादे निःस्वरे पावमण्डले(?) । महाहृदे वै कौशिक्यां दत्तं श्राद्धं महाफलम् ॥

मुण्डपृष्ठे पदं न्यस्तं महादेवेन धीमता । बहून्देवयुगांस्तप्त्वा तपस्तीव्रं मुदुश्चरम् ॥ १०२

अल्पेनाप्यत्र कालेन नरो धर्मपरायणः । पाप्मानमुत्सृजत्पाशु जीर्णत्वचमिवोरगः ॥ १०३

सिद्धानां प्रीतिजननैः पापानां च भयंकरैः । लेलिहानैर्महाभोगै रक्षितं तु दिवानिशम् ॥ १०४

नाम्ना कनकनन्दीति तीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतम् । उदीच्यां मुण्डपृष्ठस्य देवर्षिगणसेवितम् ॥

तत्र स्नात्वा दिवं यान्ति कामचारा विहंगमाः ॥ १०५

दत्तं चापि तथा श्राद्धमक्षयं समुदाहृतम् । ऋणैस्त्रिभिस्तदा स्नात्वा निक्षिणोति नरोत्तमः ॥

तीरे तु सरसस्तत्र देवस्याऽऽयतनं महत् । आरुह्य तज्जपंस्तत्र सिद्धो याति दिवं ततः ॥ १०७

उत्तरं मानसं गत्वा सिद्धिं प्राप्नोत्यनुत्तमाम् । तत्र गत्वा सुरश्रेष्ठं दृश्यते महद्भुतम् ॥ १०८

तस्मिन्निर्वर्तयेच्छ्राद्धं यथाशक्ति यथावलम् । कामान्स लभते दिव्यान्मोक्षोपायं च नित्यशः ॥

मानसे सरसि श्रेष्ठे दृश्यते महद्भुतम् । दिवश्च्युता महाभागा ह्यन्तरिक्षे विराजते ॥ ११०

गङ्गा त्रिपथगा देवी सोमपादाच्च्युता भुवि । आकाशे दृश्यते तत्र तोरणं सूर्यसंनिभम् ॥ १११

जाम्बूनदमयं दिव्यं स्वर्गद्वारमिवाऽऽयतम् । यतः प्रवर्तते भूयः पूर्वसागरमर्न्तिमम् ॥ ११२

पावनी सर्वभूतानां धर्मज्ञानां विशेषतः । चन्द्रभागा च सिन्धुश्च उभे मानससंनिभे ॥

सागरं पश्चिमं याति दिव्यसिन्धुर्नदीवरः ॥ ११३

पर्वतो हिमवान्नाम नानाधातुविभूषितः । योजनानां सहस्राणि आयतोऽशीतिरुच्यते ॥ ११४

सिद्धचारणसंकीर्णः सिद्धचारणसेवितः । तत्र पुष्करिणी रम्या सुपुत्रा नाम विश्रुता ॥ ११५

दश वर्षसहस्राणि तत्र जातस्तु जीवति । श्राद्धं भवति चाऽऽनन्त्यं तस्यां दत्तं महोदयम् ॥

तारयेच्च यदा श्राद्धं दशपूर्वाद्दशपरान् ॥ ११६

सर्वं पुण्यं हिमवतो गङ्गा पुण्या च सर्वतः । समुद्रगाः समुद्राश्च सर्वे पुण्याः समन्ततः ॥ ११७

एवमादिषु सर्वेषु श्राद्धं निर्वर्तयेद्बुधः । पूतो भवति स्नात्वा तु दत्त्वा दत्त्वा तथैव च ॥ ११८

शैलमानुषु तुङ्गेषु कन्दरेषु गुहासु च । उपहरानितम्बेषु तथा मश्रवणेषु च ॥ ११९

पुलिनेष्वापगानां च तथैव प्रभवे युगे । महोदधौ गवां गोष्ठे संगमेषु घनेषु च ॥ १२०

असंख्येष्वापलिप्तासु ह्य्यासु सुरभीषु च । गोमपेनोपलिप्तेषु विविक्तेषु गृहेषु च ॥ १२१

कुर्याच्छ्राद्धमथैतेषु नित्यमेव यथाविधि । प्रदक्षिणं दिशं गत्वा सर्वकामचिकीर्षिकः ॥ १२२

एवमेतेषु सर्वेषु श्राद्धं कुर्यादतन्द्रितः । एवमेव तु मेधावी ब्राह्मी सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ १२३

त्रैवर्ण्यं विहितं स्थाने धर्मवर्णाश्रमे तथा । कोपस्थानस्य संत्यागात्प्राप्यते पितृपूजनम् ॥ १२४

१ ग. ड. 'म' । यद्यम्पकव' । घ. 'म' । यत्पावकव' । २ ख 'गैस्तेरक्षयं सदि' । ३ ख घ. 'त्वा निः
कीणाति । ४ ग. निक्कीणाति । ५ क. 'त्वा पुर' । ६ ख. ग. ड. 'न्तिमान् । पा' । ७ क. 'उभौ मा' । ८ क. 'निभौ ।
सा' । ९ ख. ग. घ. 'दिव्यो सि' । १० ख. घ. ड. 'तस्यां । ११-ख ग. घ. ड. 'श्राद्धे । १२ ख. 'त्वा दानं त' ।
१३ ख. ग. घ. 'मेतत्तु मे' । १४ घ. 'वर्ण्यविहिताः श्राद्धे धर्मा व' । १५ ख ग. घ. ड. 'स्थानाथ रा' ।

तीर्थान्यनुसरन्धीरैः श्रद्धधानो जितेन्द्रियः । कृतपापश्च शुध्येत किं पुनः शुभकर्मकृत् ॥ १२६
 तिर्यग्योर्ने न गच्छेच्च कुदेशे न च जायते । स्वर्गो भवति वै विमो मोक्षोपायं च विन्दति ॥
 अश्रद्धधानाः पाप्मानो नास्तिकाः स्थितसंशयाः । हेतुद्रष्टा च पथैते न तीर्थफलमश्नुते ॥ १२७
 गुरुतीर्थे परा सिद्धिस्तीर्थानां परमं पदम् । ध्यानं तीर्थपरं तस्माद्ब्रह्मतीर्थं सनातनम् ॥ १२८
 उपवासात्परं ध्यानमिन्द्रियाणां निवर्तनम् । उपवासनिवद्धा हि प्राणैरिह पुनः पुनः ॥ १२९
 प्राणापानौ समौ कृत्वा विषयाणीन्द्रियाणि च । बुद्धिं मनसि संयम्य सर्वेषां तु निवर्तनम् ॥
 प्रत्याहारं पुनर्विद्धि मोक्षोपायमसंशयम् । इन्द्रियाणां मनो घोरं बुद्ध्यादीनां प्रवर्तनम् ॥ १३०
 अनाहारात्क्षयं याति विद्यादनशनं तपः । निग्रहाद्बुद्धिमनसो रम्या बुद्धिस्तु जायते ॥ १३१
 क्षीणेषु सर्वपापेषु क्षीणेष्वेवेन्द्रियेषु च । परिनिर्वाति शुद्धात्मा यथा वह्निर्निरिन्धनः ॥ १३२
 कारणेभ्यो गुणेभ्योऽथ व्यक्ताव्यक्तस्य कृत्स्नशः । वियोजयति क्षेत्रज्ञं तेभ्यो योगेन योगवित् ॥
 तस्य नास्ति गतिस्थानं व्यक्ताव्यक्तं न संशयः । अनासन्न सदसच्चैव नैव किञ्चित्स्थितेरिति ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते श्राद्धकल्पे तीर्थयात्रा नाम सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ७०८६

अथाष्टसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पः ।

बृहस्पतिरुवाच—

अतः परं प्रवक्ष्यामि दानानि च फलानि च । श्राद्धकर्मणि मेध्यानि वर्जनीयानि यानि च ॥ १
 हिमपतने कुर्यादाहरेद्वा हिमं ततः । अग्निहोत्रमतः पुण्यं परमं हि ततः स्मृतम् ॥ २
 नक्तं तु वर्जयेच्छ्राद्धं राहोरन्यत्र दर्शनात् । सर्वस्वेनापि कर्तव्यं क्षिप्रं वै राहुदर्शने ॥ ३
 उपरागे न कुर्याच्च पङ्के गौरिव सीदति । कुर्वाणस्तूदरेत्पापान्मैज्जनैरिव सागरे ॥ ४
 विश्वदेवं च सौम्यं च बहुमांसपरं हविः । विषाणं वर्जयेत्खाद्गमसूयानाशनाय वै ॥ ५
 त्वष्टा वै वार्यमाणस्तु देवेशेन महात्मना । पिवञ्चाचीपतेः सोमं पृथिव्यामपतत्पुरा ॥ ६
 श्यामाकास्तु तथोत्पन्नाः पित्रर्थमपि पूजिताः । विष्णुपस्तस्य नासाभ्यामसक्ताभ्यां तथेक्षवः ॥ ७
 श्लेष्माणः शीतला हृद्या मधुराश्च तथेक्षवः । श्यामाकैरिक्षुभिश्चैव पितॄणां सार्वकामिकम् ॥
 कुर्यादाग्रयणं यस्तु स शीघ्रं सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ८
 श्यामाका हस्तिनामा च पटोलं बृहतीफलम् । अगस्त्यस्य शिखा तीव्रा कपायाः सर्व एव च ॥
 एवमादीनि चान्पानि स्वादूनि मधुराणि च । नागरं चात्र वै देयं दीर्घमूलकमेव च ॥ १०

* एतदर्थं रथाने 'आसन्नः सदसच्चैव नैव किञ्चित्स्थितः' इति क. पुस्तके ।

१ ग. घ. ड. नीरः । २ ख. घ. काः छिन्नसं । ३ ख. घ. ड. 'पमाननि' । ४ ख. ग. घ. ड. विषयाणीन्द्रि' ।
 ५ ख. ग. घ. ड. 'ना निव' । ६ ख. घ. ड. नसा २' । ७ ख. 'प्रतपने' । ८ ख. तपः । ९ घ. 'णस्तु हरेत्पापं म' ।
 १० ख. ग. ड. पाप म' । ११ क. ममाशौरि' । १२ ख. ग. घ. ड. 'माणेन दे' । १३ क. तथैव च । श्ले' । १४ ग.
 ड. श्लेष्मणः शी' ।

(आद्रकल्पः)

वर्जनीकराः सुरसाः सर्जकं भूस्तृणानि च । वर्जनीयानि वक्ष्यामि आद्रकर्मणि नित्यशः ॥ ११ ॥
 [* लघुनं गृह्णन् चैव पलाण्डुः पिण्डमूलकम् । करम्भाद्यानि चान्यानि हीनानि रसगन्धतः ॥
 आद्रकर्मणि वर्ज्यानि कारणं चात्र वक्ष्यते । पुरा दे(दै)वासुरे युद्धे निर्जितस्य बलेः सुरैः ॥ १३ ॥
 व्रणेभ्यो विस्फुरन्तो वै पतिता रक्तविन्दवः । तत एतानि वर्ज्यानि आद्रकर्मणि नित्यशः ॥ १४ ॥
 अथ वेदोक्तनिर्यासाह्वणान्पूर्वणानि च । आद्रकर्मणि वर्ज्यानि याश्च नार्यो रजस्वलाः ॥ १५ ॥
 दुर्गन्धं फेनिलं चैव तथा वै पल्लवलोदकम् । न लभेद्यत्र गौस्तृप्तिं नक्तं यैश्चैव गृह्यते ॥ १६ ॥
 आविकं मार्गमौष्टं च सर्वमेकशफं च यत् । माहिपं चामरं चैव पयो वर्ज्यं विजानता ॥ १७ ॥
 अतः परं मवक्ष्यामि वर्ज्यान्देशान्प्रयत्नतः । न द्रष्टव्यं च यैः आद्रं शौचाशौचं च कृत्स्नशः ॥ १८ ॥
 वन्यमूलफलाहारैः आद्रं कुर्यात्तु अद्रया । र्वाष्टमिष्टमवाप्नोति स्वर्गं मोक्षं यशस्करम् ॥ १९ ॥
 अनिष्टशब्दसंकीर्णं जन्तुव्याप्तमथापि वा । पूतिगन्धां तथा भूमिं आद्रकर्मणि वर्जयेत् ॥ २० ॥
 नद्यः सागरपर्यन्ता द्वारं दक्षिणपूर्वतः । त्रिशङ्कुं वर्जयेद्देशं सर्वं द्वादशयोजनम् ॥ २१ ॥
 उत्तरेण महानद्या दक्षिणेन च कैकटात् । देशस्त्रैशङ्कुवो नाम वर्जितः आद्रकर्मणि ॥ २२ ॥
 कार्त्तिकराः कलिङ्गाश्च सिन्धोरुत्तरमेव च । मनष्टाश्रमधर्माश्च वर्ज्या देशाः प्रयत्नतः ॥ २३ ॥
 नग्रादयो न पश्येयुः आद्रमेवं व्यवस्थितम् । गच्छन्ति तैस्तैर्दृष्टानि न पितृन् पितामहान् ॥ २४ ॥

शंपुरुवाच—

नग्रादीन्भगवन्सम्पञ्चमाद्य परिपृच्छतः । कथय द्विजमुख्याद्य विस्तरेण यथातथम् ॥ २५ ॥
 एवमुक्ता महातेजा बृहस्पतिरुवाच तम् । सर्वेषामेव भूतानां त्रयी संवरणं स्मृतम् ॥ २६ ॥
 परित्यजति यो मोहात्ते वै नग्रादयो जनाः । प्रलीयते नरो यस्मान्निरालम्बश्च यो वृषः ॥ २७ ॥
 वृषं यश्च परित्यज्य मोक्षमन्यत्र मार्गति । वृथा वेदाश्रमास्तस्मिन् यो वै सम्पन्न पश्यति ॥ २८ ॥
 ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्या वृषेलाश्चैव सर्वशः । पुरा दे(दै)वासुरे युद्धे निर्जितैरसुरैस्तदा ॥ २९ ॥
 पापैर्पिण्डवैकृतास्तास्त नैषा सृष्टिः स्वयंभुवः । + यद्विआद्रकनिर्ग्रन्थाः शक्या जीवन्ति कर्पटाः ॥
 ये धर्मं नानुवर्तन्ते ते वै नग्रादयो जनाः । वृथाजटी वृथामुण्डी वृथानमश्च यो द्विजः ॥ ३१ ॥
 वृथायती वृथाजापी ते वै नग्रादयो जनाः । कुलंधमा निकाशाश्च तथा पुष्टिकलंशकाः ॥ ३२ ॥
 कृतकर्माक्षितास्त्वेते कुपथाः परिकीर्तिताः । एभिर्निर्वृत्तं वा आद्रं वृथा गच्छति मानवान् ॥
 ब्रह्मज्ञश्च कृतज्ञश्च नास्तिक्रा गुरुतल्पगाः । दस्यवश्च नृशंसाश्च दर्शनेनैव वर्जिताः ॥ ३४ ॥

* अनुधिहान्तर्गतग्रन्थो द. पुस्तके नास्ति । + एतदर्थे ध्यानेऽय पाठः—'द्विआद्रकश्च निर्ग्रन्थाः शक्या पुष्टिकलशकाः' इति क. पुस्तके ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'साः मज्जकं' । २ घ. 'गन्धि च । था' । ३ ख. ग. घ. 'नि चान्यानि' । ४ क. 'परणा' ।
 ५ ग. घ. ङ. यत्रैव । ६ ख. ग. ङ. राज्यानिष्ठाम् । ७ ख. ग. ङ. च वैकटः । दे । ८ क. 'रङ्गराः' । ९ घ. 'नि पितृ-
 भापिपेता' । १० क. विस्तारे । ख. ग. ङ. विस्तारय यथा । ११ क. 'मा द्विजोत्तमाः । प्र' । १२ क. 'ते यः
 स्यामि' । १३ क. वृषो वेदममस्त । १४ घ. 'प्रभाध न स' । १५ ख. ङ. 'लाध न स' । १६ ख. 'वृण्डा वैकृताः
 आता नै' । १७ क. 'कृतस्थाने नै' । घ. 'कृतस्तात नै' । १८ क. 'मुवा । द्वि' । १९ ग. वः । विद्धि भा । २० क.
 'मुदी । वृ' । २१ क. निपादाश्च तथा पुष्टिविनाश । २२ क. ख. ग. घ. 'तं दृष्टं वा आद्र गच्छन्ति मा' । २३ क.
 'नवा । प्र' ।

उक्तं श्राद्धं मया पूर्वं विधिश्च श्राद्धकर्मणि । परिशिष्टं प्रवक्ष्यामि ब्राह्मणानां यथाक्रमम् ॥ ४
 न मीमांस्याः सदा विप्राः (*पवित्रं ह्येतदुत्तमम् । दैवे पित्र्ये च सततं श्रूयते वै परीक्षणम् ॥ ५
 यस्मिन्दोषाः प्रपश्येरन्सद्भिर्वा वर्जितस्तु यः । जानीयाद्वाऽपि संवासाद्वर्जयेत्तं प्रयत्नतः ॥ ६
 अविज्ञातं द्विजं श्राद्धे परीक्षेत सदा बुधः । सिद्धा हि विप्ररूपेण चरन्ति पृथिवीमिमाम् ॥ ७
 तस्मादतिथिमायान्तमभिगच्छेत्कृताञ्जलिः) । पूजयेच्चापि पात्रेण पादाभ्यञ्जनभोजनैः ॥ ८
 उर्वी सागरपर्यन्तां देवा योगेश्वरास्तथा । नानारूपैश्चरन्त्येते मजा धर्मेण पालयन् ॥ ९
 अर्चयित्वा ततो दद्याद्विप्रायातिथये नरः । व्यञ्जनानि च भक्ष्याणि फलं तेषां तथैव च ॥ १०
 आग्निष्टोमं तु पयसा प्रामुयाद्वै तथा श्रुतम् । सर्पिषा तु शुभं चक्षुः षोडशाहफलं लभेत् ॥
 मधुना त्वतिरात्रस्य फलं च समवामुयात् ॥ ११

तैत्तमामुयाच्छूद्रधानो नरो वै सर्वैः कामैर्भोजयेद्यस्तु विमान् ।

सर्वार्थदः सर्वविप्रातिथेयः फलं भुङ्क्ते सर्वमेधस्य नित्यम् ॥ १२

यस्तु श्राद्धेऽतिथिं प्राप्य दैवे वाऽप्यवमन्यते । तं वै देवा निरस्यन्ति होता यद्वत्परां वसुम्(?) ॥
 देवाश्च पितरश्चैव बह्विश्चैव हि तान्द्विजान् । आविश्य भुञ्जते तद्वै लोकानुग्रहकारणात् ॥ १४
 अपूजिता दहन्त्येते दद्युः कामांश्च पूजिताः । सर्वस्वेनापि तस्माद्वै पूजयेदतिथीन्सदा ॥ १५
 वानप्रस्थो गृहस्थश्चैव गृहमभ्यागतोऽथवा । बालाः स्त्रिणा यतिश्चैव जानीयादतिथीन्सदा ॥ १६
 अभ्यागतो याचकः स्यादतिथिः स्यादयाचकः । अतिथेरतिथिः श्रेष्ठः सोऽतिथिर्योग उच्यते ॥
 न घोरो नापि संकीर्णो नाविध्यो न विशेषवित् । न च सन्तानसमृद्धो न सेवी नाचरोऽतिथिः ॥
 पिपासिताय श्रान्ताय भ्रान्तायातिबुभुक्षते । तस्मै सत्कृत्य दातव्यं यज्ञस्य फलमिच्छता ॥ १९
 आरुह्य भृगुतुङ्गे तु गत्वा पुण्यां सरस्वतीम् । आपसां तु नदीं पुण्यां गङ्गां देवीं महानदीम् ॥ २०
 हिमवत्प्रभवा नद्यो याश्चान्या ऋषिपूजिताः । +सरस्तीर्थाभिसंवेद्या नदी नववहास्तथा ॥ २१
 गत्वैतान्मुच्यते पापैः स्वर्गे नित्यं महीयते । दशरात्रमशौचं तु प्रोक्तं वै मृतसूतके ॥ २२
 ब्राह्मणस्य विशेषेण क्षत्रिये द्वादशं स्मृतम् । अर्धमासं तु वैश्यस्य मासाच्छूद्रस्तु शुध्यति ॥ २३
 उदकया सर्ववर्णानां त्रिरात्रेण तु शुध्यति । उदक्यां सूतिकां चैव श्वानमन्त्यावसायिनम् ॥ २४
 नशादीन्मृतहारांश्च स्पृष्ट्वाऽशौचं विधीयते । स्नात्वा सचैलो मृद्भिस्तु द्वादशभिस्तु शुध्यति ॥
 एतदेव भवेच्छौचं मैथुने वमने तथा । मृदा प्रक्षाल्य हस्तौ तु कुर्याच्छौचविधिं नरः ॥ २५
 प्रक्षाल्य चाद्भिर्हस्तौ च स्नात्वा चैव मृदा पुनः । मृदं गुह्ये ततो द्विस्तु पुनरेव मृदं बुधः ॥ २६
 एवं शौचविधिर्दृष्टः सर्ववर्णेषु नित्यदा । परिदद्यान्मृदस्तिस्त्रो हस्तपादावसेचनम् ॥ २७
 आरण्ये शौचमेतच्च ग्राम्ये वक्ष्याम्यतः परम् । मृदस्तिस्त्रः पादयोस्तु हस्तयोस्तिस्त्र एव च ॥
 मृदः पञ्चदशमेध्ये हस्तादीनां विभागशः । अनिर्णिते मृदं दद्यान्मृदन्ते त्वद्भिरेव तु ॥ २९
 कण्ठं शिरो वा प्रावृत्त्य रथपापादगतस्तु वा । अकृत्वा पादयोः शौचमाचान्तोऽप्यशुचिर्भवेत् ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख पुस्तके नास्ति । + नास्तीदमर्थः घ. पुस्तके ।

१ ख. भवेत् । २ ख. ग. घ. ङ. तं । ३ क. तिथौ यः । ४ ख. ग. घ. ङ. श्रांतं । ५ ख. ग. ङ. 'य सताम' ।
 ६ ङ. बालस्त्रियाय । ७ ख. घ. ङ. 'व विज्ञेया अति' । ८ ग. घ. ङ. 'यो नावि' । ९ क. सन्तो न । १० ख. घ.
 ङ. 'द गृह्य ततोऽस्ति' । ११ ग. घ. ङ. 'दशो मे' ।

(श्राद्धकल्पः)

प्रक्षाल्य पात्रं निक्षिप्य आचम्याभ्युक्षणं पुनः । द्रव्यस्यान्यस्य तु तथा कुर्यादभ्युक्षणं पुनः ॥
 पुष्पदीनां वृणानां च प्रोक्षणं हविषां तथा । पराहतानां द्रव्याणां निधायाभ्युक्षणं तथा ॥ ३४
 नामोक्षितं हरेर्तिकचिच्छाब्दे दैवे तथा पुनः । उत्तरेणाऽऽहरेद्वेद्यां दक्षिणेन विसर्जयेत् ॥ ३५
 * विच्छिन्नं स्याद्विपर्यासे दैवे पित्र्ये तथैव च । दक्षिणेन तु हस्तेन दक्षिणां वेदिमालिखेत् ॥
 कराभ्यामेव देवानां पितॄणां विकरं(?) शुभम् । क्षुभितस्वप्नयोश्चैव तथा मूत्रपुरीषयोः ॥ ३७
 निष्ठीविते तथा व्यक्ते भुक्त्वा विपरिधाय च । उच्छिष्टस्य च संस्पर्शे तथा पादावसेचने ॥ ३८
 उत्सृष्टस्य सुसंभाषे ह्यगुर्चि(?) प्रयतस्य च । संदेहेषु च सर्वेषु शिखां भुक्त्वा तथैव च ॥ ३९
 विना यज्ञोपवीतेन मोहाच्च यैद्युपस्पृशेत् । ओष्ठस्य दन्तसंस्पर्शे दर्शने चान्त्यवासिनाम् ॥ ४०
 जिहया चैव संस्पृश्य दन्तासक्तं तथैव च । सशब्दमङ्गुलीभिश्च प्रणतश्चावलोकयन् ॥ ४१
 यश्चाधर्मे स्थितो मोहादाचान्तोऽप्यगुर्चिर्भवेत् । उपविश्य गुचौ देशे प्रणतः प्रागुदङ्मुखः ॥ ४२
 पादौ प्रक्षाल्य हस्तौ तु अन्तर्जानुरूपस्पृशेत् । प्रसन्नास्त्रिः पिवेचापः प्रयतः सुसमाहितः ॥ ४३
 द्विरेव मार्जनं कुर्यात्सकृदभ्युक्षणं ततः । खानि मूर्धानमात्मानं हस्तौ पादौ तथैव च ॥ ४४
 अभ्युक्षणं तथा तस्य यद्यपीमांसितं भवेत् । एवमाचमनं तस्य वेदा यज्ञास्तपांसि च ॥ ४५
 दानानि ब्रह्मचर्यं च भवन्ति सफलास्तथा । क्रियां यः कुरुते मोहादनाचम्यैव नास्तिकः ॥
 भवन्ति च वृथा तस्य क्रिया ह्येता न संशयः । वाग्भावशुद्धिर्निर्णिक्तमदुष्टं वाऽप्यनिन्दितम् ॥
 मेध्यान्वेतानि ज्ञेयानि दुष्टमेभ्यो विपर्ययः । न वक्तव्यः सदा विप्रः क्षुधितो नास्ति किञ्चन ॥
 तस्मै सत्कृत्य यो दद्याद्यूपो यज्ञ उच्यते । अंशुष्टान्नं शृतान्नं तु कृशवृत्तिमयाचकम् ॥ ४९
 एकान्तशीलं हीमन्तं सदा श्राद्धेषु भोजयेत् । यो ददात्यन्तिमेभ्यश्च स ब्रह्मघ्नो दुरात्मवान् ॥
 अपि जातिशतं गत्वा न स मुच्येत किल्बिषात् । विषमं भोजयेद्विप्रानेकपङ्क्त्यां च यो नरः ॥
 नियुक्तो वाऽनियुक्तो वा पङ्क्त्या हरति दुष्कृतम् । पापेन गृह्यते क्षिप्रमिष्टापूर्तं च नश्यति ॥
 यतिस्तु सर्वविप्राणां सर्वेषामग्न्य उत्सवे । इतिहासपञ्चमान्वेदान्यः पठेत्तु द्विजोत्तमः ॥ ५३
 अनन्तरं यथाधोऽयं नियोक्तव्यो विजानता । त्रिवेदोऽनन्तरस्तस्य द्विवेदस्तदन्तरः ॥ ५४
 एकवेदस्तथा पश्चाद्व्यायाध्यायी ततः परम् । पावर्ता ये च पङ्क्त्या वै तान्मवक्ष्ये निबोधत ॥
 य एते पूर्वनिर्दिष्टाः सर्वे ते ह्यनुपूर्वज्ञः । पङ्क्ती विनयी योगी सर्वतन्त्रस्तथैव च ॥ ५६
 यायावरश्च पञ्चैते विज्ञेयाः पङ्क्तिपावनाः । अष्टादशानां विद्यानामेकः स्यात्पारगोऽपि यः ॥ ५७
 यथावद्वर्तमानश्च सर्वे ते पङ्क्तिपावनाः । त्रिनाचिकेतस्त्रैविद्यो यश्च धर्मान्यठेद्विजः ॥ ५८
 बार्हस्पत्ये तथा शास्त्रे पारं यश्च द्विजो गतः । सर्वे ते पावना विप्राः पङ्क्तीनां समुदाहृताः ॥
 आमन्त्रितस्तु यः श्राद्धे योपितं सेवते द्विजः । पितरस्तस्य तं मासं तस्य रेतसि शेरते ॥ ६०
 श्राद्धं दत्त्वा च भुक्त्वा च मधुनं यो निषेवते । पितरस्तस्य तं मासं रेतःस्था नात्र संशयः ॥

* इदमर्थं नास्ति ख. ग पुस्तकयोः ।

१ क. 'या' । प्रोक्षितं तु ह' । २ घ. 'रेण ह' । ३ घ. 'विजर्ज' । ४ क. 'वेदमा' । ५ घ. क. य
 उप' । ६ सू. घ. 'शुद्धिनि' । ७ ख. ग. घ. ड. भक्षितमं पृणीकामं क' । ८ ख. घ. 'त' । मा ददात्यन्तिमेभ्यश्च
 प्रवीयो दु' । घ. 'त' । माददात्यन्तिमेभ्यश्च क' । ९ ख. घ. ड. 'योगे नि' । १० क. 'नायैव प' । ११ ग. घ.
 ड. 'इहविनयो योगी' । १२ क. 'मेकस्मिन्पार' । १३ क. 'केताद्वे' ।

उक्तं श्राद्धं मया पूर्वं विधिश्च श्राद्धकर्मणि । परिशिष्टं प्रवक्ष्यामि ब्राह्मणानां यथाक्रमम् ॥ ४
 न मीमांस्याः सदा विप्राः (*पवित्रं ह्येतदुत्तमम् । दैवे पित्र्ये च सततं श्रूयते वै परीक्षणम् ॥ ५
 यस्मिन्दोषाः प्रपश्येरन्सद्भिर्वा वर्जितस्तु यः । जानीयाद्वाऽपि संवासाद्वर्जयेत्तं प्रयत्नतः ॥ ६
 अविज्ञातं द्विजं श्राद्धे परीक्षेत सदा बुधः । सिद्धा हि विप्ररूपेण चरन्ति पृथिवीमिमाम् ॥ ७
 तस्मादतिथिमायान्तमभिगच्छेत्कृताञ्जलिः) । पूजयेच्चापि पाद्येन पादाभ्यञ्जनभोजनैः ॥ ८
 उर्वी सागरपर्यन्तां देवा योगेश्वरास्तथा । नानारूपैश्चरन्त्येते प्रजा धर्मेण पालयन् ॥ ९
 अर्चयित्वा ततो दद्याद्विप्रायातिथये नरः । व्यञ्जनानि च भक्ष्याणि फलं तेषां तथैव च ॥ १०
 आग्निष्टोमं तु पयसा प्रामुषाद्वै तथा श्रुतम् । सर्पिषा तु शुभं चक्षुः षोडशाहफलं लभेत् ॥
 मधुना त्वतिरात्रस्य फलं च समवाप्नुयात् ॥ ११

तैत्तमामुषाच्छूदधानो नरो वै सर्वैः कामैर्भोजयेद्यस्तु विप्रान् ।

सर्वार्थदः सर्वविप्रातिथेयः फलं भुङ्क्ते सर्वमेधस्य नित्यम् ॥ १२

यस्तु श्राद्धेऽतिथिं प्राप्स्य दैवे वाऽप्यवमन्यते । तं वै देवा निरस्यन्ति होता यद्वत्परां वसुम्(?) ॥
 देवाश्च पितरश्चैव बह्विश्चैव हि तान्द्विजान् । आविश्य भुञ्जते तद्वै लोकानुग्रहकारणात् ॥ १४
 अपूजिता दहन्त्येते दद्युः कामाश्च पूजिताः । सर्वस्वेनापि तस्माद्वै पूजयेदतिथीन्सदा ॥ १५
 वानप्रस्थो गृहस्थश्चैव गृहमभ्यागतोऽथवा । बालाः स्विन्ना यतिश्चैव जानीयादतिथीन्सदा ॥ १६
 अभ्यागतो याचकः स्यादतिथिः स्यादयाचकः । अतिथेरतिथिः श्रेष्ठः सोऽतिथिर्योग उच्यते ॥
 न घोरो नापि संकीर्णो नाविर्धो न विशेषवित् । न च संतानसमृद्धो न सेवी नाचरोऽतिथिः ॥
 पिपासिताय श्रान्ताय श्रान्तायातिषुभुक्षते । तस्मै सत्कृत्य दातव्यं यज्ञस्य फलमिच्छता ॥ १९
 आरुह्य भृगुतुङ्गे तु गत्वा पुण्यां सरस्वतीम् । आपगां तु नदीं पुण्यां गङ्गां देवीं महानदीम् ॥ २०
 हिमवत्प्रभवा नद्यो याश्चान्या ऋषिपूजिताः । +सरस्तीर्थाभिसंवेद्या नदी नववहास्तथा ॥ २१
 गत्वैतान्मुच्यते पापैः स्वर्गे नित्यं महीयते । दशरात्रमशौचं तु प्रोक्तं वै मृतसूतके ॥ २२
 ब्राह्मणस्य विशेषेण क्षत्रिये द्वादशं स्मृतम् । अर्धमासं तु वैश्यस्य मासाच्छूद्रस्तु शुध्यति ॥ २३
 उदक्पा सर्ववर्णानां त्रिरात्रेण तु शुध्यति । उदक्पां सूतिकां चैव श्वानमन्त्यावसायिनम् ॥ २४
 नग्रादीन्मृतहारांश्च स्पृष्ट्वाऽशौचं विधीयते । स्नात्वा सचैलो मृद्भिस्तु द्वादशभिस्तु शुध्यति ॥
 एतदेव भवेच्छौचं मैथुने वमने तथा । मृदा प्रक्षाल्य हस्तौ तु कुर्याच्छौचविधिं नरः ॥ २५
 प्रक्षाल्य चाद्भिर्हस्तौ च स्नात्वा चैव मृदा पुनः । मृदं गुह्ये ततो द्विस्तु पुनरेव मृदं बुधः ॥ २६
 एवं शौचविधिर्दृष्टः सर्ववर्णेषु नित्यदा । परिदद्यान्मृदस्तिष्ठो हस्तपादावसेचनम् ॥ २७
 आरण्यं शौचमेतत्तु ग्राम्यं वक्ष्याम्यतः परम् । मृदस्तिष्ठः पादयोस्तु हस्तयोस्तिष्ठ एव च ॥
 मृदेः पञ्चदशमेधे हस्तादीनां विभागशः । अनिर्णिक्ते मृदं दद्यान्मृदन्ते त्वद्भिरेव तु ॥ २९
 कण्ठे शिरो वा प्रावृत्य रथपापादगतस्तु वा । अकृत्वा पादयोः शौचमाचान्तोऽप्यशुचिर्भवेत् ॥

*धनुर्दिहान्तर्गतग्रन्थः ख पुस्तके नास्ति । + नास्तीदमर्थः घ. पुस्तके ।

ख ग. घ. ड. तं । ३ क तिथौ य. । ४ ख. ग. घ. ड. प्राप्त ५ ख. ग. ड. 'य सताम' ।

च. ड. 'य पित्रेया अति' । ८ ग. घ. ड. 'यो नावि' । ९ क. सन्तो न° । १० ख. घ

ड. 'दशो मे' ।

(आदित्यः)

शुक्लैस्तृणैर्वा काष्ठैर्वा पत्रैर्वेणुदलेन वा । मृन्मयैर्भाजनैर्वाऽपि तिरोधाय वसुंधराम् ॥ ६०
 उद्धृतोदकमादाय मृत्तिकां चैव वाग्यतः । दिवा उदङ्मुखः कुर्याद्रात्रौ च दक्षिणामुखः ॥ ६१
 दक्षिणेन च हस्तेन गृह्णीयाद्वै कमण्डलुम् । शौचं चैव वामहस्तेन गुदे तिस्रस्तु मृत्तिकाः ॥ ६२
 दश चापि पुनर्दद्याद्दामहस्तक्रमेण तु । द्वाभ्यां वाऽपि पुनर्दद्याद्वस्तानां पञ्च मृत्तिकाः ॥ ६३
 मृदा प्रक्षाल्य पादौ च आचम्य च यथाविधि । आपस्त्याज्यास्त्रयश्चैव सूर्याग्निपवनान्भक्षाम् ॥
 कृपात्संनिहितं नित्यं प्राज्ञस्त्रीर्थे कमण्डलुम् । असत्कार्यं कार्यमेतैर्यथावत्पादधावनम् ॥ ६५
 आचमनं द्वितीयेन देवकार्यं ततः परम् । उपवासस्त्रिरात्रं तु द्रुष्टव्यं ह्युदाहृतः ॥ ६६
 विमर्शनेन कुच्छ्रेण प्रायश्चित्तमुदाहृतम् । स्पृष्ट्वा श्वानं श्वपाकं वा तप्तकुच्छ्रं समाचरेत् ॥ ६७
 मानुषास्थीनि संस्पृश्य उपोष्य शुद्धिकारणम् । त्रिरात्रमुक्तं सस्नेहमेकरात्रमतोऽन्यथा ॥ ६८
 कारस्कराः पुलिन्दाश्च तथाऽऽन्धशवरादयः । पीत्वा चापो भूतिलये गत्वा चैव युगंधराम् ॥ ६९
 सिन्धोरुत्तरपर्यन्तं तथा दिव्यन्तरे शतम् । पापदेशाश्च ये केचित्पापैरुच्छुषिता जनैः ॥ ७०
 शिष्टैश्च वर्जिता ये च ब्राह्मणैर्वेदपारगैः । गत्वा देशानपुण्यास्तु कृत्स्नं पापं समञ्जते ॥ ७१
 मनोव्यक्तिरथाग्निश्च काले चैवोपलेपनम् । विरूपापनं च शौचानां नित्यमज्ञानमेव च ॥ ७२
 अतोऽन्यथा तु यः कुर्यान्मोहाच्छौचस्य संकरम् । पिशाचान्यातुधानांश्च फलं गच्छत्यसंशयम् ॥
 शौचमधश्चानस्य स्लेच्छजातिषु जायते । अयज्ञाश्चैव पापो वा तिर्यग्योनिगतोऽपि वा ॥ ७४
 शौचेन मोक्षं कुर्याणः स्वर्गवासी भवेन्नरः । शुचिकामा हि देवा चैव देवैरेतदुदाहृतम् ॥ ७५
 योभूत्समशुचिं चैव वर्जयन्ति सुराः सदा । त्रीणि शौचानि कुर्वन्ति न्यायतः शुभकर्मणः ॥ ७६
 ब्रह्मण्यायाऽऽतिथेयाय शौचयुक्ताय धीमते । पितृभक्ताय दान्ताय सानुकोशाय च द्विजाः ॥ ७७
 वैर्त्तः प्रीताः मयच्छन्ति पितरो योगवर्धनाः । मनसा कारुक्षितान्कार्पास्तिलोक्यममवानिति ॥ ७८

इति धीमदापुराणे वायुप्रोक्ते आदित्यो नामाष्टमस्तितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥

आदित्यः श्लोकानां ममष्टयः—७१६४

अथ नामस्तितमोऽध्यायः ।

आदित्यः ।

क्रमः ऊचुः—

अहो धीमस्तवया सून आदित्यस्तु कीर्तितः । धुनो नः भादकल्पो ये कृपाभिः परिकीर्तितः ॥
 अतीव विम्बो यस्य विशेषेण परिकीर्तितः । यद् येषं महाभाग प्रप्रेक्ष्य ययामवम् ॥

सून उवाच—

कीर्तयिष्यामि ते विमा क्रमेणैव गतं तु मेव । आदित्यं मनि महाभागान्मन्वे गृण्यते विम्ब

१ ग. ह. 'देवद' । २ ग. ह. म. 'विमन्त्रा' । ३ ग. ह. 'दे' । ४ ग. ह. 'दे' । ५ ग. ह. 'दे' । ६ ग. ह. 'दे' । ७ ग. ह. 'दे' । ८ ग. ह. 'दे' । ९ ग. ह. 'दे' । १० ग. ह. 'दे' । ११ ग. ह. 'दे' । १२ ग. ह. 'दे' । १३ ग. ह. 'दे' । १४ ग. ह. 'दे' । १५ ग. ह. 'दे' । १६ ग. ह. 'दे' । १७ ग. ह. 'दे' । १८ ग. ह. 'दे' । १९ ग. ह. 'दे' । २० ग. ह. 'दे' । २१ ग. ह. 'दे' । २२ ग. ह. 'दे' । २३ ग. ह. 'दे' । २४ ग. ह. 'दे' । २५ ग. ह. 'दे' । २६ ग. ह. 'दे' । २७ ग. ह. 'दे' । २८ ग. ह. 'दे' । २९ ग. ह. 'दे' । ३० ग. ह. 'दे' । ३१ ग. ह. 'दे' । ३२ ग. ह. 'दे' । ३३ ग. ह. 'दे' । ३४ ग. ह. 'दे' । ३५ ग. ह. 'दे' । ३६ ग. ह. 'दे' । ३७ ग. ह. 'दे' । ३८ ग. ह. 'दे' । ३९ ग. ह. 'दे' । ४० ग. ह. 'दे' । ४१ ग. ह. 'दे' । ४२ ग. ह. 'दे' । ४३ ग. ह. 'दे' । ४४ ग. ह. 'दे' । ४५ ग. ह. 'दे' । ४६ ग. ह. 'दे' । ४७ ग. ह. 'दे' । ४८ ग. ह. 'दे' । ४९ ग. ह. 'दे' । ५० ग. ह. 'दे' । ५१ ग. ह. 'दे' । ५२ ग. ह. 'दे' । ५३ ग. ह. 'दे' । ५४ ग. ह. 'दे' । ५५ ग. ह. 'दे' । ५६ ग. ह. 'दे' । ५७ ग. ह. 'दे' । ५८ ग. ह. 'दे' । ५९ ग. ह. 'दे' । ६० ग. ह. 'दे' । ६१ ग. ह. 'दे' । ६२ ग. ह. 'दे' । ६३ ग. ह. 'दे' । ६४ ग. ह. 'दे' । ६५ ग. ह. 'दे' । ६६ ग. ह. 'दे' । ६७ ग. ह. 'दे' । ६८ ग. ह. 'दे' । ६९ ग. ह. 'दे' । ७० ग. ह. 'दे' । ७१ ग. ह. 'दे' । ७२ ग. ह. 'दे' । ७३ ग. ह. 'दे' । ७४ ग. ह. 'दे' । ७५ ग. ह. 'दे' । ७६ ग. ह. 'दे' । ७७ ग. ह. 'दे' । ७८ ग. ह. 'दे' । ७९ ग. ह. 'दे' । ८० ग. ह. 'दे' । ८१ ग. ह. 'दे' । ८२ ग. ह. 'दे' । ८३ ग. ह. 'दे' । ८४ ग. ह. 'दे' । ८५ ग. ह. 'दे' । ८६ ग. ह. 'दे' । ८७ ग. ह. 'दे' । ८८ ग. ह. 'दे' । ८९ ग. ह. 'दे' । ९० ग. ह. 'दे' । ९१ ग. ह. 'दे' । ९२ ग. ह. 'दे' । ९३ ग. ह. 'दे' । ९४ ग. ह. 'दे' । ९५ ग. ह. 'दे' । ९६ ग. ह. 'दे' । ९७ ग. ह. 'दे' । ९८ ग. ह. 'दे' । ९९ ग. ह. 'दे' । १०० ग. ह. 'दे' ।

ये चान्ये पापकर्माणः सर्वास्तान्परिवर्जयेत् । देवदेवर्षिनिदागां रताश्चैव विशेषतः ॥ ३५
 असुरान्यातुधानांश्च दृष्टमेभिर्ब्रजन्त्युत । ब्राह्मं कृतयुगं प्रोक्तं त्रेता तु क्षत्रियं स्मृतम् ॥
 वैश्यं द्वापरमित्याहुः शूद्रं कलियुगं स्मृतम् ॥ ३६

पितर ऊचुः—

वेदाः कृतयुगे पूज्यास्त्रेतायां तु सुरास्तथा । युद्धानि द्वापरे नित्यं पापण्ड्याश्च कलौ युगे ॥ ३७
 अपमानापवित्रश्च कुकुटो ग्रामसूकरः । आ चैव दर्शनादेव हन्ति श्राद्धं न संशयः ॥ ३८
 शावसूतकसंसृष्टो दीर्घरोगिभिरेव च । मलिनैः पतितैश्चैव न द्रष्टव्यं कथं चन ॥ ३९
 अन्नं पश्येयुरेते वै नैतत्स्याद्व्यवकथयोः । तत्संसृष्टं प्रधानार्थं संस्कारैश्चापदो भवेत् ॥ ४०
 हविषां संहतानां तु पूर्वमेव विवर्जनम् । मृतसंयुक्ताभिरद्भिश्च प्रोक्षणं च विधीयते ॥ ४१
 सिद्धार्थकैः कृष्णतिलैः कार्यं वाऽप्यवकीरणम् । गरुसूर्याग्निवस्तूनां दर्शनं वाऽपि यत्नतः ॥ ४२
 आसनाखण्डमार्गेषु पादोपहतमेव च । अमेध्यैर्जङ्गमैर्दृष्टं शुष्कं पर्युषितं च यत् ॥ ४३
 अंशितं परिदुष्टं च तथैवाग्रावलेहितम् । शर्कराकेशपापाणैः कीटैर्यच्चाप्युपेक्ष्यतम् ॥ ४४
 पिण्याकमथितं चैव तथा तिलयवादिषु । सिद्धोक्षताश्च ये भक्ष्याः प्रत्यक्षलवणीकृताः ॥ ४५
 वाससा चावधूतानि वर्ज्यानि श्राद्धकर्मणि । सन्ति वेदविरोधेन केचिद्विज्ञानमानिनः ॥ ४६
 अर्थज्ञपतयो नाम ते श्राद्धस्य यथा रजः । दाधि शौकं तथाऽभक्ष्याः शुक्लं चैवं विवर्जितम् ॥ ४७
 वर्तार्कं वर्जयेद्दद्यात्सर्वानभिपयानपि । सैन्धवं लवणं यच्च तथा मानससंभवम् ॥ ४८
 पवित्रं परमं ह्येतत्प्रत्यक्षमपि धर्तते । अग्नौ निक्षिप्ये गृहीयाद्धस्तौ प्रक्षिप्य यत्नतः ॥ ४९
 गमयेन्मस्तकं चैव ब्रह्मतीर्थं हि तत्स्मृतम् । द्रव्याणां प्रोक्षणं कार्यं तथैवाऽऽवपनं पुनः ॥ ५०
 निधाय चाद्भिः मिश्रेत तथैवाप्सु निवेशनम् । अरिष्टतुष्टुले विल्वं त्विह्नुदध्वदनान्यपि ॥ ५१
 विदलानां च सर्वेषां चर्पवच्छौचमिष्यते । तथा दन्तास्थिदारूणां शृङ्गाणां चावलेखनम् ॥ ५२
 सर्वेषां मृन्मयानां तु पुनर्दाह उदाहृतः । मणिवज्रमवालानां मुक्ताशङ्खमणस्तथा ॥ ५३
 सिद्धार्थकानां कल्केन तिलकल्केन वा पुनः । स्याच्छौचं सर्ववालानामाविकानां च सर्वशः ॥ ५४
 आविकानां च सर्वेषां मृद्भिरद्भिर्विधीयते । आद्यन्तयोस्तु शौचानामद्भिः प्रक्षालनं पुनः ॥ ५५
 च भस्मना समुदाहृतम् । फलपुष्पशलाकानां पूजनं चाद्भिरिष्यते ॥ ५६
 प्रोक्षणं च भूमेश्चैवोपलेपनम् । निष्क्रम्य बाह्यतो ग्रामाद्यायुक्ता वसुंधरा ॥ ५७
 चैव मृद्भिः शौचं विधीयते । एवमेष समुद्दिष्टः शौचीनां विधिरुत्तमः ॥
 परं प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ॥ ५८
 प्रातर्गृहात्पश्चिमदक्षिणेन इषुक्षेपं चाक्षमार्गं पदं च ।
 कुर्यात्पुरीषं च शिरोऽवगुण्ठय न च स्पृशेत्तत्र शिरः करेण ॥ ५९

१ क. घ 'मसूक' । २ घ 'संसृष्टो' । ३ ख. नष्टद्वये. क. । ४ ख. ग. द. 'समृ' । ५ ग. घ. रस्त्वर्प ।
 ६ क. द. वर्जितम् । ७ ख. द. 'यच्चाप्युपकार' । घ. 'यच्चाप्युपकी' । ८ द. 'मानाज्य पा' । ९ ख. ग. घ. द.
 अश्विन परिदुष्ट च । १० ख. ग. 'पदवात्' । पि. ११ घ. सिद्ध. । १२ ख. ग. द. 'दाहता' । १३ क. अजह' ।
 द. अजहयत' । १४ घ. 'वशायत' । १५ ख. घ. द. शान्त्य । १६ क. शुक्ल । १७ क. 'हृ चो विद्य' । १८ क.
 गार्ग्यः । १९ क. 'व्यवकथयो' । २० ख. घ. द. 'रिटे तु तुल विन्ने त्विह्नुदध्वदना' । २१ ख. ग. घ. द. पि. वैद ।
 २२ क. 'दा भर्म' । २३ ख. ग. घ. द. 'मुध्यत्य' ।

(आद्रकल्पः)

मुण्डाञ्जटिलकापायाञ्च श्राद्धकालेऽपि वर्जयेत् । शिखिभ्यो वा त्रिदण्डिभ्यः श्राद्धं यत्नात्मदापयेत्
ये तु व्रते स्थिता नित्यं ज्ञानिनो ध्यानिनस्तथा । देवभक्ता महात्मानः पुनीयुर्दर्शनादपि ॥९१॥
सर्वं योगेश्वरैर्व्याप्तं त्रैलोक्यं वै निरन्तरम् । तस्मात्पश्यन्ति ते सर्वं यत्किञ्चिज्जगतीगतम् ॥९२॥
व्यक्ताव्यक्तं वशीकृत्य सर्वस्यापि च यत्परम् । सदसचेति यैर्दृष्टं सदसच्च महात्मनाम् ॥ ९३॥
सर्वज्ञानानि दृष्टानि मोक्षादीनि महात्मनाम् । तस्मात्तेषु सदा सक्तः प्रामोत्यनुपमं शुभम् ॥९४॥

ऋचो हि यो वेद स वेद वेदान्यजृम्पि यो वेद स वेद यत्नम् ।

सायानि यो वेद स वेद ब्रह्म यो मानसं वेद स वेद सर्वम् ॥

९५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते आद्रकल्पे ब्राह्मणपरीक्षणं नाम नवसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७२५९

अथाशोतितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पे दानफलम् ।

बृहस्पतिरुवाच —

अतः परं प्रवक्ष्यामि दानानि च फलानि च । तारणं सर्वधूतानां स्वर्गमार्गं सुखायुद्धम् ॥ १॥
लोके श्रेष्ठतमं स्वर्ग्यमात्मनश्चापि यत्प्रियम् । सर्वं पितॄणां दातव्यं तेषामेवाक्षयार्थिना ॥ २॥
जाम्बूनदमयं दिव्यं विमानं सूर्यसंनिभम् । पदिव्याप्नरोभिः संकीर्णमन्नदो लभते फलम् ॥ ३॥
आच्छादनं तु यो दद्याच्छ्राद्धकाले श्राद्धकर्मणि । आयुः प्रकोपमैश्वर्यं रूपं च लभते मुतम् ॥ ४॥
उपवीतं तु यो दद्याच्छ्राद्धकालेषु धर्मवित् । पानं च सर्वविमाणां ब्रह्मदानस्य यत्फलम् ॥ ५॥
कृतं विधेः यो दद्याच्छ्राद्धकाले कण्ठलुम् । मधुक्षीरस्रवा धेनुर्दातारमुपतिष्ठति ॥ ६॥
चक्राविद्धं तु यो दद्याच्छ्राद्धकाले कण्ठलुम् । धेनुं स लभते दिव्यां पयोदां काम्पदोहिनीम् ॥ ७॥
पूर्णशय्यां तु यो दद्यात्पुष्पमालाविभूषिताम् । प्रासादो ह्युत्तमो भूत्वा गच्छन्तमनुगच्छति ॥ ८॥
भवनं रत्नसंपूर्णं सशय्यासनभोजनम् । श्राद्धे दत्त्वा यतिभ्यस्तु नाकपृष्ठे स मोदते ॥ ९॥
मुक्ताभिर्यवासांभि रत्नानि विविधानि च । वाहनानि च दिव्यानि अयुतान्ययुदानि च ॥ १०॥
सुमहज्ज्वलनवरूपं रत्नकामसमन्वितम् । सूर्यचन्द्रवर्णं दिव्यं विमानं लभतेऽक्षयम् ॥ ११॥
अप्सरोगैः परितृतं कामनं तु मनोजवम् । वसते स विमानादये स्तुयमानः समन्ततः ॥ १२॥
* दिव्यैर्गन्धैः प्रसिञ्चन्ति पुष्परुष्टिभिरेव च । गन्धर्वान्सरसस्तत्र गायन्ते वादयन्ति च ॥ १३॥
कन्या युर्वतगो मुख्याः सहिताश्चाप्सरोगणैः । सुस्वरेस्ते विबुध्यन्ते सततं हि मनोरमैः ॥ १४॥
अश्वदानसहस्रेण रथदानशतेन च । दन्तिनां च सहस्रेण योगिन्या वसते नरः ॥ १५॥
दद्यात्पितृभ्यो योगिभ्यो यस्तुज्ज्वलनपद्मभिः । अथ निष्कसहस्राणां फलं प्रामोति मानवः ॥

* एतदर्थं स्थान इदमर्थं ' दिव्यैः पुः' : प्रसिञ्चन्ति पूर्णपृष्टिभिरेव य ' इति ग. ग. प. द. पुस्तकेषु ।

११ य यस्तेन दा । २ क 'जुलम' । ३ ख ग. द. 'मिनाम्' । जा । ४ ग. य 'पानम' । ५ ग. द. 'जुनम्' । प. कम् । ६ ग. 'म्' । तुर्गवर्णं तु । ग. द. 'म्' । तुर्गवर्णं तु । ग. 'म्' । पूर्णवर्णं तु । ७ ख. ग. प. द. 'नि' । ८ ग. य. द. 'विमिनायां ग' । ९ क. 'रेस' वि । ग. 'रेस' वि । १० ग. प. द. 'मिनायनो करः' ।

(आद्रकल्पः)

दधि गव्यमसंसृष्टं भक्ष्यान्नानाविधांस्तथा । तदन्नं शोचति श्राद्धे वर्षासु च मघासु च ॥ ४४

घृतेन भोजयेद्विमान्घृतं भूपौ समुत्सृजेत् । गयायां हस्तिनश्चैव दत्त्वा श्राद्धे न शोचति ॥ ४५

ओदनं पायसं सर्पिर्मधुमूलफलानि च । भक्ष्यांश्च विविधान्दत्त्वा प्रेत्य चेद् न मोदते ॥ ४६

शर्कराक्षिरसंयुक्तं पृथुकं नित्यमक्षयम् । स्युश्च संवत्सरं प्रीताः कुशरैर्मसुरेण च ॥ ४७

सकुलाजास्तथा पूषाः कुल्माषव्यञ्जनैस्तथा । सर्पिःस्निग्धानि हृद्यानि दद्यात् संकुंस्तु भोजयेत् ॥

श्राद्धेष्वेतानि यो दद्यात्पद्मानि लभते निधिम् ॥ ४८

नवसस्यानि यो दद्याच्छ्राद्धे सत्कृत्य यत्नतः । सर्वभोगानवाप्नोति पूज्यते च दिवं गतः ॥ ४९

भक्ष्यभोज्यानि चोद्याणि पेयलेखवराणि च । सर्वश्रेष्ठानि यो दद्यात्सर्वश्रेष्ठो भवेन्नरः ॥ ५०

वैश्वदेवं च सौम्यं च स्वाङ्गमांसं परं हविः । विषाणं वर्जयेत्स्वाङ्गं असूयां नाशयामहे ॥ ५१

भोजनेऽग्रासनं दद्यादतिथिभ्यः कृताञ्जलिः । सर्वयज्ञक्रियाणां स फलं प्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ ५२

क्षिप्रमत्युष्णमक्लिष्टं दद्याच्चार्त्तं बुभुक्षते । व्यञ्जनं च तथा स्निग्धं भक्त्या सत्कृत्य यत्नतः ॥ ५३

तरुणादित्यसंकाशं विमानं हंसवाहनम् । अन्नदो लभते तिस्रः कैन्याकोटीस्तथैव च ॥ ५४

अन्नदानात्परं दानं विद्यते नेह किञ्चन । अन्नाद्भूतानि जायन्ते जीवन्ति च न संशयः ॥ ५५

जीवदानात्परं दानं न किञ्चिदिह विद्यते । अन्नैर्जीवति त्रैलोक्यमन्नस्यैव हि तत्फलम् ॥ ५६

अन्ने लोकाः प्रतिष्ठन्ति लोकदानस्य तत्फलम् । अन्नं मनापतिः साक्षात्तेन सर्वमिदं ततम् ॥

तस्मादन्नसमं दानं न भूतं न भविष्यति ॥ ५७

यानि रत्नानि मेदिन्यां वाहनानि स्त्रियस्तथा । क्षिप्रं प्राप्नोति तत्सर्वं पितृभक्तो हि मानवः ॥

प्रतिश्रयं सदा दद्यादतिथिभ्यः कृताञ्जलिः । देवास्ते संप्रीक्षन्ते दिव्यातिथयैः सहस्रशः ॥ ५९

सर्वाण्येतानि यो दद्यात्पृथिव्यामेकराहमेवेत् । त्रिभिर्द्वाभ्यामथैकेन दानेन तु सुखी भवेत् ॥ ६०

दानानि परमो धर्मः सद्भिः सत्कृत्य पूजितः । त्रैलोक्यस्याऽऽधिपत्यं हि दानादेव व्यवस्यितम्

राजा तु लभते राज्यमधनश्चोत्तमं धनम् । क्षीणायुर्लभते चाऽऽयुः पितृभक्तः सदा नरः ॥

यान्कायान्मनसांऽर्थेन तांस्तस्य पितरो ददुः ॥ ६२

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते आद्रकल्पे दानफलं नामाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७३२?

अथैवाशीतितमोऽध्यायः ।

आद्रकल्पे तिथिविशेषे आद्रफलम् ।

बृहस्पतिरुवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि आद्रकर्माणि पूजितम् । काम्यनैमित्तिकान्सं आद्रकर्माणि नित्यशः ॥ १

१ क. क्षया नानाविधास्त° । २ ख. ग. घ. ङ. छायाः । ३ क. 'म् । दध संवत्सरं प्रीत्या क° । ४ ख. घ. ङ. सत्कृत्य मो° । ५ ग. घ. ङ. य सत्कृत्य° । ६ ख. ग. घ. ङ. दत्त्वा भक्ति° । ७ क. घ. कृत्यको° । ८ ख. घ. ङ. अमाज्जीव° । ९ ख. घ. ङ. 'पले हि दानादेव भुवं स्थितः । रा° । १० ख. घ. ङ. सा यावेतांस्त° । ११ क. 'रां विदुः ।

पुत्रदां धनमूलाः स्युरष्टकास्तिस्र एव च । पूर्वपक्षो वरिष्ठो हि पूर्वा चित्रा उदाहृता ॥ २
 प्राजापत्या द्वितीया स्यात्तृतीया वैश्वदेविकी । आद्या पूर्वेः सदा कार्या मांसैरन्या भवेत्सदा ॥
 (* शाकैरन्या तृतीया स्यादेवं द्रव्यगतो विधिः । अन्वष्टका पितॄणां वै नित्यमेव विधीयते ॥ ४
 यद्यन्या च चतुर्थी स्यात्तां च कुर्याद्विशेषतः । तासु श्राद्धं बुधः कुर्यात्सर्वस्वेनापि नित्यशः ॥
 परत्रेह च सर्वेषु नित्यमेव सुखीभवेत् । पूजकानां सदोत्कर्षो नास्तिकानामधोगतिः ॥ ६
 पितरः पर्वकालेषु तिथिकालेषु देवताः । सर्वे पुरुषमायान्ति निशानमिव धेनवः ॥ ७
 मा स्म ते प्रतिगच्छेयुरष्टकाः सुरपूजिताः । मोघस्तस्य भवेद्धोको लब्धं चास्य विनश्यति ॥ ८
 देवास्तु दायिनो यान्ति तिर्यग्गच्छन्त्यदायिनः । मृगां पुष्टिं स्मृतिं मेधां पुत्रानैश्वर्यमेव च ॥ ९
 कुर्वाणः पौर्णमास्यां च पूर्वं पूर्णं समश्नुते । प्रतिपद्नलाभाय लब्धं चास्य न नश्यति ॥ १०
 द्वितीयायां तु यः कुर्याद्विपदाधिपतिर्भवेत्) । वरार्थिनां तृतीया तु सप्तमी पापनाशिनी ॥ ११
 चतुर्थ्यां कुरुते श्राद्धं शत्रोश्छिद्राणि पश्यति । पञ्चम्यां वै प्रकुर्वाणः प्राप्नोति महतीं श्रियम् ॥
 षष्ठ्यां श्राद्धानि कुर्वाणं द्विजास्तं पूजयन्त्युत । कुरुते यस्तु सप्तम्यां श्राद्धानि सततं नरः ॥
 महासन्नमवाप्नोति गणानामधिपो भवेत् । संपूर्णामृद्धिमाप्नोति योऽष्टम्यां कुरुते नरः ॥ १४
 श्राद्धं नवम्यां कुर्वाण ऐश्वर्यं काङ्क्षितां स्त्रियम् । कुर्वन्द्दशम्यां तु नरो ब्राह्मीं श्रियमवामुयात् ॥
 वेदाधैवाऽऽमुयात्सर्वान्मणाशमेनमस्तथा । एकादश्यां परं दानमैश्वर्यं सततं तथा ॥
 द्वादश्यां रौप्यलाभं तु जयमाहुर्वसूनि च ॥ १६
 प्रजां वृद्धिं पशून्मेधां स्वातङ्क्यं पुष्टिमुत्तमाम् । दीर्घमायुरयैश्वर्यं कुर्वाणस्तु त्रयोदशीम् ॥ १७
 युवानश्च मृता यस्य गृहे तेषां प्रदापयेत् । शस्त्रेण तु हता ये वै तेषां दद्याच्चतुर्दशीम् ॥ १८
 तथा विषमजातानां यमलानां तु सर्वशः । अमावास्यां प्रयत्नेन श्राद्धं कुर्याच्छुचिः सदा ॥
 सर्वान्कामानवाप्नोति स्वर्गमानन्त्यमश्नुते । ऋतं दद्यादमावास्यां सोममाप्यायनं महत् ॥ २०
 एवमाप्यायितः सोमस्त्रीष्टोकान्धारयिष्यति । सिद्धचारणमन्त्रैः स्तूयमानस्तु नित्यशः ॥ २१
 स्तवैः पुष्पैर्मनोज्ञैश्च सर्वकामपरिच्छदैः । नृत्यवादिनगीतैश्च अप्सरोभिः सहस्रशः ॥ २२
 उपक्रीडैर्विमानैस्तु पितृभक्तं दृढव्रतम् । स्तुवन्ति देवगन्धर्वाः सिद्धसंघाश्च तं सदा ॥ २३
 पितृभक्तस्त्वमावस्यां सर्वान्कामानवामुयात् । प्रत्यक्षमर्चितास्तेन भवन्ति पितरः सदा ॥ २४
 पितृदेवा मघा यस्मात्तस्मात्तास्वक्षयं स्मृतम् । पित्र्यं कुर्वन्ति तस्यां तु विशेषेण विचक्षणैः ॥
 तस्मान्मघां वै वाञ्छन्ति पितरो नित्यमेव हि । पितृदेवतभक्ता ये तेऽपि यान्ति परां गतिम् ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते आद्धकल्पे तिथिविशेषे आद्धफलवर्णनं नामैकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७३४७

* धनुर्दिहान्तर्गतग्रन्थो ग पुस्तके नास्ति ।

१ क. दारधनमूला भट्ट° । २ ख. द । 'मूलं ह्यु° । ३ क. 'श्वदेविकी । ४ घ. 'पि शक्तितः । ५ । ५ क. घ. 'रः सर्वे' । ६ क. प्रजा । ७ ख. द. 'मायास्यां सर्वं पू° । ८ ड. 'नाशिनी । ९ ग. द. 'यं स्त्रीष्वकाङ्क्षितम् । कु° । १० ख. ग. द. 'राज्यला° । ११ ख. घ. द. 'तद्वत्स म° । १२ ख. ग. घ. द. 'कुर्यात्सतस्वागु वि° । १३ ख. घ. द. 'णाः । एतस्मान्मघां वा° ।

: (आद्धकल्पः)

अथ द्योतितामोऽध्यायः ।

आद्धकल्पे नक्षत्रविशेषे आद्धफलम् ।

बृहस्पतिरुवाच —

यमस्तु यानि आद्धानि प्रोवाचं शिवविन्दवे । तानि मे शृणु कात्स्न्येन नक्षत्रेषु पृथक्पृथक् ॥ १
 आद्धं यः कृत्तिकायोगे करोति सततं नरः । अग्नीनाथाय सापत्यो जायते स गतज्वरः ॥ २
 अपत्यकामो रोहिण्यां सौम्येनौजस्विता भवेत् । प्रायशः क्रूरकर्मा तु चाऽऽर्द्रायां आद्धमाचरेत्
 क्षेत्रभागी भवेत्पुत्री आद्धं कुर्वन्पुनर्वसौ । धनधान्यसमाकीर्णः पुत्रपौत्रसमाकुलः ॥ ४
 तुष्टिकामः पुनस्तिष्ये आद्धं कुर्वीत मानवः । आश्लेषासु पितृनर्च्य वीरान्पुत्रानवामुयात् ॥ ५
 श्रेष्ठो भवति ज्ञातीनां मघासु आद्धमाचरन् । फल्गुनीषु पितृनर्च्य सौभाग्यं लभते नरः ॥ ६
 प्रधानशीलः सापत्य उत्तरासु करोति यः । स सत्सु मुख्यो भवति हस्ते यस्तर्पयेत्पितृन् ॥ ७
 चित्रायां चैव यः कुर्यात्पश्येद्रूपवतः सुतान् । स्वातिना चैव यः कुर्याद्विद्वाल्लोभमवाप्नुयात् ॥ ८
 पुत्रार्थं तु विशाखासु आद्धमीहेतु मानवः । अनुराधासु कुर्याणो नरश्चक्रं प्रवर्तयेत् ॥ ९
 आपिपत्यं लभेच्छ्रेष्ठं ज्येष्ठायां सततं तु यः । मूलेनाऽऽरोग्यमिच्छन्ति आपाढासु महद्यशः ॥ १०
 आपाढाभिश्चोत्तराभिर्वीतशोको भवेन्नरः । श्रवणेन तु लोकेषु मामुपात्परमां गतिम् ॥ ११
 राज्यभागवै धनिष्ठासु मामुयाद्विपुलं धनम् । आद्धं त्वभिजिता कुर्वन्वेदान्साङ्गानवामुयात् ॥
 नक्षत्रे चारुणे कुर्वन्भिषक्सिद्धिमवामुयात् । पूर्वे मोष्टादे कुर्वन्विन्दतेऽजाविकं फलम् ॥ १२
 उत्तरास्वनतिक्रम्य विन्देद्राश्व सहस्रशः । बह्वैरुपकृतं द्रव्यं विन्देत्कुर्वेत्सु रेवतीम् ॥

अश्वान्धैवाभिनीयुक्तो भरण्यामायुरुत्तमम् ॥

१४

इमं आद्धविधिं कुर्वन्जशविन्दुर्महीमिमाम् । * कृत्स्नां तु लेभे स कृत्स्नां लब्ध्वा च प्रशशंस तम् ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते नक्षत्रविशेषे आद्धफलवर्णनं नाम द्योतितामोऽध्यायः ॥ ८२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७३६२

अथ द्योतितामोऽध्यायः ।

आद्धकल्पे भिन्नकालिकृतसिमाधनद्रव्यविशेषगयाआद्धादिकल-
 माक्षणपरीक्षादिकथनम् ।

(+ शंखरुवाच—

किञ्चिदत्तं पितॄणां तु धिनोति वदतां वर । किं हि स्विधिररात्राय किं चाऽऽनन्त्याय कल्प्यते ॥)

* एतदर्थस्यान इदमर्थम्—' इत्थो सत्प्रती दृष्टो लब्ध्वा च प्रशशंस ताम् इति ' इ. पुस्तके । + धनुर्विद्वान्त-
 र्गतमर्थो य. पुस्तके नास्ति ।

१ रा. द. 'य शशरी' । २ ग. 'शिशिवि' य. 'शयशिवि' । ३ रा. ग. प. द. 'नृ' । पाप्मू । ४ प. द. 'तंते' ।
 भा' । ५ रा. ग. प. द. 'उत्तरासु आगतासु भीम' । ६ क. 'विनया मूला' । ७ प. 'रत्न' । ८ द. '१५६' । ९ क. 'विन्द
 सेऽर्द्राविकं पश्येत्' । १० रा. प. द. 'दृष्ट्वाह' । ११ रा. ग. प. '१५' । १२ रा. ग. प. '१५' ।

बृहस्पतिरुवाच—

हवींषि श्राद्धकाले तु यानि श्राद्धविदो विदुः । तानि मे शृणु सर्वाणि फलं चैषां यथावल्गुम् ॥
 तिलैर्ब्राह्मिवैर्माषैरद्भिर्मूलफलेन च । दत्तेन मासं प्रीयन्ते श्राद्धेन तु पितामहाः ॥ ३
 मत्स्यैः प्रीणन्ति द्वौ मासौ त्रीन्मासान्हारिणेन तु । शाशं तु चतुरो मासान्पञ्च प्रीणाति शाकुनम् ॥
 वाराहेण तु षण्मासांश्छागलं साप्तमासिकम् । आप्तमासिकमित्युक्तं यच्च पार्षतकं भवेत् ॥ ५
 रौरवेण तु प्रीयन्ते नव मासान्पितामहाः । गवयस्य तु मासेन वृत्तिः स्यादशमासिकी ॥ ६
 कूर्मस्य चैव मासेन मासानेकादशैव तु । श्राद्धमेवं विजानीयाद्गव्यं संवत्सरं भवेत् ॥ ७
 तथा गव्यसमायुक्तं पायसं मधुसर्पिषा । चघ्नीणसस्य मासेन वृत्तिर्द्वादशवार्षिकी ॥ ८
 आनन्त्याय भवेद्युक्तं खाद्यमयांसैः पितृक्षये । कृष्णच्छागस्तथा गोधा आनन्त्यायैव कल्प्यते ॥
 अत्र गाथाः पितृगीताः कीर्तयन्ति पुराविदः । तास्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि यथावत्संनिबोधत ॥
 अपि नैः स्वकुले जायाद्योऽन्नं दद्यान्नयोदशीम् । पायसं मधुसर्पिर्भ्यां छायायां कुञ्जरस्य तु ॥
 आजेन सर्वलोहेन वर्षासु च मघासु च । एष्टव्या बहवः पुत्रा यथेकोऽपि गयां व्रजेत् ॥
 * गौरीं वाऽप्युद्गहेद्भार्या नीलं वा वृषमुत्सृजेत् ॥ १२

शंयुरुवाच—

गयादीनां फलं तात प्रब्रूहि मम पृच्छतः । पितॄणां चैव यत्पुण्यं निखिलेन ब्रवीहि मे ॥ १३

बृहस्पतिरुवाच—

(+अब्दमध्ये गयाश्राद्धं यः करोति च मानवः । सर्वान्कामान्स लभते स्वर्गलोके महीयते १४
 यदि पुत्रो गयां गच्छेच्छ्राद्धं कुर्यादतन्द्रितः । कामान्स लभते दिव्यान्मोक्षोपायं च विन्दति ॥
 उद्यतस्तु गयां गन्तुं श्राद्धं कृत्वा विधानतः । विधाय कर्पटीवेषं ग्रामस्यापि प्रदक्षिणम् ॥ १६
 ततो ग्रामान्तरं गत्वा श्राद्धशेषस्य भोजनम् । कृत्वा प्रदक्षिणं गच्छेत्प्रतिग्रहविवर्जितः ॥ १७
 केशश्मश्रुनखादीनां वपनं न प्रशस्यते । अतो न कार्यं वपनं श्राद्धार्थं ना गयासदा(?) ॥ १८
 वित्तशाठ्यं न कुर्वीत गयाश्राद्धे सदा नरः । वित्तशाठ्यं तु कुर्वाणो न तीर्थफलभाग्भवेत् ॥
 ब्रह्मकुण्डे प्रभासे च ब्रह्मवेद्यां तथैव च । प्रेतपर्वतमासाद्य श्राद्धं कुर्याद्विधानतः ॥ २०
 उत्तरे मानसे चैव यत्र मैनाकसंज्ञकाः । उदीच्यां कनखले चैव दक्षिणे मानसे तथा ॥ २१
 स्नात्वा कृत्वा तथा श्राद्धं पितृलोकं समुदरेत् । स्वर्गपातालमर्त्येषु नास्ति तीर्थसमं भुवि ॥ २२
 तेषु श्राद्धं प्रकुर्वीत यदीच्छेत्परमां गतिम् । घर्मारण्यं ततो गच्छेदाधं दृष्ट्वा गदाधरम् ॥ २३
 मतङ्गे स पुनर्दृष्ट्वा बुद्ध्वा नारायणं तथा । श्राद्धं कृत्वा विधानेन कुलकोटीः समुदरेत् ॥ २४
 यदि पुत्रो गयां गच्छेत्कदाचित्कालपर्ययात् । तानेव भोजयेद्दिमान्ब्राह्मणा ये प्रकल्पिताः ॥
 अमानुषतया विषा ब्राह्मणा ये प्रकल्पिताः । तेषु तुष्टेषु संतुष्टाः पितृभिः सह देवताः ॥ २६
 न विचार्य कुलं शीलं विद्यां च तप एव च । पूजितैस्तैस्तु राजेन्द्र मुक्तिं प्राप्नोति मानवः ॥

* इदमर्थं नास्ति य. पुस्तके । + अब्दमध्ये इत्यारभ्य दद्याद्विचक्षण इत्यन्तप्रत्ययः ख. पुस्तके वर्ततेऽत्रैव स्थले गयामाहात्म्यमपि तत्रिचत्वारिंशध्यायादुपरितनं द्रष्टव्यम् ।

१ ख. ग. घ. 'या । वाघ्रीण' । २ ग. घ. ड. 'कं खड्गमांसं पि' । ३ ख. ग. घ. ड. 'या लोह भा' ।

४ ख. ग. घ. ड. नः स्वकुले जायाद्यो नोद' ।

(आदकल्पः)

ततः मवर्तयेच्छ्राद्धं यथाशक्तिबलावलम् । कामान्स लभते दिव्यान्मोक्षोपायं च विन्दति ॥
 सवर्णा जातयो मित्रा बान्धवाः सुहृदश्च ये । तेभ्यो भूय गयाकूपे पिण्डा देया विधानतः ॥
 तेऽपि यान्ति दिवं सर्वे पिण्डदा इति नः श्रुतम् । अज्ञातनामगोत्राणां मन्त्र एष प्रकीर्तितः ॥
 पितृवंशे समुत्पन्ना मातृवंशे तथैव च । गुरुश्वशुरबन्धूनां ये चान्ये बान्धवास्तथा ॥ ३१
 ये मे कुले लुप्तापिण्डाः पुत्रदारविवाहिताः । विरूपा आमगर्भाश्च ज्ञाताज्ञाताः कुले मम ॥ ३२
 क्रियालोपगता ये च येचान्ये गर्भसंस्थिताः । तेभ्यो दत्तो मया पिण्डो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठताम् ॥ ३३
 आत्मनस्तु महाबुद्धे गयायां तु तिलैर्विना । पिण्डानिर्वपणं कुर्यात्तथा चान्येऽत्र गोत्रजाः ॥
 पुत्रेभ्योऽपि दुहितृभ्य इष्टेभ्योऽपि च सर्वशः । दद्यात्पिण्डं प्रयत्नेन बुद्धिमान्सुसमाहितः ॥
 त्रिदिवं यान्ति ते सर्वे पिण्डदा इति च श्रुतिः । ब्रह्महा च कृत्स्नश्च महापातकेनश्च ये ॥ ३६
 ते सर्वे नष्टकृति यान्ति गयायां पिण्डपातनात् । ब्रह्मघ्नस्य सुरापस्य बालवृद्धगुरुद्वहः ॥ ३७
 नाशमायाति वै पापं गयायामनुयाति यः । यन्नाम्ना पातयेत्पिण्डं तं नयेद्ब्रह्म शाश्वतम् ॥ ३८
 दुर्लभं त्रिषु लोकेषु नास्ति तीर्थं गयासमम् । नरकस्था दिवं यान्ति स्वर्गस्था मोक्षमाप्नुयुः ॥
 अपि नस्ते भविष्यन्ति कुले सन्मार्गशीलिनः । गयामुपेत्य ये पिण्डान्दास्यन्त्यस्माकमादरात् ॥
 मकरे वर्तमाने तु ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः । प्रेतपक्षे च चैत्रे च दुर्लभं पिण्डपातनम् ॥ ४१
 अधिमासे जन्मदिने चास्ते च गुरुशुकयोः । न त्यक्तव्यं गयाश्राद्धं सिंहस्थे च बृहस्पतौ ॥
 गयायां सर्वकालेषु पिण्डं दद्याद्विचक्षणः) ॥ ४२

(*गयायामक्षयं श्राद्धं जपहोमतयांसि च । पितृक्षयाहे ते एत्र तस्मात्तत्राक्षयं स्मृतम् ॥ ४३
 पुनीयादेकविंशं तु गौर्यामुत्पादितः सुतः । मातामहांस्तु पद्भूय इति तस्य फलं स्मृतम् ॥ ४४
 फलं वृषस्य वक्ष्यामि गदतो मे निबोधत । वृषोत्सृष्टा पुनात्येव दशातीतान्दशावरान् ॥ ४५
 यत्किञ्चित्स्पृश्यते तोयैरुत्तीर्णेन जलान्महीम् । वृषोत्सर्गे पितॄणां तु अक्षयं समुदाहृतम् ॥ ४६
 यद्यद्धि संस्पृशेत्तोयं लाङ्गूलादिभिरन्ततः । सर्वं तदक्षयं तस्य पितॄणां नात्र संशयः ॥ ४७
 शृङ्गैः खुरैर्वा यद्भूमिपुल्लिखत्यनिशं वृषः । मधुकुल्याः पितॄंस्तस्य अक्षयास्ता भवन्ति वै ॥ ४८
 (+सहस्रनल्वमात्रेण तडाकेन यथा श्रुतिः । तृप्तिस्तृप्तिः पितॄणां वै तद्वृषस्याधिकोच्यते ॥ ४९
 यो ददाति गुह्यमिभ्रांस्तिलान्नै श्राद्धकर्मणि । मधुना मधुमिश्रान्वा अक्षयं सर्वमेव तत् ॥ ५०

(बृहस्पतिरुवाच—)

न ब्राह्मणान्परीक्षेत सदा देये तु पानवः । दैवे कर्मणि पित्र्ये च श्रूयते वै परीक्षणम् ॥ ५१
 सर्ववेदव्रतज्ञाताः पक्षीनां पावना द्विजाः । ये च भाष्यविदो मुख्या ये च व्याकरणे रताः ५२
 अधीयते पुराणं च धर्मशास्त्रं तथैव च । त्रिणाचिकेतपश्चात्प्रिसिमुषर्णः पडद्वावेत् ॥ ५३
 ब्रह्मदेयमुतथैव छन्दोगो ज्येष्ठसामगः । पुण्येषु येषु तीर्थेषु अभिषेककृतग्रताः ॥ ५४
 मुख्येषु येषु सत्रेषु भवन्त्यवभृथप्लुताः । ये च सद्योव्रता नित्यं स्वकर्मनिरताश्च ये ॥
 अकाषिनाः शान्तिपरास्तान्नै श्राद्धे निमग्नयेत् ॥ ५५

१ * धनुर्ध्वान्तर्गतप्रण्य. गा. पुस्तके नास्ति । + धनुर्ध्वान्तर्गतप्रण्यो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. घ. ड. 'क्षये हि ते । २ घ. तस्याः । ३ ग. ड. 'मृ' । येन येन हृत् । ४ ग. ड. 'विभ वा । ५ ग. घ. ड. देवाम् । ६ ड. 'मृ भुताः ।

[+ ये चापि नित्यं दशसु सुकृतेषु व्यवस्थिताः । *स्वकर्मनिरता नित्यं तान्श्राद्धेषु निमग्नयेत् ॥
 एतेषु दत्तमक्षय्यमेते वै पङ्क्तिपावनाः । श्रद्धया ब्राह्मणा ये तु योगधर्ममनुव्रताः ॥ ५७
 धर्माश्रमवरिष्ठास्ते हव्यकव्येषु ते धराः । त्रयोऽपि पूजितास्तेन ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ ५८
 पितृभिः सह लोकाश्च यो ह्येतान्पूजयेन्नरः । पवित्राणां पवित्रं च मङ्गलानां च मङ्गलम् ॥ ५९
 प्रथमः सर्वधर्माणां योगधर्मो निगद्यते । अपाङ्केषांस्तु वक्ष्यामि गदतो मे निबोधत ॥ ६०
 कितवो मघपो यक्ष्मी पशुपालो निराकृतिः । ग्रामप्रेष्यो वार्धुपिको गायनो वणिजस्तथा ॥ ६१
 अगरदाही गरदः कुण्डाशी सोमविक्रयी । समुद्रयायी दुश्कर्मा तैलिकः कूटकारकः ॥ ६२
 पित्रा विवदमानश्च यस्य चोपपतिर्गृहे । अभिशस्तस्तथा स्तेनः शिल्पैर्वैश्वोपजीवति ॥ ६३
 मूचकः पर्वकारी च यस्तु मित्रेषु द्रुह्यति । गणयाचनकश्चैव नास्तिको वेदवर्जितः ॥ ६४
 उन्मत्तः पण्डकशठौ भ्रूणहा गुह्यतल्पगः । भिषक्जीवः प्रैषणिकः परस्त्री यश्च गच्छति ॥ ६५
 विक्रीणाति च यो ब्रह्म व्रतानि च तपांसि च । नष्टं स्यान्नास्तिके दत्तं कृतघ्ने चैव शंसके ॥ ६६
 यच्च वाणिजके चैव नेह नामुत्र तद्भवेत् । निक्षेपहारिणे चैव कितवे वेदनिन्दके ॥ ६७
 तथा वाणिजके चैव कारुके धर्मवर्जिते । निन्दन्क्रीणाति पण्यानि विक्रीणंश्च प्रशंसति ॥ ६८
 अनृतस्य समावासो न वाणिक्श्राद्धमर्हति । भस्मनीव हुतं हव्यं दत्तं पौनर्भवे द्विजे ॥ ६९
 पाट्टि काणः शतं पण्डैः श्वित्री यावत्प्रपश्यति । पापरोगी सहस्रस्य दातुर्नाशयते फलम् ॥ ७०
 श्रश्यते सत्फलात्तस्मादाता यस्य तु वालिशः । यो वेष्टितशिरा भुङ्क्ते यो भुङ्क्ते दक्षिणामुखः ॥ ७१
 सोपानत्कश्च यो भुङ्क्ते यच्च दद्यात्तिरस्कृतम् । सर्वं तदसुरेन्द्राणां ब्रह्मा भागमकल्पयत् ॥ ७२
 श्वानश्च यातुधानाश्च नावेशेरन्कथंचन । तस्मात्परिवृत्तिं दद्यात्तिलैश्चान्ववकीरयन् ॥ ७३
 राक्षसानां तिलाः प्रोक्ताः शुनां परिवृत्तिस्तथा । दर्शनात्सूकरो हन्ति पक्षपातेन कुक्कुटः ॥ ७४
 रजस्वलानुस्पर्शेन कुद्धो यश्च प्रयच्छति । यस्य मित्रप्रदेयानि श्राद्धानि च हवींषि च ॥
 न प्रीणाति पितृन्देवान्स्वर्गं न च स गच्छति ॥ ७५
 नदीतीरेषु रम्येषु सरित्सु च सरस्सु च । विविक्तेषु च प्रीयन्ते दत्तेनेह पितामहाः ॥ ७६
 न चाशु पातयेज्जातुं न युक्तो वाचमीरयेत् । न च कुर्वीत भुञ्जानो ह्यन्योन्यं मत्सरं तंदा ॥
 अपसव्ये कृते तेन विविवद्दर्भपाणिना । पित्र्यमानिघनं कार्यमेवं प्रीणाति वै पितृन् ॥ ७८
 अनुमत्याऽऽदितो विप्रानग्रौ कुर्याद्यथाविधि । पितृणां निर्वपेद्भूमौ सूर्पे वा दर्भसंस्तरे ॥ ७९
 शुरुपक्षस्य पूर्वाह्ने श्राद्धं कुर्याद्विचक्षणैः । कृष्णपक्षेऽपराह्णे तु रौहिर्णे न विलङ्घयेत् ॥ ८०
 एनमेते महात्मानो महायोगा महौजसः । सदा वै पितरः पूज्या द्रष्टारो देशकालयोः ॥ ८१
 पितृभक्तिरतो नित्यं योगं प्राप्नोत्यनुत्तमम् । ध्यानेन मोक्षं गच्छन्ति हित्वा कर्मशुभाशुभम् ॥
 यज्ञहेतोर्धदुष्टस्य मोहयित्वा जगत्तदा । गुहायां निहतं योगं कश्यपेन महात्मना ॥ ८३

+ धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति । * इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ क. यद्वेया । घ. ड. आद्वेया । २ घ. 'या । अद्गार' । ३ ग. घ. ड. शिल्पं यधो' । ४ ग. ड. 'तः पण्ड' ।
 ५ ख. पण्ड । घ. शण्डः । ६ ख. 'घ. कार्याः । ७ ख. ग. घ. ड. 'वृत्तं तथा । ८ क. ख. घ. 'नाच्छक' । ९ ग. ड.
 'क्षवाते' । १० ख. 'तु नायुक्ता वा' । ११ ख. सदा । १२ ख. घ. ड. 'नुमान्याऽऽदि' । १३ ख. 'मौ सर्वपान्दर्भ' ।
 १४ घ. 'णः । पितृपक्षे । १५ घ. ड. पूज्याः सदा' ।

(आद्धकल्पः)

अमृतं गुह्यमुद्धृत्य योगं योगविदांवर । प्रोक्तं सनत्कुमारेण महान्तं धर्मशाश्वतम् ॥ ८४
 देवाणां परमं गुह्यमृषीणां च परायणम् । पितृभक्त्या प्रयत्नेन पितृभक्तैश्च नित्यशः ॥ ८५
 तं च योगं समासेन पितृभक्तस्तु कृत्स्नशः । प्रयत्नात्प्राप्नुयात्तत्र सर्वमेव न संशयः ॥ ८६
 यस्मै श्राद्धानि देयानि यच्च दत्तं महाफलम् । येषु वाऽप्यक्षयं श्राद्धं तीर्थेषु च नदीषु च ॥
 येषु च स्वर्गप्राप्नोति तत्ते प्रोक्तं ससंग्रहम् ॥ ८७

बृहस्पतिरुवाच—

श्रुत्वायं श्राद्धकल्पं तु योऽसूयां कुरुते नरः । स मज्जेन्नरके घोरे नास्तिकस्तपसाऽऽवृत्तः ॥ ८८
 महारोगावमायस्तु स यः संयतमानसः । वेदाश्रमान्मुक्तचित्तः कुम्भीकानधिगच्छति ॥
 जिह्वाछेदं स्तेनमेत्य प्राप्नुयुस्तेन चैव ह ॥ ८९

सीदन्ति ते सागरे लोष्टभूता योगद्विपः स्थास्यन्ते यावदुर्वी ॥

तस्माच्छ्राद्धे धर्मं उद्दिष्ट एव नित्यं कार्यः श्रद्धानेन पुंसा ॥ ९०

परिवादो न कर्तव्यो योगिनां च विशेषतः । परिवादात्कृमिभूत्वा तत्रैव परिवर्तते ॥ ९१

योगं परिवदेद्यस्तु ध्यानिनां पोक्षकौरणम् । स गच्छेन्नरकं घोरं श्रोता यद्य न संशयः ॥ ९२

आवृतं तपसा सर्वं नरकं घोरदर्शनम् । योगीश्वरर्षीवादान्निश्चयं याति मानवः ॥ ९३

योगेश्वराणामाक्रोशं शृणुयाद्यो यत्तात्मनाम् । स हि कालं चिरं मज्जेत्कुम्भीपाके न संशयः ॥

मनसा कर्मणा वाचा द्वेषं योगिषु वर्जयेत् । मेल्यान्त्यं तत्फलं भुङ्क्तु इह चैव न संशयः ॥ ९५

न पारगो विन्दति पारमात्मनस्त्रिलोकमध्ये चरति स्वकर्मभिः ।

ऋचो यजुः साम तदङ्गपारगो विकारयेवं ह्यनवाप्य सीदति ॥ ९६

विकारपारः प्रकृतेश्च पारगस्त्रिगुणानां त्रिगुणान्तपारगः ।

तत्त्वं चतुर्विंशतियोगपारंगः स पारगो यस्त्वयनान्तपारगः ॥ ९७

कृत्स्नं यथा तत्त्वविसर्गमात्मनस्तथैव भूयः प्रलयं सदाऽऽत्मनः ।

प्रत्याहरेद्योगबलेन योगवित्स सर्वपारक्रमयानगोचरः ॥ ९८

वेदस्य वेदिता यो वै वेद्यं विन्दति योगवित् । तं वै वेदविदं प्राहुस्तं प्राहुर्वेदपारगम् ॥ ९९

वेद्यं च वेदितव्यं च विदिन्वा वै यथोविधि । एवं वेदविदं प्राहुस्तनोऽन्ये वेदचिन्तकाः ॥

यज्ञान्वेदांस्तथा कामाज्ज्ञानानि विविधानि च । प्राप्नोत्यायुः प्रजाश्चैव पितृभक्तो धनानि च ॥

श्राद्धे यः श्राद्धकल्पं च परित्वमं नियतं पठेत् । सर्वाण्येतान्यवाप्नोति तीर्थे दानफलानि च ॥

स पद्मिपावनश्चैव द्विजानामग्रभुग्भवेत् । अद्याप्य वा द्विजान्सर्वान्सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ १०३

यश्चैव शृणुयाज्जित्यमानन्त्यं स्वर्गमश्नुते । मनस्यो जितक्रोधो लोभमोहविचर्जितः ॥ १०४

तीर्थानां च फलं कृत्स्नं दानादीनां तथैव च । पोक्षोपायो त्वयं श्रेष्ठः स्वर्गोपायो त्वयं परः ॥

इह चापि परा तुष्टिस्तस्मात्सुर्वीत यत्नतः ॥ १०५

१ ग. द. 'परः । प्रो' । २ क. 'मत्पदमे' । ३ ग. 'वि । स्तेनमप्याजिह्वाछेदं प्रा' । ग. 'ति । स्तेनम' ।
 ह्य जिह्वाछेदं प्रा' । द. 'ति । स्तेनमप्याजिह्वा छेदं प्रा' । ४ ग. 'विदिन्वा वै' । ५ ग. द. 'कारिण' । ६ ग. 'सागरी
 नि.गर्भ या' । ग. द. 'परिवादो नि गर्भ या' । ७ ग. प. द. 'मानन्त्य' । ८ क. 'मं म' । ९ ग. द. प. द.
 'धारिषाम् । ए' ।

इमं विधिं यो हि पठेदतन्निःसंसादि पर्वसंधिषु ।

अपत्यभागभवति परेण तेजसा दिवौकसां स व्रजते सलोकताम् ॥ १०६

येन प्रोक्तस्त्वयं कल्पो नमस्तस्मै स्वयंभुवे । महायोगेश्वरेभ्यश्च सदा च प्रणतो ह्यहम् ॥ १०७

इत्येते पितरस्तात देवानामपि देवताः । सप्तस्वेतेषु ते नित्यं स्थानेषु पितरोऽव्ययाः ॥ १०८

प्रजापतिसुता ह्येते सर्वे चैव महात्मनः । आद्यो गणस्तु योगानां स नित्यो योगवर्धनः ॥ १०९

द्वितीयो देवतानां तु तृतीयो देवताऽरिणाम् । शेषास्तु वर्णिनां ज्ञेया इति सर्वे प्रकीर्तिताः ॥

देवास्त्वेतान्यजन्ते वै सर्वेष्वेतेष्ववस्थिताः । आश्रमास्तु यजन्त्येतांश्चत्वारस्तु यथाक्रमम् ॥ १११

वर्णाश्चापि यजन्त्येतांश्चत्वारस्तु यथाविधि । तथा संकरजाताश्च म्लेच्छाश्चैव यजन्ति वै ॥ ११२

पितृंश्च यो यजेद्भक्त्या पितरः पूजयन्ति तम् । पितरः पुष्टिकामस्य प्रजाकामस्य वा पुनः ॥

पुष्टिं प्रजाश्च स्वर्गं च प्रयच्छन्ति पितामहाः ॥ ११३

देवकार्यादपि सूनोः पितृकार्यं विशिष्यते । देवतानां हि पितरः पूर्वमाप्यायनं स्वयम् ॥ ११४

न हि योगगतिः सूक्ष्मा पितृणां च परा गतिः । तपसा विप्रकृष्टेन दृश्यते मांसचक्षुषा ॥ ११५

सर्वेषां राजतं पात्रमथवा रजतान्वितम् । पावनं ह्युत्तमं प्रोक्तं देवानां पितृभिः सह ॥ ११६

येषां दास्यन्ति पिण्डांस्त्रीन्वान्धवा नामगोत्रतः । भूमौ कुशोत्तरायां च अपसव्यविधानतः ॥ ११७

सर्वत्र वर्तमानांस्ते पिण्डाः प्रीयन्ति वै पितृन् । यदाहारो भवेज्जन्तुराहारः सोऽस्य जायते ॥ ११८

यथा गोष्ठे प्रनष्टां वै वत्सो विन्दति मातरम् । तथा तं नयते मन्त्रो जन्तुर्यत्रावतिष्ठते ॥ ११९

नाम गोत्रं च मन्त्रश्च दत्तमन्त्रं नयन्ति तम् । अपि योनिशतं प्राप्तांस्तृप्तिस्ताननुगच्छति ॥ १२०

एवमेवा स्थिता संस्था ब्रह्मणा परमेष्ठिना । पितृणामादिसर्गस्तु लोकानामक्षयार्थिनाम् ॥ १२१

इत्येते पितरो देवा देवाश्च पितरः पुनः । दौहित्रा यजमानाश्च प्रोक्ताश्चैव मयाऽनैघाः ॥ १२२

लोका दुहितरश्चैव दौहित्राश्च सुतास्तथा । दानानि सह शौचेन तीर्थानि च फलानि च ॥ १२३

अक्षयत्वं द्विजाश्चैव यायानरविधिस्तथा । प्रोक्तं सर्वं यथान्यायं यथा ब्रह्माऽब्रवीत्पुरा ॥ १२४

बृहस्पतिरुवाच—

इत्येतदङ्गिराः प्राह ऋषीणां शृण्वतां तदा । पृष्ठस्तु संशयं सर्वं पितृणां प्राह संसादि ॥ १२५

सत्रे वै वितते पूर्वं तदा वर्षसहस्रिके । यस्मिन्गृहपतिर्ह्यासीद्ब्रह्मा वै देवता प्रभुः ॥ १२६

संवत्सरशतान्पञ्च तत्रोपेता इति श्रुतिः । श्लोकाश्चात्र पुरा गीता ऋषिभिर्ब्रह्मवादिभिः ॥ १२७

दीक्षितस्य तदा सत्रे ब्रह्मणः परमात्मनः । तत्रैव जातमत्युग्रं पितृणागक्षयार्थिनाम् ॥

लोकानां च हितार्थाय ब्रह्मणा परमेष्ठिना ॥ १२८

सूत उवाच—

एवं बृहस्पतिः पूर्वं पृष्ठः पुत्रेण धीमता । प्रोवाच पितृवंशं तु यत्तद्वै समुदाहृतम् ॥

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि वरुणस्य निबोधत ॥ १२९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते श्राद्धकल्पे उग्रशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—७४९१

(श्राद्धकल्पः)

अथ चतुरशीतितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पे वरुणवंशवर्णनम् ।

ऋषयश्चैवमुक्तास्तु परं हर्षमुपागताः । परं शुश्रूषवो भूयः पप्रच्छुस्तदनन्तरम् ॥ १

ऋषय ऊचुः—

वंशानामानुपूर्व्येण राज्ञां चामिततेजसाम् । स्थितिं चैषां प्रभावं च ब्रूहि नः परिपृच्छताम् ॥ २

एवमुक्तस्ततः सूतस्तथाऽसौ लोमहर्षणः । शुश्रूषामुत्तरारुयाने ऋषीणां वाक्यकोविदः ॥ ३

आरुयानकुशलो भूयः परं वाक्यमुवाच ह ।

सूत उवाच—

ब्रुवतो मे निबोधस्व ऋषिराह यथा मम ॥ ४

वंशानामानुपूर्व्येण राज्ञां चामिततेजसाम् । स्थितिं चैषां प्रभावं च ब्रुवतो मे निबोधत ॥ ५

वरुणस्य पत्नी सामुद्री शुनादेवीत्युदाहृता । तस्याः पुत्रौ कलिर्वैद्यः सुता च सुरसुन्दरी ॥ ६

कलिपुत्रौ महावीर्यौ जयश्च विजयश्च ह । वैद्यपुत्रौ घृणिश्चैव मुनिश्चैव महाबलौ ॥ ७

प्रजानामनुकामानामन्योन्यस्य प्रभक्षिणौ । भक्षयित्वा तावन्योन्यं विनाशं समवापतुः ॥ ८

कलिः सुरायां संजज्ञे तस्य पुत्रो मदः स्मृतः । त्वाष्ट्री हिंसा कलेर्भार्या ज्येष्ठा या निकृतिः स्मृता ॥ ९

अमृतान्यान्कलेः पुत्राश्चतुरः पुरुषादकान् । नाकं विघ्नं च विरुपातं सद्रमं विधमं तथा ॥ १०

अशिरस्कस्तयोर्विघ्नौ नाकश्चैवाशरीरवान् । सद्रमश्चैकहस्तोऽभूद्विधमश्चैकपात्स्मृतः ॥ ११

सद्रमस्य तथा पत्नी तामसी पूतना स्मृता । रेवती विधमस्यापि तयोः पुत्राः सहस्रशः ॥ १२

नाकस्य शकुनिः पत्नी विघ्नस्य च अयोमुखी । राक्षसास्तु महोशीर्षाः संध्याद्वयविचारिणः ॥ १३

रेवतीपूतनापुत्रा नैर्ऋता नामतः स्मृताः । ग्रहास्ते राक्षसाः सर्वे बालानां तु विशेषतः ॥ १४

स्कन्दस्तेषामधिपतिर्ब्रह्मणोऽनुमते प्रभुः ॥ १५

वृहस्पतेर्या भगिनी वरस्त्री ब्रह्मचारिणी । योगसिद्धा जगत्कृत्स्नमसक्ता चरते सदा ॥ १६

प्रभासस्य तु सा भार्या वसूनामष्टमस्य तु । विश्वकर्मा सुतस्तस्या जातः शिल्पिप्रजापतिः ॥ १७

त्वष्टा विराजो रूपाणां धर्मपौत्र उदारधीः । कर्ता शिल्पसहस्राणां त्रिदशानां च वास्तुकृत् ॥ १८

यः सर्वेषां विमानानि देवतानां चकार ह । मानुषाश्चोपजीवन्ति यस्य शिल्पं महात्मनः ॥ १९

मैहादी विश्रुता तस्य त्वष्टुः पत्नी विरोचना । विरोचनस्य भगिनी माता त्रिशिरसस्तु सा ॥ २०

देवाचार्यस्य महतो विश्वकर्माऽस्य धीमतः । विश्वकर्मात्मजश्चैव विश्वकर्मा मयः स्मृतः ॥ २१

सुरेणुरिति विख्याता स्वसा तस्य यवीयसी । त्वाष्ट्री सा सवितुर्भार्या पुनः संज्ञेति विश्रुता ॥ २२

अमृत तपसा सा तु मनुं ज्येष्ठं विवस्वतः । यमौ पुनरमृतासौ यमं च यमुनां च ह ॥ २३

सा तु गत्वा कुरुन्देवी बडवारूपधारिणी । सवितुश्चाश्वरूपस्य नासिकाभ्यां तु तौ स्मृतौ ॥ २४

अमृत सा महाभागा त्वन्तरीक्षेऽश्विनौ किल । नासत्यं चैव दत्तं च मार्तिण्डस्याऽऽत्मजावुभौ ॥ २५

ऋषय ऊचुः—

कस्मान्मार्तिण्ड इत्येष विवस्वानुच्यते वुधैः । किमर्थं-साऽश्वरूपा नै नासिकाभ्यामसूयत ॥ २६

एतद्वेदितुमिच्छामस्तत्त्वं विज्ञहि पृच्छताम् ॥ २७

सूत उवाच—

चिरोत्पन्नमतिभिन्नमण्डं त्वष्टा विदारितम् । दृष्ट्वा गर्भवधाद्धीतः कश्यपो दुःखितोऽभवत् ॥
 अण्डे द्विधाकृते त्वण्डं दृष्ट्वा त्वष्टारमब्रवीत् । नैतदण्डं भवाद्भूतं मार्तण्डस्त्वं भवानघ ॥ २७
 न खल्वयं मृतोऽण्डस्थ इति स्नेहात्पिताऽब्रवीत् । तस्य तद्वचनं श्रुत्वा नामान्वर्थमुदाहरत् ॥ २८
 यन्मार्तण्डो भवेत्युक्तः पित्राऽण्डे वै द्विधा कृते । तस्माद्विवस्वान्मार्तण्डः पुराणज्ञैर्विभाष्यते २९
 ततः प्रजाः प्रवक्ष्यामि मार्तण्डस्य विवस्वतः । विजज्ञे सवितुः संज्ञाभार्यायां तु त्रयं पुरा ॥ ३०
 मनुर्वयीयान्सावर्णिः संज्ञायां च तथाऽश्विनौ । शनैश्चरश्च सप्तैते मार्तण्डस्याऽऽत्मजाः स्मृताः ॥
 विवस्वान्कश्यपाज्जज्ञे दाक्षायण्यां महायशः । तस्य भार्याऽभवत्त्वाप्ती महादेवी विवस्वतः ॥
 सुरेणुरिति विख्याता पुनः संज्ञेति विश्रुता ॥ ३२
 सा तु भार्या भगवतो मार्तण्डस्यातितेजसः । नातुष्यद्भर्तृरूपेण रूपयौवनशालिनी ॥ ३३
 आदित्यस्य हि तद्रूपं मार्तण्डस्य हि तेजसा । गात्रेषु प्रतिरुद्धं वै नातिकान्तमिवाभवत् ॥ ३४
 न खल्वयं मृतो ह्यण्डे इति स्नेहात्तमब्रवीत् । अज्ञानः कश्यपः स्नेहान्मार्तण्ड इति चोच्यते ॥
 तेजस्त्वभ्यधिकं तस्य नित्यमेव विवस्वतः । येनापि तापयामास श्रील्लोकान्कश्यपात्मजः ॥ ३५
 त्रीण्यपत्यानि संज्ञायां जनयामास वै रविः । द्वौ सुतौ तु महावीर्यौ कन्यां कालिन्दिमेव च ॥
 मनुर्विवस्वतो ज्येष्ठः श्राद्धदेवः प्रजापतिः । ततो यमो यमी चैव यमजौ संवभूवतुः ॥ ३६
 शातवर्णौ तु तद्रूपं दृष्ट्वा संज्ञा विवस्वतः । असहन्ती स्वकां छायां सवर्णां निर्ममे पुनः ॥ ३७
 महीमयी तु सा नारी तस्याश्छायासमुद्भवा । प्राञ्जलिः प्रयता भूत्वा पुनः संज्ञामभाषत ॥ ४०
 वदस्व किं मया कार्यं सा संज्ञा तामथाब्रवीत् । अहं यास्यामि भद्रं ते स्वमेव भवनं पितुः ॥
 त्वयेह भवने मह्यं वस्तव्यं निर्विशङ्कया । इमौ च वालकौ मह्यं कन्या च वरवर्णिनी ॥ ४२
 भर्त्रे वै नैवमाख्येयमिदं भगवते त्वया । एवमुक्ताऽब्रवीत्संज्ञां संज्ञां या पार्थिवी तु सा ॥ ४३
 आकेशग्रहणाद्देवि आशयं नैव कर्हिचित् । आख्यास्यामि मतं तुभ्यं गच्छ देवि स्वमालयम् ॥
 समाधाय च तां संज्ञा तथेत्युक्ता तथा च सा । त्वष्टुः समीपमगमद्ब्रीडितेव तपस्विनी ॥ ४५
 पिता तामागतां दृष्ट्वा क्रुद्धः संज्ञामथाब्रवीत् । भर्तुः समीपं गच्छ त्वं मा जुगुप्स दिवाकरम् ॥
 संवमुक्ता तदा पित्रा नियुक्ता च पुनः पुनः । वर्षाणां तु सहस्रं वै वसति स्म पितुर्गृहे ॥ ४७
 भर्तुः समीपं गच्छ त्वं नियुक्ता च पुनः पुनः । अगमद्दृष्ट्वा भूत्वाऽऽच्छाद्य रूपमनिन्दिता ॥
 उत्तरान्तां कुरुङ्गत्वा तृणान्यथ चचार सा ॥ ४८
 द्वितीयायां तु संज्ञायां संज्ञेयमिति चिन्त्य ताम् । आदित्यो जनयामास पुत्रावादित्यवर्चसौ ॥
 पूर्वजस्य मनोस्तुल्यौ सादृश्येन तु तौ प्रभुः । श्रुतश्रवं तु धर्मज्ञं श्रुतकर्माणमेव च ॥ ५०
 श्रुतश्रवा मनुः सोऽपि सावर्णिर्नैव भविष्यति । श्रुतकर्मा तु विज्ञेयो ग्रहो वै यः शनैश्चरः ॥ ५१
 मनुरेवाभवत्स वै सार्धेण इति पुण्यते । संज्ञा तु पार्थिवी सा वै स्वस्य पुत्रस्य वै तदा ॥ ५२

१ ख. घ. ड. 'त्युक्तदण्डास्तोण्डो द्विधा कृतः । त' । २ ख. घ. ड. 'वितुर्भार्या संज्ञाऽपत्यास्तु त्रीन्पुत्रा ।
 ३ ख. घ. ड. मनुं यवीयस चैव सावर्णिं च त । ४ क. 'सायः पा' । ५ क. प्रम् । ६ क. ग. 'वर्ग इ' । ७ ख.
 घ. ड. 'ति चोच्यते ।

(आद्वक्ल्पः)

- चकाराभ्यधिकं स्नेहं न तथा पूर्वजेषु वै । मनुस्तद्याप्तमत्सर्वं यमस्तद्वै न चाप्तमत् ॥ ५३
- बहुशो यस्य मानस्तु (अवमानितश्च बहुशः) सापत्न्यादतिदुःखितः ।
- तां वै रोपाच वाल्याच भाविनोऽर्थस्य वै वलात् ॥ ५३
- पदा संतर्जयामास संज्ञां वैवस्वतो यमः । सा शशाप ततः क्रोधात्सवर्णा जननी यमम् ॥ ५४
- पदा तर्जयसे यस्मात्पितृभार्या यशस्विनीम् । तस्मात्तवैप चरणः पतिष्यति न संशयः ॥ ५५
- यमस्तु तेन शापेन भृशं पीडितमानसः । मनुना सह धर्मात्मा पितुः सर्वं न्यवेदयत् ॥ ५६
- भृशं शापभयोद्विग्नः संज्ञावाक्यैर्विनिर्जितः । वाल्याद्वा यदि वा मोहान्मां भवांस्त्रातुमर्हति ॥
- शशोऽहमस्मि लोकेश जनन्या तपतां वर । तव प्रसादो नस्त्रातु ह्येतस्मान्महतो भयात् ॥ ५८
- विवस्वानेवमुक्तस्तु यमं प्रोवाच वै प्रभुः । असंशयं पुत्र महद्भविष्यत्यत्र कारणम् ॥ ५९
- येन त्वापाविशत्क्रोधो धर्मज्ञं सत्यवादिनम् । न शक्यमेतन्मिथ्या तु कर्तुं मातुर्वचस्तव ॥ ६०
- किमपि मांसमादाय यास्यन्ति तु महीं तव । ततः पादं महामाज्ञ पुनः समाप्स्यसे सुखम् ॥ ६१
- कृतमेवं वचः सत्यं मातुस्तव भविष्यति । शापस्य परिहारेण त्वं च त्रातो भविष्यसि ॥ ६२
- आदित्यस्त्वन्वनीत्संज्ञां किमर्थं तनयेषु वै । तुल्येष्वप्यधिकः स्नेह एकस्मिन्क्रियते त्वया ॥ ६३
- सा तत्परिहरन्ती वै नाऽऽचक्षे विवस्वतः । आत्मना स समाधाय योगं तथ्यमपश्यत् ॥ ६४
- तां शप्तुकामो भगवान्नाशाय कुपितः प्रभुः । सा तत्सर्वं यथातत्त्वमाचक्षे विवस्वतः ॥ ६५
- विवस्वानथ तच्छ्रुत्वा क्रुद्धस्त्वष्टारमभ्ययात् । त्वष्टा तु तं यथान्यायमर्चयित्वा विभावसुम् ॥
- निर्दग्धकामं रोपेण सान्त्वयामास वै शनैः । तवातितेजसा युक्तमिदं रूपं न शोभते ॥ ६७
- असहन्ती तु तत्संज्ञा वने चरति शोढवले । द्रक्ष्यते तां भवानथ स्वां भार्यां शुभचारिणीम् ॥
- श्लाघ्यां यौवनसंपन्नां योगमास्थाय गोपते । अनुकूलं भवेदेवं यदि स्यात्समैषो मतः ॥ ६९
- रूपं निर्वर्तयेऽथ ते आद्यं श्रेष्ठमर्दिम । रूपं विवस्वतस्त्वासीत्तिर्यगूर्ध्वमधस्तथा ॥ ७०
- तेनासौ व्रीडितो देवो रूपेण तु दिवस्पतिः । तस्माच्चष्टा स चक्रं तु बहु मेने महातपाः ॥ ७१
- अनुज्ञातस्ततस्त्वष्टा रूपनिवर्तनाय तु । ततोऽभ्युपगमाच्चष्टा मार्तण्डस्य विवस्वतः ॥ ७२
- भूमिमारोप्य तच्चेजः शातयामास तस्य वै । तच्च निर्भासितं तेजस्तेजसाऽपहृतेन तु ॥ ७३
- कान्तात्कान्ततरं द्रष्टुमशुभं शुशुभे ततः । ददर्श योगमास्थाय स्वां भार्यां बडवां तथा ॥ ७४
- अदृश्यां सर्वभूतानां तेजसा नियमेन च । अश्वरूपेण मार्तण्डस्तां मुखे समभावयत् ॥ ७५
- मैथुनाय विचेष्टन्ती परपुंसोपशङ्कया । सा तन्निरधमच्छुक्रं नासिकाभ्यां विवस्वतः ॥ ७६
- देवौ तस्मादजायेतामश्विनौ भिषजां वरौ । नासत्यश्चैव दत्तश्च स्मृतौ द्वावश्विनाविति ॥ ७७
- मार्तण्डस्य सुतावेतावष्टमस्य प्रजापतेः । तां तु रूणे कान्तेन दर्शयामास भास्करैः ॥ ७८
- सा तं दृष्ट्वा तदा भार्या तुतोष च मुपोद च । यमस्तु तेन शापेन भृशं पीडितमानसः ॥ ७९
- धर्मेण रञ्जयामास धर्मरार्जस्ततस्तु सः । सोऽलभत्कर्मणा तेन शुभेन परमद्युतिः ॥ ८०
- पितृणामधिपत्यं च लोकपालत्वमेव च । मनुः प्रजापतिस्त्वेवं सावर्णः स महायशाः ॥ ८१
- भौव्यसौ नागते तस्मिन्मनुः सावर्णिक्तेऽन्तरे । मेरुपृष्ठे सुरम्ने वै अद्यापि चरते प्रभुः ॥ ८२

१ क. ग. शशले । २ ग. घ. ड. 'यम मत्स्य' । ३ ख. ग. 'निर्वर्त' । ४ ख. ग. घ. ड. 'र स ता ह' ।

५ ख. ग. घ. ड. भार्या । ६ ग. 'जस्तु' । ७ ख. घ. ड. भाव्या सोऽता । ८ ख. घ. ड. 'ष्टे तपो घोरमया' ।

भ्राता शनैश्चरस्तत्र ग्रहत्वं स तु लब्धवान् । त्वष्टा तु तेन रूपेण विष्णोश्चक्रमकल्पयत् ॥

महाप्रतिहतं युद्धे दानवप्रतिवारणे ॥

यवीयसी तयोर्या तु यमुना च यशस्विनी । अभवत्सा सरिच्छ्रेष्ठा यमुना लोकभाविनी ॥ ८४

यस्तु ज्येष्ठो महातेजाः सर्गो यस्य तु सांप्रतम् । विस्तरं तस्य वक्ष्यामि मनोर्वैवस्वतस्य ह ॥ ८५

इदं तु जन्म देवानां शृणुष्वद्वा पठेत वा । वैवस्वतस्य पुत्राणां सप्तानां तु महौजसाम् ॥

आपदं प्राप्य मुच्येत प्राप्नुयाच्च महद्यशः ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते वैवस्वतोत्पत्तिर्णन नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—७५५७

अथ पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पे वैवस्वतमनुवंशवर्णनम् ।

सूत उवाच—

ततो मन्वन्तरेऽतीते चाक्षुषे दैवतैः सह । वैवस्वताय महते पृथिवीराज्यमादिशत् ॥ १

तस्य वैवस्वतो वक्ष्ये सांप्रतस्य महात्मनः । आनुपूर्व्येण वै विषाः कीर्त्यमानं निबोधत ॥ २

मनोर्वैवस्वतस्येह सर्गमादाय सांप्रतम् । मनोः प्रथमजस्याऽऽसन्नैव पुत्रास्तु तत्समाः ॥ ३

इक्ष्वाकुर्नहुपश्चैव धृष्टः शर्यातिरेव च । नरिष्यन्तस्तथा प्रांशुर्नाभागोऽरिष्ट एव च ॥

करूपश्च पृषधश्च नवैते मानवाः स्मृताः ॥ ४

ब्रह्मणा तु मनुः पूर्वं चोदितस्तु निबोधत । स्रष्टुं प्रचक्रमे कामं निष्फलं समवर्तत ॥ ५

अथाकरोत्पुत्रकामः परामिष्टिं प्रजापतिः । मित्रावरुणयोरंशे मनुराहुतिमावपत् ॥ ६

तत्र दिव्याम्बरधरा दिव्याभरणभूषिता । दिव्यसंनहना चैव इडा जज्ञे इति श्रुतिः ॥ ७

तामिलेत्यथ होवाच मनुर्दण्डधरः स्मृतः । अनुगच्छामि भद्रं ते तमिला प्रत्युवाच ह ॥ ८

धर्मयुक्तमिदं वाच्यं पुत्रकामं प्रजापतिम् । मित्रावरुणयोरंशे जाताऽस्मि वदतां वर ॥ ९

तयोः सकाशं यास्यामि मनो धर्मो हतोऽवधीत् । सैवमुक्त्वा पुनर्देवी तयोरन्तिकमागमत् ॥ १०

गत्वाऽन्तिकं वरारोहा प्राञ्जलिर्वाक्यमब्रवीत् । अंशेऽस्मि युवयोरजाता देवौ किं करवाणि वाम् ॥ ११

मनुर्नैवाहमुक्ताऽस्मि अनुगच्छस्व मामिति । तथा तु वदतीं साध्वीमिदमाश्रित्य तावुभौ ॥ १२

देवौ च मित्रावरुणाविदं वचनमचतुः । अनेन तत्र धर्मज्ञे प्रश्रयेण दमेन च ॥ १३

सत्येन चैव सुश्रोणि प्रीतौ स्वो वरवर्णिनि । आवयोस्त्वं महाभागे ख्यार्तिं कन्या प्रयास्यसि ॥

सुद्युम्न इति विख्यातोऽस्रपु लोकेषु पूजितः । जगत्प्रियो धर्मशीलो मनोर्वैशदिविधर्मनः ॥ १५

मानवः स तु सुद्युम्नः स्त्रीर्भावमगमत्प्रभुः । सा तु देवी वरं लब्ध्वा निवृत्ता पितरं प्रति ॥ १६

युधेनान्तरमासाद्य मैथुनायोपमन्विता । सोमपुत्रादयुवाचाम्या ऐलो जज्ञे पुरुरवाः ॥ १७

युधात्सा जन्धित्वा तु सुद्युम्नं पुनरागता । सुद्युम्नस्य तु दायादास्रयः परमधार्मिकाः ॥ १८

(वैवस्वतमनुवंशगान्धर्वमूर्च्छनाकथनम्)

उत्कलश्च गयश्चैव विनताश्वस्तथैव च । उत्कलस्योत्कलं राष्ट्रं विनताश्वस्य पथिमम् ॥

दिक्ष्ववातस्य राजर्षेर्गयस्य तु गया पुरी ॥

१९

प्रविष्टे मनौ तस्मिन्प्रजाः सृष्ट्वा दिवाकरः । दशधा तदधत्सेत्रमकरोत्पृथिवीमिमाम् ॥

२०

इक्ष्वाकुरेव दायादानन्यान्दश समामुयात् । कन्याभावाच्च सुद्युम्नो नैनं भागमवामुयात् ॥

२१

वशिष्ठवचनाच्चाऽऽसीत्प्रतिष्ठां नो महाद्युतिः । प्रतिष्ठा धर्मराजस्य सुद्युम्नस्य महात्मनः ॥

२२

तत्पुरूरवसे प्रादाद्राष्ट्रं प्राप्य महायशाः । मानवेभ्यो महाभोगा स्त्रीपुंसोर्लक्षणं प्रति ॥

मानवः स तु सुद्युम्नः स्त्रीभावमगमत्पुनः ॥

२३

एतच्छ्रुत्वा तु क्रपयः पप्रच्छस्तदनन्तरम् । मानवः स तु सुद्युम्नः स्त्रीभावमगमत्कथम् ॥

२४

सूत उवाच—

प्रोवाच वचनं देवी प्रियहेतोः प्रियं प्रिया । समे ममाऽऽश्रमे देव यः पुमान्संपवेक्ष्यति ॥

भविष्यति ध्रुवं नागी सा तुल्याप्सरसां शुभा ॥

२५

तत्र सर्वाणि भूतानि पिशाचाः पशवश्च ये । स्त्रीभूताः सह रुद्रेण क्रीडन्त्यप्सरसो यथा ॥

२६

उमावनं प्रविष्टस्तु स राजा मृगयां गर्तः । पिशाचैः सह भूतैस्तु रुद्रेः स्त्रीभावमस्तिथिते ॥

२७

तस्मात्स राजा सुद्युम्नः स्त्रीभावं लब्धवान्पुनः । महादेवप्रसादाच्च गाणपत्यमवामुयात् ॥

२८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते वैवस्वतमनोः सृष्टिकथनं नाम पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७०६५

अथ पट्टशीतितमोऽध्यायः ।

तत्र वैवस्वतमनुवंशगान्धर्वमूर्च्छनाकथनम् ।

सूत उवाच—

निसर्गं मनुपुत्राणां विस्तरेण निबोधत । पृथग्यो हिंसयित्वा तु गुरोर्भगवन्मक्षयत् ॥

१

शापाच्छ्रुत्वा त्वमापन्नश्च्यवनस्य महात्मनः । करूपस्य तु कारुणाः क्षत्रिया युद्धदुर्मदाः ॥

२

सहस्रक्षत्रियगणविक्रान्तः संवभूव ह । नाभागोऽरिष्टपुत्रस्तु विद्वानासीद्भलन्दनः ॥

३

भलन्दनस्य पुत्रोऽभूत्प्रांशुर्नाम महाबलः । प्रांशोरेकोऽभवत्पुत्रः प्रजानिरिति विश्रुतः ॥

४

प्रजानेरभवत्पुत्रः खनित्रो नाम वीर्यवान् । तस्य पुत्रोऽभवच्छ्रीमान्क्षुभो नाम महायशः ॥

५

क्षुभस्य विंशः पुत्रस्तु प्रतिमानं वभूव ह । विंशपुत्रस्तु कल्याणो विविंशो नाम धार्मिकः ॥

६

विविंशपुत्रो धर्मात्मा खनिनेत्रः प्रतापवान् । करन्धमस्तस्यपुत्रस्त्रेतायुगमुखेऽभवत् ॥

७

करन्धमसुतश्चापि आविक्षिन्नाम वीर्यवान् । आविक्षितो व्यतिक्रामत्पितरं गुणवत्तया ॥

८

मैत्रुतो नाम धर्मात्मा चक्रवर्तिसमो नृपः । संवर्तेन दिवं नीतः ससुहृत्सह वान्यवैः ॥

९

* अत्राऽऽपत्वादाकारैकदिशाभावः ।

१ स. घ. ड. वितता । २ क. दिक्षु वा । ग. ड. दिक्षु वा तु च रा । ३ घ. ड. 'छाने म' । ४ घ. ग. घ. ड. 'द्राज्यं प्रा' । ५ स. ग. घ. भागस्त्री । ६ क. ग. घ. 'तः । सहपिशाचैर्भू' । ७ क. 'रुद्रेः स्त्री' । ८ घ. माधिते । ९ क. 'रुद्रेः क्षत्रियगणा वि' । ११ क. 'मानव' । १२ घ. ड. महतो ।

भ्राता शनैश्चरस्तत्र ग्रहत्वं स तु लब्धवान् । त्वष्टां तु तेन रूपेण विष्णोश्चक्रमकल्पयत् ॥

महाप्रतिहतं युद्धे दानवपतिवारणे ॥

यवीयसी तयोर्या तु यमुना च यशस्विनी । अभवत्सा सरिच्छ्रेष्ठा यमुना लोकभाविनी ॥ ८३

यस्तु ज्येष्ठो महातेजाः सर्गो यस्य तु सांप्रतम् । विस्तरं तस्य वक्ष्यामि मनोर्वैवस्वतस्य ह ॥ ८४

इदं तु जन्म देवानां शृणुष्वद्वा पठेत् वा । वैवस्वतस्य पुत्राणां सप्तानां तु महौजमाम् ॥

आपदं प्राप्य मुच्येत मामुयाच्च महद्यशः ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते वैवस्वतोत्पात्तवर्णनं नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७५५७

अथ पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पे वैवस्वतमनुवंशवर्णनम् ।

सूत उवाच—

ततो मन्वन्तरेऽतीते चाक्षुषे दैवतैः सह । वैवस्वताय महते पृथिवीराज्यमादिशत् ॥ १

तस्य वैवस्वतो वक्ष्ये सांप्रतस्य महात्मनः । आनुपूर्व्येण वै विधाः कीर्त्यमानं निबोधत ॥ २

मनोर्वैवस्वतस्येह सर्गमादाय सांप्रतम् । मनोः प्रथमजस्याऽऽसन्नव पुत्रास्तु तत्समाः ॥ ३

इक्ष्वाकुर्नहुषश्चैव धृष्टः शर्यातिरेव च । नरिष्यन्तस्तथा प्रांशुर्नाभागोऽरिष्ट एव च ॥

करूपश्च पृषधश्च नवैते मानवाः स्मृताः ॥

ब्रह्मणा तु मनुः पूर्वं चोदितस्तु निबोधत । स्रष्टुं प्रचक्रमे कामं निष्फलं समवर्तत ॥ ४

अथाकरोत्पुत्रकामः परामिष्टिं प्रजापतिः । मित्रावरुणयोरंशे मनुराहुतिमावपत् ॥ ५

तत्र दिव्याम्बरधरा दिव्याभरणभूषिता । दिव्यसंनहना चैव इडा जज्ञे इति श्रुतिः ॥ ७

तामिलेत्यथ होवाच मनुर्दण्डधरः स्मृतः । अनुगच्छामि भद्रं ते तमिला प्रत्युवाच ह ॥ ८

धर्मयुक्तमिदं वाच्यं पुत्रकामं प्रजापतिम् । मित्रावरुणयोरंशे जाताऽस्मि वदतां वर ॥ ९

तयोः सकाशं यास्यामि मानो धर्मो हतोऽवधीत् । सैवमुक्त्वा पुनर्देवी तयोरन्तिकमागमत् ॥ १०

गत्वाऽन्तिकं वरारोहा प्राञ्जलिर्वाक्यमब्रवीत् । अंशेऽस्मि युवयोरजाता देवौ किं करवाणि वाम् ॥

मनुरैवाहमुक्ताऽस्मि अनुगच्छस्व मामिति । तथा तु वदतां साध्वीमिदमाश्रित्य तावुधौ ॥ १२

देवौ च मित्रावरुणावेदं वचनमूचतुः । अनेन तव धर्मज्ञे प्रश्रयेण दमेन च ॥ १३

सत्येन चैव सुश्रोणि प्रीतौ स्वो वरवर्णिनि । आवयोस्त्वं महाभागे ख्यातिं कन्या प्रयास्यसि ॥

सुद्युम्न इति विख्यातस्त्रपु लोकेषु पूजितः । जगत्प्रियो धर्मशीलो मनोर्वैवस्वतवर्धनः ॥ १५

मानवः स तु सुद्युम्नः स्त्रीर्भावमगमत्प्रभुः । सा तु देवी वरं लब्ध्वा निवृत्ता पितरं प्रति ॥ १६

बुधेनान्तरमासाद्य मैथुनायोपमन्विता । सोमपुत्रादबुधाच्चास्या ऐलो जज्ञे पुरुरवाः ॥ १७

बुधात्सा जनयित्वा तु सुद्युम्नं पुनरागता । सुद्युम्नस्य तु दायादास्त्रयः परमधार्मिकाः ॥ १८

१ क. 'द्य तु ते' । २ ख. ग. घ. ङ. 'रणम् । य' । ३ ख. नं भयश्चै' । ४ ग. ङ. 'स्तु प्रवो' । ५ ख. घ. 'संहनना । ६ ख. ङ. मनो । ७ क. ग. च । ८ ख. घ. ङ. 'भागमगमत्पुन' सा ।

(वैवस्वतमनुवंशगान्धर्वमूर्च्छनाकथनम्)

उत्कलश्च गयश्चैव विनताम्बस्तथैव च । उत्कलस्योत्कलं राष्ट्रं विनताम्बस्य पश्चिमम् ॥

दिक्ष्ववातस्य राजर्षेर्गयस्य तु गया पुरी ॥

१९

प्रविष्टे पनौ तस्मिन्प्रजाः सुष्टा दिवाकरः । दशधा तदधत्सेत्रमकरोत्पृथिवीमिमाम् ॥

२०

इक्ष्वाकुरेव दायादानन्यान्दश समाप्नुयात् । कन्याभावात्तु सुद्युम्नो नैनं भागमवाप्नुयात् ॥

२१

वशिष्टवचनाच्चाऽऽसीत्प्रतिष्ठां नो महाद्युतिः । प्रतिष्ठा धर्मराजस्य सुद्युम्नस्य महात्मनः ॥

२२

तत्पुरुषवसे प्रादाद्राष्ट्रं प्राप्य महायशाः । मानवेभ्यो महाभागा स्त्रीपुंसोर्लक्षणं प्रति ॥

मानवः स तु सुद्युम्नः स्त्रीभावमगमत्पुनः ॥

२३

एतच्छ्रुत्वा तु ऋषयः पप्रच्छुस्तदनन्तरम् । मानवः स तु सुद्युम्नः स्त्रीभावमगमत्कथम् ॥

२४

सूत उवाच—

प्रोवाच वचनं देवी मियहेतोः मियं मिया । समे ममाऽऽश्रमे देव यः पुमान्संप्रवेक्ष्यति ॥

भविष्यति ध्रुवं नागी सा तुल्याप्सरसां शुभा ॥

२५

तत्र सर्वाणि भूतानि पिशाचाः पशवश्च ये । स्त्रीभूताः सह रुद्रेण क्रीडन्त्यप्सरसो यथा ॥

२६

उभावनें प्रविष्टस्तु स राजा मृगयां गर्तः । पिशाचैः सह भूतैस्तु रुद्रेः स्त्रीभावमास्थिते ॥

२७

तस्मात्स राजा सुद्युम्नः स्त्रीभावं लब्धवान्पुनः । महादेवप्रसादाच्च गाणपत्यमवाप्नुयात् ॥

२८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते वैवस्वतमनोः मृष्टिकथनं नाम पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७०६५

अथ पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ।

तत्र वैवस्वतमनुवंशगान्धर्वमूर्च्छनाकथनम् ।

सूत उवाच—

निसर्गं मनुपुत्राणां विस्तरेण निबोधत । पृथगो हिंसयित्वा तु गुरोर्भगवमभक्षयत् ॥

१

शापाच्छूद्रत्वमापन्नक्षयवनस्य महात्मनः । करुषस्य तु कारुषाः क्षत्रिया युद्धदुर्मदाः ॥

२

सहस्रक्षत्रियगणविक्रान्तः संवभूव ह । नाभागोऽरिष्टपुत्रस्तु विद्वानासीद्भलन्दनः ॥

३

भलन्दनस्य पुत्रोऽभूत्प्रांशुर्नाम महाबलः । प्रांशोरेकोऽभवत्पुत्रः प्रजानिरिति विश्रुतः ॥

४

प्रजानेरभवत्पुत्रः खनित्रो नाम वीर्यवान् । तस्य पुत्रोऽभवच्छ्रीमान्क्षुपो नाम महायशः ॥

५

क्षुपस्य विंशः पुत्रस्तु प्रतिभानं बभूव ह । विंशपुत्रस्तु कल्याणो विविंशो नाम धार्मिकः ॥

६

विविंशपुत्रो धर्मात्मा खनिनेत्रः प्रतापवान् । करन्धमस्तस्यपुत्रत्वेतायुगमुखेऽभवत् ॥

७

करन्धमसुतमापि आविक्षिन्नाम वीर्यवान् । आविक्षितो व्यतिक्रामत्पितरं गुणवत्तया ॥

८

भर्तृत्तो नाम धर्मात्मा चक्रवर्तिसमो नृपः । संवर्तेन दिवं नीतः ससुहृत्सह वान्यवैः ॥

९

* अत्राऽऽप्यत्यादाकारिकादेशाभावः ।

१ ख. घ. ड. वितता । २ क दिक्षु वा । ग. ड. दिक्षुर्वा तु च रा । ३ घ. ड. 'द्वाने म' । ४ ख. ग. घ. ड. द्वाज्यं प्रा । ५ ख ग. घ. भागस्त्री । ६ क. ग. घ. 'तः । सहपिशाचैर्भू' । ७ क. 'रुद्रेः स्त्री' । ८ घ. माधिते । ९ क. 'हसः क्षत्रियो युद्धदुर्मदः । स' । १० घ. ड. 'हसं क्षत्रियणा वि' । ११ क. 'मानव' । १२ घ. ड. महतो ।

विवादोऽत्र महानासीत्संवर्तस्य बृहस्पतेः । ऋद्धिं दृष्ट्वा तु यज्ञस्य क्रुद्धस्तस्य बृहस्पतिः ॥ १०
 संवर्तेन हते यज्ञे चुक्रोष सुभृशं तदा । लोकानां स हि नाशाय दैवतैर्हि प्रसादितः ॥ ११
 मनुत्तश्चक्रवर्ती स नरिष्यन्तमवाप्तवान् । नरिष्यन्तस्य दायादो राजा दण्डधरो दमः ॥ १२
 तस्य पुत्रस्तु विक्रान्तो राजाऽऽसीद्राष्ट्रवर्धनः । सुधृती तस्य पुत्रस्तु नरः सुधृतिनः सुतः ॥ १३
 केवलस्तस्य पुत्रस्तु बन्धुमान्केवलात्मजः । अथ बन्धुमतः पुत्रो धर्मात्मा वेगवानृषः ॥ १४
 बुधो वेगवतः पुत्रस्तृणविन्दुर्वुधात्मजः । त्रेतायुगमुखे राजा तृतीये संवभूव ह ॥ १५
 कन्या तु तस्य द्रविडा माता विश्रवसो हि सा । पुत्रश्चास्य विशालोऽभूद्राजा परमधार्मिकः ॥ १६
 विशालस्य समुत्पन्ना विशाला येन निर्मिता । विशालस्य सुतो राजा हेमचन्द्रो महाबलः ॥ १७
 सुचन्द्र इति विख्यातो हेमचन्द्रादनन्तरम् । सुचन्द्रतनयो राजा धूम्राश्व इति विश्रुतः ॥ १८
 धूम्राश्वतनयो विद्वान्सृञ्जयः समपद्यत । सृञ्जयस्य सुतः श्रीमान्सहदेवः प्रतापवान् ॥ १९
 कृशाश्वः सहदेवस्य पुत्रः परमधार्मिकः । कृशाश्वस्य महातेजाः सोमदत्तः प्रतापवान् ॥ २०
 सोमदत्तस्य राजर्षेः सुतोऽभूज्जनमेजयः । जनमेजयात्मजश्चैव प्रेमतिर्नाम विश्रुतः ॥ २१
 तृणविन्दुमसादेन सर्वे वैशालका नृपाः । दीर्घायुषो महात्मानो वीर्यवन्तः सुधार्मिकाः ॥ २२
 शर्यातेर्मिथुनं त्वासीदानार्तो नाम विश्रुतः । पुत्रः सुकन्या कन्या च भार्या या च्यवनस्य तु ॥
 आनार्तस्य तु दायादो रेवो नाम्ना तु वीर्यवान् । आनार्तो विषयो यस्य पुरी चापि कुशस्थली
 रेवस्य रैवतः पुत्रः ककुब्धी नाम धार्मिकः । ज्येष्ठो भ्रातृशतस्याऽऽसीद्राजा प्राप्य कुशस्थलीम् ॥
 कन्यया सह श्रुत्वा च गान्धर्वं ब्रह्मणोऽन्तिके । मुहूर्तं देवदेवस्य मर्त्यं बहुयुगं विभोः ॥ २६
 आजगाम युवा चैव स्वां पुरीं यादवैर्वृताम् । कृतां द्वारवर्ती नाम बहुद्वारां मनोरमाम् ॥ २७
 भोजवृण्यन्धकैर्गुप्तौ वसुदेवपुरोगमैः । तां कथां रैवतः श्रुत्वा यथातत्त्वमारिंदमः ॥ * २८
 + कन्यां तु बलदेवाय सुव्रतां नाम रैवतीम् । दत्त्वा जगाम शिखरं मेरोस्तपसि संस्थितः ॥
 रेमे रामश्च धर्मात्मा रैवत्या सहितः किल । तां कथामृषयः श्रुत्वा पप्रच्छुस्तदनन्तरम् ॥ ३०

ऋषय ऊचुः—

कथं बहुयुगे काले व्यतीते सूतनन्दन । न जरां रेवतीं प्राप्तौ पलितं च कुतः प्रभो ॥ ३१
 मेरुं गतस्य वा तस्य शर्यातेः संततिः कथम् । स्थिता पृथिव्यामद्यापि श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥
 कियन्तो वा सुरगणा गन्धर्वास्तत्र कीदृशाः । यच्छ्रुत्वा रैवतः कालान्मुहूर्तमिव मन्यते ॥ ३३

सूत उवाच—

न जरा क्षुत्तिर्पासा वा न च मृत्युभयं ततः । न च रोगः प्रभवति ब्रह्मलोकगतस्य हि ॥ ३४
 गान्धर्वं प्रति यच्चापि पृष्टस्तु मुनिसत्तमाः । ततोऽहं संभवक्ष्यामि याथातथ्येन सुव्रतां ॥ ३५

* अत्रैवाध्यायसमाप्तिः ख. घ. पुस्तकयोः । + कन्या तु बलदेवाय इत्यारम्य सप्ताशीतितमाध्यायस्यसप्तत-
त्वस्वरं तु य इत्यन्तप्रन्थः ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ग. ड. 'न्तरः' । सु० । २ ख. 'प्रमितिः' । ३ ख. 'सीदनर्तो' । ४ ख. 'मार्त' । ग. 'गार्त्य' । ५ ख. घ. ड. 'सा नासु' ।
६ ख. 'त्वा जगाम ब्रह्मणोऽन्तिकम्' । घ. 'त्वा कथितं वै पुरा सुत' । ७ ड. 'सा रैवतं च ककुब्धिनम् । मे' । ८ ग.
ड. 'प्रागे वा' । ९ क. 'मि यथा' । १० ग. ड. 'ताः । सूत उवाच' स' ।

(वैवस्वतमनुवंशगान्धर्वमूर्च्छनालक्षणकथनम्)

सूत उवाच—

सप्त स्वरास्त्रयो ग्रामा मूर्च्छनास्त्वेकविंशतिः । तालाश्चैकोनयश्चाशदित्येतस्वरमण्डलम् ॥ ३६
 षड्जर्षधौ च गान्धारो मध्यमः पञ्चमस्तथा । धैवतश्चापि त्रिज्ञेयस्तथा चापि निषादवान् ॥ ३७
 सौवीरी मध्यमग्राभो हरिणास्या तथैव च । स्यात्कलोपैवल्लोपेता चतुर्थी शुद्धमध्यमा ॥ ३८
 शार्ङ्गी च पावनी चैव दृष्टाका च यथाक्रमम् । मध्यमग्रापिकाः रुधाताः षड्जग्राभं निबोधत ॥
 उत्तरमन्द्रा जननी तथा या चोत्तरायता । शुद्धषड्जा तथा चैव जानीयात्सप्तमी च ताम् ॥ ४०
 गान्धारग्रापिकांश्चान्यान्कीर्त्यमानान्निबोधत । आग्निष्टोमिकमाद्यं तु द्वितीयं वाजपेयिकम् ॥ ४१
 तृतीयं पौण्ड्रकं मोक्तं चतुर्थं चाऽऽश्वमेधिकम् । पञ्चमं राजसूयं च षष्ठं चक्रमुवर्णकम् ॥ ४२
 सप्तमं गोसूयं नाम महाष्टाष्टिकमष्टमम् । ब्रह्मदानं च नवमं भाजापत्यमनन्तरम् ॥ ४३
 नागपक्षाश्रयं विश्वाद्भोतरं च तथैव च । हयक्रान्तं मृगक्रान्तं विष्णुक्रान्तं मनोहरम् ॥ ४४
 सूर्यक्रान्तं वरेण्यं च यत्तकोकिलैवादिनम् । सावित्रमर्षसावित्रं सर्वतोमद्रमेव च ॥ ४५
 सुवर्णं च सतन्द्रं च विष्णुवैष्णुवरानुभौ । सागरं विजयं चैव सर्वभूतमनोहरम् ॥ ४६
 हंसं ज्येष्ठं विजानीमस्तुम्बुहोमयमेव च । मनोहरमथाऽयं च गन्धर्वातुगतश्च यः ॥ ४७
 अलम्बुवेषुश्च तथा नारदप्रिय एव च । कथितो भीमसेनेन नागराणां यथा प्रियः ॥ ४८
 विकलोपनीतविनता श्रीराख्यो भार्गवप्रियः । अभिरम्पश्च शुक्रश्च पुण्यः पुण्यारकः स्मृतः ॥
 विंशतिर्मध्यमग्रामः षड्जग्रामश्चतुर्दश ॥ ४९
 तथा पञ्चदशेच्छन्ति गान्धारग्रामसंस्थितान् । ससौवीरा तु गान्धारी ब्रह्मणा ख्यपगीयते ॥ ५०
 उत्तरादिस्वरस्पर्षे ब्रह्मा वै देवताऽत्र च । हरिदेशसमुत्पन्ना हरिणास्या व्यजायत ॥
 मूर्च्छना हरिणासैव अस्या इन्द्रोऽधिदैवतम् ॥ ५१
 करोपनीतवितता मरुद्भिः स्वरमण्डले । सा कलोपनता तस्मान्मारुतश्चात्र दैवतम् ॥ ५२
 भेरुदेशसमुत्पन्ना मूर्च्छना शुद्धमध्यमा । मध्यमोऽत्र स्वरः शुद्धो गन्धर्वश्चात्र देवता ॥ ५३
 मृगः सह संचरते सिद्धानां मार्गदर्शने । यस्मात्तस्मात्स्मृता मार्गा मृगेन्द्रोऽस्यैव देवता ॥ ५४
 सा चाऽऽश्रमसमायुक्ता अनेकान्पौरवाचवान् । मूर्च्छना योजना ह्येषा रजसा रजनी ततः ॥
 ताल उत्तरमन्द्राशः षड्जदैवतकां विदुः । तस्मादुत्तरार्तालं च प्रथमं स्थापयतं विदुः ॥
 तस्मादुत्तरमन्द्रोऽयं देवताऽस्य ध्रुवो ध्रुवम् ॥ ५६
 आपामादुत्तरत्वाच्च धैवतस्योत्तरायणः । स्यादियं मूर्च्छना ह्येवं पितरः श्राद्धदेवताः ॥ ५७
 शुद्धषड्जस्वरं कृत्वा यस्मादाग्निं महर्षयः । उपतिष्ठन्ति तस्मात्तं जानीयाच्छुद्धषड्जिकम् ॥ ५८

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ग. ड. 'तालाश्चै' । २ ग. ड. 'ग्रामेह' । ३ ड. 'अनतोपे' । ४ ग. ड. 'निकाशान्याः कीर्त्यमाना निः ।
 ५ ड. 'ष्टचक्रमुवर्ण' । ६ ग. ड. 'स गोत' । ७ ग. ड. 'लतापि सा च जीवन्त्यपि । ना । ८ ड. 'सुमद्र' । ९ ग. 'गम्बु-
 थैष्ठ' । १० ग. ड. 'णा भवार्ति' । ११ ग. ड. 'वीरा तु सौवीरी ब्रह्मणो ह्यु' । १२ ग. ड. 'णाश्चैव इन्द्रात्वादि' ।
 १३ ग. 'नीता विचला म' । १४. 'जीताविचिता म' । १५ क. 'मनुदे' । १६ ड. 'स्याविदैवतम् । सा । १६ ग. ड. पा
 ६. 'षड्जस्व' ।

यः सैतां मूर्छनां कृत्वा पञ्चमस्वरको भवेत् । यक्षीणां मूर्छना सा तु योक्षिका मूर्छना स्मृता ॥
 नागद्विष्टिविषा गीता नोपसर्पन्ति मूर्छनाम् । भवेन्तीव हृता ह्येते ब्राह्मणा नागदेवताः ॥
 (* यक्षीणां मूर्छना ह्येषा वरुणश्चात्र देवता । + जलाधिपेन दृष्टा स्यादप्सु लीला तथैव च ॥
 शकुन्तकानां कृत्वा च उपैगायन्ति किनराः । उत्तमा मूर्छना तस्मात्पक्षिराजोऽत्र देवता ॥ ६२
 [* मनो मन्दयती तेषां मूर्छना मन्दनीत्यपि । ऋषीणां स्नातकानां च विश्वे देवात्र (स्तु) देवतम् ॥
 अन्धक्रमंतकतावा रमन्ते वाऽत्र याजिनः । अन्धक्रन्तेति नित्या वै अर्धिनी वाऽत्र देवतम्] ॥
 + गान्धाररागशब्देन गां धारयतेऽर्थतः । तस्मादिशुद्धगान्धारी गन्धर्वश्चाधिदेवतम् ॥ ६५
 गान्धारानन्तरं गत्वा सृष्टेयं मूर्छना यतः । तस्मादुत्तरगान्धारी वसवश्चात्र देवताः ॥ ६६
 सैर्यं खलु महाभूता पितामहमुपस्थिता । पद्भ्यो मूर्छना तस्मात्स्मृता ह्यनलदेवता) ॥ ६७
 दिव्येयं चाऽऽयता तेन मन्दपट्टा च मूर्छने । निवृत्तगुणनामानं पञ्चमं चात्र देवतम् ॥ ६८
 पूर्णाः सप्त स्वरा ह्येवं मूर्छनाः संपकीर्तिताः । नानासाधारणाश्चैव पदेर्वाभिविदस्तथा ॥ ६९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते वैवस्वतमनुवंशगान्धर्वमूर्छनालक्षणवधनं नाम
 षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ७६७४

अथ सप्तशीतितमोऽध्यायः ।

गीतालंकारनिर्देशः ।

पूर्वाचार्यमतं बुद्ध्या प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः । त्रिशतं वै अलंकारास्तान्मे निगदतः शृणु ॥ १
 अलंकारास्तु वक्तव्याः स्वैः स्वैर्वर्णैः प्रहेतवः । संस्थानयोगैश्च तथो पदानां चान्ववेक्षया ॥ २
 वाक्यार्थपदयोगार्थैरलंकारस्य पूरणम् । पदानि गीतकस्याऽऽहुः पुरस्तात्पृष्ठतोऽथवा ॥ ३
 स्थानानि त्रीणि जानीयादुरः कण्ठः शिरस्त्वथा । एतेषु त्रिषु स्थानेषु प्रहृतो विधिरुत्तमः ॥ ४
 चत्वारः प्रकृतौ वर्णाः प्रविचारश्चतुर्विधः । विकल्पमष्टधा चैव देवाः षोडशधा विदुः ॥ ५
 स्थायी वर्णः प्रसंचारी तृतीयमवरोहणम् । आरोहणं चतुर्थं तु वर्णं वर्णविदो विदुः ॥ ६
 तत्रैकः संचरस्थापी सचरोस्तु चरीर्भवेन् । अथ रोहणवर्णानामवरोहं विनिर्दिशेत् ॥ ७
 आरोहणेन चाऽऽरोहवर्णं वर्णविदो विदुः । एतेषामेव वर्णानामलंकारान्विबोधत ॥ ८
 अलंकारास्तु चत्वारः स्थापनी क्रमैरेजिनः । ममादश्चाममादश्च तेषां वक्ष्यामि लक्षणम् ॥ ९
 निस्वरोऽकृताश्चैव स्थानादेकान्तरं गीताः । आवर्तस्याक्रमोत्पत्ती द्वे कार्ये परिणामतः ॥ १०

* धनुर्विद्वान्तर्गीतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति । + नास्तिदमर्थः क. पुस्तके । × धनुर्विद्वान्तर्गीतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति । १ एतदर्थस्यात्र इदमर्थं गाधारयते शब्देन गाधारेत्यत्र वा पुनरिति ड. पुस्तके ।

१ ग. द. सर्वा मूर्छना भूत्वा यद्य मत्तारः । २ द. "तु पक्षिणा मूर्छनां भूत्वा पक्षि" । ३ ग. नागाहः ।
 ४ नागाद्विष्टिमुखा गीता नो । ५ ग. यक्षीणकृता ह्येते ब्राह्मणा ना । ५ क. "यमा यान्ति" । ६ द. "य पदे खलु दृष्टा
 पि" । ७ द. दिव्य पञ्चायनानेन । ८ स. द. "वाऽत्र वि" । ९ क. द. "या पादा" । १० ग. पादानि । ११ ग. वर्णं प्र ।
 ८. वर्णम् । १२ ग. द. "म. आरो" । १३ क. "एतव" । १४ ग. द. "भवेत्" । १५ ग. द. "रोहिव" । १६ ग.
 न मि । १७ ग. द. गन. । १८ ग. "गोलाध्वि" ।

; (गीतालंकारनिर्देशः)

- कुमारमपरं विद्याद्विस्तरं वपनं गतम् । एष वै चाप्यपाङ्गस्तु कुंतारेकैः कलाधिकः ॥ ११
- इयेनस्त्वेकान्तरे जातः कलौमात्रान्तरे स्थितः । तस्मिन्नेव स्वरे वृद्धिस्तिष्ठते तद्विलक्षणा ॥ १२
- इयेनस्तु अपरोहस्तु उत्तरः परिकीर्तितः । कलाकलप्रमाणाच्च सविन्दुर्नाम जायते ॥ १३
- विन्दुरेककला कार्या वर्णान्तस्थापिनी भवेत् । विपर्ययस्वरोऽपि स्याद्यस्य दुर्घटितोऽपि न ॥
- एकान्तेरां तु वाद्यं तु पङ्क्ततः परमः स्वरैः । आक्षेपास्कन्दनं कार्यं काकस्येवोच्चपुष्कलम् ॥ १५
- संतारौ तौ तु संचार्यौ कार्यं वा कारणं तथौ । आक्षिप्तमवरोह्यापि मोक्षमर्थस्तथैव च ॥ १६
- द्वादशं च कलास्थानमेकान्तरगतं ततः । (* प्रेङ्खोलितमलंकारमेवं स्वरसमन्वितम् ॥ १७
- स्वरसंक्रामकाश्चैव ततः प्रोक्तं तु पुष्कलम् । प्रक्षिप्तमेव कलया पार्श्वेनीतरयो भवेत् ॥) १८
- द्विकलं वा यथा भूतं यच्चैद्ग्रासितमुच्यते । उच्चारद्विस्वराहृदा तथा चाष्टस्वरान्तरम् ॥ १९
- यस्तु स्यादवरोहो वा तारतो मन्द्रतोऽपि वा । एकान्तरहिता ह्येते तमेव स्वरमन्ततः ॥ २०
- मक्षिप्रच्छेदनो नाम चतुष्कलगणः स्मृतः । अलंकारा भवन्त्येते त्रिंशद्ये वै प्रकीर्तिताः ॥
- वर्णस्थानप्रयोगेण कलामात्राप्रमाणतः ॥ २१
- संस्थानं च प्रमाणं च विकारो लक्षणं तथा । चतुर्विधमिदं ज्ञेयमलंकारप्रयोजनम् ॥ २२
- यथाऽऽत्मनो ह्यलंकारो विपर्यस्तोऽतिगर्हितः । वर्णमेवाप्यलं कर्तुं विषमं ह्यात्मसंभवात् ॥ २३
- नानाभरणसंयोगाद्यथा नार्या विभूषणम् । वर्णस्य चैवालंकारो विपर्यस्तोऽतिगर्हितः ॥ २४
- न पादे कुण्डले वृष्टे न कण्ठे रसना तथौ । एवमेव ह्यलंकारो विपर्यस्तो विगर्हितः ॥ २५
- क्रियमाणोऽप्यलंकारो रागं यश्चैव दर्शयेत् । यथोद्दिष्टस्य मार्गस्य कर्तव्यस्य विधीयते ॥ २६
- लक्षणं पर्यवस्यापि वर्णिकाभिः प्रवर्तनम् । याथातथ्येन वक्ष्यामि मासोद्भवमुखोद्भवे ॥ २७
- त्रयोविंशत्यशीतिस्तु तेषामेतद्विपर्ययः । पङ्क्तपक्षोऽपि तत्त्वादौ मध्यो हीनस्वरो भवेत् ॥ २८
- पङ्क्तमध्यमयोश्चैव ग्रामयोः पर्ययस्तथा । भौनो योत्तरमन्द्रस्यै पङ्क्तेवात्राविकस्य च ॥ २९
- स्वरालं प्रत्ययश्चैव सर्वेषां प्रत्ययः स्मृतः । अनुगम्य बहिर्गीतं विज्ञातं पञ्चदैवतम् ॥ ३०
- गोरूपाणां पुरस्तात्तु मध्यमांशस्तु पर्ययः । तयोर्विभागो गीतानां लार्वेण्यमार्गसंस्थितः ॥ ३१
- अनुपङ्क्तं मयोद्दिष्टं स्वसारं च स्वरान्तरम् । पर्ययः संप्रवर्तेत सप्तस्वरपदक्रमम् ॥ ३२
- गान्धरांशेन गीयन्ते चत्वारि मद्रकानि च । पञ्चमो मध्यमश्चैव धैवते तु निपादजैः ॥
- पङ्क्तर्षमैश्च जानीषो मद्रकेष्वेव नान्तरे ॥ ३३

* धनुर्बिहान्तर्गतग्रन्थो य. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. ड. 'भारं सपरं विद्याद्विस्तरं च मनागं' । २ ग. ड. 'चाप्यपा' । ३ ग. 'कुनारो' । ४ ड. 'कुलोर' ।
 ग. 'कः कुला' । ५ ग. 'लामगितरे' । ६ ग. ड. 'क्षणम्' । इये' । ७ ग. ड. 'यिनो भ' । ८ ड. 'तौ नमः । ए' ।
 ९ ग. 'अथ'तुराज्यं तु खड्गान्तः प' । १० ड. 'राच' राज्यस्तु खड्गान्तः प' । ११ ड. 'रः' । अक्षेपम स्कन्दन-
 कार्यं काकस्यो यच्च । १२ ड. 'या' । अक्षिप्तम' । १३ क. 'य तथे' । १४ ड. 'स्वरास्वरं च संक्रामकाप्रयोज्य तु' ।
 १५ ड. 'दानान्तयो भ' । १६ ग. ड. 'तद्वापित' । १७ ग. 'रापरा' । य' । ड. 'रापरा' । १८ ग. ड. 'म' ।
 वायः रय' । १९ ग. ड. 'रत्तं ततः' । २० ग. ड. 'विमूषा ह्यात्मसंभवः' । न । २१ क. 'यथा' । २२ क. 'म' । 'याथा' ।
 २३ ग. ड. 'मातो यो' । २४ ड. 'इय पाङ्क्तोऽत्र वि' । २५ ग. 'मू' । 'नगोनां पु' । २६ ग. ड. 'वप्ये मा' । २७ ग.
 'स्थितिः' । भ' । २८ ग. ड. 'अमं मध्यमं चैव' ।

बृहदश्वोऽभ्यपिञ्चत्तं तस्मिन्नाग्रे नराधिपः । पुत्रसंक्रामितश्रीस्तु वनं राजा विवेश ह ॥ ३२
बृहदश्वं महाराजं शूरमुत्तमधार्मिकम् । प्रयातं तमुत्तङ्गस्तु ब्रह्मर्षिः प्रत्यवारयत् ॥ ३३

उत्तङ्ग उवाच—

भवता रक्षणं कार्यं तत्तावत्कर्तुमर्हति । निरुद्विग्नस्तैपः कर्तुं न हि शक्नोमि पार्थिव ॥ ३४
ममाऽऽश्रमसमीपेषु समेषु मरुधन्वसु । समुद्रो बालुकापूर्णस्तत्र तिष्ठति भूपते ॥ ३५
देवतानामवध्यस्तु महाकायो महाबलः । अन्तर्भूमिगतस्तत्र बालुकान्तर्हितो महान् ॥ ३६
स मनोस्तनयः क्रूरो धुन्धुर्नाम सुदारुणः । शतं लोकविनाशाय तप आस्थाय दारुणम् ॥ ३७
संवत्सरस्य पर्यन्ते स निश्वासं प्रमुञ्चति । यदा तदा मही तत्र चलति स्म सकानना ॥ ३८
तस्य निश्वासवातेन रज उद्धूयते भेहत् । आदित्यपथमावृत्य सप्ताहं भूमिकम्पनम् ॥ ३९
सविस्फुल्लिङ्गं सज्जालं सधूममतिदारुणम् । तेन राजन् शक्नोमि तस्मिन्स्थातुं स्व आश्रमे ॥ ४०
तं वारय महाबाहो लोकानां हितकाम्यया । तेजस्ते सुर्भहाविष्णुस्तेजसाऽऽप्याययिष्यति ॥ ४१
लोकाः स्वस्था भवन्त्वद्य तस्मिन्निहतेऽसुरे । त्वं हि तस्य वधायाद्य समर्थः पृथिवीपते ॥ ४२
विष्णुना च वरो दत्तो मम पूर्वं ततोऽनघ । न हि धुन्धुर्भहावीर्यस्तेजसाऽल्पेन शक्यते ॥ ४३
निर्दग्धं पृथिवीपाल अपि वर्षशतैरिह । वीर्यं हि सुमहत्तस्य देवैरपि दुरासहम् ॥ ४४
एवमुक्तस्तु राजर्षिरुत्तङ्गेन महात्मना । कुवलाश्वं सुतं प्रादात्तस्मिन्धुन्धुनिवारणे ॥ ४५
राजा संन्यस्तशस्त्रोऽहमयं तु तनयो मम । भविष्यति द्विजश्रेष्ठ धुन्धुमारो न संशयः ॥ ४६
स तं व्यादिश्य तनयं धुन्धुमारणमुद्यतम् । जगाम पर्वतायैव तपसे शंसितव्रतः ॥ ४७
कुवलाश्वस्तु धर्मात्मा पितुर्वचनमास्थितः । सहस्रैरेकविंशत्या पुत्राणां सह पार्थिवः ॥
प्रायादुत्तङ्गसहितो धुन्धोस्तस्य निवारणे ॥ ४८
तमाविशत्ततो विष्णुर्भगवान्स्वेन तेजसा । उत्तङ्गस्य'नियोगात्तु लोकानां हितकाम्यया ॥ ४९
तस्मिन्प्रयाते दुर्धर्षे दिवि शब्दो महानभूत् । अद्यममृत्युप नृपो धुन्धुमारो भविष्यति ॥ ५०
दिव्यैः पुष्पैश्च तं देवाः समर्पसत अद्भुतम् । स गत्वा पुरुषव्याघ्रस्तनयैः सह वीर्यवान् ॥ ५१
समुद्रं खनयामास बालुकार्णवमव्ययम् । नारायणेन राजर्षिस्तेजसाऽऽप्यायितो हि सः ॥
वभूवातिवलो भूय उत्तङ्गस्य वशे स्थितः ॥ ५३
तस्य पुत्रैः खनद्भिश्च बालुकान्तर्हितस्तदा । धुन्धुरासादितस्तत्र दिशमाश्रित्य पश्चिमाम् ॥ ५४
मुखजेनाग्निना क्रुद्धो लोकानुद्वर्तयन्निव । वारिर्मुस्ताव योगेन महोदधिरिवोदये ॥ ५५
सोमस्य सोमपश्रेष्ठ धारोर्मिकलिलो महान् । तस्य पुत्रास्तु निर्दग्धास्त्रिभिर्गुनास्तु राक्षसाः ॥
ततः स राजाऽतिवलो धुन्धुवन्धुनिर्वहणः । तस्य वारिमयं वेगमपिवत्स नराधिपः ॥ ५७
योगी योगेन वह्निं वा शपयामास वारिणा । निरस्यत्तं महाकायं चलेनोदकराक्षसम् ॥ ५८

१ घ. राज्ञे नराधिपम् । २ पु । ३ ख. ग. घ. 'यन् । उ' । ३ क. 'वतो र' । ४ घ. य 'र्हति । नि' । ५ ख. ग. घ. द. 'स्तपधर्तु' । ६ ग. द. 'पु परिवस्तु वै । स' । ७ ख. 'र्ण उज्जने क इति धृतिः । दे' । ८ घ. 'र्ण उज्जानक इति धृतिः । दे' । ९ ख. घ. द. नः । शेतेलो' । १० ख. ग. घ. महान् । ११ ख. 'स्ते समहद्विष्णु' । १२ घ. 'महाद्विष्णु' । १३ ख. ग. घ. द. 'सदम् । ए' । १४ ख. घ. द. 'नमच्युत' । १५ ख. घ. 'से साक्षित' । १६ ग. घ. द. 'तोऽरिह' । १७ घ. द. 'सुधाव' । १८ ख. ग. द. 'स्य त म' ।

(वैवस्वतमनुवंशवर्णनम्)

उत्तङ्गं दर्शयामास कृतकर्मा नराधिपः । उत्तङ्गश्च वरं मादात्तस्मै राज्ञे महात्मने ॥ ५९
 अदत्तस्याक्षयं वित्तं शत्रुभिश्चाप्यधृष्यताम् । धर्मे रतिं च सततं स्वर्गे वासं तथाऽक्षयम् ॥
 पुत्राणां चाक्षयाल्लोकान्स्वर्गे ये रक्षसा हताः ॥ ६०
 तस्य पुत्रास्त्रयः शिष्टा दृढाश्वो ज्येष्ठ उच्यते । भद्राश्वः कपिलाश्वश्च कनीयांसौ तु तौ स्मृतौ
 धौन्धुमारिर्दृढाश्वस्तु हर्यश्वस्तस्य चाऽऽत्मजः । हर्यश्वस्य निकुम्भोऽभूत्क्षत्रधर्मरतः सदा ॥ ६१
 संहताश्वो निकुम्भस्य श्रुतौ रणविशारदः । कृशाश्वश्चाक्षयाश्वश्च संहताश्वसुताबुधौ ॥ ६२
 तस्य पत्नी हैमवती सती मतिदृढपद्मी । विख्याता त्रिषु लोकेषु पुत्रस्तस्याः प्रसेनजित् ॥ ६३
 युवनाश्वः सुतस्तस्य त्रिषु लोकेष्वतिद्युतिः । अत्यन्तधार्मिको गौरी तस्य पत्नी पतिव्रता ॥ ६४
 अभिशस्ता तु सा भर्ता नदी सा बाहुदा कृता । तस्यास्तु गौरिकः पुत्रश्चक्रवर्ती बभूव ह ॥
 मांधाता यौवनाश्वो वै त्रैलोक्यविजयी नृपः । अत्राप्युदाहरन्तीमौ श्लोकौ पौराणिका द्विजाः ॥
 यावत्सूर्य उदयति यावच्च प्रतितिष्ठति । सर्वं तद्यौवनाश्वस्य मांधातुः क्षेत्रमुच्यते ॥ ६५
 अत्राप्युदाहरन्तीमं श्लोकं वंशविदो जनाः । यौवनाश्वं महात्मानं यज्वानमपितौजसम् ॥
 मांधाता तु तनुर्विष्णोः पुराणज्ञाः मचक्षते ॥ ६६
 तस्य चैत्ररथी भार्या शशविन्दोः सुताऽभवत् । साध्वी विन्दुमती नाम रूपेणाप्रतिमा भुवि ॥
 पतिव्रता च ज्येष्ठा च भ्रातृणामयुतस्य सा । तस्यामुत्पादयामास मांधाता त्रीन्सुतान्प्रभुः ॥
 पुरुकुत्समम्बरीपं मुचुकुन्दं च विश्रुतम् । अम्बरीपस्य दायादो युवनाश्वोऽपरः स्मृतः ॥ ७१
 हरितो युवनाश्वस्य हारिताः शूरयः स्मृताः । एते ह्यङ्गिरसः पुत्राः सात्रोपेता द्विजातयः ॥ ७२
 पुरुकुत्सस्य दायादस्त्रसदस्युर्महायशाः । नर्मदायां समुत्पन्नः संभूतस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ७३
 संभूतस्याऽऽत्मजः पुत्रो हनरण्यः प्रतापवान् । रावणो निहतो येन त्रिलोकीविजये पुरा ॥ ७४
 त्रसदश्वोऽनरण्यस्य हर्यश्वस्तस्य चाऽऽत्मजः । हर्यश्वस्तु दृढद्वयां जज्ञे वसुमतो नृपः ॥ ७५
 तस्य पुत्रोऽभवद्राजा त्रिधन्वा नाम धार्मिकः । आसीत्त्रैधन्वनश्चापि विद्वांस्रैद्यपाखणः प्रभुः ॥
 तस्य सत्यव्रतो नाम कुशरोऽभून्महाबलः । तेन भार्या विदर्भस्य हता हत्वा दिवौकसान् ॥ ७६
 पाणिग्रहणमन्त्रेषु निष्ठां समापितेष्विह । विष्णुवृद्धः सुतस्तस्य विष्णुवृद्धा यतः स्मृताः ॥
 एते ह्यङ्गिरसः पुत्राः सात्रोपेताः समाश्रिताः ॥ ७७
 कामाद्वलाच मोहाच्च संकर्षणबलेन च । भाविनोऽर्थस्य च बलात्तत्कृतं तेन धीमता ॥ ८०
 तमधर्मेण संयुक्तं पिता त्रैद्यांखणोऽत्यजत् । अपध्वंसेति बहुशोऽवदत्क्रोधसमन्वितः ॥ ८१
 पितरं सोऽब्रवीदेकः क्व गच्छामीति वै मुहुः । पिता चैनमथोवाच श्वपाकैः सह वर्तय ॥ ८२
 नाहं पुत्रेण पुत्रार्थो त्वयाऽद्य कुलपांसन । इत्युक्तः स निराक्रामन्नगरादचनादिभ्यो ॥ ८३
 न चैनं धारयामास वसिष्ठो भगवानृषिः । स तु सत्यव्रतो धीमान्श्वपाकावसयान्तिकम् ॥
 पित्रा मुक्तोऽवसदीरः पिता चास्य वनं ययौ ॥ ८४

१ रा. ग. द. 'ने । ददत्तं वाक्ष' । २ क. 'ये राक्ष' । ३ घ. 'सोऽदण' । ४ रा. घ. 'धाट्वाश्व' । ५ रा. ग. घ. 'रा माता द' । ६ रा. घ. द. 'प्रयात्याः' । ७ रा. घ. 'कतिलानात्मजा गौ' । ८ क. ग. द. बहुता । ९ रा. ग. पुनः । १० रा. घ. द. 'ता मृत' । ११ घ. घ. द. 'द्राः धनो' । १२ ग. घ. द. 'लोकवि' । १३ क. 'क्षया रणम्' । १४ ग. द. 'मर्दय' । घ. 'उद्धरण' । १५ ग. घ. द. 'वा' । १६ क. 'प्रयोगो' ।

- द्वे चापरान्तिके विधाद्वयशृङ्गाष्टकस्य तु । प्राकृते वैणवैश्चैव गान्धारांशे प्रयुज्यते ॥ ३४
- पदेस्य तु त्रयं रूपं सप्त रूपं तु कैशिकम् । गान्धारांशेन कात्स्न्येन पर्ययस्य विधिः स्मृतः ॥ ३५
- एवं चैव क्रमोद्दिष्टो मध्यमांशस्य मध्यमः ॥ ३६
- यानि गीतानि प्रोक्तानि रूपेण तु विशेषतः । तत्तु सप्तस्वरं कार्यं सप्त रूपं च कैशिकम् ॥ ३७
- अङ्गदर्शनमित्याहुर्मने द्वे समके तथा । द्वितीयभावाचरणा मात्रा नाभिप्रतिष्ठिता ॥ ३८
- उत्तरे च प्रकृत्येवं मात्रा तल्लीयते तथा । इन्तारः पिण्डको यत्र मात्रार्था नातिवर्तते ॥ ३९
- पादेनैकेन मात्रायां पादोनामतिवरीणा । संख्यायाश्चोपहननं तत्र यानमिति स्मृतम् ॥ ४०
- द्वितीयं पादं भङ्गं च ग्रहेणाभिप्रतिष्ठितम् । पूर्वपट्टतृतीये तु द्वितीयं चापरीतके ॥ ४१
- अर्धेन पादसौम्यस्य पादभागाच्च पञ्चके । पादभागं सपादं तु प्रकृत्यामपि संस्थितम् ॥ ४२
- चतुर्थमुत्तरे चैव मद्रवत्यां च मद्रके । मद्रके दक्षिणस्वापि यथोक्ता वर्तते कला ॥ ४३
- पूर्वमेवानुयोगं तु द्वितीया वृद्धिरिष्यते । पादौ चाऽऽहरणं चास्मत्पारं नात्र विधीयते ॥ ४४
- एकत्वेऽप्युपयोगस्य द्वयोर्बद्धि द्विजोत्तम । अनेकसमवायस्तु पताकाहरिणं स्मृतम् ॥ ४५
- तिसृणां चैव वृत्तीनां वृत्तौ वृत्ता च दक्षिणा । अष्टौ तु समवायास्ते सौवीरी मूर्च्छना तर्था ॥ ४६
- कुशत्यनुत्तरः सत्यं सप्तसत्त्वस्वरं तु यः । * चित्रशाखासुतं तस्य धार्मिकस्य महात्मनः ॥ ४६

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गीतालङ्कारनिर्देशो नाम सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७७२०

अथाष्टाशीतितमोऽध्यायः ।

वैवस्वतमनुवंशवर्णनम् ।

सूत उवाच—

- ककुब्जिनस्तु तं लोकं रैवतस्य गतस्य ह । इता पुण्यजनैः सर्वा राक्षसैः सा कुशस्थली ॥ १
- तद्वै भ्रातृशतं तस्य धार्मिकस्य महात्मनः । निवध्यमाना रसोभिर्दिशः संप्राद्वन्भयात् ॥ २
- तेषां तु ते भयाक्रान्ताः क्षत्रियास्तत्र तत्र हि । अन्ववायस्तु सुमहान्महास्तत्र द्विजोत्तमैः ॥ ३
- मयता इति विख्याता दिक्षु सर्वासु धार्मिकाः । धृष्टस्य धौर्ष्ट्यं क्षत्रं रणधृष्टं बभूव ह ॥ ४
- त्रिसाहस्रं तु सैगणं क्षत्रियाणां महात्मनाम् । नभगस्य च दायादो नाभागो नाम वीर्यवान् ॥ ५

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । अस्यार्थस्य न पूर्वापरसंगतिः ।

१ द. 'यमुलोष्ट' । २ ग. द. 'दत्त्वस्व रूपं तु स' । ३ क. ग. तु 'कौशि' । ४ क. ग. 'कौशिकम्' । ५ ग. 'मोक्षदे मनके । मातुर्द्वेयमके । ६ ग. द. 'तत्ताय' । ७ ग. द. 'न्तारोऽपिण्डके य' । ८ द. 'यां न निव' । ९ ग. द. 'हवन' । १० द. 'दिभागे य' । ११ ग. द. 'पतान्तिके' । १२ ग. द. 'तामस्य' । १३ ग. द. 'च मन्द्रके । मन्द्रके' । १४ ग. द. 'न वा स्यात्ता' । १५ ग. द. 'स्वमुत्तमो' । १६ द. 'वृत्ते' । १७ क. 'वीरा मू' । १८ ग. 'था । कश्यामुत्त' । द. 'था । कश्यामुत्त' । १९ द. 'त्यं पूर्णं सप्तस्व' । २० द. 'धर्मिष्ठस्य' । २१ ख. ग. घ. द. 'नः । ते बध्य' । २२ ख. 'माः । दायादा' । घ. 'माः । सायाणा' । द. 'माः । भजता' । २३ ख. घ. द. 'धाट्येक' । २४ ख. ग. घ. द. 'सगणः ।

(वैवस्वतमनुवंशवर्गेनम्)

अम्बरीषस्तु नाभागिर्वैरूपस्तस्य चाऽऽत्मजः । पृषदम्बो विरूपस्य तस्य पुत्रो रथीतरः ॥ ६
 एतेऽक्षत्रप्रसूता वै पुनश्चाङ्गिरसः स्मृताः । रथीतराणां पवराः क्षात्रोपेता द्विजातयः ॥ ७
 क्षुवतस्तु मनोः पूर्वमिक्ष्वाकुरभिनिःसृतः । तस्य पुत्रशतं त्वासीदिक्ष्वाकोभूरिदक्षिणम् ॥ ९
 तेषां ज्येष्ठो विकुक्षिश्च नेमिर्दण्डश्च ते त्रयः । शकुनिप्रमुखास्तस्य पुत्राः पञ्चशतं तु ते ॥ ८
 उत्तरापथदेशस्य रक्षितारो महीक्षितः । चत्वारिंशच्चथाऽष्टौ च दक्षिणायां च ते दिशि ॥ १०
 विंशतिप्रमुखास्ते तु दक्षिणापथरक्षिणः । इक्ष्वाकुस्तु विकुक्षिं वै अष्टकायामथाऽऽदिशत् ॥ ११

राजोवाच—

मांसमानय श्राद्धेयं मृगान्हत्वा महाबल । श्राद्धमथ तु कर्तव्यमष्टकायां न संशयः ॥ १२
 स गतस्तु मृगव्यां वै वचनात्तस्य धीमतः । मृगान्सहस्रशो हत्वा परिश्रान्तश्च वीर्यवान् ॥ १३
 भक्षयच्छशकं तत्र विकुक्षिर्मृगयां गतः ॥ १४
 आगते स विकुक्षौ तु समांसे सहसैनिके । वसिष्ठं चोदयामास मांसं मोक्षयतामिति ॥ १४
 तथेति चोदितो राज्ञा विधिवत्समुपास्थितः । स दृष्टोपहतं मांसं क्रुद्धो राजानमब्रवीत् ॥ १५
 हृद्रेणोपहतं मांसं पुत्रेण तव पार्थिव । शशभेत्तादभोज्यं वै तव मांसं महाद्युते ॥ १६
 शशो दुरात्मना पूर्वपरण्ये भक्षितोऽनघ । तेन मांसमिदं दुष्टं पितॄणां नृपसत्तम ॥ १७
 इक्ष्वाकुस्तु ततः क्रुद्धो विकुक्षिमिदमब्रवीत् । पितृकर्मणि निर्दिष्टो मया त्वं मृगयां गतः ॥ १८
 शशं भक्षयसेऽरण्ये निर्धृणः पूर्वमथ तु ॥ १८

तस्मात्परित्यजामि त्वां गच्छ त्वं स्वेन कर्मणा । एवमिक्ष्वाकुना त्यक्तो वसिष्ठवचनात्सुतः ॥ १९
 इक्ष्वाकौ संस्थिते तस्मिञ्जशसं पृथिवीमिमाम् । प्राप्तः परमधर्मात्मा स चायोध्याधिपोऽभवत्
 तदाऽकरोत्स राज्यं वै वसिष्ठपरिनोदितः । ततस्तेनैतसा पूर्णो राज्यावस्थो महीपतिः ॥ २१
 कालेन गतवांस्तत्र स च न्यूनतरां गतिम् । ज्ञात्वैवमेतदाख्यातं नाविधिर्भक्षयेत्तु वै ॥ २२
 मां स भक्षयिताऽमुत्र यस्य मांसमिहाद्म्यहम् । एतन्मांसस्य मांसत्वं प्रवदन्ति मनीषिणः ॥ २३
 शशादस्य तु दायादः ककुत्स्थो नाम वीर्यवान् । इन्द्रस्य वृषभृतस्य ककुत्स्थो जायते पुरा ॥
 पूर्वभाटीवके युद्धे ककुत्स्थस्तेन स स्मृतः । अनेनास्तु ककुत्स्थस्य पृथुरानेनसः स्मृतः ॥ २५
 पृषदम्बः पृथोः पुत्रस्तस्मादन्धस्तु वीर्यवान् । आंध्रस्तु यवनाश्वस्तु श्रावस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
 जज्ञे श्रावस्तको राजा श्रावस्ती येन निर्मिता । श्रावस्तस्य तु दायादो बृहदम्बो महायशः ॥
 बृहदम्बसुतश्चापि कुवलाश्व इति श्रुतेः । यः स धुन्धुवधाद्राजा धुन्धुमारत्वमागतः ॥ २८

ऋषय ऊचुः—

धुन्धेर्वाधं महाभाज्ञ श्रोतुमिच्छामि विस्तरात् । यदर्थं कुवलाश्वः स धुन्धुमारत्वमागतः ॥ २९

सूत उवाच—

बृहदम्बस्य पुत्राणां सहस्राण्येकविंशतिः । सर्वे त्रिद्यासु निष्णाता बलवन्तो दुरासदाः ॥ ३०
 वसुवृर्धामिकाः सर्वे यज्वानो भूरिदक्षिणाः । कुवलाश्वं महावीर्यं शूरमुजमधार्मिकम् ॥ ३१

१ क. पवाशता स्तु ते । ख. घ. ङ. पवाशतास्तुते । २ क. इ. 'दिशेत्' । ३ ग. घ. ङ. बलवान् ।
 रा. 'वैशर्न' । धा° । ४ ख. घ. ङ. प्रोक्षीय' । ५ ख. घ. ङ. मक्ष्याद' । ६ क. शशी सः । ७ घ. 'ये दृष्ट' ।
 धुन्धुवध ।

बृहदश्वोऽभ्यपिञ्चत्तं तस्मिन्राष्ट्रे नराधिपः । पुत्रसंक्रामितश्रीस्तु वनं राजा विवेश ह ॥ ३२
 बृहदश्वं महाराजं शूरमुत्तमधार्मिकम् । प्रयाते तमुत्तङ्गस्तु ब्रह्मर्षिः मत्यवारयेत् ॥ ३३

उत्तङ्ग उवाच—

भवता रक्षणं कार्यं तत्तावत्कर्तुमर्हति । निरुद्विगस्तैषः कर्तुं न हि शक्नोमि पार्थिव ॥ ३४
 ममाऽऽश्रमसमीपेषु समेषु मरुधन्वसु । समुद्रो बालुकापूर्णस्तत्र तिष्ठति भूषते ॥ ३५
 देवतानामवध्यस्तु महाकायो महाबलः । अन्तर्भूमिगतस्तत्र बालुकान्तर्हितो महान् ॥ ३६
 स मनोस्तनयः क्रूरो धुन्धुर्नाम सुदारुणः । शतं लोकविनाशाय तप आस्थाय दारुणम् ॥ ३७
 संवत्सरस्य पर्यन्ते स निश्वासं प्रमुञ्चति । यदा तदा मही तत्र चलति स्म सकानना ॥ ३८
 तस्य निश्वासवातेन रज उद्धूयते मेहत् । आदित्यपथमावृत्य सप्ताहं भूमिकम्पनम् ॥ ३९
 सविस्फुलिङ्गं सज्वालं सधूममतिदारुणम् । तेन राजान्न शक्नोमि तस्मिन्स्थातुं स्व आश्रमे ॥ ४०
 तं वारय महाबाहो लोकानां हितकाम्यया । तेजस्ते सुभेहाविष्णुस्तेजसाऽऽप्याययिष्यति ॥ ४१
 लोकाः स्वस्था भवन्त्वद्य तस्मिन्निनिहतेऽसुरे । त्वं हि तस्य वधायाद्य समर्थः पृथिवीपते ॥ ४२
 विष्णुना च वरो दत्तो मम पूर्वं ततोऽनघ । न हि धुन्धुर्महावीर्यस्तेजसाऽल्पेन शक्यते ॥ ४३
 निर्दग्धं पृथिवीपाल अपि वर्षशतैरिह । वीर्यं हि सुमहत्तस्य देवैरपि दुरासंहम् ॥ ४४
 एवमुक्तस्तु राजर्षिरुत्तङ्गेन महात्मना । कुबलाश्वं सुतं प्रादात्तस्मिन्धुन्धुनिवारणे ॥ ४५
 राजा संन्यस्तशस्त्रोऽहमयं तु तनयो मम । भविष्यति द्विजश्रेष्ठ धुन्धुमारो न संशयः ॥ ४६
 स तं व्यादिश्य तनयं धुन्धुमारणैमुद्यतम् । जगाम पर्वतायैव तपसे शंसितव्रतः ॥ ४७
 कुबलाश्वस्तु धर्मात्मा पितुर्वचनमास्थितः । सहस्रैरेकविंशत्या पुत्राणां सह पार्थिवः ॥ ४८
 प्रायादुत्तङ्गसहितो धुन्धोस्तस्य निवारणे ॥ ४९
 तपान्विशततो विष्णुर्मवान्स्वेन तेजसा । उत्तङ्गस्य नियोगात्तु लोकानां हितकाम्यया ॥ ५०
 तस्मिन्प्रयाते दुर्धर्षे दिवि शब्दो महानभूत् । अद्यमभृत्येप नृपो धुन्धुमारो भविष्यति ॥ ५१
 दिव्यैः पुष्पैश्च तं देवाः सममंसत अद्भुतम् । स गत्वा पुरुषव्याघ्रस्तनयैः सह वीर्यवान् ॥ ५२
 समुद्रं खनयामास बालुकार्णवमव्ययम् । नारायणेन राजर्षिस्तेजसाऽऽप्यायितो हि सः ॥ ५३
 बभूवातिबलो भूय उत्तङ्गस्य वशे स्थितः ॥ ५४
 तस्य पुत्रः खनद्भिश्च बालुकान्तर्हितस्तदा । धुन्धुरासादितस्तत्र दिग्गमाधित्य पश्चिमाम् ॥ ५५
 मुखजेनाग्निना क्रुद्धो लोकानुद्वर्तयन्निव । वारिर्मुंसाव योगेन महोदधिरिवोदये ॥ ५६
 सोमस्य सोमपश्रेष्ठ धारोमिकालिलो महान् । तस्य पुत्रास्तु निर्दग्धास्त्रिभिर्बुधैस्तु राक्षसाः ॥ ५७
 ततः स राजाऽतियलो धुन्धुवन्धुनिवर्द्धनः । तस्य वारिमयं वेगमपिचत्स नराधिपः ॥ ५८
 योगी योगेन बाहो वा शमयामास वारिणा । निरस्यैत्तं महाकायं घलेनोदकराक्षसम् ॥ ५९

१ घ. राग्ये मयाधिपम् । २ पु. ३ ग. ग. घ. 'यत् । उ' । ३ क. 'वतो र' । ४ रा. घ. 'हंसि । नि' । ५ ग. ग. घ. 'हंसपत्तु' । ६ ग. घ. 'पुपरितस्तु यै । स' । ७ रा. 'नं उज्जिन क इति धृतिः । दे' । ८ घ. 'नं उज्जानक इति धृतिः । दे' । ९ घ. घ. घ. ग. 'सेतेते' । १० रा. ग. घ. महान् । ११ ग. 'स्ते समहद्विष्णु' । १२ घ. 'समहद्विष्णु' । १३ ग. ग. घ. 'सहस्र' । १४ घ. 'सहस्र' । १५ ग. घ. 'सहस्र' । १६ रा. घ. 'ये संघट' । १७ ग. घ. 'वे संघट' । १८ ग. घ. 'वे संघट' । १९ घ. 'वे संघट' । २० ग. घ. 'वे संघट' । २१ घ. 'वे संघट' । २२ ग. घ. 'वे संघट' । २३ घ. 'वे संघट' । २४ ग. घ. 'वे संघट' । २५ घ. 'वे संघट' । २६ ग. घ. 'वे संघट' । २७ घ. 'वे संघट' । २८ ग. घ. 'वे संघट' । २९ घ. 'वे संघट' । ३० ग. घ. 'वे संघट' । ३१ घ. 'वे संघट' । ३२ ग. घ. 'वे संघट' । ३३ घ. 'वे संघट' । ३४ ग. घ. 'वे संघट' । ३५ घ. 'वे संघट' । ३६ ग. घ. 'वे संघट' । ३७ घ. 'वे संघट' । ३८ ग. घ. 'वे संघट' । ३९ घ. 'वे संघट' । ४० ग. घ. 'वे संघट' । ४१ घ. 'वे संघट' । ४२ ग. घ. 'वे संघट' । ४३ घ. 'वे संघट' । ४४ ग. घ. 'वे संघट' । ४५ घ. 'वे संघट' । ४६ ग. घ. 'वे संघट' । ४७ घ. 'वे संघट' । ४८ ग. घ. 'वे संघट' । ४९ घ. 'वे संघट' । ५० ग. घ. 'वे संघट' । ५१ घ. 'वे संघट' । ५२ ग. घ. 'वे संघट' । ५३ घ. 'वे संघट' । ५४ ग. घ. 'वे संघट' । ५५ घ. 'वे संघट' । ५६ ग. घ. 'वे संघट' । ५७ घ. 'वे संघट' । ५८ ग. घ. 'वे संघट' । ५९ घ. 'वे संघट' । ६० ग. घ. 'वे संघट' । ६१ घ. 'वे संघट' । ६२ ग. घ. 'वे संघट' । ६३ घ. 'वे संघट' । ६४ ग. घ. 'वे संघट' । ६५ घ. 'वे संघट' । ६६ ग. घ. 'वे संघट' । ६७ घ. 'वे संघट' । ६८ ग. घ. 'वे संघट' । ६९ घ. 'वे संघट' । ७० ग. घ. 'वे संघट' । ७१ घ. 'वे संघट' । ७२ ग. घ. 'वे संघट' । ७३ घ. 'वे संघट' । ७४ ग. घ. 'वे संघट' । ७५ घ. 'वे संघट' । ७६ ग. घ. 'वे संघट' । ७७ घ. 'वे संघट' । ७८ ग. घ. 'वे संघट' । ७९ घ. 'वे संघट' । ८० ग. घ. 'वे संघट' । ८१ घ. 'वे संघट' । ८२ ग. घ. 'वे संघट' । ८३ घ. 'वे संघट' । ८४ ग. घ. 'वे संघट' । ८५ घ. 'वे संघट' । ८६ ग. घ. 'वे संघट' । ८७ घ. 'वे संघट' । ८८ ग. घ. 'वे संघट' । ८९ घ. 'वे संघट' । ९० ग. घ. 'वे संघट' । ९१ घ. 'वे संघट' । ९२ ग. घ. 'वे संघट' । ९३ घ. 'वे संघट' । ९४ ग. घ. 'वे संघट' । ९५ घ. 'वे संघट' । ९६ ग. घ. 'वे संघट' । ९७ घ. 'वे संघट' । ९८ ग. घ. 'वे संघट' । ९९ घ. 'वे संघट' । १०० ग. घ. 'वे संघट' ।

(वैवस्वतमनुवंशवर्णनम्)

- उत्तङ्गं दर्शयामास कृतकर्मा नराधिपः । उत्तङ्गश्च वरं प्रादात्तस्मै राज्ञे महात्मने ॥ ५९
- अदात्तस्याक्षयं वित्तं शत्रुभिश्चाप्यधृष्यताम् । धर्मे रतिं च सततं स्वर्गे वासं तथाऽक्षयम् ॥
- पुत्राणां चाक्षयाल्लोकान्स्वर्गे ये रक्षसा हताः ॥ ६०
- तस्य पुत्रास्त्रयः शिष्टा दृढाश्वो ज्येष्ठ उच्यते । भद्राश्वः कपिलाश्वश्च कनीयांसौ तु तौ स्मृतौ
- धौन्युमारिर्दृढाश्वस्तु हर्षश्वस्तस्य चाऽऽत्मजः । हर्षश्वस्य निकुम्भोऽभूत्क्षत्रधर्मरतः सदा ॥ ६१
- संहताश्वो निकुम्भस्य श्रुतौ रणविशारदः । कुशाश्वश्चाक्षयाश्वश्च संहताश्वसुताबुधौ ॥ ६२
- तस्य पत्नी हैमवती सती मतिदृढती । विरुधाता त्रिषु लोकेषु पुत्रैस्तस्याः प्रसेनजित् ॥ ६४
- युवनाश्वः सुतस्तस्य त्रिषु लोकेष्वतिष्ठति । अत्यन्तधार्मिको गौरी तस्य पत्नी पतिव्रता ॥ ६५
- अभिषस्ता तु सा भर्त्रा नदी सा बह्वुदा कृता । तस्यास्तु गौरिकः पुत्रश्चक्रवर्ती बभूव ह ॥
- मांधाता यौवनाश्वो वै त्रैलोक्यविजयी नृपः । अत्राप्युदाहरन्तीमां श्लोकौ पौराणिका द्विजाः ॥
- यावत्सूर्य उदयति यावच्च प्रतितिष्ठति । सर्वे तयौवनाश्वस्य मांधातुः क्षेत्रमुच्यते ॥ ६८
- अत्राप्युदाहरन्तीमां श्लोकं वंशविदो जनाः । यौवनाश्वं महात्मानं यज्वानममितौजसम् ॥
- मांधाता तु तनुर्विष्णोः पुराणज्ञाः प्रचक्षते ॥ ६९
- तस्य चैत्ररथी भार्या शशविन्दोः सुताऽभवत् । साध्वी विन्दुमती नाम रूपेणामतिमा भुवि ॥
- पतिव्रता च ज्येष्ठा च भ्रातृणामयुतस्य सा । तस्यामुत्पादयामास मांधाता त्रीन्सुतान्प्रभुः ॥
- पुरुकुत्समम्बरीपं मुचुरुन्दं च विद्युतम् । अम्बरीपस्य दायादो युवनाश्वोऽपरः स्मृतः ॥ ७२
- हरितो युवनाश्वस्य हारिताः शूरयः स्मृताः । एते ह्यङ्गिरसः पुत्राः क्षात्रोपेता द्विजातयः ॥ ७३
- पुरुकुत्सस्य दायादस्त्रसदस्युर्महायशाः । नर्मदायां समुत्पन्नः संभूतस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ७४
- संभूतस्याऽऽत्मजः पुत्रो ह्यनरण्यः प्रतापवान् । रावणो निहतो येन त्रिलोकीविजये पुरा ॥ ७५
- प्रसदश्वोऽनरण्यस्य हर्षश्वस्तस्य चाऽऽत्मजः । हर्षश्वस्तु दृढद्वयां जज्ञे वसुमती नृपः ॥ ७६
- तस्य पुत्रोऽभवद्राजा त्रिधन्वा नाम धार्मिकः । आसीत्त्रैधन्वनश्चापि विद्वांस्रैर्यथारुणः प्रभुः ॥
- तस्य सत्यव्रतो नाम कुमारोऽभून्महाबलः । तेन भार्या विदर्भस्य हता हत्वा दिवौकसान् ॥ ७८
- पाणिग्रहणमन्त्रेषु निष्ठां संप्रापितेष्विह । विष्णुवृद्धः सुतस्तस्य विष्णुवृद्धा यतः स्मृताः ॥
- एते ह्यङ्गिरसः पुत्राः क्षात्रोपेताः समाश्रिताः ॥ ७९
- कामाद्वलाच मोहाच्च संकर्षणवलेन च । भाविनोऽर्थस्य च बलात्तत्कृतं तेन धीमता ॥ ८०
- तमवर्षेण संयुक्तं पिता त्रैध्यांरुणोऽत्यजत् । अपध्वंसेति बहुशोऽवदत्कोवममन्विनः ॥ ८१
- पितरं सोऽग्रवीदेकः क गच्छामीति वै मुहुः । पिता चैनमयोवाच श्वपाकैः सह वर्तय ॥ ८२
- नाहं पुत्रेण पुत्रार्थो त्वयाऽद्य कुलपांसन । इत्युक्तः स निराकामन्नगराद्वचनाद्विभो ॥ ८३
- न चैनं धारयामास वसिष्ठो भगवानृषिः । स तु सत्यव्रतो धीमाञ्श्वपाकानसयान्तिकम् ॥
- पित्रा मुक्तोऽवसदीरः पिता चास्य वनं ययौ ॥ ८४

१ ख. ग. द. 'ने । ददतं वाश्व' । २ क. ये राक्ष' । ३ घ 'तोऽदन्' । ४ सं. घ. 'धाट्टाश्व' । ५ ख. ग. घ. 'तो माता र' । ६ ख. घ. द. 'अथास्याः । ७ ख. घ. 'इतिजानामजा गी' । ८ क. ग. द. बहुदा । ९ ख. ग. पुनः । १० ख. घ. द. 'ता भूर' । ११ ख. घ. द. 'द्राः क्षत्रो' । १२ ग. घ. द. 'लोकनि' । १३ क. 'अयो रणमे' । १४ ग. द. महर्ष' । १५ घ. रुद्रो' । १६ ग. घ. द. या । १७ क. प्रयोगो ।

(वैवस्वतमनुवंशवर्णनम्) .

तस्मिंस्तु विषये तस्य नावर्षत्पाकशासनः । समा द्वादश संपूर्णास्तिनाधर्मेण वै तदा ॥ ८६
 दारांस्तु तस्य विषये विश्वामित्रो महातपाः । संन्यस्य सागरानूपे चचार विपुलं तपः ॥ ८७
 तस्य पत्नी गले बद्ध्वा मध्यमं पुत्रमौरसम् । शिष्टानां भरणार्थाय व्यक्रीणाद्दोशतेन वै ॥ ८८
 तं तु बद्धं गले दृष्ट्वा विक्रीतं तं नरोत्तमः । महर्षिपुत्रं धर्मात्मा मोक्षयामास सुव्रतः ॥ ८९
 सत्यव्रतो महाबुद्धिर्भरणं तस्य चाकरोत् । विश्वामित्रस्य तुष्ट्यर्थमनुकम्पार्थमेव च ॥ ९०
 सोऽभवद्बालवो नाम गले बद्धो महातपाः । महर्षिः कौशिकस्तातस्तेन वीर्येण मोक्षितः ॥ ९१
 तस्य व्रतेन भक्त्या च कृपया च प्रतिज्ञया । विश्वामित्रकलत्रं च वभार विनये स्थितः ॥ ९२
 हत्वा मृगान्वराहांश्च महिषांश्च वनेचरान् । विश्वामित्राश्रमाभ्यासे तन्मांसमपचत्ततः ॥ ९३
 उपांशुव्रतमास्याय दीक्षां द्वादशवर्षिकीम् । पितुर्नियोगादभजन्तृपे तु वनमास्थिते ॥ ९४
 अयोध्यां चैव राज्यं च तथैवान्तःपुरं मुनिः । याज्योपाध्यायसंयोगाद्वशिष्ठः पर्यरक्षत ॥ ९५
 सत्यव्रतस्तु बाल्यात्तु भाविनोऽर्थस्य वै बलात् । वशिष्ठेऽभ्यधिकं मन्युं धारयामास मन्युना ॥ ९६
 पित्रा रुदंस्तदा राष्ट्रात्परित्यक्तं स्वमात्मजम् । न वारयामास मुनिर्वसिष्ठः कारणेन वै ॥ ९७
 पाणिग्रहणमन्त्राणां निष्ठा स्यात्सप्तमे पदे । एवं सत्यव्रतस्तान् वै हृतवान्सप्तमे पदे ॥ ९८
 जानन्धर्मान्वसिष्ठस्तु न च मन्त्रानिहेच्छति । इति सत्यव्रते रोपं वशिष्ठो मनसाऽकरोत् ॥ ९९
 गुरैर्बुद्ध्या तु भगवान्वसिष्ठः कृतवांस्तदा । न तु सत्यव्रतोऽबुध्यदुपांशुव्रतमस्य वै ॥ १००
 तस्मिंश्चोपरते यो यत्पितुरासीन्महामनाः । तेन द्वादश वर्षाणि नावर्षत्पाकशासनः ॥ १०१
 तेन त्विदानीं बहुधा दीक्षां तां दुर्वलां भुवि । कुलस्य निष्कृतिः स्वस्य कृतेयं च भवेदिति ॥ १०२
 ततो वसिष्ठो भगवान्पित्रा त्यक्तं न्यवारयत् । अभिषेक्ष्याम्यहं राज्ये पश्चादेनमिति प्रभुः ॥ १०३
 स तु द्वादश वर्षाणि दीक्षां तामुद्वहन्वली । अविद्यमाने मांसे तु वसिष्ठस्य महात्मनः ॥ १०४
 सर्वकामदुघां धेनुं स ददर्श नृपात्मजः । तां वै क्रोधाच्च मोहाच्च श्रमाच्चैव क्षुभान्वितः ॥ १०५
 दस्युधर्मं गतो दृष्ट्वा जघान वलिनां वरः । स तु मांसं स्वयं चैव विश्वामित्रस्य चाऽऽत्मजान् । ॥ १०६
 भोजयामास तच्छ्रुत्वा वसिष्ठस्तं तदाऽत्यजत् । प्रोवाच चैव भगवान्वसिष्ठस्तं नृपात्मजम् । ॥ १०७
 पातये क्रूर हे क्रूर तव शङ्कुमयोमयम् । यदि ते ग्रीणि शङ्कुनि न स्युर्हि पुरुषाधम ॥ १०८
 पितुश्चापरितोषेण गुरोर्दोम्भ्रोवधेन च । अभोक्षितोपयोगाच्च त्रिविधस्ते व्यतिक्रमः ॥ १०९
 एवं स ग्रीणि शङ्कुनि दृष्ट्वा तस्य महातपाः । त्रिशङ्कुरिति होवाच । त्रिशङ्कुस्तेन स स्मृतः । ॥ ११०
 विश्वामित्रस्तु दाराणामागतो भरणे कृते । ततस्तस्मै वरं प्रादात्तदा प्रीतस्त्रिशङ्कवे ॥ १११
 छेद्यमानो वरेणाय गुरुं यत्र नृपात्मजः । अनावृष्टिभये तस्मिन्गते द्वादशवर्षिके ॥ ११२
 अभिषिच्ये तदा राज्ये याजयामास तं मुनिः । मिषतां देवतानां च वशिष्ठस्य च कौशिकः । ॥ ११३
 अविन्ध्यपार्श्वे महापुण्या निम्नगा गिरिकानने । तस्य स्नानेन संभूता कर्मनाशा शुभा नदी ॥ ११४
 सप्तरीरं तदा तं वै दिवमारोपयत्प्रभुः ॥ ११५

* नारायणं श्लोकः क. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ रा. ग. घ. ङ. 'दोषेन ध' । २ क. शिष्टाया । घ. शेषाणां । ३ क. परिरक्षितः । घ. ग. ङ. परिरक्षिता ।
 तं । ४ क. वृत्तम् । ५ क. 'दृष्ट्वा' । ६ क. 'तो मुत्वा उपा' । ७ घ. 'द्वारमः' । से । ८ क. घ. 'नु सं' ।
 ९ ग. 'त्रिशङ्को' । घ. 'त्रिशङ्को' । १० रा. 'अभ्युत्थ' । ११ क. ग. घ. 'चैव राज्ये विद्ये' ।

(वैवस्वतमनुवंशवर्णनम्)

पिपतस्तु वसिष्ठस्य तदद्भुतमिवाभवत् । अत्राप्युदाहरन्तीमौ श्लोकौ पौराणिका जनाः ॥ ११४
 विश्वामित्रप्रसादेन विशङ्कुर्दिवि राजते । देवैः सार्धं महातेजाऽनुग्रहात्तस्य धीमतः ॥ ११५
 शनैर्यात्यवला रम्या हेमन्ते चन्द्रमण्डिता । अलंकृता त्रिभिर्भावैस्त्रिशङ्कुग्रहभूषिता ॥ ११६
 तस्य सत्यरता नाम भार्या केकयवंशजा । कुमारं जनयामास हरिश्चन्द्रमकलयम् ॥ ११७
 स तु राजा हरिश्चन्द्रस्त्रैशङ्कुव इति श्रुतः । आहर्ता राजसूयस्य सम्राडिति परिश्रुतः ॥ ११८
 हरिश्चन्द्रस्य तु सुतो रोहितो नाम वीर्यवान् । हरितो रोहितस्याथ चञ्चुर्हारीत उच्यते ॥ ११९
 विजयश्च सुदेवश्च चञ्चुपुत्रौ बभूवतुः । जेता सर्वस्य क्षत्रस्य विजयस्तेन स स्मृतः ॥ १२०
 रुरुकस्तनयस्तत्र राजा धर्मार्थकोविदः । रुरुकाद्धतकः पुत्रस्तस्माद्बाहुश्च जज्ञिवान् ॥ १२१
 हैहयैस्तालजङ्घ्यैश्च निरस्तो व्यसनी नृपः । शर्कैर्यवनकाम्बोजैः पारदैः पल्लवैस्तथा ॥ १२२
 नात्यर्थं धार्मिकोऽभूत्स धर्म्ये सत्ययुगे तथा । सगरस्तु सुतो बाहोर्जज्ञे सह गरेण वै ॥
 मृगोराश्रममासाद्य तैर्वेण परिरक्षितः ॥ १२३

आग्नेयमस्त्रं लब्ध्वा तु भार्गवात्सगरो नृपः । जघान पृथिवीं गत्वा तालजङ्घान्सहैहयान् ॥
 शकानां पल्लवानां च धर्मान्निरसदच्युतः । क्षत्रियाणां तथा तेषां पारदानां च धर्मवित् ॥

ऋषय ऊचुः—

कथं स सगरो राजा गरेण सह जाज्ञिवान् । किमर्थं च शकादीनां क्षत्रियाणां महौजसाम् ॥
 धर्मान्कुलोचितान्क्रुद्धो राजा निरसदच्युतः ॥ १२६

सूत उवाच—

बाहोर्व्यसनिनस्तस्य हृतं राज्यं पुरा किल । हैहयैस्तालजङ्घ्यैश्च शर्कैः सार्धं समागतैः ॥ १२७
 यवनाः पारदैश्चैव काम्बोजाः पल्लवास्तथा । हैहयार्थं पराक्रान्ता एते पञ्च गणास्तदा ॥ १२८
 हृतं राज्यं वलीयोभिरेभिः क्षत्रियपुङ्गवैः । हतराज्यस्तदा बाहुः संन्यस्य तु तदा नृपः ॥
 वनं प्रविश्य धर्मात्मा सह पत्न्या तपोऽचरत् ॥ १२९

कस्यचित्त्वथ कालस्य तोयार्थं प्रस्थितो नृपः । दृष्टत्वाद्दुर्बलत्वाच्च अन्तरा स ममार च ॥
 पत्नी तु यादवी तस्य सगर्भा पृष्ठनोऽन्वगात् । सपत्न्या तु गरस्तम्यै दत्तो गर्भजिघांसया ॥
 सा तु भर्तुर्धितां कृत्वा वैर्हि तं समरोहयत् । और्वस्तां भार्गवो दृष्ट्वा कारुण्याद्विन्यवर्तयत् ॥
 तस्याऽऽश्रमे तु तं गर्भं सागरेण तदा सह । व्याजायत महाबाहुं सगरं नाम धार्मिकम् ॥ १३३
 और्वस्तु जातकर्मादीन्कृत्वा तस्य महात्मनः । अध्याप्य वेदशास्त्राणि तनोऽस्त्रं प्रत्यपादयत् ॥
 जामदग्न्यात्तदाग्नेयमर्चुररपि दुःमहम् । स तेनास्त्रवलेनैव वलेन च समन्वितः ॥

जघान हैहयान्क्रुद्धो रुद्रः पशुगणानिव ॥ १३५

ततः शकान्सयवनान्काम्बोजान्पारदांस्तथा । पल्लवांश्चैव निःशेषान्कर्तुं व्यवमितो नृपः ॥ १३६
 ते वध्यमाना वीरेण सगरेण महात्मना । वसिष्ठं शरणं सर्वे प्रयत्नाः शरणपिणः ॥ १३७
 वसिष्ठस्तांस्तपेत्युत्त्वा समयेन महामुनिः । सगरं वारयामास तेषां दत्त्वाऽभयं तदा ॥ १३८
 सगरः स्नां प्रतिज्ञां च गुरोर्यायं निश्म्य च । धर्मं जघान तेषां च वेपान्पत्नं चकार ह ॥

अर्थ शकानां शिरसो मुण्डयित्वा व्यसर्जयत् । यवनानां शिरः सर्वे काम्बोजानां तथैव च ॥
 पारदा मुक्तकेशाश्च पलहवाः श्मश्रुधारिणः । निःस्वाध्यायवपट्काराः कृतास्तेन महात्मना ॥
 शका यवनकाम्बोजाः पलहवाः पारदैः सह । कलिस्पर्शा माहिषिका दार्व्याश्चोलाः खसास्तथा ॥
 सर्वे ते क्षत्रियगणा धर्मरतेषां निराकृतः । वसिष्ठवचनात्पूर्वं सगरेण महात्मना ॥ १४३
 स धर्मविजयी राजा विजित्वेषां वसुंधराम् । अश्वं विचारयामास वाजिमेधाय दीक्षितः ॥
 तस्य चारयतः सोऽश्वः समुद्रे पूर्वदक्षिणे । वेलासमीपेऽपहतो भूमिं चैव प्रवेशितः ॥ १४५
 स तं देशं सुतैः सर्वैः खानयामास पार्थिवः । आसेदुश्च ततस्तस्मिन्स्तदन्तस्ते महार्णवे ॥ १४६
 तमादिपुरुषं देवं हरिं कृष्णं प्रजापतिम् । विष्णुं कपिलरूपेण हंसं नारायणं प्रभुम् ॥ १४७
 तस्य चक्षुः समासाद्य तेजस्तत्प्रतिपद्यते । दग्धाः पुत्रास्तदा सर्वे चत्वारस्त्ववशेषिताः ॥ १४८
 वह्निकेतुः सकेतुश्च तथा धर्मरतश्च यः । शूरः पञ्चवनश्चैव तस्य वंशकराः प्रभोः ॥ १४९
 प्रादाच्च तस्य भगवान्हरिर्नारायणो वरान् । अक्षयत्वं स्ववंशस्य वाजिमेधशतं तथा ॥

विभुं पुत्रं समुद्रं च स्वर्गं वासं तथाऽक्षयम् ॥ १५०
 स समुद्रोऽश्वमादाय ववन्दे सरितां पतिः । सागरत्वं च लेभे स कर्मणा तेन तस्य वै ॥ १५१
 तं चाऽऽश्वमेधिकं सोऽश्वं समुद्रात्प्राप्य पार्थिवः । आजहाराश्वमेधानां शतं चैव पुनः पुनः ॥
 पष्टिपुत्रसहस्राणि दग्धान्यश्वानुसारिणाम् । तेषां नारायणं तेजः प्रविष्टानां महात्मनाम् ॥
 पुत्राणां तु सहस्राणि पष्टिस्तु इति नः श्रुतम् ॥ १५३

ऋषय ऊचुः—

सगरस्याऽऽत्मजा राज्ञः कथं जाता महाबलाः । विकान्ताः पष्टिसहस्रा विधिना केन वा वद ॥

सूत उवाच—

द्वे पत्न्यौ सगरस्याऽऽसनां तपसा दग्धकित्त्वये । ज्येष्ठा विदर्भदुहिता केशिनी नाम नामतः ॥
 कनीयसी तु या तस्य पत्नी परमधर्मिणी । अरिष्टनेमिदुहिता रूषेणाप्रतिमा भुवि ॥ १५६
 और्वस्ताभ्यां वरं प्रादात्तपसाऽऽराधितः प्रभुः । एका जनिष्यते पुत्रं वंशकर्तारमीप्सितम् ॥
 पष्टिपुत्रसहस्राणि द्वितीया जनयिष्यति ॥ १५७
 मुनेस्तु वचनं श्रुत्वा केशिनी पुत्रमेककम् । वंशस्य कारणं श्रेष्ठा जग्राह नृपसंसदि ॥ १५८
 पष्टिपुत्रसहस्राणि सुपर्णभगिनी तथा । *महात्मनस्तु जग्राह सुमतिः स्वमतिर्यथा ॥ १५९
 अथ काले गते ज्येष्ठा ज्येष्ठं पुत्रं व्यजायत । असमञ्ज इति ख्यातं काकुत्स्थं सगरात्मजम् ॥
 सुमतिस्त्वपि जज्ञे वै गर्भं तुभ्यं यशस्विनी । पष्टिपुत्रसहस्राणि तुभ्यमध्याद्विनिःसृताः ॥ १६१
 घृतपूर्णेषु कुम्भेषु तान्गर्भान्यदधत्ततः । धात्रीश्चैकैकशः प्रादात्तावतीः पोषणे नृपः ॥ १६२
 ततो नवसु मासेषु समुत्तस्युर्यथासुसम् । कुमारास्ते महाभागाः सगरप्रीतिवर्धनाः ॥ १६३
 कालेन महता चैव यौवनं प्रतिपेदिरे । पष्टिपुत्रसहस्राणि तेषामश्वानुसारिणाम् ॥ १६४

* एतदर्थस्याने इदमर्थं 'महार्णवां तु समदतो जग्राह सुमती तथा' इति ख. ग. घ. पुस्तकेषु ।

१ क. ह. 'केलि' । २ ख. घ. भूमिमेध । ३ ग. 'पुः पुके' । ४ क. 'तत्त्वयः' । ५ क. घ. प्रभो । ६ ख. ग. प. ह. विमुः । ७ ख. घ. ऊर्ध्वः । ८ ख. ग. 'धितप्र' । ९ ख. ग. ह. पाटि पु' । १० ख. ग. घ. ह. धेष्ट । ११ ख. ग. घ. ह. पाटि पु' । १२ ह. 'तु महतो जग्राह सुमते तथा' ।

(वैवस्वतमनुवशवर्णनम्)

स तु ज्येष्ठां नरच्याघ्रः सगरस्याऽऽत्मसंभवः । असमञ्ज इति ख्यातो वह्निकेतुर्महाबलः ॥ १६५ ॥
पौराणामहिते युक्तः पित्रा निर्वासितः पुरा । तस्य पुत्रोऽशुमान्नाम असमञ्जस्य वीर्यवान् ॥

तस्य पुत्रस्तु धर्मात्मा दिलीप इति विश्रुतः । दिलीपास्तु महातेजा वीरो जातो भगीरथः ॥
येन गङ्गा सरिच्छ्रेष्ठा विमानैरुपशोभिता । ईजानेन समुद्राद्वै दुहितृत्वेन कल्पिता ॥

अत्राप्युदाहरन्तीमं श्लोकं पौराणिका जनाः ॥ १६८

भगीरथस्तु तां गङ्गापानयामास कर्मभिः । तस्माद्भगीरथी गङ्गा कथ्यते वंशवित्तमैः ॥ १६९

भगीरथसुतश्चापि श्रुतो नाम बभूव ह । नाभागस्तस्य दायादो नित्यं धर्मपरायणः ॥ १६०

अम्ब्वरीषः सुतस्तस्य सिन्धुद्वीपस्ततोऽभवत् । एवं वंशपुराणज्ञा गायन्तीति परिश्रुतम् ॥ १७१

नाभागेरम्ब्वरीषस्य भुजाभ्यां परिपालिता । बभूव वसुधाऽत्यर्थं तावत्रयविवर्जिता ॥ १७२

आयुतायुः सुतस्तस्य सिन्धुद्वीपस्य वीर्यवान् । आयुतायोस्तु दायादः ऋतुपर्णो महायशाः ॥

दिव्याक्षहृदयज्ञोऽसौ राजा नलसखो वली । नलौ द्वाविति विख्यातौ पुराणेषु दृढव्रतौ ॥

वीरसेनात्मजश्चैव यश्चेक्ष्वाकुकुलोद्बहः । ऋतुपर्णस्य पुत्रोऽभूत्सर्वकामो जनेश्वरः ॥ १७५

सुदासस्तस्य तनयो राजा हंसमुखोऽभवत् । सुदासस्य सुतः प्रोक्तः सौदासो नामै पार्थिवः ॥

ख्यातः कल्पापपादो वै नाम्ना मित्रसहस्र सः । वसिष्ठस्तु महातेजाः क्षेत्रे कल्पापपादके ॥

अश्मकं जनयामास इक्ष्वाकुकुलवृद्धये ॥ १७७

अश्मकस्योरकामस्तु मूलकस्तत्सुतोऽभवत् । अत्राप्युदाहरन्तीमं मूलकं वै नृपं प्राति ॥ १७८

स हि रामभयाद्राजा स्त्रीभिः परिवृतोऽवसत् । विवस्त्रस्त्राणमिच्छन्वै नारीकवचमीश्वरः ॥ १७९

मूलकस्यापि धर्मात्मा राजा शतरथः स्मृतः । तस्माच्छतरथाज्जज्ञे राजां चैद्विविडो वली ॥

आसीत्त्रैदिविडः श्रीमान्कृतशर्मा प्रतापवान् । पुत्रो विश्वमहत्तस्य पुत्रिकस्य व्यजायत ॥ १८१

दिलीपस्तस्य पुत्रोऽभूत्खट्वाङ्गद इति श्रुतिः । येन स्वर्गादिहाऽऽगम्य मुहूर्तं प्राप्य जीवितम् ॥

त्रयोऽभिसंहिता लोका बुध्या सत्येन चैव हि ॥ १८२

दीर्यबाहुः सुतस्तस्य रघुस्तस्मादजायत । अजः पुत्रो रघोश्चापि तस्माज्जज्ञे स वीर्यवान् ॥

राजा दशरथो नाम इक्ष्वाकुकुलनन्दनः ॥ १८३

रामो दाशरथिर्वीरो धर्मज्ञो लोकविश्रुतः । भरतो लक्ष्मणश्चैव शत्रुघ्नश्च महाबलः ॥ १८४

माधवं लवणं हत्वा गत्वा मधुवनं च तत् । शत्रुघ्नेन पुरी तत्र मथुरा संनिवेशिता ॥ १८५

सुबाहुः शूरसेनश्च शत्रुघ्नसहितानुभौ । पालयामासतुः सुतौ वैदेह्यौ मथुरां पुरीम् ॥ १८६

अद्भुतचन्द्रेकेतुश्च लक्ष्मणस्याऽऽत्मजायुधौ । हिमवत्पर्वताभ्यासे स्फीतौ जनपदौ तयोः ॥ १८७

अद्भुतस्याद्भुदीया तु देशे कारपथे पुरी । चन्द्रकेतोस्तु मल्लस्य चन्द्रवन्ता पुरी शुभा ॥ १८८

भरतस्याऽऽत्मजौ वीरौ तप्तः पुष्कर एव च । गान्धारविषये मिद्धे तयोः पुर्यां महात्मनोः ॥

तप्तस्य दिक्षु विख्याता रम्पा तप्तशिला पुरी । पुष्करस्यापि वीरस्य विख्याता पुष्करावती ॥

गाथां चैवात्र गापन्ति ये पुराणविदो जनाः । रामे निरुद्धास्तत्त्वार्था माहात्म्यात्तस्य धीमतः ॥

१ ग. 'तो महार' । २ ग. घ. द. ता । आयु' । ३ ग. घ. द. 'जतरहासुम्' । ४ ग. 'अर्थायन्तु र्या' ।
५ ग. 'जा विदुः' । ६ 'जा विदि' । ७ क. ग. द. 'पुत्रीक' । ८ क. तस्य । ९ घ. ग. द. 'पुरीम्' ।

इयामो युवा लोहिताक्षो दीप्तास्यो मितभाषितः । आजानुबाहुः सुमुखः सिंहस्कन्धो महाभुजः
दश वर्षसहस्राणि रामो राज्यमकारयत् । ऋकसामयजुषां घोषो ज्याधोपश्च महास्वनः ॥ १९३
अविच्छिन्नो भवद्रौघे दीयतां भुज्यतामिति । जनस्थाने वसन्कार्यं त्रिदशानां चकार सः ॥

तमागस्कारिणं पूर्वं पौलस्त्यं मनुजर्षभः । सीतायाः पद्मन्विच्छन्निजघान महायशाः ॥ १९५
सत्त्ववान्गुणसंपन्नो दीप्यमानः स्वतेजसा । अति सूर्यं च वह्निं च रामो दाशरथिर्वभौ ॥ १९६
एवमेव महाबाहुरिक्ष्वाकुकुलनन्दनः । रावणं सगणं हत्वा दिवमाचक्रमे त्रिभुः ॥ १९७

श्रीरामस्याऽऽत्मजो जज्ञे कुश इत्यभिधीयते । लवश्चान्यो महावीर्यस्तयोर्देशौ निबोधत ॥ १९८
कुशस्य कोशला राज्यं पुरीं वाऽपि कुशस्थली । रम्पा निवेशिता तेन विन्ध्यपर्वतसानुषु ॥
उत्तराकोशले राज्यं लवस्य च महात्मनः । श्रावस्ती लोकविख्याता कुशवंशं निबोधत ॥ २००

कुशस्य पुत्रो धर्मात्मा ह्यतिथिः सुप्रियातिथिः । अतिथेरपि विख्यातो निपद्यो नाम पार्थिवः ॥
निपथस्य नलः पुत्रो नभः पुत्रो नलस्य तु । नभसः पुण्डरीकस्तु क्षेमधन्वा ततः स्मृतः ॥ २०२
क्षेमधन्वसुतो राजा देवानीकः प्रवापवान् । आसीदहीनगुर्नाम देवानीकात्मजः प्रभुः ॥ २०३

अहीनगोस्तु दायादः पारिपात्रो महायशाः । दलस्तस्याऽऽत्मजश्चापि तस्माज्जज्ञे वल्लो नृपः ॥
औङ्को नाम स धर्मात्मा वलपुत्रो बभूव ह । वज्रनाभसुतस्तस्य शङ्खनस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ २०५
शङ्खनस्य सुतो विद्वान्धुपिताश्व इति श्रुतः । ध्युपिताश्वसुतश्चापि राजा विश्वसहः किल ॥

हिण्यनाभकौशल्यो वशिष्ठस्तत्सुतोऽभवत् । पौत्रस्य जैमिनेः शिष्यः स्मृतः सर्वेषु शर्मसु ॥
शतानि संहितानां तु पञ्च योऽधीतवांस्ततः । तस्मादधिगतो योगो याज्ञवल्क्येन धीमता ॥
पुण्यस्तस्य सुतो विद्वान्धुवसंधिश्च तत्सुतः । सुदर्शनस्तस्य सुतः अग्निवर्णः सुदर्शनात् ॥ २०९

अग्निवर्णस्य शीघ्रस्तु शीघ्रकस्य मनुः स्मृतः । मनुस्तु योगमास्थाय कलापग्राममास्थितः ॥
एकोनविंशप्रयुगे सन्नमायर्त्तकः प्रभुः ॥ २१०

प्रसुश्रुतो मनोः पुत्रः सुसंधिस्तस्य चाऽऽत्मजः । सुसंधेश्च तथा मर्यः सहस्वान्नाम नामतः ॥
आसीत्सहस्वतः पुत्रो राजा विश्रुतवानिति । तस्याऽऽसीद्विश्रुतवतः पुत्रो राजा बृहद्बलः ॥
एते इक्ष्वाकुदायादा राजानः प्रायशः स्मृताः । वंशे प्रधाना ये तेऽस्मिन्प्राधान्येन तु कीर्तिताः ॥

पठन्सम्यगिमां सृष्टिमादित्यस्य विवस्वतः । प्रजावानेति सायज्यं मनोर्वैवस्वतस्य सः ॥ २१४
श्राद्धदेवस्य देवस्य प्रजानां पुष्टिदस्य च । विपाप्मा विरजश्चैव आयुष्मान्भवतेऽच्युतः ॥
+ अपुत्रो लभते पुत्रं दीर्घायुः परमां गतिम् ॥ २१५

इति धीमदापुराणे वायुप्रोक्त इक्ष्वाकुवंशानुकीर्तन नामाष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७९३५

* पुत्रस्य कोशलास्यं लवस्य च महात्मन इत्यर्थे घ. पुनःको । + नास्त्वभिदिं क. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ ग. ग. घ. ङ. 'पिता । अ' । २ ग. ङ. भन्तु रिङ् । ३ क. ग. 'शतो दी' । ४ ग. घ. ङ. 'प्रः ।
राजाश्च मनयो अ' । ५ ग. घ. ङ. 'विनिधुः । ल' । ६ ङ. 'दिवानो । ७ ग. घ. ङ. —

वैवस्वतमनुवंशकीर्तनम् ।

सूत उवाच—

अनुजस्य विकुक्षेस्तु निमेर्वशं निबोधत । योऽसौ निवेशयामास परं देवपुरोपमम् ॥ १
जयन्तमिति विख्यातं गौतमस्याऽऽश्रमाभितः । यस्यान्ववाये जज्ञे वै जनकादपि सत्तमात् ॥ २
नेमिर्नाम सुधर्मात्मा सर्वसत्त्वनमस्कृतः । आसीत्पुत्रो महारौज्ञः* इक्ष्वाकोभूरिति जसः ॥ ३
स शापेन वसिष्ठस्य विदेहः समपद्यत । तस्य पुत्रो मिथिर्नाम जनितः पर्वभिस्त्रिभिः ॥ ४
अरण्यां मध्यमानायां प्रादुर्भूतो महायशः । नाम्ना मिथिरिति ख्यातो जननाज्जनकोऽभवत् ॥ ५
+मिथिर्नाम महावीर्यो येनासौ मिथिलाऽभवत् । राजासौ जनको नाम जनकाद्याप्युदावसुः ॥ ६
उदावसोः सुधर्मात्मा जानितो नैन्दिवर्धनः । नन्दिवर्धनतः शूरः सुकेतुर्नाम धार्मिकः ॥ ७
सुकेतोरपि धर्मात्मा देवर्षतो महाबलः । देवरातस्य धर्मात्मा बृहदुत्थ इति श्रुतिः ॥ ८
बृहदुत्थस्य तनयो महावीर्यः प्रतापवान् । महावीर्यस्य धृतिमान्सुधृतिस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ९
सुधृतेरपि धर्मात्मा धृष्टकेतुः परंतपः । धृष्टकेतुस्तथापि हर्यश्वो नाम विश्रुतः ॥ १०
हर्यश्वस्य मैरुः पुत्रो मरोः पुत्रः प्रतित्वकः । प्रतित्वकस्य धर्मात्मा राजा कीर्तिरथः सुतः ॥ ११
पुत्रः कीर्तिरथस्यापि देवमीढ इति श्रुतः । देवमीढस्य विबुधो विबुधस्य सुतो धृतिः ॥ १२
महाधृतिसुतो राजा कीर्तिरंजः प्रतापवान् । कीर्तिरंजात्मजो विद्वान्महारोमेति विश्रुतः ॥ १३
महारोम्णस्तु विख्यातः स्वर्णरोमा व्यजायत । स्वर्णरोमात्मजश्चापि हस्वरोमाऽभवन्नृपः ॥ १४
हस्वरोमात्मजो विद्वान्सीरध्वज इति श्रुतिः । उद्भिन्ना कृपता येन सीता राजा यशस्विनी ॥
रामस्य महिषी साध्वी सुव्रताऽतिपतिप्रता ॥ १५

शांशपायन उवाच—

कथं सीता समुत्पन्ना कृप्यमाणा यशस्विनी । किमर्थं चाकृपद्राजा क्षेत्रं यस्मिन्वभूव सा ॥ १६

सूत उवाच—

अग्निक्षेत्रे कृप्यमाणे अश्वमेधे महात्मनः । विधिना सुप्रयुक्तेन तस्मात्सा तु समुत्थिता ॥ १७
सीरध्वजात्तु जातस्तु भानुमान्नाम मैथिलः । भ्राता कुशध्वजस्तस्यैव स काश्याधिपतिर्नृपः ॥ १८
तस्य भानुमतः पुत्रः प्रद्युम्नश्च प्रतापवान् । पुनिस्तस्य सुतश्चापि तस्मादूर्जवहः स्मृतः ॥ १९
ऊर्जवाहात्सुतद्राजः शकुनिस्तस्य चाऽऽत्मजः । स्वांगैतः शकुनेः पुत्रः सुवर्चास्तत्सुतः स्मृतः ॥
श्रुतो यस्तस्य दाय्यादः सुश्रुतस्तस्य चाऽऽत्मजः । सुश्रुतस्य जयः पुत्रो जयस्य विजयः सुतः ॥
विजयस्य क्रतुः पुत्र क्रतुस्य सुनयः स्मृतः । सुनयाद्रीतहव्यस्तु धीतहव्यात्मजो धृतिः ॥ २२

*अथ समाश्रिततमोऽध्यायः । + इदमर्थं ज्ञाति स. घ. पुस्तकयोः ।

१ स. 'हनु मनोर्व' । २ य. 'ये वते' । ३ स. 'राजादे' । ग. घ. इ. 'राज १' । ४ स. घ. इ. 'मिथिला' । ५ स. घ. 'मिथिला' । ६ स. घ. 'मिथिला' । ७ स. घ. 'मिथिला' । ८ स. घ. 'मिथिला' । ९ स. घ. 'मिथिला' । १० स. घ. 'मिथिला' । ११ स. घ. 'मिथिला' । १२ स. घ. 'मिथिला' । १३ स. घ. 'मिथिला' । १४ स. घ. 'मिथिला' । १५ स. घ. 'मिथिला' । १६ स. घ. 'मिथिला' । १७ स. घ. 'मिथिला' । १८ स. घ. 'मिथिला' । १९ स. घ. 'मिथिला' । २० स. घ. 'मिथिला' । २१ स. घ. 'मिथिला' । २२ स. घ. 'मिथिला' ।

धृतेस्तु बहुलाश्वोऽभूद्बहुलाश्वसुतः कृतिः । तस्मिन्संतिष्ठते वंशो जनकानां महात्मनाम् ॥
इत्येते मैथिलाः प्रोक्ताः सोमस्यापि निबोधत ॥

२३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते मैथिलवंशानुकीर्तनं नाम नवाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७९५८

अथ नवतितमोऽध्यायः ।

तत्र सोमजन्मविवरणम् ।

सूत उवाच—

पिता सोमस्य वै विषा जज्ञेऽग्निर्भगवानृषिः । तत्राग्निः सर्वलोकानां तस्थौ स्वेनमये धृतः ॥ १
कर्मणा मनसा वाचा शुभान्येव समाचरन् । काष्ठकुड्यशिलाभूत ऊर्ध्वबाहुर्महाद्युतिः ॥ २
सुदुश्चरं नाम तपो येन तप्तं महत्पुरा । त्रीणि वर्षसहस्राणि दिव्यानीति हि नः श्रुतम् ॥ ३
तस्योर्ध्वरेतसस्तत्र स्थितस्यानिमिषस्पृहा । सोमत्वं तनुरापेदे महाबुद्धिः स वै द्विजः ॥ ४
ऊर्ध्वमाचक्रमे तस्य सोमत्वं भावितात्मनः । सोमः सुस्नात् नैत्राभ्यां दशै वा द्योतयन्दिशः ॥
तं गर्भं विधिर्नोऽऽदिष्टा दश देव्यो दधुस्तदा । समेत्य धारयामासुर्नर्च तास्तमशक्नुवन् ॥ ६
स ताभ्यः सहसैवाथ दिग्भ्यो गर्भः प्रमान्वितः । ययाऽवभासयल्लोकान्शीतांशुः सर्वभावनः ॥
यदा न धारणे शक्तास्तस्य गर्भस्य ताः स्त्रियः । ततः स ताभिः शीतांशुर्निपपात वसुंधराम् ॥
पतन्तं सोममालोक्य ब्रह्मा लोकपितामहः । रथमारोपयामास लोकानां हितकाम्यया ॥ ९
स हि देवमयो विषा धर्मार्थी सत्यसंगरः । युक्तो वाजिसहस्रेण सितेनेति हि नः श्रुतम् ॥
तस्मिन्निपतिते देवाः पुत्रेऽत्रेः परमात्मनि । तुष्टुवर्त्तुक्ष्णः पुत्रा मानसाः सप्त विध्रुताः ॥ ११
तत्रैवाङ्गिरसस्तस्य भृगोर्ध्वेवाऽऽत्मजस्तथा । ऋग्भिर्यजुर्भिर्वहुभिरथर्वाङ्गिरसैरपि ॥ १२
ततः संस्तूयमानस्य तेजः सोमस्य भास्वतः । आप्यायमानं लोकांस्त्विन्भावयामास सर्वशः ॥
स तेन रथमुखेन सागरान्तां वसुंधराम् । त्रिःसप्तकृत्वो विपुलश्चकाराभिप्रदक्षिणम् ॥ १४
तस्य यद्यापि तत्तेजः पृथिवीमन्वपद्यत । ओषध्यस्ताः समुद्रतास्तेजसा संज्वलन्त्युत ॥ १५
ताभिर्षार्धित्ययं लोकान्प्रजाश्चापि चतुर्विधाः । पोष्टा हि भगवान्सीमो जगतो हि द्विजोत्तमाः
स लब्धतेजास्तपसा संस्तवैस्त्विथ कर्मभिः । तपस्तेषु महाभागः पद्मानां दशतीर्दश ॥ १७
दिरण्यवर्णा या देव्यो धारयन्त्यात्मना जगत् । विभुस्नासां भवेत्सोमः प्ररूपेतः स्वेन कर्मणा
तन्मनस्यै ददौ राज्यं ब्रह्मा ब्रह्मविदां वरः । वीर्जापधिषु त्रिषाणामपां च द्विजसत्तमाः ॥ १९
सोऽभिषिक्तो महातेजा महाराज्येन राजराट् । लोकानां भावयामास स्वभावात्तपतां वरः ॥
सप्तविंशतिस्त्रिन्दोस्तु दासायण्यो महाग्रताः । ददौ प्राचेनसो दक्षो नक्षत्राणीनि या विदुः ॥ २१

१ क. 'संस्तु' । २ ग. ग. य. 'निः नेत्राभ्यां सोमः सुस्नात्' । ३ ग. क. 'अथा यो' । ४ ग. 'ना द्यो
दिशो दे' । ५. 'भा दश' । ५ क. 'सुप्यमतामनस्यवत्' । ६ य. य. स. तनुरापेदे । ग. ७ ग. ग. पू. द. परजे ।
८ ग. य. हि वेदनाय वि' । ९ य. द. 'मर्ध' ग. । य. 'मर्ध' य. ग. ग. । १० द. 'याः सुप्ये प' । ११ क. ग.
मतेन । १२ य. ग. विभुता' । १३ ग. 'नक्षत्राणीनि' । १४ क. ग. 'दशतीर्दश' ।

(सोमजन्मकथनम्)

- सं तत्प्राप्य महद्राज्यं सोमः सोमवतां प्रभुः । समा जज्ञे राजसूर्यं सहस्रशतदक्षिणम् ॥ २२
- हिरण्यगर्भश्चोद्गाता ब्रह्मा ब्रह्मत्वमेयिवान् । सदस्यस्तत्र भगवान्हरिर्नारायणः प्रभुः ॥ २३
- सनत्कुमारप्रमुखैराद्यैर्ब्रह्मर्षिभिर्वृतः ॥ २४
- दक्षिणामददत्सोमस्त्रील्लोकानिति नः श्रुतम् । तेभ्यो ब्रह्मर्षिमुख्येभ्यः सदस्येभ्यश्च वै द्विजाः ॥ २५
- तं सिनी च कुहूश्चैव वपुः पुष्टिः प्रभा वसुः । कीर्तिर्धृतिश्च लक्ष्मीश्च नव देव्यः सिपेविरे ॥ २६
- प्राप्यावभृथमव्यग्रः सर्वदेवर्षिपूजितः । अतिराजातिराजेन्द्रो दशधाऽतापयद्दिशः ॥ २७
- तदा तत्प्राप्य दुष्प्रापमैश्वर्यमृपिसंस्तुतम् । स विभ्रममतिविम्रा विनैयोऽविनयाहतः ॥ २८
- बृहस्पतेः स वै भार्या तारां नाम यशस्विनीम् । जहार सहसा सर्वानवमत्याङ्गिरःसुतान् ॥ २९
- स याच्यमानो देवैश्च तथा देवर्षिभिश्च ह । नैव व्यसर्जयत्तारां तस्मायाङ्गिरसे तदा ॥ ३०
- उशना तस्य जग्राह पार्ष्णिमङ्गिरसो द्विजाः । स हि शिष्यो महातेजाः पितुः पूर्वं बृहस्पते ॥ ३१
- तेन स्नेहेन भगवान्द्रुस्तस्य बृहस्पतेः । पार्ष्णिग्राहोऽभवद्देवः प्रगृह्णाऽऽजगत्वं धनुः ॥ ३२
- तेन ब्रह्मर्षिमुख्येभ्यः परमास्त्रं महात्मना । उद्दिश्य देवानुत्सृष्टं येनैषां नाशितं यशः ॥ ३३
- तत्र तद्द्युद्धमभवत्प्रत्यक्षं तारकामयम् । देवानां दानवानां च लोकक्षयकरं महत् ॥ ३४
- तत्र शिष्टास्त्रयो देवास्तुपिताश्चैव ये स्मृताः । ब्रह्माणं शरणं जग्मुरादिदेवं पितामहम् ॥ ३५
- ततो निवार्योशनसं रुद्रं ज्येष्ठं च शंकरम् । ददावाङ्गिरसे तारां स्वयमेव पितामहः ॥ ३६
- अन्तर्वर्त्तनीं च तां दृष्ट्वा तारां ताराधिपाननाम् । गर्भमुत्सृजसे न त्वं विप्रः प्राह बृहस्पतिः ॥ ३७
- मदीयायां तनौ योनौ गर्भो धार्यः कथं च न । अथो नावसृजत्तं तु कुमारं दस्युहन्तमम् ॥ ३८
- ईपिकास्तम्बमासाद्य ज्वलन्तमिव पावकम् । जातमात्रोऽथ भगवान्देवानामाक्षिपद्गुः ॥ ३९
- ततः संशयमापन्नास्तारामकथयन्सुराः । सत्यं ब्रूहि सुतः कस्य सोमस्याथ बृहस्पतेः ॥ ४०
- हीयमाणा यदा देवान्नाऽऽह सा साध्वसाधु वा । तदा तां शशुमारब्धः कुमारो दस्युहन्तमः ॥ ४१
- तं निवार्य तदा ब्रह्मा तारां चन्द्रस्य शंस यैः । यदत्र तथ्यं तद्ब्रूहि तारे कस्य सुतस्त्वयम् ॥ ४२
- सा प्राञ्जलिरुवाचेदं ब्रह्माणं वरदं प्रभुम् । सोमस्येति महात्मानं कुमारं दस्युहन्तमम् ॥ ४३
- ततैः सुतमुपाग्राय सोमो दाता प्रजापतिः । बुध इत्यकरोन्नाम तस्य पुत्रस्य भीमर्तः ॥ ४४
- प्रतिपूर्वं च गमने समभ्युत्तिष्ठते बुधैः । उत्पादयामास तदा पुत्रं वै राजपुत्रिका ॥ ४५
- तस्य पुत्रो महातेजा बभूवैलः पुरुषवाः । उर्वक्ष्यां जज्ञिरे तस्य पुत्राः पट्सुमहौजसः ॥ ४६
- प्रसह्य धर्षितस्तत्र धिवशो राजयक्ष्मणा । ततो यक्ष्माभिभूतस्तु सोमः प्रक्षिणमण्डलः ॥ ४७
- जगाम शरणायाथ पितरं सोऽन्निमेव तु ॥ ४८
- तस्य तत्पापशमनं चकारान्निर्भक्षयशाः । स राजयक्ष्मणा मुक्तः श्रिया जज्वाल सर्वशः ॥ ४९
- एतत्सोमस्य वै जन्म कीर्तितं द्विजसत्तमाः । वंशे तस्य द्विजश्रेष्ठाः कीर्त्यमानं निबोधत ॥ ५०
- धन्यमारोग्यमायुष्यं पुण्यं कल्मषशोधनम् । सोमस्य जन्म श्रुत्वैव सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ५१

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते सोमोत्पत्तिकथनं नाम नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—८००७

१ क. घ. 'बृहूश्चै' । २ ग. घ. ड. तस्य । ३ क. 'नये विनयो ह' । ४ घ. ड. 'भिभः सह' । ५ क. 'क्षियद्' ।
६ घ. ड. यम् । ७ क. 'तः स त' । ८ घ. 'तः । प्रीति' । ९ ख ग. वपुः । १० घ. 'ष्य संकल्पशो' ।

अथैकनवतितमोऽध्यायः ।

चन्द्रवंशकीर्तनम् ।

सूत उवाच—

सोमस्य तु बुधः पुत्रो बुधस्य तु पुरुरवाः । तेजस्वी दानशीलश्च यज्वा विपुलदक्षिणः ॥ १
 ब्रह्मवादी पराक्रान्तः शत्रुभिर्युधि दुर्जयः । आहर्ता चाग्निहोत्रस्य यज्वनां च ददौ महीम् ॥
 सत्यवाक्कर्मबुद्धिश्च कान्तः संवृतमैथुनः । अतीव पुत्रो लोकेषु रूपेणाप्रतिमोऽभवत् ॥ ३
 तं ब्रह्मवादिनं दान्तं धर्मज्ञं सत्यवादिनम् । उर्वशी वरयामास हित्वा मानं यशस्विनी ॥ ४
 तथा सहावसद्राजा दश वर्षाणि चाष्ट वै । सप्त पद् सप्त चाष्टौ च दश चाष्टौ च वीर्यवान् ॥ ५
 वने चैत्ररथे रम्ये तथा मन्दाकिनीतटे । अलकायां विशालायां नन्दने च वनोत्तमे ॥ ६
 गन्धमादनपादेषु मेरुशृङ्गे नगोत्तमे । उत्तरांश्च कुरून्प्राप्य कलापग्राममेव च ॥ ७
 एतेषु वनमुख्येषु सुरैराचरितेषु च । उर्वश्या सहितो राजा रेमे परमया मुदा ॥ ८

ऋषय ऊचुः—

गन्धर्वी चोर्वशी देवी राजानं मानुषं कथम् । देवानुत्सृज्य संप्राप्ता तन्नो ब्रूहि बहुश्रुत ॥ ९

सूत उवाच—

ब्रह्मशापाभिभूता सा मानुषं समुपस्थिता । ऐलं तु तं वरारोहा समयेन व्यवस्थिता ॥ १०
 आत्मनः शापमोक्षार्थं निषमं सा चकार त्वे । अनम्रदर्शनं चैव अकामात्सह मैथुनम् ॥
 द्वौ मेपौ शयनाभ्यासे स तावद्व्यवतिष्ठते । घृतमात्रं तथाऽऽहारः कालमेकं तु पार्थिव ॥ ११
 यद्येष समयो राजन्यावत्कालश्च ते दृढम् । तावत्कालं तु वत्स्यामि एष नः समयः कृतः ॥ १२
 तस्यास्तं समयं सर्वं स राजा पर्यपालयत् । एवं सा चावसत्तस्मिन्पुरुरवासि भामिनी ॥ १३
 वर्षाण्यथ चतुःषष्टिं तद्भक्त्या शापमोहिता । उर्वशी मानुषं प्राप्ता गन्धर्वाश्चिन्तयान्विताः ॥

गन्धर्वा ऊचुः—

चिन्तययध्वं महाभागा यथा सा तु वराङ्गना । आगच्छेत्तु पुनर्देवानुर्वशी स्वर्गभूषणा ॥ १५
 ततो विश्वावसुर्नाम तत्राऽऽह वदतां वरः । तथा तु समयस्तत्र क्रियमाणो मतोऽर्जयः ॥ १६
 समयव्युत्क्रमात्सा वै राजानं त्यक्ष्यते यथा । तदहं वच्मि वः सर्वं यथा त्यक्ष्यति सा नृपम् ॥
 संसहायो गमिष्यामि युष्माकं कार्यसिद्धये । एवमुक्त्वा गतस्तत्र प्रतिष्ठानं महायशाः ॥ १८
 स निशायापयाऽऽगम्य मेपमेकं जहार वै । पातुवद्वर्तते सा तु मेपयोश्चारुदासिनी ॥ १९
 गन्धर्वागमनं ज्ञात्वा शयनस्था यशस्विनी । राजानमब्रवीत्सा तु पुत्रो मेऽहियतेति वै ॥ २०
 एवमुक्त्वा विनिश्चित्य नमस्तिष्ठति वै नृपः । नमं द्रक्ष्यति मां देवी समयो वितथो भवेत् ॥ २१
 ततो भूयस्तु गन्धर्वा द्वितीयं मेपमाददुः । द्वितीयेऽपह्ने मेपे ऐलं देवी तमब्रवीत् ॥ २२
 पुत्रो मम हर्ता राजघनायाया इव ममो । एवमुक्तस्तदोत्थाय नम्रो राजा मधावितः ॥ २३

१ प. 'वानुर्जयः' । २. 'वानुर्जयः' । ३. स. घ. संप्रत । ४. प. घ. 'पयसः' । ५. स. ग. घ. द. 'धृतः । गु' ।
 ६ ग. द. '१५ क. 'सप्त' । ७ प. द. 'उत्तमे' । ८ प. द. 'नपाः । स । ९ स. 'नये व्युत्क्रमे मा । १० ग. घ.
 क. 'दगा यो' । ११ प. ११

(चन्द्रवंशकथनम्)

मेपाभ्यां पदवीं राजन्यार्थव्युत्थितामथ । उत्पादिता तु महती माया तद्भवन् महत् ॥ २४
 मकीशितं तु सहसा ततो नग्नमेक्ष्य सा । नग्नं दृष्ट्वा तिरोऽभूत्सा अप्सरा कामरूपिणी ॥ २५
 तिरोभूतां तु तां ज्ञात्वा गन्धर्वास्तत्र ताबुभौ । मेपां त्यक्त्वा च ते सर्वे तत्रैवान्तर्हिताऽभवन्* ॥
 उत्सृष्टाचुरणौ दृष्ट्वा राजाऽऽगृह्याऽऽगतः प्रभुः । अपश्यंस्तां तु वै राजा विललाप सुदुःखितः ॥ २७
 चचार पृथिवीं चैव मार्गमाणस्ततस्ततः । (+ भ्रममाणः सुदुःखेन विललाप जगत्पतिः ॥ २८
 वनेषु सरितां कूलेष्वालयेषु महेषु च । विचचार गिरिष्वेको निर्झरोपवनेषु च ॥ २९
 खेटखर्वटवाटीषु नगरे नगरे तथा । पमच्छ सकलान्सत्वान्विपीदन्निदमवधीत् ॥ ३०
 किं न पश्यसि रे मूढं मदमूढं विरुध्य माम् । क्व गताऽसि वरारोहे धित्ते (झं)जीवितपीडशम् ॥)
 अथापश्यच्च तां राजा कुरुक्षेत्रे महाबलः ॥ ३१
 पुस्ततीर्थे पुष्करिण्यां विगाढेनाम्बुनाऽऽश्रुताम् । क्रीडन्तीमप्सरोभिश्च पञ्चभिः सह शोभनाम् ॥
 अपश्यत्सा ततः सुभ्रू राजानमविदूरतः । उर्वशी ताः सखीः माह अयं स पुरुषोत्तमः ॥ ३३
 यस्मिन्नहमवासीति? दर्शयामास तं नृपम् । तत आविर्बभूवुस्ताः पञ्चैव चाप्सरास्तु ताः ॥ ३४
 दृष्ट्वा तु राजा तां भीतः प्रलापान्कुरुते घट्टन् । आपाहि तिष्ठ मनसा घोरे वचासि तिष्ठ हे ॥ ३५
 एवमादीनि सूक्ष्माणि परस्परमभाषत । उर्वशी त्वन्नवीचैलं सगर्भाऽहं त्वया प्रभो ॥ ३६
 संवत्सरात्कुमारस्ते भविता नैव संशयः । निशामेकां तु वै राजा अवसत्तु तथा सह ॥ ३७
 संप्रहृष्टो जगामाथ स्वपुरं तु महायशाः । गते संवत्सरे राजा उर्वशीं पुनरागमत् ॥ ३८
 उपित्वा तु तया सार्धमेकरात्रं महामनाः । कामार्तश्चाव्रवीद्दीनो भव नित्यं ममेति वै ॥ ३९
 उर्वश्यथाव्रवीच्चैनं गन्धर्वास्ते वरं ददुः । तं दृणीष्व महाराज ब्रूहि चैतांस्त्वमेव हि ॥ ४०
 वृणे नित्यं हि सालोक्यं गन्धर्वाणां महात्मनाम् । तथेत्युक्त्वा वरं वत्रे गन्धर्वाश्च तथाऽस्तिवाति
 स्थालीमग्रेः पूरयित्वा गन्धर्वाश्च तमब्रुवन् । अनेन इष्ट्वा लोकं तं प्राप्स्यसि त्वं नराधिप ॥ ४२
 तमादाय कुमारं तु नगरायोपचक्रमे । निक्षिप्य तमरण्यां च सपुत्रस्तु गृहान्वयौ ॥ ४३
 पुनरादाय दृश्याग्निमश्वत्थं तत्र दृष्ट्वान् । समीपतस्तु तं दृष्ट्वा ह्यश्वत्थं तत्र विस्मितः ॥ ४४
 गन्धर्वेभ्यस्तथाऽऽख्यातुमग्निना गां गतस्तु सः । धुत्वा तमर्थमखिलमरणिं तु समादिशत् ॥ ४५
 अश्वत्थादरणिं कृत्वा मयित्वाऽग्निं यथाविधि । तेनेष्ट्वा तु सलोकं नः प्राप्स्यसि त्वं नराधिप ॥
 मयित्वाऽग्निं त्रिधा कृत्वा ह्ययजत्स नराधिपः । इष्ट्वा यज्ञैर्वहुविधैर्गतस्तेषां सलोकताम् ॥ ४७
 वासाय च स गन्धर्वस्त्रेतायां स महारथः । एकोऽग्निः पूर्वासासीद्द्वै ऐलस्त्रीस्तानकल्पयत् ॥ ४८
 एवंप्रभावो राजाऽऽसीदेलस्तु द्विजसत्तमाः । देशे पुण्यतमे चैव महर्षिभिरलंकृते ॥ ४९
 राज्यं स कारुणामास प्रयागे पृथिवीपतिः । उत्तरे यामुने तीरे प्रतिष्ठाने महायशाः ॥ ५०
 तस्य पुत्रा वभूवुर्द्वे षडिन्द्रोपमतेजसः । गन्धर्वलोके विदिता आयुर्धोमानमावसुः ॥ ५१
 विश्वायुश्च क्षतायुश्च गतायुश्चोर्ध्वशीसुताः । अमावसोस्तु वै जातो भीमो राजाऽथ विश्वजित् ॥
 श्रीमान्भीमस्य दायदो राजाऽऽसीत्काञ्चनप्रभः । विद्वांस्तु काञ्चनस्यापि सुहोत्रोऽभून्महाबलः

* अत्र सधिरार्पः । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके विद्यते ।

१ ग. घ. ड. 'रोभूता अ' । २ ख. ग. घ. पुनः । ३ क. ग. 'भनम् । अ' । ४ ग. ड. 'वकीडा । ५ ख.
 'व' । ज्ञायते हि । ६ क. गृह । ७ ग. घ. एङ्ग । ८ ग. घ. 'दृष्टु । ९ क. 'ष्टान्ते म' ।

सुहोत्रस्याभवज्जहनुः कौशिकागर्भसंभनः । प्रतिगत्य ततो गङ्गा वितते यज्ञकर्मणि ॥ ५४
 प्लावयामास तं देशं भाविनोऽर्थस्य दर्शनात् । गङ्गया प्लावितं दृष्ट्वा यज्ञवाटं समन्ततः ॥ ५५
 सौहोत्रिर्वरदः क्रुद्धो गङ्गां संरक्तलोचनः । अस्य गङ्गेऽवलेपस्य सद्यः फलमवाप्नुहि ॥ ५६
 एतत्ते विफलं सर्वं पीतमम्भः करोम्यहम् । राजर्षिणा ततः पीतां गङ्गां दृष्ट्वा सुरर्षयः ॥ ५७
 उपनिन्युर्महाभागा दुहितृत्वेन जाह्नवीम् । यौवनाश्वस्य पौत्रीं तु कावेरीं जह्नुरावहत् ॥ ५८
 युवनाश्वस्य शापेन गङ्गां येन विनिर्ममे । कावेरीं सरितां श्रेष्ठां जह्नुभार्यामानिन्दिताम् ॥ ५९
 जह्नुश्च दयितं पुत्रं सुहोत्रं नाम धार्मिकम् । कावेर्यां जनयामास अजकस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ६०
 अजकस्य तु दायादो बलाकाशो महायशाः । बभूवुश्च गयः शीलः कुशस्तस्याऽऽत्मजः स्मृतः ॥ ६१
 कुशपुत्रा बभूवुश्च चत्वारो वेदवर्चसः । कुशाश्वः कुशनाभश्च अमूर्तारयशो वसुः ॥ ६२
 कुशस्तम्बस्तपस्तेपे पुत्रार्थं राजसत्तमः । पूर्णे वर्षसहस्रे वै शतक्रतुमपश्यत् ॥ ६३
 सुदुर्गं तापसं दृष्ट्वा सहस्राक्षः पुरंदरः । समर्थः पुत्रजनने स्वयमेवास्य शाश्वतः ॥ ६४
 पुत्रत्वं कल्पयामास स्वयमेव पुरंदरः । गाधिर्नामाभवत्पुत्रः कौशिकः पाकशासनः ॥ ६५
 पौरुकुत्ताऽभवज्जार्या गाधिस्तस्यामजायत । पूर्वकन्यां महाभागां नाम्ना सत्यवतीं शुभाम् ॥ ६६
 तां गांधिः पुत्रः काव्याय रुचीकाय ददौ प्रभुः ॥ ६७
 तस्यां पुत्रस्तु वै भर्ता भार्गवो भृगुनन्दनः । पुत्रार्थे साधयामास चरुं गाधेस्तथैव च ॥ ६८
 तथा चाऽऽहूय णिधृतिमृचीको भार्गवस्तदा । उपयोज्यश्चरुरयं त्वया मात्रा च ते शुभे ॥ ६९
 तस्यां जनिष्यते पुत्रो दीप्तिमान्क्षत्रियर्षभः । अजेयः क्षत्रियैर्युद्धे क्षत्रियर्षभसूदनः ॥ ७०
 तवापि पुत्रं कल्पाणि धृतिर्मन्तं तपोधनम् । क्षमात्मकं द्विजश्रेष्ठं चरुरेव विधास्यति ॥ ७१
 एवमुक्त्वा तु तां भार्यामृचीको भृगुनन्दनः । तर्पस्याभिरतो नित्यमरण्यं प्रविवेश ह ॥ ७२
 गाधिः सदारस्तु तदा ऋचीकाश्रममभ्यगात् । तीर्थयात्राप्रसङ्गेन सुतां द्रष्टुं नरेश्वरः ॥ ७३
 चरुद्वयं गृहीत्वा तु ऋषेः सत्यवती तदा । भर्तुर्वचनमव्यग्रा हृष्टा मात्रे न्यवेदयत् ॥ ७४
 माता तु तस्यै दैवेन दुहिते स्वं चरुं ददौ । तस्याश्चरुमथाज्ञानादात्मनः सा चकार ह ॥ ७५
 अथ सत्यवती गर्भं क्षत्रियान्तकरं शुभम् । धारयामास दीप्तेन वपुषा घोरदर्शना ॥ ७६
 तमृचीकस्ततो दृष्ट्वा योगेनाप्यनुमृश्य च । तदाऽब्रवीद्विजश्रेष्ठः स्वां भार्यां वरवर्णिनीम् ॥ ७७
 भौत्राऽसि वञ्चिता भद्रे चरुंवत्या सहेतुना । जनिष्यति हि पुत्रस्ते मूरकर्माऽतिदारुणः ॥ ७८
 माता जनिष्यते वाऽपि तथाभूतं तपोधनम् । विश्वं हि ब्रह्म तपसा मया तत्र समर्पितम् ॥ ७९
 एवमुक्त्वा महाभागा भर्त्रा सत्यवती तदा । प्रसादयामास पतिं सुतो मे नेदशो भवेत् ॥ ८०
 द्याक्षणापसदस्त्वन्य इत्युक्तो मुनिरब्रवीत् ॥ ८१
 नैव संकल्पितः कामो मया भद्रे तथा त्वया । उग्रकर्मा भवेत्पुत्रः पितुर्मातुश्च कारणात् ॥ ८२
 पुनः सत्यवती याज्यमेवमुक्त्वाऽब्रवीदिदम् । इच्छुः लोकानपि मुने सृजेथाः किं पुनः सुतम् ॥ ८३

१ ग. घ. 'दिप्याग' । २ रा. ग. 'र्व विवशम्भः' । ३ घ. 'हार्गेनविनिर्ममी' । का. । ४ घ. 'रो देववर्च' ।
 ५ रा. 'मूर्तर' । घ. 'मूर्तरपमो व' । ६ क. 'ता स उग्रं त' । ७ ग. घ. 'गाधिपु' । ८ क. ग. 'धृति रुची' । ९ क. रा.
 ग. शुभाः । १० क. ग. 'मन्त्रं त' । ११ घ. 'पस्यमि' । १२ क. रा. ग. सदा । १३ ग. घ. 'ष्टः रूमा' । १४ क.
 मातुः निष्यति ते भ' । १५ रा. घ. 'रिन्यात' । १६ घ. 'जनविष्यति' । १७ रा. 'नैव ग' ।

(चन्द्रवंशकथनम्)

शमात्मकमृजुं भर्तः पुत्रं मे दातुमर्हसि । काममेवंविधैः पुत्रो मम स्यात्तु वद भर्ता ॥ ८२
 मय्यन्यथा न शक्यं वै कर्तुमेव द्विजोत्तम । ततः प्रसादमकरोत्स तस्यास्तपसो बलात् ॥ ८३
 पुत्रे नास्ति विशेषो मे पौत्रे वा वरवर्णिनि । स्वया यथोक्तं वचनं तथा भद्रे भविष्यति ॥ ८४
 तस्मात्सत्यवती पुत्रं जनयामास भार्गवम् । तपस्यभिरतं दान्तं जमदग्निं शमात्मकम् ॥ ८५
 भृगोश्चरुविपर्यासे रौद्रवैष्णवयोः पुरा । जमनाद्वैष्णवस्याग्नेर्जमदग्निरजायत ॥ ८६
 विश्वामित्रं तु दायादं गांधिः कुशिकनन्दनः । प्राप्य ब्रह्मर्षियमतां जगाम ब्रह्मणा वृतः ॥ ८७
 सा हि सत्यवती पुण्या सत्यव्रतपरायणा । कौशिकीति समाख्याता प्रवृत्तेयं महानदी ॥ ८८
 परिश्रुता महाभागा कौशिकी सरिता वरा । इक्ष्वाकुवंशे स्वभवत्सुवेणुर्नाम पार्थिवः ॥ ८९
 तस्य कन्या महाभागा कामली नाम रेणुका । रेणुकायां तु कामल्यां तपोधृतिसमन्वितः ॥
 आर्चीको जनयामास जमदग्निः सुदारुणम् ॥ ९०
 सर्वविद्यान्तर्गं श्रेष्ठं धनुर्वेदस्य पारगम् । रामं क्षत्रियहन्तारं मदीप्तमिव पावकम् ॥ ९१
 और्वस्यैवमृचीकस्य सत्यवत्यां महामनाः । जमदग्निस्तैपोर्वीर्याज्जिज्ञे ब्रह्मविदां वरः ॥
 मध्यमश्च शुनःशेषः शुनैःपुच्छः कनिष्ठकः ॥ ९२
 विश्वामित्रस्तु धर्मात्मा नाम्ना विश्वरथः स्मृतः । जज्ञे भृगुप्रसादेन कौशिकाद्वंशवर्धनः ॥ ९३
 विश्वामित्रस्य पुत्रस्तु शुनःशेषोऽभवन्मुनिः । हरिश्चन्द्रस्य यज्ञे तु पशुत्वे नियतः स वै ॥ ९४
 *देवैर्दत्तः शुनःशेषो विश्वामित्राय वै पुनः । देवैर्दत्तः स वै यस्मादेवरातस्ततोऽभवत् ॥ ९५
 विश्वामित्रस्य पुत्राणां शुनःशेषोऽग्रजः स्मृतः । मधुच्छन्दो नयश्चैव कृतदेवौ ध्रुवाष्टकौ ॥ ९६
 कच्छपः पूरणश्चैव विश्वामित्रसुतास्तु वै । तेषां गोत्राणि बहुधा कौशिकानां महात्मनाम् ॥ ९७
 पार्थिवा देवराताश्च याज्ञवल्क्याः समर्पणाः । उदुम्बरा उदुम्लानास्तारका यमपुधताः ॥ ९८
 लोहिण्या रेणवश्चैव तथा कारीपवः स्मृताः । वभ्रवः पाणिनश्चैव ध्यानजप्यास्तथैव च ॥ ९९
 शालावत्या हिरण्याक्षा सैण्डुकता गालवाः स्मृताः । देवला यामदूताश्च सालङ्कायनर्षीकलाः ॥
 ददातिवादराश्चान्ये विश्वामित्रस्य धीमतः । ऋष्यन्तरविवाह्यास्ते बहवः कौशिकाः स्मृताः ॥
 कौशिकाः सौश्रुताश्चैव तथाऽन्ये सैधवायनाः । पौरोरवस्य पुण्यस्य ब्रह्मर्षेः कौशिकस्य तु ॥
 दृषद्वतीसुतश्चापि विश्वामित्रात्तथाष्टकः । अष्टकस्य सुतो यो हि प्रोक्तो जहनुगणो मया ॥ १०३

ऋषय ऊचुः—

किं लक्षणैर्धर्मेण तपमेह श्रुतेन वा । ब्राह्मण्यं समनुप्राप्तं विश्वामित्रादिभिर्नृपैः ॥ १०४
 येन येनाभिधानेन ब्राह्मण्यं क्षत्रिया गताः । विशेषं ज्ञातुमिच्छामस्तपसा दानतस्तथा ॥ १०५
 एवमुक्तस्ततो वाक्यमब्रवीदिदमर्थवत् । अन्यायोपगतैर्द्रव्यैरिह्य द्विजसत्तमान् ॥
 धर्माभिकाङ्क्षी यजते न धर्मफलमश्नुते ॥ १०६

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ख. ग. घ 'ध. पीत्रो' । २ ख. स्यात्तु' । ३ ख. घ. 'भो । ययन्य' । ४ ख. ग. गांधि कु' । ५ क. घ. 'स्ततो वी' । ६ क. 'शेषः शु' । ७ क. 'नः पुच्छः' । ८ क. घ. 'शेषोऽभ' । ९ क. ग. घ 'शेषोऽग्र' । १० ग. घ. 'न्दोत्तय' । ११ ख. घ. 'देवो ध्रु' । १२ क. 'ण्यो रे' । १३ ख. 'कः ययवत' । घ. 'धः सवन' । १४ ख. साठता । १५ क. 'वास्तुलाः' । १६ क. 'शिकासोभ्रमाधे' । ग. 'शिकासोभ्रु' । १७ क. ख. ग. 'च्छामि तप' । १८ क. 'राह्य यजने निया । भ' । ख. घ. 'राह्य यजते हि यः । ध' ।

मम पार्श्वे त्वनाचारस्तव भर्ता महेश्वरः । दरिद्रः सर्व एवेह अक्लिष्टं लभतेऽनये ॥ ३२
 मात्रा तथोक्ता वचसा स्त्रीस्वभावान्नचाक्षमत् । स्मितं कृत्वा तु वरदा हयपार्श्वमथागमत् ॥ ३३
 विपण्णवदना देवी महादेवमभाषत । नेह वत्स्याम्यहं देव नय मां स्वं निवेशनम् ॥ ३४
 तथोक्तस्तु महादेवः सर्वाल्लोकानवेक्ष्य ह । वासार्थं रोचयामास पृथिव्यां तु द्विजोत्तमाः ॥
 वाराणसीं महातेजाः सिद्धक्षेत्रं महेश्वरः ॥ ३५
 दिवोदासेन तां ज्ञात्वा निविष्टां नगरीं भवः । पार्श्वस्थं स समाहूय गणेशं क्षेमकं *प्रवीत् ॥
 गणेश्वर पुरीं गत्वा शून्यां वाराणसीं कुरु । मृदुना चाभ्युपायेन अतिवीर्यः स पार्थिवः ॥ ३७
 ततो गत्वा निकुम्भस्तु पुरीं वाराणसीं पुरा । स्वप्ने संदर्शयामास मङ्गलं नाम नावितम् ॥ ३८
 श्रेयस्तेऽहं करिष्यामि स्थानं मे रोचयानघ । मद्रूपां प्रतिमां कृत्वा नगर्षन्ते निवेशय ॥ ३९
 तथा स्वप्ने यथा दृष्टं सर्वं कारितवान्द्विजाः । नगरीद्वार्यनुज्ञाप्य राजानं तु यथाविधि ॥ ४०
 पूजा तु महती चैव नित्यमेव प्रयुज्यते । गन्धैर्धूपैश्च माल्यैश्च मेक्षणीयैस्तथैव च ॥ ४१
 अन्नमदानयुक्तैश्च अत्यद्भुतमिवाभवत् । एवं संपूज्यते तत्र नित्यमेव गणेश्वरः ॥ ४२
 ततो वरसहस्राणि नगराणां प्रयच्छति । पुत्रान्निहरण्यमायुं च सर्वकामांस्तथैव च ॥ ४३
 राज्ञस्तु महिषी श्रेष्ठा सुयशा नाम विश्रुता । पुत्रार्थमागता साध्वी राज्ञा देवी प्रचोदिता ॥ ४४
 पूजां तु विपुलां कृत्वा देवी पुत्रानयाचत । पुनः पुनरथाऽऽगम्य बहुशः पुत्रकारणात् ॥ ४५
 न प्रयच्छति पुत्रांस्तु निकुम्भः कारणेन तु । राजा यदि तु क्रुध्येत ततः किञ्चित्प्रवर्तते ॥ ४६
 अथ दीर्घेण कालेन क्रोधो राजानमाविशत् । भूतं त्विदं मेहाद्वारि नागराणां प्रयच्छति ॥ ४७
 भीत्या वरांश्च शतशो न किञ्चिन्न प्रयच्छति । मामकैः पूज्यते नित्यं नगर्यां मम चैव तु ॥ ४८
 तत्रार्चितश्च बहुशो देव्या मे तत्र कारणात् । न ददाति च पुत्रं मे कृतघ्नो बहुभोजनः ॥ ४९
 अतो नार्हति पूजां तु मत्सकाशात्कथंचन । तस्मात्तु नाशयिष्यामि तस्य स्थानं दुरात्मनः ॥
 एवं तु स विनेश्चित्य दुरात्मा राजकिलिषी । स्थानं गणपतेस्तस्य नाशयामास दुर्मतिः ॥ ५१
 भयमायतनं दृष्ट्वा राजानमगमत्प्रभुः । यस्मादिनपराधं मे त्वया स्थानं विनाशितम् ॥ ५२
 अकस्मात्तु पुरीं शून्या भवित्री ते नराधिप । ततस्तेन तु शापेन शून्या वाराणसी तेदा ॥ ५३
 शंप्त्वा पुरीं निकुम्भस्तु महादेवमथानयत् । शून्यां पुरीं महादेवो निर्ममे परमात्मनेना ॥ ५४
 तुर्यां देवविभूत्यास्तु देव्याश्चैव महात्मनः । रमते तत्र वै देवी रममाणो महेश्वरः ॥ ५५
 न रतिं तत्र वै देवी लभते गृहविस्मयात् । देव्याः क्रीडार्थमीशानो देवो वाक्पमथाव्रवीत् ॥
 नाहं वेश्म विमोक्ष्यामि अविमुक्तं हि मे गृहम् । महस्येनामथोवाव अविमुक्तं हि मे गृहम् ॥ ५७
 नाहं देवि गविष्यामि गच्छस्वेहं वमाम्यहम् । तस्मात्तदविमुक्तं हि प्रोक्तं देवेन वै स्वयम् ॥

* अत्राङ्गाय आर्पः ।

१ स. भयं लभते । घ. अहं ल । २ घ. विवर्णव । ३ घ. 'यो सा देव सम' । ४ घ. क्षेत्रक
 रा. क्षेमक । ५ घ. ग. घ. मददा । ६ क. 'चित्तु प्रवर्तते' । मा । ७ घ. तत्रावित । ८ क. 'स्माद्वतेऽप' । ग. स्मात्त
 नय । ९ क. तथा । १० क. क्षती । ११ स. घ. 'रमनः' । र । १२ ग. घ. 'यो ऐश्वर्यात्मा तु विस्मिता' । दे । १
 १३ स. घ. देवार्थमपानयत् । रमते तत्र वै देवी रममाणा महेश्वरम् । न रतिं तत्र वै देवी लभते गृहविस्मयात् ।
 पुनर्यामीति ता देवी देवी । १४ क. रा. 'ह रमाम्य' ।

(चन्द्रवशकीर्तनम्)

- एवं वाराणसी शप्ता अविमुक्तं च कीर्तितम् । यस्मिन्वसति वै देवः सर्वदेवनमस्कृतः ॥ ५९
- युगेषु त्रिषु धर्मात्मा सह देव्या महेश्वरः ॥ ६०
- अन्तर्धानं कलौ याति तत्पुरं तु महात्मनः । अन्तर्हिते पुरे तस्मिन्पुरी सा वसते पुनः ॥ ६१
- एवं वाराणसी शप्ता निवेशं पुनरागता । भद्रश्रेण्यस्य पुत्राणां शतमुत्तमधान्विनम् ॥ ६२
- हत्वा निवेशयामास दिवोदासो नराधिपः । भद्रश्रेण्यस्य राज्यं तु हृतं तेन बलीयसा ॥ ६३
- भद्रश्रेण्यस्य पुत्रस्तु दुर्दमो नाम नामतः । दिवोदासेन बालेति घृणया स विवर्जितः ॥ ६४
- दिवोदासादपद्वत्यां वीरो जज्ञे प्रतर्दनः । तेन पुत्रेण बालेन प्रहृतं तस्य वै पुनः ॥ ६५
- वैरस्यान्तं महाराज्ञा तदा तेन विधित्सता । प्रतर्दनस्य पुत्रौ द्वौ वत्सो गर्गश्च विश्रुतः ॥ ६६
- वत्सपुत्रो ह्यलर्कस्तु संनतिस्तस्य चाऽऽत्मजः । अलर्कं प्रति राजर्षिगीतश्लोकौ पुरातनौ ॥ ६७
- षष्टिवर्षसहस्राणि षष्टिवर्षशतानि च । युवा रूपेण संपन्नो ह्यलर्कः काशिसत्तमः ॥ ६८
- लोषामुद्राप्रसादेन परमायुस्वाप्तवान् ॥ ६९
- शापस्यान्ते महाबाहुर्हत्वा क्षेमकराक्षसम् । रम्यामावासयामास पुरीं वाराणसीं नृपः ॥ ७०
- संनतेऽपि दायादः सुनीथो नाम धार्मिकः । सुनीथस्य तु दायादः सुकेतुर्नाम धार्मिकः ॥ ७१
- सुकेतुतनयश्चापि धर्मकेतुरिति श्रुतिः । धर्मकेतोस्तु दायादः सत्यकेतुर्महारथः ॥ ७२
- सत्यकेतुसुतश्चापि विभुर्नाम प्रजेश्वरः । सुविभुस्तु विभोः पुत्रः सुकुमारस्ततः स्मृतः ॥ ७३
- सुकुमारस्य पुत्रस्तु धृष्टकेतुः स धार्मिकः । धृष्टकेतोस्तु दायादो वेणुहोत्रः प्रजेश्वरः ॥ ७४
- वेणुहोत्रसुतश्चापि गार्ग्यो वै नाम विश्रुतः । गार्ग्यस्य गर्भभूमिस्तु वात्स्यो वत्सस्य धीमतः ॥ ७५
- ब्राह्मणाः क्षत्रियाश्चैव तयोः पुत्राः सुधार्मिकाः । विक्रान्ता बलवन्तश्च सिंहतुल्यपराक्रमाः ॥ ७६
- इत्येते काश(श्य)पाः प्रोक्ता रजेरपि निबोधत । रजेः पुत्रशतान्यासन्पञ्च वीर्यवतो भुवि ॥ ७७
- राजेयमिति विख्यातं क्षत्रमिन्द्रभयावहम् ॥ ७८
- तदा देवासुरे युद्धे समुत्पन्ने सुदारुणे । देवाश्चैवासुराश्चैव पितामहमथाब्रुवन् ॥ ७९
- आचयोर्भगवन्युद्धे विजेता को भविष्यति । ब्रूहि नः सर्वलोकेश श्रोतुमिच्छामहे वयम् ॥ ८०

ब्रह्मोवाच—

- येषामर्थाय सङ्ग्रामे रजिरात्तायुधः प्रभुः । योत्स्यते ते विजेष्यन्ति त्रीँल्लोकान्नात्र संशयः ॥ ८१
- रजिर्विजस्ततो लक्ष्मीर्यतो लक्ष्मीस्ततो धृतिः । यतो धृतिस्ततो धर्मो यतो धर्मस्ततो जयः ॥ ८२
- तद्देवा दानवाः सर्वे ततः श्रुत्वा रजेर्जयम् । अभ्ययुर्जयमिच्छन्तः स्तुवन्तो राजसत्तमम् ॥ ८३
- ते हृष्टमनसः सर्वे राजानं देवदानवाः । ऊचुरस्मज्जयाय त्वं गृहाण वरकार्मुकम् ॥ ८४

रजिरुवाच—

अहं जेष्यामि वो युद्धे देवाञ्चकपुरोगमान् । इन्द्रो भवामि धर्मात्मा ततो योत्स्यामि संयुगे ॥

दानवा ऊचुः—

अस्माकमिन्द्रः मेह्लादस्तस्यार्थे विजयामहे । अस्मिन्सु समये राजंस्तिष्ठेथा देवनोदिते ॥ ८५

१ ख. 'इत्येतस्य' । २ ख. 'स्तु सत्तति' । ३ ख. ग. घ. 'पिण्डोक्तौ गीतो पु' । ख. 'तु सुधा' । ४ ख. 'पि गणो वै' । ५ ख. ग. घ. 'स्तु वत्सो व' । ६ ख. 'क्ता राजे' । ७ ख. राजेः । ८ क. ख. ग. नो । ९ ख. घ. 'तो आस्थामि' । १० ग. ड. 'प्रहराद' । ११ क. 'दिते' । ख ।

धर्मं चैतं समारूपाय पापात्मा पुरुषाधमः । ददाति दानं विभेभ्यो लोकानां दम्भकारणात् ॥
 जपं कृत्वा तथा तीव्रं धनलोभाद्विरङ्कुशः । रागमोहान्वितो ह्यन्ते पावनार्थं ददाति यः ॥ १०८
 तेन दत्तानि दानानि अफलानि भवन्त्युत । तस्य धर्मप्रवृत्तस्य हिंसकस्य दुरात्मनः ॥ १०९
 एवं लब्ध्वा धनं मोहाद्दत्तो यजतश्च ह । संक्लिष्टकर्मणो दानं न तिष्ठति दुरात्मनः ॥ ११०
 न्यायामतानां द्रव्याणां तीर्थे संप्रतिपादनम् । कामाननभिसंधाय यजते च ददाति च ॥ १११
 स दानफलमाप्नोति तच्च दानं सुखोदयम् । दानेन भोगानामोति स्वर्गं सत्येन गच्छति ॥ ११२
 तपसा तु सुगुप्तेन लोकान्विष्टभ्य तिष्ठति । विष्टभ्य स तु तेजस्वी लोकेष्वानन्त्यमश्नुते ॥ ११३
 दानाच्छ्रेयस्तथा यज्ञो यज्ञाच्छ्रेयस्तथा तपः । संन्यासस्तपसः श्रेयांस्तस्माज्ज्ञानं गुरु स्मृतम् ॥
 श्रूयन्ते हि तपःसिद्धाः क्षात्रोपेता द्विजातयः । विश्वामित्रो नरपतिर्माधाता संकृतिः कपिः ॥
 कपेश्च पुरुकुत्सश्च सत्यश्चानृहवानृथुः । आर्षिषेणोऽजमीढश्च भागान्योऽन्यस्तथैव च ॥ ११६
 कक्षीवश्चैव शिजयस्तथाऽन्ये च महारथाः । रथीतरश्च रुन्दश्च विष्णुवृद्धादयो नृपाः ॥ ११७
 क्षात्रोपेताः स्मृता ह्येते तपसा ऋषिणां गताः । एते राजर्षयः सर्वे सिद्धिं सुमहतीं गताः ॥
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि अयोर्वंशं महात्मनः ॥ ११८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते अमावसुर्वंशानुकीर्तनं नामैकमपठितमोऽध्यायः ॥ ११ ॥

आदितः श्लोकानां सप्तत्यङ्काः — ८१२५

अथ द्विनवातितमोऽध्यायः ।

चन्द्रवंशकीर्तनम् ।

सूत उवाच —

एते पुत्रा महात्मनः पञ्चैवाऽऽसन्महाबलाः । स्वर्भानुतर्नया विमाः प्रभायां जज्ञिरे वृषाः ॥ १
 नहुषः प्रथमस्तेषां पुत्रधर्मा ततः स्मृतः । धर्मवृद्धात्मजश्चैव सुतहोत्रो महायशः ॥ २
 सुतहोत्रस्य दायादास्त्रयः परमधार्मिकाः । कौशः शलश्च द्रोवेतौ तथा गृत्समैदः प्रभुः ॥ ३
 पुत्रो गृत्समदस्यापि शुनको यस्य शौनकः । द्राक्षणाः क्षत्रियाश्चैव वैश्याः शूद्रास्तथैव च ॥ ४
 एतस्य वंशे संभूता विचित्रैः कर्मभिर्द्विजाः । शलात्मजो ह्यार्षिषेणश्चरेन्तस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ५
 शौनकाश्चाऽऽर्षिषेणाश्च क्षात्रोपेता द्विजातयः । काशस्य काशयो राष्ट्रः पुत्रो दीर्घतपास्तथा ॥ ६
 धर्मश्च दीर्घतपसो विद्वान्धन्वन्तरिस्ततः । तैषसा सुमहातेजा जातो वृद्धस्य धीमतः ॥

अथैनमृषयः प्रोक्तुः सूतं वाक्यमिमं पुनः ॥

ऋषय उवाचः —

कथं धन्वन्तरिर्देवो मानुषेऽपिह जज्ञिवात् । एतद्देवितुमिच्छामस्ततो ब्रूहि मियं तथा ॥ ८

१ य. य. 'मात्स्याय' । २ य. 'त' । तपः कृ० । ३ य. ग. ऊर्ध्व । ४ क. सुगुप्ते० । य. सुगुप्ते । ५ य. धेष्टस्त० ।
 ६ क. य. च । कक्षीव० । ७ य. य. 'पाः । शयो० । ८ नयातेवाप्र० । य. 'नयातेय प्र० । ९ क. ग. नृपः । १० य.
 य. शुनहोत्र । ११ य. य. शायो लक्ष्य । १२ क. 'मदः प्र० । १३ य. स्मृतः । १४ य. य. च । तस्य वंशे 'सुगुद्धता ।
 १५ य. 'पतोऽन्ते सुमहतीं गा० । १६ य. 'निर्देय० ।

(चन्द्रवंशकीर्तनम्)

सूत उवाच—

धन्वन्तरेः संभवोऽयं श्रूयतामिह वै द्विजाः । स संभूतः समुद्रान्ते मध्यमानेऽमृते पुरा ॥ ९

उत्पन्नः सकलात्पूर्वं सर्वतश्च श्रिया वृतः । सर्वसांसेद्धकार्यं तं दृष्ट्वा विष्टम्भितः स्थितः ॥

अजस्त्वमिति होवाच तस्मादेजस्तु स स्मृतः ॥ १०

अजः प्रोवाच विष्णुं तं तनयोऽस्मि तव प्रभो । विधत्स्व भागं स्थानं च मम लोके सुरोत्तम ॥

एवमुक्तः स दृष्ट्वा तु तैश्च प्रोवाच स प्रभुः । कृतो यज्ञविद्यागस्तु यज्ञियैर्हि सुरैस्तथा ॥ १२

वेदेषु विधियुक्तं च विधिहोत्रं मर्ह्यभिः । न शक्यमिह होमो वै तुल्यं(त्यः) कर्तुं कदाचन ॥

अर्धाक्सुतोऽसि हे देव नाममन्नोऽसि वै प्रभो । द्वितीयायां तु संभूत्यां लोके ख्यातिं गमिष्येति

अणिमादियुता सिद्धिर्गर्भस्थस्य भविष्यति । तेनैव च शरीरेण देवत्वं प्राप्स्यसि प्रभो ॥

चक्रमर्ध्वैर्धृतैर्गन्धैर्यक्ष्यन्ति त्वां द्विजातयः ॥ १५

अथ च त्वं पुनश्चैव आयुर्वेदं विधास्यासि । अवश्यंभावी ह्यर्थोऽयं प्राक्सृष्टस्त्वज्जगोनिना ॥ १६

द्वितीयं द्वापरं प्राप्य भविता त्वं न संशयः । तस्मात्तस्मै वरं दत्त्वा विष्णुरन्तर्दधे ततः ॥ १७

द्वितीये द्वापरे प्राप्ते सौमहोत्रः प्रकाशिराद् । पुत्रकामस्तपस्तेषु नृपो दीर्घितपास्तथा ॥ १८

अजं देवं तु पुत्रार्थं ह्यारिराधयिषुर्नृपः । वरेण च्छन्दयामास प्रीतो धन्वन्तरिर्नृपम् ॥ १९

नृप उवाच—

भगवन्पदि तुष्टस्त्वं पुत्रो मे धृतिमान्भव । तथेति समनुज्ञाय तत्रैवान्तरधीयत ॥ २०

तस्य गेहे समुत्पन्नो देवो धन्वन्तरिस्तदा । काशिराजो महाराजः सर्वरोगप्रणाशनः ॥ २१

आयुर्वेदं भरद्वाजश्चकार सभिषक्क्रियम् । तमष्टधा पुनर्वर्षस्य शिष्येभ्यः प्रत्यपादयत् ॥ २२

धन्वन्तरिसुतश्चापि केतुमानिति विभ्रुतः । अथ केतुमतः पुत्रो विभो भीमरथो नृपः ॥

दिवोदास इति ख्यातो वाराणस्पथिवोऽभवत् ॥ २३

एतस्मिन्नेव काले तु पुरीं वाराणसीं पुरा । शून्यां विवेशयामास क्षेमको नाम राज्ञसः ॥ २४

शप्ता हि सा पुरी पूर्वं निकुम्भेन महात्मना । शून्या वर्षतद्वत्सं वै भवित्रीति पुनः पुनः ॥ २५

तस्यां तु शप्तमात्रायां दिवोदासः प्रजेश्वरः । विषयान्ते पुरीं रम्भां गोमत्यां संन्यवेशयत् ॥ २६

ऋषय ऊचुः—

वाराणसीं किमर्थं तां निकुम्भः शप्तवान्पुरा । निकुम्भश्चापि धर्मात्मा सिद्धक्षेत्रं शशाप यः ॥

सूत उवाच—

दिवोदासस्तु राजर्षिर्नगरीं प्राप्य पार्थिवः । वसते स महातेजाः स्फीतायां वै नराधिपः ॥ २८

एतस्मिन्नेव काले तु कर्तदारो महेश्वरः । देव्याः स म्रियकामस्तु वसानः श्वशुरान्तिके ॥

देवाज्ञया पारिषदा विश्वरूपास्तपोधनाः । पूर्वोक्तै रूपविशेषैस्तोषयन्ति महेश्वरीम् ॥

दृष्ट्वेति तैर्महादेवो मेना नैव तु हृष्यति । जुगुप्सते सा नित्यं च देवं देवीं तथैव च ।

स तथेति ब्रुवन्नेव देवैरप्यभिचोदितः । भविष्यसीन्द्रो जित्वेति देवैरपि निमज्जितः ॥ ८४
 जघान दानवान्सर्वान्समक्षं वज्रपाणिनः । स विमनष्टां देवानां परमश्रीः श्रियं वशी ॥ ८५
 निहत्य दानवान्सर्वानाजहार रजिः प्रभुः । तं तथा तु रजिं तत्र देवैः सह शतक्रतुः ॥ ८६
 रजिपुत्रोऽहमित्युक्त्वा पुनरेवाब्रवीद्वचः । इन्द्रोऽसि राजन्देवानां सर्वेषां नात्र संशयः ॥
 यस्याहं गिन्द्र पुत्रस्ते ख्यातिं यास्यामि शत्रुहन् ॥ ८७
 स तु शक्रवचः श्रुत्वा वञ्चितस्तेन मायया । तथेत्येवाब्रवीद्राजा प्रीयमाणः शतक्रतुम् ॥ ८८
 तस्मिंस्तु देवसदृशे दिवं प्राप्ते महीपतौ । दायाद्यमिन्द्रादाजहूराचारं तनया रजेः ॥ ८९
 तानि पुत्रशतान्यस्य तच्च स्थानं शचीपतेः । समक्रामन्त बहुधा स्वर्गलोकं त्रिविष्टपम् ॥ ९०
 ततः काले बहुतिथे समतीते महाबलः । हनराज्योऽब्रवीच्छक्रो हतभागो बृहस्पतिम् ॥ ९१
 चदरीफलमात्रं वै पुरोडाशं विधत्स्व मे । ब्रह्मर्षे येन तिष्ठेयं तेजसाऽऽप्यापितस्ततः ॥ ९२
 ब्रह्मन्कृशोऽयं विमना हूतराज्यो हूतार्शनः । हतौजा दुर्वलो मूढो रजिपुत्रैः प्रसीद मे ॥ ९३

बृहस्पतिरुवाच—

यद्येवं चोदितः शक्र त्वया स्या पूर्वमेव हि । नाभविष्यत्स्वत्पिपैर्यं नाकर्तव्यं ममानघ ॥ ९४
 प्रयतिष्यामि देवेन्द्र त्वद्वितार्थं महाद्युते । यथा भूमिं च राज्यं च अचिरात्प्रतिपत्स्यसे ॥ ९५
 तथा शक्र गमिष्यामि मा भूते विह्वलं मनः । ततः कर्म चकारास्य तेजःसंवर्धनं महत् ॥ ९६
 तेषां च बुद्धिसंमोहमकरोद्बुद्धिसत्तमः । ते यदा ससुता मूढा रागोन्मत्ता विधर्मिणः ॥ ९७
 ब्रह्माद्विपश्च संवृत्ता हतवीर्यपराक्रमाः । ततो लेभे सुरैश्चर्यमैन्द्रस्थानं तथोत्तमम् ॥ ९८
 हत्वा रजिसुतान्सर्वान्कामक्रोधपरायणान् । य इदं पावनं स्थानं प्रतिष्ठानं शतक्रतोः ॥
 शृणुयाद्वा रजेर्वाऽपि न स दौरात्म्यमामुयात् ॥ ९९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते रजियुद्धं नाम द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ १२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—८२२४

अथ त्रिनवतितमोऽध्यायः ।

चन्द्रवंशवर्णनम् ।

कृपय ऊचुः—

मरुत्तेन कथं कन्या राक्षे दत्ता महात्मना । किंवीर्याथ महात्मानो जाता मरुत्तकर्णकाः ॥ १

सूत उवाच—

आर्देवन्तं मरुत्सोमपन्नकामः प्रजेश्वरम् । मासि मासि महातेजाः पष्टिसंवत्सरानृपः ॥ २

तेन ते मरुत्तस्तस्य मरुत्सोमेन तोपिताः । असह्यान् ददुः प्रीताः सर्वकामपरिच्छदम् ॥ ३

अन्नं तस्य सकृत्पक्वमहोरात्रे न क्षीयते । कोटिशो दीयमानं च सूर्यस्योदयनादपि ॥ ४

१ ड. 'वीर्ये कथाय' । २ क. 'मन्त्र्याज' । ३ घ. 'शोऽहं वि' । ४ घ. 'शयः । ह' । ५ रा. ग. घ. ड. 'यार्धमष्ट' । ६ ग. ड. 'माय' । ७ क. 'गोलाप्रावि' । ८ रा. ग. घ. ड. 'न्यया । गु' । ९ क. 'ह्यन्तं म' । १० रा. घ. ड. 'रायं न ।

(चद्रवशवर्णनम्)

मित्रं ज्योतिस्तु कन्यायां मरुत्तस्य च धीमतः । तस्माज्जाता महासत्त्वा धर्मज्ञा मोक्षदर्शिनः ॥ १५
 संन्यस्य गृहधर्माणि वैराग्यं समुपस्थिताः । यतिधर्मपवाप्येह ब्रह्मभूयाय ते गताः ॥ १६
 अनैपायस्ततो जातस्तदा धर्मप्रदत्तवान्(?) । क्षत्रधर्मस्ततो जातः प्रणिपक्षो महातपाः ॥ १७
 प्रतिपक्षमुतश्चापि संजयो नाम विश्रुतः । संजयस्य जयः पुत्रो विजयस्तस्य जैगमिवान् ॥ १८
 विजयस्य जयः पुत्रस्तस्य हर्यद्वतः स्मृतः । हर्यद्वतस्ततो राजा सहदेवः प्रतापवान् ॥ १९
 सहदेवस्य धर्मात्मा अर्दीन इति विश्रुतः । अर्दीनस्य जयत्सेनस्तस्य पुत्रोऽथ संकृतिः ॥ २०
 संकृतेरपि धर्मात्मा कृतधर्मा महायज्ञाः । इत्येते क्षत्रधर्माणो नहुपस्य निबोधत ॥ २१
 नहुपस्य तु दायादाः पडिन्द्रोपमतेजसः । उत्पन्नाः पितृकन्यायां विरजायां महौजसः ॥ २२
 यातिर्ययातिः संयातिरायातिः पञ्च तु द्वयः(?) । यतिर्ज्येष्ठस्तु तेषां वै ययातिस्तु ततोऽवरः ॥ २३
 काकुत्स्थकन्यायां गां नाम लेभे पत्नीं यतिस्तदा । संयातिर्मोक्षमास्थाय ब्रह्मभूतोऽभवन्मुनिः ॥ २४
 तेषां मध्ये तु पञ्चानां ययातिः पृथिवीपतिः । देवयानीमुशनसः सुतां भार्यामवाप ह ॥ २५
 शर्मिष्ठा मासुरी चैव तनयां वृषपर्वणः । यदुं च तुर्वसुं चैव देवयानी व्यजायत ॥ २६
 द्रुह्यं चानुं च पुं च शर्मिष्ठा वार्षपर्वणी । अजीजनन्महावीर्यान्मुतान्देवसुतोपमान् ॥ २७
 रथं तस्मै ददौ रुद्रः प्रीतः परमभास्वरम् । असङ्गं काञ्चनं दिव्यमक्षयौ च महेषुवी ॥ २८
 युक्तं मनोजवैरर्च्येन कन्यां समुद्वहन् । स तेन रथमुख्येन जिगाय च ततो महीम् ॥ २९
 ययातिर्युधि दुर्धरो देवदानवमानवैः । पौरवाणां नृपाणां च सर्वेषां सोऽभवद्रथः ॥ ३०
 यावत्सुदेशप्रभवः कौरवो जनमेजयः । कुरोः पुत्रस्य राज्ञस्तु राज्ञः पारिक्षितस्य ह ॥ ३१
 जगाम स रथो नाशं शार्पाद्भार्ग्यस्य धीमतः ॥ ३२
 भार्ग्यस्य हि सुतं बालः स राजा जनमेजयः । दुर्बुद्धिर्हिसयामास लोहगन्धं नराधिपम् ॥ ३३
 स लोहगन्धो राजर्षिः परिधावन्नितस्ततः । पौरजानपदैस्त्यक्तो न लेभे शर्म कर्हिचित् ॥ ३४
 ततः स दुःखसंतप्तो नालभत्संविदं क्वचित् । शशाप हेतुकमृषिं शरण्यं व्यथितस्तदा ॥ ३५
 इन्द्रो तो नाम विरुधातो योऽसौ मुनिरुदारधीः । याजयामास चेन्द्रोतः शौनको जनमेजयम् ॥ ३६
 अश्वमेधेन राजानं पावनार्थं द्विजोत्तमः ॥ ३७
 स लोहगन्धो व्यनशत्तस्याऽऽवसथमेत्य ह । * स च दिव्यो रथस्तस्माद्वसोऽथेदिपतेस्तथा ॥ ३८
 ततः शक्रेण तुष्टेन लेभे तस्माद्वृहद्रथः । ततो हत्वा जरासंधं भीमस्तं रथमुत्तमम् ॥ ३९
 प्रददौ वासुदेवाय प्रीत्या कौरवनन्दनः ॥ ४०
 स जरां प्राप्य राजर्षिर्ययातिर्नहुपात्मजः । पुत्रं ज्येष्ठं वरिष्ठं च यदुमित्यब्रवीद्वचः ॥ ४१

* अत्रत्यग्रन्यस्य न पूर्वापरसंगतिः ।

१ ख. ड. प्रज्योतिस्तु । ग. प्रज्योतिस्तु । २ ख. घ. नपत्यो महस्तत्र तदा धर्मस्य चक्षते क्ष° । ड. नपत्य-
 स्ततो जातस्तदा धर्मः प्रतापवान् । क्ष° । ३ ग. जज्ञिवान् । ४ ख. घ. ड. आरीन । ५ ख. घ. ड. त्मा क्षत्रध° ।
 ६ ख. 'अ ऊद्वहः । यः । घ. 'अ रुद्रवः । यः । ड. 'अ नुद्रवः । यः । ७ घ. जिगाय । ८ क. 'हत्वा । घ ।
 ९ क. घ. 'यः । योव° । १० ख. 'पाद्रीत्य । ११ ख. ग. घ. ड. बालः । १२ ख. घ. 'यः चक्रेण हिन° । १३ ड.
 'बुद्धिर्हिस° । १४ ख. ग. घ. ड. 'गन्धीनराधिपः । स लोहगन्धी रा° । १५ क. ग. योः । योव° । १६ ख.
 घ. शुक्रेण ।

जरावली च मां तात पलितानि च पर्यगुः । काव्यस्योशनसः शापान्न च तृप्तोऽस्मि यौवने ॥
 त्वं यदो प्रतिपद्यस्व पाप्मानं जरया सह । जरां मे प्रतिगृह्णीष्व तं यदुः प्रत्युवाच ह ॥ ३०
 अनिर्दिष्टा मया भिक्षा ब्राह्मणस्य प्रतिश्रुता । सा च व्यायामसाध्या वै न ग्रहीष्यामि ते जराम्
 जराया वहवो दोषा यानभोजनकारिणः । तस्माज्जरां न ते राजन्ग्रहीतुमहमुत्सहे ॥ ३१
 सितश्मश्रुधरो दीनो जरया शिथिलीकृतः । वलीसंततगात्रश्च दुर्दर्शो दुर्बलाकृतिः ॥ ३२
 अशक्तः कार्यकरणे परिभूतस्तु यौवने । महोपभीतिभिश्चैव तां जरां नाभिकामये ॥ ३४
 सन्ति ते वहवः पुत्रा मत्तः प्रियतरा नृप । प्रतिगृह्णन्तु धर्मज्ञ पुत्रमन्यं वृणीष्व वै ॥ ३५
 स एवमुक्तो यदुना तीव्रकोपसमन्वितः । उवाचः वदतां श्रेष्ठो ज्येष्ठं तं गर्हयन्सुतम् ॥ ३६
 आश्रमः कश्च वाऽन्योऽस्ति को वा धर्मविधिस्तव । मामनादृत्य दुर्वुद्धे यदां त्य नवदेशिक ॥
 एवमुक्त्वा यदुं राजा शशापैने स मन्युमान् । यस्त्वं मे हृदयाज्जातो वयः स्वं न प्रयच्छसि ॥
 तस्मान्न राज्यभाग्मूढ प्रजा ते वै भविष्यति । तुर्वसो प्रतिपद्यस्व पाप्मानं जरया सह ॥ ३९
 (* यौवनेन चरेयं वै विषयांस्तव पुत्रक । पूर्णे वर्षसहस्रे ते प्रतिदास्यामि यौवनम् ॥
 स्वं चैव प्रतिपत्स्यामि पाप्मानं जरया सह ॥) ४०

तुर्वसुस्वाच—

न कामये जरां तात कामभोगप्रणाशिनीम् । जराया वहवो दोषाः पानभोजनकारिणः ॥
 तस्माज्जरां न ते राजन्ग्रहीतुमहमुत्सहे ॥ ४१

ययातिरुवाच—

यस्त्वं मे हृदयाज्जातो वयः स्वं न प्रयच्छसि । तस्मात्प्रजा समुच्छेदं तुर्वसो तव यास्यति ॥ ४२
 असंकीर्णा च धर्मेण प्रतिलोभवरेषु च । पिशिताशिषु चान्येषु मूढ राजा भविष्यति ॥ ४३
 गुरुदारमसक्तेषु तिर्यग्योनिगतेषु वा । पशुधर्मेषु म्लेच्छेषु भविष्यसि न संशयः ॥ ४४

सुत उवाच—

एवं तु तुर्वसुं शप्त्वा ययातिः सुतमात्मनः । शपिष्ठायाः सुतं ब्रूहामिदं वचनमब्रवीत् ॥ ४५
 ब्रूह त्वं प्रतिपद्यस्व वर्णरूपविनाशिनीम् । जरां वर्षसहस्रं वै यौवनं स्वं ददस्व मे ॥ ४६
 पूर्णे वर्षसहस्रे ते प्रतिदास्यामि यौवनम् । स्वं चाऽऽदास्यामि भूयोऽहं पाप्मानं जरया सह ॥

ब्रूह उवाच—

न गजं न रथं नाश्वं जीर्णो भुङ्क्ते न च स्त्रियम् । न सद्गथास्य भवति न जरां तेन कामये ॥

ययातिरुवाच—

यस्त्वं मे हृदयाज्जातो वयः स्वं न प्रयच्छसि । तस्माद्ब्रूह प्रियः कामो न ते संपत्स्यते कश्चित्
 नोऽप्योत्तरसंचारस्तात्र नित्यं भविष्यति । अरीर्जुन्भ्राजवंशस्त्वं तत्रै नित्यं भविष्यसि ॥ ५०

* धनुर्ध्वान्तर्गतप्रश्नः ५. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. द. 'राया प' । २ ग. ग. घ. ट. दोषाः पानभोजनकारिताः । त' । ३ क. 'संवत्' । ४ ग. 'ने ।
 गार्ग्यहारिणी' । ग. घ. ट. 'ने । तदोपपत्ति' । ५ ग. घ. ट. 'दादं तव देशिकः । ए' । ६ ग. घ. ट. 'पाः ।
 यानभोजनकारिताः । ग' । ७ ग. घ. ट. 'मरे' । ८ ग. घ. ट. 'प' । ९ ग. ग. ट. 'राजो भ' । १० ग. ग. घ.
 'चिच्छति । त' । ११ ग. ट. 'गजजात' । १२ ट. 'जमोज' । १३ घ. 'प्र यात्यधि यानाः । भ' । १४ ग. घ.
 'पति । भ । ग. घ. 'पति' ।

(चंद्रवशवर्गनम्)

अनो त्वं प्रतिपद्यस्व पाप्मानं जरया सह । एवं वर्षसहस्रं तु चरेयं यौवनेन ते ॥

५१

*अनुरुवाच—

जीर्णः शिशुरहं तात जरया ह्यशुचिः सदा । न भजामि महाराज तां जरां नाभिकामये ॥

ययातिरुवाच—

यस्त्वं मे हृदयाज्जातो वयः स्वं न प्रयच्छसि । जरादोषस्त्वयोक्तोऽयं तस्मात्ते प्रतिपत्स्यते ॥

प्रजा च यौवनं प्राप्ता विनशिष्यत्यतस्तत्र । अग्निप्रस्कन्दनपरस्त्वं चाप्येव भविष्यसि ॥ ५४

पुरो त्वं प्रतिपद्यस्व पाप्मानं जरया सह । जरावली च मां तात पलितानि च पर्यगुः ॥ ५५

काव्यस्योशनसः शापान्न च तृप्तोऽस्मि यौवने । कंचित्कालं चरेयं वै विषयान्वयसा तव ॥ ५६

पूर्णे वर्षसहस्रे ते प्रतिदास्यामि यौवनम् । स्वं चैव प्रतिपत्स्यामि पाप्मानं जरया सह ॥ ५७

सूत उवाच—

एवमुक्तः प्रत्युवाच पुत्रः पितरमञ्जसा । यथाऽनुग्रह्यसे तात करिष्यामि तथैव च ॥ ५८

प्रतिपत्स्यामि ते राजन्पाप्मानं जरया सह । गृहाण यौवनं मत्तश्चर कामान्ययेप्सितान् ॥ ५९

जरयाऽहं प्रतिच्छन्नो वयोरूपवरस्तत्र । यौवनं भवते दत्त्वा चरिष्यामि यथार्थवत् ॥ ६०

ययातिरुवाच—

पुरो प्रीतोऽस्मि भद्रं ते प्रीतश्चेदं ददामि ते । सर्वकामसमृद्धा ते प्रजा राज्ये भविष्यति * ॥

सूत उवाच—

पुरोरनुमतो राजा ययातिः स्वां जरां ततः । संक्रामयामास तदा प्रसादाद्भार्गवस्य तु ॥ ६२

यौवनेनाथ वयसा ययातिर्नहुपात्मजः । प्रीतियुक्तो नरश्रेष्ठश्चचार विषयान्स्वकान् ॥ ६३

यथाकामं यथोत्साहं यथाकालं यथासुखम् । धर्माविरोधाद्वाजेन्द्रो यथाऽर्हति स एव हि ॥ ६४

देवान्तर्पयग्रज्ञैः पितृञ्चत्तैस्तथैव च । दीनांश्चानुग्रहैरिष्टैः कामैश्च द्विजसत्तमान् ॥ ६५

अतिथीनन्नपानैश्च वैश्यांश्च परिपालनैः । आनृशंस्वेन शूद्रांश्च दस्यून्संनिग्रहेण च ॥ ६६

धर्मेण च प्रजाः सर्वा यथावदनुरञ्जयन् । ययातिः पालयामास साक्षादिन्द्र इवापरः ॥ ६७

स राजा सिंहविक्रान्तो युवा विषयगोचरः । अविरोधेन धर्मस्य चचार सुखमुत्तमम् ॥ ६८

स मार्गमाणः कामानामन्तदोपनिदर्शनात् । विश्वाच्या सहितो रेमे वैभ्राजे नन्दने वने ॥ ६९

अपश्यत्स यदा तां वै वर्धमानां नृपस्तदा । गत्वा पुरोः सकाशं वै स्वं जरां प्रत्यपद्यत ॥ ७०

स संप्राप्य तु तान्कामांस्तुभ्यः खिन्नश्च पार्थिवः । कालं वर्षसहस्रं वै सस्मार मनुजाधिपः ॥ ७१

परिसंख्याय कालं च कलाकाष्ठास्तथैव च । पूर्णं मत्वा ततः कालं पुरुं पुत्रमुवाच ह ॥ ७२

यथासुखं यथोत्साहं यथाकालमर्दिदम् । सेविता विषयाः पुत्र यौवनेन मया तव ॥ ७३

पुरो प्रीतोऽस्मि भद्रं ते गृहाण त्वं स्वयौवनम् । रौज्यं च त्वं गृहाणेदं त्वं हि मे प्रियकृत्सुतः ॥

प्रतिपेदे जरां राजा ययातिर्नहुपात्मजः । यौवनं प्रतिपेदे च पुरुः स्वं पुनरात्मनः ॥ ७५

* अथाध्यायसमाप्तिः ख. पुस्तके ।

१ क. ग. शबर दिते जरा २ क. ग. न जुहोति स कालेऽग्निं ता ३ ख. घ. ड. 'स्यात्प्र प्रतिपत्स्यते । प्री ४ ख. ह । गृ ५ घ. ह । पुरुस्वाव । गृ ५ ख. ग. ड. 'तिः स्वज' ६ ख. घ. तु । पीरवेणातिव' । ग. ड. तु । पीरवेणाय व' ७ घ. ग. घ. ड. 'था हन्ति स ८ क. 'श्वासहेतो रेमे वै वै' ९ क. राष्ट्र । १० ख. ग. ड. 'मज्ज । अ' ११

अभिपेक्षुर्नामं च नृपं पुरुं पुत्रं कनीयसम् । ब्राह्मणप्रमुखा वर्णा इदं वचनमब्रुवन् ॥ ७६
 कथं शुक्रस्य नप्तारं देवयान्याः सुतं प्रभो । श्रेष्ठं यदुमतिक्रम्य पुरो राज्यं प्रदास्यसि ॥ ७७
 यदुज्ज्येष्ठस्तव सुतो जातस्तमनु तुर्वसुः । शर्मिष्ठायाः सुतो द्रुह्यस्ततोऽनुः पुरुरेव च ॥ ७८
 कथं ज्येष्ठानतिक्रम्य कनीयान् राज्यमर्हति । धर्मतो बोधयामि त्वां धर्मं समनुपालय ॥ ७९

यथातिरुवाच —

ब्राह्मणप्रमुखा वर्णाः सर्वे शृण्वन्तु मे वचः । ज्येष्ठं प्रति यथा राज्यं न देयं मे कथंचन ॥ ८०
 मातापित्रोर्वचनकृद्धितपुत्रः प्रशस्यते । मम ज्येष्ठेन यदुना नियोगो नानुपालितः ॥ ८१
 प्रतिकूलः पितुर्यश्च न स पुत्रः सतां मतः । स पुत्रः पुत्रवद्यश्च वर्तते पितृमातृषु ॥ ८२
 यदुनौऽहमवज्ञातस्तथा तुर्वसुनाऽपि च । द्रुह्येण चानुना चैवमप्यवज्ञा कृता भृशम् ॥ ८३
 पुरुणा तु कृतं वाक्यं मानितश्च विशेषतः । कनीयान्मम दायादो जरा येन धृता मम ॥
 सर्वकामः सर्वकृतः पुरुणा पुत्रकारिणा ॥ ८४
 शुकेण च वरो दत्तः काव्येनोशनसा स्वयम् । पुत्रो यस्त्वाऽनुवर्तेत स राजा ते महामते ॥ ८५
 भवतोऽनुमतोऽप्येवं पुरु रोज्येऽभिपिच्यताम् । यः पुत्रो गुणसंपन्नो मातापित्रोर्हितः सदा ॥
 सर्वमर्हति कल्याणं कनीयानपि स प्रभुः ॥ ८६
 अर्हः पुरुरिदं राज्यं यः प्रियः प्रियकृत्तव । वरदानेन शुक्रस्य न शक्यं वक्तुमुत्तरम् ॥ ८७
 पौरजातपदैस्तुष्टैरित्युक्तो नाहुपस्तदा । अभिपिच्य ततः पुरुं स्वराज्ये सुतमात्मनः ॥ ८८
 दिशि दक्षिणपूर्वस्यां तुर्वसुं तु न्यवेशयत् । दक्षिणापरतो राजा यदुं श्रेष्ठं न्यवेशयत् ॥ ८९
 प्रतीच्यामुत्तरस्यां च द्रुह्यं चानुं च तावुभौ । सप्तद्वीपां ययातिस्तु जित्वा पृथ्वीं सप्तागराम् ॥
 व्यभजत्पश्चधा राजा पुत्रेभ्यो नाहुपस्तदा ॥ ९०
 तौरियं पृथिवीं सर्वां सप्तद्वीपा सपत्तना । यथाप्रदेशं धर्मज्ञैर्धर्मेण प्रतिपाल्यते ॥ ९१
 एवं विभज्य पृथिवीं पुत्रेभ्यो नाहुपस्तदा । पुत्रसंक्रामितश्रीस्तु प्रीतिमानभवन्नृपः ॥ ९२
 धनुर्न्यस्य पृषत्कांश्च राज्यं चैव सुतेषु तु । प्रीतिमानभवद्राजा भारमावेदय बन्धुषु ॥ ९३
 अत्र गाथा महाराज्ञा पुरा गीता ययातिना । योऽभिमत्याहरन्कामान्कूर्मोऽङ्गानीव सर्वशः ॥ ९४
 न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति । हविषा कृष्णवर्त्मैव भूय एवाभिवर्धते ॥ ९५
 यत्पृथिव्यां ग्रीहियवं हिरण्यं पशवः स्त्रियः । नालमेकस्य तत्सर्वमिति पश्यन्न मुह्यति ॥ ९६
 यदा तु दुरुते भावं सर्वभूतेषु पावकम् । कर्मणा मनसा वाचा ब्रह्म संपद्यते तदा ॥ ९७
 यदा पराज्ज विमेति यदा त्वस्मान्न विभ्यति । यदा नेच्छति न द्वेष्टि ब्रह्म संपद्यते तदा ॥ ९८
 या दुस्त्यजा दुर्मतिभिर्या न जीर्यति जीर्यतः । दोषः प्राणान्तिको रागस्तां तृष्णां त्यजतः सुखम्
 जीर्यन्ति जीर्यतः केशा दन्ता जीर्यन्ति जीर्यतः । जीविताशा धनाशा च जीर्यतोऽपि न जीर्यति
 यद्य कामसुखं लोके यच्च दिव्यं महत्सुखम् । तृष्णासयमुखस्यैतत्कलां नार्हति षोडशीम् ॥ १०१

१ क. 'ति । भतः संवो' । ग. घ. ङ. 'ति' । सुत संवो' । २ क. राट् । ३ ख. घ. 'जासमं' । ४ क. 'राट्' । ५ क. राट् । ६ क. राट् गु' । ७ ग. ग. घं. ङ. ज्येष्ठ । ८ क. प्रियम् । ९ ख. 'दुष्टे' । १० क. 'दोषाश' । ११ क. 'राट्' ।

(कार्तवीर्योत्पत्तिवचनम्)

एवमुक्त्वा स राजर्षिः सदारः प्रस्थितो वनम् । भृगुतुङ्गे तपस्तप्त्वा तत्रैव च महायशः ॥

पालयित्वा व्रतशतं तत्रैव स्वर्गमाप्तवान्मुयात् ॥ १०२

तस्य वंशास्तु पञ्चैते पुण्या देवर्षिसत्कृताः । यैर्व्यासा पृथिवी कृत्स्ना सूर्यस्येव गभस्तिभिः ॥

धन्यः प्रजावानायुष्माम्कीर्तिमांश्च भवेन्नरः । ययातेश्वरितं सर्वं पठञ्शृण्वन्दिजोत्तमः ॥ १०४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते ययातिप्रसवकीर्तन नाम त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—८३२८

अथ चतुर्नवतितमोऽध्यायः ।

कार्तवीर्यार्जुनोत्पत्तिविवरणम् ।

सूत उवाच—

यदोर्वंशं प्रवक्ष्यामि ज्येष्ठस्योत्तमतेजसः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च गदतो मे निबोधत ॥ १

यदोः पुत्रा बभूवुर्हि पञ्च देवसुतोपमाः । सहस्रजिदय श्रेष्ठः कोटुर्नीलो जितो लघुः ॥ २

सहस्रजित्सुतः श्रीमाञ्जतजिन्नाम पार्थिवः । शतजित्सुना विख्यातास्त्रयः परमधार्मिकाः ॥ ३

हैहयश्च हयश्चैव राजा वेणुहयश्च यः । हैहयस्य तु दायादो धर्मतत्र इति श्रुतिः ॥ ४

धर्मतत्रस्य कीर्तिस्तु संज्ञेयस्तस्य चाऽऽत्मजः । संज्ञेयस्य तु दायादो महिष्मान्नाम पार्थिवः ॥ ५

आसीन्महिष्मतः पुत्रो भद्रश्रेण्यः प्रतापवान् । वाराणस्यधिपो राजा कथितः पूर्वं एव हि ॥ ६

भद्रश्रेण्यस्य दायादो दुर्मदो नाम पार्थिवः । दुर्मदस्य ततो धीमान्कनको नाम विश्रुतः ॥ ७

कनकस्य तु दायादाश्चत्वारो लोकविश्रुताः । कृतवीर्यः कार्तिवीर्यः कृतवर्मा तथैव च ॥ ८

कृतो जातश्चतुर्थोऽभूत्कृतवीर्यात्ततोऽर्जुनः । जज्ञे बाहुसहस्रेण सप्तद्वीपेश्वरो नृपः ॥ ९

स हि वर्षायुतं तप्त्वा तपः परमदुश्चरम् । दत्तमाराधयामास कार्तवीर्योऽत्रिसंभवम् ॥ १०

तस्मै दत्तो वरान्मादाच्चतुरो भूरितेजसः । पूर्वं बाहुसहस्रं तु स वव्रे प्रथमं वरम् ॥ ११

अधर्मे दीयमानस्य सद्भिस्तस्मान्निवारणम् । धर्मेण पृथिवीं जित्वा धर्मेणैवानुपालनम् ॥ १२

सङ्ग्रामांस्तु बहूञ्जित्वा हत्वा चारीन्सहस्रशः । सङ्ग्रामे युध्यमानस्य वधः स्यादधिकाद्रणे ॥ १३

तेनेयं पृथिवी कृत्स्ना सप्तद्वीपा सपत्तना । सप्तोदधिरिक्षिप्ता क्षात्रेण विधिर्ना जनाः ॥ १४

तस्य बाहुसहस्रं तु युध्यतः किल धीमतः । यौद्धो ध्वजो रथश्चैव प्रादुर्भवति मायया ॥ १५

दश यज्ञसहस्राणि तेषु द्वीपेषु सप्तसु । निर्गलाः स्म निर्दृक्ताः श्रूयन्ते तस्य धीमतः ॥ १६

सर्वे यज्ञा महाबाहोस्तस्याऽऽसन्भूरितेजसः । सर्वे काञ्चनवेदीकाः सर्वे यूपैश्च काञ्चनैः ॥ १७

सर्वे देवैर्महाभागैर्विमानस्थैरलंकृताः । गन्धर्वैरप्सररोभिश्च नित्यमेवोपगोभिताः ॥ १८

तस्य राज्ञो जगौ गाथां गन्धर्वो नारदस्तथा । चरितं तस्य राजर्षेर्महिषानं निरीक्ष्य च ॥ १९

न नूनं कार्तवीर्यस्य गतिं यास्यन्ति मानवाः । यज्ञैर्दानैस्तपोभिश्च विक्रमेण श्रुतेन च ॥ २०

१ क. ग. ड. 'सूर्य उ' । २ क. 'मिश्रेष्ठ' । ३ क. 'पूर्वग' । ४ क. ग. 'तत्त्वद्' । ५ क. ग. ड. 'स्तु की' । ६ घ. 'म वीर्यवान्' । क. ' । ७ घ. 'जाय चतु' । ८ ग. घ. 'नाजिता । त' । ९ घ. 'या । देव' । १० घ. 'गिलाध नि' ।

- द्वीपेषु सप्तसु स वै खड्गी वरशरासनी । रथी राजाऽप्यनुचरोऽन्योऽगाच्चैवानुदृश्यते ॥ २१
- अनष्टद्रव्यैश्चैवाऽऽसीन्न शोको न च विभ्रमः । प्रभावेण महाराज्ञः प्रजा धर्मेण रक्षतः ॥ २२
- पञ्चाशीतिसहस्राणि वर्षाणां स नराधिपः । सै सप्तद्वीपवान्सम्राट् चक्रवर्ती बभूव ह ॥ २३
- स एष पशुपालोऽभूत्क्षेत्रपालस्तथैव च । स एव वृष्ट्या पर्जन्यो योगित्वादर्जुनोऽभवत् ॥ २४
- स वै बाहुसहस्रेण ज्याघातकठिनेन च । भाति रश्मिसहस्रेण शारदेनेव भास्करः ॥ २५
- स हि नागसहस्रेण महिष्मत्यां नराधिपः । कर्कोटकसभां जित्वा पुरीं तत्र न्यवेशयत् ॥ २६
- स वै वेगं समुद्रस्य प्रावट्कालाम्बुजेषु । क्रीडन्निर्व मुखोद्विग्नः प्रावट्कालं चकार ह ॥ २७
- ललिता क्रीडता तेन हेमस्रग्दाममालिनी । ऊर्मिभ्रुकुटिसंनादा शङ्किताऽभ्येति नर्मदा ॥ २८
- पुरा स तामनुसरन्नवगाढो महार्णवम् । चकारोद्धृत्य वेलान्तं स कालं प्रावृषोद्वनम् ॥ २९
- तस्य बाहुसहस्रेण क्षोभ्यमाणे महोदधौ । भवन्ति लीना निश्चेष्टाः पातालस्था महासुराः ॥ ३०
- चूर्णीकृतमहावीचिलीनमीनमहाविषाः । पतिता विद्धफेनौघमावर्तक्षिप्तदुस्सहम् ॥ ३१
- चकार क्षोभयन्नाजा दोःसहस्रेण सागरम् । देवासुरपरिक्षिप्तं क्षीरोदमिव सागरम् ॥ ३२
- मन्दरक्षोभणकृता ह्यमृतोदकशङ्किताः । सहस्रोत्पादि(टि)ता भीता भीमं दृष्ट्वा नृपोत्तमम् ॥ ३३
- नतनिश्चलमूर्धानो बभूवुश्च महोरगाः । सायाहे कदलीपण्डा निर्वातस्तिमिता इव ॥ ३४
- स वै वद्ध्वा धर्मेणान् उत्सिक्तः पश्वाभिः शतैः । लङ्कायां मोहयित्वा तु सवलं रावणं वलात् ॥ ३५
- निर्जित्य वद्ध्वा चाऽऽनीय माहिष्मत्यां बबन्ध तम् ॥ ३६
- ततो गत्वा पुलस्त्यस्तु अर्जुनं च प्रसादयत् । मुमोच राजा पौलस्त्यं पुलस्त्येनानुपालितम् ॥ ३७
- तस्य बाहुसहस्रस्य बभूव ज्यातलस्वनः । युगान्तेऽम्बुदृक्षस्य स्फुटितस्याशनेरिव ॥ ३८
- अहो मृधे महावीर्यं भार्गवो यस्य सोऽच्छिनत् । मृधे सहस्रं बाहूनां हेमतालवनं यथा ॥ ३९
- वृषितेन कदाचित्स भिक्षितश्चित्रभानुना । सप्त द्वीपांश्चित्रभानोः प्रादाद्भिक्षां विशां पतिः ॥ ४०
- पुराणि घोषान्ग्रामांश्च पत्तनानि च सर्वशः । जज्वाल तस्य बाणेषु चित्रभानुर्दिधक्षया ॥ ४१
- स तस्य पुरुषेन्द्रस्य प्रेतापेन महायशाः । ददाह कार्तवीर्यस्य शैलांश्चापि वनानि च ॥ ४२
- स शून्यमाश्रमं सर्वं वरुणस्याऽऽत्मजस्य वै । ददाह सवनद्वीपांश्चित्रभानुः सहैर्हयैः ॥ ४३
- स लेभे वरुणः पुत्रं पुरा भास्विनमुत्तमम् । वसिष्ठनामा स मुनिः रुग्णैर्त आपव इत्युत ॥ ४४
- तत्राऽऽप्येवस्तदा क्रोधादर्जुनं शप्तयन्निभुः । यस्मान्न वर्जितमिदं वनं ते मम हैहय ॥ ४५
- तस्मात्ते दुष्करं कर्म कृतमन्यो हनिष्यति । अर्जुनो नाम कौन्तेयो न च राजा भविष्यति(?) ॥ ४६
- अर्जुन त्वां महावीर्यो रामः महस्तां वरः । छित्त्वा बाहुमहस्रं वै प्रमथ्य तरसा वली ॥ ४७
- तपस्वी ब्राह्मणश्चैव वधिष्यति महाबलः । तस्य रामस्तदा ह्यासीन्मृत्युः शापेन धीमतः ॥ ४८

१ प. 'सप्तद्वीप' । २ रा. ट. 'गीचनीश' । ३ ग. घ. 'व्यताचाऽऽमे' । ४ क. रा. ग. 'वेनम' । ५ क. सप्त सप्त यास्य' । ६ ग. घ. 'सप्तसवा' । ७ घ. ट. 'न मे' । ८ क. वेगे । ९ क. 'वृष्टयोद्वि' । १० क. कालः । ११ क. घ. 'माने म' । १२ ग. ट. 'विम्' । १३ घ. ट. 'निगते स्ति' । १४ प. ट. 'मुग्गागमुति' । १५ ग. यत् । मु' । १६ रा. घ. ट. 'निगः । त' । १७ रा. 'नुजिपृष्ट' । १८ क. प्रभावेन । १९ क. 'यः । सने' । २० क. 'विषाधित्रः धृता । त' । घ. 'त आप दानुता । त' । २१ क. 'वदन्' । २२ क. रा. ग. ट. 'नृमुगुता' ।

(ज्यामघवृत्तकथनम्)

राज्ञा तेन वरश्चैव स्वयमेव दृतः पुरा । तस्य पुत्रशतं ह्यासीत्पञ्च तत्र महारथाः ॥ ४८
 कृतास्त्रा बलिनः शूरा धर्मात्मानो यशस्विनः । शूरश्च शूरसेनश्च दृष्ट्याद्यं दृष्ट एव च(?) ॥ ४९
 जयध्वजश्च वै पुत्रा अवन्तिषु विशांपतेः । जयध्वजस्य पुत्रस्तु तालजङ्घः प्रतापवान् ॥ ५०
 तस्य पुत्रशतं ह्येव तालजङ्घ्या इति श्रुतम् । तेषां पञ्च गणाः खयाता हैहयानां महात्मनाम् ॥
 वीरहोत्रा ह्यसंख्याता भोजाश्चावर्तयस्तथा । तुण्डिकेराश्च विक्रान्तास्तालजङ्घ्यास्तथैव च ॥ ५२
 वीरहोत्रमुतश्चापि अनन्तो नाम पार्थिवः । दुर्जयस्तस्य पुत्रस्तु बभूवामित्रदर्शनः ॥ ५३
 अनष्टद्रव्यता चैव तस्य राज्ञो बभूव ह । प्रभावेन महारोजः प्रजास्ताः पर्यपालयत् ॥ ५४
 न तस्य वित्तनार्शश्च नष्टं प्रतिलभेत सः । कार्तवीर्यस्य यो जन्म कथयेदिह धीमतः ॥ ५५
 वित्तवान्भवतेऽत्रैव धर्मश्चास्य विवर्धते । यथा त्वष्टा यथा दाता तथा स्वर्गे महीयते ॥ ५६
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते कार्तवीर्यार्जुनोत्पत्तिविवरणं नाम चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—८३८४

अथ पञ्चनवतितमोऽध्यायः ।

ज्यामघवृत्तान्तकथनम् ।

ऋषय ऊचुः—

किमर्थं भूयनं दग्धैर्मापवस्य महात्मनः । कार्तवीर्येण विक्रम्य तन्नः प्रवूहि पृच्छताम् ॥ १
 रक्षिता स तु राजार्षिः प्रजानामिति नः श्रुतम् । कथं स रक्षिता भूत्वाऽनार्शयत्तत्तपोवनम् ॥ २

सूत उवाच—

आदित्यो विप्ररूपेण कार्तवीर्यमुपस्थितः । वृत्तिकामः प्रयच्छान्नमादित्योऽहं न संशयः ॥ ३

राजोवाच—

भगवन्केन ते तुष्टिर्भवेद्ब्रूहि दिवाकर । कीदृशं भोजनं दद्वि श्रुत्वा च विदधाम्यहम् ॥ ४

सूर्य उवाच—

स्थावरं देहि मे सर्वमाहारं ददतां वर । तेन तृप्तो भवेयं वै न तुष्येऽन्येन पार्थिव ॥ ५

राजोवाच—

न शक्यं स्थावरं सर्वं तेजसा मानुषेण तु । निर्दग्धं तर्पतां श्रेष्ठ त्वामेव प्रणमाम्यहम् ॥ ६

आदित्य उवाच—

तुष्टस्तेऽहं शरान्दाग्निं अक्षयान्सर्वतः सुखान् । प्रक्षिप्ताः प्रज्वलिष्यन्ति मम तेजःसमन्विताः ॥ ७

१ रा. 'हायराः । कु' । २ ग. घ. 'वृष्टपदयं । ३ घ. ड. वृष्ण' । ४ रा. ग. घ. ड. 'जस्य वै कर्ता अ' ।
 ५ रा. ग. घ. ड. 'पतिः । ज' । ६ क. 'स्तु जाल' । ७ घ. ति स्मृताः । ते' । ८ ख. ड. श्रुताः । ९ रा. ग. घ. ड.
 'रक्षः । प्र' । १० ग. घ. ड. 'शस्य न' । ११ ग. घ. ड. 'भेद्य सः । १२ घ. भवनं । १३ क. 'अधम' । १४ रा.
 'मायस्यन्नेह' । १५ 'मापकस्य' । १५ क. 'त्मनाम् । का' । १६ रा. घ. ड. 'शयेत तपो' । १७ रा. ग. घ. ड. ते
 वृत्तिर्भ' । १८ रा. घ. ड. 'रं दद' । १९ क. ग. 'पसां श्रे' । २० रा. ड. 'न । ये क्षिप्ताः प्र' ।

आदिष्टं तेजसा मेघसागरं शोषयिष्यति । शुष्कं भस्म करिष्यामि तेन प्रीतो नराधिप ॥ ८
 ततः शरानयाऽऽदित्यस्त्वर्जुनाय प्रयच्छत । ततः संप्राप्य सुमहत्स्थावरं सर्वमेव हि ॥ ९
 आश्रमानथ ग्रामांश्च घोषांश्च नगराणि च । तपोवनानि रम्याणि वनान्युपवनानि च ॥ ८
 एवं प्राचीनमदहत्ततः सूर्यमदक्षिणम् । निर्दृष्टा निस्तृणा भूमिर्दग्धा सूर्येण तेजसा ॥ ११
 एतस्मिन्नेव काले तु आपवो नियमस्थितः । दशवर्षसहस्राणि जलवासा महानृपिः ॥ १२
 पूर्णे व्रते महातेजा उदतिप्लुतपोधनः । सोऽपश्यदाश्रमं दग्धमर्जुनेन महानृपिः ॥
 क्रोधाच्छशाप राजर्षि कीर्तितं वो यथा मया ॥ १३

सूत उवाच—

क्रोष्टोः शृणुत राजर्षेर्वशमुत्तमपूरुषम् । यस्यान्ववाये संभूतो वृष्णिर्दृष्णिकुलोद्बहः ॥ १४
 क्रोष्टोरेकोऽभवत्पुत्रो वृजिनीवान्महायशाः । वार्जिनीवतमिच्छन्ति स्वाहि स्वाहावतां वरम् ॥ १५
 स्वाहेः पुत्रोऽभवद्राजा रशादुर्दतां वरैः । सुतं प्रसूतमिच्छन्ति रशादोरुपमात्मजम् ॥ १६
 महाक्रतुभिरीजे स विविधैराप्तदक्षिणैः । चित्रैश्चित्ररथस्तस्य पुत्रकर्मभिरान्वितः ॥ १७
 एवं चित्ररथो वीरो यज्ञान्विपुलदक्षिणान् । शशविन्दुः परं वृत्तो राजर्षीणामनुष्ठितः ॥ १८
 चक्रवर्ती महासत्त्वो महावीर्यो बहुर्मजः । तत्रानुवंशश्लोकोऽयं यस्मिन्नीतः पुराविदैः ॥ १९
 शशविन्दोऽस्तु पुत्राणां शतानामभवच्छतम् । धीमतामनुरूपाणां भूरिद्रविणतेजसाम् ॥ २०
 तेषां पदं च प्रधानास्तु पृथुसाहा महाबलाः । पृथुश्रवाः पृथुयशाः पृथुर्मर्मा पृथुंजयः ॥ २१
 पृथुकीर्तिः पृथुंदाता राजानः शशविन्दवः । शंसन्ति च पुराणानि पार्थश्रवसमन्तरम् ॥
 अन्तरः स पुरा यस्तु यज्ञस्य तनयोऽभवत् ॥ २२
 उशनीं सतु धर्मात्मा अवाप्य पृथिवीमिमाम् । आजहाराश्वमेधानां शतमुत्तमैर्धार्मिकः ॥ २३
 मरुत्तस्तस्य तनयो राजर्षीणामनुष्ठितः । वीरः कम्बलवर्हिस्तु मरुत्ततनयः स्मृतः ॥ २४
 पुत्रस्तु रुक्मकवचो विद्वान्कम्बलवर्हिर्षः । निहत्य रुक्मकवचः पुरा कवचिनो रणे ॥ २५
 धन्विनो निशितैर्वाणैरवाप श्रियमुत्तमाम् । ब्राह्मणेभ्यो ददौ वित्तमश्वमेधे महायशाः ॥ २६
 राज्ञस्तु रुक्मकवचादपरावृत्य वीरहाः । जज्ञिरे पञ्च पुत्रास्तु महौसत्त्वा महाबलाः ॥ २७
 रुक्मेपुः पृथुरुक्मश्च ज्यामघः परिघो हरिः । परिघं च हरिं चैव विदेहेऽस्थापयत्पिता ॥ २८
 ब्रह्मेपुरभवद्राजा पृथुरुक्मस्तदाश्रयः । तेभ्यः प्रव्रजितो राज्याज्ज्योमघोऽभवदाश्रमे ॥ २९
 प्रशान्तस्तु वने घोरे ब्राह्मणेनावबोधितः । जगाम धनुरादाय देशमध्यं रथी ध्वजी ॥ ३०
 नर्मदान् एकाकी मेर्कलावृत्तिका अपि । ऋक्षवन्तं गिरिं गत्वा शुक्तिमन्यामथाविशत् ॥ ३१
 ज्यामघस्याभवद्भार्या सैव्या बलवती भृशम् । अपुत्रोऽपि स वै राजा भार्यामन्यां न विन्दति ॥

१ ग. घ. ड. 'वमेप्यति' । २ क 'च्छति' । त' । ३ ख ग. घ. ड. 'दहं ततः सर्वाप्र' । ४ क तु अपोनि-
 लयमाधितः । ग. घ. तु आपोनिलयमाधितः । ५ क ग. घ. स्वाहोव' । ६ क. 'रः धृत' । ७ ख. ग. घ. ड. वृत्तं रा' ।
 ८ ख. घ. 'प्रभः' । त' । ९ ख. अनिशंस्य पु' । घ. अनिरस्य पु' । १० ग. ड. 'न्तरस्य पुरा यस्तु पुराणोस्तु सुतोऽभ' ।
 ११ क. 'नाः सुतध' । १२ घ. 'मधमिणः' । म' । १३ ख. ग. रुक्म' । १४ ख. ग. घ. ड. 'यः विनि' । १५ घ.
 'हाकायाम' । १६ ख. घ. ड. 'स्तदाश्र' । १७ ख. ग. ड. 'मदां नृप' । १८ ख. 'कलां वृत्तिकावृत्तिकाः' । ग. घ.
 घ. कलां मृत्तिरावताम् । १९ ।

(विष्णुवशवर्णनम्)

तस्याऽऽसीद्विजयो युद्धे ततः कन्यामवाप सः । भार्यामुवाच राजा स स्तुपेति तु नरेश्वरः ॥ ३३
एवमुक्ताऽब्रवीदैनं कस्येयं ते स्तुपेति सा । यस्ते जानिष्यते पुत्रस्तस्य भार्या भविष्यति ॥ ३४
तस्य सा तपसोग्रेण सैव्या वंशं प्रसूयत । पुत्रं विदर्भं सुभगा सैव्या परिणता सती ॥ ३५
राजपुत्रौ तु विद्वांसौ स्तुपायां क्रथेकौशिकौ । पुत्रौ विदर्भोऽजनयच्छूरौ रणविशारदौ ॥ ३६
लोमपादं तृतीयं तु पश्चाज्जज्ञे सुधार्मिकम् । लोमपादात्मजो वस्तुराहृतिस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ३७
कौशिकस्य चिदिः पुत्रस्तस्माच्चैद्या नृपाः स्मृताः । क्रथो विदर्भपुत्रस्तु कुन्तिस्तस्याऽऽत्मजोऽभवत्
कुन्तेर्धृष्टसुतो जज्ञे पुरो धृष्टः प्रतापवान् । धृष्टस्य पुत्रो घर्मात्मा निर्वातिः परवीरहा ॥ ३९
तस्य पुत्रो दशार्हस्तु महाबलपराक्रमः । दशार्हस्य सुतो व्योमा ततो जीमूत उच्यते ॥ ४०
जीमूतपुत्रो विकृतिस्तस्य भीमरथः सुतः । अथ भीमरथस्याऽऽसीत्पुत्रो रथवरः किल ॥ ४१
दांता धर्मरतो नित्यं सत्यशीलपरायणः । तस्य पुत्रो नवरथस्ततो दशरथः स्मृतः ॥ ४२
तस्य चैकादशरथः शकुनिस्तस्य चाऽऽत्मजः । तस्मात्करम्भको धन्वी देवरातोऽभवत्ततः ॥ ४३
देवक्षत्रोऽभवद्राजा देवरातिर्भहायशाः । देवक्षत्रसुतो जज्ञे देवनेः क्षत्रनन्दनः ॥ ४४
देवनात्स मधुर्जज्ञे यस्य मेधार्थसंभवः । मधोश्चापि महातेजा मनुर्मनुवशस्तथा ॥ ४५
नन्दनश्च महातेजा महारुरुवशस्तथा । आसीत्पुरुर्वंशात्पुत्रः पुरुद्वान्पुरुपोत्तमः ॥ ४६
जज्ञे पुरुद्वतः पुत्रो भद्रवत्यां पुरुद्वहः । ऐक्ष्वाकी त्वभवद्भार्या सत्त्वस्तस्यामजायत ॥
सत्त्वात्सत्त्वगुणोपेतः सात्त्वतः कीर्तिवर्धनः ॥ ४७
इमां विष्टष्टिं विज्ञाय ज्यामघस्य महात्मनः । प्रजावानेति सायुज्यं राज्ञः सोमस्य धीमतः ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते ज्यामघवृत्तान्तरुथनं नाम पञ्चनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—८४३२

अथ पणवतितमोऽध्यायः ।

विष्णुवशवर्णनम् ।

सूत उवाच—

सात्वती रुरसंपैत्रा कौशल्या सुपुत्रे सुतान् । भजिनं भजमानं च दिव्यं देवायुधं नृपम् ॥ १
अन्धकं च महाभोजं वृष्णिं च यदुनन्दनम् । तेषां हि सर्गाश्चत्वारः शृणुध्वं विस्तरेण वै ॥ २
भजमानस्य शृञ्जय्यां बाह्योपरि बाह्यकः । शृञ्जयस्य सुते द्वे तु बाह्यकस्ते उदावहत् ॥ ३
तस्य भार्ये भगिन्यौ ते प्रसूतेति सुतान्वहुन् । निमिश्च पणवश्चैव वृष्णिः परपुरंजयैः ॥ ४

१ क. ग. 'देवं का' । ड. 'देवकन्येय' । २ क. ख. 'नं कन्येय' । ३ ख. 'वै तं' । ४ क. 'क्रथुको' । ५ ग. 'यक्षेश' । ६ क. 'मिहः । लो' । ७ ताः 'चिदेविद' । ८ क. ग. 'योविद' । ९ घ. पुत्रो दृष्टः । १० ख. घ. ड. निर्वातिः । ११ ख. ग. घ. 'स्तुपलाव' । १२ ग. घ. ड. 'व्योम त' । १३ ख. ड. 'दानध' । १४ क. 'स्यं शील-
स्यप' । १५ ख. 'नः सूर्यन' । १६ घ. 'स्यधर्मार्थ' । १७ ख. ड. 'वशः पुत्रः' । १८ घ. 'सत्यगु' । १९ क. ग. घ. 'पते
कौशल्या सुपुत्रे सुतम् । भ' । २० ख. ड. वृष्टि । २१ ख. ग. घ. 'द्विस्तोपरिबाह्यकौ । शृ' । २२ ड. 'द्विस्तोपरिबा-
ह्यकौ । गुरु' । २३ क. ते प्राप् । २४ ख. घ. ड. 'यः । वंवाग्मार्गाशृ' ।

ये बाह्यकार्यशृङ्खलां भजमानाद्विजज्ञिरे । अयुतायुतसार्हस्रशतजिदथ वामकः ॥ १
 बाह्यकार्याभगिन्यां ये भजमानाद्विजज्ञिरे । तेषां देवावृधो राजा चचार परमं तपः ॥ ६
 पुत्रः सर्वगुणोपेतो मम भूयादिति स्म ह । संयोज्याऽऽत्मानमेवं सर्वर्णां सा जलमस्पृशत् ॥ ७
 सा चोपस्पर्शनात्तस्य चकार ऋषिमापगा । कल्याणं च नरपतेस्तस्य सा निम्नगोत्तमा ॥ ८
 चिन्तयाऽभिपरीताङ्गी जगामाथ विनिश्चयम् । नाधिगच्छामि तां नारीं यस्यामेवंविधः सुतः ॥
 भवेत्सर्वगुणोपेतो राज्ञो देवावृधस्य हि । तस्मादस्य स्वयं चाहं भवाम्यद्य सहव्रता ॥
 जज्ञे तस्याः स्वयं हस्तो भावस्तस्य यथेरितः ॥ १०
 अथ भूत्वा कुमारी तु सावित्री परमं वचः । चिन्तयामास राजानं तामियेष स पार्थिवः ॥ ११
 तस्यामाधत्त गर्भं स तेजस्विनमुदारधीः । अथ सा नवमे मासि सुपुत्रे सरितां वरा ॥ १२
 पुत्रं सर्वगुणोपेतं यथा देवावृधेप्सितः । तत्र वंशे पुराणज्ञा गार्गा गायन्ति वै द्विजाः ॥ १३
 गुणान्देवावृधस्यापि कीर्तयन्तो महात्मनः । यथैव शृणुते दूरात्संपश्यति तथाऽन्तिकात् ॥ १४
 बभ्रुः श्रेष्ठो मनुष्याणां देवैर्देवावृधः समः । पुरुषाः पञ्चपष्टिश्च सहस्राणि च सप्ततिः ॥
 येऽमृतत्वमनुप्राप्ता बभ्रुर्देवावृधादपि ॥ १५
 यज्वा दानपतिर्वीरो ब्रह्मण्यः सत्यवाग्बुधः । कीर्तिमांश्च महाभागः सात्वतानां महारथः ॥ १६
 तस्यान्ववाये सुमहांभोजयेमार्तिकावलाः । गान्धारी चैव माद्री च वृष्णेर्भार्ये बभ्रुवतुः ॥ १७
 गान्धारी जनयामास सुमित्रं मित्रनन्दनम् । माद्री युग्राजितं पुत्रं सा तु वै देवमीदृषम् ॥ १८
 अनमित्रं सुतं चैव तावुभौ पुरुषोत्तमौ । अनमित्रसुतो निम्नो निम्नस्य द्वौ बभ्रुवतुः ॥ १९
 प्रसेनश्च महाभागः शक्रजिच्च सुतावुभौ । तस्यै शक्रजितः सूर्यः सखा प्राणसमोऽभवत् ॥ २०
 स कदाचिन्निशापाये रथेन रथिनां वरः । तोयकूलादपः स्पष्टमुपस्थातुं ययौ रविम् ॥ २१
 तस्योपतिष्ठतः सूर्यो विवस्वानग्रतः स्थितः । अस्पष्टमूर्तिर्भगवांस्तेजोमण्डलवान्विभुः ॥ २२
 अथ राजा विवस्वन्तमुवाच स्थितमग्रतः । यथैव व्योम्नि पश्यामि त्वामहं ज्योतिषां पते ॥ २३
 तेजोमण्डलिनं चैव तथैवाप्यग्रतः स्थितम् । को विशेषो विवस्वन्स्ते सरूपेनोपगतेन वै ॥ २४
 एतच्छ्रुत्वा स भगवान्मणिरत्नं स्पमन्तकम् । स्वकण्ठादवमुच्याथ ववन्ध नृपतेस्तदा ॥ २५
 ततोऽवग्रहन्तं तं ददर्श नृपतिस्तदा । प्रतिमामथ तां दृष्ट्वा मुहूर्तं कृतवांस्तथा ॥ २६
 तपतिप्रस्थितं भूयो विवस्वन्तं स शक्रजित् । प्रोवाचाग्निसर्वर्णां त्वं येन लोकान्प्रयास्यति(सि) ॥
 तदेव मणिरत्नं तन्मां भवान्दातुमर्हति ॥ २७
 स्पमन्तकं नाम मणिं दत्तवांस्तस्य भास्करः । स तमावध्य नगरं प्रविवेश महीपतिः ॥ २८

१ ख. ग. ड. 'हस्ताजि' । घ. 'हस्ता' । २ ख. घ. ड. 'काया भगिन्यास्ते भ' । ३ ग. 'वं सा वर्णा-
 साङ्गल' । ४ ख. स. 'सर्वर्णा ज' । घ. 'सर्वर्णाशाज' । ५ घ. 'न नृपतेस्तस्य तपमा' । ६ क. ख. ग. ड. 'ताज्ञा ज' ।
 ७ ख. 'तं तदा देवावृधं तदा । त' । ग. 'तं वस्तु वृधा तु न तदा । त' । घ. 'तं तव देवा भृथं तदा । त' । ड. 'तं
 यष्टु देवावृधं तदा त' । ८ ख. ग. घ. ड. 'पश्यामि तं' । ९ ख. ग. घ. ड. 'तिर्धीतो' । १० ख. ड. 'हान्मोजयेमा-
 तिकावलाः । गा' । ११ 'हान्मोजयेन्मार्तिकावलाः । गा' । १२ क. 'मीदृष' । १३ घ. 'मित्रं शर्न' । १४ ख. ग. शर्तु ।
 १५ ख. निम्नो निम्नस्य' । १६ घ. 'स्य सग्राजि' । १७ क. 'स्ते साक्षादुप' । १८ ख. ग. घ. ड. 'म' । 'त्वात्कण्ठा' ।
 १९ क. ख. 'दर्शो त्वं । प. 'वा' । त्वं ।

(विष्णुवंशवर्णनम्)

तं जनाः पर्यधावन्त सूर्योऽयं गच्छतीति ह । स तान्विस्मापयित्वाऽथ पुरीमन्तःपुरं तथा ॥ २९
 तं प्रसेनजिते दिव्यं मणिरत्नं स्यमन्तकम् । ददौ भ्रात्रे नरपतिः प्रेम्णा शक्रजिदुत्तमम् ॥ ३०
 * स्यमन्तको नाम मणिर्गस्य राष्ट्रे स्थितो भवेत् । कालवर्षी च पर्जन्यो न च व्याधिभयं तदा ॥
 लिप्तां चक्रे प्रसेनात्तु मणिरत्नं स्यमन्तकम् । गोविन्दो न च तं लेभे शक्तोऽपि न जहार च ॥
 कदाचिन्मृगयां यातः प्रसेनस्तेन भूषितः । स्यमन्तककृते सिंहाद्वधं प्राप्तः सुदारुणम् ॥ ३३
 जाम्बवानृक्षराजस्तु तं सिंहं निजघान वै । आदाय च मणिं दिव्यं स्वं विलं प्रविवेश ह ॥ ३४
 तत्कर्म कृष्णस्य ततो वृष्णस्य कर्महत्तराः । मैणौ शृङ्गं तु मन्वानास्तमेव विशशङ्किरे ॥ ३५
 मिथ्याभिर्शस्ति तेभ्यस्तां बलवानरिसूदनः । अमृष्यमाणो भगवान्वनं स विचचार ह ॥ ३६
 स तु प्रसेनो मृगयापचरत्तत्र चाप्यथ । प्रसेनस्य पदं गृह्य पुरुषैराप्तकारिभिः ॥ ३७
 ऋक्षवन्तं गिरिवरं विन्ध्यं च नगमुत्तमम् । अन्वेषणपरिश्रान्तः स ददर्श महामनाः ॥ ३८
 साध्वं हतं प्रसेनं तं नाविन्दत्तत्र वै मणिम् । अथ सिंहः प्रसेनस्य शरीरस्याविदूरतः ॥ ३९
 ऋक्षेण निहतो दृष्टः पार्दैर्ऋक्षस्य सूचितः । पदैरन्वेषयामास गुह्यामृक्षस्य यादवः ॥ ४०
 महर्त्यपि विले वार्णो गुश्राव ममदेरिताम् । धात्र्या कुमारमादाय सुतं जाम्बवतो द्विजाः ॥
 प्रीतिमत्याऽथ मणिना मा रोदीरित्युदीरिताम् ॥ ४१

धात्र्युवाच—

प्रसेनमवधीर्त्सिहः सिंहो जाम्बवता हतः । सुकुमारक मा रोदीस्तव ह्येव स्यमन्तकः ॥ ४२
 व्यक्तीकृतं च शब्दं तं तूष्णं सोऽपि ययौ विलम् । अपश्यच्च विलाभ्यासे प्रसेनमवदारितम् ॥
 मविश्य चापि भगवांस्तद्वक्षयिलमञ्जसा । ददर्श ऋक्षराजानं जाम्बवन्तमुदारधीः ॥ ४४
 युयुधे वासुदेवस्तु विले जाम्बवता सह । बाहुभ्यामेव गोविन्दो दिवसानेकार्विगतिम् ॥ ४५
 मधिष्ठे च विलं कृष्णे वासुदेवपुरःसराः । पुनर्द्वारवतीमेत्य हतं कृष्णं न्यवेदयन् ॥ ४६
 वासुदेवस्तु निर्जित्य जाम्बवन्तं महाबलम् । लेभे जाम्बवतीं कन्यामृक्षराजस्य संपताम् ॥ ४७
 भगवत्तेजसा ग्रस्तो जाम्बवान्मसभं मणिम् । सुतां जाम्बवतीमाशु विष्वक्सेनाय दत्तवान् ॥
 मणिं स्यमन्तकं चैव जग्राहोऽऽत्मविशुद्धये । अनुनीय ऋक्षराजं निर्वयौ च तदा विलात् ॥ ४९
 एवं स मणिमादाय विशोभ्याऽऽत्मानमात्मना । ददौ शक्रजिते तं वै मणिं सात्वतसंनिधौ ॥
 कन्यां पुनर्जाम्बवतीमुवाह मधुसूदनः । तस्मान्मिथ्याभिशापात्स व्यमुच्यत जनार्दनः ॥ ५१
 इमां मिथ्याभिर्शस्ति यः कृष्णस्येह व्यपोहिताम् । वेद मिथ्याभिर्शस्तेः स नाभिश्चस्पति कादिचिन्
 दशस्वैष्टभ्यो भार्याभ्यः जन्मुजितः शतं मुताः । रुपातिमन्तस्त्रयस्तेषां भद्रकारस्तु पूर्वजः ॥
 वीरो ब्रतपनिश्चैव तपस्वैरान्तश्च सुभियः ॥ ५३

* एतदर्थस्यान इमे भर्षे—'स्यमन्तकमणि रत्नं धृष्यकं एव निवेशने' इति घ. पुस्तके । 'स्यमन्तकमणि रत्ने
 रत्नवत्त्वमिदं निवेशने' इति घ. पुस्तके ।

१ क. सना । ग. क. सना । २ ग. घ. ह. श्रम्य । ३ ग. मनेश्वर्य मुमन्वानास्तमेव वै शक्रजिते । ४ ग.
 'तमे ते' । ५ क. 'यितम्' । ६ क. 'स्वनिभिः' । ७ ग. ग. क. 'हृत्तत्रशब्दः स तूष्णं वाङ्मयि' । ८ घ. क. 'जनिः' ।
 ९ ग. ग. घ. ह. 'जादय्यति' । १० क. 'दौ सप्राप्ति' । ११ घ. स्वसारः शक्रजितो मन्वानः शक्रं पुराः ।
 १२ ग. घ. स्वसारः शक्रजितो भार्याभ्यः शक्रं पुत्रा । १३ क. 'स्वसारः शक्रजितो भार्याभ्यः शक्रं' । १४ घ. 'स्वसारः
 शक्रजितो भार्याभ्यः शक्रं' । १५ ग. ह. 'मन्वानां' । १६ घ. 'स्वसारः शक्रजितो भार्याभ्यः शक्रं' ।

अथ द्वारवती नाम भङ्गकारस्य सुप्रजाः । सुपुत्रे सा कुमारीस्तु तिस्रो रूपगुणान्विताः ॥ ५४
 सत्यभामोत्तमा स्त्रीणां प्रतिनी च दृढव्रता । तथा तपस्विनी चैव पिता कृष्णस्य तां ददौ ॥ ५५
 यत्तच्छक्रजिते कृष्णो मणिरत्नं स्पमन्तकम् । प्रादात्तद्द्वारयद्भुभोजेन शतधन्वना ॥ ५६
 तदा हि प्रार्थयामास सत्यभामामनिन्दिताम् । अक्रूरो रत्नमन्विच्छन्मार्णं चैव स्पमन्तकम् ॥ ५७
 भद्रकारं ततो हत्वा शतधन्वा महाबलः । रात्रौ तं मणिमादाय ततोऽक्रूराय दत्तवान् ॥ ५८
 अक्रूरस्तु तदा रत्नमादाय स नरर्षभः । समयं कारणं चक्रे बोध्यो नान्यस्त्वपेत्युत ॥ ५९
 वयमभ्युपपत्स्यामः कृष्णेन त्वं प्रार्थितः । मम च द्वारेका सर्वा वशे तिष्ठत्यसंशयम् ॥ ६०
 हते पितरि दुःखार्ता सत्यभामा यशस्विनी । प्रययौ रथमारुह्य नगरं वारणावतम् ॥ ६१
 सत्यभामा तु तद्वृत्तं भोजस्य शतधन्वनः । भर्तुर्निवेद्य दुःखार्ता पार्श्वस्थाऽश्रूण्यवर्तयत् ॥ ६२
 पाण्डवानां तु दग्धानां हरिः कृत्वोदकक्रियाम् । तुल्यार्थं चैव भ्रातॄणां नियोजयति सात्यकिम् ॥ ६३
 ततस्त्वरितमागम्य द्वारकां मधुसूदनः । पूर्वजं हलिनं श्रीमानिदं वचनमब्रवीत् ॥ ६४
 हतः प्रसेनः सिंहेन शत्रुजिच्छतधन्वना । स्पमन्तकमहं मार्गे तस्य महर हे प्रभो ॥ ६५
 तदारोह रथं शीघ्रं भोजं हत्वा महाबलम् । स्पमन्तको महाबाहो तदाऽस्माकं भविष्यति ॥ ६६
 ततः प्रवृत्ते युद्धे तु तुमुले भोजकृष्णयोः । शतधन्वा न चाक्रूरमवैक्षत्सर्वतो दिशि ॥ ६७
 अनाष्टाश्वारोहं तु कृत्वा भोजजनार्दनो । शक्तोऽपि सार्धैर्बाह्यादिकयो नाक्रूरोऽभ्युपपद्यत ॥ ६८
 अपयाने ततो बुद्धिं भूयश्चक्रे भयान्वितः । योजनानां शतं साग्रं यथा च प्रत्यपद्यत ॥ ६९
 विज्ञातहृदया नाम शतयोजनगाभिनी । भोजस्य बडवा दिव्या यया कृष्णमयोधयत् ॥ ७०
 प्रवृद्धवेगा बडवा त्वध्वनां शतयोजनम् । दृष्ट्वा रथस्य तां वृद्धिं शतधन्वानमर्हयत् ॥ ७१
 ततस्तेस्या हयायास्तु श्रमात्स्वेदाच्च वै द्विजाः । खमुत्पेतुरथ प्राणाः कृष्णो राममथाब्रवीत् ॥ ७२
 तिष्ठस्वेह महाबाहो दृष्टदोषा मया हया । पद्भ्यां गत्वा हरिष्यामि मणिरत्नं स्पमन्तकम् ॥ ७३
 पद्भ्यामेव ततो गत्वा शतधन्वानमच्युतः । मिथिलाधिपतिं तं वै जघान परमास्त्रचित् ॥ ७४
 स्पमन्तकं न चापश्यद्वत्वा भोजं महाबलम् । निवृत्तं चाब्रवीत्कृष्णं रत्नं देहीति लाङ्गली ॥ ७५
 नास्तीति कृष्णश्चोवाच ततो रामो रुपाऽन्वितः । धिक्शब्दमसकृत्पूर्वं प्रत्युवाच जनार्दनम् ॥ ७६
 भ्रातृत्वान्मर्षयाम्येव स्वस्ति तेऽस्तु ब्रजाम्यहम् । कृत्यं न मे द्वारकया न त्वया न च वृष्णिभिः ॥ ७७
 प्रविवेश ततो रामो मिथिलामरिमर्दनः । सर्वकामैरुपहृतैर्मिथिलेनैव पूजितः ॥ ७८
 एतस्मिन्नेव काले तु बभ्रुर्मतिमतां वरः । नानारूपान्कृतून्सर्वानाजहार निर्गलान् ॥ ७९
 दीक्षामयं सकवचं रक्षार्थं प्रविवेश ह । स्पमन्तककृते राजा गाधिपुत्रो महायशाः ॥ ८०

१ क. 'प्रजा । सु' । २ क. 'तत्सदाजि' । ३ ख. म. । ददौ यच्छक्रजितस्मै भङ्गकाराय तन्मणिम् । प्र ।
 ४ क. 'तदाहरत्नं भोजे' । ५ ख. घ. ड. 'रौतममन्वि' । ६ ड. भङ्गका' । ७ क. नान्यैस्त्व' । ८ ख ग घ. न त्वा
 प्रार्थितम् । मम च । ९ क. 'रकाः सर्वा वशे तिष्ठन्त्यसं' । १० क. 'न सत्र जि' । ११ घ. हन्तुं । १२ ग घ. ड.
 'होसचवोऽमद्भवि' । १३ ख. ग. घ. ड. 'न्वातमम्' । १४ ख ग घ. ड. दिशः । १५ ख. अनाष्टाश्वारोहे तु ।
 ग. अनाष्टाश्ववहारी तु । घ. अनाष्टाश्वरोही तु । ड. अनाष्टाश्ववराही तु । १६ क. 'ध्याद्वार्धक्यान्नाकू' । १७ ख. ग. घ.
 ड. 'भे ह. य' । १८ क. 'दिलो य' । १९ ख. ग. घ. ड. 'त' । क्षीणां जवाव्यहृदयामध्वानश' । २० क. 'दृष्टा रथम'
 तिस्तस्य श' । २१ क. 'स्तस्य दयातास्तु' । २२ क. 'मुत्तर' । २३ क. 'हयः' । २४ ख. ग. घ. ड. 'तीमिधि' ।

(विष्णुवंशवर्णनम्)

अर्थाव्रत्नानि चान्याणि द्रव्याणि विविधानि च । पट्टिर्वर्पगते काले यज्ञेषु विन्ययोजयत् ॥
 अक्रूरयज्ञा इत्येते ख्यातास्तस्य महात्मनः । वह्नदक्षिणाः सर्वे सर्वकामप्रदायिनः ॥ ८२
 अथ दुर्योधनो राजा गत्वाऽथ मिथिलां प्रभुः । गदाशिक्षां ततो दिव्यां बलभद्रादवाप्तवान् ॥
 प्रसाद्य तु ततो रामो वृष्ण्यन्धकमहारथैः । आनीतो द्वारकामेव कृष्णेन च महात्मना ॥ ८४
 अक्रूरैस्त्वन्धकैः सार्धमुपायात्पुरुषर्षभः । युद्धे हत्वा तु शत्रुघ्नं सह बन्धुपता वली ॥ ८५
 स्वफलकतनयायां तु नरायां नरसत्तमौ । भङ्गकारस्य तनयौ विश्रुतौ सुमहाबलौ ॥ ८६
 जज्ञातेऽन्धकमुखस्य शत्रुघ्नो बन्धुमांश्च तौ । वधार्थं भङ्गकारस्य कृष्णो न प्रीतिमान्भवेत् ॥ ८७
 ज्ञातिभेदभयाद्धीतस्वमुपोक्षितं वांस्तथा । अपयाते तथाऽक्रूरं नावर्षत्पाकशासनः ॥ ८८
 अनावृष्ट्या हतं राष्ट्रमभवत्तद्वैधोद्यतम् । ततः प्रसादयामासुरक्रूरं कुकुरान्वकाः ॥ ८९
 पुनर्दारुवतीं प्राप्ते तदा दानपतीं तथा । प्रवर्षत् सहस्राक्षः कुक्षौ जलनिधेस्ततः ॥ ९०
 कन्यां च वासुदेवाय स्वसारं शीलसंमताम् । अक्रूरः प्रददौ श्रीमान्प्रीत्यर्थं यदुपुंगवः ॥ ९१
 अथ विज्ञाय योगेन कृष्णो बभ्रुगतं मणिम् । सभामध्ये तदा प्राह तमक्रूरं जनार्दनः ॥ ९२
 यच्च रत्नं मणिवरं तव हस्तगतं प्रभो । तत्प्रयच्छस्व मानार्हं विमतिमत्र मा कृथाः ॥ ९३
 पट्टिर्वर्पगते काले यद्रोपोऽभूत्तदा मम । सुसंरुद्धः सकृत्प्राप्तस्तत्कालाश्रित्य यो महान्(?) ॥ ९४
 ततः कृष्णस्य वचनात्सर्वसात्वतसंसदि । प्रददौ तं मणिं वञ्चुरक्लेशेन महामतिः ॥ ९५
 ततं आर्जवसंप्राप्तवभ्रुहस्तादरिंदमः । ददौ महप्रमनसा तं मणिं वभ्रवे पुनः ॥ ९६
 स कृष्णहस्तात्संप्राप्य मणिरत्नं स्यमन्तकम् । आवध्य गान्दिनीपुत्रो विरराजांशुपानिव ॥ ९७
 इमां मिथ्याभिशास्ति यो विशुद्धामपि चोत्तमाम् । वेद मिथ्याभिशास्ति स न ब्रजेच्च कथंचन ॥
 अनमित्राच्छिनिर्जज्ञे कनिष्ठादृष्टिनन्दनात् । सत्यवाचसत्यसंपन्नः सत्यकस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
 सात्यकिर्युग्धार्जुनश्च तस्य भूतिः सुतोऽभवत् । भूतेर्युगंधरः पुत्र इति भौत्याः प्रकीर्तिताः ॥ १००
 कदाप्यवासुतस्य जज्ञे तु सुतः पृथ्विर्युगजितः । जज्ञाते तनयौ पृथ्वेः स्व(श्व)फलकश्चित्रकश्च यः
 स्व(श्व)फलकस्तु महाराजो धर्मात्मा यत्र वर्तते । नास्ति व्याधिर्भयं तत्र न चावृष्टिभयं तथा ॥
 कदाचित्काशिराजस्यै विभोस्तु द्विजसत्तमाः । ग्रीणि वर्षाणि विषये नावर्षत्पाकशासनः ॥ १०३
 स तत्र वासयामास स्व(श्व)फलकं परमार्चितम् । स्व(श्व)फलकपरिवासेन नावर्षत्पाकशासनः ॥
 स्व(श्व)फलकः काशिराजस्य सुतां भार्यामनिन्दितामागान्दिनीं नाम गां सा हि ददौ विप्राय नित्यशः
 सा मातुरुदरस्या वै बहुवर्षशतान्किर्ल । वसति स्म न वै जज्ञे गर्भस्यां तां पिनाऽमवीत् ॥ १०६
 जायस्व शीघ्रं भद्रं ते किमर्थं चापि तिष्ठसि । प्रोवाच चैनं गर्भस्या सा कन्यो गौर्दिने दिने ॥

* नास्त्यर्थमिदं क पुस्तके ।

१ रा. घ. आत्माय २ क. 'तो विद्या य' । ३ क. 'रमन्' । ४ घ. घ. ती । यद्वा तु म' । ग. ट. ती
 यद्वाऽप्य भ' । ५ क. भोतः समु' । ६ घ. घ. द. 'तानय । भ' । ७ ग. घ. द. 'द्विधातः । त' । ८ द.
 न्यमिता' । ९ रा. ग. द. यत्तत्तं । १० रा. ग. द. 'हं मन्यमानाय मा । ११ घ. 'तिस्रोऽप' । १२ रा. ग. द. 'हरोऽप' ।
 १३ क. ग. । १४ रा. घ. द. 'तस्मात्प्रशस्तं वै' । १५ ग. ग. द. 'सो हृत्मानस्तुष्टर्जन' । १६ क. 'नित्यश' । १७ ग.
 स्वपश्ये' । १८ घ. 'हयश्रो' । १९ रा. ग. द. 'न । निरयन्ती न' । २० ग. घ. द. 'न्या गां दि' ।

यदि दत्ता तदा स्यां हि यदि स्यामीहतां पितः । तथेत्युवाच तां तस्याः पिता काममपूर्पुरत् ॥
 दाता यज्वा च शूरश्च श्रुतवानतिथिमियः । तस्याः पुत्रः स्मृतोऽङ्कूरः स्व(श्व)फल्को भूरिदक्षिणः
 उपमङ्गुस्तथा मङ्गुर्मृदुरधारिमेजयः । गिरिरक्षस्ततो यक्षः शत्रुघ्नो वाऽरिमर्दनः ॥ ११०
 धर्मभृच्च गृष्टुर्चयो वर्गमोचस्तथाऽपरः । आवाहप्रतिवाहौ च वसुदेवा वराङ्गना ॥ १११
 अक्रूरादुग्रसेन्यां तु सुतौ द्वौ कुलनन्दिनौ । देवैश्चानुपदेवश्च जज्ञाते देवसंमितौ ॥ ११२
 चित्रकस्याभवन्पुत्राः पृथुर्विपृथुरेव च । अश्वग्रीवोऽश्वबाहुश्च सुपार्श्वकगवेषणौ ॥ ११३
 अरिष्टनेमिरश्वश्च सुवर्मा चर्मवर्मभृत् । अभूमिर्वहुभूमिश्च श्रविष्ठाश्रवणे स्त्रियौ ॥ ११४
 सत्यकौत्काशिदुहिता लेभे सा चतुरैः सुतान् । ककुदं भजमानं च शमीकैम्बलवाहिपौ ॥ ११५
 ककुदस्य सुतो दृष्टिर्दृष्टेस्तु तनयोऽभवत् । कपोतरोमा तस्याथ रेवतोऽभवदात्मजः ॥ ११६
 तस्याऽऽसीत्तुम्बुरुसखा विद्वान्पुत्रोऽभवत्किल । खयायते यस्य नाम्ना स चन्दनोदकदुन्दुभिः ॥
 तस्माच्चाभिजितः पुत्र उत्पन्नस्तु पुनर्वसुः । अश्वमेधं तु पुत्रार्थं आजहार नरोत्तमः ॥ ११८
 तस्य मध्येऽतिरात्रस्य सदोमध्यात्समुत्थितः । ततस्तु विद्वान्धर्मज्ञो दाता यज्वा पुनर्वसुः ॥
 तस्यापि पुत्रमिथुनं ब्राह्मेवाणाजितः किल । आहुकश्चाऽऽहुकी चैव खयातौ मतिमतां वैरौ ॥ १२०
 इमांश्चोदाहरन्त्यत्र श्लोकान्प्रति तमाहुकम् । सोपासज्ञानुकर्षाणां सध्वजानां वरूथिनाम् ॥ १२१
 रथानां मेघयोषाणां सहस्राणि दशैव तु । नासत्यवादी त्वासीत्तु नायज्वा नासहस्रदः ॥ १२२
 नाशुचिर्नाप्यधर्मात्मा नाविद्वान्न कृशोऽभवत् । आहुकस्य धृतिः पुत्र इत्येवमनुशुश्रुम ॥ १२३
 श्वेतेन परिचारेणै किशोरमतिमान्हयान् । अशीतिमश्वनियुतान्याहुकमतिमोऽव्रजत् ॥ १२४
 पूर्वस्यां दिशि नागानां भोजस्य मतिमोऽभवत् । रूप्यकाञ्चनकक्षाणां सहस्राण्येकविंशतिः ॥
 तावन्त्येव सहस्राणि उत्तरस्यां तथा दिशि । भूमिपालस्य भोजस्य उत्तिष्ठेत्किङ्किणी किल ॥
 आहुकश्चोऽऽहुकान्धाय स्वसारं त्वाहुकीं ददौ । आहुकौन्धस्य दुहिता द्वौ पुत्रौ संवभूवतुः ॥
 देवकथोग्रसेनश्च देवगर्भसमावुभौ । देवकस्य सुता वीरा जज्ञिरे त्रिदशोपमाः ॥ १२८
 देवानामपि देवश्च सुदेवो देवरञ्जिता । तेषां स्वसारः सप्ताऽऽसन्वसुदेवार्थं तां ददौ ॥ १२९
 वृकदेवोपदेवा च तथाऽन्या देवरञ्जिता । श्रीदेवा शान्तिदेवा च महादेवा तथाऽपरा ॥ १३०
 सप्तमी देवकी-तासां सुनामा चारुदर्शना । नरोग्रसेनस्य सुताः कंसस्तेषां तु पूर्वजः ॥ १३१
 न्यग्रोधश्च सुनामा च कद्रुशंकुश्च भूमयः । सुतनू राष्ट्रपालश्च युद्धस्तुर्धुः सुपुष्टिमान् ॥ १३२

१ ख. घ. ड. ततोऽस्याहं यः । २ घ. ड. 'मीहिते पि' । ३ ख. ग. घ. ड. 'पूरयत्' । ४ ख. ग. ड. 'रिरिक्ष' ।
 ५ ख. ड. 'मोऽधारि' । ६ ख. ग. घ. ड. 'यो गन्धमो' । ७ ख. ग. घ. ड. 'सेन्या तु' । ८ ख. ग. घ. ड. 'न्दिनी दे' ।
 ९ घ. ड. 'वकामु' । १० ड. पुत्रा विष्णुर्वि । ११ क. ख. ग. घ. 'मी यर्मवर्म' । १२ ख. 'प. 'कात्सल्यदु' । १३ ख.
 'तुरात्मजान्' । कं । १४ ड. 'तुरोत्तमजान्' । कं । १५ क. 'कवर्त्त' । १५ ग. घ. ड. 'वृष्टिर्वृष्टोस्तु' । १६ घ. 'तुम्बुरु' ।
 १७ ग. घ. 'मुद्रितः' । १८ क. 'त्यितम्' । तं । १९ ख. ग. घ. ड. 'हवानजि' । २० ख. ग. घ. ड. 'वराः इ' । २१ ड.
 'ग कृशो' । २२ क. 'तिरेजिरे रु' । २३ ख. घ. ड. 'क्षायवतिष्ठन्स' । २४ ख. 'क्षायकस्य' । ग. 'क्षायकस्यदु' । घ.
 ड. 'क्षायकस्यदु' । २५ ख. ड. 'गिताः । ते' । घ. 'जितः । ते' । २६ क. 'य संद' । २७ ख. युद्धे तु । २८ ख. ग.
 घ. ड. 'शः सु' ।

(विष्णुवंशकथनम्)

(ऋतेषां स्वसारः पञ्चैव कर्मधर्मवैती तथा । शतांकूराष्ट्रगोला च कण्ठा चैव वराङ्गना ॥ १३३
 उग्रसेनो महापत्यो विख्यातः कुरुरोद्भवः) । कुरुराणामिमं वंशं धारयन्नमितौजसाम् ॥
 आत्मनो विपुलं वंशं प्रजावांश्च भवेन्नरः ॥ १३४
 भजमानस्य पुत्रस्तु रैथिमुख्यो विदूरथः । राज्याधिदेवः शूरश्च विदूरश्च सुतोऽभवत् ॥ १३५
 तस्य शूरस्य तु सुता जज्ञिरे बलवत्तराः । वातश्चैव निवातश्च शोणितः श्वेतवाहनः ॥ १३६
 शमी च गदवर्मा च निदातः शक्रशक्रजित् । शमिपुत्रः प्रतिक्षिप्तः प्रतिक्षिप्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
 स्वयंभोजः स्वयंभोजाद्धदिकः संवभूव ह । हृदिकस्य सुतास्त्वासन्दश भीमपराक्रमाः ॥
 कृतवर्मा कृतस्तेषां शतधन्वा तु मध्यमः । देवार्हश्च वनार्हश्च भिषग्वैतरथश्च यः ॥ १३९
 सुदान्तश्च धियान्तश्च नकुलान्कनकोद्भवः । देवार्हश्च सुतो विद्वाञ्जज्ञे कम्बलवर्हिषः ॥ १४०
 असमौजाः सुतस्तस्य सुसमौजाश्च विश्रुतः । अजावपुत्राय ततः मददावसमौजसे ॥
 सुदंष्ट्रं च सुरुपं च कृष्ण इत्यन्धकाः स्मृताः ॥ १४१
 + अन्धकानामिमं वंशं कीर्तयानस्तु नित्यशः । आत्मनो विपुलं वंशं लभते नात्र संशयः ॥
 अस्मक्यां जनयामास शूरो वै देवर्षीदुपम् । भीष्म्यां तु जनयामास शूरो वै देवर्षीदुपम् ॥ १४३
 भाष्यां तु जज्ञिरे शूराञ्जोजायां पुरुषो दश । वसुदेवो महाबाहुः पूर्वमानकदुन्दुभिः ॥ १४४
 जज्ञे तस्य प्रसूतस्य दुन्दुभिः माणददिवि । आनर्कोनां च संहारः सुमहानभवदिवि ॥ १४५
 पपात पुष्पवर्षं च शूरस्य भवने महत् । मनुष्यलोके कृत्स्नेऽपि रूपे नास्ति समो भुवि ॥ १४६
 यस्याऽऽसीत्पुरुषाग्र्यस्य कीर्तिश्चन्द्रमसो यथा । देवभागस्ततो जज्ञे ततो देवश्रवाः पुनः ॥
 अनादौष्टिकद्वैव नन्दैश्चैव भृञ्जिनः । श्यामः शमीको गण्डर्षश्चत्वारस्तु वराङ्गनाः ॥ १४८
 पृथा च श्रुतवेदा च श्रुतकीर्तिः श्रुतश्रवा । राजाधिदेवी च तथा पथैता वीरमातरः ॥ १४९
 पृथां दुहितरं चक्रे कुन्तिस्तां पाण्डुरावहत् । अनपत्याय वृद्धाय कुन्तिभोजाय तां ददौ ॥ १५०
 तस्मात्कुन्तीति विख्याता कुन्तिभोजात्मजा तथा । कुहवीरः पाण्डुमुख्यस्तस्माद्धार्यामविन्दत ॥
 पृथा जज्ञे ततः पुत्रांस्त्रीनग्निसमतेजसः । लोकेऽप्रतिरथान्वीराञ्चक्रतुल्यपराक्रमान् ॥ १५२
 धर्माधुधिष्ठिरं पुत्रं मारुताच्च वृकोदरम् । इन्द्राद्धनंजयं चैव पृथा पुत्रानजीजनत् ॥ १५३
 माद्रवत्यां तु जनितावाश्विनाविति विश्रुतम् । नकुलः सहदेवश्च रूपसत्त्वगुणान्वितौ ॥ १५४
 जज्ञे च श्रुतदेवायां तनयो वृद्धशर्मणः । करूपाधिपतिर्वीरो दन्तवक्रो महाबलः ॥ १५५
 कैकेय्यां श्रुतकीर्त्या तु जज्ञे संतर्दनः पुनः । चेकितानवृहत्सर्त्री तथैवान्यौ महाबलौ ॥ १५६
 विन्दानुविन्दावावन्त्यौ भ्रातरौ सुमहाबलौ । श्रुतश्रवायां चैवस्तु शिशुपालो वभूव ह ॥ १५७

* धनुर्धनान्तर्गतग्रन्थो ह. पुस्तके नास्ति । + नास्तीदमर्थं ध. पुस्तके ।

१ ग. 'वशी त' । २ ख. घ. 'पाली च' । ३ ख. घ. 'सेनः यदा' । ४ ख. घ. 'व्याख्यातः' । ५ ख. ग. घ.
 द. 'रथम्' । ६ ख. घ. द. 'शोणाशः श्वे' । ७ घ. 'कुरुरोद्भवः' । ख. घ. 'नित्यशः प्रतिशप्तस्य' । ८ ग. 'य कनकाङ्क-
 नको' । द. 'यद्वनकया' । ९ ख. ग. घ. द. 'त्यनुक्तः' । १० क. 'वमनुयिन्' । मा. ११ ग. 'माट्या' । घ. 'माट्या' ।
 १२ क. 'यिनादुप' । १३ ख. घ. द. 'काचन मे' । ग. 'काचन' । मं. १४ ख. द. 'न्दधैवपुत्र' । १५ क. 'य चत-
 रस्तु' । १६ ख. द. 'इयः' । १७ घ. द. 'धवाः' । रा. १८ द. 'श्रुतौ' । न.

दमघोषस्य राजर्षेः पुत्रो विख्यातपौरुषः । यः पुराऽऽसीदशग्रीवः संवभूवारिमर्दनः ॥ १५८
 पटुश्रवानुजस्तस्य रुजकैन्वानुजस्तथा । पत्न्यस्तु वसुदेवस्य त्रयोदश वराङ्गनाः ॥ १५९
 पौरवी रोहिणी चैव मदिरा चापरा तथा । तथैव भद्रा वैशाखी देवकी सप्तमी तथा ॥ १६०
 सुर्गन्धर्वनराजी च द्वे चान्ये परिचारिके । रोहिणी पौरवी चैव वाल्मीकस्याऽऽत्मजाऽभवत् ॥
 ज्येष्ठा पत्नी महाभागा दयिताऽऽनकदुन्दुभेः । ज्येष्ठं लेभे सुतं रामं सारणं निशवं तथा ॥
 दुर्दमं दमनं शुभ्रं पिण्डारककुशीतकौ । चित्रां नाम कुमारौ च रोहिण्यष्टौ व्यजायत ॥ १६३
 पौत्रौ रामस्य जज्ञाते विज्ञातौ निशितोत्सुकौ । पार्श्वौ च पार्श्वनन्दी च शिशुः सत्यवृत्तिस्तथा ॥
 मन्दवाहोऽर्थं रामाणगिरिकौ गिर एव च । शुक्लगुल्मेति गुल्मश्च दरिद्रान्तक एव च ॥ १६५
 कुमार्यश्चापि पञ्चाद्या नामतस्ता निबोधत । अर्चिष्मती सुनन्दा च सुरसा सुवचास्तथा ॥ १६६
 तथा शतवला चैव सारणस्य सुतास्त्विमाः । भद्राभ्यो भद्रगुप्तिश्च [* भद्रविद्यस्तथैव च ॥
 भद्रवाहुर्भद्ररथो भद्रकैल्पस्तथैव च । सुपार्श्वकः कीर्तिमांश्च] रोहिताश्वश्च भद्रजः ॥ १६८
 दुर्मदश्चाभिभूतश्च रोहिण्याः कुलजाः स्मृताः । नन्दोपनन्दौ मित्रश्च कुक्षिमित्रस्तथा चलः ॥
 चित्रोपचित्रे कन्ये च स्थितः पुष्टिरथापरः । मदिरायाः सुतां ह्येते सुदेवोऽथ विजज्ञिरे ॥ १७०
 उपविम्बोऽथ विम्बश्च सर्वदन्तमहोजसौ । चत्वार एते विख्याता भद्रापुत्रा महाबलाः ॥ १७१
 वैशाख्यां समदाच्छौरिः पुत्रं कौशिकमुत्तमम् । देवक्यां जाज्ञिरे शौरिः सुपेणः कीर्तिमानपि ॥
 तैर्दयो भद्रसेनश्च गजुदायश्च पञ्चमः । पट्टो भद्रविदेकस्य कंसः सर्वाङ्गधान तान् ॥ १७३
 अथ तस्यामवस्थायामायुष्मान्संवभूव ह । लोकनाथः पुनर्विष्णुः पूर्वकृष्णः प्रजापतिः ॥ १७४
 अर्जुनाताऽभवत्कृष्णा सुभद्रा भद्रभाषिणी । कृष्णा सुभद्रेति पुनर्व्याख्याता वृष्णिनन्दिनी ॥
 सुभद्रायां रथी पार्थादभिनन्युरजायत । वसुदेवस्य भार्यासु महाभागसु सप्तसु ॥
 ये पुत्रा जज्ञिरे शूरा नामतस्तान्निबोधत ॥ १७६
 अतोऽस्य सहदेवायां शूरो जज्ञे भैयासखः । शार्ङ्गदेवाऽजनेत्तम्बुं शौरी जज्ञे कुलोद्बहम् ॥ १७७
 उपसङ्गं वसुं चापि तनयौ देवरक्षितौ । एवं दश सुतास्तस्य कंसस्तानप्यघातयत् ॥ १७८
 विजयं रोचनं चैव वर्धमानं तथैव च । एतान्सर्वान्महाभागानुपदेवा व्यजायते ॥ १७९
 + स्वगाहवं महात्मानं वृकदेवी त्वजायत । आगाही च स्वसा चैव सुरूपा शिशिरायिणी ॥
 सप्तमं देवकी पुत्रं सुनैस्ता सुपुत्रे भुवम् । गत्रेपणं महाभागं सङ्ग्रामे चित्रयोधिनम् ॥ १८१
 आरुदेवं पुरा येन वैर्न विरचितं द्विजाः । सैव्यायामददाच्छौरिः पुत्रं कौशिकमव्ययम् ॥ १८२

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति । + इदमर्थे नास्ति ख. घ. पुस्तकयोः ।

१ क. 'नः । यदुग्र' । २ ड. 'स्यनुजङ्ग्यारुज' । ३ क. 'कन्योनु । ख. कन्यस्त' । ४ क. 'दृणाः । पी ।
 ५ ग. घ. ड. 'वसुदेव' । ६ ख. ग. 'गन्धी वन' । ७ ख. ग. घ. 'चारिके । ८ ख. ग. 'शठ त' । घ. 'शठ त' ९ ख. ग.
 'श्वनन्दी । घ. 'श्वमदी च । १० ख. 'य रोमानं गिरिको गिरिरेव । ११ क. 'यैथापि । १२ क. 'विजस्त' । १३ ग. ड.
 'कन्यास्त' । १४ ख. 'दुर्मदश्च' । १५ ख. ग. ड. 'तानेतान्मुदे' । घ. 'तानेतान्वसु' । १६ ड. 'त्वदम्भम्' । १७ घ.
 'शाह्यामददा' । १८ ग. घ. ड. 'तदायी भ' । १९ ख. ग. घ. ड. 'नुज्ञाता । २० ख. ड. 'भयोऽस' । २१ ख. घ.
 'नरगुणुशौरजज्ञे । २२ ड. 'त । आगह्यं ग' । २३ ग. घ. 'नामा सु' । २४ ख. घ. 'सुतम् । २५ क. घ. ड. 'वने । क.
 'विरचिताः । ड. 'विरचितं ।

(विष्णुवत्कथनम्)

भुगन्धी व(न्धर्व)नराजो च शौरेस्तां परिग्रहः । पुण्ड्रश्च कपिलश्चैव वसुदेवात्मजौ हि तौ ॥
 तयोराजाऽभवत्पुण्ड्रः कपिलस्तु वनं ययौ ॥ १८३
 तस्यां समभवद्दीरो वसुदेवात्मजो बली । राजा नाम निपादोऽसौ प्रथमः स धनुर्धरः ॥ १८४
 विरूपातो देवरातस्य महाभागः सुतोऽभवत् । पण्डितानां मतं प्राहुर्देवश्च वसुदेवम् ॥ १८५
 अस्मक्यां लभते पुत्रमनोदृष्टिं यशस्विनम् । निवर्तः शक्रशत्रुघ्नं श्राद्धदेवं महाबलम् ॥ १८६
 अजायत श्राद्धदेवो निपधादिष्यतः श्रुतः । एकलव्यो महावीर्यो निपादैः परिवर्धितः ॥ १८७
 गण्डूपायानपत्याय कृष्णस्तुष्टोऽददात्सुता । चारुदेष्णं च साम्बं च कृतार्त्ता शस्त्रलक्षणौ ॥
 तन्तिजस्तन्तिमालश्चैव स्वपुत्रौ कनकस्य तु । *वस्तावनेस्त्वपुत्राय वसुदेवः प्रतापवान् ॥
 सौमिर्ददौ सुतं वीरं शौरिं कौशिकमेव च ॥ १८८
 तपश्च कोधनुश्चैव विरेजाः श्यामसृजिमौ । अनपत्योऽभवच्छ्यामः श्यामकस्तु वनं ययौ ॥
 जुगुप्समानो भोजत्वं राजर्षित्वमवाप्नुयात् ॥ १९०
 +य इदं जन्म कृष्णस्य पठेत नियतव्रतः । श्रावयेद्वाङ्मनश्चापि सुमहत्सुखमाप्नुयात् ॥ १९१
 देवदेवो महातेजाः पूर्वं कृष्णः प्रजापतिः । विहारार्थं मनुष्येषु जज्ञे नारायणः प्रभुः ॥ १९२
 देवक्यां वसुदेवेन तपसा पुष्करेक्षणः । चतुर्बाहुस्तु संजज्ञे दिव्यरूपाः श्रियाऽन्वितः ॥ १९३
 प्रकाशो भगवान्योगी कृष्णो मानुषमागतः । अव्यक्तो व्यक्तलिङ्गस्थः स एव भगवान्प्रभुः ॥
 नारायणो यतश्चक्रे प्रभवं चार्वर्य्यो हि सः । देवो नारायणो भूत्वा हरिरासीत्सनातनः ॥
 योऽसृजन्नाऽऽदिपुरुषं पुरा चक्रे प्रजापतिम् । अदितेरपि पुत्रत्वमेत्य यादवनन्दनः ॥
 देवो विष्णुरिति ख्यातः शक्रादेर्वरजोऽभवत् ॥ १९६
 प्रसादजं यस्य विभोरादित्याः पुत्रकारणम् । वधार्थं सुरशत्रूणां दैत्यदानवैरक्षसाम् ॥ १९७
 ययातिवंशजस्याय वसुदेवस्य धीमतः । कुलं पुण्यं यतः कर्म भेजे नारायणः प्रभुः ॥ १९८
 सागराः समकम्पन्त चेलश्च धरणीधराः । जज्वलुश्चाग्निहोत्राणि जायमाने जनार्दने ॥ १९९
 शिवाश्च प्रववुर्वाताः प्रशान्तिमभवद्भजः । ज्योतीर्लोप्यभ्यधिकं रेजुर्जायमाने जनार्दने ॥ २००
 अभिजिन्नाम नक्षत्रं जयन्ती नाम शर्वरी । मुहूर्तो विजयो नाम यत्र जातो जनार्दनः ॥ २०१
 अव्यक्तः शाश्वतः कृष्णो हरिनारायणः प्रभुः । जायते स्मैव भगवान्नयनैर्मोहयन्प्रजाः ॥ २०२
 आकाशात्पुष्पवृष्टीश्च ववर्ष त्रिदशेश्वरः । गीर्भिर्महलयुक्ताभिः स्तुवन्तो मधुसूदनम् ॥
 महर्षयः सगन्धर्वा उपतस्थुः सहस्रशः ॥ २०३
 वसुदेवस्तु तं रात्रौ जातं पुत्रमधोक्षजम् । श्रीवत्सलक्षणं दृष्ट्वा दिवि दिर्व्यैः सुलक्षणैः ॥
 उवाच वसुदेवः स्वं रूपं संहर वै प्रभो ॥ २०४
 भीतोऽहं कंमनस्तात एतदेव ब्रवीम्यहम् । मम पुत्रा हतास्तेन ज्येष्ठास्तैऽद्भुतदर्शनाः ॥ २०५

* वस्तावनेरिति संप्रदानार्थे षष्ठी । + नाय श्लोको च पुस्तके ।

१ ख. घ. ड. 'नावृटि' । २ ग. ड. निवर्तः । ३ ग. ड. वो नैप' । ४ ख. घ. च सुती पञ्चाक्षरं । ५ ग. ट. 'श्च खपु' । ६ घ. ड. वत्साव' । ७ ग. ड. सौमिर्द' । ८ ख. घ. ड. च । उपाश्रयो । ९ ख. घ. ड. 'रजश्याम-
 सृजिमः । अ' । १० क. ग. पठते । ११ क. 'बाहुः स विज्ञेयो दि' । घ. 'बाहुः सुजज्ञे यो दि' । १२ ग. घ. ड. प्रकाश्यो । १३ ख. ग. घ. ड. 'व्यय हियत् । दि' । १४ ख. घ. 'दनवरोऽभ' । १५ क. ख. ग. 'वराक्ष' ।
 १६ क. 'शान्तिम' । १७ ख. घ. ड. 'ते ह्येव भ' । १८ ख. ग. 'व्यै. रज' । घ. ड. 'व्यैः स' । १९ ख. 'देवस्त
 र' । २० ख. घ. 'स्ते ध्रुव' ।

वसुदेववचः श्रुत्वा रूपं संहतवान्प्रभुः । अनुज्ञातः पिता त्वेनं नन्दगोपशृङ्गं गतैः ॥

उग्रसेनमते तिष्ठन्यशोदायै तदा ददौ ॥ २०६

तुल्यकालं तु गर्भिण्या यशोदा देवकी तथा । यशोदा नन्दगोपस्य पत्नी सा नन्दगोपतेः ॥ २०७

यामेव रजनीं कृष्णो जज्ञे वृष्णिकुलप्रभुः । तामेव रजनीं कन्यां यशोदाऽपि व्यजायत ॥

तं जातं रक्षमाणस्तु वसुदेवो महायशाः । प्रादात्पुत्रं यशोदायै कन्यां तु जगृहे स्वयम् ॥ २०९

दैर्घ्येनं नन्दगोपस्य रक्ष मामिति चाग्रवीत् । सुतस्ते सर्वकरुणाणो यादवानां भविष्यति ॥

अयं स गर्भो देवक्या अस्मत्क्लेशान्हनिष्यति ॥ २१०

उग्रसेनात्मजे तां च कन्यामानकदुन्दुभिः । निर्वेदयामास तदा कन्येति शुभलक्षणा ॥ २११

+ स्वसायां तनयां कंसो जातां नैवावधारयत् । अथ तामपि दुष्टात्मा ह्युत्ससर्ज मुदाऽन्वितः ॥

हता वै या यदा कन्या जपत्येव वृथामतिः । कन्या सा ववृधे तत्र वृष्णिसन्निधिं पूजिता ॥

पुत्रवत्परिपालयन्तो देवा देवान्यथा तदा(?) । तामेव विधिनोत्पन्नमाहुः कन्यां प्रजार्पतिम् ॥

एकौदशा तु जज्ञे वै रक्षार्थं केशवस्य ह । तां वै सर्वे सुमनसः पूजयिष्यन्ति यादवाः ॥

देवदेवो दिव्यवपुः कृष्णः संरक्षितोऽनया ॥ २१५

ऋषय ऊचुः—

किमर्थं वसुदेवस्य भोजः कंसो नराधिपः । जघान पुत्रान्बालान्वै तन्नो व्याख्यातुमर्हसि ॥

सूत उवाच—

शृणुध्वं वै यथा कंसः पुत्रानानकदुन्दुभिः । जाताञ्जाताञ्जिशून्सर्वान्निष्पिपेष वृथामतिः ॥ २१७

भयाद्यथा महार्वाहुर्जातः कृष्णो विवासितः । तैथा च गोषु गोविन्दः संवृद्धः पुरुषोत्तमः ॥

उक्तं हि किल देवक्या वसुदेवस्य धीमतः । सारथ्यं कृतवान्कंसो युवराजस्तदाऽभवत् ॥ २१९

ततोऽन्तरिक्षे वागासीद्विव्या भूतस्य कस्यचित् । कंसो यथा सदा भीतः पुष्कला लोकसाक्षिणी ॥

यामेतां बहसे कंस रथेन परकारणाद् । अस्या यः सप्तमो गर्भः स ते मृत्युर्भविष्यति ॥ २२१

तां श्रुत्वा व्यथितोवाणी तदा कंसो वृथामतिः^{२३} निष्क्रम्य^{२४} (पृच्छ्य) गृह्णं तां कन्यां हन्तुकामोऽभवत्तदा

समुवाच महाबाहुर्वसुदेवः प्रतापवान् । उग्रसेनात्मजं कंसं सौहृदात्मण्येन च ॥ २२३

न स्त्रियं सत्रियो जातुं हन्तुमर्हति कश्चन । उपायः परिदृष्टोऽत्र मया यादवनन्दन ॥ २२४

योऽस्याः संभवते गर्भः सप्तमः पृथिवीपते । तमहं ते प्रयच्छामि तत्र कुर्या यथाकर्मर्म् ॥ २२५

+ अथ प्रयोगश्चाऽऽप्ये ।

१ क 'प सह' । २ घ 'गृहान्नयत्' । ३ उ ' । ४ ख. ह. नयन् । ५ ग घ. ड. 'नपतेस्तिष्ठ' । ६ ह ददौ त
न' । ७ क य 'मजायां च' । ८ क 'न्दुभे' । नि' । ९ ख. वेशया' । १० ख घ ड 'सायास्तन' । ११ क 'नय कसोजातं
नै' । १२ ग. ड. यन् । अ' । १३ ख घ. हता नैपा यदा कन्या जज्ञे त्युक्त्वा वृ' । ग. ड. हते वैपा यदा कन्या
जज्ञेतीषा वृ । १४ ख ग. घ ड 'ह्यन्ती दे' । १५ ख. ग. घ ड. यदा । १६ ग. घ. ड. 'मेवं वि' । १७ ग. घ.
ड. 'पतिः' । १८ ड. कान सा तु । ग. घ 'शास्तु ज' । १९ ड. तां चैव सर्वमन' । २० ख. ग घ ड. 'बाहो जा ।
२१ ख ग घ ड. यथा । २२ ख रिक्ताङ्गा' । २३ ख. कसमत्यन्तगात्रेण पु' । ग. कसमत्यन्तगात्रेण पु' । घ. ड.
कसमत्यन्तगात्रेण पु' । २४ ख. निष्क्रम्य । ग. घ. निष्क्रम्य । २५ ख. 'तु स्वसार हन्तुमर्हति । उ' । घ. तु यो
वृषा हन्तुमर्हति । उ' । २६ ख. ग. घ ड. 'योयगा । २७ ख. ग घ. 'म । तत्तिदा' ।

(विष्णुवशकथनम्)

त्वं त्विदानीं यथेष्टत्वं वर्तेथा भूरिदक्षिण । सर्वानस्योस्तु वै गर्भान्सत्यं नेष्यामि ते वशम् ॥
 एवं मिथ्या नरश्रेष्ठ वागेपा न भविष्यति । एवमुक्तोऽनुनीतः स जग्राह तनयांस्तदा ॥ २२७
 वसुदेवश्च तां भार्यामवाप्य मुदितोऽभवत् । कंसश्चास्यावधीत्पुत्रान्पापकर्मा वृथामतिः ॥ २२८

ऋषय ऊचुः—

क एष वसुदेवश्च देवकी च यशस्विनी । नन्दगोपस्तु कस्त्वेष यशोदा च महायशाः ॥
 यो विष्णुं जनयामास या चैनं चाभ्यवर्धयत् ॥ २२९

सूत उवाच—

पुरुषाः कश्यपस्याऽऽसन्नादित्यास्तु स्त्रियस्तथा । अथ कामान्महाबाहुर्देवक्योः समवर्धयत् ॥
 अचरत्स महीं देवः प्रविष्टो मानुषीं तनुम् । मोहयन्सर्वभूतानि योगात्मा योगमायया ॥ २३१
 नष्टे धर्मे तदा जज्ञे विष्णुर्वृष्णि कुले स्वयम् । कर्तुं धर्मव्यवस्थानमसुराणां प्रणाशनम् ॥ २३२
 आहूता रुक्मिणी कन्या सत्या नम्रजितस्तदा । सात्राजिती सत्यभामा जाम्बवत्यपि रोहिणी ॥
 सै(शै)व्या सुदेवी माद्री च सुशीला नाम चापरा । कालिन्दी मित्रविन्दा च लक्ष्मणी जालवासिनी ॥
 एवमादीनि देवीनां सहस्राणि च षोडश । चतुर्दश तु ये प्रोक्ता गणाश्चाप्सरसां दिवि ॥
 विचिन्त्य देवैः शक्रेण विशिष्टास्त्विह प्रेषिताः ॥ २३५
 पत्न्यर्थं वासुदेवस्य उत्पन्ना राजवेश्मसु । एताः पत्न्यो महाभागा विष्वक्सेनस्य विश्रुताः ॥
 प्रद्युम्नश्चारुदेणश्च सुदेणः शरभस्तथा । चारुश्च चारुभद्रश्च भद्रचारुस्तथाऽपरः ॥ २३७
 चारुविन्ध्यश्च रुक्मिण्यां कन्या चारुभन्दी तथा । सानुर्भानुस्तथाऽक्षश्च रोहितो मन्त्रयस्तथा ॥
 जरान्धकस्ताम्रवक्षा भौमरिश्च जरंधमः । चतस्रो जज्ञिरे तेषां स्वसारो गरुडध्वजात् ॥ २३९
 भानुर्भौमरिका चैव ताम्रपर्णी जरन्धमा । सत्यभामासुतानेताञ्जाम्बवत्याः प्रजाः शृणु ॥ २४०
 भद्रश्च भद्रगुप्तश्च भद्रविन्द्रस्तथैव च । सप्तबाहुश्च विख्यातः कन्या भद्रावती तथा ॥
 संवोधनी च विख्याता ज्ञेया जाम्बवतीसुता ॥ २४१
 सङ्ग्रामजिच्च शतजित्तथैव च सहस्रजित् । एते पुत्राः सुदेव्याश्च विष्वक्सेनस्य कीर्तिताः ॥
 वृको वृकधो वृकजिद्वृजिनी च सुराङ्गना । मित्रबाहुः सुनीयश्च नागजित्याः प्रजास्त्विह ॥
 एवमादीनि पुत्राणां सहस्राणि निबोधत । प्रयुतं तु समाख्यातं वासुदेवस्य ये सुताः ॥ २४४
 अयुतानि तथाऽष्टौ च शूरा रणविशारदाः । जनार्दनस्य वंशो वः कीर्तितोऽयं यथातथम् ॥
 वृहती नर्तकोत्तेयी भुनये सङ्केता तथा । कन्या सा वृहदुक्थस्यैव शौनेयस्य महात्मनः ॥ २४६
 तस्याः पुत्रास्तु विख्यातास्त्रयः समितिशोभनाः । अङ्गदः कुमुदः श्वेतः कन्या श्वेता तथैव च ॥
 अङ्गगाहश्च चित्रश्च शूरश्चित्रवरश्च यः । चित्रसेनः सुतश्चास्य कन्या चित्रवती तथा ॥ २४८

१ ग. ड. 'क्षिणः । स' । २ ख. घ. ड. 'स्यापि ते गर्भान्सप्तं ने' । ३ ख. कथं । ४ ख. ग. घ. 'वस्तुदे' ।
 ख. घ. 'वक्या स' । ५ ख. घ. 'स्तथा । सा' । ६ ख. 'णा जल' । ७ क. ख. घ. देवाना । ८ ख. ग. घ. ड.
 'णात्स्वरस' । ९ घ. देव्यः सा । १० घ. ड. 'मती त' । ११ ग. 'धरः । च' । १२ ड. 'द्रविन्दुस्त' । १३ ख. घ.
 'विन्दुस्त' । १४ ग. ड. भद्रव' । १५ क. 'सुता । स' । १६ घ. 'ती नर्तकोत्तेयी । १७ ख. ग. 'कोत्तेयी । १८ ग.
 घ. सुमये । ड. सुमये । १९ ख. ग. घ. ड. 'इयत्तथा । २० ख. ड. 'स्य शौने' । २१ ख. ग. ड. अगावह । २२ ख.
 'नतर' । घ. 'नरथश्च ।

तुम्बश्च तुम्बवाणश्च जनस्तम्बश्च तावुभौ । उपाङ्गस्य-स्मृतौ द्वौ तु वज्रारः क्षिप्र एव च ॥ २४९*
 * भूरीन्द्रसेनो भूरिश्च गवेषस्य सुतावुभौ । युधिष्ठिरस्य कन्या तु सुतनुर्नाम विश्रुता ॥ २५०
 तस्यार्मन्वसुतो जज्ञे वज्रो नाम महायशः । वज्रस्य प्रतिबाहुस्तु सुचारुस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
 कौशमा सुपार्श्वं तनयं जज्ञे साम्बा तरस्विनम् । तिस्रः कोट्यस्तु पुत्राणां यादवानां महात्मनाम्
 पँष्टिशतसहस्राणि वीर्यवन्तो महाबलाः । देवांशाः सर्व एवेह उत्पन्नास्ते महौजसः ॥ २५३
 दैवासुरे हता ये च असुरा वै महातपाः । इहोत्पन्ना मनुष्येषु बाधन्ते सर्वमानवान् ॥
 तेषामुत्सादनार्थं तु उत्पन्ना यादवे कुले ॥ २५४
 कुलानि दश चैकं च यादवानां महात्मनाम् । सर्वमेककुलं यद्वर्तते वैष्णवे कुले ॥ २५५
 विष्णुस्तेषां प्रमाणे च प्रभुत्वे च व्यवस्थितः । निदेशस्थायिभिस्तस्य वध्यन्ते सर्वमानुषाः ॥
 इति प्रसूतिर्दृष्णीनां समासव्यासयोगतः । कीर्तितां कीर्तिनाचैव कीर्तिसिद्धिप्रभीप्सिताम् ॥
 + य इमं कृष्णवंशस्य सुचरित्रस्य धीमतः । स्वर्गापवर्गदं श्रेष्ठं महापातकनाशनम् ॥
 अपुत्रो लभते पुत्रं वित्तार्थी वित्तमाप्नुयात् ॥ २५८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते विष्णुवशानकीर्तनं नाम षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ १६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—८६९०

अथ सप्तनवतितमोऽध्यायः ।

विष्णुमाहात्म्यकीर्तनम् ।

*सूत उवाच—

मनुष्यमकृतीन्देवान्कीर्त्यमानान्निबोधत । संकर्षणो वासुदेवः प्रद्युम्नः साम्ब एव च ॥ १
 अनिरुद्धश्च पञ्चैते वंशवीराः प्रकीर्तिताः । सप्तर्षयः कुबेरश्च यक्षो मणिवरस्तथा ॥ २
 शालकी यद्वैरथैव विद्वान्यन्वन्तरिस्तथा । नन्दिनश्च महादेवः शालङ्कायन उच्यते ॥
 आदिदेवस्तदा जिष्णुरेभिश्च सह दैवतैः ॥ ३

ऋषय उचुः—

विष्णुः किमर्थं संभूतः स्मृताः संभूतयः कति । भविष्याः कति वाऽन्ये तु प्रादुर्भावा महात्मनः
 ब्रह्मक्षेत्रे युगान्तेषु किमर्थमिह जायते । पुनः पुनर्मनुष्येषु तन्नः प्रवृद्धिं पृच्छताम् ॥ ५
 विस्तरणं च सर्वाणि कर्माणि रिपुघातिनः । श्रोतुमिच्छामहे सम्यग्देहैः कृष्णस्य धीमतः ॥ ६
 कर्मणामानुषेर्ष्यं च प्रादुर्भावाश्च ये भूभोः । या चास्य प्रकृतिः सूत तां चास्मान्वक्तुमर्हसि ॥ ७

* इत्यर्थनास्ति ग. पुस्तके. + अयं सार्धश्लोकोऽधिक. ग. पुस्तके. * सूत उवाचेति नास्ति क. ग. य. पातरेषु ।

१ ग. य. द. 'मत्स्य' । २ ग. द. कादयाः गु। ३ ग. गोपाना । ग. द. पौत्राणा । ४ ग. द. यष्टि श' ।
 ५ ग. य. द. 'विष्णुमूर्तिना य' । ६ ग. द. भोजनम् । ७ य. भूते वि' । ८ य. 'गिरमह' । ९ य. इति नय ।
 १० ग. य. य. 'यः शाल' । ११ द. 'शाला विष्णु' । १२ य. दत्तम् । १३ ग. य. द. देहे क' । १४ क. ग. 'य' ।
 १५ द. य. ग. प्रभो ।

(विष्णुमाहात्म्यकथनम्)

कथं स भगवान्विष्णुः सुरेण्वरिनिपूदनः । वसुदेवकुले धीमान्वासुदेवत्वमागतः ॥ ८
 अर्धैः सूत किं पुण्यं पुण्यकृद्भिरलं कृतम् । देवलोकं समुत्सृज्य मर्त्यलोकमिहाऽऽगतः ॥ ९
 देवमानुषयोर्नेता भूर्भुवःप्रसवो हरिः । किमर्थं दिव्यमात्मानं मर्त्ये समवेशयत् ॥ १०
 यश्चक्रं वर्तयत्येको मनुष्याणां मनोमयम् । मनुष्ये स कथं बुद्धिं चक्रे चक्रभृतां वरः ॥ ११
 गोपायनं यः कुरुते जगतां सार्वलौकिकम् । स कथं गां गतो विष्णुर्गोपैत्वमकरोत्प्रभुः ॥ १२
 महाभूतानि भूतात्मा यो दधार चकार ह । श्रीगर्भः स कथं गर्भे स्त्रिया भूचरया धृतः ॥ १३
 येन लोकान्क्रमैजित्वा त्रिभिस्त्रींस्त्रिदशेप्सया । स्थापिता जगतो मार्गास्त्रिवर्गप्रवरास्त्रयः ॥ १४
 योऽन्तकाले जगत्पीत्वा कृत्वा तोयमयं वपुः । लोकमेकार्णवं चक्रे दृश्यादृश्येन वर्त्मना ॥ १५
 यः पुराणे पुराणात्मा वाराहं वपुरास्थितः । ददौ जित्वा वसुमतीं सुराणां सुरसत्तमः ॥ १६
 येन सैहं वपुः कृत्वा द्विधा कृत्वा च यत्पुनः । पूर्वदैत्यो महावीर्यो हिरण्यक्षशिपुर्हतः ॥ १७
 यः पुरा ह्यनलो भूत्वा और्वः संवर्तको विभुः । पातालस्थोऽर्णवगतः पपौ तोयमयं हविः ॥ १८
 सहस्रचरणं देवं सहस्रांशुं सहस्रशः । सहस्रशिरसं देवं यमाहुर्वै युगे युगे ॥ १९
 नाभ्यारण्यां समुद्धूतं यस्य पैतामहं गृहम् । एकार्णवगते लोके तत्पङ्कजमपङ्कजम् ॥ २०
 येन ते निहता दैत्याः सङ्ग्रामे तारकामये । सर्वदेवमयं कृत्वा सर्वायुधधरं वपुः ॥ २१
 गरुडस्थेन चोत्सिक्तः कालनेमिर्निपातितः । उत्तरांशे समुद्रस्य क्षीरोदस्यामृतोदधेः ॥
 यः शेते शाश्वतं योगमास्थाय त्रिभिरं महर्तुं ॥ २२

पुरारणी गर्भमधत्त दिव्यं तपःप्रकर्षादिदितिः पुरा यम् ।

शक्रं च यो दैत्यगणावरुद्धं गर्भावमानेन भृशं चकार ॥ २३

यदाऽनिलो लोकैर्भूतानि हृत्वा चकार दैत्यान्सलिलेशयांस्तान् ।

कृत्वाऽऽदिदेवस्त्रिदिवस्य देवांश्चक्रे सुरेशं पुरुद्धूतमेव ॥ २४

गार्हपत्येन विधिना अन्वाहार्येण कर्मणा । अग्निमाहवनीयं च वेदिं चैव कुशंक्षुचम् ॥ २५

प्रोक्षणीयं स्त्रुवं चैव अवभृथं तथैव च । अथ त्रीनिह यश्चक्रे हव्यभागप्रदान्मत्से ॥ २६

हव्यादांश्च सुरांश्चक्रे कव्यादांश्च पितृनपि । भोगार्थं यज्ञविधिना यो यज्ञो यज्ञकर्मणि ॥ २७

यूपान्समित्सुत्रं सोमं पवित्रं परिधीनपि । यज्ञियानि च द्रव्याणि यज्ञियांश्च तथाऽनलान् ॥ २८

सदस्यान्यजमानांश्च अश्वमेधान्क्रतूत्तमान् । विवभ्राज पुरा यश्च पारमेष्ठ्येन कर्मणा ॥ २९

युगानुरूपं यः कृत्वा त्रीँल्लोकान्निह यथाक्रमम् । क्षणा निमेषाः काष्ठाश्च कलास्त्रैकालमेव च ॥

मुहूर्तास्तथयो मासा दिनसंवत्सरं तथा । ऋतवः कालयोगाश्च प्रमाणं त्रिविधं नृपे ॥ ३१

आयुः क्षेत्रौष्ण्यवचनं लक्षणं रूपसौष्ठवम् । मेधो वित्तं च शौर्यं च शास्त्रस्यैव च पारणम् ॥ ३२

१ क. निपूदं । २ ग. घ. ड. 'मरैरावृत पुं' । ३ ख. 'द्भिर्निपेवितम् । दे' । ४ ग. ड. 'क किमु' । ५ ग. घ. ड. 'तायुर्मु' । ६ ग. घ. ड. 'नुष्ये स' । ७ क. 'पमन्वक' । ८ ख. ग. घ. ड. 'च त'पुं' । ९ ख. घ. 'श्लाघ स' । १० क. 'रण्या. स' । ११ ड. 'तु । सुरा' । १२ घ. ड. 'कपाजानि' । १३ ख. घ. ड. कृत्वा । १४ ड. वेदी र्थ' । १५ क. 'सहस्राम् । प्रो' । ख. ड. 'सहस्रयाम् । प्रो' । १६ ग. ड. लुब्धैव । १७ क. 'भृथ त' । १८ ख. ग. घ. 'त्रीणि च व' । १९ ख. ग. घ. ड. 'त्वा त्रयो लोकाननुरु' । २० ख. ग. ड. 'काल्यमे' । २१ क. 'सुरास्तया' । २२ क. 'तथा । ग. घ. त्रिपु' । २३ ग. घ. ड. 'प्राप्यप' । २४ घ. 'धावत्त च ।

- १ दंष्ट्रायां तु वराहेण समुद्रोद्भूयदा कृता । माह्लादो निर्जितो युद्धे इन्द्रेणामृतमन्यने ॥ ७९
- विरोचनस्तु माह्लादिर्नित्यमिन्द्रवधोद्यतः । इन्द्रेणैव स विक्रम्य निहतस्तारकामये ॥ ८०
- भवादवध्यतां प्राप्य विशेषास्त्रादिभिस्तु यैः । सङ्ग्रामे निहतः पृष्ठे शक्राविष्टेन विष्णुना ॥ ८१
- अशक्रुवन्तो देवेषु पुरं गौमुं त्रिदैवतम् । निहता दानवाः सर्वे त्रिपुरस्यम्बकेण तु ॥ ८२
- अष्टमे त्वसुराश्चैव राक्षसाश्चान्धकारकाः । जितदेवमनुष्यैस्तु पितृभिश्चैव संगतान् ॥ ८३
- संवृतान्दानवाश्चैव संगतान्कृत्स्नशश्च तान् । तथा विष्णुसहायेन महेन्द्रेण निर्वर्हिताः ॥ ८४
- हतो ध्वजो महेन्द्रेण मायाच्छन्नश्च योधयन् । ध्वजे लक्ष्यं सपाविश्य विभ्रच्चित्तिर्महाभुजः ॥ ८५
- दैत्यांश्च दानवांश्चैव संहृतान्कृत्स्नशश्च तान् । रजिः कोलाहले सर्वान्देवैः परिवृतोऽजयत् ॥ ८६
- यज्ञामृतेन विजितौ पण्डामर्कौ तु दैवतैः ॥ ८६
- एते देवाः पुरा वृत्ताः सङ्ग्रामा द्वादशैव तु । देवासुरक्षयकराः प्रजानामशिवाय च ॥ ८७
- हिरण्यकशिपू राजा वर्षाणामर्बुदं वभौ । तथा शतसहस्राणि ह्यधिकानि द्विसप्ततिः ॥ ८८
- अशीतिं च सहस्राणि त्रैलोक्यस्येश्वरोऽभवत् ॥ ८८
- पर्याये तस्य राजाऽनु वलिर्वर्षावर्बुदं पुनः । पैष्टिशैव सहस्राणि त्रिंशच्च नियुतानि च ॥ ८९
- बले रौज्याधिकारस्तु यावत्कालं वभूव ह । मह्लादेन गृहीतोऽभूत्तावत्कालं तदैवाऽसुरैः ॥ ९०
- इन्द्रास्त्रयस्ते विख्याता असुराणां महौजसः । दैत्यसंस्थमिदं सर्वमासीदशयुगं किल ॥ ९१
- असपत्नं ततः सर्वं रौष्ट्रं दशयुगं पुरो । त्रैलोक्यमव्ययमिदं महेन्द्रेण तु पालयते ॥ ९२
- मह्लादस्यै ततश्चादस्रैलोक्यं कालपर्ययात् । पर्यायेण च संप्राप्ते त्रैलोक्ये पाकशासनः ॥ ९३
- ततोऽसुरान्परित्यज्य यज्ञे देवा उपागमन् । यज्ञे देवानथ गते काव्यं ते ह्यसुराब्रुवन् ॥ ९४
- हतं नो मिपतां राष्ट्रं त्यक्त्वा यज्ञं पुनर्गताः । स्थातुं न शक्नुमो ह्यथ प्रविशामो रसातलम् ॥ ९५
- एवमुक्तोऽब्रवीदेतान्विपण्णः सांत्वयन्गिरा । मा भष्ट धारयिष्यामि तेजसा स्वेन चासुराः ॥ ९६
- वृष्टिरोपधयश्चैव रसा यमु च यद्वयम् । कृत्स्ना मयि च तिष्ठन्तु पादस्तेषां सुरेषु वै ॥ ९७
- युष्मदर्थं प्रदोस्यामि तत्सर्वं धार्यते मया ॥ ९७
- ततो देवासुरान्दृष्ट्वा धृतान्काव्येन धीमता । अमन्नयंस्तदा ते वै संविद्या विजिगीषया ॥ ९८
- एष काव्य इदं सर्वं व्यावर्तयति नो यलात् । साधु गच्छामहे तूर्णं क्षीणानाप्यार्यैस्व तान् ॥ ९९
- प्रसह्य हत्वा शिष्टान्यै पातालं प्रापयामहे ॥ ९९
- ततो देवाः सुसंरब्धा दानवानभिष्टत्य वै । जघ्नुस्सर्वध्वजमानास्ते काव्यमेवाभिदुष्टुः ॥ १००

१ प. दंष्ट्रायां तु । २ ग. घ. द. 'दास्तु द्विधा कृताः । प्रा' । ३ क. घ. द. यः । संजगो नि' । ४ ग. घ. द. सोढुं । ५ ग. द. जिता दे । ६ ग. द. 'हितः । ह' । ७ क. 'मयतिर्म' । ८ क. 'श्यामार्क' । ९ प. द. 'ते देवागता' । १० रा. सतिः । अ' । ११ क. पटि नेय । १२ ग. राष्ट्र्याणि । १३ प. तपाऽगु' । १४ प. द. राष्ट्र्यं । १५ रा. घ. द. पुनः । १६ रा. घ. द. 'व्यभिद्रमव्ययं महेन्द्रेणानुसा' । १७ रा. घ. द. 'स्य कृते कस्मिन्न' । १८ ग. घ. द. 'ये देव स' । १९ रा. घ. द. यतो देवानुपागमन् । य' । २० क. ग. 'नू' । इत्तं । घ. 'नू' । हतं । २१ ग. ग. घ. द. 'नि यं सुराः । २२ ग. द. 'तिरीकु' । २३ क. 'छात्रेण पा' । २४ रा. घ. 'दास्त्येन त' । २५ ग. 'यदिश' । घ. द. 'यदिश' । २६ ग. घ. द. शिष्टांस्तु पा' । २७ रा. ग. घ. देवागु ग' ।

(विष्णुमाहात्म्यकथनम्)

ततः काव्यस्तु तान्दृष्ट्वा तूर्णं देवैरभिद्रुतान् । समरेऽस्त्रक्षतार्तास्तान्देवेभ्यस्तान्दितेः सुतान् ॥
 काव्यो दृष्ट्वा स्थितान्देवांस्तत्र देवोऽभ्यचिन्तयत् । तानुवाच ततो ध्यात्वा पूर्ववृत्तमनुस्मरन् ॥
 ब्रैलोक्यं विजितं सर्वं वामनेन त्रिभिः क्रमैः । यालव्यद्वो हतो जम्भो निहतश्च विरोचनः ॥१०३॥
 महार्हेषु द्वादशसु सङ्ग्रामेषु सुरैर्हिताः । तैस्तैरुपायैर्भूयिष्ठा निहता ये प्रधानतः ॥ १०४
 किञ्चिच्छिष्टास्तु वै यूयं युद्धेष्वन्येषु वै स्वयम् । नीतिं वो हि विधास्यामि कालः कश्चित्मतीक्ष्यताम्
 यास्याम्यहं महादेवं मन्त्रार्थे विजयाय वै । अभिमाप्याययेद्धोता मन्त्रैरेव बृहस्पतिः ॥ १०५
 ततो यास्याम्यहं देवं मन्त्रार्थे नीललोहितम् । युष्माननुग्रहीष्यामि पुनः पश्चादिहाऽऽगतः १०७
 यूयं तपश्चरध्वं वै संवृता बलकलैर्वने । न वै देवा वधिष्यन्ति यावदागमनं मम ॥ १०८
 अमतीपांस्ततो मन्त्रान्देवात्माप्य महेश्वरात् । [*योत्स्यामहे पुनर्देवांस्ततः प्राप्स्यथ वै जयम् ॥
 ततस्ते कृतसंवादा देवान्चुस्ततोऽसुराः । न्यस्तवादा वयं सर्वे लोकान्यूयं क्रमन्तु वै ॥] ११०
 वयं तपश्चरिष्यामः संवृता बलकलैर्वने । प्रह्लादस्य वचः श्रुत्वा सत्यव्याहरणं तु तत् ॥ १११
 ततो देवा निवृत्ता वै विज्वरा मुदिताश्च ह । न्यस्तशस्त्रेषु दैत्येषु स्वान्वै जग्मुर्यथाऽऽगतान् ॥
 ततस्तानववीत्काव्यः कञ्चित्कालमुपास्यताम् । निरुत्सुकैस्तपोयुक्तैः कालं कार्यार्यसाधकैः ॥
 पितुर्ममाऽऽश्रमस्था वै सर्वे देवाः सवासवाः ॥ ११३
 स संदिश्यासुरान्काव्यो महादेवं प्रपद्य च । प्रणम्यैनमुवाचाय जगत्प्रभवप्रीश्वरम् ॥ ११४
 मन्त्रानिच्छाम्यहं देव ये न सन्ति बृहस्पती । पराभवाय देवानामसुरेष्वभयवहान् ॥ ११५
 एवमुक्तोऽब्रवीद्देवो मन्त्रानिच्छसि वै द्विज । व्रतं चर मयोद्दिष्टं ब्रह्मचारी समाहितः ॥ ११६
 पूर्णं वर्षसहस्रं वै कुण्डधूममवांक्षिराः । योदि पास्येसि भद्रं ते मत्तो मुन्नमवाप्स्यसि ॥ ११७
 तथोक्तो देवदेवेन स शुक्रस्तु महातपाः । पादौ संस्पृश्य देवस्य बाहमित्यभ्यभाषत ॥ ११८
 व्रतं चराम्यहं शेषं यथोद्दिष्टोऽस्मि वै प्रभो । ततो नियुक्तो देवेन कुण्डधारोऽस्य धूमकृत् ११९
 असुराणां हितार्थाय तस्मिन्शुक्रे गते तदा । मन्त्रार्थे तत्र वसति ब्रह्मैवर्ष महेश्वरे ॥ १२०
 तद्बुद्ध्वो नीतिपूर्वं तु राज्यं न्यस्तं तदाऽसुरैः । तस्मिन्निष्ठे तदाऽमर्षादेवास्तान्समाभिद्रवन् + ॥
 निशितात्तायुधाः सर्वे बृहस्पतिपुरोगमाः ॥ १२१
 दृष्ट्वाऽसुरगणा देवान्प्रगृहीतायुधान्पुनः । उत्पेतुः सहसा सर्वे संव्रस्तास्ते ततोऽभवन् ॥ १२२
 न्यस्तशस्त्रे जये दत्ते आचार्ये व्रतमास्थिते । संत्यज्य समयं देवास्ते सपत्नजिघांसवः ॥ १२३
 अनाचार्यास्तु भद्रं वो विश्वस्तास्तपसि स्थिताः । चीरवल्काजिनधरा निष्क्रिथा निष्परिग्रहाः
 रणे विजेतुं देवान्वै न शोक्ष्यामः कथंचन । अशुद्धेन(?) प्रपद्यामः शरणं काव्यमातरम् ॥ १२५
 ज्ञापयामः कृत्स्नमिदं यावदागमनं गुरोः । विनिवृत्ते ततः काव्ये योत्स्यामो युधि तान्सुरान् ॥
 एवमुक्त्वाऽसुरान्योग्यं शरणं काव्यमातरम् । प्रापद्यन्त ततो भीतास्तदा चैव तदाऽभयम् ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । + अडभाव आर्ष ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'महत्तशस्त्रार्तान्दे' । २ ग. ङ. देवाम्यचिन्तयन् । ता' । ३ ङ. ध्वत्पेषु । ४ ग. घ. ङ. च ।
 ५ ख. घ. ङ. 'तीघास्त' । ६ ख. घ. ङ. 'वर्ष' । ७ घ. ङ. 'स्थित' । नि । ८ ख. ग. घ. ङ. 'स्तुष्टास्तपोयुक्ता. कालं कार्यार्थं साधकाः ।
 वि' । ९ ख. याय च । ए' । १० ख. घ. ङ. 'कृशिरः' । ११ क. 'यशुग' । १२ ख. ग. घ. ङ. 'स्याति भ' । १३ क.
 'क्षयार्थो महेश्वरः । त' । १४ क. 'ध्वानाति' । १५ क. शक्यामः । १६ क. 'यामस्ततमि' ।

त्रयो वर्णास्त्रयो लोकास्त्रैविद्यं पावकास्त्रयः । त्रैकाल्यं त्रीणि कर्माणि तिस्रो मायास्त्रयो गुणाः ॥ ३४
 सृष्टा लोकाः सुराश्चैव येनोऽऽनन्त्येन कर्मणा । सर्वभूतगणाः सृष्टाः सर्वभूतगणात्मना ॥ ३५
 नृणामिन्द्रियपूर्वेण योगेन रमते च यः । गतागतानां यो नेता सर्वत्र विविधेश्वरः ॥ ३६
 यो गतिर्धर्मयुक्तानामगतिः पापकर्मणाम् । चातुर्वर्ण्यस्य प्रभवश्चातुर्वर्ण्यस्य रक्षिता ॥ ३७
 चातुर्विद्यस्य यो वेत्ता चातुराश्रम्यसंश्रयः । दिगन्तरं नभो भूमिरापो वायुर्विभावसुः ॥ ३८
 चन्द्रसूर्यद्वयं ज्योतिर्युगेशः क्षणदाचरः । यः परं श्रूयते देवो यः परं श्रूयते तपः ॥ ३९
 यः परं तपसैः प्राहुर्यः परंपरमात्मवान् । आदित्यादिस्तु यो देवो यश्च दैत्यान्तको विभुः ॥ ४०
 युगान्तेष्वन्तको यश्च यश्च लोकान्तकान्तकः । सेतुर्यो लोकसेतूनां मेध्यो यो मेध्यकर्मणाम् ॥ ४१
 वेद्यो यो वेदविदुषां प्रभुर्यः प्रभवात्मनाम् । सोमभूतस्तु भूतानामग्निभूतोऽग्निवर्चसाम् ॥ ४२
 मनुष्याणां मनोभूतस्तपोभूतस्तपस्विनाम् । विनयो नयवृत्तानां तेजस्तेजस्विनामपि ॥ ४३
 विग्रहो विग्रहाणां यो गतिर्गतिमतामपि । आकाशप्रभवो वायुर्वायुर्माणो हुताशनः ॥ ४४
 देवा हुताशनमाणाः प्राणोऽग्नेर्धुसूदनः । रसाच्छोणितसंभूतिः, शोणितान्मांसमुच्यते ॥ ४५
 मांसात्तु मेदसो जन्म मेदसोऽस्थि निरूप्यते । अस्थनो मज्जा समभवन्मज्जातः शुक्रसंभवः ॥ ४६
 शुक्राद्गर्भः समभवद्रसमूलेन कर्मणा । अत्रापि प्रथमं चाऽऽपस्ताः सौम्यराशिरुच्यते ॥ ४७
 +गर्भोऽप्यसंभवो ज्ञेयो द्वितीयो राशिरुच्यते । शुक्रं सोमात्मकं विद्यादार्तवं पात्रकात्मकम् ॥ ४८
 भावौ रसानुगावेतौ वीर्ये च शशिपावकौ । कफवर्गेऽभवच्छुक्रं पित्तवर्गे च शोणितम् ॥ ४९
 कफस्य हृदयं स्थानं नाभ्यां पित्तं प्रतिष्ठितम् । देहस्य मध्ये हृदयं स्थानं तु मनसः स्मृतम् ॥ ५०
 नाभीकोष्ठान्तरं यत्तु तत्र देवो हुताशनः । मनः प्रजापतिर्ज्ञेयः कफः सोमो विभोऽप्यते ॥ ५१
 पित्तमग्निः स्मृतावेतार्थग्रीवोमात्मकं जगत् । एवं प्रवर्तितो गर्भो वर्ततेऽम्बुदसंनिभः ॥ ५२
 वायुः प्रवेशनं चक्रे सङ्गतः परमात्मना । स पञ्चधा शरीरस्थो विद्यते वर्धयेत्पुनः ॥ ५३
 प्राणपानौ सपानश्च उदानो व्यान एव च । प्राणोऽस्य परमात्मानं वर्धयन्परिवर्तते ॥ ५४
 अपानः पश्चिमं कायमुदानोर्ध्वशरीरगः । व्यानो व्यानस्पते येन समानः सर्वसंधिषु ॥ ५५
 भूतावाप्तिस्ततस्तस्य जायतेऽन्द्रियगोचरौ । पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पञ्चमम् ॥ ५६
 सर्वेन्द्रिया निविष्टास्तं स्वं स्वं योगं प्रचाक्रिरे । पार्थिवं देहमाहुस्तं प्राणात्मानं च मारुतम् ॥ ५७

* एतदर्थस्थाने तत्रापि प्रथमा चापः स सौम्यो राशिरुच्यत इति घ. पुस्तके । घ. ग. द. पुस्तकेष्वेतत्तद्वत् एव पाठा वर्तन्ते तेऽस्पष्टा इति नोद्दिष्टा । + अत्र संधिरार्थः । x अत्र संधिरार्थः ।

१ घ. त्रैकाल्ये । २ घ. कल्पानि । ३ ग. 'त्रि त्रयो यामात्र' । ४ क. 'नास्त्यन्तेन' । ५ घ. सर्वे म' । ६ ग. घ. द. सर्वात्र विविधे' । ७ ग. घ. या । ८ घ. 'ता चतुर्धाभ्रमं' । ९ द. 'भ्रमय' । १० रा. ग. घ. द. 'न्तर' । ११ रा. ग. घ. द. 'दनः च' । १२ रा. ग. घ. परं । १३ रा. ग. घ. 'पत. प्रा' । १४ क. प्राणा हु' । १५ क. रसोऽ- भवच्छोणितं च शो' । १६ रा. घ. द. निरूप्यते । १७ ग. घ. द. 'निरूप्यता त' । १८ घ. 'ज्ञेयं च' । १९ ग. घ. द. 'अपाने' । २० घ. 'विभोमा' । २१ घ. द. 'वर्तते र्भे' वर्ततेऽम्बुदसंनिभे । घ' । २२ ग. 'धते पु' । २३ ग. घ. 'गोर्धे दारिण' इया' । २४ 'नैर्ध्वे दारिण' इया' । २५ रा. द. घ. 'रा' । २६ ग. घ. द. 'न्द्रियनिग्रहार्थं स्वं स्वं यो' । २७ रा. घ. द. 'हस्त' प्रा' ।

(विष्णुमाहात्म्यकथनम्)

छिद्राण्याकाशयोनीनि जलाश्रावं प्रवर्तते । तेजश्चक्षुष्विता ज्योत्स्ना तेषां यन्नामतः स्मृतम् ॥
सङ्ग्रामा विपयाश्चैव यस्य वीर्यात्प्रवर्तिताः* ॥ ५७

इत्येतान्पुरुषः सर्वान्सृजँल्लोकान्सनातैनः । नैधनेऽस्मिन्कथं लोके नरत्वं विष्णुरागतः ॥ ५८
एष नः संशयो धीमन्नेष वै विस्मयो महान् । कथं गतिर्गतिमतामापन्नो मानुषीं तनुम् ॥ ५९
श्रोतुमिच्छामहे विष्णोः कर्माणि च यथाक्रमम् । आश्चर्याणि परं विष्णुर्वेददेवैश्च कथ्यते ॥ ६०
विष्णोरुत्पात्तिमाश्चर्यं कथयस्व महामते । एतदाश्चर्यमारूपानं कथयतां वै सुखावहम् ॥ ६१
प्रख्यातवलवीर्यस्य प्रादुर्भावीं महात्मनः । कर्मणाऽऽश्चर्यभूतस्य विष्णोः सत्त्वमिहोच्यताम् ॥

सूत उवाच—

अहं वैः कीर्तयिष्यामि प्रादुर्भावं महात्मनः । यथा स भगवाञ्जातो मानुषेषु महातपाः ॥ ६३
सप्तसप्ततयः प्रोक्ता भृगुशापेन मानुषे । जायते च युगान्तेषु देवकार्यार्थसिद्धये ॥ ६४
तस्य दिव्यतनुं विष्णोर्गदतो मे निबोधत । युगधर्मे परावृत्ते काले च शिथिले प्रभुः ॥ ६५
कर्तुं धर्मव्यवस्थानं जायते मानुषेष्विह । भृगोः शापनिमित्तेन देवासुरकृतेन च ॥ ६६

ऋषय ऊचुः—

कथं देवासुरकृते अध्याहारमवामुयात् । एतद्वेदितुमिच्छामो वृत्तं दैवासुरं कथम् ॥ ६७

सूत उवाच—

दैवासुरं यथा वृत्तं ब्रुवतस्तन्निबोधत । हिरण्यकशिपुर्देत्यस्त्रैलोक्यं प्राक्प्रशासति ॥ ६८
बलिनाऽधिष्ठितं रौप्यं पुनर्लोकत्रये क्रमात् । सख्यमासीत्परं तेषां देवानामसुरैः सह ॥ ६९
युगं वै दशसंकीर्णमासीदव्याहतं जगत् । निदेशस्थायिनश्चैव तयोर्देवासुराऽभवन् ॥ ७०
वैलवान् वै विवादोऽयं संप्रवृत्तः सुदारुणः । देवासुराणां च तदा घोरक्षयकरो महान् ॥ ७१
तेषां दायनिमित्तं वै सङ्ग्रामा बहवोऽभवन् । ब्राह्मेऽस्मिन्दश द्वौ च पण्डामर्कान्तगाः स्मृताः ॥
नामतस्तु समासेन शृणुध्वं तान्विवक्षतः । प्रथमो नारसिंहस्तु द्वितीयश्चापि वामनः ॥ ७३
तृतीयः स तु वाराहश्चतुर्थोऽमृतमन्थनः । सङ्ग्रामः पञ्चमश्चैव सुधोरस्तारकामयः ॥ ७४
षष्ठो ह्यौडीवकस्तेषां सप्तमस्त्रैपुरः स्मृतः । अन्धकारोऽष्टमस्तेषां ध्वजश्च नवमः स्मृतः ॥ ७५
वार्तश्च दशमो ज्ञेयस्ततो ह्यल्लहलः स्मृतः । स्मृतो द्वादशमस्तेषां घोरकोलाहलोऽपरः ॥ ७६
हिरण्यकशिपुर्देत्यो नरसिंहेन सूदितः । वामनेन बलिर्बद्धस्त्रैलोक्याक्रमणे कृते ॥ ७७
हिरण्याक्षो हतो द्वन्द्वे प्रतिवादे तु दैवतैः । महाबली महासत्त्वः सङ्ग्रामेष्वपराजितः ॥ ७८

दत्तं तेषां तु भीतानां दैत्यानामभयार्थिनाम् । न भेतव्यं न भेतव्यं भयं त्यजत दानवाः ॥
 मत्संनिधौ वर्ततां वो न भीर्भवितुमर्हति । भयाच्चाप्यभिपन्नास्तान्दृष्ट्वा देवाऽसुरांस्तदा ॥ १२९
 अभिर्जम्भः प्रसह्यतानविचार्य बलाबलम् । तांस्तान्वध्यमानांश्च देवैर्दृष्ट्वाऽसुरांस्तदा ॥ १३०
 देवी क्रुद्धाऽब्रवीदेनाननिन्द्रत्वं करोम्यहम् । संस्तभ्य शीघ्रं संरम्भादिन्द्रं सौऽभ्यचरत्ततः ॥
 ततः संस्तभितं दृष्ट्वा शक्रं देवास्तु यूपवत् । व्यद्रवन्त ततो भीता दृष्ट्वा शक्रं वशीकृतम् ॥ १३२
 गतेषु मुरसंधेषु विष्णुरिद्रमभाषत । मां त्वं प्रविश भद्रं ते नेष्यामि त्वां सुरेश्वर ॥ १३३
 एवमुक्तस्ततो विष्णुं प्रविशेश पुरंदरः । विष्णुना रक्षितं दृष्ट्वा देवी क्रुद्धा वचोऽब्रुवत् ॥ १३४
 ऐषा त्वां विष्णुना सार्धं दहामि मध्वानिव(१) । भिषतां सर्वभूतानां दृश्यतां मे तपीबलम् ॥ १३५
 तयाऽभिभूतौ तौ देवाविन्द्राविष्णू जजल्पतुः । कथं मुच्येव सहितौ विष्णुरिन्द्रमभाषत ॥ १३६
 इन्द्रोऽब्रवीज्जहीहिनां यावन्नौ न दहेद्विभो । विशेषेणाभिभूतोऽहमतस्त्वं जहि मा चिरम् ॥
 ततः समीक्ष्य तां विष्णुः स्त्रीवधं कर्तुमास्थितः । अभिध्याय ततश्चक्रमापन्नः सत्त्वरं प्रभुः ॥
 तस्याः सत्त्वरमाणायाः शीघ्रकारी सुरारिहा । स्त्रिया विष्णुस्ततो देव्याः क्रूरं वुद्ध्वा चिकीर्षितम्
 क्रुद्धस्तदस्त्रमाविध्य शिरश्चिच्छेदं माधवः ॥ १३९
 तं दृष्ट्वा स्त्रीवधं घोरं लुकोप भृगुरीश्वरः । ततोऽभिर्शंसो भृगुणा विष्णुर्गौर्याविधे तदा ॥ १४०
 यस्मात्ते जानता धर्मानवध्या स्त्री निपूदिता । तस्मात्त्वं सप्तवृत्तौ वै मानुषेषु प्रवत्स्यसि ॥
 ततस्तेनाभिशापेन नष्टे धर्मे पुनः पुनः । लोके सर्वहितार्थाय जायते मानुषेष्विह ॥ १४२
 अनुव्याहृत्य विष्णुं स तदादाय शिरः स्वयम् । समानीय ततः काये अपो गृह्येदमब्रवीत् ॥
 एष त्वां विष्णुना सत्ये हतां संजीवयाम्यहम् । यदि कृत्स्नो मया धर्मश्चरितो ज्ञायतेऽपि वा ॥
 तेन सत्येन जीवस्य यदि सत्यं ब्रवीम्यहम् ॥ १४४
 सत्याभिव्याहृता तस्य देवी संजीविता तदा । तदा तां प्रोक्ष्य शीताभिरद्भिर्जीवेति सोऽब्रवीत्
 ततस्तां सर्वभूतानि दृष्ट्वा सुप्तोत्थितामिव । साधु साध्वित्यदृश्यानां वाचस्ताः सस्वनुर्दिशः ॥
 दृष्ट्वा संजीवितामेवं देवीं तां भृगुणा तदा । भिषतां सर्वभूतानां तदद्भुतमिवाभवत् ॥ १४७
 असंभ्रान्तेन भृगुणा पत्नीं संजीवितां ततः । दृष्ट्वा शक्रो न लेभेऽथ शर्म काव्यभयात्ततः ॥
 प्रगागरे ततश्चेन्द्रो जयन्तीमात्मनः सुताम् । (*प्रोवाच मतिमान्वाक्यं स्वां कन्यां पाकशासनः
 एष काव्यो हनिन्द्राय चरते दारुणं तपः । तेनाहं व्याकुलः पुत्रिं कृतो धृतिपता दृढम्) ॥
 गच्छ संभावयस्त्वं न श्रमापनयनैः शुभैः । तेस्मैर्मनोनुकूलं च शुभचारैरतन्द्रिना ॥ १५१
 देवी सा हीन्द्रदुहिता जयन्ती शुभचारिणी । युक्तध्यानं च शाम्यन्तं दुर्बलं धृतिमास्थितम् ॥
 भिया यथोक्तं काव्यं सा काव्ये कृतवती तदा । गीर्भधैवानुकूलाभिः स्तुर्वती बल्लुभापिणी ॥
 गात्रमराहनेः काले सेवमानौ सुस्तावहः । शुश्रूषन्त्यनुकूला च उवास बहुलाः समाः ॥ १५४

* धनुर्धिरान्तर्गतमन्थ सं. पुस्तके नास्ति ।

१ अ. 'जगत्' २ ग. घ. द. 'साध्याय' । ३ ग. एष । ४ घ मय धर्मिनाम् । मि' । ५ क. 'निन्द्रवि' ।
 ६ ग. घ. द. 'देव' ७ क. सा. द. 'शरणी भू' । ८ य. निम्दि' । ९ ग. घ. 'जीवन्त' । १० ग. घ. य. द.
 'ता' ११ य. 'गी' । १२ द. 'शाम्य' १३ ग. द. 'काली य' । १४ ग. 'ता' भृगुदत्ता । धु' ।

(विष्णुमाहात्म्यकथनम्)

- पूर्णं धूम्रव्रते चापि घोरे वर्षसहस्रिके । वरेण च्छन्दयामास काव्यं प्रीतो भवस्तदा ॥ १५५
 एवं ध्रुवंस्त्वयैकेन चीर्णं नान्येन केनचित् । तस्मात्त्वं तपसा बुद्ध्या श्रुतेन च बलेन च ॥ १५६
 तेजसा चापि विबुधान्सर्वानभिभविष्यसि । यच्च किञ्चिन्मम ब्रह्मन्विद्यते भृगुनन्दन ॥ १५७
 साङ्गं च सरहस्यं च यज्ञोपनिषदां तथा । प्रतिभास्यति ते सर्वं तच्चाऽऽद्यन्तं(?) न कस्यचित् ॥ १५८
 सर्वाभिभात्री तेन त्वं द्विजश्रेष्ठो भविष्यसि । एवं दत्त्वा वैरांस्तस्मै भार्गवाय पुनः पुनः ॥
 अजेयत्वं धनेशत्वमवध्यत्वं च वै ददौ । एताल्लुब्ध्वा वरान्काव्यः संप्रहृष्टतनूरुहः ॥ १६०
 हर्षात्मादुर्वभौ तस्य देवस्तोत्रं महेश्वरम् । तदा तिर्यक्स्थितस्त्वेवं तुष्टुवे नीललोहितम् ॥ १६१
 नमोऽस्तु शितिकण्ठाय सूरूपाय सुवर्चसे । रिरिहाणाय लोपाय वत्सराय जगत्पते ॥ १६२
 कपर्दिने ह्रूध्वरोम्णे हयाय करणाय च । संस्कृताय सुतीर्थाय देवदेवाय रंहसे ॥ १६३
 उष्णीषिणे सुवक्त्राय सहस्राक्षाय मीढुपे । वसुरेताय रुद्राय तपसे चरिवाससे ॥ १६४
 ह्रस्वाय मुक्तकेशाय सेनान्ये रोहिताय च । (* कवये राजवृद्धाय तक्षकक्रीडनाय च ॥ १६५
 गिरिशायार्कनेत्राय यतिने जाम्बवाय च । सुवृत्ताय सुहस्ताय धन्विने भार्गवाय च) ॥ १६६
 सहस्रबाहवे चैव सहस्रामलचक्षुषे । सहस्रकुक्षये चैव सहस्रचरणाय च ॥ १६७
 सहस्रशिरसे चैव बहुरूपाय वेधसे । भवाय विश्वरूपाय श्वेताय पुरुषाय च ॥ १६८
 निषाङ्गिणे कवार्चने सूक्ष्माय क्षपणाय च । ताम्राय चैव भीमाय उग्राय च शिवाय च ॥ १६९
 वभ्रवे च पिशङ्गाय पिङ्गलायारुणाय च । महादेवायै शर्वाय विश्वरूपशिवाय च ॥ १७०
 हिरण्यार्ये च शिष्टाय श्रेष्ठाय मध्यमाय च । + वभ्रवे च पिशङ्गाय पिङ्गलायारुणाय च ॥
 पिनाकिने चेपुमते चित्राय रोहिताय च ॥ १७१
 दुन्दुभ्यायैकपादाय अर्हाय बुद्धये तथा । मृगव्याधाय सर्पाय स्थाणवे भीषणाय च ॥ १७२
 बहुरूपाय चोग्राय त्रिनेत्रावेश्वराय च । कपिलायैकवीराय मृत्यवे त्र्यम्बकाय च ॥ १७३
 वास्तोष्पते पिनाकाय शंकराय शिवाय चै । आरण्यायै गृहस्थाय यतये ब्रह्मचारिणे ॥ १७४
 सांख्याय चैव योगायै ध्यानिने दीक्षिताय च । अन्तर्हिताय शैर्वाय मान्याय मालिने तथा ॥
 बुद्धाय चैव शुद्धाय मुक्ताय केवलाय च । रोधसे चेकितानाय ब्रह्मिष्ठाय महर्षये ॥ १७५
 चतुष्पादाय मेव्याय धर्मिणे शीघ्रिणाय च । शिखण्डिने कपालाय [+ दंष्ट्रिणे विश्वमेधसे ॥
 अप्रतीघाताय दीप्ताय भास्कराय सुमेधसे । क्रूराय विकृतायैव वीभत्साय शिवाय च ॥ १७६
 सौम्याय चैव पुण्याय] धार्मिकाय शुभाय च । अवध्यायामृताङ्गाय नित्याय शाश्वताय च ॥
 कठ्याय शरभायैव शूलिने च त्रिचक्षुषे । सोमपायाऽऽज्यपायैव धूमपायोष्मपाय च ॥ १८०
 शुचये रेरिहाणाय सद्योजानाय मृत्यवे । पिशिताशाय खर्वाय मेधाय वैद्युताय च ॥ १८१

* धनुर्विज्ञान्त तिमन्थो ड. पुस्तके नास्ति । + नास्त्यर्थमिदं क. पुस्तके । x धनुर्विज्ञान्तर्गतमन्थो ड. पुस्तके नास्ति ।

- १ ग. काव्यः प्री । २ घ तत्त्वं ते तु न । ड. तत्तुभ्य तु न । ३ ख घ. ड. वरन । ४ क. लब्ध्या ।
 ५ ख. ग. श्वरः । त । ६ क ग. ड. सुरापा । ७ ख. से ररि । घ. ड. से । रेरि । ८ ख. घ. 'नेतुष्पाय क्ष' ।
 ९ क. ख. 'य सर्वा' । १० ख. ग. घ. ड. विरूपाय शि । ११ ख. 'य वाशि' । १२ ख. ग. ड. 'य ज्येष्ठा' । १३ ख.
 घ. ड. च । भर । १४ ख. घ. ड. 'य गृह' । १५ ख. ड. सर्वाय । १६ ख. घ. 'से । प्र' । १७ ग. ड. मेव्याय ।

ऋषाश्रिताय श्रविष्ठाय भारतायान्तरिक्षये । क्षेमाय सहमानाय सत्याय तपनाय च ॥ १८२
 त्रिपुरघ्नाय दीप्ताय चैक्राय रोमशाय च । तिग्मायुधाय मेध्याय सिद्धाय च पुलस्तये ॥ १८३
 रोचमानाय खण्डाय स्फीताय ऋषभाय च । भोगिने युञ्जमानाय शान्तायैवोर्ध्वरेतसे ॥ १८४
 अघघ्नाय मखघ्नाय मृत्यवे यज्ञियाय च । कृशानवे प्रचेताय वह्नये किशलाय च ॥ १८५
 सिकत्याय प्रसन्नाय वरेण्यायैव चक्षुषे । क्षिप्रगवे सुधन्वाय प्रमेध्याय पिवाय च ॥ १८६
 रक्षोघ्नाय पशुघ्नाय विघ्नाय शयनाय च । विभ्रान्ताय मेहान्ताय अन्तये दुर्गमाय च ॥ १८७
 दक्षाय च जघन्याय लोकानामीश्वराय च । अनामयाय चोर्ध्वाय संहत्याधिष्ठिताय च ॥ १८८
 हिरण्यवाहवे चैव सत्याय शमनाय च । असिकल्पाय मांघाय री(इ)रिण्यायैकचक्षुषे ॥ १८९
 श्रेष्ठाय चाप्रदेवाय ईशानाय च धीमते । महोक्त्वाय दीप्ताय रोदनाय हंसाय च ॥ १९०
 हृद्धधैवने कवाचिने रथिने च वरूथिने । शृगुनाथाय शुक्राय वह्निरिष्टाय धीमते ॥ १९१
 अघाय अघसंसाय(?) विप्रियाय प्रियाय च । दिग्वासःकृत्तिवासाय भगघ्नाय नमोऽस्तु ते ॥ १९२
 पशूनां पतये चैव भूतानां पतये नमः । प्रणवे ऋग्यजुःसाम्ने स्वधायै च सुधाय च ॥ १९३
 चपट्कारतमायैव तुभ्यमन्तात्मने नमः । स्रष्ट्रे धात्रे तथा होत्रे हव्रे चैव क्षपणाय च ॥ १९४
 भूतभव्यभवायैव तुभ्यं कालात्मने नमः । वसवे चैव साध्याय रुद्रादित्याश्विनाय चैव ॥ १८५
 विश्वाय महते चैव तुभ्यं देवात्मने नमः । अग्नीषोमत्विगिज्याय पशुमन्त्रायैव च ॥ १८६
 दक्षिणावभृथायैव तुभ्यं यज्ञात्मने नमः । तपसे चैव सत्याय त्यागाय च शैषाय च ॥ १८७
 अहिंसार्योप्यलोभाय सुवेशायातिशाय च । सर्वभूतात्मभूताय तुभ्यं योगात्मने नमः ॥ १८८
 पृथिव्यै चान्तरिक्षाय दिवाय च महाय च । जनस्तपाय सत्याय तुभ्यं लोकात्मने नमः ॥ १८९
 अव्यक्तायाय महते भूतायैवेन्द्रियाय च । तन्मात्राय मेहान्ताय तुभ्यं तत्त्वात्मने नमः ॥ २००
 [नित्याय चैव लिङ्गाय सूक्ष्माय चेतनाय च । शुद्धाय विभवे चैव तुभ्यं नित्यात्मने नमः] ॥
 नमस्ते त्रिषु लोकेषु स्वरन्तेषु भवादिषु । सत्यान्तेषु महान्तेषु चतुर्षु च नमोऽस्तु ते ॥ २०२
 नमः स्तोत्रे मया ह्यस्मिन्सदसव्याहृतं विभो । मद्भक्त इति ब्रह्मण्य सर्वं तत्क्षन्तुमर्हसि ॥ २०२
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते विष्णुमाहात्म्ये शंभुस्तवकीर्तने नाम सप्तत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—८८९२

अष्टात्रिंशत्तमोऽध्यायः ।

विष्णुमाहात्म्यकीर्तनम् ।

सूत उवाच—

एवमाराध्य देवेशमीशानं नीललोहितम् । ब्रह्मेति प्रणतस्तस्मै प्राञ्जलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ १

* यन्तु विद्वान्तर्गतप्रश्नो यः पुस्तके नास्ति ।

१ य. ग. प. ड. 'क्षे' । क्ष' । २ ख. क्षेमाय । ३ ख. य. यक्ष्माय । ४ ड. मेधाय । ५ क. पुनस्त' । ६ क. रा. ग. 'ने पुत्र' । ७ ग. ये किश' । ८ य. क्षिप्रं ग' । ९ क. महज्जाय । १० ग. ड. 'कल्या' । ११ ड. 'य महाशलाघ' । १२ य. 'दाक्षालाय दी' । १३ ग. सदाय । १४ क. य. 'मृत्यवे' । १५ ख. ग. य. ड. धनिने । १६ रा. य. क्षेप' । य. य. क्षु' । १७ रा. महते । १८ क. अगिस्तोम' । १९ ख. ड. तमाय । २० य. ड. 'वापरो' । २१ ड. महन्ता' । २२ क. चापलि' । रा. चापलि' ।

(विष्णुमाहात्म्यकथनम्)

काव्यस्य गात्रं संस्पृश्य हस्तेन मीतिमान्भवः । निकामं दर्शनं दत्त्वा तत्रैवान्तरधीयत ॥ २
 ततः सोऽन्तर्हित तस्मिन्देवेशानुचरे तदा । तिष्ठन्तीं प्राञ्जलिर्भूत्वा जयन्तीमिदमब्रवीत् ॥ ३
 कस्य त्वं सुभगे का वा दुःखिते मायि दुःखिता । महता तपसा युक्तं किमर्थं मां ऋजुगोपासि ॥ ४
 अनया सततं भक्त्या प्रश्रयेण दमेन च । स्नेहेन चैव सुश्रोणि प्रीतोऽस्मि वरवर्णिनि ॥ ५
 किमिच्छसि वरारोहे कस्ते कामः समृध्यताम् । तं ते संपूरयाम्यथ यद्यपि स्यात्सुदुर्लभम् ॥ ६
 एवमुक्ताऽब्रवीदेनं तपसा ज्ञातुमर्हसि । चिकीर्षितं मे ब्रह्मिष्ठ त्वं हि वेत्थ यथातथम् ॥ ७
 एवमुक्तोऽब्रवीदेनां दृष्ट्वा दिव्येन चक्षुषा । माहेन्द्री त्वं वरारोहे मद्धितार्थमिहाऽऽगता ॥ ८
 मया सह त्वं सुश्रोणि दश वर्षाणि भामिनि । अबृड्यं सर्वभूतैस्तु संप्रयोगमिहेच्छसि ॥ ९
 देवेन्द्रानलवर्णाभे वरारोहे सुलोचने । इमं वृणीष्व कामं ते मत्तो वै बल्लुभापिणि ॥ १०
 एवं भवतु गच्छामो गृहान्वै मत्तकाशिनि । ततः स्वगृहमार्गम्य जयन्त्या सहितः प्रभुः ॥ ११
 स तया सर्वसेदेव्या दश वर्षाणि भोगशः । अदृश्यः सर्वभूतानां मायया संवृतस्तदा ॥ १२
 कृतार्थमागतं दृष्ट्वा काव्यं सर्वे दितेः सुताः । अभिजग्मुर्गृहं तस्य मुदितास्ते दिदृक्षवः ॥ १३
 गता यदा न पश्यन्तो जयन्त्या संवृतं गुरुम् । दाक्षिण्यं तस्य तदुद्धा प्रतिजग्मुर्ग्रथागतम् ॥ १४
 बृहस्पतिस्तु संरुद्धं ज्ञात्वा काव्यं चकार ह । पित्रर्थे दश वर्षाणि जयन्त्या हितकाम्यया ॥
 बुद्ध्वा तदन्तरं सोऽथ दैत्यानांमिव चोदितः । काव्यस्य रूपमास्थाय सोऽसुरान्समभाषत ॥
 ततः समागतान्दृष्ट्वा बृहस्पतिरुवाच तान् । स्वागतं मम याज्यानां संप्राप्तोऽस्मि हिताय च ॥
 अहं वोऽध्यापयिष्यामि प्राप्ता विद्या मया हि सा । ततस्ते हृष्टमनसो विद्यार्थमुपपेदिरे ॥ १८
 पूर्वं काम्य(व्य) स्तदा तस्मिन्समये दशवार्षिके । ययौ च समकालं स सद्योत्पन्नमतिस्तदा ॥
 समयान्ते देवयानी सद्योजाता सुता तदा । बुद्धिं चक्रे ततश्चापि याज्यानां प्रत्यवेक्षणे ॥ २०

शुक्र उवाच—

देवि गच्छामहे द्रष्टुं तव याज्याञ्शुचिस्मिते । विभ्रान्तमेक्षिते साध्वि त्रिवर्णायतलोचने ॥ २१
 एवमुक्ताऽब्रवीदेवी भज भक्तान्प्रहाव्रेत । एष ब्रह्मन्सतां धर्मो न धर्म लोपयामि ते ॥ २२

सूत उवाच—

ततो गत्वाऽसुरान्दृष्ट्वा देवाचार्येण धीमता । वञ्चितान्काव्यरूपेण वेधसाऽसुरगब्रवीत् ॥ २३
 काव्यं मां तात जानीध्वमेप'ह्याङ्गिरसो भुवि । वञ्चिता वत यूयं वै मायि शक्ते तु दानवाः ॥

श्रुत्वा तथा लुवाणं तं संभ्रान्ता दितिजास्ततः ।

मेक्षन्ते स्म ह्युभौ तत्र स्थिताः खिन्नाः शुचि(सुवि) स्मिताः ॥ २५

संप्रमूढाः स्थिताः सर्वे प्रापयन्त न किंचन । ततस्तेषु प्रमूढेषु काव्यस्तान्पुनरब्रवीत् ॥ २६

आचार्यो वो ह्यहं काव्यो देवाचार्योऽयमङ्गिराः । अनुगच्छत मां सर्वे त्यजतैनं बृहस्पतिम् ॥ २७

एवमुक्ताऽसुराः सर्वे तावुभौ सर्ववेक्ष्य च । तदाऽसुरा विशेषं तु न व्यजानन्स्तयोर्द्वयोः ॥ २८

* अयं प्रयोग आर्यः ।

* १ ख. 'वः । निष्काम । २ ख. घ. द. त । ३ घ. 'गत्वा ज' । ४ ख. घ. वसदे' । ५ ख. भार्गवः ६ । ग. घ. द. कृत्वा । ७ ड. वेः । ८ क. घ. पूर्वका' । ९ ख. 'व्रतान् । ए' । १० ख. घ. द. 'व्यं मा जानु जा' । ११ क. 'न सितार्थात् शु' । ड. 'न स्थितासीनाः । शु' । १२ क. 'मैक्षत । त' । १३ ख. द. ते ।

बृहस्पतिरुवाचैतानसंभ्रान्तोऽयमङ्गिराः । काव्योऽहं वो गुरुर्देव्या मद्रूपोऽयं बृहस्पतिः ॥ २९
 स मोहयति रूपेण मामकेनैष वोऽसुराः । श्रुत्वा तस्य ततस्ते वै संपन्नार्थवचोऽब्रवीत् ॥ ३०
 अयं नो दश वर्षाणि सततं शास्ति वै प्रभुः । एष वै गुरुरस्माकमन्तरेऽसुरयं द्विजः ॥ ३१
 ततस्ते दानवाः सर्वे प्रणिपत्याभिवाद्य च । वचनं जगृहुस्तस्य चिराभ्यासेन मोहिताः ॥ ३२
 ऊचुस्तमसुराः सर्वे क्रुद्धाः संरक्तलोचनाः । अयं गुरुर्हितोऽस्माकं गच्छ त्वं नासि नो गुरुः ॥
 भार्गवोऽङ्गिरसो(?) वाऽयं भवत्वेपैव नो गुरुः । स्थिता वयं निदेशेऽस्य गच्छ त्वं साधु मा चिरम्
 एवमुक्त्वाऽसुराः सर्वे प्रापद्यन्त बृहस्पतिम् । यदा न प्रतिपद्यन्ते तेनोक्तं तन्महद्विदितम् ॥ ३५
 चुकोप भार्गवस्तेषामवलेपेन वै तदा । बोधिताऽपि मया यस्मान्न मां भजत दानवाः ॥ ३६
 तस्मात्प्रनष्टसंज्ञा वै पराभवं गमिष्यथ । इति व्याहृत्य तान्काव्यो जगामाथ यथागतम् ॥ ३७
 ज्ञात्वाऽभिगस्तानसुरान्काव्येन तु बृहस्पतिः । कृतार्थः स तदा हृष्टः स्वरूपं प्रत्यपद्यत ॥
 बुद्ध्वाऽसुरास्तदा भ्रष्टान्कृतार्थोऽन्तरधीयत ॥ ३८
 ततः मनष्टे तस्मिंस्ते विभ्रान्ता दानवास्तदा । अहो धिग्विर्झितास्तेन परस्परपथाब्रुवन् ॥ ३९
 पृष्ठतो विमुखाश्चैव ताडिता वेधसा वयम् । दग्धाश्चैवोपयोगाच्च स्वे स्वे चार्थेषु मायया ॥ ४०
 ततोऽसुराः परित्रस्ता देवेभ्यस्त्वरिता ययुः । प्रह्लादमग्रतः कृत्वा काव्यस्यानुगमं पुनः ॥ ४१
 ततः काव्यं समासाद्य अभितस्थुरवाङ्मुखाः । तानागतान्पुनर्दृष्ट्वा काव्यो याज्यानुवाच ह ॥
 मर्याऽपि बोधिताः काले यतो मां नाभिनन्दथ । ततस्तेनावलेपेन गता यूयं पराभवम् ॥ ४२
 प्रह्लादस्तेमथोवाच मानं त्वं त्यज भार्गव । स्वान्याज्यान्भजमानांश्च भक्ताश्चैव विशेषतः ॥ ४४
 त्वया पृष्टा वयं तेन देवाचार्येण मोहिताः । भक्तानर्हसि नस्त्रातुं ज्ञात्वा दीर्घेण चक्षुषा ॥ ४५
 यदि नस्त्वं न कुरुषे प्रसादं भृगुनन्दन । अपध्यातास्त्वया ह्यद्य प्रवेक्ष्यामो रसातलम् ॥ ४६

सूत उवाच—

ज्ञात्वा काव्यो यथातत्त्वं कारुण्येनानुकम्पया । एवं शुकोऽनुनीतः स ततः कोपं न्ययच्छत ॥
 उवाचेदं न भेतव्यं न गन्तव्यं रसातलम् । अवश्यंभावी ह्यर्थोऽयं प्राप्तो वो मयि जाग्रति ॥
 न शक्यमन्यथाकर्तुमदृष्टं हि बलवत्तरम् । संज्ञा मनष्टा या वोऽद्य कामं तां प्रतिलप्स्यथ ॥ ४९
 प्राप्तः पर्यायकालो व इति ब्रह्माऽभ्यभाषत । मत्प्रसादाच्च युष्माभिर्भुक्तं त्रैलोक्यमूर्जितम् ॥
 युगोख्या दश संपूर्णा देवानाक्रम्य मूर्धनि । तावन्तमेव कालं वै ब्रह्मा राज्यमभाषत ॥ ५१
 सावर्णिके पुनस्तुभ्यं राज्यं किल भविष्यति । लोकानामीश्वरो भावो पौत्रस्तव पुनर्बलिः ॥
 एवं किलमहं प्रोक्तः पौत्रस्ते ब्रह्मणा स्वयम् । तथैव हतेषु लोकेषु तपोऽस्य न किलाभवत् ॥
 यस्मात्प्रवृत्तयश्चास्य न कामानभिसंधिताः । तस्मादजेन प्रीतेन दत्तं सावर्णिकेऽन्तरे ॥ ५४
 देवराज्यं बलेर्भाव्यमिति मामीश्वरोऽब्रवीत् । तस्माददृश्यो भूतानां कालाकाङ्क्षी स तिष्ठति ॥
 प्रीतेन चापरत्वं वै दत्तं तुभ्यं स्वयंभुवा । तस्मान्निरुत्सुकस्त्वं वै पर्यायं सह माकुलः ॥ ५६
 न च शक्यं मया तुभ्यं पुरस्ताद्वै विसर्पितुम् । ब्रह्मणा प्रतिषिद्धोऽस्मि भविष्यं जानता प्रभो ॥

१ क. ग. यो । २ घ. 'ति. । समो' । ३ क. 'हितोऽस्मा' । ४ क. ग. द. 'विताः हमेह प' । ५ ख. ग. घ. द. 'पथायोगास्वे त्वे चा' । ६ ख. घ. द. 'या वो वो' । ७ ख. ग. घ. द. पुष्टा । ८ क. एवमुक्तोऽनु' । ९ क. स स्तुत । १० क. ख. 'कर्तुं दृष्टं व' । ११ क. 'गाव्यो दश संपूर्णो दे' । १२ घ. किलाह सप्तो' । १३ ग. द. 'या हते' ।

(विष्णुमाहात्म्यकथनम्)

इमौ च शिष्यौ द्वौ मह्यं तुल्यावेतौ बृहस्पतेः । दैवतैः सह संरब्धान्सर्वान्वो धारायिष्यतः ॥

सूत उवाच—

एवमुक्तास्तु दैतेयाः काव्येनाक्लिष्टकर्मणा । ततस्ताभ्यां ययुः सार्धं प्रह्लादप्रमुखास्तदा ॥ ५९
 अवैश्यंभावमर्थत्वं(?)श्रुत्वा शुक्राच्च दानवाः । सकृद्दंशंसमानास्ते जयं काव्येन भाषितम् ॥ ६०
 दंशिताः सायुधाः सर्वे ततो देवान्समाह्वयन् । अथ देवाः*सुरान्दृष्ट्वा सङ्ग्रामे समुपस्थितान् ॥ ६१
 ततः संवृत्तसंनाहा देवास्तान्समपोधयन् । दैवासुरे ततस्तस्मिन्वर्तमाने शतं समाः ॥
 अजयन्नसुरा देवान्भमा देवा अपन्नयन् ॥ ६२

देवा ऊचुः—

पण्डामर्कमर्भावं न जानीमस्त्वसुरैर्वयम् । तस्माद्यज्ञं समुद्दिश्य कार्यं चाऽऽत्महितं च यत् ॥ ६३
 तज्ज्ञानापहृतावेतौ कृत्वा जेष्यामहेऽसुरान् । अथोपामन्नयन्देवाः पण्डामर्कौ तु तावुभौ ॥ ६४
 यज्ञे समाह्वयिष्यामस्त्यर्जनमसुरान्द्विजौ । ग्रहं तं वा ग्रहीष्यामो ह्यनुजित्य तु दानवान् ॥ ६५
 एवं तत्पुत्रस्तौ तु पण्डामर्कौ तदाऽसुरान् । ततो देवा जयं प्राप्ता दानवाश्च परार्भयन् ॥ ६६
 +देवाऽसुरान्पराभाव्य पण्डामर्कावुपागमन् । काव्यशापाभिभूताश्च अनाधाराश्च ते पुनैः ॥ ६७
 बध्यमानास्तदा देवैर्विविशुस्ते रसातले । एवं निरुद्यमास्ते वै कृताः शक्रेण दानवाः ॥
 ततः प्रभृति शापेन भृगुर्नैमित्तिकेन च ॥ ६८
 जज्ञे पुनः पुनर्विष्णुर्यज्ञे च शिथिले प्रभुः । कर्तुं धर्मव्यवस्थानमधर्मस्यै च नाशनम् ॥ ६९
 प्रह्लादस्य निदेशे तु येऽसुरा न व्यवस्थिताः । मनुष्यवर्ध्यास्तान्सर्वान्ब्रह्मोऽनुव्याहरत्प्रभुः ॥ ७०
 धर्माच्चारायणस्तस्मात्संभूतश्चाक्षुषेऽन्तरे । यज्ञं प्रवर्तयामास चैत्ये वैवस्वतेऽन्तरे ॥ ७१
 प्रादुर्भावे तदाऽन्यस्य ब्रह्मैवाऽऽसीत्पुरोहितः । चतुर्थ्यो तु युगाख्यायामापन्नेष्वसुरेष्वथ ॥ ७२
 संभूतः स समुद्रान्तर्हिरेण्यकशिपोर्वधे । द्वितीयो नरसिंहोऽर्धद्रुद्रः सुरैरुरस्सरः ॥ ७३
 बलिसंस्थेषु लोकेषु त्रेतायां सप्तमे युगे । दैत्यैर्लोक्य आक्रान्ते तृतीयो वामनोऽभवत् ॥ ७४
 संक्षिप्याऽऽत्मानमङ्गेषु बृहस्पतिपुरस्सरम् । यजमानं तु दैत्येन्द्रमदित्याः कुलनन्दनः ॥
 द्विजो भूत्वा शुभे काले बलिं वैरोचनं पुरा ॥ ७५
 त्रैलोक्यस्य भवान्राजा त्वयि सर्वं मातिष्ठितम् । दातुमर्हसि मे राजन्त्रिक्रमास्त्रीनिति प्रभुः ॥ ७६
 ददामीत्येव तं राजा बलिर्वैरोचनोऽब्रवीत् । वामनं तं च त्रिज्ञाय ततोऽनुमुदितः स्वयम् ॥ ७७
 स वामनो दिवं स्वं च पृथिवीं च द्विजोत्तमाः । त्रिभिः क्रमैर्विश्वमिदं जगदाक्रामत् प्रभुः ॥ ७८
 अत्यरिच्यत् भूतात्मा भास्करं स्वेन तेजसा । प्रकाशयन्दिशः सर्वाः प्रदिशश्च महायशाः ॥ ७९

* अत्र सगिरार्थः । + अत्र सवितायः ।

१ क 'त. ए' । २ ख. ग. घ. ङ 'वदयभा' । ३ ख. ग. घ. ङ 'त्वा काव्याद्य' । ४ ग. ङ 'दांशमा' ।
 ५ ग. ङ 'स्थिता' । त' । च. 'स्थिता. अ' । ६ ख. ग. घ. ङ 'भावेन जीयाम' । ७ क. 'ण्डामर्कौ' । ८ ख. ग.
 ङ 'जताम' । ९ क. 'ण्डामर्कौ' । १० ङ. 'र्कौ महासुरौ । त' । ११ क. 'भवान् । दे' । १२ क. 'ण्डामर्कौ' । १३ ख.
 ग. घ. ङ. 'नै' । वाच्य । १४ ख. ङ. 'स्य प्रणाश' । घ. स्य प्रणाशन' । १५ क. 'द्वा व्याहारयत्प्र' । १६ घ. 'रा प्राव' ।
 १७ ग. ङ. 'चितो वै' । १८ घ. 'भृदी' श्रुत. पु' । १९ ख. ग. ङ. गत. प' । २० घ 'स्सरः । य' ।

शुशुभे स महाबाहुः सर्वलोकान्प्रकाशयन् । आसुरीं श्रियमाहृत्य त्रील्लोकांश्च जनार्दनः ॥ १००
 सपुत्रपौत्रानसुरान्पातालतलमानयत् ॥ १०१
 नमुचिः शम्बरश्चैव प्रह्लादश्चैव विष्णुना । कुरा हता विनिर्धूता दिशः संप्रतिपेदिरे ॥ १०२
 महाभूतानि भूतात्मा सविशेषाणि माधवः । कालं च सकलं विभ्रान्स्तत्राद्भुतमदर्शयत् ॥ १०३
 तस्य गात्रे जगत्सर्वमात्मानमनुपश्यति । न किञ्चिदस्ति लोकेषु यदव्याप्तं महात्मना ॥ १०४
 तद्वै रूपमुपेन्द्रस्य देवदानवमानवाः । दृष्ट्वा संमुमुहुः सर्वे विष्णुतेजोविमोहिताः ॥ १०५
 वलिः सितो महापाशैः सवन्धुः ससुहृद्व्रणः । विरोचनकुलं सर्वं पाताले संनिवेशितम् ॥ १०६
 ततः सर्वामरैश्वर्यं दस्वेन्द्राय महात्मने । मानुषेषु महाबाहुः प्रावुरासीज्जनार्दनः ॥ १०७
 एतास्तिष्ठः स्मृतास्तस्य दिव्याः संभूतयः शुभोः । मानुष्याः सप्त यास्तस्य शापजांस्तान्निबोधत ॥ १०८
 त्रेतायुगे तु दशमे दत्तात्रेयो बभूव ह । नष्टे धर्मे चतुर्थश्च मार्कण्डेयपुरःसरः ॥ १०९
 (*पञ्चमः पञ्चदश्यां तु त्रेतायां संवभूव ह । मां धातुश्चक्रवर्तित्वे तस्थौ तथ्यपुरःसरः ॥ ११०
 एकोनविंशे त्रेतायां सर्वज्ञन्नान्तकोऽभवत् । जामदग्न्यस्तथा षष्ठो विश्वामित्रपुरःसरः) ॥ १११
 चतुर्विंशे युगे रामो वशिष्ठेन पुरोधसा । सप्तमो रावणस्यार्थे जज्ञे दशरथात्मजः ॥ ११२
 अष्टमो द्वापरे विष्णुरष्टाविंशे पराशरात् । वेदव्यासस्ततो जज्ञे जातुकर्णपुरःसरः ॥ ११३
 +तथैव नवमो विष्णुरदित्याः कश्यपात्मजः । देवैक्या वसुदेवात्तु ब्रह्मगार्ग्यपुरःसरः ॥ ११४
 अग्रमेयो नियोज्यश्च यत्र कामचरो वशी । क्रीडते भगवाँल्लोके बालः क्रीडनकैरिव ॥ ११५
 न प्रमातुं महाबाहुः शक्योऽसौ मधुसूदनः । परं परममेतस्माद्विश्वरूपान्न विद्यते ॥ ११६
 अष्टाविंशतिमे तद्द्व्यापरस्यांशसंक्षये । नष्टे धर्मे तदा जज्ञे विष्णुर्दृष्टिणकुले प्रभुः ॥ ११७
 कर्तुं धर्मव्यवस्थानमसुराणां प्रणाशनम् । मोहयन्सर्वभूतानि योगात्मा योगमायया ॥ ११८
 भविष्यो मानुषो योनिं प्रच्छन्नश्चरते महीम् । विहारार्थं मनुष्येषु सान्दीपनिपुरःसरम् ॥ ११९
 यत्र कंसं च साल्वं च द्विविदं च महासुरम् । अरिष्टं वृषभं चैव पूननां केशिनं हयम् ॥ १२०
 नागं कुबलयापीडं मल्लराजगृहाधियम् । दैत्यान्मानुषदेहस्थान्सूदयामास वीर्यवान् ॥ १२१
 छिन्नं बाहुसहस्रं च वाणस्याद्भुतकर्मणः । नरकश्च इतः संख्ये यवनश्च महाबलः ॥ १२२
 हृतानि च महीपानां सर्वरत्नानि तेजसा । दुराचाराश्च निहताः पार्थिवा ये रसातले ॥ १२३
 एते लोकहितार्थाय प्रादुर्भावा महात्मनः । अस्मिन्नेव युगे क्षीणे संध्याश्रिते भविष्यति ॥ १२४
 कल्किर्विष्णुयशा नाम पाराशर्यः प्रतापवान् । दशमो भान्व्यसंभूतो याज्ञवल्क्यपुरःसरः ॥ १२५
 अनुकर्षन्सर्वसेनां हस्त्यश्वरथसंकुलाम् । मृहीतायुधैर्विधैर्दृतः शतसहस्रशः ॥ १२६
 नाल्यर्थं धार्मिका ये च ये च धर्मद्विषः क्वचित् । उदीच्यान्मध्यदेशांश्च तथा विन्ध्यपारान्तिकान् ॥ १२७

* एतद्विशान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति । + अयं श्लोको न विद्यते घ. घ. पुस्तकयोः ।

१ अ. यशोमताः । २ ग. ग. घ. द. विप्रास्त । ३ स. ग. द. 'यद् । त' । ४ ग. ग. घ. द. ह्ययमु ।
 ५ ग. ग. द. 'माः । मनु' । ६ स. ग. तस्थोत' । ७ तस्थोतथ्यपुरःसराः । ८ 'ए' । ९ स. ग. द. 'समेता' । १०
 क. अश्वे । ११ स. ग. घ. द. 'दमे द्वा' । १२ ग. 'सताः । अ' । १३ स. ग. देवयगा । १४ ग. 'दं त्वपरमे' । १५ स.
 ग. घ. द. 'गिरः । य' । १६ स. '२ पूननां नैव वृषभं वे' । १७ स. घ. द. 'पे ग न मे' ।

(तुर्वस्वादिर्विशेषणम्)

तथैव दाक्षिणात्यांश्च द्रविडान्सिंहलैः सह । गान्धारान्पारदांश्चैव पल्लवान्यवनाञ्जकान् ॥
 तुपसान्पर्यरांश्चैव पुलिन्दान्द्रक्षान्सप्तमान् । लम्पकानेन्धकान्द्रक्षान्किरातांश्चैव स प्रभुः ॥ १०८
 प्रवृत्तचक्रो बलवान्मलेच्छानामन्तकृद्गली । अदृश्यः सर्वभूतानां पृथिवीं विचारिष्यति ॥ १०९
 मानवः स तु संजज्ञे देवस्यांशेन धीमतः । पूर्वजन्मानि विष्णुर्यः प्रैमितिर्नाम वीर्यवान् ॥ ११०
 गात्रेण वै चन्द्रममः पूर्णे कलियुगेऽभवत् । इत्येतास्तस्य देवस्य दश संभूतयः स्मृताः ॥ १११
 तं तं कालं च कायं च तत्तदुद्दिश्य कारणम् । अंशेन त्रिषु लोकेषु तास्ता योनीः प्रपत्स्यते ॥
 पञ्चविंशोत्थिते कले पञ्चविंशति वै समाः । विनिघ्नन्सर्वभूतानि मानुषानेव सर्वशः ॥ ११३
 कृत्वा बीजावशेषां तु महीं क्रूरेण कर्मणा । संशानयित्वा वृषलान्प्रायशस्तानधार्मिकान् ॥ ११४
 ततः स वै तदा कलिकथरितार्यः सैनिकः । कर्मणा निहता ये तु सिद्धास्ते तु पुनः स्वयम् ॥
 अकस्मात्कुपिताऽन्योन्यं भविष्यन्ति च मोहिताः । क्षपयित्वा तु तान्सर्वान्भाविनाऽर्थेन चोदितान्
 गङ्गायमुनयोर्मध्ये निष्ठां प्राप्स्यति सानुगः । ततो व्यतीते कल्को तु सामान्यैः (त्यैः) सह सैनिकैः ॥
 नृपेष्वथ विनष्टेषु तदा त्रयग्रहाः प्रजाः । रक्षणे विनिवृत्ते तु हत्वा चान्योन्यमाहवे ॥ ११८
 परस्परैर्हताश्चासा निराक्रन्दाः सुदुःखिताः । पुराणि हित्वा ग्रामांश्च तुल्यस्तौ निष्पत्सिग्रहाः ॥
 प्रनष्टश्रुतिधर्माश्च नष्टधर्माश्चमास्तथा । दृष्ट्वा अत्यायुषमैवं भविष्यन्ति वनौकसः ॥ १२०
 सरित्पर्वतसेविन्यः पत्रपूजफलाशनाः । चीरपत्राजिनधराः संकरं घोरमास्थिताः ॥ १२१
 अश्यायुषो नष्टवार्ता यद्वाधाधाः सुदुःखिताः । एवं कष्टमनुप्राप्ताः कलिसंध्यांशके तदा ॥ १२२
 प्रजाः क्षयं प्रयास्यन्ति सार्य कलियुगेन तु । क्षीणे कलियुगे तस्मिन्प्रवृत्ते च कृते पुनः ॥ १२३
 प्रपत्स्यन्ते यथान्यायं स्वभानादेव नान्यथा । इत्येतत्कीर्तितं सर्वं देवासुरविचेष्टितम् ॥ १२४
 यदुवंशमसङ्गेन महद्गो वैष्णवं यशः । तुर्वसोस्तु मवक्ष्यामि पुरोद्दिष्टोरनोस्तथा ॥ १२६

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते विष्णुमाहात्म्यकथनं नामाष्टमवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—९०१८

अथ नवनवतितमोऽध्यायः ।

तुर्वस्वादिर्विशेषणम्

सूत उवाच—

तुर्वसोस्तु सुतो बद्धिर्वद्भेर्गोभानुरात्मजः । गोभानोस्तु सुतो वीरस्त्रिमानुरपरजितः ॥ १
 करन्धर्मास्त्रिसानोस्तु मरुत्तस्य तु चाऽऽत्मजः । अनर्थस्त्वाविक्षितो राजा मरुत्तः कथितः पुरा ॥
 अनपत्यो मरुत्तस्तु स राजाऽऽसीदिति श्रुतः । कुंभकृतं पौरवं चापि सर्वे पुत्रमकल्पयन् ॥ ३

१ ख. ग. घ. लम्पाका । २ क. ग. 'नन्धका' । ३ घ. 'प्रमति' । ४ ख. ग. 'शस्त्रवै' । घ. 'शस्त्रवैस्त्रुताः' । वि ।
 ५ ख. ग. घ. ड. 'पाण्येव' । ६ ग. ड. 'शेष तु' । ७ ख. ग. ड. 'सर्वे त' । ८ क. ड. 'क्षयवि' । ९ ख. ग. ड. 'दितः' ।
 ग । १० घ. ड. 'मात्ये स' । ११ घ. ड. 'निके' । नृ । १२ ख. ड. 'रहतथाध नि' । १३ ख. घ. ड. 'स्तानिः' ।
 पति' । १४ क. व. 'वनौकस इमे स्मृताः' । स । ख. 'व तदा सर्वे वनौकसः' । स । १५ ख. ग. घ. ड. 'धं काशम' ।
 १६ ख. युगेन १७ ख. ग. ड. 'मस्तु त्रैशानो मरुत्तस्तस्य चा' । १८ क. ख. 'न्यस्त्रवीक्षि' । १९ घ. ड. 'हतः' ।
 क । २० ख. ग. घ. 'दुष्कृतं पी' । ड. 'दुध्यन्तं पी' ।

एवं ययातिशापेन जरायाः संक्रमेण तु । तुर्वसोः पौरवं वंशं प्रविवेश पुरा किल ॥ ४
 दुष्कृतस्य तु दायादः शरूथो नाम पार्थिवः । शरूथात्तु जनापीडश्चत्वारस्तस्य चाऽऽत्मजाः ॥
 पाण्ड्यश्च केरलश्चैव चोलः कुल्यस्तथैव च । तेषां जनपदाः कुल्याः पाण्ड्याश्चोलाः सकेरलाः ॥
 द्रुह्यस्य तनयौ वीरौ बभूवुः सेतुश्च विश्रुतौ । अरुद्धः सेतुपुत्रस्तु बाभ्रवो रिपुरुच्यते ॥ ७
 यौवनाश्वेन समिति कृच्छ्रेण निहतो वली । युद्धं सुमहदासीत्तु मासान्परि चतुर्दश ॥ ८
 अरुद्धस्य तु दायादो गान्धारो नाम पार्थिवः । ख्यायते यस्य नाम्ना तु गान्धारविषयो महान्
 गान्धारदेशजाश्चापि तुरगा वाजिनां वराः । गान्धारपुत्रो धर्मस्तु धृतस्तस्य सुतोऽभवत् ॥ १०
 धृतस्य दुर्दमो जज्ञे प्रचेतास्तस्य चाऽऽत्मजः । प्रचेतसः पुत्रशतं राजानः सर्वे एव ते ॥ ११
 म्लेच्छराष्ट्राधिपाः सर्वे ह्युदीचीं दिशमाश्रिताः । अनोः पुत्रा महात्मानस्त्रयः परमधार्मिकाः ॥
 सभानरश्च पक्षश्च परपक्षस्तथैव च । सभानरस्य पुत्रस्तु विद्वान्कालानलो नृपः ॥ १३
 *कालानलस्य धर्मात्मा सृञ्जयो नाम धार्मिकः । सृञ्जयस्याभवत्पुत्रो वीरो राजा पुरंजयः ॥
 जनमेजयो महासत्त्वः पुरंजयसुतोऽभवत् । जनमेजयस्य राजर्षेर्महाशालोऽभवन्नृपः ॥ १५
 आसीदिन्द्रसमो राजा प्रतिष्ठितयशा दिवि । महामनाः सुतस्तस्य महाशालस्य धार्मिकः ॥
 + सप्तद्वीपेश्वरो राजा चक्रवर्ती महायशाः । महामनास्तु पुत्रौ द्वौ जनयामास विश्रुतौ ॥ १७
 उशीनरं च धर्मज्ञं तितिक्षुं चैव धार्मिकम् । उशीनरस्य पत्न्यस्तु पञ्च राजर्षिवंशजाः ॥ १८
 भृगा कृमी नवा दर्वा पञ्चमी च दृषद्वती । उशीनरस्य पुत्रास्तु पञ्च तासु कुलोद्भवाः ॥
 तर्पसा ते सुमहता जातवृद्धाश्च धार्मिकाः ॥ १९
 मृगायास्तु मृगः पुत्रो नवाया नव एव तु । कृम्पाः कृमिस्तु दर्वायाः सुव्रतो नाम धार्मिकः ॥
 दृषद्वतीसुतश्चापि शिविरौशीनरो द्विजाः । शिवेः शिवपुरं ख्यातं यौधेयं तु मृगस्य तु ॥ २१
 नवस्य नवराष्ट्रं तु कृमेस्तु कृमिला पुरी । सुव्रतस्य तर्थाऽऽम्बुष्टा शिविपुत्राभिवोधत ॥ २२
 शिवेस्तु शिवयः पुत्राश्चत्वारो लोकसंमताः । वृषदर्भः सुवीरस्तु केकयो मदकस्तथा ॥ २३
 तेषां जनपदाः स्फीताः केकया माद्रकास्तथा । वृषदर्भाः सूचीदर्भास्तितिक्षोः शृणुत मजाः ॥
 तैतिशुरभवद्राजा पूर्वस्यां दिशि विश्रुतः । उशद्रथो महाबाहुस्तस्य हेमः सुतोऽभवत् ॥ २५
 हेमस्य सुतपा जज्ञे सुतः सुतयशा वली । जातो मनुष्ययोन्या वै क्षीणे वंशे प्रजेप्सया ॥ २६
 महायोगी स तु बलिर्वद्धो रः स महामनाः । पुत्रानुत्पादयामास चातुर्वर्ण्यकरान्भुवि ॥ २७
 अङ्गं स जनयापास वङ्गं मुह्यं तथैव च । पुण्ड्रं कलिङ्गं च तथा बालेयं क्षत्रमुच्यते ॥ २८
 बालेया ब्राह्मणाश्चैव तस्य वंशकराः प्रभोः । बलेस्तु ब्रह्मणा दत्ता वराः प्रीतेन धर्मतः ॥ २९

* एतदादिश्लोकद्वयं ग पुस्तके नास्ति । + अयं श्लोको न विद्यते स. पुस्तके ।

१ स. ग. घ. ङ. 'रासंक्रमणे पुरा । तु' । २ स. ग. घ. दुष्कृतस्य । ३ स. गुरुथो । ४ स. 'गुरुथो' ।
 ५ स. ग. 'तु तथाधीरध' । घ. ङ. 'तु तथाऽऽण्डीरध' । ६ क. घ. 'स्तु घृत' । ७ क. घ. घृतस्य । ८ ङ. पार्थिवः ।
 ९ स. नृगा । १० स. घ. 'पसाऽन्ते सुमहतो जाता वृद्धस्य धा' । ११ स. ङ. 'का' । नृगायास्तु नृगः । घ. 'काः ।
 नृगायाः नृगगः । १२ स. ग. घ. 'तु नृग' । १३ क. 'धा पृथा' । १४ ङ. 'यो भद्र' । १५ स. घ. ङ. 'र्माः श्रुती' ।
 १६ घ. ङ. 'त. । दत्ता' । १७ स. ग. घ. ङ. बलिः । १८ स. ग. घ. यः गुम' । १९ क. गुह । २० क. ग.
 'न भिजाः ।

(तुर्वस्वादिवंशकथनम्)

महायोमित्वमायुश्च कल्पायुःपरिमाणकम् । सङ्ग्रामे चाप्यजेयत्वं धर्मे चैव प्रभावना ॥ ३०
त्रिलोक्यदर्शनं चैव प्राधान्यं प्रसवे तथा । बले चाप्रतिपत्त्वं वै धर्मतत्त्वार्थदर्शनम् ॥ ३१
चतुरो नियतान्वर्णास्त्वं वै स्थापयितेति च । इत्युक्तो विभुना राजा बलिः शान्तिं परां ययौ ॥
कालेन महता विद्वान्स्वं वै स्थानमुपागतः । तेषां जनपदाः स्फीता बह्नाङ्गसुहृत्कास्तथा ॥ ३३
पुण्ड्राः कलिङ्गाश्च तथा तेषां वंशं निबोधत । तस्य ते तनयाः सर्वे क्षेत्रजा मुनिसंभवाः ॥
संभूता दीर्घतमसः सुदेष्णायां महौजसः ॥ ३४

ऋषय ऊचुः—

कथं बलेः सुताः पञ्च जनिताः क्षेत्रजाः प्रभो । ऋषिणा दीर्घतमसा एतन्नो ब्रूहि पृच्छताम् ॥

सूत उवाच—

अश्विजो नाम विख्यात आसीद्धीमानृषिः पुरा । भार्गवै र्ममता नाम बभूवास्य महात्मनः ॥
अश्विजस्य कनीयास्तु पुरोधो यो दिवौकसाम् । बृहस्पतिर्वृहत्तेजा मर्मतां सोऽभ्यपद्यत ॥ ३७
उवाच र्ममता तं तु बृहस्पतिमनिच्छती । अन्तर्त्यन्मस्मि ते भ्रातुर्ज्येष्ठैष्याष्टमिता इति * ॥ ३८
अयं हि मे महागर्भो रोचतेऽति बृहस्पते । अश्विजं ब्रह्म चाभ्यस्य षडङ्गं वेदमुद्गिरन् ॥ ३९
अमोघरेतास्त्वं चापि न मां भजितुमर्हसि । अस्मिन्नेव गते काले यथा वा मन्यसे र्ममो ॥ ४०
एवमुक्तस्तया सम्यग्बृहत्तेजा बृहस्पतिः । कामात्मानं महात्माऽपि नाऽऽत्मानं सोऽभ्यधारयत् ॥
संवभूवैव धर्मात्मा तया सार्धं बृहस्पतिः । + (उत्सृजन्तं तदा रेतो गर्भस्थः सोऽभ्यभार्पतं ॥
नोस्तातक न्यसे(?) ह्यस्मिन्द्योर्नेहास्ति संभवः । अमोघरेतास्त्वं चापि पूर्वं चाहमिहाऽऽगतः ॥ ४३
शशाप तं तदा क्रुद्ध एवमुक्तो बृहस्पतिः ।] अश्विजं तं सुतं भ्रातुर्गर्भस्थं भगवानृषिः ॥ ४४
यस्माच्चमीदृशे काले सर्वभूतेप्सिते सति । मामेवमुक्तवान्मोहात्तमो दीर्घं प्रवेक्ष्यसि ॥ ४५
ततो दीर्घतमा नाम शापादपिरजायत । अयाश्विजो बृहत्कीर्तिर्वृहस्पतिरिवौजसा ॥ ४६
ऊर्ध्वरेतास्ततश्चापि न्यवसद्भ्रातुराश्रमे । गोधर्मं सौरभेयात्तु वृषभाच्छ्रुतवान्प्रभो ॥ ४७
तस्य भ्राता पितृव्यस्तु चकार भवनं तदा । तस्मिन्हि तत्र वसति यदृच्छाभ्यागतो वृषः ॥ ४८
दर्शार्थमाहृतान्दर्भाश्चचार सुरभीवृतः । जग्राह तं दीर्घतमा विस्फुरन्तं च शृङ्गयोः ॥ ४९
स तेन निगृहीतस्तु न चचाल पदात्पदम् । ततोऽब्रवीद्वृषस्तं वै मुखं मां बलिनां वर ॥ ५०
न मयाऽऽसादितस्तात बलवांस्त्वद्विधः क्वचित् । व्यम्बकं ब्रह्मा देवं यतो जातोऽस्मि(सि) भूतले
मुखं मां बलिनां श्रेष्ठं प्रीनस्तेऽहं वरं वृणु । एवमुक्तोऽब्रवीदेनं जीवंस्त्वं मे क यास्यसि ॥ ५२
तेन त्वाऽहं न मोक्षयामि परस्वर्दिं चतुष्पदम् । ततस्त्वं दीर्घतमसं स वृषः प्रत्युवाच ह ॥ ५३
नास्माकं विद्यते तात पातकं स्तेयमेव वा । भक्ष्याभक्ष्यं न जानीमः पेयापेयं च सर्वशः ॥ ५४
कार्याकार्यं न वै विद्वो गम्यागम्यं तथैव च । न पाप्मानो वयं विप्र घर्षो ह्येष गवां स्मृतः ॥

* उषेष्टस्वेत्यादिपादघटितो ग घ. ड पुस्तकेषु । + एतन्निदान्तर्गतमन्यो ड. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग घ. कल्पथ पं । २ क. ख ड. 'पयते' । ३ ख ग. घ च । ४ क. 'गुहलका' । ५ ग. तपसः ।
६ ग. ड. सुदेष्णायां । ७ ड. 'तपसा' । ८ घ ग. 'तत्तद्ब्रूहि' । ९ ड. अश्विजो । १० क. समता । ११ ड. अश्विजं । १२ क.
समतां । १३ क. समता । १४ ख. 'प्रत्ये ममता' । १५ क. रोचते । १६ ख. उत्तेज घ. उत्तिज । १७ ख. ग. घ.
विभो । १८ क. 'त्मा च नां' । १९ ख. 'त । भोस्तात काम्यसे' । २० क. 'स्वाहं थ' । २१ ख. ग. घ. ट. 'यं
च वै विप्रगं' ।

गवां नाम स वै श्रुत्वा संभ्रान्तस्त्वनुमुच्य तम् । भक्त्या चाऽऽनुश्रविकया गोपु तं वै प्रसादयत्
 प्रसादिते गते तस्मिन्गोधर्मं भक्तितस्तु तम् । मनसैव तदादत्ते तन्निष्ठस्तत्परायणः ॥ ६७
 ततो यवीयसः पत्नीमौतथ्यस्याभ्यमन्यत । विचेष्टमानां रुदतीं दैवात्संमूढचेतनः ॥ ६८
 अवलेपं तु तं मत्वा शरद्वांस्तस्य नाक्षमत् । गोधर्मं वै बलं कृत्वा क्षुपां सै सममन्यत ॥ ६९
 विपर्ययं तु तं दृष्ट्वा शरद्वांस्त्यचिन्तयत् । भविष्यमर्थं ज्ञात्वा च महात्मा च न मृत्युताम् ॥
 प्रोवाच दीर्घतमसं क्रोधात्संरक्तलोचनः । गम्यागम्यं न जानीषे गोधर्मात्प्रार्थयन्क्षुताम् ॥ ६१
 दुर्वृत्तस्त्वं त्यजाम्येव गच्छ त्वं स्वेन कर्मणा । यस्मात्त्वमन्यो वृद्धश्च भर्तव्यो दुरनुष्ठितः ॥
 तेनासि त्वं परित्यक्तो दुराचारोऽसि मे मतिः ॥ ६२

सूत उवाच—

कर्मण्यस्मिस्ततः क्रूरे तस्य बुद्धिरजायत । निर्भर्त्स्य चैव बहुशो बाहुभ्यां परिगृह्य च ॥
 कोष्ठे समुद्रे प्रक्षिप्य गङ्गाम्भसि समुत्सृजत् ॥ ६३
 उद्यमानः समुद्रस्तु सप्ताहं स्रोतसा तदा । तं सस्त्रीको बलिर्नाम राजा धर्मार्थनत्त्ववित् ॥
 अपश्यन्गज्जगानं तु स्रोतसाऽभ्याशमागतम् ॥ ६४
 तं गृहीत्वा स धर्मात्मा बलिर्वैरोचनस्तदा । अन्तःपुरे जुगोपैनं भक्ष्यैर्भोज्यैश्च तर्पयन् ॥ ६५
 भीतः स वै वरेणाथ च्छन्दयामास वै बलिम् । स च तस्माद्दरं वव्रे पुत्रार्थी दानवर्षभः ॥ ६६

बलिरुवाच—

संतानार्थं महाभाग भार्याया मम मानद । पुत्रान्धर्मार्थं संयुक्तानुत्पादयितुमर्हसि ॥ ६७
 एवमुक्तस्तु तेन पिस्तथाऽसि बल्युक्तवान्हि तम् । सुदेष्णां नाम भार्या स्वां राजाऽस्मै प्राहिणोत्तदा
 अन्धं वृद्धं च तं दृष्ट्वा न सा देवी जगाम ह । स्वां च धात्रेयर्की तस्मै भूषयित्वा व्यमर्जयत् ॥ ७०
 कक्षीवचक्षुषौ तस्यां शूद्रयोऽन्यामृषिर्वशी । जनयामास धर्मात्मा पुत्रावेतौ महौजसौ ॥ ७०
 कक्षीवचक्षुषौ तौ तु दृष्ट्वा राजा बलिस्तदा । प्राचीतौ विधिवत्सम्पत्नीश्वरौ ब्रह्मवादिनौ ॥ ७१
 सिद्धौ मत्प्रक्षधर्माणौ वृद्धौ श्रेष्ठतमावपि । ममैतविति होवाच बलिर्वैरोचनस्तदपिम् ॥ ७२
 नेत्युवाच ततस्तं तु ममैताविति चाब्रवीत् । उत्पन्नौ शूद्रयोर्नौ तु भवच्छद्वासुरोत्तमौ ॥ ७३
 अन्धं वृद्धं च मां मत्वा सुदेष्णा महिषी तव । प्राहिणोदवमानाय शूद्रां धात्रेयर्की मम ॥ ७४
 ततः प्रसादयामास पुनस्तमृषिसत्तमम् । बलिर्भार्या सुदेष्णां च भर्त्सयामास वै प्रभुः ॥ ७५
 पुनश्चैनामलंकृत्य ऋषये प्रत्यपादयत् । तां स दीर्घतमा देवीमब्रवीद्यदि मां शुभे ॥ ७६
 दध्ना लवणमिश्रेण स्व(सु)व्यक्तं नम्रकं तथा । लिहिष्यस्य जुगुप्सन्ती आपादतलमस्तकम् ॥ ७७
 ततस्त्वं प्राप्स्यसे देवि पुत्रांश्च मनसेप्सितान् । तस्य सा तद्वचो देवी सर्वं कृतवती तथा ॥ ७८
 अपानं च समासाथ जुगुप्सेन्ती न्यवर्जयत् । तामुवाच ततः सर्पिर्वत्ते परिहृतं शुभे ॥
 विनाऽपानं कुमारं त्वं जनयिष्यसि पूर्वजम् ॥ ७९

१ ग. ग. द. 'यन् । प्र' । २ ग. ग. य. द. 'दो त' । ३ ग. ग. य. द. 'प्रत्ययन' । ४ ग. द. 'प्रतिबिम्ब
 यम् । भ' । य. 'प्रतिबिम्ब यम्' । ५ ग. 'स्मा चापृ' । ६ ग. 'निः धर्माधर्म न' । ७ द. 'येद ग' । ८ ग. 'जन् ।
 उ' । ९ ग. ग. य. द. 'मुद्रन्' । १० ग. 'पुत्रार्थ दा' । ११ द. 'य भार्या' । १२ क. 'य' । १३ य. 'प्रिय को त' ।
 १४ ग. ग. द. 'यदां त' । १५ ग. ग. य. 'पुनश्च' ।

(तुर्वस्वादिवंशक्रमनम्)

ततस्तं दीर्घतमसं सा देवी प्रत्युवाच ह । नार्हसि त्वं महाभाग पुत्रं दातुं ममेदंशम् ॥ ८०

* (* कृपिहवाच —

तत्रापराधो देव्येष नान्यथा भविता नु वै । देवीदानीं च ते पुत्रमहं दास्यामि सुव्रते ॥ ८१

तस्यापानं विना चैव योग्याभावो(?) भविष्यति ।) तां स दीर्घतमाश्चैव कुक्षौ स्पृष्ट्वेदमवधीत् ॥

प्राशितं दधि यत्तेऽथ ममाङ्गाद्वै शुचिस्मिते । तेन ते पूरितो गर्भः पौर्णिमास्यामित्रोदाधिः ॥ ८३

भविष्यन्ति कुमारस्ते पञ्च देवसुतोपमाः । तेजस्विनः पराक्रान्ता यज्वानो धार्मिकास्तथा ॥

ततोऽङ्गस्तु सुदेष्णाया ज्येष्ठपुत्रो व्यजायत । वङ्गस्तस्मान्कलिङ्गस्तु पुण्ड्रो ब्रह्मस्तथैव च ॥ ८५

वंशभाजस्तु पञ्चैते बलेः क्षेत्रेऽभवन्स्तदा । +इत्येते दीर्घतमसा बलेर्दत्ताः सुताः पुरा ॥ ८६

प्रजोस्त्वपहतास्तस्य ब्रह्मणा कारणं प्रति । अपैत्यमस्य दारेषु स्वेषु मा भून्महात्मनः ॥ ८७

ततो मनुष्ययोन्यां वै जनयामास स प्रजाः । सुरैर्भिर्दीर्घतमसमथ प्रीतो वचोऽब्रवीत् ॥ ८८

विचार्य यस्माद्गोधर्मं त्वमेवं कृतवानसि । तेन न्यायेन मुमुचे अहं प्रीतोऽस्मि तेन ते ॥ ८९

तस्मात्तव तपो दीर्घं निस्तुदाम्यथ पश्य वै । वार्हस्पत्यं च यत्तेऽन्यत्पापं संतिष्ठते तनौ ॥ ९०

जरामृत्युभयं चैव आघ्राय मणुदामि ते । आघ्रातमात्रः सोऽपश्यत्सद्यस्तमसि नाशिते ॥ ९१

आयुष्मांश्च युवा चैव चक्षुष्मांश्च ततोऽभवत् । गर्वा दीर्घतमाः सोऽथ गौतमः समपद्यत ॥ ९२

कक्षीवांस्तु ततो गत्वा सह पित्रा गिरिमजाम् । यथोद्दिष्टे हि वित्रये चचार विपुलं तपः ॥

ततः कालेन महता तपसा भावितः स वै । विधूर्य सानुजो दोषान्ब्राह्मण्यं प्राप्तवान्प्रभुः ॥ ९४

ततोऽब्रवीत्पिता चैनं पुत्रवानस्म्यहं प्रभो । सत्पुत्रेण त्वया तात कृतार्थोऽस्मि यशस्विना ॥

युक्तात्मा हि ततः सोऽथ प्राप्तवान्ब्रह्मणः क्षयम् । ब्राह्मण्यं प्राप्य कक्षीवान्सहस्रमसृजत्सुतान् ॥

कृष्णाङ्गा गौतमास्ते वै स्मृताः कक्षीवतः सुताः । इत्येव दीर्घतमसो बलेर्वैरोचनस्य वै ॥ ९७

समर्गमः समाख्यातः संतानं चोभयोस्तयोः । बलिस्तानभिपिच्येह पञ्च पुत्रानकल्मषान् ॥ ९८

कृतार्थः सोऽपि योगात्मा योगमाश्रित्य च प्रभुः । अदृश्यः सर्वभूतानां कालाकाङ्क्षी चरत्युत ॥

तत्राङ्गस्य तु राजर्षे राजाऽऽसीदधिवाहनः । सापराधसुदेष्णाया अनपानोऽभवन्नृपः ॥ १००

अनपानस्य पुत्रस्तु राजा दिविरथः स्मृतः । पुत्रो दिविरथस्याऽऽसीद्विद्वान्धर्मरथो नृपः ॥ १०१

x स वै धर्मरथः श्रीमान्येन विष्णुभदे गिरौ । सोमः शक्रैर्न सह वै यज्ञे पीतो महात्मना ॥ १०२

सूनुर्धर्मरथस्यापि राजा चित्ररथोऽभवत् । अथ चित्ररथस्यापि राजा दशरथोऽभवत् ॥

लोमपाद इति ख्यातो यस्य शान्ता सुताऽभवत् ॥ १०३

* एतद्विद्वान्तर्गतग्रन्थो ८. पुस्तके नास्ति । + इत्येत इत्यारभ्य संतानं चोभयोस्तयोरित्यन्तग्रन्थ. स. घ. पुस्तकयोर्नास्ति । x इत आरभ्य अन्त्यध भविता नृः इत्यन्तग्रन्थो न विद्यते ग पुस्तके । (इदमर्थं न विद्यते क. घ पुस्तयोः ।

१ स. ग. घ. ते पौत्र । २ ग. ड. 'जाह्नपहता तस्य । ३ क. 'पत्न्यामात्यदा' । ४ ड. 'तो मानु' । ५ ग. ड. 'रभी दी' । ६ ग. ड. प्रीता । ७ ग. न्यायात्म मुमुनेन प्रीताऽस्मि न ते । ८. न्यायास्मागुमुने प्रीताऽस्मि...ते । ९ ग. 'वाद्गततम. सोऽथ गौत' । १ क. 'यमनु' । १० क. ब्रह्मण्य । ११ ग. ड. 'त्मानं त' । १२ क. 'क्षणा ध' । १३ क. प्रक्षय । १४ ग. ड. 'न् । कृष्णाङ्गा गौ' । १५ ग. ड. 'गताः समाख्याताः संतानाधो' । १६ ड. 'पि युक्तात्मा' । १७ स. घ. ड. 'नागम्य तु राजाहो र' । १८ स. 'थः स्मृतः । म । १९ घ. शक्रेण । २० क. 'ना नृणु धर्म' ।

[*स तु दाशराथीर्विश्वतुरङ्गो महामनाः । ऋष्यशृङ्गप्रसादेन जज्ञेऽथ कुलवर्धनः ॥ १०४]

चतुरङ्गस्य पुत्रस्तु पृथुलाश्व इति श्रुतः । पृथुलाश्वसुतश्चापि चम्पो नाम बभूव ह ॥

चम्पस्य तु पुरी रम्या रम्या या मालिनी भवत् ॥]

१०५

+चम्पावती पुरी चम्पा चतुर्वर्णा च वै वसत् । षष्टिवर्षसहस्राणि चम्पावत्यां पुराऽवसत् ॥

ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः सर्वे स्वेधर्मनुष्ठिते । सर्वे धर्म वै तपसा सर्वे विष्णुपरायणाः (?) ॥

पूर्णभद्रप्रसादेन हर्यङ्गोऽस्य सुतोऽभवत् ॥

१०७

जज्ञे वै तण्डिकस्तस्य वारणं शुक्रवारणम् । आनयामास स महीं मञ्जैर्वाहनमुत्तमम् ॥ १०८

हर्यङ्गस्य तु दायादो राजा भद्ररथः किल । अथ भद्ररथस्याऽऽसीद्बृहत्कर्मा प्रजेश्वरः ॥ १०९

वृहद्रथः सुतस्तस्य तस्माज्जज्ञे बृहन्मनाः । बृहन्मनास्तु राजेन्द्रो जनयामास वै सुतम् ॥ ११०

नाम्ना जयद्रथं नाम तस्माद्दृढरथो नृपः । आसीद्दृढरथस्यापि विश्वजिज्जनमेजयः ॥ १११

दायादस्तस्य चाङ्गेभ्यो यस्मात्कर्णोऽभवच्छृणुः । कर्णस्य सुरसेनस्तु द्विजस्तस्याऽऽत्मजः स्मृतः

ऋषय ऊचुः—

सूतात्मजः कथं कर्णः कथं चाङ्गस्य वंशजः । एतदिच्छामे वै श्रोतुमत्यर्थं कुशलो ह्यसि ॥ ११३

सूत उवाच—

बृहद्भानोः सुतो जज्ञे नाम्ना राजा बृहन्मनाः । तस्य पत्नीद्वयं चाऽऽसीच्चैत्रस्योभे च ते सुते ॥

यशोदेवी च सत्या च ताभ्यां वंशस्तु भिद्यते । जयद्रथस्तु राजेन्द्रो यशोदेव्यां व्यजायत ॥

ब्रह्मक्षत्रान्तरः सत्याविजयो नाम विश्रुतः । विजयस्य धृतिः पुत्रस्तस्य पुत्रो धृतव्रतः ॥ ११६

धृतव्रतस्य पुत्रस्तु सत्यकर्मा महायशाः । सत्यकर्मसुतश्चापि सूतस्त्वधिरथस्तु वै ॥ ११७

स कर्णं परिजग्राह तेन कर्णस्तु सूतजः । एतद्रः कथितं सर्वं कर्णे यद्वै प्रचोदितम् ॥ ११८

एतेऽङ्गवंशजाः सर्वे राजानः कीर्तिता मया । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च पुरोस्तु शृणुत प्रजाः ॥

सूत उवाच—

पुरोः पुत्रो महाबाहुराजाऽऽसीज्जनमेजयः । अविद्धस्तु सुतस्तस्य यः प्राचीमजयादिशम् ॥

अविद्धतः प्रवीरस्तु मनस्युरभवत्सुतः । राजाऽथो जयदो नाम मनस्योरभवत्सुतः ॥ १२१

(† दायादस्तस्य चाप्यासीद्बुधुर्नाम महीपतिः । बुधुर्बहुगवी पुत्रः संजातिस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥

संजातेरथ रौद्राश्वस्तस्य पुत्रान्निबोधत) । रौद्राश्वस्य घृताच्यां वै दंशाप्सरसि सूनवः ॥ १२३

रजेयुश्च कृतेयुश्च कसेयुः स्थण्डिलेयु च । घृतेयुश्च जलेयुश्च स्थलेयुश्चैव सप्तमः ॥ १२४

धर्मेयुः संनतेयुश्च वनेयुर्दशमस्तु सः । रुद्रा शूद्रा च मद्रा च शुभा जामलजा तथा ॥ १२५

तला सला च सप्तैता या च गोपजला स्मृता । तथा ताम्ररसा चैव रत्नकूटी च तैर्दश ॥

आग्नेयो वंशतस्तासां भर्ता नाम्ना प्रभाकरः । अनाद्यस्तु राजर्षी रिवेयुस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥

* धनुर्ध्रान्तर्गत प्रथमः रा. घ. द. पुस्तकेष्वेव । + एतच्छ्रुत्वा द्वयं घ. द. पुस्तकेष्वेव । † एतदिहान्तर्गतप्रथमः रा. पुस्तके मालि ।

१ क. 'वै शर्ते' । २ क. 'रणः शक्यारणः' । भा । ३ घ. 'मन्त्रोर्षा' । ४ रा. घ. द. 'दय' । ५ घ. 'मो रपे' । ६ रा. घ. द. 'रुद्रा य गु' । ७ क. रा. 'जेन्द्र ज' । ८ रा. 'त्यगुर' । ९ घ. 'महे धो' । १० रा. द. 'देव्य न' । ११ घ. घ. द. 'धो मय' । १२ घ. द. 'मयाति' । १३ क. 'य मधे' । १४ घ. च 'शुभा' । १५ क. 'ताराणि' । भा । १६ रा. द. 'रिवेयु' ।

१ (तुर्वस्वादिवंशकथनम्)

रिवेयोर्ज्वलना नाम भार्या वै तक्षकात्मजा । यस्यां देव्यां स राजर्षी रन्ति नाम त्वजीजनत् ॥
 रन्तिर्नारः सरस्वत्यां पुत्रानजनयच्छुभान् । त्रसुं तथाऽप्रतिरथं ध्रुवं चैवातिधार्मिकम् ॥ १२९
 गौरी कन्या च विख्याता मांघातुर्जननी शुभा । ध्रुवोऽप्रतिरथस्यापि कण्ठस्तस्याभवेत्सुतः ॥
 मेधातिथिः सुतस्तस्य यस्मात्काण्डायना द्विजाः । इतिनानुयम(?)स्याऽऽसीत्कन्या साऽजनयत्सुतान्
 त्रसोः सुदयितं पुत्रं मलिनं ब्रह्मवादिनम् । उपदातं ततो लेभे चतुरस्तिवति साऽऽत्मजान् १३२
 सुष्मन्तमथ दुष्म(प्य)न्तं प्रवीरमनघं तथा । चक्रवर्ती ततो जज्ञे दौष्म(प्य)न्तिर्नृपसत्तमः ॥
 शकुन्तलायां भरतो यस्य नाम्ना तु भारतम् । दुष्म(प्य)न्तं प्रति राजानं वागुवाचाशरीरिणी ॥
 माता भैरवा पितुः पुत्रो येन जातः स एव सः । भर स्वपुत्रं दुष्मन्तं सत्यमाह शकुन्तला १३५
 रेतोधाः पुत्रं नयति नरदेव यमक्षयात् । त्वं चास्य धाता गर्भस्य माऽवमंस्थाः शकुन्तलाम् ॥
 भरतस्त्रिष्टपु स्त्रीषु नव पुत्रानजीजनत् । नाभ्यनन्दच्च तान्राजा नानुरूषान्ममेत्युत ॥ १३७
 ततस्ता मातरः क्रुद्धाः पुत्रानिन्युर्यमक्षयम् । ततस्तस्य नरेन्द्रस्य वितथं पुत्रजन्म तत् ॥ १३८
 ततो मरुद्भिरानीय पुत्रस्तु स बृहस्पतेः । संक्रामितो भरद्वाजो मरुद्भिः क्रतुभिर्विभुः ॥ १३९
 तत्रैवोदाहरन्तीदं भरद्वाजस्य धीमतः । जन्मसंक्रमणं चैव मरुद्भिर्भरताय वै ॥ १४०
 पत्न्यामासन्नगर्भायौमसिजः संस्थितः किल । भ्रातुर्भार्या स दृष्ट्वाऽथ बृहस्पतिरुवाच ह ॥
 अलंकृत्य तनुं स्वां तु मैथुनं देहि मे शुभे ॥ १४१
 एवमुक्ताऽब्रवीदे [नमन्तर्वत्नी ह्यहं विभो । गर्भः परिणतश्चायं ब्रह्म व्याहरते गिरा ॥ १४२
 अमोघरेतास्त्वं चापि धर्मश्चैव विगर्हितः । एवमुक्तोऽब्रवीदेनां] स्मयमानो बृहस्पतिः ॥ १४३
 विनयो नोपदेष्टव्यस्त्वया मम कथं चन । हर्षमाणः प्रसह्यैनां मैथुनायोपचक्रमे ॥ १४४
 ततो बृहस्पतिर्गर्भो हर्षमाणमुवाच ह । संनिविष्टो ह्यहं पूर्वमिह तात बृहस्पते ॥ १४५
 अमोघरेताश्च भवान्भावकाशोऽस्ति च द्वयोः । एवमुक्तः स गर्भेण कुपितः प्रत्युवाच ह ॥ १४६
 यस्मान्मामीदृशे काले सर्वभूतेप्सिते सति । प्रतिपेधासि तेत्तस्मात्तपो दीर्घं प्रवेक्ष्यसि ॥ १४७
 पादाभ्यां तेन तच्छन्नं मातुर्द्वारं बृहस्पतेः । तद्वेतस्तु तयोर्मध्येऽनिर्वोर्यः शिशुकोऽभवत् ॥ १४८
 सद्योजातं कुमारं तं दृष्ट्वाऽथ ममताऽब्रवीत् । गमिष्यामि शृंहं स्वं वै भरद्वाजं बृहस्पते ॥ १४९
 एवमुक्त्वा गतायां स पुत्रं त्यजति तत्क्षणात् । भरस्व वाढमित्युक्तो भरद्वाजस्ततोऽभवत् ॥
 (+मातापितृभ्यां संत्यक्तं दृष्ट्वाऽथ मरुतः शिशुम् । गृहीत्वैनं भरद्वाजं जग्मुस्ते कृपया ततः ॥
 तस्मिन्काले तु भरतो मरुद्भिः क्रतुभिः क्रमात् ।) काम्यनैमित्तिकैर्यज्ञैर्यजते पुत्रलिप्सया ॥
 यदा स यजमानो वै पुत्रान्नाऽऽसादयत्प्रभुः । यज्ञं ततो मरुत्सोमं पुत्रार्थं पुनराहत् ॥ १५३

• * धनुर्ध्विहान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके न । + धनुर्ध्विहान्तर्गतग्रन्थो न घ. पुस्तके ।

१ ख. द. रिवेयो^० । २ ख. द. रन्तिर्नारमजी । घ. रन्तिवारमजी । ३ क. भूर्यः प्र^० । ४ ख. घ. द. 'वसृप' ।
 मे^० । ५ ख. द. 'नुपम' । ६ क. त्रसुः सु^० । ७ ख. घ. द. 'दानवी त' । ८ ख. घ. द. 'स्तिवलिनाम्' । ९ घ.
 'नृ' । शुभन्त^० । १० ख. सुष्मन्त । ११ ख. घ. दुष्मन्त^० । १२ ख. घ. दौष्मन्ति^० । १३ क. मर्ता । १४ ख. पुत्र-
 पुत्रेपो न^० । घ. द. पुत्रमुत्रयति न^० । १५ ख. 'यामुषि' । घ. द. 'यामुशिजः' । १६ ख. घ. द. 'कृत्वा त' । १७ ख.
 घ. द. धुनायेहि मा शु^० । १८ घ. द. 'तेऽद्विरा' । १९ ख. द. 'मे । रेतो' । २० ख. घ. द. 'तस्मात्त्व त' । २१ ख.
 घ. 'वात. शि' । २२ घ. गृहाम त्व म^० । २३ ख. घ. द. 'तिवाजक्षीर्य' ।

तेन ते मरुतस्तस्य मरुत्सोमेन तोषिताः । भरद्वाजं ततः पुत्रं बार्हिस्पत्यं मनीषिणम् ॥ १५४
 भरतस्तु भरद्वाजं पुत्रं प्राप्य तदाऽब्रवीत् । मजायां संहृतायां वै कृतार्थोऽहं त्वया विभो ॥
 पूर्वं तु वितथं तस्य कृतं वै पुत्रजन्म हि । ततः स वितथो नाम भरद्वाजस्तैर्थाऽभवत् ॥ १५६
 तस्मादिव्यो भरद्वाजो ब्राह्मण्यात्क्षत्रियोऽभवत् । द्विमुखपायननामा स स्मृतो द्विपितर(तृक)स्तु वै
 ततोऽथ वितथे जाते भरतः स दिवं ययौ । वितथस्य तु दायादो भुवमन्युर्वभूव ह ॥ १५८
 महाभूतोपमाश्चाऽऽसंश्रित्वारो भुवमन्युजाः । बृहत्क्षत्रो महावीर्यो नरो गार्ग्यश्च वीर्यवान् ॥ १५९
 नरस्य सांकृतिः पुत्रस्तस्य पुत्रौ महौजसौ । गुरुवीर्यस्त्रिदेवश्च सांकृत्याववरौ स्मृतौ ॥ १६०
 दायादाश्चापि गार्ग्यस्य शिनिवद्धांश्च भूव ह । स्मृताश्चैते ततो गार्ग्याः क्षात्रोपेता द्विजातयः ॥
 महावीर्यसुतश्चापि भीमस्तस्मार्दुभक्षयः । तस्य भार्या विशाला तु सुपुत्रे वै सुतत्रयम् ॥ १६२
 त्र्यपारुणिं पुष्करिणं तृतीयं सुपुत्रे कपिम् । कपेः क्षत्रवरा ह्येते तयोः प्रोक्ता महर्षयः ॥ १६३
 गौग्राः सांकृतयो वीर्याः क्षात्रोपेता द्विजातयः । संश्रिताऽऽङ्गिरसं पक्षं बृहत्क्षत्रस्य वक्ष्यति ॥
 बृहत्क्षत्रस्य दायादः सुहोत्रो नाम धार्मिकः । सुहोत्रस्यापि दायादो हस्ती नाम वभूव ह ॥
 तेनेदं निर्मितं पूर्वं नाम्ना वै हस्तिनापुरम् ॥ १६५
 हस्तिनश्चापि दायादास्त्रयः परमधार्मिकाः । अजमीढो द्विजामीढः पुंरुमीढस्तथैव च ॥ १६६
 *अजमीढस्य पत्न्यस्तु शुभाः कुरुकुलोद्बहाः । नीलिनी केशिनी चैव धूमिनी च वराङ्गना ॥
 अजमीढस्य पुत्रास्तु तासु जाताः कुलोद्बहाः । तपसोऽन्ते सुमहतो राज्ञो वृद्धस्य धार्मिकाः ॥
 भरद्वाजप्रसादेन गृणुध्वं तस्य विस्तरम् । अजमीढस्य केशिन्यां कण्ठः समभवत्किल ॥ १७९
 मेधातिथिः सुतस्तस्य तस्मात्कण्ठायना द्विजाः । अजमीढस्य धूमिन्यां जज्ञे वृहद्सुवृष्टपः ॥ १७०
 वृहद्सोर्वृहद्विष्णुः पुत्रस्तस्य महाचलः । बृहत्कर्मा सुतस्तस्य पुत्रस्तस्य बृहद्रथः ॥ १७१
 विश्वजित्तनयस्तस्य सेनजित्तस्य चाऽऽत्मजः । अथ सेनजितः पुत्राश्चत्वारो लोकविश्रुताः ॥
 रुचिराश्वश्च काव्यश्च रामो दृढधनुस्तथा । वत्सश्चावन्तको राजा यस्य ते परिवत्सराः ॥ १७३
 रुचिराश्वस्य दायादः पृथुणेनो महायशाः । पृथुणेणस्य पारस्तु पारानीपोऽथ जज्ञिवान् ॥ १७४
 यस्य चिकशतं चाऽऽसीत्पुत्राणामिति नः श्रुतम् । नीपा इति समाख्याता राजानः सर्व एव ते
 तेषां वंशकरः श्रीमान्राजाऽऽसीत्कीर्तिवर्धनः । काम्पिल्ये समरो नाग स चेष्टसमरोऽभवत् ॥
 समरस्य परः पारः सत्वदश्च इति त्रयः । पुत्राः सर्वगुणोपेताः पारपुत्रो वृपुर्वभौ ॥ १७७
 वृपोस्तु सुकृतिर्नाम सुकृतेनेह कर्षणा । जज्ञे सर्वगुणोपेतो विश्राजस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ १७८
 विश्राजस्य तु दायादस्त्वणुहो नाम पार्थिवः । वभूव शुकजामार्तो ऋचीभर्ता महायशाः ॥
 अणुहस्य तु दायादो व्रजदत्तो महातपाः । योगसूनुः सुतस्तस्य विप्रवत्सेनोऽभवत्पुत्रः ॥ १८०

* न विद्यतेऽयं श्लोकः कः पुस्तके ।

१ ग. 'जने सस्य दृजे वै । २ ग. 'जगति । तं । ३ ग. घ. 'स्तदाऽहम्यदम् । तं । ४ द. 'वाऽहम्यदम् । तं । ५ ग. द. 'विभो भरद्वाजा प्राह्मणा क्षत्रिया वितः । तामुपपायन (न) नामानः स्मृता द्वि । ६ द. गार्ग्य । ७ घ. द. 'वीर्योऽभिदे । ८ द. गार्ग्य । ९ घ. द. गार्ग्याः क्षत्रो । १० ग. 'दुष्टम् । ११ द. गार्ग्याः संहृ । १२ ग. घ. द. 'वीर्यः क्षत्रो । १३ ग. द. 'विपुं वै । १४ ग. घ. द. 'मनीषिणः । १५ ग. घ. द. 'पुत्रो । १६ द. 'दुष्टम् । १७ ग. घ. द. 'दुष्टम् । १८ ग. घ. द. 'ता दृष्टी न ।

(तुर्वस्तादिवंशकयनम्)

विभ्राजपुत्रा राजानः सुकृतेनेह कर्मणा । विष्वक्सेनस्य पुत्रस्तु उदक्सेनो बभूव ह ॥ १८१
 भल्लाटस्तस्य दायादो येन राजा पुरा हतः । भल्लाटस्य तु दायादो राजाऽऽसीज्जनमेजयः ॥
 उग्रायुधेन तस्यार्थे सर्वे नीपाः प्रणाशिताः ॥ १८२

कृपय ऊचुः—

उग्रायुधः कस्य सुतः कस्मिन्वंशे च कीर्त्यते । किमर्थं चैव नीपास्ते तेन सर्वे प्रणाशिताः ॥

सूत उवाच—

द्विमीडस्य तु दायादो विद्वाञ्जज्ञे यवीनरः । धृतिमांस्तस्य पुत्रस्तु तस्य सत्यधृतिः सुतः ॥
 अथ सत्यधृतेः पुत्रो दृढनेमिः प्रतापवान् । दृढनेमिसुतश्चापि सुवर्मा नाम पार्थिवः ॥ १८५
 आसीत्सुवर्मणः पुत्रः सार्वभौमः प्रतापवान् । सार्वभौम इति ख्यातः पृथिव्यामेकराष्ट्रवर्मा ॥
 तस्यान्वये च महति महत्पौरवनन्दनः । महत्पौरवपुत्रस्तु राजा रुक्मरथः स्मृतः ॥ १८७
 अथ रुक्मरथस्यापि सुपार्श्वो नाम पार्थिवः सुपार्श्वतनयश्चापि सुमतिर्नाम धार्मिकः ॥ १८८
 सुमतेरपि धर्मात्मा राजा संनतिमान्मभूः । तस्याऽऽसीत्सनतिर्नाम कृतस्तस्य सुतोऽभवत् ॥
 शिष्यो हिरण्यनाभेस्तु कौथुबस्य महात्मनः । चतुर्विंशतिरा तेन प्रोक्तास्ताः सामसंहिताः ॥
 स्मृतास्ते प्राच्यनामानः कार्ता साम्नां तु सार्थगाः । कार्तिरुग्रायुधः सांश्य वीरः पौरवनन्दनः ॥
 बभूव येन विक्रम्यै पृषतस्य पितामहः । नीलो नाम महाबाहुः पञ्चालाधिपतिर्हतः ॥ १९२
 उग्रायुधस्य दायादः क्षेमो नाम महायशः । क्षेमात्सुवीरः संजज्ञे सुवीरस्य नृपञ्जयः ॥
 नृपञ्जयादीरैरथ इत्येते पौरवाः स्मृताः ॥ १९३
 अजमीडस्य नीलिन्यां नीलः समभवन्नृपः । नीलस्य तपसोग्रेण सुशान्तिरभ्यजायत ॥ १९४
 पुरुजानुः सुशान्तेस्तु रिक्षस्तु पुरुजानुजः । *तेतस्तु रिक्षदार्यादो भेदाच्च तनयास्त्वमे ॥ १९५
 मुद्गलः शृञ्जयश्चैव राजा बृहदिपुस्तया । यवीयांश्चापि विक्रान्तैः काम्पिल्यश्चैव पञ्चमः ॥ १९६
 पञ्चानां रक्षणार्थाय पितैतानभ्यभाषत । पञ्चानां विद्धि पञ्चैतान्स्फीता जनपदा युताः ॥ १९७
 अलं संरक्षणे तेषां (+पञ्चाला इति विश्रुताः । मुद्गलस्यापि मौद्गल्याः क्षात्रोपेतद्विजातयः ॥ १९८
 एते ह्यङ्गिरसः पक्षे संश्रिताः कण्ठमुद्गलाः । मुद्गलस्य सुतो ज्येष्ठो) ब्रह्मिष्ठः सुमहायशः ॥
 इन्द्रसेना यतो गर्भे बध्यर्धं अत्यपद्यत । बध्यर्धान्मिथुनं जज्ञे मेनका इति नः श्रुतिः ॥ २००
 दिवोदासश्च राजर्षिरहल्या च यशस्विनी । शारद्वतस्तु दायादमहर्ष्यो समसूयत ॥ २०१
 शतानन्दमृषिश्रेष्ठं तस्यापि सुमहायशः । पुत्रः सत्यधृतिर्नाम धनुर्वेदस्य पारगः ॥ २०२
 अथ सत्यधृतेः शुकं दृष्ट्वाऽप्सरसमग्रतः । मचस्कन्दे शरस्तम्बे मिथुनं समपद्यत ॥ २०३
 कृपया तच्च जग्राह शतनुर्मृगयां गतः । कृपः स्मृतः स चै तस्माद्भौतमी च कृपी तथा ॥ २०४

* नाय श्लोको य पुस्तके । + धनुर्विद्वान्तर्गतग्रन्थो ह पुस्तके नास्ति ।

१ ख. घ. द. 'भ्राज. पुन रा' । २ क. 'मीडस्य' । ३ ख. घ. ड. 'तेः स्मृतः' । ४ घ. 'न्याये म' । ५ क. ख. घ. 'मगः । का' । ६ घ. 'स्य सुपस्तस्य महात्मनः । नी' । ७ क. ख. घ. 'रयो इ' । ८ द. पुरजातः सुशान्तेस्तु तस्मात् पुरजा । ९ घ. ड. तस्मात्तु रि । १० क. यादा भेदाच्च त । ११ ख. 'ल. संजय' । १२ घ. 'लः ब्रह्म' । १३ ख. द. 'वीरधातिवि' । १४ क. 'न्तः कामि' । १५ ख. घ. पाञ्चाला । १६ ख. घ. 'पेता द्वि' । १७ ख. ड. 'भारत्यभ' । १८ ख. ड. 'त । बध्यर्ध' । १९ ख. घ. युगम् । २० ख. ड. तस्य मग्रतः ।

एते शारद्वताः प्रोक्ताः ऋतध्या गौतमान्वयाः । अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि दिवोदासस्य संततिम् ॥
 दिवोदासस्य दायादो ब्रह्मिष्ठो मित्रयुर्नृपः । मैत्रेयस्तु ततो जज्ञे स्मृता एतेऽपि संश्रिताः ॥ २०६
 एतेऽपि संश्रिताः पक्षं क्षात्रोपेतास्तु भार्गवाः । राजाऽपि च्यवनो विद्वांस्ततोऽप्रतिरथोऽभवत् ॥
 अथ वै च्यवनाद्धीमान्सुदासः समपद्यत । सौदासः सहदेवश्च सोमकस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
 अजमीढः पुनर्जातः क्षीणे वंशे स सोमकः । सोमकस्य सुतो जन्तुर्हते तस्मिन् शतं विभो ॥ २०९
 पुत्राणामजमीढस्य सोमकत्वे महात्मनः । तेषां यवीयान्पृपतो दुपदस्य पिताऽभवत् ॥ २१०
 धृष्टद्युम्नः सुतस्तस्य धृष्टकेतुश्च तत्सुतः । महिषी चाजमीढस्य धूमिनी पुत्रगर्धिनी ॥ २११
 पुनर्भवे तपस्तेपे शतं वर्षाणि दुश्चरम् । हुताग्न्यनिद्रा ह्यभवत्पवित्रमितभोजना ॥ २१२
 अहोरात्रं कुशेज्वेव सुप्त्वाप सुमहाव्रता । तस्यां वै धूम्रवर्णायामजमीढश्च वीर्यवान् ॥ २१३
 क्रक्षं सा जनयामास धूम्रवर्णं सिताग्रजम् । ऋक्षात्संवरणो जज्ञे कुरुः संवरणादभूत् ॥ २१४
 यः प्रयागं पदाऽऽक्रम्य कुरुक्षेत्रं चकार ह । कृष्ट्वैनं सुमहातेजा वर्षाणि सुबहून्वथ ॥ २१५
 कृष्यमाणे तदा शक्रस्तत्रास्य वरदो वभौ । पुण्यं च रमणीयं च पुण्यकृद्भिर्निषेधितम् ॥ २१६
 तस्यान्ववायजाः ख्याताः कुरवो नृपसत्तमाः । कुरोस्तु दयिताः पुत्राः सुधन्वा जह्नुरेव च ॥ २१७
 परिक्षितो महाराजः पुत्रकश्चारिषर्दनः । सुधन्वनस्तु दायादः सुहोत्रो मतिमान्स्मृतः ॥ २१८
 च्यवनस्तस्य पुत्रस्तु राजा धर्मार्थकोविदः । च्यवनस्यै कृतः पुत्र इष्टा यज्ञैर्महातपाः ॥ २१९
 विद्युतं जनयामास पुत्रमिन्द्रसखं नृपेः । विद्योपरिचरं वीरं वैसुं नामान्तरिक्षगम् ॥ २२०
 विद्योपरिचराज्जज्ञे गिरिका सप्त सूनवः । महारथो मगधराड्विश्रुतो यो बृहद्रथः ॥ २२१
 मत्स्यग्रहः कुशश्चैव यमाहुर्मणिवाहनम् । मारुत्यश्च ललित्यश्च मत्स्यकालश्च सप्तमः ॥ २२२
 बृहद्रथस्य दायादः कुशाग्रो नाम विश्रुतः । कुशाग्रस्याऽऽत्मजश्चैव ऋषभो नाम वीर्यवान् ॥ २२३
 ऋषभस्यापि दायादः पुण्यवान्नाम धार्मिकः । विक्रान्तस्तस्य दायादो राजा सत्यहितः स्मृतः
 तस्य पुत्रः सुधन्वा च तस्मादूर्जः प्रतापवान् । ऊर्जस्य नभसः पुत्रस्तस्माज्जज्ञे स वीर्यवान् ॥
 शक्रले द्वे स वै जातो जरया संधितस्तु सः । जरासंधो महाबाहुर्जरया संधितस्तु सः ॥ २२६
 सर्वक्षत्रस्य जेताऽसौ जरासंधो महाबलः । जरासंधस्य पुत्रस्तु सहदेवः प्रतापवान् ॥ २२७
 सहदेवात्मजः श्रीमान्सोमाधिः सुमहोत्तमाः । श्रुतेश्चैवास्तु सोमाधेर्मागधः परिकीर्तितः ॥ २२८

सूत उवाच—

परिक्षितस्य दायादो यभूव जनमेजयः । जनमेजयस्य पुत्रस्तु सुरथो नाम भूमिर्धैः ॥
 सुरथस्य तु दायादो भीमसेनोऽपि नामतः ॥

२२९

* इदमर्थं न विद्यते क. ख. घ. पुस्तकेषु ।

१ क. प्रोक्ता ऋतयो गौतमान्वयाः । अ. २ ख. घ. 'जा भीत' । ३ घ. क. 'क्ष क्षी' । ४ क. 'स्ततः प्र' । ५ घ. द. 'यै च्यागिर्विमा' । ६ क. ख. द. 'पुण्य' । ७ क. 'तामहः' । ८ घ. 'नर्भा' । ९ घ. द. 'कमिहोमे पु' । १० घ. 'न' । ११ क. 'क्ष क्षी' । १२ द. 'क्षिप्यम' । १३ ख. घ. 'क्षिप्यम' । १४ घ. द. 'रिप्य पुत्रः कृत्तक इ' । १५ द. 'पः' । १६ घ. प. द. 'युनामाऽऽ' । १७ द. 'म' । १८ क. 'धो' । १९ घ. द. 'महदयः' । २० घ. 'धेदय' । २१ घ. 'दायताः' । २२ क. घ. 'तपुवर्ण' । २३ घ. द. 'परीशर' । २४ घ. 'परीशर' । २५ घ. 'पः' । २६ घ. 'पुनमेजय दा' ।

(त्वेवस्वादिवशकथनम्)

जह्नुस्त्वजनयत्पुत्रं सुरथं नाम भूमिपम् । सुरथस्य तु दायादो वीरो राजा विदूरथः ॥ २३०
विदूरथसुतश्चापि सार्वभौम इति श्रुतिः । सार्वभौमाज्जयत्सेन आराधिस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
आराधितो महासत्त्व अयुतायुस्ततः स्मृतः । अक्रोधनोऽयुतायोस्तु तस्मादेवातिथिः स्मृतः ॥
देवातिथेस्तु दायाद ऋक्ष एव बभूव ह । भीमसेनस्तथा ऋक्षादिलीपस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
दिलीपसुनुः प्रतिपस्तस्य पुत्रास्त्रयः स्मृताः । देवापिः शंतनुश्चैव वाह्लीकश्चैव ते त्रयः ॥ २३४
वाह्लीकस्य तु विज्ञेयः सप्तवाह्लीश्वरो नृपः । वाह्लीकस्य सुतश्चैव सोमदत्तो महायशः ॥

जज्ञिरे सोमदत्तात्तु भूरिभूरिश्रवाः शलः ॥ २३५
देवापिस्तु प्रवव्राज वनं धर्मपरीप्सया । उपाध्यायस्तु देवानां देवापिरभवन्मुनिः ॥ २३६
च्यवनोऽस्य हि पुत्रस्तु इष्टकश्च महात्मनः । शंतनुस्त्वभवद्राजा विद्वान्वै स महाभिपः ॥ २३७
इमं चोदाहरन्त्यत्र श्लोकं प्रति महाभिपम् । यं यं राजा स्पृशति वै जीर्णं समयतो नरम् ॥
पुनर्युवा स भवति तस्मात्ते शंतनुं विदुः । ततोऽस्य शंतनुत्वं वै प्रजास्विह परिश्रुतम् ॥
सौ तूषयेमे धर्मात्मा शंतनुर्जाह्नवीं नृपः ॥ २३९

तस्यां देवव्रतं भीष्मं पुत्रं सोऽजनयत्प्रभुः । स च भीष्म इति ख्यातः पाण्डवानां पितामहः ॥
काले विचित्रवीर्यं तु दासेय्यजनयत्सुतम् । शंतनोर्दायितं पुत्रं प्रजाहितकरं प्रभुम् ॥
कृष्णद्वैपायनश्चैव क्षेत्रे वैचित्रवीर्यके ॥ २४१

धृतराष्ट्रं च पाण्डुं च विदुरं चाप्यजीजनत् । धृतराष्ट्रात्तु गान्धारी पुत्राणां सुपुत्रे शतम् ॥ २४२
तेषां दुर्योधनो ज्येष्ठः सर्वशत्रुस्य स प्रभुः । माद्री राज्ञी पृथा चैव पाण्डोर्भार्ये बभूवतुः ॥ २४३
देवदत्ताः सुतास्ताभ्यां पाण्डोरथे विजज्ञिरे । धर्माद्युधिष्ठिरो जज्ञे वायोर्जज्ञे वृकोदरः ॥ २४४
इन्द्राद्धनंजयो जज्ञे शक्रतुल्यपराक्रमः । अश्विभ्यां सहदेवश्च नकुलश्चापि माद्रीजौ ॥ २४५
पञ्चैव पाण्डवेभ्यश्च द्रौपद्यां जज्ञिरे सुताः । द्रौपद्यजनयज्ज्येष्ठं प्रतिविन्ध्यं युधिष्ठिरात् ॥ २४६
हिडम्बा भीमसेनात्तु जज्ञे पुत्रं घटोत्कचम् । काश्या पुनर्भीमसेनाज्जज्ञे सर्ववृकं सुतम् ॥ २४७

सुहोत्रं विजया माद्री सहदेवादजायत । कंभेरत्यां तु वैद्यायां निरमित्रस्तु नाकुलिः ॥ २४८
सुभद्रायां रथी पार्यादभिमन्युरजायत । उत्तरायां तु वैराट्यां परिक्षिदभिमन्युजः ॥ २४९
परिक्षितस्तु दायादो राजाऽऽसीज्जनमेजयः । ब्राह्मणान्स्यापयामास स वै वाजसनेयिकान् ॥
असप्तत्वं तदामर्षद्वैशम्पायनं एव तु । न स्थास्यतीह दुर्बुद्धे तवैतद्वचनं भुवि ॥ २५१

यावत्स्थास्याम्यहं लोके तावन्नैतर्पणं शस्यते । अभितः संस्थितश्चापि ततः स जनमेजयः ॥ २५२
[* पौर्णमास्येन हविषा देवमिष्ट्वा प्रजापतिम् । विज्ञाय संस्थितोऽपश्यत्तद्वधीष्ठां (तदिष्टं) विभार्मसे
परिक्षित्तनयश्चापि पौरवो जनमेजयः] । द्विरश्वमेधमाहृत्य ततो वाजसनेयकम् ॥

प्रवर्तयित्वा तद्वह्म त्रिखर्वो जनमेजयः ॥ २५४

* एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थ ख पुस्तके नास्ति ।

१ ख 'दो घीरो' । २ घ. 'रो जातो वि' । ३ ड. 'श्रुत' । ४ ख. घ. ड. 'दद यो' । ५ क. स 'उप' । ६ क. तु
शंतनुर्जनं । ७ क. 'ष्ठ श्रुतिविद्ध य' । ८ ख. ड. 'हिडम्बा' । ९ ख. घ. 'करम्' । १० घ. 'वैद्यायां' ।
क. 'लाहलिः' । ११ घ. ड. 'नेयका' । १२ ख. घ. ड. 'अशपत्त त' । १३ ख. घ. ड. 'नमेव' । १४ घ. 'नैव प्रपत्स्यति' ।
अ' । १५ ड. 'प्रपत्स्यति' । १६ घ. ड. 'भोमुसे' । १७ ख. 'त्रि खर्वो' । घ. 'त्रिपर्वो' ।

स्वर्गमश्वकमुखपानां स्वर्गमङ्गनिवासेनाम् । स्वर्गं च मध्यदेशानां त्रिखर्वी जनमेजयः ॥

विषादाद्वाह्यणैः सार्धमभिशास्तः क्षयं ययौ ॥

२५५

तस्य पुत्रः शतानीको बलवान्सत्यविक्रमः । ततः सुतं शतानीकं विषास्तमभ्यषेचयन् ॥

२५६

पुत्रोऽश्वमेधदत्तोऽभूच्छतानीकस्य वीर्यवान् । पुत्रोऽश्वमेधदत्ताद्वै जातः परपुरंजयः ॥

२५७

अधिसामकृष्णो धर्मात्मा सांप्रतोऽयं महायशः । यस्मिन्प्रशासति महीं युष्माभिरिदमाहृतम् ॥

दुरापं दीर्घसत्रं वै त्रीणि वर्षाणि दुश्चरम् । वर्षद्वयं कुरुक्षेत्रे दृपद्वत्यां द्विनोत्तमाः ॥ * २५९

ऋषय ऊचुः—

श्रोतुं भविष्यमिच्छामः प्रजानां वै महामते । सूत सार्धं नृपैर्भाव्यं व्यतीतं कीर्तितं त्वया ॥

यत्तु संस्थास्यते कृत्यमुत्पत्स्यन्ति च ये नृपाः । वर्षाग्रतोऽपि मद्गृहि नामतश्चैव तानृपान् ॥

कालं युगप्रमाणं च गुणदोषान्भविष्यतः । सुखदुःखे प्रजानां च धर्मतः कामतोऽर्थतः ॥

२६२

एतत्सर्वं प्रसंख्याय पृच्छतां ब्रूहि तत्त्वतः । स एवमुक्तो मुनिभिः सूतो बुद्धिमतां वरः ॥

आचक्षते यथावृत्तं यथादृष्टं यथाश्रुतम् ॥

२६३

सूत उवाच—

यथा मे कीर्तितं सर्वं व्यासेनाद्भुतकर्मणा । भाव्यं कालियुगं चैव तथा मन्वन्तराणि तु ॥

२६४

अनागतानि सर्वाणि ब्रुवतो मे निबोधत । अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि भविष्यन्ति नृपास्तु ये ॥

ऐलांश्चैव तथेक्ष्वाकून्सौद्युम्नांश्चैव पार्थिवान् । येषु संस्थाप्यते क्षत्रमैक्ष्वाकवमिदं शुभम् ॥

२६६

तान्सर्वान्कीर्तयिष्यामि भविष्ये पठितानृपान् । तेभ्यः परे च ये चान्ये उत्पत्स्यन्ते महीक्षितः

क्षेत्राः पारशवाः शूद्रास्तथा ये च द्विजातयः । अन्ध्राः शकाः पुलिन्दार्थं तूलिका यवनैः सहो ॥

कैवर्त्ताभीरशत्रवा ये चान्ये म्लेच्छजातयः । वर्षाग्रतः प्रवक्ष्यामि नामतश्चैव तानृपान् ॥

२६९

अधिसामकृष्णः सोऽयं सांप्रतं पौरवाङ्मनः । तस्यान्ववाये वक्ष्यामि भविष्ये तावतो नृपान् ॥

अधिसामकृष्णपुत्रो निर्वक्रो भविता किल । गङ्गयाऽपहृते तस्मिन्नगरे नागसाह्वये ॥

त्यक्त्वा च तं सवासं च कांशाङ्ग्यां स निवत्स्यति ॥

२७१

भविष्यदुष्णस्तत्पुत्र उष्णाच्चित्ररथः स्मृतः । शुचिर्द्रथश्चित्ररथाद्धृतिमांश्च शुचिर्द्रथात् ॥

२७२

सुपेणो वै महावीर्यो भविष्यति महायशः । तस्मात्सुपेणाद्भविता सुतीर्थो नाम पार्थिवः ॥

रुचः सुतीर्थाद्भविता त्रिचक्षो भविता ततः । त्रिचक्षस्य तु दायादो भविता वै सुखी बलः ॥

सुखीबलसुतश्चापि भाव्यो राजा परिरुतः । परि तसुतश्चापि भविता सुनयो नृपः ॥

२७५

मेधावी सुनयस्याथ भविष्यति नराधिपः । मेधाविनः सुतश्चापि दण्डपाणिर्भविष्यति ॥

२७६

दण्डपाणोऽनिरामित्रो निरामित्राच्च क्षेमकः । पञ्चविंशनृपा ह्यने भविष्याः पूर्ववंशजाः ॥

२७७

अत्रानुवंशश्लोकोऽयं गीतो विमैः पुराविदैः । ब्रह्मसूत्रस्य यो योनिर्वेशो देवार्णिसत्कृतः ॥

२७८

क्षेमकं प्राप्य राजानं संस्थां प्राप्स्यति वै कलौ । इत्येव पौरवो वंशो यथावदनुकीर्तितः ॥

२७९

* अत्राध्यायगमातिरेक्यते च. पुस्तके ।

१ घ. 'पारो वा' । २ स. 'धिमत्तक' । घ. 'धिम' । ३ द. 'ते क्षत्रम्' । ४ क. स. 'ते क्षत्र' । ५ घ. 'क्षेत्राः' । ६ क. घ. 'य तूति' । ७ घ. क. 'धिर्धामकृष्णशाय' । ८ स. घ. क. नृपाः । ९ स. घ. द. 'धिर्धाम' । १० क. 'तं गुप्त' । ११ घ. 'मिश्रो' । १२ घ. 'मिश्रस्य' । १३ घ. द. 'रिरुतः' । परिहृतम् । १४ घ. द. 'क्षेमकः' ।

(तुर्वस्वादिवशकथनम्)

धीमर्तः पण्डुपुत्रस्य अर्जुनस्य महात्मनः । अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि इक्ष्वाकूणां महात्मनाम् ॥
 बृहद्रथस्य दायादो वीरो राजा बृहत्क्षयः । ततः क्षयः सुतस्तस्य वत्सव्यूहस्ततः क्षयात् ॥
 वत्सव्यूहात्मतिव्यूहस्तस्य पुत्रो दिवाकरः । यश्च सांप्रतमध्यास्ते अयोध्यां नगरीं नृपः ॥ २८२
 दिवाकरस्य भविता सहदेवो महायशः । सहदेवस्य दायादो बृहदश्वो भविष्यति ॥ २८३
 तस्य भानुरथो भाव्यः प्रतीताश्वश्च तत्सुतः । प्रतीताश्वसुतश्चापि सुप्रतीतो भविष्यति ॥
 सहदेवः सुतस्तस्य सुनक्षत्रश्च तत्सुतः ॥ २८४
 किंनरस्तु सुनक्षत्राद्भविष्यति परंतपः । भविता चान्तरिक्षस्तु किंनरस्य सुतो महान् ॥ २८५
 अन्नरिक्षात्सुपर्णस्तु सुपर्णाच्चाप्यमित्रजित् । पुत्रस्तस्य भरद्वाजो धर्मी तस्य सुतः स्मृतः ॥ २८६
 पुत्रः कृतंजयो नाम धर्मिणः स भविष्यति । कृतंजयसुतो व्रातो तस्य पुत्रो रणंजयः ॥ २८७
 भविता संजयश्चापि वीरो राजा रणंजयात् । संजयस्य सुतः शाक्यः शाक्याच्छुद्धोदनोऽभवत्
 शुद्धोदनस्य भविता शाक्यार्थे राहुलः स्मृतः । प्रसेनजित्ततो भाव्यः क्षुद्रको भविता ततः ॥
 क्षुद्रकोऽक्षुलिको भाव्यैः क्षुलिकात्सुरथः स्मृतः । सुमित्रः सुरथस्यापि अन्त्यश्च भविता नृपः ॥
 एत ऐक्ष्वाकवाः प्रोक्ता भवितारः कलौ युगे । बृहद्बलान्वये जाता भवितारः कलौ युगे ॥
 शूराश्च कृतविद्याश्च सत्यसंधा जितेन्द्रियाः ॥ २९१
 अत्रानुवंशश्लोकोऽयं भविष्यज्ञैरुदाहृतः । इक्ष्वाकूणामयं वंशः सुमित्रान्तो भविष्यति ॥ २९२
 सुमित्रं प्राप्य राजानं संस्थां प्राप्स्यति वै कलौ । इत्येतन्मानवं क्षत्रमैलं च समुदाहृतम् ॥ २९३
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि मार्गधेयान्बृहद्रथान् । जरासंधस्य ये वंशे सहदेवान्वये नृपाः ॥ २९४
 अतीता वर्तमानाश्च भविष्याश्च तथा पुनः । प्राधान्यतः प्रवक्ष्यामि गदतो मे निबोधत ॥ २९५
 सङ्ग्रामे भारते तस्मिन्सहदेवो निधातितः । सोमाधिस्तस्य तनयो राजर्षिः स गिरिव्रजे ॥ २९६
 पञ्चाशतं तथाऽष्टौ च समा राज्यमकारयत् । श्रुतैर्ब्रह्माश्रतुःषष्टिसमास्तस्य सुतोऽभवत् ॥
 अयुतायुस्तु पेंडविंशं राज्यं वर्षाण्यकारयत् । समाः शतं निरामित्रो महीं भुक्त्वा दिवं गतः ॥
 पञ्चाशतं समाः पद् च सुकृत्तः प्राप्तवान्महीम् । त्रयोविंशं बृहत्कर्मा राज्यं वर्षाण्यकारयत् ॥
 सेनाजित्सांप्रतं चापि पेंता वै भोक्ष्यते सर्भैः । श्रुतंजयस्तु वर्षाणि चत्वारिंशद्विष्यति ॥
 महींचलो महाबाहुर्महाबुद्धिपराक्रमः । पञ्चविंशत्तु वर्षाणि महीं पालयिता नृपः ॥ ३०१
 अष्टपञ्चाशतं चान्दान् राज्यं स्थास्यति वै शुचिः । अष्टाविंशत्समाः पूर्णाः क्षेमो राजा भविष्यति
 भुवतस्तु चतुःषष्टौ राज्यं प्राप्स्यति वीर्यवान् । पञ्चवर्षाणि पूर्णानि धर्मनेत्रो भविष्यति ॥ ३०३
 भोक्ष्यते नृपतिश्चैव अष्टपञ्चाशतं समाः । अष्टविंशत्समा राज्यं सुव्रतस्य भविष्यति ॥ ३०४
 [चत्वारिंशदशाष्टौ च ददसेनो भविष्यति । त्रयस्त्रिंशत्तु वर्षाणि सुमतिः प्राप्स्यते ततः ॥ ३०५
 द्वाविंशतिसमा राज्यं सुचलो भोक्ष्यते ततः] । चत्वारिंशत्समा राजा सुनेत्रो भोक्ष्यते ततः ॥

+ एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो न विद्यते ख. ग पुस्तकयोः ।

१ क. घ. ड. 'त. पाण्डु । २ ख. घ. 'ता शक्यार्थे नाहु । ३ घ. 'काकुलि' । ४ घ. 'व्यः कुलि' । ५ क. 'यं क्षेत्र' । ६ ग. घ. ड. 'मया ये बृहद्रथाः । ज' । ७ क. 'तं भुजाश्च । ८ ग. घ. ड. 'धवाः सप्तव' । ९ ख. पट्टविंश रा' । १० घ. सुक्षत्र. प्रा' । ११ ग. घ. 'सेनाजि' । १२ क. एतां वै भुज्यते । १३ घ. 'माः । शत । १४ क. 'हाबाहुर्महाबुद्धिर्महाभीम' । १५ ख. घ. पाष्ट-रा' । १६ ख. ग. ड. 'क्षिमा भ' । १७ घ. ड. सुचालो ।

सत्यजित्पृथिवीराज्यं व्यशीतिं भोक्ष्यते समाः । प्राप्तेषां वीरजिञ्चापि पञ्चत्रिंशद्भविष्यति ॥
 अरिजयस्तु वर्षाणि पञ्चाशत्प्राप्स्यते महीम् । द्वात्रिंशच्च नृपा ह्येते भवितारो बृहद्रथात् ॥ ३०४
 पूर्णं वर्षसहस्रं वै तेषां राज्यं भविष्यति । बृहद्रथेष्वतीतेषु वीतहोत्रेषु वर्तिषु ॥ ३०९
 मुनिकः स्वामिनं हत्वा पुत्रं समभिपेक्ष्यति । पिपतां क्षत्रियाणां हि प्रद्योतो मुनिको बलात् ॥
 स वै प्रणतसामन्तो भविष्येऽनयवर्जितः । त्रयोविंशत्समा राजा भविता स नरोत्तमः ॥ ३११
 चतुर्विंशत्समा राजा पालको भविता ततः । विशाखयूपो भविता नृपः पञ्चाशतीं समाः ॥ ३१२
 एकत्रिंशत्समा राज्यमजकस्य भविष्यति । भविष्यति समा विंशत्तृप्तो वर्तिवर्धनः ॥ ३१३
 अष्टत्रिंशच्छतं भाव्याः प्राद्योताः पञ्च ते सुताः । हेत्वा तेषां यशः कृत्स्नं शिशुनाको भविष्यति
 वाराणस्यां सुतस्तस्य संप्राप्स्यति गिरिव्रजम् । शिशुनाकस्य वर्षाणि चत्वारिंशद्भविष्यति ॥
 शक्रवर्णः सुतस्तस्य पट्त्रिंशच्च भविष्यति । ततस्तु विंशतिं राजा क्षेमवर्मा भविष्यति ॥ ३१६
 अजातशत्रुर्भविता पञ्चविंशत्समा नृपः । (* चत्वारिंशत्समा राज्यं क्षत्रौजाः प्राप्स्यते ततः ॥
 अष्टाविंशत्समा राजा विविसारो भविष्यति । पञ्चविंशत्समा राजा दर्शकस्तु भविष्यति ॥
 उदायी भविता यस्माच्चत्वारिंशत्समा नृपः । स वै पुरवरं राजा पृथिव्यां कुसुमाह्वयम् ॥
 गङ्गाया दक्षिणे कूले चतुर्थेऽब्दे करिष्यति ॥ ३१९
 द्वाचत्वारिंशत्समा भाव्यो राजा वै नन्दिवर्धनः । चत्वारिंशत्रयं चैव महानन्दी भविष्यति ॥
 इत्येते भवितारो वै शैशुनाका नृपा दश । शतानि त्रीणि वर्षाणि द्विपृथगभ्यधिकानि तु ॥
 शैशुनाका भविष्यन्ति राजानः क्षत्रवान्धवाः । एतैः सार्धं भविष्यन्ति तावत्कालं नृपाः परे ॥
 ऐसाकवाश्चतुर्विंशत्पाञ्चालाः पञ्चविंशतिः । कालकास्तु चतुर्विंशच्चतुर्विंशच्च हैहयाः ॥ ३२३
 द्वात्रिंशद्वै कलिङ्गास्तु पञ्चविंशत्तथा शकाः । (+ कुरवश्चापि पैट्रिंशदष्टाविंशतिमैथिलाः ॥
 शूरसेनास्रयोविंशद्दीतिहोत्राश्च विंशतिः । तुल्यकालं भविष्यन्ति सर्व एव महीक्षितः ॥) ३२५
 महानन्दिसुतश्चापि शूद्रायां कालसंहृतः । उत्पत्स्यते महापद्मः सर्वक्षत्रान्तरे नृपः ॥ ३२६
 ततः प्रमृति राजानो भविष्याः शूद्रयोनयः । एकराट् स महापद्म एकच्छत्रो भविष्यति ॥ ३२७
 अष्टाविंशत्तु वर्षाणि पृथिवीं पालयिष्यति । सर्वक्षत्रैरहरोद्धृत्य भाविनोऽर्थस्य वै बलात् ॥ ३२८
 सहस्रास्तत्सुता द्यौः समा द्वादश ते नृपाः । महापद्मस्य पर्याये भविष्यन्ति नृपाः क्रमात् ॥
 स्रद्धरिष्यति तान्सर्वान्कौटिल्यो वै द्विरष्टेभिः । भुक्त्वा महीं वर्षशतं नन्देन्दुः स भविष्यति ॥
 चन्द्रगुप्तं नृपं राज्ये कौटिल्यः स्थापयिष्यति । चतुर्विंशत्समा राजा चन्द्रगुप्तो भविष्यति ॥
 भविता भद्रसारस्तु पञ्चविंशत्समा नृपः । पैट्रिंशच्च समा राजा अशोको भविता नृपः ॥ ३३२

* इत आरभ्य पञ्चविंशत्समा नृप इत्यन्तः पाठो क. पुस्तके नास्ति । + अनुधिदान्तर्गतमन्यो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ क. 'दया' । २ ग. घ. 'त्रिष्वप' । ३ ग. द. 'शोतं मु' । ४ ग. क. 'राज्य' । ५ घ. 'शतीः रा' ।
 ६ घ. 'रिपुतः कीर्ति' । ७ क. द. 'अष्टात्रि' । ८ रा. ग. द. 'व्या. प्रयो' । ९ घ. 'हत्वा' । १० ग. घ. द. 'स्य म-
 यास्य' । ११ घ. घ. क. 'दातितार' । १२ घ. 'वाधित' । १३ रा. घ. 'उदायी' । १४ क. 'ता तस्मा' । १५ घ. 'कोमे' ।
 १६ घ. 'ति । च' । १७ रा. ग. घ. 'प्रयथिष' । १८ रा. ग. घ. 'मि द्वाप' । १९ रा. ग. घ. 'दापया' । २० क. 'पट्रिंश' ।
 २१ रा. ग. घ. 'शर्याति गु य' । २२ रा. 'वैश्वप्रहोद्वेय' । २३ घ. 'प्रहोद्वेय' । २४ घ. 'नोऽर्थांन्महाबलान्' ।
 २५ घ. 'महापद्मः' । २६ ग. 'नन्देन्दुः' । २७ घ. 'नन्देयः' । २८ घ. घ. 'पदावित' ।

(तुर्वस्वादिवंशक्रमम्)

तस्य पुत्रः कुनालस्तु वर्षाण्यष्टौ भविष्यति । कुनालमनुरष्टौ च भोक्ता वै बन्धुपालितः ॥
 बन्धुपालितदायादो दशमानीन्द्रपालितः । भविता सप्त वर्षाणि देववर्मा नराधिपः ॥ ३३४
 राजा शतधरश्चाष्टौ तस्य पुत्रो भविष्यति । बृहदश्वश्च वर्षाणि सप्त वै भविता नृपः ॥ ३३५
 इत्येते नवै भूपा ये भोक्ष्यन्ति च वसुंधराम् । सप्तत्रिंशच्छतं पूर्णं तेभ्यः शुद्धान्गमिष्यति ॥ ३३६
 पुष्पमित्रस्तु सेनानीरुद्धत्य वै बृहद्रथम् । कारयिष्यति वै राज्यं समाः पष्टिं सदैव तु ॥ ३३७
 पुष्पमित्रसुताश्चाष्टौ भविष्यन्ति समा नृपाः । भविता चापि तज्ज्येष्ठः सप्त वर्षाणि वै ततः ॥
 वसुमित्रः सुतो भाव्यो दश वर्षाणि पार्थिवः । ततोऽन्धकः समा द्वे तु भविष्यति सुतश्च वै ॥
 भविष्यन्ति समास्तस्मात्तिस्र एव पुलिन्दकाः । राजा घोषसुतश्चापि वर्षाणि भविता त्रयः(?) ॥
 ततो वै विक्रमित्रस्तु समा राजा ततः पुनः । द्वात्रिंशद्भविता चापि समा भागवतो नृपः ॥
 भविष्यति सुतस्तस्य क्षेमभूमिः समा दश । दशैते तुङ्गराजानो भोक्ष्यन्तीमां वसुंधराम् ॥ ३४२
 शतं पूर्णं दश द्वे च तेभ्यः किं वा गमिष्यति । अपार्थिवसुदेवं तु वाल्याम्यसनिनं नृपम् ॥ ३४३
 देवभूमिस्ततोऽन्यश्च शृङ्गे भविता नृपः । भविष्यति समा राजा नवकण्ठायनस्तु सः ॥
 भूतिमित्रः सुतस्तस्य चतुर्विंशद्भविष्यति । भविता द्वादश समा तस्मान्नारायणो नृपः ॥ ३४५
 सुशर्मा तत्सुतश्चापि भविष्यति समा दश । चतु(त्वा)रस्तुङ्गकृत्यास्ते नृपाः कण्ठायना द्विजाः ॥
 भाव्याः प्रणतसामन्ताश्चत्वारिंशश्च पञ्च च । तेषां पर्यायकाले तु तरन्धा तु भविष्यति ॥ ३४७
 कण्ठार्थनमथोद्धृत्य सुशर्माणं प्रसह्य तम् । शुङ्गानां चापि यच्छिष्टं क्षपयित्वा बलं तदा ॥
 सिन्धुको ह्यन्धूजातीयः प्राप्स्यतीमां वसुंधराम् ॥ ३४८
 त्रयोविंशत्समा राजा सिन्धुको भविता त्वर्थे । अष्टौ भ्रातश्च वर्षाणि तस्माद्दश भविष्यति(?) ॥
 श्रीशातकर्णिर्भविता तस्य पुत्रस्तु वै महान् । पञ्चाशतं समाः पद्वै शातकर्णिर्भविष्यति * ॥
 आपादवद्धो दश वै तस्य पुत्रो भविष्यति । चतुर्विंशत् वर्षाणि पद्वै समा वै भविष्यति ॥ ३५१
 भविता नेमिकृष्णस्तु वर्षाणां पञ्चविंशतिम् । ततः संवत्सरं पूर्णं हालो राजा भविष्यति ॥
 पञ्चसप्तकराजानो भविष्यन्ति महाबलाः । भाव्यः पुत्रिकपेणस्तु समाः सोऽप्येकविंशतिम् ॥
 सातकर्णिवर्षमेकं भविष्यति नराधिपः । + चकार शातकर्णिस्तु पन्मासान्वै नराधिपः ॥
 अष्टाविंशत् वर्षाणि शिवस्त्रीमां भविष्यति ॥ ३५४

* इत उत्तरमेतदर्थमाधिकम्—‘आपीलवा द्वादश वै तस्य पुत्रो भविष्यति’ इति ख. ड. पुस्तकयोः । + एतदर्थं क. ग. घ. पुस्तकेषु नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ड. कुनाल । २ ख. ग. घ. ड. कुनाल । ३ ख. ग. दशर्मा । ४ ख. घ. ‘व मृत्यां वै ये ।
 ड. घ. मूर्त्तां वै ये । ५ कं. तेभ्यस्तु गौर्भविष्यति । ६ क. ख. ‘भ्यः शुङ्गो गमि’ । ७ ग. ड. ‘पि सुज्येष्ठः । ८ ख. ग. घ. ड.
 ‘मित्रम्’ । ९ क. ‘तो ध्रुवः । घ. ‘तोऽन्धकः । १० घ. ड. सुतोऽत्य वै । ११ ख. घ. ‘ते शुङ्गरा’ । १२ घ. ड. शि. कं.
 तु । १३ ख. ग. घ. ड. देवस्तु वा । १४ ख. घ. ‘स्तयोरश्वश्च’ । ड. ‘स्तयोरश्वश्च शुङ्गे’ । १५ ख. तु. ते रन्धा तु भ ।
 घ. ड. तुरग्यानुभ । १६ ख. ड. ‘यनानतो इध्र’ । १७ क. ख. ग. शुङ्गानां । १८ क. क्षययि । १९ ख. घ. ड. ‘य ।
 कृष्णो भ्रातस्य वै । ग. ‘य । त्वष्टो भ्रातस्य वै’ । २० ग. घ. ड. ‘नि सोऽस्मा’ । २१ क. श्रीसात । २२ क. च सात ।
 २३ ग. घ. ड. ‘नि यदुमाविर्भवि’ । २४ ख. ग. ड. ‘शानेः । त । २५ ख. ग. घ. ड. पुरिकं । २६ ख. घ. ड.
 ‘शातिः । सात’ । २७ ग. घ. ड. ‘स्वामिर्भवि’ ।

राजा च गौतमीपुत्र एकविंशत्समा नृपु । एकोनविंशतिं राजा यज्ञश्रीः सातकर्ण्यथ ॥ ३५५
 षडेव भविता तस्माद्विजयस्तु समा नृपः । दण्डश्रीः सातकर्णी च तस्य पुत्रः समौख्यः(?) ॥
 पुलोवाऽपि समाः सप्त अन्येषां च भविष्यति । इत्येते वै नृपास्त्रिंशदन्ध्रा भोक्ष्यन्ति ये महीम्
 समाः शतानि चत्वारि पञ्च षड्वै तथैव च । अन्ध्राणां संस्थिताः पञ्च तेषां वंशाः समाः पुनः
 सप्तैव तु भविष्यन्ति दशाऽऽभीरास्ततो नृपाः । सप्त गर्दभिनश्चापि ततोऽथ दश वै शकाः ॥
 यवनाष्टौ भविष्यन्ति तुषारास्तु चतुर्दश । त्रयोदश मेरुण्डाश्च मौना ह्यष्टादशैव तु ॥ ३५०

अन्ध्रा भोक्ष्यन्ति वसुधां शते द्वे च शतं च वै* । शतानि त्रीण्यशीतिं च भोक्ष्यन्ति वसुधां शकाः
 अशीतिं चैव वर्षाणि भोक्तारो यवना महीम् । पञ्चवर्षशतानीह तुषाराणां मही स्मृता ॥ ३६२
 शतान्यर्धचतुर्थानि भवितारस्त्रयोदश । मेरुण्डा वृषलैः सार्धं भाव्याऽन्या म्लेच्छजातयः ॥ ३६३
 शतानि त्रीणि भोक्ष्यन्ति म्लेच्छा एकादशैव तु । तच्छस्त्रेण च कालेन ततः कोलिकिला वृषाः
 ततः कोलिकिलेभ्यश्च विन्ध्यशक्तिर्भविष्यति । समाः पण्णवर्ति ज्ञात्वा पृथिवीं च समेष्यति ॥
 द्वैपान्वै दिशकांश्चापि भविष्यांश्च निबोधत । शेषस्य नागराजस्य पुत्रैः स्वरपुरंजयः ॥ ३६६
 भोगी भविष्यते राजा नृपो नागकुलोद्बहः । सदाचन्द्रस्तु चन्द्रांशो द्वितीयो नख्त्रांस्तथा ॥
 धनधर्मा ततश्चापि चतुर्थो विंशजः स्मृतः । भूतिनन्दस्ततश्चापि वैदेशे तु भविष्यति ॥ ३६८
 +अङ्गानां नन्दनस्यान्तं मधुनन्दिर्भविष्यति । तस्य भ्राता यवीयांस्तु नाम्ना नन्दियशाः किल
 तस्यान्वये भविष्यन्ति राजानस्ते त्रयस्तु वै । दौहित्रः शिशुको नाम पुरिकायां नृपोऽभवत् ॥
 विन्ध्यशक्तिसुतश्चापि मवीरो नाम धीर्यवान् । भोक्ष्यन्ति च समाः पष्टि पुरीं काञ्चनकां च वै
 यक्ष्यन्ति वाजपेयैश्च समाप्तरदक्षिणैः । तस्य पुत्रास्तु चत्वारो भविष्यन्ति नराधिपाः ॥ ३७२
 विन्ध्यकानां कुलेऽतीते नृपा वै वाहिकास्त्रयः । सुप्रतीको नभीरस्तु समा भोक्ष्यति त्रिंशति(त)म्
 शक्यमा नाम वै राजा माहिषीणां महीपतिः । * पुण्यमित्रा भविष्यन्ति पट्टेगित्रास्त्रयोदश ॥ ३७४
 मेकलायां नृपाः सप्त भविष्यन्ति च सत्तमाः । कोमलायां तु राजानो भविष्यन्ति महाबलाः ॥
 मेघा इति समारुघाता बुद्धिमन्तो नर्वैव तु । नैपथाः पार्थिवाः सर्वे भविष्यन्त्यामनुक्षयात् ॥
 नलवंशप्रभृतास्ते वीर्यवन्तो महाबलाः । मागधानां महावीर्यो विश्वस्फोनिर्भविष्यति ॥ ३७७
 उत्साद्य पार्थिवान्सर्वान्सोऽन्यान्वर्णान्करिष्यति । कैवर्तान्पञ्चकांश्चैव पुलिन्दान्ब्राह्मणांस्तथा ॥

* एतदनन्तरं स ग. घ. पुस्तकेषाधिकः श्लोक उपलभ्यते स यथा 'सप्तपष्टि च वर्षाणि दशाऽऽभीरास्ततो नृपाः । सप्तगर्दभिनश्चैव भोक्ष्यन्तीमां द्विसप्ततिः' इति । + एतदर्थं न ग. पुस्तके । * एतदर्थस्थाने पुण्यमित्रा भविष्यन्ति पण्यमित्रास्त्रयोदशेति पाठो ड. पुस्तके ।

१ स. ग. ड. 'सप्तमो नृपः । ए' । घ. 'सप्ततो नृपः । द' । २ स. ग. ड. 'जा यजुः धीः । ३ स. 'माधयः ।
 ४ स. घ. ड. 'अन्यस्तेषां भ' । ५ स. ग. घ. ड. 'मरुण्डाश्च । ६ ड. वै । सप्तपष्टिशतानीह भो । ७ स. ग. घ. 'क्ष्यन्ते य' ।
 ८ घ. 'शीतिर्द्वे च वै' । ९ ग. 'श मुह' । ड. 'श पुह' । १० स. ग. घ. 'क्ष्यन्ते म्ले' । ११ स. ग. घ. 'नृपान् ।
 १२ स. वै देशि' । १३ स. घ. 'प्रः पर' । १४ घ. 'यति ततो नृ' । १५ स. 'हः । पुत्रधन्' । १६ घ. 'पि वशे
 स तु । १७ स. घ. ड. 'ति । शुहानां नकुलस्या' । १८ स. ग. घ. यक्ष्यन्ते । १९ ग. घ. ड. 'शतीः । श' । २०
 ग. घ. ड. 'माहिषीणां । २१ ग. 'नित्युदये' । २२ घ. 'पट्टेग' । २३ स. ग. घ. ड. 'प्यन्तीनि संततिः । 'शे' । २४
 ड. 'मेघाणि विधम' । २५ ग. घ. 'क्षयानिर्भ' ।

(तुर्वस्वादिवशक्यनम्)

स्थापयिष्यन्ति राजानो नानादेशेषु तेजसा । विश्वस्फाणिर्महासत्त्वो युद्धे विष्णुसप्तो बली ॥
 विश्वस्फानिर्नरपतिः क्लीवाकृतिरिवोच्यते । उत्सादयित्वा क्षत्रं तु क्षत्रमन्यत्करिष्यति ॥ ३८०
 ऋदेवान्पितृंश्च विप्रांश्च तर्पयित्वा सकृत्पुनः । जाह्नवीतीरमासाद्य शरीरं यस्यते बली ॥ ३८१
 संन्यस्य स्वशरीरं तु शक्रलोकं गमिष्यति । नवनाकास्तु भोक्ष्यन्ति पुरीं चम्पावतीं नृपाः ॥
 मधुरां च पुरीं रम्यां नागा भोक्ष्यन्ति सप्त वै । अनुगङ्गं प्रयागं च साकेतु मगधांस्तथा ॥
 एताञ्जनपदान्सर्वान्भोक्ष्यन्ते गुप्तवंशजाः ॥ ३८३
 निपधान्यदुकांश्चैव शैशीतान्कालतोपकान् । एताञ्जनपदान्सर्वान्भोक्ष्यन्ति मणिधान्यजाः ॥ ३८४
 कोशलांश्चान्धपौड्यांश्च ताम्रलिप्तान्ससागरान् । चम्पां चैव पुरीं रम्यां भोक्ष्यन्ति देवरक्षिताम् ॥
 कलिक्रा महिषाश्चैव महेन्द्रनिलयाश्च ये । एताञ्जनपदान्सर्वान्पालयिष्यति वै गुहः ॥ ३८६
 स्त्रीरांष्ट्रं भक्ष्यकांश्चैव भोक्ष्यते कनकाह्वयः । तुल्यकालं भविष्यन्ति सर्वे ह्येते महीक्षितः ॥ ३८७
 अल्पप्रसादा ह्यनृता महाक्रोधा ह्यधार्मिकाः । भविष्यन्तीह धवना धर्मतः कामतोऽर्थतः ॥ ३८८
 नैव मूर्धाभिषिक्तास्ते भविष्यन्ति नराधिपाः । युगदोपदुराचारा भविष्यन्ति नृपास्तु ते ॥ ३८९
 स्त्रीणां बालवधेनैव हत्वा चैव परस्परम् । भोक्ष्यन्ति कलिशेषे तु पसुधां पार्थिवास्तथा ॥ ३९०
 उदितोदितवंशोस्ते उदितास्तमितास्तथा । भविष्यन्तीह पर्याये कालेन पृथिवीक्षितः ॥ ३९१
 विहीनास्तु भविष्यन्ति धर्मतः कामतोऽर्थतः । तैर्विमिश्रा जनपदा म्लेच्छाचाराश्च सर्वशः ॥
 विपर्ययेण वर्तन्ते नाशयिष्यन्ति वै मजाः । लुब्धानृतैरताश्चैव भवितारस्तदा नृपाः ॥ ३९३
 तेषां व्यतीते पर्याये बहुस्त्रीके युगे तदा । लवालुषं भ्रश्यमाना आयूरुपबलश्रुतैः ॥ ३९४
 तथा गतास्तु वै काष्ठां मजासु जगतीश्वराः । राजानः संप्रणश्यन्ति कालेनोपहतास्तदा ॥ ३९५
 कल्किर्नोपहताः सर्वे म्लेच्छा यास्यन्ति सर्वशः । अधार्मिकाश्च तेऽत्यर्थं पापण्ड्याश्चैव सर्वशः ॥
 प्रनष्टे नृपशब्दे च संधैयोऽश्लिष्टे कलौ युगे । किञ्चिच्छिष्टाः मजास्ता वै धर्मे नष्टेऽपरिग्रहाः ॥
 असाधर्मा हंतास्वाश्च व्याभिषोकेन पीडिताः । अनावृष्टिहताश्चैव परस्परवधेन च ॥ ४०८
 अर्नोथा हि परित्रस्ता वार्तामुत्सृज्य दुःखिताः । त्यक्त्वा पुराणि ग्रामांश्च भविष्यन्ति वनौकसः
 एवं नृपेषु नष्टेषु मजास्त्यक्त्वा गृहाणि तु । नष्टे म्लेहे दुरापन्ना भ्रष्टस्नेहाः सहृज्जनाः ॥ ४००
 वर्णाश्रमपरिभ्रष्टाः संकरं घोरमास्थिताः । सरित्पर्वतसेविन्यो भविष्यन्ति मजास्तदा ॥ ४०१
 सरितः सागरानूपान्सेवन्ते पर्वतानि च । अङ्गान्कलिङ्गान्वङ्गांश्च काश्मीरान्काशिकोशलान् ॥
 प्रमिकान्तगिरिद्रोणीः संश्रयिष्यन्ति मानवाः । कृत्स्नं हिमवतः पृष्ठं कुलं च लवणाम्मसः ॥
 अरण्यान्यभिपत्स्यन्ति आर्या म्लेच्छजनैः सह । मृगैर्मनैर्विहङ्गैश्च श्यापदैर्नशुभिस्तथा ॥
 + मधुशाकफुलैर्मूलैर्वर्तयिष्यन्ति मानवाः ॥ ४०४

* इत प्रभृति सार्धश्लोको नास्ति ग. पुस्तके । + इत प्रभृति सार्धश्लोको नास्ति घ. पुस्तके ।

१ ख. ग. घ. ड. ते जना । वि० । २ ख. रिहाच्य । ३ घ. ०२ न्यसत । ४ ख. ग. घ. ड. गङ्गाप्र । ५ घ. केत म० । ६ ख. घ. ड. जा । नैव । ७ ख. घ. ड. क्ष्यन्ते म० । ८ घ. ०३ पाण्ड्याश्च । ९ घ. ड. क्ष्यन्ते देवरक्षिता । १० ख. ग. ड. राज्य भोक्ष्य । ११ क. घ. ०१ बली । १२ ख. घ. ड. शास्तु उ० । १३ घ. ०१ तव मधे । १४ ख. ०१ क्रिना व्याहृता । ग. घ. ड. क्रिना व्याह । १५ ख. ग. घ. ड. ध्याशिते । १६ ख. घ. ०१ नाह । १७ क. हनाभासा व्या । १८ ख. ०१ नाचारप्रतिग्र । ग. ड. ०१ नाचारप्रतिग्र । घ. ०१ नाचारय । १९ ग. ०१ हान्वहान्व लिङ्गाश्च या । २० ड. ०१ स्तुभि ।

चीरं पर्णं च विविधं बल्कलान्यजिनानि च । स्वयं कृत्वा विवत्स्यन्ति यथामुनिर्जनास्तथा ॥
 वीजान्नानि तथा निम्नेष्वीहन्तः काष्ठशङ्कुभिः । अजैडकं खरोष्ट्रं च पालयिष्यन्ति यत्नतः ॥
 नदीर्वत्स्यन्ति तोयार्थं कूलमाश्रित्य मानवाः । पार्थिवान्व्यवहारेण विवाधन्तः परस्परम् ॥ ४०७
 वैहपत्याः प्रजाहीनाः शौचाचारविवर्जिताः । एवं भविष्यन्ति नरास्तदाऽधर्मे व्यवस्थिताः ॥
 हीनाद्दीनांस्तथा घर्मान्प्रजा समनुवर्तते । आयुस्तदा त्रयोविंशं न कश्चिदतिवर्तते ॥ ४०९
 दुर्बला विपयग्लाना जरया संपरिप्लुताः । पत्रमूलफलाहाराश्चीरकृष्णाजिनाम्बराः ॥ ४१०
 वृक्षपर्धमभिलिप्सन्तश्चरिष्यन्ति वसुंधराम् । एतत्कालमनुप्राप्ताः प्रजाः कलियुगान्तके ॥ ४११
 क्षीणे कलियुगे तस्मिन्दिव्ये वर्षसहस्रके । निःशेषास्तु भविष्यन्ति सार्धं कलियुगेन तु ॥
 ससंध्यांशे तु निःशेषे कृतं वै प्रतिपत्स्यते ॥ ४१२
 यदा चन्द्रश्च सूर्यश्च तथा तिष्यवृहस्पती । एकरात्रे भविष्यन्ति तदा कृतयुगं भवेत् ॥ ४१३
 एष वंशक्रमः कृत्स्नं कीर्तितो वो यथाक्रमम् । अतीता वर्तमानाश्च तथैवानागताश्च ये ॥ ४१४
 महादेवाभिषेकाच्च जन्म यावत्परिक्षितः । एतद्वर्षसहस्रं तु ज्ञेयं पञ्चाशदुत्तरम् ॥ ४१५
 प्रमाणं वै तर्था चोक्तं महाप्रशान्तरं च यत् । अन्तरं तच्छतान्यष्टौ पदैर्द्विंशच्च समाः स्मृताः ॥
 एतत्कालान्तरं भाव्या अन्ध्रान्ता ये प्रकीर्तिताः । भविष्यैस्तत्र संख्येयताः पुराणज्ञैः श्रुतर्षिभिः
 * सप्तर्षयस्तदा प्राहुः प्रतीपे राशि वै शतम् । सप्तविंशैः शतैर्भाष्या अन्ध्राणां ते त्वया पुनः ॥
 सप्तविंशतिपर्यन्ते कृत्स्ने नक्षत्रमण्डले । सप्तर्षयस्तु तिष्ठन्ति पर्यायेण शतं शतम् ॥
 सप्तर्षीणां युगं ह्येतद्विषयया संख्यया स्मृतम् ॥ ४१९
 सा सा दिव्या स्मृता षष्टिर्दिव्याह्वाश्चैव सप्तभिः । तेभ्यः प्रवर्तते कालो दिव्यः सप्तर्षिभिस्तु तैः
 सप्तर्षीणां तु ये पूर्वा दृश्यन्ते उत्तरादिशि । ततो मध्येन च क्षेत्रं दृश्यते यत्समं दिवि ॥ ४२१
 तेन सप्तर्षयो युक्ता ज्ञेया व्योम्नि शतं समाः । नक्षत्राणामृषीणां च योगस्यैतन्निर्दर्शनम् ॥ ४२२
 सप्तर्षयो मघायुक्ताः काले पारिक्षिते शतम् । अन्ध्रांशे सचतुर्विंशे भविष्यन्ति मते मम ॥ ४२३
 इमास्तदा तु मकृतिर्व्यापत्स्यन्ति प्रजा भृशम् । अनृतोपहृताः सर्वा धर्मतः कामतोऽर्थतः ॥ ४२४
 श्रौतस्मार्ते प्रशिथिले धर्मे वर्णाश्रमे तदा । संकरं दुर्बलात्मानः प्रतिपत्स्यन्ति मोहिताः ॥ ४२५
 संसृक्ताश्च भविष्यन्ति शूद्राः सार्धं द्विजातिभिः । ब्राह्मणाः शूद्रयष्टारः शूद्रा वै मन्त्रयोनयः ॥
 उपस्थास्यन्ति तान्विप्रास्तदा वै वृत्तिलिप्सवः । लैवं लवं भ्रश्यमानाः प्रजाः सर्वाः क्रमेण तु ॥
 क्षयमेव नमिष्यन्ति क्षीणशेषा युगक्षये । यस्मिन्कृष्णो दिवं यातस्तस्मिन्नेव तदा दिने ॥ ४२८
 मनिपन्नः कलियुगस्तस्य संख्या निबोधत । सहस्राणां शतानीह त्रीणि मानुषसंख्यया ॥
 पाष्टं चैव सहस्राणि वर्षाणामुच्यते कलिः ॥ ४२९

* इतः प्रवृत्ति पर्यायेण शतं शतमिगन्तव्यमन्यो ग. पुस्तके न विद्यते ।

१ रा. ग. घ. 'जैस्त' । २ क. 'सिस्ताद' । ३ ग. 'वत्स्यन्ति' । ४ रा. 'ववोध' । ५ क. 'यदुमन्याः प्र' ।
 ६ रा. 'वदु' । ७ रा. ग. घ. 'नानर्श' । ८ ग. घ. द. 'विश्वप्र' । ९ ग. द. 'दृष्टि' । १० ग. घ. 'शेषे' ।
 ११ ग. 'राशौ भ' । १२ ग. घ. द. 'या ययुं ग' । १३ ग. घ. 'पशो' । १४ ग. घ. द. 'तायाः प्र' । १५ घ. 'स्याने' ।
 १६ घ. 'तेज्ययाः शुभाः' । १७ ग. घ. द. 'शताष्टम्' । १८ घ. 'ध्ये च नक्षत्र' । १९ रा. घ. द. 'अन्ध्रान्ति' ।
 २० ग. 'दा' । २१ ग. घ. 'मग' । २२ घ. 'यं प्रवर्तते' । २३ रा. ग. घ. द. 'राश्या' ।

१ (तुर्वशादिवशकथनम्)

दिव्यं वर्षसहस्रं तु तत्संख्यांशं प्रकीर्तितम् । निःशेषे च तदा तस्मिन्कृतं वै प्रतिपत्स्यते ॥ ४३०
 ऐले इक्ष्वाकुवंशश्च सह भेदैः प्रकीर्तितौ । इक्ष्वाकोस्तु स्मृतः क्षत्रः सुमित्रान्तं विवस्वतः ॥ ४३१
 ऐलं क्षत्रं क्षेमकान्तं सोमवंशविदो विदुः । एते विवस्वतः पुत्राः कीर्तिताः कीर्तिवर्धनाः ॥ ४३२
 अतीता वर्तमानाश्च तथैवानागताश्च ये । ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चैवान्वये स्मृताः ॥ ४३३
 युगे युगे महात्मानः समतीताः सहस्रशः । बहुत्वान्नामधेयानां परिसंख्या कुले कुले ॥ ४३४
 पुनरुक्तबहुत्वाच्च न मया परिकीर्तिताः । वैवस्वतेऽन्तरे ह्यस्मिन्निमिवंशः समाप्यते ॥ ४३५
 एतस्यां तु युगाख्यायां यतः क्षत्रं प्रपत्स्यते । तथा हि कथयिष्यामि गदतो मे निबोधत ॥ ४३६
 देवापिः पौरवो राजा इक्ष्वाकोऽथैव यो मतः । महायोगबलोपेतः कलापग्राममास्थितः ॥ ४३७
 सुवर्चाः सोमपुत्रस्तु इक्ष्वाकोस्तु भविष्यति । एतौ क्षत्रप्रणेतारौ चतुर्विंशे चतुर्युगे ॥ ४३८
 नै च विंशे युगे सोमवंशस्याऽऽदिर्भविष्यति । देवापिरसपत्नस्तु ऐलादिर्भविता नृपः ॥ ४३९
 क्षत्रप्रवर्तकौ ह्येतौ भविष्येते चतुर्युगे । एवं सर्वत्र विज्ञेयं संतानार्थं तु लक्षणम् ॥ ४४०
 क्षीणे कलियुगे तस्मिन्भविष्ये तु कृते युगे । सप्तर्षिभिस्तु तैः सार्धमाद्ये त्रेतायुगे पुनः ॥ ४४१
 गोत्राणां क्षत्रियाणां च भविष्येते प्रवर्तकौ । द्वापरांशे न तिष्ठन्ति क्षत्रिया ऋषिभिः सह ॥ ४४२
 काले कृतयुगे चैव क्षीणे त्रेतायुगे पुनः । बीजार्थं ते भविष्यन्ति ब्रह्मक्षत्रस्य वै पुनः ॥ ४४३
 एवमेव तु सर्वेषु तिष्ठन्तीहान्तरेषु वै । सप्तर्षयो नृपैः सार्धं संतानार्थं युगे युगे ॥ ४४४
 क्षत्रस्यैव समुच्छेदः संवन्धो वै द्विजैः स्मृतः । मन्वन्तराणां सप्तानां संतानाश्च सुताश्च ते ॥ ४४५
 परम्परा युगानां च ब्रह्मक्षत्रस्य चोद्भवः । यथा प्रवृत्तिस्तेषां वै प्रवृत्तानां तथा क्षयः ॥ ४४६
 सप्तर्षयो विदुस्तेषां दीर्घायुष्ट्राक्षयास्तु ते(?) । एतेन क्रमयोगेण ऐलेक्ष्वाकन्वया द्विजाः ॥ ४४७
 उत्पद्यमानास्त्रेतायां क्षीयमाणे कलौ पुनः । अनुयान्ति युगाख्यां तु यावन्मन्वन्तरक्षयः ॥ ४४८
 जामदग्न्येन रामेण क्षत्रे निरवशेषिते । कृते वंशकुलाः सर्वाः क्षत्रियैर्वसुधाधिपैः ॥
 द्विवंशकर्त्रेणाश्वैव कीर्तयिष्ये निबोधत ॥ ४४९
 ऐलस्येक्ष्वाकुनन्दस्य प्रकृतिः परिवर्तते । राजानः श्रेणिवद्धास्तु तथाऽन्ये क्षत्रिया नृपाः ॥ ४५०
 ऐलवंशस्य ये ख्यातास्तथैवैक्ष्वाकवा नृपाः । तेषामेकशतं पूर्णं कुलानामभिषेकिणाम् ॥ ४५१
 तावदेव तु भोजानां विस्तरो द्विगुणः स्मृतः । भजते त्रिंशदं क्षत्रं चतुर्था तद्यथादिशम् ॥ ४५२
 तेष्वतीताः समाना ये भुवतस्तान्निबोधत । शतं वै प्रतिविन्ध्यानां शतं नागाः शतं हयाः ॥
 धृत(धार्तृ)रौष्ट्राश्चैकतशमशीतिर्जनमेजयाः । शतं च ब्रह्मदत्तानां शीरिणां वीरिणां शतम् ॥ ४५४
 ततः शतं तु पौलानां श्वेतकाशकुंशादयः । ततोऽयरे सहस्रं वै येऽनीताः शतविन्दवः ॥ ४५५
 ईजिरे चाश्वमेधैस्ते सर्वे नियुतदक्षिणैः । एवं राजर्षयोऽतीताः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ४५६
 मनोर्वैवस्वतस्यास्मिन्वर्तमानेऽन्तरे तु ये । तेषां निबोधतोत्पन्ना लोके संततयः स्मृताः ॥ ४५७

१ क. दिव्ये । २ ख. घ. 'संख्या सा हि कीर्त्यते । निः' । ३ क. 'हस्ता च' । ४ क. एवाऽऽयान्तु यु' ।
 ५ ख. ग. द. नवविं' । ६ ख. ग. घ. द. मोऽयव' । ७ ख. ग. घ. द. 'पिञ्जमप न्यस्तु' । ८ ख. ग. घ. द. 'तानश्च
 भुवतस्ते' । ९ ख. ग. घ. द. 'दीर्घायुष्ट्राक्षयन्तस्ते' । १० द. युगे । ११ ख. घ. द. 'रणश्च' । १२ ख. ग. द. 'थैवे-
 क्षात्रयो नृपैः' । १३ क. 'धतः । श' । १४ ग. द. 'राष्ट्रश्च' । १५ क. 'त पुरोमना' । १६ घ. तु पैला' । १७ द.
 'नुशोदयाः । त । १८ घ. शुभः' ।

न शक्यं विस्तरं तेषां संतानानां परम्परा । तत्पूर्वापरयोगेन वक्तुं वर्षशतैरपि ॥ ४५८
 अष्टाविंशद्युगाख्यास्तु गता वैवस्वतेऽन्तरे । एता राजर्षिभिः सार्धं शिष्टा यास्तौ निबोधत ॥
 चत्वारिंशच्च ये चैव भविष्याः सह राजभिः । युगाख्यानां विशिष्टास्तु ततो वैवस्वतक्षये ॥ ४५९
 एतद्भूः कथितं सर्वं समासक्यासयोगतः । पुनरुक्तं बहुत्वाच्च न शक्यं तु युगैः सह ॥ ४६०
 एते ययातिपुत्राणां पञ्चविंशा विशां हिताः । कीर्तिता ह्यमिता ये ये लोकान्वै धारयन्त्युत ॥ ४६१
 लभते च धरान्पञ्च दुर्लभानिह लौकिकान् । आयुः कीर्ति धनं पुत्रान्स्वर्गं चाऽऽनन्त्यमश्नुते ॥
 धारणाच्छ्रवणाच्चैव ते लोकान्धारयन्त्युत । इत्येष धो मया पादस्तृतीयः कथितो द्विजाः ॥
 विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च किं भूयो वर्तयाम्यहम् ॥ ४६४

इति श्रीगहापुराणे वायुप्रोक्ते तुर्वस्वादिवेशवर्णनं नाम नवमवतितमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—९९१४

इत्युपोद्धातपादस्तृतीयः ।

अथ उपसंहार पादः ।

अथ शततमोऽध्यायः ।

मन्वन्तरनिसर्गवर्णनम् ।

श्रुत्वा पादं तृतीयं तु क्रान्तं सूतेन धीमता । ततश्चतुर्थं पप्रच्छुः पादं वै ऋषिसत्तमाः ॥ १

ऋषय ऊचुः—

पादः क्रान्तस्तृतीयोऽयमनुषङ्गेण यस्त्वया । चतुर्थं विस्तरात्पादं संहारं परिकीर्तय ॥ २

मन्वन्तराणि सर्वाणि पूर्वाण्येवापरैः सह । सप्तर्षीणामथैतेषां सांप्रतस्यान्तरे मनोः ॥ ३

विस्तरावयवं चैव निसर्गस्य महात्मनः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च सर्वमेव ब्रवीहि मे ॥ ४

सूत उवाच—

भवतां कथयिष्यामि सर्वमेतद्यथातथम् । पादं त्विमं ससंहारं चतुर्थं मुनिसत्तमाः ॥ ५

मनोर्वैवस्वतस्येष्टं सांप्रतस्य महात्मनः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च निसर्गं शृणुत द्विजाः ॥ ६

मन्वन्तराणां संक्षेपं भविष्यैः सह सप्तभिः । प्रलयं चैव लोकानां ब्रुवतो मे निबोधत ॥ ७

एतान्युक्तानि वै सम्पन्नसप्तसप्तसु वै मया । मन्वन्तराणि संक्षेपाच्छृणुतानागतानि मे ॥ ८

सावर्णस्य प्रवक्ष्यामि मनोर्वैवस्वतस्य ह । भविष्यस्य भविष्यन्ति समासोत्तन्निबोधत ॥ ९

अनागताश्च सप्तैव स्मृतास्त्वहं महर्षयः । कीशिको गालवश्चैव जामदग्न्यश्च भार्गवः ॥ १०

द्वैपायनो वसिष्ठश्च कृपः शारद्वतस्तथा । आत्रेयो दीप्तिर्माथैव ऋष्यशृङ्गस्तु काश्यपः ॥ ११

भारद्वाजस्तथा द्रोणिरश्वत्थामा महायशाः । एते सप्त महात्मानो भविष्याः परमर्षयः ॥ १२

सुतपाश्चाभितामाश्च सुखाश्चैव गणास्त्रयः । तेषां गणास्तु देवानामेकैको विंशकः स्मृतः ॥ १३

१ अ. ग. घ. ट. 'तानस्य परस्परम्' । तं । २ अ. ग. घ. ट. एते रा । ३ ट. 'रताप्रियो' । ४ क. ग. घ. ट. 'विषय' । ५ अ. ग. घ. ट. 'स्वते क्ष' । ६ अ. ग. घ. ट. 'अयतय' । ७ क. घ. ट. 'तिथामिता मे' । ८ क. घ. ट. 'य' । ९ अ. ग. घ. ट. 'य पय यतस्य योमत' । १० । १० अ. 'म' । सूत उवाच । श्रु । ११ ट. 'न मुपे' । १२ अ. ग. घ. ट. 'क्षिप्रं म' । १३ अ. ग. घ. ट. 'एवम्' । १४ क. ग. 'सप्त निशे' ।

(मन्वन्तरानिसर्गादिकथनम्)

नामतस्तु^१भवक्ष्यामि निबोधध्वं समाहिताः । रितस्तपश्च शुक्रश्च द्युतिर्ज्योतिष्पभाकरौ ॥ १४
प्रभासो भासकृद्धर्मस्तेजोरश्मिर्ऋतुर्विराट् । अविष्मान्द्योतनो भानुर्यशः कीर्तिर्विधो धृतिः ॥
विंशतिः सुतपा ह्येते नामभिः परिकीर्तिताः ॥ १५

अभुविभुविभासश्च जेता हन्ताऽरिहा रितुः । सुमतिः प्रमतिर्दक्षिः समाख्यातो महो महान् ॥
देहो मुनिर्नयो ज्येष्ठः समः सत्यश्च विश्रुतः । इत्येते द्यमिताभास्तु विंशतिः परिकीर्तिताः ॥ १७
दमोऽदाता विदः सोमो वित्तवैद्यो यमो निधिः । होमं हव्यं हुतं दानं देयं दाता तपः शमः ॥

ध्रुवं स्थानं विधानं च निर्यमश्चेति विंशतिः । मुख्या शेते समाख्याताः सावर्णेः प्रथमेऽन्तरे ॥
मारीचस्यैव ते पुत्राः कश्यपस्य महात्मनः । सांमतस्य भविष्यन्ति सावर्णस्यान्तरे मनोः ॥ २०
तेषामिन्द्रो भविष्यस्तु बलिर्वैरोचनः पुरा । वीरवांश्चावरीयाश्च निर्मोहः सत्यवैवकृती ॥ २१
चरिष्णुराज्यो विष्णुश्च वाचः सुमतिरेव च । सावर्णस्य मनोः पुत्रा भविष्यन्ति नवैव तु ॥ २२

नव चान्येषु वक्ष्यामि सावर्णस्यान्तरेषु वै । सावर्णमनवश्चान्ये भविष्यन्ति ब्रह्मणः सुताः ॥ २३
मेरुसावर्णिनस्ते वै दृष्टा ये दिव्यदृष्टिभिः । दक्षस्य ते हि दौहित्राः मियाया दुहितुः सुताः ॥
महता तपसा युक्ता मेरुपृष्ठे महौजसः । ब्रह्मादिभिस्ते जनिता दक्षेणैव च धीमता ॥ २५
महलोकगताऽऽवृत्त्य^४ भविष्या मेरुमाश्रिताः । महाभारवास्तु ते पूर्व जज्ञिरे चाक्षुषेऽन्तरे ॥ २६

अपय ऊचुः—

दक्षेण जनिताः पुत्राः कन्यायामात्मनः कथम् । भवेन द्रक्षणा चैव धर्मेण च महात्मनः ॥ २७

सूत उवाच—

अतो भविष्यान्वक्ष्यामि सावर्णमनवस्तु ये । तेषां जन्म प्रभावं च नमस्कृत्य प्रचेतसे ॥ २८
वैवस्वते ह्युपस्पृष्टे किञ्चिच्छिष्टे च चाक्षुषे । जज्ञिरे मनवस्ते हि भविष्यानागतान्तरे ॥ २९
प्राचेतसस्य दक्षस्य दौहित्रा मनवस्तु ये । सावर्णा नामतः पञ्च चत्वारः परमर्षिजाः ॥ ३०
संज्ञापुत्रस्तु सावर्ण एको वैवस्वतस्तथा । ज्येष्ठः संज्ञासुतो नाम मनुर्वैवस्वतः प्रभुः ॥ ३१
वैवस्वतेऽन्तरे प्राप्ते समुत्पत्तिस्तयोः शुभा । चतुर्दशैते मनवः कीर्तिताः कीर्तिवर्धनाः ॥ ३२
वेदे श्रुतौ पुराणे च सर्वे ते प्रभविष्णवः । प्रजानां पतयः सर्वे भूतानां पतयः स्थिताः ॥ ३३
तैरियं पृथिवी सर्वा सप्तद्वीपा सर्पर्वता । पूर्णं युगसहस्रं वै परिपालया नरेश्वरैः ॥ ३४
प्रजाभिस्तपसा चैव विस्तरं तेषु वक्ष्यते । चतुर्दशैव ते ज्ञेयाः सर्गाः स्वायम्भुवादयः ॥ ३५
मन्वन्तराधिकारेषु वर्तन्तेऽत्र सकृत्सकृत् । विनिवृत्ताधिकारास्ते महलोकं समाश्रिताः ॥ ३६
समतीतास्तु ये तेषामष्टौ पृष्ठास्तथाऽपरे । पूर्वेषु सांमतश्चायं शान्तिर्वैवस्वतः प्रभुः ॥ ३७

* इतः प्रभृति श्लोकद्वयं न विद्यते य पुस्तके । + अत्र सगिरार्षः ।

१ ख. घ. ड. 'करः । प्र' । २ ख. ग. घ. ड. 'रश्मिः ऋतु' । ३ ख. दाहो । ४ ख. घ. ड. तारित. सो' ।
५ ग. घ. ड. 'वित्त वैद्यो य' । ६ ख. ग. घ. 'यमाश्वे' । ७ ग. ड. 'ति । मुखा ह्ये' । ८ घ. ड. 'त्रा. काश्य' । ९ ख.
घ. ड. 'व्यवर्तिनाश्च' । १० ख. घ. ड. 'वानुति । च' । ११ ख. ड. 'ज्यो वृष्णु' । १२ ख. घ. ड. 'विष्ण्वन्त' ।
१३ क. घ. 'या ब्रह्मा' । १४ ख. ड. 'मेरु सा' । १५ ख. घ. ड. 'दृता म' । १६ क. 'वातु ते' । १७ क. 'दण्ठय' ।
१८ रा. घ. ड. 'सृत्वा प्र' । १९ ख. घ. ड. 'प्रोक्ता स' । २० ख. भूताना । २१ ख. ग. घ. ड. 'पतना । पू' । २२ क.
'न्ते च स' ।

ये शिष्टास्तान्प्रवक्ष्यामि सह देवर्षिदानवैः । सह प्रजानिसर्गेण सर्वास्त्वनागतान्द्विजान् ॥ ३८
 वैवस्वतनिसर्गेण तेषां ज्ञेयस्तु विस्तरः । अन्यूना नातिरिक्तास्ते यस्मात्सर्वे विवस्वतः ॥ ३९
 पुनरुक्ता बहुत्वार्त्तुं न वक्ष्ये तेषु विस्तरम् । मन्वन्तरेषु भाव्येषु भूतेष्वपि तथैव च ॥ ४०
 कुले कुले निसर्गास्तु तस्माद्भूयो विभागशः । तेषामेव हि सिद्ध्यर्थं विस्तरेण क्रमेण च ॥ ४१
 दक्षस्य कन्या धर्मिष्ठा सुव्रता नाम विश्रुता । सर्वकन्यार्वशिष्टा तु श्रेष्ठा धर्मपरा सुता ॥
 गृहीत्वा तां पिता कन्यां जगाम ब्रह्मणोऽन्तिके ॥ ४२
 वैरार्जस्तमुपासीनं धर्मेण च भवेन च । भवधर्मसमीपस्थं दक्षं ब्रह्माऽभ्यभाषत ॥ ४३
 दक्ष कन्या तवेयं वै जनयिष्यति सुव्रत । चतुरो वै मनूपुत्रांश्चातुर्वर्ण्यकराञ्शुभान् ॥ ४४
 ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वा दक्षो धर्मो भवस्तदा । तां कन्यां मनसा जग्मुस्त्रयस्ते ब्रह्मणा सह ॥ ४५
 सत्याभिधायिनां तेषां सद्यः कन्या व्यजायत । सदृशानुरूपांस्तेषां चतुरो वै कुमारकान् ॥
 संसिद्धाः कार्यकरणे संभूतास्ते श्रियाऽन्विताः । उपभोगसमर्थैश्च सद्योजातैः शरीरकैः ॥ ४७
 ते दृष्ट्वा तान्स्वयं घृध्वा ब्रह्म व्याहारिणस्तदा । संरब्धा वै व्यकर्षन्त मम पुत्रो ममेत्युत ॥ ४८
 अभिधानान्मनोत्पन्नानूचुर्वै ते परस्परम् । यो यस्य वपुषा तुल्यो भजतां स तु तं सुतम् ॥
 यस्य यः सदृशश्चापि रूपे वीर्ये च नामतः । तं गृह्णातु सुभद्रं वो वर्णतो यस्य यः समः ॥ ५०
 ध्रुवं रूपं पितुः पुत्रः सोऽनुरुध्यति सर्वदा । तस्मादात्मसमः पुत्रः पितुर्मातुश्चैव वीर्यतः ॥ ५१
 एवं ते समयं कृत्वा सवर्णा जग्मुहुः सुतान् । * यस्मात्सवर्णास्तेषां वै ब्रह्मादीनां कुमारकाः ॥
 सवर्णा मनवस्तस्मात्सवर्णत्वं हि ते यतः । मननान्मानैर्नाद्यैव तस्मात्ते मनवः स्मृताः ॥ ५३
 चाक्षुषस्यान्तरेऽतीते प्राप्ते वैवस्वतस्य ह । रुचेः प्रजापतेः पुत्रो रौच्यो नामाभवत्सुतः ॥ ५४
 भूत्यामुत्पादितो यस्तु भौत्यो नामाभवत्सुतः । वैवस्वतेऽन्तरे राजा द्वौ मनु तु विवस्वतः ॥
 वैवस्वतो मरुर्षश्च सावर्णो यश्च विधुतः । ज्येष्ठः संज्ञासुतो विद्वान्मनुर्वैवस्वतः प्रभुः ॥ ५६
 सवर्णायाः सुतश्चान्यः स्मृतो वैवस्वतो मनुः । सवर्णा मनवो ये च चत्वारस्तु महर्षिजाः ॥
 तपसा संभृतात्मानः स्वेषु मन्वन्तरेषु वै । भविष्येषु भविष्यन्ति सर्वकार्यार्थसाधकाः ॥ ५८
 प्रथमं मेरुसावर्णेर्दक्षपुत्रस्य वै मनोः । पुत्रा मरीचिगर्भाश्च सुशर्माणश्च ते त्रयः ॥
 संभृताश्च महात्मानः सर्वे वैवस्वतेऽन्तरे ॥ ५९
 दक्षपुत्रस्य पुत्रास्ते रोहितस्य प्रजापतेः । भविष्यस्य भविष्यस्तु एकैको द्वादशो गेजः ॥ ६०
 ऐश्वर्यसंग्रहो राहो वाह्वशस्तथैव च । पौरा द्वादश विज्ञेया उत्तरास्तु निबोधत ॥ ६१

* इतः प्रमृति मनवः स्मृता इत्यन्तमन्यो ग पुत्रके नास्ति ।

१ ग. ग. द. 'शास्ते प्र' । २ रा. ग. घ. ङ. 'वास्तानां' । ३ रा. ग. घ. द. 'अनूनाति' । ४ ङ. 'तु वक्ष्ये न ते' । ५ ङ. 'दि शिष्टार्थ' । ६ घ. 'परिष्ठा तु' । ७ रा. तु ज्येष्ठा या वीरिणि सु' । ग. द. तु ज्येष्ठा या वीरिणा सु' । घ. तु ज्येष्ठा या वीरिणा स्मृता । ८ ग. ग. घ. 'अल्पम्' । ९ रा. भव ध' । १० ङ. 'प्रता । च' । ११ ग. ग. घ. ङ. 'भोगाम' । १२ ङ. 'व जायते । ए' । ग. द. 'वर्जितः । ए' । १३ ग. घ. द. 'सर्वं च तेषु तन्' । म' । १४ रा. नम ध' । १५ रा. घ. द. नाम वक्तुः मु' । १६ रा. 'मुज्येष्ठः ता' । १७ ग. घ. द. 'वावर्णा' । १८ रा. ग. घ. द. 'विश्रुता' । १९ ग. ग. द. 'गर्भा' । २० ग. 'हो राहो रा' । घ. 'हो रे रे ग' । २१ घ. पता ।

(मन्वन्तरानेसर्गादिकथनम्)

वाजियो वाजिजिचैव मभूतिश्च कङ्कुषथा । दधिक्रावायपक्षाश्च मणीतो विजयो मधुः ॥ ६२
 तेजस्मान्नधवो (१) द्वौ तु द्वादशैते मरीचयः । सुशर्मा(र्ष)णस्तु वक्ष्यामि नामतस्तु निबोधत ॥ ६३
 वर्णस्तथोऽप्यङ्गविश्वौ मुरण्यो व्रजनो मतः । अमितो द्रवकेतुश्च जम्भोस्थजस्रशक्रकाः ॥ ६४
 सुनेमिर्द्युतपाश्चैव सुशर्माणः प्रकीर्तिताः । तेषामिन्द्रस्तदा भाव्यो ह्यद्भुतो नाम नामतः ॥ ६५
 स्कन्दः सोमप्रतीकाशः कार्तिकेयस्तु पार्वकः । मेधातिथिश्च पौलस्त्यो वसुः काश्यप एव च ॥
 ज्योतिष्मान्भार्गवश्चैव पुतिमानग्निरास्तथा । वसितश्चैव वासिष्ठ आत्रेयो हव्यवाहनः ॥ ६७
 सुतपाः पौलवश्चैव सप्तैते रोहितान्तरे । धृतिकेतुर्दीप्तिकेतुश्चापहस्ता निरामयः ॥ ६८
 पृथुश्रवास्तथोऽनीको भूरिद्युम्नो दृहद्रथः । प्रथमस्य तु सावर्णेर्नैव पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥ ६९
 दशमे त्वथ पर्याये धर्मपुत्रस्य वै मनोः । द्वितीयस्य तु सावर्णेर्भाव्यस्यैवान्तरे मनोः ॥ ७०
 सुखामना विरुद्धाश्च द्वावेव तु गणौ स्मृतौ । त्विपिवन्तश्च ते सर्वे शतसंख्याश्च ते समाः ॥
 प्रार्णानायच्छतः प्रोक्ता ऋषिभिः पुरुषेषु वै । देवास्ते वै भविष्यन्ति धर्मपुत्रस्य वै मनोः ॥
 तेषामिन्द्रस्तथा विद्वान्भविष्यः शान्तिरुच्यते । हविष्मान्पौलहः श्रीमान्सुकीर्तिश्चापि भार्गवः ॥
 आपोमूर्तिस्तथाऽऽत्रेयो वसिष्ठश्चापि यः स्मृतः । पौलस्त्यः प्रतिपश्चापि नाभागश्चैव काश्यपः ॥
 अभिमन्युश्चाद्विरसः सप्तैते परमर्षयः ॥ ७४
 सुक्षेत्रश्चोत्तमोजाश्च भूरिपेणश्च वीर्यवान् । क्षतानीको निरमित्रो वृषसेनो जयद्रथः ॥ ७५
 भूरिद्युम्नः सुवर्चाश्च दशैते मानवाः स्मृताः । एकादशे तु पर्याये सावर्णे वै तृतीयके ॥ ७६
 निर्माणरतयो देवाः कामजा वै मनोजवाः । गणास्त्वेते त्रयः ख्याता देवतानां महात्मनाम् ॥
 एकैकास्त्रिंशतस्तेषां गणास्तु त्रिदिवौकसाम् । मासस्याहानि त्रिंशत्तु यानि वै कवयो विदुः ॥
 निर्माणरतयो देवा रात्रयस्तु विहंगमाः । गणास्ते वै त्रयः प्रोक्ता देवतानां भविष्यति ॥ ७९
 मनोजवा मुहूर्तास्तु इति देवाः प्रकीर्तिताः । एते हि ब्रह्मणः पुत्रा भविष्या मेनवः स्मृताः ॥
 तेषामिन्द्रो वृषो नाम भविष्यः सुरराट्मतः । तेषां सप्तर्षयश्चापि कीर्त्यमानान्निबोधत ॥ ८१
 हविष्मान्काश्यपश्चापि वपुष्मान्यश्च भार्गवैः । वारुणिश्चैव चाऽऽत्रेयो वैसिष्ठो भग एव च ॥
 पुष्टिश्चाद्विरसो ज्ञेयः पौलस्त्यो निश्चरस्तथा । पौलहो ह्यग्नितेजाश्च देवा ह्येकादशेऽन्तरे ॥ ८३
 सर्ववेगः सुधर्मा च देवानीकः पुरोवहः । क्षेमधर्मा गृहेषुश्च आदर्शः पौण्ड्रको मतः ॥ ८४
 सावर्णस्य तु ते पुत्राः प्रार्जापत्यस्य वै मनोः । द्वादशे त्वथ पर्याये रुद्रपुत्रस्य वै मनोः ॥ ८५
 चतुर्थ ऋतुसावर्णे देवास्तस्यान्तरे शृणु । पञ्चैव तु गणाः प्रोक्ता दे(दे)वतानामनागताः ॥ ८६

१ ग. घ. ड. 'कावपि प' । २ ख. ग. ड. 'धुः । उतस्मान्नय वीद्वौ । ३ ग. ड. 'याऽथगविश्च मुर' । घ. 'याऽ-
 थगविष्ठ मुर' । ४ ख. असितो । ग. अमितो । ५ ड. 'सुनोविद्युनयश्च' । ६ ख. ग. घ. 'मिद्युनयश्च' । ७ ख. ग. घ. ड.
 'सुधर्मा' । ८ ग. घ. ड. 'स्कन्दोऽसी मां प्रतीयो वै का' । ९ क. 'वकः । माघाति । ख. ग. घ. ड. 'वकिः । मे' । १० ख.
 घ. ड. 'सिनश्च' । ११ ख. ड. 'हितेऽन्त' । १२ क. 'या नाको । १३ ड. 'हृद्रथः । प्र' । १४ ख. 'स्य तदा पादे
 भाव्य' । १५ ख. 'सुशमानो वि' । ग. घ. 'सुषे मनो वि' । ड. 'सुधमनो वि' । १६ ख. ग. घ. ड. 'णाना यच्छतं
 प्रोक्तमृषि' । १७ ख. ग. घ. ड. 'लस्त्योऽप्र' । १८ ग. घ. ड. 'वक्ष्यणः । १९ क. 'कैक त्रिंश' । २० ग. घ. ड. 'मानवाः ।
 २१ घ. 'च' । वरुणश्च' । २२ ख. ग. घ. ड. 'वासिष्ठो । २३ ख. ग. घ. 'ष्टो नग । २४ ख. च । 'देवाश्च' । घ. ड.
 च । 'मुष्टि' । २५ घ. 'मिरेताय । २६ ख. घ. ड. 'वैवग । २७ घ. 'क्षेय' ।

हरिता रोहिताश्चैव [* देवाः सुमनसस्तथा । सुकर्माणः सुपाराश्च पञ्च देवगणाः स्मृताः ॥ ८७
 ब्रह्मणो मानसा क्षेत एकेको दशको गणः । अरुन्तिजो हविश्चैव] विद्वान्यश्च सहस्रशः ॥ ८८
 पर्वतानुचरश्चैव अपोऽशुश्च मनोजवः । ऊर्जा स्वाहा स्वधा तारा दशैते हरिताः स्मृताः ॥ ८९
 तपोजानिर्भृतिश्चैव वाचा बन्धुश्च यः स्मृतः । रजश्चैव तु राजश्च स्वर्णपादस्तथैव च ॥ ९०
 व्युष्टिर्विधिश्च वै देवो दशैते रोहिताः स्मृताः । उपिताद्यास्तु ये देवास्त्रयस्त्रिंशत्प्रकीर्तिताः ॥
 देवान्सुमनसो विद्धि सुकर्माणो निबोधत । सुपर्वा वृषभः पृष्टः कृपिष्ठुम्नौ विपश्चितः ॥ ९२
 विक्रमश्च क्रमश्चैव निभृतः कान्त एव च । एते सुकर्माणो देवा सुताश्चैषां निबोधत ॥ ९३
 र्षपोदितस्तथा जिष्टो वर्चस्वी धृतिमान्हविः । शुभो हविष्कृतात्प्राप्तिर्व्यापृथो दशमस्तथा ॥ ९४
 सुपारा मानता(श्च गणा)स्त्वेते देवा वै संप्रकीर्तिताः । तेषामिन्द्रस्तु विज्ञेय ऋतधामा महायशः
 कृतिर्वसिष्ठपुत्रस्तु आत्रेयः सुतपैस्तथा । तपोमूर्तिश्चाङ्गिरसस्तपस्वी काश्यपस्तथा ॥ ९६
 तपोऽज्ञयानः पौलस्त्यः पुलहश्च तपोरतिः । भार्गवः सप्तमस्त्वेषां विज्ञेयस्तु तैपोमतिः ॥ ९७
 एते सप्तर्षयः सिद्धा अन्ये सावर्णिकेऽन्तरे । देववानुपदेवश्च देवश्रेष्ठो विदूरथः ॥ ९८
 मित्रवान्मित्रविन्दुश्च मित्रसेनो ह्यमित्रहृदा । मित्रबाहुः सुवर्चाश्च द्वादशैते मनोः सुताः ॥ ९९
 त्रयोदशे तु पर्याये भविष्या रौच्यान्तरे पुनः । अथ एव गणाः प्रोक्ता देवानां तु स्वयंभुवा ॥
 ब्रह्मणो मानसाः पुत्रास्ते हि सर्वे महात्मनः । सुत्रामाणः सुधर्माणः सुकर्माणश्च ते त्रयः ॥
 त्रिदशानां गणाः प्रोक्ता भविष्याः सोमपायिनः । त्रयस्त्रिंशद्देवतायाः प्राभविष्यन्त याज्ञिकैः ॥
 आज्येन पृषदाज्येन ग्रहश्रेष्ठेन चैव हि । देवैर्देवास्त्रयस्त्रिंशत्पृथक्त्वेन निबोधत ॥ १०३
 सुत्रामाणः प्रयाज्यास्तु आज्यपा नाम सांप्रतम् । सुकर्माणोऽनुयाज्यास्तु पृषदाज्याशिनस्तु ये ॥
 उपयाज्याः सुधर्माण इति देवाः प्रकीर्तिताः । दिवस्पतिर्महासस्वस्तेषामिन्द्रो भविष्यति ॥ १०५
 पुलहात्मजपुत्रास्ते विज्ञेयास्तु रुचेः सुताः । अङ्गिराश्चैव धृतिमान्पौलैस्त्यः पथ्यवास्तु सः ॥
 पौलहस्तत्त्वदर्शी च भार्गवश्च निरुत्सकः । निष्प्रकम्पस्तथाऽऽत्रेयो निर्मोहः काश्यपस्तथा ॥
 स्वरूपश्चैव वासिष्ठः सप्तैते तु त्रयोदशे । चित्रसेनो विचित्रश्चैव तपोधर्मधृतो भवः ॥ १०८
 अनेकसर्त्रैवद्धश्च सुरसो निर्भयः पृथः । रौच्यस्यैते मनोः पुत्रा ह्यन्तरे तु त्रयोदशे ॥ १०९
 चतुर्दशे तु पर्याये भौतस्याप्यन्तरे मनोः । देवतानां गणाः पञ्च प्रोक्ता ये तु भविष्यति ॥ ११०

* अनुधिहान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ प. 'पार्श्व' । २ ग. घ. ङ. अर्वा तेजो । ३ क. हरिश्चैव । ४ ग. घ. 'वर्तोऽनु' । ५ स. ग. घ. ट. अपाशु । ६ ग. ग. घ. ङ. देवाः सु । ७ ग. घ. ङ. 'पुष्टो वि' । ८ क. वयोदि । ९ क. हविः । १० ङ. 'या । सपारामागतस्तथै' । ११ ग. मुररामामनस्तथै' । १२ स. घ. ङ. 'शाः । धृति । १३ स. ग. घ. ट. 'तपस्त' । १४ ग. ङ. 'या । तेषां सु' । १५ ग. ग. घ. ट. तपोमूर्तिः । १६ घ. 'प्रमात्राभिप्रयन्धुमित्रसे' । १७ ङ. 'प्रवान् । मि' । १८ ग. भाग्यस्यैवान्तरे मनोः । प्र । घ. ट. भाग्यै रौच्येन । १९ स. घ. 'याः प्रविभाष्यत या' । ग. ङ. या प्रविभज्यत या । २० ग. ङ. 'धेष्ठ नयेव ह । दे' । २१ क. आयाज्यास्तु सां । २२ स. घ. ट. 'तस्त्वोपज्यास्तुयाः । पां' । २३ स. घ. ट. पा 'गुण्यां' । २४ ग. घ. ङ. 'दश । वि' । २५ स. घ. ङ. 'ध मयध' । २६ स. ग. घ. ङ. 'प्र वृद्ध' । २७ स. ग. घ. ट. 'मनो दशः री' । २८ स. घ. ङ. भौतस्या' ।

(मन्वन्तरनिसर्गादिकथनम्)

चाक्षुषाश्च कनिष्ठाश्च पवित्रा भाजरास्तथा । *वाचावृद्धाश्च इत्येते पञ्च देवगणाः स्मृताः ॥ १११
+अपरा(परांश्चा)पि मनोः सूत्रं सप्तैतान्विद्धि चाक्षुषान् बृहदाद्यानि सामानि कनिष्ठान्सप्त तान्विद्धुः
सप्त लोकाः परिव्राज्यते भाजिराः सप्त सिन्धवः ॥ ११२

वाचावृद्धानृपीन्विद्धि मनोः स्वायंभुवस्य वै । सर्वे मन्वन्तरेन्द्राश्च विज्ञेयास्तुल्यलक्षणाः ॥
तेजसा तपसा बुद्ध्या बलश्रुतपराक्रमैः । त्रैलोक्ये यानि सत्त्वानि गतिमन्ति भुवाणि च ॥
सर्वशः स्वैर्गुणैस्तानि इन्द्रास्तेऽभिभवन्ति वै ॥ ११४

भूतापवादिनो हृष्टा मध्यस्था भूतवादिनः । सूतानुवादिनः सक्तास्त्रयो वेदाः प्रवादिनाम् ॥
अग्निधः काश्यपश्चैव पौलस्त्यो मागधश्च यः । भार्गवो शश्विवाहुश्च शुचिराक्षिरसस्तथा ॥
ओजस्वी सुबलश्चैव भौत्यस्यैते मनोः सुताः ॥ ११६

सावर्णा मनवो ह्येते चत्वारो ब्रह्मणः सुताः । एको वैश्वतश्चैव सावर्णो मयुरुच्यते ॥ ११७
रौच्यो भौत्यश्च यौ तौ तु मनोः पौलहभार्गवौ । भौत्यस्यैवाऽऽधिपत्ये तु पूर्णः कल्पस्तु पूर्यते X

सूत उवाच—

निःशेषेषु च सर्वेषु तदा मन्वन्तरेऽपि ह । अन्तेऽनेकयुगे तस्मिन्क्षीणे संहार उच्यते ॥ ११८

सप्तैते भार्गवा देवा अन्ते मन्वन्तरे तदा । भुक्त्वा त्रैलोक्यमध्यस्था शुगारुषां श्लोकसप्ततिम् ॥

पितृभिर्मनुभिश्चैव सार्धं सैत्तर्पिभिस्तु ये । यज्वानश्चैव तेऽप्यन्ये तैर्द्रक्ताश्चैव तैः सह ॥ १२१

महर्लोकं गमिष्यन्ति त्यक्त्वा त्रैलोक्यमीश्वराः । ततस्तेषु गतेषूर्ध्वं क्षीणे मन्वन्तरे तदा ॥

अनाधारमिदं सर्वं त्रैलोक्यं वै भविष्यति ॥ १२२

ततः स्थानानि शून्यानि स्थानिनां तानि वै द्विजाः । मभ्रव्यन्ति विमुक्तानि ताराक्षग्रहैस्तथा

ततस्तेषु व्यतीतेषु त्रैलोक्यस्येश्वरोऽपि ह । सेन्द्रास्तेषु महर्लोकं यस्मिंस्ते कल्पवासिनः ॥ १२४

जिताग्राश्च गणा ह्यत्र चाक्षुषान्ताश्चतुर्दश । मन्वन्तरेषु सर्वेषु देवास्ते वै महौजसः ॥ १२५

ततस्तेषु गतेषूर्ध्वं सायो(यु)ज्यं कल्पवासिनाम् । तमेत्य देवास्ते सर्वे प्राप्ते संकलने तदा ॥ १२६

महर्लोकं परित्यज्य गणास्ते वै चतुर्दश । सशरीराश्च श्रूयन्ते जनलोकं सहानुगाः ॥ १२७

एवं देवेष्वप्यतीतेषु महर्लोकोज्जनं प्राप्ते । भूतादिष्ववशिष्टेषु स्थावरान्तेषु चाप्युत ॥ १२८

शून्येषु लोकस्थानेषु महान्तेषु भूरादिषु । देवेषु च गतेषूर्ध्वं सायो(यु)ज्यं कल्पवासिनाम् ॥ १२९

संहृत्य तांस्ततो ब्रह्मा देवर्षिपितृदानयान् । संस्थापयति वै सर्गं महद्दृष्ट्वा युगक्षये ॥ १३०

चतुर्गुणसहस्रान्तमहर्षद्ब्रह्मणो विदुः । =रात्रिं युगसप्तान्तामहोरात्रविदो जनाः ॥ १३१

नैमित्तिकः प्राकृतिको यथैवाऽऽत्यन्तिकोऽर्थतः । त्रिविधः सर्वभूतानामित्येष प्रतिचरः ॥

* इत आरभ्य विद्धि चाक्षुषानित्यन्तप्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति । + एतदर्थस्थाने सप्त तांस्तान्भागान्विद्धि चाक्षुषराक्षसानिति क पुस्तके । ग ह. पुस्तकयोगे तदर्थं शुद्धितमस्ति । X अत्राध्यायसमाप्तिः ख. पुस्तके । = इत आरभ्य प्रतिचर इत्यन्तप्रन्थो ड पुस्तके नास्ति ।

१ ख घ ड. 'विरहि' । २ क सवर्णा । ३ ख ड 'संययस्तु' । ४ क तद्भाक्ता । ५ ख ग. घ. ड. नि शुभ्राणि स्या' । ६ ख. ग घ ड. तदा । ७ ख ग. घ ड. 'श्यन्ते वि' । ८ ख. ग ड 'स्ते देवा प्राप्ते सक्ताः' । ९ ड 'कायन' । १० ख. 'पु भवादि' । ग घ. ड. 'पु भवादि' । ११ क 'ये तत्र युग' । ग. घ. 'ये चानु' ।

ब्राह्मो नैमित्तिकस्तस्य कल्पदाहः प्रसंयमः । प्रतिसर्गे तु भूतानां प्राकृतेः करणक्षयः ॥ १३४
 ज्ञानाच्चाऽऽत्यन्तिकः प्रोक्तः कारणानामसंभवः । ततः संहृत्य तान्ब्रह्मा देवांस्रैलोक्यवासिनः ॥ १३५
 अहरन्ते प्रकुरुते सर्गस्य प्रलयं पुनः । सुपुप्सुर्भगवान्ब्रह्मा प्रजाः संहरते तदा ॥ १३६
 ततो युगसहस्रान्ते संभाप्ते च युगक्षये । तत्राऽऽत्मस्थाः प्रजाः कर्तुं प्रपेदे सः प्रजापतिः ॥ १३७
 तदा भवत्यनाष्टाष्टिस्तदा सा शतवार्षिकी । तथा यान्यल्पसाराणि सत्त्वानि पृथिवीतले ॥ १३८
 तान्येवात्र प्रलीयन्ते भूमित्वमुपयान्ति च । सप्तरश्मिरयो भूत्वा उदतिष्ठद्विभावसुः ॥ १३९
 असह्यरश्मिर्भगवान्पिवन्नम्भो गभास्तिभिः । हरिता रश्मयस्तस्य दीप्यमानास्तु सप्तभिः ॥ १४०
 भूय एव विवर्तन्ते व्यामुवन्तो वै न शनैः । भूमिं कौष्ठं धनं तेजो भृशमद्भिस्तु दीप्यते ॥ १४१
 तस्माद्बुदकं सूर्यस्य तपतोऽति हि कथ्यते । नाष्टृष्या ऋतपते सूर्यो नावृष्या परिविष्यते ॥ १४२
 नावृष्या परिचिन्वन्ति वारिणा दीप्यते रविः । तस्मादपः पिवन्त्यो वै दीप्यते रविरम्बरे ॥ १४३
 तस्य ते रश्मयः सप्त पिवन्त्यम्भो महार्णवात् । तेनाऽऽहारेण संदीप्ताः सूर्याः सप्त भवन्त्युत ॥ १४४
 ततस्ते रश्मयः सप्त सूर्यभूताश्चतुर्दिशम् । चतुर्लोकमिमं सर्वं दहन्ति शिखिनस्तदा ॥ १४५
 प्राप्नुवन्ति च भाभिस्तु ऊर्ध्वं चाधश्च रश्मिभिः । दीप्यन्ते भास्कराः सप्त युगान्तामिप्रतापिनः ॥ १४६
 ते वारिणां च संदीप्ता बहुसाहस्ररश्मयः । खं समावृत्य तिष्ठन्ति निर्दहन्तो वसुंधराम् ॥ १४७
 ततस्तेषां प्रतापेन दह्यमाना वसुंधरा । साद्रिनद्यर्णवा पृथ्वी विस्तेहा समपद्यत ॥ १४८
 दीप्ताभिः संतताभिश्च चित्राभिश्च समन्ततः । अधश्चोर्ध्वं च तिर्यक् संरुद्धं सूर्यरश्मिभिः ॥ १४९
 सूर्याग्नीनां प्रवृद्धानां संसृष्टानां परस्परम् । एकत्वमुपयातानामेकज्वालं भवत्युत ॥ १५०
 सर्वलोकमर्णोऽंशं च सोऽग्निर्भूत्वा तु मण्डली । चतुर्लोकमिदं सर्वं निर्दहत्याशु तेजसा ॥ १५१
 ततः प्रलीयते सर्वं जङ्गमं स्थावरं तदा । निर्वृक्षा निस्तृणा भूमिः कूर्मपृष्ठसमा भवेत् ॥ १५२
 अम्बरीषमिवाऽऽभाति सर्वं मारिषितं जगत् । सर्वमेव तदाऽर्चिभिः पूर्णं जाज्वल्यते नभः ॥ १५३
 पाताले यानि सत्त्वानि महोदधिगतानि च । ततस्तानि प्रलीयन्ते भूमित्वमुपयान्ति च ॥ १५४
 द्वीपाश्च पर्वताश्चैव वर्षाण्यथ महोदधिः । सर्वं तद्भस्ममाचक्रे सर्वात्मा पावकस्तु सः ॥ १५५
 समुद्रेभ्यो नदीभ्यश्च पातालेभ्यश्च सर्वतः । पिवन्नपः समिद्धोऽग्निः पृथिवीमाश्रितो ज्वलन् ॥ १५६
 ततः संवर्तकः शैलानतिक्रम्य महान्स्थथा । लोकान्संहरते दीप्तो घोरः संवर्तकोऽनलः ॥ १५७
 ततः स पृथिवीं भित्त्वा रसातलमशोपयत् । निर्दह्य तांस्तु पातालाग्नौ लोकमथादहत् ॥ १५८
 अधस्तान्पृथिवीं दग्ध्वा ऊर्ध्वं स दहते दिवम् । योजनानां सहस्राणि अयुतान्यर्बुदानि च ॥ १५९
 उदतिष्ठच्छिखास्तस्य वह्न्यः संवर्तकस्य तु । गन्धर्वाश्च पिशाचाश्च समहोरगराक्षसान् ॥ १६०
 तदा दहति संदीप्तो गोलकं चैव सर्वशः ॥ १६१

* अत्राऽऽत्मनेपदमार्थम् ।

१ घ. 'तः कार' । २ म. 'नः' । दिनान्तरे प्र' । ३ ख. घ. ड. 'यान्यत्तर' । ४ ग. घ. ड. 'सतिः । भू' ।
 ५ ख. ग. घ. ड. 'व' । ६ घ. 'भूमिकाष्ठे घ' । ७ ख. ग. काष्ठे 'ध' । ८ ख. 'स्मारिन्त्यः स्मृतः सूर्यस्तपतीति । ड.
 'स्माद्भुदरः सूर्यस्य रश्मि' । ९ ग. ग. घ. ड. 'न्यन्ते य' । १० क. 'दीप्तिः सूर्यः सप्त भवत्युत । ११ ख. घ.
 'ना संदीप्ति' । १२ ग. घ. ड. 'प्री निधे' । १३ ड. 'संसृष्टा' । १४ ग. घ. ड. 'पातय ख' । १५ ख. ग. ड. 'दीप्ते
 सप्तभिर्जहने स्थापरे त' । १६ ग. घ. 'रिषा' । ड. 'रिषदं य' । १७ क. 'नि भूतानि ।

(मन्वन्तरानिर्गम्यदिक्कथनम्)

भूलोकं तु भुवर्लोकं स्वर्लोकं च महस्तथा । घोरो दहति कालाग्निरेवं लोकचतुष्टयम् ॥ १६०
व्योमेषु तेषु लोकेषु तिर्यगूर्ध्वमध्यामिना । तत्तेजः समनुमोसं कृत्स्नं जगदिदं शनैः ॥

अयोगुडानिभं सर्वं तदा ह्येवं प्रकाशते ॥

१६१

ततो गजकुलाकारास्तडिद्भिः समलंकृताः । उत्तिष्ठन्ति तदा घोरा व्योम्नि संवर्तका घनाः ॥

केचिन्नीलोत्पलश्यामाः केचित्कुमुदसंनिभाः, । केचिद्द्वैदूर्यसंकाशा इन्द्रनीलानिभाः परे ॥ १६३

शङ्खकुन्दानिभाश्चान्ये जात्यञ्जनानिभास्तथा । धूम्रवर्णा घनाः केचित्केचित्पीताः पयोधराः ॥

केचिद्रासभवर्णाभाः लासारक्तानिभास्तथा । मनःशिलाभास्त्वपरे कपोताभास्तथाऽम्बुदाः ॥

इन्द्रगोपानिभाः केचिदुत्तिष्ठन्ति घना दिवि ॥ (* केचित्पुरधराकाराः केचिद्गजकुलोपमाः ॥

केचित्पर्वतसंकाशाः केचित्स्यलानिभा घनौः) । कुण्डागारानिभाः केचित्केचिन्मीनकुलोपमाः ॥

बहुरूपा घोररूपा घोरस्वरानिनादिनः । तदा जलधराः सर्वे पूरयन्ति नभःस्थलम् ॥ १६८

ततस्ते जलदा घोरा राविणो भास्करात्मिकाः । सप्तथा संवृतात्मानस्तमग्निं शमयन्त्युत ॥ १६९

ततस्ते जलदा वर्षे मुधन्ति च मैहोद्यवत् । सुयोरमशिवं सर्वं नाशयन्ति च पावकम् ॥ १७०

प्रवृष्टैश्च तथाऽत्यर्थं वारिभिः पूर्यते जगत् । अग्निस्तेजोऽभिभूतं च तदाऽग्निः प्रविशत्यपः ॥

नष्टे चाग्नौ वर्षशते पयोदाः पाकसंभवाः । प्रावर्यन्ति जगत्सर्वं बृहज्जलपरिस्रवैः ॥ १७२

धाराभिः पूरयन्तीमं चोद्यमानाः स्वयंभुवा । अन्ये तु सलिलौघैस्तु वेलापभिभवन्त्यपि ॥

साद्रिद्वीपान्तरं पृथ्वी अग्निः संछाद्यते तदा ॥ १७३

तस्य बृष्टया च तोयं तत्सर्वं हि परिमण्डितम् । प्रविशत्युदधौ विमाः पीतं सूर्यस्य रश्मिभिः ॥

आदित्यरश्मिभिः पीतं जलमभ्रेषु तिष्ठति । पुनः पतति तद्भूमौ तेन पूर्यन्ति चार्णवाः ॥ १७५

ततः समुद्राः स्वां वेलां परिक्रामन्ति सर्वशः । पर्वताश्च विशीर्यन्ते मही चप्सु निमज्जति ॥

ततस्तु सहस्रोर्द्धान्तः पयोदास्ताम्रमस्तले । संवेष्टयति घोरात्पा दिवि वायुः समन्ततः ॥ १७७

तस्मिन्नेकार्णवे घोरे नष्टे स्थावरजङ्गमे । पूर्णे युगसहस्रे वै निःशेषः कल्प उच्यते ॥ १७८

अथाश्मसा वृते लोके माहुरेकार्णवं बुधाः । अयं भूमितलं खं च वायुश्चैकार्णवे तदा ॥

नष्टे भावेऽवलीनं तत्प्राज्ञायत न किञ्चन ॥ १७९

पार्थिवास्त्वथ सामुद्रा आपो हैमाश्च सर्वशः । प्रसरन्त्यो यमन्त्येकं सलिलाख्यां भजन्त्युत ॥

आगतागतिकं चैव तदा तत्सलिलं स्मृतम् । मच्छाद्य तिष्ठति महीमर्णवारुणं च तज्जलम् ॥

आभान्ति यस्मात्ता भाभिर्भाशब्दो व्याप्तिदीप्तिषु । यस्मिन् सर्वमनुप्राप्य तस्माद्भूभो निरुच्यते

नानात्वे चैव शीघ्रे च धातुर्वै अर उच्यते । एकार्णवे तदाऽऽपो वै न शीघ्रास्तेन ता नराः ॥

* अनुविहान्तर्गतप्रश्नो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ क. घोर । २ ख. ग. घ. ङ. 'प्राप्य कृ' । ३ ख. पुनः । घ. तनम् । ४ ख. ग. ङ. 'चिन्ननः शिलाभिभास्तथा' ।
घावरानिभाः केचिद्' । ५ ख. 'नाः । शोभाणा । घ. ना. । वृणाणा । ङ. 'नाः । कृणाणा' । ६ क. 'रा नरीना भा' ।
७ क. 'महोदयम् । मु' । ८ ख. वायुना । ग. घ. ङ. वारिणा । ९ क. 'मि. प्रापि' । १० ख. घ. ङ. 'द्विगते । ११ ख. ग.
घ. ङ. 'यन्ने ज' । १२ ख. घ. ङ. 'नारा प्रमोदतिः । १३ घ. ङ. दृष्टवा । १४ ङ. 'सन्नाययो' । १५ ख. ग. घ. ङ.
'निर्गत' । १६ घ. 'हे शोभन्यत्यं त' । ग. ङ. 'हेऽमावेऽली' । घ. 'हे मलनेऽलीनं तत्र प्रहा' । १७ ङ. 'रा महज्ज' ।

तस्मिन्पुगसहस्रान्ते दिवसे ब्रह्मणो गते । तावन्तं कालमेवं तु भवत्येकार्णवं जगत् ॥

१८४

तदा तु सर्वव्यापारा निवर्तन्ते प्रजापतेः ॥

१८५

एवमेकार्णवे तस्मिन्नेष्टे स्थावरजङ्गमे । तदा स भवति ब्रह्मा सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥

सहस्रशीर्षा सुमताः सहस्रपात्सहस्रचक्षुर्वदनः सहस्रबाक् ।

सहस्रबाहुः प्रथमः प्रजापतिस्त्रयीपथी यः पुरुषो निरुच्यते ॥

१८६

आदित्यवर्णो भुवनस्य गोप्ता अपूर्व एकः प्रथमस्तुरापाद् ।

हिरण्यगर्भः पुरुषो महावै संपद्यते वै तमसैः परस्तात् ॥

१८७

चतुर्युगसहस्रान्ते सर्वतःसलिलाकुले । सुषुप्सुरप्रकाशां स्वां रात्रिं तु कुरुते प्रभुः ॥

१८८

चतुर्विधा यदा शेते प्रजाः सर्वाण्डमण्डिताः । पश्यन्ते तं महात्मानं कालं सप्त महर्षयः ॥ १८९

जनलोके विवर्तन्तस्तपसा लब्धचक्षुषः । भृगवादयो महात्मानः पूर्वं व्याख्यातलक्षणाः ॥ १९०

सत्यादीन्सप्त लोकान्वै ते हि पश्यन्ति चक्षुषा । ब्रह्माणं ते तु पश्यन्ति महाब्राह्मीषु रात्रिषु ॥

सप्तर्षयः प्रपश्यन्ति सुप्तकालं स्वरात्रिषु । कल्पानां परमेष्ठित्वात्तस्मादाद्यः स पठ्यते ॥ १९२

स स्रष्टा सर्वभूतानां कल्पादिषु पुनः पुनः । एवमावेशयित्वा तु स्वात्मन्येव प्रजायते ॥ १९३

अथाऽऽत्मानि महातेजाः सर्वमादाय सर्वकृत् । तर्तः स वसते रात्रिं तमस्येकार्णवे जले ॥ १९४

ततो रात्रिष्वये प्राप्ते प्रतिकुब्धः प्रजापतिः । मनः सिसृक्षया युक्तं सर्गाय निदधे पुनः ॥ १९५

एवं सलोके निर्वृत्ते उपशान्ते प्रजापतौ । ब्रह्मनैमित्तिके तस्मिन्कल्पिते वै प्रसंयमे ॥ १९६

देहैर्धियोगः सत्त्वानां तस्मिन्वै कृत्स्नशः स्मृतः । ततो दग्धेषु भूतेषु सर्वेष्वदित्यरश्मिभिः ॥

देवर्षिमनुवर्येषु तस्मिन्संकलने तदा ॥ १९७

गन्धर्वादीनि सत्त्वानि पिशाचान्तानि सर्वशः । कल्पेदावप्रतप्तानि जनुमेवाऽऽश्रयन्ति वै ॥ १९८

तिर्यग्योनीनि सत्त्वानि नारकेराणि यान्यपि । तदा तान्यपि दग्धानि धूतपापानि सर्वशः ॥

जने तान्युपपद्यन्ते यावत्संप्रवृत्ते जगत् ॥ १९९

व्युष्टायां तु रजन्यां तु ब्रह्मणेऽव्यक्तयोनये । जायन्ते हि पुनस्तानि सर्वभूतानि कृत्स्नशः ॥

ऋषयो मनवो देवाः प्रजाः सर्वाश्चतुर्विधाः । तेषामपीह सिद्धानां निधनोत्पत्तिरुच्यते ॥ २००

यथा सूर्यस्य लोकेऽस्मिन्नुदयास्तमनं स्मृतम् । तथा जन्म निरोधश्च भूतानामिह दृश्यते ॥ २०१

आभूतसंष्ट्वात्तस्माद्भवः संसार उच्यते । यथा सर्वाणि भूतानि जायन्ते हि वर्षास्त्रिह ॥ २०२

स्थावरादीनि सत्त्वानि कल्पे कल्पे तथा प्रजाः । ययर्तावृत्तुलिङ्गानि नानारूपाणि पर्यवे ॥ २०३

दृश्यन्ते तानि तान्येव तथा ब्रह्माचरात्रिषु । प्रत्याहारे च सर्गे च गतिमन्ति ध्रुवाणि च ॥

* निष्क्रमन्ते विशन्ते च प्रजाकारं प्रजापतिम् । ब्रह्माणं सर्वभूतानि महायोगं महेश्वरम् ॥

संस्रष्टा सर्वभूतानां कल्पादिषु पुनः पुनः । व्यक्ताव्यक्तौ महादेवस्तस्य सर्वमिदं जगत् ॥

* अत्राऽऽत्मने पदमायम् ।

१ क. 'पथि य.' २ ख. घ. ड. 'सः पुर' । ३ क. ख. 'लिङ्गम्' । ४ घ. ड. 'ल गुप्तं म' । ५ ग. ड. 'लोके वि' । ६ क. घ. ड. यथा । ७ क. जापतिः । ८ ख. 'तस्मै वै' । ९ ख. ग. घ. 'संशाल' । १० ख. 'सन्ते च प्र' । ११ क. ड. 'निपुन' । १२ ख. 'ब्रह्मणेऽव्यक्तजन्मनः । जा' । १३ ख. ग. घ. ड. 'नि नियमा-
न्ते करोत' ।

(मन्वन्तरनिसर्गादिकथनम्)

येनैव सृष्टा प्रथमं प्रयाता आपो हि मार्गेण महीतलेऽस्मिन् ।

पूर्वप्रयातेन तथा ह्यपोऽन्यास्तेनैव तेनैव तु संव्रजन्ति ॥

२०८

यथा शुभेन त्वशुभेन चैव तत्रैव तत्रैव विवर्तमानाः ।

मर्त्यास्तु देहान्तरभावितत्वाद्देवैर्वशाद्धूर्ध्वमधश्चरन्ति ॥

२०९

ये चापि देवा मनवः प्रजेशा अन्येऽपि ये स्वर्गगताश्च सिद्धाः ।

तद्भाविताख्यातिवशाच्च धर्म्याः पुनर्निसर्गेण भवन्ति सत्त्वाः* ॥

२१०

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि कालमाभूतसंप्लवम् । मन्वन्तराणि यानि स्युर्व्याख्यातानि मया द्विजाः ॥

सह प्रजानिसर्गेण सह देवैश्चतुर्दश ॥

२११

स युगाख्यासहस्रं तु सर्वाण्येवान्तराणि वै । अस्याः सहस्रे द्वे पूर्णे निःशेषः कल्प उच्यते ॥

एतद्ब्राह्मणहर्षेयं तस्य संख्यां निबोधत । निमेषस्तुल्यमात्रा हि कृतो लघ्वक्षरेण तु ॥

२१३

मानुषाक्षिनिमेषास्तु काष्ठा पञ्चदश स्मृता । लवः क्षणास्तु पञ्चैव त्रिंशत्कोष्ठा तु ते त्रयः ॥

मैस्थः सप्तोदकाश्चैव साधिकास्तु लवः स्मृतः । लवास्त्रिंशत्कला ज्ञेया मुहूर्तास्त्रिंशतः कलाः ॥

मुहूर्तास्तु पुनस्त्रिंशदहोरात्रमिति स्थितिः । अहोरात्रं कलानां तु द्व्यधिकानि शतानि षट् ॥

ताश्चैव संख्यया ज्ञेयं चन्द्रादित्यगतिर्यथा । निमेषा दश पञ्चैव काष्ठास्तास्त्रिंशतः कला ॥

२१७

त्रिंशत्कला मुहूर्तस्तु दशभागः कला स्मृता । चत्वारिंशत्कलानां तु मुहूर्त इति संज्ञितः ॥

मुहूर्ताश्च लंबाश्चापि प्रमाणज्ञैः प्रकल्पिताः । तस्थानेनाम्भसी(सां) चापि पलान्यथ त्रयोदश ॥

मागधेनैव मानेन जलप्रस्थो विधीयते । एते चाप्युदकमस्याश्चत्वारो नालिको घटः ॥

२२०

हेमपापैः कृतर्चिर्द्रुक्षुर्भुक्षुर्भुक्षुर्भुक्षुः । समाहनि च रात्रौ च मुहूर्ता वै दिनालिकाः ॥

२२१

रवेर्गतिविशेषेण सर्वेष्टुषु नित्यशः । अधिकं षट्शतं पञ्चैव कलानां प्रविधीयते ॥

२२२

तदहर्मानुषं ज्ञेयं नाक्षत्रं तु दशाधिकम् । सावनेन तु मासेन अर्बुदोऽयं मानुषः स्मृतः ॥

२२३

एतदिव्यमहोरात्रमिति शास्त्रविनिश्चयः । अह्नाऽनेन तु या संख्या मासर्त्यनवार्षिकी ॥

२२४

तदा वद्धमिदं ज्ञानं संज्ञा या ह्युपलक्ष्यताम् । कलानां सुपरीभाणात्काल इत्यभिधीयते ॥

२२५

यदहर्ब्रह्मणः प्रोक्तं दिव्या कोटी तु सा स्मृता । शतानां च सहस्राणि दश द्विगुणितानि च ॥

ननवर्ति च सहस्राणि तथैकान्यानि यानि तु ॥

२२६

एतच्छ्रुत्वा तु ऋषयो विस्मयं परमाद्भुतम् । संस्थासंभजनं ज्ञानमपृच्छेन्नन्तरं तदा ॥

२२७

११ ऋषय ऊचुः—

संख्यामलपमात्रं तु मानुषेणैव संमतम् । मानेन श्रोतुमिच्छामः संज्ञेपार्थपदाक्षरम् ॥

२२८

* अत्राध्यायसमाप्तिः स. पुस्तके । अनन्तरं सूत उवाचेति च । + इतः प्रश्रुति सार्यश्लोको नास्ति न. पुस्तके ।

१ क. 'महोक्षेय' । २ ग. घ. मात्रो हि । ३ स. घ. द. सृष्टाः । लवश्च । ४ स. ग. घ. द. 'क्षणास्तु' । ५ स. ग. घ. द. प्रस्थाः स' । ६ घ. 'य संवि' । ७ क-ग. द. तु व्याधि' । ८ स. ग. घ. 'हर्तुं तु द' । ९ ग. घ. द. 'भाग कला स्मृतम्' । च । १० ग. ग. घ. द. लवश्च । ११ ग. द. 'साश्चापि' । १२ द. 'लिखा यत्र' । हे । १३ ग. ग. घ. द. 'स्मिद्धं चतु' । १४ क. 'हर्तुं वै दिनालिकी' । १५ क. 'वैषु नृपु' । १६ घ. द. चण । १७ स. ग. घ. द. 'य नक्ष' । १८ घ. अन्तः ये मानुषाः सृष्टाः । ए' । १९ स. घ. द. सन्ध्याया सु' । २० ग. 'छमुत्तर' । २१ द. सप्तमनक्षत्र तु । ग. द. सप्तमनक्षत्रमान तु ।

तेषां श्रुत्वा स देवस्तु वायुर्लोकहिते रतः । संक्षेपादिव्यचक्षुष्मान्प्रोवाच भगवान्प्रभुः ॥ २२९
एते राज्यदानी पूर्वं कीर्तिते त्विह लौकिके । तासां संख्याय वर्षाग्रं ब्राह्म्यं वक्ष्याम्यहः क्षये ॥
कोटीशतानि चत्वारि वर्षाणि मानुषाणि तु । द्वात्रिंशच्च तथा कोट्यः संख्याताः संख्याया द्विजैः
तथा शतसहस्राणि एकोननवतिः पुनः । अभूतिश्च सहस्राणि एष कालः प्लवस्य तु ॥ २३२
मानुषाख्येण संख्यातः कालो ह्याभूतसंप्लवः । सप्त सूर्यास्तदाऽग्रेषु तदा लोकेषु तेषु वै ॥ २३३
महाभूतेषु लीयन्ते प्रजाः सर्वाश्चतुर्विधाः । सलिलेनाऽऽप्नुते लोके नष्टे स्थावरजङ्गमे ॥ २३४
विनिवृत्ते च संहारे उपशान्ते प्रजापतौ । निरालोके प्रदग्धे तु नैशेर्न तपसाऽऽवृते ॥
ईश्वराधिष्ठिते ह्यस्मिस्तदा ह्येकार्णवे किल ॥ २३५

तावदेकार्णवो ज्ञेयो यावदासीदहः प्रभोः । रात्रिस्तु सलिलावस्था निवृत्तौ चाप्यहः स्मृतम् ॥
अहोरात्रस्तथैवास्य क्रमेण परिवर्तते । आभूतसंप्लवो ह्येष अहोरात्रः स्मृतः प्रभोः ॥ २३७
त्रैलोक्ये यानि सत्त्वानि गतिमन्ति ध्रुवाणि च । आभूतेभ्यः प्रलीयन्ते तस्मादाभूतसंप्लवः ॥ २३८
* अग्रे भूतः प्रजानां तु तस्माद्भूतः प्रजापतिः । आभूतात्प्लवते चैव तस्मादाभूतसंप्लवः ॥ २३९
शाश्वते चामृतत्वे च शब्दे चाऽऽभूतसंप्लवः । अतीता वर्तमानाश्च तथैवानागताः प्रजाः ॥
दिव्यसंख्या प्रसंख्याता अपरार्धगुणीकृता ॥ २४०

परार्धद्विगुणं चापि परमायुः प्रकीर्तितम् । एतावान्स्थितिकालस्तु अजस्येह प्रजापतेः ॥
स्थित्यन्ते प्रतिसर्गस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ २४१
यथा वायुप्रवेगेन दीपाचिरुपशाम्यति । तथैव प्रतिसर्गेण ब्रह्मा समुपशाम्यति ॥ २४२
तथा ह्यप्रतिसंसृष्टे महदादौ महेश्वरे । महत्प्रलीयतेऽव्यक्ते गुणसाम्यं ततो भवेत् ॥ २४३
इत्येष च समाख्यातो मया ह्याभूतसंप्लवः । ब्रह्मनैमित्तिको ह्येष संप्रक्षालनसंयमः ॥ २४४
समासेन समाख्यातो भूयः किं वर्तयामि वः । + य इदं धारयेन्नित्यं शृणुयाद्वाऽप्यभीक्ष्णशः ॥
कीर्तनाच्छ्रवणाच्चापि महतीं सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ३४५

* ब्राह्मणो लभते विद्यां क्षत्रियो विजयी भवेत् ।

वैश्यस्तु धनलाभाय (भावचैव) शूद्रः सुखमवाप्नुयात् ॥ २४६

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रोत्रे मन्वन्तरनिसर्गादिकथनं नाम शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—९.७६०

अथैकशततमोऽध्यायः ।

मूर्त्तिकादिव्यवस्थावर्णनम् ।

वायुप्रोवाच—

असाधारणवृत्तैस्तु हुतशेषादिभिर्द्विजैः । धर्मा वैशेषिकाश्चैव आचीर्णाः सूक्ष्मदर्शिभिः ॥

* नास्त्ययं श्लोको य पुस्तके । + एतदर्थस्याने य इदं ध्यायते नित्यं धारयेयः समाहित इति य. पुस्तके ।
* अयं श्लोको न विद्यते क. ग. घ. ङ पुस्तकेषु ।

१ क. 'कोटि' । २ ग. घ. ङ. 'वाते पु' । ३ द. ग. घ. ङ. 'शोते च स' । ४ क. 'न मु समावृ' । ५ क. 'सदा' । ६ द. घ. ङ. 'नैव तेयं या' । ७ क. 'भूतः प्ल' । ८ ग. घ. ङ. 'रात्र्यां गु' । ९ द. 'रात्रे द्वि' । 'ग. घ. ङ. 'रात्रे द्वि' । १० य. 'येतेन' । ११ क. 'अभेदपि नैव आनृणं' ।

(मूलोकादिव्यवस्थावर्णनम्)

ते देवैः सह तिष्ठन्ति महर्लोकनिवासिनः । चतुर्दशैते मनवः कीर्तिताः कीर्तिवर्धनाः ॥ २
 अतीता वर्तमानाश्च तथैवानागताश्च ये । ऋषिभिर्देवैश्चैव सह गन्धर्वराक्षसैः ॥ ३
 मन्वन्तराधिकारेषु जायन्तीह पुनः पुनः । देवाः सप्तर्षयश्चैव मनवः पितरस्तथा ॥ ४
 सर्वे ह्यपि क्रमातीता महर्लोकं समाश्रिताः । ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैर्धार्मिकैः सहितैः सुराः ॥ ५
 तैस्तथ्यकारिभिर्युक्तैः श्रद्धावद्भिरदर्पितैः । वर्णाश्रमाणां धर्मेषु श्रौतस्मार्तेषु संस्थितैः ॥ ६
 विनिवृत्ताधिकारास्ते यावन्मन्वन्तरस्य ॥ ६

ऋषय ऊचुः—

महर्लोकेति यत्प्रोक्तं मातरिश्वंस्त्वया विभो । मतिर्लोके च कर्तव्यमनेकैः समधिष्ठिताः ॥ ७
 * यावन्तश्चैव ते लोका दहन्ते येन ते प्रभो । एतन्नः कथय मीत्या त्वं हि वेत्स्य यथातथम् ॥ ८
 एवमुक्तस्ततो वायुर्मुनिभिर्विनयात्मभिः । प्रोवाच मधुरं वाक्यं यथातत्त्वेन तत्त्ववित् ॥ ९

वायुरुवाच—

चतुर्दशैव स्थानानि वर्णितानि महर्षिभिः । लोकारूपानि तु यानि स्युर्येषु तिष्ठन्ति मानवाः ॥
 सप्त तेषु कृतान्याहुरकृतानि तु सप्त वै । भूरादयस्तु संख्याताः सप्त लोकाः कृतास्त्वह ॥ ११
 अकृतानि तु सप्तैव प्राकृतानि तु यानि वै । स्थानानि स्थानिभिः सार्धं कृतानि तु निवर्धनम्
 पृथिवीं चान्तरिक्षं च दिव्यं यच्च महः स्मृतम् । स्थानान्येतानि चत्वारि स्मृतान्यार्णवकानि च
 क्षयातिशययुक्तानि तथा युक्तानि वक्ष्यते (चम्यहम्) । यानि नैमित्तिकानि स्युस्तिष्ठन्त्याभूतसंघेवंम्
 जनस्तपश्च सत्यं च स्थानान्येतानि त्रीणि तु । ऐकान्तिकानि सत्त्वानि तिष्ठन्तीहाऽऽप्तसंयमात्
 व्यक्तानि तु प्रवक्ष्यामि स्थानान्येतानि सप्त वै । भूर्लोकः प्रथमस्तेषां द्वितीयस्तु भुवः स्मृतः ॥
 स्वस्तृतीयस्तु विज्ञेयश्चतुर्थो वै महः स्मृतः । जनस्तु पञ्चमो लोकस्तपः षष्ठो विभाव्यते ॥ १७
 सैत्यस्तु सप्तमो लोको निरालोकस्ततः परम् । भूरिति व्याहृते पूर्वं भूर्लोकश्च ततोऽभवत् ॥ १८
 + [द्वितीयो भुव इत्युक्तं अन्तरिक्षं ततोऽभवत् । तृतीयं स्वरितीत्युक्ते दिवं प्रादुर्बभूव ह ॥ १९
 व्याहारैस्त्रिभिरेतैस्तु त्रैलोक्यं लोकमकल्पयत्] । ततो भूः पार्थिवो लोको ह्यन्तरिक्षं भुवः स्मृतम् ॥
 स्वर्लोको वै दिवं द्यौतत्पुराणे निश्चयं गतम् । भूतस्याधिपतिश्चाग्निस्ततो भूतपतिः स्मृतः ॥ २१
 वायुर्भुवस्याधिपतिस्तेन वायुर्भुवस्पतिः । भव्यस्य सूर्योऽधिपतिस्तेन सूर्यो दिवस्पतिः ॥ २२
 महेतिव्याहृतेनैवं महर्लोकस्ततोऽभवत् । विनिवृत्ताधिकाराणां देवानां तत्र वै क्षेत्रः ॥ २३
 जनस्तु पञ्चमो लोकस्तस्माज्जायन्ति वै जनाः । तासां स्वायंभुवाद्यानां प्रजानां जननाज्जनः ॥
 यास्ताः स्वायंभुवाद्या हि पुरस्तात्परिकीर्तिताः । कल्पदग्धे तदा लोके प्रतिष्ठति + तदा तपः ॥

* भयं सार्धं लोको नास्ति न. पुस्तके । + धनुर्धिरान्तर्गतप्रश्नो ह. पुस्तके नास्ति । — भयं परस्मैपदान्यम् ।

१ रा. 'सिमिः य' । २ द. 'वै स्युक्त' । ३ प. 'संस्थिताः' । ४ प. 'लोकाश्च कर्तव्यं येस्त्वैकम्' । ५ रा. प.
 से मु ह' । ६ ग. द. 'स्तु सन्तानाः' । ७ प. 'वर्धनाः पृ' । ८. 'वर्धनाम्' । ९ रा. ग. द. 'मदम्' । १० द.
 'विश्वम्' । ११ ग. द. 'प्रपन्त' । १२ रा. प. मु । 'एकान्तिकानि यानि स्युस्तिष्ठन्ती' । १३ क. 'सर्वं मु ह' । १४ रा.
 प. द. पर' । १५ क. 'तीर्थं भू' । १६ रा. ग. प. 'स्युक्तं दि' । १७ क. 'प्रपन्त' । १८ रा. ग. प. द. 'तो भूतार्णव' ।
 सोहमन्त' । १९ द. 'निरालो ग' । २० रा. ग. प. द. 'क्षेत्रं' ।

ऋभुः सनत्कुमाराद्या यंत्र सन्त्यूर्ध्वरेतसः । तपसा भावितात्मानस्तत्र सन्तीति वा तपः ॥ २६
सत्येति ब्रह्मणः शब्दः सत्तामात्रस्तु स स्मृतः । ब्रह्मलोकस्ततः सत्यं सप्तमः स तु भास्करः ॥
गन्धर्वाप्सरसो यक्षा गुह्यकास्तु सराक्षसाः । सर्वभूतपिशाचाश्च नागाश्च सह मानुषैः ॥
स्वलोकवासिनः सर्वे देवा भुवि निवासिनः ॥ २७

मरुतो मातरिश्वा नो रुद्रा देवास्तथाश्विनौ । अनिकेतान्तरिक्षास्ते भूर्वलोक्या दिवौकसः ॥ २९
आदित्या ऋभवो विश्वे साध्याश्च पितरस्तथा । ऋषयोऽङ्गिरसश्चैव भूर्वलोकं समाश्रिताः ॥ ३०
एते वैमानिका देवास्ताराग्रहनिवासिनः । इत्येते क्रमशः प्रोक्ता ब्रह्मव्याहारसंभवाः ॥ ३१
भूर्लोकप्रथमा लोका महदन्ताश्च ते स्मृताः । आरभ्यन्ते तु तन्मात्रैः शुद्धास्तेषां परस्परम् ॥ ३२
शुक्राद्याश्चाक्षुषान्ताश्च ये व्यतीता भुवं श्रिताः । महर्लोकश्चतुर्थस्तु तस्मिन्ते कल्पवासिनः ॥
* इत्येते क्रमशः प्रोक्ता ब्रह्मव्याहारसंभवाः ॥ ३३

भूर्लोकप्रथमा लोका महदन्ताश्च ये स्मृताः । तान्सर्वान्सप्त सूर्यास्ते आर्चिभिर्निर्दहन्ति वै ॥ ३४
मैरीचिः कश्यपो दक्षस्तथा स्वायंभुवोऽङ्गिराः । भृगुः पुलस्त्यः पुलहः ऋतुरित्येवमादयः ॥ ३५
प्रजानां पतयः सर्वे वर्तन्ते तत्र तैः सह । निःसत्त्वा निर्ममाश्चैव तत्र ते ह्यूर्ध्वरेतसः ॥ ३६
ऋभुः सनत्कुमाराद्या वैराज्यास्ते तपोधनाः । मन्वन्तराणां सर्वेषां सावर्णानां ततः स्मृताः ॥
चतुर्दशानां सर्वेषां पुनरावृत्तिहेतवः ॥ ३७

योगं तपश्च सत्यं च समाधाय तदाऽऽत्मानि । पष्ठे काले निवर्तन्ते तत्तदाह(?) विपर्यये ॥ ३८
सत्यस्तु सप्तमो लोको ह्यपुनर्मार्गगामिणाम् । ब्रह्मलोकः समाख्यातो ह्यप्रतीयातलक्षणः ॥ ३९
+ पर्याप्तपारिमाण्येन भूर्लोकः समितिः स्मृतः । भूम्यन्तरं यदादित्यादन्तरिक्षं भुवः स्मृतम् ॥

सूर्यध्रुवान्तरं यच्च स्वर्गलोको दिवः स्मृतः । ध्रुवाज्जनान्तरं यच्च महर्लोकः स उच्यते ॥ ४१
विख्याताः सप्त लोकास्तु तेषां वक्ष्यामि सिद्धयः । भूर्लोकवासिनः सर्वे अज्ञादास्तु रसात्मकाः
भुवे स्वर्गे च ये सर्वे सोमपा आज्यपाश्च ते । चतुर्थे येऽपि वर्तन्ते महर्लोकं समाश्रिताः ॥ ४३
विज्ञेया मानसी तेषां सिद्धिर्वै पञ्चलक्षणा । सद्यश्चात्पद्यते तेषां मनसा सर्वमोक्षितम् ॥ ४४
एते देवा यजन्ते वै यज्ञैः सर्वैः परस्परम् । अतीतान्वर्तमानांश्च वर्तमानाननागतान् ॥ ४५
प्रथमानन्तरैरिष्टा अन्तराः सांप्रतैः पुनः । निवर्ततीत्यासंबन्धोऽस्तीति देवगणे ततः(?) ॥ ४६
विनिवृत्ताधिकाराणां सिद्धिस्तेषां तु मानसी । तेषां तु मानसी ज्ञेया शुद्धा सिद्धिपरम्परा ॥
उक्ता लोकाश्च चत्वारो जनस्यानुविधिस्तथा । समासेन मया निमा भूयस्तं वर्तयामि वः ॥

वायुरुवाच—

मैरीचिः कश्यपो दक्षो वसिष्ठश्चाङ्गिरा भृगुः । + पुलस्त्यः पुलहश्चैव

* एतदर्थं क. पुस्तके नास्ति । + इत आरभ्य सार्धश्लोको न विधीर्लोकः स ऋतुरित्येवमादयः ॥ ४९
पुस्तके नास्ति ।

१ घ. यत्राऽऽगच्छन् ॥ २ ह. सत्यः । ३ घ. 'वर्धमान' शीति ।
इत्येते तु । ४ घ. भुवि । ५ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ६ घ. 'मैरीचि' । ७ घ. ग. घ. द. अनदा । ८ घ. द. 'द' ।
रा. ३ । ९ घ. मारिचिः । १० घ. 'वर्धमान' । ११ घ. ग. घ. द. मारिचिः । १२ घ. ग. घ. द. मारिचिः । १३ घ. ग. घ. द. मारिचिः । १४ घ. ग. घ. द. मारिचिः । १५ घ. ग. घ. द. मारिचिः । १६ घ. ग. घ. द. मारिचिः । १७ घ. ग. घ. द. मारिचिः । १८ घ. ग. घ. द. मारिचिः । १९ घ. ग. घ. द. मारिचिः । २० घ. ग. घ. द. मारिचिः । २१ घ. ग. घ. द. मारिचिः । २२ घ. ग. घ. द. मारिचिः । २३ घ. ग. घ. द. मारिचिः । २४ घ. ग. घ. द. मारिचिः । २५ घ. ग. घ. द. मारिचिः । २६ घ. ग. घ. द. मारिचिः । २७ घ. ग. घ. द. मारिचिः । २८ घ. ग. घ. द. मारिचिः । २९ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ३० घ. ग. घ. द. मारिचिः । ३१ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ३२ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ३३ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ३४ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ३५ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ३६ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ३७ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ३८ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ३९ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ४० घ. ग. घ. द. मारिचिः । ४१ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ४२ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ४३ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ४४ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ४५ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ४६ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ४७ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ४८ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ४९ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ५० घ. ग. घ. द. मारिचिः । ५१ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ५२ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ५३ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ५४ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ५५ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ५६ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ५७ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ५८ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ५९ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ६० घ. ग. घ. द. मारिचिः । ६१ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ६२ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ६३ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ६४ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ६५ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ६६ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ६७ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ६८ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ६९ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ७० घ. ग. घ. द. मारिचिः । ७१ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ७२ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ७३ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ७४ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ७५ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ७६ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ७७ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ७८ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ७९ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ८० घ. ग. घ. द. मारिचिः । ८१ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ८२ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ८३ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ८४ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ८५ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ८६ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ८७ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ८८ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ८९ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ९० घ. ग. घ. द. मारिचिः । ९१ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ९२ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ९३ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ९४ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ९५ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ९६ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ९७ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ९८ घ. ग. घ. द. मारिचिः । ९९ घ. ग. घ. द. मारिचिः । १०० घ. ग. घ. द. मारिचिः ।

(भूर्लोकैकादिव्यवस्थावर्णनम्)

पूर्वं ते संप्रसूयन्ते ब्रह्मणो मनसा इह । ततः प्रजाः प्रतिष्ठाप्य जनमेवाऽऽश्रयन्ति ते ॥ ५०
 कल्पदाहप्रदीप्तेषु तदा कालेषु तेषु वै । भूरादिषु महान्तेषु भृशं व्याप्तेष्वधाश्रिताः ॥ ५१
 शिखा संवर्तका ज्ञेया प्राप्नुवन्ति सदा जनाः । यामादयो गणाः सर्वे महर्लोकनिवासिनः ॥ ५२
 महर्लोकेषु दीप्तेषु जनमेवाऽऽश्रयन्ति ते । सर्वे सूक्ष्मशरीरास्ते तत्रस्थास्तु भवन्ति ते ॥ ५३
 तेषां ते तुल्यसामर्थ्यास्तुल्यमूर्तिधरास्तथा । जनलोके विवर्तन्ते यावत्संप्लवते जगत् ॥ ५४
 व्युष्टायां तु रजन्यां वै ब्रह्मणोऽव्यक्तयोनिनः । अहरादौ प्रसूयन्ते पूर्ववत्क्रमशस्त्विवह ॥ ५५
 स्वायंभुवादयः सर्वे मरीच्यन्तास्तु साधकाः । देवास्ते वै पुनस्तेषां जायन्ते निधनेष्विवह ॥ ५६
 यामादयः क्रमेणैव कनिष्ठाद्याः प्रजापतेः । पूर्वं पूर्वं प्रसूयन्ते पश्चिमे पश्चिमास्तथा ॥ ५७
 देवान्वये देवता हि सप्त संभूतयः स्मृताः । व्यतीताः कल्पजास्तेषां तिस्रः शिष्टास्तथा परे ॥
 आवर्तमाना देवास्ते क्रमेणैतेन सर्वशः । गत्वा जवं जनीभावं दशकृत्वः पुनः पुनः ॥ ५९
 ततस्ते वै गणाः सर्वे दृष्ट्वा भावेष्वनित्यताम् । भाविनोऽर्थस्य च घलात्पुण्याख्यातिबलेन च ॥
 निवृत्तवृत्तयः सर्वे स्वस्थाः सुमनसस्तथा । वैराजे तूपपद्यन्ते लोकमुत्सृज्य तज्जनम् ॥ ६१
 ततोऽन्येनैव कालेन नित्ययुक्तास्तपस्विनः । कथनाच्चैव धर्मस्य तेषां ते जज्ञिगेऽन्वये ॥ ६२
 इहोत्पन्नास्ततस्ते वै स्थानान्यापूरयन्त्युत । देवत्वे च ऋषित्वे च मनुष्यत्वे च सर्वशः ॥ ६३
 एवं देवगणाः सर्वे दशकृत्वो निवर्त्य वै । वैराजेतूपपन्नास्ते दश तिष्ठन्त्युपप्लवान् ॥ ६४
 पूर्णे पूर्णे ततः कल्पे स्थित्वा वैराजके पुनः । ब्रह्मलोके विवर्तन्ते पूर्वपूर्वक्रमेण तु ॥ ६५
 एतस्मिन्ब्रह्मलोके तु बलो वैराजके गते । वैराजं पुनरप्येके कल्पस्थानमकल्पयन् ॥ ६६
 एवं पूर्वानुपूर्वेण ब्रह्मलोकगतेन वै । एवं तेषु व्यतीतेषु तपसा परिकल्पिते ॥
 वैराजे तूपपद्यन्ते दशकृत्वो निवर्तते ॥ ६७
 एवं देवयुगानीह व्यतीतानि सहस्रशः । निधनं ब्रह्मलोके तु गतानामृषिभिः सह ॥ ६८

सूत उवाच—

न शक्यमर्तुर्वर्षेण तेषां वक्तुं प्रविस्तरम् । अनादित्वाच्च कालस्य असंख्यानाच्च सर्वशः ॥
 एवमेव न संदेहो यथावत्कथितं मया ॥ ६९
 तदुपश्रुत्य वाक्यार्थमृषयः संशयान्विताः । सूतमाहुः पुराणज्ञं व्यासशिष्यं महामतिम् ॥ ७०

ऋषय ऊचुः—

वैराजास्ते यदाहारा यन्सर्त्तवाश्च यदाश्रयाः । तिष्ठन्ति चैव यत्कालं तन्नो ब्रूहि यथातथम् ॥ ७१
 तदुक्तमृषिभिर्वाक्यं श्रुत्वा लोकार्थतत्त्ववित् । सूतः पौराणिको वाक्यं विनयनेदमब्रवीत् ॥ ७२
 ततः प्राप्नुवन्तु ते सर्वे शुद्धिशुद्धतमाश्च ये । आभूतसंप्लवास्तत्र दश तिष्ठन्ति ते जनाः ॥ ७३

* अत्र सूत उवाचेति ख. पुस्तके ।

१ ख. ग घ. 'जो मान' । २ ग. 'मिभिः । म' । ३ ख. 'दश यय यवी' । ४ घ. 'व तनी' । ५ ग. 'ज्यते
 जनाः । त' । ग. 'ज्यतां गतम् । त' । ६ ख. सर्वस्य । ७ ग. घ. ह. 'साजिपपपन्यस्ते' । ८ घ. 'शुद्धपत्रान् । पू' ।
 ९ घ. 'पूर्वैर्ते' । १० ख. 'यु क्थानादस्म गुरादिषु । वै' । ११ ख. ग घ. 'जिपुपय' । १२ ग घ. 'विपयमे । ग' ।
 ८. 'विपतेते' । १३ ख. ग. ह. 'पूर्वेण' । १४ ग. 'शुद्धवदित' । घ. 'शुद्धि शुद्धिमताय' । १५ ख. 'द्विगुदित' । १६ ग. ग.
 घ. ह. 'उरराः ।

सर्वे सूक्ष्मशरीरास्ते विद्वांसो घनपूर्तयः । स्थितलोकस्थितत्वाच्च तेषां भूतं न विद्यते ॥ ७४
 ऊचुः सनत्कुमाराद्याः सिद्धास्ते योगधर्मिणः । ख्यातिं नैमित्तिकीं तेषां पर्याये समुपस्थिते ॥
 स्थानत्यागे मनश्चापि युगपत्संप्रवर्तते । ऊचुः सर्वे तदाऽन्योन्यं वैराजोः शुद्धबुद्धयः ॥ ७५
 एवमेव महाभागाः प्रणवं संप्रविश्य ह । ब्रह्मलोके प्रवर्तमानस्तत्र श्रेयो भविष्यति ॥ ७६
 एवमुक्त्वा तदा सर्वे ब्रह्मान्ते व्यवसायिनः । योजयित्वा तदाऽऽत्मानं वर्तन्ते योगधर्मिणः ॥
 तत्रैव संप्रलीयन्ते शान्ता दीपार्चिपो यथा । ब्रह्मकायमवर्तन्त पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ७७
 लोकं तं समनुप्राप्य सर्वे ते भावनामयम् । आनन्दं ब्रह्मणः प्राप्य अमृतत्वाय ते गताः ॥ ७८
 * वैराजेभ्यस्तथैवोर्ध्वमन्तरे षड्गुणे ततः । ब्रह्मलोकः समारूपातो यत्र ब्रह्मा पुरोहितः ॥ ७९
 ते सर्वे प्रणवात्मानो बुद्धशुद्धतपास्तथा । आनन्दं ब्रह्मणः प्राप्यामृतत्वं च भजन्त्युत ॥ ८०
 द्वंद्वैस्ते नाभिभूयन्ते भावत्रयविवर्जिताः । आधिपत्यं विना तुल्या ब्रह्मणस्ते मेहौजसः ॥ ८१
 प्रभावविजयैश्वर्यस्थितिभैराग्यदर्शनैः । ते ब्रह्मलौकिकाः सर्वे गतिं प्राप्य विवर्तनीम् ॥ ८२
 ब्रह्मणा सह देवैश्च संप्राप्ते प्रतिसंचरे । तपसोऽन्ते क्रियात्मानो बुद्धावस्था मनीषिणः ॥ ८३
 अव्यक्ते संप्रलीयन्ते सर्वे ते क्षणदर्शिनः ॥ ८४
 इत्येतदमृतं शुक्रं नित्यमक्षयमव्ययम् । देवर्षयो ब्रह्मसत्रं सनातनमुपासते ॥ ८५
 अपुनर्मार्गमादीनां तेषां चैवोर्ध्वरेतसाम् । कर्माभ्यासकृता शुद्धिर्वेदान्तेषूपलक्ष्यते ॥ ८६
 तत्र तेषांभ्यासिनो युक्ताः परां काष्ठामुपासते । हित्वा शरीरं पाप्मानममृतत्वाय ते गताः ॥ ८७
 वीतरागा जितक्रोधा निर्मोहाः सत्यवादिनः । शान्ताः प्रणिहितात्मानो दयावन्तो जितेन्द्रियाः
 निःसङ्गाः शुचयश्चैव ब्रह्मसायो(यु)ज्यगाः स्मृताः । अकामयुक्तैर्ये वीरास्तपोभिर्दग्धकिल्बिषाः
 तेषामभ्रंशिनो लोका अप्रमेयसुखाः स्मृताः ॥ ९०
 एतद्ब्रह्मपदं दिव्यं परमं व्योम्नि भास्वरम् । यत्र गत्वा न शोचन्ति ह्यनरा ब्रह्मणा सह ॥ ९१
 ऋषय ऊचुः—
 कक्षादेष परार्धश्च कथं पर उच्यते । एतद्देदितुमिच्छामस्तन्नो निगद सत्तम ॥ ९२
 सूत उवाच—
 शृणुध्वं मे परार्धं च परिसंख्यां परस्य च । एकं दश शतं चैव सहस्रं चैव संख्यया ॥ ९३
 विज्ञेयमासहस्रं तु सहस्राणि दशयुतम् । एकं शतसहस्रं तु नियुतं प्राच्यते बुधैः ॥ ९४
 तथा शतसहस्राणामयुतं कोटिरुच्यते । अयुतं दश कोट्यस्तु अर्जं कोटिशतं विदुः ॥ ९५
 सहस्रमपि कोटीनां स्वर्चनादुर्मनीषिणः । दशकोटिसहस्राणि निखर्धमिति तं विदुः ॥ ९६
 शतं कोटिमहस्राणां दशयुतित्यभिधीयते । सहस्रं तु सहस्राणां कोटीनां दशधा न्यायः ॥ ९७
 गुणानानि मण्ड्रं वै प्राहुः संख्याविदो जनाः ॥

धनुर्विद्वान्तर्गतप्रश्नो द.

* इत आरभ्य 'भजन्त्युत' इत्यन्यत्रान्यो च. पुराणे नास्ति ।

१ म. घ. ट. 'मो घन' । २ घ. स्थिते लोके स्थि' । ३ क. 'लोकास्थि' । ४ क. 'मो' । ५ रा. ग. घ. ट. 'मो घन' । ६ घ. ट. 'मो घन' । ७ घ. ट. 'मो घन' । ८ घ. ट. 'मो घन' । ९ घ. ट. 'मो घन' । १० घ. ट. 'मो घन' । ११ घ. ट. 'मो घन' । १२ घ. ट. 'मो घन' । १३ घ. ट. 'मो घन' । १४ घ. ट. 'मो घन' । १५ घ. ट. 'मो घन' । १६ घ. ट. 'मो घन' । १७ घ. ट. 'मो घन' । १८ घ. ट. 'मो घन' । १९ घ. ट. 'मो घन' । २० घ. ट. 'मो घन' ।

चत्वारिंशतिश्चैव हस्तः स्यादङ्गुलानि तु । किष्कुद्विरन्तिर्विज्ञेयो द्विचत्वारिंशदङ्गुलः ॥ १२४
 षण्णवत्यङ्गुलं चैव धनुराहुर्मनीषिणः । एतद्व्यूतिसंख्यायोर्योपादानं धनुषः स्मृतम् ॥ १२५
 धनुर्दण्डो युगं नाली तुल्यान्येतान्यथाङ्गुलैः । धनुषस्त्रिशतं नल्वमाहुः संख्याविदो जनाः ॥
 धनुःसहस्रे द्वे चापि गव्यूतिरुपदिश्यते । अष्टौ धनुःसहस्राणि योजनं तु विधीयते ॥ १२६
 एतेन धनुषा चैव योजनं तु समाप्यते । एतत्सहस्रं विज्ञेयं शक्रकोशान्तरं तथा ॥ १२७
 योजनानां तु संख्यातं संख्याज्ञानविशारदैः । एतेन योजनाग्रेण शृणुध्वं ब्रह्मणोऽन्तरम् ॥
 महीतलात्सहस्राणां शतादूर्ध्वं दिवाकरः । दिवाकरात्सहस्रेण तावदूर्ध्वं निशाकरः ॥ १२९
 पूर्णं शतसहस्रं तु योजनानां निशाकरात् । नक्षत्रमण्डलं कृत्स्नमुपरिष्ठात्मकाशते ॥ १३०
 शतं सहस्रं संख्योतो मेरुद्विगुणितं पुनः । ग्रहान्तरमथैकैकमूर्ध्वं नक्षत्रमण्डलात् ॥ १३१
 ताराग्रहाणां सर्वेषामधस्ताच्चरते बुधः । तस्योर्ध्वं चरते शुक्रस्तस्मादूर्ध्वं च लोहितः ॥ १३२
 ततो बृहस्पतिश्चोर्ध्वं तस्मादूर्ध्वं शनैश्चरः । ऊर्ध्वं शतसहस्रं तु योजनानां शनैश्चरात् ॥ १३३
 सप्तर्षिमण्डलं कृत्स्नमुपरिष्ठात्मकाशते । ऋषिभिस्तु सहस्राणां शतादूर्ध्वं विभ्रान्यते ॥ १३४
 योऽसौ तारामये दिव्ये विमाने हस्तरूपाके । उत्तानपादपुत्रोऽसौ मैत्रीभूतो ध्रुवो दिवि ॥ १३५
 त्रैलोक्यस्यैष उत्सेधो व्याख्यातो योजनैर्मया । मन्वन्तरेषु देवानामिज्या यत्रैव लौकिकी ॥
 वर्णाश्रमेभ्य इज्या तु लोकेऽस्मिन्या प्रवर्तते । सर्वासां देवयोनीनां स्थितिहेतुः स वै स्मृतः ॥
 त्रैलोक्यमेतद्व्याख्यातमत ऊर्ध्वं निबोधत । ध्रुवादूर्ध्वं महर्लोको यस्मिंस्ते कल्पवासिनः ॥
 * (एकयोजनकोटी सा इत्येवं निश्चयं गतम् ॥ १३८
 द्वे कोट्यौ तु महर्लोकाद्यस्मिंस्ते कल्पवासिनः) । यत्र ते ब्रह्मणः पुत्रा दक्षाद्याः साधकाः स्मृताः ॥
 चतुर्गुणोत्तरादूर्ध्वं जनलोकात्तपः संभृतम् । वैराजा यत्र ते देवा भूतदाहनिर्वर्जिताः ॥ १४०
 पद्मेर्गुणं तु तपोलोकात्सत्यलोकान्तरं स्मृतम् । अपुनर्मरकामानां (णां) ब्रह्मलोकः स उच्यते ॥
 यस्मान्न च्यवते भूयो ब्रह्माणं स उपासते । एककोटिर्योजनानां पञ्चाशन्नियुतानि तु ॥ १४२
 ऊर्ध्वभागस्ततोऽण्डस्य ब्रह्मलोकात्परः स्मृतः । चतुर(तस्र)श्चैव कोट्यस्तु नियुता पञ्चषष्टि च ॥
 एषोऽर्धोऽंशप्रचारोऽस्य गत्यन्तश्चापरः स्मृतः । ध्रुवाग्रमेतद्व्याख्यातं योजनाग्राद्यथाश्रुतम् + ॥
 अधोगतीनां वक्ष्यामि भूतानां स्थानकल्पनाम् । गच्छन्ति घोरकर्माणः प्राणिनो यत्र कर्मभिः ॥
 नरको रौरवो रोधः मूकरस्ताल एव च । (* तप्तकुम्भो महाज्वालः शबलोऽथ विमोचनः ॥
 कृपी च कृमिभक्षश्च लालाभक्षो विशंसनः । अधःशिराः पूयवहो रुधिरान्धस्तथैव च) ॥ १४७
 तथा चैतरणं कृष्णमसिपत्रवनं तथा । अग्निज्वालो महाघोरः संदंशोऽथ श्वभोजनः ॥ १४८
 तमथ कृष्णसूत्रश्च लोहश्चार्धसिजस्तथा । अमतिष्ठोऽथ वीच्यश्वनरका होवमादयः ॥ १४९

* धनुर्ध्विहान्तर्गतमन्यो य पुन्यके नास्ति । + अग्राध्यायसमाप्तिः ख. पुस्तके । x धनुर्ध्विहान्तर्गतमन्यो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ रा. ग. घ. ङ. 'त्वारो वि' । २ घ. तु. 'निष्कुद्वि' । ३ क. 'न्याया पादाना धनुषः स्मृतः । ध' । ४ रा. ग. घ. ङ. 'ते तु ततयोर्ध्व' । ५ ग. ङ. 'द्व्यात मेरुं द्विगु' । ६ ग. ङ. 'भाप्यते । ७ क. 'मेरीम्' । ८ क. 'यर्थे' । ९ रा. ङ. 'अयोगतः । द्वे । १० रा. ग. घ. ङ. स्मृतः । ११ ग. घ. ङ. 'हृणस्तु त' । १२ रा. ग. घ. 'तानि य' । १३ घ. ङ. 'योरे ग प्र' । १४ रा. ग. घ. ङ. 'र्जाणि प्रा' । १५ ग. घ. ङ. 'य । मत्' । १६ रा. ग. ङ. 'यनित' ।

(भूलोकादिव्यवस्थावर्णनम्)

तामसा नरकाः सर्वे यमस्य विषये स्थिताः । येषु दुष्कृतकर्माणः पतन्तीह पृथक्पृथक् ॥ १५०
भूमेरधस्तात्ते सर्वे रौरवाद्याः प्रकीर्तिताः । रौरवे कूटसाक्षी तु मिथ्या यश्चाभिज्ञं सति ॥

क्रूरग्रहे पक्षवादी ह्यसत्यः पतते नरः ॥

१५१

रोधे गोघ्नो भ्रूणहा च अग्निदाता पुरस्य च । सूकरे ब्रह्महा मज्जेत्सुरापः स्वर्णतस्करः ॥ १५२

ताले पतेत्क्षत्रियहा हत्वा वैश्यं च दुर्गतिम् । ब्रह्महत्यां च यः कुर्याद्यश्च स्याद्भुक्तलपगः ॥ १५३

तप्तकुम्भी स्वसागामी तथा राजभटश्च यः । तप्तलोहे चाश्वघणिकतथा बन्धनरक्षिता ॥ १५४

साध्वीविक्रयकर्ता च यस्तु भक्तं परित्यजेत् । महाज्वाले दुहितरं स्त्रुपां गच्छति यस्तु वै ॥

वेदो विक्रीयते येन वेदं दूषयते च यः । गुणैश्चैवावमन्यन्ते वाऽऽक्रोशेस्ताडयन्ति च ॥ १५६

अगम्यगामी च नरो नरकं शबलं व्रजेत् । विमोहे पतिते चौरो मर्यादां यो भिनत्ति वै ॥ १५७

दुरिष्टं कुरुते यस्तु कीटलोहं प्रपद्यते । (* देवब्राह्मणविद्वेषा गुरुणां चाप्यपूजकः ॥

रत्नं दूषयते यस्तु कृमिर्भक्ष्यं प्रपद्यते ॥

१५८

पर्यश्राति य एकोऽन्यो ब्राह्मणो सुहृदः सुताम्) । लालाभक्षे स पतति दुर्गन्धे नरके गतः ॥

काण्डकर्ता कुलालश्च निष्कहर्ता चिकित्सकः । आरामेऽप्यग्निदाता यः पतते स विशंसने ॥

असत्प्रतिग्रही यश्च तथैवाप्याज्ययाजकः । नक्षत्रैर्जीवते यश्च नरो गच्छत्यर्धमुत्तमम् ॥ १६१

क्षीरं सुरां च मांसं च लाक्षां गन्धं रसं तिलान् । एवमादीनि विक्रीणन्घोरे पूयवेहे पतेत् ॥

यः कुक्कुटानि वध्नाति मार्जारान्सूकरांश्च तान् । पक्षिणश्च मृगांश्छागान्सोऽप्येनं नरकं व्रजेत् ॥

अर्जाविको माहिपकस्तथा चक्रध्वजी च यः । रक्षोपजीविको विप्रः शाकुनिर्ग्रामयाजकः ॥

अगारदाही गरदः कुण्डाशी सोमविक्रयी । सुरापो मांसभक्षश्च तथा च पशुघातकः ॥ १६५

विशस्ता महिषादीनां मृगहन्ता तथैव च । पर्वकारश्च सूची च यश्च स्यान्मित्रघातकः ॥

रुधिरान्धे पतन्त्येते एवमाहुर्मनीषिणः ॥

१६६

उपविष्टमेकपङ्क्त्या विषमं भोजयन्ति ये । पतन्ति नरके घोरे विद्भुजे नात्र संशयः ॥ १६७

मृषावादी नरो यश्च तर्थां माक्रोशकोऽशुभः । पतति नरके घोरे मूत्राकीर्णे स पापकृत् ॥ १६८

मधुग्राहोभिहन्तारो यान्ति वैतरणीं नराः । उन्मत्ताश्चित्तभ्रमाश्च शौचाचारविवर्जिताः ॥ १६९

क्रोधना दुःस्वदाश्चैव कुहकाकृष्टगामिनः । असिपत्रैर्वने छेदी तथा ह्यारभ्रिकाश्च ये ॥

कर्तनैश्च विकृष्यन्ते मृगव्याधाः सुदारुणैः ॥

१७०

आश्रमेऽप्रत्यवसिता अग्निज्वाले पतन्ति वै । भोज्यन्ते श्वापैश्चैवैर्यस्तुण्डैश्च वायसैः ॥ १७१

इज्याव्रतसमालोपात्संदंशे नरके पतेत् । स्कन्दते यदि वा स्वप्ने ब्रह्मचारिणः ॥ १७२

पुत्रैरध्यापिता ये च पुत्रैराज्ञापिताश्च ये । ते सर्वे नरकं यान्ति नियतं तु श्वभोजने ॥ १७३

वर्णाश्रमविरुद्धानि क्रोधहर्षममन्विताः । कर्माण्ये तु कुर्वन्ति सर्वे निरर्थगामिनः (णः) ॥ १७४

* धनुर्विद्वान्तर्गतग्रन्थः स. पुनरेव नास्ति ।

१ ग. ग. ५. 'वृक्षोस्ता' । २ क. ग. ६. 'चोरे' । ३ क. 'दुष्ट' । ४ ग. ६. 'नक्षत्रे प्र' । ५ क. 'श्रीविप्रा' । ६ ग. 'भोगिम्' । ७ ग. 'रति' । ८ क. 'नृ' । ९ ग. 'आशीवि' । १० ग. 'अतीति' । ११ क. 'विशस्ता' । १२ ग. 'धा वाऽऽक्रो' । १३ क. 'द्वेष्टते न' । १४ ग. ६. 'तते न' । १५ क. 'द्विष्ट' । १६ ग. 'द्विष्ट' । १७ ग. 'द्विष्ट' । १८ क. 'द्विष्ट' । १९ ग. 'द्विष्ट' । २० क. 'द्विष्ट' । २१ ग. 'द्विष्ट' । २२ क. 'द्विष्ट' । २३ ग. 'द्विष्ट' । २४ क. 'द्विष्ट' । २५ ग. 'द्विष्ट' । २६ क. 'द्विष्ट' । २७ ग. 'द्विष्ट' । २८ क. 'द्विष्ट' । २९ ग. 'द्विष्ट' । ३० क. 'द्विष्ट' । ३१ ग. 'द्विष्ट' । ३२ क. 'द्विष्ट' । ३३ ग. 'द्विष्ट' । ३४ क. 'द्विष्ट' । ३५ ग. 'द्विष्ट' । ३६ क. 'द्विष्ट' । ३७ ग. 'द्विष्ट' । ३८ क. 'द्विष्ट' । ३९ ग. 'द्विष्ट' । ४० क. 'द्विष्ट' । ४१ ग. 'द्विष्ट' । ४२ क. 'द्विष्ट' । ४३ ग. 'द्विष्ट' । ४४ क. 'द्विष्ट' । ४५ ग. 'द्विष्ट' । ४६ क. 'द्विष्ट' । ४७ ग. 'द्विष्ट' । ४८ क. 'द्विष्ट' । ४९ ग. 'द्विष्ट' । ५० क. 'द्विष्ट' । ५१ ग. 'द्विष्ट' । ५२ क. 'द्विष्ट' । ५३ ग. 'द्विष्ट' । ५४ क. 'द्विष्ट' । ५५ ग. 'द्विष्ट' । ५६ क. 'द्विष्ट' । ५७ ग. 'द्विष्ट' । ५८ क. 'द्विष्ट' । ५९ ग. 'द्विष्ट' । ६० क. 'द्विष्ट' । ६१ ग. 'द्विष्ट' । ६२ क. 'द्विष्ट' । ६३ ग. 'द्विष्ट' । ६४ क. 'द्विष्ट' । ६५ ग. 'द्विष्ट' । ६६ क. 'द्विष्ट' । ६७ ग. 'द्विष्ट' । ६८ क. 'द्विष्ट' । ६९ ग. 'द्विष्ट' । ७० क. 'द्विष्ट' । ७१ ग. 'द्विष्ट' । ७२ क. 'द्विष्ट' । ७३ ग. 'द्विष्ट' । ७४ क. 'द्विष्ट' । ७५ ग. 'द्विष्ट' । ७६ क. 'द्विष्ट' । ७७ ग. 'द्विष्ट' । ७८ क. 'द्विष्ट' । ७९ ग. 'द्विष्ट' । ८० क. 'द्विष्ट' । ८१ ग. 'द्विष्ट' । ८२ क. 'द्विष्ट' । ८३ ग. 'द्विष्ट' । ८४ क. 'द्विष्ट' । ८५ ग. 'द्विष्ट' । ८६ क. 'द्विष्ट' । ८७ ग. 'द्विष्ट' । ८८ क. 'द्विष्ट' । ८९ ग. 'द्विष्ट' । ९० क. 'द्विष्ट' । ९१ ग. 'द्विष्ट' । ९२ क. 'द्विष्ट' । ९३ ग. 'द्विष्ट' । ९४ क. 'द्विष्ट' । ९५ ग. 'द्विष्ट' । ९६ क. 'द्विष्ट' । ९७ ग. 'द्विष्ट' । ९८ क. 'द्विष्ट' । ९९ ग. 'द्विष्ट' । १०० क. 'द्विष्ट' ।

उपरिष्ठात्तितो घोर उष्णात्मा रौरवो महान् । सुदारुणस्तु शीतात्मा तस्याधस्तात्तपः स्मृतः ॥
एवमादिक्रमेणैव वर्ण्यमानान्निबोधत । भूमेरधस्तात्सप्तैव नरकाः परिकीर्तिताः ॥ १७६

अधर्मसूनवस्ते स्युरन्धतामिस्रकादयः । रौरवः प्रथमस्तेषां महारौरव एव च ॥ १७७

अस्याधः पुनरप्यन्यः शीतस्तप इति स्मृतः । तृतीयः कालमूत्रः स्यान्महाहविविधिः स्मृतः ॥

अप्रतिष्ठश्चतुर्थः स्यादवीची पञ्चमः स्मृतः । लोहपृष्ठस्तमस्तेषामविधेयस्तु सप्तमः ॥ १७९

घोरत्वादौरवः प्रोक्तः साम्भको दहनः स्मृतः । सुदारुणस्तु शीतात्मा तस्याधस्तात्तमोऽधमः ॥

सर्पो निकृन्तनः प्रोक्तः कालसूत्रेऽतिदारुणः । अप्रतिष्ठे स्थितिर्नास्ति भ्रमस्तास्मिन्सुदारुणः ॥

अवीचिर्दारुणः प्रोक्तो यन्त्रसंपीडनाच्च सः । तस्मात्सुदारुणो लोहः कर्मणा क्षयणाच्च सः ॥

तथाभूते(त)शरीरत्वादविवे(धि)भ्यस्तु स स्मृतः । पीडचन्धवधासङ्गादप्रतीकारलक्षणः ॥ १८३

ऊर्ध्वं शैलमितास्ते तु निरालोकाश्च ते स्मृताः । दुःखोत्कर्षस्तु सर्वेषु अधर्मस्य निमित्ततः * ॥

ऊर्ध्वं लोकैः समावेतौ निरालोकौ च तावुभौ । कूटाङ्गारमणौ च शरीरी सूत्रनायिकाः ॥ १८५

उपभोगसमर्थस्तु सद्यो जायन्ति कर्मभिः । दुःखमकर्षश्चोर्ग्रस्तु तेषु सर्वेषु वै स्मृतः ॥ १८६

यातनाश्चाप्यसंख्येया नारकाणां तथा स्मृताः । तत्रानुभूय ते दुःखं क्षीणे कर्मणि वै पुनः ॥

तिर्पग्योनौ प्रसूयन्ते कर्मशेषे गते ततः । देवाश्च नारकाश्चैव ऊर्ध्वं चाधश्च संस्थिताः ॥ १८८

धर्माधर्मनिमित्तेन सद्यो जायन्ति मूर्तयः । उपभोगार्थमुत्पत्तिरौपपत्तिककर्मतः ॥ १८९

पश्यन्ति नारकान्देवा ह्यधोवक्त्रान्धधोगतान् । नारकाश्च तथा देवान्सर्वान्पश्यन्त्यधोमुखान् ॥

अनग्रपूलता यस्माद्धारणाश्च स्वभावतः । तस्मादूर्ध्वमधोभावो लोकालोके न विद्यते ॥ १९१

एषा स्वाभाविकी संज्ञा लोकालोके प्रवर्तते । अथाद्भुतपुनर्वापुं ब्राह्मणाः सत्रिणस्तदा ॥ १९२

ऋषय उचुः—

सर्वेषामेव भूतानां लोकालोकनिवासिनाम् । संसारे संसरन्तीह यावन्तः प्राणिनश्च तैर्न १९३

संख्यया परिसंख्याय ततः प्रमूहि कृत्स्नशः । ऋषीणां तद्वचः श्रुत्वा मारुतो वाक्यमब्रवीत् ॥

वायुस्त्वाच—

न शक्या जन्तवः कृत्स्नाः प्रसंख्यातुं कथंचन । अनार्थेन्ताश्च संकीर्णा ह्यप्यूहेन व्यवस्थिताः ॥

गणना विनिवृत्तैरुपमानन्त्येन प्रकीर्तिताः ॥ १९५

नै दिव्यचक्षुषा ज्ञातुं शक्या ज्ञानेन वा पुनः । चक्षुषा वै प्रसंख्यातुमतो ह्यन्ते नराधिपाः १९६

अनौघ्यानादवेद्यत्वान्नैव प्रश्नो विधीयते । ब्रह्मणा संज्ञितं यच्च संख्यया तन्निबोधत ॥ १९७

यः सहस्रतमो भागः स्यावराणां भवेदिह । पार्थिवैः किमयस्तावत्संसेकाद्येषु संभवाः ॥ १९८

* अत्र ध. घ. पुस्तकयोः धर्मं वर्तते तद्यथा 'गुह्योत्कर्षः स्मृतः सर्वे धर्मस्य हि । नामित्ततः । तथा ट. पुस्तकेऽपि 'दुःखोत्कर्षः स्मृतः सर्वे धर्मस्य हि निमित्ततः ।' इति ।

१ क. द. 'मिश्रका' । २ रा. ग. घ. द. 'कः शीतः' । ३ क. ग. 'स्तु गीता' । ४ क. ग. द. 'सप्तोऽध' । ५ रा. घ. द. 'मिन्वदा स्मृतः । भ' । ६ ग. घ. द. 'क्षयना' । ७ रा. ग. द. 'भूतोऽश' । ८ ग. घ. द. 'ऊर्ध्वं शशि' । ९ घ. 'मानः र्वेः श' । १० क. 'यद्वा' । ११ क. 'प्रवृत्ते' । १२ रा. 'मिन्वरे त' । ग. द. 'मिन्वरे त' । १३ ग. घ. द. 'धर्म' । १४ ग. घ. द. 'ते' । १५ रा. ग. घ. द. 'शक्यं ज' । १६ रा. द. 'दग्नाः गुह्योऽर्थ' । १७ द. न. '२१४ दिव्यचक्षुषा ज्ञातुं शक्ये' । १८ क. 'विषः । भ' । १९ ग. घ. 'नायकाश्चोय' । २० द. 'नायकाश्चोय' । २१ घ. 'यः शम' ।

(भूर्लोकैकादिव्यवस्थावर्णनम्)

संसेकज्ञानाभावेन सहस्रेणैव संमिताः । औदका जन्तवः सर्वे निश्चयात्तद्विचारितम् ॥ १९९
 सहस्रेणैव भागेन सत्त्वानां सलिलौकसाम् । विहंगमास्तु विज्ञेया लौकिकोस्ते च सर्वशः ॥ २००
 यः सहस्रतमो भागस्तेषां वै पक्षिणां भवेत् । पशवस्तत्समा ज्ञेया लौकिकास्तु चतुष्पदाः ॥ २०१
 चतुष्पदानां सर्वेषां सहस्रेणैव संमिताः । भागेन द्विपदा ज्ञेया लौकिकेऽस्मिस्तु सर्वशः ॥ २०२
 यः सहस्रतमो भागो भागे तु द्विपदा पुनः । धार्मिकास्तेन भागेन विज्ञेयाः संमिताः पुनः ॥
 सहस्रेणैव भागेन धार्मिकेभ्यो दिवं गताः । यः सहस्रतमो भागो धार्मिकानां भवेद्विवि ॥
 संमितास्तेन भागेन षोडशेणैव हि ॥ २०४

स्वर्गोपपादकैस्तुल्या यातनास्थानवासिनः । पतितैः पापकर्माणो दुरात्मानो म्रियन्ति ये ॥
 रौरवे तामसे ह्येते शीतोष्णं प्राप्नुवन्ति ते ॥ २०५

वेदनाकटुकास्तब्धा यातनास्थानयागताः । उष्णस्तु रौरवो ज्ञेयस्तेजो घोररसात्मकः ॥ २०६
 ततो घर्नात्मकश्चापि शीतात्मा सततं तपः । एवं सुदुर्लभाः सन्तः स्वर्गे वा धार्मिका नराः ॥
 एषा संख्या कृता संख्या (?) ईश्वरेण स्वयंभुवा । गणना विनिवृत्तैषा संख्या ब्राह्मी च मानुषी ॥

ऋषय ऊचुः—

महो जनस्तपः सत्यं भूतो भाव्यो भवस्तथा । उक्ता ह्येते त्वया लोका लोकानामन्तरेण च ॥
 लोकान्तरं च यादृगै तन्नो ब्रूहि यथातथम् ॥ २०९

तेषां तद्वचनं श्रुत्वा ऋषीणामूर्ध्वरेतसाम् । स वायुर्दृष्टत्त्वार्थ इदं तत्त्वमुवाच ह ॥ २१०

वायुवाच—

व्यक्तं तर्केण पश्यन्ति योगात्प्रत्यक्षदर्शिनः । मत्याहारेण ध्यानेन तपसा च क्रियात्मनः ॥
 ऋभुः सनत्कुमाराद्याः संबुद्धाः शुद्धबुद्धयः । व्यपेतशोका विरजाः सन्तो ब्रह्मैव सत्तमाः ॥
 अक्षयाः मीतिसंयुक्ता ब्रह्म तिष्ठन्ति योगिनः । ऋषीणां बालखिल्यानां तैर्यथाह्वयमीश्वरैः ॥
 यथा चैव मया दृष्टं सांनिध्यं तत्र कुर्वता । अतर्ह्य(कर्म)सत्कृतार्थानामालयं चेश्वरस्य यत् ॥ २१४
 ईश्वरः परमाणुत्वाद्वाचग्राह्यो मनीषिणाम् । ज्ञानं चैराग्यमैश्वर्यं तपः सत्यं क्षमा धृतिः ॥ २१५
 द्रष्टृत्वमात्मसंबन्धमधिष्ठानत्यमेव च । अव्ययानि दशैतानि तस्मिंस्तिष्ठन्ति शंकरे ॥ २१६
 विभुत्वात्खलु योगाग्निर्ब्रह्मणोऽनुग्रहे रतः । स लोकविग्रहो भूत्वा साहाय्यमुपतिष्ठते ॥ २१७
 अक्षरं भुवमव्यग्रमष्टमं त्वौपमार्गिकम् । तस्येश्वरस्य यन्मोक्षं स्थानं मायामयं परम् ॥ २१८
 मायया कृतमाचष्टे मायी देवो महेश्वरः । देवानामुपसंहारस्तत्प्रमाणं हि कीर्त्यते ॥ २१९
 विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च श्रुत्वो मे निबोधत । त्रयोदशैव कोट्यस्तु नियुता दश पथ च ॥
 भूर्लोकैकल्लोको वै योजनैः संमकीर्त्यते ॥ २२०

१ क 'ज्ञाना भागेन । स. घ. ड. 'ज्ञानां भा' । २ ख. ग. घ. ड. 'कान्ते च । ३ ग. ड. संमिताः । ४ क 'नि मोक्षे' । ५ घ. 'वेदिह । स्व' । ६ क 'तिताधर्ममुद्देशाद्दुरा' । ग घ. ड. 'तिताधर्ममुद्देशा दु' । ७ ख. 'रवे घोरे तेजो । ८ क. ग. ड. 'निमिद्ध' । ९ ख 'पि प्रीता' । १० क. च । ११ ख. 'ता सर्वे ई(वैरो) श' । १२ घ. ड 'क्षी त्वमा' । १३ ग. घ. ड. मयो भूतो भाव्यो भवस्तथा । ड' । १४ ख घ. ड. 'ता क्रियाऽऽम' । १५ ख. ग. घ. ड. 'ततोता पि' । १६ घ. ख. ग. ड. 'न्नो ब्रह्मैव । १७ क. ग. घ. ड. ब्रह्मे । १८ ग ग. घ. ड. 'यादृ' । १९ क. क्षणम' । २० ख. घ. ड. 'यादृ' । २१ क. घ. ड. 'मिग्र' । २२ क. घ. 'न्नाप्रस्था' ।

एकयोजनकोटी तु पञ्चाशन्नियुतानि च । उर्ध्वं भागवताण्डं तु ब्रह्मलोकात्परं स्मृतम् ॥ २२१
 * एषोर्ध्वगः प्रचारस्तु गत्यन्तं च ततः स्मृतम् । (+ नित्या ह्यपरिसंख्येयाः परस्परगुणार्थेयाः ॥
 सूक्ष्माः प्रसवधर्मिण्यस्ततः प्रकृतयः स्मृताः । येभ्योऽधिकर्ता संजज्ञे क्षेत्रज्ञो ब्रह्मसंज्ञितः) ॥
 तासु प्रकृतिमत्सूक्ष्ममधिष्ठातृत्वमव्ययम् । अनुत्पाद्यं परं धाम परमाणु परेशयम् ॥ २२४
 अक्षयश्चाप्यनूद्यश्च अमूर्तिर्मूर्तिमानसौ । मादुर्भावस्तिरोभावः स्थितिश्चैवाप्यनुग्रहः ॥ २२५
 विधिरन्यैरनौपम्यः परमाणुर्महेश्वरः । सतेजा एष तमसो यः पुरस्तात्प्रकाशकः ॥ २२६
 यदण्डमासीत्सौवर्णं मथमं त्र्यौपसर्गिकम् । वृहत् सर्वतो वृत्तमीश्वराद्वयवजायत ॥ २२७
 ईश्वराद्वीजनिर्भेदः क्षेत्रज्ञो बीज इष्यते । योनिं प्रकृतिमाचष्टे सा च नारायणात्मिका ॥ २२८
 विभुर्लोकस्य सृष्ट्यर्थं लोकसंस्थानमेव च । सन्निसर्गः स तैन्वा च लोकधातुर्महात्मनः ॥ २२९
 पुरस्ताद्ब्रह्मलोकस्य अण्डादर्वाक्च ब्रह्मणः । × तयोर्मध्ये पुरं दिव्यं स्थानं यस्य मनोमयम् ॥
 तद्विग्रहवतः स्थानमीश्वरस्यामितौजसः । शिवं नाम पुरं तत्र शरणं जन्मभीरूणाम् ॥ २३१
 सहस्राणां शतं पूर्णं योजनानां द्विजोत्तमाः । अभ्यन्तरे तु विस्तीर्णं महीमण्डलसंस्थितम् ॥ २३२
 मध्याह्नार्कप्रकाशेन परतेजोभिर्मदिना । शातकौम्भेन महता प्राकारेणार्कवर्चसा ॥ २३३
 द्वारैश्चतुर्भिः सौवर्णैर्मुक्तादामविभूषितैः । तपनीयनिभैः शुभ्रैर्गाढं सुकृतवेष्टनम् ॥ २३४
 तैश्चाऽऽकाशे पुरं रम्यं दिव्यं घण्टादिनादितम् । [÷ न तत्र क्रमते मृत्युर्न तापो न जरा श्रमः
 नददन्यैः पुरार्चनं रूपमसौ तुमर्हति(?) । सहस्राणां शतं पूर्णं योजनानां दिशो दश ॥ २३६
 तत्पुरं गोवृषाङ्कस्य तेजसा व्याप्य तिष्ठति । भावेन मनसो भूमिर्विन्यस्ता कनकामयी ॥ २३७
 रत्नवालुकया तत्र विन्यस्ता शुशुभेऽधिकम् । शारदेन्दुप्रकाशानि घालसूर्यनिभानि च ॥ २३८
 अर्धश्वेतार्धरक्तानि सौवर्णानि तथैव च । रथचक्रप्रमाणानि नालैर्मरकतप्रभैः ॥ २३९
 सौकुमारेण रूपेण गन्धिनाऽप्रतिमेन च । तत्र दिव्यानि पद्मानि वनेषूपवनेषु च ॥ २४०
 भृङ्गपत्रनिकाशानि तपनीयानि यानि च । अर्धकृष्णार्धरक्तानि सुकुमारान्तराणि च ॥ २४१
 आतपत्रप्रमाणानि पङ्कजैः संवृतानि च । भूयः सप्त महानद्यस्तासां नामानि बोधत ॥ २४२
 वरा वरेण्या वरदा वैरोर्हा वरवर्णिनी । वैरमा वरमद्रा च रम्यास्तस्मिन्पुरोत्तमे ॥ २४३
 पद्मोत्पलदलोन्मिश्रं फेनाद्यावर्तविग्रहम् । जलं मणिदलभैरुयमावहन्ति सरिद्राः ॥ २४४
 न तु ब्रह्मर्षयो देवा नासुराः पितरस्तथा । न खल्वन्येऽप्रमेयस्य विदुरीशस्य तत्पुरम् ॥ २४५
 तत्र ये ध्यानमव्यग्रैः सुयुक्ता विजितेन्द्रियाः । पश्यन्तीह महात्मानः पुरं तद्गोवृषात्मनः ॥

* अत्र सधित्त्वार्थः । + धनुर्ध्वान्तर्गतमन्थो ग. पुरतके न विद्यते । इतः प्रभृतिः प्रकृतयः स्मृता इत्यन्तः पाठो घ. पुस्तके नास्ति । × एतदर्थं द्रुष्टितं ग. घ. ड. पुस्तकेषु । — धनुर्ध्वान्तर्गतमन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ घ. ड. 'धर्म' भागवतोऽप्ये. २ क. 'धर्मग्र' ३ ख. घ. ड. 'त्यन्तश्च ततः स्मृतः । नि. ४ ख. ड. 'श्रयात् । सूक्ष्माप्रस' । ५ ग. घ. ड. 'सूक्ष्माम' । ६ ड. 'त्पाद्य' ७ ख. घ. ड. 'तत्त्वाद्य लो' । ८ ख. 'व्यं सौवर्णं च म' । ९ घ. 'तमसा' । १० ख. घ. 'पञ्चानिना' । ११ ख. ड. 'युर्नाऽऽतपो' । १२ क. 'नं तपो' । १३ ख. 'चारः रूपमासौतु' । १४ घ. 'चाररूपमासौतुम्' । १५ घ. 'मासौतुम्' । १६ ड. 'ति । भवे' । १७ ड. 'नि शर्धस्याम.न्त' । १८ ख. 'दि' 'किञ्चलैः स' । १९ घ. 'जः सेविता' । २० ख. 'वाराही' । २१ ड. 'परमा' । २२ घ. ड. 'प्रहयं ता व' । २३ ग. 'प्रा. संयु' ।

(शिवपुरवर्णनम्)

मध्ये पुरवरेन्द्रस्य तस्याप्रतिमतेजसा । सुमहान्मेरुसंकाशो दिव्यो भद्रश्रिया वृतः ॥ २४७
 सहस्रपादः प्रासादस्तपनीयमयः शुभः । अनुपमेयै रत्नैश्च सर्वतः स विभूषितः ॥ २४८
 स्फटिकैश्चन्द्रसंकाशैर्वैदूर्यैः सोमसंप्रभैः । बालसूर्यप्रभैश्चैव सौवर्णैश्चाग्निसंप्रभैः ॥ २४९
 राजतैश्चापि शुशुभे इन्द्रनीलमयैः शुभैः । दृढैर्वज्रमयैश्चैव इत्येवं सुसमाहितैः ॥ २५०
 जलैश्च विविधाकारैर्दीप्यद्भिरधिवासितम् । चन्द्ररश्मिप्रकाशाभिः पताकाभिरलंकृतम् ॥ २५१
 रुक्मघण्टानिनादैश्च नित्यमुदितोत्सवः । किनराणामधीवासैः संध्याभ्राकारराजितैः ॥ २५२
 परिवारसमन्तात्तु हेमपुष्पोदकप्रभैः । यथा हि मेरुशैलेन्द्रो हेमशृङ्गैर्विराजते ॥ २५३
 (* चाभीकरमयीभिस्तु पताकाभिस्तथा पुरम् । एवं प्रासादराजोऽसौ भूमिकाभिर्विराजते ॥
 वसन्तप्रतिमा यत्र त्र्यम्बकस्य निवेशने । लक्ष्मीः श्रीश्च वपुर्माया कीर्तिः शोभा सरस्वती ॥
 देव्या वै सहिता ह्येता रूपगन्धसमन्विताः । नित्या ह्यपरिसंख्याताः परस्परगुणाश्रयाः) ॥
 भूषणं सर्वरत्नानां योन्यः कान्तिविलासयोः ॥ २५६
 कोटीशतं महापामा विभज्याऽऽत्मानमात्मना । भगवन्तं महात्मानं प्रतिपोदन्त्यतन्द्रिताः ॥ २५७
 तासां सहस्रश्रृङ्गान्याः पृथुतः परिचारिकाः । रूपिण्यश्च श्रिया युक्ताः सर्वाः कमललोचनाः ॥
 लीलाविलाससंयुक्तैर्मावैरतिमनोहरैः । गणैस्ताः सह मोदन्ते शैलभैः पावकोपमैः ॥ २५९
 कुब्जा वामनिकाश्चैव वरगात्रा हयाननाः । पुण्ड्राश्च त्रिकटाश्चैव करालाश्चिपिटाननाः ॥ २६०
 लम्बोदरा ह्रस्वभुजा विनेत्रा ह्रस्वपादिकाः । मृगेन्द्रवदनाश्चान्या गजवक्रोदरास्तथा ॥ २६१
 गजाननास्तथैवान्याः सिंहव्याघ्राननास्तथा । लोहिताक्षा महासन्यः सुभगाश्चारुलोचनाः ॥
 ह्रस्वकुक्षितकेशाश्च सुन्दर्यश्चारुलोचनाः । अन्याश्च कामरूपिण्यो नानावेषधराः स्त्रियः ॥ २६३
 अभ्यन्तरपरिस्कन्धा देवावासमृहोचिताः । + रराम भगवांस्तत्र दशबाहुर्महेश्वरः ॥ २६४
 नन्दिना च गणैः सार्धं विश्वरूपैर्महात्माभिः । तथा रुद्रगणैश्चापि तुर्योदार्थपराक्रमैः ॥ २६५
 पावकात्मजसंकाशैर्यूपदंष्ट्रोत्कटाननैः । बन्धमानो विमानश्च(स्थैः) पूज्यमानश्च तन्परैः ॥ २६६
 सर्वर्तुमुसुर्मा मालां जिघ्रमाऽग्नौरसि स्थिताम् । नीलोत्पलदलश्यामं पृथुताम्रायनेक्षणम् ॥ २६७
 ईपत्कराललम्बोष्ठं तीक्ष्णदंष्ट्रागर्णोश्चितम् । पङ्कध्वनेत्रं दुष्पेक्ष्यं रुचिरं चिरवासमम् ॥ २६८
 आहवेष्वापरिहिष्टं देवानामपरिनाशनम् । घातुना बाहुमावेदय पार्श्वे सव्येऽन्तरे स्थितम् ॥ २६९
 रराज पाटिशं तस्य वामाग्रकरगोचरम् । महाभैरवनिर्घोषं बलेनाप्रतिमोजसम् ॥
 दैशवर्णधनुर्ध्वं विचित्रं शोभतेऽधिकम् ॥ २७०
 त्रिशूलं विद्युताभासममोघं शत्रुनाशनम् । जाञ्जल्यमानं वपुषा परमं तत्त्रिपा युतम् ॥ २७१

* एतदिहान्तर्गतग्रन्थे पाठ्यल्लामो दृश्यते ख. पुस्तके । + अत्र परस्मैपदमात्रम् । x अत्र लभिरावम् ।

१ ख. दिशां भ' । य. दिशो भ' । ड. दिशा भ' । २ ख. द. 'पश्यमय रत्नैः ग' । ३ ख. द. 'वैदूर्यैः ।
 ४ क. गुमहाहि' । ५ ख. घ. द. 'रुक्म' । 'क' । ६ घ. 'ज्योतिर्दुर्गम् । य' । ७ ग. द. 'ते । रमयेन प्र । य. 'ते ।
 रमयप्र' । ८ घ. द. 'इत्यन्या' । ९ क. 'दशाकामनेष्टामैः य' । घ. 'वृत्ताकाम' । १० य. 'हितोपयोग' । ११.
 'हितोपयोग' । ११ क. 'वेत्तय' । १२ ख. य. 'पान्तिव' । १३ क. 'राजागदित' । १४ ख. द. 'दश गङ्गा य. यदुर्वाभिः ।
 १५ द. 'रुद्र' ।

असिश्चैवौजसां श्रेष्ठः शीतरश्मिः शशी तथा । तेजसा वपुषा कान्त्या देवेशस्य महात्मनः ॥
शुशुभेऽभ्यधिकं तत्र वेद्यामग्निशिखा इव ॥ २७२

स्थितः पुरस्ताद्देवस्य शातकौम्भमयो महान् । शुशुभे रुचिरः श्रीमान्सोदकः स कमण्डलुः ॥
असिमावेश्य चाङ्गेषु पाण्डुराम्बरधारिणी । उरश्छेदेन महता मौक्तिकेन विराजिता ॥

चतुर्भुजा महाभागा विजया लोकसंमता ॥ २७४

देव्या आद्यप्रतीहारी श्रीरिवाप्रतिमा परा । विभ्राजन्ती स्थिता चैव कृत्वा देवस्य चाञ्जलिम् ॥
तस्याः पृष्ठानुगाश्चान्याः स्त्रियोऽप्सरोगणान्विताः । ताः खल्वभिनवैः कान्तैरुपातिष्ठन्ति शंकरम्
सर्वलक्षणसंपन्ना वादित्रैरुभट्टंहिताः । उपगायन्ति देवेशं गणा गन्धर्वयोनयः ॥ २७७

अभ्युन्नतो महोरस्कः शरन्मेघसमद्युतिः । शोभते नन्दमानश्च गोपतिस्तस्य वेशमनि ॥ २७८

स्कन्दश्च सपरीवारः पुत्रोऽस्याभितवीर्यवान् । रक्तौम्बरधरः श्रीमान्वराम्बुजदलेक्षणः ॥ २७९

तस्य शाखो विशाखश्च नैगमेयश्च चाष्टवान् । व्यपेतव्यसनाः क्रूराः प्रजानां पालने रताः २८०

तैः सार्धं स महानीर्यः शोभते शिखिवाहनः । व्यालक्रीडनकैस्तत्र क्रीडते विश्वतोमुखः ॥ २८१

ये नृपा विबुधेन्द्राणां काञ्चनस्य प्रदायिनः । ये च स्वायतना विप्रा गृहस्था ब्रह्मवादिनः २८२

गूढस्वाध्यायतपसस्तथा चैवोञ्छवृत्तयः । एते सभासदस्तस्य देवेशस्य च संमताः ॥ २८३

मन्वन्तराण्यनेकानि व्यवर्तन्त पुनः पुनः । श्रूयतां देवदेवस्य भविष्याश्चर्यमुत्तमम् ॥ २८४

व्याघ्राश्चैवानुगास्तत्र काञ्चनाभास्तरस्विनः । स्वच्छन्दचारिणः सर्वे स्वयं देवेन निर्मिताः ॥

मृत्योर्मृत्युसमास्ते तु यमदर्पापहारिणः । विभूतिमप्यसंख्येयां को न खल्वभिधास्यते ॥ २८६

अतःपरमिदं भूयो भवेनाद्भुतमुत्तमम् । भूतानामनुकम्पार्थं यत्कृतं तन्निबोधत ॥ २८७

मन्दराद्रिमकाशानां वलेनामतिमौजसाम् । द्वारकुन्देन्दुवर्णानां विद्युद्घननिनादिनाम् ॥ २८८

चूडापणिधराणां वै मेघसंनिभवाससाम् । श्रीवत्साङ्कितवज्राणामङ्गुलीगूलपाणिनाम् ॥ २८९

एवं दिशानां देवानां रूपेणोत्तमशालिनाम् । तस्य प्रासादमुख्यस्य स्तम्भेषूत्तमशोभिषु ॥ २९०

संयताग्निपद्मीभिस्तु गृह्णन्त्याभिः पृथक्पृथक् । पापासहस्रं सिंहानां सुखं तत्र निवासिनाम् २९१

स्तम्भेष्वप्यपास्तेतापट्टं(?)व्यम्बकस्य निवेशने । अथ तत्प्रतिसंपूज्य बायोर्वीर्यं सुविस्मिताः ॥

ऋषयः प्रत्यभापन्त नैमिषेयास्तपस्विनः ॥ २९२

भगवन्सर्वभूतानां प्राण सर्वत्रग प्रभो । के ते सिंहमहाभूताः क ते जाताः किमात्मकाः ॥ २९३

सिंहाः केनापराधेन भूतानां प्रभविष्णुना । वैश्वानरमयैः पात्रैः संरुद्धास्तु पृथक्पृथक् ॥ २९४

तेषां तद्वचनं श्रुत्वा वायुर्वीर्यं जगाद ह । यद्वै सहस्रं सिंहानामीश्वरेण महात्मना ॥

व्यपनीय स्वकादेहात्क्रोधास्ते सिंहविग्रहाः ॥ २९५

* इत उत्तरमेकः श्लोकोऽधिको ह. मुस्तके स यथा—मुदीर्घोरितकायानामतीवक्रूरचक्षुषाम् । दंष्ट्रोत्कटमङ्गी-
स्थानां महाविजयशालिनाम् । इति ।

१ य. आयः प्र० । २ ख. ह. 'पञ्चश' । घ. 'पञ्चैवादि' । ३ ख. 'काम्युजध' । ४ ख. 'ध नष्टः । व्य' ।
घ. 'ध नष्टा । व्य' । ५ ह. 'न' । अ. 'न' । ६ घ. ह. 'न' । घाल । ७ ख. 'आणा रज्जुना शू' । घ. 'आणा रज्जुना
शू' । ह. 'आणा रज्जुना शू' । ८ ख. 'म्नेष्वपागत य' । ह. 'म्नेष्वपा' । ९ घ. 'सूतं मृष्ट' । १० घ. ह. 'क' । शुविस्मि' ।
११ ख घ. ह. यत्त सह' ।

(शिवपुरवर्णनम्)

भूतानामभयं दत्त्वा पुरा वद्धाग्निवन्धने । यज्ञभागनिमित्तं च ईश्वरस्याऽऽज्ञया तदा ॥ २९६
 तेषां विधानमुक्तेन सिंहेनैकेन लीलया । देव्या मन्युं कृतं ज्ञात्वा हतो दक्षस्य स क्रतुः ॥ २९७
 निःसृता च महादेव्या महाकाली महेश्वरी । आत्मनः कर्मसाक्षिण्या भूतैः सार्धं तदाऽनुगैः ॥
 स एव भगवान्क्रोधो रुद्रावासकृतालयः । वीरभद्रोऽप्रमेयात्मा देव्या मन्युप्रमार्जनः ॥ २९८
 तस्य वेश्म सुरेन्द्रस्य सर्वगुह्यतमस्य वै । संनिवेशस्त्वनौपम्यो मया वः परिकीर्तितः ॥ ३००
 अतः परं प्रवक्ष्यामि ये तत्र प्रतिवासिनः । रम्पे पुरवरश्रेष्ठे तस्मिन्वैहायभूमिषु ॥ ३०१
 नानारत्नविचित्रेषु पताकाबहुलेषु च । सर्वकामसमृद्धेषु वनोपवनशोभिषु ॥ ३०२
 राजतेषु महान्तेषु शातकौम्भमयेषु च । संध्याभ्रसंनिकाशेषु कैलासप्रतिमेषु च ॥ ३०३
 इष्टैः शब्दादिभिर्भागैर्यै भवस्यानुसारिणः । प्रासादवरमुख्येषु तेषु मोदन्ति सुव्रताः ॥ ३०४
 ब्रह्मघोषैरविरताः कथाश्च विविधाः शुभाः । गीतवादित्रयोपाश्च संस्तवाश्च समन्ततः ॥ ३०५
 संहताश्चैवमतुला नानाश्रयकृतास्तथा । एवमादीनि वर्तन्ते तेषां प्रासादमूर्धनि ॥ ३०६
 सहस्रपादः प्रासादस्तपनीयमयः शुभः । अनौपम्यैर्वरै रत्नैः सर्वैः परिभूषितः ॥ ३०७
 स्फटिकैश्चन्द्रसंकाशैर्वैदूर्यमणिसंप्रभैः । बालसूर्यमयैश्चापि सौवर्णैश्चाग्निसप्रभैः ॥ ३०८
 चुक्रुशुर्कपयः श्रुत्वा नैमिषेयास्तपस्विनः । आपन्नसंशयाश्चेमं वाक्यमूचुः समीरणम् ॥ ३०९

ऋषय ऊचुः—

के तु तत्र महात्मानो ये भवस्यानुसारिणः । अनुग्राह्यतमाः सम्यक्प्रमोदन्ते पुरोत्तमे ॥
 ऋषीणां वचनं श्रुत्वा वायुर्वाक्यमथाब्रवीत् ॥ ३१०

वायुरुवाच—

श्रूयतां देवदेवस्य भक्तिर्यैरनुकल्पिता । ह्रीमन्तः सूर्जिता दान्ताः शौर्ययुक्ता हलोलुपाः ॥ ३११
 (+मध्याहाराश्च मात्राश्च आत्मारामा जितेन्द्रियाः । जितद्वंदा महोत्साहाः सौम्या विगतमत्सराः
 भावस्थाः सर्वभूतानामव्यापारां अनाकुलाः) । कर्मणा मनसा वाचा विशुद्धेनान्तरात्मना ॥
 अनन्यमनसो भूत्वा प्रपन्ना ये महेश्वरम् ॥ ३१२
 तैर्लब्धं रुद्रसालोक्यं शाश्वतं पदमव्ययम् । भवस्य रूपसादृश्यं नीताश्चैव ह्यनुत्तमम् ॥ ३१४
 वैश्वानरमुखाः सर्वे विश्वरूपाः कपर्दिनः । नीलकण्ठाः सितग्रीवास्तीक्ष्णदंष्ट्रास्त्रिलोचनाः ॥ ३१५
 अर्धचन्द्रकृतोष्णीषा जटामुकुटधारिणः । सर्वे दशभुजा वीराः पद्मान्तरसुगन्धिनः ॥ ३१६
 तरुणादित्यसंकाशाः सर्वे ते पीतवाससः । पिनाकपाणयः सर्वे श्वेतगोवृषवाहनाः ॥ ३१७
 श्रियाऽन्विताः कुण्डलिनो मुक्ताहारविभूषिताः । तेजसोऽभ्यधिका देवैः सर्वज्ञाः सर्वदर्शिनः ॥
 विभज्य बहुधाऽऽत्मानं जरामृत्युविवर्जिताः । क्रीडन्ते विविधैर्भावैर्भोगान्प्राप्य सुदुर्लभान् ॥
 स्वच्छन्दगतयः सिद्धाः सिद्धैश्चान्यैर्विवोदिताः । एकादशानां रुद्राणां कोटयोऽनेका महात्मनाम्
 एभिः सह महात्मानो देवदेवो महेश्वरः । भक्तानुकम्पी भगवान्मोदते पार्वतीप्रियः ॥ ३२१

+ एताद्विहान्तर्गतग्रन्थो ग पुस्तके न विद्यते ।

१ ख. घ. 'द्वानियन्धने' । य^० । २ क. 'न्यनै' । य^० । ३ ख. क. 'दा' । तस्मिन् द्वय'द्विमु' । घ. 'दा' । तस्मा
 'द्विधा' । ४ घ. 'न. सर्वसा' । ५ ख. ग. घ. क. 'मविष्णु' । ६ क. 'रिपुघोष' । ७ ग. घ. क. 'त स विभू' । ८ ख. ग. क.
 'वैदूर्य' । ९ क. 'मिसं' । १० ख. घ. क. 'रात्पलोलुपाः' । क^० । ११ क. 'नेकम्' ।

नाहं तेषां तु रुद्राणां भवस्य च महात्मनः । नानात्वमनुपश्यामि सत्यमेतद्वर्णीमि वः ॥ ३२२
मातरिश्वाऽब्रवीत्पुण्यामित्येतामीश्वराच्छ्रुताम् । अथ ते ऋषयः सर्वे दिवाकरसमप्रभाः ॥

श्रुत्वेमां परमां पुण्यां कथां त्रैयम्बकीं ततः ॥ ३२३

भृशं चानुग्रहं प्राप्य हर्षं चैवाप्यनुत्तमम् । संभावयित्वा चाप्येनां वायुमूर्चमहाबलम् ॥ ३२४

ऋषय ऊचुः—

समीरण महाभाग अस्माकं च त्वया विभो । ईश्वरस्योत्तमं पुण्यमष्टमं त्वौपसार्गिकम् ॥ ३२५

तस्य स्थानं प्रमाणं च यथावत्परिकीर्तितम् । यो गन्धेन समृद्धं वै परमं परमात्मनः ॥ ३२६

महादेवस्य माहात्म्यं दुर्बिज्ञेयं सुरैरपि । स्वेन माहात्म्ययोगेन सहस्रस्यामितौजसः ॥ ३२७

यस्य भक्तेष्वसंमोहो ह्यनुकम्पार्थमेव च । ब्रौह्मी लक्ष्मीः स्वयं जुष्टा या साऽप्रतिमशालिनी ॥ ३२८

व्याप्यं ज्योत्स्नेव खं चन्द्रं विन्यस्ता विश्वरूपिणा । विभूनिर्भ्राजतेऽत्यर्थं देवदेवस्य वेश्मनि ॥

महादेवस्य तुल्यानां रुद्राणां तु महात्मनाम् । तत्सर्वं निखिलेनेदं वक्त्रादमृतनिस्रवम् ॥ ३३०

अपीत्वा(?)खलु सर्वस्य भक्त्याऽस्माभिस्तु सुव्रताः । नास्ति किञ्चिदविज्ञेयमन्यच्चैवानुगामिनः ॥

प्रश्नं देववर प्राण यथावद्वक्तुमर्हासि ॥ ३३१

सूत उवाच—

स खलुवाच भगवान्किं भूयो वर्तयाम्यहम् । किं मया चैव वक्तव्यं तद्वदिष्यामि सुव्रताः ॥ ३३२

ऋषय ऊचुः—

आदित्याः पारिषार्थेयाः सिंहा वै क्रोधविक्रमाः । वैश्वानरा भूतगणा व्याघ्राश्चैवानुगामिनः ॥

आभूतसंग्रहे घोरे सर्वप्रागभूतां क्षये । किमवस्था भवन्त्येते तन्नो ब्रूहि यथार्थवत् ॥ ३३४

* एते ये वै त्वया प्रोक्ताः सिंहव्याघ्रगणैः सह । ये चान्ये सिद्धिसंपाप्ता मातरिश्वा जगौद ह

इदं च परमं तत्त्वं समाख्यास्यामि कृण्वताम् । विज्ञातेश्वरसद्भावमव्यक्तं प्रभवं तथा ॥ ३३६

तत्र पूर्वगतस्तेषु कुमारा ब्रह्मणा सुताः । सनकश्च सनन्दश्च तृतीयश्च सनातनः ॥ ३३७

बोधुश्च कपिलस्तेषामासुरिश्च महायशः । मुनिः पञ्चशिखश्चैव ये चान्येऽप्येवमादयः ॥ ३३८

ततः काले व्यतिक्रान्ते कल्पानां पर्यये गते । महाभूतविनाशान्ते प्रलये प्रत्युपस्थिते ॥ ३३९

अनेकरुद्रकोट्यस्तु यैः प्रसन्ना महेश्वरी । शब्दादीन्विषयान्भोगान्सत्पस्याष्टविधैश्चयात् ॥ ३४०

प्रविश्य सर्वभूतानि ज्ञानयुक्तेन तेजसा । वैहायपदमव्यग्रं भूतानामनुकम्पया ॥ ३४१

तत्र यान्ति महात्मानः परमाणुं महेश्वरम् । तरन्ति सुमहावर्ता जन्ममृत्युदकां नदीम् ॥ ३४२

ततः पश्यन्ति सर्वाणं(?)परं ब्रह्माणमेव च । देव्या वै सहिताः सप्त या देव्यः परिकीर्तिताः ॥

यत्तत्सदृशं सिंहानामादित्यानां तथैव च । वैश्वानरभूतैर्भव्यव्याघ्राश्चैवानुगामिनः ॥ ३४४

आवेक्ष्याऽऽत्मनि तान्सर्वान्संख्यायोपद्भवास्तथा । लोकान्सप्त इमान्सर्वान्महाभूतानि पञ्च च ॥

* इत आरभ्य जृम्भतामित्यन्तप्रत्ययौ ग. पुस्तके न विद्यते ।

१ क. 'श्वरोऽप्युत । अ० । २ क. ब्राह्मलक्ष्मा स्व । घ. ब्राह्मलक्ष्म्या स्व । ३ ड. जुष्टा । ४ क. 'व्य
शेस्तेरव चन्द्रविन्यस्ताविश्वरूपक । वि० । ५ ख. ग. घ. ङ. 'त्या परिपार्थेय वि० । ६ ख. 'भेत । ए० । ७ ख. ग.
ङ. 'गाम ह । ८ ख. 'स्ते तु कु० । ९ ख. घ. बोद्ध । १० ख. 'शिलाधै । ११ ख. ग. घ. ङ. वा । १२ क. 'घसया ।
१३ ख. ग. 'इत्यन्त्यपर्वो । १४ ड. पर्वो । १५ ग. ङ. 'तभाव्य । १६ ङ. 'सत्ययानुक्ता ।

(प्रतिसर्गवर्णनम्)

विष्णुना सह संयुक्तः करोति विकरोति च । स रुद्रो यः साममयस्तथैव च यजुर्मयः ॥ ३४६
 सै एष ओतः प्रोतश्च वहिरन्तश्च निश्चयात् । एको हि भगवान्नाथो ह्यनादिश्चान्तकृद्भिजाः ॥ ३४७
 ततस्त ऋषयः सर्वे दिवाकरसमप्रभाः । स्वं स्वमाश्रमसंवासमारोप्याग्निं तथाऽऽत्मनि ॥ ३४८
 कर्मणा मनसा वाचा विशुद्धेनान्तरात्मना । अनन्यमनसो भूत्वा प्रपद्यन्ते महेश्वरम् ॥ ३४९
 ब्रतोपवासनिरताः सर्वभूतदयापराः । योगमनुपमं दिव्यं प्राप्तं तैश्छिन्नसंशयैः ॥ ३५०
 प्रपद्य परया भक्त्या ज्ञानयुक्तेन तेजसा । तैर्लब्धं रुद्रसालोक्यं शाश्वतं पदमव्ययम् ॥ ३५१
 यः पठेत्तपसा युक्तो वायुप्रोक्तामिमां स्तुतिम्* । ब्राह्मणः क्षत्रियो वाऽपि वैश्यो वा स्वक्रियापरः ॥
 लभते रुद्रसालोक्यं भक्तिमान्विगतज्वरः । अमद्यपश्च यः शूद्रो भवभक्तो जितेन्द्रियः ॥ ३५३
 आभूतसंप्लवस्थायी अप्रतीधातलक्षणः । गाणपत्यं स लभते स्थानं वा सार्वकामिकम् ॥ ३५४
 मद्यपो मद्यपैः सार्धं भूतमर्घ्यैश्च मोदते । सोऽर्च्यमानो महीपृष्ठे मर्त्यानां वरदो भवेत् ॥
 इति होवाच भगवान्वायुर्वाक्यमिदं वरः ॥ ३५५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते शिवपुरवर्णन नामैकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०११५

अथ आधिकशततमोऽध्यायः ।

प्रतिसर्गवर्णनम् ।

सूत उवाच—

प्रत्याहारं प्रवक्ष्यामि परस्यान्ते स्वयंभुवः । ब्रह्मणः स्थितिकाले तु क्षीणे तस्मिन्स्तदा प्रभोः ॥
 यथेदं कुरुतेऽध्यात्मं सुसूक्ष्मं विश्वमीश्वरः । अव्यक्तान्प्रसृते व्यक्तं प्रत्याहारे च कृत्स्नशः ॥ २
 परं तदनु कल्पानामपूर्णे कल्पसंक्षये । उपस्थिते महाघोरे ह्यमत्यक्षे तु कस्यचित् ॥ ३
 अन्ते द्रुमस्य संपाप्ते पश्चिमस्य मनोस्तदा । अन्ते कलियुगे तस्मिन् (+ नक्षीणे संहार उच्यते ॥ ४
 संप्रक्षाले तदा वृत्ते प्रत्याहारे ह्युपस्थिते । प्रत्याहारे तदा तस्मिन्भूततन्मात्रसंक्षये ॥ ५
 महर्देदेविकारस्य विशेषान्तस्य संक्षये । स्वभावकारिते तस्मिन्प्रवृत्ते प्रतिसंचरे ॥ ६
 आपो ग्रसन्ति वै पूर्वं भूमेर्गन्धात्मकं गुणम् । आत्तगन्धा ततो भूमिः मलयत्वाय कल्पते ॥
 प्रविष्टे गन्धतन्मात्रे तोयावस्था धरा भवेत् ॥ ७
 आपस्तदा प्रनष्टा वै वेगवत्यो महास्वनाः । सर्वमापूरयित्वेदं तिष्ठन्ति विचरन्ति च ॥ ८

* इत उत्तरमधिकमर्थं ख. पुस्तके तथा—शिवलोके स वसति यावदामृतसङ्ग्रहम् । इति । + धनुर्ध्विहान्तर्गतप्रस्थो ड. पुस्तके नास्ति ।

१ क. 'युक्त क' । २ क. एष उतप्रो' । ३ ख. 'भाः । सन्यस्याय सप्त चात्यमा' । ४ क. 'तमि । अ' ।
 ५ घ. ड. श्रुतिम् । ६ क. ग वा सर्व' । ७ ग घ. ड. 'कामे तु । ८ ख. ड. 'भो । तथे' । ९ ख. ग. घ. ड.
 'श्वरम् । अ' । १० ड. 'रेण कृ' । ११ ख घ. ड. 'परे तदाऽनुक' । १२ ख. घ. 'प्रकाले । १३ क. 'रेणपाधिते ।
 १४ घ. 'दादिविका' । १५ ख. ग. घ. ड. 'डास्तु वे' ।

- अपामंस्ति गुणो यस्तु ज्योतिषे लीयते रसः । नश्यन्त्यापस्तदा तच्च रसतन्मात्रसंक्षपात् ॥ ९
- तेजसा संहतरसा ज्योतिष्ट्वं प्राप्नुवन्त्युत । प्रस्ते च सलिले तेजः सर्वतोमुखमोक्षपत्रे ॥ १०
- अथाग्निः सर्वतो व्याप्त आदत्ते तज्जलं तदा । सर्वमापूर्यतेऽर्चिर्भिस्तदा जगदिदं शनैः ॥ ११
- आर्चिर्भिः संतते तस्मिंस्तिर्यगूर्ध्वमधस्ततः । ज्योतिषोऽपि गुणं रूपं वायुरात्ति प्रकाशकम् ॥ १२
- प्रलीयते तदा तस्मिन्दीपाचिरिव मारुते ॥ १२
- प्रनष्टे रूपतन्मात्रे हृतरूपो विभावसुः । उपशाम्यति तेजो हि वायुना ध्रूयते महत् ॥ १३
- निरालोके तदा लोके वायुभूते च तेजसि । ततस्तु मूलमासाद्य वायुः संभवमात्मनः ॥ १४
- ऊर्ध्वं चाधश्च तिर्यक्च दोधवीति दिशो दश । वायोऽपि गुणं स्पर्शमाकाशं ग्रसते च तत् ॥ १५
- प्रशाम्यति तदा वायुः खं तु तिष्ठत्यनावृतम् । अरूपमरसस्पर्शमगन्धं न च मूर्तिमत् ॥ १६
- सर्वमापूरयन्नादिः सुमहत्प्रकाशते । परिमण्डलं तच्छुषिरमाकाशं शब्दलक्षणम् ॥ १७
- शब्दमात्रं तदाकाशं सर्वमावृत्य तिष्ठति । तं तु शब्दगुणं तस्य भूतादिग्रसते पुनः ॥ १८
- भूतेन्द्रियेषु युगपद्भूतादौ संस्थितेषु वै । अभिमानात्मको ह्येष भूतादिस्तामसः स्मृतः ॥ १९
- भूतादिं ग्रसते चापि महान्वै बुद्धिलक्षणः । महानात्मा तु विज्ञेयः संकल्पो व्यवसायकः ॥ २०
- बुद्धिर्मनश्च लिङ्गश्च महानक्षर एव च । पर्यायवाचकैः शब्दैस्तमाहुस्तत्त्वचिन्तकाः ॥ २१
- संप्रलीनेषु भूतेषु गुणसाम्ये तमोमये । स्वात्मन्येव स्थिते चैव कारणे लोककारणे ॥ २२
- विनिवृत्ते तदा सर्गे प्रकृत्याऽवस्थितेन वै । तदाऽऽद्यन्तपरोक्षत्वाददृष्टत्वाच्च कस्यचित् ॥ २३
- अनाख्यानादवोधत्वादज्ञानाज्ज्ञानिनामपि । आगतागतिकत्वाच्च ग्रहणं तन्न विद्यते ॥ २४
- भौवग्राह्यानुमानाच्च चिन्तायित्वेदमुच्यते । स्थिते तु कारणे तस्मिन्नित्ये सदसदात्मिके ॥ २५
- अनिर्देश्या प्रवृत्तिर्वै स्वात्मिका कारणेन तु । एवं संप्रदायोऽभ्यस्तात्क्रमात्मकतयस्तु वै ॥ २६
- प्रत्याहारे तदा सर्गे प्रविशन्ति परस्परम् । येनेदमावृतं सर्वमण्डलमप्यु प्रलीयते ॥ २७
- सप्तद्वीपसमुद्रान्तं सप्तलोकं सपर्वतम् । उदकावरणं यच्च ज्योतिषां लीयते तु तत् ॥ २८
- यत्तेजसं चाऽऽवरणमाकाशं ग्रसते तु तत् । यद्वायव्यं चाऽऽवरणमाकाशं ग्रसते तु तत् ॥ २९
- आकाशावरणं यच्च भूतादिग्रसते तु तत् । भूतादिं ग्रसते चापि महान्वै बुद्धिलक्षणः ॥ ३०
- महान्तं ग्रसतेऽव्यक्तं गुणसाम्यं ततः परम् । एतौ संहारविस्तरौ ब्रह्माऽव्यक्तात्ततः पुनः ॥ ३१
- सृजते ग्रसते चैव विकारान्तर्गसंयोगे । संसिद्धकार्यकरणाः संसिद्धां ज्ञानिनस्तु वै ॥ ३२
- गत्वा जवं जवीभावे स्थानेष्वेषु प्रसंयमात् । प्रत्याहारे वियुज्यन्ते क्षेत्रज्ञाः करणैः पुनः ॥ ३३
- अव्यक्तं क्षेत्रमित्याहुर्ब्रह्म क्षेत्रज्ञ उच्यते । साधर्म्यवैधर्म्यैर्कृतः संयोगोऽनादिर्मांस्तयोः ॥ ३४
- एवं सर्गेषु विज्ञेयं क्षेत्रज्ञेऽपि ब्रह्मणाः । ब्रह्मविचैव विज्ञेयः क्षेत्रज्ञानात्पृथक्पृथक् ॥ ३५
- विषयाविषयत्वं च क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोः स्मृतम् । ब्रह्मा तु विषयो ज्ञेयोऽविषयः क्षेत्रमुच्यते ॥ ३६
- क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं क्षेत्रं क्षेत्रज्ञार्थं प्रचक्षते । बहुत्वाच्च शरीराणां शरीरी बहुधा स्मृतः ॥ ३७

१ ख. ग. 'मस्तिगु' । २ ख. 'तिषो ली' । ३ क. 'दाऽन्ते च र' । ४ ग. घ. 'भीक्षते' । ५ क. 'ध्रुते' ।
 ६ ख. ग. घ. ड. 'महान्' । ७ क. ग. 'स्तुमुल' । ८ ग. 'मादी सु' । ९ घ. 'ण्डस्त्वसुवि' । १० ख. घ. ड. 'ति तव
 श' । ११ ड. 'दचोयत्वा' । १२ ख. ड. 'भावाप्रा' । १३ ख. घ. 'स्यामिका' । १४ ग. घ. ड. 'संदिश्यते' । १५ क.
 'ण्डलस्तु प्र' । १६ ग. ड. 'यत्' । १७ क. ग. 'मान्' । १८ ख. 'भ्रंशा क्षेत्र' । १९ क. 'कृतसं' ।

(प्रतिसर्गवर्णनम्)

अव्ययहोसंकराच्चैव ज्योतिर्वच्च व्यवस्थितः । यस्मात्प्रतिशरीरं हि सुखदुःखोपलब्धिता ॥

तस्मात्पुरुषनानात्वं विज्ञेयं तु विजानता ॥

३८

यदा प्रवर्तते चैषां भेदानां चैव संयमाः । स्वभावकारिताः सर्वे कालेन महता तदा ॥

३९

निवर्तते तदा तस्य स्थितिरागः स्वयंभुवः । सहसा योज्यकैः सर्वैर्ब्रह्मलोकनिवासिभिः ॥

४०

विनिवृत्ते तदा रागे स्थितावात्मनिवासिनाम् । तत्कालवासिनां तेषां तदा तदोपदर्शिनम् ॥

उत्पद्यतेऽथ वैराग्यमात्मवादप्रणाशनम् । भोज्यभोक्तृत्वनात्वे तेषां तद्भावदर्शिनम् ॥

४२

पृथग्ज्ञानेन क्षेत्रज्ञास्ततस्ते ब्रह्मलौकिकाः । प्रकृतौ करणातीताः सर्वे नानाप्रदर्शिनः ॥

४३

स्वात्मन्येवावतिष्ठन्ते प्रशान्ता दर्शनात्मकाः । शुद्धा निरञ्जनाः सर्वे चेतनाचेतनास्तथा ॥

४४

तत्रैव परिनिर्वाणाः स्मृता नाऽऽगामिनस्तु ते । निर्गुणत्वान्निरात्मानः प्रकृत्यन्ते व्यतिक्रमात् ॥

इत्येवं प्राकृतः प्रोक्तः प्रतिसर्गः स्वयंभुवः । भिद्यन्ते सर्वभूतानां करणानि प्रसंयमे ॥

४६

इत्येव संयमश्चैव तत्त्वानां करणैः सह । तत्त्वप्रसंयमो ह्येव स्मृतो ह्यवर्तको द्विजाः ॥

४७

सुत उवाच—

धर्माधर्मौ तपो ज्ञानं शुभे सत्यावृते तथा । ऊर्ध्वभावो ह्यधोभावो सुखदुःखे प्रियाप्रिये ॥

४८

सर्वमेतत्प्रियातस्य गुणमात्रात्मकं स्मृतम् । निरिन्द्रियाणां च तदा ज्ञानिनां यच्छुभाशुभम् ॥

४९

प्रकृतेर्या चैव तत्सर्वं पुण्यं पापं प्रतिष्ठति । योन्यवस्थां स्वभावे च देहिनां तु निषिच्यते ॥

जन्तूनां पापपुण्यं तु प्रकृतौ यत्प्रतिष्ठितम् । अव्यक्तस्थानि तान्येव पुण्यपापानि जन्तवः ॥

५१

योजयन्ति पुनर्देहे देहान्यत्वे तथैव च ॥

धर्माधर्मौ तु जन्तूनां गुणमात्रात्मकाबुधौ । करणैः स्वैः प्रचीयेते कायत्वेनेह जन्तुभिः ॥

५२

सुचेतनाः प्रलीयन्ते क्षेत्रज्ञाधिष्ठिता गुणाः । सर्गे च प्रतिसर्गे च संसारे चैव जन्तवः ॥

संयुज्यन्ते वियुज्यन्ते करणैः संचरन्ति च ॥

५३

राजसी तामसी चैव सात्त्विकी चैव वृत्तयः । गुणमात्राः प्रवर्तन्ते पुरुषाधिष्ठितास्त्रिधा ॥

५४

ऊर्ध्वं देवात्मकं सत्त्वमधोभागात्मकं तमः । तयोः प्रवर्तकं मध्य इहैवाऽऽवर्तकं रजः ॥

५५

इत्येवं परिवर्तन्ते त्रयः श्रोतोगुणात्मकाः । लोकेषु सर्वभूतानां तन्न कार्यं विजानता ॥

५६

अविद्यामत्ययारम्भा आरम्यन्ते हि मानवैः । एतास्तु गतयस्त्रिस्तः शुभाः पापात्मिकाः स्मृताः

तमसाऽभिभवाज्जन्तुर्याथातथ्यं न विन्दति । अतस्त्वदर्शनात्सोऽथ त्रिविधं बध्यते ततः ॥

५८

प्राकृतेन च बन्धेन तथा वैकारिकेण च । दक्षिणाभिस्तृतीयेन बद्धोऽत्यन्तं विवर्तते ॥

५९

इत्येते वै त्रयः प्रोक्ता बन्धा ह्यज्ञानहेतुकाः । अनित्ये नित्यसंज्ञा च दुःखे च सुखदर्शनम् ॥

* अंस्वे स्वामिति च ज्ञानमशुचौ शुचिनिश्चयः । येषामेते मनोदोषा ज्ञानदोषा विषयात् ॥

६१

* नास्त्ययं श्लोकः ख. पुस्तके ।

१ घ. अवहता । २ क. 'हाशक' । ३ ख. 'लम्बिता' । घ. लक्षिता । ४ ख. घ. 'दा । विव' ।
 ५ ख. घ. 'दा तेषां स्थितिरात्म' । ग. ड. 'दा तेषां स्थितिरात्म' । ६ ग. ड. 'नात्वेस्तेषा' । ७ क. 'णानातीता' । ८ घ.
 'नात्वद्' । ९ ख. घ. ड. 'नां कार' । १० ख. घ. ड. 'नां कार' । ११ ग. घ. ड. 'प्रगत' । १२ ख. घ. ड. 'कृत्वा
 च' । १३ घ. घ. ड. 'स्थासु तास्वेव दे' । १४ क. 'वः । ये ज' । १५ ख. ग. घ. ड. करणैः । १६ घ. 'यः ।
 नियुज्यन्ते वि' । १७ ख. घ. ड. कारणैः । १८ क. 'न्तुर्याथा' । १९ घ. 'न्त निव' । २० घ. ड. अभेऽयमि' ।

रागद्वेषनिवृत्तिश्च तज्ज्ञानं समुदाहृतम् । अज्ञानं तमसो मूलं कर्मद्वयफलं रजः ॥
 कर्मजस्तु पुनर्देहो महादुःखं प्रवर्तते ॥ ६२
 श्रोत्रजा नेत्रजा चैव त्वग्निहोत्राणतस्तथा । पुनर्भवकरी दुःखा कर्मणां जायते तु सा ॥ ६३
 सतृष्णोऽभिहितो बालः स्वकृतैः कर्मणः फलैः । तैलेपालीकवज्जीवस्तत्रैव परिवर्तते ॥ ६४
 तस्मात्स्थूलमनर्थानामज्ञानमुपदिश्यते । तं शैशुमवधार्यैकं ज्ञाने यत्नं समाचरेत् ॥ ६५
 ज्ञानाद्धि त्यज्यते सर्वं त्यागाद्बुद्धिर्विरज्यते । वैराग्याच्छुध्यते चापि शुद्धः सत्त्वेन मुच्यते ॥
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि रागं भूतापहारिणम् । अभिपङ्गाय यो यस्माद्विषयोऽप्यवशात्मनः ॥ ६७
 अनिष्टमभिपङ्गं हि प्रीतितापविपादनम् । दुःखलाभेन तापश्च सुखानुस्मरणं तथा ॥ ६८
 इत्येष वैषयो रागः संभूत्याः कारणं स्मृतम् । ब्रह्मादौ स्थावरान्ते वै संसारे ह्याधिभौतिके ॥
 अज्ञानपूर्वकं तस्मादज्ञानं तु विवर्जयेत् ॥ ६९
 यस्य चाऽऽर्पं न प्रमाणं शिष्टाचारं तथैव च । वर्णाश्रमविरोधी यः शिष्टशास्त्रविरोधकः ॥ ७०
 एष मार्गो हि निरधितिर्यग्यौनौ च कारणम् । तिर्यग्योनिगतं चैव कारणं स निरुच्यते ॥ ७१
 विविधा यातना स्थाने तिर्यग्यौनौ च षड्विधे । कारणे विषये चैव प्रतिघातस्तु सर्वशः ॥ ७२
 अनैश्वर्यं तु तत्सर्वं प्रतिघातात्मकं स्मृतम् । इत्येषा तामसी वृत्तिर्भूतादीनां चतुर्विधा ॥ ७३
 सत्त्वस्थमात्रकं चित्तं यथा सत्त्वप्रदर्शनात् । तत्त्वानां च तथा तत्त्वं दृष्ट्वा वै तत्त्वदर्शनात् ॥ ७४
 सत्त्वक्षेत्रज्ञानानात्वमेतज्ज्ञानार्थदर्शनम् । नानात्वदर्शनं ज्ञानं ज्ञानाद्वैयोगमुच्यते ॥ ७५
 तेन बद्धस्य वै बन्धो मोक्षो मुक्तस्य तेन च । संसारे विनिवृत्ते तु मुक्तो लिङ्गेन मुच्यते ॥ ७६
 निःसंबन्धो ह्यचैतन्यः स्वात्मन्येवावतिष्ठते । स्वात्मव्यवस्थितश्चापि विरूपाख्येन लिख्यते ॥ ७७
 इत्येतल्लक्षणं प्रोक्तं समासाज्ज्ञानमोक्षयोः । स चापि त्रिविधः प्रोक्तो मोक्षो वै तत्त्वदर्शाभिः ॥
 पूर्वं वियोगो ज्ञानेन द्वितीयो रागसंशयात् । लिङ्गाभावात्तु कैवल्यं कैवल्यात्तु निरञ्जनम् ॥ ७९
 निरञ्जनत्वाच्छुद्धस्तु ततो नेता न विद्यते । तृष्णाक्षयात्तृतीयस्तु व्याख्यातं मोक्षकारणम् ॥ ८०
 निमित्तमप्रतीघात इष्टशब्दादिलक्षणे । अष्टावेतानि रूपाणि प्राकृतानि यथाक्रमम् ॥ ८१
 क्षेत्रज्ञेष्ववसज्यन्ते गुणमात्रात्मकानि तु । अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि वैराग्यं दोषदर्शनात् ॥ ८२
 दिव्ये च मानुषे चैव विषये पञ्चलक्षणे । अपद्वेषोऽनभिष्वङ्गः कर्तव्यो दोषदर्शनात् ॥ ८३
 तापप्रीतिविपादानां कार्यं तु परिवर्जनम् । एवं वैराग्यमास्थाय शरीरी निर्ममो भवेत् ॥ ८४
 अनित्यमशिवं दुःखमिति बुद्ध्याऽनुचिन्त्यं च । विशुद्धं कार्यकरणं सत्त्वैवमप्येति चरान्तुय(१) ॥
 परिपक्वकपायो हि कृत्स्नान्दोषान्प्रपश्यति । ततः प्रमाणकाले हि दोषैर्नैमित्तिकैस्तथा ॥ ८६
 ऊष्मा प्रकुपितः काये तीव्रवायुसमीरितः । स शरीरमुपाश्रित्य कृत्स्नान्दोषान्खण्डिष्वै ॥ ८७
 प्राणस्थानानि भिन्दन् हि च्छिन्दन्मर्माप्यतीत्य च । शैत्यात्मकुपितो वायुर्दुर्ध्वं तु क्रमते ततः ॥ ८८

१ घ. 'तृष्णाभिहितो' । २ ख घ. ड. 'लौकिक' । ३ क ख. ग. ड. 'शक्तम्' । ४ क 'ना द्वेजयते' । ५ ग. ड. 'रागाच्छु' । ६ ख. ग. ड. 'भिष्वङ्गाय यो' । ७ ख. ग. ड. 'पयेध्व' । ८ ख. 'निष्टेष्वनौमद्वद्' प्र. ड. 'निष्टेऽनिष्ट-भिष्वङ्गः प्री' । ९ ख. ग. घ. ड. 'विददो यः' । १० ख हि वै धर्मस्तिर्य' । ११ घ. 'मात्मकं' । १२ ख ग. ड. 'सत्त्वं प्र' । १३ ख. ग. घ. ड. 'स्तु नेता नेतान' । १४ ग. 'मू' नैमित्तिकं प्र. १५ घ. 'शेषु च स' । १६ घ. ड. 'बुद्ध्याऽनु' । १७ ख. 'वान्येति वस्तुता' । १८ घ. 'वान्येति वस्तु ये' । १९ ड. 'वान्येति विशन्तुया' । २०

(प्रतिसर्गवर्णनम्)

स चायं सर्वभूतानां प्राणस्थानेष्ववस्थितः । समासात्संवृते ज्ञाने संवृतेषु च कर्मसु ॥ ८९
 स जीवोऽनभ्यधिष्ठानः कर्मभिः स्वैः पुराकृतैः । अष्टाङ्गप्राणवृत्तीर्वै स विद्याव्रयते पुनः ॥ ९०
 शरीरं मज्जहं (हृत्) सो वै निरुच्छ्वासस्ततो भवेत् । एवं प्राणैः परित्यक्तो मृत इत्यभिधीयते ॥ ९१
 यथेह लोके खद्योतं नीयमानमितस्ततः । रज्जनं तद्वधे यत्तु नेता नेता न विद्यते ॥ ९२
 तृष्णाक्षयस्तृतीयस्तु व्याख्यातं मोक्षलक्षणम् । शब्दाद्ये विषये दोषविषये पञ्चलक्षणे ॥ ९३
 अमद्वेषोऽनभिष्वङ्गः प्रीतितापविवर्जनम् । वैराग्यकारणं ह्येतत्प्रकृतीनां लयस्य च ॥ ९४
 अष्टौ प्रकृतयो ज्ञेयाः पूर्वोक्ता वै यथाक्रमम् । अव्यक्ताद्यास्तु विज्ञेया भूतान्ताः प्रकृतेर्लयाः ॥ ९५
 वर्णाश्रमाचारयुक्ताः शिष्टाः शास्त्रविरोधिनः । वर्णाश्रमाणां धर्मोऽयं देवस्थानेषु कारणम् ॥ ९६
 ब्रह्मादीनि पिशाचान्तान्यष्टौ स्थानानि देवताः । ऐश्वर्यमणिमाद्यं हि कारणं ह्यष्टलक्षणम् ॥ ९७
 निमित्तमप्रतीयात इष्टे शब्दादिलक्षणे । अष्टावेतानि रूपाणि प्राकृतानि यथाक्रमम् ॥ ९८
 क्षेत्रक्षेप्वनुपज्यन्ते गुणमात्रात्मकानि तु । प्रावृद्काले पृथक्त्वेन पश्यन्तीह न चक्षुषा ॥ ९९
 पश्यन्त्येवंविधं सिद्धा जीवं दिव्येन चक्षुषा । श्वाविति श्वानपानश्च (?) योनीः प्रविशतस्तथा ॥
 तिर्यग्धूर्ध्वमधस्ताच्च धावतोऽपि यथाक्रमम् । जीवप्राणास्तथा लिङ्गं कारणं च चतुष्टयम् ॥ १०१
 पर्यायवाचकैः शब्दैरेकार्थैः सोऽभिलिख्यते । व्यक्ताव्यक्ते प्रमाणोऽयं स वै रूपं तु कृत्स्नशः ॥
 अव्यक्तान्तगृहीतं च क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं च यत् । एवं ज्ञात्वा शुचिर्भूत्वा ज्ञानाद् वै विप्रमुच्यते ॥ १०३
 नष्टं चैव यथा तत्त्वं तत्त्वानां तत्त्वदर्शनम् । यथेष्टं परिनिर्याति भिन्ने देहे सुनिर्हृते ॥ १०४
 भिद्यते कैरणं चापि अव्यक्ताज्ञानिनस्तथा । मुक्तो गुणशरीरेण प्राणायामेन तु सर्वशः ॥ १०५
 नान्यच्छरीरमादत्ते दग्धे बीजे यथाऽङ्कुरैः । जीविकः सर्वसंसारोद्भिज्जशरीरमानसः ॥ १०६
 ज्ञानाद्यतुर्दशाच्छुद्धः प्रकृतिं सोऽनुवर्तते । प्रकृतिं सत्यमित्याहुर्भिकारोऽनृतमुच्यते ॥ १०७
 तत्सद्भावोऽनृतं ज्ञेयं सद्भावः सत्यमुच्यते । अनामरूपक्षेत्रज्ञनामरूपं प्रचक्षते ॥ १०८
 यस्मात्क्षेत्रं विजानाति तस्मात्क्षेत्रज्ञ उच्यते । क्षेत्रप्रत्ययतो यस्मात्क्षेत्रज्ञः शुभ उच्यते ॥ १०९
 क्षेत्रज्ञः स्मर्यते तस्मात्क्षेत्रं तज्ज्ञैर्विर्भाव्यते । क्षेत्रत्यप्रत्ययं दृष्टं क्षेत्रज्ञः प्रत्ययी सदा ॥ ११०
 क्षेपणात्करणाच्चैव क्षतत्राण्युत्तथैव च । भोज्यत्वाद्विषयत्वाच्च क्षेत्रं क्षेत्रविदो विदुः ॥ १११
 महदाद्यं विशेषान्तं सर्वरूप्यं विलक्षणम् । विकारलक्षणं तद्वै साक्षरक्षरमेव च ॥ ११२
 तमेव च विकारं तु यस्माद् वै क्षरते पुनः । तस्माच्च कारणाच्चैव क्षरमित्यभिधीयते ॥ ११३
 * संसारनरकेभ्यश्च त्रायते पुरुषं च यत् । दुःखत्राणात्पुनश्चापि क्षेत्रमित्यभिधीयते ॥ ११४

* अयं श्लोको न विद्यते क. घ. पुस्तकयोः ।

१ ख ग घ. ह 'वृत्तिर्वै' । २ ख. विसर्ज । ३ क. ग. ह्येतत् प्रकृतिं । ४ घ. 'तन्ताप्राकृतास्तथा । ब' ।
 ५ क. देवता । ६ ख. ग. घ. ह 'विधाः सि' । ७ ख. 'पा । व्यावितश्चाप्रपानात्तु यो' । घ. 'पा । श्वारित् सानपानिश्चयो' ।
 ८. 'पा । श्वावितश्चाप्रपानश्च यो' । ८ घ. धावतोऽपि । ९ ग घ. 'व्यक्तोऽप्र' । १० घ. 'य रूप्यमृतपु क' । ११ ख.
 ग. ह 'क्षेत्रे । य' । १२ घ. कारण । १३ ख. घ. 'रः । जातीकः । १४ ख. 'रादित्ते शा । घ. 'रादित्ते शा' ।
 १५ ख. ह 'सोऽनित' । १६ ग. ह. 'भाष्यते' । १७ घ. ह. क्षयगा' । १८ ख ग. घ. ड. भोज्यत्वाच्च विषयत्वाच्च क्षेत्रं ।
 १९ ख. ग. ह. 'क्षेत्रे सोऽक्षरक्षरमे' । घ. 'क्षेत्रे सोऽक्षरक्षरमे' । २० ग. ह. 'क्षेत्रे रक्षने' ।

सुखदुःखमोहभावोद्भोज्यमित्यभिधीयते । अचेतत्वाद्धि विषयस्तैद्धि धर्मविभुः स्मृतः ॥ ११५
 न क्षीयते न क्षरति विकारमसृतं तु तत् । अक्षरं तेन चाप्युक्तमक्षीणत्वात्तथैव च ॥ ११६
 यस्मात्पुन्यनुशेते च तस्मात्पुरुष उच्यते । पुरमत्यपिको यस्मात्पुरुषेऽत्यभिधीयते ॥ ११७
 पुरुषं कथयस्वाथ कथं तज्ज्ञैर्विभाष्यते । शुद्धो निरञ्जनाभासो ज्ञानाज्ञानविवर्जितः ॥ ११८
 अस्ति नास्तीति सोऽन्यो वा वद्धो मुक्तो गतः स्थितः । नैर्हेतिकान्तनिर्देश्यसूक्तस्तस्मिन्न विद्यते
 शुद्धत्वार्त्तं तु देश्यो वै दृष्टत्वात्समदर्शनः । आत्मप्रत्ययकारी सारनूनं(?)चापि हेतुकम् ॥
 भावग्राह्यमनुमान्यं चिन्तयन्न प्रमुह्यते ॥ १२०
 यदा पश्यति ज्ञातारं शान्तार्थं दर्शनात्मकम् । दृश्यादृश्येषु निर्देश्यं तदां तदुद्धरं वरम् ॥ १२१
 एवं ज्ञात्वा स विज्ञाता ततः शान्तिं नियच्छति । कार्यं च कारणे चैव बुद्ध्यादौ भौतिके तदा ॥
 संप्रयुक्तो वियुक्तो वा जीवतो वा मृतस्य च । विज्ञाता न च दृश्येत पृथक्त्वेनेह सर्वशः ॥
 स्वेनाऽऽत्मानं तमात्मानं कारणात्मा नियच्छति । प्रकृतौ कारणे चैव स्वात्मन्येवोपतिष्ठति ॥
 अस्ति नास्तीति सोऽन्यो वा इहामुत्रेति वा पुनः । एकत्वं वा पृथक्त्वं वा क्षेत्रज्ञपुरुषेति(?)वा ॥
 आत्मवान्स निरात्मा वा चेतनोऽचेतनोऽपि वा । कर्ता वा सोऽप्यकर्ता वा भोक्ता वा भोज्यमेव वा
 यज्ज्ञात्वा न निवर्तन्ते क्षेत्रज्ञे तु निरञ्जने । अर्वाच्यं तदनाख्यानाद्ग्राह्यत्वादहेतुनि ॥ १३६
 अप्रतर्क्यमचिन्त्यत्वादवाप्यत्वाच्च सर्वशः । नाभिलिम्पति तत्तरं समाप्य मनसा सह ॥ १२७
 क्षेत्रज्ञे निर्गुणे शुद्धे शान्ते क्षीणे निरञ्जने । व्यपेतसुखः दुःखे च निरुद्धे शान्तिमागते ॥ १२८
 निरात्मके पुनस्तस्मिन्वाच्यावाच्यो न विद्यते । एतौ संहारविस्तारौ व्यक्ताव्यक्तौ ततः पुनः
 सृजते ग्रसते चैव ग्रंस्तः पर्यवतिष्ठते । क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं सर्वं पुनः सर्वं प्रवर्तते ॥ १३०
 अधिष्ठानप्रवृत्तेन तस्य ते बुद्धिपूर्वकम् । साधर्म्यवैधर्म्यकृतः संयोगो विधितस्तयोः ॥
 अनादिमान्स संयोगो महापुरुषजः स्मृतः ॥ १३१
 यावैच सर्गप्रतिसर्गकालस्तावच्च तिष्ठति सुसंनिरुध्य ।
 पूर्वं हितव्ये(?)तदबुद्धिपूर्वं प्रवर्तते तत्पुरुषार्थमेव ॥ १३२
 एषा निसर्गप्रतिसर्गपूर्वं प्र(प्रा)धानिकी चेश्वरकारिता च ।
 अनाद्यनन्तौ ह्यभिमानपूर्वकं विव्रासयन्ती जगदभ्युपैति ॥ १३३
 इत्येष प्राकृतः सर्गस्तृतीयो हेतुलक्षणः । उक्तो ह्यस्मिस्तदाऽत्यन्तं करैस्तत्प्रमुच्यते(?) ॥ १३४

+ अत्र संधिरपिः ।

१ क 'वा भो' । २ ख 'यये तद्विधर्म विभुः स्मृतम् । न । ३ ग. ड. 'स्तद्धि र्भविभुः स्मृतम् । न । ४ घ. ड. 'स्मात्पर्ये' । ५ घ. ड. 'रुष इत्य' । ६ घ. 'हेतुकाक्षनिर्देश्यसूक्तस्त' । ७ ड. 'काक्षनिर्देश्यसूक्तस्त' । ८ ख. ग. 'अनु देशो वै । ९ घ. 'रीसर' । ड. 'रीस नूनवाऽपि । १० ख. छ. 'दान्तदुर्धर व' । ११ घ. तथा । १२ ड. 'निगच्छ' । १३ ख. ग. घ. ड. 'णे तत्र स्वा' । १४ ख. 'ष्ठते । अ' । १५ ख. ग. घ. ड. वा । नात्म' । १६ ख. घ. ड. 'तना चे' । १७ ड. 'वाच्येत' । १८ ड. 'तुभिः । अ' । १९ घ. 'दगारत्वा' । २० ख. प्रस्तोप' । घ. ड. प्रस्तोप' । २१ क. 'कृतसं' । २२ ख. ग. घ. 'दिमांश्चेत्संयो' । २३ ख. ड. 'वत्सर्गः प्रतिसर्गः का' । २४ ग. घ. ड. 'न्तावभि' । २५ ख. ग. घ. 'रस्त' । ड. 'रक्षस्त' ।

(सृष्टिवर्णनम्)

इत्येव प्रतिसर्गो वस्त्रिविधः कीर्तितो मया । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च भूयः किं वर्तयाम्यहम् ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रतिसर्गवर्णनं नाम द्व्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०२५०

अथ *याधिरश्नदतमोऽध्यायः ।

अथ सृष्टिवर्णनम् ।

ऋषय ऊचुः—

- सूतं सुमहदाख्यानं भवता परिकीर्तितम् । प्रजानां मनुभिः सार्धं देवानामृषिभिः सह ॥ १
- पितृगन्धर्वभूतानां पिशाचोरगेरक्षसाम् । दैत्यानां दानवानां च यक्षाणामेव पक्षिणाम् ॥ २
- अत्यद्भुतानि कर्माणि विधिमान्धर्मनिश्चयः । विचित्राश्च कथायोगा जन्म चात्रयमनुत्तमम् ॥ ३
- तत्कथ्यमानमस्माकं भवता श्लक्ष्णया गिरा । मनःकर्णसुखं सौते प्रीणात्यौभूतसंभवम् ॥ ४
- एवमाराध्य ते सूतं सत्कृत्य च महर्षयः । पप्रच्छुः सन्निभः सर्वे पुनः सर्गप्रवर्तनम् ॥ ५
- [* कथं सूत महाप्राज्ञ पुनः सर्गः प्रपत्स्यते । बन्धेषु संमलीनेषु गुणसाम्ये तमोमये ॥ ६
- विकारेष्वविष्टेषु अव्यक्ते चाऽऽत्मनि स्थिते । + अपवृत्ते ब्राह्मणेन महासाधो(यु)ज्यगैस्तदा ॥
- कथं प्रपत्स्यते सर्गस्तत्रः प्रमूहि पृच्छताम् ॥ ७
- एवमुक्तस्ततः सूतस्तदाऽसौ लोमहर्षणः । व्याख्यातुमुपचक्राम पुनः सर्गप्रवर्तनम् ॥ ८
- अहं वो वर्तयिष्यामि यथा सर्गः प्रपत्स्यते । पूर्ववत्स तु विज्ञेयः समासात्त निरोधत ॥ ९
- दृष्टं चैवानुमेयं च तर्कं वक्ष्यामि युक्तिनः । तस्माद्वाचो निवर्तन्ते अपाप्य मनसा सह ॥ १०
- अव्यक्तवत्परोक्षत्वाद्ग्रहणं तदुरासदम् । विकारैः प्रतिसंहृष्टे गुणसाम्ये निवर्तते ॥ ११
- प्रधानं पुरुषाणां च साधर्म्येणैव तिष्ठति । धर्माधर्मौ प्रलीयेते अव्यक्तौ प्राणिनां सदा ॥ १२
- सत्त्वमात्रात्मको धर्मो गुणसत्त्वे प्रतिष्ठितः । तमोमात्रात्मकोऽधर्मो गुणे तमसि तिष्ठति ॥ १३
- अविभागवन्तावेतौ गुणसाम्यस्थिताबुधौ । सर्वकार्ये बुद्धिपूर्वं प्रधानस्य प्रपत्स्यते ॥ १४
- अबुद्धिपूर्वं क्षेत्रज्ञो ह्यधिष्ठास्यति तान्गुणान् । एवं तानभिमानेन प्रपत्स्येत पुरस्तदा ॥ १५
- यदा प्रवर्तितव्यं तु क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्द्वयोः । भोज्यभोक्तृत्वसंबन्धं प्रपत्स्येते युताबुधौ ॥ १६
- तस्माच्छरणमव्यक्तं साम्ये स्थित्वा गुणात्मकान् । क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं तच्च वैषम्यं भजते तु तत् ॥
- ततः प्रपत्स्यते व्यक्तं क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्द्वयोः । क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं सत्त्वं विकारं जनयिष्यति ॥ १८
- महदाद्यं विशेषान्तं चतुर्विंशगुणात्मकम् । क्षेत्रज्ञस्य प्रधानस्य पुरुषस्य प्रपत्स्यते ॥ १९
- ब्रह्माण्डे प्रथमः सोऽथ भविता चेश्वरः पुनः । ततो ज्ञेयस्य कृत्स्नस्य सर्वभूतपतिः शिवः ॥ २०
- ईश्वरः सर्वभुक्तानां ब्रह्मा ब्रह्मपयो महान् । आदिदेवः प्रधानस्यानुग्रहाय प्रवक्ष्यते ॥ २१

* धनुर्ध्वान्तर्गतप्रत्येकं पुस्तके नास्ति । + नास्त्यर्थमिदं घ. पुस्तके ।

१ घ ड 'तस्तुम्' । २ ख ड, 'गराक्ष' । ३ ख, ग घ 'त्यामृत' । ४ ड 'रेषु वि' । ५ ग ड 'णा तु म' ।

६ घ ड अप्र बो । ७ ख ग ड 'त्वाद्वदन त' । ८ ख, घ ड पुर सर । य' । ९ ख, ग 'बन्धा प्रपत्स्यन्ते कृता' ।

१० घ ड 'मुक्तीना' । ११ घ प्रवक्ष्यते ।

अनाद्यौ वरमुत्पादाद्युभौ सूक्ष्मौ तु तौ स्मृतौ । अनादिसंयोगयुतौ सर्वक्षेत्रज्ञमेव च ॥ २२

अद्युद्धिपूर्वकं युक्तौ मशकौ तु वरौ तदा । अपत्ययमेनाद्यं च स्थिताद्युदकमैप्स्यशः(?) ॥ २३

प्रवृत्ते पूर्वतः पूर्वं पुनः सर्गे मपत्स्यते । अज्ञा गुणैः प्रवर्तन्ते रजःसत्त्वतमात्मकम् ॥ २४

प्रवृत्तिकाले रजसाऽभिप्रेतमहस्वभूतादिविशेष्यतां च ।

विशेषतां चेन्द्रियतां च यान्ति गुणाधैसाने पतिभिर्मनुष्याः ॥ २५

सत्याभिध्यायिनस्तस्य ध्यायिनः सन्निमित्तकम् । रजःसत्त्वतमा व्यक्ता विधर्माणः परस्परम् ॥

आर्द्यन्ते संप्रपत्स्यन्ते क्षेत्रतज्ज्ञास्तु सर्वशः । संसिद्धकार्यकरणा उत्पद्यन्तेऽभिमानिनः ॥ २७

सर्वे सत्त्वाः प्रपद्यन्ते अव्यक्तात्पूर्वमेव च । भ्रंसूते या च सुवहाः साधिकाश्चाप्यसाधिका ॥ २८

संसरन्तस्तु ते सर्वे स्थानमकरणैः सह । कार्याणि प्रतिपत्स्यन्त उत्पद्यन्ते पुनः पुनः ॥ २९

गुणमार्गात्मकाश्चैव धर्माधर्मौ परस्परम् । आरप्सन्ती(भन्ते)ह चान्योन्यं वरेणानुग्रहेण च ॥ ३०

सर्वे तुल्याः प्रसृष्टार्थं सर्गादौ यान्ति विक्रियाम् । गुणैस्तत्प्रतिधावन्ते तस्मात्तत्तस्य रोचते ॥

गुणास्ते यानि सर्वाणि मार्गद्वयेः प्रतिपेदिरे । तान्येव प्रतिपद्यन्ते सृज्यमानाः पुनः पुनः ॥ ३२

हिंसाहिंसे मृदुकूरे धर्माधर्मवृत्तानृते । तद्भाविताः प्रपद्यन्ते तस्मात्तत्तस्य रोचते ॥ ३३

महाभूतेषु नानात्वमिन्द्रियार्थेषु मूर्तिषु । विप्रयोगाश्च भूतानां गुणेभ्यः संप्रवर्तते ॥ ३४

इत्येष वो मया ख्यातः पुनः सर्गः समासतः * । समासादेव वक्ष्यामि ब्रह्मणोऽथ समुद्भवम् ॥

अव्यक्तात्कारणात्तस्मान्नित्यात्सदसदात्मिकात् । प्रधानपुरुषाभ्यां तु जायते च महेश्वरः ॥ ३६

स पुत्रः संभवपिता जायते ब्रह्मसंज्ञितः । सृजते स पुनर्लोकानभिमानगुणात्मकान् ॥ ३७

अहंकारस्तु महत्तस्माद्भूतानि चाऽऽत्मनः । युगपत्संप्रवर्तन्ते भूतान्येवेन्द्रियाणि च ॥

भूतभेदाश्च भूतेभ्य इति सर्गः प्रवर्तते ॥ ३८

विस्तरावयवस्तेषां यथाप्रज्ञं यथाश्रुतम् । कीर्तितं वो यथा पूर्वं तथैवाभ्युपधार्यताम् ॥ ३९

एतच्छ्रुत्वा नैमिषेयास्तदानीं लोकोत्पत्तिं संस्थितिं च व्ययं च ॥

तस्मिन्सन्नेऽवभृथं प्राप्य शुद्धाः पुण्यं लोकमृषयः प्राप्नुवन्ति ॥ ४०

यथा सूर्यं विधिवद्देवतादीनिष्ट्वा चैवावभृथं प्राप्य शुद्धाः ॥

त्यक्त्वा देहानायुपोऽन्ते कृतार्थान्पुण्याल्लोकान्प्राप्य युथेष्टं चरिष्यथ ॥ ४१

एते ते नैमिषेया वै इष्ट्वा सृष्ट्वा च वै तदा । जग्मुश्चावभृथस्त्राताः स्वर्गं सर्वे तु सन्निधः ॥ ४२

* इत उत्तरमयं श्लोकः ख. पुस्तके स यथा—धारणाश्रुतमुद्धीनां योगानां चैव धार्यताम् । यतेन्द्रियाः सुधैवन्धाधारणायोगनिधया । इति ।

१ ख. घ. ड. 'वकायुक्ता म' । २ ग. ड. 'मचोद्य' । ३ ख. ग. ड. 'मत्स्यशः' । ४ ड. 'वृत्तपूर्वतौ पु' । ५ ख. ग. घ. ड. 'पन्नाम' । ६ ख. ग. ड. 'शेषता' । ७ ख. घ. 'वधानोप' । ८ ड. 'वधानं प्राप्ते' । ९ ख. घ. ड. 'यन्तं वै प्र' । १० ग. प्रवृत्ते । ११ ड. प्रपद्यते । १२ ख. साधकाश्चाप्यसाधकाः । सं । घ. साधकाश्चाप्यसाधकाः । सं । ड. साधकाश्चाप्यसाधिकाः । सं । १३ ग. घ. ड. 'आत्मिका चैव' । १४ ख. घ. ड. 'णास्ते प्रतिधीयन्ते' । १५ ड. दृष्ट्या । १६ क. सृष्ट्वा । १७ ड. 'धर्मकृता' । १८ ख. ग. घ. ड. 'त्मकम्' । प्र । १९ ख. घ. संभावयिता । २० ख. घ. ड. 'सृष्टते' । २१ ख. घ. ड. 'तिवाप्य' । २२ ख. ग. ड. तु सन्निधः ।

(सृष्टिर्गणनम्)

विप्रास्तथा युयमपि इष्टा बहुविधैर्मखैः । आयुपोऽन्ते ततः स्वर्गे गन्तारः स्थ द्विजोत्तमाः ॥
 प्रक्रिया प्रथमः पादः कथावस्तुपरिग्रहः । अनुपङ्ग उपोद्धात उपसंहार एव च ॥ ४४
 एवमेतच्चतुष्पादं पुराणं लोकसंमतम् । उवाच भगवान्साक्षाद्वायुर्लोकहिते रतः ॥ ४५
 नैमिषे सत्रमासाद्य मुनिभ्यो मुनिसत्तमाः । तत्प्रसादादसंदिग्धं भूतोत्पत्तिलयानि च ॥ ४६
 माधानिकीमिमां सृष्टिं तथैवेश्वरकारिताम् । सम्यग्विदित्वा मेधावी न मोहमधिगच्छति ॥ ४७
 इमं यो ब्राह्मणो विद्वानितिहासं पुरातनम् । शृणुयाच्छ्रावयेद्वाऽपि तथाऽध्यापयतेऽपि च ॥ ४८
 स्थानेषु स महेन्द्रस्य मोदते शाश्वतीः समाः । ब्रह्मसायो(यु)ज्यगो भूत्वा ब्रह्मणा सह मोक्ष्यते
 तेषां कीर्तिमतां कीर्तिं प्रजेशानां महात्मनाम् * । प्रथयन्पृथिवीशानां ब्रह्मभूयाय गच्छति ५०+
 धन्यं यश्चस्यमायुष्यं पुण्यं वेदैश्च संमतम् । कृष्णद्वैपायनेनोक्तं पुराणं ब्रह्मवादिनः ॥ ५१
 मन्वन्तरेश्वराणां च यः कीर्तिं प्रथयेदिमाम् । देवतानामृषीणां च भूरिद्रविणतेजसाम् ॥
 स सर्वैर्मुच्यते पापैः पुण्यं च महदाप्नुयात् ॥ ५२
 यश्चेदं श्रावयेद्विद्वान्सदा पर्वणि पर्वणि । घृतपाप्मा जितस्वर्गो ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ ५३
 यश्चेदं श्रावयेच्छ्राद्धे ब्राह्मणान्पादमन्ततः । अक्षयं सार्वकामीयं पितृस्तत्रोपतिष्ठति ॥ ५४
 यस्मात्पुरा ह्यनन्तीदं पुराणं तेन चोच्यते । निरुक्तमस्य यो वेद सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ५५
 तथैव त्रिषु वर्णेषु ये मनुष्याः प्रधानतः । इतिहासमिमं श्रुत्वा धर्माय विदधे(दधते)मतिम् ॥ ५६
 यावन्त्यस्य शरीरेषु रोमकूषाणि सर्वशः । तावत्कोटिसहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ॥
 ब्रह्मसायो(यु)ज्यगो भूत्वा दैवतैः सह मोदते ॥ ५७
 सर्वपापहरं पुण्यं पवित्रं च यशस्वि च । ब्रह्मा ददौ शास्त्रमिदं पुराणं मातरिश्वने ॥ ५८
 तस्माच्चोशनसा प्राप्तं तस्माच्चापि बृहस्पतिः । बृहस्पतिस्तु प्रोवाच सवित्रे तदनन्तरम् ॥ ५९
 सविता मृत्यवे प्राह मृत्युश्चेन्द्राय वै पुनः । इन्द्रश्चापि वशिष्ठाय सोऽपि सारस्वताय च ॥ ६०

* इतः परमेते श्लोका अधिका उपलभ्यन्ते ख पुस्तके ते च यथा—इदं यः श्रावयेद्विद्वान्स्तस्य चैवोत्तमा गतिः । धनधान्यसुखैश्चैव प्राप्यते नात्र संशयः । ब्राह्मणो लभते विद्यां ब्रह्मसायोज्यमाप्नुयात् । क्षत्रियो जयमाप्नोति सुरलोकोत्तमां गतिम् । वैश्यस्तु धनलाभांश्च धनधान्यलभेति च । शूद्रः सुखमवाप्नोति पुत्रपौत्रादिसंयुतः । श्लोकं श्लोकार्धपादं वा थोऽधोते शृणुयाद्यतः । अन्ते विष्णुपुरं याति यत्र गत्वा न शोचति । इति ।

+ ब्रह्मभूयाय गच्छतीत्युत्तरमेते श्लोका अधिकाः ख. पुस्तक उपलभ्यन्ते तेव यथा—

येनेदं भारत पुण्यं शृणुयाद्वाऽप्यभीक्ष्णशः । स चापि लभते स्वर्गे वापुप्राप्ते प्रसादतः ॥
 इदं वायुपुराणं च श्रद्धया वाऽपि यः पठेत् । तस्य गृहे स्थिरा लक्ष्मीर्दीर्घमायुरवाप्नुयात् ॥
 लिखित्वा लेखयित्वा च पूजयित्वा यथाविधि । नाग्निचौरभयं तत्र ग्रहरोगादिकं भयम् ॥
 * ते सर्वे नाशमायान्ति यावच्चन्द्रद्युतारकाः । सर्वपापविनिर्मुक्तो अ(ह्य)न्ते विष्णुपुरं व्रजेत् ॥
 नच मारीभयं किञ्चित्सर्वत्र सुखमाप्नुयात् । आयुगरोर्यमैश्वर्यं पुत्रपौत्रादिसंपदः ॥
 भवन्ति सततं तस्य नात्र कार्या विचारणा । इदं यः क्षत्रियोऽधीते तस्य फलमनन्तकम् ॥
 इहलोके परां कीर्तिं विजयस्तस्य जायते । पुत्रपौत्रमुखं तस्य मृतः स्वर्गपुरं वसेत् ॥
 इदं चाधीयतेऽशूद्रः श्रावयेद्वाऽप्यभीक्ष्णशः । तस्य गृहे स्थिरा लक्ष्मीः यस्य सत्यं हि नान्यथा ॥ इति ।

१ क. 'धमे पादे कं' । २ ख. ग. 'तुःपादं' । ३ ख. घ. ह. 'ज्यको भू' । ४ ह ब्रह्मैव सह मोदते । ते । ५ घ ह. 'ये सर्वे' । ६ ग. ह. 'त्युल्लसन्ती' । ७ घ. ह. 'दन्ती' । ८ क. घ. 'मिदं थु' ।

सारस्वतस्त्रिधाम्ने च त्रिधामा च शरद्वते । शरद्वतस्त्रिविष्टाय सोऽन्तरिक्षाय दत्तवान् ॥ ६१
 वर्षिणे चान्तरिक्षो वै सोऽपि त्रय्यारुणाय च । त्रय्यारुणो धनंजये स च प्रादात्कृतंजये ॥ ६२
 कृतंजयात्तृणंजयो भरद्वाजाय सोऽप्यथ । गौतमाय भरद्वाजः सोऽपि निर्यन्तरे पुनः ॥ ६३
 निर्यन्तरस्तु प्रोवाच तथा वाजश्रवाय च । स ददौ सोमशुष्पाय स ददौ तृणविन्दवे ॥ ६४
 तृणविन्दुस्तु दक्षाय दक्षः प्रोवाच शक्तये । शक्तेः पराशरश्चापि गर्भस्थः श्रुतवानिदम् ॥ ६५
 पराशराज्जातुकर्णस्तस्माद्वैपायनः प्रभुः । द्वैपायनात्पुनश्चापि मया प्रोक्तं द्विजोत्तमाः ॥ ६६

शंशपायन उवाच—

मया वै तत्पुनः प्रोक्तं पुत्रायामितकुद्धये । इत्येव वांचा ब्रह्मादिगुरुणा समुदाहृता ॥ ६७
 नमस्कार्याश्च गुरवः प्रयत्नेन मनीषिभिः । धन्यं यशस्यमायुष्यं पुण्यं सर्वार्थसाधकम् ॥ ६८
 पापघ्नं नियमेनेदं श्रोतव्यं ब्राह्मणैः सदा । नाशुचौ नापि पापाय नाप्यसंवत्सरोपिते ॥ ६९
 नाश्रद्धधानाविदुषे नापुत्राय कथंचन । नाहिताय प्रदातव्यं पवित्रमिदमुत्तमम् ॥ ७०

अव्यक्तं वै यस्य योनिं वदन्ति व्यक्तं देहं कालमन्तर्गतं च ।

वर्हि वक्त्रं चन्द्रसूर्यौ च नेत्रे दिशः श्रोत्रे घ्राणमाहुश्च वीर्यम् * ॥ ७१

वाचो वेदांश्चान्तरिक्षं शरीरं क्षितिं पादौ तारका रोमकूपान् ।

सर्वाणि चाङ्गानि तथैव तानि विद्याश्च अङ्गानि च यस्य पुच्छम् ॥ ७२

तं देवदेवं जननं जनानां सर्वेषु लोकेषु प्रतिष्ठितं च ।

वरं वराणां वरदं महेश्वरं ब्रह्माणमादिं मयतो नमस्ये ॥ ७३

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रोत्रे सृष्टिवर्णनं नाम अथधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०३२३

अथ चतुरधिकशततमोऽध्यायः ।

व्याससंशयापनोदनम् ।

+ शौनकादिक्रपय उचुः—

सूत सूत महाभाग त्वया भगवता सता । व्यासप्रसादाधिगतशास्त्रसंबोधनेन च ॥ १
 अष्टादश पुराणानि सेतिहासानि चानघ । उपक्रमोपसंहारविधिनोक्तानि कृत्स्नशः ॥ २
 चतुर्दशसहस्रं च मात्स्यं प्रोक्तमतिस्फुटम् । तत्संख्याकं भविष्यं च प्रोक्तं पञ्चशताधिकम् ॥ ३
 मार्कण्डेयं महारम्यं प्रोक्तं नवसहस्रकम् । कथितं ब्रह्मवैवर्तमष्टादशसहस्रकम् ॥ ४
 शतोत्तरं च ब्रह्माण्डं सूर्यसंख्यासहस्रकम् । अथ भागवतं दिव्यमष्टादशसहस्रकम् ॥ ५
 सहस्राणि दशैवोक्तं पुराणं ब्रह्मनामकम् । अयुतश्लोकघटितं पुराणं वामनाभिधम् ॥ ६

* इत उत्तरमन्यवृद्धितो द. पुस्तके । + अयमध्यायः कव्यतिरिक्तपुस्तकेषु न विद्यते ।

१ सू. ग घ. द. वाच ब्रह्मादिगुरुणा समुदाहृतम् । २ न । ३ सू. व्यसततं नरेः । सर्वान्कामानवाप्नोति मोक्षोपायं च विन्दति । समाप्तमिदं वायुपुराणं य. पुस्तके । ४ घ. द. धानेनावि । ५ ग. द. लमन्त गति च । ६ ग. घ. द. वायुः । ६ घ. क्षितिः पादास्तारका रोमकूपाः । स ।

(व्याससंशयापनोदनम्)

- तृयैवायुतसंख्यातं पद्मशताधिकमादिकम् । त्रयोविंशतिसाहस्रमनिलं तद्रतं शुभम् ॥ ७
 त्रयोविंशतिसाहस्रं नारदीयमुदाहृतम् । एकोनविंशसाहस्रं वैनतेयमुदाहृतम् ॥ ८
 सहस्रपञ्चपञ्चाशत्प्रोक्तं पाशं सुविस्तरम् । सप्तदशसहस्रं तु कूर्मं प्रोक्तं मनोहरम् ॥ ९
 चतुर्विंशतिसाहस्रं शौकरं परमाद्भुतम् । एकाशीतिसहस्राणि स्कान्दमुक्तं सुविस्तृतम् ॥ १०
 एवमष्टादशोक्तानि पुराणानि बृहन्ति च । पुराणेष्वेषु बहवो धर्मास्ते विनिरूपिताः ॥ ११
 रागिणां च विरागाणां यतीनां ब्रह्मचारिणाम् । गृहस्थानां वनस्थानां स्त्रीशूद्राणां विशेषतः ॥
 ब्राह्मणक्षत्रियविशां ये च संकरजातयः । गङ्गाद्या या महानद्यो यज्ञव्रततपांसि च ॥ १३
 अनेकविधदानानि यमाश्च नियमैः सह । योगधर्मा बहुविधाः सांख्या भागवतास्तथा ॥ १४
 भक्तिमार्गा ज्ञानमार्गा वैराग्यानिलनीरजाः । उपासनविधिश्चोक्तः कर्मसंशुद्धिचेतसाम् ॥ १५
 ब्राह्मं शैवं वैष्णवं च सौरं शाक्तं तथाऽऽहृतम् । पद्मदर्शनानि चोक्तानि स्वभावनियतानि च ॥
 एतदन्यच्च विविधं पुराणेषु निरूपितम् । अतः परं किमप्यस्ति न वा बोद्धव्यमुत्तमम् ॥ १७
 न ज्ञायेत यदि व्यासो गोपयेदथ वा भवान् । अत्र नः संशयं छिन्धि पूर्णः पौराणिको यतः ॥

सूत उवाच—

- शृणु शौनक वक्ष्यामि प्रश्नमेनं सुदुर्लभम् । अतिगोप्यतरं दिव्यमनाख्येयं प्रचक्षते ॥ १९
 पराशरसुतो व्यासः कृत्वा पौराणिकीं कथाम् । सर्ववेदार्थघटितां चिन्तयामास चेतसि ॥ २०
 वर्णाश्रमवतां धर्मो मया सम्यगुदाहृतः । मुक्तिमार्गा बहुविधा उक्ता वेदाविरोधतः ॥ २१
 जीवेश्वरब्रह्मभेदो निरस्तः सूत्रनिर्णये । निरूपितं परं ब्रह्म श्रुतियुक्तविचारतः ॥ २२
 अक्षरं परमं ब्रह्म परमात्मा परं पदम् । यदर्थं ब्रह्मचर्यादिवानप्रस्थयातिव्रतम् ॥ २३
 आचरन्ति महाप्राज्ञा धारणां च पृथग्विधाम् । आसनं प्राणरोधश्च प्रत्याहारश्च धारणा ॥ २४
 ध्यानं समाधिरेतानि यमैश्च नियमैः सह । अष्टाङ्गानि यदर्थं च चरन्ति मुनिपुङ्गवाः ॥ २५
 यदर्थं कर्म कुर्वन्ति वेदाज्ञामात्रतत्पराः । परार्पणधिया सम्यग्निष्कामाः कलिलोज्झिताः ॥ २६
 यज्जप्तये निराकर्तुं पापाचरणमात्मनः । गङ्गादितीर्थचर्याणि निषेवन्ते शुचिव्रताः ॥ २७
 तद्ब्रह्म परमं शुद्धमनाद्यन्तमनामयम् । नित्यं सर्वगतं स्थाणु कुटस्थं कूटवर्जितम् ॥ २८
 सर्वेन्द्रियचराभासं प्राकृतेन्द्रियवर्जितम् । दिक्कालाद्यनवच्छिन्नं नित्यं चिन्मात्रमव्ययम् ॥ २९
 अध्यास्तं सर्ववद्यत्र विश्वमेतत्प्रकाशते । विश्वस्मिन्नपि चान्वेति निर्विकारं च रज्जुवत् ॥ ३०
 सम्यग्विचारितं यद्वत्फेनोर्निबुद्धदोदकम् । तथा विचारितं ब्रह्म विश्वस्मान्न पृथग्भवेत् ॥ ३१
 सर्वं ब्रह्मैव नानात्वं नास्तीति निगमा जगुः । यस्माद्भवन्ति ब्रह्माण्डकोटयो न भवन्ति च ॥
 यदुन्मेषनिमेषाभ्यां जगतां प्रलयोदयौ । भवेतां या परा शक्तिर्यदाधारतया स्थिता ॥ ३३
 यस्मिन्निदं यतश्चेदं येनेदं यदिदं स्मृतम् । यदज्ञानाज्जगद्भाति यास्मिन्ज्ञाते जगन्न हि ॥ ३४
 असत्यं यज्जडं दुःखं अवस्तिवति निरूपितम् । विपरीतमतो यद् सच्चिदानन्दमूर्तिकम् ॥ ३५
 जीवे जाग्रति विश्वाख्यं स्वप्ने यत्तैजसं स्मृतम् । सुषुप्तौ प्राज्ञसंज्ञं यत्सर्वावस्थासु संस्मृतम् ॥
 ब्रह्मभूपां चक्षुरथ श्रोत्राणां श्रोत्रमप्यति । स्वक्त्वर्चा रसनं तस्य प्राणं प्राणस्य यद्विदुः ॥ ३७
 बुद्धिज्ञानेन च प्राणाः क्रियाशक्त्या निरन्तरम् । यच्चेतिरे ममभ्येतुं ज्ञातुं च परमार्थतः ॥ ३८
 रज्जावदिर्मरौ वारि नीलिमा गगने यथा । असद्विश्वमिदं भाति यस्मिन्नज्ञानकदिवत् ॥ ३९

यटावच्छिन्न एवायं महाकाशो विभिद्यते । कार्योपाधिपरिच्छिन्नं तद्वय जीवसंज्ञकम् ॥ ४०
 मायया चित्रकारिण्या विचित्रगुणशीलया । ब्रह्माण्डं चित्रमतुलं यस्मिन्निभत्ताविचारितम् ॥ ४१
 धावतोऽन्यानतिक्रान्तं वदतो वागगोचरम् । वेदवेदान्तसिद्धान्तैर्विनिर्णीतं तदक्षरम् ॥ ४२
 अक्षरान्न परं किञ्चित्सा काष्ठा सा परा गतिः । इत्येवं श्रूयते वेदे बहुधाऽपि विचारिते ॥ ४३
 अक्षरस्याऽऽत्मनश्चापि स्वात्मरूपतया स्थितम् । परमानन्दसंदोहरूपमानन्दविग्रहम् ॥ ४४
 लीलाविलासरसिकं बल्लवीयूथमध्यगम् । शिखिपिच्छकिरीटेन भास्वद्रत्नचितेन च ॥ ४५
 उल्लसद्दिद्युदाटोपकुण्डलाभ्यां विराजितम् । कर्णोपान्तचरन्नेत्रखञ्जरीटमनोहरम् ॥ ४६
 कुञ्जकुञ्जमियाहृन्दविलासरतिलम्पटम् । पीताम्बरधरं दिव्यं चन्दनालेपमण्डितम् ॥ ४७
 अधरामृतसंसिक्तवेणुनादेन बल्लवीः । मोहयन्तं चिदानन्दमनङ्गमदभञ्जनम् ॥ ४८
 कोटिकामकलापूर्णं कोटिचन्द्रांशुनिर्मलम् । त्रिरेकहुण्डविलसद्रत्नगुञ्जामृगाकुलम् ॥ ४९
 यमुनापुलिने तुङ्गे तमालवनकानने । कदम्बचम्पकाशोकपारिजातमनोहरे ॥ ५०
 शिखिपारावतशुकपिककोलाहलाकुले । निरोधार्थं गन्धमेव धावमानमितस्ततः ॥ ५१
 राधाविलासरसिकं कृष्णारुख्यं पुरुषं परम् । श्रुतवानस्मि वेदेभ्यो यतस्तद्गोचरोऽभवत् ॥ ५२
 एवं ब्रह्मणि चिन्मात्रे निर्गुणे भेदवर्जिते । गोलोकसंज्ञके कृष्णो दीव्यतीति श्रुतं मया ॥ ५३
 नातः परतरं किञ्चिन्निगमागमयोरपि । तथाऽपि निगमो वक्ति ह्यक्षरात्परतः परः ॥ ५४
 गोलोकवासी भगवानक्षरात्पर उच्यते । तस्मादपि परः कोऽमौ गीयते श्रुतिभिः सदा ॥ ५५
 उद्दिष्टो वेदवचनैर्विशेषो ज्ञायते कथम् । श्रुतेर्वाऽर्थोऽन्यथा बोध्यः परतस्त्वक्षरादिति ॥ ५६
 धृत्यर्थे संशयापन्नो व्यासः सत्यवतीसुतः । विचारयामास चिरं न प्रपेदे यथातथम् ॥ ५७

सूत उवाच—

विचारयन्नपि मुनिर्नाऽऽप वेदार्थनिश्चयम् । वेदो नारायणः साक्षाद्यत्र मुह्यन्ति सूरयः ॥ ५८
 तदाऽपि महतीमार्तिं सतां हृदयतापिनीम् । पुनर्विचारयामास कं व्रजामि करोमि किम् ॥ ५९
 पृच्छामि न जगत्पस्मिन्सर्वज्ञं सर्वदर्शनम् । अज्ञात्वाऽन्यतमं लोके संदेहविनिवर्तकम् ॥ ६०
 मेरोः कुहरिणीं गत्वा चचार परमं तपः । यत्र कार्तस्वरस्फूर्जज्ज्योत्स्नाजालैर्निरन्तरम् ॥ ६१
 सदा मवाधते विष्वक्तमःस्तोमं दशंतुदम् । चकास्ते यत्र परमं कान्तारमलितुन्दरम् ॥ ६२
 नानाद्रुमलताकुञ्जकूजत्पक्षिनिनादितम् । क्षुत्पिपासाभयक्रोधतापग्लानिविवर्जितम् ॥ ६३
 जलाशयैर्वहुविधैः पद्मिनीखण्डमण्डितैः । जातरूपशिलानद्धतटसंचारपाक्षिभिः ॥ ६४
 युक्तमम्भोजपत्रनैः सेव्यमानं समन्ततः । शिवैरध्यासितं भावैर्हस्तैः सरैः समुज्जितम् ॥ ६५
 निर्जनं दिव्यलतेकामियखण्डविराजितम् । शुकैः पारावतैर्हृद्यैरुन्मत्तकोकिलम् ॥ ६६
 उत्पतत्पद्मरजसां पटलामोददिङ्मुखम् । तत्रापि काञ्चनी दिव्या गुहा परमशोभना ॥ ६७
 तां प्रविश्य जिताहारो जितचित्तो जितासनः । सस्मार वेदांश्चतुरस्तदेकाग्रमना मुनिः ॥ ६८
 त्रयी जगाम शरदां शतस्य स्मरतोऽस्य हि । प्रादुरासंस्ततो वेदाश्चत्वारश्चारुदर्शनाः ॥ ६९
 स्फुरत्पद्मपलाशाक्षा जटामुकुटधारिणः । कुशमुष्टिकराम्भोजा मृगतत्रङ्गमण्डितांसकाः ॥ ७०
 स्वरैः पौडशभिः कृत्स्नवदनाः प्रणवान्तराः । कचवर्गोद्भवैर्वर्णैः पञ्चावयवपाणयः ॥ ७१
 पद्मर्गदक्षचरणा वामपादास्तवर्गतः । आत्त(त)न्त्यन्तवर्णाश्च येषां कुक्षिद्वयात्मकौ ॥ ७२

(व्याससंशयापनोदनम्)

- नाभिनिद्राः कान्तपृष्ठा मोदरा यरलवोत्कचाः । अग्निदक्षांशरुचिरा धराग्रीवा भृतांसकाः ॥
 अन्तस्थसंधिसंस्थाना वैखरीवाग्निजृम्भिताः । अपश्यन्मधुरामेषां हृदयाम्भोजकल्पिताम् ॥ ७४
 हरं भगवतः साक्षादाविर्भावस्थली हि सा । काशीमपश्यद्भ्रूमध्ये मायामाधारसंस्थिताम् ॥ ७५
 लिङ्गदेशे ततः काञ्चीमवन्ती नाभिमण्डले । कण्ठस्थां द्वारकामेषां प्रयागं प्राणगं तथा ॥ ७६
 सव्यापसव्ययोस्तेषां गङ्गाऽपि यमुना नदी । मध्ये सरस्वती साक्षाद्गयाक्षेत्रं तथाऽऽनने ॥ ७७
 हनुग्रीवामध्यगतं प्रभासक्षेत्रमुत्तमम् । बदर्याश्रमेष्वेतेषां ब्रह्मरन्ध्रे ददर्श ह ॥ ७८
 पौण्ड्रवर्धननेपालपीठं नयनयोर्युगे । पीठं पूर्णगिरिं नाम ललाटे समदृश्यत ॥ ७९
 कण्ठे च मधुरापीठं काञ्चीपीठं कटिस्थितम् । जालंधरं तथा पीठं स्तनदेशेष्वदृश्यत ॥ ८०
 भृगुपीठं कर्णदेशे अयोध्यां नासिकापुटे । ब्रह्मरन्ध्रे स्थितं ब्राह्मणं शैवं सीमन्तसीमनि ॥ ८१
 शाक्तं जिह्वाग्रधिपणं वैष्णवं हृदयाम्बुजे । सौरं चक्षुष्मदेशस्थं बौद्धच्छायासुसंगतम् ॥ ८२
 सौत्रामणिं कण्ठदेशे पशुबन्धमयोरसि । वाजरेयं कटितटे अग्निहोत्रं तथाऽऽनने ॥ ८३
 अश्वमेधं कटितटे नरमेधमथोदरे । राजसूयं शिरोदेशे आवसथ्यं तथाऽधरे ॥ ८४
 ऊर्ध्वोष्ठे दक्षिणार्घिं च गार्हपत्यं मुखान्तरे । हव्यं श्रुतौ मन्त्रभेदास्तथा रोमस्ववस्थितान् ॥
 भृत्यैरिव महाराजं पुराणैर्न्यायमिश्रितैः ॥ ८५
 संहिताभिश्च तत्रैव पृथक्पृथक्पासितान् । कर्मज्ञानोपासनाभिर्जनानुग्रहकारकान् ॥ ८६
 दृष्ट्वा सुविस्मितमना मुनिः कृष्णो बभूव सान् । ब्रह्मतेजोमयान् दिव्यांस्तपतोऽर्कानि च च्युतान् ॥
 ज्वलतोऽग्नीनिबोदकान्कोटीन्दुसमदर्शनान् ॥ ८७
 चवन्दे सहस्रोत्थाय दण्डवत्पतितो मुनिः । कृतार्थोऽहं कृतार्थोऽहं कृतार्थोऽहमितीरयन् ॥ ८८
 अथ मे सफलं जन्म अथ मे सफलं मनः । अथ मे सफलं चाऽऽयुर्गद्गवन्तोऽक्षिणोचराः ॥ ८९
 अलौकिकं लौकिकं च यत्किंचिदपि विद्यते । न तद्वोऽविदितं वेद्यं भूतं भव्यं भवच्च यत् ॥ ९०
 न प्रवृत्तिफलाय ययं दर्शयन्तोऽपि तान्सदा । यदक्षाकरसंकोचविधानायेह रागिणाम् ॥ ९१
 प्रपञ्चस्यापि मिथ्यात्वे ब्रह्मन्वे वा विधीतरौ । न मृपारागविषयो तत्संकोचविधिज्ञयौ ॥ ९२
 अगो लोकहितैर्न न परमार्थनिरूपणे । स्वोक्ताः स्वर्गादिविषया नश्वरा इति निन्दिताः ॥ ९३
 अधिकारिविभेदेन कर्मज्ञानोपदेशतः । शान्तं सर्वं जगत्तून् गच्छद्ब्रह्मात्ममूर्तिभिः ॥ ९४
 अनोऽहं प्रष्टुमिच्छामि भवन्नश्चेत्कृपालवः । कर्मणां फलमादिष्टं सर्वं कर्मैकचेतसाम् ॥ ९५
 ईशार्पितधियां पुंसां कृतस्यापि च कर्मणः । चित्तशुद्धिस्ततो ज्ञानं मोक्षश्च तदनन्तरम् ॥ ९६
 मोक्षो ब्रह्मेक्यमित्येवं सच्चिदानन्दमेव यत् । सर्वं समाप्यते तस्मिन्ज्ञाते यद्धि कृताकृतम् ॥ ९७
 यन्निःसङ्गं चिदाकाशं ज्ञानरूपममंष्टवम् । निरीदमचलं शुद्धमगुणं व्यापकं स्मृतम् ॥ ९८
 विकारेषु विनश्यत्सु निर्विकारं न नश्यति । यथाऽन्धतमसा व्याप्तलोकस्य र[वि]गेजसा ॥ ९९
 लोहम्येव मणिस्तद्वदग्न्याभेतपितुं यत् ॥ १००
 जीवेश्वरादिरूपेण विश्वाकारेण चाप्यहो । तस्यापि प्रलीनायां कूटस्थं च यदेकलम् ॥ १०१
 भवद्भिरेवं निर्णीतं तत्तर्धनं न संशयः । तथाऽपि मम जिज्ञासा वनेने केवलं हृदि ॥ १०२
 अतोऽपि परमं किंचिद्वर्तते किल वा न वा । तददन्तु महाभागा भवन्नस्तत्तदधीनाः ॥ १०३

यच्छ्रवःफलमेवेह जनुषो मे कृतार्थता । एवं ब्रुवन्तमनघं व्यासं सत्यवतीसुतम् ॥

साधु साध्विति संकीर्त्य प्रत्युचुर्निगमा वचः ॥

१०३

वेदा ऊचुः—

साधु साधु महाप्राज्ञ विष्णुरात्मा शरीरिणाम् । अजोऽपि जन्म संपद्य लोकानुग्रहमीहसे ॥ १०५

अन्यथा ते न घटते संसारकर्म बन्धनम् । अस्पृष्टो मायया देव्या कदाचिज्ज्ञानगूहया ॥ १०६

विभार्पि स्वेच्छया रूपं स्वेच्छयैव निगूहसे । अस्मत्संमत एवार्थो भवता संप्रदर्शितः ॥ १०७

पुराणेष्वितिहासेषु सूत्रेष्वपि च नैकधा । अक्षरं ब्रह्म परमं सर्वकारणकारणम् ॥ १०८

तस्याऽऽत्मनोऽप्यात्मभावतया पुष्पस्य गन्धवत् । रसवद्वा स्थितं रूपमवेहि परमं हि तत् ॥

अनुभूतं तदस्माभिर्जाते प्राकृतिके लये । अक्षरात्परतस्तस्माद्यत्परं केवलो रसः ॥

न च तत्र वयं शक्ताः शब्दातीते तदात्मकाः ॥

११०

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते व्याससंशयापनोदन नाम चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— १०४३३

अथ पञ्चाधिकशततमोऽध्यायः ।

* गयामाहात्म्यम् ।

[+ वायुरुवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि गयामाहात्म्यमुत्तमम् । यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥] १

सृत उवाच—

सनकाद्यैर्महाभागैर्देवार्पिः स च नारदः । सनत्कुमारं पप्रच्छ प्रणम्य विधिपूर्वकम् × ॥ २

नारद उवाच—

सनत्कुमार मे ब्रूहि तीर्थ तीर्थोत्तमोत्तमम् । तारकं सर्वभूतानां पठतां [= शृण्वतां तथा ॥ ३

सनत्कुमार उवाच—

वक्ष्ये तीर्थवरं पुण्य श्राद्धादौ सर्वतावकम् (?) । गयातीर्थं सर्वदेशे तीर्थेभ्योऽप्यधिकं शृणु ॥ ४

गयासुरस्तपस्तेषु ब्रह्मणा क्रतवेऽर्चिनः । प्राप्तस्य तस्य शिरसि शिलां धर्मो ह्यधारयत् ॥ ५

तत्र ब्रह्माऽकरोद्यागं स्थितश्चापि गदाधरः । फल्गुतीर्थादिरूपेण निश्चलार्थमहर्निशम् ॥

गयासुरस्य विभेन्द्र ब्रह्माद्यैर्देवतैः सह ॥ ६

* १६ गयामाहात्म्य ग. घ ङ पुस्तकेषु न विद्यते । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थ. ख. पुस्तके नास्ति । × इत-
उत्तर मुद्रितपुस्तकेऽथ ग्रन्थ उपलभ्यते सोऽयम्—

गयायात्रा प्रवक्ष्यामि शृणु नारद मुचिदाम् । निष्कृतिस्त्विह कर्तृणा ब्रह्मणा गीयते पुरा ॥ १ ॥

ब्रह्मज्ञानं गयाश्राद्धं गोष्ठहे मरणं तथा । वास. पुता कुक्षेत्रे मुक्तिरेषा चतुर्विधा । २ ॥

ब्रह्मज्ञानेन किं कार्यं गोष्ठहे मरणेन किम् । किं कुक्षेत्रे वासेन यदि पुत्रो गयां व्रजेत् ॥ ३ ॥

गयायां पिण्डदानेन यदफलं लभते नरः । न तच्छ्रेयश्च गयां व्रजतु कल्पसोऽतिशतैरपि ॥ ४ ॥

इति श्रुत्वा तदा वाक्यं न रदो मुनिसत्तमः । सनत्कुमारं पप्रच्छ प्रणम्य विधिपूर्वकम् ॥ ५ ॥ इति ।

= धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति ।

(गयामाहात्म्यम्)

कृतयज्ञो ददौ ब्रह्मा ब्राह्मणेभ्यो गृहादिकम् । श्वेतकलरे तु वाराहे गयो यागमकारयत् ॥ ७
 गयानाम्ना गया ख्याता क्षेत्रं ब्रह्माभिकाङ्क्षितम् । काङ्क्षन्ति पितरः पुत्रान्नरकाद्भयभीरवः ॥ ८
 गयां योऽस्यति यः पुत्रः स नस्त्राता भविष्यति । गयाप्राप्तं सुतं दृष्ट्वा पितॄणामुत्सवो भवेत् ॥
 पञ्चामपि जलं स्पृष्ट्वा सोऽस्मभ्यं किं न दास्यति ॥ ९

* एष्टव्या वहवः पुत्रा यद्येकोऽपि गयां व्रजेत् । यजेत चाश्वमेधेन नीलं वा वृषमुत्सृजेत् ॥ १०
 गयां गत्वाऽन्नदातो यः पितरस्तेन पुत्रिणः । पक्षत्रयनिवासी च पुनात्यासप्तमं कुलम् ॥
 + नो चेत्पञ्चदशाहं वा सप्तरात्रं त्रिरात्रिकम् ॥ ११

महाकल्पकृतं पापं गयां प्राप्य विनश्यति । पिण्डं दद्याच्च पित्रादेरात्मनोऽपि तिलैर्विना ॥ १२
 * ब्रह्महत्या सुगयानं स्तेयं गुर्वङ्गनामयः । पापं तत्सङ्गजं सर्वं गयाश्राद्धतद्दिनश्यति ॥ १३

आत्मजोऽप्यन्यजो वाऽपि गयाभूमौ यदा तदा । यन्नाम्ना पातयोत्पिण्डं तन्नयेद्ब्रह्म शाश्वतम् १४
 ऽनामगोत्रे समुद्यार्यं पिण्डपातनमिष्यते । येन केनापि कस्मैचित्स याति परमां गतिम् ॥ १५

† ब्रह्मज्ञानं गयाश्राद्धं गोमृदे मरणं तथा । वासः पुंसां कुरुक्षेत्रे मुक्तिरेषा चतुर्विधा ॥ १६
 ब्रह्मज्ञानेन किं कार्यं गोमृदे मरणेन किम् । वासेन किं कुरुक्षेत्रे यदि पुत्रो गयां व्रजेत् ॥ १७

गयायां सर्वकालेषु पिण्डं दद्याद्विचक्षणः । अधिमासे जन्मदिने चास्तेऽपि गुरुशुक्रयोः ॥ १८
 न त्यक्तव्यं गयाश्राद्धं सिंहस्थेऽपि बृहस्पती । + चन्द्रसूर्यग्रहे चैव मृतानां पिण्डकर्मसु ॥ १९

महातीर्थे तु संप्राप्ते क्षतदोषो न विद्यते । तथा दैवप्रमादेन सुमहत्सु व्रणेषु च ॥
 पुनः कर्माधिकारी च श्राद्धकृद्ब्रह्मलोकभाक् ॥ २०

सकृद्गयाभिगमनं सकृद्विण्डस्य पातनम् । दुर्लभं किं पुनर्नित्यमस्मिन्नेव व्यवस्थितिः ॥ २१
 प्रमादान्म्रियते क्षेत्रे ब्रह्मादेर्मुक्तिदायके । ब्रह्मज्ञानाद्यथा मुक्तिर्लभ्यते नात्र संशयः ॥ २२

कीकटादिमृतानां च पितॄणां तारणाय च । तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्तव्यं सुविचक्षणैः ॥ २३
 ब्रह्मप्रकलितान्विमान्हव्यकव्यादिनाऽर्चयेत् । तैस्तुष्टैस्तोपिताः सर्वाः पितृभिः सह देवताः ॥ २४

मुण्डनं चोपवासश्च सर्वतीर्थेष्वयं विधिः । वर्जयित्वा कुरुक्षेत्रं विशालां विरजां गयाम् ॥ २५
 दण्डं प्रदर्शयेद्भिर्धुर्मयां गत्वा न पिण्डदः । दण्डं न्यस्य विष्णुपदे पितृभिः सह भुञ्च्यते ॥ २६

न दण्डी किलिपं धत्ते पुण्यं वा परमार्थतः । अनः सर्वा क्रियां त्यक्त्वा विष्णुं ध्यायति भावुकः
 संन्यसेत्सर्वकर्माणि वेदमेकं न संन्यसेत् । मुण्डं कुर्याच्च पूर्वेऽस्मिन्पश्चिमे दक्षिणोत्तरे ॥ २८

सार्धक्रोशद्वयं मानं गयेति ब्रह्मैगेरितम् । पञ्चक्रोशं गयाक्षेत्रं क्रोशमेकं गयाशिरः ॥ २९
 तन्मध्ये सर्वतीर्थानि त्रैलोक्ये यानि सन्ति वै । श्राद्धकृत्यो गयाक्षेत्रे पितृगामतृणो हि सः ॥ ३०

शिरसि श्राद्धकृत्यस्तु कुलानां शतमुद्धरेत् । गृहाद्यलिनमात्रेण गयायां गमनं प्रति ॥
 स्वर्गारोहणसौपानं पितॄणां च पदे पदे ॥ ३१

* न विद्यतेऽयं श्लोकः क. पुस्तके । + इदमर्थं नास्ति ग. पुस्तके । * अयं श्लोको नास्ति ग. पुस्तके । ऽ ग
 विद्यतेऽयं श्लोकः क. पुस्तके । † अयं श्लोकः ग. पुस्तके न विद्यते । - अयं श्लोको न क. पुस्तके ।

१ ग. 'हते यज्ञे त' । २ ग. 'तवाराहाकले तु ग' । ३ ग. 'गयानं क्षेत्रं ब्रह्माऽपि काङ्क्षन्ति । वा' । ४ ग.
 'यन्म्रियते' । ५ ग. 'तारः वि' । ६ ग. 'माय' । ७ ग. 'विनेन प्र मुह' । ८ ग. 'विद्यते । प्र' । ९ ग.
 'लेनने' । १० ग. 'न दस्तये' । ११ ग. 'दस्तये' । १२ ग. 'मोदने' । १३ ग. 'मृदयेति' ।

पदे पदेऽश्वमेधस्य यत्फलं गच्छतो गयाम् । तत्फलं च भवेन्नूनं समग्रं नात्र संशयः ॥ ३२
 पायसेनापि चरुणा सक्तुना पिष्टकेन वा । तण्डुलैः फलमूलाद्यैर्गयायां पिण्डपातनम् ॥ ३३
 तिलकल्केन खण्डेन गुडेन सघृतेन वा । केवलेनैव दध्ना वा ऊर्जेन मधुनाऽथ वा ॥ ३४
 पिण्याकं सघृतं खण्डं पितृभ्योऽक्षयमित्युत । इज्यते वाऽऽर्तव्यं भोज्यं हविष्यान्नं मुनीरितम् ॥ ३५
 एकतः सर्ववस्तूनि रसवन्ति मधूनि हि । स्मृत्वा गदार्धराड्द्वयञ्जं फल्गुतीर्थाम्बु चैकतः ॥ ३६
 *पिण्डासनं पिण्डदानं पुनः प्रत्यवनेजनम् । दक्षिणा चान्नसंकल्पस्तीर्थश्राद्धेष्वयं विधिः ॥ ३७
 नाऽऽवाहनं न दिग्बन्धो न दोषो दृष्टिसंभवः । सकारुण्येन कर्तव्यं तीर्थश्राद्धं विचक्षणैः ॥ ३८
 अन्यत्राऽऽवाहिताः काले पितरो यान्त्यमुं प्रति । तीर्थे सदा वसन्त्येते तस्मादावाहनं न हि ॥ ३९
 तीर्थश्राद्धं प्रयच्छद्भिः पुरुषैः फलकाङ्क्षिभिः । कामं क्रोधं तथा लोभं त्यक्त्वा कार्या क्रियाऽनिशम्
 ब्रह्मचार्यैकभोजी च भूशायी सत्यवाक्शुचिः । सर्वभूतहिते रक्तः स तीर्थफलमश्नुते ॥ ४१
 तीर्थान्यनुसरन्धीरः पापण्डं पूर्वतस्त्यजेत् । पापण्डः स च विज्ञेयो यो भवेत्कामकारकः ॥ ४२
 तीर्थेषु ये नरा धीराः कर्म कुर्वन्ति तद्गताः । यथा ब्रह्मविदो वेद्यं वस्तु चानन्यचेतसः ॥
 प्रविशन्ति परेशाख्यं ब्रह्म ब्रह्मपरायणाः ॥ ४३
 [+ याऽऽस्ते वैतरणी नाम नदी त्रैलोक्यविश्रुता । साऽवतीर्णा गयाक्षेत्रे पितॄणां तारणाय वै ॥
 स्नातो गोदो वैतरण्यां त्रिःसप्तकुलमुद्धरेत् ॥ ४४
 तथाऽक्षयवटं गत्वा विमान्संतोषयिष्यति । ब्रह्मप्रकल्पितान्विमानहव्यकव्यादिनाऽर्चयेत् ॥
 तैस्तुष्टैस्तोपिताः सर्वाः पितृभिः सह देवताः ॥] ४५
 ० गयायां न हि तत्स्थानं यत्र तीर्थं न विद्यते । सांनिध्यं सर्वतीर्थानां गयातीर्थं ततो वरम् ॥
 मीने मेघे स्थिते सूर्ये कन्यायां कार्मुके घटे । ८ गयायां दुर्लभं लोके वदन्ति ऋषयः सदा ॥
 दुर्लभं त्रिषु लोकेषु गयायां पिण्डपातनम् ॥ ४७
 मकरे वर्तमाने च ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः । दुर्लभं त्रिषु लोकेषु गयाश्राद्धं सुदुर्लभम् ॥ ४८
 गयायां पिण्डदानेन यत्फलं लभते नरः । न तच्छक्यं मया वक्तुं कल्पकोटिशतैरपि ॥ ४९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गयामाहात्म्ये नाम पञ्चाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥

आदितः श्लोकानां सप्तष्टयङ्काः—१०४८२

अथ पञ्चाधिकशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

नारद उवाच—

गयासुरः कथं ज्ञातः किमभावः किमात्मकः । तपस्तप्तं कथं तेन कथं देहपवित्रता ॥ १

* इति भार-य विषयनैरित्यन्तं ग्रन्थज्यातः एव पुस्तके । + धनुषिहान्तर्गतमन्यः यः, पुस्तके नास्ति ।

० इतः प्रभृति मुदुर्लभमित्यन्तं ग्रन्थज्यातः एव पुस्तके वर्तते । ८ इदमर्थं नास्ति । क. पुस्तके ।

(गयामाहात्म्यम्)

सनत्कुमार उवाच—

विष्णोर्नाभ्यम्बुजाज्जातो ब्रह्मा लोकपितामहः । प्रजाः ससर्ज संप्रोक्तः पूर्वं देवेन विष्णुना ॥
 आसुरेणैव भावेन असुरानसृजत्पुरा । सौमनसस्येन भावेन देवान्मुमनसोऽसृजत् ॥ ३
 गयासुरोऽसुराणां च महाबलपराक्रमः । योजनानां सपादं च शतं तस्योच्छ्रयः स्मृतः ॥ ४
 स्थूलः पट्टिर्योजनानां श्रेष्ठोऽसौ वैष्णवः स्मृतः । कोलाहले गिरिवरे तपस्तेपे सुदारुणम् ॥ ५
 बहुवर्षसहस्राणि निरुच्छ्वासं स्थिरोऽभवत् । तत्तपस्तापिता देवाः संक्षोभं परमं गताः ॥ ६
 ब्रह्मलोकं गता देवाः प्रोचुस्तेऽथ पितामहम् । गयासुराद्रक्ष देव ब्रह्मा देवांस्ततोऽब्रवीत् ॥ ७
 ब्रजामः शंकरं देवा ब्रह्माद्याश्च गताः शिवम् । कैलासे चाब्रुवन्नेत्वा रक्ष देव महासुरात् ॥ ८
 ब्रह्माद्यानब्रवीच्छंभुर्व्रजामः शरणं हरिम् । क्षीराब्धीं देवदेवेशः स नः श्रेयो विधास्यति ॥
 ब्रह्मा महेश्वरो देवा विष्णुं नत्वा प्रतुष्टुः ॥ ९

देवा ऊचुः—

ॐ नमो विष्णवे भर्त्रे सर्वेषां प्रभविष्णवे । रोचिष्णवे जिष्णवे च राक्षसादिग्रसिष्णवे ॥ १०
 धरिष्णवेऽखिलस्यास्य योगिनां पारयिष्णवे । वर्धिष्णवे ह्यनन्ताय नमो भ्राजिष्णवे नमः ॥

सनत्कुमार उवाच—

एवं स्तुतो वासुदेवः सुराणां दर्शनं ददौ । किमर्थमागता देवा विष्णुनोक्तास्तमब्रुवन् ॥ ११
 गयासुरभयोदेव रक्षास्मानब्रवीद्धरिम् । ब्रह्माद्या यान्तु तं दैत्यमागमिष्याम्यहं ततः ॥ १२
 केशवो गरुडारूढो वरं दानुं गयासुरे । सर्वे स्वं स्वं समास्थाय ययुर्वाहनमुत्तमम् ॥ १४
 ऊचुस्तं वासुदेवाद्याः किमर्थं तप्यते त्वया । संतुष्टाः स्वागताः सर्वे वरं ब्रूहि गयासुर ॥ १५

गयासुर उवाच—

यादि तुष्टाः स्थ मे देवा ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः । सर्वदेवद्विजातिभ्यो यज्ञतीर्थशिलोद्यपात् ॥ १६
 *देवेभ्योऽतिपवित्रोऽहमृषिभ्योऽपि शिवाव्ययात् । मन्त्रेभ्यो देवदेवीभ्यो योगिभ्यश्चापि सर्वशः
 न्यासिभ्यश्चापि कर्मिभ्यो धर्मिभ्यश्च तथा पुनः । ज्ञ(य)तिभ्योऽतिपवित्रेभ्यः पवित्रः स्यां सदा सुराः
 पवित्रमस्तु तं देवा दैत्यमुक्त्वा ययुर्दिवम् । दैत्यं दृष्ट्वा च स्पृष्ट्वा च सर्वे हरिपुरं ययुः ॥ १९
 शून्यं लोकत्रयं जातं शून्या यमपुरी ह्यभूत् । यम इन्द्रादिभिः सार्धं ब्रह्मलोकं ततोऽगमत् ॥ २०
 ब्रह्माण्मूचिरे देवा गयासुरविलोपिताः । त्वया दत्तोऽधिकारो वै गृहाण त्वं पितामह ॥ २१
 ब्रह्माऽब्रवीत्ततो देवान्ब्रजामो विष्णुमव्ययम् । ब्रह्मादयोऽब्रुवन्विष्णुं त्वया दत्तवरेऽसुरे ॥ २२
 तद्दर्शनाद्ययुः स्वर्गं शून्यं लोकत्रयं ह्यभूत् । देवैरुक्तो वासुदेवो ब्रह्माणं स वचोऽब्रवीत् ॥ २३
 गत्वाऽसुरं मार्ययस्व यज्ञार्थं देहि देहकम् । विष्णूक्तः समुरो ब्रह्मा गत्वाऽपश्यन्महासुरम् ॥
 गयासुरोऽब्रवीद्दृष्ट्वा ब्रह्माणं त्रिदर्शः सह । संपूज्योत्थाय विधिवत्प्रणतः श्रद्धयाऽन्वितः ॥ २५

गयासुर उवाच—

अद्य मे सफलं जन्म अद्य मे सफलं तपः । यदागतोऽतिथिर्ब्रह्मा सर्वं मांसे मयाऽद्य वै ॥ २६

* एतदर्थंस्थाने देवेभ्योऽतिपवित्रोऽहं पवित्रे भव भोः मदेत म पुस्तके ।

१ क. 'वान्मम' । २ रा. 'क्ष रक्ष म' । ३ म. 'जामा विष्णुमव्ययम् । क्षी' । ४ क. 'युः । न' । ५ रा. 'याविष्टान्' । ६ म. 'य विज्ञाह' । ७ रा. 'तीर्थ वि' । ८ रा. 'सुरे दे' । ९ म. 'लोहिनाः' । १० म. 'दत्तो वरोऽमु' ।

योगिन्योगाङ्गवित्सर्वलोकस्वामिन्पितर्गुरो । यदर्थमागतो ब्रह्मंस्तत्कार्यं करवाण्यहम् ॥ २७

ब्रह्मोवाच—

पृथिव्यां यानि तीर्थानि दृष्टानि भ्रमता मया । यज्ञार्थं न तु ते तानि पवित्राणि शरीरतः ॥
त्वया देहे पवित्रत्वं प्राप्तं विष्णुप्रसादतः । अतः पवित्रं देहं त्वं यज्ञार्थं देहि मेऽसुर ॥ २९

गयासुर उवाच—

धन्योऽहं देवदेवेश यदेहं प्रार्थयते त्वया । पितृवंशः कृतार्थो मे देहे यागं करोषि चेत् ॥ ३०
त्वयैवोत्पादितो देहः पवित्रस्तु त्वया कृतः । सर्वेषामुपकाराय यागोऽवश्यं भवत्विति ॥ ३१
इत्युक्त्वा सोऽपतङ्गुर्मां श्वेतकल्पे गयासुरः । नैर्ऋतीं दिशमाश्रित्य तदा कोलाहले गिरौ ॥ ३२
शिरः कृत्वोत्तरे दैत्यः पादौ कृत्वा तु दक्षिणे । ब्रह्मा संभृतसंभारो मानसानृत्विजोऽसृजत् ॥
अग्निशर्माणममृतं शौनकं जाञ्जलिं मृदुम् । कुमार्यं वेदकौण्डिल्यं हारीतं काश्यपं कृपम् ॥ ३४
गर्गं कौशिकवासिष्ठौ मुनिं भार्गवमव्ययम् । वृद्धं पौराशरं कुण्वं माण्डव्यं श्रुतिकेवलम् ॥ ३५
श्वेतं सुतालं दमनं सुहोत्रं कङ्कमेव च । लौकाक्षिं च महाबाहुं जैगीपव्यं तथैव च ॥ ३६
दधिपञ्चमुखं विप्रमृगभं कर्कमेव च । कात्यायनं गोभिलं च मुनिमुग्रमहाव्रतम् ॥ ३७
सुपालकं गौतमं च तथा वेदशिरोव्रतम् । जटामालिनमव्यग्रं चाटुहासं च दारुणम् ॥ ३८
आत्रेयं चाप्यङ्गिरसमौपमन्युं महाव्रतम् । गोकर्णं च गुहावासं शिखण्डिनमुमाव्रतम् ॥ ३९
एतानन्यांश्च विभेन्द्रान्वेधा लोकपितामहः । परिकल्प्याकरोद्यागं गयासुरशरीरके ॥ ४०
अग्निशर्माऽपि पञ्चाग्नीन्मुखादेतानयासृजत् । दक्षिणार्धं गार्हपत्याहवनीयौ तपोव्ययः ॥ ४१
सम्पावसथ्यौ देवर्षे येषु यज्ञाः प्रतिष्ठिताः । यज्ञस्य च प्रतिष्ठार्थं विभेभ्यो दक्षिणां ददौ ॥ ४२
हुत्वा पूर्णाहुतिं ब्रह्मा स्नात्वा चावभृथेन तु । यज्ञयूपं सुरैः सार्धं समानीय व्यरोपयत् ॥ ४३
ब्रह्मणः सरसां श्रेष्ठे सरस्येवाऽऽश्रितं शुभम् । चलितश्चकितो ब्रह्मा धर्मराजमभाषत ॥ ४४
जाता गृहे तव शिलां समानीयाविचारयन् । दैत्यस्य शीघ्रं शिरमि तां धारय ममाऽऽज्ञया ॥
निश्चलार्थं यमः श्रुत्वाऽधारयन्मस्तके शिलाम् । शिलायां धारितायां तु सशिलयासुरोऽचलत् ॥
देवान्चेऽथ रुद्रादीञ्जिलायां निश्चलाः किल । तिष्ठन्तु देवाः सकलास्तथेत्युक्त्वा च ते स्थिताः ॥
देवाः पार्श्वैर्लक्षयित्वा तथाऽपि चलितोऽसुरः । ब्रह्माऽथ व्याकुलो विष्णुं गतः क्षीराब्जशायिनम्
तुष्टाव मणतो भूत्वा नत्वा चाऽऽदृत्य तं प्रभुम् ॥ ४८

ब्रह्मोवाच—

ब्रह्माण्डस्य पते नाय नमामि जगतां पतिम् । गतिं कीर्तिमतां नृणां भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ ४९
विष्णुस्तेनोऽब्रवीद्विष्णुं देव त्वां स्तौति पद्मजः । हरिराद्याऽऽनय त्वं तं विष्णुक्तः स तमानयत्
अजमुचे हरिः कस्मादागतोऽसि वदस्व तत् ॥ ५०

* इदमर्थं नास्ति स. पुस्तके । + अर्थं शरीरो न विद्यते स. पुस्तके ।

१ ग. 'देह' प्रा. २ ग. 'यज्ञे कृतार्थोऽहं मातृवंशे तथैव च। स.' ३ ग. 'य यज्ञोऽवश्यं भवत्विति । ४ क. 'य यागं' । ५ क. पौराशरं । ६ ग. मुगल । ७ रा. 'हु' जिगी । ८ रा. 'विष्णु' य. भुवं विष्णुम् । ९ रा. 'विष्णु' न. १० रा. 'यै सुर । य.' । ११ रा. 'लतामा' विपात्र धारय । १२ रा. 'मर्ता य' ।

(गयामाहात्म्यम्)

• ब्रह्मोवाच—

देवदेव कृते गगने प्रचचाल गयासुरः । शिलायां देवरूपिण्यां न्यस्तायां तस्य मस्तके ॥ ५१
 रुद्रादिषु च देवेषु संस्थितेष्वसुरोऽचलत् । इदानीं निश्चलार्थं हि प्रसार्दं कुरु माधव ॥ ५२
 ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वा ह्याकृष्य स्वशरीरतः । मूर्तिं ददौ निश्चलार्थं ब्रह्मणे भगवान्हरिः ॥ ५३
 आनीय मूर्तिं ब्रह्माऽपि शिलायां समधारयत् । तथाऽपि चलितं वीक्ष्य पुनर्देवमथाऽऽह्वयत् ५४
 आगत्य विष्णुः क्षीराब्धेः शिलायां संस्थितोऽभवत् । जनार्दनाभिधानेन पुण्डरीकेतिनामनः ॥
 शिलायां निश्चलार्थं हि स्वयमादिगदाधरः ॥ ५५
 निश्चलार्थं पञ्चधाऽऽसीच्छिलायां प्रपितामहः । पितामहोऽथ फल्गुवीशः केदारः कनकेश्वरः ॥
 ब्रह्मा स्थितः स्वयं तत्र गजरूपी विनायकः । गयादित्यश्चोत्तरार्को दक्षिणार्कस्त्रिधा रविः ॥
 लक्ष्मीः सीताभिधानेन गौरी च मङ्गलाद्वया । गायत्री चैव सावित्री त्रिसंध्या च सरस्वती ॥
 इन्द्रो बृहस्पतिः पूषा वसुवोऽष्टौ महाबलाः । विश्वे देवाश्चाऽऽश्विनेयौ* मारुतो विश्वनायकः ॥
 सयक्षोरगगन्धर्वास्तस्थुर्देवाः स्वशक्तिभिः ॥ ५९
 आद्यया गदया चासौ†यस्मादैत्यः स्थिरीकृतः । स्थित इत्येव हरिणा तस्मादादिगदाधरः ॥ ६०
 ऊचे गयासुरो देवान्किमर्थं चञ्चितो ह्यहम् । यज्ञार्थं ब्रह्मणे दत्तं शरीरमेलयं मया ॥
 विष्णोर्वचनमात्रेण किं न स्यां निश्चलो ह्यहम् ॥ ६१
 यत्सुरैः पीडितोऽत्यर्थं गदया हरिणा तथा । पीडितो यद्यहं देवाः प्रसन्नाः सन्तु सर्वदा ॥ ६२
 गदाधरादयस्तुष्टाः प्रोचुः सार्धं गयासुरम् । वरं ब्रूहि प्रसन्नाः स्मो देवानूचे गयासुरः ॥ ६३
 पावत्पृथ्वी पर्वताश्च पावञ्चन्द्रार्कतारकाः । तावच्छिलायां तिष्ठन्तु ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥
 अन्ये च सकला देवा मन्त्रास्त्रा क्षेत्रमस्तु वै ॥ ६४
 पञ्चक्रोशं गयाक्षेत्रं क्रोशमेकं गयाशिरः । तन्मध्ये सर्वतीर्थानि प्रयच्छन्तु हितं नृणाम् ॥ ६५
 स्नानादितर्पणं कृत्वा पिण्डदानात्फलाधिकम् । महात्मनि सहस्रं च कुलानां चोद्धरेन्नरः ॥ ६६
 व्यक्ताव्यक्तस्वरूपेण यूयं तिष्ठत सर्वदा । गदाधरः स्वयं लोकाद्भूयात्सर्वायनाशनात् ॥ ६७
 श्राद्धं सपिण्डकं येषां ब्रह्मलोकं प्रयान्तु ते । ब्रह्महत्यादिकं पापं विनश्यतु च सेविनाम् ॥ ६८
 नैमिषं पुष्करं गङ्गा प्रयागश्चाविमुक्तिकम् । एतान्यन्यानि तीर्थानि दिवि भुव्यन्तरिक्षतः ॥
 समायान्तु सदा नृणां प्रयच्छन्तु हितं सुराः ॥ ६९
 + किं बहुक्त्या सुरगणा गुण्मास्वेकाऽपि देवता । चेन्न तिष्ठेदहं चापि समयः प्रतिपालयताम् ॥
 गयासुरवचः श्रुत्वा प्रोचुर्विष्णवादयः सुराः । त्वया यत्प्रार्थितं सर्वं तद्भविष्यत्यसंशयम् ॥ ७१
 अस्मत्पादानर्चयित्वा यास्यन्ति परमां गतिम् । देवैर्दत्तवरो दैत्यो हर्षितो निश्चलोऽभवत् ॥ ७२
 स्थितेषु चैव देवेषु ब्राह्मणेभ्यो र्ददावजः । ग्रामांश्च पञ्चपञ्चाशत्पञ्चक्रोशीं गयां तथा ॥
 गृहान्कृत्वा ददौ दिव्यान्सर्वोपस्करसंयुतान् ॥ ७३
 कामयेनं कल्पवृक्षं पारिजातादिकांस्तरून् । महानर्दा क्षीरवहां घृतकुल्यास्तथैव च ॥ ७४

* धनुश्चिह्नान्तर्गतमन्यः ख. पुस्तके नास्ति । + क्षय श्लोकः ख. पुस्तके न ।

१. ख. रीकाक्षेति° । २. ख. °ममल म° । ३. ख. किं तथा नि° । ४. ख. °मन्यय । ५. ख. °निर्बलस्ये
 यानि यन्ति चेन्ना° । ६. ख. °क्षनम् । धा° । ७. ख. दान्तो । ८. ख. ददौ ह्यजः । ९. ख. त्रिगान् । १०. ख. °कुल्या तर्पण° ।

मधुसूतां मधुकुलं दिव्याज्याढ्यसरांसि च । सुवर्णदीर्घिकां चैव बहून्नादिपर्वतान् ॥ ७५
 भक्ष्यभोज्यफलदीर्घां सर्वं ब्रह्मा सृजन्ददौ । न याचयध्वं विम्रेन्द्रा अन्यानुक्त्वा ददावजः ॥
 दत्त्वा ययौ ब्रह्मलोकं नत्वा ह्यादिगदाधरम् । धर्मरूपे तत्र धर्मं याजयित्वा ययाचिरे ॥ ७७
 धर्मयागे च लोभाद्वै प्रतिगृह्य धनादिकम् । ततो ब्रह्मा समागत्य ब्राह्मणांस्ताञ्जशाप ह ॥ ७८
 कृतवन्तो यतो लोभं मदत्तेष्वखिलेष्वपि । तस्मादृणाधिका यूयं भविष्यन्ति(थ)सदा द्विजाः ७९
 युष्मार्कं स्याद्धारिवहा नदी पापाणपर्वताः । नद्यादयो वारिवहा भून्मयाश्च तथा गृहाः ॥ ८०
 कामधेनुः कल्पवृक्षो मल्लोकमुपतिष्ठताम् । एवं शप्ता ब्रह्मणा ते प्रार्थयन्तोऽब्रुवन्नजम् ॥ ८१
 त्वया यद्वत्तमखिलं तत्सर्वं शापतो गतम् । जीवनार्थं प्रसादं नो भगवन्कर्तुमर्हसि ॥ ८२
 तच्छ्रुत्वा ब्राह्मणान्ब्रह्मा प्रोवाचेदं दयान्वितः । तीर्थोपजीविका यूयमाचन्द्रार्कं भविष्यथ ॥ ८३
 लोकाः पुण्या गयायां ये श्राद्धिनो ब्रह्मलोकगाः । युष्मान्ये पूजयिष्यन्ति तैरहं पूजितः सदा ॥
 आक्रान्तं दैत्यजठरं धर्मेण विरजाद्विणा । नाभिकूपसपिपे तु देवी या विरजा स्थिता ॥ ८५
 तत्र पिण्डादिकं कृत्वा त्रिःसप्तकुलमुद्धरेत् । महेन्द्रगिरिणा तस्य कृतौ पादौ सुनिश्चलयौ ॥
 तत्र पिण्डादिकृत्सप्त कुलान्युद्धरते नरः ॥ ८६

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गयामाहात्म्ये नाम षडधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०५६८

अथ सप्तधिकशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

नारद उवाच—

कथं शिला समुत्पन्ना यथाऽऽक्रान्तो गयासुरः । किं रूपं किं च माहात्म्यं तस्याः किं वद नाम च

सत्कुमार उवाच—

आसीद्धर्मो महातेजाः सर्वविज्ञानपारगः । विश्वरूपा च तत्पत्नी भर्तृव्रतपरायणा ॥ २
 तस्यां धर्मात्समुत्पन्ना कन्या धर्मव्रता सती । रूपयौवनसंपन्ना लक्ष्मीरिव गुणाधिका ॥ ३
 तस्यां ये तु गुणा ह्यासंस्तो तिष्ठन्ति जगत्रये । धर्मो धर्मव्रतायास्तु त्रिषु लोकेषु मार्गयन् ॥ ४
 नानुरूपं वरं लेभे धर्मोऽथ वरासिद्धये । तपः कुरु वरार्थं त्वं तथेत्युक्त्वा वनं ययौ ॥ ५
 कन्या सा च तपस्तेपे सर्वेषां दुष्करं च यत् । वायुभक्ता श्वेतकल्पे युगानामयुतं पुरा ॥ ६
 ब्रह्मणो मानसः पुत्रो मरीचिर्नाम विश्रुतः । पर्यङ्गपृथिवीं सर्वो कन्यारत्नं ददर्श सः ॥ ७
 रूपयौवनसंपन्नां परमे तपसि स्थिताम् । पप्रच्छाथ मरीचिस्तां का त्वं कस्यासि तद्दद ॥ ८
 रूपेणानेन मां भीरु विमोहयसि सुवने । ब्रह्मात्मजोऽहं विख्यातो मरीचिर्वेदपारगः ॥ ९
 मरीचिर्वचनं श्रुत्वा कन्या प्रोवाच तं मुनिम् । अहं धर्मव्रता नाम धर्मपुत्री तपोन्विता ॥ १०
 पतिव्रतार्थं विम्रेन्द्र चरामि परमं तपः । धर्मव्रतां मरीचिस्तामुवाच प्रीतिपूर्वकम् ॥ ११

(गयामाहात्म्यम्)

- पतिव्रता दर्शनान्मे भविष्यसि शुभव्रते । पतिव्रतेक्षया पृथ्वीं विचरामि ह्यहर्निशम् ॥ १२
- त्वं चेत्पतिव्रता जाता भजे त्वां भज मां वरम् । लोके न त्वादृशी कन्या मम तुल्यो न ते वरः ॥
- धर्मव्रते धर्मपत्नी तस्मात्त्वं भव मेऽधुना । धर्मव्रता मुनिं प्राह धर्मं याचय सुव्रत ॥ १४
- तच्छ्रुत्वा धर्ममगमन्मुनिं धर्मो ददर्श ह । तेजःपुञ्जं वरं नत्वा आसनाध्यादिनाऽर्चयत् ॥ १५
- किमर्थमागतः पृष्ठो मरीचिर्धर्ममवब्रवीत् । कन्यार्थं भ्रमता पृथ्वीं दृष्ट्वा ते कन्यका वरा ॥
- मह्यं कन्यां च तां देहि श्रेयस्तव भविष्यति ॥ १६
- अध्यादिना समभ्यर्च्य धर्मः प्रोचे तथेति तम् । धर्मव्रतां समानीय दत्तवांस्तां मरीचये ॥ १७
- * ब्राह्मणाय विवाहेन धनरत्नादिकं ददौ । वरं च दत्तवांस्तैस्मै तद्वाकं यत्तथा कृतम् ॥
- अग्निहोत्रेण सहितां स्वाश्रमं तां द्विजोऽनयत् ॥ १८
- रेमे मुनिस्तथा सार्धं यथा विष्णुः श्रिया सह । पार्वत्या च यथा शंभुः सरस्वत्या यथा ह्यजः ॥ १९
- जज्ञे पुत्रशतं तस्यां मरीचेर्विष्णुनोपमम् । मरीचिः फलपुष्पार्थं वनं गत्वा समागतः ॥ २०
- + श्रान्तः कदाचित्तां पत्नीमुवाचेति पतिव्रताम् । भुक्त्वा तु शयनस्थस्य पादसंवाहनं कुरु ॥ २१
- धर्मव्रता तथेत्युक्त्वा शयनस्थस्य सा मुनेः । पादसंवाहनं चक्रे घृतेनाभ्यज्य तत्परा ॥ २२
- निद्रायमाणेऽथ मुनौ ब्रह्मा तं देशमागतः । * इयेष दृष्ट्वा ब्रह्माणं मनसाऽर्चयितुं प्रभुम् ॥ २३
- पादसंवाहनं कुर्या किं पूज्योऽयं जगद्गुरुः । इत्याकुला समुत्तस्थौ मत्वा सा तं गुरोर्गुरुम् ॥ २४
- अर्घ्यपाद्यादिकं दत्त्वा ब्रह्माणं समपूजयत् । सत्कृतायां तु शय्यायां विधाममकरोदजः ॥ २५
- एतस्मिन्नन्तरे भर्ता समुत्तस्थौ स्वतल्पतः । धर्मव्रतामपश्यन्स त्रिषु क्रुद्धः शशाप ताम् ॥ २६
- पादसंवाहनं त्यक्त्वा यस्मादाज्ञां विहाय मे । गताऽन्यत्र ततः पापाच्छापदग्धा शिला भव ॥
- भर्ता धर्मव्रता शप्ता मरीचिं प्राह सा रुपा । शयाने त्वयि संप्राप्ते ब्रह्मा त्वज्जनको गुरुः ॥ २८
- त्वयोत्थाय हि कर्तव्यं स्वगुरोः पूजनं सदा । मया तु धर्मचारिण्या तव कार्यं कृते मुने ॥ २९
- अदोषाऽहं यतः शप्ता तस्माच्छापं ददामि ते । त्वं च शापं महादेवाद्भर्तः प्राप्स्यस्यसंशयम् ॥
- ८ व्याकुलं तं पतिं दृष्ट्वा व्याकुलाऽगात्मजापतिम् । नत्वा शयानं ब्रह्माणमग्निं प्रज्वाल्य चैन्धनैः
- गार्हपत्ये स्थिता चक्रे तपः परमदुष्करम् । तथा शप्तो मरीचिश्च तपस्तेपे सुदारुणम् ॥ ३२
- पतिव्रतायास्तपसा मरीचेस्तपसा तथा । इन्द्रादयश्च संतप्ता गतास्ते शरणं हरिम् ॥ ३२
- ऊचुः क्षीराम्बुधौ सुप्तं संतप्तास्तपसा हरे । पतिव्रतायाश्च मुनेस्त्रैलोक्यं रक्ष केशव ॥ ३४
- इन्द्रादीनां वचुः श्रुत्वा विष्णुर्धर्मव्रतां ययौ । एतस्मिन्नेव काले तु प्रबुद्धो भगवानजः ॥
- ऊचुर्धर्मव्रतां देवा अभिस्थां तां सकेशवाः ॥ ३५
- अग्निमध्ये तपः कर्तुं कस्य शक्तिः पतिव्रते । त्वया कृतं तत्परमं सर्वलोकभयंकरम् ॥ ३६

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । + इत आरभ्य मुनेरित्यन्त नास्ति ख पुस्तके । x नास्तीदमर्थं ख. पुस्तके ।

८ एतन्त्रैवेत्यनेऽय श्लोकः क पुस्तके—त व्याकुल पतिं दृष्ट्वा व्याकुला सा पतिव्रता । पतिव्रताम्बमाहात्म्यशतशु-
शाप दधार सा ।

१ क. 'तेच्छया' । २ ख. 'मृते तः' । ३ ख. 'स्वस्थे तद्वाक्यं च भविष्यति' । अ । ४ ख. 'न चक्रे किं पूज्यः
जगद्गुरुम्' । इ । ५ क. 'स्थी च त' । ६ ख. 'ह कोपिता' । 'श' । ७ ख. देश. सप्रिया सह केशवः । ८ ख.
तपधर्तु ।

वरं वरय धर्मज्ञे अस्मत्तो यदभीप्सितम् । विष्ण्वादीनां वचः श्रुत्वा देवान्धर्मव्रताऽब्रवीत् ॥ ३७
 भर्तृशापमशक्ताऽहं निवर्तयितुमोजसा । (* दत्तो मरीचिना शापो मह्यं स ह्यगच्छतु ॥ ३८
 धर्मव्रतावचः श्रुत्वा मोचुरेतां सुराः पुनः । धर्मव्रते धर्मपुत्रि शापोऽयं परमर्षिणा ॥ ३९
 दत्तस्ते न निराकर्तुं शक्यो देवद्विजातिभिः । तस्मादन्यं वरं ब्रूहि यतो धर्मस्य संस्थितिः) ॥ ४०
 भवेद्वै त्रिषु लोकेषु वेदोक्तस्य शुभव्रते । देवानां वचनं श्रुत्वा देवान्धर्मव्रताऽब्रवीत् ॥ ४१
 गर्तुः शापान्मोचयितुं न शक्ताश्च यदाऽमराः । मह्यं वरं मयच्छध्वं एवंविधमनुत्तमम् ॥ ४२
 शिलाऽहं हि भविष्यामि ब्रह्माण्डे पावनी शुभा । नदीनदसरस्तीर्थदेवादिभ्योऽतिपावनी ॥ ४३
 ऋष्यादिभ्यो मुनिभ्यश्च मुख्यदेवेभ्य एव च । त्रैलोक्ये यानि लिङ्गानि व्यक्ताव्यक्तात्मकान्यपि
 तानि तिष्ठन्तु मद्देहे तीर्थरूपेण सर्वदा ॥ ४४
 तीर्थान्यपि च सर्वाणि नक्षत्रप्रमुखास्तथा । तिष्ठन्तु देवाः सकला देव्यश्च मुनयस्तथा ॥ ४५
 शिलास्थितेषु तीर्थेषु स्नात्वा कृत्वाऽथ तर्पणम् । श्राद्धं सपिण्डकं येषां ब्रह्मलोकं मयान्तु ते ॥
 गदाधरो दृश्यतीर्थं सर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् । मुक्तिर्भवेत्पितॄणां च बहूनां श्राद्धतः सदा ॥ ४७
 जरायुजाण्डजा वाऽपि स्वेदजा वाऽपि चोद्भिदः । त्यक्त्वा देहं शिलायां ते यान्तु विष्णुस्वरूपताम्
 यथाऽर्चिते हरौ सर्वे यज्ञाः पूर्णा भवन्ति हि । तथा श्राद्धं तर्पणं च स्नानं चाक्षयमस्त्वह ॥
 मम देहे सुरेशानां ये जपन्ति श्रुतादिकम् । अचिरेणापि ते सिद्धाः सिद्धिभाजो भवन्तु वै ॥
 पितॄणां कुलसाहस्रमात्मना सहितं नरः । श्राद्धादिना समुद्धृत्य विष्णुलोकं नयेद्भुवम् ॥ ५१
 यावत्यो हि सरिच्छ्रेष्ठा गङ्गाद्याश्च हृदाः शुभाः । समुद्राद्याः सरोमुख्या मानसाद्याः सुरेश्वराः
 नृणां श्राद्धं विदधतो मुक्तये निवसन्तु मे ॥ ५२
 + शरीरेण समायान्तु कचिन्नो यान्तु देवताः । एको विष्णुस्त्रिधामूर्तिर्यावत्संकीर्त्यते बुधैः ॥
 तावच्छिलायां सर्वाणि तीर्थानि सह दैवतैः । सदा तिष्ठन्तु मुनयो गन्धर्वाणां गणाश्च ये ॥
 यावत्तिष्ठति ब्रह्माण्डं तावत्तिष्ठतु वै शिला । मम देहेऽश्मरूपे च ये जपन्ति तपन्ति च ॥ ५५
 × जुहोत्यग्नौ च तेषां वै तदक्षय्योपतिष्ठताम्(?) । अक्षयं तु भवेच्छ्राद्धं जपहोमतपांसि च ॥
 शिलापर्वतरूपेण मयि तिष्ठतु सर्वदा ॥ ५६
 पतिव्रतावचः श्रुत्वा देवाः मोचुः पतिव्रताम् । त्वया यत्प्रार्थितं सर्वं तद्भविष्यत्यसंशयम् ॥ ५७
 गयामुरस्य शिरसि भविष्यसि यदा स्थिरा । तदा पादादिरूपेण स्थास्यामस्त्वयि सुस्थिराः ॥
 वरं शिलायै दत्त्वं तत्रैवान्तर्दधुः सुराः ॥ ५८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गयामाहात्म्यं नाम सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०६२६

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः रा. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं ख. पुस्तके नास्ति । × इदमर्थं नास्ति ख. पुस्तके ।

१ रा. 'यमद्वं ते भ' । २ ख. भर्तुः शा' । ३ ख. शक्यं य' । ४ ख. वरा । ५ ख. 'पा विष्णुनो' । ६ ख. च कर्तॄणां श्रा' । ७ ग. 'जाश्चापि चोद्भिजः । त्य' । ८ ख. 'त भो सुराः । देवस्याव' । ९ ख. 'दा पदा' । १० रा. 'तथा चान्त' ।

सनत्कुमार उवाच—

वक्ष्ये शिलाया माहात्म्यं शृणु नारद मुक्तिदम् । यस्या गायन्ति देवाश्च माहात्म्यं मुनिपुंगवाः
 शिला स्थिता पृथिव्यां सा देवरूपाऽतिपावनी । विचित्रारूपं शिलानीर्थं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम्
 तस्याः संस्पर्शनालोकाः सर्वे हरिपुरं ययुः । शून्ये लोकत्रये जाते शून्या यमपुरी लभूत् ॥ ३
 यम इन्द्रादिभिर्गत्वा ऊचे ब्रह्माणमद्भुतम् । अधिकारं गृहाणाथ यमदण्डं पितामह ॥ ४
 यममूचे ततो ब्रह्मा स्वगृहे धारयस्व ताम् । ब्रह्मोक्तो धर्मराजस्तु गृहे तां समधारयत् ॥ ५
 यमोऽधिकारं स्वं चक्रे पापिनां शासनादिकम् । एवंविधा गुरुतरा शिला जगति विश्रुता ॥ ६
 यथा ब्रह्मा यथा विष्णुर्यथा देवो महेश्वरः । ब्रह्माण्डे च यथा मेरुस्तथेयं देवरूपिणी ॥ ७
 गयासुरस्य शिरसि गुरुत्वाद्धारिता यतः । अतः पवित्रयोर्योगः पितॄणां मोक्षदायकः ॥ ८
 पवित्रयोर्द्वयोर्योगे ह्यपेक्षमजोऽकरोत् । भागार्थमागतान्दृष्ट्वा विष्ण्वादीनब्रवीच्छिला ॥ ९
 शिलास्थितिप्रतिज्ञां तु कुर्वन्तु पितृमुक्तये । तथेत्युक्त्वा शिलायां ते देवा विष्ण्वादयः स्थिताः
 शिलारूपेण मूर्त्या च पदरूपेण देवताः । मूर्तामूर्तस्वरूपेण स्थिताः पूर्वप्रतिज्ञया ॥ ११
 दैत्यस्य मुण्डपृष्ठे तु यस्मोत्सा संस्थिता शिला । तस्मात्स मुण्डपृष्ठाद्रिः पितॄणां ब्रह्मलोकदः ॥
 आच्छादितः शिलापादः प्रभासेनाद्रिणा यतः । भासितो भास्करेणेति प्रभासः परिकीर्तितः ॥
 प्रभासं हि विनिर्भिद्य शिलाङ्गुष्ठो विनिर्गतः । (*अङ्गुष्ठोत्थित ईशोऽपि प्रभासेनः प्रकीर्तितः ॥
 शिलाङ्गुष्ठैकदेशो यः सा च प्रेतशिला स्मृता) । पिण्डदानाद्यतस्तस्यां प्रेतन्वान्मुच्यते नरः ॥ १५
 महानदीप्रभासाद्योः संगमे स्नानकृन्नरः । रामो देव्या सह स्नातो रामतीर्थं ततः स्मृतम् ॥ १६
 प्रार्थितोऽथ महानद्या राम स्नातो भवेति च । रामतीर्थं ततो भूत्वा त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ १७
 जन्मान्तरश्नतं साग्रं यत्कृतं दुष्कृतं मया । तत्सर्वं विलयं यातु रामतीर्थाभिषेचनात् ॥ १८
 मन्त्रेणानेन यः स्नात्वा श्राद्धं कुर्यात् मानवः । रामतीर्थे पिण्डदस्तु विष्णुलोकं प्रयात्यसौ ॥
 तथेत्युक्त्वा स्थितो रामः सीतया भारताग्रजः ॥ १९
 राम राम महाबाहो देवानामभयंकर । त्वां नमस्येऽत्र देवेश मम नश्यतु पातकम् ॥ २०
 मन्त्रेणानेन यः स्नात्वा श्राद्धं कुर्यात्सपिण्डकम् । प्रेतत्वात्तस्य पितरो विमुक्ताः पितॄणां ययुः ॥ २१
 आपस्तम्बसि देवेश ज्योतिषां पतिरेव च । पापं नाशय मे देवो मनोवाक्यकर्मजम् ॥ २२
 नमस्कृत्य प्रभासेनं भासमानं शिवं व्रजेत् । तं च शंभुं नमस्कृत्य कुर्याद्यमरालि नः ॥ २३
 रामे वनेन गते शैलमागत्य भरतः स्थितः । पितृपिण्डादिकं कृत्वा रैमं संस्थाप्य तत्र च ॥ २४
 रामं सीतां लक्ष्मणं च मुनीन्स्थापितवान्प्रभुः । भरतम्याऽऽश्रमे पुण्ये नित्यं पुण्यतर्पितम् ॥
 [+ मनद्गम्य पदं तत्र दृश्यते सर्वमानुषः ॥

२५

* धनुर्धराश्चतुर्भुजः । यः पुस्तके नास्ति । + धनुर्धराश्चतुर्भुजः । यः पुस्तके न विद्यते ।

१ यः 'त यमो मद्रजमेव वि । ऊर्ध्वं निष्पन्नः तामे इन्द्रादिभिरुच्यते । यः । २ यः 'मायाय' ।
 ३ यः 'देवादि' । ४ यः 'इन्द्रादिभिरुच्यते' । ५ यः 'विचित्र' । ६ यः 'वि' । ७ यः 'वि' । ८ यः 'वि' । ९ यः 'वि' । १० यः 'वि' । ११ यः 'वि' । १२ यः 'वि' । १३ यः 'वि' । १४ यः 'वि' । १५ यः 'वि' । १६ यः 'वि' । १७ यः 'वि' । १८ यः 'वि' । १९ यः 'वि' । २० यः 'वि' । २१ यः 'वि' । २२ यः 'वि' । २३ यः 'वि' । २४ यः 'वि' । २५ यः 'वि' ।

स्थापितं धर्मसर्वस्वं लोकस्यास्य निदर्शनाद् ।] मतङ्गस्य पदे आद्धी सर्वास्तारयते पितृन् ॥ २६
 रामतीर्थे नरः स्नात्वा रामं सीतां समर्च्य च । रामेश्वरं प्रणम्याथ न देही जायते पुनः ॥ २७
 शिलाया जघनं भूयः समाक्रान्तं नगेन तु । धर्मराजेन संप्रोक्तो न गच्छेति नगः स्मृतः ॥ २८
 यमराजधर्मराजौ निश्चलार्थं व्यवस्थितौ । ताभ्यां बलिं प्रयच्छामि पितॄणां मुक्तिहेतवे ॥ २९
 द्वौ भवानौ श्यामशवलौ वैवस्वतकुलोद्भवौ । ताभ्यां बलिं प्रयच्छामि स्यातामेतावहिंसकौ ॥ ३०
 ऐन्द्रवारुणवायव्ययाम्यनैर्ऋत्यसंस्थिताः । वायसाः प्रतिगृह्णन्तु भूमौ पिण्डं मर्षोऽर्पितम् * ३१
 शिलाया दक्षिणे हस्ते स्थापितः कुण्डपर्वतः । तिमिरादित्ये ईशानभर्गाविते महेश्वराः ॥ ३२
 वह्निर्द्वौ वरुणौ रुद्राश्चत्वारः पितृमोक्षदाः । [+ भरताश्रममासाद्य तान्प्रमेत्पूजयेन्नरः ॥ ३३
 पापेभ्यश्चोपपापेभ्यो मुच्यते पितृभिः सह । यत्र कुत्रापि देवर्षे भरतस्याऽऽश्रमे नरः ॥
 स्नातः आद्धादिकं कुर्यात्तत्कल्पोऽपि न हीयते] ॥ ३४
 गयायां चाक्षयं आद्धं जपहोमतपांसि च । सर्वमानन्त्यमाहुर्वै यद्वत्तं भरताश्रमे ॥ ३५
 चतुर्युगस्वरूपेण चतस्रो रविमूर्तयः । दृष्टाः स्पृष्टाः पूजितास्ताः पितॄणां मुक्तिदा(यि)काः ॥ ३६
 [x मुक्तिर्वाप्तमन इत्येव तारकाख्यो विधिः परः । संसारार्णवतप्तानां नावावेतौ सुरेश्वरौ ॥
 तारकं ब्रह्म विश्वेषां मृतानां जीवतामिदम् ॥ ३७
 त्रिविक्रमं च ब्रह्माणं यः पश्येत्पुरुषोत्तमम् । पितृभिः सह धर्मात्मा स याति परमां गतिम्] ॥
 शिलाया वामपादेऽपि तथाऽभ्युद्यन्तको गिरिः । स्थापितः पिण्डदस्तत्र पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् ॥
 नैमिषारण्यपार्श्वे तु ईये ब्रह्मा सुरैः सह । मुख्यसंज्ञं हि तत्तीर्थं देवास्तत्र पदे स्थिताः ॥ ४०
 त्रिषु तेषु पदेष्वेव तीर्थेषु मुनिसत्तम । यत्किंचिदशुभं कर्म तत्प्रणश्यति नारद ॥ ४१
 + तन्नैमिषवनं पुण्यं सेवितं पुण्यपौरुषैः । तत्र व्यासः शुकः पैलः कण्वो वेधाः शिवो हरिः ॥
 तेषां दर्शनमात्रेण मुच्यते पातकैर्नरः । वामहस्ते शिलायास्तु तथा चोद्यन्तको गिरिः ॥ ४३
 स पर्वतः समानीतो ह्यगस्त्येन महात्मना + । तत्र ब्रह्मा हरश्चैव तपश्चोग्रं चैव चक्रतुः ॥ ४४

* इत उत्तरमेते श्लोका मुद्रितपुस्तकविषयव्यामधिका उपलभ्यन्ते ते यथा—

यमोऽसि यमदूतोऽसि वायसोऽसि महाबल । सप्तजन्मकृतं पापं बलिं भुत्स्वा विनाशय ॥ १ ॥

रामे वनं गते शैलमागत्य भरतेन हि । पितुः पिण्डादिकं कृत्वा रामेशः स्थापितोऽत्र वै ॥ २ ॥

स्नात्वा नत्वा च रामेशं रामसीतासमन्वितम् । तत्र आद्धं सपिण्डं च कृत्वा विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ ३ ॥

पितृभिः सह धर्मात्मा कुलानां च शतैः सह ॥ इति ।

+ एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके न विद्यते । x अनुब्रिहान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । — इत आरभ्य चोद्यन्तको गिरिरित्यन्तग्रन्थो नास्ति ख. पुस्तके । † इत उत्तरमेते श्लोका मुद्रितपुस्तकपाठेऽधिका उपलभ्यन्ते—

स्थापितः पिण्डदस्तत्र पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् । कुण्डश्चोद्यन्तकस्तत्र आत्मनस्तपसा कृतः ॥ १ ॥

ब्रह्मणा तत्र सावित्रीकुमाराभ्या सह स्थितम् । हृद्वाहूद्वप्रभृद्यो गीतिनादं प्रचक्रिरे । २ ॥

कुण्डमुद्यन्तक तत्र गीतवादित्रको गिरिः । अगस्त्यो भगवान्यत्र तपश्चोग्रं चकार ह ॥ ३ ॥

प्रमणस्तु वैरं छेभे माहात्म्यं भुवि दुर्लभम् । लोपामुद्रां तथा भार्या पितॄणां परमां गतिम् ॥ ४ ॥

स्नातस्तत्र च मध्याह्ने सावित्रीं समुपास्य च । कोटिजन्म भवेद्विप्रो धनाढ्यो वेदपारगः ॥ ५ ॥

अगस्त्यस्य पदे स्नात्वा पिण्डदो ब्रह्मलोकगः । पितृभिः सह धर्मात्मा पूज्यमानो दिवीकमाम् ॥ ६ ॥

१ ख. 'रं नरो गत्वा न' । २ ख. 'भि रक्षेता पयि सर्वदा । द्वी । ३ ख. प्रदास्यामि । ४ क. 'प्राप्तियतम् ।

५ ख. 'त्य ऐशानमर्ग एते मुनीश्व' । ६ ख. 'ल'यो वामहस्तेऽपि स्थापितो द्यन्त' । ७ ख. चकार ह । शि' ।

(गयामाहात्म्यम्)

तत्रागस्त्यस्य हि वरं कुण्डं त्रैलोक्यदुर्लभम् । यत्र मुन्यष्टकं सिद्धं तपस्तप्त्वा शिवं गतम् ॥
कुण्डे मुन्यष्टकं नत्वा पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् ॥

४५

अगस्त्येनाथ देवर्षे उदयाद्रेर्महात्मना । शिलाया वामहस्तेऽपि स्थापितो गिरिराद्गुभः ॥

* वादित्रयौ दिव्यगीतैराद्यो वादित्रको गिरिः ॥

४६

ब्रह्मयोनिं प्रविश्याथ निर्गच्छेद्यस्तु मानवः । परं ब्रह्म स यातीह विमुक्तो योनिर्मकटात् ॥

७

नत्वा गयाकुमारं च ब्राह्मण्यं समते नरः । सोमकुण्डाभिषेकी च सोमलोकं नयेत्पितृन् ॥

८

बलिः काकशिलायां तु काकेभ्य ऋणमोक्षदः । स्वर्गद्वारेश्वरं नत्वा स्वर्गाद्ब्रह्मपुरं व्रजेत् ॥

९

पिण्डदो व्योमगद्गायां निर्मलः स्वर्नयेत्पितृन् । शिलाया दक्षिणे हस्ते भस्मकूटमधारयत् ॥

ततोऽसौ भस्मकूटं त्रिभस्मस्नातश्च नारद ॥

१०

वटो वटेश्वरस्तत्र स्थितश्च प्रापितामहः । मतङ्गस्य पदे मुन्येऽपिण्डदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥

११

तस्याग्रे रुक्मिणीकुण्डं पश्चिमे कपिला नदी । कपिलेशो नदीतिरि ह्यमासोमसमागमे ॥

१२

कपिलायां नरः स्नात्वा कपिलेशं नमेष्य च । श्राद्धदः स्वर्गगामी स्थान्माहेशीकुण्ड एव च ॥

१३

गौरी च महला तत्र सर्वसौभाग्यदायिनी । जनार्दनो भस्मकूटे तस्य हस्ते च पिण्डदः ॥

१४

मन्त्रेण चाऽऽत्मनोऽन्येषां सव्यहरतेऽतिर्लीर्वा । जवितां दधिसीमन्त्रं सर्वे ते विष्णुलोकगाः ॥

१५

एष पिण्डो मया दत्तस्तव हस्ते जनार्दन । देहि देव गयाशीर्षे तस्मै तस्मिन्मृते तु तम् ॥

१६

एष पिण्डो मया दत्तस्तव हस्ते जनार्दन । गयाशीर्षे त्वया ददौ मया पिण्डो मृते मयि ।

१७

जनार्दन नमस्तुभ्यं नमस्ते पितृरूपिणे । पितृपते नमस्तुभ्यं नमस्ते मुक्तिदेतवे ॥

१८

गयायां पितृरूपेण स्वयमेव जनार्दन । लक्ष्मीकान्तं नमस्तेऽस्तु नमस्ते पितृमोक्षद ॥

१९

तं ध्यात्वा पुण्डरीकाक्षे मुच्यते च ऋणत्रयात् । पुण्डरीकाक्षमम्यर्च्य स्वर्गं प्राप्नुयाद्भुवम् ॥

२०

वामतानु तु रंपात्य नत्वा भीमो जनार्दनम् । श्राद्धं सपिण्डकं कृत्वा भ्रातृभिर्विष्णुलोकगः ॥

२१

शिलाया दक्षिणे पादे प्रेतकूटो गिरिर्धृतः । धर्मराजेन पादाभ्यां गिरिः प्रेतशिलाभयः ॥

२२

पादेन दूरे निक्षिप्तः शिलायाः पापभारतः । प्रेतभावस्वरूपेण करग्रहणकानने ॥

२३

पृष्ठे स्थिताथ पहवो विघ्नकारिण एव ते । श्राद्धादिकरणाभूणा तीर्थं पिताविमुक्तिदम् ॥

२४

गतः शिलाङ्गसंस्पर्शात्प्रेतकूटः पवित्रताम् । प्रेतकूटश्च तत्राऽऽस्ते देवान्तत्र पदे स्थिताः ॥

तत्र श्राद्धादिकं कृत्वा प्रेतत्वान्मोचयेत्पितृन् ॥

२५

शिलासमीपे ये विघ्न प्रेतरूपा भयानकाः । सर्वे ते यमलोके तु पृथिन्यां पर्यटन्ति वै ॥

२६

गयासुरस्य शिरसि पुण्ये प्रेतादिर्वाजते । स्थिता ब्रह्मादयो देवा गतः सोऽपि पवित्रताम् ॥

२७

कीकटेषु गया पुण्या पुण्यं राजवनं गृहम् । च्यवनस्याऽऽश्रमः पुण्यो नदी पुण्या पुनःपुना ॥

२८

वैकुण्ठे हेमदण्डश्च हेमकूटो गिरिस्तथा । श्राद्धपिण्डादिकृत्तत्र पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् ॥

२९

शिलादक्षिणपादे तु गृध्रकटो गिरिर्धृतः । धर्मराजेन सुखैर्धकरणाय सुपावनः ॥

३०

गृध्ररूपेण तत्राय तपः कृत्वा महर्षयः । विमुक्त्वा गृध्रकूटोऽयं तत्र गृध्रेश्वरः स्थिरः ॥

३१

तत्र गृध्रेश्वरं दृष्ट्वा यावन्ति शंभुप्रदं नराः । तत्र गृध्रवटं नत्वा प्राप्तकामो दिवं व्रजेत् ॥

३२

तत्र गृध्रगुहायां च पिण्डदः शिवलोकभाक् । तत्र माहेश्वरी धारा पिण्डदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥

३३

मूलक्षेत्रे सरस्तत्र पिण्डदो ब्रह्मलोकभाक् । ऋणमोक्षं पापमोक्षं दिवं दृष्ट्वा शिवं व्रजेत् ॥

३४

श्रीदिपालेन गिरिणा समक्रान्तं शिलोदरम् । यत्राऽऽस्ते गजरूपेण विघ्नेशो विघ्ननाशनः ॥

नामो च पिण्डदो यस्तु पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् ॥

३५

नितम्बे मुण्डपृष्ठस्य देवदायिनः समूहः । मुण्डपृष्ठेऽरविन्दादि दृष्ट्वा पारं भिनाशयेत् ॥

३६

क्रांशरूपेण सविष्टो मुनिनाथ तपोऽकरोत् । तस्य पादाद्विनो यस्मात्क्रांशरादः प्रधीतितः ॥

३७

स्नातो जलशये तत्र नयेत्स्वर्गं कुलप्रये । शिलायां च्यवनरूपेण च्यवनोऽप्यप्यत्माना स्थितः ॥

लक्ष्मीशो विपुर्धः सार्धं तस्माद्देवमयी दिव्यः ॥ इति ।

३८

• इदमर्थं नास्ति ग. पुस्तके ।

तत्र विद्याधरो नाम गन्धर्वाप्सरसां गणैः । [* समेतोऽद्यापि गीतानि दिव्यानि सह गीयते ॥
मोहनश्च सुनीथं च शैलूजो मोहनोत्तमः । पर्वतो नारदध्यानी संगीती पुष्पदन्तकः] ॥

हाहाहूहूमभृतयो गीतदानं प्रचक्रिरे ॥

४८

(+ तथा चित्ररथो नाम सर्वगन्धर्वसंवृतः । गायन्ति मधुराण्येव गीतान्यद्रौ महोत्सवम् ॥ ४९

अतः स पर्वतो देवैः सेव्यतेऽद्यापि नित्यशः । धर्मजास्तत्र देवेशो हरो भस्माङ्गरागवान् ॥ ५०

पार्यत्या सहितो रुद्रः पर्वते गीतनादिते । मोदते पूजितो ध्येयः पितॄणां परमां गतिम् ॥ ५१

गयायां परमात्मा हि गोपतिर्वा गदाधरः । हीयते वैष्णवी माया तथा रुद्रार्चया मुने) ॥ ५२

शिलाया दक्षिणे हस्ते भस्मकूटो गिरिर्धृतः । धर्मराजेन तत्राऽऽस्ते अगस्त्यः सह भार्यया ॥

अगस्त्यस्य पदे स्नातः पिण्डदो ब्रह्मलोकगः । (÷ ब्रह्मणस्तु वरं लेभे माहात्म्यं भुवि दुर्लभम्

लोपामुद्रां तथा भार्या पितॄणां परमां गतिम् ।) तत्रागस्त्येश्वरं दृष्ट्वा मुच्यते ब्रह्महृत्यया ॥ ५५

अगस्त्यं च सभार्यं च पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् । दण्डिनाऽथ तपस्तेपे सीतादेर्दक्षिणे गिरौ ॥ ५६

वटो वटेश्वरस्तत्र स्थितश्च प्रपितामहः । तदग्रे रुक्मिणीकुण्डं पश्चिमे कपिला नदी ॥

कपिलेशो नदीतीरे अमासोमसमागमे ॥

५७

कपिलायां नरः स्नात्वा कपिलेशं समर्च्य च । कृते श्राद्धे पिण्डदाने पितरो मोक्षयामुयुः ॥ ५८

अग्निधारा गिरिवरादागतोद्यन्तकादनु । [० तत्र सारस्वतं कुण्डं सरस्वत्या प्रकल्पितम् ॥ ५९

शुक्रस्तत्र सुतैः सार्धं स(प)ण्डामर्कादिभिः प्रभुः । तत्र तत्र मुनीन्द्राणां पदेषु मुनिसत्तम ॥

श्राद्धपिण्डादिकृत्स्नातः पितृन्स्तारयते नरः ॥

६०

शिलाया वामहस्तेऽपि गृध्रकूटो गिरिर्धृतः] । गृध्ररूपेण संसिद्धास्तपस्तप्त्वा महर्षयः ॥ ६१

अतो गिरिर्गृध्रकूटस्तत्र गृध्रेश्वरः स्थितः । दृष्ट्वा गृध्रेश्वरं नत्वा योयाच्छंभोः पदं नरः ॥ ६२

तत्र गृध्रे गुहायां च पिण्डदः शिवलोकभाक् । तत्र गृध्रे वटं नत्वा प्राप्तकामो दिवं व्रजेत् ॥ ६३

ऋणमोक्षं पापमोक्षं शिवं दृष्ट्वा शिवं व्रजेत् । शूलक्षेत्रं च तत्राऽऽस्ते पिण्डदः स्वर्नयेत्पितॄन् ॥

आदिपालेन गिरिणा समाक्रान्तं शिलोदरम् । तत्राऽऽस्ते गजरूपेण विघ्नेशो विघ्ननाशनः ॥

तं दृष्ट्वा मुच्यते विघ्नैः पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् ॥

६५

नितम्बे मुण्डपृष्ठस्य देवदारुवनं त्वभूत् । मुण्डपृष्ठारविन्दाग्नी दृष्ट्वा पापं विनाशयेत् ॥

गयानाभौ सुपुत्रायां पिण्डदः स्वर्नयेत्पितॄन् ॥

६६

§ शिलाया वामपादे तु स्थापितः प्रेतपर्वतः । धर्मराजेन पापेभ्यो गिरिः प्रेतशिलाह्वयः ॥ ६७

पादेन दूरे निक्षिप्तः शिलायाः पादभारतः । गतः शिलायाः संसर्गात्प्रेतकूटः पवित्रताम् ॥ ६८

प्रेतकुण्डं च तत्राऽऽस्ते देवास्तत्र पदे स्थिताः । तत्र कुण्डादिकं कृत्वा प्रेतत्वान्मोचयेत्पितॄन् ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । + एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके न विद्यते । - धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । ० धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके न विद्यते । § धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके न विद्यते ।

१ ख. 'लभ्यां वामहस्तेन गृध्रकूटः' । २ ख. 'तु' । कुण्डिनाथं तपस्तेपे शिलायां दक्षिणे । ३ ख. पितॄणां परमा गतिः -
भ । ४ क. 'युः' । तत्राग्निः । ५ ख. याति शंभोः । ६ ख. गृध्रगु । ७ ख. 'दः स्वर्नयेत्पितॄन्' । तत्र गृध्रव ।

(गयामाहात्म्यम्)

पृथक्स्थिताश्च बहवो विघ्नकारिण एव ते । आद्धादिकारिणां नृणां तीर्थे पितृविमुक्तये ॥

मेता धानुष्करूपेण करग्रहणकारकाः ॥

७०

पादाङ्कितां मुण्डपृष्ठां महादेवनिवासिनीम् । तां दृष्ट्वा सर्वलोकश्च मुक्तः पापोपपातकैः] ॥ ७१

गयाशिरसि पुण्ये च सर्वपापविवर्जिते । मेतादिवर्जितं यस्मात्ततोऽतिपावनं वरम् ॥ ७२

कीकटेषु गया पुण्या पुण्यं राजगृहं वनम् । च्यवनस्याऽऽश्रमं पुण्यं नदी पुण्या ऐनःपुना ॥

वैकुण्ठो लोहदण्डश्च गृध्रकूटश्च शोणकः । अत्र आद्धादिना सर्वान्पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् ॥ ७४

क्रौञ्चरूपेण हि मुनिर्मुण्डपृष्ठे तपोऽकरोत् । तस्य पादाङ्कितां यस्मात्क्रौञ्चपादस्ततः स्मृतः ॥ ७५

स्तातो जलाशये तत्र नयेत्स्वर्गं स्वकं कुलम् । बलिः काकशिलायां च काकेभ्य ऋणमोक्षदः ॥

मुण्डपृष्ठस्य सानौ हि लोमशो लोमहर्षणः । द्वावेतौ परमं तप्त्वा तपःसिद्धिं परां गतौ ॥ ७७

आहूतास्तु सरिच्छ्रेष्ठा लोमशेन महानदी । शरावती वेत्रवती चन्द्रभागा सरस्वती ॥ ७८

कावेरी^१ सिन्धुतीरा च चन्दना च सरिद्धरा । वाशिष्ठी सरयूर्गङ्गा यमुना गण्डकीन्दिरा ॥ ७९

महावैतरणी नाश्ना निक्षरा च दिवौकसः । सावव्यलकनन्दा^(१) च उदीची कनकाद्वया ॥ ८०

कौशिकी ब्रह्मदा ज्येष्ठा सर्वस्याधैविमोचिनी । कर्णवेण्या चैर्मवती द्वे नद्यौ मुक्तिदायिके ॥

आहूते सरितां श्रेष्ठे लोमहर्षेण आहस्तात्^२ तपसेस्तु प्रभावेण नर्पदा मुनिपुङ्गव ॥

तासु सर्वासु यः स्नात्वा पिण्डदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥ ८२

ब्रह्मयोनिं प्रविश्याथ निर्गच्छेद्यस्तु मानवः । परं ब्रह्म स यातीह विमुक्तो योनिसंकटात् ॥ ८३

निक्षरायां पुष्करिण्यां स्नातः आद्धादिकं नरः । कुर्यात्क्रौञ्चपदे दिव्ये नियमाद्वासरत्रयम् * ॥

सर्वान्पितृन्नयेत्स्वर्गं पञ्च पापिन एव च ॥ ८४

जनार्दनो भस्मकूटे तस्य हस्ते तु पिण्डदः । आत्मनोऽप्यथवाऽन्येषां सव्येनापि तिलैर्विना ॥

जीवतां दधिसंमिश्रं सर्वे ते विष्णुलोकगाः ॥ ८५

यस्तु पिण्डो मया दत्तस्तव हस्ते जनार्दन । + यदुद्दिश्य त्वया देयस्तस्मिन्पिण्डो मृते प्रभो ॥

एष पिण्डो मया दत्तस्तव हस्ते जनार्दन । अन्तकाले मृते मह्यं त्वया देयो गयाशिरे ॥ ८७

जनार्दन नमस्तुभ्यं नमस्ते पितृमोक्षद । पितृपते नमस्ते तु नमस्ते पितृरूपिणे ॥ ८८

गयायां पितृरूपेण स्वयमेव जनार्दनः । तं दृष्ट्वा पुण्डरीकाक्षं मुच्यते च ऋणत्रयात् ॥ ८९

ॐ नमस्ते पुण्डरीकाक्ष ऋणत्रयविमोचक । लक्ष्मीकान्त नमस्ते तु पितृणां मोक्षदो भव ॥ ९०

वायजानुं सुसंपात्य नत्वा भीमो जनार्दनम् । आर्द्रं सपिण्डकं कृत्वा भ्रातृभिर्ब्रह्मलोकभाक् ॥

पितृभिः सह धर्मात्मा कुलानां च शतेन च ॥ ९१

* इति परमं श्लोकोऽधिकः यः पुस्तके—आर्द्रं सपिण्डकं कृत्वा पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् । जनार्दनाय मेधाय नमः । अथ च यथाविधि ॥ इति । + एतदर्थस्थाने इदमर्थ—देहि देव गयाशिरं तस्मै तस्मिन्मृते तु तम् । ॥ एतच्छ्लोकस्यानेऽश्लोकः कः पुस्तके यः गया-नमस्ते पुण्डरीकाक्ष नमस्ते त्रिधमावन । लक्ष्मीकान्त नमस्तुभ्यं नमस्ते मुक्तिदेतरे ॥

१ क. 'गौरीवती' । २ ख. पुनः पुनः वे' । ३ ख. तत्र । ४ स. 'न समिद्धो मुण्ड' । ५ स. 'महर्षेण साह' । ६ स. 'दी सारा' । ७ ख. 'री कृष्णवेणा च चन्द' । ८ क. चन्द्रना । ९ स. 'ण्डया नदी । म' । १० स. नाम मदी शिरादि' । ११ स. सर्वाग्निमो' । १२ क. 'पुनः श च' । १३ ख. मयती । १४ ख. 'मे मृते मय' । १५ स. 'मे भविष्यति । ज' । १६ स. 'ध्याता । १७ ख. 'भिष्णुने' । १८ स. 'तां आदरेनः । दि' ।

शिलायां व्यक्तरूपेण व्यक्ताव्यक्तात्मना स्थितः । लक्ष्मीशो विद्युधैः सार्धं तस्मादेवमयी शिला
इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गयामाहात्म्यं नामाष्टाविक्रशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०७१८

अथ नवाधिकशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

नारद उवाच—

कथं व्यक्तस्वरूपेण स्थितश्चाऽऽदिगदाधरः । कथं व्यक्तस्वरूपेण व्यक्ताव्यक्तात्मना स्थितः १
कथं गदा समुत्पन्ना यथा ह्यादिगदाधरः । गदालोलं कथं चाऽऽसीत्सर्वपापक्षयंकरम् ॥ २

सनत्कुमार उवाच—

गैदो नामासुरो ह्यासीद्वज्राद्वज्रगरो दृढः । प्रार्थितो ब्रह्मणे प्रादात्स्वशरीरास्थिं दुस्त्यजम् ॥ ३
ब्रह्मोक्तो विश्वकर्माऽपि गदां चक्रेऽद्भुतां तदा । तदस्थिं वज्रनिष्पेषैः कुन्दैः स्वर्गे ह्यधारयत् ॥ ४
अथ कालेन महता मनौ स्वायंभुवे कवित् । हेती रक्षो ब्रह्मपुत्रस्तपस्तेपे सुदारुणम् ॥ ५
दिव्यवर्षसहस्राणां शतं वायुमभक्षयत् । उन्मुखश्चोर्ध्वबाहुश्च पादाङ्गुष्ठभरेण ह ॥ ६
एकेनातिप्रदव्यग्रः शीर्णपर्णानिलाशनः । ब्रह्मादींस्तपसा तुष्टान्वरं वज्रे वरप्रदान् ॥ ७
देवैर्देवैश्च शस्त्रास्त्रैर्विविधैर्मनुजादिभिः । कृष्णेशानादिचक्राद्यैरवध्यः स्या महाबलः ॥ ८
तथेत्युक्त्वाऽन्तर्हितास्ते हेतिर्देवानथाजयत् । इन्द्रत्वमकरोद्धेतिर्भीता ब्रह्महरादयः ॥ ९
हारिं ते शरणं जग्मुरुचुर्हेतिं जहीति सान् । ऊचे हरिरवध्योऽयं हेतिर्देवासुरैः सुराः ॥ १०
महास्त्रं मे प्रयच्छध्वं हेतिं हन्मि हि येन तम् । इत्युक्तास्ते ततो देवा गदां तां हरये ददुः ॥
दधार तां गदामादी देवैरुक्तो गदाधरः । गद्या हेतिमाहृत्य देवैः स त्रिदिवं ययौ ॥ १२
गदामादाववष्टभ्य गयासुरशिरःशिलाम् । निश्चलार्थं स्थितो यस्मात्तस्मादादिगदाधरः ॥ १३
शिलापर्वतरूपेण व्यक्त आदिगदाधरः । शिलासौ मुण्डपृष्ठादिः प्रभासो नाम पर्वतः ॥ १४
उद्यन्तो गीतनादश्च भस्मकूटो गिरिर्महान् । गृध्रकूटः प्रेतकूटश्चाऽऽदिपालोऽरविन्दकः ॥ १५
पञ्चलोकः सप्तलोको वैकुण्ठो लोहदण्डकः । क्रौञ्चपादोऽक्षयवटः फल्गुतीर्थं मधुश्रं(स्र)वा ॥ १६
दधिकुल्या मधुकुल्या देविका च महानदी । वैतरण्यादिरूपेण व्यक्त आदिगदाधरः ॥ १७
विष्णोः पदं रुद्रपदं ब्रह्मणः पदमुत्तमम् । कश्यपस्य पदं दिव्यं द्वौ हस्तौ यत्र निर्गतौ ॥ १८
पञ्चाग्नीनां पदान्यत्र इन्द्रागस्त्यपदे परे । रवेश्च कार्तिकेयस्य क्रौञ्चमातङ्गपोरपि ॥ १९
मुखपालिङ्गानि सर्वाणि व्यक्ताव्यक्तात्मना स्थितः । आयो गदाधरश्चैव व्यक्तः श्रीमान्गदाधरः
गायत्री चैव सावित्री संध्या चैव सरस्वती । गयादित्यथोत्तरार्को दक्षिणार्कोऽपि नैमिषः ॥ २१
भेताको गणनाथश्च वसवोऽष्टौ मुनीश्वराः । रुद्राश्चैकादशैवाथ तथा सप्तर्षयोऽपरे ॥ २२

१०८. जया । २ ख. 'लोलः कथं चाऽऽसीत्सर्वपापक्षयंकरः' स' । ३ क. घ. 'गदाना' । ४ ख. 'स्थियद्दृढम् । प्र' । ५ ख. 'नुजेरपि । क' । ६ ख. 'शान्त्य च' । ७ ख. 'तम् । ऊ' । ८ ख. 'देवेभ्यस्त्रिदिव ददौ । ग' । ९ ख. 'प्रेमकू' । १० ख. 'धवाः । घृतकुल्याम्' । ११ ख. 'दिना व्यक्तरूपणोदि' । १२ ख. 'ध्यास्तिष्ठः स' । १३ ख. 'णार्कत्रिधारभिः । खे' । १४ ख. 'को नयना' । १५ ख. 'श्री महाबलः । ह' ।

(गयामाहात्म्यम्)

सोमनाथश्च सिद्धेशः कपर्दीशो विनायकः । नारायणो महालक्ष्मीविलाश्रीशुरुपोत्तमः ॥ २३
 मार्कण्डेयेशः कोटीशो ह्यङ्गिरेशः पितामहः । जनार्दनो महाला च पुण्डरीकाक्ष उत्तमः ॥ २४
 इत्यादिव्यक्तरूपेण स्थितश्चाऽऽदिगदाधरः । हेतियो राक्षसस्तस्मिन्हेतो विष्णुपुरं गतः ॥ २५
 ब्रह्मणा सह रुद्राद्यैः कारिते निश्चलेऽसुरे । तुष्टावाऽऽद्यगदापाणिं वेधा हर्षेण निर्वृतः ॥ २६

ब्रह्मोवाच—

गदाधरं व्यपगतकालकल्मषं गयागतं विदितगुणं गुणातिगम् ।
 गुहागतं गिरिवरगौरगेहगं गणार्चितं वरदमहं नमामि ॥ २७
 अहःश्रियं त्रिदशगणादिसुश्रियं भवश्रियं दितिभवदारणश्रियम् ।
 कलिश्रियं कलिमलमर्दनश्रियं गदाधरं नमामि तमाश्रितश्रियम् ॥ २८
 दृढादृढं परिवृढगाढसंस्तुतं कामाङ्कृतं सुदृढमरुद्धिर्लुद्धिगम् ।
 तमाढ्यगं दृढदुरिताघटौकितं स्वढौकृतं दृढतरगोत्रसूक्तिमम् ॥ २९
 विदेहकं करणकलाविवर्जितं विजन्मकं दिनकरवेदिभूषितम् ।
 गदाधरं ध्वनिमुखवर्जितं परं नमाम्यहं सततमनादिमीश्वरम् ॥ ३०
 मनोतिगं प्रतिगतिवर्जितं परं सदाऽहं स्तुतिशिरसि स्तुतं बुधैः ।
 चिदात्मकं कलिगतकारणातिगं गदाधरं हृदयगतं नमामि तम् ॥ ३१

सनत्कुमार उवाच—

देवैः सार्धं ब्रह्मणैवं स्तुतश्चाऽऽदिगदाधरः । ऊचे धरं दृणीष्व त्वं धरं ब्रह्मा तमब्रवीत् ॥ ३२
 जिलायां देवरूपिण्यां न तिष्ठामस्त्वया विना । स्थास्यामोऽत्र त्वया सार्धं नित्यं व्यक्तादिरूपिणा ॥
 एवमस्तु श्रिया सार्धं स्थितश्चाऽऽदिगदाधरः । * लोकानां रक्षणार्थाय जगतां मुक्तिहेतवे ॥
 सुव्यक्तः पुण्डरीकाक्षो जनार्दन इति ध्रुतः ॥ ३४
 वेदैरगम्या या मूर्तिरादिभूता सनातनी । सुव्यक्ता श्वेतकले सा भविष्यति तथा पुनः ॥
 वाराहकले ह्यव्यक्ता व्यक्तिमप्यगमत्पुरा ॥ ३५
 संतारणाय लोकानां देवानां रक्षणाय च । गयाशिरसि सुव्यक्तो भविष्यति न संशयः ॥ ३६
 ये द्रक्ष्यन्ति सदा भक्त्या देवमादिगदाधरम् । (+ कुष्ठरोगादिनिर्मुक्ता यास्यन्ति हरिमन्दिरम् ॥
 ये द्रक्ष्यन्ति सदा भक्त्या देवमादिगदाधरम्) । ते प्राप्स्यन्ति धनं धान्यमायुरारोग्यमेव च ॥
 कलत्रपुत्रपौत्रादिगुणकीर्तिमुखानि च । श्रद्धया ये नमस्यन्ति राज्यं ब्रह्मपुरं तथा ॥
 भुक्त्वा ब्रजेयुः सततं पुण्यपुञ्जफलं नराः ॥ ३९
 गन्धदानेन गन्धाढ्यः सौभाग्यं पुष्पादानतः । धूपदानेन राज्यातिर्दीपादीप्तिर्भाविष्यति ॥ ४०
 ध्वजदानात्पापहानिर्पात्राकृद्भूलोकभाक् । श्राद्धपिण्डप्रदो यस्तु विष्णुं नेष्यन्ति वै पितॄन् ॥
 श्रद्धया ये नमस्यन्ति स्तोत्रेणाऽऽदिगदाधरम् । [x स्तोत्रानि च समभ्यर्च्य पितॄन्नेष्यन्ति माधवम्
 शिरोऽपि परया भीत्या तुष्टावाऽऽदिगदाधरम् ॥ ४२

* भयं श्लोकः स. पुस्तके न विद्यते । + धनुर्धरान्तर्गतप्रत्यय. अ. पुस्तके नास्ति । x नाथं श्लोक. स.

पुस्तके ।

१ ग. 'स्तप्रह' । २ क. 'हृते वि' । ३ ग. 'रिदग' । ४ ग. 'रुद्र' । ५ ग. 'लिनि' । ६ क. 'भर' । ७ ग. 'मि गेस्तु' । ८ ग. 'वन्तं गया ध' । ९ स. 'दीप्ति प्रयच्छति' । १० ।

शिव उवाच—

अव्यक्तरूपो यो देवो मुण्डपृष्ठादिरूपतः । फल्गुतीर्थादिरूपेण नमाम्यादिगदाधरम् ॥ ४३
 * व्यक्ताव्यक्तस्वरूपेण पदरूपेण संस्थितः । भुक्त्वादिलिङ्गरूपेण नमाम्यादिगदाधरम् ॥ ४४
 अव्यक्तरूपो यो देवो जनार्दनस्वरूपतः । मुण्डपृष्ठे स्वयं जातो नमाम्यादिगदाधरम् ॥ ४५
 शिलायां देवरूपिण्यां स्थितं ब्रह्मादिभिः सुरैः । पूजितं सत्कृतं देवैस्ते नमामि गदाधरम् ॥ ४६
 यं च हृष्टा ततः स्पृष्टा पूजयित्वा प्रणम्य च । श्राद्धादौ ब्रह्मलोकाग्निर्नमाम्यादिगदाधरम् ॥
 महदादेश जगतो व्यक्तस्यैकं हि कारणम् । अव्यक्तज्ञानरूपं तं नमाम्यादिगदाधरम् ॥ ४८
 देहेन्द्रियमनोबुद्धिप्राणार्हकारवर्जितम् । जाग्रत्स्वप्नाविनिर्मुक्तं नमाम्यादिगदाधरम् ॥ ४९
 नित्यानित्यविनिर्मुक्तं सत्यमानन्दमव्ययम् । तुरीयं ज्योतिरात्मानं नमाम्यादिगदाधरम् ॥ ५०

सनत्कुमार उवाच—

एवं स्तुतो महेशेन प्रीतो ह्यादिगदाधरः । स्थितो देवः शिलायां स ब्रह्माद्यैर्देवतैः सह ॥ ५१
 संस्थितं मुण्डपृष्ठादौ देवमादिगदाधरम् । स्तुवन्ति पूजयन्तीर्हं ब्रह्मलोकं प्रयान्तु ते ॥ ५२
 धर्मार्थी प्राप्नुयाद्धर्ममर्थार्थी चार्थमाप्नुयात् । कामानवामुयात्कामार्थी मोक्षार्थी मोक्षमाप्नुयात् ॥ ५३
 + बन्ध्या च लभते पुत्रं वेदवेदाङ्गपारगम् । राजा विजयमाप्नोति शूद्रश्च सुखमाप्नुयात् ॥ ५४
 पुत्रार्थी लभते पुत्रानभ्यर्च्यऽऽदिगदाधरम् । मनसा प्रार्थितं सर्वं पूजायैः प्राप्नुयाद्दरेः ॥ ५५

इति धर्महापुराणे वायुश्रोत्रे गयामाहात्म्यं नाम नवमधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०७७३

अथ दशाधिकशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

सनत्कुमार उवाच—

गयायात्रा प्रवक्ष्यामि शृणु नारद मुक्तिदाम् । निष्कृतिः श्राद्धकर्तृणां ब्रह्मणा गीयते पुरा ॥ १
 उद्यतश्चेद्गयां गन्तुं श्राद्धं कृत्वा विधानतः । विधाय कार्पटीवेपं कृत्वा ग्रामपदक्षिणम् ॥ २
 ततो ग्रामान्तरं गत्वा श्राद्धशेषस्य भोजनम् । ततः प्रतिदिनं गच्छेत्प्रतिग्रहविवर्जितः ॥ ३
 प्रतिग्रहाहुपावृत्तः संतुष्टो नियतः शुचिः । अहंकारविमुक्तो यः स तीर्थफलमश्नुते × ॥ ४
 यस्य हस्तौ च पादौ च मनश्चापि सुसंयतम् । विद्या तपश्च कीर्तिश्च स तीर्थफलमश्नुते ॥ ५

* इतः प्रसूति जातो नमाम्यादिगदाधरमित्यन्तं मन्यन्वत्यासः ख पुस्तके । + न विद्यतेऽयं श्लोक ख. पुस्तके । × इत उत्तरमधिका श्लोका मुद्रितपुस्तकटिप्पण्यामुपलभ्यन्ते ते च यथा—

गुहाचलितमात्रेण गयाया गमनं प्रति । स्वर्गारोहणसोपानं पितृणां च पदे पदे ॥

पदे पदेऽश्वमेधस्य यत्फलं वच्छतो गयाम् । तत्फलं च भवेन्नित्यं समयं नात्र संशयः ॥

ततो गयां समासाद्य स्नातव्यं तत्र निश्चयम् । इति ।

१ ख. 'श्राद्धिः' । २ फ. 'मुद्रितपुस्तकटिप्पण्यामुपलभ्यन्ते ते च यथा—' । ३ ख. 'तं नित्यम्' । ४ ख. 'इ नमाम्यादिगदाधरम् । धर्मार्थी' । ५ ख. 'तिः पितृक' । ६ ख. 'च वास्तवश्च शृणयते । वि' ।

(गयामाहात्म्यम्)

ततो गयाप्रवेशे च पूर्वतोऽस्ति महानदी । तत्र तोयं समुत्पाद्य स्नातव्यं निर्मले जले ॥ ६
 देवार्दींस्तर्पयित्वाऽथ श्राद्धं कृत्वा यथाविधि । * स्ववेदशाखागदितमर्घ्यावाहनवर्जितम् ॥ ७
 अपरेऽहि शुचिर्भूत्वा गच्छेद्भै प्रेतपर्वते । ब्रह्मकुण्डे ततः स्नात्वा देवार्दींस्तर्पयेत्सुधीः ॥ ८
 कुर्याच्छ्राद्धं सपिण्डानां प्रयतः प्रेतपर्वते । प्राचीनावीतिना भाव्यं दक्षिणाभिमुखः सुधीः ॥ ९
 कव्यवाहोऽनलः सोमो यमश्चैवार्थमा तथा । अग्निष्वात्ता वह्निपदः सोमपाः पितृदेवताः ॥ १०
 आगच्छन्तु महाभागा युष्माभी रक्षितास्त्वह । मदीयाः पितरो ये च कुले जाताः सनाभयः ॥
 तेषां पिण्डमदानार्थमागतोऽस्मि गयामिमाम् । ते सर्वे तृप्तिमायान्ते श्राद्धेनानेन शश्वतीम् ॥ १२
 आचम्योक्त्वा च पञ्चाङ्गं प्राणायामं प्रयत्नतः । पुनरावृत्तिरहितब्रह्मलोकाप्तिहेतवे ॥ १३
 एवं च विधिवच्छ्राद्धं कृत्वा पूर्वं यथाक्रमम् । पितृनावाह्य चाभ्यर्च्य मन्त्रैः पिण्डमदो भवेत् ॥
 तीर्थे प्रेतशिलादौ च चरुणा सधृतेन वा । मक्षाल्य पूर्वं तत्स्थानं पञ्चगव्यैः पृथक्पृथक् ॥
 तैमन्नैरथ संपूज्य पञ्चगव्यैश्च देवताम् ॥ १५
 यावत्तिला मनुष्यैश्च गृहीताः पितृकर्मसु । गच्छन्ति तावदसुराः सिंहवस्ता यथा मृगाः ॥ १६
 अष्टकासु च वृद्धौ च गयायां च मृतेऽहनि । मातुः श्राद्धं पृथक्कुर्यादन्यत्र + पतिना सह ॥ १७
 वृद्धिश्राद्धे तु मात्रादि गयायां पितृपूर्वकम् । पाद्यपूर्वं समारभ्य दक्षिणाग्रकुशैः क्रमात् ॥
 पित्रादीनां समास्तीर्य शेषं मृह्योक्तमाचरेत् ॥ १८
 दधुः श्राद्धं सपिण्डानां तेषां दक्षिणभागतः । कुशानास्तीर्य विधिना सकृदत्वा तिलोदकम् ॥
 गृहीत्वाऽञ्जलिना तेभ्यः पितृतीर्थेन यत्नतः । सक्तुना मुष्टिमात्रेण दद्यादक्षय्यपिण्डकम् ॥ x
 ○ संवन्धिनस्तिलाद्भिश्च कुशेष्वावाहयेत्ततः ॥ २०
 (+ आब्रह्मस्तम्बपर्यन्तं देवर्षिपितृमानवाः । तृप्सन्तु पितरः सर्वे मातृमातामहादयः ॥ २१
 अतीतकुलकोटीनां सप्तर्दीपनिवासिनाम् । आब्रह्मभुवनालोकादिदमस्तु तिलोदकम् ॥ २२

* नास्त्यर्धमिदं ख पुस्तके । + आर्पणार्थं प्रयोगः । x क. पुस्तकटिप्पण्यामेतेऽधिका. श्लोका एतदग्रे दृश्यन्ते
 ते च यथा—पायसेनापि चरुणा सक्तुना पिष्टकेन च । गुडेन तण्डुलाद्यैर्वा पिण्डदानं विधीयते ॥

मुष्टिमात्रप्रमाणेन चाऽऽर्द्रामलकमात्रतः । क्षमीपत्रप्रमाणेन पिण्डं दद्याद्भयाशिरे ॥

उद्धरेत्सप्त गोत्राणि कुलमेकोत्तरं शतम् । माता पिता च भार्या च भगिनी दुहितुः पतिः ॥

पितृष्वणा मातृष्वमां सप्त गोत्राः प्रकीर्तिताः । विद्यतिविद्यतिः पित्रोरष्टेन्द्राः षोडश क्रमात् ॥

एकादश द्वादशाथ कुलान्येकोत्तरं शतम् । पिता पितामहर्ध्वं तथैव प्रपितामहः ॥

माता पितामही चैव तथैव प्रपितामही । मातामहस्तपिता च प्रमातामहकादयः ॥

तेषां पित्रो मया दत्तो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठताम् ॥ इति ।

इति उत्तरमेतदर्थं ख पुस्तके । तद्यथा—तिलाज्यमधुदध्यादि पिण्डद्रव्येषु योजयेत् ।

○ इति आरभ्य—आर्द्रामलकमात्रमित्यन्तं ग्रन्थन्यासः ख. पुस्तके । † एतादृशान्तर्गतग्रन्थो नास्ति ख.
 पुस्तके ।

१ ग. 'मुपाध्य सा' । २ ग. 'द्वे द्यां दया' । ३ ग. 'व्येत्त-प्रेतपर्वतम् । रायर्षये ततः आचारेणार्दींस्तर्प-
 येदधः । इ' । ४ ख. सः स्मरन् । ५ क. 'कव्यवाहोऽनल' । ५ ख. 'तु पिण्डाने' । ६ ग. 'दितो म' । ७ ख. 'द्वे कुर्या-
 त्पूर्वं यथाविधि । वि' । ८ ख. 'व' । (यैमं) । ९ ख. पदे च पददेवताः । यः । १० ख. च हवेऽह । ११ ग. दत्ता ।
 १२ ख. 'नि तपसः । श' ।

- पिता पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः । माता पितामही चैव तथैव प्रपितामही ॥ २३
- मातामहस्तत्पिता च प्रमातामहकादयः । तेषां पिण्डो मया दत्तो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठताम् ॥ २४
- मुष्टिमात्रप्रमाणं च आर्द्रामलकमात्रकम् । शमीपत्रप्रमाणं वा पिण्डं दद्याद्गयाशिरे ॥
- उद्धरेत्सप्त गोत्राणि कुलानि शतमुद्धरेत् ॥ २५
- पितुर्मातुः स्वभार्याया भगिन्या दुहितुस्तथा । पितृष्वसुर्मातृष्वसुः सप्त गोत्राः प्रकीर्तिताः ॥ २६
- चतुर्विंशतिर्विंशश्च षोडश द्वादशैव हि । रुद्रादिवसवश्चैव कुलान्येकोत्तरं शतम् ॥ २७
- नाऽऽवाहनं न दिग्बन्धो न दोषो दृष्टिसंभवः । न कारुण्येन कर्तव्यं तीर्थश्राद्धं विचक्षणैः ॥ २८
- पिण्डासनं पिण्डदानं पुनः प्रत्यवनेजनम् । दक्षिणा चान्नसंकल्पं तीर्थश्राद्धे स्वयं विधिः ॥ २९
- अस्मत्कुले मृता ये च गतिर्येषां न विद्यते । आवाहयिष्ये तान्सर्वान्दिर्भपृष्ठे तिलोदकैः ॥ ३०
- * मातामहकुले ये च गतिर्येषां न विद्यते । आवाहयिष्ये तान्सर्वान्कुशपृष्ठे तिलोदकैः ॥ ३१
- बन्धुवर्गकुले ये च गतिर्येषां न विद्यते । आवाहयिष्ये तान्सर्वान्दिर्भपृष्ठे तिलोदकैः + ॥ ३२
- इत्येतैर्मन्त्रैः सजलैस्त्रिलैर्दर्भेषु ध्यानवान् । आवाह्याभ्यर्च्य तेभ्यश्च पिण्डान्दद्याद्यथाक्रमम् ॥ ३३
- अस्मत्कुले मृता ये च गतिर्येषां न विद्यते । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ३४
- मातामहकुले ये च गतिर्येषां न विद्यते । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ३५
- बन्धुवर्गकुले ये च गतिर्येषां न विद्यते । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ३६
- अजातदन्ता ये केचिद्ये च नर्भे प्रपीडिताः । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ३७
- अग्निदग्धाश्च ये केचिन्नाग्निदग्धास्तथाऽपरे । विद्युच्चौरहता ये च तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ३८
- दावदाहे मृता ये च सिंहव्याग्रहताश्च ये । दंष्ट्रिभिः शृङ्गिभिर्वाऽपि तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥
- उद्धन्यनमृता ये च विपश्चलहताश्च ये । औत्पापघातिनो ये च तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४०
- अरण्ये वर्त्मनि बने श्रुधया तृपया हताः । भ्रूणमेतपिशार्चाद्यैस्तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४१
- रौरवे चान्धतामिश्रे(स्त्रे) कालसूत्रे च ये गताः । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४२
- + आसिपत्रवने घोरं कुम्भीपाकेषु ये गताः । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४३
- अनेकयातनासंस्थाः प्रेतलोकं च ये गताः । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४४
- अनेकयातनासंस्था ये नीता यमकिंकरैः । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४५
- नरकेषु समस्तेषु यातनामु च ये स्थिताः । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४६
- पशुपानिगता ये च पक्षिकीटसरीसृपाः । अथवा वृक्षयोनिस्थास्तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४७
- जात्यन्तरसदृशेषु भ्रमन्तः स्वेन कर्मणा । मानुष्यं दुर्लभं येषां तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४८
- दिव्यन्तरीक्षभूमिष्ठाः पितरो बान्धवादयः । मृता असंस्कृता ये च तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥
- ये केचित्प्रेतरूपेण वर्तन्ते पितरो मम । ते सर्वे तृप्तिमाप्सन्तु पिण्डेनानेन सर्वदा ॥ ५०
- येऽबान्धवा बान्धवा वा येऽन्यजन्मनि बान्धवाः । तेषां पिण्डो मया दत्तो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठताम् ॥

* न विद्यतेऽयं श्लोकः क पुस्तके । + एतदमेऽयं पाठः स पुस्तके स यथा-आनन्दस्तन्मन्त्रवर्त यत्किञ्चिन्मन्त्र-
राजम् । मया दत्तो मया दत्तो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठताम् ॥ इति । + अथ श्लोको नास्ति स पुस्तके ।

१ स. क. एव च । २ स. 'मयेन दद्यादक्षय्यमुपतिष्ठताम् । अ' । ३ स. 'प्राप्तुताम्' । ४ स. 'निहता ।
५ स. 'आमो' । ६ स. 'निहते शु' । ७ स. 'बाध तेभ्यः । ८ स. न सति' ।

(गयामाहात्म्यम्)

पितृवंशे मृता ये च मातृवंशे च ये मृताः । गुरुश्वशुरवन्धूनां ये चान्ये वान्धवा मृताः ॥ ५१

ये मे कुले लुप्तपिण्डाः पुत्रदारविवाजिताः । क्रियालोपगता ये च जात्यन्धाः पङ्कवस्तथा ॥ ५२

विरूपा आमगर्भाश्च ज्ञाताज्ञाताः कुले मम । तेषां पिण्डो मया दत्तो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठताम् ॥ ५३

आ ब्रह्मणो ये पितृवंशजाता मातुस्तथा वंशभवा मदीयाः ।

कुलद्वये ये मम दासभूता भृत्यास्तथैवाऽऽश्रितसेवकाश्च ॥ ५४

मित्राणि शिष्याः पशवश्च वृक्षा दृष्टा ह्यहृष्टाश्च कृतोपकाराः ।

जन्मान्तरे ये मम संगताश्च तेभ्यः स्वधा पिण्डमहं ददामि ॥ ५५

एतैश्च सर्वमद्यैस्तु स्त्रीलिङ्गान्तं समुह्य च । पिण्डान्दद्याद्यथा पूर्वं स्त्रीणां मात्रादिकाक्रमात् ॥ ५६

स्वगोत्रे परगोत्रे वा दंपत्योः पिण्डपातनम् । अपृथग्दिनफलं श्राद्धं पिण्डं चोदकतर्पणम् ॥

पिण्डपात्रे तिलान्निष्पन्ना पूरयित्वा शुभोदकैः । * मन्त्रेणानेन पिण्डांस्तान्प्रदाक्षिणयथाक्रमम् ॥

परिपिच्य त्रिधा सर्वान्प्रणिपत्य समापयेत् ॥ ५८

पितृन्विमृज्य चाऽऽचम्य साक्षिणः श्रावयेत्सुरान् । साक्षिणः सन्तु मे देवा ब्रह्मेशानादयस्तथा ॥

मया गयां समासाद्य पितॄणां निष्कृतिः कृता ॥ ५९

आगतोऽस्मि गयां देव पितृकार्ये गदाधर । त्वमेव साक्षी भगवन्नृणोऽहमृणत्रयात् ॥ ६०

सर्वस्थानेषु चैवं स्यात्पिण्डदानं तु नारद । प्रेतपर्वतमारभ्य कुर्यात्तीर्थेषु च क्रमात् ॥ ६१

तिलमिश्रांस्ततः सक्तून्निक्षिपेत्प्रेतपर्वते । + अपसव्येन देवर्षे दक्षिणाभिमुखेन च ॥ ६२

ये केचित्प्रेतरूपेण वर्तन्ते पितरो मम । ते सर्वे तृप्तिमायान्तु सक्तुभिस्तिलमिश्रितैः ॥ ६३

आब्रह्मस्तम्बपर्यन्तं यत्किञ्चित्सचराचरम् । मया दत्तेन तोयेन तृप्तिमायान्तु सर्वशः ॥ ६४

प्रेतत्वाच्च विमुक्ताः स्युः पितरस्तस्य नारद । प्रेतत्वं तस्य माहात्म्यात्कुले चापि न जायते ॥ ६५

नाम्ना प्रेतशिला ख्याता गयाशिरासे मुक्तये । तीर्थपञ्चादिरूपेण स्थितश्चाऽऽदिगदाधरः ॥ ६६

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रोते गयामाहात्म्यं नाम दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०८३९

अथैकादशाधिकशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

सनत्कुमार उवाच—

आदौ तु पञ्चतीर्थेषु चोत्तरे मानसे विधिः । आचम्य कुशहस्तेन शिरश्चाभ्युक्ष्य वारिणा ॥ १

उत्तरं मानसं गच्छेन्मन्त्रेण स्नानमाचरेत् । उत्तरे मानसे स्नानं करोम्यात्मविशुद्धये ॥ २

सूर्यलोकादिसंसिद्धिसिद्धये पितृमुक्तये । × स्नानार्थं तर्पणं कृत्वा श्राद्धं कुर्यात्सपिण्डकम् ॥ ३

मानसं हि सरो वन तस्मादुत्तरमानसम् । सूर्यं नत्वाऽर्चयित्वाऽथ सूर्यलोकं नयेत्पितॄन् ॥ ४

* नास्त्यर्पमिदं क. पुरतके । + नास्त्यर्पमिदं ख. पुस्तके । × एतदर्थस्वानेऽर्थ पाठः—देवादीतर्पयित्वाऽथ
यादृशं कृत्वा सतिरहम् । इति ख. पुस्तके ।१ ग. 'दिपुर्व' । २ ख. 'विशुद्ध' । ३ ख. 'रगुपीः' । ग. 'र' । ४ ग. 'पि सुतुर्न मया । न' । ५ ख. 'हन्तु
भुवनत्रयम् । मे' । ६ ग. 'उत्तरे मानसं मानसं मन्त्रेः स्नानं मानसं' । ७ ग. 'रो यस्मात्स्नानं' ।

नमो भगवते भर्त्रे सोमभौमज्ञरूपिणे । जीवभार्गवसौरेयराहुकेतुस्वरूपिणे ॥ ५
 उत्तरान्मानसान्मौनी व्रजेदक्षिणमानसम् । उदीचीतीर्थमित्युक्तं तत्रौदीच्यं विमुक्तिदम् ॥
 अत्र स्नातो दिवं याति स्वशरीरेण मानवः ॥ ६
 मध्ये कनखलं तीर्थं त्रिषु लोकेषु विभुतम् । स्नातः कनकवद्भाति नरो याति पवित्रताम् ॥ ७
 तस्य दक्षिणभागे च तीर्थं दक्षिणमानसम् । दक्षिणे मानसे चैव तीर्थत्रयमुदाहृतम् ॥ ८
 स्नात्वा तेषु विधानेन कुर्याच्छ्राद्धं पृथक्पृथक् । दक्षिणे मानसे स्नानं करोम्यात्मविशुद्धये ॥ ९
 सूर्यलोकादिसंसिद्धिसिद्धये पितृमुक्तये । ब्रह्महत्यादिपापौघयातनाया विमुक्तये ॥ १०
 दिवाकर करोमीह स्नानं दक्षिणमानसे । * सूर्यं नत्वाऽर्चयित्वा च सूर्यलोकं नयेत्पितृन् ॥ ११
 नमामि सूर्यं तृप्त्यर्थं पितॄणां तारणाय च । पुत्रपौत्रधुनैश्वर्यायाऽऽयुरारोग्यवृद्धये + ॥ १२
 फल्गुतीर्थं व्रजेत्तस्मात्सर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् । मुक्तिर्भवति कर्तॄणां पितॄणां श्राद्धतः सदा ॥ १३
 ब्रह्मणा मार्थितो विष्णुः फल्गुको ह्यभवत्पुरा । दक्षिणाग्नौ हुतं तत्र तद्रजः फल्गुतीर्थकम् ॥ १४
 तीर्थानि यानि सर्वाणि भुवनेष्वखिलेष्वपि । तानि स्नातुं समायान्ति फल्गुतीर्थं सुरैः सह ॥ १५
 गङ्गा पादोदकं विष्णोः फल्गुर्गदादिगदाधरः । स्वयं हि द्रवरूपेण तस्माद्गङ्गाधिकं विदुः ॥ १६
 अश्वमेधसहस्राणां सहस्रं यः समाचरेत् । नासौ तत्फलमाप्नोति फल्गुतीर्थे यदाप्नुयात् ॥ १७
 + फल्गुतीर्थं नरः स्नात्वा तर्पणं श्राद्धमाचरेत् । सपिण्डकं स्वसूत्रोक्तं नमेदथ पितामहम् ॥ १८
 नमः शिवाय देवाय ईशाय पुरुषाय वै । अघोरवामदेवाय सद्योजाताय शंभवे ॥ १९
 फल्गुतीर्थं नरः स्नात्वा दृष्ट्वा देवं गदाधरम् । आत्मानं तारयेत्सद्यो दश पूर्वान्दशापरान् ॥ २०
 नत्वा गदाधरं देवं मन्त्रेणानेन पूजयेत् । ओं नमो वासुदेवाय नमः संकर्षणाय च ॥
 मधुमन्नायानिरुद्धाय श्रीधराय च विष्णवे ॥ २१
 पञ्चतीर्थं नरः स्नात्वा ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् । अमृतैः पञ्चभिः स्नानं पुष्पवस्त्राद्यलंकृतम् ॥
 न कुर्याद्यो गदापाणेस्तस्य श्राद्धं निरर्थकम् ॥ २२
 नागकूटाद्गृध्रकूटाद्यर्पावुत्तरमानसात् । एतद्गयाशिरः प्रोक्तं फल्गुतीर्थं तदुच्यते ॥ २३
 प्रथमेऽङ्के विधिः प्रोक्तो द्वितीये दिवसे व्रजेत् । धर्मारण्यं तत्र धर्मो यस्माद्यज्ञमकारयत् ॥
 गमनाद्ब्रह्मलोकाप्तिर्भवत्येव हि नारद ॥ २४
 मतङ्गवाण्यां यः स्नात्वा तर्पणं श्राद्धमाचरेत् । गत्वा नत्वा मतङ्गेशमिमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥ २५
 प्रमाणं देवताः सन्तु लोकपालाश्च साक्षिणः । मयाऽऽगत्य मतङ्गेऽस्मिन्पितॄणां निष्कृतिः कृता ॥

* इदमर्थं न क पुस्तके । + एतदप्रेऽर्थं श्लोकः क. पुस्तके टिप्पण्याम्—अनेन स्नानदानादि कृत्वा श्राद्धं सपिण्डकम् । कृत्वा नत्वा च मौन्यर्कमिमं मन्त्रमुदीरयेत् । एतदप्रे इदमर्थम्—एतत्तीर्थत्रयं मौनी स्नानश्राद्धादिकं चरेत् । इति ख. पुस्तके । § इत उत्तरमयं श्लोको वर्तते क. पुस्तकटिप्पण्याम्—तस्मिन्कलति फल्गुः गौः कामधेनुर्जले महो । इष्टेरन्तर्गतं यस्मात्फल्गुतीर्थं न निष्कलम् इति । — फल्गुतीर्थं नरः स्नात्वा इत्यस्मात्प्राक् क. पुस्तके टिप्पण्यामधिकं एकः श्लोको वर्तते स यथा,—फल्गुतीर्थं विष्णुनले करोमि स्नानमादृतः । पितॄणां विष्णुलोकाय भुवि नमुनितप्रसिद्धये इति । एतच्छ्लोकपरतः क. पुस्तकटिप्पण्यामधिकश्लोको विद्यते स यथा,—मुण्डपृष्ठनगावस्नात्फल्गुतीर्थमनुत्तमम् । अत्र श्राद्धादिना सर्वे पितरो मोक्षमाप्नुयुः । इति ।

१ ख. 'मोऽस्तु मानवे भ' । २ ख. 'न श्राद्धं कुर्यात्पृथक्पृथक् । द' । ३ ख. 'ति पितॄणां कर्तॄणां धा' । ४ ख. नूनं । ५ ख. फल्गुम् । ६ ख. 'त' । नमोऽस्तु वा । ७ क. श्राद्धमर्थम् । ८ ख. 'पाद्योत्त' ।

(गयामाहात्म्यम्)

- * पूर्वे हि ब्रह्मतीर्थे च कूपे श्राद्धादि कारयेत् । तत्कूपयूपयोर्मध्ये सर्वास्तारयते पितॄन् ॥
धर्मं धर्मेश्वरं नत्वा महाबोधितहं नमेत् ॥ २६
- नमस्तेऽश्वत्थराजाय ब्रह्मविष्णुशिवात्मने । बोधिव्रुमाय कर्तॄणां पितॄणां तारणाय च ॥ २७
- येऽस्मत्कुले मातृवंशे बान्धवा दुर्गतिं गताः । त्वदर्शनात्स्पर्शनाच्च स्वर्गतिं यान्तु शाश्वतीम् ॥
ऋणत्रयं मया दत्तं गयामागत्य वृक्षराट् । त्वत्प्रसादान्महापापाद्विमुक्तोऽहं भवार्णवात् ॥ २९
- तृतीये ब्रह्मसरासि स्नात्वा श्राद्धं सपिण्डकम् । कृत्वा सर्वप्रमाणेन मन्त्रेण विधिवत्सुत ॥ ३०
- + स्नानं करोमि तीर्थेऽस्मिन्मृगयविमुक्तये । तत्कूपयूपयोर्मध्ये ब्रह्मलोकं नयेत्पितॄन् ॥ ३१
- यागं कृत्वोत्थितो यूपो ब्रह्मणा यूप इत्यसौ । कृत्वा ब्रह्मसरःश्राद्धं सर्वास्तारयते पितॄन् ॥
यूपं प्रदक्षिणीकृत्य वाजपेयफलं लभेत् । ब्रह्माणं च नमस्कृत्य ब्रह्मलोकं नयेत्पितॄन् ॥ ३३
- नमोऽस्तु ब्रह्मणेऽजाय जगज्जन्मादिरूपिणे । भक्तानां च पितॄणां च तारकाय नमो नमः ॥ ३४
- गोप्रचारसमीपस्था आम्ना ब्रह्ममकल्पिताः । तेषां सेचनमात्रेण पितरो मोक्षगामिनः(णा) ॥ ३५
- आम्रं ब्रह्मसरोद्भूतं ब्रह्मदेवमयं तरुम् । विष्णुरूपं प्रसिञ्चामि पितॄणां मुक्तिहेतवे ॥ ३६
- एको मुनिः कुम्भकुशाग्रहस्त आम्रस्य मूले सलिलं ददानः ॥
आम्रश्च सिक्तः पितरश्च दत्ता एका क्रिया अर्थकरी प्रसिद्धा + ॥ ३७
- ततो यमवलिं दद्यान्मन्त्रेणानेन संयतः । यमराजधर्मराजौ निश्चलार्थं व्यवस्थितौ ॥
ताभ्यां वलिं प्रयच्छामि पितॄणां मुक्तिहेतवे ॥ ३८
- ततः श्वानवलिं दद्यान्मन्त्रेणानेन नारद । द्वौ श्वानौ श्यामश्वलौ वैवस्वतकुलोद्भवौ ॥
ताभ्यां वलिं प्रयच्छामि रक्षेतां पथि सर्वदा ॥
ततः काकवलिं दद्यान्मन्त्रेणानेन नारद । ऐन्द्रवारुणवायव्ययाम्ना वै नैर्ऋतास्तथा ॥
वायसाः मतिगृह्णन्तु भूमौ पिण्डं समर्पितम् ॥ ४०
- फलगुतीर्थे चतुर्थेऽहि स्नानादिकमयाऽऽचरेत् । गयाशिरस्यथ श्राद्धं पादे कुर्यात्सपिण्डकम् ॥
साक्षाद्गयाशिरस्तत्र फलगुतीर्थाश्रितं कृतम् ॥
नार्गाज्जनार्दनाद्ब्रह्मयूपाच्चोत्तरमानसात् । एतद्गयाशिरः प्रोक्तं फलगुतीर्थं तदुच्यते ॥ ४२
- पितामहं समासाद्य यावदुत्तरमानसम् । फलगुतीर्थं तु विज्ञेयं देवानामपि दुर्लभम् ॥ ४३
- क्रौञ्चपादात्फलगुतीर्थं यावत्साक्षाद्गयाशिरः । मुखं गयासुरस्येतत्तस्माच्छ्राद्धं विहाक्षयम् ॥ ४४
- मुण्डपृष्ठान्नगाधस्तात्साक्षार्त्तफलगुतीर्थकम् । आद्यो गदाधरो देवो व्यक्ताव्यक्तात्मना स्थितः
विष्ण्वादिपदरूपेण पितॄणां मुक्तिहेतव ॥ ४५

* इदमर्थं न विद्यते ख. पुस्तके । + नास्त्यर्थमिदं ख. पुस्तके । × इत उत्तरमेतदर्थं विद्यते ख. पुस्तके
तद्यथा—यूपं प्रदक्षिणीकृत्य वाजपेयफलं लभेत् ।

१ ख. 'यपितॄणां कर्तॄणां ता' । २ ख. 'दिक्षारिणे' । ३ ख. 'आम्नाश्च सिक्ताः पि' । ४ ख. 'मि
'स्यातामेतावद्विषकी । त° । ५ ख. 'लि क्षिप्त्वा पुनः स्नानं समाचरेत् । ऐ° । ६ ख. 'पिण्डं मयोज्जितं' । ७ ख.
'द कुर्यादिन्द्रपदादिषु । सा° । ८ ख. 'गार्जुना' । ९ ख 'म् । पितामहं समासाद्य यावदक्षिणम् । क्रौ° । १० ख.
दमथाक्ष° । ११ ख. 'वे । तत्र विष्णु' ।

एतद्विष्णुपदं दिव्यं दर्शनात्पापनाशनम् । स्पर्शनात्पूजनाद्वाऽपि पितॄणां हृत्तमक्षयम् ॥ ४६
 आर्द्धं सपिण्डकं कृत्वा कुलसाहस्रमात्मना । नयेद्विष्णुपदं दिव्यमनन्तं शिवमव्ययम् ॥ ४७
 आर्द्धं कृत्वा रुद्रपदे नयेत्कुलशतं नरः । सहाऽऽत्मना शिवपुरं तथा ब्रह्मपदे नरः ॥ ४८
 ब्रह्मलोकं कुलशतं समुद्धृत्य नयेत्पितॄन् । * कश्यपस्य पदे आर्द्धी ब्रह्मलोकं नयेत्पितॄन् ॥ ४९
 दक्षिणाग्न्यपदे आर्द्धी पितॄन्ब्रह्मपुरं नयेत् । गार्हपत्यपदे आर्द्धी वाजपेयफलं लभेत् ॥ ५०
 आर्द्धं कृत्वाऽऽहवनीये अश्वमेधफलं लभेत् । आर्द्धं कृत्वा सभ्यपदे ज्योतिष्टोमफलं लभेत् ॥
 आवसथ्यपदे आर्द्धी पितॄन्ब्रह्मपुरं नयेत् । आर्द्धं कृत्वा शक्रपदे इन्द्रलोकं नयेत्पितॄन् ॥ ५२
 अगस्त्यस्य पदे आर्द्धी पितॄन्ब्रह्मपुरं नयेत् । क्रौञ्चमातङ्गयोः आर्द्धी ब्रह्मलोकं नयेत्पितॄन् ॥ ५३
 आर्द्धी सूर्यपदे पञ्च पापिनोऽर्कपुरं नयेत् । कार्तिकेयपदे आर्द्धी शिवलोकं नयेत्पितॄन् ॥ ५४
 गणेशस्य पदे आर्द्धी रुद्रलोकं नयेत्पितॄन् । गजकर्णतर्पणकृन्निर्मलं स्वर्नयेत्पितॄन् ॥ ५५
 अन्येषां च पदे आर्द्धी पितॄन्ब्रह्मपुरं नयेत् । सर्वेषां काश्यपं श्रेष्ठं विष्णो रुद्रस्य वै पदम् ॥
 ब्रह्मणश्च पदं चापि श्रेष्ठं तत्र प्रकीर्तितम् ॥ ५६
 भारम्भे च समाप्तौ च तेषामन्यतमं स्मृतम् । श्रेयस्करं भवेत्तत्र आर्द्धकर्तुश्च नारद ॥ ५७
 कश्यपस्य पदे दिव्ये भारद्वाजो मुनिः पुरा । आर्द्धं कृत्वोद्यतो दातुं पित्रादिभ्यश्च पिण्डकम् ॥
 शुक्लकृष्णौ ततो हस्तौ पदमुद्भिद्य निर्गतौ । दृष्ट्वा हस्तद्वयं तत्र मुनिः संशयमागतः ॥ ५९
 ततः स्वमातरं शान्तां पप्रच्छ स महामुनिः । कश्यपस्य पदे दिव्ये शुक्ले कृष्णेऽथ वा करे ॥
 पिण्डो देवो मया मातर्जानासि पितरं वद ॥ ६०

शान्तोवाच—

भारद्वाज महामाह देहि कृष्णाय पिण्डकम् । भारद्वाजस्ततः पिण्डं दातुं कृष्णाय चोद्यतः ॥
 श्वेतोऽहश्योऽब्रवीत्तत्र पुत्रस्त्वं हि ममौरसः । कृष्णोऽब्रवीन्मम क्षेत्रं ततो मे देहि पिण्डकम् ॥
 स्वैरिष्यथाब्रवीद्दातु क्षेत्रिणे वीजिने ततः । भारद्वाजस्ततः पिण्डं कश्यपस्य पदे ददौ + ॥
 - हंसयुक्तविमानेन ब्रह्मलोकमुभौ गतौ ॥ ६३
 रामो रुद्रपदे आर्द्धे पिण्डदानाय चोद्यतः । पिता दशरथः स्वर्गात्प्रसार्य करमागतः ॥ ६४
 नादात्पिण्डं करे रामो ददौ रुद्रपदे ततः । शास्त्रार्थातिक्रमाद्धीतं रामं दशरथोऽब्रवीत् ॥ ६५
 तारितोऽहं त्वया पुत्र रुद्रलोकमवाप्नुयाम् । हस्ते पिण्डप्रदानेन स्वर्गतिर्न हि मे भवेत् ॥ ६६
 त्वं च राज्यं चिरं कृत्वा पालयित्वा द्विजान्प्रजाः । यज्ञान्सदक्षिणान्कृत्वा विष्णुलोकं व्रजिष्यासि ॥
 पुर्ययोध्याजनैः सार्धं कृमिकीटादिभिः सह । इत्युक्त्वाऽसौ दशरथो रुद्रलोकं परं ययौ ॥
 भीष्मो विष्णुपदे श्रेष्ठे आहूय पितरं स्वकम् । आर्द्धं कृत्वोद्यतो दातुं पित्रादिभ्यश्च पिण्डकम् ॥

* इदमर्थं न विद्यते न पुस्तके । + अत्राध्यायसमाप्तिर्दृश्यते ख. पुस्तके । - हंसयुक्तविमानेनेत्यादिभ्य
 वन्दे धीप्रपितामहमेत्यन्त पाठो नास्ति ख. पुस्तके ।

१ ख. 'र्द्धी राजसूयः' २ ख. 'नीयपदे अ' ३ ख. 'ष्टोम समर्थो आ' । - ख. 'र्द्धी सोमलोकमव प्रयात् । आ' ।
 ५ ख. 'र्द्धी ब्रह्मलोकं नयेत्पितॄन् । मतङ्गक्रौञ्चयोः आर्द्धी पितॄन्ब्रह्मपुरं नयेत् । आ' । ६ ख. 'र्द्धी रुद्रलोकं' । ७ ख. 'र्द्धी पितॄन्शिवपुरं नयेत् । कश्यपस्य पदे आर्द्धी ब्रह्मलोकं नयेत्पितॄन् । ग' । ८ ख. 'व्ये भर' । ९ ख. 'न्तः भारद्वाजश्च' ।
 १० ख. 'व्ये कृष्णे रुद्रलोके' । ११ ख. 'वीजिने त' ।

(गयामाहात्म्यम्)

पितुर्निर्गतौ हस्तौ गयाशिरसि शंतनोः । नादात्पिण्डं करे भीष्मो ददौ विष्णुपदे ततः ॥
शंतनुः ग्राह संतुष्टः शास्त्रार्थे निश्चलो भवान् । त्रिकालदृष्टिर्भवतु चान्ते विष्णुश्च ते गतिः ॥
स्वेच्छया मरणं चास्तु इत्युक्त्वा मुक्तिमागतः । कनकेशं च केदारं नारसिंहं च वामनम् ॥
उद्धर्गार्गे समम्पच्य पितृन्सर्वांश्च तारयेत् ॥ ७२

गयाशिरसि यः पिण्डान्येषां नाम्ना तु निर्वपेत् । नरकस्था दिवं यान्ति स्वर्गस्था मोक्षमाप्नुयुः *
सर्वत्र पुण्ड्रपृष्ठाद्रिः पदैरेभिः सुलक्षितः । प्रयान्ति पितरः सर्वे ब्रह्मलोकमनामयम् ॥ ७४

हेत्यसुरस्य यच्छीर्षं गदया तद्द्विधा कृतम् । ततः प्रक्षालिता यस्मात्तीर्थं तच्च विमुक्तये ॥
गदालोलमिति ख्यातं सर्वेषामुत्तमोत्तमम् ॥ ७५

गदालोले महातीर्थे गदाप्रक्षालनाद्धरेः । स्नानं करोमि सिद्ध्यर्थमक्षयं पदमाप्नुयाम् ॥ ७६
पञ्चमेऽहि गदालोले स्नात्वा कुर्यात्सपिण्डकम् । श्राद्धं पितृन्ब्रह्मलोकं नयेदात्मानमेव च ॥ ७७

ब्रह्मप्रकल्पितान्विप्रान्द्रव्यकव्यादिना+ चयेत् । तैस्तुष्टैस्तोपिताः सर्वाः पितृभिः सह देवताः ॥
कृते श्राद्धेऽक्षयवटे अन्नेनैव प्रयत्नतः । पितृन्त्रयेद्ब्रह्मलोकमक्षयं तु सनातनम् ॥ ७९

वटवृक्षसमीपे तु शाकेनाप्युदकेन वा । एकस्मिन्भोजिते विप्रे कोटिर्भवन्ति भोजिताः ॥ ८०
देयं दानं षोडशकं गयातीर्थपुरोधसे । वस्त्रं गन्धादिभिः पुत्रैः सम्पक्वसंपूज्य यत्नतः ॥ * ८१

एकार्णवे वटस्याग्रे यः शेते योगनिद्रया । बालरूपधरस्तस्मै नमस्ते योगशायिने ॥ ८२
संसारवृक्षशस्त्रायाशेषपापहराय च । अस्यब्रह्मदात्रे च नमोऽक्षयवटाय वै ॥ ८३

कलौ माहेश्वरा लोका येन तस्माद्ब्रह्मदाधरः । लिङ्गरूपोऽभवत्तं च वन्दे श्रीप्रपितामहम् ॥ ८४
इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गयामाहात्म्यं नामैकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०९२३

अथ द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

सनत्कुमार उवाच—

यज्ञं चक्रे गयो राजा वयुर्न बहुदक्षिणम् । यत्र द्रव्यसमूहानां संख्या कर्तुं न शक्यते ॥ + ?

* स्वर्गस्था मोक्षमाप्नुयुरित्यस्मात्परतः क. पुस्तकदृष्टिण्यां श्लोकद्वयमधिकं वर्तते तद्यथा—
गयाशिरसि यः पिण्डं क्षमीपत्रप्रमाणतः । कन्दमूलफलाद्यैर्वा दद्यात्स्वर्गं नयेत्पितृन् ॥ इति ।
पदानि यत्र दृश्यन्ते विष्णवादीनां तदग्रतः । श्राद्धं कृत्वा सपिण्डं च तेषां लोकानयेत्पितृन् ॥

* इत उत्तरं क. पुस्तकदृष्टिण्यामधिकं श्लोकद्वयमस्ति तद्यथा—
गयातीर्थवटे चैव पितृणां दत्तमक्षयम् । दृष्ट्वा नत्वा च संपूज्य यटेश मुसमाहितः ॥
पितृन्त्रयेद्ब्रह्मलोकमक्षयं तु सनातनम् ॥

गयायां धर्मपुत्रे च सरसि ब्रह्मणस्तथा । गयाशीर्षे वटे चैव पितृणां दत्तमक्षयम् ॥ इति ।

* संख्या कर्तुं न शक्यत इत्यस्मात्परतः ख. पुस्तकेऽधिको ग्रन्थोऽस्ति स यथा—
स्थिता गयायामन्नादिपर्वताः पर्वविशतिः । ग्रसंति द्विजास्तत्र देशे देशे सुपूजिताः ॥

दानातिशयमालोभ्य सर्वे विष्णवादयः सुराः । संतुष्टा गयराजानं वरान्ब्रूहीति चाप्नुवन् ॥
नैव पूर्वं केऽप्युत्तमं करिष्यन्ति चापरे । इति ।

सिकता वा यथा लोके यथा च दिवि तारकाः । तथा रत्नमुवर्णाधिरसंख्यातास्तु दक्षिणाः ॥
 नैवेद पूर्वं ये केचिन्न करिष्यन्ति चापरं । प्रशंसन्ति द्विजास्तृप्ता देशे देशे सुपूजिताः ॥ ३
 गयं विष्ण्वादयस्तुष्टा वरं ब्रूहीति चाब्रुवन् । गयस्तान्प्रार्थयामास अभिशप्ताश्च ये पुरा ॥ ४
 ब्रह्मणा ते द्विजाः पूता भवन्तु क्रतुपूजिताः* । + गयापुरीति मन्त्रान्ना खयाता ब्रह्मपुरी यथा ॥
 एवमस्तु वरं दत्त्वा तैतश्चान्तर्दधुः सुराः । गयश्च भोगान्संभुज्य विष्णुलोकं परं ययौ ॥ ६
 विशालायां विशालोऽभूद्राजाऽपुत्रोऽब्रवीद्विजान् । कथं पुत्रादयो मे स्युर्विशालं चाब्रुवन्दिजाः
 गयायां पिण्डदानेनै तव सर्वं भविष्यति । विशालोऽपि गयाशीर्षे पिण्डदः पुत्रवानभूत् ॥ ८
 दृष्ट्वाऽऽकाशे सितं रक्तं कृष्णं पुरुषमब्रवीत् । के यूयं तेषु चैवैकः सितः प्रोचे विशालकम् ॥ ९
 अहं सितस्ते जनक इन्द्रलोकादिहाऽऽगतः । मम पुत्र पिता रक्तो ब्रह्महा पापकृत्तमः ॥ १०
 अयं पितामहः कृष्ण ऋषयो येन घातिताः । अवीचिनरकं प्राप्तौ मुक्तौ त्वत्पिण्डदानतः ॥ ११
 पितृन्पितामहांश्चैव तथैव प्रपितामहान् । प्रीणयामीति यत्तोयं त्वया दत्तमरिंदम ॥ १२
 तेनास्पद्युगपद्योगो जातो वाक्येन सत्तम । * मुक्तिः कृता त्वया पुत्र व्रजामः स्वर्गमुत्तमम् ॥
 एवं पुत्रैः पितृणां च कर्तव्या मुक्तिरुत्तमा ॥ १३
 त्वं च राज्यं चिरं कृत्वा भुक्त्वा भोगांश्च दुर्लभान् । यज्ञान्सदक्षिणान्कृत्वा याया विष्णुपुरं तैतः
 एवं लब्धवरो राजा राज्यं कृत्वा दिवं गतः । प्रेतराजः सह प्रेतैर्गयाश्राद्धादिबं गतः ॥ १५
 प्रेतः कश्चिद्विमुक्त्यर्थं वणिजं कं चिदब्रवीत् । मम नाम्ना गयाशीर्षे पिण्डनिर्वापणं कुरु ॥ १६
 प्रेतभाषविमुक्त्यर्थं त्वं गृहाण धनं मम । तद्धनं सर्वमादाय मयाश्राद्धव्ययं कुरु ॥ १७
 धनस्यैतस्य पट्टाशं तुभ्यं वै दत्तवानहम् । स्वनामानि यथान्यायं सम्यगाख्यातवानहम् ÷ ॥ १८
 गत्वा गयां गयाशीर्षे प्रेतराजाय पिण्डकम् । समदाद्वन्धुभिः सार्धं स्वपितृभ्यस्ततो ददौ ॥ १९
 प्रेतः प्रेतत्वनिर्मुक्तो वणिक्स्वगृहमागतः । एवं गयस्य शंभोश्च क्षेत्रं विष्णो रवेस्तथा ॥ २०
 उपोषितोऽथ गायत्रीतीर्थे महानदीस्थिते । गायत्र्याः पुरतः स्नात्वा प्रातःसंध्यामुपासयेत् ॥
 श्राद्धं सपिण्डकं कृत्वा नयेद्ब्रह्मण्यतां कुलम् ॥ २१
 तीर्थे समुदिते स्नात्वा सावित्र्याः पुरतो नरः । संध्यामुपास्य मध्याह्ने नयेत्कुलशतं दिवम् ॥
 पिण्डदानं ततः कुर्यात्पितृणां मुक्तिकाम्यया ॥ २२
 प्राचीसरस्वतीतीर्थे स्नात्वा चापि यथाविधि । संध्यामुपास्य सायाह्ने विष्णुलोकं नयेत्पितृन् ॥
 बहुजन्मकृतात्संध्यालोपान्मुक्तस्त्रिसंध्यकृत् ॥ २३

* भवन्तु क्रतुपूजिता इत्यनन्तरं ख. पुस्तकेऽतिरिक्ताः कतिपयश्लोकाः सन्ति ते यथा—

गयाश्राद्धविधानाय द्विजा मूर्ताश्चतुर्दश । तेषां वाक्यं प्रकुर्वीत यदि ब्रह्मा स्वयं भवेत् ॥ १

गीतमं काश्यपं कौत्सं कौशिकं कण्वमेव च । भारद्वाजं ह्यीशनसं वात्स्यं पाराशरं तथा ॥ २

हरिर्कुमारमाण्डव्यं लोकाक्षिं लोकसमहत् । वाशिष्ठं च तथाऽऽत्रेयं गोत्राध्येषां चतुर्दश ॥ इति ।

+ इदमर्थं नास्ति ख. पुस्तके । * इदमर्थं न विद्यते ख. पुस्तके । - इतः परमेकः श्लोकोऽधिकः ख. पुस्तके-

गृहीत्वा तद्धनं सर्वं निवृत्तो गृहमात्मनः । श्वारं निःक्षिप्य तत्रासी शेषमादाय निर्ययौ ॥ इति । १

१ क. 'या बहुतु' । २ क. 'तथाचान्त' । ३ ख. 'न पुत्रादिस्ते भ' । ४ ख. 'त्वा पालयित्वा द्विजान्वज । य' ।
 ५ ख. 'त्वा अन्ते वि' । ६ ख. 'व्रज' । ७ क. 'रि' । पठ्यं पञ्चमागाथ तु । ८ ख. 'प्रेताः प्रेतत्वनिर्मुक्ता व' । ९ ग. 'संध्या
 समाचरेत् । था' । १० ख. 'ते नयेत्कुलशतं दिवम् । व' ।

(गयामाहात्म्यम्)

विशालायां लेलिहाने तीर्थे च भरताश्रमे । पादाङ्किते मुण्डपृष्ठे गदाधरसमीपतः ॥ २४
 तीर्थे चाऽऽकाशगङ्गायां गिरिकर्णमुखेपु च । स्नातोऽथ पिण्डदो ब्रह्मलोकं कुलशतं नयेत् ॥
 देवनद्यां वैतरण्यां स्नातः स्वर्गं नयेत्पितृन् । स्नातो गोदो वैतरण्यां त्रिःसप्तकुलमुद्धरेत् ॥ २६
 सत्यं सत्यं पुनः सत्यं वैतरण्यां तु नारद । एकविंशतिकुलान्याहुस्तारयेन्नात्र संशयः ॥ * २७
 + या सा वैतरणी नाम नदी त्रैलोक्यविश्रुता । साऽवतीर्णा गयाक्षेत्रे पितॄणां तारणाय वै ॥ २८
 × त्रिरात्रोपोषणेनैव तीर्थाभिगमनेन च । अदत्त्वा काञ्चनं गात्रं दरिद्रो जायते नरः+ ॥ २९
 घृतकुल्या मधुकुल्या देविका च महानदी । शिलायाः संगमो यत्रै तत्र प्रोक्ता मधुसूता ॥ ३०
 अयुतं चाश्वमेधानां स्नानकृत्स्नं भवेत् नरः । श्राद्धं सपिण्डकं कृत्वा पिण्डदानं तथैव च ॥
 कुलानां शतमुद्धृत्य विष्णुलोकं नयेत्पितृन् ० ॥ ३१
 दशाश्वमेधिके हंसतीर्थे चामरकण्टके । कोटितीर्थे रुक्मकुण्डे पिण्डदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥ ३२
 [ऽ वैतरण्यां घृतकुल्यां मधुकुल्यां तथैव च । कोटीतीर्थे नरः स्नात्वा दृष्ट्वा कोटीश्वरं च यः ॥
 कोटिजन्म भवेद्विप्रो धनाढ्यो वेदपारगः । मार्कण्डेयेशकोटीशौ नत्वा स्यात्पितृतारकः ॥ ३४
 रुक्मपारिजातवने पार्वत्या सह शंकरः । रहस्ये संस्थितो रेमे युगानामयुतं पुरा ॥ ३५

* संशय इत्यनन्तरं क. पुस्तकटिप्पण्यामाधिकं श्लोकद्वयमस्ति तद्यथा—

यमद्वारे महाधारे या सा वैतरणी नदी । तामहं तर्तुमिच्छामि कृष्णां गां प्रददन्निमाम् ॥ १

अशक्तो यदि वा शक्तो गोप्रदानं करोति यः । देवनद्यां गोप्रदाने श्राद्धदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥ इति ॥ २

+ अयं श्लोको नास्ति ख. पुस्तके । × त्रिरात्रोपोषणेनेति श्लोकार्थात् क. पुस्तकेऽधिकं श्लोकद्वयमस्ति तद्यथा—

गोदावर्या वैतरण्यां यमुनाया तथैव च । देवनद्यां गोप्रचारे श्राद्धदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥ १

पुष्करिण्यां घृतकुल्यां मधुकुल्यां तथैव च । कोटितीर्थे रुक्मिणीये पिण्डदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥ इति । २

१ इतः परमेते श्लोकाः ख. पुस्तकेऽधिका उपलभ्यन्ते ते यथा—

श्राद्धी कुमारधारायामश्वमेधफलं लभेत् । कुमारमभिगम्याथ नत्वा मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ १

स्नात्वा च सोमधारायां सोमलोकं च गच्छति । सस्वर्नं कृत्तरो वाप्य स्वर्गः स्वर्गं नयेत्पितृन् ॥ २

श्रीकृष्णं येऽभ्यर्चयन्ति सुभद्रां बलभद्रकम् । ज्ञानं प्राप्य धियं पुष्पान्मनन्ति पुरुषोत्तमम् ॥ ३

द्वादशादिलभ्यर्च्य सर्वरोगीः प्रमुच्यते । वैश्वानरं समभ्यर्च्य उत्तमां दीप्तिमाप्नुयात् ॥ ४

मन्दारमभिगम्याथ मन्दारेण प्रपूज्य च । अक्षयं धियमाप्नोति महालक्ष्मीं तथा नरः ॥ ५

विद्यां सरस्वतीं नत्वा विद्यापार गतो भवेत् । अभ्यर्च्येन्माववं.....महदैश्वर्यमाप्नुयात् ॥ ६

नारायणं च वाताहं प्रपूज्य स्वर्गमागमेत् । क्षेत्रपालं समभ्यर्च्य प्रहैर्कसैनं वाध्यते ॥ ७

गरुडं च समभ्यर्च्य विषवृक्षात्प्रमुच्यते । सिद्धेश्वरं च कालेशं सोमनाथमद्वैतेश्वरम् ॥ ८

हृद्वेश्वरं लोकनाथं ब्रह्मेशं च कपर्दिनम् । अष्टौ लिङ्गानि गुह्यानि संपूज्याथ शिवं व्रजेत् ॥ ९

पिण्डदक्षम्पारण्ये चम्पकेशं ग्रणम्य च । तथैव जम्बुकारण्ये ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ॥ १०

शोकर्णे वायुतीर्थे च तृतीयाख्ये जलाशये । श्राद्धी च पुष्करिण्यां तु ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ॥ ११

वैतरण्याश्च तरुणं तृतीयास्यो जलाशयः । तदुत्तरश्चत्तरस्तदग्रे सागरस्तथा ॥ १२

सागरे पिण्डदानेन पितॄणां च परागतिः ॥ इति ॥

० इत उत्तरमविस्पष्टश्लोकः ख. पुस्तके वर्तते स यथा—गदाधर दक्षिणो यावतीर्थमधुश्रवाः । महानदिह्नं च मृतानां स्वर्गकारकम् । ऽ एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थस्थानेऽयं श्लोकः ख. पुस्तके स यथा—

वशिष्ठस्याऽऽश्रमं गत्वा वाजपेयफलं लभेत् । वशिष्ठेशं नमस्कृत्य तत्कुण्डे पिण्डदो भवेत् ॥ इति ।

मरीचिः फलपुष्पार्थं पारिजातवनं गतः । दृष्ट्वा शप्तो महेशेन यस्मात्सुखविघातकः ॥ ३६
 दुःखी भवेति तज्जीतो मरीचिस्तुष्टुवे शिवम् । तुष्टः प्रोवाच तं शंभुर्वृणीष्व वरमुत्तमम् ॥ ३७
 शापाद्भवतु मुक्तिर्मे मरीचिः प्राह शंकरम् । भवेद्दयायां मुक्तिस्ते शिवोक्तः प्रययौ गयाम् ॥
 शिलास्थितस्तपस्तेपे सर्वेषां दुष्करं च यत् । मरीचिरीश्वराच्छप्तः कृष्णत्वमगत्पुरा ॥
 तपसा दारुणेनेह स विमः शुक्रतां गतः ॥ ३८
 हरिरूचे मरीचिं च वरं वृणु हि पुत्रक । किमलभ्यं त्वयि तुष्टे मरीचिः प्राह माधवम् ॥ ४०
 हरशापाद्विमुक्तोऽहं शिला भवतु पावनी । पितृमुक्तिकरी च स्यात्तथेत्युक्त्वा दिवं गतः ॥ ४१
 दिवौकसां पुष्कारिणीं समासाद्य नरः शुचिः । यत्र दत्तं पितृभ्यस्तु भवत्यस्यमित्युत ॥ ४२
 तत्र स्नातो दिवं याति स्वशरीरेण मानवः । पाप्मानं प्रजहात्येव जीर्णत्वचमिवोरगः ॥
 तत्पङ्कजवर्नं पुष्पं पुष्पकृद्भिर्निपेधितम् ॥ ४३
 पाण्डुशिला वैःतत्राऽऽस्ते श्राद्धं यत्राक्षयं भवेत् । युधिष्ठिरस्तु तस्यां हि श्राद्धं कर्तुं ययौ मुने ॥
 तत्र काले पाण्डुनोक्तं मद्भस्ते देहि पिण्डकम् । हस्तं त्यक्त्वा शिलायां च पिण्डदानं चकार सः
 शिलायां पिण्डदानेन प्रहृष्टो व्यासनन्दनः । वरं ददौ स्वपुत्राय राज्यं कुरु महीतले ॥ ४६
 अकण्टकं तु संपूर्णं त्वं मे आता हि पुत्रक ॥ ४७
 स्वर्गं व्रज शरीरेण भ्रातृभिः परिवारितः । दृष्टिमात्रेण संपूतान्नरकस्थान्दिवं नय ॥ ४८
 इत्युक्त्वा प्रययौ पाण्डुः शाश्वतं पदमव्ययम् । मतङ्गस्य पदे श्राद्धी ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ॥
 निर्मथ्याग्निं शमीगर्भे विधिर्विष्ण्वादिभिः सह । लेभे तीर्थं तु यज्ञार्थं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥
 मत्संसङ्गं तु तत्तीर्थं पितृणां मुक्तिदायकम् । स्नात्वा च तर्पणं कृत्वा पिण्डदो मुक्तिमाप्नुयात् ॥
 पितृन्स्वर्गं नयेन्नत्वा संगमेऽङ्गारकेश्वरौ । गयाकूटे पिण्डदानादश्वमेधफलं लेभेत् ॥ ५२
 भस्मकूटे भस्मनाथं नत्वा च तारयेत्पितृन् । त्यक्तपापो भवेन्मुक्तः संगमे स्नानमाचरेत् ॥ ५३
 शार्ङ्गं चक्रेऽश्वमेधाख्यां वशिष्ठो मुनिसत्तमः । इष्टितो निर्गतः शंभुर्वरं वृणु वशिष्ठकम् ॥ ५४
 प्राहेति तं वशिष्ठोऽपि शिवं तुष्टोऽसि मे यदि । वस्तव्यं चात्र देवश तथेत्युक्त्वा शिवः स्थितः]
 पिण्डदो धेनुकारण्ये कामधेनुपदेषु च । स्नात्वा नत्वाऽथ संपूज्य ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ॥ ५६
 कर्दमाले गयानाभौ मुण्डपृष्ठसमीपतः । स्नात्वा श्राद्धादिकं कृत्वा पितृणामनृगो भवेत् ॥ ५७
 फलगुचण्डीश्मशानाक्षी मङ्गलाद्याः समर्चयेत् । गयायां च दृपोत्सर्गाग्निः सप्तकुलमुद्धरेत् ॥
 यत्र तत्र स्थिता देवा ऋषयोऽपि जितेन्द्रियाः ॥ ५८
 औद्यं गदाधरं ध्यायञ्छ्राद्धापिण्डादिदानतः । कुलानां शतमुद्धृत्य ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ॥ ५९
 गयागयो गयादित्यो गायत्री च गदाधरः । गया गयांसुरश्चैव पैङ्गया मुक्तिदायिकाः ॥ ६०

* एतदमेऽधिकं श्लोकद्वयं वर्तते य. पुस्तके तथा—

मुण्डपृष्ठा नमेद्देवीं क्षेत्रपालादिसंयुताम् । पूजयित्वाऽभयं तस्माद्विपरीणादिनाशनीम् ॥

कामपीठं च कामाक्षा(क्षी) पूजयेत्कामरूपिणीम् । सर्वतौभाग्यकामो हि देवीं विन्ध्यनिवासिनीम् ॥ इति । २

१ य. 'त्वा कामदुधा व्र' । २ य. 'क कुर्यात्पितृ' । ३ य. 'आदौ ग' । ४ य. 'ध्यात्वा कुर्याच्छ्राद्धादिकं ततः' ।
 ५ य. 'याशिरं' । ६ य. 'पङ्क(द्व)मुक्तिप्रदाः स्मृताः । गयां प्रशिक्षिणीरुह्य गयाविप्रान्प्रपूज्य च । वनदानादिकं
 दत्त्वा पितृणामनृगो भवेत् । यदि पुनो गया गच्छेत्तदाविद्भाग्ययोगतः । तानेव भोजयेद्विप्रान्प्रदद्यात् यैः प्ररूपितोः ।
 पूजयेत्त गयाविप्रान्दृष्ट्यैर्विधानतः । पूजितैस्तैः पूजितः स्युः पितरो देवतास्तथा । ग' ।

(गयामाहात्म्यम्)

गयाख्यानमिदं पुण्यं यः पठेत्सततं नरः । शृणुयाच्छ्रद्धया यस्तु स याति परमां गतिम् ॥*६१
 [+ पाठयेद्वा गयाख्यानं विप्रेभ्यः पुण्यकृत्तरः । गयाश्राद्धं कृतं तेन कृतं तेन सुनिश्चितम् ॥
 गयाया महिमानं च अभ्यसेद्यः समाहितः । तेनेष्टं राजसूयेन अश्वमेधेन नारद ॥] ६३
 × लिखेद्वा लेखयेद्वाऽपि पूजयेद्वाऽपि पुस्तकम् । तस्य गेहे स्थिरा लक्ष्मीः सुप्रसन्ना भविष्यति
 उपाख्यानमिदं पुण्यं गृहे तिष्ठति पुस्तकम् । सर्पाग्निचौरजनितं भयं तत्र न विद्यते ॥ ६५
 श्राद्धकाले पठेद्यस्तु गयामाहात्म्यमुत्तमम् । विधिहीनं तु तत्सर्वं पितृणां तु गयासमम् ॥ ६६
 यानि तीर्थानि त्रैलोक्ये तानि दृष्टानि तत्र वै । येन ज्ञातं गयाख्यानं श्रुतं वा पठितं मुने ॥ ६७

सूत उवाच—

सनत्कुमारो मुनिपुङ्गवाय पुण्यां कथां चाथ निवेद्य भक्त्या ॥

स्वमाश्रमं पुण्यवनैरुपेतं विसृज्य संगीतगुरुं जगाम ॥

६८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपसंहारपादे गयामाहात्म्य नाम द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥

उपसंहारपादः समाप्तः ।

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०९९१

समाप्तं चेदं वायुपुराणम् ।

* इत आरभ्य न विद्यत इत्यन्त पाठ्यस्यास ख पुस्तके । + एतच्चिदान्तर्गतमन्य ख पुस्तके न ।

× एतदर्धस्थानेऽय पाठः ख. पुस्तके—पठेद्वा पाठयेद्वाऽपि पूजयेद्वाऽपि पुस्तकम् । इति ।